Digitized by Google

68-9-A-41

Digitized by Google

Coll. Roma. soc. Jesu Catal. inscript. B.S.

Breviarium monasticum secundū ordinem Camaldulensem: Additis quibusdam officijs: legendis: & orationibus non ante impressis. ꝙ multa autem reformata sint: quantumcunq; ceteris prestiterimus: sequens epistola indicat.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

VENETIIS M D XXXXIII

Digitized by Google

Maphæus Monachus Concanaldulensibus suis.

ACcipite optimi ac Reuerendi Patres breuiariū hoc nostrum qua potui mus diligentia nouiter impressum, ac emendatum: multa necnō vtilia quę in ipso deerant imprimi curauimus: & presertim aliquot officia sanctorū, de quibus congregatio nostra memoriā recolit: quę omnia ordinate, cum suis legendis, ac passionibus, necnon et propriis oratiōibus, suis in breuiario apposuimus locis. Accōmodauimus insuper dicto breuiario, tabulā aduentus diurni nostri, eo ꝙ videatur magis directa. & aureo numero similiter reformato, ut in diurno habetur, appositumus quota cuiusq; diei hora fiat, vt vulgo dicit, luna. Vbi aduertat qsq; ꝙ hora debet cōputari a meridie ipsius diei. Habetis inter hęc demū Patres reuerendi rubricas aliquas hallucinatas. Cōfusa aūt ordinate, & clare suis reddidimus locis superflua vero ne imprimerentur eradauimus, vt legenti videre facillimū erit: Accipiatis igitur nō quidem quale debet, sed tñ quale potest: ei gratias habentes sine quo nihil boni: orantes insuper vt oēs nos vnum simus in domino, & bonoꝝ infinitorum participes, gratia et benignitate domini nostri iesu christi. In quo oēs valeamus: fidelis est enim vt remittat peccata nostra: immo aduocatum ipsum habemus apud patrem vt oret pro nobis. Ex Cœnobio diui Michaelis Murianensis.

Festorum mobilium canon.

Festa mobilia habita claue anni currentis, sic inueniuntur. A nimaduerte quot vnitates sunt in claue anni currentis: deinde tot dies numera deorsum descendendo a loco cuiuslibet clauis in calendario notati: vbi aūt numerus ille terminatur: ibi dominica proxima tale festum peragetur. In anno tamen bissextili: si septuagesimam aut quadragesimaꝫ queris clauī adde vnitatem: & si quadragesima iuxta talem computationem in. 24. die februarii: vel post inuenta fuerit: ipsa per vnum diem retracta erit peragenda.

Nouilunioꝝ canon.

Nouilunium siue luna noua singulis mensibus anni sic reperitur. Habito aureo numero anni tui: inspice directa linea diem mēsis, & horam, ibiq; nouilunium semper habebis.

Si vis per sequentem tabulam festa mobilia inuenire: primo quęre aureū numerum anni illius in quo scire vis. Deinde quęre primam literam dominicalem subtus lineam ipsius aurei numeri: quo habito respice in eadem linea transuersali in qua litera dominicalis est: & inuenies subtus quamlibet festiuitatem numerum i ipsa linea in qua ipsa festiuitas scripta est quota sit in mēse quolibet. Et quelibet dies vel festiuitas habet mensem in sua linea scriptum. Si autem eo anno fuerit bissextus cinis & reliqua festa inueniuntur sub ea litera quę currit post festum sancti Mathię. Verbi gratia: anno domini. 1508. litera dominicalis est b. & aureus numerus currit. viii. & lxx. erit. xx. die februarii & feria quarta cinerū erit in superiori linea propter bissextum octaua martii. Pascha, xxiii. Aprilis &c.

Mutia.	Ferie.	Circumcisio	Epiphania	Purificatio	Annunciatio	Ascensio	Pentecoste	Corpus dñi	Visitatio	Adnuentiatio
										nouē.
5	d	28		22		30	10	21	27	29
	e	19		23		1 maij	11	22	27	30
13	f	20	6	24		2	12	23	27	1 recēb.
2	g	21	7	25		3	13	24	27	2
	A	22	8	26		4	14	25	27	3
10	b	23	9	27		5	15	26	26	27 nouē.
	c	24	10	28		6	16	27	26	28
18	d	25	11	29		7	17	28	26	29
2	e	26	12	30		8	18	29	26	30
	f	27	13	31		9	19	30	26	1 recēb.
15	g	28	14	1 aphlis		10	20	31	26	2
4	A	29	15	2		11	21	1 iunij	26	3
	b	30	16	3		12	22	2	25	27 nouē.
12	c	31	17	4		13	23	3	25	28
1	d	1 febrij	18	5		14	24	4	25	29
	e	2	19	6		15	25	5	25	30
9	f	3	20	7		16	26	6	25	1 recēb.
	g	4	21	8		17	27	7	25	2
17	A	5	22	9		18	28	8	25	3
6	b	6	23	10		19	29	9	24	27 nouē.
	c	7	24	11		20	30	10	24	28
14	d	8	25	12		21	31	11	24	29
3	e	9	26	13		22	1 iunij	12	24	30
	f	10	27	14		23	2	13	24	1 recēb.
11	g	11	28	15		24	3	14	24	2
	A	12	1 mar.	16		25	4	15	24	3
19	b	13	2	17		26	5	16	23	27 nouē.
8	c	14	3	18		27	6	17	23	28
	d	15	4	19		28	7	18	23	29
	e	16	5	20		29	8	19	23	30
	f	17	6	21		30	9	20	23	1 recēb.
	g	18	7	22		31	10	21	23	2
	A	19	8	23		1 iunij	11	22	23	3 nouē.
	b	20	9	24		2	12	23	22	27
16	c	21	10	25		3	13	24	22	28

✠ §

Digitized by Google

¶ Tabula annorum cõmunium ⁊ bisextilium literarumq; dominicalium quo anno quaq; currat inuenire ⁊ reuolutio cuius est post annos. 28. post quos ad caput eiusdem cum anno tunc currentibus reuertitur. Sequitur.

c b g f e d c b A g f d c b A
A e g
f e d c A g f e c b A g e d
b d f

¶ In tabula vel serie literarum dominicalium suppositā annū cōem: vel bisextilē: ⁊ am item dominicalē singulis annis sic inuenies. Prima Ifam in suprascripta serie que est. c. accipiet: da illi annū salutis. 1507. Sequentibus que sunt b A da. 1508. ⁊ iterū sequēti litere videlicet g. da. 1509. sicq; principes progrediendo quousq; ad numerū anni tui currentis propositi quenies. Quia Ifa super quam cadit talis numerus anni propositi: erit litera dominicalis. Que si vnica occurrit: annum cōem esse intelliges. Si duplex: bisextilē. Et tūc potest dici vsq; ad festum matthie apli vtilis erit. Inferior autem ad reliquam anni partem accommodabitur.

¶ Tabula clauium festorum mobilium: simulq; aurei numeri subiungit: reuolutio cuius est post annos. 19. post quos cum annis tunc currentibus semper ad eiusdem regreditur initium sequitur.

¶ [illegible] mobilium.

20 39 20 17 36 25 14 33 12 11 30 19 38 26 15 34 23 12 31
7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 1 2 3 4 5 6

Aureus numerus.

¶ Simili computo videtur esse dicendum cum deprehendere volueris clauem festorum mobilium. Nam clauis numero primo qui videlicet est. 20. da annū. 1507. sequenti numero qui est. 39. da. 1508. Sicq; principes semper singulos numeros clauium accommoda: donec perduceris ad numerum anni propositi. Nam vbi annus tuus propositus sed inuenies illic numerum clauis deprehendes. Sub quo continuo aureus numerus pro noua luna reperienda valens apparebit.

Ordo quatuor temporalium anni.

Post festū sancte Lucie sequenti die mercurij: veneris: ⁊ sabbati.
Post cinerem sequenti die mercurij: veneris: ⁊ sabbati.
Post pentecosten: sequenti die mercurij: veneris: ⁊ sabbati.
Post Cruc. em septembris: sequenti die mercurij: veneris: ⁊ sabbati.

Digitized by Google

					Ianuarius habet dies.xxxi.luna.xx. dies habet horas.viij.m.l. Hor hz horas.xv.mi.x.
8	13	A	Ianuarij	1	Circuci.dñi nr̄i ihesu chr̄i.sol plenus. 118
		b	iiij no	2	Octa.sancti stephani ꝓmar.xij.lec. 118
16	6	c	iij no	3	Octa.sancti ioānis euangeliste xij.lec. 118
		d	ij no	4	Octa.sancoꝝ innocentum xij.lec. 118
5	15	e	None	5	Vigilia epiphā. non est de precepto. 121
		f	viij id̄	6	Epiphā.dñi.sol.plenissima. 125
13	5	g	vij id̄	7	
2	14	A	vj id̄	8	
20	21	b	v id̄	9	
		c	iiij id̄	10	Sancti pauli primi heremite xij.lec. 247
28	7	d	iij id̄	11	Sol in aquario.
		e	ij id̄	12	
7	12	f	idus	13	Octa.epiphā xij.l.248. Et sci hylarij epi ⁊ docto. 248. De quo fit sequēti die.xij.l.
		g	xix cal	14	Februarij. Sancti felicis in pincis presbyteri. ⁊ confessō.cō.249
15	6	A	xviij cal	15	Sancti mauri abbatis.sol plena. 248
4	7	b	xvij cal	16	Sancti marcelli pape ⁊ mar. cō.vel.xij.l.250
12	16	c	xvj cal	17	Sancti antonij abbatis.xij.lectio. 250
1	22	d	xv cal	18	Sancte prisce vir.⁊ marty. Commemo. vel xij.lectio. 250
		e	xiiij cal	19	Scōꝝ mm. marij mar.au.⁊ ab. cō.vl.xij.l. 251
9	10	f	xiij cal	20	Scōꝝ mar.sebastiani ⁊ fabiani.xij.lec. 251
		g	xij cal	21	Sācte agnetis virginis ⁊ mar.xij.lec. 253
17	1	A	xj cal	22	Sci vincentij ⁊ mm. xij.l.255. Dies crescit una hō.
		b	x cal	23	Sctē emerētiane v.⁊ m. cōme.vel.xij.l. 255
6	12	c	ix cal	24	
		d	viij cal	25	Cōuersio sancti pauli apli.xij.lectio. 256
24	3	e	vij cal	26	
3	16	f	vj cal	27	Sci ioānis grisostomi epi ⁊ docto.xij.l. 258
11	23	g	v cal	28	Sācte agnetis scōd. Cōmemo.vel.xij.l. 259
		A	iiij cal	29	
19	7	b	iij cal	30	
8	6	c	ij cal	31	Sci geminiani epi ⁊ pfes. cōme.vl.xij.l. 259

Digitized by Google

bo. ra.

Februarius

Februarius habet dies. xxviij. luna. xxix. In biserto vero habet dies. xxix. luna. xxx. Hor habet horas. xiij. dies. x.

		b	Februa.	1		Sancti seueri epi t pfes. xij. lec. 260. Et sancti ignatij epi t marty. xij. lec. 260 Et sancte brigide virginis. Commemoratio. 260
30	1	c	iiij	no	2	Purificatio glose ỹg. marie solẽ plenis. 261
		f	iij	no	3	Sancti blasij epi t martyris. xij. lec. 264
5	6	g	ij	no	4	
13	17	A		none	5	Scẽ agathe ỹginis t marty. xij. lec. 264
		b	viij	ib	6	Prima feria q̃ venerit pst purificationẽ dr officium pro animabus patrum nostrorum et matrum. cõ. vel. xij. lect. 264
2	1	c	vij	ib	7	
10	9	d	vj	ib	8	
22	22	e	v	ib	9	Scẽ apolonie ỹg. t mr̃. Sol in piscib⁹. 266
		f	iiij	ib	10	Sancte scholastice virginis. sol. plena. 266
		g	iij	ib	11	
7	6	A	ij	ib	12	
15	24	b		idus	13	Dies creuit duabus horis. (xij. lec. 267
4	18	c	xvj	cal	14	Martij. Scti valẽtini epi t marty. Cõ. vel
		d	xv	cal	15	Scõr mar. Faustini t iouite. cõ. vl. xij. l. 268
12	1	e	xiiij	cal	16	
1	8	f	xiij	cal	17	
		g	xij	cal	18	
9	2	A	xj	cal	19	
27	19	b	x	cal	20	
		c	ix	cal	21	
		d	viij	cal	22	Cathedra sancti petri. xij. lec. 268
6	4	e	vij	cal	23	Vigilia. sub precepto.
14	17	f	vj	cal	24	Sancti mathie apostoli sol. plena. 269
		g	v	cal	25	Nota q̃ in anno bisexti: vigilia t festũ sancti
3	2	A	iiij	cal	26	mathie celebrantur in vna litera. scilicet. f.
11	9	b	iij	cal	27	
19	20	c	ij	cal	28	

Aū. ho/ tau. rū.

Martius habet dies. xxxj. lunas. xxx. Dies habet horas. xj. minu. xxvj. Hor habet horas xij minu. xxxiij.

		d		Martij	1		
8	o	c	vj	no	2		
16	19	f	v	no	3	Dies creuit tribus horis.	
		g	iiij	no	4		
5	19	A	iij	no	5		
		b	ij	no	6		
13	3	c		Nonc	7	Sancti thome de aquino pfes.	xij. lec. 278
2	10	d	viij	tō	8		
10	22	e	vij	tō	9		
		f	vj	tō	10		
18	12	g	v	tō	11	Equinoctium vernū inter circa ortum solis et circa meridiem. Sol in ariete.	
		A	iiij	tō	12	Sācti gregorij pape et doct. sol. plena.	278
7	o	b	iij	tō	13		
15	15	c	ij	tō	14		
		d		idus	15		
4	3	e	xvij	cal	16	Aprilis	
12	10	f	xvj	cal	17		
1	19	g	xv	cal	18		
		A	xiiij	cal	19	Sci ioseph spōsi dñe nre cō. vel. xij. le.	278
9	18	b	xiij	cal	20		
		c	xij	cal	21	Sci bñdicti abbatis pfis nri. sol. plenis.	274
17	13	d	xj	cal	22	Dies creuit quatuor ho.	
		e	x	cal	23		
6	18	f	ix	cal	24		
14	10	g	viij	cal	25	Annūciatio glose vgi. marie. sol. plenis.	276
3	4	A	vij	cal	26		
11	19	b	vj	cal	27		
		c	v	cal	28	Octaua sancti benedicti. xij. lec.	276
19		d	iiij	cal	29		
		e	iij	cal	30		
8	17	f	ij	cal	31		

				Aprilis		
16	11	A	iiij	no	2	
		b	iij	no	3	
5	5	c	ij	no	4	
33	12	d		None	5	
2	19	e	viij	id	6	
		f	vij	id	7	
30	12	g	vj	id	8	
		A	v	id	9	
18	6	b	iiij	id	10	
7	14	c	iij	id	11	
		d	ij	id	12	
25	3	e		idus	13	
4	12	f	xviij	cal	14	
22	19	g	xvij	cal	15	
		A	xvj	cal	16	
2	5	b	xv	cal	17	
		c	xiiij	cal	18	
9	10	d	xiij	cal	19	
		e	xij	cal	20	
27	5	f	xj	cal	21	
6	4	g	x	cal	22	
		A	ix	cal	23	
24	13	b	viij	cal	24	
3	20	c	vij	cal	25	
11	5	d	vj	cal	26	
29	23	e	v	cal	27	
		f	iiij	cal	28	
		g	iij	cal	29	
8	9	A	ij	cal	30	

Aprilis

Aprilis habet dies.xxx. luna.xxix. Dies hꝫ horas.xiij.mi.vj. Nox habet horas.x.mi.liij.

Dies crescit quinq; horis.

Sol in ariete.

Maij. Scoꝝ ffi. Tiburtij ⁊ valeriani ⁊ marci. commemora. vel.xij.lectio. 278

Sancti isidori mar. Có.vel.xij.lec. 379

Sancti georgij martyris.xij.lectio. 285

Sancti marci euāge.sol.plena. 283 Letanie maiores vltimum pascha. Sancti cleti pape ⁊ martyris. xij.lec. 285

Sancti vitalis marty. ꝑmc.vel.xij.lec. 335

Sancti petri mar,ordi,predi. xij.lec. 286

						QVI Maius habet dies. xxxj. luna. xxx. dies hꝫ hō.
nu.	ra.					rae. xv. mi. xvij. Nox habet horas. ix. mi. xxxij.
26	24	b	Sab		1	Scōꝝ apl̄oꝝ philippi ⁊ iacobi sol. plēa. 286
		c	vj	no	2	
5	12	d	v	no	3	Inuētio scē crucis sol. plena. 288. Et scōꝝ alexandri cuētiꝫ throdoli ⁊ iuuena. mr̄. xr̄j. l. 288
13	19	e	iiij	no	4	Dies creuit sex horis.
		f	iij	no	5	
2	3	g	ij	no	6	Sancti ioānis añ portā latinā. xr̄j. lc. 291
		A	Nonc		7	
10	3	b	viij	iō	8	Inuētio scē michaelis archā. sol. plena. 291
18	11	c	vij	iō	9	
		d	vj	iō	10	Sancte christine vginis ⁊ mar. xr̄j. lec. 292
7	2	e	v	iō	11	
15	12	f	iiij	iō	12	Sāctoꝝ marty. Nerei Achillei atq; pancratij. Commemoratio. vel. xr̄j. lectio. 292
23	19	g	iij	iō	13	Sol in geminis.
		A	ij	iō	14	
12	4	b	idus		15	
1	17	c	xvij	cal̄	16	Junij.
		d	xvj	cal̄	17	
		e	xv	cal̄	18	
9	1	f	xiiij	cal̄	19	Scē potētiane vginis. ome. vel. xr̄j. lcc. 293
17	20	g	xiij	cal̄	20	Scē eustachij mr̄. cū soc̄ijs suis. ome. vel. xr̄j. l. 293
		A	xij	cal̄	21	
6	13	b	xj	cal̄	22	
14	20	c	x	cal̄	23	
3	6	d	ix	cal̄	24	
21	20	e	viij	cal̄	25	Sci ẏenobij ep̄i ⁊ pfes. xr̄j. l. 293. Et scī vrbani pa. ⁊ mar. xr̄j. l. 292
		f	vij	cal̄	26	
29	13	g	vj	cal̄	27	
		A	v	cal̄	28	
8	22	b	iiij	cal̄	29	
		c	iij	cal̄	30	
26	11	d	ij	cal̄	31	Sancte petronille vgis. ome. vel. xr̄j. lc. 295.

an.	bo.				
nu.	ra.				
					Q I I.
5	19	c	Junij	1	Scī virtani m.cū socijs suis.
		f	nij no	2	Scōz mart.mercellini ꝛ pe.
13	13	g	iij no	3	Scōz m̄. Laurētini ꝛ pgrini.
2	13	A	ij no	4	
		b	ulene	5	Sanctoz iusti ꝛ clementis pfes.
10	17	c	viij ib	6	
		d	vij ib	7	
18	12	e	vj ib	8	
7	12	f	v ib	9	Scōz m̄. primi ꝛ feliciani.
25	19	g	iiij ib	10	
		A	iij ib	11	Sancti barnabe apostoli.
4	2	b	ij ib	12	Scōz m̄. basili. ci. na. ꝛ na.
					Solstitiū estiuale ē circa meridiē. Sol i cācro
					uieq̄ creuit ſex ho. mi. 50. ꝛ nox icipit creſcē.
12	15	c	iduo	13	Sci antonij ꝛc padua.
		d	xviij cal'	14	Julij. Sci basilij epiſcopi ꝛ cōfl.
1	6	e	xvij cal'	15	Sanctorum martyruz viri ꝛ modeſti atq; cre
		f	xvj cal'	16	ſcentie.
9	16	g	xv cal'	17	
		A	xiiij cal'	18	Scōz mar.marci ꝛ marce.
17	7	b	xiij cal'	19	Sci romualdi abba. ſol.pleniſ.
6	20	c	xij cal'	20	m.ger.ꝛ pha.
		d	xj cal'	21	
14	2	e	x cal'	22	Scōz ꝛcc̄ milliū marty.crucifixoz.
3	17	f	ix cal'	23	Vigilia.
11	9	g	viij cal'	24	Natiui. Sci ioānis baptiſte ſol.pleniſ.
		A	vij cal'	25	
19		b	vj cal'	26	Oct. ſci romualdi.
		c	v cal'	27	pauli.
8	9	d	iiij cal'	28	Sci leonis pp ꝛ cō.
16	19	e	iij cal'	29	Scōz apl̄oz petri ꝛ pauli ſol. pleniſſima.
		f	ij cal'	30	Comemoratio sancti pauli apli.

Junius hꝫ dies. xxx. lunaꝫ. xxix. dies hꝫ hoꝛ. xvj
mi. xxj. et hoꝛ habet hodie. viij. mi. xxviij.

cō. vel. xij. l. 295.

Scōz mart.mercellini ꝛ pe. cō. vel. xij. l. 295

cō. vel. xij. l. 296

Sanctoz iusti ꝛ clementis pfes. xij. lec. 296

cō. vel. xij. le. 298

Scōz m̄. primi ꝛ feliciani. ome. vel. xij. le. 298

Sancti barnabe apostoli. xij. lectio. 298

cō. vel. xij. le. 299

Solstitiū estiuale ē circa meridiē. Sol i cācro
uieq̄ creuit ſex ho. mi. 50. ꝛ nox icipit creſcē.

xij. lectio. 299

Julij. Sci basilij epiſcopi ꝛ cōfl. xij. l. 300

Et scōz

m.ger.ꝛ pha. 304. ꝛc qb⁹ fit ſequti die. xij. l.

Scōz ꝛcc̄ milliū marty. crucifixoz. xij. l. 304

Vigilia. ſub precepto.

Natiui. Sci ioānis baptiſte ſol. pleniſ. 305

Oct. ſci romualdi. xij. l. Et scōz m̄. ioannis ꝛ

pauli. 368. ꝛc quib⁹ fit ſequti die. xij. lectio.

Sci leonis pp ꝛ cō. ꝛc quo fit pma feria poſt

oct. visitac. v. marie. xij. l. 309. Vigi. ſub precepto

Scōz apl̄oz petri ꝛ pauli ſol. pleniſſima. 309

Comemoratio sancti pauli apli. xij. lect. 312

Et sancti martialis apostoli. ꝛc quo fit prima
feria poſt oct. m̄. sancti leonis pape. xij. le. 321

nu.	ho. ra.					
						OL Julius ℔ dies. xxvj. luna. xxv. dies h. hore. xo. mi. xviij. Nox habet hoi. viij. mi. xlvj.
5	2	g	Julij		1	Oci. s. io. ba. xij. l. 314. Et sci theo. so. plēa. 317
						De quo fit ꝓma feria post octāu sci martialis.
13	11	A	vj	no	2	Visi. i. ma. sol. plē. 314. Et scoꝝ pceſſi t marti.
		b	v	no	3	S. mustiole ꝗ. t ifa. xij. l. 317. (miani ifa. 314
2	6	c	iiij	no	4	
		d	iij	no	5	
10	8	e	ij	no	6	Octaua scoꝝ aplorꝝ petri t pauli. xij. l. 317
		f	None		7	
18	2	g	viij	id̄	8	
7	19	A	vij	id̄	9	Octaua visitationis virgis marie. xij. l. 317
13	3	b	vj	id̄	10	Scoꝝ mar. se ptē fratrū. ꝑ. vel. xij. lectio. Et
						sci paterniani ep̄i t pfeſ. ꝑ. vel. xij. lec. 319
4	13	c	v	id̄	11	
		d	iiij	id̄	12	Scti ioannis gualberti cō. so. plenif. 320. Et
						sanctoꝝ martyrū nabozis t felicis. cō. 320
12	3	e	iij	id̄	13	Sol in leone.
1	20	f	ij	id̄	14	
		g	idus		15	Scoꝝ ñi. grici t inlite. ome. vel. xij. l. 321
		A	xvij	cal'	16	Augusti.
9	℔	b	xvj	cal'	17	Sci alexij ꝑf. xij. l. 321. t nox crevit vna hō.
						Sancte marine vginis. cō. vel. xij. l. 322
17	18	c	xv	cal'	18	
6	2	d	xiiij	cal'	19	
		e	xiij	cal'	20	Scē margarite vginis t marty. xij. lec. 322
14	10	f	xij	cal'	21	Sctē ꝓxedis virginis. ome. vel. xij. lec. 323
3	6	g	xj	cal'	22	Sancte marie magdalene. sol plena. 323
11	24	A	x	cal'	23	Sci apollenaris ep̄i t mar. xij. lectio. 326
		b	ix	cal'	24	Vigilia sub pcepto. (ome. 328
19	19	c	viij	cal'	25	Sci iacobi. apil. so. plēa. 328. Et. s. xp̄ophori ñi.
		d	vij	cal'	26	Scē anne. xij. l. 329. Et sci pātale. ifa. 330
8	19	e	vj	cal'	27	
		f	v	cal'	28	Scoꝝ mar. nazari t celsi. ome. vel. xij. lec. 331
16	3	g	iiij	cal'	29	Sanctoꝝ mar. felicis simplicij faustini t bea-
						tricis. Commemo. vel. xij. lec. 332
5	10	A	iij	cal'	30	Scoꝝ ñi. abdon t sennē. ome. vel. xij. lec. 332
13	22	b	ij	cal'	31	

					Augustus hy dies. xvij. luna. xxv. dies hy horas xiij. mi. r. Hor habet horas. ir. mi. l.
		c	Augusti	1	Sancti petri ad vincula. xij. lectio. 332
2	13	d	iiij	no	2 Sci stephani pape t mr. cõme. vel. xij. l. 333
		e	iij	no	3 Inuẽtio. sstepha. ptho. t socioꝝ eꝰ xij. l. 334
10	23	f	ij	no	4
		g		none	5 Scẽ marie ad niues. sol. plc. 334. Et scẽ oñiũ ofes. De quo fit prima fe. xij. l. 343
18	14	A	viij	ib	6 Trãsfi. oñi nri ihesu xpi sol. plc. 336. Et scoꝝ mar. Sixti felicissimi t aga. xij. lc. 339
7	3	b	vij	ib	7 Scoꝝ mr. donati epi t byl. monachi xij. l. 339
15	10	c	vi	ib	8 Scoꝝ mr. cirlaci largi t sma. cõ. vel. xij. l. 340
4	24	d	v	ib	9 Vigilia sub precepto.
		e	iiij	ib	10 Sci laurentij leuite t mar sol. plena. 340
12	17	f	iij	ib	11 Sancti tyburtij mr. cõme. vel. xij. l. 342
		g	ij	ib	12
1	21	A		idno	13 Scoꝝ mar. hippolyti t cassiani. xij. l. 343
		b	xix	cal	14 Septẽbris. Vigilia. sub precepto. Sol i virgie.
9	27	c	xviij	cal	15 Assumptio gloſe v. marie. sol. plenis. 344
		d	vij	cal	16 Sancti rochi confessoris. xij. lectio. 346
17	3	e	xvj	cal	17 Hor crenit duabus horis.
26	10	f	xv	cal	18 Sancti agapiti mar. cõ. 347
24	19	g	xiiij	cal	19
3	21	A	xiij	cal	20 Sci bernardi abbatis t docto. xij. l. 347
		b	xij	cal	21 (mar. timo. t simpho. cme. 348
11	16	c	xi	cal	22 Oct. assũp. scẽ marie xij. l. 348. Et sanctorum
		d	x	cal	23 Vigilia sub precepto.
19	10	e	ix	cal	24 Sci bartho. apli. se. plena. 348
		f	viij	cal	25 Scoꝝ mr. genesij pontii t socio. vel. xij. l. 349
8	4	g	vij	cal	26
16	11	A	vi	cal	27 (cti hermetis mr. Cõme. 350
5	21	b	v	cal	28 Sci agustĩ epi t doct. sol. plena. 350. Et san
		c	iiij	cal	29 Decollatio sancti ioannis bap. xij. lec. 352
					Et sancte sanine martyris. Cõmemo. 352
	13	d	iij	cal	30 Scoꝝ mar. Felicis t adau. cõ. vel. xij. l. 354
		e	ij	cal	31

				September hz dies.xxx.luna. xxx.dies hz horas xij.mi.xl. Et ex habet hor.xj.mi.xx.	
2	4	f	Septēb 1	Sancti egidij confessoris. xij.lec.	354
		g	iiij no 2		
10	13	A	iij no 3		
		b	ij no 4	Sancti bonifacij epi̇scopi martyris discipu-	
18	12	c	None 5	(li sancti Romualdi.sol.plena.	354
7	11	d	viij tō 6		
15	18	e	vij tō 7		
4	15	f	vj tō 8	Nativitas btē marie vir.sol. plenis.	355.
				sci adriani marty. Cōmemo.	356
		g	v tō 9	Sancti gorgonij marty. Commemora.	358
12	9	A	iiij tō 10		
		b	iij tō 11	Scōr marty. protbi z hiacinthi.	xij.l. 358
1	4	c	ij tō 12		
		d	idus 13	Sancti mamiliani confes. Cōmemo.	358
9	4	e	xviij cal' 14	Octob. Exaltatio scē crucis.sol.plena.	358
				Et scōr mar.cornelij z cypriani.	xij.lec. 361
				Equinoctium autumnale est inter circa or-	
				cū solis z circa meridiem. Sol in libra.	
17	12	f	xvij cal' 15	Oct.nat.s.marie. xij.l. Et nico.mar.tō.	361
6	20	g	xvj cal' 16	Scōr m.lucie z geminiani atq; cusc. cō.	361
		A	xv cal' 17	Et sūt de sanctis cornelio z cypriano.	361
14	7	b	xiiij cal' 18		
3	14	c	xiij cal' 19		
		d	xij cal' 20	Aigilia. sub precepto.	
11	8	e	xi cal' 21	Scī matbei apli z euāgeli.sol.ple.	361
19	24	f	x cal' 22	Scī mauritij m.cū socijs suis.	vl.xii.l. 362
		g	ix cal' 23	Scī lini pape z martyris.	xij.l. 363
8	17	A	viij cal' 24	Hor ceruit quatuor horis.	
16	19	b	vij cal' 25		
		c	vj cal' 26		
5	10	d	v cal' 27	Scōr mar.cosme z damiani. xij.l.	365
		e	iiij cal' 28		
13	3	f	iij cal' 29	Dedicatio basilice.s.michael'ar.sol.ple.	365
2	24	g	ij cal' 30	Scī hieronymi pbi z pcōris.sol.plena.	366

nu. ho.	nu. ra.					
		A	Octob		1	Sancti remigij epi̇scopi ꝛ doctoris. 368
10	3	b	vj	no	2	
		c	v	no	3	
18	3	d	iiij	no	4	Sancti francisci confessoris. fol. plena. 368
7	190	e	iij	no	5	Sci placidi m̃i. cum sociis suis. fol. plena. 369
15		f	ij	no	6	Sancti magni epi̇ ꝛ confessoris. xij. lec. 370
		g	None		7	Sanctoꝝ mar. marcelli ꝛ apulei. xij. lec. 371
						Et sancti marci pape ꝛ confe. Comme. 371
						Et scē iustine vgi̇s ꝛ mar. xij. lec. 371.
4	8	A	viij	id.	8	Sancte reparate vgi̇. ꝛ mar. p. vel. xij. le. 372
		b	vij	id.	9	Scoꝝ m̃i. doninidion. ruft. ꝛ eleu. p. l. xij. l. 372
12	3	c	vj	id.	10	Sancti cerbonij epi̇ ꝛ pfes. cō. vel. xij. le. 373
1	20	d	v	id.	11	
		e	iiij	id.	12	
9	14	f	iij	id.	13	
27	11	g	ij	id.	14	Sancti calisti pape ꝛ mar. Cō. vel. xij. le. 373
						Hor crescit quinoꝝ horis. Sol in scorpione.
		A	Idus		15	
6	8	b	xvij	cal'	16	Mouēbris. Sci galli abbā. p. vel. xij. l. 373
24	21	c	xvj	cal'	17	
		d	xv	cal'	18	Sci luce euāgeliste. fol. plena. 374
3	8	e	xiiij	cal'	19	
		f	xiij	cal'	20	
21	1	g	xij	cal'	21	Scaꝝ. xj. millia virgi̇. xij. l. 374. Et sancti hila
19	13	A	xj	cal'	22	rionis abacti ꝛ quo fit sequti fer. xij. l. 376
8	22	b	x	cal'	23	
		c	ix	cal'	24	Sancti maglorij epi̇ ꝛ confes. xij. l. 377
16	6	d	viij	cal'	25	Sci miniat m̃i. cū sociis suis. p. vel. xij. l. 377
		e	vij	cal'	26	
3	3	f	vj	cal'	27	Vigilia. Sub precepto.
13	21	g	v	cal'	28	Scoꝝ aploꝝ simonis ꝛ iude. fol. plena. 378
		A	iiij	cal'	29	
2	16	b	iij	cal'	30	Sci germani epi̇ ꝛ confes. cō. vel. xij. l. 378
		c	ij	cal'	31	Vigilia oium sanctoꝝ, Sub precepto. 379

October habet dies. xxij. luna. xxix. Dies habet horas. xj. mi. ij. Hor habet horas. xij. mi. lviij.

nu.	ho. ra.					
						November hꝫ dies. xxx. luna. xxv. Dies hꝫ hore. xx. mi. xxxvj. Nox hꝫ hore. viij. mi. xxiij.
30	15	d	Mouēb		1	Festiuitas oium sanctoꝝ. sol. plenissima. 379
28	24	e	iiij	no	2	Cōmemoratio oium fideliuꝫ defunctoꝝ. 381
7	7	f	iij	no	3	
15	19	g	ij	no	4	Sāctoꝝ mm. vitalis t agricole vel. xij. lec. 382
		A	Monc		5	Nox creuit fer horis.
		b	viij	ib	6	Sancti leonardi pfessoris vel. xij. lec. 382
4	3	c	vij	ib	7	
11	21	d	vj	ib	8	Scoꝝ mar. ḡtuoꝝ coronatoꝝ vel. xij. lec. 382
		e	v	ib	9	Sancti salnatoris sol. plena. 383 Et sancti
1	22	f	iiij	ib	10	rhodori marty. xij. lcō. 384
9	24	g	iij	ib	11	Sancti martini epi t pfessoris sol. plena. 385
						Et sancti menne marty. Commemo. 386
		A	ij	ib	12	
17	7	b		iduo	13	Sācti britij pfessoris. Cōme. vel xij. lcō. 387
6	23	c	xviij	cal	14	Decembris. Sol in sagittario.
		d	xvij	cal	15	
14	16	e	xvj	cal	16	Sanctoꝝ martyꝝ t confessoris t ioannis mona
		f	xv	cal	17	chorum ordi. camaldulē. sol. plena. 387
3	2	g	xiiij	cal	18	Sancti frigdiani epi. t pfessoris. xij. lcō. 388
11	15	A	xiij	cal	19	
		b	xij	cal	20	
19	1	c	xj	cal	21	Pñtatio bē marie v. i tēplo sol. plenis. 388
8	8	d	x	cal	22	Sancte cecilie vgi. t marty. xij. lectio. 389
16	18	e	ix	cal	23	S. clemētis papx t mm. xij. l. 390 Et scti colū
						bani pfess. 390 Et scē felicitatis mar. 390
		f	viij	cal	24	Sancti grisogoni martyris. xij. lec. 391
8	21	g	vij	cal	25	Scē catherine vgi. t marty. xij. lec. 391 Et
		A	vj	cal	26	sancti prosperi episcopi t doctoris. 394
13	16	b	v	cal	27	Sancti iacobi intercisi pmc. vel. xij. lcā. 394
2	10	c	iiij	cal	28	(sub precepto
		d	iij	cal	29	S. saturnini. gri. t da. . vel. xij. l. 394 Vigilia
		e	ij	cal	30	Sancti andree apostoli. sol. plena. 1236

ar.	bo-					
nn.	ra.					
10	3	f	Decēb		1	
18	19	g	iiij	no	2	
7	21	A	iij	no	3	
15	12	b	ij	no	4	Scī barbare vir. ꝛ mar. Cōme. vl. xij. l. 238
			Plone		5	
4	22	d	viij	iō	6	Sancti nicolai cp̄i ꝛ cōfes. sol. plena. 239
		c	vij	iō	7	Sancti ambrosij cp̄i ꝛ doct. sol. plena. 241
						Et sancti sauini cp̄i ꝛ marty. xij. lec. 243
12	14	f	vj	iō	8	Cōceptio scē marie virgi. sol. pleniss. 245
						Et sancti ɣenonis cp̄i ꝛ cōfe. xij. lcc. 243
		g	v	iō	9	Sancti syri cp̄i ꝛ cōfes. Cōmemo. 243
1	2	A	iiij	iō	10	
9	11	b	iij	iō	11	Scti damasi cp̄i ꝛ cōfes. cōme. vl. xij. l. 244
17	18	c	ij	iō	12	
						Sol in capricorno.
		d	idus		13	Sancte lucie virginis ꝛ marty. xij. lec. 245
6	17	e	xix	cal	14	Januarij.
		f	xviij	cal	15	
14	11	g	xvij	cal	16	Nox crevit scd horis ꝛ minn. liiij. Et dies in-
3	17	A	xvj	cal	17	cipit crescere.
		b	xv	cal	18	
11	4	c	xiiij	cal	19	
19	12	d	xiij	cal	20	Vigilia. sub precepto.
8	20	e	xij	cal	21	Sancti thome apostoli. sol. plena. 246
		f	xi	cal	22	
16	9	g	x	cal	23	
		A	ix	cal	24	Vigilia nativitatis dñi. sub precepto. 103
5	17	b	viij	cal	25	Natiui. dñi nostri iesu cp̄i. sol. pleni. 104
		c	vij	cal	26	Sancti stephani protomar. sol. pleni. 107
13	11	d	vj	cal	27	Sancti iohānis apli ꝛ euang. sol. pleni. 109
		e	v	cal	28	Sanctorum innocentum. xij. lectio. 111
8	2	f	iiij	cal	29	Sancti thome cp̄i ꝛ marty. xij. lectio. 114
20	13	g	iij	cal	30	
18	20	A	ij	cal	31	Sancti sylvestri papē ꝛ cōfes. xij. lectio. 116

CALE Decēber habet dies. xxi. luna xix. Dies habet horas. viij. mi. xl. Hor habet horas. xvj. mi. xx.

Tabula psalmorum et cantilcozum alphabetica.

Ad dominum cum tribularer. carta. 45
Ad te domine clamabo. carta. 9
Ad te domine leuaui animam. 8
Ad te leuaui oculos. 46
Afferte domino filij dei. 10
Attendite populus meus. 26
Audite celi que loquor. 54
Audite hec omnes gentes. 17
Audite me diuini fructus. 59
Aue maria. 57
Beati immaculati in via. 42
Beati omnes qui timent. 47
Beati quorum. 11
Beatus qui intelligit super. 14
Beatus qui non abijt. 1
Beatus vir q timet dominū. 40
Benedicā dñs in omni tpe. 11
Benedic anima mea. j. 35
Benedic anima mea. ij. 36
Benedicite omnia opera. 55
Benedictus dñs deus israel. 50
Benedictus dñs deus meus. 56
Benedixisti dñe terrā tuam. 30
Bonum est cōfiteri domino. 32
Cantate. j. 33
Cantate. ij. 34
Cantate. iij. 52
Cantemus domino. 53
Celi enarrant. 6
Confiteantur tibi domine. 51
Confitebimur tibi deus. 26
Confitebor tibi dñe i toto. j. 40
Confitebor tibi dñe i toto. ij. 49
Confitebor tibi domine in toto. iij. 48
Confitebor tibi dñe quoniā. 52
Confitemini dño et inuocate. 36
Cōfitemini dño quoniam. j. 37
Confitemini dño quoniā. ij. 38
Confitemini dño quoniā. iij. 42
Confitemini dño quoniā. iiij. 43
Conserua me domine. 5
Credidi propter quod. 45
Credo in deum patrem. 57
Credo in vnum deum. 57
Cum inuocarem. 5
Cum sancto sanctus eris. 6
Dixit in salutare tuum. 44
De profundis clamaui. 47
Deus auribus nostris. 15
Deus deorum dominus. 17
Deus deus meus ad te. 21
Deus deus meus respice. 7
Deus in adiutorium meum. 24
Deus in nomine tuo. 28
Deus iudicium tuum regi da. 24
Deus laudem meam ne. 39
Deus misereatur nostri. 22
Deus nostrum refugium. 16
Deus quis similis erit tibi. 29
Deus repulisti nos. 20
Deus steterit in synagoga. 29
Deus venerunt gentes. 28
Deus vltionum dominus. 33
Dilexi quoniam. 41
Diligam te domine. 5
Dixi custodiam. 14
Dixit dominus domino meo. 49
Dixit iniustus. 12
Dixit insipiens. j. 4

Dixit insipiens.ij. 18
Dñe audiui auditionem. 54
Domine clamaui ad te. 49
Domine deus meus in te. 2
Domine deus salutis. 30
Domine dominus noster. 3
Dñe exau.oio.meā & clamor. 35
Dñe exaudi oio.meā auribꝰ. 50
Domine in virtute tua. 7
Dñe miserere nrī etenim. 58
Domine ne in furore.j. 2
Domine ne in furore.ij. 13
Domine non est exaltatum. 47
Domine probasti me. 49
Domine qd multiplicati sunt. 1
Domine quis habitabit. 4
Domine refugium. 31
Domini est terra. 8
Dominus illuminatio. 9
Dominus regit me. 8
Dominus regnauit decorem. 33
Dominus regnauit exulter. 34
Dominus regnauit irascant. 34
Ecce nunc benedicite dñm. 47
Ecce quam bonum. 47
Ego dixi in dimidio dierum. 51
Eripe me de inimicis. 20
Eripe me dñe ab hoie malo. 49
Eructauit cor meum. 16
Exaltabo te deus meus rex. 51
Exaltabo te domine quoniā. 10
Exaudiat te dominus. 7
Exaudi deus deprecationem. 20
Exaudi deus oionē meā cū. 21
Exaudi deus oionē meā & ne. 18
Exaudi dñe iustitiam meam. 5
Expectās expectaui dominū. 14
Exultate deo adiutori nostro. 29
Exultate iusti in domino. 11
Exultauit cor meum in dño. 53
Exurgat deus & dissipentur. 22
Exurge domine non prōtetur. 3
Fundamenta eius. 30
Gloria in excelsis deo. 56
Inclina dñe aurem tuam. 30
In conuertendo dominus. 46
In domino confido. 4
In exitu israel. 41
In te domine speraui.j. 10
In te domine speraui.ij. 24
Iubilate deo oēs ira psalmū. 21
Iubilate dño oio terra fuite. 34
Iudica dñe nocentes me. 12
Iudica me deus &. 15
Iudica me dñe quoniam ego. 9
Lauda anima mea dñm. 51
Lauda hierusalem. 52
Laudate dominum de celis. 52
Laudate dñm in sanctis eiꝰ. 52
Laudate dominum omnes. 43
Laudate dñm quoniā bonꝰ. 53
Laudate nomen domini. 48
Laudate pueri dominum. 41
Legem pone mihi domine. 45
Letatus sum in his. 46
Leuauī oculos meos: 46
Lucerna pedibus meis. 44
Magnificat. 56
Magnus dominus & laudabilis. 16
Memento domine dauid. 47
Mirabilia testimonia. 45
Miserere mei deus miserere. 19
Miserere mei deus quoniā. 19

Miserere mei deus secundū. 12
Misericordiam t. 34
Misericordias domini. 31
Nisi dominus edificauerit. 46
Nisi quia dominus erat. 46
Noli emulari in. 12
Nonne deo subiecta. 21
Notus in iudea deus. 26
Nunc dimittis. 56
Omnes gentes. 16
Paratum cor meum. 39
Portio mea dominꝰ. 43
Pater noster. 57
Quam bonus israel deus. 25
Quam dilecta tabernacula. 29
Quare fremuerunt. 1
Quemadmodum desiderat. 15
Qui confidunt in domino. 46
Quicunqꝫ vult saluus esse. 57
Quid gloriaris in malitia. 18
Qui habitat in adiutorio. 32
Qui regis israel intende. 28
Saluum me fac deus. 23
Saluum me fac domine. 4
Sepe expugnauerunt. 47
Si vere vtiqꝫ. 19
Super flumina. 49
Te decet hymnus deus. 21
Te deum laudamus. 50
Venite exultemus domino. 33
Verba mea auribus. 1
Vide humilitatem meam. 45
Voce mea ad dominum.j. 26
Voce mea ad dominum.ij. 50
Vos sancti domini. 59
Vsqꝫquo dñe oblivisceris. 4
Vt quid deus repulisti. 25

Ad cenam agni prouidi. 65
Angularis fundamentum. 75
A solis ortus cardine. 64
Audi benigne conditor. 64
Audite nam consilium. 70
Aue maria stella. 69
Aureo ad nostras. 64
Aurora lucis rutilat. 66
Aurora surgit aurea. 70
Beata nobis gaudia 67
Captus ab infidelibus. 73
Celi ran. 71 Chriº exce. 72
Christe qui lux es t dies. 64
Chie redēptor oium pterna. 74
Chie redēptor omniū ex pie. 65
Christe cōsors decoꝫ angelor. 70
Christe sanctor decoꝫ ciuis hr. 69
Conditor alme syderum. 63
Consors paterni luminis. 63
Deo fide qua viuimus. 65
Deus tuorum militum. 75
Dum celi scandit volumen. 71
Ecce iam noctis tenuatur. 69
Eterna chri munera apl̄oꝝ. 74
Eterna christi munera t martyrum. 75
Eterne rerum conditor. 62
Eterne rex altissime. 66
Eterno regi glorie. 69
Exultet celum laudibus. 74
Exultet celum militum. 73
Exultet laudibus. 68
Felix maria veneꝛ. 72
Festa sacrata presulis. 72
Gaude mater pietatis. 68
Hostis herodes impie. 64

Hymnus canamus glorie. 66
Iam christe sol iustitie. 64
Iam christus astra. 67
Iam lucis orto sydere. 62
Iesu corona celsior. 75
Iesu corona millium. 73
Iesu corona virginum. 71
Iesu nostra redemptio. 46
Iesu salvator seculi. 74
In hac die leticie. 69
Iste confessor. 75
Lucis creator optime. 62
Lucis huius festa. 73
Lustris sex qui iam. 65
Magdalene preconium. 71
Martine par apostolis. 74
Martyr dei qui unicum. 75
Nocte surgentes. 68
Non fuit vasti. 72
Nouum sydus exoritur. 68
Nunc sancte nobis spiritus. 62
O caffinensis gloria. 73
O confessores lucidi. 70
O gloriosa domina. 69
O lux beata trinitas. 64
O pater sancte mitis. 67
Ordinis auctor. 71
O veneranda trinitas. 67
Pange lingua gliosi corpis. 67
Pange lingua glorioli pliu. 65
Preclara celi gaudia. 73
Primo dierum omnium. 62
Qua christus hora fuit. 65
Quem terra pontus ethera. 69
Qui caffinum excolitis. 73
Rector potens verax. 62
Rerum deus tenax. 62
Rex christe martini. 74
Rex eterne domine. 66
Rex gloriose martyrum. 74
Sacratum diem annuum. 71
Sacris solennijs. 68
Scimus in celo. 70
Signifer inuictissime. 69
Splendor paterne. 63
Te lucis ante terminum. 62
Ternis ter horis. 65
Te Romualde. 71
Tibi christe splendor. 70
Veni creator spiritus. 67
Veni redemptor gentium. 63
Verbū supnū pdies a pre. 63
Verbū supernū pdiens nec. 68
Vexilla regis prodeunt. 65
Virginis proles. 75
Vox clara ecce intonat. 65
Urbs beata hierusalem. 75
Ut queant laxis. 71

Tabula dominicarum.

Dñica prima aduentus. 83
Dominica.ij.aduentus. 87
Dñica.iij.aduentus. 90
Dñica.iiij.aduentus. 93
Dñica infra octa.natiuitatis domini. 119
Dñica infra octa.epiphanie. 124
Dñica.j.post oct.epiphanie. 129
Dñica.ij.post oct.epiphanie. 135
Dominica.iij.post octauam epiphanie. 137
Dominica.iiij.post octauam epiphanie. 138
Dominica septuagesime. 139
Dominica sexagesime. 141

Dñica quinquagesime. 144
Dominica.j.quadragesime. 148
Dñica.ij.quadragesime. 151
Dñica.iij.quadragesime. 156
Dñica.iiij.quadragesime. 160
Dominica.v.quadragesime ꝛ est dominica passionis. 164
Dominica.vj.q̃dragesime ꝛ est dñica in ramis palmarū. 168
Dominica resurrectionis. 176
Dominica.j.post pascha. 180
Dñica.ij.post pascha. 182
Dñica.iij.post pascha. 185
Dñica.iiij.post pascha. 184
Dñica.v.post pascha. 185
Dñica infra octauā ascēsiōis. 189
Dominica pentecostes. 190
Dominica sanctissime trinitatis ꝛ est octaua pentecostes. 194
Dominica.j.post octauā pentecostes:ꝛ hec est illa q̃ est infra octauā corporis chri. 201
Deus in te sperātium fortitudo. Dñica.ij.post octauā pente. 219
Dñica.iij.post octauā pente. 119
Dñica.iiij.post octauā pente. 120
Dñica.v.post octauā pente. 221
Dñica.vj.post octauā pente. 221
Dñica.vij.post octauā pente. 222
Dñica.viij.post octauā pēte. 222
Dñica.ix.post octauā pente. 223
Dñica.x.post octauaꝫ pente. 224
Dñica.xj.post octauā pente. 224
Dñica.xij.post octauā pente. 225
Dñica.xiij.post octauā pēte. 225
Dñica.xiiij.post octauā pēte. 226
Dñica.xv.post octauā pente. 227
Dñica.xvj.post octauā pēte. 227
Dñica.xvij.post octauā pēte. 228
Dñica.xviij.post octa.pente. 228
Dñica.xix.post octauā pente. 229
Dñica.xx.post octauā pente. 229
Dñica.xxj.post octauā pēte. 230
Dñica.xxij.post octauā pēte. 231
Dñica.xxiij.post octauā pēte. 231
Dñica.xxiiij.post octa.pente. 232
Dñica.xxv.post octauā pen. 232
Tabula festoꝝ ferialiū officiorum communium sanctorum ꝛ aliorum plurimorum que in hoc brē tiario continentur preter ea que in kalendario ꝛ in talibus precedentibus posita sunt.
Instructio multoꝝ circa offm 81
Suffragia ad vesperas ꝛ in nocte. 82
Instructio alia circa officium. 83
Instructio officij in aduētu:ꝛ officia feriarum prime hebde 86
Officia feriarum secunde hebdomade aduentus 89
Officia feriaruꝫ ꝛ quatuōr temporum tertie hebdē aduent⁹. 92
Officia feriaruꝫ quarte hebdomade aduentus. 93
Prima tabula aduētus q̃ est q̃n natiuitas dñi est die dñico. 95
Secunda tabula aduentus que est quando natiuitas domini est die lune. 96
Tertia tabula aduentus q̃ est q̃n natiuitas dñi est die martis. 57
Quarta tabula aduentus que est quando natiuitas domini est

die mercurij. 97
Quinta tabula aduēt9 q̄ est q̄ñ natiuitas dñi est die iouis. 98
Sexta tabula aduentus q̄ est q̄ñ natiuitas dñi ē die veneris. 99
Septima tabula aduēt9 q̄ est q̄ñ natiuitas dñi ē die sabbati. 99
Octo antiphone maiores ad vesperas dicende ante natiuitatem domini. 100
Officiū noctis ⁊ diei post festū sci thome epi ⁊ martyris. 114
Officia feriarum infra octauam epiphanie. 124
Rubrice quedam dominice septuagesime. 129
Rubrice quedam circa hystorias psalmor ⁊ aliās hystorias 129
Instructio plena officij dominicalis ⁊ ferialis in die ⁊ in nocte per annum. 129
Officia etiam particularia feriarum inter primam ⁊ secundā dominicam post octauam epiphanie occurrentium. 135
Officia feriarum inter secundam ⁊ tertiam dominicam post octauam epiphanie 137
Officij instructio aliqlis a septuagesima ad sexagesimam. 139
Officij aliqlis instructio a sexagesima ad quinquagesimā. 142
Officia feriarum secunde: tertie: ⁊ quarte post dominicaz quinquagesime. 144
Officia feriarū quite ⁊ sexte ⁊ sabbati post cineres. siue post dñi cū quinq̄gesime: cū aliq̄ instructione premunendo⁹ vsq; ad pascha ⁊ alios solū vsq; ad pmā dñicam quadragesime. 146
Officia feriarū inter primam ⁊ secundā dñicam q̄dragesime cū multis instructiōibus officij ferialis in quadragesima. 149
Officia feriarū inter secūdā ⁊ tertiā dñicaz quadragesime. 152
Officia feriarum inter tertiam ⁊ quartam dominicam quadragesime. 156
Officia feriarum inter quartam ⁊ quitā dñicā q̄dragesime. 160
Officia feriarum inter quintam ⁊ sextam dominicam quadragesime: cum instructionibus multis circa officium. 164
Officia feriarum totius hebdē sancte cū multis instructiōib⁹. 168
Officia feriarū inter dominicam resurrectiōis ⁊ eius octauā cū instructiōib⁹ officij varijs. 176
Instructiones alie officij ferialis paschalis. 179
Instructio officij rogatiōb⁹. 187
Officium ascensionis. 187
Ordinatio officij a feria. vj. post ascensionē vsq; ad pēt. 189
Officia feriarū inter pentecosten ⁊ eius octauam que est dñica sanctissime trinitatis. 191
Ordinatio officij ferie secunde ⁊ tertie ⁊ quarte post dñicā sanctissime trinitatis. 194
Offiū sacratissimi corporis xpi. 198

Ordinatio officij in octaua t infra octauam coꝛporis chri. 199
Rubrica dominicarū post octauā pentecostes vsq; ad aduentuꝫ t declarans quedā circa hystoriaꝫ ponendas. 199
Ordinatio officij t dominicarum post octauā pētecostes vsq; ad calendas augusti. 199
Ordinatio officij t dominicarum augusti. 204
Ordinatio officij t dominicarum ante mediatatē septēbris. 208
Ordinatio officij t dominicarum a medio septēbris vsq; ad calēdas octobris. 209
Ordinatio officij t dominicarum mensis octobris. 210
Ordinatio officij dñicalis t feriaꝫ a calendis nouembris vsq; ad aduentum. 213
Orationes:homelie: euangelia: t antiphone ad bñs t ad magnificat a prima dominica post octauam pentecostes vsq; ad aduentum. 218
Benedictiones dicende ad officium vel ad capitulum. 233
Ordinatio officij sanctoꝝ occurrentiuꝫ tempoꝛe paschali. 280
Officium commune plurimoꝝ apostolorum. 396
Officiū cōe vnius apostoli. 398
Officiū cōe euangelistarum. 399
Officium commune plurimoꝝ martyrum. 400
Officiū cōe vnius martyris. 404
Officium commune confessoꝝ pontificum. 409
Officium cōe doctoꝝ. 413
Officium commune confessoꝝ non pontificum. 414
Officium cōe virginum. 416
Officiū dedicatiōis ecclesie. 419
Officium mortuoꝝ. 422
Officiū sepulture paruuloꝝ. 423
Benedictio panis sancti nicolai de tolentino. 425
De modo surgendi t eundi ad officium in nocte. 425
Quid dicendum ante t post refectionem. 426
De mō purificandi mulierē. 426
De fratribus iter agentibus t reuertentibus. 427
Instructōes mīte circa missā. 427
Ordo ad communicandum t ad vngēdū infirmū. 428. t. 429
Ordo cōmendationis aie. 430
Officium iuxta feretrum defuncti. 432
Benedictio aque. 435
Forme absolutionum t benedictionum. 435
Modus orandi pro papa t pro generali. 436
Rubrice festiuitatum quomodo celebrentur. 437
Rubrice officij dum medium silentium. 437
Rubrice quomodo t quando ponantur hystorie. 438

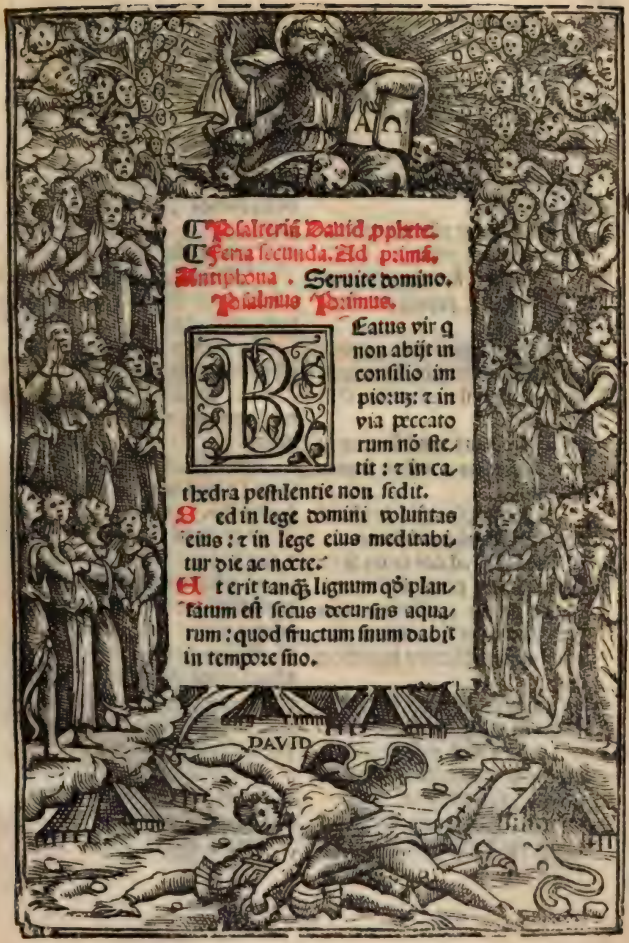

Psalterium David pprie.
Hora secunda. Ad primā.
Antiphona. Seruite domino.
Psalmus Primus.

BEatus vir q̄ non abijt in consilio impiorum: ⁊ in via peccatorum nō stetit: ⁊ in cathedra pestilentie non sedit.
Sed in lege domini voluntas eius: ⁊ in lege eius meditabitur die ac nocte.
Et erit tanq̄ lignum q̄ō plantatum est secus decursus aquarum: quod fructum suum dabit in tempore suo.

DAVID

Et folium eius non defluet: et omnia quecunq; faciet prosperabuntur.

Non sic impij non sic: sed tanquam puluis quem proijcit ventus a facie terre.

Ideo non resurgunt impij in iudicio: neq; peccatores in consilio iustorum.

Quoniã nouit dñs viã iustorũ: et iter impiorũ pibit. Ps. xxxvij.

Quare fremuerunt gentes: et populi meditati sunt inania?

Astiterunt reges terre et principes conuenerunt in vnum: aduersus dominũ et aduersus christum eius.

Dirumpamus vincula eorum: et proijciamus a nobis iugum ipsorum.

Qui habitat in celis irridebit eos: et dñs subsannabit eos.

Tũc loquet ad eos in ira sua: et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum rex ab eo super sion montẽ sanctum eius: predicans preceptũ eius.

Dominus dixit ad me filius meus es tu: ego hodie genui te.

Postula a me et dabo tibi gentes hereditatem tuam: et possessionem tuam terminos terre.

Reges eos in virga ferrea: et tanq; vas figuli cõfringes eos.

Et nunc reges intelligite: erudimini qui iudicatis terram.

Seruite dño in timore: et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam ne quando irascatur dominus: et pereatis de via iusta.

Cum exarserit in breui ira ei⁹: beati omnes qui confidunt in eo. Sequitur. Psal. vi. domi

Domine ne in. Ps. salmus. vij.

Domine quid multiplicati sunt qui tribulant me? multi insurgunt aduersum me.

Multi dicunt anime mee: non est salus ipsi in deo eius.

Tu autẽ domine susceptor me⁹ es: gloria mea et exaltans caput meum.

Voce mea ad dominum clamaui: et exaudiuit me de monte sancto suo.

Ego dormiui et soporatus sum: et exurrexi q; dñs suscepit me.

Non timebo millia populi circũdantis me: exurge domine saluum me fac deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes aduersantes mihi sine causa: dentes peccatorum contriuisti.

Domini est salus: et super populũ tuũ bñdictio tua. Ps. viij.

Cum inuocarez exaudiuit me deus iustitie mee: in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei: et exaudi o.

tionem meam.

Filij hominum vsquequo gra ui corde? vt quid diligitis vani tatem & queritis mendacium?

Et scitote quoniam mirifica uit dominus sanctum suum: do minus exaudiet me cum clama uero ad eum.

Irascimini & nolite peccare: q dicitis in cordibus vestris & in cubilibus vestris cõpũgimini:

Sacrificate sacrificium iustitie & sperate in domino: multi di cunt quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumẽ vultus tui domine: dedisti leti tiam in corde meo.

A fructu frumenti vini & olei sui multiplicati sunt.

In pace in idipsum: dormiam & requiescam.

Quoniam tu domine singula riter in spe: posuisti me. Psa. v.

Verba mea auribus percipe domine: intellige cla morem meum.

Intende voci orationis mee: rex meus & deus meus.

Quoniaz ad te orabo dñe: ma ne exaudies vocem meam.

Mane astabo tibi & videbo: quoniam non deus volens iniq tatem tu es.

Nec habitabit iuxta te malig nus: nec permanebunt iniusti ante oculos tuos.

Odisti omnes qui operantur iniquitatem: perdes omnes qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum & dolosum abominabitur dñs: ego aute in multitudine misericordie tue.

Introibo in domum tuam: ado rabo ad templum sanctum tuũ in timore tuo.

Domine deduc me in iustitia tua propter inimicos meos: di rige in conspectu tuo viam meaz.

Quoniam non est in ore eoꝝ veritas: cor eorum vanum est.

Sepulchrũ patens est guttur eorum linguis suis dolose age bant: iudica illos deus.

Decidãt a cogitatiõibus suis: sm multitudinem impietatum eorum expelle eos quoniam irri tauerunt te domine.

Et letentur omnes qui sperãt in te: in eternum exultabunt & habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuum: quo niam tu benedices iusto.

Domine vt scuto bone voluã tis tue coronasti nos. Psal. vi.

Domine ne in furore tuo arguas me: neque in ira tua corripias me.

Miserere mei domine quoniã infirmus sum: sana me domi ne quoniam conturbata sunt os sa mea.

Et anima mea turbata est valde: sed tu domine vsquequo?
Conuertere domine et eripe animam meam: saluum me fac propter misericordiam tuam.
Quoniam non est in morte qui memor sit tui: in inferno autem quis confitebitur tibi?
Laboraui in gemitu meo: lauabo per singulas noctes lectum meum: lachrymis meis stratum meum rigabo.
Turbatus est a furore oculus meus: inueteraui inter omnes inimicos meos.
Discedite a me omnes qui operamini iniquitatem: quoniam exaudiuit dominus vocem fletus mei.
Exaudiuit dominus deprecationem meam: dominus orationem meam suscepit.
Erubescant et conturbentur vehemēter omnes inimici mei: conuertantur et erubescant valde velociter. Alia. Seruite dño in timoꝛ. ¶ Feria tertia ad primaꝫ añ. Domine. Psalmus. vij.

Domine deꝰ meus in te speraui: saluum me fac ex omnibus persequentibus me et libera me.
Ne quando rapiat vt leo animam meam: dum nō est qui redimat neq; qui saluum faciat.
Domine deus meus si feci istud: si est iniquitas in manibus meis.
Si reddidi retribuentibus mihi mala: decidam merito ab inimicis meis inanis.
Persequatur inimicus animam meam: et comprehendat: et conculcet in terra vitā meā: et gloriā meam in pulueꝛem deducat.
Exurge domine in ira tua: et exaltare in finibus inimicoꝝ meoꝝ.
Et exurge domine deus meus in precepto quod mandasti: et synagoga populoꝝ circundabit te.
Et propter hanc in altū regrede: dñs iudicat populos.
Iudica me domine secundū iustitiam meam: et sm innocentiam meam sup̄ me.
Consumetur nequitia peccatoꝝ et diriges iustum: scrutans corda et renes deus.
Iustum adiutoꝝ meum a domino: qui saluos facit rectos corde.
Deus iudex iustus fortis et patiens: nunquid irascitur per singulos dies?
Nisi conuersi fueritis gladium suum vibrabit: arcum suum tetendit et paraui illum.
Et in eo paraui vasa mortis: sagittas suas ardentibus effecit,

Ecce parturit iniustitiam:concepit dolorem ⁊ peperit iniquitatem.

Lacum aperuit ⁊ effodit eum: ⁊ incidit in foueam quam fecit.

Conuertetur dolor eius in caput eius: ⁊ in verticem ipsius iniquitas eius descendet.

Confitebor domino sm iustitiam eius:⁊ psallam nomini domini altissimi. Psalmus.viij.

DOmine dominus noster: q̄m admirabile est nomen tuum in vniuersa terra?

Quoniam eleuata est magnificentia tua:super celos.

Ex ore infantium ⁊ lactentium perfeciſti laudem propter inimicos tuos:vt destruas inimicum ⁊ vltorem.

Quoniã videbo celos tuos opera digitorum tuorum: lunam ⁊ stellas que tu fundasti.

Quid est homo q̄ memor es eius:aut filius hominis quoniã visitas eum?

Minuisti eum paulominus ab angelis:gloria ⁊ honore coronasti eum:⁊ constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subiecisti sub pedibus eius:oues ⁊ boues vniuersas: insuper ⁊ pecora campi.

Uolucres celi et pisces maris: qui perambulant semitas maris.

Domine dominus noster:q̄m admirabile est nomen tuũ in vniuersa terra? Psalm⁹. ix.

Confitebor tibi domine in toto corde meo:narrabo omnia mirabilia tua.

Letabor ⁊ exultabo in te:psallam nomini tuo altissime.

In conuertendo inimicus meus retrorsum:infirmabuntur ⁊ peribunt a facie tua.

Quoniam fecisti iudicium meum ⁊ causam meam:sedes sup thronum qui iudicas iustitiam.

Increpasti gentes ⁊ periit impius: nomen eorum delesti in eternum ⁊ in seculum seculi.

Inimici defecerunt framee in finem:⁊ ciuitates eorum destruxisti.

Periit memoria eorum cum sonitu:⁊ dominus in eternum permanet.

Parauit in iudicio thronum suum: ⁊ ipse iudicabit orbem terre in equitate: iudicabit populos in iustitia.

Et factus est dominus refugium pauperi:adiutor in oportunitatibus in tribulatione.

Et sperent in te qui nouerunt nomen tuum:quoniam non derelinquis querentes te domine.

Psallite domino qui habitat in sion: annunciate inter gentes studia eius.

Quoniam requirens sanguinem eorum recordatus est: non est oblitus clamorem pauperum.

Miserere mei dñe: vide humilitatem meaz de inimicis meis.

Qui exaltas me de portis mortis: vt annunciem omnes laudationes tuas in portis filie sion.

Exultabo in salutari tuo: infixe sunt gentes in interitu quez fecerunt.

In laqueo isto quem abscōderūt: cōprehensus est pes eorum.

Cognoscetur dominus iudicia faciens: in operibus manuum suarum comprehensus est peccator.

Convertantur peccatores in infernum: omnes gentes que obliuiscuntur deum.

Quoniam non in finem oblivio erit pauperis: patientia pauperum nō peribit in finē. Añ.

Dñe deus meus in te speraui.

℣ Feria.iiij. ad primam añ.

Exurge domine.

Exurge dñe non confortetur homo: iudicentur gentes in conspectu tuo.

Constitue dñe legislatorem sup eos: vt sciant gentes quoniā homines sunt.

Ut quid domine recessisti longe: despicis in oportunitatibus in tribulatione.

Dum superbit impius incenditur pauper: comprehenduntur in psilijs quibus cogitant.

Quoniam laudatur peccator in desiderijs anime sue: & iniquus benedicitur.

Exacerbauit dominum peccator: secundum multitudinez ire sue non queret.

Non est deus in ꝓspectu eius: inquinate sunt vie illius in omni tempore.

Auferuntur iudicia tua a facie eius: omnium inimicorum suorum dominabitur.

Dixit enim in corde suo: non movebor a generatione in generationem sine malo.

Cuius maledictiōe os plenū est & amaritudine & dolo: sub lingua eius labor & dolor.

Sedet in insidijs cum divitibus in occultis: vt interficiat innocentem.

Oculi eius in pauperem respiciunt: insidiatur in abscondito quasi leo in spelunca sua.

Insidiatur vt rapiat pauperē: rapere pauperē dū attrahit eū.

In laqueo suo humiliabit eum: inclinabit se & cadet cum dominatus fuerit pauperum.

Dixit enim in corde suo oblitus est deus: auertit faciem suam ne videat in finem.

Surge dñe deꝰ exaltet manꝰ tua ne obliuiscaris pauperum.

Propter quid irritauit impius deum: dixit enim in corde suo non requiret.

Vides quoniã tu laborem & dolorem consideras: vt tradas eos in manus tuas.

Tibi enim derelictus est pauper: orphano tu eris adiutor.

Contere brachium peccatoris & maligni: quereꝰ peccatum illius & non inuenietur.

Dominus regnabit in eternuꝫ & in seculum seculi: peribitis gentes de terra illius.

Desiderium pauperum exaudiuit dominus: preparationem cordis eorum audiuit auris tua.

Iudicare pupillo & humili: vt non apponat vltra magnificare se homo super terrã.

Psalm. x.

In domino confido: quomodo dicitis anime mee: transmigra in montẽ sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum: paraverũt sagittas suas in pharetra: vt sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam que perfecisti destruxerunt: iustus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo: dominus in celo sedes eius.

Oculi eius in pauperem respiciunt: palpebre eius interrogãt filios hominum.

Dominus interrogat iustum & impium: qui autem diligit iniquitatem odit animam suam.

Pluit sup peccatores laqueos: ignis sulphur & spiritus procellarum pars calicis eorum.

Quoniam iustus dominus & iustitias dilexit: equitatem vidit vultus eius.

Psalmus. xi.

Saluum me fac domine quoniam defecit sanctus: quoniam diminute sunt veritates a filijs hominum.

Vana locuti sunt vnusquisq; ad proximum suum: labia dolosa in corde & corde locuti sunt.

Disperdat dominus vniuersa labia dolosa: & linguam magniloquam.

Qui dixerũt linguam nostram magnificabimus: labia nostra a nobis sunt: quis noster dominus est?

Propter miseriam inopum et gemitum pauperum: nunc exurgam dicit dominus.

Ponam in salutari: fiducialiter agam in eo.

Eloquia domini eloquia casta: argentũ igne examinatũ: probatũ terre purgatum septuplum.

Tu domine seruabis nos & custodies nos: a generatione hac in eternum.

In circuitu impij ambulãt: fm

altitudinem tuā multiplicasti filios hoīm. Exurge dñe nō prevaleat hō. ℣ Feria.v.ad.i. dña. Cantabo dño. Psal.xij.

Squequo domine obliuiscēris me i finem: vsquequo auertis faciē tuā a me?

Quandiu ponā consilia in anima mea: dolorem in corde meo per diem?

Vsquequo exaltabitur inimicus meus super me? respice et exaudi me domine deus meus.

Illumina oculos meos ne vnquam obdormiam in morte: ne quando dicat inimicus meus: prevalui aduersus eum.

Qui tribulant me exultabunt si motus fuero: ego autē in misericordia tua sperauī.

Exultabit cor meum in salutari tuo: cantabo domino qui bona tribuit mihi: et psallam nomini domini altissimi. Psal.xiij.

Dixit insipiens in corde suo: non est deus.

Corrupti sunt et abominabiles facti sunt in studijs suis: nō est qui faciat bonū non est vsq; ad vnum.

Dominus de celo prospexit sup filios hominum: vt videat si est intelligens aut requirens deū.

Omnes declinauerūt simul inutiles facti sunt: nō est q faciat bonū non est vsq; ad vnum.

Sepulchrum patens est guttur eorū: linguis suis dolose agebant: venenum aspidum sub labijs eorum.

Quorum os maledictione et amaritudine plenum est: veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem.

Contritio et infelicitas in vijs eorum: et viam pacis nō cognouerunt: non est timor dei ante oculos eorum.

Nonne cognoscēt omnes qui operantur iniquitatem: qui deuorant plebem meam sicut escā panis?

Dominum non inuocauerunt: illic trepidauerunt timore vbi non erat timor.

Quoniam dominus in generatione iusta est: consilium inopis confudistis: quoniaz dominus spes eius est.

Quis dabit ex sion salutare israel? cuz auerterit dominus captiuitatem plebis sue: exultabit iacob et letabit israℓ. Psal.xiij.

Domine quis habitabit in tabernaculo tuo: aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula: et operatur iusticiam.

Qui loquitur veritatem in cor-

de fnio:qui non egit dolu in lin
gua sua.
Nec fecit proximo suo malum:
t opprobrium non accepit ad
uersus proximos suos.
Ad nihilum deductus est in eo
spectu eius malignus: timentes
autem dominum glorificat.
Qui iurat proximo suo t non de
cipit:qui pecuniam suam non de
dit ad usuram: t munera super
innocentem non accepit.
Qui facit hec: non mouebitur i
eternum. Alia. Cantate domino
q bona tribuit mihi. ℂ Feria se
xta ad primam. Antiphona. Do
mine me. Ps.xv.

Conserua me dñe
quia speraui i te:
dixi dño de⁹ me⁹
es tu:quia bonoꝝ
meoꝝ nó eges.
Sanctis qui sunt in terra eius:
mirificauit omnes voluntates
meas in eis.
Multiplicate sunt infirmitates
eoꝝ:postea accelerauerunt.
Non congregabo conuenticu
la eoꝝ de sanguinibus: nec me
moz ero nominum eoꝝ per la
bia mea.
Domin⁹ pars hereditatis mee
t calicis mei:tu es qui restitues
hereditatem meam mihi.
Funes ceciderunt mihi in pre
claris:etenim hereditas mea pre
clara est mihi.
Benedicaz domino qui tribuit
mihi intellectum: insuper t usq
ad noctem increpuerunt me re
nes mei.
Prouidebam dominum in con
spectu meo semper:quoniam a de
xtris est mihi ne commouear.
Propter hoc letatum est coz me
um t exultauit lingua mea:insu
per t caro mea requiescet in
spe.
Quoniam non derelinques a
nimam meam in inferno:nec da
bis sanctum tuum videre coz
ruptionem.
Notas mihi fecisti vias vite:ad
implebis me letitia cum vultu
tuo:delectationes in dextera tua
usq in finem. Psalmus.xvj.
Exaudi domine iustitiam
meam: intende deprecati
onem meam.
Auribus percipe oratione me
am non in labijs dolosis.
De vultu tuo iudicium meu p
deat:oculi tui videant equitatē.
Probasti coz meum t visitasti
nocte:igne me examinasti t non
est inuenta in me iniquitas.
Ut non loquatur os meum ope
ra hominum: propter verba la
biozum tuoꝝ ego custodiui vi
as duras.
Perfice gressus meos in semi
tis tuis: vt non moueantur ve-

ſtigia mea.

Ego clamauſ quoniam exaudiſti me deus: inclina aurem tuã mihi ⁊ exaudi verba mea.

Mirifica miſericordias tuas: q̃ ſaluos facis ſperantes in te.

A reſiſtentibus dextere tue cuſtodi me: vt pupillam oculi.

Sub vmbra alarum tuarũ protege me; a facie impiorum qui me afflixerunt.

Inimici mei animam meã circũdederunt: adipem ſuum concluſerunt: os eorum locutum eſt ſuperbiam.

Proiicientes me nũc circũdederunt me: oculos ſuos ſtatuerunt declinare in terram.

Suſceperunt me ſicut leo paratus ad predam: ⁊ ſicut catulus leonis habitans in abditis.

Exurge domine preueni eũ ⁊ ſupplanta eum: eripe animam meam ab impio: framcam tuam ab inimicis manus tue.

Domine a paucis de terra diuide eos in vita eorum: de abſconditis tuis adimpletus eſt venter eorum.

Saturati ſunt filijs: ⁊ dimiſerũt reliqas ſuas parvulis ſuis.

Ego autem in iuſtitia apparebo conſpectui tuo: ſatiabor cũ apparuerit glia tua. Pſal. xvij.

Diligam te domine fortitudo mea; dominus firmamentũ meũ ⁊ refugium meũ ⁊ liberator meus.

Deus meus adiutor meus; ⁊ ſperabo in eum.

Protector meus ⁊ cornu ſalutis mee: ⁊ ſuſceptor meus.

Laudans inuocabo dominum: ⁊ ab inimicis meis ſaluus ero.

Circundederunt me dolores mortis: ⁊ torrentes iniquitatis conturbauerunt me.

Dolores inferi circundederũt me: preoccupauerũt me laquei mortis.

In tribulatione mea inuocaui dñm: ⁊ ad deũ meũ clamaui.

Et exaudiuit de templo ſancto ſuo. vocem meam; ⁊ clamor meus in conſpectu eius introiuit in aures eius.

Commota eſt ⁊ cõtremuit terra: fundamenta montium conturbata ſunt ⁊ commota ſunt: quoniam iratus eſt eis.

Aſcendit fumus in ira eius: ⁊ ignis a facie eius exarſit: carbones ſuccenſi ſunt ab eo.

Inclinauit celos ⁊ deſcendit: ⁊ caligo ſub pedibus eius.

Et aſcendit ſuper cherubin ⁊ volauit: volauit ſuper pennas ventorum.

Et poſuit tenebras latibulum ſuum: in circuitu eius tabernaculum eius: tenebroſa aqua in nubibus aeris.

Ppe fulgore in conspectu eius nubes transierunt: grando t car bones ignis.

Et intonuit de celo dominus: t altissimus dedit vocem suam: grando t carbones ignis.

Et misit sagittas suas t dissipauit eos: fulgura multiplicauit t conturbauit eos.

Et apparuerunt fontes aquarum: t revelata sunt fundamenta orbis terrarum.

Ab increpatione tua domine: ab inspiratione spiritus ire tue.

Misit de summo t accepit me: t assumpsit me de aquis multis.

Eripuit me de inimicis meis fortissimis: t ab his qui oderunt me: quia cōfortati sunt super me.

Preuenerunt me in die afflictionis mee: t factus est dominus protector meus.

Et eduxit me in latitudinem: saluum me fecit quoniam voluit me.

Et retribuet mihi dominus secundum iustitiam meam: t secundum puritatem manuum mearū retribuet mihi.

Quia custodiui vias domini: nec impie gessi a deo meo.

Quoniam omnia iudicia eius in conspectu meo: t iustitias eius non repuli a me.

Et ero immaculatus cū eo: t obseruabo me ab iniquitate mea.

Et retribuet mihi dñs secōm iustitiam meam: t secōm puritatem manuum mearum in conspectu oculorum eius. Alia. Conserua me domine quoniam in te speraui. ¶ Sabbato ad primam alia. Dixit dominus. Dnsio.

Um sctō scūs eris: t cū viro inocēte inocēs eris.

Et cū electo electus eris: t cū peruerso puerteris.

Quoniam tu populum humilem saluum facies: t oculos superborum humiliabis.

Quoniam tu illuminas lucernam meam domine: deus meus illumina tenebras meas.

Quoniam in te eripiar a tentatione: t in deo meo transgrediar murum.

Deus meus impolluta via eius: eloquia domini igne examinata: protector est omniū sperantiū in se.

Quis quis deus preter dñm: aut quis deus preter deum nostrum?

Deus qui precinxit me virtute: t posuit immaculatam viam meam.

Qui perfecit pedes meos tāq̄ cerui: t super excelsa statuens me.

Qui docet manus meas ad prelium: t posuisti vt arcum ereum

brachia mea.

Et tu dedisti mihi protectionem salutis tue: et dextera tua suscepit me.

Et disciplina tua correxit me in finem: et disciplina tua ipsa me docebit.

Dilatasti gressus meos subtus me: et non sunt infirmata vestigia mea.

Persequar inimicos meos et comprehendam illos: et non convertar donec deficiant.

Confringam illos nec poterunt stare: cadent subtus pedes meos.

Et precinxisti me virtute ad bellum: et supplantasti insurgentes in me subtus me.

Et inimicos meos dedisti mihi dorsum: et odientes me dispedidisti.

Clamauerunt nec erat qui saluos faceret: ad dominum: nec exaudiuit eos.

Et comminuam eos vt puluerem ante faciem venti: vt lutum platearum delebo eos.

Eripies me de contradictionibus populi: constitues me in caput gentium.

Populus quem non cognoui seruiuit mihi: in auditu auris obediuit mihi.

Filij alieni mentiti sunt mihi: filij alieni inueterati sunt: et claudicauerunt a semitis suis.

Viuit dominus et benedictus deus meus: et exaltetur deus salutis mee.

Deus qui das vindictas mihi: et subdis populos sub me: liberator meus de inimicis meis iracundis.

Et ab insurgentibus in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me.

Propterea confitebor tibi in nationibus domine: et nomini tuo psalmum dicam.

Magnificans salutes regis ei⁹: et faciens misericordiam christo suo dauid: et semini eius vsq; in seculum.

Psalmus xviij.

Celi enarrant gloriam dei: et opera manuum eius annunciat firmamentum.

Dies diei eructat verbum: et nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquele neq; sermones: quorum non audiantur voces eorum.

In omnem terram exiuit sonus eorum: et in fines orbis terre verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum: et ipse tanq; sponsus procedens de thalamo suo.

Exultauit vt gigas ad currendam viam: a summo celo egressio eius.

Et occursus eius vsq; ad summum eius: nec est qui se abscondat a calore eius.

Lex domini immaculata conuertens animas: testimonium do-

mini fidele sapientiam prestans parvulis.

Iustitie domini recte letificantes corda: preceptum domini lucidum illuminans oculos.

Timor domini sanctus permanet in seculum seculi: iudicia domini vera iustificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multum: et dulciora super mel et fauum.

Etenim seruus tuus custodit ea: in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me: et ab alienis parce seruo tuo.

Si mei non fuerint dominati tunc immaculatus ero: et emundabor a delicto maximo.

Et erunt vt complaceant eloquia oris mei: et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adiutor meus et redemptor meus. Psalmus xvij.

Exaudiat te dominus in die tribulationis: protegat te nomẽ dei iacob.

Mittat tibi auxilium de sancto: et de sion tueatur te.

Memor sit omnis sacrificij tui: et holocaustum tuum pinguefiat.

Tribuat tibi secundum cor tuum: et omne consilium tuum confirmet.

Letabimur in salutari tuo: et in nomine dei nostri magnificabimur.

Impleat dominus omnes petitiones tuas: nunc cognoui quoniam saluum fecit dominus christum suum.

Exaudiet illum de celo sancto suo: in potentatibus salus dextere eius.

Hi in curribus et hi in equis: nos autem in nomine domini dei nostri invocabimus.

Ipsi obligati sunt et ceciderũt: nos autem surreximus et erecti sumus.

Domine saluum fac regem: et exaudi nos in die qua invocauerimus te. Psalmus.

Fiuit dominus et benedictus deus saluatis mee.

℣ Dominica in primo nocturno ant. Domine. Psalmus xx.

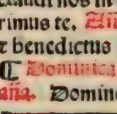

Domine in virtute tua letabitur rex: et super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis eius tribuisti ei: et voluntate labiorum eius non fraudasti eum.

Quoniam preuenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso.

Vitam petijt a te et tribuisti ei:

longitudinem dierum in seculū
& in seculum seculi.
Magna est gloria eius in salutari tuo: gloriam & magnum decorem impones super eum.
Quoniam dabis eum in benedictionem in seculum seculi: letificabis eum in gaudio cum vultu tuo.
Quoniam rex sperat in domino: & in misericordia altissimi non commouebitur.
Inueniatur manus tua omnib⁹ inimicis tuis: dextera tua inueniat omnes qui te oderunt.
Pones eos vt clibanum ignis in tempore vultus tui dominus in ira sua conturbabit eos: & deuorabit eos ignis.
Fructus eorum de terra perdes: & semen eorum a filijs hominum.
Quoniam declinauerunt in te mala: cogitauerunt consilia que non potuerunt stabilire.
Quoniam pones eos dorsum: in reliquijs tuis preparabis vultus eorum.
Exaltare domine in virtute tua: cantabimus & psallemus virtutes tuas. Psalmus xxi.
Deus deus meus respice in me: quare me dereliquisti? longe a salute mea verba delictorum meorum.
Deus meus clamabo per diem & non exaudies: & nocte & non ad insipientiam mihi.
Tu autem in sancto habitas: laus israel.
In te sperauerunt patres nostri: sperauerunt & liberasti eos.
Ad te clamauerunt & salui facti sunt: in te sperauerunt & non sunt confusi.
Ego autem sum vermis & non homo: opprobrium hominum & abiectio plebis.
Omnes videntes me deriserunt me: locuti sunt labijs & mouerunt caput.
Speranit in dño eripiat eum: saluum faciat eum qñ vult eum.
Quoniam tu es q extraxisti me de ventre: spes mea ab vberibus matris mee: in te proiectus sum ex vtero.
De ventre matris mee deus meus es tu: ne discesseris a me.
Quoniam tribulatio proxima est: quoniam non est qui adiuuet.
Circumdederunt me vituli multi: tauri pingues obsederūt me.
Aperuerunt super me os suum: sicut leo rapiens & rugiens.
Sicut aqua effusus sum: & dispersa sunt omnia ossa mea.
Factū est cor meum tanq̃ cera liquescēs: in medio ventris mei.
Aruit tanq̃ testa virtus mea: & lingua mea adhesit faucibus meis: & in puluerem mortis deduxisti me.
Quoniam circumdederunt me

canes multi circūdederūt me: concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas & pedes meos: dinumerauerunt omnia ossa mea.

Ipsi vero considerauerunt & inspexerunt me: diuiserunt sibi vestimenta mea: & super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem domine ne elongaueris auxilium tuum: ad defensionē meam conspice.

Erue a framea deanimam meam: & de manu canis vnicam meam.

Saluame ex ore leonis: & a cornibus vnicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: in medio ecclesie laudabo te.

Qui timetis dominum laudate eum: vniuersum semen iacob glorificate eum.

Timeat eum omne semen israel: quoniam non spreuit neq; despexit deprecationem pauperis.

Nec auertit faciē suam a me: & cū clamarez ad eū exaudiuit me.

Apud te laus mea in ecclesia magna: vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes & saturabuntur: & laudabunt dominum qui requirunt eum: viuent corda eorum in seculum seculi.

Reminiscentur & conuertentur ad dominum: vniuersi fines terre.

Et adorabunt in conspectu eius: vniuerse familie gentium.

Quoniam domini est regnum: & ipse dominabitur gentium.

Manducauerunt & adorauerunt omnes pingues terre: in conspectu eius cadent omnes qui descendunt in terram.

Et anima mea illi viuet: & semē meum seruiet ipsi.

Annunciabitur domino generatio ventura: & annunciabunt celi iustitiam eius: populo qui nascetur quem fecit dominus. Antiphona. Domine in virtute tua letabitur rex. Antiphona. Dominus regit me. Psalmus. xxij.

Dominus regit me & nihil mihi deerit: in loco pascue ibi me collocauit.

Super aquam refectionis educauit me: animam meam cōuertit.

Deduxit me super semitas iustitie: propter nomen suum.

Nam & si ambulauero in medio vmbre mortis: non timebo mala quoniam tu mecum es.

Virga tua & baculus tuus: ipsa me consolata sunt.

Parasti in cōspectu meo mensam: aduersus eos qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum: & calix meus inebrians quā preclarus est?

Et misericordia tua subsequ-

tur me:oibus diebus vite mee.
Ut inhabitem in domo dñi:in longitudinē dierū. Psal.xxiij.
Domini est terra t plenitudo eius:orbis terrarum t vniuersi qui habitant in eo.
Quia ipse super maria fundauit eum:t super flumina preparauit eum.
Quis ascendet in montem domini:aut quis stabit in loco sancto eius?
Innocens manibus t mundo corde:qui non accepit in vano animam suam:nec iurauit in dolo proximo suo.
Hic accipiet benedictionem a domino : t misericordiam a deo salutari suo.
Hec est generatio querentium eū:querentium faciē dei iacob.
Attollite portas principes vestras:t eleuamini porte eternales:t introibit rex glorie.
Quis est iste rex glorie ? dominus fortis t potens:dominus potens in prelio.
Attollite portas principes vestras:t eleuamini porte eternales:t introibit rex glorie.
Quis est iste rex glorie ? dominus virtutum ipse est rex glorie. Ant. Dominus regit me t nihil mihi deerit : in loco pascue ibi me collocauit. Ant prima.
Oculi mei. Psalmus. xxiij.

Ad te domine leuaui animam meam:deus meus in te confido non erubescam.
Neque irrideant me inimici mei:etenim vniuersi qui sustinent te non confundentur.
Confundantur omnes:iniqua agentes superuacue.
Vias tuas domine demonstra mihi:t semitas tuas edoce me.
Dirige me in veritate tua t doce me:quia tu es deus saluator meus:t te sustinui tota die.
Reminiscere miserationū tuarum domine:t misericordiarum tuarum que a seculo sunt.
Delicta iuuentutis mee:t ignorantias meas ne memineris.
Secundum misericordiam tuā memento mei tu:propter bonitatem tuam domine.
Dulcis t rectus dominus:propter hoc legem dabit delinquentibus in via.
Diriget mansuetos in iudicio:docebit mites vias suas.
Vniuerse vie domini misericordia t veritas:requirentibus testamentum eius : t testimonia eius.
Propter nomen tuum domine propitiaberis peccato meo:multum est enim.
Quis est homo qui timet dominum:legem statuit ei in via quā elegit.

Anima ei⁹ in bonis demorabit: ⁊ semē eius hereditabit terram.
Firmamentum est dominus timētibus eū ⁊ testamētū ipsius vt manifestetur illis.
Oculi mei semp ad dñm: quia ipse euellet ꝺ laqueo pedes meos.
Respice in me ⁊ miserere mei: quia vnicus ⁊ pauper sum ego.
Tribulationes cordis mei multiplicate sunt: de necessitatibus meis erue me.
Vide humilitatem meam ⁊ laborem meum: ⁊ dimitte vniuersa delicta mea.
Respice inimicos meos quoniam multiplicati sunt: ⁊ odio iniquo oderunt me.
Custodi animā meā ⁊ erue me: nō erubescam: quia speraui in te.
Innocentes ⁊ recti adhęserunt mihi: quia sustinui te.
Libera deus israel: ex oīb⁹ tribulationibus suis. Psal.xxv.
Iudica me dñe quia ego in innocētia mea ingressus sum: ⁊ in dño sperans nō infirmabor.
Proba me domine ⁊ tenta me: pręrenes meos ⁊ cor meum.
Quoniā misericordia tua ante oculos meos est: ⁊ complacui in veritate tua.
Non ꝺ sedi cū concilio vanitatis: ⁊ cū iniqua gerētib⁹ nō introibo.
Odiui ecclesiam malignantiū: ⁊ cum impijs non sedebo.
Lauabo inter innocentes manus meas: ⁊ circundabo altare tuum domine.
Vt audiā vocē laudis: ⁊ enarrem vniuersa mirabilia tua.
Dñe dilexi decorē domus tuę: ⁊ locū habitationis glorie tue.
Ne ꝑdas cū impijs aiam meā: ⁊ cū viris sanguinū vitā meā.
In quorum manibus iniquitates sunt: dextera eorum repleta est muneribus.
Ego autē in innocentia mea ingressus sum: redime me ⁊ miserere mei.
Pes meus stetit in directo: in ecclesijs benedicā te dñe. Ant. Oculi mei semp ad dñm. Inuit. noc.am. Illuminatio. Psal.xxvj.

Dominus illuminatio mea ⁊ salus mea: quem timebo?
Dominus protector vite meę: a quo trepidabo?
Dum approprĩant super me nocentes: vt edant carnes meas.
Qui tribulant me inimici mei: ipsi infirmati sunt ⁊ ceciderūt.
Si consistant aduersum me castra: non timebit cor meum.
Si exurgat aduersum me prelium: in hoc ego sperabo.
Vnam petij a domino hāc requirā: vt inhabitē in domo dñi:

omnibus diebus vite mee.
Vt videam voluntatem dñi: t visitem templum eius.
Quoniam abscōdit me in tabernaculo suo in die malor: protexit me in abscondito tabernaculi sui.
In petra exaltauit me: t nunc exaltauit caput meum super inimicos meos.
Circuiui t immolaui in tabernaculo eius hostiā vocifera-tionis: cātabo t psalmū dicā dño.
Exaudi dñe vocē meā qua clamauī: miserere mei t exaudi me.
Tibi dixit cor meum exquisiuit te facies mea: faciem tuam domine requiram.
Ne auertas faciem tuā a me: ne declines in ira a seruo tuo.
Adiutor meus esto: ne derelinquas me: neq; despicias me deus salutaris meus.
Quoniam pater meus t mater mea dereliquerunt me: dominus autem assumpsit me.
Legem pone mihi domine in via tua: t dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.
Ne tradideris me in animas tribulantium me: quoniam insurrexerunt in me testes iniqui t mentita est iniquitas sibi.
Credo videre bona dñi: in terra viuentium.
Expecta dñm viriliter age: t confortetur cor tuum t sustine dominum.

Psalmus xxvii.

Ad te domine clamabo deus meus ne sileas a me: ne quando taceas a me: t assimilabor descendentibus in lacum.
Exaudi dñe vocē deprecationis mee dū oro ad te: dū extollo manus meas ad templū sanctū tuū.
Ne simul tradas me cum peccatoribus: t cum operantibus iniquitatem ne perdas me.
Qui loquuntur pacē cū proximo suo: mala autem in cordibus eorum.
Da illis secundum opera eor: t secundum nequitiam adinuentionum ipsorum.
Secundum opera manuū eorū tribue illis: redde retributionē eorum ipsis.
Quia non intellexerunt opera dñi: t in opera manuū eius destrues illos: t nō edificabis eos.
Benedictus dñs: qm exaudiuit vocē deprecationis mee.
Dominus adiutor meus t protector meus: t in ipso speranit cor meum t adiutus sum.
Et refloruit caro mea: t ex voluntate mea confitebor ei.
Dominus fortitudo plebis sue: t protector: saluationum christi sui est.
Saluum fac populum tuum domine: t benedic hereditati tue: t rege eos t extolle illos vsque

In eternum. Illuminatio mea & salus mea dominus. Adorate dñm. Psalmus xxvij.

Afferte dño filij dei afferte dño filios arietum.

Afferte domino gloriam & honorem:afferte domino gloriam nomini eius:adorate dominum in atrio sancto eius.

Vox domini super aquas deus maiestatis intonuit:dominus super aquas multas.

Vox dñi in virtute:vox domini in magnificentia.

Vox domini confringentis cedros:& confringet dominus cedros libani.

Et comminuet eas tanqꝫ vitulum libani:& dilectus quemadmodum filius unicornium.

Vox dñi intercidentis flammã ignis: vox domini concutientis desertu:& commouebit dominus desertum cades.

Vox domini preparantis cervos & revelabit densa:& in templo eius omnes dicent gloriam.

Dominꝰ diluuiũ inhabitare facit:& sedebit dñs rex in eternũ.

Dominus virtutẽ populo suo dabit:dominus benedicet populo suo in pace. Psalmus xxix.

Exaltabo te dñe quoniam suscepisti me:nec delectasti inimicos meos super me.

Domine deus meꝰ clamaui ad te:& sanasti me.

Domine eduxisti ab inferno animam meam:saluasti me a descendentibus in lacum.

Psallite dño sancti eius:& confitemini memorie sanctitatis eius.

Quoniam ira in indignatione eius:& vita in voluntate eius.

Ad vesperũ demorabitur fletus:& ad matutinum letitia.

Ego autẽ dixi in abundantia mea:non mouebor in eternum.

Domine in voluntate tua prestitisti:decori meo virtutem.

Auertisti faciem tuam a me:& factus sum conturbatus.

Ad te domine clamabo:& ad deum meum deprecabor.

Que utilitas in sanguine meo:dum descendo in corruptionem?

Nunquid confitebit tibi pulvis:aut annunciabit veritatẽ tuam?

Audiuit dñs & misertꝰ est mei:dñs factus est adiutor meus.

Conuertisti planctum meũ in gaudiũ mihi:conscidisti saccum meũ & circumdedisti me letitia.

Ut cãtet tibi gloria mea & nõ compungar:dñe deus meus in eternum confitebor tibi. Adoramus te dñm in aula sctã eius. Gloria. In tua iustitia. Psalmus xxx.

In te domine speraui non confundar in eternum:in iustitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuã:ac

celera vt eruas me.
Esto mihi in deum protectorē: et in domum refugij vt saluū me facias.
Quia fortitudo mea et refugium meū es tu: et propter nomē tuum deduces me et enutries me.
Educes me de laqueo hoc quē absconderunt mihi: quoniam tu es protector meus.
In manus tuas commēdo spiritum meum: redemisti me domine deus veritatis.
Odisti obseruantes vanitates: supervacue.
Ego aūt in dño spaui: exultabo et letabor in misericordia tua.
Quoniam respexisti humilitatē meam: saluasti de necessitatibus animam meam.
Nec cōclusisti me in manibus inimici: statuisti in loco spatioso pedes meos.
Miserere mei dñe quia tribulor: conturbatus est in ira oculus meus: anima mea et venter meus.
Quoniam defecit in dolore vita mea: et anni mei in gemitibus.
Infirmata est in paupertate virtus mea: et ossa mea conturbata sunt.
Super oēs inimicos meos factus sum opprobrium vicinis meis valde: et timor notis meis.
Qui videbant me foras fugerunt a me obliuioni datus sum tanq̄ mortuus a corde.
Factus sum tanq̄ vas pditū: quia audiui vituperationem multorum commorantium in circuitu.
In eo dum conuenirent simul aduersum me: accipere animam meam consiliati sunt.
Ego aūt in te speraui domine: dixi deus meus es tu: in manibus tuis sortes mee.
Erue me de manu inimicorum meorum: et a persequentibus me.
Illustra faciem tuam super seruum tuū: saluū me fac in misericordia tua domine non confundar quoniam inuocauit te.
Erubescāt impij et deducāt in infernū: muta fiāt labia dolosa.
Que loquuntur aduersus iustū iniquitatē in superbia et in abusione.
Quam magna multitudo dulcedinis tue domine: quam abscondisti timentibus te?
Perfecisti eis qui sperāt in te: in conspectu filiorū hominum.
Abscondes eos in abscondito faciei tue: a conturbatione hominū.
Proteges eos in tabernaculo tuo: a contradictione linguarum.
Benedictus dominus: quoniam mirificauit misericordiam suam mihi in ciuitate munita.
Ego aūt dixi in excessu mētis mee: proiectus sum a facie oculorum tuorum.
Ideo exaudisti vocem oratio-

ñlo mee:dñm clamarem ad te.
Q uligite dñm oēs sanctiei⁹:qñ
ritatē requiret dño:t retribuet
abūdāter faciētibus superbiam.
Q iriliter agite t confortetur
cor vestrum:omnes qui speratis
in dño. Psalm⁹.xxxj.
Beati quor remisse sunt iniq
tates: t quor tecta sunt pcā.
Beat⁹ vir cui nō iputauit dño
pcm̄nec est in spū eius dolus.
Q ñ tacui inueterauerunt ossa
mea:dum clamarem tota die.
Q ñ die ac nocte grauata est su
p me manus tua:puersus sū in
erūna mea:dū configitur spina.
Q elictū meū cognitū tibi feci:
t iniustitiaz meā non abscondi.
Q ixi confitebor aduersum me
iniustitiam meam dño:t tu
remisisti impietatē peccati mei.
Q o hac orabit ad te omnis
sanctus:in tempore opportuno.
Q erūtamen in diluuio aquā
rum multarum:ad eum non ap
proximabunt.
Q u es refugiū meū a tribula
tiōe q̄ circūdedit me:exultatio
mea erue me a circūdātib⁹ me.
Q ntellectū tibi dabo t instruaz
te:in via hac q̄ gradieris firma
bo super te oculos meos.
Q olite fieri sicut equus t mu
lus:quibus non est intellectus.
Q n camo t freno maxillas eorū
constringe:q nō approximāt ad te.
Q ulta flagella pctōris:speran
tes aūt in domino misericordia
circundabit.
Q etamini in dño t exultate iu
sti:t gliamini oēs recti corde.
Ant. In tua iustitia libera me
dñe. Hūc cāticū. Ant. Illā. Cāticū. Die miserere. Ant. Hūc. Ant. Illā. Ant. Hūc. Miserere. ℣. 117. Confitemini. ℣. 62. Deus deus. Cāticū. Benedicite. ℣. 148. Laudate. D. de. C Feria.ij. in.j. nocturno. Ant. Rectos decet. ℣. Exultate iusti in dño:rectos decet collaudatio.

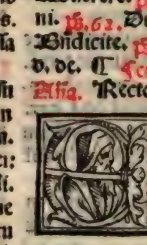

Q ōfitemini dño in cithara: in psalterio decē chordarum psallite illi.
Q antate ei canticum nouum: bene psallite ei in vociferatiōe.
Q ia rectum est verbum dñi:t omnia opa eius in fide.
Q uligit misericordia t iudiciū: misericordia dñi plena ē terra.
Q erbo dñi celi firmati sunt:et spū oris eius omnis virtus eorū.
Q ōgregās sicut in vre aquā maris:ponēs in thesauris abyssos.
Q imeat dominum omnis terra:ab eo autem commoueantur omnes inhabitantes orbem.
Q ñ ipse dixit t facta sunt:ipse mandauit t creata sunt.

Dñs dissipat cōsilia gentiū:reprobat aūt cogitatiōes pplōr:et reprobat consilia principum.

Consilium aūt dñi in eternū manet:cogitationes cordis eius in generationes et generationē.

Beata gens cuius est dñs deus eius:populus quem elegit in hereditatem sibi.

De celo respexit dñs:vidit omnes filios hominum.

De p̄parato habitaculo suo respexit sup oēs q habitant terrā.

Qui finxit sigillatim corda eorū:q intelligit omnia opa eor.

Non saluatur rex per multam virtutem:et gigas non saluabit in multitudine virtutis sue.

Fallax equus ad salutem:in abundantia autem virtutis sue non saluabitur.

Ecce oculi dñi sup metuentes eum:et in eis qui sperant sup misericordia eius.

Ut eruat a morte animas eorum:et alat eos in fame.

Anima nr̄a sustinet dñm:qm adiutor et protector noster est.

Quia in eo letabit cor nr̄um:et in nomine scō eius sperauimus.

Fiat misericordia tua dñe sup nos:quemadmodum speravimus in te.

Benedicam dominū in omni tempore:semp laus eius in ore meo.

In domino laudabitur anima mea:audiāt māsueti et letentur.

Magnificate dñm mecū et exaltemus nomen eius in idipsum.

Exquisiui dominum et exaudiuit me:et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eū et illuminamini:et facies vre nō p̄fundentur.

Iste pauper clamauit et dñs exaudiuit eū:et de omnibus tribulationibus eius saluauit eos.

Immittet angelus dñi in circuitu timētiū eū:et eripiet eos.

Gustate et videte qm̄ suauis est dñs:beatus vir q sperat in eo.

Timete dominum omnes sancti eius:quoniā non est inopia timentibus eum.

Divites eguerunt et esurierūt: inquirentes autem dominū non minuentur omni bono.

Venite filij audite me:timorē domini docebo vos.

Quis est homo qui vult vitam diligit dies videre bonos?

Prohibe linguam tuam a malo:et labia tua ne loquant dolum.

Diuerte a malo et fac bonum inquire pacem et persequere eā.

Oculi domini sup iustos:et aures eius in preces eorum.

Vultus autem domini sup facientes mala:vt perdat de terra memoriam eorum.

Clamauerunt iusti et dñs exau-

diuit eos:t ex omnibus tribulationibus eoꝝ liberauit eos.

Iuxta est dominus his qui tribulato sunt coꝛde: t humiles spiritu saluabit.

Multe tribulatiões iustoꝝ t de omnibus his liberabit eos dñs.

Custodit dñs omnia ossa eoꝝ: unum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima: t q oderūt iustum delinquent.

Redimet dñs animas seruoꝝ suoꝝ:t non delinquent omnes qui sperāt in eo. ℟. Recitos dicet collaudatio. ℣. Ps. Exclama'.xxxiij.

Expugna. Psalm'.xxxiij.

Edica dñe nocentes me: expugna impugnantes me.

Apprehende arma t scutum: t exurge in adiutoꝝium mihi.

Effunde framea t conclude aduersus eos qui persequūt me: dic aie mee salus tua ego sum.

Confundantur t reuereātur: querentes animam meam.

Uertant retroꝛsum t confundantur: cogitantes mihi mala.

Fiāt tanq̄ puluis ante faciem uēti:t angel' dñi coarctās eos.

Fiat uia illoꝝ tenebꝛe t lubꝛicū:t angelus dñi psequēs eos.

Quia gratis absconderūt mihi interitū laquei sui: superuacue exprobꝛauerūt animam meam.

Ueniat illi laqueus quē ignorat:t captio quā abscondit apprehendat eum: t in laqueum cadat in ipsum.

Anima aūt mea exultabit in dño: t delectabit super salutari suo.

Omnia ossa mea dicent:domine quis similis tui?

Eripiens inopē de manu fortiozum eius: egenum t pauperem a diripientibus eum.

Surgentes testes iniqui: que ignoꝛabam interrogabant me.

Retribuebant mihi mala pro bonis: sterilitatem anime mee.

Ego autem cum mihi molesti essent:induebar cilicio.

Humiliabam in ieiunio animā meam:t oratio mea in sinu meo conuertetur.

Quasi primū t quasi fratrem nr̄m sic cōplacebā:quasi lugens t cōtristatus sic humiliabar.

Et aduersum me letati sunt t conuenerunt: congregata sunt super me flagella t ignoꝛaui.

Dissipati sunt nec compuncti: tentauerūt me subsannauerunt me subsannatione:frenduerunt super me dentibus suis.

Dñe quando respicies:restitue animam meā a malignitate eoꝝ:a leonibus unicam meam.

Confitebꝛoꝛ tibi in ecclesia magna:in pplo graui laudabo te.

Non supgaudeāt mihi q̄ aduersant mihi iniquec:q̄ oderunt me gratis t annuunt oculis.

Qui mihi quidem pacifice loquebant: et in iracundia terre loquentes dolos cogitabant.

Et dilatauerunt super me os suum: dixerunt euge euge viderunt oculi nostri.

Vidisti domine ne fileas: domine ne discedas a me.

Exurge et intende iudicio meo deus meus: et dñs mē in cām meā.

Iudica me fm iustitiā tuā dñe deus me⁹: et nō supgaudeāt mihi.

Non dicant in cordibus suis euge euge anime nostre: nec dicant deuorabimus eum.

Erubescant et reuereantur simul: q gratulantur malis meis.

Induātur confusiōe et reuerentia qui maligna loquūtur super me.

Exultēt et letēt q volūt iustitiā meā: et dicāt semp magnificetur dñs: qui volunt pacē serui eius.

Et lingua mea meditabit iustitiā tuā tota die laudē tuā.

Expugna impugnātes me. Spera in domino. Holi.

Dirit iniust⁹ vt delinquat in semetipso: nō est timor dei ante oculos eius.

Quoniam dolose egit in conspectu eius: vt inueniatur iniquitas eius ad odium.

Verba oris ei⁹ iniquitas et dol⁹ noluit intelligere vt bñ ageret.

Iniquitatem meditatus est in cubili suo: astitit omni vie non bone: malitiam aūt non odiuit.

Dñe in celo misericordia tua: et veritas tua vsq; ad nubes.

Iustitia tua sicut montes dei: iudicia tua abyssus multa.

Homines et iumenta saluabis dñe: quēadmodū multiplicasti misericordiam tuam deus.

Filij aūt hominum: in tegmine alarum tuarum sperabunt.

Inebriabūtur ab vbertate domus tue: et torrente voluptatis tue potabis eos.

Quoniam apud te est fons vite: et in lumine tuo videbimus lumen.

Protende misericordiam tuā. scientibus te: et iustitiam tuam his qui recto sunt corde.

Non veniat mihi pes superbie: et manus peccatoris nō moueat me.

Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem: expulsi sunt nec potuerunt stare. Psalmus. xxxvj.

Noli emulari in malignantibus: neq; zelaueris faciētes iniquitatem.

Quoniam tanq; fenū velociter arescent: et quemadmodū olera herbarum cito decident.

Spera in domino et fac bonitatem: et inhabita terram et pasceris in diuitijs eius.

Delectare in domino: et dabit tibi petitiones cordis tui.

Reuela domino viam tuam: et

ſpera in eo t ipſe faciet.
Et educet ſic lumen iuſtitiam tuã: t iudiciũ tuũ tãq; meridiẽ: ſubditus eſto domino t ora eũ.
Noli emulari in eo qui proſperatur in via ſua: in homine faciente iniuſtitias.
Deſine ab ira t derelinque furorẽ: noli emulari vt maligneris.
Quoniaz qui malignantur exterminabunt: ſuſtinentes autem dñm ipſi hereditabunt terram.
Et adhuc puſillum t non erit peccator: t queres locũ eius et non inuenies.
Mãſueti ãt hereditabũt terrã: t delectabũt in multitudine pacis.
Obſeruabit peccator iuſtuz: t ſtridebit ſuper eum dentibus ſuis.
Dñs autẽ irridebit eũ: quonia prouidet q̃ veniet dies eius.
Gladium euaginauerũt peccatores: intẽderunt arcũ ſuum.
Vt decipiant pauperes t inopẽ: vt trucident rectos corde.
Gladius eorũ intret in corda ipſorũ: t arcus eorũ cõfringatur.
Melius eſt modicũ iuſto: ſuper diuitias peccatorum multas.
Quã brachia peccatorũ conterentur: confirmat aũt iuſtos dñs.
Nouit dñs dies immaculatorũ: t hereditas eorũ in eternũ erit.
Non cõfundent in tẽpore malo: t in diebus famis ſaturabuntur: quia peccatores peribunt.
Inimici vero dñi mox vt honorificati fuerint t exaltati: deficientes quãdmodũ fumꝰ deficient.
Mutuabit peccator t nõ ſoluet: iuſtus aũt miſeretur t tribuet.
Quia benedicentes ei hereditabunt terrã: maledicentes autẽ ei diſperibunt.
A pud dñm greſſus hominis dirigentur: t viam eius volet.
Cum ceciderit non collidet: q̃ dñs ſupponit manum ſuam.
Iunior fui etenim ſenui: t non vidi iuſtũ derelictum: nec ſemen eius querens panem.
Tota die miſeretur t commodat: et ſemẽ illius in benedictiõe erit.

Declina a malo Diuiſio. t fac bonũ: t inhabita in ſeculum ſeculi.
Quia dominus amat iudicium: t nõ derelinquet ſanctos ſuos: in eternum conſeruabuntur.
Iuſti punientur. t ſemen impiorum peribit.
Iuſti aũt hereditabũt terram: t inhabitabũt in ſeculum ſeculi ſuper eã.
Os iuſti meditabit ſapientiã: t lingua eius loquetur iudicium.
Lex dei eius in corde ipſius: et nõ ſupplãtabũtur greſſus eius.
Conſiderat peccator iuſtum: t querit mortificare eum.
Dominus aũt nõ derelinquet eum in manibus eius: nec damnabit eũ cum iudicabitur illi.

Respecta dominū t custodi viā tuā:t exaltabit te vt hereditate capias terrā:cū perierint peccatores videbis.

Vidi impium superexaltatum: t elevatum sicut cedros libani.

Et trāsiui t ecce nō erat:& quesiui eū t nō est inuentus locus eius.

Custodi innocentiam t vide equitatem:quoniam sunt reliquie homini pacifico.

Iniusti aūt disperibunt: simul reliquie impiorum interibunt.

Salus autem iustorum a domino:t protector eorum in tempore tribulationis.

Et adiuuabit eos dñs t liberabit eos:t eruet eos a peccatoribus t saluabit eos:q; sperauerunt in eo. Ant. Spera in dño t fac bonitatem. Ant. Ne in

ira tua. Psalm'. cxvij.

Omine ne in furore tuo arguas me:neq; in ira tua corripias me.

Quoniā sagitte tue infixe sunt mihi:t confirmasti super me manum tuam.

Non est sanitas in carne mea a facie ire tue:nō est pax ossibus meis a facie peccatoꝝ meorum.

Quoniaꝫ iniquitates mee supergresse sunt caput meū:sicut onꝰ graue grauate sunt super me.

Putruerūt t corrupte sunt cicatrices meeꝫ a facie ifipietię mee,

Miser factus sum t curuatus sum vsq; in finem:tota die contristatus ingrediebar.

Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus:t non est sanitas in carne mea.

Afflictus sum t humiliatus sum nimis:rugiebam a gemitu cordis mei.

Domine ante te omne desiderium meum:t gemitus meus a te non est absconditus.

Cor meū turbatū est:derelignit me virtus mea:t lumē oculorum meoꝝ t ipsum non est mecum.

Amici mei t proximi mei:aduersum me appropinquauerūt t steterunt.

Et qui iuxta me erant de longe steterunt:t vim faciebant q querebant animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi locuti sunt vanitates:t dolos tota die meditabantur.

Ego autem tanquam surdus non audiebā:t sicut mutus non aperiens os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens:t nō habēs in ore suo redargutiones.

Quoniam in te dñe speraui:tu exaudies domine deus meus.

Quia dixi nequando super gaudeant mihi inimici mei: t dum commouentur pedes mei: super me magna locuti sunt.

Quoniam ego in flagella parat⁹ sum: et dolor meus in conspectu meo semper.

Quia iniquitatem meam annuntiabo: et cogitabo pro peccato meo.

Inimici autem mei viuunt et confortati sunt super me: et multiplicati sunt qui oderunt me inique.

Qui retribuunt mala pro bonis detrahebant mihi: quoniam sequebar bonitatem.

Ne derelinquas me domine deus meus: ne discesseris a me.

Intende in adiutoriū meū: domine deus salutis mee. ℣. Ne in ira tua arguas me dñe. ℟. Quo. Trenoꝝ ca. 2.

Consurge in nocte in principio vigiliarum tuarum: et effunde sicut aquam cor tuum ante conspectum domini dei tui. Leua ad eum manus tuas: et miserebitur tui. Tu autem ℣. Deꝰ in nomine tuo saluum me fac domine. ℟. Et in virtute tua libera me. Saluum. Gloria. Deꝰ.

In secundo nocturno. Aña. Alleluia ℣. Aña. Et non delinquam. ℣. Psalmus. xxxviij.

Dixi custodiam vias meas: vt nō delinquaz in lingua mea.

℣. Posui ori meo custodiam: cum cōsisteret peccator aduersus me.

Obmutui et humiliatus sum et silui a bonis: et dolor meus renouatus est.

Concaluit cor meū intra me: et in meditatōe mea exardescet ignis.

Locutus sum in lingua mea: notum fac mihi dñe finem meum.

Et numerū dierū meoꝝ quis est: vt sciam quid desit mihi.

Ecce mensurabiles posuisti dies meos: et substantia mea tanquam nihilum ante te.

Verumtamen vniuersa vanitas: omnis homo viuens.

Verūm in imagine pertransit homo: sed et frustra conturbatur.

Thesaurizat: et ignorat cui congregabit eam.

Et nūc q̄ est expectatio mea nōne dñe? substantia mea apud te est.

Ab omnibus iniquitatibus meis eripe me: opprobrium insipienti dedisti me.

Obmutui et non aperui os meum quoniam tu fecisti: amoue a me plagas tuas.

A fortitudine manus tue ego defeci in increpationibus: propter iniquitatē corripuisti hominem.

Et tabescere fecisti sicut aranea animam eius: verumtamen vana conturbatur omnis homo.

Exaudi orationem meam domine et deprecationem meam: auribus percipe lachrymas meas.

Ne sileas quia aduena ego sum apud te et peregrinus: sicut omnes patres mei.

Remitte mihi vt refrigerer priusquam abeam: & amplius non ero. Psalmus.xxxix.

Expectans expectaui dominum: & intendit mihi.

Et exaudiuit preces meas: & eduxit me ō lacu miserie & ō luto fecis.

Et statuit supra petram pedes meos: & direxit gressus meos.

Et immisit in os meum canticum nouum: carmen deo nostro.

Videbunt multi & timebunt: & sperabunt in domino.

Beatus vir cuius est nomen domini spes eius: & non respexit in vanitates & insanias falsas.

Multa fecisti tu domine deus mi⁹ mirabilia tua: & cogitationibus tuis non est q̄ similis sit tibi.

Annunciaui & locutus sum: multiplicati sunt super numerum.

Sacrificium & oblationez nolui sti: aures autem perfecisti mihi.

Holocaustum & pro peccato non postulasti: tunc dixi ecce venio.

In capite libri scriptum est de me vt facerem voluntatem tuam: deus meus volui & legem tuam in medio coꝛdis mei.

Annunciaui iustitiam tuam in ecclesia magna: ecce labia mea non prohibebo: domine tu scisti.

Iustitiam tuam non abscondi in coꝛde meo: veritatem tuam & salutare tuum dixi.

Non abscondi miam tuam & veritatem tuam: a concilio multo.

Tu autē dñe ne lōge facias miserationes tuas a me: mia tua & veritas tua semper susceperunt me.

Quia circūdederūt me mala quoꝝ nō ē numer⁹: apphēdēt me iniquitates mee & nō potui vt viderē.

Multiplicate sunt super capillos capitis mei: & cor meum dereliquit me.

Complaceat tibi dñe vt eruias me: dñe ad adiuuādū me respice.

Confundantur & reuereantur simul: qui querunt animam meaz vt auferant eam.

Conuertantur retrorsum & reuereantur: qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusionem suaz: qui dicunt mihi euge euge.

Exultent & letentur super te omnes querentes te: & dicāt semper magnificetur dominus qui diligunt salutare tuum.

Ego autē mendicus sum & pauper: dominus solicitus est mei.

Adiutor meus & protector me⁹ tu es: deus meus ne tardaueris.

Gloria. Et non delinquaz in lingua mea. Sana dñe. Psalmus.

Beatus qui intelligit super egenum & pauperem: in die mala liberabit eum dominus.

Dñs conseruet eum & viuificet eū: & beatū faciat eū i terra: & nō tradat eum in animā inimicoꝝ eius.

Dñs opem ferat illi super lectū

doloris eius: universum stratum eius versasti in infirmitate eius.
Ego dixi dñe miserere mei: sana aiam meam qñ peccavi tibi.
Inimici mei dixerūt mala mihi: qñ morietur & peribit nomē ei?
Et si ingrediebatur vt videret vana loquebatur: cor eius congregavit iniquitatem sibi.
Egrediebatur foras: & loquebatur in idipsum.
Adversum me susurrabant omnes inimici mei: adversus me cogitabant mala mihi.
Verbū iniquum constituerunt adversum me: nunquid qui dormit non adjiciet vt resurgat?
Etenim hō pacis mee in quo speravi: qui edebat panes meos magnificavit sup me supplantationē.
Tu autem dñe miserere mei & resuscita me & retribuam eis.
In hoc cognovi quoniam voluisti me: quoniam non gaudebit inimicus meus super me.
Me autem propter innocentiam suscepisti: & confirmasti me in cōspectu tuo in eternum.
Benedict⁹ dñs deus isrl a seculo & in seculum: fiat fiat. Psalo. xli.

Quemadmodū desiderat cervus ad fontes aquarū: ita desiderat anima mea ad te deus.
Sitivit anima mea ad deum fortem vivum: quando veniam & apparebo ante faciem dei?
Fuerunt mihi lachryme mee panes die ac nocte: dum dicitur mihi quotidie: vbi est deus tuus?
Hec recordatus sum & effudi in me animam meam: quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis vsq; ad domum dei.
In voce exultationis & confessionis: sonus epulantis.
Quare tristis es anima mea: & quare conturbas me?
Spera in deo qñ adhuc confitebor illi: salutare vultus mei & deus me⁹.
Ad meipm aia mea conturbata est: propterea memor ero tui de terra iordanis & hermoniim a mōte modico.
Abyssus abyssum invocat: in voce cataractarum tuarum.
Omnia excelsa tua & fluctus tui super me transierunt.
In die mandavit dñs misericordiam suā: & nocte canticum eius.
Apud me oratio deo vite mee: dicam deo susceptor meus es.
Quare oblitus es mei: & quare contristatus incedo dum affligit me inimicus?
Dum confringuntur ossa mea: exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei.
Dum dicunt mihi per singulos dies: vbi est deus tuus?
Quare tristis es anima mea: & quare conturbas me?
Spera in deo qñ adhuc confitebor illi: salutare vultus mei & deus me⁹.

Sana domine animaz me am: quia peccaui tibi. Ere ctauit. Sequitur psalmus xliij. Deus auribus. Psalmus xliij.

Iudica me deus: z discerne causam meam de gente non sancta: ab homine iniquo z dolo so erue me.

Quia tu es deus fortitudo mea: quare me repulisti z q̃re tristis incedo dū affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam z veritatem tuam: ipsa me deduxerunt z adduxerunt in montem sanctum tuum z in tabernacula tua.

Et introibo ad altare dei: ad deum qui letificat iuuentutē meā.

Confitebor tibi in cithara deus deus meus: quare tristis es aīa mea z quare conturbas me?

Spera in deo quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei z deus meus. Psalmus xliij.

Deus auribus nostris audiuimus: patres nostri annunciauerunt nobis.

Opus qd operatus es in diebus eorum: in diebus antiquis.

Manus tua gentes disperdidit z plantasti eos: afflixisti populos z expulisti eos.

Nec enim in gladio suo possederunt terram: z brachium eorum non saluauit eos.

Sed dextera tua z brachium tuum z illuminatio vultus tui: quoniam complacuisti in eis.

Tu es ipse rex meus z deus meus: qui mandas salutem iacob.

In te inimicos nros ventilabimus cornu: z in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo spabo: z gladius meus non saluabit me.

Saluasti enim nos de affligentibus nos: z odientes nos confudisti.

In deo laudabimur tota die: z in nomine tuo confitebimur in seculum.

Nunc autem repulisti z confudisti nos: z non egredieris deus in virtutibus nostris.

Auertisti nos retrorsum post inimicos nostros: z qui oderunt nos diripiebant sibi.

Dedisti nos tanquā oues escarū z in gentibus dispersisti nos.

Vendidisti populum tuum sine pretio: z non fuit multitudo in commutationibus eorum.

Posuisti nos opprobriū vicinis nostris: subsannationem z derisum his q sunt i circuitu nostro.

Posuisti nos in similitudinem gentibus: commotionem capitis in populis.

Tota die verecundia mea contra me est: z confusio faciei mee cooperuit me.

A voce exprobrantis z obloquentis: a facie inimici z persequentis.

Te omnia venerūt sup̄ nos: nec obliti sumus te: & inique nō egimus in testamento tuo.

Et non recessit retro cor nostrum: & declinasti semitas nostras a via tua.

Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis: & cooperuit nos umbra mortis.

Si obliti sumus nomen dei nostri: & si expandimus manus nostras ad deum alienum.

Nonne deus requiret ista? ipse enim nouit abscondita cordis.

Quoniam propter te mortificamur tota die: estimati sumus sicut oues occisionis.

Exurge quare obdormis dñe? exurge & ne repellas in finem.

Quare faciem tuam auertis? obliuiscēris inopie nostre & tribulationis nostre?

Quoniam humiliata est in pulvere anima nostra: conglutinatus est in terra venter noster.

Exurge adiuua nos: & redime nos pp nomē tuū.

Deus auribus.

Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi.

Lingua mea calamus scribe: re velociter scribentis.

Speciosus forma p̄ filijs hominū: diffusa est gr̄a in labijs tuis ppea benedixit te deus in eternū.

Accingere gladio tuo sup̄ femur tuum potentissime.

Specie tua & pulchritudine tua: intende, prospere procede & regna.

Propter veritatem: & mansuetudinem & iustitiam: & deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagitte tue acute: pp̄li sub te cadēt in corda inimicorū regis.

Sedes tua deus in seculū seculi virga directionis virga regni tui.

Dilexisti iustitiam & odisti iniquitatem: propterea unxit te deus deus tuus oleo letitie p̄ consortibus tuis.

Myrrha & gutta & casia a vestimentis tuis a domibus eburneis ex quibus delectauerunt te filie regum in honore tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato: circundata varietate.

Audi filia & vide & inclina aurem tuam: & obliuiscere populū tuum & domum patris tui.

Et concupiscet rex decorem tuum: quoniam ipse est dominus deus tuus: & adorabunt eum.

Et filie tyri in muneribus: vultum tuum deprecabuntur omnes divites plebis.

Omnis gloria eius filie regis ab intus: in fimbrijs aureis circumamicta varietatibus.

Adducentur regi virgines post eam: proxime eius afferent tibi.

Afferent in letitia & exultatione

adducentur in templum regis.
Pro patribus tuis nati sunt tibi filij: constitues eos principes super omnem terram.
Memor ero nominis tui: in omni generatione et generatione.
Propterea populi confitebuntur tibi in eternum: et in seculum seculi. Alleluia alla alla. Eructauit cor meum verbum bonum. Iuxta.xxij. Miserere mei deus. ps. Ipsius.
2 ps.5 Verba. ps.18 Dixit insipiens. Cant Confitebor. ps.148.
12 52 Laudate d.de. Feria.iij.de.ij. nocturn. Adiutor. Psalle.xlv.

Deus noster refugium et virtus: adiutor in tribulationibus que inuenerunt nos nimis.
Propterea non timebimus dum turbabitur terra: et transferentur montes in cor maris.
Conturbate sunt et turbate sunt aque eorum: conturbati sunt montes in fortitudine eius.
Fluminis impetus letificat ciuitatem dei: sanctificauit tabernaculum suum altissimus.
Deus in medio eius non commouebitur: adiuuabit eam deus mane diluculo.
Conturbate sunt gentes et inclinata sunt regna: dedit vocem suam mota est terra.
Dominus virtutum nobiscum susceptor noster deus iacob.
Venite et videte opera domini que posuit prodigia super terram: auferens bella vsq; ad fines terre.
Arcum conteret et confringet arma: et scuta comburet igni.
Vacate et videte quia ego sum deus: exaltabor in gentibus et exaltabor in terra.
Dominus virtutum nobiscum: susceptor noster deus iacob. ps.xlvj.
Omnes gentes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis.
Quoniam dominus excelsus terribilis: rex magnus super omnem terram.
Subiecit populos nobis: et gentes sub pedibus nostris.
Elegit nobis hereditatem suam: speciem iacob quem dilexit.
Ascendit deus in iubilo: et dominus in voce tube.
Psallite deo nostro psallite: psallite regi nostro psallite.
Quoniam rex omnis terre deus: psallite sapienter
Regnabit deus sup gentes: deus sedet super sedem sanctam suam.
Principes populorum congregati sunt cum deo abraham: quoniam dii fortes terre vehementer elevati sunt. Alle. Adiutor in tribulationib⁹. Magnus dominus. ps.xlvij.
Magnus dominus et laudabilis nimis: in ciuitate dei nostri in monte sancto eius.

Fundatur

Exundat exultatione vniuerse terre:mons sion latera aquilonis ciuitas regis magni.

Deus in domibus eius cognoscetur:cum suscipiet eam.

Quoniam ecce reges terre cōgregati sunt:cōuenerūt in vnū.

Ipsi vidētes sic admirati sunt: conturbati sunt:commoti sunt: tremor apprehendit eos.

Ibi dolores vt parturientis:in spiritu vehementi conteres naues tharsis.

Sicut audiuimꝰ sic vidimꝰ in ciuitate dñi virtutū:in ciuitate dei nr̄i:deꝰ fundauit eā i eternū.

Suscepimus deus miseri:cordiā tuam:in medio templi tui.

Secundū nomen tuū deus : sic et laus tua in fines terre:iustitia plena est dextera tua.

Letet mons sion et exultēt filie iude:propter iudicia tua dñe.

Circūdate sion et cōplectimini eam;narrate in turribus eius.

Ponite cor:da vestra in virtute eius : et distribuite domos eius: vt enarretis in progenie altera.

Quoniā hic est deꝰ deus nr̄ in eternū et in seculū seculi:ipse reget nos in secula. Psalmus.xlviij.

Audite hec omnes gentes: auribus percipite qui habitatis orbem.

Quiq; terrigene et filij hominū: simul in vnū diues et pauper,

Os meū loquet sapiētiā:et meditatio cor:dis mei prudentiam.

Inclinabo in parabolam aurē meam : aperiam in psalterio propositionem meam.

Cur timebo in die malaꝰiniquitas calcanei mei circūdabit me.

Qui confidunt in virtute sua: et in multitudine diuitiarū suarum gloriantur.

Frater non redemit: redimet homo:nō dabit deo placatiōē suā.

Et pretiū redemptionis anime sue:et laborabit in eternū et viuet adhuc in finem.

Non videbit interitū cū viderit sapientes morientes : simul insipiens et stultus peribunt.

Et relinquent alienis diuitias suas:et sepulchra eorū domus illorum in eternum.

Tabernacula eor̄ in progenie et progenie:vocauerunt nomina sua in terris suis.

Et homo cum in honore esset nō intellexit:comparatus est iumentis insipientibus et similis factus est illis.

Hec via illor̄ scandalū ipsis:et postea in ore suo cōplacebunt.

Sicut oues in inferno positi sunt mors depascet eos.

Et dominabuntur eor̄ iusti in matutino:et auxilium eor̄ veterascet in inferno a gloria eorum.

Verūtamen deus redimet aiam meā

de manu inferi: eū accepit me.
Ne timueris cū diues factus fuerit homo: t cū multiplicata fuerit gloria domus eius.
Qui cū interierit nō sumet oia: neq; descendet cū eo glia eius.
Quia anima eius in vita ipsi⁹ benedicetur: confitebitur tibi cum benefeceris ei.
Introibit vsq; in progenies patrum suoꝝ: vsq; in eternū nō videbit lumen.
Homo cum in honore esset nō intellexit: paratus est iumentis insipientibus: t similis factus est illis.
Alia. Magnus dominus et laudabilis valde. Alia. Deus deorum. Psalmus.xlix.
Deus deorum dñs locutus est: t vocauit terram.
A solis ortu vsq; ad occasum: ex sion species decoris eius.
Deus manifeste veniet: deus noster non silebit.
Ignis in ꝓspectu ei⁹ exardescet: t in circuitu ei⁹ tempestas valida.
Advocauit celū desursum: t terram discernere populum suū.
Congregate illi sctōs ei⁹: q ordināt testū eius sup sacrificia.
Et annūciabūt celi iustitiam eius: quoniam deus iudex est.
Audi populus meus t loquar isrl: t testificabor tibi deus deus tuus ego sum.
Non in sacrificijs tuis arguā te: holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.
Non accipiā de domo tua vitulos: neq; de gregib⁹ tuis hircos.
Quoniā mee sunt oēs fere siluarū: iumenta in montibus t boues.
Cognoui omnia volatilia celi: t pulchritudo agri mecum est.
Si esuriero nō dicā tibi: mei⁹ est enim orbis terre t plenitudo ei⁹.
Numquid manducabo carnes taurorum: aut sanguinem hircorum potabo?
Immola deo sacrificium laudis: t redde altissimo vota tua.
Et invocca me in die tribulatiōis: eruam te t honorificabis me.
Peccatori aūt dixit deus: q̄re tu enarras iustitias meas: t assumis testū meum per os tuum?
Tu vero odisti disciplinā: t proiecisti sermones meos retrorsum.
Si videbas furem currebas cū eo: t cum adulteris portionem tuam ponebas.
Os tuū abūdauit malitia: t lingua tua concinnabat dolos.
Sedens aduersus fratrem tuū loquebaris: t aduersus filiū matris tue ponebas scandalum: hec fecisti t tacui.
Existimasti inique q; ero tui similis: arguam te t statuam contra faciem tuam.
Intelligite hec qui obliuiscimini deum: nequando rapiat t nō

fit qui eripiat.

Sacrificiū laudis honorificabit me: ⁊ illic iter q̄ ostēdā illi salutare dei. Septuā. Quid gloriaris in malitia. Psalmus l.

Miserere mei deus: fm magnam misericordiam tuā.
Et fm multitudinem miserationum tuarum: dele iniquitatē meā.
Amplius lava me ab iniquitate mea: ⁊ a peccato meo munda me.
Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: ⁊ peccatum meum contra a me est semper.
Tibi soli peccavi ⁊ malum cor. ā te feci: vt iustificeris in sermonibus tuis ⁊ vincas cum iudicaris.
Ecce enim in iniquitatibus cōceptus sum: ⁊ in peccatis concepit me mater mea.
Ecce enim veritatem dilexisti: incerta ⁊ occulta sapientie tue manifestasti mihi.
Asperges me domine hysopo ⁊ mundabor: lavabis me ⁊ super niuem dealbabor.
Auditui meo dabis gaudiū ⁊ letitiā: ⁊ exultabūt ossa humiliata.
Averte faciē tuā a peccatis meis: ⁊ oēs iniquitates meas dele.
Cor mundum crea in me deus: ⁊ spiritum rectum innova in visceribus meis.
Ne proijcias me a facie tua: ⁊ spiritū scīm tuum ne auferas a me.
Redde mihi letitiam salutaris tui: ⁊ spū principali cōfirma me.
Docebo inquos vias tuas: ⁊ impij ad te conuertentur.
Libera me de sanguinibus deus deus salutis mee: ⁊ exultabit lingua mea iustitiam tuam.
Domine labia mea aperies: ⁊ os meū annunciabit laudem tuam.
Quoniam si voluisses sacrificium dedissem: vtique holocaustis non delectaberis.
Sacrificium deo spiritus contribulatus cor contritum ⁊ humiliatum deus non despicies.
Benigne fac domine in bona voluntate tua sion: vt edificentur muri hierusalem.
Tunc acceptabis sacrificiū iustitie/ oblationes ⁊ holocausta: tunc imponent super altare tuū vitulos. Psalmus li.

Quid gloriaris in malitia: qui potens es in iniquitate?
Tota die iniustitiam cogitauit lingua tua: sicut nouacula acuta fecisti dolum.
Dilexisti malitiam super benignitatem: iniquitatem magis q̄ loqui equitatem.
Dilexisti omnia verba precipitationis: lingua dolosa.
Propterea deus destruet te in finē: euellet te ⁊ emigrabit te de tabernaculo: ⁊ radicem tuam de terra viuentium.
Videbunt iusti ⁊ timebunt: ⁊

sup eū rīdebūt t dicent: ecce hō
g nō posuit deū adiutorē suum.
Sed speravit in multitudine di
vitiarum suarum: t prevaluit in
vanitate sua.
Ego aūt sicut oliua fructifera
in domo dei: speravi in misericor
dia dei in eternū t in scīm scī.
Confitebor tibi in seculū q̄ feci
sti: t expectabo nomē tuū q̄m bo
nū in conspectu scōr tuor. Añ.
Deus deor dñs locut⁹ est. Lcō.

Dominus sapiētia fundā-
vit terram: t stabilivit ce
los prudentia. Sapientia illius
eruperunt abyssi: t nubes ro
re concrescūt. Tu aūt. Jn.ij.noc.
Añ. Alla. Añ. Avertet dñs.

Psalmus.liij.

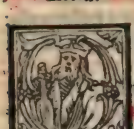

Dixit insipiens in
corde suo: non
est deus.
Corrupti sunt
t abominabiles
facti sunt in iniquitatibus: non
est qui faciat bonum.
Deus de celo prospexit super
filios hominum: vt videat si est
intelligens aut requirens deum.
Omnes declinaverūt simul in-
utiles facti sunt: non est qui fa
ciat bonū non est vsq̄ ad vnū.
Nonne scient oēs qui operan
tur iniquitatem: q̄ devorant ple
bem meam vt cibum panis?
Deum non invocaverūt; illic
trepidaverunt timore vbi non
fuit timor.
Quoniam deus dissipavit ossa
eor q̄ hominibus placent: con-
fusi sunt q̄m deus sprevit eos.
Quis dabit ex sīō salutare isr̄l?
cū converterit deus captivita-
tem plebis sue? exultabit iacob
t letabit̄ israel. Psalmus.liij.

Deus in nomine tuo sal-
vum me fac: t in virtute
tua iudica me.
Deus exaudi orationem meā:
auribus percipe verba oris mei.
Quoniā alieni insurrexerūt ad-
versum me: t fortes q̄sierūt ani
mam meam: t non proposuerūt
deum ante conspectum suum.
Ecce enim deus adiuvat me: t
dñs susceptor est anime mee.
Averte mala inimicis meis: in
veritate tua disperde illos.
Voluntarie sacrificabo tibi: t
confitebor nomini tuo domine
quoniam bonum est.
Quoniam ex omni tribulatio-
ne eripuisti me; t sup inimicos
meos despexit oculus meus. Añ.
Avertet dñs captivitatē plebis
sue. Añ. Intēde i me. ps.liij.

Exaudi deus orationē meā
t ne despexeris deprecā-
tionem meam: intende mihi t
exaudi me.
Contristatus sum in exercitatiōe
mea: t perturbat⁹ sum a voce inimi

ci ⁊ a tribulatione peccatoꝝ is.

Quia declinauerūt in me iniqtates: ⁊ in ira molesti erant mihi.

Cor meum conturbatū est in me: ⁊ formido mortis cecidit super me.

Timor ⁊ tremor venerūt super me: ⁊ contexerunt me tenebre.

Et dixi quis dabit mihi pennas sicut columbe: ⁊ volabo et requiescam?

Ecce elongaui fugiens: ⁊ mansi in solitudine.

Expectabam eū qui saluū me fecit a pusillanimitate spiritus ⁊ tempestate.

Precipita domine diuide linguas eoꝝ: quoniam vidi iniqtatē ⁊ contradictionē in ciuitate.

Die ac nocte circūdabit eā super muros eius iniquitas: ⁊ labor in medio eius ⁊ inustitia.

Et non defecit de plateis eius: vsura ⁊ dolus.

Quia si inimicus meus maledixisset mihi: sustinuissem vtiqꝫ.

Et si is qui oderat me super magnalocutus fuisset: abscondissem me forsitan ab eo.

Tu vero homo vnanimis: dux meus ⁊ notus meus.

Qui simul mecū dulces capiebas cibos: in domū dei ambulauimus cum consensu.

Veniat mors super illos: ⁊ descendant in infernū viuentes.

Quoniam nequitie in habitaculis eorum: in medio eorum.

Ego aūt ad deum clamauit: ⁊ dominus saluauit me.

Vespere ⁊ mane ⁊ meridie narrabo ⁊ annūciabo: ⁊ exaudiet vocem meam.

Redimet in pace animā meam ab his qui appropinquāt mihi: quia inter multos erat mecum.

Exaudiet deus ⁊ humiliabit illos: qui est ante secula.

Non enim est illis cōmutatio ⁊ non timuerūt deum: extendit manū suam in retribuendo.

Contaminauerūt testū eius: diuisi sunt ab ira vultus eius: ⁊ appropinquauit cor illius.

Mollita sunt sermones eius super oleum: ⁊ ipsi sunt iacula.

Iacta super dñm curam tuam ⁊ ipse te enutriet: nō dabit in eternum fluctuationem iusto.

Tu vero deduces eos: in puteum interitus.

Viri sanguinū ⁊ dolosi non dimidiabunt dies suos: ego autem sperabo in te dñe. Psalm⁹. lv.

Miserere mei deus quia conculcauit me homo: tota die impugnans tribulauit me.

Conculcauerūt me inimici mei tota die: quoniam multi bellantes aduersum me.

A altitudine diei timebo: ego vero in te sperabo.

In deo laudabo ꝓmones meos: In deo speraui non timebo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabantur: aduersum me omnes cogitationes eorum in malum.

Inhabitabūt et absconderunt ipsi calcaneū meum observabunt.

Sicut sustinuerūt animā meā: pro nihilo salues facies illos: in ira populos confringes.

Deus vitam meam annūciaui tibi: posuisti lachrymas meas in conspectu tuo.

Sicut et in ꝓmissione tua: tūc cōuertent inimici mei retrorsum.

In quacūq; die inuocauero te: ecce cognoui quia deus meus es.

In deo laudabo verbū in dño laudabo ꝓmonē: in deo speraui nō timebo qd faciat mihi homo.

In me sunt deus vota tua: que reddam laudationes tibi.

Quia eripuisti animā meam de morte et pedes meos de lapsu: vt placeā coram deo in lumine viuentiū. Ant. Intende i me et exaudi me dñe. Alia. Juste iudicate. Sequit ꝑs lvij. Si vere. ꝑs. lvi.

Miserere mei deus miserere mei: quoniam in te confidit anima mea.

Et in umbra alarū tuarū sperabo: donec transeat iniquitas.

Clamabo ad deum altissimū: deum qui benefecit mihi.

Misit de celo et liberauit me: dedit in opprobriū conculcātes me.

Misit deus misericordiā suam et veritatem suam: et eripuit animam meam de medio catulorū leonum dormiui conturbatus.

Filij hominum dentes eorum arma et sagitte: et lingua eorum gladius acutus.

Exaltare super celos deus: et in omni terra gloria tua.

Laqueum parauerūt pedibus meis: et incuruauerūt aiam meā.

Foderūt ante faciem meam foueam: et inciderunt in eam.

Paratum cor meum deus paratum cor meum: cantabo et psalmum dicam.

Exurge glia mea exurge psalterium et cithara: exurgā diluculo.

Confitebor tibi in pplis dñe: et psalmū dicam tibi in gentibus.

Quoniam magnificata est vsq; ad celos misericordia tua: et vsq; ad nubes veritas tua.

Exaltare sup celos deus: et sup oēm terrā glia tua. Psal. lvij.

Si vere vtiq; iusticiam loquimini: recte iudicate filij hominum.

Etenim in corde iniquitates operamini in terra: iniusticias manus vestre concinnant.

Alienati sunt peccatores a vulua: errauerunt ab vtero locuti sunt falsa.

Furor illis sm similitudinem serpentis: sicut aspidis surde t obturantis aures suas.

Qui nō exaudiet vocē incāntantiū: t venefici incārātis sapiēter.

Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum: molas leonū confringet dominus.

Ad nihilū deuenient tanquā aqua decurrens: intendit arcū suum donec infirmentur.

Sicut cera que fluit auferent: supercecidit ignis t non viderunt solem.

Priusq̄ intelligerent spine vestre rhamnum: sicut viuentes sic in ira obsorbet eos.

Letabitur iustus cum viderit vindictam: manus suas lauabit in sanguine peccatoris.

Et dicet homo si vtiq̄ est fructus iusto: vtiq̄ est deus iudicās eos in terra. Psalmus .lviij.

Eripe me de inimicis meis deus meus: t ab insurgentibus in me libera me.

Eripe me de operātib⁹ iniquitate: t de viris sanguinū salua me.

Quia ecce ceperunt animam meam: irruerunt in me fortes.

Neq̄ iniquitas mea neq̄ peccatum meū domine: sine iniquitate cucurri t direxi.

Exurge in occursum meū t vide: t tu dñe deus virtutū deus isrl.

Intende ad visitandas omnes gentes: nō miserearis omnibus qui operantur iniquitatem.

Conuertentur ad vesperam t famem patientur vt canes: t circuibunt ciuitatem.

Ecce loquentur in ore suo: t gladius in labijs eorum quoniā quis audiuit?

Et tu dñe deridebis eos: ad nihilum deduces omnes gentes.

Fortitudinem meam ad te custodiam: quoniā deus susceptor meus: deus meus misericordia eius p̄ueniet me.

Deus ostēdisti mihi super inimicos meos: ne occidas eos: nequā obliuiscantur populi mei.

Disperge illos in virtute tua: t depone eos protector meus dñe.

Delictū oris eorū sermonem labiorum ipsorū: t comprehendantur in superbia sua.

Et de execratione t mendacio annūciabūtur in cōsummatione: in ira cōsummationis t nō erūt.

Et scient quia deus dominabitur iacob: t finium terre.

Conuertentur ad vesperam t famem patientur vt canes: t circuibunt ciuitatem.

Ipsi dispergentur ad manducandum: si vero non fuerint saturati murmurabunt.

Ego autem cantabo fortitudinem tuam: t exaltabo mane misericordiam tuam.

Quia factus es susceptor me⁹ ℟ refugium meum in die tribulationis mee.

Deus deus meus tibi psallam: quia deus susceptor me⁹ es: deus me⁹ misericordia mea. Alla. Alla. Alla. Alla. Juste iudicate filij hominū. In laudib⁹. Alla. Scōm magnā misericordiā tuā miserere mei deus. ps. 50. Miserere. 18
℣ 18 ps. 42. Judica. ps. 56. Miserere. Laudate. Ego dixi. ps. 148 52
Laudate dñm de. ℣ Feria.iiij. in primo nocturno. Antiphona. Da nobis domine. Psalm. lix.

Deus repulisti nos ℟ destruxisti nos: iratus es ℟ misertus es nobis.

Commouisti terram ℟ conturbasti eam: sana contritiones eius quia commota est.

Ostendisti pplo tuo dura: potasti nos vino compunctionis.

Dedisti metuentib⁹ te significationē: vt fugiant a facie arcus.

Vt liberent dilecti tui: saluum fac dextera tua ℟ exaudi me.

Deus locutus est in scō suo: letabor: et partibor ciuitatē: ℟ conualles tabernaculorum metibor.

Meus est galaad ℟ me⁹ est manasses: et efraim fortitudo capitis mei.

Juda rex meus; Moab olla spei mee.

In idumeam extendam calciamentum meum: mihi alienigene subditi sunt.

Quis deducet me in ciuitatem munitam? quis deducet me vsq; in idumeam?

Nonne tu deus qui repulisti nos: ℟ non egredieris deus in virtutibus nostris?

Da nobis auxilium de tribulatione: ℟ vana salus hominis.

In deo faciemus virtutem: et ipse ad nihilū deducet tribulantes nos. Psalmus. lx.

Exaudi deus deprecationē meam: intende orationi mee.

A finibus terre ad te clamaui: dum anxiaretur cor meū in petra exaltasti me.

Deduxisti me quia factus es spes mea: turris fortitudinis a facie inimici.

Inhabitabo i tabernaculo tuo in secula: protegar in velamento alarum tuarum.

Quoniam tu deus meus exaudisti orationē meā: dedisti hereditatem timentibus nomen tuū.

Dies super dies regis adijcies: annos eius vsq; in diem generationis ℟ generationis.

Permanet in eternum in conspectu dei: misericordiam ℟ veritatem eius quis requiret?

Sic psalmū dicam nomini tuo

in sclm scli:vt reddam vota mea de die in diem. Ant. Da nobis dñe auxiliu de tribulatione. Ant. Benedicite gentes. Psalm.lxj.

NOnne deo subiecta erit anima mea? ab ipso enim salutare meum.

Nam et ipse deus meus et salutaris meus:susceptor meus non movebor amplius.

Quousq; irruitis in homem:interficitis universi vos:tanq; paries inclinato et macerie depulse?

Verumtamen pretium meu cogitaverunt repellere:cucurri insitore suo benedicebant;et corde suo maledicebant.

Verumtñ deo subiecta esto aia mea:quia ab ipso patientia mea.

Quia ipse deus meus et salutator me:adiutor meus non emigrabo.

In deo salutare meum et gloria mea:deus auxilij mei et spes mea in deo est.

Sperate in eo omis congregatio populi:effundite coram illo corda vestra:deus adiutor nr in eternu.

Verumtamen vani filij hominu; mendaces filij hominu in statheris:vt decipiant ipsi de vanitate in idipsum.

Nolite sperare in iniqtate et rapinas nolite concupiscere:divitie si affluant nolite cor apponere.

Semel locutus est deus duo hec audivi:quia potestas dei est et tibi dñe misericordia:quia tu reddes unicuiq; iuxta opera sua. Segtur ps.lxv. Jubilate. Psalm.lxij.

Deus deus meus:ad te de luce vigilo.

Sitivit in te aia mea:q; multipliciter tibi caro mea.

In terra deserta inuia et iniquosa sic in scto apparui tibi:vt videre virtute tua et gloria tuam.

Quoniam melior est misericordia tua super vitas:labia mea laudabunt te.

Sic bñdicam te in vita mea:et in nomine tuo leuabo manus meas.

Sicut adipe et pinguedine repleat anima mea:et labijs exultationis laudabit os meum.

Sic memor fui tui super stratu meu in matutinis meditabor in te:quia fuisti adiutor meus.

Et in velamento alarum tuarum exultabo:adhesit anima mea post te me susceptit dextera tua.

Ipsi vero in vanu quesierut animam mea:introibut in inferiora terre:tradent in manus gladij:partes vulpium erunt.

Rex vero letabit in deo:laudabutur omes q jurat in eo:quia obstructus est os loquentiu iniqua. ps.lxij.

Exaudi deus oronem meam cum deprecor:a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a congregatione malignantiu:a multitudine operan-

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

tium iniquitatem.

Q uia exacuerunt vt gladiũ lin
guas suas:intenderũt arcũ rem
amaram:vt sagittent in occultis
immaculatum.

S ubito sagittabunt eum ⁊ non
timebũt:firmauerũt sibi sermo
nem nequam.

N arrauerũt vt absconderẽt la
queos:dixerũt qs videbit eos?

S crutati sunt iniquitates:defe
cerunt scrutantes scrutinio.

A ccedet homo ad cor altum:⁊
exaltabitur deus.

S agitte parvulorũ facte sunt
plage eorũ:⁊ infirmate sunt con
tra eos lingue eorum.

C onturbati sunt oẽs q vide
bant eos:⁊ timuit omnis homo.

E t annũciauerũt opera dei : ⁊
facta eius intellexerunt.

L etabitur iustus in domino ⁊
sperabit in eo : ⁊ laudabuntur
oẽs recti corde. Psalm°. lxiiij.

T E decet hymnus deus in
sion:⁊ tibi reddet votum
in hierusalem.

E xaudi orationem meam : ad
te omnis caro veniet.

V erba iniquor̃ prevaluerunt
super nos : ⁊ impietatibus no
stris tu propitiaberis.

B eatus quem elegisti ⁊ assum
psisti:inhabitabit in atrijs tuis.

R eplebimur in bonis domus
tue:sanctum est templum tuum
mirabile in equitate.

E xaudi nos deus salutaris no
ster : spes omnium finium terre
⁊ in mari longe.

P reparans montes in virtute
tua accinctus potentia : q con
turbas profundum maris sonũ
fluctuum eius.

T urbabuntur gentes ⁊ time
bunt qui habitant terminos a
signis tuis:exitus matutini ⁊ ve
spere delectabis.

V isitasti terrã ⁊ inebriasti eã:
multiplicasti locupletare eam.

F lumen dei repletum est aqs:
parasti cibum illorum quoniam
ita est preparatio eius.

R ivos eius inebriãs multipli
ca genimina eius : in stillicidijs
eius letabitur germinans.

B enedices corone anni beni
gnitatis tue:⁊ campi tui reple
buntur vbertate.

P inguescent speciosa deserti:
⁊ exultatiõe colles accingent.

I nduti sunt arietes ouium ⁊
valles abundabunt frumento :
clamabunt etenim hymnum di
cent. Psalmus. lxv.

I Vbilate deo omnis terra:
psalmum dicite nomini eius:da
te gloriam laudi eius:

D icite deo cũ terribilia sunt
opera tua domine? in multitu
dine virtutis tue mentiẽtur tibi
inimici tui.

Omnis terra adoret te ⁊ psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo.

Venite ⁊ videte opa dei: terribilis in psilijs super filios hominū.

Qui convertit mare in aridam: in flumine pertransibunt pede: ibi letabimur in ipso.

Qui dominatur in virtute sua in eternum: oculi eius super gentes respiciunt: qui exasperant non exaltentur in semetipsis.

Benedicite gentes dominum nostrum: ⁊ auditam facite vocem laudis eius.

Qui posuit animam meam ad vitam: ⁊ non dedit in commotionem pedes meos.

Quoniam probasti nos deus: igne nos examinasti: sicut examinatur argentum.

Induxisti nos in laqueum: posuisti tribulationes in dorso nostro: imposuisti homines super capita nostra.

Transivimus p ignē ⁊ aquam: ⁊ eduxisti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocaustis: reddam tibi vota mea que distinxerunt labia mea.

Et locutum est os meum: in tribulatione mea.

Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum: offeram tibi boves cum hircis.

Venite audite ⁊ narrabo omnes qui timetis deum: quanta fecit anime mee.

Ad ipsum ore meo clamaui: ⁊ exaltaui sub lingua mea.

Iniquitatem si aspexi in corde meo non exaudiet dominus.

Propterea exaudiuit deus: ⁊ attendit voci deprecationis mee.

Benedictus deus: qui non amouit orationem meam: ⁊ misericordiam suam a me. Ant. Benedicite gentes deū nrm. Alleluia. In ecclijs.

Seqt ps. 67. Exurgat. ps. Deus,

Deus misereatur nostri ⁊ benedicat nobis: illuminet vultum suum super nos ⁊ misereatur nostri.

Ut cognoscamus in terra viam tuam in omnibus gentibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi deus: confiteantur tibi populi omnes.

Letentur ⁊ exultent gentes: quoniam iudicas populos in equitate: ⁊ gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi populi deus confiteantur tibi populi omnes: terra dedit fructum suum.

Benedicat nos deus deus noster benedicat nos deus: ⁊ metuant eum omnes fines terre. Gloria.

Exurgat deus ⁊ dissipentur inimici eius: ⁊ fugiant qui oderunt eum a facie eius.

Sicut deficit fumus deficiant: sicut fluit cera a facie ignis: sic pereant peccatores a facie dei.

Et iusti epulent & exultent in
spectu dei: & delectent in letitia.
Cantate deo psalmū dicite no
mini eius: iter facite ei qui ascē
dit sup occasum dñs nomē illi.
Exultate in cōspectu eius: tur
babūtur a facie eius patris or
phanorum & iudicis viduarum.
Deus in loco sancto suo deus
qui inhabitare facit vnius mo
ris in domo.
Qui educit vinctos in fortitu
dine: similiter eos qui exasperāt
qui habitant in sepulchris.
Deus cum egredieris in con
spectu populi tui: cum pertran
sires in deserto.
Terra mota est: etenim celi di
stillauerunt a facie dei sinai: a fa
cie dei israel.
Pluuiā voluntariā segregabis
deus deus hereditati tue: & infir
mata est: tu vero perfecisti eam.
Animalia tua habitabunt in
ea: parasti in dulcedine tua pau
peri deus.
Dominus dabit verbum euan
gelizantibus: virtute multa.
Rex virtutum dilecti dilecti:
& speciei domus dividere spolia.
Si dormiatis inter medios cle
ros penne columbe deargētate: &
posteriora dorsi eius in pallore auri.
Dum discernit celestis reges su
per eā nive dealbabuntur in sel
mon: mons dei mons pinguis.
Mons coagulatus mons pin
guis: ut quid suspicamini mon
tes coagulatos?
Mons in quo beneplacitū est
deo habitare in eo: etenim do
minus habitabit in finem.
Currus dei decem millibus
multiplex millia letantium: domi
nus in eis in sinai sancto.
Ascendisti in altū cepisti capti
uitatē: accepisti dona in hoibus.
Etenim non credentes: inhabi
tare dominum deum.

Dominica.

Benedictus dñs die quoti
die: prosperū iter faciet no
bis deus salutarium nostrorum.
Deus noster deus saluos faciē
di: & domini dñi exitus mortis.
Verūtī deus confringet capita
inimicorum suorum: verticem capilli
perambulantium in delictis suis.
Dixit dñs ex basan convertam:
convertā in profundum maris.
Ut intingatur pes tuus in san
guine: lingua canum tuorum ex
inimicis ab ipso.
Viderunt gressus tuos deus:
gressus dei mei regis mei qui est
in sancto.
Preuenerunt principes conjun
cti psallentibus: in medio juven
cularum tympanistriarum.
In ecclesiis benedicite: deo do
mino de fontibus israel.
Ibi beniamin adolescentibus:
in mentis excessu.

Principes iuda duces eor: principes zabulon principes neptali.
Manda deus virtuti tue: confirma deus hoc quod operatus es innobis.
A templo tuo in hierusalem: tibi offerent reges munera.
Increpa feras arundinis congregatio taurorum in vaccis populorum: vt excludant eos qui probati sunt argento.
Dissipa gentes que bella volūt: venient legati ex egypto: ethiopia preueniet manus eius deo.
Regna terre cantate deo: psallite domino.
Psallite deo qui ascendit super celum celi: ad orientem.
Ecce dabit voci sue vocem virtutis: date gloriam deo super israel magnificentia eius: & virtus eius in nubibus.
Mirabilis deus in sanctis suis: deus israel ipse dabit virtutem & fortitudinem plebi sue: benedictus deus. Ant. In ecclesijs benedicite dominum. Lectio.

Sap. ca. i. DIligite iustitiam qui iudicatis terram. Sentite de dño in bonitate: & in simplicitate cordis querite illū quoniā inuenitur ab ijs qui non tētant illum: apparet autē eis qui fidē habent in illum. Tu, In.ij.noc. Ant. Alleluia, Ant. Queritis dominum, Psalmus, lxvij.

SAluum me fac deus: quoniā intrauerunt aque vsq; ad animā meam.
Infixus sum in limo profundi: & non est substantia.
Veni in altitudinem maris & tempestas demersit me.
Laboraui clamans rauce facte sunt fauces mee: defecerunt oculi mei dum spero in deo meo.
Multiplicati sunt super capillos capitis mei: qui oderunt me gratis.
Confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei iniuste: que non rapui tunc exoluebam.
Deus tu scis insipientiam meam: & delicta mea a te non sunt abscondita.
Non erubescāt in me qui exspectant te dñe: domine virtutum.
Non confundantur super me: qui querunt te deus israel.
Quia propter te sustinui opprobriū: operuit confusio faciē meā.
Extraneus factus sum fratribus meis: & peregrinus filijs matris mee.
Quoniam zelus domus tue comedit me: & opprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me.
Et operui in ieiunio aiam meā: & factū est in opprobrium mihi.
Et posui vestimentum meum cilicium: & factus sum illoꝝ

parabolam.
Hi qui diuersantur me loquebantur qui sedebant in porta: et in me psallebant qui bibebant vinum.
Ego vero orationem meam ad te dñe: tempus beneplaciti deus.
In multitudine misericordie tue exaudi me: in veritate salutis tue.
Eripe me de luto vt non infigar: libera me ab ijs qui oderūt me: et de profundis aquarum.
Non me demergat tempestas aque neq; absorbeat me profundum: neq; vrgeat super me puteus os suum.
Exaudi me domine quoniā benigna est misericordia tua: secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me.
Et ne auertas faciem tuam a puero tuo quoniam tribulor velociter exaudi me.
Intende aie mee et libera eam: propter inimicos meos eripe me.
Tu scis improperiū meum et confusionē meā: et reuerentiā meam.
In conspectu tuo sunt omnes q tribulant me: improperium expectauit cor meum et miseriam.
Et sustinui qui simul contristaretur et non fuit: et qui consolaretur et non inueni.
Et dederūt in escam meā fel: et in siti mea potauerūt me aceto.
Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum: et in retributiones et in scandalum.
Obscurentur oculi eorum ne videant: et dorsum eorum semper incurua.
Effunde super eos iram tuam: et furor ire tue deprehendat eos.
Fiat habitatio eorum deserta: et in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.
Quoniam quem tu percussisti persecuti sunt: et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.
Appone iniquitatem super iniquitatem eorum: et non intrent in iustitiam tuam.
Deleantur de libro viuentium: et cum iustis non scribantur.
Ego sum pauper: et dolens: salus tua deus suscepit me.
Laudabo nomen dei cū cantico: et magnificabo eū in laude.
Et placebit deo super vitulum nouellum: cornua producentem et vngulas.
Videāt pauperes et letentur: quere deum et viuet anima vestra.
Quia exaudiuit pauperes dominus: et vinctos suos non despexit.
Laudent illum celi et terra mare: et omnia reptilia in eis.
Quia deus saluam faciet sion: et edificabuntur ciuitates iude.
Et inhabitabunt ibi: et hereditate acquirent eam.
Et semen seruorum eius posſi-

debit eam: ⁊ qui diligunt nomẽ
ei⁹ habitabũt in ea. Ps.lxviii. Que-
rite dominum ⁊ viuet aia vestra.
Ps.lxx. Domine deus. Ps.xxxvi.

DEus in adiutoriũm meum
intende: domine ad adiu
uandum me festina.

Confundantur ⁊ reuereantur:
qui querunt animam meam.

Auertantur retrorsum ⁊ erube
scant: qui volunt mihi mala.

Auertantur statim erubescen-
tes: qui dicunt mihi euge euge.

Exultent ⁊ letentur in te om-
nes qui querunt te: ⁊ dicant sem
per magnificetur deus: qui dili-
gunt salutare tuum.

Ego vero egenus ⁊ pauper sum:
deus adiuua me.

Adiutor meus ⁊ liberator me-
us esto: dñe ne moreris. Ps.lxx.

IN te domine speraui non
confundar in eternum: in iu
stitia tua libera me ⁊ eripe me.

Inclina ad me aurem tuam: ⁊
salua me.

Esto mihi in deum protecto-
rem: ⁊ in locum munitum vt sal-
uum me facias.

Quoniam firmamentum meum:
⁊ refugium meum es tu.

Deus meus eripe me de manu
peccatoris: ⁊ de manu contra le
gem agentis ⁊ iniqui.

Quoniã tu es patiẽtia mea dñe:
dñe spes mea a iuuentute mea,

In te confirmatus sum ex vte-
ro: de ventre matris mee tu es p̃-
tector meus.

In te cantatio mea semper: tan-
q̃ prodigium factus sum mul-
tis: ⁊ tu adiutor fortis.

Repleatur os meum laude: vt
cantem gloriam tuam: tota die
magnitudinem tuam.

Ne proiicias me in tempore se
nectutis: cum defecerit virtus
mea ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei mi-
hi: ⁊ qui custodiebant animam
meam: consilium fecerunt in
vnum.

Deicentes deus dereliquit eum:
persequimini ⁊ comprehendite
eum: q̃ non est qui eripiat.

Deus ne elongeris a me: deus
meus in auxilium meum respice.

Confundantur ⁊ deficiant de-
trahentes anime mee: operiantur
confusione ⁊ pudore: qui que-
runt mala mihi.

Ego autem semper sperabo: ⁊
adijciam sup oẽm laudem tuam.

Os meum annunciabit iustitiam
tuam: tota die salutare tuum.

Quoniam non cognoui literatu
ram introibo in potentias domi
ni: domine memorabor iustitie
tue solius.

Deus docuisti me ex iuuentute
mea ⁊ vsq̃ nunc: pronunciabo
mirabilia tua,

Et vsq; in senectam & senium deus ne derelinquas me.
Donec annunciem brachium tuū:generationi oi q̄ ventura est.
Potentiā tuā & iustitiā tuam deus:vsq; in altissima que fecisti magnalia:deus quis similis tibi?
Quantas ostendisti mihi tribulationes multas & malas: & conuersus vinificasti me: & de abyssis terre iterum reduxisti me.
Multiplicasti magnificentiā tuam:& conuersus consolatus es me.
Nam & ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatē tuā deus:psallā tibi in cithara sanctus israel.
Exultabunt labia mea cum cantauero tibi: & anima mea quam redemisti.
Sed & lingua mea tota die meditabitur iustitiam tuam:cum cōfusi & reuerriti fuerint qui querunt mala mihi. Ant. Domine deus in adiutorium meum intende. Ant. Quā bonus. ps. lxxi.

DEus iudicium tuum regi da:& iustitiam tuam filio regis.
Iudicare populum tuum in iustitia:& pauperes tuos in iudicio.
Suscipiant montes pacem populo:& colles iustitiam.
Iudicabit pauperes populi & saluos faciet filios pauperum:& humiliabit calumniatorem.
Et permanebit cum sole & ante lunā:in generationes generationū.
Descendet sicut pluuia in vellus:& sicut stillicidia stillantia super terram.
Orietur in diebus eius iustitia & abundantia pacis: donec auferatur luna.
Et dominabitur a mari vsque ad mare:& a flumine vsq; ad terminos orbis terrarum.
Coram illo procident ethiopes: & inimici eius terram lingent.
Reges tharsis & insule munera offerent:reges arabum & saba dona adducent.
Et adorabunt eum omnes reges: omnes gentes seruient ei.
Quia liberabit pauperem a potente:& pauperem cui non erat adiutor.
Parcet pauperi & inopi:& animas pauperum saluas faciet.
Ex vsuris & iniquitate redimet animas eorum: & honorabile nomen eorum coram illo.
Et viuet & dabitur ei de auro arabie:& adorabunt de ipso semper tota die benedicent ei.
Erit firmamentum in terra in summis montium:superextolletur super libanum fructus eius: & florebunt de ciuitate sicut fenum terre.
Sit nomen eius bñdictū in secula:ante solē permanet nomē ei⁹.
Et benedicentur in ipso oēs tribus

tribus terre: omnes gentes magnificabunt eum.

Benedictus dominus deus israel: qui facit mirabilia solus.

Et benedicti nomen maiestatis ei⁹ i eternū: et replebit maiestate eius omis terra fiat: fiat.

Quam bon⁹ israel deus: his qui recto sunt corde?

Mei aūt pene moti sunt pedes: pene effusi sunt gressus mei.

Quia zelaui super iniquos pacem peccatorum videns.

Quia nō est respectus mortui eorū: et firmamentū in plaga eop. Et in labore hominū non sunt: et cū hominibus nō flagellabunt.

Ideo tenuit eos superbia: operti sunt iniquitate et impietate sua.

Prodijt quasi ex adipe iniquitas eorum: transierunt in affectū cordis.

Cogitauerunt et locuti sunt nequitiam: iniquitatem in excelso locuti sunt.

Posuerunt in celum os suum: et lingua eorum trāsiuit in terra.

Ideo conuertetur populus meus hic: et dies pleni inuenient i eis.

Et dixerunt/quomodo scit deus: et si est scientia in excelso.

Ecce ipsi peccatores et abūdātes in seculo obtinuerunt diuitias.

Et dixi ergo sine causa iustificaui cor meum: et laui inter innocentes manus meas?

Et fui flagellatus tota die: et castigatio mea in matutinis.

Si dicebā narrabo sic: ecce nationem filiorum tuorum reprobaui.

Et existimabā vt cognoscerem: hoc: labor est ante me.

Donec intrē in sanctuariū dei: et intelligam in nouissima eorū.

Verumtū propter dolos posuisti eis: deiecisti eos dū allenarētur.

Quomodo facti sunt in desolatione? subito defecerunt perierunt propter iniquitatem suam.

Velut somnium surgentium domine in ciuitate tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges.

Quia inflāmatū est cor meū/ et renes mei cōmutati sunt: et ego ad nihilum redactus sum et nescini.

Et iumentum factus sum apud te: et ego semper tecum.

Tenuisti manum dexteram meam/ et in voluntate tua deduxisti me: et cum gloria suscepisti me.

Quid enim mihi est in celo? et a te quid volui super terram?

Defecit caro mea et cor meum: deus cordis mei et pars mea deus in eternum.

Quia ecce qui elongant se a te peribunt: perdidisti omnes qui fornicantur abs te.

Mihi aūt adherere deo bonū est: ponere in dño deo spem meam: Et annunciez omnes predica-

tiones mas:in portis filie sion.
Ant. Alleluia. ij. Ant. Quaf
tus⁹ deus israel. In laus. Ant.
Amplius lauame dñe ab iui
18 stitia mea. ps. 50. Miserere.
91 ps.63. Exaudi deus oz.m.cum.
53 ps.64. Te decet. Canticum.
52 Exultauit. ps. 148. Laudate
d.de. ℣ Fer.v. In.j.nocl. Ant.
Liberasti virgam. Psal.lxxij.

Ut quid deus re
pulisti in finem?
irat⁹est furor tu⁹
sup oues pascue
tue?

Memor esto congregationis tue:quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam hereditatis tue:mons sion in quo habitasti in eo.

Leua manus tuas in superbias eorum in finem: quanta malignatus est inimicus in scō?

Et gloriati sunt qui oderunt te:in medio solennitatis tue.

Posuerunt signa sua signa,t nō cognouerunt:sicut in exitu super summum.

Quasi in silua lignorum securibus exciderunt ianuas eius in idipsum:in securi t ascia deiecerunt eam.

Incenderunt igni sanctuariū tuum:in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul:quiescere faciamus oēs dies festos dei a terra.

Signa nostra non vidimus: iam non est propheta,t nos non cognoscet amplius.

Usquequo deus improperabit inimicus:irritat aduersarius nomen tuum in finem?

Ut quid auertis manum tuam t dexteram tuam:de medio sinu tuo in finem?

Deus autem rex noster ante secula operatus est salutem in medio terre.

Tu confirmasti in virtute tua mare:contribulasti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis :dedisti eum escam populis ethiopum.

Tu dirupisti fontes t torrentes:tu siccasti fluuios ethan.

Tuus est dies t tua est nox: tu fabricatus es auroram t solem.

Tu fecisti oēs terminos terre: estatem t ver tu plasmasti ea.

Memor esto huius:inimicus improperauit dño, t populus insipiens incitauit nomen tuum.

Ne tradas bestijs animas confitentes tibi:t animas pauperum tuorum ne obliuiscaris in finem.

Respice in testamentum tuum: qz repleti sunt q obscurati sunt terre domibus iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus confusus. pauper & inopes laudabunt nomen tuum.

Exurge deus iudica causam tuam: memor esto improperiorū tuorum eorum, que ab insipiente sunt tota die.

Ne oblivisc aris voces inimicorum tuor: superbia eorū q te oderunt ascendit semper. ps. lxxij.

Confitebimur tibi deus cōfitebimur: & invocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua: cum accepero tempus ego iustitias iudicabo.

Liquefacta est terra & omnes qui habitāt in ea: ego confirmavi columnas eius.

Dixi iniquis nolite inique agere: & delinquentibus nolite exaltare cornu.

Nolite extollere in altū cornu vestrum: nolite loqui adversus deum iniquitatem.

Quia neq; ab oriente neq; ab occidente, neq; a desertis montibus: quoniam deus iudex est.

Hunc humiliat & hunc exaltat: quia calix in manu domini vini meri plenus misto.

Et inclinavit ex hoc in hoc: verūtamen fex eius nō est exinanita: bibent omnes peccatores terre.

Ego autem annunciabo in seculum: cantabo deo iacob.

Et omnia cornua peccatorū confringā: & exaltabunt cornua iusti. Alle.

Liberasti virgā hereditatis tue. Alle. Tu es deus. Segnir psalmus. lxxvj. Voce. ps. lxxvj.

Notus in iudea deus: in israel magnum nomen eius.

Et factus est in pace locus eius: & habitatio eius in sion.

Ibi confregit potentias arcuum scutum gladium & bellum.

Illuminans tu mirabiliter a montibus eternis: turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum: & nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua deus iacob: dormitaverunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es & quis resistet tibi? ex tunc ira tua.

De celo auditum fecisti iudicium: terra tremuit & quievit.

Cū exurgeret in iudicium deus: ut salvos faceret omnes mansuetos terre.

Quoniā cogitatio hominis cōfitebit tibi: & reliquie cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete & reddite domino deo vestro: omnes q in circuitu eius affertis munera.

Terribili & ei qui aufert spiritum principum: terribili apud reges terre. Psalmus. lxxvj.

Dce mea ad dominum cla
mani: voce mea ad deum
& intendit mihi.

In die tribulationis mee deum
exquisiui manibus meis nocte
contra eum & non sum deceptus.

Renuit consolari aia mea: memor
fui dei & delectat⁹ sum & exercita
tus sum: & defecit spūs meus.

Anticipauerunt vigilias oculi
mei: turbatus sum & non sum lo
cutus.

Cogitaui dies antiquos: & an
nos eternos in mente habui.

Et meditatus sum nocte cum
corde meo: & exercitabar & scо
rebam spiritum meum.

Numquid in eternum proiciet
deus: et non apponet vt com
placitior sit adhuc?

Aut in finem misericordiā suam
abscidet: a generatione in gene
rationem?

Aut obliuiscetur misereri deus:
aut continebit in ira sua miseri
cordias suas?

Et dixi nūc cepi: hec mutatio
dextere excelsi.

Memor fui operū domini: quia
memor ero ab initio mirabilium
tuorum.

Et meditabor in omnibus ope
ribus tuis: & in adinuentionibus
tuis exercebor.

Deus in sancto via tua: quis
deus magnus sicut deus noster? tu es
deus qui facis mirabilia.

Notam fecisti in populis vir
tutem tuam: redemisti in brachio
tuo populum tuum: filios iacob
& ioseph.

Viderūt te aque deus/viderūt
te aque & timuerunt: & turbate
sunt abyssi.

Multitudo sonitus aquarū: vo
cem dederunt nubes.

Etenim sagitte tue transierūt:
vox tonitrui tui in rota.

Illuxerunt coruscationes tue or
bi terre: commota est & contre
muit terra.

In mari via tua: & semite tue in
aquis multis: & vestigia tua non
cognoscentur.

Deduxisti sicut oues ppl̄m tuū:
in manu moysi & aaron. Psal.
Tu es deus qui facis mirabilia.

Ps. Xli. Inclinate. ps. lxxvii.

Audite popul⁹ meus legē
meam: inclinate aurem vestram
in verba oris mei.

Aperiam in parabolis os meū:
loquar propositiones ab initio.

Quanta audiuimus & cognoui
mus ea: & patres nostri narraue
runt nobis?

Non sunt occultata a filijs eo
rum in generatione altera.

Narrantes laudes dñi & virtu
tes eius: & mirabilia eius que fecit.

Et suscitauit testimonium in
iacob: & legem posuit in israel.

Quanta mandauit patribus no
stris nota facere ea filijs suis: ut
cognoscat generatio altera?
Filij qui nascentur & exurgent:
& narrabunt filijs suis.
Ut ponant in deo spem suam, &
non obliuiscantur operum dei: & mandata eius exquirant.
Ne fiant sicut patres eorum: ge
neratio prana & exasperans.
Generatio que non direxit cor
suum: & non est creditus cum deo
spiritus eius.
Filij ephraim intendentes & mit
tentes arcum: conuersi sunt in die belli.
Non custodierunt testm dei: & in lege eius noluerunt ambulare.
Et obliti sunt beneficiorum eius: & mirabiliu eius que ostendit eis.
Coram patribus eorum fecit mirabilia in terra egypti: in cam
po thaneos.
Interrupit mare, & perduxit eos: & statuit aquas quasi in vtre.
Et deduxit eos in nube diei: & tota nocte i illuminatione ignis.
Interrupit petram in eremo: & adaquauit eos velut in abysso multa.
Et eduxit aquam de petra: & deduxit tanquam flumina aquas.
Et apposuerunt adhuc peccare ei: in iram excitauerunt excelsum in inaquoso.
Et tetenderunt deum in cordibus suis:
ut peteret escas animabus suis.
Et male locuti sunt de deo: dixerunt nunquid poterit deus parare mensam in deserto?
Quia percussit petram & fluxerunt aque: & torrentes inundauerunt.
Numquid & panem poterit dare? aut parare mensam populo suo?
Ideo audiuit dominus & distulit: & ignis accensus est in iacob, & ira ascendit in israel.
Quia non crediderunt in deo: nec sperauerunt in salutari eius.
Et mandauit nubibus desuper: & ianuas celi aperuit.
Et pluit illis manna ad manducandum: & panem celi dedit eis.
Panem angelorum manducauit homo: cibaria misit eis in abundantiam.
Transtulit austrum de celo: & induxit in virtute sua africum.
Et pluit super eos sicut puluerem carnes: & sicut arenam maris volatilia pennata.
Et ceciderunt in medio castrorum eorum: circa tabernacula eorum.
Et manducauerunt & saturati sunt nimis: & desyderium eorum attulit eis. non sunt fraudati a desyderio suo.
Adhuc esce eorum erant in ore ipsorum: & ira dei ascendit super eos.
Et occidit pingues eorum: & electos israel impedijt.
In omnibus his peccauerunt

adhuc: & non crediderunt in mi
rabilibus eius.
Et defecerunt in vanitate dies
eorum: & anni eorum cum festi
natione.
Cum occideret eos querebant
eum: & reuertebantur & diluculo
veniebant ad eum.
Et rememorati sunt q̃ deꝰ ad
iutor est eorum: & deus excelsus
redemptor eorum est. Dunio.
Et dilexerũt eũ in ore suo:
& lingua sua mẽtiti sunt ei.
Cor autem eorum non erat re
ctum cum eo: nec fideles habiti
sunt in testamento eius.
Ipse autem est misericors: & pio
pitius fiet peccatis eorum: & nõ
disperdet eos.
Et abundauit vt auerteret irã
suam: & non accendit omnem i
ram suam.
Et recordatus est q̃ caro sunt:
spiritus vadens & non rediens.
Quoties exacerbauerunt eum
in deserto: in ira3 concitauerunt
eum in inaquoso?
Et puersi sunt & tẽtauerũt deũ
& sanctus israel exacerbauerunt.
Non sunt recordati manꝰ eius:
die qua redemit eos de manu tri
bulantis.
Sicut posuit i egypto signa sua:
& prodigia sua in cãpo thaneos.
Et puertit in sanguinẽ flumia
eoꝝ: & imbres eorũ ne biberent,
Misit in eos cynomyiã & come
dit eos: & ranã & disperdidit eos.
Et dedit erugini fructus eorũ:
& labores eorum locuste.
Et occidit in grandine vineas
eorũ: & moros eorum in pruina.
Et tradidit grandini iumenta
eorũ: & possessionem eorum igni.
Misit in eos iram indignatio
nis sue, indignationem & iram & tri
bulationem: immissiones per
angelos malos.
Viam fecit semite ire sue: non
pepercit a morte animarum eorum: & pe
iumenta eoꝝ in morte conclusit.
Et percussit omne primogenitum in terra egypti: primitiã
omnis laboris eorũ in tabernaculis cham.
Et abstulit sicut oues populum
suum: & perduxit eos tanquam
gregem in deserto.
Et eduxit eos in spe & non ti
muerũt: & inimicos eoꝝ operuit
mare.
Et induxit eos in montes sanctificationis sue montem quem
acquisiuit dextera eius.
Et eiecit a facie eoꝝ gentes: & sorte diuisit eis terram in funiculo distributionis.
Et habitare fecit in tabernaculis eorum tribus israel.
Et tentauerunt & exacerbauerunt deum excelsum: & testimonia
eius non custodierunt.

Et inerterunt se et non seruauerūt pactū: quemadmodum patres eorum conuersi sunt in arcum prauum.

In ira concitauerūt eū in collib⁹ suis: et in sculptilibus suis ad emulationē eum prouocauerūt.

Audiuit deus et spreuit: et ad nihilum redegit valde israel.

Et repulit tabernaculum silo: tabernaculum suum vbi habitauit in hominibus.

Et tradidit in captiuitatē virtutem eor: et pulchritudinē eor in manus inimici.

Et conclusit in gladio pplō suū: et hereditatem suam sprevit.

Iuuenes eorū comedit ignis: et virgines eor nō sunt lamētate.

Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt: et vidue eorum non plorabantur.

Et excitatus est tāq̄ dormiēs dominus: tanq̄ potens crapulatus a vino.

Et percussit inimicos suos in posteriora opprobrium sempiternum dedit illis.

Et repulit tabernaculum ioseph: et tribū ephrem nō elegit.

Sed elegit tribum iuda: montē sion quem dilexit.

Et edificauit sicut vnicornis sanctificiū suum: in terra quam fundauit in secula.

Et elegit dauid seruū suum: et sustulit eū de gregibus ouiū: de post fetantes accepit eum.

Pascere iacob seruum suum: et israel hereditatem suam.

Et pauit eos i innocētia cordis sui: et in intellectib⁹ manuū suar deduxit eos. Ant. Inclinate aurē vestrā in vba oris mei, Ps. Propitius esto. Pater noster.

DEus venerūt gētes in hereditatē tuā: polluerūt tēplū sanctū tuū: posuerūt hierusalem in pomorum custodiam.

Posuerūt mortalia seruorum tuor escas volatilibus celi: carnes sanctor mortū bestijs terre.

Effuderunt sanguinem ipsor⁹ tanq̄ aquam in circuitu hierusalem: et non erat qui sepeliret.

Facti sumus opprobriū vicinis nostris: subsannatio et illusio his q in circuitu nro sunt.

Vsquequo domine irasceris in finem: accendetur velut ignis zelus tuus?

Effunde ira tuam in gentes q te non nouerūt: et in regna que nomen tuū non inuocauerunt.

Quia comederunt iacob: et locum eius desolauerunt.

Ne memineris iniquitatū nr̄or antiquarum: cito anticipent nos miserationes tue: quia pauperes facti sumus nimis.

Adiuua nos deus salutaris nr̄: et propter gliam nominis tui dne

libera nos: ꝛ ppitius esto peccatis nostris propter nomen tuum.

Ne forte dicant in gentib⁹ vbi est deus eor: ꝛ innotescat in nationibus coram oculis nostris.

Vltio sanguinis seruor tuorū q effusus est: introeat in conspectu tuo gemitus compeditorū.

Scom magnitudinem brachij tui: posside filios mortificatorus.

Et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum: improperium ipsorum quod exprobrauerunt tibi domine.

Nos aūt ppls tu⁹ ꝛ oues pascue tue: confitebimur tibi in seculū.

In generatione ꝛ generatione: annunciabim⁹ laudē tuā. Alle. Propitius esto peccatis nris dñe. Eccnio.

Qui confidunt in dño intelligent veritatē: ꝛ fideles in dilectione acquiescent illi. Alle donus ꝛ pax est electis dei. Tu aūt. In ij. noct. Alle. Alla. Alle. Exultate deo. Psal. lxxx.

Qui regis israēl intende: qui deducis tanq̄ ouē ioseph.

Qui sedes sup cherubin: manifestare coram ephraim beniamin ꝛ manasse.

Excita potentiam tuā ꝛ veni: vt saluos facias nos.

Deus conuerte nos: ꝛ ostende faciem tuam ꝛ salui erimus.

Dñe deus virtutū: quousq̄ irascēris super oratione serui tui?

Cibabis nos pane lachrymarū: ꝛ potum dabis nobis in lachrymis in mensura.

Posuisti nos in contradictionē vicinis nostris: ꝛ inimici nostri subsannauerunt nos.

Deus virtutū conuerte nos: ꝛ ostēde faciē tuā ꝛ salui erimus.

Vineam de egypto transtulisti: eiecisti gentes ꝛ plantasti eam.

Dux itineris fuisti in cōspectu eius: ꝛ plantasti radices eius ꝛ implenit terram.

Operuit montes vmbra eius: ꝛ arbusta eius cedros dei.

Extendit palmites suos vsq̄ ad mare: ꝛ vsq̄ ad flumen propagines eius.

Ut quid destruxisti macerias eius: ꝛ vindemiant eam omnes qui pretergrediuntur viam?

Exterminauit eā aper de sylua: ꝛ singularis fer⁹ depast⁹ est eam.

Deus virtutū conuertere: respice de celo ꝛ vide ꝛ visita vineam istam.

Et perfice eam quam plantauit dextera tua: ꝛ super filiū hominis quem confirmasti tibi.

Incensa igni ꝛ suffossa: ab increpatione vultus tui peribunt.

Fiat manus tua super virum dextere tue: ꝛ super filium homi

uis quem confirmasti tibi.
Et non discedimus a te: vivificabis nos: et nomen tuum invocabimus.
Domine deus virtutum converte nos: et ostende faciem tuam et salui erimus.
Exultate deo adiutori nostro iubilate deo iacob.
Sumite psalmum et date tympanum: psalterium iocundum cum cithara.
Buccinate in neomenia tuba in insigni die solemnitatis nostre.
Quia preceptum in israel est: et iudicium deo iacob.
Testimonium in ioseph posuit illud: cum exiret de terra egypti: linguam quam non noverat audivit.
Divertit ab oneribus dorsum eius: manus eius in cophino servierunt.
In tribulatione invocasti me et liberavi te: exaudivi te in abscondito tempestatis: probavi te apud aquam contradictionis.
Audi populus meus et contestabor te israel si audieris me non erit in te deus recens: neque adorabis deum alienum.
Ego enim sum dñs deus tuus qui eduxi te de terra egypti: dilata os tuum et implebo illud.
Et non audivit populus meus vocem meam: et israel non intendit mihi.
Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum: ibunt in adinventionibus suis.
Si populus meus audisset me: israel si in vijs meis ambulasset.
Pro nihilo forsitan inimicos eorum humiliassem: et super tribulantes eos misissem manum meam.
Inimici dñi mentiti sunt ei: et erit tempus eorum in secula.
Et cibavit illos ex adipe frumenti: et de petra melle saturavit eos. Exultate deo adiutori nostro. Cantus. Tu solus altissimus.

Deus stetit in synagoga deorum: in medio autem deos dijudicat.
Usquequo iudicatis iniquitate et facies peccatorum sumitis?
Iudicate egeno et pupillo humilem et pauperem iustificate.
Eripite pauperem: et egenum de manu peccatoris liberate.
Nescierunt neque intellexerunt in tenebris ambulant: movebuntur omnia fundamenta terre.
Ego dixi dijs estis: et filij excelsi omnes.
Vos autem sicut homines moriemini: et sicut unus de principibus cadetis.
Surge deus iudica terram: quoniam tu hereditabis in omnibus gentibus.

Deus quis similis erit ti-

bi ne taceas neq; compescaris deus.

Q Ecce enim inimici tui sonuerūt: et q oderūt te extulerunt caput.

S uper populum tuum maligna uerunt consiliū: et cogitauerunt aduersus sanctos tuos.

D ixerūt uenite et disperdamus eos de gente: et non memoretur nomen israel ultra.

Q ui cogitauerunt unanimiter: simul aduersum te testamētū disposuerūt tabernacula idumeorum et ismahelite.

M oab et agareni gebal et ammon et amalech: alienigene cum habitantibus tyrum.

E tenim assur uenit cū illis: facti sunt in adiutoriū filijs loth.

H ac illis sicut madian et sysare: sicut iabin in torrente cison.

D isperierūt in endor: facti sunt ut stercus terre.

P one principes eoz sicut oreb et zeb: et zebee et salmana.

O mnes principes eorū: qui dixerunt hereditate possideamus sanctuarium dei.

D eus me⁹ pone illos ut rotā: et sicut stipulā ante faciē uenti.

S icut ignis q cōburit syluā: et sicut flāma comburens montes.

I ta psequeris illos in tempestate tua: et in ira tua turbabis eos.

I mple facies eoz ignominia: et querent nomen tuum domine.

E rubescāt et turbentur in sēm seculū: et confundant et pereant.

E t cognoscant q⁹ nomen tibi dñs: tu solus altissimus in omni terra. Alī. Tu solus altissimus super omnem terram. Alī. Benedixisti. Psal. lxxxiij.

Q uā dilecta tabernacula tua dñe uirtutū: concupiscit et deficit anima mea in atria domini.

C or meū et caro mea: exultauerunt in deum uiuum.

E tenim passer inuenit sibi domum: et turtur nidum ubi reponat pullos suos.

H itaria tua domine uirtutum: rex meus et deus meus.

B eati q habitāt in domo tua dñe: in scla sclor laudabunt te.

B eatus uir cuius est auxilium abs te: ascensiones in corde suo disposuit in ualle lacrymarū: in loco quem posuit.

E tenim benedictionē dabit legislator: ibunt de uirtute in uirtute: uidebit deus deorum in sion.

D ñe deus uirtutū exaudi orationem meam: auribus percipe deus iacob.

P rotector noster aspice deus: et respice in faciem christi tui.

Q uia melior est dies una in atrijs tuis: super millia.

E legi abiectus ee in domo dei mei: magis eē habitare in tabernaculis peccatorum.

Q uia misericordiam ⁊ veritatem dilexisti deus: gratiam ⁊ gloriam dabit dominus.

N on priuabit bonis eos q̃ ambulant in innocentia: domine virtutum beatus homo qui sperat in te. Psalmus. In.uñ.

B Enedixisti domine terram tuam: auertisti captiuitatem iacob.

R emisisti iniquitatem plebis tue: operuisti omnia peccata eorum.

M itigasti omnem iram tuam: auertisti ab ira indignationis tue.

C onuerte nos deus salutaris noster: ⁊ auerte iram tuã a nobis.

N unquid in eternũ irasceris nobis: aut extendes iram tuam a generatione in generationem?

D eus tu conuersus viuificabis nos: ⁊ plebs tua letabitur in te.

O stende nobis dñe misericordiã tuã: ⁊ salutare tuũ da nobis.

A udiam quid loquatur in me dominus deus: quoniam loquetur pacem in plebem suam.

E t super sanctos suos: ⁊ in eos qui conuertuntur ad eor.

V eruntamen prope timentes eum salutare ipsius: vt inhabitet gloria in terra nostra.

M isericordia ⁊ veritas obuiauerunt sibi: iustitia ⁊ pax osculate sunt.

V eritas de terra orta est: ⁊ iustitia de celo prospexit.

E tenim dominus dabit benignitatem: ⁊ terra nostra dabit fructum suum.

I ustitia ante eum ambulabit: ⁊ ponet in via gressus suos. Añ. Alleluia. uj. Aña. Benedixisti domine terrã tuam. In lau. añ. Tibi soli peccaui domine miserere mei. ps. 50. Miserere, ps. 87. Domine deus salu. ps. 87. Domine re. Cant. Cantemus, ps. 148. Laudate dominum de. 18 30 32 52

℣ Feria.vj.in primo nocł. añia. Inclina domine. Psalẽ. lxxxv.

Nclina domine aurem tuam ⁊ exaudi me: quoniã inops ⁊ pauper sum ego.

C ustodi aiam meam quoniam sanctus sum: saluum fac seruum tuum deus meus sperantem in te.

M iserere mei domine quoniam ad te clamaui tota die: letifica aiam serui tui: quoniam ad te domine aiam meam leuaui.

Q uoniam tu domine suauis ⁊ mitis: ⁊ multe misericordie omnibus inuocantibus te.

A uribus percipe domine orationem meam: ⁊ intende voci deprecationis mee.

I n die tribulationis mee clamaui ad te: quia exaudisti me.

N on est similis tui in diis do

mine:t non est scōi opera tua.
Omnes gentes quascunq; fecisti venient t adorabūt coram te domine:t glorificabunt nomen tuum.
Quia magnus es tu t faciens mirabilia:tu es deus solus.
Deduc me domine in via tua/t ingrediar in veritate tua: letetur cor meum vt timeat nomē tuum.
Confitebor tibi dñe deus meus in toto corde meo: t glorificabo nomen tuum in eternum.
Quia misericordia tua magna est super me: t eruisti animam meam ex inferno inferiori.
Deus iniqui insurrexerunt super me/t synagoga potentium quesierunt animaz meam:t non proposuerūt te in cōspectu suo.
Et tu domine deus miserator t misericors:patiens t multe misericordie t verax.
Respice in me t miserere mei: da imperium tuum puero tuo / t salvum fac filium ancille tue.
Fac mecū signum in bonuz/ vt videant qui oderunt me/t confundāt:quia tu dñe adiuuisti me t consolatus es me.
Fundamenta eius in montibus sanctis:diligit dominus portas sion super omnia tabernacula iacob.
Gloriosa dicta sunt de te: ciuitas dei.
Memor ero rhaab t babylonis: scientium me.
Ecce alienigene: t tyrus t populus ethiopum:hi fuerunt illic.
Nunquid sion dicet homo:t homo natus est in ea/t ipse fundauit eam altissimus?
Dominus narrabit in scripturis populorum:t principum horum qui fuerunt in ea.
Sicut letantiū omnium:habitatio est in te. Inclina dñe aurem tuam t exaudi me. Psalm. Benedict⁹. Benedictus dominus deus israel. Misericordias. Dominicale vi.

Domine deus salutis mee: in die clamaui t nocte coram te.
Intret in conspectu tuo oratio mea:inclina aurem tuam ad precem meam.
Quia repleta est malis anima mea: t vita mea in inferno appropinquauit.
Estimatus sum cum descendentibus in lacum: factus sum sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber.
Sicut vulnerati dormientes in sepulchris quorum non es memor amplius:t ipsi de manu tua repulsi sunt.
Posuerūt me in lacu inferioriti tenebrosis t in umbra mortis.
Super me confirmatus est fu-

ror tuus: & omnes fluctus tuos
induxisti super me.
Longe fecisti notos meos a
me: posuerunt me abominatio-
nem sibi.
Traditus sum & non egrediebar
Oculi mei languerunt p inopia.
Clamaui ad te domine: tota die
expandi ad te manus meas.
Nunquid mortuis facies mi-
rabilia aut medici suscitabunt &
confitebuntur tibi?
Nunquid narrabit aliquis in
sepulchro misericordiam tuã: &
veritatem tuam in perditione?
Nunquid cognoscentur in te-
nebris mirabilia tua: & iustitia
tua in terra oblionis?
Et ego ad te domine clamaui:
& mane oratio mea preueniet te.
Ut quid dñe repellis orationẽ
meam: auertis faciẽ tuam a me?
Pauper sum ego & in labori-
bus a iuuentute mea: exaltatus
autem humiliatus sum & con-
turbatus.
In me transierũt ire tue: & ter-
rores tui conturbauerunt me.
Circũdederũt me sicut aq̃ tota
die: circũdederunt me simul.
Elongasti a me amicũ & pro-
ximum: & notos meos a miseria.

Misericordias domini in eternũ cãtabo.
In generatione & generationẽ: annũcia
bo veritatem tuam in ore meo.

Quoniam dixisti in eternũ mi-
sericordia edificabitur in celis:
preparabitur veritas tua in eis.
Disposui testamẽtũ electis me-
is: iuraui dauid seruo meo / vsq;
in eternũ preparabo semen tuũ:
& edificabo in generatione &
generationem: sedem tuam.
Confitebuntur celi mirabilia
tua domine: etenim veritatem tu-
am in ecclesia sanctorum.
Quoniã quis in nubibus equa
bitur domino? similis erit domi-
no in filijs dei?
Deus qui glorificatur in cone-
silio sanctorum: magnus & terribi-
lis super omnes qui in circuitu
eius sunt.
Domine deus virtutum quis si
milis tibi? potens es domine & ve-
ritas tua in circuitu tuo.
Tu dñaris potãti maris: motum
autem fluctuum eius tu mitigas.
Tu humiliasti sicut vulneratus
superbum: in brachio virtutis
tue dispersisti inimicos tuos.
Tui sunt celi & tua est terra: or-
bẽ terre & plenitudinẽ eius tu fun
dasti: aquilonẽ & mare tu creasti.
Thabor & hermon in nomine
tuo exultabunt: tuum brachium
cum potentia.
Firmetur manus tua & exalte-
tur dextera tua: iustitia & iudicium
preparatio sedis tue.
Misericordia & veritas precẽ-

dent faciem tuam: beatus popu-
lus qui scit iubilationem.
Domine in lumine vultus tui
ambulabunt: & in nomine tuo ex
ultabūt tota die: & in iustitia tua
exaltabuntur.
Quoniam gloria virtutis eorū
tu es: & in beneplacito tuo exal-
tabitur cornu nostrum.
Quia dñi est assūptio nostra: &
sancti israel regis nri. Dauid.
Tunc locutus es in visione
sanctis tuis & dixisti: posui
adiutorium in potente: & exalta-
ui electum de plebe mea.
Inueni dauid seruū meū: oleo
sancto meo unxi eum.
Manus enim mea auxiliabitur
ei: & brachium meum: confortа-
bit eum.
Nihil proficiet inimic⁹ in eo:
& filius iniquitatis non apponet
nocere ei.
Et concidam a facie ipsius ini-
micos eius & odientes eum in
fugam conuertam.
Et veritas mea & misericordia
mea cum ipso: & in nomine meo
exaltabitur cornu eius.
Et ponam in mari manū ei⁹:
& in fluminibus dexteram eius.
Ipse invocabit me pater meus
es tu: deus meus & susceptor sa-
lutis mee.
Et ego primogenitum ponam
illū: excelsum pre regibus terre.
In eternum seruabo illi misericor-
diam meam: & testamentum
meum fidele ipsi.
Et ponam in seculum seculi se-
men eius: & thronum eius sicut
dies celi.
Si autem dereliquerint filij ei⁹
legem meam: & in iudicijs meis
non ambulauerint.
Si iustitias meas prophanauerint: & mandata mea non custo-
dierint:
Visitabo in virga iniquitates
eorum: & in verberibus peccata
eorum.
Misericordiam autem meam
non dispergam ab eo: neq; nocebo
in veritate mea.
Neq; prophanabo testamentū
meū: & que procedunt de labijs
meis non faciam irrita.
Semel iurauī in sancto meo si
dauid mentiar: semen eius in
eternum manebit.
Et thron⁹ eius sicut sol in con-
spectu meo: & sicut luna perfecta
in eternum & testis in celo fide-
lis.
Tu vero repulisti & despexisti: di-
stulisti christum tuum.
Auertisti testamentū serui tui:
prophanasti in terra sanctuariū
eius.
Destruxisti omnes sepes ei⁹: po-
suisti firmamentū ei⁹ formidinē.
Diripuerunt eum omnes tran-

tantes viam: factus est opprobrium vicinis suis.

Exaltasti dexteram deprimentium eum: letificasti omnes inimicos eius.

Auertisti adiutorium gladij eius et non es auxiliatus ei in bello.

Destruxisti eum ab emundatione: et sedes eius in terra collisisti.

Minorasti dies temporis eius: perfudisti eum confusione.

Usquequo domine auertes in finem? exardescet sicut ignis ira tua?

Memorare que mea est substantia: nunquid enim vane constituisti omnes filios hominum?

Quis est homo qui viuet et non videbit mortem: eruet animam suam de manu inferi?

Ubi sunt misericordie tue antiquę dñe? sicut iurasti dauid in veritate tua.

Memor esto domine opprobrij seruorum tuorum: quod continui in sinu meo multarum gentium.

Quod exprobrauerunt inimici tui domine: quod exprobrauerunt commutationem christi tui.

Benedictus dominus in eternum: fiat fiat. Alla. Benedictus dñs in eternū. Alla. Exaltare.

Sequitur psalmus. xcij. Dominus regnauit.

38 Psal. xcviij.

Omine refugium factus es nobis a generatione in generationem.

Priusquam montes fierent et formaretur terra et orbis a seculo et vsque in seculum tu es deus.

Ne auertas hominem in humilitatem: et dixisti conuertimini filij hominum.

Quoniam mille anni ante oculos tuos: tanquam dies hesterna que preterijt.

Et custodia in nocte: que pro nihilo habentur eorum anni erūt.

Mane sicut herba transeat: mane floreat et transeat: vespere decidat induret et arescat.

Quia defecimus in ira tua: et in furore tuo turbati sumus.

Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo: seculum nostrum in illuminatione vultus tui.

Quoniam omnes dies nostri defecerunt: et in ira tua defecimus.

Anni nostri sicut aranea meditabuntur: dies annorum nostrorum in ipsis septuaginta annis.

Si autem in potentatibus octoginta anni: et amplius eorum labor et dolor.

Quoniam supervenit mansuetudo: et corripiemur.

Quis nouit potestatem ire tue: et pre timore tuo iram tuam dinumerare?

Dexteram tuam sic notam facere et eruditos corde in sapientia.

Conuertere domine vsquequo: et deprecabilis esto super seruos tuos.

Repleti sumus mane misericor-
dia tua: exultauimus & delecta-
ti sumus in omnibus diebꝰ nr̄is.
Letati sumus pro diebus quibus nos humiliasti: annis quibus vidimus mala.
Respice in seruos tuos & in opera tua: & dirige filios eorum.
Et sit splendor domini dei nr̄i super nos: & opera manuum nostrarū dirige super nos: & opus manuū nostrarum dirige.

Qui habitat in adiutorio altissimi: in protectione dei celi commorabitur.
Dicet domino susceptor meus es tu: & refugium meum: deus meus sperabo in eum.
Quia ipse liberabit me de laqueo venantium: & a verbo aspero.
Scapulis suis obumbrabit tibi: & sub pennis eius sperabis.
Scuto circūdabit te veritas eius: non timebis a timore nocturno.
A sagitta volante in die: a negocio perambulante in tenebris ab incursu: & demonio meridiano.
Cadet a latere tuo mille: & decem millia a dextris tuis: ad te autē non appropinquabit.
Verūtamen oculis tuis considerabis: & retributionem peccatorum videbis.
Quoniam tu es domine spes mea: altissimum posuisti refugium tuum.
Non accedet ad te malum: & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.
Quoniam angelis suis mandauit de te: vt custodiant te in omnibus vijs tuis.
In manibꝰ portabūt te: ne forte offendas ad lapidē pedem tuū.
Super aspidem & basiliscū ambulabis: & conculcabis leonem & draconem.
Quoniam in me sperauit liberabo eum: protegam eū quoniam cognouit nomen meum.
Clamauit ad me & ego exaudiā eū: cū ipso sum in tribulatione: eripiam eū & glorificabo eū.
Longitudine dierū replebo eū: & ostendam illi salutare meum.

Bonum est confiteri domino: & psallere nomini tuo altissime.
Ad annunciandum mane misericordiam tuam: & veritatem tuā per noctem.
In decachordo psalterio: cum cantico in cithara.
Quia delectasti me domine in factura tua: & in operibus manuū tuarū exultabo.
Quam magnificata sunt opera tua domine? nimis profunde facte sunt cogitationes tue.
Vir insipiens non cognoscet: & stultus non intelliget hec.
Cum exorti fuerint peccatores sicut fenum: & apparuerint oēs qui

qui operantur iniquitatem.
Ut intereant in seculū seculi: tu autem altissimus in eternū dñe.
Quoniam ecce inimici tui dñe: quoniam ecce inimici tui peribunt: et dispergentur omnes qui operantur iniquitatem.
Et exaltabitur sicut vnicornis cornu meum: et senectus mea in misericordia vberi.
Et despexit oculus meus inimicos meos: et insurgentibus in me malignantibus audiet auris mea.
Iustus vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabitur.
Plantati in domo dñi: in atriis domus dei nostri florebunt.
Adhuc multiplicabunt in senecta vberi: et bene patientes erūt vt annuncient.
Quia rectus dñs deus noster: et non est iniquitas in eo. Ps. xcij.
Dominus regnauit decorem indutus est: indutus est dominus fortitudinem et precinxit se.
Etenim firmauit orbem terre: qui non commouebitur.
Parata sedes tua extunc: a seculo tu es.
Eleuauerunt flumina dñe: eleuauerunt flumina vocem suam.
Eleuauerunt flumina fluctus suos: a vocibus aquarū multarū.
Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis dominus.
Testimonia tua credibilia facta sunt nimis: domū tuam decet sanctitudo domine: in longitudinem dierū. Psalmus. xciij.
Deus vltionum dñs: deus vltionum libere egit.
Exaltare qui iudicas terram: redde retributionem superbis.
Vsquequo peccatores dñe: vsquequo peccatores gloriabuntur?
Effabuntur et loquentur iniquitatem: loquentur omnes qui operantur iniustitiam.
Populum tuū dñe humiliauerūt: et hereditatē tuā vexauerunt.
Viduam et aduenam interfecerunt: et pupillos occiderunt.
Et dixerunt non videbit dñs: nec intelliget deus iacob.
Intelligite insipientes in populo: et stulti aliquando sapite.
Qui plantauit aurem non audiet: aut qui finxit oculum non considerat?
Qui corripit gentes nō arguet: qui docet hominem scientiam?
Dominus scit cogitationes hominum: quoniam vane sunt.
Beatus homo quē tu erudieris dñe: et de lege tua docueris eum.
Vt mitiges ei a diebus malis: donec fodiat peccatori fouea.
Quia nō repellet dominus plebem suam: et hereditatem suam non derelinquet.
Quoadusq; iustitia conuertat

in iudicium: & iuxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi aduersus malignantes: aut quis stabit mecū aduersus operantes iniquitatem?

Nisi quia dominus adiuuit me: paulominus habitasset in inferno anima mea.

Si dicebā mot⁹ ē pes me⁹: misericordia tua dñe adiuuabat me.

Secundū multitudinem dolor⁹ meor⁹ in corde meo: consolationes tue lenificauerūt aiaz meā.

Nunqd adhæret tibi sedes iniquitatis: qui fingis labor⁹em in precepto?

Captabūt in animaz iusti: & sanguiné innocentem condénabūt.

Et factus est mihi dñs in refugium: & deus meus in adiutorium spei mee.

Et reddet illis iniquitatez ipsorum: & in malitia eorum disperdit eos: disperdit illos dñs deus noster. Añia. Exaltare qui iudicas terram. Lectio.

Sap. ca. 1. Benignus est enim spiritus sapientie: & non liberabit maledictum a labijs suis. Quoniam renū illius testis est deus: & cordis eius scrutator est ver⁹: & lingue illius auditor. Quoniā spiritus domini replevit orbem terrarum: & hoc quod continet omnia scientiam habet vocis. Tu autem dñe. Psalm⁹ xcvij.

Venite exultemus dño: iubilemus deo salutari nostro.

Preoccupemus faciem eius in confessione: & in psalmis iubilemus ei.

Quñ deus magnus dñs: & rex magnus super omnes deos.

Quia in manu ei⁹ fines terre: & altitudines mōtiū ipsius sunt.

Quoniaz ipsius est mare & ipse fecit illud: & siccam manus eius fo⁹mauerunt.

Venite adoremus & procidamus & ploremus ante dñm q fecit nos: quia ipse est deus noster.

Et nos populus pascue eius: & oues manus eius.

Hodie si vocē eius audieritis: nolite obdurare corda vestra.

Sicut in irritatione: sm diem tentationis in deserto.

Ubi tentauerūt me patres vri: probauerūt & viderūt opa mea.

Quadraginta annis offensus fui generationi illi: & dixi semp errant corde.

Et isti non cognouerunt vias meas: vt iurauī in ira mea: si introibunt in requiem meam.

In secūdo nocturno. Añ. Alli. Añia. Cantate domino. Psalm⁹ xcvj.

Cantate dño canticū nouum: cantate domino omnis terra.

Cantate domino t benedicite nomini eius:annunciate de die in diem salutare eius.

Annunciate inter gentes gloriam eius:in omnibus populis mirabilia eius.

Quoniam magnus dominus t laudabilis nimis: terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii gentium demonia:dñs autem celos fecit.

Confessio t pulchritudo in conspectu ei⁹:sanctimonia t magnifice entia in sanctificatione eius.

Afferte domino patrie gentium: t afferte domino gloriam t honorem: afferte domino gloriam nomini eius.

Tollite hostias t introite in atria eius:adorate dñm in atrio sancto eius.

Commoueat a facie eius universa terra: dicite in gentibus quia dominus regnauit.

Etenim correxit orbem terre q non commouebitur: iudicabit populos in equitate.

Letentur celi t exultet terra: commoueat mare t plenitudo eius:gaudebunt campi t omnia que in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna syluarum a facie dñi q: venit: qñ venit iudicare terram.

Iudicabit orbé terre in eqtate: t pplos in veritate sua. ℘. xcvj.

Dominus regnauit exultet terra:letentur insule multe.

Nubes t caligo in circuitu ei⁹ iustitia t iudicium correctio sedis eius.

Ignis ante ipsum precedet:t inflamabit i circuitu inimicos ei⁹.

Illuxerunt fulgura eius orbi terre:vidit t cõmota est terra.

Montes sicut cera fluxerũt a facie dñi:a facie dñi omnis terra.

Annũciauerũt celi iustitiã ei⁹: t viderunt oẽs ppli gliam eius.

Confundantur omnes q adorant sculptilia:t qui gloriantur in simulachris suis.

Adorate eum oẽs angeli eius: audiuit t letata est sion.

Et exultauerunt filie iude:p/pter iudicia tua domine.

Quoniam tu dñs altissimus super omnem terram:nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis dominum odite malum:custodit dñs animas sanctorum suorum:de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est iusto:t rectis corde letitia.

Letamini iusti in domino: t confitemini in memorie sanctificationis eius. Antiphona. Cantate domino: t benedicite nomini ei⁹. Antiphona. Quia mirabilia. Psalmus. xcvij.

Cantate dño canticum nouum: quia mirabilia fecit.
Saluauit sibi dextera eius: et brachium sanctum eius.
Notum fecit dominus salutare suum: in conspectu gentium reuelauit iustitiam suam.
Recordatus est misericordie sue: et veritatis sue domui israel.
Viderunt omnes termini terre: salutare dei nostri.
Iubilate domino omnis terra: cantate et exultate et psallite.
Psallite dño in cithara: in cithara et voce psalmi in tubis ductilibus et voce tube cornee.
Iubilate in conspectu regis domini: moueatur mare et plenitudo eius: orbis terrarum et qui habitant in eo.
Flumina plaudēt manu simul: montes exultabunt a conspectu dñi: qñ venit iudicare terram.
Iudicabit orbē terrar in iustitia: et pplos in eqtate. Ps. xcviij.
Dominus regnauit iracūdentur populi: qui sedes super cherubin moueatur terra.
Dominus in sion magnus: et excelsus super omnes populos.
Confiteantur nomini tuo magno qñ terribile et sanctum est: et honor regis iudicium diligit.
Tu parasti directiones: iudicium et iustitiam in iacob tu fecisti.
Exaltate dñm deum nostrum: et adorate scabellum pedum eius: quoniam sanctum est.
Moyses et aaron in sacerdotibus eius: et samuel inter eos qui inuocant nomen eius.
Inuocabant dominum et ipse exaudiebat eos: in columna nubis loquebatur ad eos.
Custodiebāt testimonia eius: et preceptum quod dedit illis.
Domine deus noster tu exaudiebas eos: deus tu propitius fuisti eis: et vlciscens in omnes adinuentiones eorum.
Exaltate dominum deum nostrum: et adorate in monte sancto eius: quoniam sanctus dominus deus noster. Ant. Quia mirabilia fecit dominus. Ethia. Jubilate deo. Psalmus. xcix.
Iubilate dño omnis terra: seruite domino in letitia.
Introite in conspectu eius: in exultatione.
Scitote qñ dñs ipse est deus: ipse fecit nos et non ipsi nos.
Populus eius et oues pascue eius: introite portas eius in confessione: atria eius in hymnis confitemini illi.
Laudate nomen eius qñ suauis est dñs: in eternū misericordia eius: et vsq; in gñationē et generationē veritas ei⁹. Psal. c.
Misericordiam et iudiciū: cantabo tibi domine.

Psallam ⁊ intelligam in via im maculata:quꝫ venies ad me.

Perambulabam in innocen tia cordis mei:in medio domus mee.

Non proponebaz ante oculos meos rem iniustam:facientes preuaricationes odiui.

Non adhesit mihi cor prauum: declinantem ad me malignū nō cognoscebam.

Detrahentem secreto proximo suo:hunc persequebar.

Superbo oculo ⁊ insatiabili cor de:cum hoc non edebam.

Oculi mei ad fideles terre vt sedeant mecum:ambulans in via immaculata hic mihi ministrabat.

Non habitabit in medio do mus mee q facit superbiam:q lo quit iniqua non diresit in con spectu oculorum meorum.

In matutino interficiebam oēs peccatores terre:vt disperderem de ciuitate domini omnes ope rantes iniquitatem. Ant. Alle luia. iij. Ant. Jubilate deo omnis terra. In laud. añ. Spiritu principali confirma cor meum
18 deus. ℣. Miserere. ℣. 75.
28 Hortus. ℣. 91. Bonum. Can ticum. Domine audiui. ℣. al.
51 148. Laudate dominum de.

℣ Sabbato in primo nocturn. Ant. Clamor meus. ℣. al. cj.

Domine exaudi orationem meā:⁊ clamor meus ad te veniat.

Nō auertas faciem tuam a me: in quacunqꝫ die tribulor:inclina ad me aurem tuam.

In quacunqꝫ die inuocauero te: velociter exaudi me.

Quia defecerunt sicut fumus dies mei:⁊ ossa mea sicut cremium aruerunt.

Percussus sum vt fenū ⁊ aruit cor meum:quia oblitus sum comedere panem meum.

A voce gemitus mei:adhesit os meum carni mee.

Similis factus sum pellicano solitudinis:factus sum sicut nycticorax in domicilio.

Vigilaui:⁊ factus sum sicut passer solitarius in tecto.

Tota die exprobrabant mihi inimici mei:⁊ q laudabant me aduersum me iurabant.

Quia cinerem tanquaz panem manducabam:⁊ poculum meum cum fletu miscebam.

A facie ire ⁊ indignationis tue quia elenans allisisti me.

Dies mei sicut vmbra declinauerunt:⁊ ego sicut fenum aruj.

Tu autem domine in eternum permanes:⁊ memoriale tuū in generatione ⁊ generationem,

Tu exurgens misereberis sion: quia tempus miserendi eius: quia venit tempus.

Quoniã placuerunt seruis tuis lapides eius: & terre eius miserebuntur.

Et timebunt gentes nomẽ tuũ dñe: & omnes reges terre gloriam tuam.

Quia edificabit dominus sion: & videbitur in gloria sua.

Respexit in oratione humilium: & non sprevit precem eorũ.

Scribantur hec in generatione altera: & populus q creabit laudabit dominum.

Quia prospexit de excelso sancto suo: dominus de celo in terram aspexit.

Ut audiret gemitus compeditorum: ut solueret filios interemptorum.

Ut annuncient in sion nomẽ domini: & laudem eius in hierusalem.

In cõueniẽdo populos in vnũ: & reges vt seruiant domino.

Respondit ei in via vtutis sue: paucitatem dierum meorũ nuncia mihi.

Ne reuoces me in dimidio dierum meorum: in generatione & generationem anni tui.

Initio tu dñe terram fundasti: & opera manuum tuarum sunt celi.

Ipsi peribunt tu autem permanes: & omnes sicut vestimentum veterascent.

Et sicut opertorium mutabis eos & mutabuntur: tu autem idẽ ipse es & anni tui non deficient.

Filij seruorum tuorum habitabunt: & semen eorum in seculum dirigetur.

Psalmus. cij.

Benedic anima dño: & omnia q̃ intra me sunt nomini sancto eius.

Benedic anima mea dominũ: & noli obliuisci omnes retributiones eius.

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis: q̃ sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam: q̃ coronat te in misericordia & miserationibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum: renouabitur vt aquile iuuentus tua.

Faciens misericordias dñs: & iudicium omnibus iniuriam patientibus.

Notas fecit vias suas moysi: filijs israel voluntates suas.

Miserator & misericors dominus: longanimis & multum misericors.

Non in perpetuum irascetur: neq̃ in eternum comminabit.

Non fm peccata nostra fecit nobis: neq̃ fm iniquitates no-

strās retribuit nobis.
Q. ñ fm altitudinem celi a terra: corobrauit misericordiam suam super timentes se.
Q. uantum distat ortus ab occidente: longe fecit a nobis iniq tates nostras.
Q. uomodo miseretur pater filiorum misertus est dñs timentibus se: quoniam ipse cognouit figmentum nostrum.
R. ecordatus est quoniam pulvis sumus: homo sicut fenum: dies eius tanquam flos agri sic efflorebit.
Q. ñ spūs pertransibit in illo t non subsistet: t non cognoscet amplius locum suum.
Misericordia autez dñi ab eterno: t vsq; in eternum: super timentes eum.
Et iustitia illius in filios filiorum: ijs qui seruant testamentum eius.
Et memores sunt mandatorum ipsius: ad faciendum ea.
Dominus in celo parauit sedē suam: t regnum ipsius omnibus dominabitur.
Benedicite dño angeli eius potentes virtute: facientes verbum illius: ad audiendam vocem sermonum eius.
Benedicite dño omnes virtutes eius ministri eius q facitis voluntatem eius.
Benedicite dño omnia ōpera eius: in omni loco dominationis eius benedic aia mea dño.
Ant. Clamor meus ad te veniat deus. Ant. Bñdic. dñe cuncta

Benedic anima mea dño: dñe deus meus magnificatus es vehementer.
Q. onfessionem t decorem induisti: amictus lumine sicut vestimento.
Extendens celū sicut pellē: q tegis aquis superiora eius.
Q. ui ponis nubem ascēsum tuū: qui ambulas super pennas ventorum.
Q. ui facis angelos tuos spiritus: t ministros tuos ignem vrentem.
Q. ui fundasti terram super stabilitatem suam: non inclinabit in seculum seculi.
Abyssus sicut vestimentū amictus eius: super montes stabunt aque.
Ab increpatione tua fugient: a voce tonitrui tui formidabūt.
Ascendunt montes t descendunt campi: in locum quem fundasti eis.
Terminum posuisti quem non transgredientur: neq; conuertentur operire terram.
Q. ui emittis fontes in conuallibus: inter medium montium pertransibunt aque.

Potabūt omnes bestie agri: ex-
pectabunt onagri in siti sua.
Super ea volucres celi habita-
bunt: de medio petrarum da-
bunt voces.
Rigans montes de superio-
ribus suis: de fructu operū tuorum
satiabitur terra.
Producens fenum iumentis: et
herbam seruituti hominum.
Ut educas panes de terra: et vi-
num letificet cor hominis.
Ut exhilaret faciem in oleo: et
panis cor hominis confirmet.
Saturabuntur ligna campi: et
cedri libani quas plantauit: il-
lic passeres nidificabunt.
Herodij domus dux est eorum:
montes excelsi cerui: petra re-
fugium erinacijs:
Fecit lunam in tempora: sol
cognouit occasum suum.
Posuisti tenebras et facta est
nox: in ipsa pertransibunt om-
nes bestie sylue.
Catuli leonum rugientes vt
rapiant: et querant a deo escam
sibi.
Ortus est sol et congregati sunt:
et in cubilibus suis collocabūt.
Exibit homo ad opus suum:
et ad operationem suam vsque
ad vesperam.
Quā magnificata sunt opa tua
dne: omia in sapiētia fecisti: impleta
est terra possessiōe tua. Diuitis.

Hoc mare magnū et spatio-
sum manibus: illic reptili
lia quorum non est numerus.
Animalia pusilla cū magnis: illic
naues pertransibunt.
Draco iste quē formasti ad illu
dendū ei: omnia a te expectant
vt des illis escam in tempore.
Dante te illis colligent: aperiē
te te manum tuam omnia imple
buntur bonitate.
Auertente autem te faciez tur-
babuntur: auferes spiritum eo-
rū deficient: et in pulverem suum
reuertentur.
Emitte spūm tuum et creabun
tur: et renouabis faciem terre.
Sit gloria dñi in seculū: letabit
dominus in operibus suis.
Qui respicit terram et facit eam
tremere: qui tangit montes et fu-
migant.
Cantabo domino in vita mea:
psallam deo meo quādiu sum.
Iucundū sit ei eloquium meum:
ego vero delectabor in domino.
Deficiant peccatores a terra et
iniqui ita vt non sint: benedic
anima mea dominum. Alia.
Benedic anima mea dominū.
Alia. Letetur cor. Psalm. cxiij.

Confitemini dño et invoca
te nomen eius: annūciate
inter gentes opera eius.
Cantate ei et psallite ei: narra-
te omnia mirabilia eius.

Laudamini in nomine sancto eius:letetur cor querentiū dñm.

Querite dñm & confirmamini: querite faciem eius semper.

Mementote mirabilium eius que fecit:prodigia eius & iudicia oris eius.

Semen abraham serui eius:filij iacob electi eius.

Ipse dominus deus noster: in vniuersa terra iudicia eius.

Memor fuit in seculum testamenti sui:verbi quod mandauit in mille generationes.

Quod disposuit ad abraham:& iuramenti sui ad isaac.

Et statuit illud iacob in precepti & israel in testm eternum.

Dicens tibi dabo terram chanaam:funiculū hereditatis vestre.

Cum essent numero breui paucissimi & incole eius.

Et pertransierunt de gente in gentem: & de regno ad populum alterum.

Non reliquit hominem nocere eis:& corripuit pro eis reges.

Nolite tangere christos meos: & in prophetis meis nolite malignari.

Et vocauit famem super terram: & omne firmamentum panis contriuit.

Misit ante eos virum:in seruū venundatus est ioseph.

Humiliauerūt in compedibus pedes eius: ferrum pertransiit animam eius:donec veniret verbum eius.

Eloquiū domini inflammauit eū:misit rex & soluit eum: princeps populor & dimisit eum.

Constituit eum dominum domus sue:& principem omnis possessionis sue.

Vt erudiret principes eius sicut semetipsum:& senes eius prudentiā doceret. Diuisio. Et intrauit israel in egyptum:& iacob accola fuit in terra cham.

Et auxit populum suum vehementer:& firmauit eum super inimicos eius.

Conuertit cor eor vt odirent populum eius:& dolum facerent in seruos eius.

Misit moysen seruum suū:aaron quem elegit ipsum.

Posuit in eis verba signor suorū:& prodigior in terra cham.

Misit tenebras & obscurauit: & non exacerbauit sermones suos.

Conuertit aquas eor in sanguinem:& occidit pisces eorum.

Edidit terra eor ranas:in penetralibus regum ipsorum.

Dixit & venit cynomya & scinifes:in omnibus finibus eorum.

Posuit pluuias eorum grandinem:ignem comburentem in terra ipsorum.

Et percussit vineas eorum & ficulneas eorum: & contriuit lignum finium eorum.

Dixit & venit locusta & bruchus: cuius non erat numerus.

Et comedit omne fenum in terra eorum: & comedit omnem fructum terre eorum.

Et percussit omne primogenitum in terra eorum: primitias omnis laboris eorum.

Et eduxit eos cum argento & auro: & non erat in tribubus eorum infirmus.

Letata est egyptus in profectione eorum: quia incubuit timor eorum super eos.

Expandit nubem in protectionem eorum: & ignem vt luceret eis per noctem.

Petierũt & venit coturnix: & pane celi saturauit eos.

Dirupit petram & fluxerunt aque: abierunt in sicco flumina.

Quoniam memor fuit verbi sancti sui: quod habuit ad abraham puerum suum.

Et eduxit populum suum in exultatione: & electos suos in letitia.

Et dedit illis regiones gentiũ: & labores populorum possederunt.

Vt custodiãt iustificationes eius: & legem eius requirãt. Alla. Letet

Bonorum quentiũ dñm. Lectio.

Bene fac iusto & inuenies retributionem magnã: & si non ab ipso certe a domino. Non enim est ei bene q̃ assiduus est in malis: & eleemosynam non danti. Quoniam & altissimus odio habet peccatores: & misertus est penitentibus. Tu autem. In secundo nocturno. Alla. Alleluia. Alla. Visita nos domine. Psal. cv.

Confitemini dño quoniam bonus: quoniam in seculum misericordia eius. Eccl. ca. 22

Quis loquet potentias dñi: auditas faciet omnes laudes eius?

Beati q̃ custodiunt iudicium: & faciunt iustitiã in omni tẽpore.

Memento nostri domine in beneplacito ppli tui: visita nos in salutari tuo.

Ad videndum in bonitate electorum tuorum: ad letandum in letitia gentis tue: vt laudaris cũ hereditate tua.

Peccauimus cum patribus nostris: iniuste egimus, iniquitatem fecimus.

Patres nostri in egypto nõ intellexerunt mirabilia tua: non fuerunt memores multitudinis misericordie tue.

Et irritauerunt ascendentes in mari: mari rubro.

Et saluauit eos propter nomẽ suum: vt notam faceret potẽ-

tiam suam.

Et increpuit mare rubrum et exiccatum est: et deduxit eos in abyssis sicut in deserto.

Et saluauit eos de manu odientium: et redemit eos de manu inimici.

Et operuit aqua tribulantes eos: vnus ex eis non remansit.

Et crediderunt verbis eius: et laudauerunt laudem eius.

Cito fecerunt, obliti sunt operum eius: non sustinuerunt consilium eius.

Et concupierunt concupiscentiam in deserto: et tentauerunt deum in inaquoso.

Et dedit eis petitionem ipsorum: et misit saturitatem in animas eorum.

Et irritauerunt moysen in castris: aaron sanctum domini.

Aperta est terra et deglutiuit dathan: et operuit super congregationem abiron.

Et exarsit ignis in synagoga eorum: flamma combussit peccatores eos.

Et fecerunt vitulum in horeb: et adorauerunt sculptile.

Et mutauerunt gloriam suam: in similitudinem vituli comedentis fenum.

Obliti sunt deum qui saluauit eos: qui fecit magnalia in egypto: mirabilia in terra cham: terribilia in mari rubro.

Et dixit vt disperderet eos: si non moyses electus eius stetisset in confractione in conspectu eius.

Vt auerteret iram eius ne disperderet eos: et prohibuit haburunt terram desyderabilem.

Non crediderunt verbo eius: et murmurauerunt in tabernaculis suis: non exaudierunt vocem domini.

Et eleuauit manus suam super eos: vt prosterneret eos in deserto.

Et vt deiceret semen eorum in nationibus: et dispergeret eos in regionibus.

Et initiati sunt beelphegor: et comederunt sacrificia mortuorum.

Et irritauerunt eum in adinuentionibus suis: et multiplicata est in eis ruina.

Et stetit phinees et placauit: et cessauit quassatio.

Et reputatū est ei in iustitiam: in generatione et generatione vsq; in sempiternum. Simplicio.

Et irritauerunt eum ad aquas contradictionis: et vexatus est moyses propter eos: quia exacerbauerunt spiritum eius.

Et distinxit in labijs suis: non disperdiderunt gentes quas dixit dominus illis.

Et commisti sunt inter gentes: et didicerunt opera eorum: et seruierunt sculptilibus eorum: et factum est illis in scandalum.

Et immolauerunt filios suos:

& filias suas demonijs.

Et effuderūt sanguinem innocentem: sanguinem filiorū suorū & filiarum suarum: quas sacrificauerunt sculptilibus chanaam.

Et interfecta est terra in sanguinibus: & contaminata est in operibus eorum: & fornicati sūt in adinuentionibus suis.

Et iratus est furore dominus in populum suum: & abominatus est hereditatem suam.

Et tradidit eos in manus gentium: & dominati sunt eorum qui oderunt eos.

Et tribulauerūt eos inimici eorum: & humiliati sunt sub manibus eorum: sepe liberauit eos.

Ipsi autem exacerbauerūt eum in consilio suo: & humiliati sunt in iniquitatibus suis.

Et vidit cum tribularentur: & audiuit orationem eorum.

Et memor fuit testamenti sui: & penituit eum secundum multitudinem misericordie sue.

Et dedit eos in miserationes: in conspectu omnium qui ceperant eos.

Saluos fac nos domine deus noster: & congrega nos de nationib⁹.

Vt cōfiteamur nomini sancto tuo: & gloriemur in laude tua.

Benedictus dominus deus israel a seculo & vsq; in seculū: & dicet omnis populus fiat fiat. Amē.

Visita nos domine in salutari tuo. Antipho. De necessitatib⁹

Omeis. Psalmus cvj.

Confitemini domino quoniam bonus: quoniam in seculū misericordia eius.

Dicant qui redempti sunt a domino: quos redemit de manu inimici: & regionib⁹ congregauit eos.

A solis ortu & occasu: ab aquilone & mari.

Errauerūt in solitudine in inaquoso: viam ciuitatis habitaculi non inuenerunt.

Esurientes & sitientes: anima eorum in ipsis defecit.

Et clamauerunt ad dominum cum tribularentur: & de necessitatibus eorum eripuit eos.

Et deduxit eos in viā rectā: vt irent in ciuitatem habitationis.

Confiteantur domino misericordie eius: & mirabilia eius filijs hominum.

Quia satiauit animam inanem: & aiam esurientē satiauit bonis.

Sedentes in tenebris & vmbra mortis: vinctos in mendicitate & ferro.

Quia exacerbauerūt eloqa dei: & consilium altissimi irritauerunt.

Et humiliatum est in laboribus eor eorū: infirmati sunt nec fuit qui adiuuaret.

Et clamauerunt ad dominum cum tribularentur: & de necessita

tibus eorum liberauit eos.
Et eduxit eos de tenebris et umbra mortis: et vincula eorum dirupit.
Confiteantur domino misericordie eius: et mirabilia eius filijs hominum.
Quia contriuit portas ereas: et vectes ferreos confregit.
Suscepit eos de via iniquitatis eorum propter iniustitias enim suas humiliati sunt.
Omnem escam abominata est anima eorum: et appropinquauerunt vsq; ad portas mortis.
Et clamauerunt ad dominum cum tribularentur: et de necessitatibus eorum liberauit eos.
Misit verbum suum et sanauit eos: et eripuit eos de interitionibus eorum.
Confiteantur domino misericordie eius: et mirabilia eius filijs hominum.
Et sacrificent sacrificium laudis: et annuncient opera eius in exultatione.
Qui descendunt mare in nauibus: facientes operationem in aquis multis.
Ipsi viderunt opera domini: et mirabilia eius in profundo. Dunsio.
Dixit et stetit spiritus procelle: et exaltati sunt fluctus eius.
Ascendunt vsq; ad celos et descendunt vsq; ad abyssos: anima eorum in malis tabescebat.
Turbati sunt et moti sunt sicut ebrius: et omnis sapientia eorum deuorata est.
Et clamauerunt ad dominum cum tribularentur: et de necessitatibus eorum eduxit eos.
Et statuit procellam eius in auram: et siluerunt fluctus eius.
Et letati sunt quia siluerunt: et deduxit eos in portum voluntatis eorum.
Confiteantur domino misericordie eius: et mirabilia eius filijs hominum.
Et exaltent eum in ecclesia plebis: et in cathedra seniorum laudent eum.
Posuit flumina in desertum: et exitus aquarum in sitim.
Terram fructiferam in salsugine: a malitia inhabitantium in ea.
Posuit desertum in stagna aquarum: et terram sine aqua in exitus aquarum.
Et collocauit illic esurientes: et constituerunt ciuitatem habitationis.
Et seminauerunt agros et plantauerunt vineas: et fecerunt fructum natiuitatis.
Et benedixit eis et multiplicati sunt nimis: et iumenta eorum non minorauit.
Et pauci facti sunt et vexati sunt a tribulatione malorum et dolore:

Effusa est contentio super principes: et errare fecit eos in inuio et non in via.

Et adiuuit pauperē de inopia: et posuit sicut oues familias.

Videbunt recti et letabuntur: et omnis iniquitas opilabit os suum.

Quis sapiens et custodiet hec: et intelliget miserico:dias domini?

Alia. De necessitatibus meis libera me domine. Alia. Confitebor domino. Psalmus.cvij.

Paratum cor meū deus paratum cor meum: cantabo et psallam in gloria mea.

Exurge psalterium et cithara: exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis dñe: et psallam tibi in nationibus.

Quia magna super celos misericordia tua: et vsq; ad nubes veritas tua.

Exaltare super celos deus: et super omnem terram gloria tua: vt liberentur dilecti tui.

Saluum fac dextera tua et exaudi me deus locutus est in sancto suo.

Exultabo et diuidam sicimam: et conuallem tabernaculorum dimetiar.

Meus est galaad et meus est manasses: et efraim susceptio capitis mei.

Iuda rex meus: moab lebes spei mee.

In idumeam extendam calciamentum meum: mihi alienigene amici facti sunt.

Quis deducet me in ciuitatem munitam? quis deducet me vsq; in idumeam?

Nonne tu deus qui repulisti nos? et non exibis deus in virtutibus nostris.

Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana salus hominis.

In deo faciemus virtutem: et ipse ad nihilum deducet inimicos nostros. Psalmus.cviij.

Deus laudem meam ne tacueris: quia os peccatoris et os dolosi super me apertum est.

Locuti sunt aduersum me lingua dolosa: et sermonibus odij circundederunt me: et expugnauerunt me gratis.

Pro eo vt me diligerent detrahebant mihi: ego autem orabam.

Et posuerunt aduersum me mala pro bonis: et odium pro dilectione mea.

Constitue super eum peccatorē: et diabol' stet a dextris eius.

Cum iudicatur exeat condemnatus: et oratio eius fiat in peccatum.

Fiant dies eius pauci: et episcopatum eius accipiat alter.

Fiant filij eius orphani: et vxor eius vidua.

Nutantes transferantur filij

eius ⁊ mendicent: ejciantur de habitationibus suis.

Scrutetur fenerator omnes substantiam eius: ⁊ diripiant alieni labores eius.

Non sit illi adiutor: nec sit qui misereatur pupillis eius.

Fiant nati eius in interitum: in generatione vna deleatur nomẽ eius.

In memoriam redeat iniquitas patrum eius in conspectu domini: ⁊ peccatum matris eius non deleatur.

Fiant contra dominum semper: ⁊ dispereat de terra memoria eorũ: pro eo ꝙ non est recordatus facere misericordiam.

Et persecutus est hominem inopem ⁊ mendicum: ⁊ compunctum corde mortificare.

Et dilexit maledictionem ⁊ veniet ei: ⁊ noluit benedictionem ⁊ elongabitur ab eo.

Et induit maledictionem sicut vestimentum ⁊ intrauit sicut aq̃ in interiora eius: ⁊ sicut oleum in ossibus eius.

Fiat ei sicut vestimentum quo operitur: ⁊ sicut zona qua semper precingitur.

Hoc opus eorum qui detrahũt mihi apud dominum: ⁊ qui loquuntur mala aduersus animam meam.

Et tu domine domine fac mecum propter nomen tuum: quia suauis est misericordia tua.

Libera me quia egenus ⁊ pauper ego sum: ⁊ cor meum conturbatum est intra me.

Sicut vmbra cum declinata fuerit ablatus sum: ⁊ excussus sum sicut locusta.

Genua mea infirmata sunt a ieiunio: ⁊ caro mea immutata est propter oleum.

Et ego factus sum opprobrium illis: viderunt me ⁊ mouerunt capita sua.

Adiuua me domine deus meus: saluum me fac secundum misericordiam tuam.

Et sciant ꝙ manus tua hæc: ⁊ tu domine fecisti eam.

Maledicent illi ⁊ tu benedices: qui insurgunt in me confundantur: seruus autem tuus lætabitur.

Induantur qui detrahunt mihi pudore: ⁊ operiãtur sicut diploide confusione sua.

Confitebor domino nimis in ore meo: ⁊ in medio multorum laudabo eum.

Qui astitit a dextris pauperis: vt saluam faceret a persequentibus animam meam. Añ. Alleluia. ℣. Alleluia. Confitebor domino nimis in ore meo. In laudi. aſſi. Benigne fac in bona voluntate tua domine, Psalmus. 5 ℟. Miserere, Psalm. 142. Do- 18

mine exaudiam meam aue. Cant.
52 audite celi. Ps. 148. Laudate dominum &c. Dñica ad vesp. ant. Dixit dñs. Psalm. cix.

Dixit dominus domino meo: sede a dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos: scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tue emittet dominus ex sion: dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tue in splendoribus sanctorum: ex vtero ante luciferum genui te.

Iurauit dominus & non penitebit eum: tu es sacerdos in eternū: sm ordinem melchisedech.

Dominus a dextris tuis: confregit in die ire sue reges.

Iudicabit in nationibus implebit ruinas: cōquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibit: propter ea exaltabit caput. Ant. Dixit dñs domino meo: sede a dextris meis. Ant. Fidelia. Psalm. cxi.

Confitebor tibi domine in toto corde meo in consilio iustorum & congregatione.

Magna opera domini: exquisita in omnes voluntates eius.

Confessio & magnificentia op⁹ eius: & iustitia eius manet in seculum seculi.

Memoriam fecit mirabilium suorum: misericors & miserator dñs: escam dedit timentibus se.

Memor erit in seculū testamenti sui: virtutem operum suorum annunciabit populo suo.

Vt det illis hereditatem gentium: opera manuum eius veritas & iudicium.

Fidelia omnia mandata eius: confirmata in seculum seculi: facta in veritate & equitate.

Redemptionem misit populo suo: mandauit in eternum testamentum suum.

Sanctum & terribile nomē ei⁹: initium sapientie timor domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum: laudatio eius manet in seculum seculi. Anpho na. Fidelia omnia mandata ei⁹: confirmata in seculū seculi. Ant. In mandatis. Psalmus. cxij.

Beatus vir qui timet dominum: in mandatis eius volet nimis.

Potēs in terra erit semen eius: generatio rectorum benedicetur.

Gloria & diuitie in domo eius: & iustitia ei⁹ manet in sclm secli.

Exortum est in tenebris lumen rectis: misericors & miserator & iustus.

Iucūdus

Verecundus homo qui miseretur
et cõmodat disponet sermones
suos in judicio: quia in eternum
non commouebitur.
In memoria eterna erit iustus:
ab auditione mala non timebit.
Paratum cor eius sperare in do
mino: confirmatum est cor eius
non commouebitur donec despi
ciat inimicos suos.
Dispersit dedit pauperibus: iu
stitia eius manet in seculum se
culi: cornu eius exaltabitur in
gloria.
Peccator videbit et irascetur:
dentibus suis fremet et tabescet:
desiderium peccatorum peribit.
℣. Antiphona. In mandatis eius
cupit nimis. ℣. Antiphona. Sit
nomen domini. ℣. Psalmus. cxij.
Laudate pueri dominum:
laudate nomen domini.
Sit nomen dñi benedictum: ex
hoc nunc et vsq; in seculum.
A solis ortu vsq; ad occasum: lau
dabile nomen domini.
Excelsus super omnes gentes
dñs: et super celos gloria eius.
Quis sicut dominus deus no
ster: qui in altis habitat: et humi
lia respicit in celo et in terra?
Suscitans a terra inopem: et de
stercore erigens pauperem.
Vt collocet eum cum principi
bus: cum principibus ppli sui.
Qui habitare facit sterilem in do
mo: matrem filiorum letantem.
Alle. Sit nomen domini bene
dictum in secula. ℣. Fer.ij.ad ve
speras. Alle. Facta est. ℣. Crist.
In exitu israel de egypto:
dom⁹ iacob de populo bar
baro.
Facta est iudea sanctificatio
tius: israel potestas eius.
Mare vidit et fugit: iordanis cõ
uersus est retrorsum.
Montes exultauerunt vt arie
tes: et colles sicut agni ouium.
Quid est tibi mare q̃ fugisti: e
tu iordanis: quia conuersus es
retrorsum?
Montes exultastis sicut arietes:
et colles sicut agni ouium.
A facie domini mota est terra: a
facie dei iacob.
Qui conuertit petram in stagna
aquarum et rupem in fontes a
quarum.
Non nobis domine nõ nobis:
sed nomini tuo da gloriam.
Super misericordia tua et verita
te tua: nequando dicant gentes
vbi est deus eorum?
Deus autem noster in celo: o
nia quecunq; voluit fecit.
Simulachra gentium argentũ
et aurũ: opera manuũ hominum.
Os habent et non loquentur:
oculos habent et non videbunt.
Aures habẽt et non audient: na
res habent et non odorabunt.

Manus habent ⁊ non palpabunt: pedes habent ⁊ non ambulabunt: non clamabunt in gutture suo.

Similes illis fiant qui faciunt ea: ⁊ omnes qui confidūt in eis.

Domus israel sperauit in domino: adiutor eorum ⁊ protector eorum est.

Domus aaron sperauit in dño: adiutor eor ⁊ protector eor est.

Qui timent dominum speraue-runt in domino: adiutor eorum ⁊ protector eorum est.

Dominus memor fuit nostri: ⁊ benedixit nobis.

Benedixit domui israel: benedixit domui aaron.

Benedixit omnibus q timent dñm: pusillis cum maioribus.

Adiiciat dñs super vos: super vos ⁊ super filios vestros.

Benedicti vos a domino: qui fecit celum ⁊ terram.

Celum celi domino: terram autem dedit filijs hominum.

Non mortui laudabunt te domine: neq; omnes qui descendūt in infernum.

Sed nos qui viuimus benedicimus domino: ex hoc nunc ⁊ vsque in seculum. Alia Facta est iudea sanctificatio ei⁹. Alia.

Inclinauit. Psal. cxiij.

Dilexi qm exaudiet dominus vocem oratonis mee,

Quia inclinauit aurem suam mihi: ⁊ in diebus meis inuocabo.

Circumdederunt me dolores mortis: ⁊ pericula inferni inuenerunt me.

Tribulationem ⁊ dolorem inueni: ⁊ nomen domini inuocaui.

O domine libera animā meam misericors dominus ⁊ iustus: ⁊ deus noster miseretur.

Custodiens paruulos dñs: humiliatus sum ⁊ liberauit me.

Conuertere anima mea in requiē tuā: quia dñs benefecit tibi.

Quia eripuit animam meam de morte: oculos meos a lachrymis: pedes meos a lapsu.

Placebo domino in regione viuorum. Antiphona. Inclinauit dominus aurem suam mihi. Alia. Laudate. Psal. cxv.

Credidi propter quod locutus sum ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi i excessu meo: omnis homo mendax.

Quid retribuam domino: pro omnibus que retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam: ⁊ nomen domini inuocabo.

Vota mea domino reddam coram omni populo eius: pretiosa in conspectu domini mors sanctorum eius.

O domine quia ego seruus tuus: ego seruus tuus: ⁊ filius an-

ille me.

Dirupisti vincula mea:tibi sacrificabo hostiam laudis: ⁊ nomen dñi invocabo.

Vota mea domino reddam in conspectu omnis populi eius:in atriis domus domini: in medio tui hierusalem. Psalmus.cxvj.

Laudate dominum omnes gentes:laudate eum omnes populi.

Quoniam confirmata est super nos misericordia eius:⁊ veritas domini manet in eternum. cxvij.

Laudate dominum omnes gentes. Alia. Benedixmus vobis. Sequitur.cxvij. Sepe expugnauerunt. Psalm⁹.cxvij.

Confitemini dño qñ bonus:quoniam in seculum misericordia eius.

Dicat nunc israel quoniã bonus:quoniam in seculum misericordia eius.

Dicat nunc domus aaron: qñ in seculum misericordia eius.

Dicant nunc q timent dominum:quoniam in seculum misericordia eius.

De tribulatione invocaui dominum:⁊ exaudiuit me in latitudine dominus.

Dominus mihi adiutor:non timebo quid faciat mihi homo.

Dominus mihi adiutor:⁊ ego despiciam inimicos meos.

Bonum est confidere in domino:q̃ confidere in homine.

Bonum est sperare in domino:q̃ sperare in principibus.

Oes gentes circuierũt me:⁊ in nõe dñi q: vltus sum in eos.

Circundantes circũdederunt me:⁊ in nomine domini quia vltus sum in eos.

Circundederunt me sicut apes ⁊ exarserunt sicut ignis in spinis:⁊ in nomine domini qa vltus sum in eos.

Impulsus euersus sum vt caderem:⁊ dñs suscepit me.

Fortitudo mea ⁊ laꝰ mea dñs: ⁊ factus est mihi in salutem.

Vox exultationis ⁊ salutis:in tabernaculis iustorum.

Dextera dñi fecit virtutem:dextera dñi exaltauit me:dextera domini fecit virtutem.

Non moriar sed viuam:⁊ narrabo opera domini.

Castigans castigauit me dñs:⁊ morti non tradidit me.

Aperite mihi portas iustitie:ingressus in eas confitebor domino:hec porta domini iusti intrabunt in eam.

Confitebor tibi qñ exaudisti me:⁊ factus es mihi in salutem.

Lapidem quem reprobauerũt edificantes:hic factus est in caput anguli.

A domino factum est istud:⁊ hoc

est mirabile in oculis nostris.

Hec est dies quam fecit dominus: exultemus & letemur in ea.

O domine saluum me fac: o dñe bene prosperare: benedictus qui venturus es in nomine domini.

Benedximus vobis de domo dñi: deus dñs & illuxit nobis.

Constituite diem solennem in condensis: vsq; ad cornu altaris.

Deus meus es tu & confitebor tibi: deus meus es tu & exaltabo te.

Confitebor tibi qñ exaudisti me: & factus es mihi in salutem.

Confitemini dño qñ bonus: qñ in seculũ misericordia eius.

Dic dominico ad primã ãi.

Ant. al. Beati imaculati in via: qui ambulãt in lege domini.

Beati qui scrutãtur testimonia eius: in toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operant iniquitatẽ: in viis eius ambulauerunt.

Tu mandasti: mandata tua custodiri nimis.

Vtinã dirigantur vie mee: ad custodiẽdas iustificatiões tuas.

Tũc nõ confundar: cum perspexero in omnibus mãdatis tuis.

Confitebor tibi in directione cordis: in eo quod didici iudicia iusticie tue.

Iustificationes tuas custodiã: nõ me derelinquas vsquequaq;.

In quo corrigit adolescentior viam suam: in custodiẽdo sermones tuos.

In toto corde meo exquisiui te: ne repellas me a mãdatis tuis.

In corde meo abscondi eloquia tua: vt non peccem tibi.

Benedictus es domine: doce me iustificationes tuas.

In labijs meis pronunciaui: omnia iudicia oris tui.

In via testimoniorum tuorum delectatus sum: sicut in omnibus diuitijs.

In mandatis tuis exercebor: & considerabo vias tuas.

In iustificationibus tuis meditabor: non obliuiscar sermones tuos.

Retribue seruo tuo: viuifica me & custodiam sermones tuos.

Reuela oculos meos: & considerabo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra: non abscondas a me mandata tua.

Concupiuit anima mea: desiderare iustificationes tuas in omni tempore.

Increpasti superbos: maledicti qui declinant a mandatis tuis.

Aufer a me opprobrium & contemptum: quia testimonia tua exquisiui.

Et enim sederunt principes: et aduersum me loquebantur: seruus autem tuus exercebatur in iustificationibus tuis.

Nam et testimonia tua meditatio mea: et consilium meum iustificationes tue.

Adhesit pauimento anima mea: viuifica me sm verbū tuum.

Vias meas enunciaui et exaudisti me: doce me iustificationes tuas.

Viam iustificationum tuarum instrue me: et exercebor in mirabilibus tuis.

Dormitauit anima mea pre tedio: confirma me in verbis tuis.

Viā iniquitatis amoue a me: et de lege tua miserere mei.

Viā veritatis elegi: iudicia tua non sum oblitus.

Adhesi testimoniis tuis dñe: noli me confundere.

Viam mandatorum tuorum cucurri: cū dilatasti cor meū. Alia. Alia. ix. Ad. iij am. Alia alia.

Legem pone mihi dñe viam iustificationū tuarum et exquiram eam semper.

Da mihi intellectum et scrutabor legē tuā: et custodiam illā in toto corde meo.

Deduc me in semita mandatorum tuorum: quia ipsam volui.

Inclina cor meum in testimonia tua: et non in auaritiam.

Auerte oculos meos ne videant vanitatem: in via tua viuifica me.

Statue seruo tuo eloquiū tuū: in timore tuo.

Amputa opprobrium meum qđ suspicatus sum: quia iudicia tua iucunda.

Ecce concupiui mandata tua: in equitate tua viuifica me.

Et veniat super me misericordia tua dñe: salutare tuum sm eloquium tuum.

Et respondebo exprobrantibus mihi verbum: quia speraui in sermonibus tuis.

Et ne auferas de ore meo verbum veritatis vsquequaq; quia in iudicijs tuis superspera.

Et custodiā legem tuā semp: in seculum et in seculum seculi.

Et ambulabam in latitudine: quia mandata tua exquisiui.

Et loquebar in testimonijs tuis in conspectu regum: et nō confundebar.

Et meditabar in mādatis tuis: que dilexi.

Et leuaui manus meas ad mādata tua que dilexi: et exercebar in iustificationibus tuis.

Memor esto verbi tui seruo tuo: in quo mihi spē dedisti.

Beeme consolata est in humilitate mea: quia eloquium tuum vivificauit me.

Superbi inique agebant vsq; quaque: a lege autem tua non declinaui.

Memor fui iudiciorum tuorū a seculo dñe: et consolatus sum.

Defectio tenuit me; p peccatoribus derelinquētibus legē tuā.

Cantabiles mihi erant iustificationes tue in loco peregrinationis mee.

Memor fui nocte nominis tui domine: et custodiui legem tuam.

Hec facta est mihi: quia iustificationes tuas exquisiui. Alia. Alleluia. quinq; C Ad sextā antiphona. Alleluia alleluia.

Portio mea domine: dixi custodire legem tuam.

Deprecatus sum faciem tuā in toto corde meo: miserere mei secundum eloquium tuum.

Cogitaui vias meas: et cōuerti pedes meos in testimonia tua.

Paratus sum: et non sum turbatus; vt custodiam mandata tua.

Funes peccatorum circumplexi sunt me: et legem tuam non sum oblitus.

Media nocte surgebam ad confitendum tibi; super iudicia iustificationis tue.

Participes ego sum omnium timentium te: et custodientiū mandata tua.

Misericordia tua domine plena est terra: iustificationes tuas doce me.

Bonitatem fecisti cum seruo tuo domine: secundum verbum tuum.

Bonitatē et disciplinam et scientiā doce me: quia mandatis tuis credidi.

Priusq; humiliarer ego delinqui: propterea eloquium tuum custodiui.

Bonus es tu: et in bonitate tua doce me iustificationes tuas.

Multiplicata est super me iniquitas superborum: ego autem in toto corde scrutabor mandata tua.

Coagulatum est sicut et lac cor eorum: ego vero legem tuam meditatus sum.

Bonū mihi qa humiliasti me: vt discam iustificationes tuas.

Bonum mihi lex oris tui: super millia auri et argenti.

Manus tue fecerunt me et plasmauerunt me: da mihi intellectum vt discam mandata tua.

Qui timent te videbunt me et letabuntur: quia in verbo tuo sup̄ speraui.

Cognoui domine quia equitas iudicia tua: & in veritate tua humiliasti me.

Fiat misericordia tua vt consoletur me: secundum eloquium tuum seruo tuo.

Veniant mihi miserationes tue & viuam: quia lex tua meditatio mea est.

Confundant superbi quia iniusti iniquitatem fecerunt in me: ego autem exercebor in mandatis tuis.

Conuertant mihi timentes te: & qui nouerunt testimonia tua.

Fiat cor meum immaculatum in iustificationibus tuis: vt non confundar. Ant. Alla. quinqs. Ad.ix. Ana. Alleluia alleluia.

Defecit in salutare tuum anima mea: & in verbum tuum superspe raui.

Defecerũt oculi mei in eloquium tuum: dicentes quando consolaberis me?

Quia factus sum sicut vter in pruina: iustificationes tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies serui tui? quando facies de persequentibus me iudicium?

Narrauerunt mihi iniqui fabulationes: sed non vt lex tua.

Omnia mãdata tua veritas: iniq̃ persecuti sunt me adiuua me.

Paulominus consummauerunt me in terra: ego autem non dereliqui mandata tua.

Secundum misericordiam tuã viuifica me: & custodiam testimonia oris tui.

In eternum domine: verbum tuum permanet in celo.

In generatione & generatione veritas tua: fundasti terram & permanet.

Ordinatione tua perseverat dies: quoniam omnia seruiunt tibi.

Nisi q̃ lex tua meditatio mea est: tunc forte perissem in humilitate mea.

In eternum non obliuiscar iustificationes tuas: quia in ipsis viuificasti me.

Tuus sum ego saluum me fac: quoniaz iustificationes tuas exquisiui.

Me expectauerũt peccatores vt perderẽt me: testimonia tua intellexi.

Omnis consummationis vidi finem: latũ mandatũ tuũ nimis.

Quomodo dilexi legem tuaz domine: tota die meditatio mea est.

Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo: q̃ in eternum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi: quia testimonia tua me,

ditatio mea est.

Super senes intellexi: q̄r mandata tua quesiui.

Ab omni via mala ꝓhibui pedes meos: vt custodiā ꝟba tua.

A iudicijs tuis non declinaui: quia tu legem posuisti mihi.

Quā dulcia faucibus meis: eloquia tua? super mel ori meo.

A mandatis tuis intellexi: propterea odiui omnem viam iniquitatis. Aleph. Alla. sept. ℭ Feria .iiia ad terciā añ. Adiuua me-

Uerba mea pedibus meis verbū tuum: et lumen semitis meis.

Iurauī et statui: custodire iudicia iustitie tue.

Humiliatus sum vsquequaq; domine viuifica me secundū verbum tuum.

Uoluntaria oris mei bñplacita fac dñe: et iudicia tua doce me.

Anima mea in manibus meis semp: et legē tuā nō sum oblitus.

Posuerunt peccatores laqueū mihi: et de mandatis tuis non erraui.

Hereditate acquisiui testimonia tua in eternum: quia exultatio cordis mei sunt.

Inclinaui cor meum ad faciendas iustificationes tuas in eternum: propter retributionem.

Iniquos odio habui: et legē tuam dilexi.

Adiutor et susceptor meus es tu: et in verbū tuū supersperaui.

Declinate a me maligni: et scrutabor mandata dei mei.

Suscipe me secundum eloquiū tuum et viuam: et non confundas me ab expectatione mea.

Adiuua me et salu⁹ ero: et meditabor i iustificatiōib⁹ tuis semp.

Spreuisti omnes discedentes a iudicijs tuis: quia iniusta cogitatio eorum.

Preuaricantes reputaui omnes peccatores terre: ideo dilexi testimonia tua.

Confige timore tuo carnes meas: a iudicijs enim tuis timui.

Feci iudicium et iustitiam: non tradas me calumniantibus me.

Suscipe seruū tuum in bonū: non calumnientur me superbi.

Oculi mei defecerūt in salutare tuū: et in eloquium iustitie tue.

Fac cum seruo tuo sm̄ misericordiam tuam: et iustificationes tuas doce me.

Seruus tuus sum ego: da mihi intellectū vt sciā testimonia tua.

Tempus faciendi domine: dissipauerunt legem tuam.

Ideo dilexi mandata tua: super aurum et opacion.

Propterea ad omnia manda-

ta tua dirigebar: omnem viam iniquam odio habui. Vii. Adiuua me & saluus ero domine.

¶ Ad septa vii. Aspice in me.

Mirabilia testimonia tua: ideo scrutata est ea anima mea.

Declaratio sermonū tuoꝝ illuminat: & intellectū dat parvulis.

Os meū aperui & attraxi spūm: quia mandata tua desiderabam.

Aspice in me & miserere mei: secundum iudicium diligentiū nomen tuum.

Gressus meos dirige secundū eloquium tuum: & non dominetur mei omnis iniustitia.

Redime me a calumnijs hominum: vt custodiā mandata tua.

Faciem tuam illumina super seruum tuum: & doce me iustificationes tuas.

Exitus aquarum deduxerunt oculi mei: quia non custodierūt legem tuam.

Iustus es domine: & rectum iudicium tuum.

Mandasti iustitiam testimonia tua: & veritatem tuam nimis.

Tabescere me fecit zelus meus: quia obliti sunt verba tua inimici mei.

Ignitum eloquiū tuū vehementer: & seruus tuus dilexit illud.

Adolescentulus sum ego & contemptus: iustificationes tuas nō sum oblitus.

Iustitia tua iustitia in eternū: & lex tua veritas.

Tribulatio & angustia inuenerunt me: mandata tua meditatio mea est.

Equitas testimonia tua in eternū: intellectū da mihi & viuam.

Clamaui in toto corde exaudi me domine: iustificationes tuas requiram.

Clamaui ad te saluum me fac: vt custodiam mandata tua.

Preueni in maturitate & clamaui: in verba tua supersperaui.

Preuenerūt oculi mei ad te diluculo: vt meditarer eloquia tua.

Vocē meam audi dñe misericordiam tuam dñe: & secundum iudicium tuum viuifica me.

Appropinquauerunt psequentes me iniquitati: a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu domine: & omnes vie tue veritas.

Initio cognoui de testimonijs tuis quia in eternū fundasti ea. respice in me dñe & miserere mei.

¶ Ad xii. vii.

Fiat manus tua. Ide humilitatez mea & eripe me: quia legē tuā nō sum oblitus.

Iudica iudicium meū ⁊ redime me propter eloquium tuum viui fica me.

Longe a peccatoribus salus: quia iustificationes tuas nō exquisierunt.

Misericordie tue multe dñe: sm iudicium tuum viuifica me.

Multi qui persequuntur me ⁊ tribulant me: a testimoniis tuis non declinaui.

Vidi prevaricantes ⁊ tabescebā q̄ eloga tua nō custodierūt.

Vide quoniam mandata tua dilexi domine: in misericordia tua viuifica me.

Principium verborum tuorum veritas: in eternum omnia iudicia iustitie tue.

Principes persecuti sunt me gratis: ⁊ a verbis tuis formidauit cor meum.

Letabor ego super eloga tua: sicut qui invenit spolia multa.

Iniquitatem odio habui ⁊ abominatus sum: legem autem tuam dilexi.

Septies in die laudem dixi tibi: super iudicia iustitie tue.

Pax multa diligentibus legem tuam: ⁊ non est illis scandalum.

Exspectabam salutare tuum domine: ⁊ mandata tua dilexi.

Custodiuit anima mea testimonia tua: ⁊ dilexit ea vehementer

Servaui mandata tua ⁊ testimonia tua: quia omnes vie mee in conspectu tuo.

Appropinquet deprecatio mea in conspectu tuo domine: iuxta eloquium tuum da mihi intellectum.

Intret postulatio mea in conspectu tuo secundum eloquium tuum eripe me.

Eructabunt labia mea hymnum: cum docueris me iustificationes tuas.

Pronunciabit lingua mea eloquium tuum: quia omnia mandata tua equitas.

Fiat manus tua vt saluet me quoniam mandata tua elegi.

Concupiui salutare tuum dñe ⁊ lex tua meditatio mea est.

Viuet aia mea ⁊ laudabit te: ⁊ iudicia tua adiumabunt me.

Erraui sicut ouis que perijt: quere seruum tuum quia mandata tua non sum oblitus. Alī. Fiat manꝰ tua dñe vt saluū me faciat: quia mandata tua concupiui. ℭ Feria.iij.⁊ vsq; sabbatum inclusiue. Ad tertiā Alī. In domum domini. Psal. cxx.

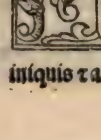

Ad dominum cum tribularer clamaui: et exaudiuit me.

Dñe libera aiam meā a labijs iniquis ⁊ a lingua dolosa.

Quid detur tibi aut quid apponatur tibi:ad linguam dolosam?
Sagitte potentis acute:cum carbonibus desolatoribus.
Heu mihi q; incolatus meus prolongatus est:habitaui cum habitantibus cedar:multum incola fuit anima mea.
Cum ijs qui oderunt pacem eram pacificus:cū loquebar illis impugnabāt me gratis. ℣. xxv.

Leuaui oculos meos in mōtes:vnde veniet auxilium mihi?
Auxilium meum a domino: qui fecit celum z terram.
Non det in commotionem pedem tuum:neq; dormitet qui custodit te.
Ecce non dormitabit neq; dormiet:qui custodit israel.
Dominus custodit te dominus protectio tua:super manum dexteram tuam.
Per diem sol non vrret te:neque luna per noctem.
Dñs custodit te ab oi malo:custodiat animam tuam dominus.
Dominus custodiat introitum tuum z exitum tuum:ex hoc nūc z vsq; in seculum. ℣. Psalm'. cxxj.

Letatus sum in ijs que dicta sunt mihi: in domum domini ibimus.
Stantes erant pedes nostri:in atrijs tuis hierusalem,
Hierusalem que edificatur vt ciuitas: cuius participatio eius in idipsum.
Illuc enim ascenderūt trib9 tribus domini:testimoniū israel:ad confitendum nomini domini.
Quia illic sederūt sedes in iudicio: sedes super domum dauid.
Rogate que ad pacem sunt hierusalem; z abundantia diligentibus te.
Fiat pax in virtute tua:z abundantia in turribus tuis.
Propter fratres meos z proximos meos:loquebar pacē de te.
Propter domum dñi dei nostri: quesiui bona tibi. Alia. Jndomū dñi letantes ibimus. ℣. Ad vj. alia. Miserere nr̄i. ℣. c xxij.

Ad te leuaui oculos meos: qui habitas in celis.
Ecce sicut oculi seruorum: in manibus dominorum suorum.
Sicut oculi ancille in manibus domine sue ita oculi nostri ad dominum deum nostrum: donec misereatur nostri.
Miserere nostri domine miserere nostri:quia multum repleti sumus despectione.
Quia multū repleta est aīa nostra:opprobrium abundantibus z despectio superbis. ℣. cxiij.

Nisi q; dominus erat in nobis dicat nunc israel: nisi q; dominus erat in nobis,

Cū exurgerēt hōmines in nos: forte vivos deglutissent nos.

Cum irascceretur furor eorum in nos: forsitan aqua obsorbuisset nos.

Torrentem pertransiit anima nostra: forsitan pertransisset anima nostra aquam intolerabilem.

Benedictus dñs: qui non dedit nos in captionem dentibus eor.

Anima nostra sicut passer erepta est: de laqueo venantium.

Laqueus contritus est: & nos liberati sumus.

Adiutorium nostrum in nomine domini: qui fecit celum & terram. Psalmus cxxiij.

Qui confidunt in dñō sicut mons sion: non commouebitur in eternum qui habitat in hierusalem.

Montes in circuitu eius & dominus in circuitu populi sui: ex hoc nunc & vsq; in seculum.

Quia non relinquet dominus virgam peccatorum super sortem iustorum: vt non extendant iusti ad iniquitatem manus suas.

Benefac domine: bonis & rectis corde.

Declinantes autem in obligationes adducet dñs cum operibus iniquitatē: pax super israel.

Kyrie Miserere nostri dñe miserere nostri. ℭ Ad nonam. Kyrie. Beati omnes. Psalmus cxxv.

IN conuertendo dominus captiuitate sion: facti sumus sicut consolati.

Tunc repletum est gaudio os nostrum: & lingua nostra exultatione.

Tunc dicent inter gentes: magnificauit dñs facere cum eis.

Magnificauit dominus facere nobiscum: facti sumus letantes.

Conuerte domine captiuitatez nostram: sicut torrens in austro.

Qui seminant in lachrymis in exultatione metent.

Euntes ibant & flebant: mittentes semina sua.

Venientes autem venient in exultatione: portantes manipulos suos. Psalmus cxxvj.

NIsi dominus edificauerit domum: in vanum laborauerunt qui edificant eam.

Nisi dominus custodierit ciuitatem: frustra vigilat qui custodit eam.

Vanum est vobis ante lucem surgere: surgite postq; sederitis qui manducatis panem doloris.

Cum dederit dilectis suis somnum: ecce hereditas dñi: filij merces fructus ventris.

Sicut sagitte in manu potentis: ita filij excussorum.

Beatus vir qui implebit desiderium suum ex ipsis: non confundetur cum loquetur inimicis suis in porta. Psalmus. cxxvij.

Beati omnes qui timent dominum qui ambulant in viis eius.

Labores manuum tuarum quia manducabis: beatus es et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans in lateribus domus tue.

Filij tui sicut nouelle oliuarum: in circuitu mense tue.

Ecce sic benedicetur homo: qui timet dominum.

Benedicat tibi dominus ex sion: et videas bona hierusalem omnibus diebus vite tue.

Et videas filios filiorum tuorum: pacem super israel. Gloria.

Beati omnes qui timent dominum. Psalmus. cxxviij.

Spe expugnauerunt me a iuuentute mea: dicat nūc israel.

Spe expugnauerunt me a iuuentute mea: etenim non potuerunt mihi.

Supra dorsum meum fabricauerunt peccatores: prolongauerūt iniquitatem suam.

Dominus iustus concidet cervices peccatorum: confundantur et conuertantur retrorsum: omnes qui oderunt sion.

Fiant sicut fenum tectorum: quod priusq; euellatur exaruit.

De quo non implebit manum suam qui metet: et sinum suum qui manipulos colliget.

Et non dixerunt qui preteribant benedictio domini super vos: benedximus vobis in nomine domini. ℭ Feria tertia ad vesperas antippo. De profundis. Psalmus. cxxix.

De profundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocem mea. Fiant aures tue intendentes: in vocem deprecationis mee.

Si iniquitates obseruaueris domine: domine quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est: et propter legem tuam sustinui te domine.

Sustinuit anima mea in verbo eius: speravit anima mea in domino.

A custodia matutina vsq; ad noctem: speret israel in domino.

Quia apud dñm misericordia: et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet israel: ex omnibus iniquitatibus eius. Gloria. De profundis clamaui ad te dñe.

Gloria. Speret. Psalmus. xxx. Domine non est exaltatus

cor meum neque elati sunt oculi mei.

Neq; ambulaui in magnis: neque in mirabilibus super me.

Si non humiliter sentiebam: sed exaltaui animam meam.

Sicut ablactatus super matrem suam: ita retributio in aīa mea.

Speret israel in dño: ex hoc nunc et vsq; in seculum. Ant. phona. Speret israel in dño. Ant. Et omnis. Psalm'. cxxij.

Memento dñe dauid: et omnis mansuetudinis eius.

Sicut iurauit dño: votum vouit deo iacob.

Si introiero in tabernaculum domus mee: si ascendero in lectū stratus mei.

Si dedero somnū oculis meis: et palpebris meis dormitationē.

Et requiem temporibus meis donec inueniam locum dño: tabernaculum deo iacob.

Ecce audiuimus eam in ephrata: inuenimus eam in cāpis silue.

Introibimus in tabernaculum eius: adorabimus in loco vbi steterunt pedes eius.

Surge dñe in requiem tuā: tu et arca sanctificationis tue.

Sacerdotes tui induantur iustitiam: et sancti tui exultent.

Propter dauid seruum tuū: non auertas faciem christi tui.

Iurauit dñs dauid veritatem et non frustrabitur eā: de fructu vētris tui ponam super sedem tuā.

Si custodierint filij tui testamentum meum: et testimonia mea hec que docebo eos.

Et filij eorum: vsq; in seculum sedebunt super sedem tuam.

Quoniā elegit dominus sion: elegit eam in habitationem sibi.

Hec requies mea in seculum seculi: hic habitabo: quoniā elegi eam.

Viduam eius benedicens benedicam: pauperes eius saturabo panibus.

Sacerdotes eius induam salutari: et sci eius exultatione exultabunt.

Illuc producam cornu dauid: paraui lucernam christo meo.

Inimicos eius induam confusione: super ipsum autem efflorebit sanctificatio mea. Ant. Et dns mansuetudinis eius. Ant.

Ecce qđ bonum. Psalm. cxxij.

Ecce qđ bonum et qđ iocundum: habitare fratres in vnum.

Sicut vnguentum in capite: quod descendit in barbam barbā aaron.

Quod descendit in ora vestimenti eius: sicut ros hermon: q descendit in montem sion.

Quoniam illic mandauit dominus benedictionem: et vitam vsq; in seculū. Ant. Ecce qđ bonū et qđ iocundum. Psalmus. cxxxiij.

Ecce nunc benedicite dominum omnes serui dñi.

Qui statis in domo domini: in atriis domus dei nostri.

In noctibus extollite manus vestras in sancta: et benedicite dominum.

Benedicat te dominus ex sion: qui fecit celum et terram. ¶ Feria. iiij. ad vespas alia. Omnia.

Psalm. cxxxiij.

Laudate nomen domini: laudate servi dominum.

Qui statis in domo domini: in atriis domus dei nostri.

Laudate dominum qz bonus dominus: psallite nomini eius quoniam suave.

Quoniã iacob elegit sibi dominus: israel in possessionem sibi.

Quia ego cognoui qz magnus est dominus: et deus noster pre omnibus diis.

Omnia quecunqz voluit dominus fecit in celo et in terra: in mari et in omnibus abyssis.

Educens nubes ab extremo terre: fulgura in pluuiam fecit.

Qui producit ventos de thesauris suis: qui percussit primogenita egypti: ab homine vsqz ad pecus.

Et misit signa et prodigia i medio tui egypte: in pharaonem et in omnes seruos eius.

Qui percussit gentes multas: et occidit reges fortes.

Seon regem amorreorum: et og regem basan: et omnia regna chanaam.

Et dedit terram eorum hereditatem: hereditatem israel populo suo.

Domine nomen tuum in eternum: domine memoriale tuum in generatione et generatione.

Quia iudicabit dominus populum suum: et in seruis suis deprecabitur.

Simulachra gentiũ argentũ et aurum: opera manuum hominũ.

Os habent et non loquentur: oculos habent et non videbunt.

Aures habent et non audient: neqz enim est spũs in ore ipsorũ.

Similes illis fiant qui faciunt ea: et omnes qui confidũt in eis.

Domus israel benedicite dño: domus aaron benedicite dño.

Domus leui benedicite dño: qui timetis dominum benedicite domino.

Benedictus dominus ex sion: qui habitat in hierusalem. Antiphona. Omnia quecunque voluit dominus fecit. Antiphona.

Quoniam. Psal. cxxv.

Confitemini domino quoniam bonus: quoniam in eternũ misericordia eius.

Confitemini deo deorum.

Confitemini domino dominorum

Qui fecit mirabilia magna solus.
Qui fecit celos in intellectu.
Qui firmauit terrā sup aquas.
Qui fecit luminaria magna.
Solem in potestatem diei.
Lunam t stellas:in potestatem noctis.
Qui percussit egyptum:cum pri mogenitis eorum.
Qui eduxit israel:de medio eor
In manu potenti:t brachio excelso.
Qui diuisit mare rubrum:in diuisiones.
Et eduxit israel:p medii eius.
Et excussit pharaonem t virtutem eius:in mari rubro.
Qui traduxit populum suum p desertum.
Qui percussit reges magnos.
Et occidit reges fortes.
Seon regem amorreorum.
Et og regem basan.
Et dedit terram eorum hereditatem.
Hereditatem: israel seruo suo.
Quia in humilitate nostra: memor fuit nostri.
Et redemit nos:ab inimicis nostris.
Qui dat escam omni carni.
Confitemini deo celi.
Confitemini domino domino rum:quoniam in eternum misericordia eius. Antiphona. Quoniam in eternum misericordia eius. Hymnum cantate nobis. Psalmus.cxxxvi.

Super flumina babylonis illic sedimus t fleuimus; dum recordaremur tui sion.
In salicibus in medio eius: suspendimus organa nostra.
Quia illic interrogauerunt nos qui captiuos duxerunt nos: verba cantionum.
Et q abduxerunt nos:hymnum cantate nobis de canticis sion.
Quomodo cantabimus canticum domini:in terra aliena?
Si oblitus fuero tui hierusalē: obliuioni detur dextera mea.
Adhereat lingua mea faucibus meis:si non meminero tui.
Si non proposuero hierusalem: in principio letitie mee.
Memor esto domine filiorum edon:in die hierusalem.
Qui dicunt exinanite exinanite: vsq; ad fundamentum in ea.
Filia babylonis misera:beatus qui retribuet tibi retributionem tuam:quam retribuisti nobis.
Beatus q tenebit:t allidet parulos tuos ad petrā. Hymnum cantate nobis de canticis sion. In conspectu. Psalmus.cxxxvij

Confitebor tibi domine in toto corde meo:quoniam audisti verba oris mei.
In conspectu angelorum psallam tibi:

tibi:adorabo ad templum sanctum tuū:& confitebor nomini tuo.

Super misericordia tua & veritate tua:quōniam magnificasti super omne nomen sanctum tuum.

In quacunq; die invocavero te exaudi me:multiplicabis in anima mea virtutem.

Confiteantur tibi domine omnes reges terre:quia audierunt omnia verba oris tui.

Et cantent in viis domini:quōniam magna est gloria domini.

Quoniam excelsus dominus & humilia respicit:& alta a longe cognoscit.

Si ambulavero in medio tribulationis vivificabis me:& super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam:& salvum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me:domine misericordia tua in seculum:opera manuum tuarū ne despicias. Ant. In conspectu angelorū psallam tibi deus meus.

℣ Feria.v.ad vespas ant. Dñe Psal. cxxxviij.

Domine probasti me:& cognovisti me: tu cognovisti sessionem meā et resurrectionem meam.

Intellexisti cogitationes meas de longe:semitam meam & funiculum meum investigasti.

Et omnes vias meas providisti:quia non est sermo in lingua mea.

Ecce domine tu cognovisti omnia novissima & antiqua:tu formasti me:& posuisti super me manum tuam.

Mirabilis facta est scientia tua ex me:confortata est:& non potero ad eam.

Quo ibo a spiritu tuo:& quo a facie tua fugiam?

Si ascēdero in celū tu illic es: si descēdero in infernum ades.

Si sumpsero pennas meas diluculo:& habitavero in extremis maris.

Etenim illuc manus tua deducet me:& tenebit me dextera tua.

Et dixi forsitan Dimitto. tenebre conculcabunt me & nox illuminatio mea in deliciis meis.

Quia tenebre non obscurabuntur a te:& nox sicut dies illuminabitur sicut tenebre eius ita & lumen eius.

Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de utero matris mee.

Confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es:mirabilia opera tua:& anima mea cognoscet nimis.

Non est occultatum os meum

a te qꝫ fecisti in occulto: t substā
tia mea in inferioribus terre.
Imperfectum meum viderunt
oculi tui: t in libro tuo omnes
scribentur: dies formabuntur t
nemo in eis.
Mihi autem nimis honorifica
ti sunt amici tui deus: nimis con
fortatus est principatus eorum.
Dinumerabo eos: t super are
nam multiplicabuntur: exurrexi
z adhuc sum tecum.
Si occideris deus peccatores: vi
ri sanguinum declinate a me.
Quia dicitis in cogitatiõe acci
piãt in vanitate ciuitates suas.
Nonne qui oderunt te domine
oderam: t super inimicos tuos
tabescebam?
Perfecto odio oderaz illos: ini
mici facti sunt mihi.
Proba me deus t scito cor meũ:
interroga me t cognosce semi
tas meas.
Et vide si via iniquitatis in
me est: t deduc me in via eterna.
Antiphona. Domine proba
sti me t cognouisti me. Añia.
A viro iniquo. Psal. cxxix.
Eripe me domine ab ho
mine malo: a viro iniquo
eripe me.
Qui cogitauerũt iniqtates in
corde: tota die p̃stituebant plia.
Acuerunt linguas suas sicut
serpentes: venenum aspidum sub
labijs eorum.
Custodi me domine de manu
peccatoris: ab hominibus iniqs
eripe me.
Qui cogitauerunt supplantare
gressus meos: absconderunt su
perbi laqueum mihi.
Et fines extenderunt in la
queum: iuxta iter scandalum po
suerunt mihi.
Dixi dño deus meus es tu: exau
di dñe vocẽ deprecationis mee.
Domine domine virtus salutis
mee: obumbrasti super caput meuz
in die belli.
Non tradas domino a deside
rio meo peccatori: cogitauerunt
contra me ne derelinquas me:
ne forte exaltentur.
Caput circuitus eorum: labor
labiorum ipsorum operiet eos.
Cadent super eos carbones: in
ignem deijcies eos: in miserijs
non subsistent.
Vir linguosus non dirigetur
in terra: virum iniustum mala
capient in interitu.
Cognoui qꝫ faciet dñs iudiciũ
inopis: t vindictã pauperum.
Veruntamen iusti confitebun
tur nomini tuo: t habitabunt re
cti cum vultu tuo. Añia. A vi
ro iniquo libera me domine.
Añia. Domine clamaui. Psal.
Domine clamaui ad te
exaudi me: intende voci

mee cum clamauero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Pone dñe custodiam ori meo: et ostiū circumstantie labijs meis.

Non declines cor meum in verba malitie: ad excusandas excusationes in peccatis.

Cum hominibus operantibus iniquitatem: et non communicabo cum electis eorum.

Corripiet me iustus in misericordia: et increpabit me: oleum autem peccatoris nō impinguet caput meum.

Quoniam adhuc et oratio mea in beneplacitis eorum: absorpti sunt iuncti petre iudices eorum:

Audient verba mea quoniam potuerunt: sicut crassitudo terre erupta est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra secus infernum: quia ad te domine domine oculi mei: in te speraui nō auferas animam meam.

Custodi me a laqueo quem statuerunt mihi: et a scandalis operantium iniquitatem.

Cadent in retiaculū eius peccatores: singulariter suz ego donec transeam. Alii. Domine clamaui ad te et exaudi me. ℣ Feria. Sexta ad vesperas Antiphona. Portio mea domine. Psalm.

Voce mea ad dominū clamaui: voce mea ad dñm deprecatus sum.

Effundo in conspectu eius oratione meam: et tribulationem meam ante ipsum pronuncio.

In deficiendo ex me spūm meū: et tu cognouisti semitas meas.

In via hac qua ambulabaz: absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram et videbaz: et non erat qui cognosceret me.

Perijt fuga a me et non est qui requirat animam meam.

Clamaui ad te domine dixi tu es spes mea: portio mea in terra viuentium.

Intende ad deprecationē meā: quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persequentibus me qz confortati sunt super mē.

Educ de custodia animā meaz ad confitendū nomini tuo: me expectant iusti donec retribuas mihi. Alii. Portio mea dñe sit in terra viuentium. Alii. Benedictus. Sequitur Psal. cxliij. Benedictus. Psalmus. cxliij.

Domine exaudi orationem meā auribus pcipe obsecrationem meam: in veritate tua exaudi me in tua iustitia.

Et non intres in iudiciū cum seruo tuo: qz non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens.

Quia persecutus est inimicus animam meam; humiliauit in terra vitam meam.

Collocauit me in obscuris sicut mortuos seculi: et anxiatus est sup me spiritus meus; in me turbatum est cor meum.

Memor fui dierum antiquorum: meditatus sum in omnibus operibus tuis: in factis manuum tuarum meditabar.

Expadi manus meas ad te; anima mea sicut terra sine aq̃ tibi.

Velociter exaudi me domine: defecit spiritus meus.

Non auertas faciem tuam a me: et similis ero descendentibus in lacum.

Auditam fac mihi mane misericordiam tuam; qz in te speraui.

Notam fac mihi viã in q̃ ambulẽ; qz ad te leuaui animã meã.

Eripe me de inimicis meis domine ad te confugi; doce me facere voluntatem tuã; quia deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam; propter nomen tuum domine viuificabis me in equitate tua.

Et duces de tribulatione animã meam; et in misericordia tua disperdes inimicos meos.

Et perdes omnes qui tribulãt animam meam; quã ego seruus tuus sum.

Psalmus. cxliij.

Benedictus dominus deus meus q̃ docet manus meas ad prelium: et digitos meos ad bellum.

Misericordia mea et refugium meum; susceptor meus et liberator meus.

Protector meus et in ipso speraui: qui subdit populum meum sub me.

Domine quid est homo qz innotuisti ei; aut filius hominis qz reputas eum?

Homo vanitati similis factus est: dies eius sicut vmbra pertranseunt.

Domine inclina celos tuos et descende; tange montes et fumigabunt.

Fulgura coruscatione et dissipabis eos: emitte sagittas tuas: et conturbabis eos.

Et mitte manũ tuã de alto eripe me et libera me de aquis multis: et de manu filiorum alienorum.

Quorum os locutum est vanitatem: et dextera eorum dextera iniquitatis.

Diuisio.

Deus canticum nouũ cantabo tibi: in psalterio decachordo psallam tibi.

Qui das salutem regibus: qui redemisti dauid seruum tuum: de gladio maligno eripe me.

Et erue me de manu filiorum alienorum; quorum os locutum

est vanitatem: et dextera eorum dextera iniquitatis.

Qui nati filij sicut nouelle plantationes: in iuuentute sua.

Filie eorum compositę: circumornate vt similitudo templi.

Promptuaria eorum plena: eructantia ex hoc in illud.

Oues eorum fetose abundantes in egressibus suis: boues eorum crasse.

Non est ruina macerie neq; transitus: neq; clamor in plateis eorum.

Beatum dixerunt populum cui hec sunt: beatus populus cuius dominus deus eius. Alle. Benedictus dñs deus meus. Alle. Per singulos dies. ps. cxliij.

Exaltabo te deus meus rex et benedicam nomini tuo in seculum et in seculum seculi.

Per singulos dies benedicam tibi: et laudabo nomen tuum in seculum et in seculum seculi.

Magnus dominus et laudabilis nimis: et magnitudinis eius non est finis.

Generatio et generatio laudabit opera tua: et potentiam tuam pronunciabunt.

Magnificentiam glorie sanctitatis tue loquentur: et mirabilia tua narrabunt.

Et virtutem terribilium tuorum dicent: et magnitudinem tuā narrabunt.

Memoriam abundantie suauitatis tue eructabunt: et iustitia tua exultabunt.

Miserator et misericors dñs: patiens et multum misericors.

Suauis dominus vniuersis: et miserationes eius super omnia opera eius. Alle. Per singulos dies benedicam te domine. ℭ Sabbato ad vesperas alle. Regnum tuū domine. Diuisio.

Confitentur tibi dñe omnia opera tua: et sancti tui benedicant tibi.

Gloriam regni tui dicent: et potentiam tuam loquentur.

Vt notam faciant filijs hominum potentiam tuam: et gloriam magnificentie regni tui.

Regnum tuum regnum omnium seculorum: et dominatio tua in omni generatione et generatione.

Fidelis dominus in omnibus verbis suis: et sanctus in omnibus operibus suis.

Allevat dñs omnes qui corruunt: et erigit omnes elisos.

Oculi omnium in te sperant et tu das escam illorum in tempore opportuno.

Aperis tu manum tuam: et implens omne animal benedictione.

Justus dominus in omnibus viis suis: et sanctus in omnibus

operibus suis.

Prope est dominus omnib⁹ in-
uocantibus eum:omnibus inuo
cantibus eum in veritate.

Voluntatem timentium se fa-
ciet:& deprecationem eorum ex-
audiet:& saluos faciet eos.

Custodit dominus omnes di-
ligentes se:& omnes peccatores
disperdet.

Laudationem dñi loquet os
meum:& benedicat omnis caro
nomini sancto eius :in seculum:
& in seculum seculi. Alla. Re-
gnū tuum dñe regnū omniū se-
culoꝝ. Alla. Laudabo. ps.cxlv.

Lauda anima mea domi-
num :laudabo dominum
in vita mea: psallam deo meo
quandiu fuero.

Nolite confidere in principi-
bus :in filijs hominum quibus
non est salus.

Exibit spiritus eius & reuerte
tur in terram suam : in illa die
peribunt omnes cogitationes
eorum.

Beatus cuius deus iacob adiu
tor eius:spes eius in dño deo ip-
sius:qui fecit celum & terrā ma-
re:& omnia que in eis sunt.

Qui custodit veritatem in secu
lum:facit iudicium iniuriam pa
tientibus:dat escā esurientibus.

Dominus soluit compeditos;
dominus illuminat cecos.

Dominus erigit elisos :domi-
nus diligit iustos.

Dominus custodit aduenas :
pupillum & viduam suscipiet:&
vias peccatorum disperdet.

Regnabit dominus in secula:
deus tuus sion in generatione &
generatione . Alla. Laudabo
deum meum in vita mea. Alla.

Deo nostro. Psal.cxlvj.

Laudate dñm qñ bonus
est psalmus:deo nostro sit iucū-
da decoraq; laudatio.

Edificans hierusalem dñs:di-
sperssiones israelis congregabit.

Qui sanat contritos corde :&
alligat contritiones eorum.

Qui numerat multitudinē stel-
larum :& omnibus eis nomina
vocat.

Magnus dominus noster & ma
gna virtus eius:& sapientie eius
non est numerus.

Suscipiens mansuetos domi-
nus:humilians autem peccato-
res vsq; ad terram.

Precinite domino in confessio-
ne:psallite deo nro in cithara.

Qui operit celum nubibus:& pa
rat terre pluuiam.

Qui producit in montibus fe-
num:& herbam seruituti hoīm.

Qui dat iumentis escam ipso-
rum:& pullis coruorum inuocan
tibus eum.

Non in fortitudine equi voli-

tatem habebit:nec in tibijs virt
beneplacitum erit ei.
Beneplacitum est domino su-
per timentes eum: & in eis qui
sperant super misericordia eius.
Alli. Deo nostro iocūda sit lau-
datio. Alla. Lauda. Ps.cxlvij.
Lauda hierusalem domi-
num: lauda deum tuum
sion.
Quoniaz consortauit seras por-
tarum tuarum: benedixit filijs
tuis in te.
Qui posuit fines tuos pacem:
& adipe frumenti satiat te.
Qui emittit eloquium suum ter
re:velociter currit sermo eius.
Qui dat niuem sicut lanam;ne-
bulam sicut cinerem spargit.
Mittit crystallum suam sicut
buccellas: ante faciem frigoris
eius quis sustinebit?
Emittet verbum suum & lique-
faciet ea:flabit spiritus eius & &
fluent aque.
Qui annūciat ūbū suū iacob:
iustitias & iudicia sua israel.
Non fecit taliter omni natiōi:
& iudicia sua non manifestauit
eis. Alla. Lauda hierusalem
dominum. Psalmus. cxlviij.
Laudate dñm de celis:lau-
date eum in excelsis.
Laudate eum oēs angeli eius:
laudate eum oēs virtutes eius.
Laudate eum sol & luna;lauda
te eum omnes stelle & lumen.
Laudate eum celi celorum: &
aque que super celos sunt lau-
dent nomen domini.
Quia ipse dixit & facta sunt:ip-
se mandauit & creata sunt.
Statuit ea in seculum & in se-
culum seculi: preceptum posuit
& non preteribit.
Laudate dominum de terra:
dracones & omnes abyssi.
Ignis grando nix glacies spiri
tus procellarum: que faciunt
verbum eius.
Montes & omnes colles:ligna
fructifera & omnes cedri.
Bestie & vniuersa pecora:ser-
pentes & volucres pennate.
Reges terre & omnes populi:
principes & oēs iudices terre.
Iuuenes & virgines senes cum
iunioribus laudent nomen do-
mini:quia exaltatum est nomen
eius solius.
Confessio eius super celum &
terrā:& exaltabit cornu ppli sui.
Hymnus omnibus sanctis ei⁹:
filijs israel populo appropin-
quanti sibi. Psalmus. cxlix.
Cantate domino canticum
nouum:laus eius in eccle
sia sanctorum.
Letetur israel in eo q̄ fecit eū:
& filie sion exultent in rege suo.
Laudent nomen eius in cho-
ro:in tympano & psalterio psal-

sant ei.

Quia beneplacitum est domino in populo suo: & exaltabit mansuetos in salutem.

Exultabunt sancti in gloria: letabuntur in cubilibus suis.

Exultationes dei in gutture eorum: & gladij ancipites in manibus eorum.

Ad faciendum vindictam in nationibus: increpationes in populis.

Ad alligandos reges eorum in compedibus: & nobiles eorum in manicis ferreis.

Vt faciant in eis iudicium conscriptum: gloria hec est omnibus sanctis eius. Psalm°.cl.

Laudate dominum in sanctis eius: laudate eum in firmamento virtutis eius.

Laudate eum in virtutibus eius: laudate eum sm multitudinem magnitudinis eius.

Laudate eum in sono tube: laudate eum in psalterio & cithara.

Laudate eum in tympano & choro: laudate eum in chordis & organo.

Laudate eum in cymbalis benesonantibus: laudate eum in cymbalis iubilationis: omnis spiritus laudet dominum.

Incipiunt cantica per totam hebdomadam in laudibus.

Fer.ij.Canticū trium ppho.

Confitebor tibi domine quoniam iratus es mihi: conuersus est furor tuus & consolatus es me.

Ecce deus saluator meus: fiducialiter agam & non timebo.

Quia fortitudo mea & laus mea dominus: & factus est mihi in salutem.

Haurietis aquas in gaudio de fontibus saluatoris: & dicet in illa die: cōfitemini domino & invocate nomen eius.

Notas facite in populis adinuentiones eius: mementote quoniam excelsum est nomen eius.

Cantate domino quoniam magnifice fecit: annunciate hoc in vniuersa terra.

Exulta & lauda habitatio sion: quia magnus in medio tui sanctus israel.

Fer.ij.Cāti. ezechie regis.

Ego dixi in dimidio dierum meorum: vadam ad portas inferi.

Quesiui residuum annorum meorum: dixi non videbo dominum deum in terra viuentium.

Non aspiciam hominē vltra & habitatorem quietis.

Generatio mea ablata est & conuoluta est a me: quasi tabernā-

cula pastorum.

P recisa est velut a texente vita mea:dum adhuc ordirer succidit me.

D e mane vsque ad vesperam finies me:sperabam vsque mane: quasi leo sic contriuit omnia ossa mea.

D e mane vsque ad vesperam finies me:sicut pullus hirundinis sic clamabo: meditabor vt columba.

A ttenuati sunt oculi mei:suspicientes in excelso.

D omine vim patior respondeo pro me: quid dicam aut qd respondebit mihi cū ipse fecerim?

R ecogitabo oēs annos meos: in amaritudine anime mee.

D omine si sic viuitur t in talibus vita spūs mei:correpies me t vinificabis me:ecce in pace amaritudo mea amarissima.

T u autem eruisti animam meam vt non periret: proiecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

Q uia non infernus confitebitur tibi neq; mors laudabit te: non expectabunt qui descendūt in lacum veritatem tuam.

V iuens viuens ipse confitebitur tibi sicut:t ego hodie: pater filijs notā faciet veritatem tuā.

D omine saluum me fac:t psallmos nostros cantabimus cunctis diebus vite nostre in domo domini.

¶ Feria.iiij. Canticum anne.

E xultauit cor meum in domino:t exaltatum est cornu meum in d.o meo. 1. reg. 2.c

D ilatatum est os meum super inimicos meos:qa letata sum in salutari tuo.

Q ō est sanctus vt est dñs.neq; enim est alius extra te:t non est fortis sicut deus noster.

N olite multiplicare log subli mia:gloriantes.

R ecedant vetera de ore vestro: q; deus scientiarum dñs est: t ipsi preparantur cogitationes.

A rcus fortium superatus est:t infirmi accincti sunt robore.

R epleti prius pro panibus se locauerunt:t famelici saturati sunt.

D onec sterilis peperit plurimos:t que multos habebat filios infirmata est.

D ominus mortificat t vinificat:deducit ad inferos t reducit.

D ominus pauperem facit t ditat:humiliat t sublimat.

S uscitans de pulnere egenum: t de stercore erigens pauperem.

V t sedeat cum principibus:t solium glorie teneat.

D omini enim sunt cardines terre:t posuit super eos orbem.

P edes sanctorum suorum ser-

habit t impij in tenebris conticescent:quia non in fortitudine sua roborabitur vir.

Dñs formidabunt aduersarij ei⁹:t sup ipsos in celis tonabit. Dñs iudicabit fines terre:t dabit imperium regi suo:t sublimabit cornu christi sui.

Feria.v. Canticum moysi.

1.ad Re. 2.ca.

Cantemus dño gloriose eni magnificat⁹ est:equus t ascensorem excecit in mare.

Fortitudo mea t laꝰ mea dñs: t factus est mihi in salutem.

Iste deus meꝰ t glorificabo eū: deus patris mei t exaltabo eū.

Dñs q̄si vir pugnator oipotēs nomē eius:currus pharaonis t exercitū eius proiecit in mare.

Electi principes eius submersi sunt in mari rubro:abyssi operuerunt eos:descenderunt in p̄fundum quasi lapis.

Dextera tua domine magnificata est in fortitudine: dextera tua domine percussit inimicum:t in multitudine glorie tue depposuisti aduersarios meos.

Misisti ira tuam que deuorauit eos sicut stipulā:t in spiritu furoris cui cōgregate sunt aque.

Stetit vnda fluens:congregate sunt abyssi in medio mari.

Dixit inimicus psequar t comprehendam:diuidam spolia; implebitur anima mea.

Euaginabo gladium meum:interficiet eos manus mea.

Flauit spūs tuus t operuit eos mare:submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

Quis similis tui in fortibus domine:quis similis tui magnificus in sanctitate;terribilis atq; laudabilis t faciens mirabilia?

Extendisti manum tuam:t deuorauit eos terra.

Dux fuisti in misericordia tua: populo quem redemisti.

Et portasti eum in fortitudine tua:ad habitaculū sanctū tuum.

Ascenderunt populi t irati sunt dolores obtinuerunt habitatores philistijm.

Tunc conturbati sunt principes edom:robustos moab obtinuit tremor:obrigueruīt omnes habitatores chanaam.

Irruit super eos formido t pauor:in magnitudine brachij tui.

Fiant immobiles quasi lapis donec pertranseat populus tuus dñe:donec pertranseat populus tuus iste quem possedisti.

Introduces eos t plātabis in monte hereditatis tue: firmissimo habitaculo tuo quod operatus es domine.

Sanctuarium tuum dñe quod firmauerunt manus tue:dñs regnabit in eternum t vltra.

Ingressus est enim pharao cū

curribus ꝛ equitibus eius in ma
re: ꝛ réduxit super eos dominus
aquas maris.

Filij autem israel ambulauerũt
per siccum: in medio eius.

Ca. 3. ℣ Feria. vj. Canticũ abbacuc.

Domine audiui auditio,
nem tuam: ꝛ timui.

Domine opus tuum: in medio
annorum viuifica illud.

In medio annorum notum fa
cies: cum iratus fueris misericor
die recordaberis.

Deus ab austro veniet: ꝛ san
ctus de monte pharan.

Operuit celos gloria eius: ꝛ lau
dis eius plena est terra.

Splendor eius vt lux erit: cor
nua in manibus eius.

Ibi abscondita est fortitudo ei⁹:
ante faciem eius ibi mors.

Egredietur diabolus ante pe
des eius: sterit ꝛ mẽsus est terrã.

Aspexit ꝛ dissoluit gentes: ꝛ cõ
triti sunt montes seculi.

Incuruati sunt colles mũdi: ab
itineribꝰ eternitatis ei⁹. Dumio.

Pro iniquitate vidi tento
ria ethiopie: turbabuntur
pelles terre madian.

Numqd in fluminibus irat⁹ es
domine: aut in fluminibus furor
tuus: vel in mari indignatio tua?

Quia ascendes super equos tu
os: ꝛ quadrige tue saluatio.

Assumens suscitabis arcum tu,
um: iuramẽta tribubus que locu
tus es.

Fluuios scindes terre viderũt
te: ꝛ doluerunt montes: gurges
aquarum transijt.

Dedit abyssus vocem suam: al
titudo manus suas leuauit.

Sol ꝛ luna steterunt in habita
culo suo: in luce sagittarum tua
rum ibunt in splendore fulgurã
tis haste tue.

In fremitu conculcabis terram
in furore obstupescies gentes.

Egressus es in sa Dumio.
lutem populi tui: in salutẽ
cum christo tuo.

Percussisti caput de domo im
pij: denudasti fundamentum vsq
ad collum.

Maledixisti sceptris eius capite
bellatorum eius: venientibus vt
turbo ad dispergendum me.

Exultatio eorum: sicut eius qui
deuorat pauperem in abscõdito.

Viam fecisti in mari equis tuis:
in luto aquarum multarum.

Audiui ꝛ conturbatus est ven
ter meus: a voce contremuerunt
labia mea.

Ingrediatur putredo in ossibus
meis: ꝛ subter me scateat.

Vt requiescam in die tribula
tionis: ꝛ ascendam ad populum
accinctum nostrum.

Ficus enim non florebit: ꝛ non
erit germen in vineis,

Deficient oues de ouili pecus: & armenta non erunt in presepibus.

Ego autem in domino gaudebo: & exultabo in deo ihesu meo.

Deus dominus fortitudo mea: & ponet pedes meos quasi cervorum.

Et super excelsa mea deducet me victor: in psalmis canentem.

Deut. 32. ℭ Sabbato Canticum moysi.

Audite celi que loquor: audiat terra verba oris mei.

Concrescat ut pluuia doctrina mea: fluat ut ros eloquium meum.

Quasi imber super herbam & quasi stille super gramina: quia nomen domini inuocabo.

Date magnificentiam deo nostro: dei perfecta sunt opera: & omnes vie eius iudicia.

Deus fidelis & absq; vlla iniquitate iustus & rectus: peccauerunt ei & non filij eius in sordibus.

Generatio prauа atq; peruersa hec cine reddis domino populе stulte & insipiens?

Nunquid non ipse est pater tuus: qui possedit & fecit & creauit te?

Memento dierum antiquorum: cogita generationes singulas.

Interroga patrem tuum & annunciabit tibi: maiores tuos & dicent tibi.

Quando diuidebat altissimus gentes: quando separabat filios adam.

Constituit terminos populorum: iuxta numerum filiorum israel.

Pars autem domini populus eius iacob funiculus hereditatis eius.

Inuenit eū in terra deserta: in loco horroris & vaste solitudinis.

Circumduxit eum & docuit: & custodiuit quasi pupillam oculi sui.

Sicut aquila prouocans ad volandum pullos suos: & super eos volitans.

Expandit alas suas & assumpsit eos: atq; portauit in humeris suis.

Dominus solus dux eius fuit: & non erat cum eo deus alienus.

Constituit eum super excelsam terram: vt comederet fructus agrorum.

Vt sugeret mel de petra: oleumq; de saxo durissimo.

Butyrum de armento & lac de ouibus: cum adipe agnorum & arietum filiorum basan.

Et hircos cum medulla tritici & sanguinem uue biberent meracissimum.

Incrassatus est dilectus & recalcitrauit: incrassatus impinguatus dilatatus.

Dereliquit deum factorem su-

tum: & recessit a deo salutari suo.
P rouocauerunt eum in dijs alie nis: & in abominationibus ad iracundam concitauerunt.
Immolauerunt demonijs & non deo: dijs quos ignorabant.
N oui recentesq; venerūt: quos non coluerunt patres eorum.
D eum qui te genuit dereliquisti: & oblitus es dñi creatoris tui.
V idit dominus & ad iracundiam concitatus est: q; prouocauerunt eum filij sui & filie.
E t ait abscondam faciem meā ab eis: & considerabo nouissima eorum.
G eneratio enim peruersa est: & infideles filij.
I psi me prouocauerunt in eo qui non erat deus: & irritauerunt me in vanitatibus suis.
E t ego prouocabo eos in eo q non est populus: & in gente stulta irritabo illos. Dimsio.
I Gnis succensus est in furore meo: & ardebit vsq; ad inferni nouissima.
D euorabitq; terram cum germine suo: & montium fundamenta comburet.
C ongregabo super eos mala: & sagittas meas complebo in eis.
C onsumentur fame: & deuorabūt eos aues morsu amarissimo.
D entes bestiarum immittam in eos; cum furore trahentium super terram atq; serpentium.
E xterminabit eos gladius: & in tus panor.
I uuenem simul ac virginem: lactentem cum homine sene.
E t dixi vbi nam sunt? cessare faciam ex hominibus memoriam eorum.
S ed propter iram inimicorum distuli: ne forte superbirent hostes eorum.
E t dicerent manus nostra excelsa: & non dominus fecit hec omnia.
G ens absq; consilio est & sine prudentia: vtinam saperent & intelligerent ac nouissima prouiderent.
Q uō persequebat vnus mille: & duo fugarent decem millia?
N onne ideo quia deus suus vendidit eos: & dominus conclusit illos?
N on enim est deus nr vt dij eorum: & inimici nri sunt iudices.
D e vinea sodomorum vinea eorum: & de suburbanis gomorre.
V na eorum vua fellis: & botrus amaritudinum.
F el draconum vinum eorum: & venenum aspidum insanabile.
N onne hec condita sunt apud me: & signata in thesaurijs meis?
M ea est vltio & ego retribuam eis in tempore: vt labat pes eorū.
I uxta est dies perditionis: &

adesse festinant tempora.

Iudicabit dominus populum suū: & in seruis suis miserebitur.

Videbit q̄ infirmata sit manus: & clausi quoq; defecerint: reliqui que consumpti sunt.

Et dicent vbi sunt dij eorum: in quibus habebant fiduciam?

De quorum victimis comedebant adipes: & bibebant vinum libaminum.

Surgant & opitulentur vobis: & sint in necessitate vos protegant.

Videte q̄ ego sim solus: & non sit alius deus preter me.

Ego occidam & ego viuere faciam: percutiā & ego sanabo: & nō est qui de mānu mea possit eruere.

Leuabo ad celum manum meam: & dicam viuo ego in eternū.

Si acuero vt fulgur gladiū meum: & arripuerit iudiciū manus mea.

Reddam vltiones hostibus meis: & ijs qui oderunt me retribuam.

Inebriabo sagittas meas sanguine: & gladius meus deuorabit carnes.

De cruore occisoꝝ: & de captiuitate nudati inimicorum capitis.

Laudate gentes populū eius: quia sanguinem seruorum suoꝝ vlciscetur.

Et vindictā retribuet in hostes eorum: & propitius erit terre populi sui. Canticū triū puerorū. Dan. c. 3.

Benedicite omnia opera domini domino: laudate & superexaltate eum in secula.

Benedicite angeli domini domino: benedicite celi domino.

Benedicite aque omnes que super celos sunt domino: benedicite omnes virtutes dñi dño.

Benedicite sol & luna domino: benedicite stelle celi domino.

Benedicite omnis imber & ros domino: benedicite omnis spiritus dei domino.

Benedicite ignis & estus dño: benedicite frigus & estas domino.

Benedicite rores & pruina dño: benedicite gelu & frigus domino.

Benedicite glacies & nives dño: benedicite noctes & dies domino.

Benedicite lux & tenebre dño: benedicite fulgura & nubes dño.

Benedicat terra dño: laudet & superexaltet eum in secula.

Benedicite montes & colles domino: benedicite vniuersa germinantia in terra domino.

Benedicite fontes domino: benedicite maria & flumina domino.

Benedicite cete & oia que mouentur in aquis domino: benedicite oēs volucres celi domino.

Benedicite omnes bestie & pecora domino: benedicite filij hominum domino.

Benedicat israel domino: laū-

det ⁊ superexaltet eum in secula.
Benedicite sacerdotes dñi dño: benedicite serui dñi dño.
Benedicite spūs ⁊ aie iustoꝝ dño: benedicite sancti ⁊ humiles corde dño.
Benedicite anima ạ̃ria mea dño: laudate ⁊ superexaltate eum in secula.
Benedicamus patri ⁊ filio cū sancto spiritu: laudemus ⁊ superexaltemus eum in secula.
Benedictus es dñe in firmamento celi: ⁊ laudabilis ⁊ gloriosus ⁊ superexaltatus i secula.

Luc. ca. 1.

¶ Canticum zacharie.

Benedictus dominus deus israel: qꝝ visitauit ⁊ fecit redemptionem plebi sue.
Et erexit cornu salutis nobis: in domo dauid pueri sui.
Sicut locutus est per os sanctorum: qui a seculo sunt prophetarum eius.
Salutem ex inimicis nr̃is: ⁊ de manu omniū qui oderunt nos.
Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris: ⁊ memorari testamenti sui sancti.
Iusiurandum quod iurauit ad abraham patrem nostrum: daturum se nobis.
Vt sine timore de manu inimicoꝝ nr̃oꝝ liberati: seruiamus illi.
In sanctitate ⁊ iustitia coram ipsa: omnibus diebus nostris.
Et tu puer propheta altissimi vocaberis: preibis enim ante faciem domini parare vias eius.
Ad dandā scientiā salutis plebi eius in remissionē peccatoꝝ eoꝝ.
Per viscera misericordie dei nr̃i: in quibus visitauit nos oriēs ex alto.
Illuminare his q̃ in tenebris ⁊ vmbra mortis sedent: ad dirigēdos pedes nostros in viā pacis.

¶ Canticum sancte marie. Luc. ca. 1.

Magnificat aia mea dñm. Et exultauit spiritus meus in deo salutari meo.
Quia respexit humilitatem ancille sue: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.
Quia fecit mihi magna qui potens est: ⁊ sanctum nomen eius.
Et misericordia eius a progenie in progenies: timentib⁹ eum.
Fecit potentiā in brachio suo: dispsit superbos mente cordis sui.
Deposuit potentes de sede: ⁊ exaltauit humiles.
Esurientes implenit bonis: ⁊ divites dimisit inanes.
Suscepit israel puerum suum: recordatus misericordie sue.
Sicut locutus est ad patres nostros: abraham ⁊ semini eius in secula ¶ Canticum symeonis. Luc. ca. 2.

Nunc dimittis seruum tuum domine: secundum verbum tuum in pace.

a te qs̄ fecisti in occulto: t substá
tia mea in inferioribus terre.
I mperfectum meum viderunt
oculi tui: t in libro tuo omnes
scribentur: dies formabuntur t
nemo in eis.
M ihi autem nimis honorifica-
ti sunt amici tui deus: nimis con
fortatus est principatus eorum.
D inumerabo eos: t super are-
nam multiplicabuntur: exurrexi
t adhuc sum tecum.
S i occideris deus peccatores: vi
ri sanguinum declinate a me.
Q uia dicitis in cogitatiõe accí-
piãt in vanitate ciuitates suas.
N onne qui oderunt te domine
oderam: t super inimicos tuos
tabescebam?
P erfecto odio oderã illos: inimi
ci facti sunt mihi.
P roba me deus t scito cor meũ:
interroga me t cognosce semi-
tas meas.
E t vide si via iniquitatis in
me est: t deduc me in via eterna.
Antiphona. Domine proba-
sti me t cognouisti me, Añ.
A viro iniquo. Psal. cxxix.
E Ripe me domine ab ho-
mine malo: a viro iniquo
eripe me.
Q ui cogitauerũt iniqtates in
corde: tota die cõstituebant plia.
A cuerunt linguas suas sicut
serpentes: venenum aspidum sub
labijs eorum.
C ustodi me domine de manu
peccatoris: ab hominibus iniqs
eripe me.
Q ui cogitauerunt supplantare
gressus meos: absconderunt su-
perbi laqueum mihi.
E t funes extenderunt in la-
queum: iuxta iter scandalum po-
suerunt mihi.
D ixi dño deus meus es tu: exau
di dñe vocẽ deprecationis mee.
D omine domine virtus salutis
mee: obũbrasti super caput meum
in die belli.
N on tradas domino a deside-
rio meo peccatori: cogitauerunt
contra me ne derelinquas me:
ne forte exaltentur.
C aput circuitus eorum: labor
labiorum ipsorum operiet eos.
C adent super eos carbones: in
ignem deijcies eos: in miserijs
non subsistent.
V ir linguosus non dirigetur
in terra: virum iniustum mala
capient in interitu.
C ognoui q̄ faciet dñs iudiciũ
inopis: t vindictã pauperum.
V eruntamen iusti confitebun
tur nomini tuo: t habitabunt re-
cti cum vultu tuo. Añ. A vi-
ro iniquo libera me domine.
Añ. Domine clamaui. Psal.
D Omine clamaui ad te
exaudi me: intende voci

mee cum clamauero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Pone dñe custodiam ori meo: et ostiū circumstantie labijs meis.

Non declines cor meum in verba malitie: ad excusandas excusationes in peccatis.

Cum hominibus operantibus iniquitatem: et non communicabo cum electis eorum.

Corripiet me iustus in misericordia: et increpabit me: oleum autem peccatoris nō impinguet caput meum.

Quoniam adhuc et oratio mea in beneplacitis eorum: absorti sunt iuncti petre iudices eorum:

Audient verba mea quoniam potuerunt: sicut crassitudo terre erupta est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra sec⁹ infernum: quia ad te domine domine oculi mei: in te speraui nō auferas animam meam.

Custodi me a laqueo quem statuerunt mihi: et a scandalis operantium iniquitatem.

Cadent in retiaculū eius peccatores: singulariter suis ego donec transeam. Alii. Domine clamaui ad te et exaudi me. ℣ Feria. sexta ad vesperas Antiphona. Portio mea domine. Psalm.

Voce mea ad dñm clamaui: voce mea ad dñm deprecatus sum.

Effundo in conspectu eius orationem meam: et tribulationem meam ante ipsum pronuncio.

In deficiendo ex me spūm meū: et tu cognouisti semitas meas.

In via hac qua ambulabam: absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram et videbam: et non erat qui cognosceret me.

Periit fuga a me et non est qui requirat animam meam.

Clamaui ad te domine dixi tu es spes mea: portio mea in terra viuentium.

Intende ad deprecationē meā: quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persequentibus me qz confortati sunt super mē.

Educe de custodia animā meā: ad confitendū nomini tuo: me expectant iusti donec retribuas mihi. Alii. Portio mea dñe sit in terra viuentium. Alii. Benedictus. Sequitur Psal. cxiij. Benedictus. Psalmus. cxlij.

Domine exaudi oratione meā auribus pcipe obsecrationem meam: in veritate tua exaudi me in tua iustitia.

Et non intres in iudiciū cum seruo tuo: qz non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens.

Quia persecutus est inimicus animam meam: humiliauit in terra vitam meam.

Collocauit me in obscuris sicut mortuos seculi: et anxiatus est sup me spiritus meus: in me turbatum est cor meum.

Memor fui dierum antiquorum: meditatus sum in omnibus operibus tuis: in factis manuum tuarum meditabar.

Expadi manus meas ad te: anima mea sicut terra sine aq̃ tibi.

Velociter exaudi me domine: defecit spiritus meus.

Non auertas faciem tuam a me: et similis ero descendentibus in lacum.

Auditam fac mihi mane misericordiam tuam: quia in te speraui.

Notam fac mihi viã in q̃ ambulẽ: quia ad te leuaui animã meã.

Eripe me de inimicis meis domine ad te confugi: doce me facere voluntatem tuam: quia deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam: propter nomen tuum domine viuificabis me in equitate tua.

Educes de tribulatione animã meam: et in misericordia tua disperdes inimicos meos.

Et perdes omnes qui tribulãt animam meam: quã ego seruus tuus sum. Psalmus. cxliij.

Benedictus dominus deus meus q̃ docet manus meas ad prelium: et digitos meos ad bellum.

Misericordia mea et refugium meum: susceptor meus et liberator meus.

Protector meus et in ipso speraui: qui subdit populum meum sub me.

Domine quid est homo q̃ innotuisti ei: aut filius hominis q̃ reputas eum?

Homo vanitati similis factus est: dies eius sicut vmbra pertereunt.

Domine inclina celos tuos et descende: tange montes et fumigabunt.

Fulgura coruscatione et dissipabis eos: emitte sagittas tuas: et conturbabis eos.

Emitte manũ tuã de alto eripe me et libera me de aquis multis: et de manu filiorum alienorum.

Quorum os locutum est vanitatem: et dextera eorum dextera iniquitatis. Diuisio.

Deus canticum nouũ cantabo tibi: in psalterio decachordo psallam tibi.

Qui das salutem regibus: qui redemisti dauid seruum tuum: de gladio maligno eripe me.

Et erue me de manu filiorum alienorum: quorum os locutum

est vanitatem: t dextera eorum dextera iniquitatis.

Q uorū filij sicut nouelle plantationes: in iuuentute sua.

R ilie eorum compositę: circumornate vt similitudo templi.

V ompturaria eorum plena: eructantia ex hoc in illud.

O ues eorum fetose abundantes in egressibus suis: boues eorum crasse.

N ō est ruina macerie neq; trāsit: neq; clamor in plateis eor.

B eatum dixerūt populum cui hec sunt: beatus populus cuius dominus deus eius. Añ. Benedictus dñs deus meus. Añ Per singulos dies. ℣. ad iuuj.

EXaltabo te deus meus rex t benedicam nomini tuo in seculum t in seculum seculi.

P er singulos dies benedicam tibi: t laudabo nomen tuum in seculum t in seculum seculi.

M agnus dominus t laudabilis nimis: t magnitudinis eius non est finis.

G eneratio t generatio laudabit opera tua: t potentiam tuam pronunciabunt.

M agnificentiam glorie sanctitatis tue loquentur: t mirabilia tua narrabunt.

E t virtutem terribilium tuorum dicent: t magnitudinem tuā narrabunt.

M emoriam abundantie suauitatis tue eructabunt; t iustitia tua exultabunt.

M iserator t misericors dñs: patiens t multum misericors.

S uauis dominus vniuersis: t miserationes eius super omnia opera eius. Añ. Per singulos dies benedicam te domine. ℣ Sabbato ad vesperas añ. Regnū tuū domine. Diuisio.

Confiteantur tibi dñe omnia opera tua: t sancti tui benedicant tibi. Gliam regni tui dicent: t potentiam tuam loquentur.

V t notam faciant filijs hominum potentiam tuam: t gloriam magnificentie regni tui.

R egnum tuum regnum omnium seculorum: t dominatio tua in omni generatione t generatione.

F idelis dominus in omnibus verbis suis: t sanctus in omnibus operibus suis.

A llenat dñs omnes q corruūt: t erigit omnes elisos.

O culi omnium in te sperant t tu das escam illorum in tempore opportuno.

A peris tu manum tuam: t implens omne animal benedictione.

I ustus dominus in omnibus vijs suis: t sanctus in omnibus

operibus suis.

Prope est dominus omnib' inuocantibus eum: omnibus inuocantibus eum in veritate.

Voluntatem timentium se faciet: & deprecationem eorum exaudiet: & saluos faciet eos.

Custodit dominus omnes diligentes se: & omnes peccatores disperdet.

Laudationem dñi loquet os meum: & benedicat omnis caro nomini sancto eius: in seculum: & in seculum seculi. Añ. Regnū tuum dñe regnū omniū seculoꝝ. Añ. Laudabo. ps. cxlv.

Lauda anima mea dominum: laudabo dominum in vita mea: psallam deo meo quandiu fuero.

Nolite confidere in principibus: in filijs hominum quibus non est salus.

Exibit spiritus eius & revertetur in terram suam: in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.

Beatus cuius deus iacob adiutor eius: spes eius in dño deo ipsius: qui fecit celum & terrā mare & omnia que in eis sunt.

Qui custodit veritatem in seculum: facit iudicium iniuriam patientibus: dat escā esurientibus.

Dominus soluit compeditos; dominus illuminat cecos.

Dominus erigit elisos: dominus diligit iustos.

Dominus custodit aduenas: pupillum & viduam suscipiet: & vias peccatorum disperdet.

Regnabit dominus in secula: deus tuus sion in generatione & generatione. Añ. Laudabo deum meum in vita mea. Añ.

Deo nostro. Psal. cxlvj.

Laudate dñm qm̄ bonus est psalmus: deo nostro sit iucunda decoraq; laudatio.

Edificans hierusalem dñs: dispersiones israelis congregabit.

Qui sanat contritos corde: & alligat contritiones eorum.

Qui numerat multitudinē stellarum: & omnibus eis nomina vocat.

Magnus dominus noster & magna virtus eius: & sapientie eius non est numerus.

Suscipiens mansuetos dominus: humilians autem peccatores vsq; ad terram.

Precinite domino in confessione: psallite deo nro in cithara.

Qui operit celum nubibus: & parat terre pluuiam.

Qui producit in montibus fenum: & herbam seruituti hoīm.

Qui dat iumentis escam ipsorum: & pullis corui inuocantibus eum.

Non in fortitudine equi vol-

tatem habebit: nec in tibijs virtutis beneplacitum erit ei.

Beneplacitum est domino super timentes eum: et in eis qui sperant super misericordia eius.

Ant. Deo nostro iocunda sit laudatio. Alia. Lauda. ps. cxlvij.

Lauda hierusalem dominum: lauda deum tuum sion.

Quoniam confortauit seras portarum tuarum: benedixit filijs tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem: et adipe frumenti satiat te.

Qui emittit eloquium suum terre velociter currit sermo eius.

Qui dat niuem sicut lanam; nebulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccellas: ante faciem frigoris eius quis sustinebit?

Emittet verbum suum et liquefaciet ea: flabit spiritus eius et fluent aque.

Qui annunciat verbum suum iacob: iustitias et iudicia sua israel.

Non fecit taliter omni nationi: et iudicia sua non manifestauit eis. Ant. Lauda hierusalem dominum. Psalmus. cxlviij.

Laudate dñm de celis: laudate eum in excelsis.

Laudate eum oēs angeli eius: laudate eum oēs virtutes eius.

Laudate eum sol et luna; laudate eum omnes stelle et lumen.

Laudate eum celi celorum: et aque que super celos sunt laudent nomen domini.

Quia ipse dixit et facta sunt: ipse mandauit et creata sunt.

Statuit ea in seculum et in seculum seculi: preceptum posuit et non preteribit.

Laudate dominum de terra: dracones et omnes abyssi.

Ignis grando nix glacies spiritus procellarum: que faciunt verbum eius.

Montes et omnes colles: ligna fructifera et omnes cedri.

Bestie et vniuersa pecora: serpentes et volucres pennate.

Reges terre et omnes populi: principes et oēs iudices terre.

Iuuenes et virgines senes cum iunioribus laudent nomen domini: quia exaltatum est nomen eius solius.

Confessio eius super celum et terrā: et exaltabit cornu ppli sui.

Hymnus omnibus sanctis eius: filijs israel populo appropinquanti sibi. Psalmus. cxlix.

Cantate domino canticum nouum: laus eius in ecclesia sanctorum.

Letetur israel in eo q̄ fecit eū: et filie sion exultent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro: in tympano et psalterio psal-

sant ei.

Quia beneplacitum est domino in populo suo: et exaltabit mansuetos in salutem.

Exultabunt sancti in gloria: laetabuntur in cubilibus suis.

Exultationes dei in gutture eorum: et gladij ancipites in manibus eorum.

Ad faciendum vindictam in nationibus: increpationes in populis.

Ad alligandos reges eorum in compedibus: et nobiles eorum in manicis ferreis.

Ut faciant in eis iudicium conscriptum: gloria hec est omnibus sanctis eius. Psalm°. cl.

Laudate dominum in sanctis eius: laudate eum in firmamento virtutis eius.

Laudate eum in virtutibus eius: laudate eum secundum multitudinem magnitudinis eius.

Laudate eum in sono tube: laudate eum in psalterio et cithara.

Laudate eum in tympano et choro: laudate eum in chordis et organo.

Laudate eum in cymbalis benesonantibus: laudate eum in cymbalis iubilationis: omnis spiritus laudet dominum.

Incipiunt cantica per totam hebdomadam in laudibus.

Fer.ij.Canticū trium ppm.

Confitebor tibi do- 12.
mine quoniam iratus es mihi: conuersus est furor tuus et consolatus es me.

Ecce deus saluator meus: fiducialiter agam et non timebo.

Quia fortitudo mea et laus mea dominus: et factus est mihi in salutem.

Haurietis aquas in gaudio de fontibus saluatoris: et dicet in illa die: confitemini domino et invocate nomen eius.

Notas facite in populis adinuentiones eius: mementote quoniam excelsum est nomen eius.

Cantate domino quoniam magnifice fecit: annunciate hoc in vniuersa terra.

Exulta et lauda habitatio sion: quia magnus in medio tui sanctus israel.

Fer.iij.Cāti. ecclesie regio.

Ego dixi in dimidio dierum meorum: vadam ad portas inferi.

Quesiui residuum annorum meorum: dixi non videbo dominum deum in terra viuentium.

Non aspiciam hominem vltra et habitatorem quietis.

Generatio mea ablata est et conuoluta est a me: quasi taberna-

ctā pastorum.

P recisa est velut a texente vita mea: dum adhuc ordirer succidit me.

D e mane vsque ad vesperam finies me: sperabam vsque mane: quasi leo sic contriuit omnia ossa mea.

D e mane vsque ad vesperam finies me: sicut pullus hirundinis sic clamabo: meditabor vt columba.

A tenuati sunt oculi mei: suspicientes in excelso.

D omine vim patior: responde pro me: quid dicam aut qd respondebit mihi cū ipse fecerim?

R ecogitabo oēs annos meos: in amaritudine anime mee.

D omine si sic viuitur t in talibus vita spūs mei: corripies me t vinificabis me: ecce in pace amaritudo mea amarissima.

T u autem eruisti animam meam vt non periret: proiecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

Q uia non infernus confitebitur tibi neq; mors laudabit te: non expectabunt qui descendūt in lacum veritatem tuam.

V iuens viuens ipse confitebitur tibi sicut: t ego hodie: pater filijs notā faciet veritatem tuā.

D omine saluum me fac: t psallemus nostros cantabimus cunctis diebus vite nostre in tēplo domini.

℣ Feria.iiij. Canticum anne.

E xultauit cor meum in dō mino: t exaltatum est cornu meum in dō meo. 1. reg. 2.c

D ilatatum est os meum super inimicos meos: qa letata sum in salutari tuo.

Q ō est sanctus vt est dñs. neq; enim est alius extra te: t non est fortis sicut deus noster.

G lorie multiplicare log sublimia: gloriantes.

R ecedant vetera de ore vestro: q; deus scientiarum dñs est: t ipsi preparantur cogitationes.

A rcus fortium superatus est: t infirmi accincti sunt robore.

R epleti prius pro panibus se locauerunt: t famelici saturati sunt.

D onec sterilis peperit plurimos: t que multos habebat filios infirmata est.

D ominus mortificat t vinificat: deducit ad inferos t reducit.

D ominus pauperem facit t ditat: humiliat t sublimat.

S uscitans de pulvere egenum: t de stercore erigens pauperem.

V t sedeat cum principibus: t solium glorie teneat.

D omini enim sunt cardines terre: t posuit super eos orbem.

P edes sanctorum suorum ser-

uabit ꝛ impij in tenebris conticescent: quia non in fortitudine sua roborabitur vir.

Dñm formidabunt aduersarij ei⁹: ꝛ sup ipsos in celis tonabit.

Dñs iudicabit fines terre: ꝛ dabit imperium regi suo: ꝛ sublimabit cornu christi sui.

Feria. v. Canticum moysi.

1. Re. 2. Ca. CAntemus dño gloriose enim magnificat⁹ est: equum ꝛ ascensorem dexecit in mare.

Fortitudo mea ꝛ la⁹ mea dñs: ꝛ factus est mihi in salutem.

Iste deus me⁹ ꝛ glorificabo eū: deus patris mei ꝛ exaltabo eū.

Dñs q̄si vir pugnator omnipotēs nomē eius: currus pharaonis ꝛ exercitū eius proiecit in mare.

Electi principes eius submersi sunt in mari rubro: abyssi operuerunt eos: descenderunt in p̄fundum quasi lapis.

Dextera tua domine magnificata est in fortitudine: dextera tua domine percussit inimicum: ꝛ in multitudine glorie tue deposuisti aduersarios meos.

Misisti iram tuam que deuorauit eos sicut stipulā: ꝛ in spiritu furoris tui cōgregate sunt aque.

Stetit vnda fluens: congregate sunt abyssi in medio mari.

Dixit inimicus psequar ꝛ comprehendam: diuidam spolia: implebitur anima mea.

Euaginabo gladium meum: interficiet eos manus mea.

Flauit spūs tuus ꝛ operuit eos mare: submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

Quis similis tui in fortibus domine: quis similis tui magnificus in sanctitate: terribilis atq; laudabilis ꝛ faciens mirabilia?

Extendisti manum tuam: ꝛ deuorauit eos terra.

Dux fuisti in misericordia tua populo quem redemisti.

Et portasti eum in fortitudine tua: ad habitaculū sanctū tuum.

Ascenderunt populi ꝛ irati sunt dolores obtinuerunt habitatores philistijm.

Tunc conturbati sunt principes edom: robustos moab obtinuit tremor: obriguerūt omnes habitatores chanaam.

Irruit super eos formido ꝛ pauor: in magnitudine brachij tui.

Fiant immobiles quasi lapis donec pertranseat populus tuus dñe: donec pertranseat populus tuus iste quem possedisti.

Introduces eos ꝛ plantabis in monte hereditatis tue: firmissimo habitaculo tuo quod operatus es domine.

Sanctuarium tuum dñe quod firmauerunt manus tue: dñs regnabit in eternum ꝛ vltra.

Ingressus est enim pharao cū

curribus ꝛ equitibus eius in mare: ꝛ reduxit super eos dominus aquas maris.

Filij autem israel ambulauerūt per siccum: in medio eius.

Ca. 3. ℣ Feria. vj. Canticū abbacuc.

Domine audiui auditionem tuam: ꝛ timui.

Domine opus tuum: in medio annorum vivifica illud.

In medio annorum notum facies: cum iratus fueris misericordie recordaberis.

Deus ab austro veniet: ꝛ sanctus de monte pharan.

Operuit celos gloria eius: ꝛ laudis eius plena est terra.

Splendor eius vt lux erit: cornua in manibus eius.

Ibi abscondita est fortitudo eius: ante faciem eius ibi mors.

Egredietur diabolus ante pedes eius: steterit ꝛ mensus est terrā.

Aspexit ꝛ dissoluit gentes: ꝛ cōtriti sunt montes seculi.

Incurvati sunt colles mūdi: ab itineribꝰ eternitatis eiꝰ. Diuino.

Pro iniquitate vidi tentoria ethiopie: turbabuntur pelles terre madian.

Numquid in fluminibus iratꝰ es domine: aut in fluminibus furor tuus: vel in mari indignatio tua?

Quia ascendes super equos tuos: ꝛ quadrige tue salvatio.

Assumens suscitabis arcum tuum: iuramenta tribubus que locutus es.

Fluuios scindes terre viderūt te: ꝛ doluerunt montes: gurges aquarum transijt.

Dedit abyssus vocem suam: altitudo manus suas levauit.

Sol ꝛ luna steterunt in habitaculo suo: in luce sagittarum tuarum ibunt in splendore fulgurātis haste tue.

In fremitu conculcabis terram in furore obstupefacies gentes.

Egressus es in sa Diuino. lutem populi tui: in salutē cum christo tuo.

Percussisti caput de domo impij: denudasti fundamentum vsq; ad collum.

Maledixisti sceptris eius capitis bellatorum eius: venientibus vt turbo ad dispergendum me.

Exultatio eorum: sicut eius qui devorat pauperem in abscōdito.

Viam fecisti in mari equis tuis: in luto aquarum multarum.

Audiui ꝛ conturbatus est venter meus: a voce contremuerunt labia mea.

Ingrediatur putredo in ossibus meis: ꝛ subter me scateat.

Vt requiescam in die tribulationis: ꝛ ascendam ad populum accinctum nostrum.

Ficus enim non florebit: ꝛ non erit germen in vineis,

Q entietur opus olive: t aruna non afferent cibum.

H biscidetur de ouili pecus: t nō erit armentum in presepibus.

E go autem in domino gaudebo: t exultabo in deo ihesu meo.

D eus dominus fortitudo mea: t ponet pedes meos quasi cervorum.

E t super excelsa mea deducet me victor: in psalmis canentem.

Deut. ca. 32. C Sabbato Canticum moysi.

A Udite celi que loquor: audiat terra verba oris mei.

O ncrescat vt pluuia doctrina mea: fluat vt ros eloquium meum.

Q uasi imber super herbam t quasi stille super gramina: quia nomen domini invocabo.

D ate magnificentiam deo nostro: dei perfecta sunt opera: t omnes vie eius iudicia.

D eus fidelis t absq; vlla iniquitate iustus t rectus: peccauerunt ei t non filij eius in sordibus.

G eneratio prava atq; pervers a hoccine reddis domino populo stulte t insipiens?

N unquid non ipse est pater tuus: qui possedit t fecit t creauit te?

M emento dierum antiquorum: cogita generationes singulas.

I nterroga patrem tuum t annunciabit tibi: maiores tuos t dicent tibi.

Q uando diuidebat altissimus gentes: quando separabat filios adam.

C onstituit terminos populorum: iuxta numerum filiorum israel.

P ars autem domini populus eius iacob funiculus hereditatis eius.

I nuenit eū in terra deserta: in loco horroris t vaste solitudinis.

C ircumduxit eum t docuit: t custodiuit quasi pupillam oculi sui.

S icut aquila prouocans ad volandum pullos suos: t super eos volitans.

E xpādit alas suas t assumpsit eos: atq; portauit in humeris suis.

D ominus solus dux eius fuit: t non erat cum eo deus alienus.

C onstituit eum super excelsam terram: vt comederet fructus agrorum.

V t sugeret mel de petra: oleūq; de saxo durissimo.

B utyrum de armento t lac de ouibus: cum adipe agnorum t arietum filiorum basan.

E t hircos cum medulla tritici t sanguinem vue biberent meracissimum.

I ncrassatus est dilectus t recalcitrauit: incrassatus impinguatus dilatatus.

D ereliquit deum factorem su-

tum: & recessit a deo saluatori suo.
P rouocauerunt eum in diis alienis: & in abominationibus ad iracundam concitauerunt.
I mmolauerunt demonijs & non deo: diis quos ignorabant.
N oui recentesq; venerūt: quos non coluerunt patres eorum.
D eum qui te genuit dereliquisti: & oblitus es dñi creatoris tui.
V idit dominus & ad iracundiam concitatus est: q; prouocauerunt eum filij sui & filie.
E t ait abscondam faciem meā ab eis: & considerabo nouissima eorum.
G eneratio enim peruersa est: & infideles filij.
I psi me prouocauerunt in eo qui non erat deus: & irritauerunt in vanitatibus suis.
E t ego prouocabo eos in eo q̄ non est populus: & in gente stulta irritabo illos. Dimisio.
I Gnis succensus est in furore meo: & ardebit vsq; ad infernī nouissima.
D euorabitq; terram cum germine suo: & montium fundamenta comburet.
C ongregabo super eos mala: & sagittas meas complebo in eis.
C onsument fame: & deuorabūt eos aues morsu amarissimo.
D entes bestiarum immittam in eos; cum furore trahentium super terram atq; serpentium.
F oris vastabit eos gladius: & intus pauor.
I uuenem simul ac virginem: lactentem cum homine sene.
E t dixi vbi nam sunt: cessare faciam ex hominibus memoriam eorum.
S ed propter iram inimicorum distuli: ne forte superbirent hostes eorum.
E t dicerent manus nostra excelsa: & non dominus fecit hec omnia.
G ens absq; consilio est & sine prudentia: vtinam saperent & intelligerent ac nouissima prouiderent.
Q uo persequebat vnus mille: & duo fugarent decem millia?
N onne ideo quia deus suus vendidit eos: & dominus conclusit illos?
N on enim est deus nr vt dij eorum: & inimici nri sint iudices.
D e vinea sodomorum vinea eorum: & de suburbanis gomorre.
V va eorum vua felliset botrus amarissimus.
F el draconum vinum eorum: & venenum aspidum insanabile.
N onne hec condita sunt apud me: & signata in thesaurijs meis?
M ea est vltio & ego retribuam eis in tēpore: vt labat pes eorū.
I uxta est dies perditionis: &

adesse festinant tempora.

Iudicabit dominus populum suū: & in seruis suis miserebitur.

Videbit q̄ infirmata sit manus: & clausi quoq; defecerint: & residui quę consumpti sunt.

Et dicent vbi sunt dii eorum: in quibus habebant fiduciam?

De quorum victimis comedebant adipes: & bibebant vinum libaminum.

Surgant & opitulentur vobis: & in necessitate vos protegant.

Videte q̄ ego sim solus: & non sit alius deus preter me.

Ego occidam & ego viuere faciam: percutiā & ego sanabo: & nō est qui de mā mea possit eruere.

Leuabo ad celum manum meam: & dicam viuo ego in eternū.

Si acuero vt fulgur gladiū meum: & arripuerit iudiciū manus mea.

Reddam vltionē hostibus meis: & iis qui oderunt me retribuam.

Inebriabo sagittas meas sanguine: & gladius meus deuorabit carnes.

De cruore occisoꝝ: & de captiuitate nudati inimicorum capitis.

Laudate gentes populū eius: quia sanguinem seruorum suoꝝ vlciscetur.

Et vindictā retribuet in hostes eorum: & propitius erit terre populi sui. Canticū triū pueroꝝ. Dan. ca. 3.

Benedicite omnia opera domini domino: laudate & superexaltate eum in secula.

Benedicite angeli domini domino: benedicite celi domino.

Benedicite aque omnes que super celos sunt domino: benedicite omnes virtutes dñi dño.

Benedicite sol & luna domino: benedicite stelle celi domino.

Benedicite omnis imber & ros domino: benedicite omnis spiritus dei domino.

Benedicite ignis & estus dño: benedicite frigus & estas domino.

Benedicite rores & pruina dño: benedicite gelu & frigus domino.

Benedicite glacies & nines dño: benedicite noctes & dies domino.

Benedicite lux & tenebre dño: benedicite fulgura & nubes dño.

Benedicat terra dño: laudet & superexaltet eum in secula.

Benedicite montes & colles domino: benedicite vniuersa germinantia in terra domino.

Benedicite fontes domino: benedicite maria & flumina domino.

Benedicite cete & oīa que mouentur in aquis domino: benedicite oēs volucres celi domino.

Benedicite omnes bestie & pecora domino: benedicite filij hominum domino.

Benedicat israel domino: laud,

det ⁊ superexaltet eum in secula.
Benedicite sacerdotes dñi domino: benedicite serui dñi dño.
Benedicite spūs ⁊ aie iustorum domino: benedicite sancti ⁊ humiles corde domino.
Benedicite anima açaria misa/el domino: laudate ⁊ superexaltate eum in secula.
Benedicamus patri ⁊ filio cū sancto spiritu: laudemus ⁊ superexaltemus eum in secula.
Benedictus es domine in firmamento celi: ⁊ laudabilis ⁊ gloriosus ⁊ superexaltatus i secula.

Luc. ca. 1.

¶ Canticum zacharie.

Benedictus dominus deus israel: qz visitauit ⁊ fecit redemptionem plebi sue.
Et erexit cornu salutis nobis: in domo dauid pueri sui.
Sicut locutus est per os sanctorum: qui a seculo sunt prophetarum eius.
Salutem ex inimicis nr̄is: ⁊ de manu omniū qui oderunt nos.
Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris: ⁊ memorari testamenti sui sancti.
Iusiurandum quod iurauit ad abraham patrem nostrum: daturum se nobis.
Ut sine timore de manu inimicor̄ nr̄or̄ liberati: seruiamus illi.
In sanctitate ⁊ iustitia coram ipso: omnibus diebus nostris.
Et tu puer propheta altissimi vocaberis: preibis enim ante faciem domini parare vias eius.
Ad dandā scientiā salutis plebi ei⁹ in remissionē peccator̄ eorū.
Per viscera misericordie dei nr̄i: in quibus visitauit nos oriēs ex alto.
Illuminare his q̄ in tenebris ⁊ umbra mortis sedent: ad dirigēdos pedes nostros in viā pacis.

¶ Canticum sancte marie. Luc. ca. 1.

Magnificat aia mea dñm.
Et exultauit spiritus meus in deo salutari meo.
Quia respexit humilitatem ancille sue: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.
Quia fecit mihi magna qui potens est: ⁊ sanctum nomen eius.
Et misericordia eius a progenie in progenies: timentib⁹ eum.
Fecit potentiā in brachio suo: dispersit superbos mente cordis sui.
Deposuit potentes de sede: ⁊ exaltauit humiles.
Esurientes implenit bonis: ⁊ divites dimisit inanes.
Suscepit israel puerum suum: recordatus misericordie sue.
Sicut locutus est ad patres nostros: abraham ⁊ semini eius in secula ¶ Canticum symeonis. Luc. ca. 2.

Nunc dimittis seruum tuum domine: secundum verbum tuum in pace.

Quia viderunt oculi mei salutare tuum.
Quod parasti ante faciem omnium populorum.
Lumen ad revelationem gentium: & gloriā plebis tue israel.
Hymnū ictor ambrosii & augustini.

TE deum laudamus: te dominum confitemur.
Te eternum patrem: omnis terra veneratur.
Tibi omnes angeli: tibi celi & universe potestates.
Tibi cherubin & seraphin: incessabili voce proclamant.
Sanctus. Sanctus. Sanctus.
Dominus deus sabaoth.
Pleni sunt celi & terra: maiestatis glorie tue.
Te gloriosus apostolorū chorus.
Te pphetaꝝ laudabilis numer⁹.
Te martyrum candidatus laudat exercitus.
Te per orbem terrarum sancta confitetur ecclesia.
Patrem immense maiestatis.
Venerandum tuum verum: & unicum filium.
Sanctū quoq; paracletū spūm.
Tu rex glorie christe.
Tu patris sempiternus es filius.
Tu ad liberandum suscepturus hoiem: nō horruisti virgis uterū.
Tu devicto mortis aculeo: aperuisti credentibus regna celorū.
Tu ad dexteram dei sedes: in gloria patris.
Iudex crederis esse venturus.
Te ergo qs tuis famulis subueni: quos pretioso sanguie redemisti.
Eterna fac cum sanctis tuis: gliā munerari.
Salū fac ppl̄m tuū dne: & benedic hereditati tue
Et rege eos & extolle illos usque in eternum.
Per singulos dies bñdicim⁹ te.
Et laudamus nomen tuum in eternum: & in seculum seculi.
Dignare domine die isto sine peccato nos custodire.
Miserere nr̄i dne: miserere nr̄i.
Fiat mia cordia tua dne super nos: quēadmodū speuim⁹ in te.
In te domine speraui: non confundar in eternum.

GLoria in excelsis deo.
Et in terra pax hominib⁹ bone voluntatis. Laudamus te. Benedicimus te. Adoramus te. Glorificamus te. Gratias agimus tibi: propter magnā gloriam tuam.
Domine deus rex celestis: deus pater omnipotens.
Dne fili unigenite: iesu christe.
Dne deus agnus dei: filius patris.
Qui tollis peccata mundi: miserere nobis.
Qui tollis peccata mundi: suscipe deprecationem nostram.
Qui sedes ad dexteram patris: miserere nobis.

Quoniam

Quoniam tu ſolus ſanctus.
Tu ſolus dominus.
Tu ſol⁹ altiſſimus:ieſu chriſte.
Cum ſancto ſpiritu:in gloria
dei patris. Amē. Oratio dñica.

PAter noſter qui es in ce-
lis: ſanctificetur nomen
tuum.
Adueniat regnum tuum.
Fiat voluntas tua:ſicut in celo
& in terra.
Panem noſtrum quotidianum
da nobis hodie.
Et dimitte nobis debita no-
ſtra:ſicut & nos dimittimus debi
toribus noſtris.
Et ne nos inducas i tētationē,
Sed libera nos a malo.
Salutatio gabriel archangeli
ad beatam Mariam.

AVe Maria gratia plena
dominus tecum: benedi-
cta tu in mulieribus: & bene-
dictus fructus ventris tui Je-
ſus. Sācta maria mater dei: ora
pro nobis peccatoribus:nunc &
in hora mortis. Amen. Sym-
bolum apoſtolorum.

CRedo in deum patrem
omnipotentem.
Creatorem celi & terre:& in Je
ſum Chriſtum filium eius vnicū
dominum noſtrum.
Qui conceptus eſt de ſpū ſan
cto:natus ex maria virgine.
Paſſus ſub pontio pilato.
Crucifixus mortu⁹ & ſepultus.
Deſcendit ad infernā:tertia die
reſurrexit a mortuis.
Aſcēdit ad celos:ſedet ad dexte
ram dei patris omnipotentis.
Inde venturus eſt iudicare vi-
uos & mortuos.
Credo in ſpiritum ſanctum.
Sanctā eccleſiam catholicam.
Sanctorum communionem.
Remiſſionem peccatorum.
Carnis reſurrectionem:vitam
eternam. Amen. Symbolum
ſanctorum patrum.

CRedo in vnum deum:
patrem omnipotentem:fa
ctorem celi & terre:viſibiliū om
nium & inuiſibilium.
Et in vnum dominū ieſum chri
ſtum:filium dei vnigenitum.
Et ex pſe natū:añ omnia ſcla.
Deum de deo:lumen de lumine:
deum verum de deo vero.
Genitum non factum:conſub-
ſtantialem patri:per quem om-
nia facta ſunt.
Qui propter nos homines &
propter noſtram ſalutem:deſcen
dit de celis.
Et incarnatus eſt de ſpū ſan-
cto ex maria virgine:& homo fa-
ctus eſt.
Crucifixus etiam pro nobis
ſub pontio pilato:paſſus & ſepul
tus eſt.
Et reſurrexit tertia die:ſecun-

dum scripturas.

Et ascendit in celum:sedet ad dexteram patris.

Et iterum venturus est cū gloria iudicare vivos ⁊ mortuos:cuius regni non erit finis.

Et in spiritum sanctum dominum:⁊ vivificantem.

Qui ex patre filioq; procedit: qui cum patre ⁊ filio simul adoratur ⁊ conglorificatur:qui locutus est per prophetas.

Et vnam sanctam catholicam: ⁊ apostolicam ecclesiam.

Confiteor vnum baptisma:in remissionem peccatorum.

Et expecto resurrectionem mortuorum.

Et vitam venturi seculi. amen.

Fides catholica ieti athanasij.

Quicūq; vult salvus esse: ante omnia opus est vt teneat catholicam fidem.

Quam nisi quisq; integram inviolatamq; seruauerit:absq; dubio in eternum peribit.

Fides autem catholica hec est: vt vnum deum in trinitate:⁊ trinitatem in vnitate veneremur.

Neque confundentes personas: neque substantiam separantes.

Alia est enim persona patris: alia filij:alia spiritus sancti.

Sed patris ⁊ filij ⁊ spiritus sancti vna est diuinitas:equalis gloria/coeterna maiestas.

Qualis pater:talis filius: talis spiritus sanctus.

Increatus pater: increatus filius increatus spūs sanctus.

Immensus pater: immensus filius: immensus spiritus sanctus.

Eternus pater:eternus filius eternus spiritus sanctus.

Et tamen non tres eterni:sed vnus eternus.

Sicut nō tres increati nec tres immensi: sed vnus increatus ⁊ vnus immensus.

Similiter omnipotens pater: omnipotens filius: omnipotens spiritus sanctus.

Et tamen non tres omnipotentes:sed vnus omnipotens.

Ita deus pater:deus filius:deus spiritus sanctus.

Et tamē non tres dij:sed vnus est deus.

Ita dominus pater:dominus filius:dominus spūs sanctus.

Et tamen non tres domini:sed vnus est dominus.

Quia sicut sigillatim vnamquamq; personam deum ⁊ dominum confiteri:christiana veritate compellimur.

Ita tres deos aut dominos dicere:catholica religione prohibemur.

Pater a nullo est factꝰ:nec creatus nec genitus.

Filius a patre solo est:non factus nec creatus sed genitus.

Spiritus sanctus a patre ⁊ filio:non factus nec creatus nec genitus sed procedens.

Unus ergo pater non tres patres : vnus filius/non tres filij: vnus spiritus sanctus/non tres spiritus sancti.

Et in hac trinitate nihil prius aut posteriꝰ:nihil maius aut minus:sed tote tres psone coeterne sibi sunt ⁊ coequales.

Ita vt per omnia sicut iam supra dictum est:⁊ vnitas in trinitate:⁊ trinitas in vnitate veneranda sit.

Qui vult ergo saluus esse : ita de trinitate sentiat.

Sed necessarium est ad eternā salutem:vt incarnationē quoq; domini nostri iesu christi fideliter credat.

Est ergo fides recta : vt credamus ⁊ confiteamur : quia dominus noster iesus christus dei filius:deus ⁊ homo est.

Deus est ex substantia patris ante secula genitus : ⁊ homo est ex substantia matris in seculo natus.

Perfectus deus perfectus homo:ex anima rationali ⁊ humana carne subsistens,

Equalis patri secundum diuinitatem:minor patre secundum humanitatem.

Qui licet deus sit ⁊ homo:non duo tñ sed vnus est christus.

Unus autem non conuersione diuinitatis in carnem : sed assumptione humanitatis in deum.

Unus omnino non confusione substantie : sed vnitate persone.

Nam sicut anima rationalis ⁊ caro vnus est homo : ita deus ⁊ homo vnus est christus.

Qui passus est pro salute nostra:descendit ad inferos:tertia die resurrexit a mortuis.

Ascendit ad celos/sedet ad dexteram dei patris omnipotentis: inde venturus est iudicare viuos ⁊ mortuos.

Ad cuius aduentum omnes homines resurgere habent cū corporibus suis : ⁊ reddituri sunt de factis propriis rationem.

Et qui bona egerunt ibunt in vitam eternam:qui vero mala in ignem eternum.

Hec est fides catholica : quam nisi quisq; fideliter firmiterq; crediderit : saluus esse non poterit.

¶ Cantica dominicalia.

Domine miserere nostri: te enim expectauimus;

esto brachium nostrum in mane:t salus nostra in tempore tribulationis.

A voce angeli fugerunt populi:t ab exaltatione tua dispersе sunt gentes.

Et cōgregabunt spolia vestra sicut colligit bruchus:velut cum fosse plene fuerint de eo.

Magnificatus est dominus qui habitauit in excelso:plenit sion iudicio t iustitia:t erit fides in temporibus suis.

Diuitie salutis sapientia t scientia:timor domini ipse est thesaurus eius.

Ecce videntes clamabunt foris:angeli pacis amare flebunt.

Dissipate sunt vie cessauit trānsiens per semitam:irritum factū est pactū:proiecit ciuitates:non reputauit homines.

Lucit t elanguit terra:cōfusus est libanus t obstupuit.

Et factus est saron sicut deserтum:t concussa est basan t carmelus.

Nunc exurgam dicit dominus:nunc exaltabor t nunc sublimabor. ℭ Canticum.

Audite qui longe estis que fecerim dicit dominus:t cognoscite vicini fortitudinem meam.

Conterriti sunt in sion peccatores:possedit timor hypocritas.

Quis poterit habitare de vobis cum igne deuorante:aut quis habitabit de vobis cum ardoribus sempiternis?

Qui ambulat in iustitijs t loquit veritatem:qui proiicit auaritiam ex calumnia:t excutit manus suas ab omni munere.

Qui obturat aures suas ne audiat sanguinem : t claudit oculos suos ne videat malum.

Iste in excelsis habitabit:munimenta saxorū sublimitas eius:panis ei datus est:aque eius fideles sunt.

Regem in decore suo videbūt oculi eius : cernent terram de longe cor tuum meditabitur timorem. ℭ Canticum.

Iserere domine plebi tue super quam inuocatum est nomen tuum:t israel quem cōquasti primogenito tuo.

Miserere ciuitati sanctificationis tue hierusalem : ciuitati requiei tue.

Reple sion narrabilibus virtutibus tuis:t gloria tua populum tuum.

Da testimonium quia ab initio creature tue sunt:t suscita precationes quas locuti sunt in nomine tuo prophete tuores.

Da mercedem domine sustinentibus te vt prophete tui fideles inueniantur;t exaudi orationes

seruorum tuorum.

Secundum benedictionē aaron da populo tuo : & dirige nos in viam iustitie.

Vt sciant omnes qui habitant terram quia tu es deus con-
Esa. ca. 61. spector seculorum. Canticum apostolorum martyrum & confessorum.

Dos sancti domini : vocabimini ministri dei nostri.

Vocietur vobis fortitudine gentium comedetis : & in gloria eorum superbietis.

Pro confusione vestra duplici rubore:laudabunt pfes eorum.

Propterea in terra sua duplicia possidebunt:letitia sempiterna erit eis.

Quia ego dominus diligens iudicium:& odio habens rapinas in holocaustum.

Et dabo opus eorum in veritate:& fedus perpetuum feriam eis.

Et scietur in gentibus semen eorum:& germen eorum in medio populorum.

Omnes enim qui viderint eos cognoscent illos:quia isti sunt semen cui benedixit dñs. Cantū.
Sap. 3 Algebunt iusti:& tanquam scintille in arundineto discurrent.

Iudicabunt nationes & dominabunt populis:& regnabit dominus illorum in perpetuum.

Qui confidunt in domino intelligent veritatem:& fideles in dilectione acquiescent illi.

Quoniam donum & pax: est electis dei. Canticum.
Sap. ca. 10. Eddidit deus mercedem laborum sanctorum suorum : & deduxit illos in via mirabili.

Et fuit illis in velamento die: & in luce stellarum nocte.

Transtulit illos mare rubrum: & transuexit illos per aquam nimiam.

Inimicos autem illorum demersit in mare:& ab altitudine inferorum eduxit illos.

Ideo iusti tulerunt spolia impiorum: & decantauerunt domine nomen sanctum tuum.

Et victricem manum tuam laudauerunt pariter : domine deus noster. Canticum virginum & aliarum sanctarum.
Eccl. ca. 39. Audite me diuini fructus : & quasi rosa plantata super riuos aquarum fructificate.

Quasi libanus odorem suauitatis habete:florete flores quasi lilium date odorem.

Et frondete in gratia & collaudate canticum:& benedicite dominum in operibus suis.

Date nomini eius magnificentiam : & confitemini illi in voce

labiorum vestrorum.

In cithara labior⁹ & cithara: & sic dicetis i confessione operum dñi universa bona valde. Canticum.

Esa. 61. Gaudens gaudebo in domino: & exultabit anima mea in deo meo.

Quia induit me vestimento salutis: & indumento letitie circumdedit me.

Quasi sponsum decoratum corona: & quasi sponsam ornatam monilibus suis.

Sicut enim terra profert germen suum: & sicut ortus semen suū germinat: sic dominus deus germinabit iustitiam & laudem coram vniuersis gentibus.

Propter sion non tacebo & propter hierusalem non quiescam: donec egrediatur vt splendor iustus eius: & saluator eius vt lampas accendatur.

Et videbunt gentes iustum tuum: & cuncti reges inclytum tuum.

Et vocabitur tibi nomen nouum: quod os dñi nominauit.

Et eris corona glorie in manu domini: & diadema regni in manu dei tui. Canticum.

Esa. 62. Non vocaberis vltra derelicta: & terra tua non vocabitur amplius desolata.

Sed vocabitur voluntas mea in ea: & terra tua inhabitabitur.

Quia complacuit domino in te: & terra tua inhabitabitur.

Habitabit enim iuuenis cum virgine: & habitabunt in te filij tui.

Et gaudebit sponsus super sponsam: & gaudebit super te deus tuus.

Super muros tuos hierusalem constitui custodes: tota die & tota nocte in perpetuum non tacebunt.

Qui reminiscimini domini ne taceatis: & ne detis silentium ei donec stabiliat: & donec ponat hierusalem laudem in terra.

Incipiunt letanie maiores.

Kyrie eleison. Christe eleison. Christe audi nos. Christe exaudi nos.

Pater de celis deus: miserere nobis.

Fili redemptor mundi deus: miserere nobis.

Spiritus sancte deus: miserere nobis.

Sancta trinitas vnus deus: miserere nobis.

Sancta maria ora pro nobis.

Sancta dei genitrix ora

Sancta virgo virginum ora pro nobis.

Sancte michael. ij. or

S ancte gabriel or
S ancte raphael or
O mnes sancti angeli ⁊ archan
geli orẽt
O mnes sancti beatorum spiri-
tuum ordines orẽt
S ancte ioannes baptista ora
pro nobis
O mnes sancti patriarche ⁊ p-
phete orẽt
S ancte petre or
S ancte paule or
S ancte andrea or
S ancte ioannes or
S ancte iacobe or
S ancte philippe or
S ancte bartholomee or
S ancte matthee or
S ancte thoma or
S ancte iacobe or
S ancte simon or
S ancte thadee or
S ancte mathia ꝙ. or
S ancte barnaba or
S ancte luca or
S ancte marce or
O mnes sancti apostoli ⁊ euan-
geliste orẽt
O mnes sancti discipuli dom-
ni orẽt
O mnes sancti innocentes orẽt
S ancte stephane or
S ancte line or
S ancte clete or
S ancte clemens or
S ancte sixte or
S ancte cornely or
S ancte cypriane or
S ancte alexander or
S ancte marcelle or
S ancte apollinaris or
S ancte vitalis or
S ancte georgi or
S ancte laurenti or
S ancte vincenti or
S ancte donate or
S ancte hilariane or
S ancte viriane or
S ancte blasi or
S ancte christophore or
S ancte bonifaci or
S cũ hippolyte ⁊ caſſiane orẽt
S ancti laurentine ⁊ pergenti-
ne orẽt
S ancti ioannes ⁊ paule orẽt
S ancti ioannes ⁊ benedicte
orate pro nobis.
S ancti gerualı ⁊ protha ſi orẽt
S ãcti ꝓcelle ⁊ martiniane orẽt
S ancti cosma ⁊ damiane orẽt
S ancti sebastiane ⁊ fabiane orẽt
S ancte mauriti cum socijs tu-
is. or
S cũ dionysi cũ socijs tuis or
S ancte miniate cum socijs tu-
is or
O mnes sancti martyres orẽt
S ancte syluester or
S ancte hilari or
S ancte martine or
S ancte ambrosi or
S ancte augustine or

Sancte gregori ora
Sancte hieronyme ora
Sancte nicolae ora
Sancte fridiane. ora
Sancte çenobi ora
Sancte benedicte. ij. ora
Sancte romualde ij. ora
Sancte maure ora
Sancte placide ora
Sancte antoni ora
Sancte paule ora
Sancte columbane ora
Sancte machari ora
Sancte ioannes ora
Sancte leonarde ora
Sancte bernarde ora
Sancte franciſce ora
Sancte dominice ora
Omnes ſancti ꝓfeſſores orēt
Sancta anna ora
Sancta maria magdalena ora
Sancta felicitas ora
Sancta perpetua ora
Sancta agatha ora
Sancta agnes ora
Sancta cecilia ora
Sancta lucia ora
Sancta ſcholaſtica ora
Sancta petronilla ora
Sancta reparata ora
Sancta catherina ora
Sancta margarita ora
Sancta anaſtaſia ora
Sancta brigida ora
Sancta flora ora
Sancta lucilla ora

Sancta vrſula cum ſociabus tuis ora
Omnes ſancte virgines orēt
Omnes ſancti ⁊ ſcē dei orēt
Propitius eſto: parce nobis domine
Ab omni malo libe.
Ab inſidijs diaboli libe.
A damnatione perpetua libe.
Ab imminentibus peccatorum noſtrorum periculis libe.
Ab infeſtationibus demonum libe.
A ſpiritu fornicationis libe.
Ab appetitu inanis glie libe.
Ab omni immundicia mentis ⁊ corporis libe.
Ab ira ⁊ odio ⁊ omni mala voluntate libe.
Ab immundis cogitationibus libe.
A cecitate mentis ⁊ corpis lib.
A fulgure ⁊ tempeſtate libe.
Per myſterium ſancte incarnationis tue libe.
Per paſſionē ⁊ crucē tuā libe.
Per mortem ⁊ ſepulturam tuam libe.
Per glorioſam reſurrectionem tuam libe.
Per admirabilem aſcenſionem tuam libe.
Per gratiam ſpiritus ſancti paracleti libe.
In hora mortis: ſuccure nob dñe
In die iudicij libe.

Peccatores: te rogamus audi nos

Ut pacem nobis dones te.

Ut misericordia tua nos semper custodiat te.

Ut ecclesiam tuam regere. et defensare digneris te.

Ut locum istum et alia omnia loca nostra visitare exaltare atq; defendere digneris te.

Ut donum apostolicum et oēs gradus ecclesie in sancta religione conseruare digne/ris te.

Ut regibus et principibus nostris pacem et veram concordiam atq; victoriam donare digneris te.

Ut episcopos et abbates et oēs congregationes illis commissas in sancta religione conseruare digneris te.

Ut congregationes omnium seruorum tuor in tuo sancto seruitio conseruare digne. te.

Ut ducem et populum venetum regas et protegas te.

Ut cunctū populū christianum pretiosissimo sanguine tuo redemptū pseruare digne. te.

Ut omnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retribuas te.

Ut animas nostras et parentum nostrorum ab eterna damnatione eripias te.

Ut fructus terre dare et conseruare digneris te.

Ut patriam istam regere atque defendere digneris te.

Ut oculos misericordie tue super nos reducere digneris te.

Ut obsequium seruitutis nostre rationabile facias te.

Ut mētes nostras ad celestia desideria erigas te.

Ut miserias pauperū et captiuorum intueri et reuelare di. te.

Ut regularib⁹ disciplinis nos instruere digneris te.

Ut inimicos sancte ecclie humiliare digne. te.

Ut nauigātib⁹ christianis portum salutis tribuere di. te.

Ut omnibus fidelibus defunctis requiem eternam donare digneris. te.

Ut nos exaudire di. te.

Fili dei. ij. te.

Agnus dei qui tollis peccata mundi: parce nobis domine.

Agnus dei qui tollis peccata mundi: exaudi nos domine.

Agnus dei qui tollis peccata mundi: miserere nobis.

Christe audi nos. Christe exaudi nos. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster. Et ne nos.

℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

℣. Deus cui proprium est mi

fereri semper ⁊ parcere: suscipe deprecationem nostram: ⁊ quos delictorum catena constringit miseratio tue pietatis absoluat.

Omnipotens Oratio.

Sempiterne deus qui facis mirabilia magna solus: prætende super famulos tuos ⁊ super cunctas congregationes illius commissas spiritum gratie salutaris: ⁊ vt in veritate tibi complaceãt: perpetuum eis rorem tue benedictionis infunde. Oratio.

Deus a quo sancta desideria recta consilia ⁊ iusta sunt opera: da seruis tuis illam quam mundus dare non potest pacem: vt ⁊ corda nostra mandatis tuis dedita: ⁊ hostium sublata formidine: tempora sint tua protectione tranquilla. Sio.

Deus qui beatum petrum apostolum a vinculis absolutum illesum abire fecisti: nostrorum quesumus absolue vincula peccatorum: ⁊ omnia mala a nobis ppitiatus exclude. Sio.

Defende quesumus domine deus intercedẽte beata ⁊ gloriosa semperq; virgine dei genitrice maria cum omnibus sanctis: nostrã ab omni aduersitate congregationem: ⁊ ab hostiũ propitius mere clementer insidijs. Oratio.

Re igne sancti spiritus renes nostros ⁊ cor nostrum domine: vt tibi casto corpore seruiamus: ⁊ mundo corde placeamus. Oratio.

Ineffabilem misericordiam tuam nobis domine clementer ostende: vt simul nos ⁊ a peccatis omnibus cunctis: ⁊ a penis ⁊ a tribulationibus quas pro ijs meremur eripias. Oratio.

Deus venie largitor: ⁊ humane salutis amator: q̃sumus clementiam tuam: vt nostre congregationis fratres et sorores qui ex hoc seculo transierunt: beata maria semper virgine intercedente cum omnibus sanctis tuis: ad perpetue beatitudinis consortium peruenire concedas. Oratio.

Deus qui es sanctorum tuorum splendor mirabilis: atque lapsorum subleuator inenarrabilis: fac nos famulos tuos sancte dei genitricis semperq; virginis marie ⁊ omnium sanctorum tuorum vbiq; tueri presidijs necnon familiaritate atque cõsanguinitate nobis coniunctis: ⁊ omni populo christiano: cunctis insidijs fallacis inimici depulsis: concede ad celestem patriam redeundi aditum: ac defunctorum omnium fidelium sacri baptismatis vndarenatorum animabus: gete

perfrui sempiterna. Per eū.x.

Incipit hymnarius Ekalē. ecclesie vsq; aduentum. et ab octaua epiphā. vsq; dominicam passionis. In dñica ad nocturn. hym.

Rimo dierū omnium quo mundus extat conditus: vel quo resurgens cōditor: nos morte victa liberet.

Pulsis procul tenebris: spargamus omnes ocyus: et nocte quaramus pium: sicut prophetam nouimus.

Nostras preces vt audiat: suāq; dextram porrigat: et expiatos sordibus: reddat polorum sedibus.

Vt quisq; sacratissimo: huius diei tempore: horis quietis psallimus. domis beatis maneret.

Iam nunc paterna claritas: te postulamus affatim: abfit libido sordidans: omnisque actus noxius.

Ne fedā fit vel lubrica: compago nostri corporis: per quam anima ignibus: ipsi crememur acri.

Ob hoc redemptor quesimus. vt probra nostra diluas: vite perennis commoda: nobis benigne conferas.

Duo carnis actu exules: effecti ipsi celibes: vt prestolamur cernentes clos canamus gloriā.

Presta pe pijssime patrisq; cōparunice: cū spū paracleto: regnās per oē seculū. Amē. In laudes.

Terne rerū conditor: noctem diemq; qui regis: et tempora das vt alleuet fastidium.

Preco diei iam sonat: noctis profunde pervigil: nocturna lux viantibus: a nocte noctem segreganes.

Hoc excitato lucifer: soluit polum caligine: hoc omnis erroris chorus: viam nocendi deserit.

Hoc nauta vires colligit: pontique mitescunt freta: hoc ipsa petra ecclesie: canēte culpā diluit.

Surgamus ergo strenue: gallus iacentes excitat: et somnolentos increpat: gallus negātes arguit.

Gallo canente spes redit: egris salus refunditur: mucro latronis conditur: lapsis fides reuertitur.

Iesu labentes respice: et nos videndo corrige: si respicis lapsi stabunt: fletuq; culpa soluitur.

Tu lux refulge sensibus: mentisq; somnū discute: te nostra vox primū sonet: et vota soluamus tibi.

Deo patri sit gloria: eiusq; soli filio: cū spū paracleto: et nūc et in perpetū. Ad j. hym. p totū āno.

Iam lucis orto sydere: deum precemur supplices: vt in diurnis actibus: nos seruet a noxijs.

Lingua refrenans temperet: ne li

tis hostor insonet: visum foueo
contegat: ne vanitates hauriat.
Sint pura cordis intima: absti-
net & vecordia: carnis terat su-
perbiam: potus cibiq parcitas.
Vt cum dies abscesserit: nocteq
fors redurerit: mundi per abstis
nentiam: ipsi canamus gloriam,
Deo patri. Inscripti tres
hymni dicuntur per totum annus
exceptis diebus ferialibus tem-
pore passionis. Ad tertiam hy.

Nunc sancte nobis spiritus
unum patri cum filio: dig
nare promptus ingeri: nostro
resistis pectori.
Os lingua mens sensus vigor:
confessionez personent: flammescat
igne charitas: accendat ardor
proximos.
Pr esta pater. Ad. vi. hymnus.
Rector potens verax deus:
qui temperas rerus vices:
splendore mane instruis: & igni-
bus meridiem.
Extingue flammas litium: aus-
fer calorem noxium: confer salu-
tem corporum: veramq pacem
cordium.
Pr esta pf pissime. Ad. te hym.
Rerum deus tenax vigor: im
motus in te permanens:
lucis diurne tempora: successibus
determinans.
Largire clarum vesperes quo vi
ta nusq decidat: sed premia mor-
tis sacre: perennis instet gloria,
Pr esta pater. Ab octava epi-
phanie vsq ad. xl. & ab oct. pen-
tecc. vsq ad aduentum. Inser.
& domnica hymn⁹ ad vesperas.

Lucis creator optime: lucez
dierum proferens: primor-
dijs lucis noue: mundi parans
originem.
Qui mane iunctum vespere: dies
vocari precipis: tetrum chaos il
labitur: audi preces cum fletib⁹.
Ne mens grauata crimine: vite
sit exul munere: dum nil peren-
ne cogitat: seseq culpis illigat.
Celor pulset intimum: vitale
tollat premium: vitemus & no-
xium: purgemus omne pessimum.
Pr esta pater. Ad completoriū
hym. per totum annum exceptis
ferialibus diebus. in. xl. Hymn⁹.

Lucis ante terminum: re-
rum creator poscimus: vt
solita clementia: sis presul ad cu
stodiam.
Procul recedant somnia: & noc
tiuq phantasmata: hostemq nos
strum comprime: ne polluantur
corpora.
Pr esta pater omnipotens: per ie
sum christum dominum: qui te
cum in perpetuum: regnat cum
sancto spiritu. Amen. Ab octa-
ua epiphanie vsq ad dominicaz pas
sionis: & ab octa pente. vsq ad
aduē. In fer. ad nocturn. hymn⁹.

Onfore paterni luminis:
lux ipse lucis ⁊ dies no-
etem canendo rumpimus:assiste
postulantibus.

Fuser tenebras mentium: fuga
cateruas demonum: expelle som-
nolentiã:ne pigritantes obruat.

Sic christe nobis omnibus:in-
dulgeas credentibus: vt profit
exorantibus: quod precinentes
psallimus.

Festa pater. Octaua epi-
phanie vsq ad vi. ab octaua
pentecostes vsq ad aduentum
In fer. in laudibus hymnus.

Splendor paterne glorie:
de luce lucem proferens:
lux lucis ⁊ fons luminis:dies die
illuminans.

Veruscz sol illabere micans ni
tore perpetri:iubarcz sancti spiri
tus:infunde nostris sensibus.

Votis vocemus ⁊ patrem: pa
trem perennis glorie: pater po
tentie gratie: culpam religet lu
bricam.

Informet actus strenuos:den
tes retundat inuidi:casus secun
det asperos:donet gerendi gra
tiam.

Mentẽ gubernet ⁊ regat:casto fi
deli corpore:fides calore feruea
at:fraudis venena nesciat.

Christuscz nobis sit cibus: po
tuscz noster sit fides:leti bibam
sobriam:ebrietatem spiritus.

Vetus dies hic transeat:pudor
sit vt diluculum:fides velut meri
dies:crepusculum mens nesciat.

Aurora cursus proueh:aurora
totus prodeat:in patre totus fi
lius:⁊ totus in verbo pater.

Deo pia. ℣ In aduentu vsque
ad nat. dni hymnus ad vesperas

Conditor alme side
rum:eterna lux
credentium: christe redẽptor om
nium:exaudi preces supplicum.

Qui condolens interitu:mortis
perire seculũ:saluasti mundũ lan
guidũ:donans reis remedium.

Vergente mundi vespere: vti
sponsus de thalamo: egressus ho
nestissima: virginis matris clau
sula.

Cuius forti potentie: genu cur
uantur omnia:celestia terrestria:
nutu fatentur subdita.

Te deprecamur agie: venture
iudex seculi:conserua nos in tem
pore:hostis a telo perfidi.

Laus honor virtus gloria: deo
patri ⁊ filio:sancto simul paracle
to:in sempiterna secula. Amen.

Ad matutinum hymnus.

Verbum supernum prodiens:
a patre olim exiens: qui natus
orbi subuenio:cursu decliui tem
poris.

Illumina nunc pectora:quoque

amore concremat: audito vt beatus: fint pulsa tandem lubrica.

Audeatq; cum posl aderis: rimari facta pectoris: reddens vicem pro abditis: iustisq; regnum pro bonis.

Non demū arcemur malis: pro qualitate criminis: sed cū beatis ppetes: simus perennes celibes.

Laus bonor. In lau. hymnus.

Orta clara ecce intonat: obscura queq; increpat: pellantur eminus somnia: ab ethere christus promicat.

Mens iam resurgat torpida: q̄ sorde extat saucia: sydus refulget iam nouum: vt tollat oē noxium.

Surrus agnus mittitur: latare gratis debitis: oēs pro indulgentia: vocē demus cum lachrymis.

Secūdo vt cū fulserit mūdūq; horror cinxerit: nō pro reatu puniat: sed pius nos tunc protegat

Laus. ℂ In nati. dñi vsq; ad octa. epipha. ad vesperas hymn⁹.

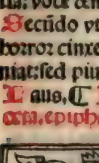

Ent redēptor: gentium: ostende partum virginis: miretur omne seculum: talis decet partus deum.

Non ex virili semine: sed mystico spiramine: verbum dei factum caro: fructusq; ventris floruit.

Alnus tumescit virginis: clausura pudoris permanent: vexilla virtutum micant: versatur in templo deus.

Procedens de thalamo suo: pudoris aula regia: geminę gigas substantie: alacris vt curreat viā.

Egressus eius a pie: regressus eius ad pies: excursus vsq; ad inferos: recursus ad sedem dei.

Equalis eterno pri: carnis trophea accingere: infirma nri corporis: virtute firmans perpeti.

Presepe iam fulget tuū: lumenq; nox spirat nouum: q̄ nulla nox interpolet: fideq; iugi luceat.

Memento salutis auctor q̄ nr̄ quondā corporis: ex illibata virgine: nascēdo formā sumpseris.

Gloria tibi domine: qui natus es de virgine: cum patre ⁊ sancto spiritu: in sempiterna secula. Amen. ℂ Ad nocturn. hymnus.

Quisti redemptor omniū ex patre patris vnice: sol⁹ ante principium: natus ineffabiliter.

Tu lumen tu splendor patris: tu spes perennis omnium: intēde quas fundunt preces: tui per orbem famuli.

Memento salutis auctor. ⁊c.

Sic pius testatur dies: currens per anni circulum: q̄ solus a sede pii: mundi salus aduenerit.

Tunc celum terra hunc mare: hunc omne quod in eis est: auctor tē aduentus tui: laudat exul

tans cantico.

Nos quoq; q scō tuo:redempti
sanguine sumus:ob diez natalis
tui:hymnū nouum concinimus.
Gloria tibi domine. ℂ In laudi
bus vsq; ad epiphaniam hym.

A Solis ortus cardine:ad vs
que terre limitem: christum
canamus principem: natum ma
ria virgine.

Ecce auctor seculi:serule cor
pus induit: vt carnem carne li
beraret:ne pderet quos cōdidit.

Caste parentis viscera: celestis
intrat gratia:venter puelle bāta
lat:secreta que non nouerat.

Domus pudici pectoris: tēplū
repente fit dei: intacta nesciens
virum:verbo concepit filium.

Genita est puerpera : quem ga
briel predixerat:quem matris al
no gestiens:clausus ioannes sen
serat.

Feno iacere pertulit: psepe nō
abhorruit : paruoq; lacte pastus
est:per quem nec ales esurit.

Gaudet chorus celestium:t an
geli canunt deo:palāq; fit pasto
ribus:pastor creator omnium.

Memento salutis auctor:tē.
Gloria tibi dñe. ℂ In epipha
nia t p octauā. In laud. hymn⁹.

Herodes impie: chri
stum venire quid times?nō
diripit mortalia:qui regna dat ce
lestia.

Ibant magi quam viderāt:stel
lam sequentes premia: lumen re
gnūt lumine:deū fatent munere.

Lauacra puri gurgitis:celestis
agnus attigit : peccata que non
detulit:nos abluendo sustulit.

Nouū genus potentie:aque ru
bescūt hydrie: vinumq; iussa fun
dere mutauit vnda originem.

Memento salutis auctor.tē.
Gloria tibi domine qui apparu
isti hodie:cum patre t sancto spi
ritu in sempiterna secula. Amē.
ℂ Ab octa.epipha.vsq; ad.xl.t
ab octa.pente.vsq; ad aduentum
In sabbatis ad vesperas hymn⁹.

Lux beata trinitas: t prin
cipalis vnitas:iam sol rece
dit igne⁹: infunde lumē cordib⁹.

Te mane laudū carmine:te de
precemur vesperi: te nra supplex
gloria:per cuncta laudet secula.
Eo patri. ℂ In quadragesi
ma vsq; ad dominicam passionis
sabbatis t dominicis diebus ad
vesperas hymn⁹.

Aures ad nostras
deitatis preces:de
us inclina pieta
te tua: supplicum
vota suscipe pre
camur:famuli tui.

Respice clemens solio de sanc
to:vultu sereno lampades illu
stra:lumine tuo tenebras depelle;
pectoris nostri.

Crimina laxa pietate multa. ablue sordes vincula dirumpe: parce peccatis relaxa tacentes: dextera tua.

Me sine tetro mergimur profundo: labimur alta sceleris sub unda: brachio tuo trahamur ad clara: sydera celi.

Christe lux vera bonitas ⁊ vita: gaudium mundi pietas immensa: qui nos a morte roseo saluasti sanguine tuo.

Respice tuum petimus amorem: mentibus nostris fidei refunde lumen eternum charitatis auge: dilectionem.

Tu nobis dona fontem lachrymarum: ieiuniorum fortia ministra: vitia carnis millia remunde framea tua.

Procul a nobis perfidus absistat sathan a tuis viribus confractus: sanctus assistat spiritus a tua: sede dimissus.

Gloria deo sit eterno patri: sit tibi semper genitorio nate. cum quo equalis spiritus per cuncta: secula regnat. Amen. Jn al. vsque ad communicam passionis in

Aser. ad vesperas hymnus.

Audi benigne conditor. nostras preces cum fletibus: in hoc sacro ieiunio: nostras quadragenario.

Scrutator alme cordium: infirma tu scis virium: ad te reuersis

exhibe: remissionis gratiam.

Multum quidem peccauimus: sed parce confitentibus: ad laudem tui nominis: fer medelam languidis.

Sic corpus extra pateat: dona per abstinentiam: ieiunet vt mens sobria: a labe prioris criminum.

Presta beata trinitas: precede simplex vnitas: vt fructuosa sint tuis: ieiuniorum munera. Amen.

In laudibus hymnus.

Jam christe sol iustitie: meridies exhauscat tenebras: virtutum vt lux redeat: terris diem cum reparas.

Ora tempus acceptabile: ⁊ penitens cor tribue: peccata vt deleantur: quos longa fatigat pietas.

Quidquid penitentie: da ferre quantis grandius: maiore tui munere: quo demptio sit criminum.

Dies venit dies tua: in qua reliquum omnia: letemur in hac vt tue: per hanc reducti gratie.

Te rerum vniuersitas: clemens adoret trinitas: at nos nouo per nouum: nouum canamus canticum. Amen.

Per totam quadragesimam in fer. ad completorium hymnus.

Christe qui lux es ⁊ dies: noctis tenebras detegis: lucisque lumen crederis: lumen beatum predicans.

Precamur sancte domine: defende nos in hac nocte: sit nobis in te requies: quietam noctem tribue:

Ne grauis somnus irruat: nec hostis nos subripiat: ne caro illi consentiens: nos tibi reos statuat.

Oculi somnum capiant: cor ad te semp vigile: dextera tua protegat: famulos qui te diligunt.

Defensor nr aspice: insidiantes reprime: guberna tuos famulos: quos sanguine mercatus es.

Memento nostri domine: in gratiam isto corpore: qui es defensor anime: adesto nobis domine.

Deo pri. A dñica passionis vsq; in cenam dñi ad vesp. hymnus.

Vexilla regis prodeunt: fulget crucis mysterium: quo carne carnis conditor: suspensus est patibulo.

Quo vulneratus insuper: mucrone diro lancee: vt nos lauaret crimine: manauit vnda & sanguine.

Impleta sunt q concinit: dauid fideli carmine: dicens in nationibus: regnauit a ligno deus.

Arbor decora & fulgida: ornata regis purpura: electa digno stipite: tam sancta membra tangere.

Beata cuius brachijs: secli pependit pretium: statera facta est: prede quamq; tulit tartaris.

O crux aue spes vnica: hoc passionis tempore: auge pijs iustitiam: reisq; dona veniam.

Te summa deus trinitas: collaudet omnis spūs: quos per crucis mysterium: saluas regis per secula. Amen. Ad nocturnum.

Pange lingua gloriosi: prelium certaminis: & super crucis trophęum: dic triumphum nobilem: qualiter redemptor orbis: immolatus vicerit.

De parentis protoplasti: fraude factā condolens: quādo pomi noxialis: morsu in mortem corruit: ipse lignum tunc notauit: damna ligni vt solueret.

Hoc opus nostre salutis: ordo deposcerat: multiformis proditoris: ars vt artem falleret: & medelam ferrunt inde: hostis vnde leserat.

Quando venit ergo sacri: plenitudo temporis: missus est ab arce patris: natus orbis conditor: atq; ventre virginali: caro factus prodijt.

Vagit infans inter arcta: conditus presepia: membra pannis involuta: virgo mr alligat: & pedes manusq; crura: stricta cingit fascia.

Gloria & honor deo: vsquequo altissimo: vna pri filioq; inclyto paracleto: cui laus est & potās: per eterna secula. Amen.

Illustris ser qui iam peracteis: tempus implens corporis: se volēte natus ad hoc passioni deditus: agnus in cruce levatur: immolandus stipite.

Fle acetum fel arundo: sputa
clau lancea:mite corpus perfo
ratur:sanguis vnda profluit:ter
ra pontus astra mundus:quo la
uantur flumine.

Crux fidelis inter omnes: ar
bor vna nobilis: nulla sylua ta
lem profert: fronde flore germi
ne:dulce lignum dulces clauos:
dulce pondus sustinet.

Flecte ramos arbor alta:tensa
laxa viscera:et rigor lentescat ille
quem dedit natiuitas:vt superni
membra regis:miti tendas stipite.

Sola digna tu fuisti:ferre secli
pretium:atque portum preparare
naute mundi naufrago:quem
sacer cruor perunxit:fusus agni
corpore.

Gloria et honor deo vsquequo.
Feria.ii.passionis vsq; in ce
nā dñi in fer.ad tertiā hymnus.

Ei fide qua viui
mus:sperenni
qua credimus:p
charitatis gfam:
christo canamus
gloriam.

Cui ductus hora tertia:ad pas
sionis hostiam:crucis ferens su
spendia:quem redemit perditas.

Precemur ergo subditi:redem
ptione liberi:vt cruat a seculo:
quos soluit a chirographo.

Gloria tibi trinitas: equalis vna
deitas:et ante oē seculū:et nunc et
in ppetuū. Amē. Ad.vi.hym⁹.

Qua christus hora sitiit:
crucem vel in qua subiit:
quos prestat in hac psallere:di
ter siti iustitie.

Quibus sit et esuries:quam ipse
de se satiet:crimen sit vt fastidi:
vtriusque desiderium.

Charisma sancti spiritus: sic
influat psallentibus: vt carnis
estus frigeat:et mentis algor fer
ueat.

Gloria tibi trinitas. Ad.ix.hy⁹.

Ternis ter horis numerus
sacre fidei panditur:nunc
trinitatis nomine:munus precem
mur venie.

Patronis en confessio: christi
meretur gratiam: Laus nostra
vel deuotio: mereatur indulgen
tiam.

Mox per crucem nunc inte
rit: et post tenebras lux redit:
horror dehiscat criminum:splen
dor nitescat mentium. Gloria
tibi trinitas. In resurre
ctione domini vsque ad ascen
sionem ad vesperas.

Decenam agni prouidi: et
stolis albis candidi:post
transitum maris rubri:christo ca
namus principi.

Cuius corpus sanctissimum:in
ara crucis torridum:cruore eius
roseo:gustando viuimus deo.

Protecti pasche vespere:a cuius

flante angelo crepti de durissimo:pharaonis imperio.

I am pascha nostrum christus est: qui immolatus agnus est: syncerita-tis azima:caro eius oblata est.

O vere digna hostia: per quam fracta sunt tartara: redempta plebs captiuata: reddita vite premia.

Q onsurgit christus tumulo:victor redit de baratro:tyrannum trudens vinculo:et reserans paradisum.

Q uesumus auctor omnium:in hoc paschali gaudio:ab oi mortis impetu:tuu defende populu.

G loria tibi domine: qui surrexisti a mortuis:cum patre et sancto spiritu: in sempiterna secula. Amen. ¶ Ad nocturnus.

RExterne domine:rerum creator omniu:q eraso a secula:semper cum patre filius.

Q ui mundi in primordio:adam plasmasti hominem:cui tue imagini:vultum dedisti similem.

Q uem diabolus deceperat: hostis humani generis: cuius tu formam corporis: assumere dignatus es.

O t hoiem redimeres:quē ante tā plasmaueras:et nos cū eo cōungeres:per carnis contubernium.

Q uem editum ex virgine:pauescit ois anima: p quē et nos resurgere:deuota mēte credimus.

Q ui nobis per baptismum:donasti indulgentiam:qui tenebamur vinculis:ligati conscientie.

Q ui crucem ppter hoiem:suscipere dignatus es: dedisti tuum sanguinē:nostre salutis pretium.

Q uesumus auctor.

G loria tibi domine.

¶ In laudibus hymnus.

AVrora lucis rutilat:celum laudibus intonat:mundus exultans iubilat: gemens infernus ululat.

Q um rex ille fortissimus:mortis cōfractis viribus:pede pculcāto tartara:soluit a pena miseros.

I lle qui clausus lapide:custoditur sub milite: triūphāo pompa nobili:victor surgit de funere.

S olutis iam gemitibus:et inferni doloribus: quia surrexit dñs: resplendens clamat angelus.

M histes erant apostoli: de nece sui domini: quem pena mortis crudeli:serui damnarunt impij.

S ermone blādo angelus:predixit mulieribus: in galilea dominus:videndus est ihesus.

I lle dum pergunt concite:apostolis hoc dicere: videntes eum viuere:osculantur pedes dñi.

Q uo agnito discipuli:in galileam propere: pergunt videre faciem desideratam domini.

Q laro paschali gaudio: sol

mundo nitet radio: cum christum iam apostoli: visu cernunt corporeo.

Ostensa sibi vulnera: in christi carne fulgida: resurrexisse domi/num: voce fatentur publica.

Rex christe clementissime: tu corda nostra possides: vt tibi laudes debitas: reddam⁹ omni tpe.

Quesumus autor.

Gloria tibi dñe. ℂ In ascēsio, ne eius venturi ad vesperas.

Hymnum canamus glorie: hymni noui nunc perso/nent: christus nouo nunc trami/te: ad pfis ascendit thronum.

Transit triumpho glorie: poli potēter culmina: qui morte mor/tem assumpserat: deitus a mo/talibus.

Apostoli tunc mystico: in mon/te stantes christiatis: cum ma/tre clara virgine: iesu videbant gloriam.

Hic prosecuti lumine: leto pe/rentem sydera: letis p auras cor/dibus: ouere regem seculi.

Quos alloquētes angeli: quid astra stantes cernitis? saluator hic est inquiunt: iesus triumpho nobili.

Ad vobis ad celestia: qui regna nunc assumptus est: venturus in/de seculi: in fine iudex omnium.

Quo nos precamur tempore: iesu redemptor vnice: inter tuos in ethera: seruos benignus ag/grega.

Da nobis illuc sedula: deuotio/ne tendere: quo te sedere cum patre: in arce regni credimus: Gloria tibi domine: qui scan/dis super sydera cum pfe t san/cto spū: in sempiterna secula. Amen. ℂ Ad noctur. hymnus.

Iesu nostra redemptio: a/mor t desiderium: deus crea/tor omnium: homo in fine tem/porum.

Que te vicit clementia: vt fer/res nfa crimina: crudelē morte/ patiēs: vt nos a morte tolleres?

Infernī claustra penetrās: mos captiuos redimens: victor trium/pho nobili: ad dextram patris/ residens.

Ipsa te cogat pietas: vt mala nostra superes: parcendo t voti compotes: nos tuo vultu satie.

Tu esto nostrum gaudium: qui es futurum premiū: sit nostra in te gloria: p cūcta semper secula.

Da nobis illud.

Gloria tibi dñe. ℂ In lau. hym.

Aeterne rex altissime: re/demptor t fidelium: quo morte soluta reperit: dat triūm/phus glorie.

Scandēs tribunal dextere: pfis potestas omnium: collata iesu ce/litus: que non erat humanitus.

Et trina rerum machina: cele/

stium terrestrium: & infernorum
odita: flectant genu iam subdita.
Tu remitt videntes angeli: versa
vice mortaliu: culpat caro purgat caro: regnat deus dei caro.
Tu u christe nostrum gaudium:
manens olympo predium: mundi regis qui fabricam: mundana
vincens gaudia.
Hinc te precantes q̃s: ignosce
culpis omnibus: & corda sursum
subleua: ad te superna gratia.
Ut cũ rubente ceperis: clarere
nube iudicis: penas reprellas debitas: reddas coronas perditas.
Do a nobis illuc. Glia tibi dñe.

¶ In pentecostes & per octauã ad vesperas.

Iam christ⁹ astra
ascẽderat: regressus vñ venerat:
promissum pfis
nunere: sanctum
daturus spiritum.
Solẽnis vigebat dies: quo mystico septemplici: orbis volutus
septies: signat beata tempora.
Dum hora cunctis tertia: repẽte mundus intonat: orantibus
apostolis: deũ venisse nuncians.
Hoc pfis ergo lumine: hoc ignis almus est: qui fida christi
pectora: calore verbi compleat.
Implera gaudent viscera: afflata sco spũ: voces diversas intonant: fantur dei magnalia.
Et omni gente cogniti: grecis
latinis barbaris: cũctisq; admirãtib⁹: linguis loquunt omnibus.
Iudea tunc incredula: insana
torno spũ: ructare musti crapulam: alumnos christi concrepat.
Sed signis & virtutibus: occurrit & docet petrus: falsa prophari perfidos: iohelis testimonio.
Hic Christe nunc paracletus
per te pius nos visitet: nouãsq;
terre faciem: culpis solutos recreet.
Gloria patri domino: natoq;
qui a mortuis: surrexit ac paracleto: in seculorum secula. Amẽ.

¶ Ad nocturnum hymnus.

Veni creator spũs: mentes
tuor visita: imple superna
gratia que tu creasti pectora.
Qui paracletus diceris: donum
dei altissimi: fons viu⁹ ignis charitas: & spiritalis vnctio.
Tu septiformis munere: dextre
dei tu digitus: tu rite promisso
pfis: sermone ditans guttura.
Accende lumẽ sensibus: infunde amorem cordibus: infirma
nostri corporis: virtute firmans
perpeti.
Hostem repellas longius: pacemq; dones protinus: ductore
sic te preuio: vitem⁹ oẽ noxium.
Per te sciamus da patrem: noscamus atq; filium: te utriusque
spũm: credamus omni tempore.

Hic christe. Filia pri domino.

¶ In laudibus hymnus

BEata nobis gaudia: anni reducit orbita: cum spiritus paracletus: effulsit in discipulos.

Ignis vibrante lumine: lingue figuram detulit: verbis vt essent profluit: et charitate feruidi.

Linguis loquuntur omnium: turbe pauent gentilium: musto madere deputant: quos spiritus repleuerat.

Patrata sunt hec mystice: pasche pacto tempore: sacro dierū numero: quo lege fit remissio.

Te nunc deus pissime: vultu precamur cernuo: illapsa nobis celitus: largire dona spiritus.

Dudum sacrata pectora: tua replesti gratia: dimitte nunc peccamina: et da quieta tempora.

Sit laus patri cum filio: sancto simul paracleto: nobisq; mittat filius charisma sancti spiritus. Amen.

¶ In solennitate sce trinitatis ad vesperas cum.

O veneranda: et Ad laudes.

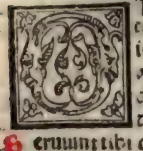

PAter sce mitis atque pie: o iesu christe fili venerande: paracletecq; spiritus et alme xpe eterne.

Seruiunt tibi cuncta que creasti te tue cuncte laudant creature: nos quoque hymnum psallimus deuoti: tu nos exaudi.

Trinitas sancta vnitasq; firma: deitas vera bonitas: immensa: lux angelorum salus orphanorum: spesq; cunctorum.

Gloria ingens sine fine manes: sit trinitati summe deitati: cuncta per secula voce simul vna: cuncti dicamus. Amen. Diuisio ad noc.

O Veneranda trinitas laudanda: valde benigna gloriaq; digna: nostras exaudi preces quibus tibi: canimus hymnum.

Te inuocamus atque adoramus: teq; laudamus trinitas beata: tu nobis dona scelerum cunctorum: ac remissionem.

Vt valeamus mentibus deuotis: agere dignas tibi quoq; laudes: die ac nocte horis et momentis: semper dicentes. Gloria ingens. ¶ In corporis christi et per octauam ad vesper. hymnus.

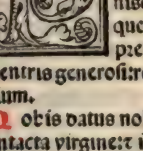

LAnge lingua gloriosi: corporis mysterium: sanguinisq; pretiosi: quem in mundi pretium: fructus ventris generosi: rex effudit gentium.

Nobis datus nobis natus: ex intacta virgine: et in mundo conuersatus: sparso verbi semine: sui moras incolatus: miro clau-

fit ordine.

In supreme nocte cene:recumbens cū fratrib⁹:observata lege plene:cibis in regalib⁹:cibū turbe duodene:se dat suis manib⁹.

Verbum caro panem verū:verbo carnem efficit:fitq; sanguis christi merum:t si sensus deficit: ad firmandum cor syncerum:sola fides sufficit.

Tantum ergo sacramētū:veneremur cernui:t antiquū documentū:novo cedat ritui:ꝓstet fides supplementū:sensuum defectui.

Genitori genitoq; laus t iubilatio:salus honor virtus quoq; sit t benedictio:procedenti ab utroque:compar sit laudatio. Amen. ¶ Ad nocturnū hym⁹.

Sacris solēniis iuncta sint gaudia:t ex precordiis sonent preconia:recedant vetera nova sint omnia:corda voces t opera.

Nocte recolitur cena novissima:qua christus creditur agnus t agima:dedisse fratribus iuxta legitima:priscis indulta patribus.

Post agnum typicum expletis epulis:corpus dominicum datū discipulis:sic totum omnibus quod totum singulis cibus fatemur manibus.

Dedit fragilibus corpis ferculum:dedit t tristibus sanguinis poculum:dicens accipite quod trado vasculū:oēs ex eo bibite.

Sic sacrificium illud instituit: cuius officium cōmitti voluit:solis presbyteris quibus sic congruit:ut sumant t dent ceteris.

Panis angelicus fit panis hominum:dat panis celicus figuris terminum:o res mirabilis manducat dominum:pauper servus t humilis.

Te trina deitas vnaq; poscimus:que sic nos visitas sicut te colimus:p tuas semitas duc nos quo tendimus:ad lucem quam inhabitas. Amen. In laudib⁹.

Verbum supernum prodiens:nec patris linquens dexteram:ad opus suum exiens: venit ad vite vesperam.

In mortem a discipulo:suis tradendus emulis:prius in vite feculo:se tradidit discipulis.

Quibus sub bina specie:carnez dedit t sanguinem:vt duplicis substātie:totū cibaret hominez.

Se nascens dedit socium:cōvescens in edulium:se moriens in pretiū:se regnans dat in p̄miū.

O salutaris hostia:que celi pandis ostium:bella premunt hostilia:da robur fer auxilium.

Vni trinoq; dño:sit sempiterna gloria:qui vitam sine termino:nobis donet in pria. Amen. ¶ In festo transfiguratiōis dōmini ad vesperas hymnus.

Audet mf pieta
tis:in valle gemē
tiū:p ducatū di.
gnitatis:chīi re.
gis oīum:quo di
lecta p̄decotaris:
in culmine montium.

Ubi pfes p̄cellentes:in mor
tali co:pe:admirant assistētes:de
tam grandi munere:diuinum lu
men cernētes:in creato lumine.

Quod vertices p̄optatum:
p̄ecolunt deuotius: moyses lu
men p̄clarum:legis date celi
tus:t helias iubar magnum;zelo
dei feruidus.

Presentia veritatis:declarat p̄o
uide in audita voce pfis: de su
premo germine:t spū veritatis:
forma lucis lucide.

Genitori genitoq;:laus t iubi
latio:salus honor virtus quoq;
sit t benedictio:p̄cedēti ab vtro
que:compar sit laudatio. Amē.

℣ Ad nocturnum hymnus.

Exultet laudibus: sacrata
concio:celi agminibus:iū
cta tripudio:p̄o verbi glo:ia: q̄
splendent omnia: terra pontus
t etherа.

Remissus pandit:fratrum de
medio:pfis cū labit:vox de fasti
gio:dicens hunc filium:doctorē
celicum:audituq; dignissimum.

Succedit in spōsa:p̄o fratris
femine;a viro repulsa;viriḃ ca
rente:mandante dño: moysi in
monte:calciamentum soluere.

Speciosus forma:p̄ natis alijs:
vestitus glia fit sponsus sangui
nis: o res mirabilis: gubernat
omnia:celsus pauper t humilis.

Me trina deitas vnaq; poscim:
que sic nos visitas sicut te coli
m:p tuas semitas duc nos quo
tendimus:ad lucem quam inha
bitas. Amen. ℣ Ad laus. hym.

Nouus sydus exorit:christi
pia clemēria:quo tenebro
sa premitur:inimici seuitia.

Insurgere cum nitit: malignī
tas spirituum:ex aduerso resisti
tur:p̄epotenti exercitu.

Roborant in acie:intuētes si
gnaculum: desidentes militie:vt
assequantur brauium.

Pro quo se cunctis obiecit:bea
tus in mysterio:chr̄ist⁹ t tandē
perficit: regnans in celi solio.

Gloria tibi domine :potestas t
imperiū:qui certantibus agie:a
perte monstras premiuz. Amen.

℣ Ab octaua pēthecos.vsq; ad
kale.octobris in dñicis ad noc.

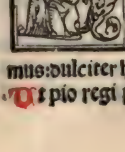

Octe surgentes
vigilemus om
nes : semper in
psalmis medite
mur atq;: viriḃ
totis dño cana
mus:dulciter hymnos.

Ut pio regi pariter canentes:

cum filio sanctis mereamur an/
lam:ingredi celi simul t beatay:
ducere vitam.
P zesset hoc nobis deitas beata:
patris ac nati pariterqs sancti:
spūs cuius relucat in omni:glo/
ria mundo. Amen. In laudi.

ECce iam noctis tenuatur
umbra:lucis aurora rutilans coruscat: nisibus totis ro/
gitemus oēs: cunctipotentem.
U t deus nr miseratus oēm:pel
lat languorē tribuat salutem:do/
net t nobis pietate pr̄is:regna
polorum. P zesset hoc nobis.
C In fcā maria vgine ad vesp.

Ale maris hym⁹.
stella: dei mr al/
ma:atqs semp v̄/
go:felix celi por/
ta.
S umens illud
aue:gabrielis ore:funda nos in
pace:mutans eue nomen.
S olue vincla reis:profer lumē
cecis:mala nostra pelle:bona cū
cta posce.
M onstra te esse matrem: sumat
per te preces:qui pro nobis na/
tus:tulit esse tuus.
V irgo singularis:inter omnes
mitis:nos culpis solutos:mites
fac t castos.
V itam presta puram:iter para
tutum vt videntes iesum: sem/
per colletemur.
S it laꝰ deo pr̄i:summo xpo decꝰ:
spūi scō:trib⁹ honor. vnꝰ. Amen.
C Ad nocturnum hymnus.

QUem terra pontus ethe/
ra:colunt adorant predi
cant:trinam regentē machinam:
claustrum marie baiulat.
Q ui luna sol t omnia:deseruiūt
per tempora: perfusa celi gratia:
gestant puelle viscera.
B eata mr munere:cuius supe/
nus artifex:mundū pugillo trī/
nēs:vētris sub arca clausus est.
B eata celi nuncio:fecūda sanc
to spū:desideratus gentib⁹:cu/
ius per alium fusus est.
G lia tibi dne :qui natus es de
virgine:cum patre t sancto spiri
tu:in sempiterna secula. Amen.
C In laudibus hymnus.

OGloriosa domina excelsa
super sydera:qui te creauit pe/
uide:lactasti sacro vbere.
Q uod eua tristis abstulit : tu
reddis almo germine:intrent vt
astra flebiles:celi fenestra fīs es.
T u regis alti ianua:t porta lu/
cis fulgida:vitā datā per virgi/
nez:gentes redempte plaudite.
G loria tibi domine.
C In festo sancti matthie apli
ad vesper. t ad laudes hymnus.

ETerno regi glorie : dulce
cantemus canticum: ma/
thiam virum gratie : sorte fecit
mirificum.

Sorte eligendi mittit: sup mathiã cecidit: honor mathie traditur: quem iudas latro perdidit.

Quodenus apostolum: sanctus elegit spūs: ut predicaret symbolum: docto: electus celitus.

Transit p mūdū pdicās: turbã cōuertens plurimã: tandē cto sanctificans: martyr sei pūm hostiã.

Patri nato paracleto: sit laus virtus t glia: q nos mathie merito: ducat ad celi gaudiū. Amē.

¶ Ad nocturnum hymnus.

IN hac die letitie: celebremus solennia: qz mathias hodie: scandit ad celi gaudia.

Sorte mathias vndecim: sociatur consortio: super sedes duodecim: sessurus in iudicio.

Surgentē christū predicat: euāgelizās omnibus: miris t signis ornat: t curat a languoribus.

Postq̄ fidē hic docuit: pro fide mortem patitur: pro morte quaz sustinuit: vita perenni fruitur.

Patri nato. ¶ In sancto bene dicto ad vesperas hymnus.

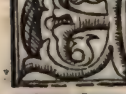

Christe sanctorum deus atq̄ virtus: vita t forma vita lux salusq̄: supplicum vota pariterq̄ hymnum: suscipe clemens.

Cui tuum dudum benedictum ad te: attrahens mire segregasti mundo: vt prāua mundi reprobare discens: te sequeretur.

Quinus duorum animum puri: gratia prestante fidei valere: qua valens mira precibus peregit: mente fideli.

Dein extendens pedem in remotis: ardua scandens cruciare mallens: corporis artus inuenili ardens casto amore.

Imbuit post hinc homines beatos: regulis arctis animos retundi: t iugo semper domini polorz subdere colla.

Aquibus beatus maurus sedulus minister: gurgite ductum placidum puerum: obsequēs patri latice leuatum equore traxit.

Quius o christe meritis precamur: arceas iram tribuas fauorem: gratiam prestes veniamq̄ nobis: mitis ad omnes.

Prebe oramus deus alme rector: vt fides nostra vitijs resistat: atque virtutum studijs minister: rectore puro.

Gloriam patri resonemus omneo: t tibi christe genite supnec cum gbus sanctus simul t creator: spiritus regnat. Amen.

¶ Ad nocturnum hymnus.

SIgnifer inuictissime: sanctorum dux militie: nos benedicte valido: precum defende brachio.

Hostis armis execrabilem: leonis

vince rabiem: quibus olim teter
rimam: pellis ab ore merulam.
Vrtice iunctę vrpibus: vulnus
curant vulneribus: flāmata mens
diuinius: ignem extinguit igni-
bus.
Q rucem mittens vt lapidem: ve
neni frangis calicem: non valet
mortis vasculum: vite ferre signa
culum.
Prater quem tunc nequissimus:
vagum raptabat spiritus dum
tua virga ceditur: stabilitati red-
ditur.
Sit laus pri ingenito: sit decus
vnigenito: sit vtriusq; partili: ma
iestas summa flamini. Amen.

In laudibus hymnus.

Aurora surgit aurea: festa re
staurans annua: cum bene
dictus arduum: celi scandit pala
tium.
Q uanta in summis accipit: qui
sic in imis claruit: cuius micant
prodigia: p ampla mūdi climata.
Q uius carentum gratia: tellus
vomit cadauera: pestis vnda li
quida: sicca lambit vestigia.
Motiuo orbis ambitum: per so-
lis vidit radium: menē in aucto
re posita: subiecta cernit omnia.
Te summe pater petimus: pro-
ne mentis visceribus: vt celum
des ascendere: quos terram do-
ces spernere. Sit laus patri,

In sancto michaele ad vesp

rasbymnus.

Ibi christe splen
dor: patris: vita q
tus cordium: in
conspectu angelo-
rum: votis psal
limus: alternantes concrepādo:
melos damus vocibus.
Q ollaudamus venerantes om
nes celi milites: sed precipue p̄
matem: celestis exercitus: michae
lem in virture: cōterentē gabulū.
Q uo custode procul pellens: rex
christe pissime: omne nefas ini
mici: mundo corde t corpore: pa
radiso redde tuo: nos sola clemē
tia.
Gloriam patri melodis: perso-
nemus vocibus: gloriam christo
canamus: gloriam paracleto: qui
deus trinus t vnus: extat ante se
cula. Amen. Ad nocturnum.

Christe sanctorum: decus
angelorum: auctor humani
generis t rector: nobis eternum
tribue benignus: scandere re-
gnum.
Angelū pacis michael ad istas:
celitus mitti rogitemus aulas:
nobis vt crebro veniēte crescāt:
prospera cuncta.
Angelus fortis gabriel vt fu-
ste: pellat antiquum volitet ab al
to: sepius templum veniens in
istud: misertus nostri.
Angelum nobis medicum sa-

lutis : mitte de celis raphael vt omnes : sanet egrotos pariterq; nostros: dirigat actus.

H Tinc dei nostri genitrix maria: totus t nobis chorus angelorum: semper assistat: simul t beata: concio tota.

P Restet hoc nobis veritas beata: patris ac nati pariterque sancti: spiritus cuius reboat in omni: gloria mundo. Amen.

C Ad laud. hymnus.

S Cimus in celo tibi cum draconem: prelium magnum michael fuisse: cum foras esset domino iubente ejiciendus.

Q uumq; stellarum sine luce partem: terriam cauda traheret retorta: cum suis pulsum sociis repente: terga dedisse.

U nde miramur satis t volemus: q; bonus amens ita christia nos: quos tibi tante sciat esse curе: ledere pergat.

A tq; te totis ideo rogamus: viribus ne nos modo derelinquas: qui tuum caste celebramus omni: tempore nomen.

D e prius qui iam voluit q; abste: victus in celo fuerit vicissim: victor in terra remanens superbo: gaudeat ore.

E t tibi q; non valeas velisse: stare pro nostri populi miselli: filijs princeps bone sancte magne: imputet vitro.

N os vt vt sere habeat supe: mo: gloriam prompte: deo canamus: vtilem multis : tibi principatum: qui dedit olim. Amen.

C In sanctis iusto t clemente ad vesper. t nocturn. hymnus.

O Confessores lucidi : iustus t clemens inclyti: nos primus christicolas: vos vsq; ab infantia.

L iquistis terram aphricam: innando multa maria: que pfecto vt transita: adiuistis vos tuscias.

G ermani vos cum regulo: venistis archiepiscopo: per vos fecit prodigia: dominus in italia.

Q uintatem antoniam: circunderunt agmina: vuandalor: cum clypeis: arcubus atq; lanceis.

S atis volebat populus: obsessus valde nimius: tanto nanq; tede core: periculo inopie.

O erat almonia: populis in antonia: supplices orant dominū, vt ferat adiutorium.

P resta btā. C Simplicio in laud.

A Udite nam consilium: iustus t clemens inquiunt: prebete panes optimos: projecte ad vuandalos.

A rridet eis populus: sanctorū de consilio: pro petris panes iacciunt: ad bella quando veniunt.

H ostis erat famelicus : iactura prompte comedit: vt tāgunt ora panibus: lapsi sunt ab hoc seculo.

Pcesta beata trinitas: vt per eo
rum merita: intrare aulam prin
cipis. nos valeamus dñi. Amen.

¶ In sancto romualdo ad ve
speras hymnus.

E romualde ca
nimus: festūq; t iē
colim⁹: t vota pia
soluim⁹: melosq;
leti pangimus.

Mu spernens pōpas seculi: vitā
sumens monasticam: edificasti e
remum: egregiam camalduli.

Moxeo habens angelicos: sem
per eras cū fratribus: pius beni
gnus humilis: sancto repletus
spiritu.

Vn mandatis dñicis: cunctis sta
bas solicitus: numq; cessans exol
uere: laudes deo altissimas.

Mu vires hostis ipij: fretus vir
tute dñi: tyrannum carnis supe
rans: polum petis tripudians.

Nunc laureat⁹ agmine: celi fil
ges in culmine: cōiunctus choro
principum: vitis vita viuentiu.

Ergo confessor inclyte: lumen
vite monastice: sedens in choro
superum: ora pro nobis domi
num.

Gloria patri dño: gloria vnige
nito: vna cum sancto spiritu: in se
culo: rum secula. Amen.

¶ Ad nocturnum hymnus.

ORdinis auctor romualde
morum; dux rauennatum
radians locorum: conditor felix
eremi virorum: laudibus esto.

Vt tuas christo recitare laudes
vox queat nostra quibus alme
gaudes: atq; nobiscum pietate
plaudes: carmine festo.

Quas pias proles generare ce
lis: maldulus alpis meruit fide
lis: demonum salua pater ipse te
lis: nocte dieq;.

Vt dies festi monachis colan
tur: laudibus dignis domino fe
rant: glorie grates superi petan
tur: voce fideq;.

Qui ferant nobis meritum in
uamen: sine quod nullū fragēs
grauamen: adsit t nobis speciale
flamen: auxiliator.

Mota quoq; nobis trinitas fa
ueto: vnitas nostros stimulos ca
ueto: eximas cetus animeq; leto:
rex dominator. Amen.

¶ Ad laudes hymnus.

SEcratum diem annuum:
magno colamus gaudio: cū
romualdus splendidus: felix mi
grauit seculo.

Nam oriundus extitit: urbis ra
uenne nobilis: ex claro ducum
genere: carnis duxit originem.

Hic largas opum copias: om
nemq; mundi gloriam: spreuit
vt inops inopem: christum sequa
tur principem.

Vir iste clementissimus: sic erat
deo placitus: vt virtute mirific⁹;

semper esset mortalibus.
Multi curantur languidi: et effugantur demones: ad laudem christi nominis: et confessoris gloriā.
Per annum quoq; integrum: nihil gustauit aliud: ejs ciceris quotidie: pugillum plenum vesperē.
Te hinc per annos quindecim viuendi mutat ordinem: sabbato cum dominica: refectionem gemmat.
In cella cum consisteret: ceu corvos ac vultures: iniquos cernit spiritus sibi sepe assistere.
Cum quadam die psalleret: maligni cum spiritus: cum repentino impetu: immaniter afficiunt.
Post nimis dura verbera: dum hec fudit alloquia: care iesu dilecte mi: quousq; me relinqueris?
Omnes iniqui spiritus: diuino iussu figiunt: mox romualdus alacer: ad ceptum opus remeat.
Nos miles inuictissime: da in agone vicere: calcatis cunctis hostibus: iungamur vt celestibus.
Te pater alme petim⁹: totis cordis visceribus: vt celum dones scandere: quos terram doces spernere.
Letetur vniformiter: ordo camaldulensium: dum tanto patri pariter: festiuum dat solatium.
Tibi christe visceribus: tibiq; patri canimus: vna cum sancto spiritu: laudes per omne seculū. Amen.

¶ In sancto ioanne baptista ad vesperas ad nocturnum hymnus.

Te queant laxis resonare fibris: mira gestorum famuli tuorum: solue polluti labij reatum: sancte ioannes.
Nuncius celso veniens olympo: te patri magnum fore nascitu rum: nomen et vite seriem geren de: ordine promit.
Ille promissi dubius superni: perdidit prompte modulos loquele: sed reformasti genitus perempte organa vocis.
Ventris obstruso positus cubili: senseras regem thalamo manentem: hinc parens nati meritis vteroq; abdita pandit.
Intra deserti teneris sub annis: ciuium turmas fugiens petisti: ne leui saltem maculare vitā famine posses.
Pexbuit hirtum tegimen camelus: artubus sacris strophium' bidentes: cui later hausum sociata pastum: mella locustis.

¶ Diuitio ad laudes.

Qeteri tantum cecinere vatum: corde presago iubar affuturum: tu quidem mundi scelus auferentem: iudice prodis.

¶ Diuisio in decollatione ad vesperas et laudes.

NOn fuit vasti spatium per orbis:sanctior quisq; gentis ioanne:qui nefas secli meruit lauantem:tingere lymphis.

O nimis felix meritisq; celsa:nescientem labem nitet pudoris:prepotens martyr eremique cultor:maxime vatum.

Serta terdenis alios coronant:aucta crementis duplicata quosdam:trina centeno cumulata fructu:te sacer ornant.

Nunc potens nostri meritis opimis:pectoris duros lapides repelle:asperum planans iter t reflexos:dirige calles.

Vt pius mundi fator t redemptor:mentibus pulsa luuione puris:rite dignetur veniens sacratos:ponere gressus.

Laudibus ciues celebrant superni:te deus simplex pariterq; trine:supplices at nos veniam p̄camur:parce redemptis. Amen.

¶ In sancta maria magdalena ad vesperas t laudes hymnus.

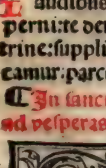

Felix maria venie:spes forma penitētie:conuersionis speculum:nobis placato dominus.

Felix o felix femina:dei preuenta gratia:dum caput t vestigia:perunxisti dominica.

Unde pro nobis lachrymas:funde preces uberrimas:vt malaufa diluat:qui tua lauit crimina.

Per nardi libram pistici:pedes perunge dñi:vt nos vnguento gratie:sanet ab omni vulnere.

O contemplandi symbolum:p nobis roga dominum:vt nos pellat a barathro:qui suscitauit laçarum.

Hmica iesu sedula:dum sponsi luges funera:cernis viuere omnium:quem reputabas mortuum.

Qa nobis clara gaudia:que nūciasti domina:da nobis iesu gloriam:cum perenni letitia.

Presset hoc patris deitas:presset t nati pietas:presset amborū charitas:per infinita secula. Amen.

¶ Ad nocturnum hymnus.

MAgdalene preconiū:turba colat fidelium:sexus t etas omnium:marie canat canticum.

Quum verus sol occubuit:marie fides micuit:quem viuum sat dilexerat:in sepultura celebrat.

Sol verus vnde deficit:maria multum proficit:solis nanq; obscuritas:marie figat tenebras.

Maria stella fulgida:solis surgētis nuncia:de tenebris nos excita t iesu nos concilia.

Vt nobis penitentibus:cōgaudeat exercitus:qui de te plenum gaudium:celebrat in perpetuum.

Sit p̄n laus ingenito:sit decus

vnigenito: virtus amborum flamini: sine fine laudabili. Amen.

In scō apollinare ad ves. hym.

FEsta sacrata presulis: apollinaris martyris: anni recursa orbita: celebrare iocundus est.

A petro missus principe: ravennam vrbem adijt: virtus quidez pronuncians: ante ingressum patuit.

Nam irenei filium: dudum orbatum lumine: nube squamosa tegens: clara refulsit cecitas.

Hecla matrona nobilis: coniux tribuni militis: per annos cursa plurimos: gressus resumpsit pristinos.

Nec tecta diu gratia: signorum fama latuit: fertur ad aures tyranni: saturnini tunc iudicis.

Seua cuius rapacitas: crassata iuxta martyrem: telis perfossum grauibus: semineccem expositum.

Extemplo ydolum confractum: ciuis classis obmutuit: indita verba labijs: loquendi vsum meruit.

Inter eadem famina: perrexit ad emiliam: signis ditatus optimis: salutem egris reddidit.

Rursus domo patricij: filia morbo languida: morte preuenta subita pestem exclusit luridam.

Deo patri sit gloria.

¶ Ad nocturnū hymn°.

HOmo exultet celicus: turba plaudat fidelium: apollinaris passio: mundi sit exaltatio.

Hic in feruore spiritus: diuz predicat gentilibus: que eius membra proferunt: referri lingua nequeunt.

Quibus in igne positus: fummis testatur vocibus: alter numirum coquitur: et alter est qui loquitur.

Eculeo suspenditur: torta caro diuellitur: iam pna pnam cruciat: et vulnus plaga vulnerat.

Ygne iam membra torrida: elisit aqua feruida: sic duo sacrificia: ex vna fiunt victima.

Tanta rauenne gloria: fertur ab antiochia hec mittit illa recipit: hec gignit illa perimit.

Sit trinitati gloria: que sic disponit pdita: vt antiquoz scelera: noua lucrentur secula. Amen.

¶ In laudibus hymnus.

OLim celi spera voluitur: preclara dies oritur: quaz martyr apostolicus: vice profudit obitus.

Quam glorioſe moritur: qui moriendo oritur: nunc vere vitaz inuenit: cum morte carnis triterit.

Sancto exutus corpore stola vestitur gloriz: carnis exit ergastulo: celiqz intrat palacium.

Exulta iam metropolis: ravenna vere nobilis: quod roma in clauigero: tu habes in discipulo.

Me summe

Me fumine ꝑsul pscim⁹:cordis
oriscq vocib⁹:vt nos vēturo iudi
ci:cōmendes prece supplici.

Gloria sit ingenito:pri ⁊ vnige
nito:sancto simul spū:xo indi
uisibili.Amen. ℂ In festo san
cte anne ad vesp.⁊ ad laū.hym.

Pclara celi gaudia : so
lennicet ecclesia : in an
na dei famula; pangens dei mi
racula.

Anna regio progenies:⁊ sacer
dotum series : stirpem illustrem
patribus:suis ornauit actibus.

Nupta dei iudicio:fideli matri
monio:iuxta verbum angeli cuz
fructum concepit celicum.

Infecunda pro tempore:prope
marcescens corpore:decreto pa
tris luminum:parit reginam vir
ginum.

Obtentu matris ⁊ filie : marie
plene gratie:nobis autorem om
nium:reddat anna propitium.

Sit laus patri numini:sit filio
⁊ flamini:q nos p anne meritus :
ducat ad celi gaudium.Amen.
℣ Ad nocturnum hymnus.

Ucis huius festa : colat
plebs honesta : dum ce
lo dignis : cum frequentia hym
nis.

Mater matris christi : ex hoc
mundo tristi:migrans fide bo
na:sumpsit vite bona.

Nunqm sic exp⁹esse;fidit radix
esse:vt sit mater matris:nati dei
patris.

Ex hac carnis planta : surgit
virgo sancta:ex hoc fluit fonte:
lapis celsus de monte.

Celo iaz sublata:o mulier btā:
tuo nos pcatu:purges a reatu.

Trino laus ⁊ vni:deo sit com
muni : in quo viuit anna : simul
cum maria.Amen. ℂ In festo
sancti placidi ⁊ socio:um eius.

Ad vesperas hymnus .

Cassimen sis gloria : perpes
eius victoria : tua digna memo
ria:gesta narrat historia.

Romanis ortum regibus:om
nipotentis legibus:in benedi
cti gregibus:educatum te legi
mus.

Orusceas mirabilibus : ma
gnis atq; nobilibus:fauens mise
rabilibus:quoquo modo debi
libus.

Post varia supplicia:tormenta
multiplicia : tua membra patri
cia:ostenduntur victricia.

Angelorum sis socius:ense trun
catus ocyus:celum scandis velo
cius:intende nostris vocibus.

Placide vir egregie : martyr
fortis ⁊ regie : nos fragiles ne
despice:sed protegendo respice.

Vita salus ingenito :potestas
vnigenito :flammini perpetui
tas:sit trino vna deitas. Amen.
℣ Ad nocturnum hymnus.

Q Ui cassium excolitis : ⁊ placidum recolitis : hoc totum quod incolitis: huius fuit quem colitis.

E xultate letamini: gaudete gratulamini: hunc sanctum venerami: per quem ⁊ coronamini.

S tirpe natus ectania: cum fratribus ⁊ flauia : mundi sprecuit flauia: celi sperando gaudia.

B idictus hunc vocuit: ⁊ christi seq monuit: hostis isti non nocuit: nec traxit ad que voluit.

S ub tali magisterio : hoc virit monasterio : anno minus decennio: celi dignus rependio.

C ontenis signis claruit: ⁊ quis esset apparuit : gramlatur scicilia: cernendo mirabilia.

V ita salus . ℂ Ja lauhym.

Q Uptus ab infidelibus: cū pluribus fidelibus : prestat vt vir fortissimus ; vera fide firmissimus.

E x cruciandi genera: cogitantur innumera : diebus septem septies: penarum fit congeries.

F ractis maxillis dentibus : fit stupor magnus gentibus : sine lingua laus resonat: ⁊ christi nomen intonat.

E nse caput abscidit: ⁊ regnus scē acquiritur : victorinus cuticius: fratri iunguntur citius.

G onducuntur ad gaudia dona tuo fausto flauia; cum ter denis occidit: firmatus his adiscitur.

I nterfectores impij penas dant homicidij : nam submerguntur fluctibus: vsi sceleris fructibus.

I ucide martyr optime: cū sociis hoc obtine: vt ista nostra concio: celi fruatur solio.

P atri patrisq famini: sit procedenti flamini: virtus decus potētia: in secla permanentia. Amē.

℣ In festo scē vrsule ⁊ sociarum eius ad vesperas ⁊ lau. hymnus.

E Xultet cetus millium : sanctarum fulgens virginum: finis corona nobilis : nobiscum adsit seruulis.

O cto quarum martyrū : septus chorcis millium: vndene turbe virginis: nos adiuua suffragijs.

R ex glorioſe virginum : thronos almarum millium: earum per suffragia: dimitte nostra crimina.

I ste confessor omnium : candor sanctarum virginum : propitietur populis : vndeni chori famulis.

V irginis proles domino: ⁊ vrsule egregio: reportat almas dignum: vndecim grates millium.

P resta pater p virgines: ⁊ filij p vndecies: almum flamē per milies glorietur vt septies. Amē.

℣ Ad nocturnum hymnus.

I Esu corona millium: fulgēs vndecim virginum : septus chorcis martyrum : cetus ante

principium.

I esu nostra redēptio:adsit sanctarum legio:humilium deuotio: tu nobis sis adoptio.

I esu saluator martyris : vrsule salus virginis:ipsius nunc suffragijs:nos tuis salua gremijs.

I esu redemptor hominum : & mulierum martyrum laudes cānentes virginum:sustolle nos & mullum.

P resta pater humilium : clemens vndecim millum : precesanctarum virginum : poltū scandamus martyrum . Amen .

¶ In festo omnium sanctorum ad vesper. & ad noctur. hymnus.

O Criste redēptor omniū: conserua tuos famulos : beate semper virginis: placatus sanctis precibus.

B eata quoq; agmina:celestium spirituum:preterita presentia:futura mala pellite.

O rates eterni iudicis : apostolicq; oēs:suppliciter exposcimus: saluari vestris precibus.

M artyres dei inclyti:confessores q; lucidi:vestris orationibus: nos ferte in celestibus.

C hori sanctarum virginum:monachorumq; omnium:simul cum sanctis omnibus:consortes christi facite.

G entem auferte perfidam:credentium de finibus; vt christo laudes debitas : persoluamus alacriter.

G loria patri ingenito : eiusq; vnigenito : vna cum sancto spiritu in sempiterna secula. Amē.

I Esu saluator seculi : redemptis opem subueni:& pia dei genitrix : salutem posce miseris.

C etus omnes angelici:patriarcharum cunei : & prophetarum merita:nobis precentur veniam.

B aptista christi preuius:& claviger ethereus:cum ceteris apostolis:nos soluāt nexu criminis.

C horus sacratus martyrum : confessio sacerdotum : & virginalis castitas : nos a peccatis abluant.

M onachorum suffragia : oēsq; ciues celici : annuant votis supplicum:& vite poscant premia.

L aus honor virtus glia : deo patri & filio:sancto simul paracleto:in sempiterna secla . Amē.

¶ In sancto martino ad vespe

R. Ex christe martini decus: hic laus tua tu illius:tu nos in hunc te colere quin ipsum in te tribue.

Q ui das per orbis cardines: q; gemma fulget presulum : da quos premunt culpe grauc:soluat per ingens meritum.

Q n pauper hic & modicus:po

lum dñs ingreditur: celi cohortes obuiant: lingue tribus gentes ouant.

Vt vita fulget transitus: celis ꝛ arua splendidus: gaudere cunctis pium est: cunctis salus sit hec dies.

Sit trinitati gloria: martinus vt confessus est: cuius fidem per opera: in nos ꝛ ipse roboret. Amen. ℂ In laudibus dominice.

QVartine par apostolis: festum colentes tu fouc: q viuere discipulis: vis aut mori nos respice.

Reanunc quod olim gesseras: nunc presules glorifica: auge ꝛcus ecclesie: frandes relide sathane.

Qui ter chaos enixeras: mersus reatu suscita: diuiseras vt chlamydem: nos indue iustitia.

Vt specialis glorie: quondam recoiderio tue: monastico nunc ordini iam pene lapso subueni.

Sit trinitati. ℂ In natiuitate apłoꝝ ad vesp. ꝛ ad laudes.

EXultet celum laudibus: resultet terra gaudijs: apostolorum gloriam: sacra canūt solennia.

Vos secli iusti iudices: ꝛ vera mundi lumina: votis precamur cordiū: audite preces supplicū.

Qui celum verbo clauditis: seraſq; eius soluitis: nos a peccatis omnibus: soluite iussu quesumus.

Quorum precepto subdit salus ꝛ languor omnis: sanate egros moribus: nos reddētes virtutibus.

Vt cum iudex aduenerit: christus in fine seculi: nos sempiterni gaudij: faciat esse compotes.

Deo patri sit gloria: eiusq;. ℂ Ad nocturnum hymnus.

Terna christi munera: apostolorum gloriam: laudes canentes debitas: letis canamus mentibus.

Ecclesiarum principes: belli triumphales duces: celestis aule militie: ꝛ vera mundi lumina.

Quorum sanctorum fides: inuicta spes credentiū: perfecta christi charitas: mundi triumphat principem.

In his paterna gloria in his voluntas spiritus: exultat in his filius: celum repletur gaudio.

Me nūc redēptor qs: vt ipsorū consortio: iungas precantes seruulos: in sempiterna scla. Amē. ℂ In natiuitate plurimorum martyrum ad vesperas et laudes hymnus.

Ex glorioſe martyrū: corona confitentium: qui re-

Spuentes terrena: perducis ad celestia.

Aurem benignam protinus: appone nostris vocibus: trophea sacra pangimus: ignosce quod deliquimus.

Tu vincis in martyribus: parcendo confessoribus: tu vince nostra crimina: tonando indulgentiam.

Deo patri sit gloria: eiusq;.

℣ Ad nocturnum hymnus.

Aeterna christi munera: et martyrum victorias: laudes canentes debitas: letis canamus mentibus.

Tu errore victo seculi: penisq; spretis corporis: mortis sacre compendio: vitam beatam possident.

Tu raduntur igni martyres: et bestiarum dentibus: armata seuit vngulis: tortoris insani manus.

Nudata pendent viscera: sanguis sacratus funditur: sed permanent immobiles: vite perennis gloria.

Tu in his paterna gloria: in his voluntas spūs: exultat in his filius: celum repletur gaudio.

Te nūc redemptor quesumus: vt martyrum consortio: iungas precantes seruulos: in sempiterna secula. Amen. ℣ In natiuitate vnius martyris ad vesperas & laudes hymnus.

Euo triumphum militum: sors & corona premium: laudes canentes martyris: absolue nexu criminis.

Hic nempe mundi gaudia: et blandimenta noxia: caduca rite reputans: peruenit ad celestia.

Penas cucurrit fortiter: & sustulit viriliter: pro te effundēs sanguinem: eterna dona possidet.

Ob hoc precatu supplici: te poscimus pijssime: in hoc triumpho martyris: dimitte noxam seruulis. Deo patri sit gloria.

℣ Ad nocturnum hymnus.

Martyr dei qui vnicum: patris sequendo filium: victis triumphās hostibus: victor fruens celestibus.

Tui precatus munere: nostrum reatum dilue: arcens mali contagium: vite remouens tedium.

Soluta sunt iam vincula: tui sacrati corporis: nos solue vinclis seculi amore filij dei.

Deo patri. ℣ In natali confessoris ad vesperas & laudes hymn⁹.

Iste confessor domini sacratus: festa plebs cuius celebrat per orbem: hodie letus meruit secreta scandere celi.

Hic pius p̄udens humilis pu-
dicus: sobrius castus fuit ⁊ quie
tus: vita dum p̄sens vegetauit
eius: corporis artus.

Ad sacrum cuius tumulum fre
quenter: membra languentum
modo sanitati: quolibet morbo
fuerint grauata restituuntur.

Unde nunc nostet chorus in
honore: ipius hymnum canit
hunc libenter: vt pijs eius meri-
tis iuuemur: omne per euum.

Sit salus illi decus atq; virtus
qui supra celi residens cacumē:
totius mundi machinam guber-
nat: trinus ⁊ vnus. Amen.

¶ Ad nocturnum hymnus.

Iesu corona celsior: ⁊ veritas
sublimior: qui confitenti fer
mulo: reddis perenne premium.

Oa supplicanti cetui: obtentu
huius optimi remissionem crimi
num: rumpendo nexum vinculi.

Anni recurso tempore: dies re
lucet lumine: quo sanctus hic de
corpore: polum migrauit prepo-
tens.

Hic vana terre gaudia: ⁊ lutu
lenta p̄dia: pollutas sordes re-
putans: ouans tenet celestia.

Me christe rex p̄ijssime: hic con
fitendo iugiter: calcauit hostem
fortiter: superbum ac satellitem.

Virtutum actu ⁊ fide: confessio
nis ordine: ieiuna membra de fe-
rens: dapes supernas obtinet.

Plus currit in certamine: confe
sor: iste sustinens: quā martyr
ictum sustinens: mucrone fun-
dens sanguinem.

Proinde te p̄ijssime: precamur
omnes supplices: vt huius almi
gratia: nobis remittas debita.

Gloria tibi domine: gloria vni-
genito: vna cum sancto spiritu:
in sempiterna secula. Amen.

¶ In natali virginum ad vespe
ras ⁊ laudes hymnus.

Iesu corona virgi
nū: quem mater
illa concepit: quę
sola virgo partu
rit: hec vota cle-
mens accipe.

Qui pascis inter lilia septus
choreis virginum: sponsas deco-
rans gloria: sponsisq; reddens
premia.

Quocunq; pergis vigines: se-
quuntur atq; laudibus: post te ca
nentes curritant: hymnisq; dul-
ces personant.

Te deprecamur largius: nostris
adauge sensibus: nescire prorsus
omnia: corruptionis vulnera.

Deo patri sit gloria.

¶ Ad nocturnum hymnus.

Virginis proles opiferque
matris: virgo quem gessit pe
perit q; virgo: virginis festum ca-
nimus trophęum: accipe votum.

Hec tua virgo duplici beata

forte bum geffit fragilem domare: corporis sexum domuit cruentum: corpore seclum.

Unde nec mortem nec amica mortis: seua penarum genera paciens: sanguine fuso meruit scandere celum.

Huius obtentu deus alme nostris: parce iam culpis vita remittens: quo tibi puri resonemus almum: pectoris hymnum.

Gloria patri genitoq; proli: t tibi compar vtriusq; semper spiritus alme deus vnus omni tempore secli. Amen.

¶ In dedicatione ecclesie ad vesperas t nocturnum hymnus.

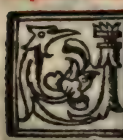

Rbs beata hierusalem: dicta pacis visio que construitur in celis: viuis ex lapidibus: t angelis coornata: vt sponsata comite.

Noua veniens e celo: nuptiali thalamo: preparata vt sponsata: copuletur domino platee t muri eius: ex auro purissimo.

Munsionibus pressuris: expoliti lapides: suisq; aptantur locis: per manum artificis: disponuntur permansuri: sacris edificijs.

Porte nitent margaritis: aditis patentibus: t virtute meritorum: illuc introducitur: omnis qui ob christi nomen: hic in mundo premitur.

Gloria t honor deo vsq; quo.

¶ Dignitas in laudibus hymni.

Angularis fundamentum: lapis christus missus est: q compage parietis: in vtroq; nectitur: quem sion sancta suscepit in quo credens permanet.

Omnis illa deo sacra t dilecta ciuitas: plena modulis in laude: cum canore iubilo: trinum deum vnicumq; cum suauore predicat.

Hoc in templo summe deus: exoratus aduenj t clementi bonitate: precum vota suscipe: largam benedictionem: hic infunde iugiter.

Hic promereantur omnes: perpetua accipere: t adepta possidere: cum sanctis perenniter: paradisum introire: translati in requiez.

Gloria t honor deo: vsq; quo altissimo: vna patri filioq; : inclyto paracleto: cui laus est t potestas per immensa secula. Amen.

Finis.

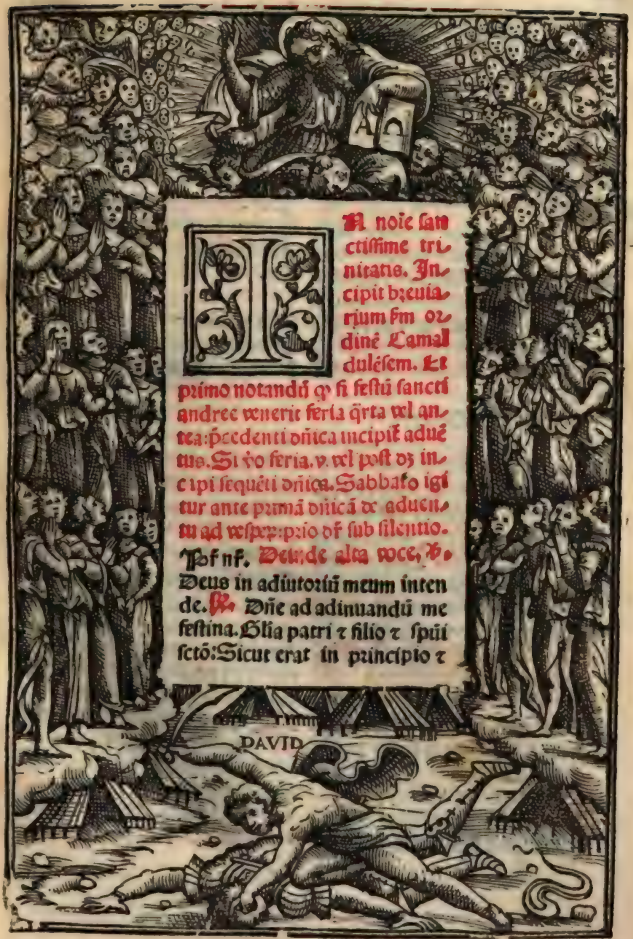

A noīe ſanctiſſime trinitatis. Incipit bꝛeuiarium ſm ordinē Lamaldulēſem. Et primo notandū q̄ ſi feſtū ſancti andree venerit feria q̄rta vel antea: ꝓcedenti dñica incipit aduētus. Si vo feria. v. vel poſt dz incipi ſequēti dñica. Sabbato igit̄ur ante primā dñicā dc aduentu ad veſpꝛ: ꝓzio dī ſub ſilentio. Pſ nſ. Deinde alta voce, ℣. Deus in adiutoriū meum intende. ℟. Dñe ad adiuuandū me feſtina. Glia patri z filio z ſpūi ſcō: Sicut erat in principio z

nunc ꝛ semp ꝛ in secula seculo-
rum: Amen. Alleluia. Et ita in-
cipit quilibet hora p̃ter matutinū
ꝛ cōpletoriū. A. lxx. añt vsq; ad
pascha loco. Alla. dñ. Laus ti
bi dñe rex eterne glorie. Et nisi
fuerit aliqs festū dñ añ. Regnū
51 tuū dñe. ℣. Cōfiteant. cū reli-
hiere. gie sicut in psalterio. Capitulū.
23.a. Ecce dies veniunt dicit
dominus: ꝛ suscitabo da-
uid germen iustum: ꝛ regnabit
rex: ꝛ sapiens erit: ꝛ faciet iudi-
cium ꝛ iustitiam in terra. ℟. Deo gratias. Et ita in fine cu-
iuslibet capituli respondetur. ℟. Missus est. cē. In plenissimis
añt solē. p̃sa. Glia p̃ri. reincipi
tur. ℟. a capite in aliis vo post
glia reassumitur sola repetitio.
Hy'. Cōdi. ℣. Rorate celi de-
63 sup: ꝛ nubes pluant iustum. ℟.
Aperiat terra ꝛ germinet salua
torē. Ad mgt añ. Ecce nomen
dñi venit de lōginquo: ꝛ claritas
ei' replet orbē terraꝝ. Ikyrie el'.
Christe el'. Ikyrie eleī. Pr nf.
Quod semp dr alta voce a pla-
eo seu a maiore in vesper. ꝛ luc.
in aliis vo horis dr secreto. ℣.
Et ne nos inducas in tentatio-
nem. ℟. Sz libera nos a malo.
℣. Dñs vobiscū. ℟. Et cū spiri-
tu tuo. Oremus. Oratio.
Excita qs dñe potenti-
am tuam ꝛ veni: ut ab imminē-
tibus pēcatorum nostrorū pcu-
lis te mereamur p̃tegēte eripi:
te liberante saluari. Qui vi. ℟.
amen. Et no. q̃ in fi. cuiuslibet
oronis officij regularis q̃ primo
dr dcr addi. Et famulos tuos
ab omni aduersitate custodi. Et
hec anteqs dicatur. Qui. vel.
Per. Deinde. ℣. Dominus vo
biscum. ℟. Et cum spū tuo. ℣
Būdicamus dño. ℟. Deo gra
tias. Quando autē qs dicit so
lus: vel q non est diaconus: loco.
Dñs vobiscum. dicat. ℣. Dñe
exaudi oronem meaz. ℟. Et cla
mor meus ad te veniat. Et nota
q̃ cap. ꝛ oño primi vesperi in do
minicis ꝛ festis sanctorū semper
dñr etiā in lau. iij. ꝛ ij. vesperē: ni
si aliud in ꝓpriis locis inuenia-
tur expressum. Oño vero dr etiā
post euangelium: nisi alia ꝓpria
ponatur. Incipiunt collecte per
totum annum. De cruce añia.
Saluator mundi salua nos: q̃ p
crucē ꝛ sanguinē redemisti nos:
auxiliare nobis te deprecamur
deus nf. ℣. Omnis terra ado-
ret te: ꝛ psallat tibi. ℟. Psal-
mū dicat nomini tuo dñe. Oño.
Perpetua qs dñe pace custo
di: quos per lignum sancte
crucis redimere dignatus es sal
uator mundi deus. ℟. Amen.
Nota q̃ ꝓdicta añ. de cruce cuz
oione sua nō dr ab hac die vsq;

ad purificationē: t a dñica passionis vsq; ad sabbatū sanctum: nec festis de cruce t sancti salutaris. Ihū vo diebus dicere post xpistū dñm nostrū. Aii. scē marie in. xii. lcō. ad vsp.

Aue regina celoz: aue domina angelorū: salue radix sancta: ex qua mundo lux est orta: aue gloriosa: super oēs speciosa: vale valde decora: t pro nobis semper xpistū exora. Aii. scē marie diebus festalibus ad vsp. Ad laudes vero diebus festalibus t festis.

Sancta dei genitrix ygo semp maria: intercede p nobis ad dominū deum nostrū. ℣. Benedicta tu in mulieribus. ℟. Et benedictus fructus ventris tui. Oio.

Concede misericors deus fragilitati nre presidium: vt q sancte dei genitricis virginis marie memoriā agimus: intercessiōis eius auxilio a nris iniquitatibus resurgamus. Per eū. ℣ Pro sancto michaele aii.

Sancte michael archāgele defende nos in plio: vt nō pereamus in tremēdo iudicio. ℣. In cōspectu angeloz psallā tibi. ℟. Adorabo ad templum sanctum tuum: t confitebor nomini tuo. Oio.

Deus q miro ordine angelorū ministeria hoiumq; dispēsas: occede ppitius: vt a quibus tibi ministrātib⁹ in celo semp assistit: ab his in terra vita nra muniat. Per, Eiot vo cū dicitur ppitius dr aii. Scē michael.

℣. Ora p nobis bte michael archangele. ℟. Ut digni efficiamur pmissionibus xpistī. Oio.

Deus cuius claritatis fulgore beatus michael archangelus precellit agminibus angelorum: presta qs: vt cuius meritis recolimus in terris: eius precibus adiuuemur in celis. p. ℣ Pro sancto ioāne baptista.

Inter natos mulierum non surrexit maior ioanne baptista. ℣. Fuit homo missus a deo. ℟. Cui nomen erat ioānes. Oio.

Omnipotens sempiterne deus: da cordibus nostris: iuxta tuaz rectitudinem semitaz. quā beatus ioānes baptista in deserto vox clamantis edocuit. per. ℣ Pro scis petro t paulo aii.

Petrus apostolus t paulus doctor gentium: ipsi nos docuerūt legem tuam domine. ℣. Annūciauerunt opera dei. ℟. Et facta eius intellexerunt. Oio.

Deus cuius dextera beatū petrum apostolū ambulantē in fluctibus ne mergeretur erexit: t coapostolū eius paulū tertio naufragantem de pfundo pelagi liberauit: exaudi nos ppitius t pcede: vt amboz meritis eternitatis gloriā psequamur. Qui

vt. ℣. Pro cõme. sancti petri apli qñ fit de scõ paulo aplo añ. Tu es pastor ouiũ: princeps aplor: tibi tradite sunt claues regni celor. ℟. Tu es petr⁹ &c. Et supp hãc petrã edificabo eccliã meã.

Presta qs omnipo. Oio.

tẽs deus: vt nullis nos p̃turbationibus ꝓcutt: quos in apostolice ꝓfessionis petra solidasti. p. xp̃m. ℣. Pro sancto paulo aplo quoties fit de scõ petro aplo aña. Sancte paule aplẽ p̃dicator veritatis t doctor gentiũ: intercede pro nobis ad deũ qui te elegit. ℟. Annunciauerunt opera dei. ℣. Et facta eius intellexerunt. Oio.

Deus qui vniuersũ mundum beati pauli apostoli predicatione docuisti: da nobis quesumus: vt qui eius commemoratione colimus: per eius ad te exempla gradiamur. Per xp̃m. De matre vocabulo antiphona.

℣. Pro sancto Bñdicto añe. Vir domini benedictus omniũ iustor spũ plenus fuit ipse intercedat pro cunctis monastice ꝓfessionis. ℟. Os iusti meditabit sapientiã. ℣. Et lingua eius loquetur iudicium. Oio.

Intercessio nos qs dñe beati bñdicti abbatis cõmendet: vt quod nr̃is meritis nõ valemus: eius patrocinio assequamur. p. ℣. Pro scõ romualdo añ. Scõ romualde xp̃i confessor: tu nr̃e religiõis diuinitus plãtator: sis apud deũ nr̃ pius intercessor. ℟. Amauit eũ dñs t ornauit eum. ℣. Stolã glie induit eũ. Oio.

Clemẽciã tuã mitissime deus humiliter implorãmus: vt meritis bti romualdi cõfessoris tui: t ꝓspera mũdi despicere: t celestiũ donorum mereamur participatione gaudere. p. ℣. Pro pace añ. Da pacẽ dñe in diebus nr̃is: qr̃ nõ est alius q̃ pugnet ꝓ nobis: nisi tu deꝰ noster.

℣. Fiat pax in virtute tua. ℟. Et abundãtia in turribꝰ tuis. Oro.

OEus a quo sctã desideria recta cõsilia: et iusta sunt opera: da seruis tuis illam quam mundus dare non potest pacem: vt et corda nra mãdatis tuis dedita: et hostium sublata formidine: tẽpora sint tua protectiõe tranquilla. Per. Oro oibus sanctis in.xij.lectio. ad vesper. añia. Saluator mundi salua nos oẽs: sancta dei genitrix virgo semper maria ora p nobis: pcibꝰ quoq; sanctoꝝ apostolorum martyrum pfessoꝝ atq; sanctarũ virginũ: suppliciter petimus: vt a malis oibus eruamur: bonisq; oibus nunc et semp perfrui mereamur. In lau. In. xij. lcõ. añi. O q̃ gloriosum est regnum in quo cum christo gaudent omnes sancti: amicti stolis albis sequũt agnũ quocunque ierit. Feriatisꝰ aũt diebꝰ ad vesp. et lau. añi. Sanctorum sicut aquile iuuentus renouabitur: florebunt sicut lilium in ciuitate dñi. ℣. Letamini in dño et exultate iusti. ℟. Et gloriamini oẽs recti corde. Oro.

OMnipotens deus nos famulos tuos dextera potentie tue a cunctis protege periculis: et beata maria semper virgine intercedẽte cũ omnibus sanctis tuis: fac nos presenti gaudere

pspritate et eterna: Per dñm. Hora q̃ predicta suffragia diũ per totũ annum ad vesp. et ad matutinum vel añ vel post: preterq̃ in feria. v. vj. et sabbato hebdomade sancte: et in festis cotidiani sanctoꝝ. et omnium sanctorum. Jtez a pascha vsq; ad oct. pentho. supra dictis añis additur in fine vnũ. Alleluia preterq̃ ad Saluator. Omnium sanctorum: cui adduntur tria. Ordiné cõplet totũ et aliarũ horarũ require in j. dñica post octauã epiphanie: et in psalterio. Dñica. j. de aduentu ad matutinũ dcõ secreto. Pater noster. et Credo. of. ℣. Deus in adiutorium meum intende. ℟. Dñe ad adiuuandum me festina. Glia patri. ℣. Dñe labia mea aperies. ℟. Et os meũ annũciabit laudem tuam. et of ter. Deinde. ps. Dñe quid. iij. et sic of p totũ annũ preterquã in fer. v. vj. et sabbato hebdo. sctã. Inuita. Ecce venit rex: occurramus obuiam saluatori nostro. Et dicitur per cantores vsq; ad mediũ tñ. Jn diebus aũt solennibus of totum: chorus vero semper totum repetit: et immediate sequitur. ps. Venite exultemus. 33 Qui dicitur post quodlibet inuitatoriũ. Et ad quelibet versum psal. repetitur inuita. pma vice totũ: secunda dimidiũ alterna-

63 Psalm: hymnus. Uerbum. In.j. noct.añ. Dñe in virtute. xc.ẏ. Ex sion species decoris eius. ℟. Deꝰ noster manifeste veniet. Nota qꝫ post versum cuiuslibet nocturn. dr secreto. Pr noster. postea dicto per abbatē. Et ne nos. Lector dicit. Iube dñe. benedicere. Et abbas bñdicit. Quattuor lectio. legantur de hesaia: qui legendus est diebus dominicis ⁊ ferialibus vsqꝫ in vigiliam natiui. domini: preterqꝫ in ieiuniis quattuor temporum: ⁊ sanctorum festis ordinatis. Et nota qꝫ in propheticis lec. dicetum ferli. in fine debet dici. Hec dicit dominus deus conuertimini ad me: ⁊ salui eritis. Aliis vero diebus. Tu autem domine miserere nostri. ¶ Incipit hesaias propheta. Lectio prima.

Ca.j. Uisio hesaie filii amos: quā vidit super iudam ⁊ hierusalem in diebus ozie ioathan: achaz ⁊ ezechie regum iuda. Audite celi ⁊ auribus percipe terra: quoniaꝫ dominus locutus est. Filios enutriui: ⁊ exaltaui: ipsi autem spreuerunt me. ℟. Aspiciens a longe: ecce video dei potentiam venientem: ⁊ nebulam totam terram tegentem. Ite obuiam ei: ⁊ dicite: Nuncia nobis: si tu es ipse: Qui regnaturus es in populo israel. ẏ. Quiqꝫ terrigene ⁊ filii hominum simul in vnum diues ⁊ pauper. Ite obuiam ei ⁊ dicite. ẏ. Qui regis israel intende: qui deducis velut ouem ioseph. Nuncia nobis si tu es ipse. ẏ. Excita domine potentiam tuā: ⁊ veni: vt saluos facias nos. Qui regnaturus es in populo israel. Lcō.ij.

Cognouit bos possessorem suū: ⁊ asinus presepe dñi sui: israel autem non cognouit me: ⁊ populus meus non intellexit. Ueh genti peccatrici: populo graui iniquitate: semini nequā filiis sceleratis. ℟. Aspiciebam in visu noctis: ⁊ ecce in nubibus celi filius hominis veniebat. Et datum est ei regnum: ⁊ honor: ⁊ omnis populus tribus ⁊ lingue seruient ei. ẏ. Potestas eius potestas eterna que nō auferetur: ⁊ regnum eius quod nō corrumpetur. Et. Lc.iij.

Dereliquerunt dominum: blasphemauerunt sanctū israel: abalienati sunt retrorsuꝫ. Super quo percutiam vos vltra addentes preuaricationem? Omne caput languidū ⁊ oē cor merens: a planta pedis vsqꝫ ad verticem nō est in eo sanitas. ℟. Missus est angelus gabriel ad mariam virginē desponsatam ioseph: nūcians ei verbū: ⁊ expauescit virgo de lumine: ne timeas maria

ſtuenisti gratiaz apud dñm: ecce
pcipies ⁊ paries. Et vocabit al-
tissimi filius. ℣. Dabit ei dñs
deus sedem dauid patris
eius: ⁊ regnabit in domo iacob
in eternum. Et. Lcō. viij.
Ulnus ⁊ liuor ⁊ plaga tu
mens: nō ē circūligata: nec cura-
ta medicamine: neq; fota oleo.
Terra vestra deserta: ⁊ ciuitates
vestre succense igni. Regionem
vestrā coram vobis alieni deuorāt:
⁊ desolabit sicut in vastitate ho-
stili. ℣. Aue maria gratia ple-
na dñs tecū. Spūs scūs supue
niet in te: ⁊ virtus altissimi: obū-
brabit tibi: qđ enim ex te nascet
sanctum: vocabitur filius dei. ℣.
Uūo fiet istud quoniā virū non
cognosco: ⁊ rūdens angelus di-
xit ei. Spūs. In. ij. nocturnis. Illū
minatio mea. ℟. ℣. Memento
nostri dñe in bñplacito populi
tui. ℣. Uisita nos i salutari tuo.
Sermo sancti augustini. Lcō. v.
Propitiāte diuinitate fra-
tres dilectissimi iam adue-
nit dies: in quo natalē dñi salua
toris cum gaudio celebramus
celebrare. Et ideo rogo ⁊ mo-
neo: vt quantū possumus: cū dei
adiutorio laboremus: vt in illo
die cum syncera ⁊ pura cōscien-
tia: ⁊ mundo corde ⁊ casto cor-
pore: ad altare domini possimus
accedere: Et corpus ⁊ sanguinē
eius nō ad iudiciū: sed ad reme
diū anime nostre mereamur ac-
cipere. ℣. Saluatorem expectā
mus dñm iesum christū. Qui re-
formabit corpus humilitatis no
stre: configuratū corpori clarita-
tis sue. ℟. Sobrie ⁊ iuste ⁊ pie
viuamus in hoc seculo: expectan-
tes beatam spem ⁊ aduentū glo-
rie magni dei. Qui. Lectio. vj.
In christi enim corpore vi-
ta nostra consistit. Sicut ⁊
ipse dominus dixit: Nisi mandu
caueritis carnez filij hominis: ⁊
biberitis eius sanguinē: non ha-
bebitis vitā in vobis. ℣. Con-
fortate manꝰ fatigatas: ⁊ genua
dissoluta roborate: q̄ pusillo ani-
mo estis mente conualescite: me
timete: dicit dñs: quia venio. Di
rumpere iugum captiuitatis ve-
stre. ℟. Ciuitas hierusalem no-
li flere: quia cito veniet salus
tua, Dirumpere. Lectio. vij.
Uret ergo vitam: qui vult
accipere vitam. Nā si nō
mutat vitā: ad iudicium accipiet
vitam. Et magis ex ipsa corrum-
pitur: q̄ sanetur: magis occidi-
tur: q̄ viuificetur. ℣. Audite
verbum domini gentes: ⁊ annun
ciate illud in finibus terre. Et
in insulis que procul sunt dicite:
saluator noster aduenet. ℟.
Annūciate ⁊ auditū facite lo-
quimini ⁊ clamate. Et. Lectio.

Qui enim dixit apls. Qui mãducat corpus dñi: & bibit sanguinem eius indigne: iudiciũ sibi manducat & bibit. Et licet omni tpe nos bonis operibus ornatos ac splendidos esse deueniat: precipue tñ in die natalis dñi: sicut in euangelio ipse dixit: lucere debere hominibus opera nostra. ℟. Alieni non transibunt per hierusalem amplius: nam in illa die stillabunt mõtes dulcedinem: & colles fluent lac & mel; Dicit dñs. ℣. Ego ventã & sanabo contritionem populi mei. Dicit. Ad cantũ. añ. Alleluia. ij. Cant. Domine miserere. ℣. Domine deus virtutum conuerte nos. ℟. Et ostende faciem tuam & salui erimus. Lectio sancti euangelij sm lucam.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis: Erũt signa in sole & luna & stellis: & in terris pressura gentiũ: pre cõfusione sonitus maris & fluctuũ. Et relig. Hom. beati gregorij pape. L. ij.

Dominus ac redẽptor noster fratres charissimi paratos nos inuenire desiderans: senescẽte mundi que mala sequãtur denũciat: vt nos ab eius amore compescat. Appropinquante eius termino: quãte percussiones preueniant innotescit: vt dum deũ metuere in tranquillitate nolumus: vicinũ eius iudicium vel percussionibus attriti timeamus. ℟. Ecce virgo concipiet & pariet filium dicit dñs. Et vocabitur nomen eius admirabilis deus fortis. ℣. Super solium dauid & sup regnũ eius sedebit in eternũ. Et. Lectio. ij.

Hec & enim lectioni sancti euangelij: quam modo vestra fraternitas audiuit: paulo superius dominus premisit dicens. Exurget gens contra gentem: & regnum aduersus regnũ: & erunt terremotus magni p loca: pestilentie & fames. ℟. Obsecro dñe mitte quez missurus es: vide afflictionẽ populi tui. Sicut locutus es veni & libera nos. ℣. A solis ortu & occasu: ab aquilone & mari Sicut. Lectio. iij.

Et quibusdã interpositis: hec quod modo audistis adiungit. Erũt signa in sole & luna & stellis: & in terris pressura gentium: pre cõfusione sonitus maris & fluctuum. Ex quibus p/fecto alia iam facta cernimus: alia e proximo venturã formidamus. ℟. Letẽtur celi & exultet terra: iubilate montes laudez: q: dñs noster veniet. Et pauperũ suorum miserebitur. ℣. Orietur in diebus eius iustitia & abũdantia pacis. Et. Lectio. iij.

Nam gentẽ sup gentẽ exur

gere: earumq; pressuram terris insistere: plus iam in nostris tribulationibus: q̄ in codicibus legimus. Ō terremotus vrbes innumeras subruat: ex alijs mundi partibus scitis q̄ frequenter audimus. Pestilentias sine cessatione patimur. ℟. Montes Israel ramos vestros expādite: & florete: & fructus facite. Prope est vt veniat dies dñi. ℣. Rorate celi desuper: & nubes pluant iustū: aperiat terra: & germinet salua
36 tore. Prope. Hymn⁹. Te deū
i.iu. Dni temp dñ. in.xij.lec. post xij. ℟. Dñs vobiscū. ℣. Sequētia sancti euangelij sm lucam.
21.c. IN illo tempore. Dixit ihesus discipulis suis. Erūt signa in sole & luna & stellis: & in terris pressura gentiū: prefocatione sonitus maris & fluctuū: arescentibus hominibus: pre timore & expectatione q̄ superuenient vniuerso orbi. Nā virtutes celorum mouebuntur. Et tunc videbunt filiū hominis venientem in nube cū potestate magna & maiestate. His aūt fieri incipientibus: respicite & leuate capita vestra: quoniam appropinquat redemptio vestra. Et dixit illis similitudinem. Videte ficulneā & omnes arbores: cum producunt iam ex se fructum: scitis quoniam prope est estas. Ita & vos cū videritis hec fieri: scitote quoniam prope est regnū dei. Amen dico vobis: quoniā non preteribit generatio hec: donec omnia fiant. Celum & terra transibunt: verba autem mea nō transient. ℟. Amen. Hymn⁹. Te decet laus & chor⁹. Te decet hymnus tibi gloria: o patri & filio: cum sancto spiritu: in secula seculorum. Amen. Et semper respondetur post euangeliū. Amen. ℂ Jte Te decet. cē. semper debet dici post euangeliū. Et euangelium cuius homelia nocte legitur: cantari debet post. Te deum, 56
laudamus. & ad missam: preter q̄ in quarta dominica de aduentu: in natiui. domini: in octaua epiphanie & in ramis palmarū. In laudi. aīe. Alleluia. vij. ℣. Mi 18
serere. ℣. Cōfitemini. ℣. Deꝰ 36. 7
deus. Canticum. Benedicite, psal. Laudate. Capitulum. 41
HOra est iam nos de somno surgere: nunc enim prop. Rom. 13.c
pior est nostra salus: q̄ cum credidimus. Rum. Deo gratias. ℟. Ostēde nobis dñe. Miserico: diam tuam. ℣. Et salutare tuū da nobis. Miserico: diā. Gloria patri. Ostende. Hymn⁹. Vox clara. ℣. Emitte agnum do 63
mine dñatorem terre. ℟. De petra deserti ad montem filie sion. Ad dns aīa. Spiritus sanctus

in te descendet maria: ne timeas: habebis in vtero filium dei alleluia. Dio. Excita. Ad primam
77 Ysaie 33.d Omine miserere nostri: te enim expectauimus: esto brachium nostrum in mane: & salus nostra in tempore tribulationis. ℣. Predicti capitulus dicitur ad primam per totū aduentum: & maiori. xl. dominicis diebus & festis. xij. lec. In festis autem diebus & octauis & dominicis: per anni residuum dicitur. Caplm. Regi autem. Ferialibus vero diebus. Pacem & veritatem. Assidue recitetur. ℟. Exurge domine adiuua nos ℣. Et libera nos: propter nomen tuum. Ad. iij. añ. Alleluia. ℣. Caplm.
supra Hora est ℟. Ex sion. Oratio.
77 Excita Ad. vi. añ. Alleluia. ℣.
Ysaie 45.b Orate celi desup & nubes pluāt iustū: aperiat terra & germinet saluatorē: & iustitia oriatur simul: ego dominꝰ creaui eū. ℣. Memento. Dio.
Onscientias nostras quesumus domine visitando purifica: vt veniens ihesus christus filius tuus dominus noster: paratam sibi in nobis inueniat mansionē. Per eum. Ad. v. añ.
Ysaie 7.c Alleluia. ℣. Capitulum. Ece virgo concipiet & pariet filiū: & vocabit nomen eius emanuel: butyrū & mel comedet vt sciat reprobare malū & eligere bonū. ℣. Domine deus. Dio.
Rope esto domine omnibus expectantibus te in veritate: vt in aduentu filij tui domini nostri: placitis tibi actibus psentemur. Per eū. Ad ves. añ. Dixit dominus. ℟. Capitulum.
supra Hora est ℟. Veni ad liberandum nos Domine deus virtutum. ℣. Ostende faciem tuam & & salui erimus. Domine. Gloria. Hymn. Conditor. ℣. Rorate. Ad mgt añ. Ne timeas maria: inuenisti gratiam apud dominū: ecce concipies & paries filium alleluia. Dio. Excita. Hora
77 & hi tres versiculi scilicet, Ex sion. Memento. & Domine deus, dicuntur per totum aduentū ad tertiam sextam & nonam in dominicis & feriis: & post tres nocturnos in dñicis: hi vo duo. s. Ex sion. & Memento. post nocturnos feriales. Et hoc seruat per totum annuꝫ: vt versiculi nocturnorum dicantur per horas dictas preter ℣ in resurrectionis hebdomada: & festis imparibus Ria vo scilicet. Veni ad. cum. ℣. Rorate ad vesp. & ℟. Ostende. & ℣. Emitte. ad laud. Et hymnus ad vesp. Conditor ad nocturnū. Verbū. Ad laud. Doxclara. Cap. & oi.

vij. r. ix. dicuntur vsq; ad vigilias natiuita. tam dominicis q̄ feriatis diebus. ℣. Feria. ij. inuit. Regē venturū dñm. Venite adoremus. Quod dicitur per totuz aduentum feriatis diebus: quousq; inuitat. Prope est iam. incipit decantari. Quod cantatur sequenti die posteq; antiphō. maiores incipiunt cantari. Lectio prima.

Verbuz quod vidit Ysaias filius amos super iudam r hierusalem. Et erit in nouissimis diebus preparatus mons domus domini in vertice montium: r elevabitur super colles. Et fluent ad eum omnes gentes: r ibunt populi multi r dicent, ℣. Aspicientes. ℟. Excita. solummodo. Nota q̄ q̄cunq; festa difficilia debēt dici p hebdomadā. semp primo die festiali incipitur a primo. Lectio. ij.

Venite ascendamus ad montem dñi: r ad domum dei iacob. Et docebit nos vias suas: r ambulabimus in semitis eius: quia de sion exibit lex: r verbum domini de hierusalem. Lectio tertia.

Et iudicabit gentes r arguet populos multos. Et conflabunt gladios suos in vomeres: r lanceas suas in falces. Non leuabit gens contra gentē gladium: nec exercebuntur vltra ad prelium. In. ij. nocturno ali. Alia. ij. p̄ feria. Capitulum.

Nolite ante tempus iudicare: quoadusq; veniat dominus: qui r illuminabit abscondita tenebrarum: r manifestabit cō filia cordium: r tunc laus erit vnicuiq; a deo. ℟. Memento. Ego. 1. cor. 4. a.

Excita domine potentiam tuam r veni: vt tua propitiatione saluemur. Qui vnis. Que oratio cum supradicto capitulo: dicitur ad nocturn. per totum aduentum ferialibus diebꝫ. ℣. Feria. ij. vel. j. die que venerit infra hebdomadam sine festo. In laudibꝫ. ańa. In illa die stillabunt montes dulcedinem: r colles fluent lac r mel alleluia. ℣. Psalmus. Miserere. r ceteri fer. Caplm. 18 Titum. 2. c.

Sobrie r iuste r pie viuamus in hoc seculo: exspectantes beatam spem: r aduentum glorie magni dei. ℣. Ostende. Hymnus. Vox clara. ℟. 65 Emitte. Ad benedictus antiphona. Anteqū conuenirent: inuenta est maria habens in vtero de spiritu sancto alleluia. Oratio.

Mentes nostras quesumus domine lumine tue visitationis illustra: vt esse te largiente mereamur r inter prospera humiles r inter aduersa securi. Qui vi. Que oratio cum supradicto capitulo dicitur ferialibus diebus ad laudes tertiam r vesperas: per totum aduentum.

Item dicta statio dicitur etiam in diebus festis pro commemoratione aduentus. Ad primam añia. Iucundare filia sion: exulta satis filia hierusalem alleluia. Ad tertiam añia. Ecce dominus veniet: & omnes sancti eius cum eo: & erit in die illa lux magna alla. Ad vi. añi. Omnes sitientes venite ad aquas: querite dominum dum inueniri potest alla. Ad. ix. añia. Ecce veniet propheta magnus: & ipse renouabit hierusalem alla. Ad mag añi. Leua hierusalem oculos: & vide potentiaz regis: ecce saluator venit soluere te a vinculo alla. ℭ Fer. iij. R. j.

ysaie. 2,b. Omus iacob venite & ambulemus in lumine domini. Proiecisti enim populum tuum domus iacob: qz repleti sunt vt olim: & augures habuerunt vt philistijm: & pueris alienis adheserunt. Lectio secunda. Et repleta est terra auro & argento: & non est finis thesauro rum eius & repleta est terra eius equis: innumerabiles quadrige eius. Et repleta est terra eius idolis: opus manuum suarum adorauerunt: quod fecerunt digiti eorum. Lectio tertia. Et incuruauit se homo: & humiliatus est vir. Ne ergo dimittas eis. Ingredere in petram: absconde fossa humo: a facie timoris domini & a gloria maiestatis eius. Ad bñs añia. Angelus domini nunciauit marie: & concepit de spiritu sancto alleluia. Ad magnificat añia. Erumpant montes iucunditatem: & colles letitiam: qz lux mundi dominus cum potentia venit alla. ℭ Fer. iij. R. j.

ysaie. 2,c. Culi sublimes hominum humiliati sunt: & incuruabitur altitudo virorum. Exaltabitur autem dominus solus in die illa: qz dies domini exercituum super omnem superbum & excelsum: & super omnem arroganteem: & humiliabitur. Lectio. ij. Et super omnes cedros libani sublimes & erectas: & super omnes quercus basan: & super omnes montes excelsos: & super omnes colles eleuatos: & super omnem turrez excelsam: & super omnem murum munitum: & super omnes naues tharsis: & super omne quod visu pulchruz est. Lectio. iij. Et incuruabitur sublimitas hominum: & humiliabitur altitudo virorum. Et eleuabitur dominus solus in die illa: & idola penitus conterentur. Ad bñs añia. De sion exibit lex: & verbum domini de hierusalem. Ad mag añia. Veniet fortior me post me: cuius non sum dignus soluere corrigam calciamentorum eius. ℭ Feria quinta. Lectio prima.

ysaie 2,d

ET introibunt in spelunceas petrarum: ⁊ in voraginem terre a facie formidinis domini: ⁊ a gloria maiestatis eius: cum surrexerit percutere terram. In die illa proiiciet homo idola argenti sui: ⁊ simulachra auri sui: que fecerat sibi vt adoraret talpas ⁊ vespertiliones. Lectio.ij.

ET ingredietur fissuras petrarum: ⁊ cauernas saxorum: a facie formidinis domini ⁊ a gloria maiestatis eius: cum surrexerit percutere terram. Quiescite ergo ab homine cuius spiritus est in naribus eius: q; excelsus reputatus est ipse. Lectio tertia.

ECce enim dominator deus exercituum auferet ab hierusalem ⁊ ab iuda validum ⁊ fortem: omnem robur panis: ⁊ omne robur aque: fortem ⁊ virum bellatorem: iudicem ⁊ prophetam: ariolum ⁊ senem principes super quinquaginta: ⁊ honorabilem vultu: ⁊ consiliarium sapientem de architectis: ⁊ prudentem eloquij mystici. Ad bñs añia. Benedicta tu in mulieribus ⁊ benedictus fructus ventris tui. Ad mag̃t añia. Querite dominum dum inueniri potest: invocate eum dum prope est alleluia. ℣ Feria.vj. L.j.

ysaie 3,a

ET dabo pueros principes eorum: ⁊ effeminati dominabuntur eis. Et irruet populus vir ad virum: vnusquisq; ad proximum suum. Tumultuabitur puer contra senem: ignobilis contra nobilem. Lectio secunda.

Apprehendet enim vir fratrem suum: domesticum patris sui: ⁊ dicet. Vestimentum tibi est princeps esto noster. Ruina autem hec sub manu tua. Lectio.iij.

ET respondebit in illa die dicens. Non sum medicus: ⁊ in domo mea non est panis neq; vestimentum. Nolite constituere me principem populi. Ad bñs añia. Expectabo deum saluatorem meum: ⁊ prestolabor eum duz prope est alleluia. Ad magnificat añia. Ecce veniet deus ⁊ homo de domo dauid sedere in throno alleluia. ℣ Sabbato. Lectio prima.

ysaie 3,b

RUit enim hierusalem: ⁊ iudas concidit: q; lingua eorum ⁊ adinuentiones eorum contra dominum: vt provocarent oculos maiestatis eius. Agnitio vultus eorum respondit eis. Et peccatum suum quasi sodoma predicauerunt: nec absconderunt. Lij.

VE animę eorum quoniam reddita sunt eis mala. Dicite iusto quoniam bene: quoniam fructus adinuentionum suarum comedet. Ve impio in malum. Retributio enim manuum eius fiet ei. Lij.

P opulum meum exactores sui spoliauerunt: ⁊ mulieres dominate

sunt ei'. Populē meus qui beatum te dicunt ipsi te decipiunt: ⁊ viam gressuum tuorum dissipāt. Ad benedictus antiphona Veni domine visitare nos in pace: vt letemur coram te corde perfecto. ℭ Dominica secunda de aduentu. Sabbato precedenti ad vesperas. Capitulum.

Rom. 15.a. OMnia quecunq; scripta sunt ad nostram doctrinam scripta sunt: vt per patientiam ⁊ consolationem scripturarum spem habeamus. ℟. Ecce veniet dominus. 63 Hymnus. Conditor: ℟. Roza te. Ad magn. an. Ex egypto vocaui filium meum: veniet vt saluet populum suum. Oratio.

Esaie. 19.a. ℭRecta domine corda nostra ad preparandas vnigeniti tui vias: vt per eius aduentum purificatis tibi mentibus seruire mereamur. Per eundem. In vltat. Surgite vigilemus venite adoremus. Quia nescimus horas quando veniet dominus. Psal. 33 Venite. Lectio prima.

Esaie. 19.a. ℭEce dominus ascendet super nubem leuem: ⁊ ingredietur egyptum: ⁊ mouebuntur simulachra egypti a facie eius: ⁊ cor eius egypti tabescet in medio eius. ℟. Hierusalem cito veniet salus tua: quare meroze ⁊ consumeris? Nunquid consiliarius non est tibi: quia innouauit te dolor? Saluabo te ⁊ liberabo te: noli timere. ℟. Israel sine audieris non erit in te deus recens: neque adorabis deum alienum: ego enim dominus. Saluabo te. Lectio secunda.

ℭT concurrere faciam egyptios aduersus egyptios: ⁊ pugnabit vir contra fratrem suum: ⁊ vir contra amicum suum: ciuitas aduersus ciuitatem: ⁊ regnum aduersus regnum. ℟. Ecce veniet dominus ⁊ omnes sancti eius cum eo: ⁊ erit in die illa lux magna: ⁊ exibunt de hierusalem sicut aqua munda. Et regnabit dominus in eternum super omnes gentes. ℟. Ecce dominus in virtute veniet: ⁊ regnum in manu eius ⁊ potestas ⁊ imperium. Et. Lectio tertia.

ℭT dirumpetur spiritus egypti in visceribus eius: ⁊ consilium eius precipitabo. Et interrogabunt simulachra sua: ⁊ diuinos suos: ⁊ phitones ⁊ ariolos. Et tradam egyptum in manum dominorum crudelium: ⁊ rex fortis dominabitur eorum: ait dominus deus exercituum. ℟. Ciuitas hierusalem noli flere: quoniam doluit dominus super te. Et auferet a te omnem tribulationem. ℟. Ecce dominus in fortitudine veniet: ⁊ brachium eius dominabitur. Et. Lectio iiij.

ET arescet aqua de mari: et flumius desolabitur atq; siccabitur. Et deficient flumina: attenuabuntur et siccabuntur rivi aggerum. Calamus et iuncus marcescent. ℟. Sicut mr consolatur filios suos: et cōsolabor vos dicit dominus: et de hierusalem civitate quam elegi veniet vobis auxilium. Et videbitis et gaudebit cor vestrum. ℣. Dabo in sion salutem: et in hierusalem gloriam meam. Et. Sequi de sermone sci aug. epi. L. v.

IMAli ergo studio inquantū prevales christo auxiliante contende: vt diversis virtutum ornamentis anima tua composita: simplicitatis gemmis: et sobrietatis floribus adornata: ad solennitatem regis eterni. i. ad natale domini salvatoris: cum secura cōscientia procedas: castitate nitida: charitate splēdida: eleemosynis candida. ℟. Ecce dominus veniet protector noster sanctus israel: Coronam regni habens in capite suo. ℣. Ecce dñator dñs cū virtute veniet. Coronā. L. vj.

QUalibet enim dominus: si te ita compositū: natalitium sum celebrare cognouerit: ipse per se veniet: et apud tuam nō solum visitare: sed etiam requiescere: et in perpetuum in illa dignabitur habitare: sicut scriptū est. Et inhabitabo in illis et inambulabo. ℟. Leua hierlm oculos: et vide potentiam regis. Ecce saluator veniet soluere te a vinculo. ℣. Leua in circuitu oculos tuos: et vide potētiam regis. Ecce. Lectio. vij.

ET iterum: Ecce sto ad ostium et pulso: figo: surrexerit et aperuerit mihi: intrabo ad illum: et cenabo cum illo: et ille mecum. Una felix est illa anima: q̄ vitā suā ita deo auxiliante studuerit gubernare: vt christum hospitem et habitatorē mereat excipere. ℟. Egredietur dñs de samaria: a porta que respicit ad orientē: et veniet in bethleem: ambulans super aquas redemptionis inde. Tunc saluus erit omnis homo: q̄ ecce veniet. ℣. Et preparabitur in misericordia solium eius: et sedebit super illud: iudicans equitatem. Tunc. Lectio octaua.

SIcut econtrario ō infelix est illa conscientia: tota lachrymarum fonte lugenda: que se ita malis operibus cruentauit vt in ea non christus requieſcere sed diabolus incipiat dominari. Talis enim anima: si medicamentum penitentie non cito subuenerit: a luce relinquitur: et a tenebris occupatur. ℟. Hierusalem dies domini veniet: exurge sion: conuertere ad deum tuum: gaude et letare iacob. Quia de medio gentium saluator tuus ꝓ

nict. ℟. Exulta satis filia sion: iubila filia hierusalem. Quia.

Secundum Matthеum.

11.a In illo tempore: Cum audisset ioannes in vinculis opera christi: mittens duos de discipulis suis: ait illi: Tu es qui venturus es: an alium expectamus? Et reliqua. Homelia beati gregorii pape. Lectio nona.

Verendum nobis est fratres charissimi: ioannes prophetа т plus q̃ propheta: qui venientem ad baptisma dominum ostendit dicens: ecce agnus dei: ecce qui tollit peccata mundi: qui т humilitatem suam: т diuinitatis eius potentiam considerans dicit: Qui de terra est: de terra loquitur: qui autem de celo venit: super omnes est: cur in carcere positus: mittens discipulos requirat: tu es qui venturus es: an alium expectamus? ℟. Erumpant montes iocunditatem: т colles letitiam. Quia lux mundi dominus cum potestate venit. ℣. De sion exibit lex: т verbum domini de hierusalem. Quia. Lcó. x.

Nunquam si ignorет quem ostenderat: т an ipse sit nesciat: quem ipsum esse prophetando: baptizando: ostendendo clamauerat. Sed hoc citius questio soluitur: si geste rei tempus т ordo pensatur. ℟. Festina: ne tardaueris domine. Et libera populum tuum. ℣. Veni domine: т noli tardare: relaxa facinora plebis tue. Et. Lectio vndecima.

Ado ioannis enim fluenta positus: q̃ ipse redemptor mundi esset asserit: missus vero in carcerem: an ipse veniat requirit. Non q̃ ipsum esse mundi redemptorem dubitat sed querit vt sciat: si is qui per se in mundo venerat: per se etiam ad inferni claustra descendat. ℟. Rex noster aduenit christus. Quem ioannes predicauit agnus esse venturum. ℣. Super ipsum continebunt reges os suum: ipsum gentes deprecabuntur. Quez. Ꝛ. ris.

Quem enim precurrens mundo nunciauerat: hunc moriendo т ad inferos precurrebat. Ait ergo. Tu es qui venturus es. an aliuz expectamus? Ac si aperte dicat: Sicut pro hominibus nasci dignatus es: an etiaz pro hominibus mori digneris insinua: vt qui natiuitatis tue precursor extiti: mortis etiam precursor fiam. ℟. Ecce dies veniunt dicit dominus: т suscitabo dauid germen iustum: т regnabit rex т sapiens erit: т faciet iudicium т iustitiam in terra. Et hoc est nomen quod vocabunt eum dominus iustus noster. ℣. In diebus illis saluabitur iuda: т israel habitabit

bitabit ꝓfidēter. Et. fm matthæū.

In illo tēpore: Cū audisset ioannes in vinculis opa chri: mittēs duos ꝛ discipulis suis: ait illi: Tu es qui venturꝰ es: an alium expectamus? Et respondens iesus ait illis. Euntes renūciate ioāni: que audistis ꝛ vidistis. Cæci vident: claudi ambulāt: leprosi mundantur: surdi audiūt: mortui resurgunt: pauperes euangelizant: ꝛ beatus q nō fuerit scādaliçatus in me. Illis aūt abeūntibus cepit iesus ad turbas dicere ꝛ ioāne. Quid existis in desertū videre? Arundinem vnto agitatam? Sed qd existis videre? Hoiem mollibus vestitū? Ecce qui mollibus vestiūt: in domibus regum sunt. Sed quid existis videre? Prophetā? Etiaz dico vobis ꝛ plusq̄z prophetam. Hic est enim de quo scriptū est. Ecce ego mitto angelum meum ante faciem tuam: qui preparabit viam tuam ante te. In laudibus ad. Illa. Miserere. Ꝛc. Caſ. Quecūq; Oſtende. Vꝰ. Vox clara. Emitte.

Oratio. Excita. Ad bño aſſa. Joannes autem cum audisset in vinculis opera christi: mittens duos de discipulis suis ait illi: tu es qui venturus es an alium expectamus? Ad magnificā. Tu es q venturus es an alium expectamus? dicite ioanni que vidistis: ad lumen redeunt cęci: mortui resurgunt: pauperes euangelizantur alleluia. ℣ Feria. ij. vel prima die que venerit infra hebdomadam sine festo. Lcō. Ysaie. 19. ℣

In die illa erit altare dñi in medio terre egypti: ꝛ titulꝰ dñi iuxta terminum eius. Et erit in signum ꝛ in testimonium dño exercituū in terra egypti. ℟. Clamabunt enim ad dominum a facie tribulantis: ꝛ mittet eis saluatorem ꝛ propugnatorem q liberet eos: ꝛ cognoscetur dominus: ꝛ cognoscent egyptij dñm in die illa. Et colent eum in hostijs ꝛ muneribus: ꝛ vota vouebunt domino: ꝛ soluent. Lcō. ij. Et percutiet dominus egyptū plaga ꝛ sanabit eam: Et reuertentur egyptij ad dominum: ꝛ placabitur eis: ꝛ sanabit eos. In die illa erit via de egypto in assyrios: ꝛ intrabit assyrius egyptū: ꝛ egyptius in assyrios: ꝛ seruient egyptij assur. In laudibus ant. Ecce in nubibus celi dominus veniet cum potestate magna alle

ſuia. Ad bñ.añ. De celo veniet
dñator dñs:t in manu ei⁹ honor
t imperiū. Ad.i.añ. Urbs fortitudinis noſtre ſion:ſaluator ponetur in ea mur⁹ t antemurale:
apite portas q: nobiſcū deus alleluia. Ad.iij.añia. Ecce apparebit dominus t non mentietur:
ſi moram fecerit expecta eū:quia veniet t non tardabit alleluia.
Ad ſextam añ. Montes t colles cantabunt coram domino laudem:t omnia ligna ſyluarū plaudent manibus: quoniam veniet
dominus dominator in regnum
eternū alla alla. Ad.iv.añ. Ecce dñs nr cū virtute veniet:vt il
luminet oculos ſeruor ſuor alla.
Ad magt añia. Ecce rex veniet
dñs terre: t ipſe auferet iugum
captiuitatis noſtre. Alleluia.

℣ Feria tertia. Lectio.j.

In die illa erit iſrael tertiꝰ
egyptio t aſſyrio:benedictio in
medio terre: cui benedixit dñs
exercituum dicens. Benedictus
populus meꝰ egypti:t opus manuum mearum aſſyrius; hereditas autem mea iſrael. Lcō.ij.
In anno quo ingreſſus eſt tharta in açotū:cū miſiſſet eū ſargon
rex aſſyrioꝝ: t pugnaſſet contra
açotum:t ceperiſſet eam:in tēpore
illo locutus eſt dominꝰ in manu
Ysaie filij amos dicens. Lcō.iij.
Vade t ſolue ſaccū de lumbis
tuis:t calciamēta tua tolle de pedibus tuis. Et fecit ſic vadēs nudus t diſcalciatus. Ad bñ.añ.
Vox clamantis in deſerto:parate
viā dñi:rectas facite ſemitas dei
noſtri. Ad mgt añ. Sup te hie
ruſalē orietur dñs:t glia eius in
te videbit. ℣ Feria.iij. Lcō.j.

Ysaie 21.a.

Sicut turbines ab africo
veniunt:ſic de deſerto vaſtitas venit de terra horribili:viſio
dura nunciata eſt mihi. Qui incredulꝰ eſt infideliter agit:t q̄ depopulator eſt:vaſtat. Lect.io.ij.
Aſcende elam:obſide medeba:
oēs gemitū eius ceſſare feci. Propterea repleti ſunt lūbi mei dolore: anguſtia poſſedit me ſicut
anguſtia parturientis. Lcō.iij.
Coram cū audirem:turbatus
ſum cū viderem. Emarcuit cor
meū tenebre ſtupefecerunt me.
Babylon dilecta mea:poſita eſt
mihi in miraculū. Ponet menſam:ꝛtēplare in ſpecula comedēs t bibēs:ſurgite principes:
arripite clypeū. Ad bñ.añ. Ecce ego mitto angelū meū:q̄ ꝓparabit viā tuā ante faciem tuam.
Ad mātañ Sion renouaberis:
t videbis ſuſtū tuū:q̄ venturus
eſt in te. ℣ Feria qnta. Lcō.j.

Ysaie 19.d.

Ysaie 21.b.

Hec enim dicit mihi dñs.
Vade t pone ſpeculatorē:
t quodcūq; viderit āūciet. Et
vidit currū duoꝝ equitū;aſcēſorē

afini: & ascensorem cameli. L.ij. Et contemplamus est diligenter multo intuitu: & clamauit vt leo. Super speculaz domini ego sum stans iugiter per diem: & super custodiam meam ego sum stans totis noctibus. Leō. iij. Ecce iste venit ascēsor: vir bige equitū. Et rūdit & dixit. Cecidit cecidit babylon: & omnia sculptilia deoz eius cōtrita sunt in terrā. Tritura mea & filia aree mee: q̄ audiui a dño exercituū deo israel annūciauī vobis. Ad bñs añia. Tu es q̄ venturus es dñe: quē expectamus: vt saluū facias populum tuū. Ad mḡt añi. Qui post me venit: ante me factus est: cuius non sum dignus calciamēta solvere. ℭ Feria sexta. Lectio. j.

Ad me clamat ex seir. Custos quid de nocte? Custos quid de nocte? Dixit custos. Venit mane & nox. Si queritis querite: convertimini & venite. In saltu ad vesperam dormietis in semitis dodanim. Occurrentes sitienti ferte aquam. L.ij. Qui habitatis terram austri: cum panibus occurrite fugienti. A facie enim gladiozum fugerunt a facie gladij imminentis: a facie arcus extenti: a facie grauis prelij: quoniam hec dicit dominus ad me. Lectio tertia. Adhuc in vno anno quasi in anno mercenarij: & auferet omnis gloria cedar: & reliquie numeri sagittariozum fortium de filijs cedar imminuentur. Dominus enim deus israel locutus est. Ad bñs añia. Dicite pusillanimes: confortamini: ecce dominus deus noster veniet. Ad mḡt añi. Super solium dauid & super regnum eius sedebit in eternum, alleluia. ℭ Sabbato. Lectio. j.

Quidnam tibi quoq; est q: ascendisti & tu omnis in tecta clamoris plena: vbe frequene? ciuitas exultans? Interfecti tui non interfecti gladio? nec mortui tui in bello. Cuncti principes tui fugerunt simul: & vincti ligati sunt. Lectio. ij. Omnes qui inuenti sunt vincti sunt pariter: procul fugerunt. Propterea dixi. Recedite a me: amare flebo. Nolite incumbere: vt consolemini me super vastitatem filie populi mei. L.iij. Dies enim interfectiōis & pcussionis & fletuū dño deo exercituū in valle visionis. Scrutans murū: & magnificus sup mōtē. Et clam sumpsit pharetrā: & currus hominis equitis: & parietē nudauit clypeus. Ad bñs añi. Lauabit dñs sanguinē in natiōibus: & cōgregabit dispsos israel. ℭ Dominica. iij. de aduentu. Sabbato precedenti ad vesperas. Capm ij

Ixiale 28,c.

Ixiale 21,a.

j.coꝛ. 4.a

SIc nos existimet hõm: vt ministros chr̃i ⁊ dispensatores mysteriorũ dei: hic iam q̃rit inter dispensatores: vt fidelis qs inueniat. ℟. Qui venturus est. ℣. Nym. Cõditor. ℟. Rorate. Ad mãt añã. Ante me non est formatus deus: ⁊ post me non erit: qz mihi curuabit oẽ genu: ⁊ confitebit omnis lingua.

63

Glo.

AUrem tuã qs dñe ꝑcibus nr̃is accõmoda: ⁊ mentis nr̃e tenebras gr̃a tue visitatiõis illustra. Qui vi. gnm. Rex nr̃ aduenit christus. Quez ioãnes ꝑdicauit agnũ esse ventur. ℟.

Ysaie 36.a.

ET factũ est in quartodecimo anno regis ezechie: ascendit sennacherib rex assyriorũ sup oẽs ciuitates iuda munitas: ⁊ cepit eas. Et misit rex assyriorũ rapsacen ⁊ lachisi ⁊ hierlm ad regẽ ezechiã in manu grauj. ℟. Ecce appebit dñs sup nubez cadidã. Et cũ eo sanctorũ millia: hñs in vestimento ⁊ in femore suo scriptũ: rex regũ ⁊ dñs dnanciũ. ℣. Apparebit in finez ⁊ nõ mentietur: si mozã fecerit expecta eum: qz veniens veniet. Et. ℟.

ET sterit in aque ductu piscine supioris: in via agri fullonis. Et egressus est ad eum eliachim filius elchie: q erat sup domũ: ⁊ sobna scriba: ⁊ ioae filius asaph a cõmentarijs. ℟. Bethlee ciuitas dei summi: ecce te circũdet dñator israel: ⁊ egressus eius sicut a principio diez eternitatis ⁊ magnificabit in medio vniuerse terre. Et pax erit in terra nr̃a dum venerit. ℣. Loquet pacem gentibus: ⁊ potestas ei⁹ a mari vsq; ad mare. Et. Lectio. iij.

DIcit ad eos rapsaces. Dicite ezechie. Hec dicit rex magnus rex assyrioꝝ. Que est ista fiducia q̃ ꝑfidis? aut quo cõsilio vel fortitudine rebellare disponis? Sup quẽ habes fiduciã: qa recessisti a me? ℟. Qui venturus est veniet: ⁊ non tardabit: nã non erit timor in finibus nr̃is. Ipse ipse est saluator nr̃. ℣. Deponet oẽs inigitates nr̃as: ⁊ proiciet in profundum maris omnia peccata nr̃a. Quoniã. ℟. Ecce ꝑfidis sup baculũ arundineũ ꝑfractũ istũ sup egyptum: cui si innixus fuerit homo intrabit in manũ eius: ⁊ ꝑforabit eã. Sic pharao ex egypti omnibus q ꝑfidũt in eo. ℟. Suscipe verbũ virgo maria: qd̃ tibi a dño p angelũ transmissum est: ꝓcipies ⁊ paries dei pariter ⁊ hominem. Et benedicta dicaris inter omnes mulieres. ℣. Paries quidem filiũ: sed virginitatis nõ patieris detrimentũ: efficieris grauida: ⁊ eris mr̃ semp itacta. Et.

Sermo sancti bernar. Ego ve

Nolo vos fratres ignorare tps visitationis vre: ꝛ nec illud qdez qd hoc tpe: visitet in vobis. Aliab⁹ enī nō corporibus hoc tps est assignatū: qō videlz longe dignior aīa corpe poté sibi solicitudinem naturali vendicet dignitate. ℟. Egypte noli flere: qr dñator tuus veniet tibi: añ cuius cōspectum mouebunt abyssi. Liberare pplm suum ꝛ manu potentiū. ℣. Ecce veniet dns exercituū: cuius tuus in potestate magna. Liberare. Leco. vi.

Sed ꝛ prior reparanda est: quā constat corruisse prior rem. Anima figdez corrupta in culpam: fecit quoꝫ vt corpus corrūperet in penaz. ℟. Prior/ꝛ est vt veniat tempus eius: ꝛ dies eius non elongabunt. Misserebitur dominus iacob: ꝛ israel saluabitur. ℣. Reuertere virgo israel: reuertere ad ciuitates tuas. Miserebit. L. vij.

Eniꝫ si christi membra volumus inueniri: sequendū nobis est sine dubio caput nostrū: vt videlicet pma nobis reparandarum sit solicitudo animarum: prior ꝗbus ipse iam venit: ꝛ quarum primo mederi studuit corruptioni. ℟. Veni domine: ꝛ noli tardare: relaxa facinora plebis tue. Et reuoca dispersos in terram suam. ℣. Excita domine potentiam tuaz ꝛ veni: vt saluos facias nos. Lr. Lectio octaua.

Oportis vero curam illi tempori magis reseruemus: quo reformandi corporis gratia est venturus. Sicut meminit apostolus dicens. Saluatorem expectamus dominum nostrum iesum christum: qui reformabit corp⁹ humilitatis nostre configuratum corpori claritatis sue. ℟. Descendet dominus sicut pluuia in vellus. Orietur in diebus eius iustitia ꝛ abūdātia pacis. ℣. Et adorabunt eū oēs reges: omnes gentes seruient ei. Orietur. Secundum ioannem.

In illo tempore misserūt iudei ab hierosolymis sacerdotes ꝛ leuitas ad ioānē vt interrogarent eum: tu quis es? Et confessus est ꝛ nō negauit: ꝛ confessus est qr nō sum ego christus. Et reliqua. In homelia beati gregorii pape. L. vi.

Ex huius nobis lectionis verbis fratres charissimi: ioannis humilitas commendatur: qui cum tante virtutis esset: vt christus credi potuisset: elegit

solide subsistere in se:ne laniter humana opinione raperet sup se. ℣. Egrediet virga de radice iesse: et flos de radice eius ascendet. Et erit iustitia cingulū lumbo: et illius fides cinctoriū renū eius. ℣. Et requiescet sup eū spūs dñi:spūs sapientie et intellect⁹. Et erit. ℟. x.

NAm confessus est et non negauit:confessus est q; non sum ego christus. Sed qui dixit non sum:negauit plane qđ non erat:sed nō negauit quod erat: et veritatem loquens:eius membrum factus est: cuius sibi nomen fallaciter nō vsurpauit. ℣. Ecce veniet dominus princeps regum terre. Beati qui parati sunt occurrere illi:habebunt partem in ciuitate hierusalem. ℣. Veniens veniet dominus:et non tardabit. Beati. ℟. cō. xj.

QUam ergo nō vult appetere nomē christi factus est membū christi. Quia dum infirmitatem suā studuit humiliter agnoscere:illius celsitudinē meruit veraciter obtinere. ℣. Ecce radix iesse astabit in salutē populoꝝ:ipsum gentes deprecabuntur. Et erit nomen eius gloriosum. ℣. Dabit ei dñs deus sedem dauid patris eius:et regnabit in domo iacob in eternum. Et. ℟. cō. xij.

SEd cum ex lectione alia redemptoris nostri sententia ad mentem reducitur:et huius nobis lectionis verbis questio valde inflexa generatur. ℣. Docebit nos dñs vias suas: et ambulabimus in semitis eius. Quia de sion exibit lex:et verbum domini de hierusalem. ℣. Venite ascendamus ad montem domini: et ad domum dei iacob. Quia. Secundum ioannem.

IN illo tempore: Miserunt iudei ab hierosolymis sacerdotes et leuitas ad ioannem: vt interrogarent eum. Tu quis es? Et confessus est et nō negauit:et confessus est quia non sum ego christus. Et interrogauerunt eum. Quid ergo? Helias es tu? Et dixit. Non sum. Prophetes tu? Et respondit. Non. Dixerunt ergo ei. Quis es:vt responsum demus ijs qui miserunt nos? Quid dicis de te ipso? Ait. Ego vox clamantis in deserto. Dirigite viam domini: sicut dixit Esaias propheta. Et qui missi fuerant:erāt ex phariseis. Et interrogauerunt eum: et dixerunt ei. Quid ergo baptizas:si tu non es christus neq; helias neq; propheta? Respondit eis ioānes dicens. Ego baptizo in aqua:medius autem vestrum stetit quem vos nescitis:ipse est qui post me venturus est:qui ante me factus est:cuius ego nō sum dignus vt

Cā. i. c.

ſoluam eius corrigia calciamenti. Hec in bethania facta ſunt trans iordanem: vbi erat ioānes baptiçans. Dio. Aurem. In
18 lauō.añ. Alleluia. ps. Miſere/re. tē. Lap. Sic nos.
63 de. Dy'. Vox clara. ỽ. Emitte. Ad bñ.añ. Ego vox clamātis in deſerto dirigite viam dñi: ſicut dixit heſaias pphta. Dio. Aurem. Ad magn.añ. Hoc eſt teſtimonium quod peribuit ioannes: qui poſt me venit ante me factus eſt. ℭ Feria.iij. Lcō.j.

heſaie 36.d. NE conturbet vos ezechias dicens. Dominus liberabit nos. Nunquid liberauerunt dij gentiū vnuſquiſq; terrā ſuaz de manu regis aſſyriorum? Vbi eſt deus emath & arphat? Vbi eſt deus ſepharuaim? Lectio.ij. Nunquid liberauerunt ſamariam de manu mea? Quis eſt ex oībus dijs terraz iſtaz: q eruerit terram ſuam de manu mea: vt eruat dominus hieruſalē de manu mea? Et ſiluerūt & non rñdērūt ei ỽbū. Mādauerat enī eis rex dicēs. Ne rñdeatis ei. Li.iij. Et ingreſſus eſt eliachim filius elchie: q erat ſup domum: & ſobna ſcriba: & ioae filius aſaph a cōmentarijs: ad ezechiā ſciſſis veſtibus: & nūciauerūt ei ỽba rapſacis. ℭ Feria.iij. Lectio.j.

heſaie 37.a. ET factum eſt cum audiſſet rex ezechias: ſcidit veſtimenta ſua: & obuolut' eſt ſacco: & intrauit in domum dñi. Lcō.iij. Et miſit eliachim qui erat ſuper domum: & ſobnam ſcribam: & ſeniores de ſacerdotibus opertos ſaccis ad heſaiam filium amos pphetam. Lectio tertia. Et dixerunt ad eum. Hec dicit ezechias. Dies tribulationis & anguſtie & correptiōis & blaſphemie: dies hec: quia venerūt filij vſq; ad pētū: & vtus nō ē pariēdi. ℭ Feria.iij. quatuor temporū.

L cō. ſci euāgelij ſm lucaz. IN illo. Miſſus eſt angelus gabriel a deo in ciuitatē galilee cui nomen naçareth. Et relīq. Nom. beati ambroſij cpi. L.j.

ATtent quidem diuina myſteria: nec facile (ut ita: pphēticum dictum) quiſq; hominum pōt ſcire conſilium dei. Sed tamē ex ceteris factis dñi ſaluatoris poſſum⁹ intelligere: & hoc ꝓpenſioris fuiſſe cōſilij: q ea potiſſimum electa eſt vt dñm pareret: que erat deſponſata viro. ℟. Clama in fortitudine q annūcias pacē in hierlm. Dic ciuitatibus iude & habitatorib⁹ ſion. ecce deus noſter quē expectabamus aduenit. ỽ. Super montem excelſum aſcende tu q euangelizas ſion: exalta in fortitudine vocem tuam. Dic. Lcō.

Ar autem non anteq̃ de-
sponsaret impleta est? For-
tasse ne diceret q̃ conceperit ex
adulterio. Et bene vtrunq̃ po-
suit scriptura: vt desponsata eet
t virgo. Virgo vt ex⁹ virilis
consortij videretur. ℟. Orietur
stella ex iacob: t exurget homo de
israel: t ofringet oes duces alie-
nigenarũ. Et erit ois terra pos-
sessio eius. ℣. Et adorabunt eu⁹
omnes reges: omnes gentes ser
uient ei. Et erit. Lectio tertia.

Desponsata: ne temerate
virginitatis adureretur
infamia: cui grauis alnus corru
ptele videret insigne preferre.
Valuit autem dñs aliquos de
suo ortu: q̃ de matris pudore du
bitare. ℟ Egredietur dominus
t preliabitur contra gentes. Et
stabunt pedes eius sup̃a mon-
tes oliuarum ad orientem. ℣.
Et eleuabitur super omnes col-
les: t fluent ad eum omnes gen-
tes. Et stabunt. Ter. v. R.

Isaie 37.a

I quo modo audiat dñs
deus tuus vba rapsacis: quẽ mi-
sit rex assyrioꝝ dñs suus ad bla-
sphemandũ deũ viuentem: t ex-
probrandum sermonibus quos
audiuit dominus deus tuus. Le-
va ergo orationem pro reliquijs
que reperte sunt. Lectio ij.

Et venerũt serui regis ezechie
ad ysaiam. Et dixit ad eos ysa-
ias. Hec dicetis dño vestro.
Hec dicit dñs. Ne timeas a fa-
cie verborum istorum que audi-
sti: quibus blasphemauerũt pue-
ri regis assyriorum me. R.ij.

Ece ego dabo ei spũm: t au-
diet nunciũ: t reuertetur ad ter
ram suã: t corruere eũ faciã gla-
dio i terra sua. Reuersus est au-
tem rapsacis: t inuenit regẽ assy
rioꝝ pugnãtẽ aduersus lobnã.
℣ Feria.vj.iij.tpm fm lucam. ca. 1.d

Maria exurgẽs maria abijt
in montana cũ festinatio-
ne in ciuitatẽ iuda. Et reliqua.
Hom. venerabilis bede pbi. R.j.

Accepto virginis consen-
su mox angelus celestia re-
petit: illa petit montana: festinat
inuisere elisabeth: non quasi in-
credula de oraculo vel dubia de
exemplo: sed vt leta pro voto
religiosa pro officio typicum pa-
riter exemplum tribuens: quod
omnis anima que verbum dei
mente conceperit: virtutum cel-
sa statim cacumina gressu con-
scendat amoris: quatinus ciuita
tem iuda id est cõfessionis t lau-
dis arcem penetrare: t vsq̃ ad
perfectionem fidei spei t charita
tis quasi tribus in ea mensibus
valeat commorari. ℟. Precur
sor pro nobis ingreditur agnus
sine macula: fm ordinem mel-
chisedech. Pontifex factus est

in eternum: ꝛ in seculum seculi. ℟. Ipse est rex iustitie: cuius generatio non habet fines. ℣. Dñi. Ecce.ij.

ECce intrauit in domum zacharie: ꝛ salutauit elisabeth. Dilecte virgo humilitatem marie: vt ꝛ corpore casta ꝛ mente possis esse deuota. Visitauit iuuenis senioꝛem: salutat virgo vroꝛem. ℟. Videbunt gentes iustum tuum: ꝛ cuncti reges inclytum tuum. Et vocabitur tibi nomen nouum quod os domini nominauit. ℣. Et eris coꝛona glie in manu dñi: ꝛ diadema regni in manu dei tui. Et. Ecce.ij.

ECce vt quo castioꝛ virgo: eo sit humilioꝛ: ꝛ seniꝛibus deferens habitus castitatis ꝓconio commendet humilitatis. Aliter. Maria ad elisabeth: dominus venit ad ioannem. Hec vt spū scō repleatur illius: ille vt baptisma conferetur. ℟. Emitte agnum dñe dñatoꝛem terre. De petra deserti ad montem filie sion. ℣. Ostende nobis dñe misericoꝛdiam tuam: ꝛ salutare tuum da nobis. De petra.

Sabbato quatuoꝛ temporum de cto sancti euangelij ſm lucam. 3.cap.a

ANno quintodecimo imperij tiberij ceseris: procurante pontio pilato iudeam: tetrarcha autem galilee herode: philippo autem fratre eius tetrarcha ituree ꝛ traconitidis regionis: ꝛ lisania abilene tetrarcha: sub principibus sacerdotuꝫ anna ꝛ caiphā: ꝛ relīa. Homil. ii.b.gregoꝛij pape. Lectio.j.

REdemptoꝛis ꝑcurſoꝛ quo tempoꝛe verbum predicationis accepit: memoꝛato romane reipublice principe: ꝛ indee regibus designatur: cum dicitur. Anno qntodecimo ℣. Roꝛate celi desuper ꝛ nubes pluant iustum. Aperiat̄ terra ꝛ germinet saluatoꝛem. ℟. Emitte agnū domine dominatoꝛem terre de petra deserti ad montem filie sion. Lectio.ij.

QAperiatur.

VIa enim illiꝰ ꝓdicare veniebat: q̄ ex iudea quoſdā ꝛ multos ex gētibus redēpturus erat: p regē gentiū ꝛ ꝓncipes iudeoꝛ ꝓdicationis eius tpa designant. ℟. Germinauerūt cāpi heremi germen odoꝛis isrl̄q: ecce dñs nf cū virtute veniet. Et splēdoꝛ eius cū eo. ℣. Ecce dñatoꝛ dominus cum ꝛtute veniet. Et. Lectio.iij.

QVia autem gentilitas colligenda erat: ꝛ iudea ꝓculpa perfidie dispergenda: ipsa quoq; descriptio terreni ꝓncipatus ostendit. Quoniā ꝛ in romana republica vnus ꝓfectus describitur: ꝛ in iudee regno per quartā partē plurimi ꝓncipabantur. ℟. Veniet nobis salus

a dño celeriter: ꝛ pteret ingũ grue ꝛ soluet vincula pcór nfor. ℟. Quis potés é. ℣. Et dñabit a mari vsq; ad mare ꝛ a flumine vsq; ad terminos orbis terraꝝ. Quia. ℭ Dñica. iiij. de aduent. Sabbato p̃cedẽti ad vesperas. Caplm.

phil. c.4.a

GAudete in dño semp: iterum dico gaudete: modestia vestra nota sit oĩbus hoĩb⁹: dñs ppe est. ℟. Non auferetur.

63

Hyr⁹. Cõditor. ℣. Rorate. Ad magt̃ aĩa. Saude ꝛ letare filia sion: q; ecce ego venio: ꝛ habitabo in medio tui dicit dñs. Oio.

EXcita dñe potentiã tuã ꝛ veni: ꝛ magna nobis virtute succurre: vt p auxiliũ gratie tue q̃ nostra pecata p̃meunt: indulgẽtia tue ꝓpitiatiõis acceleret. qui vi. Jnuitat. Prope est iaz dñs. Venite adoremus. ℣. j.

Ixaie 62.d.

DIcite filie sion. Ecce saluator tu⁹ venit: ecce merces ei⁹ cũ eo: ꝛ opus illius coꝝ illo. Et vocabũt eos ppl'm scũm: redẽpti a dño. Tu aũt vocaberis ciuitas q̃sita: ꝛ non derelicta. ℟. Canite tuba in sion: vocate gentes: annũciate pplis ꝛ dicite. Ecce deus saluator nr̃ aduenit. ℣. Annũciate ꝛ auditũ facite: loq̃mini ꝛ clamate. Ecce. Lcõ. iij.

QUis est iste qui venit de edõ tinctis vestibus de bosra? Iste formosus i stola sua: gradiens in multitudine fortitudinis sue. Ego qui loquor iustitiã: ꝛ propugnator sum ad saluãdũ. ℟. Paratus esto israel in occursum dñi quoniã venit. Formans montes ꝛ creans spũs: ꝛ annũciãs hominibus sm̃ aduentũ suũ. ℣. Ecce dñator dño cum virtute veniet. Formans. ℣. iij.

QUare ergo rubrũ est indumẽtũ tuũ: ꝛ vestimenta tua sicut calcantium in torcular? Torcular calcaui solus: ꝛ de gẽtib⁹ nõ est vir mecũ. ℟. Non auferet sceptrũ de iuda: ꝛ dux de femore eius: donec veniat q̃ mittendus est. Et ipse erit expectatio gẽtiũ. ℣. Pulchriores sunt oculi eius vino: ꝛ dentes eius lacte candidiores. Et ipse. ℣. iij.

QUalcaui eos in furore meo ꝛ conculcaui eos i ira mea. Et aspersus est sanguis eor̃ sup vestimẽta mea: ꝛ oĩa indumenta mea inquaui. Dies enim vltiõis in corde meo: annus redemptionis mee venit. ℟. Me oportet minui illum aũt crescere: q; post me venit añ me factus est. Cui⁹ non sum dignus corrigiam calciamenti soluere. ℣. Ego q̃dẽ baptiço vos aqua: ipse autem baptiçabit vos spũ sancto. Quino. Sermo. s. bernardi de aduentu. ℣. Ingnũ est fratres. ℣. Vt tota cum deuotiõe dñi

celsobstetis aduentum:& lectati tã
ta consolatione stupefacti tanta
dignatione inflammati tanta di-
lectione. ℟. Virgo israel rever-
tere ad ciuitates tuas:vsquequo
: dolens auerteris?Benerabis do
minum saluatorem oblationem
nouã:in terra ambulabunt homi
nes in saluationẽ. ℣. In charita
te perpetua dilexi te: ideo attrai
te miserans. Benera. Lectio.vj.

Nec vero solum cogitetis ad
uentũ:quo venit querere &
saluũ facere qđ perierat:sed & il
lum nihilominus quo veniet:& as
sumet nos ad seipsum. ℟. Non
discedimus a te viuificabis nos:
& nomen tuũ invocabimus. Osẽ
de nobis faciẽ tuã & salui erim⁹.
℣. Memento nr̃i dñe in bñpla
cito ppli tui:visita nos in saluta-
ri tuo. Ostende. Lcõ.vij.

Tinam circa hos duos ad
uentus vigili meditatione vers
mini:ruminantes in cordibus ve
stris q̃tum in priore prestiterit:
q̃tum promiserit in secũdo. Et
nam certe commatis inter medi
os cleros. ℟. Juravi dicit dñs
vt vltra non irascar super terrã:
montes enim & colles suscipient
iustitiã meã. Et testamentũ pacis
erit in hierlm. ℣. Jurta est salus
mea vt veniat: & iustitia mea vt
reueletur. Et. Lectio.viij.

Nec enim sunt duo brachia
sponsi:inter q̃ sponsa dormiẽs aic
bat. Leua ei⁹ sub capite meo:& de
xtera illi⁹ amplexabit me. Nã in
finistra qdẽ eius(sicut alibi legi
mus)diuitie & glia:in dextera lõ
giturnitas vite. ℟. Ecce dñs ve
niet & oẽs scti eius cũ eo:tũc ape
rient̃ oculi cecor:& aures surdor
audiẽt. Tũc ascẽdet claudus qua
si cervus & absolute erũt lingue
mutor. ℣. Ecce dñs in fortitudi
ne veniet:& brachium eius dñabi
tur. Tũc. Lscī euãge. fm lucam.

In illo tpe: dicebat ioãnes 3.b.
ad turbas:q̃ exibãt vt bapti
zarent̃ ab eo:Genimina viparũ:
qs ostẽdit vobis fugere a vẽtura
ira?Et rel. Homi.b.gre.pa.Lix.

Dentura ira est aduersio
vltionis extreme:quã tunc
fugere peccator nõ valet:qr nũc
ad lamẽtũ pnie non recurrit. ℟.
Intuemini quãtus sit iste q in-
gredit̃ ad saluãdas gẽtes:ipse est
rex iustitie. Cui⁹ generatio nõ hs
finẽ. ℣. Precursor p nobis ingre
dit̃ fm ordinẽ melchisedec:pot̃
sex fctus in eternũ. Cuius. Lr.

Et notandum q̃ male sobo
les malorũ parentuz actio
nes imitantes:genimina vipera
rum vocantur:quia per hoc q̃ bo
nis invident:eos q̃ psequunt̃:q̃
quibus dã mala retribuunt:q̃ le
siones proximis exgrũt:q̃m i his
oibus priorũ suorũ carnalium vias

sequuntur: quasi venenati filij & venenatis parentibus nati sunt. ℟. Modo veniet dominator dñs. Et nomē eius Emanuel vocabit. ℣. Et dñabitur a mari vsque ad mare & a flumine vsq; ad terminos orbis terrarum. Et. Leō. xij.

Sed q̄ iam peccauimus: q̄ vsu male p̄fuctudinis inuoluti sumus: dicat q̄d nobis faciē dū sit: vt fugere a ventura ira valeamus. Segtur. Facite ergo fructus dignos pnie. ℟. Radix iesse q̄ eruget iudicare gētes in eū gētes sperabunt. Et erit nomē eius benedictū in scla. ℣. Ecce virgo cōcipiet & pariet filiū & vocabit nomen eius Emanuel. Et. Leō. xij.

In quibus verbis notandū est: q̄ amicus sponsi non solū fructus pnie: sed dignos pnie admonet esse faciendos. Aliud nāq; est fructus facere: aliud dignos pnie facere. ℟. Nascetur nobis paruulus: & vocabit deus fortis: ipse sedebit sup thronum dauid p̄is sui & rapiet. Cuius potestas sup humerū eius. ℣. Multiplicabitur eius imperium: & pacis non erit finis. Cuius. Sm lucaz. ca. 3. a.

Anno quintodecimo ymperij tiberij cesaris: procurante pontio pilato iudeā: tetrarcha autē galilee herode: philippo autē fratre eius tetrarcha ituree & trachonitidis regionis: & lysania abiline tetrarcha: sub principib⁹ sacerdotū anna & caipha: factum est verbū dñi sup ioannē zacharie filiū in deserto. Et venit in oēm regionē iordanis: predicās baptismum pnie in remissionē peccator: sicut scriptū est in libro sermonū ysaie p̄phete. Vox clamantis in deserto: parate viā dñi: rectas facite semitas eius. Oīs vallis implebit: & oīs mons & collis humiliabit: & erūt prava in directa: & aspera in vias planas. Et videbit oīs caro salutare dei. In lau. aī. Alleluia. ℣. Miserere. tē. Cap. Gaude te, ℟. Ostende. Hym. Vox clara. ℣. Emitte. Ad bñ. aī. Quo fiet istud angele dei: qm̄ virū nō cognosco? audi maria virgo rēpe: spūs sanctus superueniet in te: & virtus altissimi obumbrabit tibi. ¶ Nota q̄ ante octauam diez vigil. natiui. dñi sunt inchoande ad vesperas & singulis diebus decende. Cuius sequenti nocte. In tuita. Prope est iam dominus, incipit decantari. ¶ Feria .vj. Inuitato. Prope est iam dñs, Venite adoremus. Ad di. fe. diebus vsq; in vigi. nati. Leō. j.

Attende de celo: & vide de habitaculo sancto tuo: & de solio glorie tue. Ubi est zelus tuus & fortitudo tua: multitudo viscerum tuorum & miserationū tuaz? Esaie. 63. d.

Super me continuerunt se. Lxij
Tu enim pater noster: & abraham nescivit nos; & israel ignorauit nos. Tu dñe pater noster: redemptor noster: a seculo nomen tuū. Quare errare fecisti nos dñe de vijs tuis: indurasti cor nostrum ne timeremus te? Lcō. iij
Conuertere propter seruos tuos tribus hereditatis tue. Quasi nihilū possederunt populū sancti tui hostes nri: proculcauerūt sanctificationem tuam. ℭ Feria iij. L.j.

Facti sumus quasi in principio cum non dominaueris nostri: neq; invocaretur nomen tuum super nos. Vtinā dirumperes celos: & descenderes. Lxij
A facie tua montes defluerēt: sicut exustio ignis tabescerēt: atq; ardenti igni: vt notum fieret nomen tuum inimicis tuis: a facie tua gentes turbarentur. Lxiij
Cum feceris mirabilia non sustinebimus. Descendisti: & a facie tua montes defluxerunt. A seculo non audierunt: neq; auribus perceperunt. ℭ Feria iij. Lcō. j.

Oculus nō vidit deus absq; te: que preparasti expectantibus te. Occurristi letanti & facienti iustitiam: in vijs tuis recordabuntur tui. Lectio secunda.
Ecce tu iratus es: & peccauimus: in ipsis fuimus semper & saluabimur. Et facti sumus vt immundus oēs nos: quasi pannus menstruate vniuerse iustitie nostre. Lxiij
Et cecidimus quasi folium vniuersi: & iniquitates nostre quasi ventus abstulerunt nos. Nō est q̄ inuocet nomē tuū: qui psurgat & teneat te. ℭ Feria iij. Lectio. j.

Abscondisti faciē tuā a nobis: & allisisti nos in manu iniquitatis nostre. Et nunc dñe pater noster es tu: nos vero lutum: & fictor noster tu: & opera manuum tuarum omnes nos. Lxiij
Ne irascaris dñe satis: & ne vltra memineris iniquitatis nre. Ecce dñe respice: populus tuus oēs nos: ciuitas sancti tui facta est deserta: sion deserta facta est: hierusalem desolata. Lectio iij.
Domus sanctificationis nostre & glorie nostre: vbi laudauerunt te patres nostri: facta est in exustionem ignis: & omnia desiderabilia nostra versa sunt in ruinas. ℭ Feria sexta. Lectio prima.

Hec dicit dominus: quomodo si inueniatur granum in botro & dicatur ne dissipes illud quoniam benedictio est: sic faciam propter seruos meos: vt non disperdam totum. Lectio iosa.
Et educam de iacob semen: & de iuda possidentem montes sanctos meos. Et hereditabunt eas electi mei: & serui mei habitabunt ibi. Et erunt campestria in

ℎ esaie. 64. c.

caulas gregum. Lectio tertia.
Et vallis achor in cubile armē
toum populo meo qui requisie
runt me. Et vos qui dereliquistis
dominum: qui obliti estis mon-
tem sanctum meum: qui ponitis
fortune mensam: et libatis su-
per eā numerabo vos in gladio.

Esaie. 65, b. Sabbato. Lectio prima.
Et omnes in cede corrue-
tis pro eo q vocaui et non respō
distis: locutus sum: et non audi
stis: et faciebatis malum in oculis
meis: et que nolui elegistis. Li.ij.
Propter hoc hec dicit dñs deus.
Ecce serui mei comedent: et vos
esurietis. Ecce serui mei bibent
et vos sitietis. Ecce serui mei leta
buntur: et vos confundemini. Li.iij.
Ecce serui mei laudabunt pre
exultatione cordis: et vos clama-
bitis pre dolore cordis: et pre cō
tritione spiritus vlulabitis: et di-
mittetis nomen vestrum in iura-
mentum electis meis.

¶ Tabula aduentus.

Quando natiuitas venerit
die dominico.

¶ Feria.ij. post dominicam. iij.
ad laud. Veniet dominus. 1
ad dñs. Dicit dominus pe. 2
ad primam. Hierusalem gau. 3
ad tertiam. Dabo in sion sa. 4
ad sextam. Montes et cōs. 5
ad nonam. Juste et pie vita. 6
ad mgr aff. Beatā me dicēt. 7

¶ Feria.iij. post dominicam. iij.
ad benedictus. Consurge. 8
ad magnificat. Elevare elc. 9
¶ Feria.iij. quatuor temporū
in nocte lec. iij. de home. euange.
Missus est. Rta. Clama. cē. ad 92
lau. aña. Prophete predica. 10
Spiritus domini super me. 11
Propter sion non tacebo. 12
Ecce veniet dominus vt se. 13
Annunciate populis et di. 14
ad benedictus. Missus est. 15
ad primam. Prophete pre. 16
ad tertiam. Spiritus domini. 17
ad sextam. Propter sion. 18
ad nonam. Dabit ei dñs. 19
ad magnificat. Ecce virgo. 20
¶ Feria.v. aña et psalī feriales.
ad dñs aff. Consolamini. 18
ad mgr aff. Letamini cum. 19
¶ Feria.vj. quatuor tempor in
nocte lec. iij. de homelia euāgelij.
Exurgens maria. Rta. Precur- 92
sor. cē. ad lau. Canite tuba. 20
ad dñdictus. Exquo facta. 21
ad primam. Ecce veniet do. 31
ad tertiam. Erunt prauia in. 23
ad sextam. Dominus veniet. 24
ad nonam. Si potens sermo. 25
ad magr. O sapientia que. 70
¶ Sabato inuitatorium.
Prope est iam dominus.
Homelie euangelij. Anno qui-
todecimo. Rta. Rorate. cē. ad 93
laudes. Constantes estote. 26
Ad te domine leuaui ani. 27

Expectetur sicut pluuia. 28
Annunciate populis ꝛ dl. 14
ad benedictus. Omnis val. 29
ad primam. Omnis vallis. 29
ad tertiam. Ecce virgo con. 17
ad sextam. Dies domini si. 30
ad nonam. Annunciate po. 14
ad magnificat. O adonay ꝛ. 71
¶ Dominica quarta fiat officium vt in libro continetur.
ad magnificat. O radix iesse. 72
¶ Feria secunda ad laudes.
Ecce veniet dominus prin. 31
Dum venerit filius homi. 32
Ecce iam venit plenitudo. 33
Haurietis aquas in gau. 34
Egredietur dominus ꝛc lo. 35
ad dñs añ. Egredief virga. 36
ad primam. Cantate domi. 37
ad tertiam. Hierusalem res. 38
ad sextam. Sion noli time. 39
ad nonam. Ite dicite ioan. 40
ad magnificat. O clauis da. 73
¶ Feria tercia ad laudes.
Rorate celi desuper ꝛ nu. 41
Emitte agnum domine do. 42
Vt cognoscamus in terra. 43
Da mercedem domine fusti. 44
Lex per moysen data est. 45
ad benedictus. Tu bethleez. 46
ad primam. Qui post me ve. 47
ad tertiam. Ponent dño. 48
ad sextam. A finibus terre. 49
ad nonam. Ponam in sio. 50
ad magnificat. O rex gen. 74
¶ Feria quarta celebratur festum. s. tho. post cuius octauas añ.
Nolite timere quinta enim. 51
ad mgt an. O emanuel rex. 75
¶ Feria quinta ad laudes.
De sion veniet dominus. 52
De sion veniet qui regna. 53
Conuertere domine aliquā. 54
Ecce deus meus ꝛ honora. 55
Dominus legifer noster do. 56
ad benedictus. Gaude ꝛ le. 57
ad primam. De sion veniet. 52
Hodie pronuncientur mystꝛ vsq; ad festum kalen. februarij.
ad tertiam. De sion veniet. 53
ad sextam. Vigilate animo. 58
ad nonam. Hierusalem res. 38
ad magnificat. O oriens. 76
¶ Feria sexta in laudibus.
Intuemini quantus fit glo. 59
Constantes estote ꝛ vide. 26
Veni domine ꝛ noli tarda. 60
Deus a libano veniet ꝛ. 61
Ego autem ad dominum. 62
ad dñs. Hoc est testimoniū. 63
ad primam. Intuemini quā. 59
ad tertiam. Constates esto. 26
ad sextam. Veni domine ꝛ. 60
ad nonam. Paratus esto. 64
ad magnificat. O virgo vir. 77

Quando natiuitas domini venerit die lune.

¶ Feria quinta post dominicam secundam in laudibus.
De sion veniet dominus. 52
De sion veniet qui regna. 53
Conuertere domine ali. 54

Ecce deus meus & honora. 55
Dominus legifer noster do. 56
ad benedictus. Vigilate aío. 58
ad primam. Tu es qui ven. 65
ad tertiam. Consolamini có. 18
ad sextam. Gaude & letare fi. 57
ad nonam. Letamini cum. 19
ad magnificat. Qui post me. 47
℣ Feria sexta post dominicam secundam in laudibus.
Hierusalem respice ad orié. 38
ad benedictus. Dicite pusil. 66
ad primam. Cantate domio. 37
ad tertiam. Ite dicite ioan. 40
ad sextam. Qui post me ve. 47
ad nonam. Ponent domi. 48
ad magnificat. Super soliũ. 67
℣ Sabato ad laudes.
Veniet dominus & non tar. 1
ad benedictus. Leuabit do. 68
ad primam. Hierusalem re. 38
ad tertiam. Dabo in sion sa. 4
ad sextam. Dótes & omnes. 5
ad nonam. Juste & pie viua. 6
ad magnificat. O sapientia. 70
℣ Dominica tertia officium vt in libro continetur.
93 Jnuitato. Propè est iam dñs. 93
ad magnificat. O adonay. 71
℣ Feria secunda in laudibus.
Ecce veniet dominus ptin. 31
Dum venerit filius homi. 32
Ecce iam venit plenitudo. 33
Haurietis aquas in gaudio. 34
Egredietur dominus de. 35
ad bñdictus. Egredietur. 36
ad primam. Dicit dominus. 7
ad tertiam. Hierusalem re. 38
ad sextam. Sion noli time. 39
ad nonam. Ante me nõ est. 69
ad magnificat. O radix iesse. 72
℣ Feria tertia in laudibus.
Rotate celi desuper & nu. 41
Emitte agnum domine do. 42
Vt cognoscamus in terra. 43
Da mercedem domine su. 44
Lex per moysen data est. 45
ad benedictus. Tu bethleez. 46
ad primam. Consurge cõsur. 8
ad tertiam. Hoc est testimo. 63
ad sextam. A finibus terre. 49
ad nonam. Beatas me dicẽt. 7
ad magnificat. O clauis da. 73
℣ Feria. iiij. quatuor temporũ lectio. iij. de homelia euangelij. 93
Missus est. Feria. Clama. ad 93
luas. Prophete predicauẽ. 10
Spiritus domini super me. 12
Propter sion non tacebo. 13
Ecce veniet dominus vt se. 11
Annunciate populis & dí. 14
ad benedictus. Missus est. 15
ad primam. Ponam in siõ. 50
ad tertiam. Eleuare eleuare. 9
ad sextam. Omnis vallis. 29
ad nonam. Pabit ei dñs. 16
ad magnificat. O rex gẽtiũ. 74
℣ Feria quinta celebratur festum sancti thome post cuius ortum nouem antiphone ad bñdictus.
Nolite timere quinta enim. 51
ad magnificat. O emanuel. 75

℣ Feria

¶ Feria.vj. quattuor temporum lect.iij. de homelia euangelij.
Exurgens maria. ℟. Precursor. ℟c̃. ad lau. Intuemini. 59
Constantes estote ℣ vide. 26
Veni domine ℣ noli tarda. 66
Deus a libano veniet ℣ splē. 61
Ego autem ad dominum. 61
ad benedictus. Ex quo facta. 21
ad primam. Intuemini quā. 59
Hodie pronuncientur mortui vsque ad sextum kalen. februa.
ad tertiam. Canite tuba in. 20
ad sextam. Erunt prauа in. 25
ad nonam. Paratus esto. 64
ad magnificat. O oriens. 76

¶ Sabbato quattuor temporuꝫ lect. de homilia euāgc. Anno quintodecimo. ℟a. Rorate. ℟c̃. in lauᵭ. añā. Constantes. 26
Ad te domine leuaui aī. 27
Expectetur sicut pluuia elo. 28
Annunciate populis ℣ dī. 14
ad benedictus. Omnis val. 29
ad primā. Dominus veniet. 24
ad tertiam. Ecce virgo con. 17
ad sextā. Dies domini sicut 30
ad nonam. Potens sermo 25
ad magnificat. O virgo vir. 77

Quando natiuitas domini venerit die martis.

¶ Feria.vj. post dñicam.ij. lect. iij. de homelia euange. Exurgēs maria. ℟a. Precursor. ℟c̃. in lau. añ. Intuemini quānus. 59
Constantes estote ℣ videbi. 26
Veni domine ℣ noli tardare 60
Deus a libano veniet ℣. 61
Ego autem ad dominum. 61
ad benedictus. Exquo facta. 21
ad primam. Dicite pusilla. 62
ad tertiam. Beatam me di. 7
ad sextam. Letamini cum. 19
ad nonam. Paratus esto. 64
ad magnificat. Super soliū. 67

¶ Sabbato in laudibus.
Veniet dominus ℣ non tar. 1
Hierusalem gaude gaudio. 3
Dabo in sion salutem ℣ in. 4
Montes ℣ omnes colles. 5
Juste ℣ pie viuamus exp. 8
ad benedictus. Leuabit vo. 8
ad primam. Hierusalē res. 38
ad tertiam. Cārate domino. 37
ad sextam. Ite dicite ioāni. 40
ad nonam. Qui post me ve. 47
ad magnificat. Ante me. 69

¶ Dñica.ij. offīūt i lib. ptinet. ad magnificat. O sapientia. 70

¶ Fer.ij. inuītg. Prope est. 95
In lau. Ecce veniet domi. 31
Dum venerit filius hominis. 32
Ecce iam venit plenitudo. 33
Haurietis aquas in gaudio. 34
Egredietur dominus de loco. 35
ad benedictus. Egredietur. 36
ad primam. Dicit dominus. 2
ad tertiam. Hierusalem re. 38
ad sextam. Sion noli time. 39
ad nonam. Ponent domi. 48
ad magnificat. O adonai. 71

¶ Feria tertia in laudibus añ.

Rorate celi desuper & nu. 41
Emitte agnum domine domi. 42
Et cognoscamus in terra. 43
Da mercedem domine iusti. 44
Lex per moysen data est. 45
ad benedictus. Tu bethle. 46
ad primam. Consurge con. 8
ad tertiam. Ponā in sion. 50
ad sextam. Et finibus terre. 49
ad nonam. Hoc est testi. 63
ad magnificat. O radix iesse. 71
¶ Fer. iiij. quatuor temporum lectio. iij. de homelia euangelij.
Missus est. ℟. Clama. cē. in lau. añ. Prophete predica. 10
Spiritus domini super me. 12
Propter sion non tacebo. 13
Ecce veniet dominus vt se. 11
Annunciate populis & di. 14
ad benedictus. Missus est. 15
ad primam. Canite tuba in. 20
Hodie pronuncientur mortui usque ad sextū kalen. februarij.
ad tertiam. Ecce veniet desi. 22
ad sextam. Erunt prauа. 23
ad nonam. Dabit ei domi. 16
ad magnificat. O clauis da. 73
¶ Feria quinta in laudibus.
De sion veniet dominus. 52
De sion veniet qui regna. 53
Conuertere domine aliquā. 54
Ecce deus meus & honora. 55
Dominus legifer noster. 56
ad benedictus. Vigilate. 58
ad primam. Consolamini. 18
ad tertiam. Dominus veniet. 24
ad sextam. Laude & letare. 57
ad nonam. Potens sermo. 25
ad magnificat. O rex gen. 74
¶ Fer. vj. festū sancti thome post cuius orationes ad benedictus añ. Nolite timere quinta enim. 51
ad magnificat. O hemanuel. 75
¶ Sabbato quatuor temporum lect. iij. de homi. euange. Anno quadragesimo. ℟. Rorate. cē. In lau. añ. Constantes estote. 26
Ad te domine leuaui ani. 27
Expectetur sicut pluuia clo. 28
Annunciate populis & dici. 14
ad benedictus. Omnis val. 29
ad primam. Omnis vallis. 29
ad tertiam. Ecce virgo con. 17
ad sextam. Dies domini si. 30
ad nonam. Annunciate po. 14
ad magnificat. O oriens. 76
¶ Dominica quarta officium vt continetur in libro.
ad magnificat. O virgo vir. 77

Quando natiuitas domini venerit die mercurij.

¶ Sabbato post dñica scōa. lect. iij. de homi. euāge. Anno quadragesimo. ℟. Rorate. In lau. Constantes estote & vide. 26
Ad te domine leuaui ani. 27
Expectetur sicut pluuia clo. 28
Annunciate populis & di. 14
ad benedictus. Omnis val. 29
ad primam. Leuabit domi. 61
ad tertiam. Ecce virgo cō. 17
ad sextam. Dies domini. 30

ad nonam. Hoc est testimo. 63
ad magnificat. Ante me. 69
¶ Dñica iij. officium vt in lib.
¶ Feria secunda in laudibus.
Veniet dominus & non tar. 1
Hierusalem gaude gaudio. 3
Dabo in sion salutem & in. 4
Montes & omnes colles. 5
Juste & pie viuamus expe. 6
ad benedictus. Dicit dñs. 2
ad primam. Hierusalez rex. 38
ad tertiam. Cantate domino. 37
ad sextam. Ite dicite ioāni. 40
ad nonam. Beatam me di. 7
ad magnificat. O sapientia. 70
¶ Feria tertia inuitatorium.
Prope est iam dominus.
In laudibus antiphona.
Rorate celi desup & nubes. 41
Emitte agnum domine do. 42
Vt cognoscamus in terra. 43
Da mercedem domine su. 44
Ne per moysen data est. 45
ad benedictus. Tu bethleē. 46
ad primam. Consurge con. 8
ad tertiam. Qui post me ve. 47
ad sextam. A finibus terre. 49
ad nonam. Eleuare eleuare. 9
ad magnificat. O adonai. 71
¶ Feria iiij. quatuor temporum lect. ij. de homelia euangelij.
Missus est. Hia. Clama. &c.
In lau. Prophete predi. 10
Spiritus domini super me. 12
Propter sion non tacebo. 83
Ecce veniet dominus & se. 81
Annunciate populis & dicite. 84
ad benedictus. Missus est. 85
ad primam. Ponent dñi. 48
ad tertiam. Ponam in sion. 50
ad sextam. Letamini cum. 15
ad nonam. Dabit ei dñs. 16
ad magnificat. O radix iesse. 72
¶ Feria quinta in laudibus.
De sion veniet dominus om. 52
De sion veniet qui regnat. 53
Conuertere domine aliquā. 54
Ecce deus meus & ho nora. 55
Dominus legifer noster do. 56
ad bñdictus. Vigilate ani. 58
ad primam. Consolamini. 18
Hodie pronuncientur mortui vsque ad sextam kalen. februa.
ad tertiam. Cantate tuba in. 20
ad sextam. Laude & letare. 57
ad nonā. Ecce veniet do. 22
ad magnificat. O clauis. 73
¶ Feria sexta quatuor temporum lectio tertia de homelia euangelij. Exurgens maria. Hia. Percursor. &c. In laudibus ana. 91
Inuenimini quantus sit glo. 59
Constantes estote & videbi. 26
Veni domine & noli tarda. 60
Deus a libano veniet & splē. 61
Ego autem ad dominum. 62
ad benedictus. Exquo facta. 21
ad primam. Omnis vallis. 29
ad tertiam. Erunt prava in. 25
ad sextam. Dominus veniet. 24
ad nonam. Paratus esto. 64
ad magnificat. O rex gentiū. 74

¶Sabbato festū sci thome post
ad primam. Hierusalē gau. 3
ad tertiam, Dabo in sion. 4
ad sextam. Montes t cōs. 5
ad nonam. Juste t pie vi. 6
ad magnificat. O sapientia. 70

¶Dominica quarta officium
vt in libro continetur.
ad magnificat. O oriens. 76

¶Feria secunda in laudibus.
Ecce veniet dominus prin. 31
Dum venerit filius hominis. 32
Ecce iam venit plenitudo. 33
Haurietis aquas in gaudio. 34
Egredietur dominus t loco. 35
ad benedictus. Egredietur. 36
ad primam. Omnis sermo. 25
ad tertiam. Hierusalem rel. 8
ad sextam. Sion noli time. 39
ad nonam. Egredietur do. 35
ad magnificat. O virgo vir. 77

Quando natiuitas dñi
venerit die iouis.

¶Feria.ij. post dñica.iij. in lau.
Ecce veniet dominus prin. 31
Dum venerit filius hom. 32
Ecce iam venit plenitudo. 33
Haurietis aquas in gaudio. 34
Egredietur dominus t loco. 35
ad benedictus. Dicit dom. 2
ad primam. Omnis vallis. 29
ad tertiam. Hierusalem rel. 8
ad sextam. Sion noli time. 39
ad nonam. Egredietur do. 35
ad magnificat. Beata me. 7

¶Feria tertia in laudibus.
Veniet dominus t non tar. 1
ad benedictus. Consurge. 9
ad primam. Hierusalē gau. 3
ad tertiam, Dabo in sion. 4
ad sextam. Montes t cōs. 5
ad nonam. Juste t pie vi. 6
ad magnificat. O sapientia. 70

¶Fer.iij. quatuor tpor iuxta.
Prope est iam dominus. 93
lectio. iij. de homelia euangelij.
¶Missus est ℟a. Clama. t. ad 92.
lauᵒ. Propterte predica. 10
Spiritus domini super me. 12
Propter sion non tacebo. 13
Ecce veniet dominus vt se. 11
Annunciate populis t dī. 14
ad benedictus. Missus est. 15
ad primam. Ioná in sion. 50
ad tertiam. Cantate domi. 87
ad sextam. Ite dicite iōāni. 49
ad nonam. Dabit ei domi. 16
ad magnificat. O adonai. 71

¶Feria quinta in laudibus.
De sion veniet dominus. 52
De sion veniet qui regna. 53
Conuertere domine aliquā. 54
Ecce deus meus t honora. 55
Dominus legifer noster. 56
ad benedictus. Vigilate. 58
ad primam. Consolamini. 18
ad tertiam. Qui post me ve. 47
ad sextam. Gaude t letare. 57
ad nonam. Ponent domi. 48
ad magnificat. O radix iesse. 72

¶Feria sexta quatuor tempo.
lectio. iij. de homilia euangelij.
Exurgens maria. ℟a. Porecur 91
sozē. in lau. Inuenimini. 59

Constantes estote & videbi. 26
Veni domine & noli tarda. 60
Deus a libano veniet 61
Ego autem ad dominum. 62
ad benedictus. Exquo fa. 21
ad primam. Eleuare eleua. 9
Hodie pronuncientur mottu
vsque ad sextaz kalen. februarij.
ad tertiam. Letamini cum. 19
ad sextam. Hoc est testimo. 63
ad nonam. Paratus esto. 64
ad magnificat. O clauis da. 73
¶ Sabbato quattuor temporū
lec. iij. de homi. euang. Anno qn
todecimo. Ry. Rozate. in lau.
Constantes estote & vide. 26
Ad te domine leuaui ani. 27
Expectetur sicut pluuia elo. 28
Annunciate populis & dici. 14
ad benedictus. Omnis val. 29
ad primam. Canite tuba in. 20
ad tertiam. Ecce virgo con. 17
ad sextam. Dies domini si. 30
ad nonam. Ecce veniet de. 22
ad magnificat. O rex gen. 74
¶ Dñica. iiij. offiñ vt i lib. posſ
dionē pñice ad bñ. nolite ti. 51
Dio. Bēnes nfas. Ad ỳ. dcā
añ. & oionē ō scō thoma dicat añ.
O hemanuel. 75. oratio pñice.
¶ Fcf. ij. offiñ sci tho. ad b. añ.
Egredietur virga de radice. 36
ad magnificat. O oriens. 76
¶ Fcf. iij. i lau. Rozate ce. 41
Emitte agnum domine domi. 42
Ut cognoscamus in terra. 43
Da merecedem domine suſti. 44
Lex per moysen data est. 45
ad benedictus. Tu bethle. 24
ad primam. Erunt prauia. 8
ad tertiam. Dominus veniet. 24
ad sextam. A finibus terre. 47
ad nonam. Omnipotens ser. 9
ad magnificat. O virgo vir. 77
Q Audio natiuitas domini
venerit die veneris.
¶ Feria. ij. post dñica. iij. ad bñ.
Dicit dominus penitentiam. 2
ad magnificat. Beatam me. 7
¶ Fcf. iij. in lau. Ecce veni. 31
Dum venerit filius hominis. 32
Ecce iam venit plenitudo. 33
Haurietis aquas in gaudio. 34
Egredietur dominus de loco. 35
ad benedictus. Egredietur. 36
ad primam. Consurge con. 8
ad tertiam. Hierusalem re s. 38
ad sextam. Sion noli time. 39
ad nonaz. Veniet dominus. 8
ad magnificat. Eleuare ele. 9
¶ Feria. iiij. quattuor tempoꝝ lec.
iij. de homil. euāge. Missus est. 92
Ry. Clama. ꝛc. in laudibus.
Prophete predicauerunt. 10
Spiritus domini super me. 11
Propter sion non tacebo. 13
Ecce veniet dominus vt se. 12
Annunciate populis & dici. 44
ad benedictus. Missus est. 15
ad primam. Hierusalē gau. 5
ad tertiam. Date in sion. 4
ad sextam. Montes & cōs. 3

ad nonam. Dabit ei dñs. 18
ad magnificat. O sapientia. 76
℣ Feria quinta infra octauam. 19
Prope est iam dominus.
In lau. ant. De sion ve. dñs. 52
De sion veniet qui regnabit. 53
Conuertere domine aliquā. 54
Ecce deus meus t honora. 55
Dominus legifer noster dñs. 56
ad benedictus. Vigilate ani. 58
ad primam. Consolamini. 18
ad tertiam. Juste t pie vi. 6
ad sextam. Gaude t letare. 57
ad nonam. Hierusalē respi. 38
ad magnificat. O adonāi. 71
℣ Feria. vj. ātuor tpor lect. iij.
te domi. euāge. Exurgēs maria.
Ryā. Precursor. tē. In lau. ant.
Intuemini quantus sit glo. 59
Constantes estote t videbi. 26
Veni domine t noli tarda. 60
Deus a libano veniet t. 61
Ego autem ad dominum. 62
ad benedictus. Exquo facta. 21
ad primam. Cantate domi. 37
ad tertiam. Ite dicite ioāni. 40
ad sextam. Qui post mē ve. 47
ad nonam. Paratus esto. 64
ad magnificat. O radix iesse. 72
℣ Sabbato ātuor tpor lect. iij.
te domi. euāge. Anno quintodecimo. Ryā. Rozate tē. In lau. ant.
Constantes estote t vide. 26
Ad te domine leuaui ani. 27
Expectetur sicut pluuia elo. 28
Annunciate populis t dī. 14
ad benedictus. Omnis vallis. 29
ad primam. Omnis vallis. 29
ad tertiam. Ecce virgo cō. 17
ad sextam. Dies dominī. 33
ad nonam. Ponent domi. 48
ad magnificat. O clauis. 73
℣ Dñica. iij. fiat ofim vt in libris. ad mag: ant. O rex gen. 74
℣ Fes. ij. festi sancti thome post cuius octoē ad benedictus ant.
Nolite timere quinta enim. 51
ad magnificat. O emanuel. 75
℣ Fes. iij. i lau. ant. Rozate. 40
Emitte agnum domine tō. 42
Vtcognoscamus in terra. 43
Da mercedem domine su. 44
Lex per moysen data est gra. 45
ad benedictus. Tu bethlē. 46
ad primam. Rozate celi. 41
Hodie pronunciantur motus vsque ad sextamkalen. februarij.
ad tertiam. Letamini cum. 19
ad sextam. Vniuersa terre. 49
ad nonam. Hoc est testimo. 63
ad magnificat. O oriens. 76
℣ Fes. iij. i lau. Canite tu. 20
ad benedictus. Ponam in. 50
ad primam. Ecce veniet dō. 22
ad tertiam. Erunt prana. 23
ad sextam. Dominus veniet. 24
ad nonā. Omnipotēs ser. 25
ad magnificat. O virgo vir. 77
Quando natiuitas dominī venerit die sabbati.
℣ Fes. ij. post dñica. iij. festū sēc lucie post cuius octoē ad hñ. ant.

Dicit dominus penitentiam. 2
ad magnificat. Beatas me. 7
Fer.iij.in lau. Rorate ce. 41
Emitte agnum domine do. 42
Ut cognoscamus in terra. 43
Da mercedem domine fusti. 44
Lex per moysen data est. 45
ad benedictus. Tu beibleē. 46
ad primam. Rorate celi. 41
ad tertiam. Letamini cum. 19
ad sextam. Et finibus terre. 49
ad nonam. Hoc est testimo. 63
ad magnificat. Elenare ele. 9
℣ Fer.iij.q̄uor tpor lec.iij.de homilia euāgelij. Missus est. ℟ia. Clama. In laudibus.
Prophete predicauerunt. 10
Spiritus domini super me. 12
Propter sion non tacebo. 13
Ecce veniet dominus prin. 11
Annunciate populis t di. 14
ad benedictus. Missus est. 15
ad primam. Prophete pre. 10
ad tertiam. Spiritus domi. 12
ad sextam. Propter sion. 13
ad nonam. Dabit ei domi. 16
ad magnificat. Ecce virgo. 17
Fer.v.i lau. Veniet dñs. 1
ad bñdictus. Consolamini. 18
ad primam. Hierusalē gau. 3
ad tertiam. Dabo in sion. 4
ad sextam. Montes t cōs. 5
ad nonam. Juste t pie vi. 6
ad magnificat. O sapientia. 70
℣ Fer.vj.q̄uor tpoꝝ inuita. Prope est iam dominus, lec.iij.de homilia euange. Exur gēs maria. ℟ia. Precursor. tē. 92
In laudibus. Intuemini. 59
Constantes estote t videbi. 28
Veni domine t noli tardare. 60
Deus a libano veniet t splē. 61
Ego autem ad dominum. 62
ad benedictus. Exquo fa. 28
ad primam Hierusalem res. 38
ad tertiam. Cantate domi. 37
ad sextam. Ite dicite ioāni. 40
ad nonam. Paratus esto. 64
ad magnificat. O adonai. 71
℣ Sabbato q̄uor tpor lec.iij.de hosti. euāge. Anno quinto, decimo. ℟ia. Rorate. In lau. 93
Constantes estote t videbi. 28
Ad te domine leuaui ani. 27
Expectetur sicut pluuia elo. 28
Annunciate populis t di. 14
ad benedictus. Dic vallis. 29
ad primam. Omnis vallis. 29
ad tertiam. Ecce virgo con. 17
ad sextam. Dies domini ſi. 30
ad nonam. Qui post me. 47
ad magnificat. O radix ieſ. 72
℣ Dñica.iij.officii de i libris.
ad magnificat. O clauis da. 73
℣ Fer.ij.in lau Ecce veni. 31
Dum venerit filius hominis. 32
Ecce iam venit plenitudo. 35
Haurietis aquas in gaudio. 34
Egredietur dominus de loco. 33
ad benedictus. Egredietur. 36
ad primam. Ponent do. 48
ad tertiam. Hierusalem reſ. 38

ad sextam. Sion noli time. 39
ad nonam. Hoc est testi. 63
ad magnificat. O rex gen. 74
¶ Fes. iij. festū. s. thome p' cui' octauā ad vii. añi. nolite time. 51
ad magnificat. O emanuel. 75
¶ Feria quarta in laudi. añia.
Cantate tuba in sion quia. 20
ad benedictus. Ponam in. 50
ad primam. Ecce veniet dñs. 22
Hodie pronunciantur mortui usque ad sextum kalen. februarij.
ad tertiam. Erunt prauа. 23
ad sextam. Dominus veniet. 24
ad nonā. Omnipotēs sermo. 25
ad magnificat. O oriens. 76
¶ Feria quinta in laud. añia.
De sion veniet dominus om. 52
De sion veniet qui regna. 53
Conuertere domine aliquā. 54
Ecce deus meus & ho nora. 55
Dominus legifer noster do. 56
ad būdictus. Vigilate ani. 58
ad primam. De sion veniet. 52
ad tertiam. De sion ve. qui. 53
ad sextam. Gaude & letare. 57
ad nonā. Dominus legifer. 56
ad magnificat. O virgo vir. 77

¶ Incipiunt añie directanee.

1 Veniet dominus & nō tardabit & illuminabit absconditа tenebrarum & manifestabit se ad omnes gentes alleluia.

2 Dicit dominus penitentiā agite: appropinquabit enim regnum celorum alleluia.

3 Hierusalē gaude gaudio magno quia veniet tibi saluator alleluia.

4 Dabo in sion salutem & in hierusalem gloriam meam alleluia.

5 Montes & omnes colles humiliabuntur: & erunt prauа in directa & aspera in vias planas: veni domine & noli tardare.

6 Juste & pie viuamus expectantes beatam spem alleluia.

7 Beatā me dicent omnes generationes quia ancillam humilem respexit deus alleluia.

8 Consurge consurge induere fortitudinem brachium domini alleluia.

9 Eleuare eleuare consurge hierusalē solue vincula colli tui captiua filia sion.

10 Prophete predicauerunt nasci saluatorē de virgine maria.

11 Ecce veniet dominus vt sedeat cum principibus & solium glorie teneat.

12 Spiritus domini super me euangeliçare pauperibus misit me.

13 Propter sion non tacebo donec egrediatur vt splendor iustus eius.

14 Annunciate populis & dicite: ecce deus saluator noster veniet.

15 Missus est gabriel angelus

ad mariam virginem despōsatam ioseph.
16 Dabit ei dominus sedē dauid pris ei⁹ t regnabit i eternū.
17 Ecce virgo cōcipiet t pariet filium t vocabitur nomen eius emanuel.
18 Consolamini ꝓsolamini populē meus dicit dominus deus noster.
19 Letamini cum hierusalem t exultate in ea omnes qui diligitis eam.
20 Canite tuba in sion qz prope est dies domini: ecce veniet ad saluandum nos alleluia.
21 Exquo facta est vox salutationis tue in auribus meis exultauit in gaudio infans in vtero meo alleluia.
22 Ecce veniet desideratus cunctis gētibus t replebitur gloria domus domini alleluia.
23 Erūt prauа in directa t aspera in vias planas: veni domine noli tardare alleluia.
24 Dominus veniet occurrite illi dicentes magnum principiū t regni eius non erit finis deus fortis dominator princeps pacis alleluia.
25 Omnipotens sermo tuus domine a regalibus sedibus venit alleluia.
26 Constantes estote t videbitis auxilium domini super vos.
27 Ad te domine leuauī aiam meaz veni t eripe me domine ad te confugi.
28 Expectetur sicut pluuia eloquium domini t descendat super nos deus noster.
29 Omnis vallis implebitur t omnis mons t collis humiliabitur: t videbit omnis caro salutare dei.
30 Dicit domini sicut fur in nocte ita veniet t vos estote parati quia qua hora non putatis filius hominis veniet.
31 Ecce veniet dominus princeps regum terre beati qui parati sunt occurrere illi.
32 Dum venerit filius hominis putas inueniet fidē sup terram?
33 Ecce iam venit plenitudo tēporis in quo misit deus filium suum in terris.
34 Hauritis aquas in gaudio de fontibus saluatoris.
35 Egredietur dominus de loco sancto suo veniet vt saluet populum suum.
36 Egredietur virga de radice iesse t replebitur omnis terra gloria domini: t videbit omnis caro salutare dei.
37 Cantate dño canticū nouū: laus eius ab extremis terre.
38 Hierusalem respice ad orientem t vide alleluia.
39 Sion noli timere ecce deus

<antiphone>

tuus veniet alleluia.

40 Ite dicite ioanni ceci vidēt & surdi audiunt claudi curantur lepr̄osi mundantur.

41 Rorate celi desup & nubes pluant iustum: aperiatur terra & germinet saluatorem.

42 Emitte agnum domine dominatorem terre de petra deserti ad montem filie sion.

43 Vt cognoscamus in terra viam tuam in omnibus gentibus salutare tuum.

44 Da mercedem domine iustis nentibus te vt prophete tui fideles inveniantur.

45 Lex p̄ moysen data est gratia & veritas per iesum christum facta est.

46 Tu bethleem terra iuda nō eris minima: ex te enim exiet dux qui regat populum meum israel.

47 Qui post me venit ante me factus est cuius non sū dignus calciamenta soluere.

48 Ponent domino gloriam & laudē ei⁹ in insulis nūciabūt: q̄ ecce veniet & non tardabit.

49 A finibus terre laudes audiuimus gloriam iusti alleluia.

50 Ponam in sion salutem & in hierlm gliam meam alleluia.

51 Nolite timere quinta enim die veniet ad vos dñs vester.

52 De sion veniet dominus omnipotens vt saluum faciat p̄opulum suum.

53 De sion veniet qui regnaturus est dominus emanuel magnum nomen eius.

54 Conuertere domine aliquātulum & ne tardes venire ad seruos tuos.

55 Ecce deus meus & honorabo eū deus p̄ris mei & exaltabo eū.

56 Dominus legifer noster dominus rex noster: ipse veniet & saluabit nos.

57 Gaude & letare filia sion: q̄ ecce ego venio & habitabo in medio tui dicit dominus.

58 Vigilate animo in proximo est dominus deus noster.

59 Intuemini quantus sit gloriosus iste qui ingreditur ad saluandos populos.

60 Veni domine & noli tardare relaxa facinora plebis tue israel.

61 Deus a libano veniet & splēdor eius sicut lumen erit.

62 Ego autem ad dominū aspiciam & expectabo deum saluatorem meum.

63 Hoc est testimonium quod perhibuit ioannes qui post me venit ante me factus est.

64 Paratus esto israel in occursum dñi quoniam veniet.

65 Tu es qui venturus es dñe quem expectamus vt saluum facias populum tuum.

66 Dicite pusillanimes cõforta
minj ecce dñs deus noster veniet.
67 Super solium dauid & super
regnum eius sedebit in eternum
alleluia.
68 Leuabit dominus signum
in nationibus & congregabit dis
persos israel.
69 Ante me non est formator
deus & post me non erit quia mi
hi curuabitur omne genu & con
fitebitur omnis lingua.

Antiphone maiores.

70 O sapientia que ex ore altis
simi prodisti: attingens a fine vs
que ad finem fortiter: suauiterq;
disponens omnia: veni ad decen
dum nos viam prudentie.
71 O adonay & dux domus isra
el: qui moysi in igne flamme rubi
apparuisti: & ei in syna legem de
disti: veni ad redimendum nos
in brachio extento.
72 O radix iesse qui stas in sig
num populorum super quẽ con
tinebunt reges os suum: quẽ gen
tes deprecabuntur: veni ad libe
randum nos: iam noli tardare.
73 O clauis dauid & sceptrum
domus israel qui aperis & nemo
claudit: claudis & nemo aperit: ve
ni & educ vinctum de domo car
ceris: sedentem in tenebris & in
vmbra mortis.
74 O rex gentium & desideratus
earum: lapisq; angularis: qui fa
cis vtraq; vnum: veni salua homi
nem quem de limo formasti.
75 O emanuel rex & legifer no
ster: expectatio gentium & salua
tor earum: veni ad saluandum nos
domine deus noster.
76 Oriens splendor lucis eter
ne & sol iustitie: veni & illumina
sedentes in tenebris & vmbra
mortis.
77 O virgo virginum quomodo
fiet istud: quia nec primam simi
lem visa es: nec habere sequen
tem: filie hierusalem quid me ad
miramini? diuinum est mysterium:
hoc quod cernitis.

℣ In vigilia natiui dñi. Inuit.
Hodie scietis quia veniet domi
nus. Et mane videbitis gloriam
eius. ℟ Venite. Ad. Verbum 55
añ. & ℟ ser. ℣. Hodie scietis q;
veniet dominus. ℟ Et mane vi
debitis gliã ei⁹. ℣ Hi matiñ.

In illo tempore. Cum esset 1, c
desponsata mater iesu maria io
seph, & reliqua. Homilia san
cti remigij archiepi. Ca.

Natiuitatem domini nostri
iesu christi ſm carnem: qua dei
filius homo fieri dignatus est
mattheus euãgelista breui quidem
sermone: sed plena vitate deseri
psit. ℟ Sãctificamini hodie: &
estote parati: q; die crastina vi
debitis Maiestatẽ dei in vobis.
℣ Hodie scietis q; veniet dñs

t mane videbitis Maie. L.ij.

QEpit nãq; ab abrahã generationes patrum referi bere: t perduxit eas vsq; ad christum. Et vt ostenderet quantum distaret natuitas dñi nr̃i ieſu chr̃i a ceteroꝝ hominum natiuitate: subiunxit. Cũ esset despon sata. t̃c. ℟. Cõstantes estote: videbitis auxiliũ dñi sup vos: iudea t hierusalem nolite timere. Cras egredimini: t dñs erit vobiscũ. ℣. Vos q in puluere estis expergiscimini t laudate / ecce veniet cum salute. Cras. L.ij.

OStendit enim illos fm solitam copulã maris t fẽmine generãtes t generatos: istum vero nec generantem nec generatum: sed de spiritu sancto t de virgine conceptum t natum. Domino ꝓ dñica. Et q: dei filius nasciturus erat in carne: docebat vt non ex alia nasceret: q̃ ex illa q̃ virgo erat. Et q: virgo pariturа erat: docebat vt non aliũ pareret: q̃ q dei filius esset. ℟. Sanctificamini filij israel dicit dominus: in die enim crastina descendet dominus. Et auferet a vobis omnem languorem. ℣. Ecce dominus veniet vt saluos nos faciat: t illuminabit abscondita te nebrarum. Et, Quando vigilia natiuitatis venerit die dominico: ꝛc lec. ij. fiant duo. In. ij. nocc.

Oasia. Alla. ℣. Laph. Eus pacis sctificet vos per omnia: t integer spũs vester t anima t corpus sine querela in aduentu dñi nostri ieſu chr̃i seruet. ℣. Crastina die delebit iniquitas terre. ℟. Et regnabit sup nos saluator mundi. Sio, Presta q̃s misericors deus: vt ad suscipiendũ filij tui singulare mysteriũ: t mentes credentium ꝓparentur: t non credentium subdant. p.c. In lau. añ. Judea t hierusalẽ nolite timere: cras egredimini t dominus erit vobiscũ. ℣. Miserere. 18 t ceteri fer. Añ. Hodie scietis q: veniet dñs: t mane videbitis gloriã eius. Añ. Crastina die delebit iniquitas terre: t regnabit sup nos saluator mundi. Añ. Crastina erit vobis salus: dicit dñs deus exercituũ. Añ. Annunciate populis t dicite: ecce deus saluator nr̃ veniet. Si vigi. venerit die sab. dicantur in lau. sequentes añe. Judea. ℣. 18 Miserere. Añ. Ad te dñe leuaui aiam meam: veni t eripe me dñe ad te confugi. ℣. Domine 54 exau. ij. añ. Expectetur sicut pluuia eloquium dñi: t descendat sup nos sicut ros deus noster. Cant. Audite. Añe. Hodie 54 scietis ℣. Laudate Cap 22
Aulus seruus ieſu chr̃i Ro. 1.a

vocatus apostolus: segregatus in
euangeliū dei: qđ ante promiserat
p prophetas suos in scripturis
sanctis de filio suo: q factus est
ei ex semine dauid ſm carnem.
℟. Hodie scietis. Q. veniet
dñs. ℣. Et mane videbitis gl̄iam
63 eius. Q. Hym. Vox. ℣. Cras
stina erit vobis salus. ℟. Dicit
dñs deus exercituū. Ad bñ. añ.
Oriet sicut sol saluator mūdi: et
descēdet in uterū virginis sicut
imber super gramen alla. Oio.

DEus q nos redēptionis
nre annua expectatiōe le
tificas: presta vt vnigenitū tuum
quē redemptorē leti suscipimus:
venientē quoq; iudicem securi
videamus dñm nostrum iesum
christum filium tuū. Qui tecū.
Ad. i. añ. Anteq; conuenirent:
inuenta est maria habēs in ute
ro de spū sancto alla. Ad. iij.
añ. Joseph fili dauid noli time
re accipere mariā uxorē tuā:
qđ enim in ea natum est: de spi
supra rītu scō est all. Cap. Paulus.
℣. Hodie scietis. Oio. Deus
q nos. Ad. vi. añ. Scitote qa
prope est regnū dei: amē dico vo
Ysaie bis qr nō tardabit. Cap.
62. a. PRopter sion nō tacebo et
propter hierusalem non quiescā:
donec egrediat vt splēdor iust⁹
eius: et saluator eius vt lampas
accēdat. ℣. Crastina die. Oio.

HOdie nobis q̄ oſs deus: vt
sicut adorāda filij tui
natalitia preuenimus: sic eius
munera capiamus sempiterna
gaudentes. p. e. Ad. ix. añ. Le
uate capita vra: ecce appropin
quabit redemptio vra. Capſ.

Et dicit dominꝰ: ecce ego Ysaie
mitto in fundamētū sion 28. d
lapidē probatū angularē: ptio
sum in fundamento fundatum.
℣. Crastina erit. Oio.

RESta q̄ oſs deus vt re
dēptionis nre ventura solēnitas:
et vite nobis proferat p̄sentis au
xilia: et remedia sempiterna pro
curet. Per. Q̄ vigilia nati. ve
nerit die dñico. ¶ Sabbato h
cedēti ad vſ. Cap. Gaudete. ℟. 93
Non auferetur. Hym. Condi 63
tor. ℣. Rorate. Ad magſ añe.
O virgo. Oio. Excita. Inuita.
Hodie scietis. Hym. Verbum 65
Añe. Dñe in virt. e cetere cſ
pa dñicis. ℣. Et sion. Lec. iiij. de 93
Ysaia. Ria. Canite. Paratus.
Me oportet. Virgo. In. ij. no
ctur. añ. Illuminatio q̄ dñica
lee. ℣. Memento. Lcō. iiij. de
sermonibus. Ria. Non discedi
mus. Juraui. Inuenimi. Ecce
dño. Hec oia habes in. iiij. dñi
ca de aduē. car. o 3. Ad cāti. añ.
Ecce venit desideratus cūctis
gentibus: et replebit gloria do
mus dñi alla. ℣. Hodie scietis.

Lectio liij. de homelia euangelij. Cum esset desponsata. ℟. ia. Sanctificamini. ℣. Constantes estote. Sanctificamini filij. Nascetur. Lectiones ⁊ tria hec puma. ℟. ia. Quere i vigilia. Fol. 101. quartum vero. ℟. in dominica. iiij. aduen. 93 post. Te deum laudamus. Dñs

1, c [illegible] euangeliū. Scōm matthēū.

In illo tpe: Cū esset desponsata mr̄ ihesu maria ioseph antequā conuenirent: inuenta est in vtero habēs ō spiritu sancto. Joseph autem vir eius cum esset iustus: ⁊ nollet eā traducere: voluit occulte dimittere eam. Hoc aūt eo cogitante: ecce angelus dñi in somnis apparuit ei dicens. Joseph fili dauid noli timere accipe mariam coniugem tuam. Quod enī in ea natum est: de spū sancto est. Pariet aūt filium: ⁊ vocabis nomen eius iesum. Ipse enī saluū faciet populū suū a peccatis eorum. ℣. Deus q nos. In tan.

supra

33 ant. Judea. ℣. Dño re. Añs.
34 Hodie scietis. ℣. Jubilate.
21 Añs. Crastina die. ℣. Deus de.
55 Añs. Crastina erit. Cant. Benedicite. Añ. Annunciate. ℣. Laudate. Cap. Paulus. ℟. Hodie scietis. Hym. Vor. ℣. Crastina erit. Ad dñs ali. Die tur. ℣. Deus qui nos. Deide añs. de dominica. Quomodo fiet. ℣. Emitte. ℣. Excita. Orationes. ℣. añs. ⁊ capitula per hebdā dicit: pt in vigilia sup: adictum est.

supra 52 63

℣ In vigil. nati. dñi ad vesp. añs. Rex pacificus magnificatus est: cuius vultum desiderat vniuersa terra. ℣. Laudate pue. Añs. 41 Magnificatus est rex pacificus super oēs reges vniuerse terre. ℣. Qui ꝑfi. Añ. Cōpleti sunt 46 dies marie: vt pareret filiū suum primogenitū. ℣. In ꝑuer. Añ. 46 Ecce completa sunt oīa que dicta sunt per angelum de virgine maria. ℣. Memento. Capsm. 47

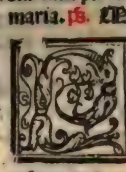

Propter hoc sci. desale et ppls meus no 52, b mē meū in die illa: qz ego ipse qui loq̄bar ecce adsū q̄ pulchri supra mōtes pedes annūciātis bonū: ꝓdicātis salutē: dicentis sion regnabit deus tu⁹. ℣. Verbū caro. 105 Hym. Veni re. Et a vigilia nati 63 vsq̄ ad epiphaniam in fine hymnorum addunt hi duo ꝓficiat. s. Memento salutis. Et gloria tibi dñe qui natus. ℣. Tecum principium in die virtutis tue

in splendoribus sanctor. ℟. Ex vtero ante luci fec genui te. Ad mist añi. Cum esset desponsata mater iesu maria ioseph: antequã conuenirent: inuenta est in vtero hñs: qđ enim in ea natũ est: de spũ scõ est alla. Oratio. Deus qui nos. Deide dicat añi. bte marie añ altare ci°: vel si nõ est: añ altare mai°. Mescient mater virgo virũ: peperit sine dolore saluatorem seculorum: ipsum regem angelorum sola virgo lactabat vbere de celo pleno. ℣. Benedicta tu. ℟. Et benedictus. Oratio. Deus qui salutis eterne beate marie virginitate fecunda humano generi premia prestitisti: tribue quesumus: vt ipsas pro nobis intercedere sentiamus: per quam meruimus autorem vite suscipere Dominum nostrum iesum christum filium tuum. Amen. Añ. Saluator mundi. cum ℣. t ora. sua t Benedicamus domino. Qui ordo in die natiuita. ad vesperas similiter teneatur. ¶ In nocte inuitatorio. Christus natus est nobis. Venite adoremus. ℣. Venite. Hym. Christe redemptor. In. i. nocte. añ. Dominus dixit ad me: filius meus es tu ego hodie genui te. ℣. Quare. Añ. Tanquã sponsus dñs procedens de thalamo suo. ℣. Celi. Añ. Natus est nobis hodie saluator: qui est christus dñs i ciuitate dauid. ℣. Domini. Añ. Diffusa est gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in eternũ. ℣. Eructa. Añ. Verbũ caro factũ est alla: t habitauit in nobis alleluia. ℣. Omnes gen. Añ. Suscepimus deus misericordiã tuã in medio tẽpli tui. ℣. Magnus. ℣. Tanquã sponsus. ℟. Dominus procedens de thalamo suo. In nativitate domini. Lectio prima. Ysaie 9. a

Primo tempore alleuiata est terra zabulon t terra neptalim: et in nouissimo aggrauata est via maris trans iordanem galilee. Gentiũ pplꝰ qui ambulabat in tenebris vidit lucẽ magnã. Habitantibus in regione vmbre mortis: lux orta est eis. ℟. Hodie nobis celorum rex de virgine nasci dignatus est: vt hoiem perditũ ad regna celestia reuocaret: gaudet exercitus angelor. Et: salus eterna buma no generi apparuit. ℣. Glia in excelsis deo: t in terra pax hoib' bone voluntatis. Et. Lectio ij. Multiplicasti gentẽ: nõ magnificasti letitiam. Letabuntur coram te sicut qui letant in messe: sicut exultant victores capta preda: qñ diuidunt spolia,

℣. Hodie nobis de celo pax vera descendit. Hodie per totum mundū melliflui facti sunt celi. ℟. Hodie illuxit nobis dies redēptionis noue: ꝓparatiōis antiq: felicitatis eterne. Hodie p. Ll. ij.

IUgū enim oneris eius: et virgā humeri eius: et sceptrum exactoris eius superasti: sicut in die madian. Q: ois violenta prelatio cū tumultu: et vestimētū mistum sanguine erit in cōbustionē: et cibus ignis. ℣. Angelus ad pastores ait: annuncio vobis gaudiū magnum qđ erit oi populo: q: natus est vobis hodie saluator. Qui est christus dñs in ciuitate dauid. ℟. Inuenietis infantem pannis inuolutum: et positum in presepio. Qui. Lcō. iiij

PArvulus enim natus est nobis: et filius datus est nobis. Et factus est principatus super humerum eius et vocabit nomen eius admirabilis consiliarius: deus fortis: pater futuri seculi: princeps pacis. ℣. Descendit de celis deus verus a patre genitus: introiuit in vterum virginis: nobis vt appareret visibilis: indutus carne humana ꝓtoparente edita. Et exiuit per clausam portam: deus et homo: lux et vita: cōdito: mundi. ℟. Tanq̄ sponsus dñs procedēs de thalamo suo. Et. Jn. ij. nocte. ℣. Orietur die bus dñi abūdan-

tia pacis: et dñabitur. ℟. Deus iudi. Alia Veritas de terra orta est: et iustitia de celo ꝓspexit. ℣. Benedictus. Ali. Ipse inuocabit me alla: pater meus es tu alla. ℟. Misericordias. totus alia. Letentur celi et exultet terra ante faciem dñi q: venit. ℟. Cantate. Alia. Beatus venter q te portauit christe: et btā vbera q̄ lactauerunt christū dñm et saluatorem mundi alla. ℟. Dñs regnauit. Ali. Notum fecit dñs alla: salutare suum alla. ℟. Cantate. ij. ℣. Puer natus est nobis. ℣. Et filius datus est nobis. Sermo sancti augustini epi. Lcō. v.

ADiuuate frēs charissimi quē admodū nobis beatus euāgelista hodie generationis ihesu christi retulit sacramentū. Christi inquit generatio sic erat. Dñs noster ihesus christus frēs charissimi: q̄ in eternū est cunctor creator: hodie nascendo de matre factus est nobis saluator. ℣. Beata viscera marie virginis: q̄ portauerunt eterni patris filiū: et beata vbera q̄ lactauerunt christum dominum. Quia hodie pro salute mundi de virgine nasci dignatus est. ℟. Dies sanctificatus illuxit nobis: venite gentes et adorate dominum. Quia. Lectio. vi.

NAtus est nobis hodie in tē poris volubilitate: vt nos

perducat

perducat ad patris eternitatem. Fact⁹ est deus hō: vt homo fieret deus. Ut panē manducaret hō angelorum: dñs angelorum hodie factus est hō. ℟. Sancta ⁊ imaculata virginitas: quibus te laudibus efferam nescio. Quia quē celi capere nō poterant: tuo gremio cōtulisti. ℣. Benedicta tu in mulieribꝫ: ⁊ benedictus fructus ventris tui. Quia. ℣. vij.

Hodie impleta est prophetia illa que dicit. Rorate celi desup ⁊ nubes pluant iustū: aperiat terra ⁊ germinet saluatorē. Factus est igit̄ q fecerat: vt inueniret q perierat. Sic eni in psalmis homo confitet. Dixi cū humiliarer ego peccaui. Et iterū. Errani sicut ouis q̄ pierat. ℟. Btā dei genitrix maria: cuius viscera intacta permanēt. Hodie genuit saluatorē seculi. ℣. Beata q̄ credidit: qm̄ pfecta sunt oia que dicta sūt ei a domino. Hodie. Lectio. viij.

Peccauit homo: ⁊ factus est reus. Natus est hō deus: vt liberaret reus. Hō igitur cecidit: sed deus descendit. Cecidit hō miserabiliter: descendit deus misericorditer. Cecidit homo p superbiam: descendit deus cum gratia. ℟. Verbum caro factum est ⁊ habitauit in nobis. Et vidimus gloriam eius: gloriā quasi vnigeniti a patre plenū gratie ⁊ veritatis. ℣. In principio erat verbū: ⁊ verbū erat apud deū: ⁊ deus erat verbū. Et. ℣. Glia ⁊ honor deo pri ⁊ filio ⁊ spūi scto Verbū. Ad cāt. aīe. Parvulus filius hodie natꝰ est nobis: ⁊ vocabit deus fortis all'. Cāt. Dñe miserere. ℣. Notū fecit dñs. ℟. Salutare suum. Scōm lucam.

In illo tpe: Exiit edictum a 2
a cesare augusto: vt describeretur vniuersus orbis. ⁊ reliq̄.

Homil. beati gregorii pape. L. ix.

Quia largiente dño missarum solennia ter hodie celebraturi sumus: loqui diu de euangelica lectione non possumus. Sed nos aliquid vel breuiter dicere: redemptoris nostri natiuitas ipsa compellit. Quid est q̄ nascituro domino mundus describit: nisi hoc q̄ aperte monstratur: quia ille apparebat in carne: qui electos suos ascriberet in eternitate? Quod contra de reprobis per prophetam dicitur. Deleantur de libro viuentium: ⁊ cum iustis non scribantur. ℟. Beata ⁊ venerabilis virgo que sine tactu pudoris inuenta est mater saluatoris. Jacebat in presepio ⁊ fulgebat in celo. ℣. Domine audiui auditū tuum ⁊ timui: consideraui opera tua: ⁊ expaui / in medio duoꝝ animalium Jacebat. Secūdū lucam.

In illo tempore. pastores loquebãt ad inuicẽ trãsea mꝰ vsq; bethleem: t videamꝰ hoc verbum qđ factum est: quod dominus fecit: t ostendit nobis. t rel.

Dom. lec. eiusdem. L. cõ. t.

Verba pastoꝝ ds sint rõnabilia t pastoꝝ ecclesie digna: diligenter inspice. Vere enim quasi vigilantes non dixerunt: videamus pueru: videamus qđ dñs: sed videamus verbũ quod factum est. In principio erat verbum: t verbũ caro factũ est. Verbum qđ semper erat: videamus quomodo pro nobis factuꝫ est: qđ fecit dñs t ostẽdit nobis. ℟. Nesciens mr ego virũ peperit sine dolore saluatoꝝ seculorum: ipsum regem angelorꝫ. Sola virgo lactabat vbere de celo pleno. ℣. Domus pudici pectoris templũ repẽte fit dei: intacta nesciens virũ verbo pcepit filiũ. Sola. Secundum matthæum.

Liber generatiõis ihesu xpi filij dauid filij abraham. Abraham genuit ysaac. Ysaac autem genuit iacob, t reliqua,

Dom. bti tocnis eo tpore. L. xij.

Matthæus vt diximus natiuitatem dñi sm carnem enarrat. Et ideo ab abraham ordinem natiuitatis decurrit: t tribum inde separat vsququo veniat ad ioseph vr mariaz. ℟. O regem celi cui talia famulantur obsequia: stabulo ponitur q continet mũdũ. Jacet i psepio t in celis regnat. ℣. Harꝰ est nobis hodie saluator q est chs dñs in ciuitate dauid.

sm ioannẽ.

In principio erat verbũ: t verbum erat apud deum: t deus erat verbum. Hoc erat in pncipio apud deum. Omnia p ipsum facta sunt: t sine ipso factum est nihil. t rel. Dom. venera. bede ꝓpheti. L. xij.

Ista tẽporalẽ mediatoris dei t hoium: hois iesu christi natiuitatẽ: q hodierna die facta est: verbis sanctoꝝ euangelistarum: matthei videlicet t luce manifestaram cognouimus: libet et de verbi id est diuinitatis eius eternitate: in qua patri manet semp equalis: beati ioannis euangeliste dicta scrutari: qui singularis pnilegium meruit caliatis: vt ceteris altius diuinitatis ipsius caperet simul t patefaceret arcanum. ℟. Ecce annuncio vobis magnum gaudiũ: t letabitur cor vestrũ: puer vobis natus est:

mater eius non nouit vir. Ipse reget oēs gentes in fortitudine sua. ℟. Et hoc vobis signum: inuenietis infantem pānis inuolutum & positum in presepio. Ipse. Initiū sci euāgelij scm matthēū.

LIber generatiōis ihesu xpi filij dauid filij abrahā. Abrahā genuit isaac. Isaac autē genuit iacob. Jacob aūt genuit iudam & fratres eius. Judas autem genuit phares & zaram de thamar. Phares autem genuit esrom. Esrom aūt genuit aram. Arā aūt genuit aminadab. Aminadab autē genuit naason. Naason aūt genuit salmon. Salmon autē genuit booz de raab. Booz autem genuit obeth ex ruth. Obeth autem genuit iesse. Jesse autem genuit dauid regē. Dauid autem rex genuit salomonē ex ea que fuit vrie. Salomon autem genuit roboam. Roboā autem genuit abiā. Abias autez genuit asa. Asa autem genuit iosaphat. Josaphat autem genuit ioram. Joram autem genuit ozian. Ozias autem genuit ioatham. Joatham autem genuit achaz. Achaz autem genuit ezechiam. Ezechias autem genuit manassem. Manasses autem genuit amon. Amon autez genuit iosiam. Josias autem genuit iechoniam & fratres eius in transmigratione babylonis. Et post transmigrationem babylonis iechonias genuit salathiel. Salathiel autem genuit zorobabel. Zorobabel autem genuit abiud. Abiud autem genuit eliachim. Eliachim autem genuit azor. Azor autē genuit sadoch. Sadoch autē genuit achim. Achim autem genuit eliud. Eliud autez genuit eleazar. Eleazar autem genuit mathan. Mathan autem genuit iacob. Jacob autē genuit ioseph virum marie: de qua natus est ihesus qui vocatur christus. ℟. Amen. Oratio.

DEus qui hanc sacratissimā noctem veri luminis fecisti illustratione clarescere: da quesumus: vt cuius lucis mysteria in terra cognouimus: eius quoq; gaudijs in celo perfruamur. Per eundem. Deide all. de scā maria. Hec dies, rē. vt dicti est in xpe. deide all. Oēs gliosū ecclī. & cetera sua &c Būdicamus dño. In laud. all. Ante luciferum genitus & ante secula dño saluator noster hodie nasci dignatus est ℣. Dño reg. ℟. Genuit puerpera regem: cui nomen eternū: & gaudia matris habens cuz virginitate pudorem: nec primam simile visa est nec habere sequentem alla. ℣. Jubilate. ℟. Angelus ad pastores ait. Annuncio vobis gaudium

magnum:qr natus est vobis ho-
21 die saluator mundi alla. ℣. De-
us deus. Añ. Jacta est cũ angelo multitudo celestis exercitus laudantium ℟ dicentium: gloria in excelsis deo:℟ in terra pax hominibus bone voluntatis. Cant.
55 Benedicite oia. Aii. Mato dño angelo:℟ chorus canebat dicens: gloria in excelsis deo ℟ in terra pax hominibus bone voluntatis.
51 ℣. Laudate. Capitulum.
Ysaie 9.a Populus gentiũ qui ambulabat in tenebris vidit lucem magnã:habitantibus in regiõe vmbre mortis lux orta est eis. ℟. Benedictus qui venit in noie dñi. Deus dñs ℟ illuxit nobis. ℣. Lapidẽ quẽ reprobauerunt edificantes:hic factus ẽ in caput anguli.
75 Deus. Hym. A solis. ℣. Verbum caro factũ est. ℟. Et habitauit in nobis. Ad dñs añ. Olia i excelsis deo:℟ in terra pax hoĩb bone voluntatis alla. Oratio.

Oncede qs oñs deus:vt nos vnigeniti tui noua per carnẽ natiuitas liberet:quos sub peccati iugo vetusta seruitus tenet. Per eum. Ad.i.añia. Lux orta est super nos:qr hodie natus est saluator mũdi all. Ad.iij.añ. Hodie intacta virgo deum nobis genuit teneris indutũ membris quez lactare meruit:oẽs ipsum adore, mus:q venit saluare nos. Cap.

Multifariam multisq; mõ- Hebr
dis olim deus loquẽs patri- 1.a
bus in pphetis nouissime diebus istis locutus est nobis in filio:quẽ pstituit hẽredẽ vniuersoz: p quez fecit ℟ scla. ℣. Tanqz sponsus. Gio. Cõcede. Ad.vi.añ. Hau- 1 Joh
deamus oẽs fideles: saluator nr natus est in mũdo:hodie processit ,ples magnifici germio:℟ pfulsit pudor virginitatis. Cap.

Multiplicabit eius iperiuz: Ysaie
℟ pacis non erit finis:sup 9 b
solium dauid ℟ super regnũ eius sedebit:vt confirmet illud ℟ corroboret in iudicio ℟ iustitia: a modo ℟ vsque in sempiternum. ℣. Puer natus. Oratio.

Respice nos misericors deus:℟ mentibus clementer humanis nascente christo summe veritatis lumen ostende. Per eum. Ad.ix.añ. Virgo hodie fidelis ℟ si verbum genuit incarnatũ:virgo permansit ℟ post ptũ quã laudates oẽs dicimus bñdicta tu in mulieribus. Cap. Po supra
pulus. ℣. Hodie fecit. Oratio.

Da qs oñs deus:vt g noua vbi tui luce pfundimur: hoc in nro resplendeat opere: qõ per fidem fulget in mente. Per eum. Ad vesp.añ. Tecum principiu in die virtutis tue in splendoribus sanctorum:ex vtero ante luciferum genui te. ℣.

40 Dixit dñs. Aīa. Redemptionē
misit dñs populo suo mandauit
40 in eternū testm̄ suū. ℟. Cōfite-
bor. Aīa. Exortū est in tenebris
lumen rectis corde: misericors &
40 miserator & iustus dñs. ℟. Bea
tus vir. Aīa. Apud dñm miseri
cordia & copiosa apud eū redē-
47 ptio. ℟. De pfundis. Psalm. Predi-
cte aīe cū suis' ℟ vsq; ad vigiliā
epipha. dicāt. Cū vo dies dñice
occurrerit. iiij. loco dicatur Aīa.
41 Nato dño. ℟. Lau. pue. Re
supra quire in lau. cap. Multipha-
riam. ℟. Verbū caro factū est.
Et habitauit in nobis. ℣. Et vi-
dimus gliam eius gliam q̄si vni-
63 geniti a pfe. Et. Hym. Veni re.
℣. Tecū principium. Ad magt
aīa. Hodie christus natus est:
hodie saluator apparuit: hodie
in terra canunt angeli: letantur
archangeli: hodie exultant iusti
dicentes: gloria in excelsis deo.
306 alleluia. Oro. Concede. ℣ Se
quitur p sancto stephano Aīa.
Tu principatum tenes in choro
martyrum similis angelo: qui p
re lapidantibus oraz & precamur
eo: beate stephane intercede p
nobis ad dominum. ℣. Ste-
phanus vidit celos apertos. ℟.
Vidit & introiuit: beatus homo
cui celi patebāt. Oratio.
A nobis quesumus dñe
imitari quod colimus: vt di-
scamus & inimicos diligere: quia
eius natalitia celebramus: q no-
uit etiam p suis persecutoribus
exorare dominū nostrum iesum
christum filiū tuum. Qui tecū
vel per eundem. qñ est prima.
Inuit. Christum natum q beā-
tum hodie coronauit stephanum.
Venite adoremus. ℟. Venite. 33
Hym. Martyr dei. In primo 75
noc. aii. Stephanus autem ple-
nus gra & fortitudine faciebat
signa magna in pplo. ℟. Bea 40
tus vir. Aīa. Aspiciens in celū
beatus stephanus orabat dicens:
domine iesu accipe spiritū meū.
℟. Quare. Aīa. Impij super 1
iustum iacturam fecerunt: vt eū
morti traderent: at ille gaudens
suscepit lapides vt mereret acci
pere coronam vite alleluia. ℟.
Cum inuo. Aīa. Impetum fece- 1
runt vnanimiter in eum: & eiicē
tes eum extra ciuitatem lapida-
bant inuocantem & dicentem do
mine accipe spūm meū. ℟. Ver 2
ba. Aīa. Eiicientes eum extra ci-
uitatem lapidabant: & testes re-
posuerunt vestimenta sua secus
pedes adolescentis qui vocaba-
tur saulus. ℟. Domine domin⁹. 5
Aīa. Positis genibus beatus ste
phanus orabat dicens: dñe iesu
christe ne statuas illis hoc pctm̄.
℟. In dño. ℣. Gloria & hono. 4
In natali sancti stephani. & co.

actuus
6 b

Stephanus autem plenus gfa t fortitudine faciebat prodigia t signa magna in populo. Surrexerūt autem quidam de synagoga: que appellabatur libertinor: t cirenensium: t alexandrinozum: t eozum qui erant a cilicia t asia disputātes cum stephano: t non poterant resistere sapientie t spūi qui loquebatur. ℟. Stephanus autez plenus gratia t fortitudine. Faciebat signa magna t prodigia in populo. ℣. Surrexerūt quidaz de synagoga: que appellabat libertinor t cirenensium disputātes cum stephano. Fa. Lco. vij.

Tunc submiserunt viros q dicerent se audisse eum dicentē verba blasphemie in moysen t deum. Commouerūt itaq; plebem t seniores t scribas: t concurrentes rapuerunt eum: t adduxerunt in concilium: t statuerunt falsos testes q dicerent. Homo iste non cessat loqui verba aduersus locum sanctum t legem. ℟. Surrexerunt quidam de synagoga disputantes cum stephano. Et non poterāt resistere sapientie t spūi q loquebat. ℣. Commouerunt itaq; plebem: t concurrentes rapuerunt eum: t adduxerūt in concilium. Et. Lcō. vij.

Audiuimus enim eū dicentem. Quoniam iesus nazarenus hic destruet locū istum: t mutabit traditiones quas tradidit nobis moyses. Et intuentes in eū omnes q sedebant in concilio: viderunt faciem eius tanquam faciem angeli dei. ℟. Cuz esset plenus spū sancto beatus stephanus intendēs in celū vidit gloziam dei. Et iesum stantez a dextris dei. ℣. Et clamans voce magna dixit: ecce video celos apertos. Et iesum. Lcō. vij.

Dixit autē princeps sacerdotum: si hec ita se haberent. Qui ait. Viri fratres t patres audite. Deus glie apparuit patri nostro abrahe: cum esset in mesopotamia priusq; moraretur in aram: t dixit ad illum. Exi de terra tua t de cognatione tua: t veni in terram quam monstrauero tibi. ℟. Videbant oēs stephanū q erant in cilio. Et intuebant vultum eius tanq; vultuz angeli stantis inter illos. ℣. Plenus gfa t fortitudine faciebat prodigia t signa magna in populo. Et. Jn. q. nō. ab. Stephanus seruus dei quem lapida

bant inde: vidit celos apertos: vidit & introiuit: beatus homo
4 cui celi patebunt. ℟. Dñe qo. ℣. Intuẽs in celũ beatus ste-
phanus vidit gliam dei & ait: ec-
ce video celos apertos & iesum
7 stantem a dextris dei. ℟. Dñe in
vir. ℣. Stephanus vidit ce-
los apertos: vidit & introiuit bea
tus homo cui celi patebant. ℟.
8 Dñi. ℣. Sepelierunt stepha-
nũ viri timorati: & fecerũt plan-
33 ctũ magnũ super eũ. ℟. Canta
te. i. ℣. Lux orta est iusto alla:
34 recto corde letitia alla. ℟. Do
minus regnauit. ℣. Hesterna
die natus est dñs in terris: vt ho
die stephanus nasceret in celis.
34 ℟. Cantate. ℣. Posuisti. &c.

Sermo sancti augu. epi. Lcõ. v.

FRatres charissimi hester-
na die celebrauimus tem-
poralem regis nostri natalẽ: ho-
die celebramus triumphalem mi
litis passionẽ. Heri enim rex no-
ster trabea carnis indutus: de au
la vteri virginalis egrediens: vi-
sitare dignatus est mundum. ℟.
Intuens in celum beatus ste-
phanus vidit gloriam dei & ait.
Ecce video celos apertos & filiũ
hois stantem a dextris virtutis dei.
℣. Cum autem esset stephanus
plenus spũ sancto: intendens in
celum ait. Ecce. Lcõ. vi.

HOdie miles de tabernacu-
lo corporis exiens triumphator
migrauit ad celos. Ille sempiter
ne deitatis maiestate seruata: ter
mile tentoriũ carnis in hoste se-
culi campo pugnaturus itrauit.
℟. Lapidabant stephanũ inuo
cantem & dicentes. Dñe iesu ac-
cipe spũm meum: & ne statuas il
lis hoc peccatũ. ℣. Positis au-
tem genibus beatus stephanus
orabat dicens. Dñe. Lcõ. vii.

ISte depositis corruptibili-
bus corporeis indumentis:
ad celi palatiũ penniter regna-
turus ascendit. Ille descẽdit car
ne relatus: iste ascẽdit sanguine
coronatus. ℟. Impetũ fecerũt
vnanimiter: & eiecerunt eũ extra
ciuitatem. Inuocantem & dicen-
tem: dñe accipe spũm meũ. ℣. Et
testes deposuerunt vestimẽta sua
secus pedes adolescentis: q voca
batur saulus: & lapidabant ste-
phanum. Inuocantem. Lcõ. viii.

HScendit iste lapidantibus
iudeis: quia ille descendit
letantibus angelis. Glia in excel
sis deo heri exultantes angeli ste
cantauerunt: hodie stephanum
letantes in suũ consortiũ susce-
perunt. ℟. Stephanus seruus
dei quez lapidabant iudei: vidit
celos apertos: vidit & introiuit:
Beatus homo cui celi patebãt.
℣. Cuz igitur saxorum crepitan
tium turbine quateret: inter cete

reos aule celestis sinus diuina
ei claritas fulsit. Beatus. Ad
cantū. Hierlm hierlm q occi-
dis pphetas:t lapidas eos q ad
te missi sunt. Cāt. Eos scti. ℣.
Justus vt. Fm matthæum.
In illo tpe:Dixit ihesus tur-
bis iudeorum t principibus sa-
cerdotū. Ecce ego mitto ad vos
pphetas t sapientes t scri-
bas. t reliqua. Homilia beati
Iohannis aurei. Lectio.ix.
Pphetas t sapientes t
scribas apostolos dicit. Pphe-
te enim erant:q; pphetico spū
erant repleti. Sapientes autem
erāt corde:sicut pphēta dicit de
eis. Et eruditos corde in sapien
tia. Scribe aūt erant corde:q;
de thesauris suis noua t vetera
pferebant. ℟. Impij sup iustū
iactura fecerunt:vt cū morti tra
derent. At ille gaudēs suscepit
lapides:vt mereret accipere co
ronā glorie. ℣. Continuerūt an
res suas:t impetū fecerūt vnani
miter in eū:t eijcientes eū extra
ciuitatem lapidabant. At. Lec.

Sed primum videamus pro
qua causa dicit:ideo ecce
ego mitto ad vos. Superius di-
xerat:ve vobis scribe t pharisei
hypocrite:qui edificatis sepul-
chra pphetarū:t ornatis monu
menta eorum t dicitis. Si fuis-
semus in diebus patrū nostrorū,
non essemus socij eorum in san-
guine pphetarū. ℟. Sepelie-
runt stephanū viri timorati:t fe
cerunt planctū magnū super eū:
facta est autem t persecutio ma-
gna aduersus ecclesiā. Que erat
hierosolymis. ℣. Saulus autem
consentiens neci eius: deuasta-
bat ecclesiam. Que. Lectio.xj.
Dest: quoniā edificatis se-
pulchra pphetarū: t per
hoc nō solū verbis:sed ipsis edi
ficationibus dicitis:si in diebus
patrū nostrorū fuissemus:nō esse-
mus socij eorum in sanguine pphe-
tarū:volentes vos corā homi-
nibus iustificare:qui fm visionē
operū iudicant: t non corā deo
q corda cognoscit:qđ est hypocri
tay. ℟. Hesterna die dñs natus
est in terris:vt hodie stephanus
nasceretur in celis:ingressus est
dñs mūdū. Et stephanus ingre
deret in celū. ℣. Veri enim rex
nf trahea carnis indut⁹:de aula
vteri vginalis egredies visitare
dignatus est mundū. Et. Lec.xij.
Ideo ecce ego mitto ad vos
pphetas t sapientes t scri-
bas:t ex ipsis occidetis t cruci-
figetis:t persequimini de ciuita-
te in ciuitatem:t mensurā homi-
cidij patrum vestrorum non be-
ne plena implebitis:prioza facie
tes patribus vestris. Quoniam
illi quidē pphetas occiderūt:

vos autem ipsum dñm prophetarum. ℟. Confitebuntur sancti celi christi martyri beato stephano: qui in numero sanctorum innumerabilis est primus. Et ideo triumphat in celis coronatus. ℣. Mortem enim quã saluator dignatus est p̃ omnibus pati: hãc ille pro mundo reddidit saluatori. Et. Sm matthæum.

In illo tempore: Dixit iesus turbis iudeorum et principibus sacerdotum. Ecce ego mitto ad vos prophetas et sapientes et scribas: et ex illis occidetis et crucifigetis: et ex eis flagellabitis in synagogis vestris: et psequimini de ciuitate in ciuitatem: vt veniat sup vos omnis sanguis iustus q effusus est super terrã: a sanguine abel iusti vsq; ad sanguinem zacharie filij barachie: quẽ occidistis inter templũ et altare. Amẽ dico vobis: venient hec oia sup generationem istã. Hierusalem hierusalem q occidis prophetas et lapidas eos qui ad te missi sunt: quoties volui congregare filios tuos quemadmodũ gallina congregat pullos suos sub alas et noluisti? Ecce relinquet vobis domus vra deserta. Dico enim vobis: non me videbitis amodo donec dicatis. Benedictus q venit in nomine domini. Oratio. Deus. Ad vesp. Lapidabãt stephanũ: et ipse inuocabat dñm dicendo: ne statuas illis hoc peccatum. ℣. Dominus reg. Cap. 33

Stephanus aut̃ plen⁹ gratia et fortitudine faciebat prodigia et signa magna in populo. ℟. Posuisti dñe. Hymn⁹. Deus tuorum. ℣. Magna est. Ad dñs aũ. Beatus stephanus leuita magnificus sicut aũ alios dñice pietatis et passionis emulus imitatorem sic dñe apud te sit pro nobis ppetuus intercessor. Oro. Da nobis. ℣. Deinde aũ. de nat. Glia in. ℣. Verbum caro. Oro. Concede. Ad. j. aũ. Laudes rorentes illi dulces fluerunt: ipsius sequunt oes anime iuste. Ad. ij. aũ. Adhesit anima mea post te: quia caro mea: laudata est pro te deus meus. Cap. Stephanus. ℣. Glia et hono. supra Oro. Da nobis. Ad. vi. aũ. Palestine facte sunt ianue celi xp̃i martyri beato stephano alla. Cap. 107 106 107

Cum aut̃ esset stephanus plenus spiritu sancto: intendens in celum vidit gloriam dei: et iesum stantem a dextris virtutis dei. ℣. Posuisti. Oratio. 7 8

Beatus martyr tuus stephanus qs dñe p̃ fidelib⁹ tuis suffragator accedat: q dñ tibi sit placitus: pro ips etiam possit audiri. Per. Ad nonam aũa. Ecce video celos apertos et iesum stantem a dextris dei. Cap.

actuū
7 8 Et dum lapidarent eum: ait lapidabāt: et testes deposuerunt vestimēta sua secus pedes adolescētis q vocabat saul°: et lapidabāt stephanū inuocantē et dicentez: dñe ihesu accipe spūm meum. ℣ Justus ut. ℟ Gratio.

℣ Posita ꝙs ossa deus: ut beatus stephanus leuita magnificus: sicut ante alios imitator dominice passionis et pietatis extitit: ita sit fragilitatis nre promptus adiutor. Per eum.

106 ℣ Ad vesp. añ. Tecū prin. Cap. supra Stephanus. ℣ Ecce ego. ℟ Ecce
75 video Deus tuorum. ℣ Magna est. ℟ Ad mīc añ O ꝙ gloriosus est beatus stephan° martyr et leuita: q añ ꝙs regna celestia: possidere meruit: et ad patris dexterā filium videre. ℟ Gaudio.

107 Da nobis. ¶ Sequitur pro sancto ioanne euange. añ Diligebat autem eum ihesus: quoniam spālis prerogatiua castitatis amplioꝛi dilectione fecerat dignuz: quia virgo electus a domino virgo in eum permansit. ℣ Valde honorandus est beatus ioānes. ℟ Qui supra pectus domini in cena recubuit. ℟ Gratio.

Ecclesiam tuam dñe benignus illustra: ut beati ioānis euāgeliste illuminata doctrinis: ad dona pueniat sempiterna. per. ¶ Eadē ℣ℓ℟ℓ eadē. Modicum. ℣ Et iam. ℟ Et vos. ℣ Tecū. ℟ Non
106 cede. Inuit. Adoremus regem apostolorū. Qui p̄uilegio amoris ioannē dilexit aplm. ℣ Venite. ℟ Eterna christi. In
33 74 nat. añ. Joannes apostolus et euāgelista ego electus est a domino: atq; inter ceteros magis dilectus. ℣ Celi enar. añ Supra pectus dñi ihesu recumbens:
6 euangelij fluēta de ipso sacro dominici pectoris fonte potauit. ℣ Benedicam. Añ Quasi
11 vnus de paradisi fluminibus euāgelista ioannes verbi dei gfam in toto terraꝝ orbe diffudit. ℣ Eructa. Añ In feruētis olei
16 dolij missus ioannes: diuina se protegēte gfa ihesu erijt. ℣ Omnes gē. Añ Propter insuperabilē euangeliçandi ꝓstantiā exilio relegatus: diuine visionis et allocutionis meruit crebra ꝓsolatione releuari. ℣ Exau. depre.
10 Añ Occurrit beato ioanni ab exilio reuertenti populus viroꝝ ac mulierū: clamantiū et dicentiū: bñdictus q venit in nomine dñi. ℣ Exau. oꝛō. cum. ℟ In
21 omnem ter. In natali sancti ioannis euangel. Lectio. ℣ Apocalypsis ihesu xp̄i quā dedit illi deus palam facere seruis suis: q̄ oportet fieri cito: et significauit mittēs p angelū suum seruo suo ioāni. Qui testimoniū
1.4.

perhibuit verbo dei: ⁊ testimoniū ihesu christi q̄cunq; vidit. ℟. Valde honorandus est beatus ioannes: q̄ supra pectus dñi in cena recubuit. Cui christus in cruce matrē virginem virgini commendauit. ℣. Mulier ecce filius tuus: ad discipulum autem ecce mater tua. Cui christus. Lectio. ij.

BEatus qui legit ⁊ q̄ audit verba prophetie hui⁹: ⁊ seruat ea que in ea scripta sunt. Tempus enim prope est. Joannes septem ecclesijs q̄ sunt in asia: gratia vobis ⁊ pax ab eo q̄ est: ⁊ qui erat: ⁊ qui venturus est. ℟. Hic est discipulus qui testimonium perhibet de hijs: ⁊ scripsit hec. Et scimus q⁹ verum est testimonium eius. ℣. Fluenta euangelij de ipso sacro dominici pectoris fonte hausit. Et. Lectio. iij.

ET a septem spiritibus q̄ in conspectu throni eius sunt: ⁊ a iesu christo q̄ est testis fidelis: primogenitus mortuor: ⁊ princeps regū terre. Qui dilexit nos ⁊ lauit nos a peccatis nr̄is in sanguine suo: ⁊ fecit nos regnū ⁊ sacerdotes deo ⁊ patri suo: ipsi gloria ⁊ imperium in secula seculorum amen. ℟. Hic est beatissimus euangelista ⁊ apostolus ioannes. Cui priuilegio amoris precipui ceteris amplius a dño meruit honorari. ℣. Hic est discipulus alle quē diligebat iesus: q̄ recubuit in cena sup pect⁹ eius. Cui. Ad. ℟. Ecce venit cū nubibus: ⁊ videbit eum oīs oculus: ⁊ qui eum pupugerunt: ⁊ plangent se super eū oēs tribus terre: etiam amen. Ego sum alpha. ⁊. o. principiū ⁊ finis: dicit dñs deus: qui est ⁊ qui erat ⁊ qui venturꝰ est. ℣. Qui vicerit faciā illū columnā in templo meo dicit dñs. Et scribam super eū nomen meū: ⁊ nomen ciuitatis noue hierusalē. ℟. Vincenti dabo edere de ligno vite: q̄ est in paradiso dei mei. Et. In. ij. noct. ant. Apparuit charo suo ioanni dñs iesus ch̄s cū discipulis suis: ⁊ ait illi: veni dilecte mi ad me: q⁹ tempus est vt epuleris in conuiuio meo cum fratribus tuis. ℣. Confitebimur. 26

Ant. Expandit manus suas ad deum ⁊ dixit inuitatus ad conuiuium tuum venio gratias agens: q⁹ me dignatus es domine iesu christe ad mas epulas inuitare: sciens q⁹ ex toto corde meo desiderabam te. ℣. Cantate. Ant. 33 Domine suscipe me: vt cum fratribus meis sim: cum quibus veniens inuitasti me: aperi mihi ianuam vite: ⁊ perduc me ad cōuiuium epularū tuarum: tu es enim christus filius dei viui: qui precepto patris mundum saluasti: tibi gratias referimus per infinitā

ta seculoꝝ secula. ℟. Dominus regna. exul. Añ. Joannes apostulus ⁊ euangelista a christo electus atq; dilectus est. ℟. Cuncta te. ij. Añ. Valde honorandus est beatus ioannes qui supra pectus domini in cena recubuit. ℟. Dominus regnauit. Añ. Virgo est electus a domino: atq; inter ceteros magis dilectus. ℟. Misericordiam. ℣. Constitues.

De translatione sancti ioannis apostoli ⁊ euangeliste. Lectio. v.

AD ioannē apostolum ⁊ euāgelistam flectamus articulum: ⁊ ad dñm qualiter de hac luce migrauerit explicemus. Secundam post neronem persecutionem christianorum domitianꝰ exercuit. ℟. In illum diem suscipiam te seruum meum: ⁊ ponam te sicut signaculum in conspectu meo. Quoniam ego elegi te dicit dominus. ℣. Esto fidelis usq; ad mortem: ⁊ dabo tibi coronam vite. Quoniam. Lectio. vj.

QUid factum est: vt sanctus ioannes tolleretur de epheso: ⁊ in pathmos insulam exilio mitteretur: in qua insula apocalypsim quam ei dominus reuelauit: manu sua scripsit. ℟. Sic eum volo manere donec veniam. Quid ad te? tu me sequere. ℣. Hunc ergo cum vidisset petrus dixit ad iesum: domine hic autem quid? Quid. Lectio septima.

Domitianus autem eodez anno: quo iussit ioannem exilio tradi: a senatu romano interemptus est. Et quoniaz eo cura fuit de apostolo suo ex totius senatus consulto hoc definitum est: vt quic quid domitianus fieri voluit cassaretur. ℟. Iste est ioannes qui supra pectus domini in cena recubuit. Beatus apl̃s cui reuelata sunt secreta celestia. ℣. Valde honorandus est beatꝰ ioannes: q supra pectus dñi in cena recubuit. Beatus. Lectio. viij.

QUid factum est: vt sanctus ioannes qui voluntate domitiani deportatus cum iniuria fuerat cū honore ad ephesum remearet. Occurrit autem illi omnis populus virorum ac mulierū: obes exultantes ⁊ dicētes. Benedictus qui venit in nomine dñi. ℟. Virgo est electus a dño deo: atque inter ceteros magis dilectꝰ: qui supra pectus eius recubens: euangelij fluenta de ipso sacro dñici pectoris fonte potauit. Et verbi dei gratiā in toto terrarum orbe diffudit. ℣. Spiritus sancti gratia debriatus: ceteris altius diuinitatis patefecit arcanum. Et. Ad cant. an. Adeptus est sedē apli. ei culminis: q retia carnalia cōtemserat genitoris. Cant. Vos qui. 59 ℣. Mimis bono. Secunda ad. 21 f

In illo tempe: Dixit ihesus petro. Sequere me. Et relīq. Homel. beati aug. ebr. Lcō. xx.

Non parua questio est: cur apostolo petro (qñ se tertio manifestauit discipulis suis) dixerit dñs: sequere me: de aplo aūt ioanne: sic eum volo manere donec veniam: quid ad te? Huic questioni quantū ipse donauerit siue pertractande siue persolvende: sermonem nouissimum operis huius impendimus. ℣. Cibauit illum dñs pane vite ⁊ intellectꝰ: ⁊ aqua sapientie salutaris potauit illum. Et inaltauit illum apud proximos suos. ℟. In medio ecclesie aperuit os eius: ⁊ implevit eum dominus spiritu sapientie ⁊ intellectus. Et. Lcō. xx.

Cum ergo prenūciasset dominus petro: qua morte clarificaturus esset deum: dicit ei. Sequere me. Conuersus petrus vidit illum discipulum quem diligebat ihesus sequentem: qui ⁊ recubuit in cena super pectus eius ⁊ dixit. Domine quis est qui tradet te? Hunc ergo cum vidisset petrus dicit ihesu. Domine hic aūt quid? Dicit ei ihesus. Sic eum volo manere donec veniam. Quid ad te? Tu me sequere. ℣. Ecce puer meus quem elegi dicit dominus. Electus meus complacuit sibi in illo anima mea. ℟. Posui super eum spiritum meum: iudiciū gētibus nunciauit. Electus. Lcō. xx.

Exit ergo sermo iste inter fratres: qꝛ discipulus ille non moritur. Et non dixit ihesus non moritur: sed sic eū volo manere donec veniam: quid ad te? Ecce quousqꝫ in hoc euangelio extenditur questio: que sua profunditate non mediocriter animum ⁊ mentem scrutantis exercet. ℣. Diligebat autem eum ihesus: quoniam specialis prerogatiua castitatis amplioꝛi dilectione fecerat dignum. Quia virgo electus a domino: virgo in eum permansit. ℟. In cruce deniqꝫ moriturus huic matrem virginē virgini cōmēdauit. Quia. Lxiij.

Ar enim dicitur petro sequere me: nec dicitur ceteris qui simul aderant? ⁊ profecto eum sicut magistrum discipuli sequebantur. Sed si ad passionem intelligenduꝫ est: nunquid solus pro christiana veritate passus est petrus? Nonne ibi erat in illis septē alius filius zebedei frater ioannis: qui post eius ascensionē ab herode manifestatur occisus? ℣. In medio ecclesie aperuit os eius. Et implevit eum dominus spiritu sapientie ⁊ intellectus. ℟. Jucunditatem ⁊ exultationē thesauriçauit super eum. Et implevit.

In illo tempore: Dixit iesus petro. Sequere me. Cōuersus petr⁹ vidit illū discipulū quez diligebat iesus sequētē: q̄ recubuit in cena sup pectus eī⁹ t dixit. Dñe qs est q̄ tradet te? Hūc ergo cum vidisset petrus dixit iesu. Dñe hic aūt qd? dicit ei iesus. Sic eū volo mānere donec veniā. Quid ad te? Tu me sequere. Exīit ergo sermo iste inter frēs: q̄ discipulus ille nō moritur. Et nō dixit ei iesus nō morit: sed sic eum volo manere donec veniam: quid ad te? Hic est discipulus ille qui testimoniū perhibet de hijs: t scripsit hec. Et scimus q̄ verū est te-
109 stimoniū eius. Oratio. Ecclesiā. In laud. alia. Hic est discipulus meus: sic eum volo manere donec veniam. Communem.

ecclici 15 a Qui timet deum faciet bona: t q̄ continens est iustitie apprehendet illā: t obuiabit illi quasi mr honorificata. Vl. Cōstitues
74 eos. Hym. Exultet ce. Valde honorandus. Ad hūc alia. Iste est ioannes: qui supra pect⁹ oīi in cena recubuit: beatus apostol⁹ cui reuelata sunt secreta celestia.
109 Hio. Ecclesiam. Collecta de nat.
105 Alī. Gloria in. Verbum ca-
106 ro. Hio. Concede. Postcōm.
109 Sancto stephano alī. Confitebuntur sancti. Stephanus vidit. Hio.
107 Da nobis. Ad. i. alī. Hic est discipulus ille q̄ testimoniū phibet de hijs: t scim⁹ q̄ verū est testimoniū eius. Ad. ij. alia. Ecce puer meus electus quem elegi: posui sup eū spiritū meum. Cap. Qui timet. Ad. Jn omnem. Hio. Ecclesiam. Ad. vi. alī. Sunt de hic stantibus q̄ non gustabūt mortem: donec videāt filium hois in regno suo. Ad. ix. alī. Sic eū volo manere donec veniā: tu me sequere. Ad. vj. t. jx. ad. R. t oi. quāgel. Ad pcessū. Tecum prin. Cap. 106
Qui timet. Vl. Jn oēm. Hym. 111
Exultet. Valde honorandus. 74
Ad mīt alī. Jn medio ecclesie aperuit os eius: t implevit eum dominus spiritu sapientie t intellectus: stolāq̄ glorie induit eū alleluia alleluia alleluia. Oratio. Ecclesiam. Sequitur pro in- 109
nocentibus alī. Ambulabunt mecū in albis quoniam digni sunt: t nō delebo nomina eoz de libro vite. R. Ex ore infantium deus t lactentium. Ꝑ. Perfeciſti laudez domine deus noster. Oratio.

O Deus cuius hodierna die preconiū innocētes martyres nō loquēdo ſ mortēdo cōfessi sunt: oia in nobis vitioz mala mortifica: vt fidē tuā quā lingua nſa loq̄t: ēt mozib⁹ vita fateat. p. Sequitur alī. R. t oro. de natiui. Deinde pro scō stepha. Hio. q̄ vſq; ad oct. natiuitatis dī q̄ nō

ad vēr. alia. Vod ie christus. ℣.
106 Tecum prin. ℣. Lo, Cōcede. In
106 laudi. vero alia. Gloria in. ℣.
106 Verbum caro. ℣. Concede.
℣. Dño sctō stephano. ad vēr. & lau.
109 alia. Paratus facte. ℣. Stephanus
107 vidit. Oratio. Da nobis. ℣. Dño
sctō ioanne ad vēr. & lau. alia. Joā
109 nes aplus. ℣. Valde ho. Oratio.
109 Ecclesiam. Et p innocētib' ad vēr.
111 & lau. alia. Ambulabunt. ℣. Et
supra ore infan. ℣. Deus cuius ho.
vīga in oct. eor dicunt. Inuitat.
Mirabilē deū in scis suis. Veni
33 te adoremus collaudantes. ℣.
74 Venite. Hymn. Eterna. In. i.
noc. at. Domit dño vīā innocen-
tiū: g non steterūt in vīja peōrū.
1 ℣. Brūs vir. Alia. Rex terre
ifremuit aduersus christū: qz rex
in siō pstitutus sep innocētiū mil
1 lia regnat. ℣. Quare. Alia. De
us iudex iustus iudica nos scōm
2 innocentiā nostrā. ℣. Dñe deus.
Alia. Ex ore infantiū deus & lacte
tiū laude perfecta destruis inimi-
3 cū. ℣. Dñe dños. Alia. Judica
bit dño pupillū & humilē: & plnet
super peccatores laqueos ignis.
4 ℣. In dño. Alia. Quis ascēdet
aut gostabit in mōte sctō eius? in
nocens manibus & mundo cor-
8 de. ℣. Dñi. ℣. Ex ore infantiū.

In natali innocentium. V. l.

apoc. 6. In diebus illis vidi sub alta
re animas interfectoz, ppter ver
bū dei: & propter testimoniū qđ
habebant: & clamabant voce ma-
gna dicentes. Usqquo dñe scūs
& verus non iudicas & vindicas
sanguinē nostrū de ijs q habitāt
in terra? ℣. Sub altare dei audi
ui voces occisoruz dicentiū. Qua
re non defendis sanguinem no-
strum: & acceperūt diuinū rūsum.
adhuc sustinete modicū tempus
donec impleat numer' fratrū ve-
stroz. ℣. Vidi sub altare dei alios
interfectoz propter verbū dei &
testimoniū qđ habebant: & clara
voce dicebant. Quare. Lcō. ℣.

Et date sunt illis singule sto
le albe: & dictū est illis: ut
requiescerent tpe adhuc modicū
donec impleantur & serui eoruz:
& fratres eoruz qui interficiendi
sunt sicut & illi. ℣. Ambulabūt 3
mecum in albis: qñ digni sunt.
Et non delebo nomina eoruz de
libro vite. ℣. Si sunt qui cuz mu ℣
lieribus non sunt coinquinati: vir-
gines enim sunt. Et. ℣. ij.

Et post hec vidi angelum 1
ascendentē ab ortu solis: habentē
signum dei vivi: & clamauit voce
magna quatuor angelis: quibus
datū est nocere terre & mari di- 2
cens. Nolite nocere terre neque
mari neqz arboribus: quoadusqz si
gnemus seruos dei nostri in fron
tibus eoz. ℣. Effuderunt sangui- 3
nem sanctorum velut aquam. In

circuitu hierusalem: ꝛ non erat qui sepeliret. ℣. Vindica domine sanguinem sanctorum tuorum qui effusus est. In. Lectio. viij.

ET audiui numerum signatorum centum quadraginta quatuor millia signati ex omni tribu filiorum israel. Ex tribu iuda: duodecim millia signati. Ex tribu ruben: duodecim millia signati. Ex tribu gad: duodecim millia signati. ꝛc. ℟. Cantabant sancti canticum nouum ante sedem dei ꝛ agni. Et resonabat terra in voces eorum. ℣. Sub throno dei omnes sancti clamant: vindica sanguinem nostrum deus noster. Et. In. ij. nocturn. Innocentes adhesserunt mihi: quorum pedes aululi sunt a laqueo peccati.
8 ℣. Ad te domine le. Ant. Interinnocentes lauabo manus meas: vt audiam domine vocem laudis
9 tue. ℣. Judica me domine quoniam. Ant. Sinite paruulos venire ad me talium est enim regnū
16 celorum. ℣. Deus nostrū. Ant. Mendaces ꝛ vani dum christū pretium nostrum cogitauerunt repellere: irruerunt in innocen-
21 tes. ℣. Nonne deo. Ant. Filio regi datum est iudicium vt saluet innocentes filios pauperum ꝛ humiliet herodem calumniatorē.
24 ℣. Deus iudicium. Ant. Lauerunt stolas suas; ꝛ candidas eas fecerunt in sanguine agni. ℣. Deus venę. ℣. Justi autem, 28
Sermo sci augustini epi. Lv.

HOdie fratres charissimi natalem illorum infantum colimus: quos ab herode crudelissimo rege interfectos esse euangelij textus eloquitur. Et ideo cuj summa exultatione gaudeat terra nostra celestium militum: ꝛ tātorum parens fecunda virtutuꝫ. ℟. Adorauerunt viuentem in secula seculorum. Viginti quatuor seniores ante thronum domini dei sui. ℣. Et ceciderunt in conspectu throni in facies suas: ꝛ adorauerunt viuentem in secula seculorum. Viginti. Lcō. vj.

OCce prophanus hostis nūc̄ beatis paruulis tantum prodesse potuisset obsequio: quātū profuit odio. Nā sicut sacratissima presens dies festa manifestat: quantum contra beatos paruulos iniquitas abundauit: tantum in eis gratia benedictionis effulsit. ℟. Vox in rama audita est ploratus ꝛ vlulatus: Rachel plorans filios suos. ℣. Et noluit consolari quia non sunt.

BRachel. Lectio septima.

Beata es o bethleem terra iuda: que herodis regis inmanitatem in puerorum extinctione pertęssa es: que sub vno tempore cādidatam plebem in bellio infantie

rie deo offerre meruisti. ℣. Ecce vidi agnū stantem supra montem sion: et cū eo sanctoꝝ millia. Et habebāt nomē eius et nomen patris eius scriptum in frontibus suis. ℟. Ji sunt q̄ sequunt agnum quocūq; ierit.

O Gnitus tamē natalē illorum columbus: quos beatus eterne vite mundus edidit. q̄s quos maternoꝝ viscerū partus effudit. Siquidem ante vite perpetue adepti sunt dignitates: q̄s vsurā presentis acciperēt. ℣. Isti sunt sancti: qui non inquinauerunt vestimenta sua. Ambulabunt mecum in albis quia digni sunt. ℟. Ji sunt q̄ cū mulieribꝰ nō sunt coinquinati: vgines enim sunt. Ambula. Ad cañ. añ. Ambulabūt mecū in albis q̄ digni sunt: et non deleb̄ nois eoꝝ de libro vite. Canticū. Hos sancti. ℣. Euāgelium. Scōm matthēum.

In illo tempore: Angelus domini apparuit in somnis ioseph dicēs. Surge et accipe puerū et matrē eius et fuge in egyptum, et reliqua. Homilia beati remigij archiepiscopi. ℟. Per hoc q̄ semper angelus ioseph in somnijs apparuisse dicitur: mystice designatur quia illi qui a curis terrenis et secularibus negocijs requiescunt: semper merentur angelica visitatione et allocutione perfrui. ℣. Vidi sub altare dei animas interfectoꝝ propter verbum dei et propter testimonium quod habebāt: et clara voce dicebāt. Vindica dñe sanguinē nostrū qui effusus est. ℟. Sub throno dei omnes sancti clamant. Vindi. Ky.

Nam q̄ dñs in egyptū ituꝝ esset: longe ante predixit ysaias propheta cum ait. Ecce dominus ascendet sup nubē leuē: et ingredietur egyptū. Nubem leuem appellat corpus virginis. Que bene nubes leuis dicitur: q̄ nullo humano semine grauata ꝯcepit et peperit christū. ℣. Isti sunt sancti: qui passi sunt propter te domine: vindica eos. Quia clamant ad te quotidie. ℟. Vindica dñe sanguinem sanctoꝝ tuoꝝ. Quia. Ky.

Sue nubem leuē appellat carnez ipsius dñi. Que ideo nubes leuis dr: quia nullo pondere peccati fuit grauata: iuxta hoc q̄ petrus apls ait. Qui peccatū nō fecit: nec inuentus est dolus in ore eius. ℣. Sub throno

rel oño sancti clamãt: vindica sanguinem nr̃m. Deus nr̃. ℟. Vindica dñe sanguinez sanctoz tuorum qui effusus est. Deus. ℣. ℟.

QT scienduꝫ qz ipse dño deus sol: sm naturã diuinitatis: vt illud: Vobis qui timetis nõ: oritur sol iusticie. Si ergo diuinitas eius sol dicitur: recte caro eius nubi leui assimilatur. Quia sicut sol tegitur nube: z nos aliquod genꝰ vmbraculi inter nos z solem ponimus: vt splendorem z calorem ipsius tolerabiliorem nobis reddamus: sic z ipse dominus texit se nube carnis nostre: vt splendorem sue natiuitatis tolerabiliorez nobis redderet. ℟. Centum quadraginta quatuor millia qui empti sunt de terra: hi sunt qui cũ mulieribus non sunt coinquinati: virgines enim sunt. Ideo regnant cum deo z agnus dei cũ illis. ℣. Hi empti sunt ex omnibus primitie deo z agno: z in ore eoz nõ est inuentũ mẽdaciũ. Jõ. Scõm matthæum.

2 C IN illo tpe: Angelus dñi apparuit i somnis ioseph dicẽs. Surge z accipe puerũ z matrem eius: z fuge in egyptum: z esto ibi vsq; dum dicam tibi. Futurũ est enim vt herodes q̃rat puerũ ad pdendũ eũ. Qui ꝓsurgens accepit puerũ z matrẽ eius nocte: z recessit in egyptũ: z erat ibi vsq; ad obitũ herodis: vt ãdimpleret quod dictum est a dño per ꝓphetã dicentem. Ex egypto vocaui filium meum. Tunc herodes videns q̃ illusus esset a magis: iratus est valde. Et mittens occidit oẽs pueros q̃ erãt in bethleẽ z in omnibus finibus eius a bimatu z infra sm tẽpus qõ exquisierat a magis. Tunc adimpletum est qõ dictũ est p̃ hieremiã ꝓphetam dicentem. Vox in rama audita est: ploratus z vlulatus multus: rachel plorans filios suos. Et noluit cõsolari: qz nõ sunt. Gło. Deus cuius. Jn III
lau. assa. Herodes iratus occidit multos pueros in bethleem inde ciuitate dauid. Capitulũ.

OJdi supra montem sion apocã
agnum stantem: z cum eo 14 q
centũ quadraginta quatuor milia: habẽtes nomẽ eius: z nomen patris eius scriptũ in frõntibus suis. ℟. Ex ore infantiũ. Deus z lactentium. ℣. Perfecisti laudem domine ore tuo nostre. Deus. Hym. Rex gloriose. ℣. Mira 74
bilis d. Ad ben. an. Jl sunt q cũ mulieribus non sunt coinquinati: virgines enim sunt: z sequuntur agnũ quocunq; ierit. Gło. Deus cuius. Ad. j. an. Angeli eoz semp vident faciẽ patris. III
Ad. ij. an. Vox in rama audita est ploratus z vlulatus; rachel

supra plorão filios suos. Lapi. Aldi.
111 ℟. Et ore infantiū. Glo. Deus cuius. Ad.vi.añ. Sub throno dei oēs sancti clamāt: vindica sanguinem nr̄m deus noster. Laḥ.
apoc. 14 a ¶ cantabāt q̄si canticum nouū ante sedē dei: et ante quatuor animalia et seniores: et nemo poterat dicere canticū: nisi illa centum quadragintaquatuor millia qui empti sunt de terra.
℟. Justi autem. Gratio. Deus q licet sis magnus in magnis: mirabilia nī gloriosius operaris in minimis: da nobis q̄s in eor̄ celebritate gaudere: q filio tuo dño nostro testimoniū phibuerūt et nō loquentes. Per e. Ad.ix.añ. Cāntabāt sci cāticū nouū aī sedē dei et agni: et resonabat ira i voces eor̄. Laḥ.
apoc. 14 b ¶ empti sunt ex omnibus hōmitie dei et agno: et in ore ipsorum non est inuentum mendaciū: sine macula enim sunt aī thronū dei. ℟. Exultent. Glo. Deus nobis dñe q̄s postulent mentiū puritatē: quor innocentiam hodie solenniter celebramus. Per. Ad vesper. 106 añ. Tecum principiū. rē. Laḥ. supra Aldi. ℟. Sancti tui. Hymn⁹. 74 Rex glorioſe. ℟. Mirabilis. Ad magn. añ. Innocentes pro christo infantes occisi sunt: ab iniquo rege: lactentes interfecti sunt: ipsum sequuntur agnum sine macula: et dicunt semper gloria tibi dñe. Glo. Deus cuius. 111

¶ Sequit̄ p sancto thoma añ. O thoma sanctissime gēma martyrum: archipresul anglie: impetra ecclesie coronam² glorie.
℟. Magna est. Gratio. Deus pro cuius ecclesia gloriosus martyr et pontifex thomas gladijo impiorum occubuit: presta quesumus: vt oēs qui eius implorāt auxiliū: pertinōs sue salutarem p̄sequant effectum. per.

¶ In nocte et in die ois q hec reficiunt siant vt in nat. virgi. martyrio cōtinet. Et si festū sancti thome venerit die dñico: oīa fiāt de festo vsq; ad cāti. cetera de dñica. Psalmo eiusdem. Ps.

Igitur sanctissimus thomas londoniēsis vrbis indigena: parentum mediocrium proles illustris: a primis adolescentie annis gratia multiplici ditatus est. Erat enim statura procerus: forma decorus: ingenio perspicax: dulcis et iocūdus eloquio: venustate morum pro etate amabilis. ℣. Cancellarius regis Ih̄s ceteris caduca sequi videretur: in secreto nī ea pro nullis reputabat. Et corde a terrenis suspēsus ad summum regem anhelabat. ℟. Potētib⁹ terribiles: patribus humilē: virtutū tamen ui.

stuz iudicē se exhibebat. Et. Lcō.ij.
Ab ineūte autem etate sicut referre solitus erat: a matre didicit timorem domini: et beatam ac gloriosissimam virginem mariaz tanquam ducem viarum suarum et vite patronam dulcius inuocare: et in illam post christum totam iactare fiduciam. Lcō.iij.
Publice mendicantibus pleno comparebatur affectu. Liberalium vero disciplinarum scholas egredienso: ad curiarum se transtulit occupationes. Lectio.iiij.
Erat enim supra modū captator aure popularis: et qō de beato britio turonoz episcopo legitur: et ipso nō dubitauerim affirmandū. Quia si superbus esset et vanus: et interdū facie pretēdere et insipictie in beatū martinū: et verba proferret: admirādus tū et imitādus erat in corpis castitate. R. Pretiosus coram deo virtū fudit odorē. Arboris excepit mutilitate florez. ℣. Arbor odorifera est thomas: flos spiritus eius. Arboris. Lectio quinta.
Cum vero in curijs procerum plurima contra honestatem conspiceret: et coniunctum eoz propositum cui adiectus erat pernicios aduersarius: instinctu protinus gratie et ducatu: cō consilio amicorum aut interuentu: se ad patrem pie recordationis tho-
baldum cantmarle archiepiscopum contulit: et promerente industria in breui inuentus est dignus: vt familariissimus inter pauciissimos ascriberetur. Lcō.vj.
Passurus autem vt dictū est in ecclesia christi martyr anteq̄ se rirectur: cum se audisset inquiri: militibus qui ad hoc venerāt in turba clericoz et monachoz vociferantibus vbi est archiepiscopus: occurrit eis e gradu: qui ex magna parte ascenderant vultu intrepido dicens. Lcō.vij.
Ecce ego. Quid vultis? Cui vnus finestroz militum in spiritu furoris intulit. Et modo moriaris. Impossibile est vt amplius viuas. Lectio octaua.
Respondit archiepiscopus: nō minoz constantia verbi q̄z animi. Et ego pro deo meo paratus sum mori: et pro assertione iustitie et ecclesie libertate. R. Congruum martyrio eius in ore verbum crebro resonabat: pro libertate domus dei stabo vsque ad sanguinis effusionez. Et licet hoc verbū quidam inane reputarēt: operis tamen testimonio in fine probatū est. ℣. Digna vox martyris animā meaz do pro ouibus meis: vt sanguine meo empta pace fruatur domus dei. Et licet.
Ad canti.ati. Pater venerande q̄ vite tue pdigus reputatus

eo:dñ te murũ pro uomo ifrael oppoſuiſti:tu memor eſto noſtri apud deum. Quat. lec.& homi. eua. Sigo vult. qre in cõi vñ mar.℟.ℨ. Ex huius ſanguine purpureo ſacra præcedit miſtura:qua liniti ſanantur ceci. Surdis auditus redditur: & obtuſis quiſq; ſoſpes efficitur. ℣. Laterватim ruunt populi cernere cupientes que per eum fiunt mirabilia. Surdis. In laud. añia. Sancte martyr chriſti glorioſe honor & flos anglorum: intercede pro nobis ad regem angelorum. ꝓ. Dominus regnauit. cẽ. Ad vñs añi. Gaudeant cantuarienſis eccleſie filij tanto:re miraculoꝝ ſibi ſolatiuꝫ impendi:gaudeat ſuper tãti martyris patrocinio totus orbis terrarum:& vniuerſi qui habitant in eo. Oio. Deus pro. Sequitur comme.de natiuitate & de ſanctis. Ad.i.añi. O thoma beate martyr archiepiſcopal venerabilis:anglorum decus: & eccleſie lux admirabilis:impetra nobis gaudia glie ineffabilis. Ad.iij.añi. Archipreſulem anglo:thomam martyrem decorum: concinentes veneremur: eius moꝛes imitemur:in eternuꝫ vt letemur. Oio. Deus pro. Ad vj.añia. Gaude virgo mater eccleſia laudis:que in ſancto gremio tuo ambis: cantuarienſem archiepiſcopuꝫ thomam:qui tricidatus ingreditur aulam celi: illuſtratoꝛem contemplans quidem omnium ſeculoꝝ. Oio.

DEus q archiepiſcopatuꝫ cantuarienſem:vita & moꝛte ſanctiſſimi thome martyris illuminaſti:poſſumus:vt eius veſtigia ſequentes:ad beatitudinis nuptias pueniamus. Per. Ad.ix.añi. Amicus xi martyꝛ thomas: glorioſiſſus ꝙ terrenoꝛ regi militauit celeſti. Oratio.

DEus qui beatũ thomam archipreſulẽ & anglie pꝛi matem:in gremio ſancte matꝛis eccleſie palma martyꝛij conſecraſti:da nobis queſumus:vt eiꝰ precibus & meritis adiuuemur in celis:cuius paſſione letamur in terris. Per. Ad vẽſper.añi. Tecum principium. cum ſuis ꝓ. Ad magni.añi. Exultantium ſolennitatem ſacram reſplẽdeꝛe dies fert mundi per orbitas: in qua dat ſoꝛte unbar thomas triumphalis antiſtes anglorum:qui ad aſpirandum conceditur nobis pontifimuꝫ ſalutare. Oio. Deus pro. Deinde cõme.de natiuitate & de ſanctis. ℂ Sequẽti die. Jnuita. Chriſtus natus eſt nobis. Venite adoremus. ꝓ. Venite. Hym. Chriſte re. In pꝛimo nocc.añe ſup ꝓ fer. Verbum caro factũ eſt: & habitauit in no-

bis ⁊ vidimus gloriam eius gloriam quasi vnigeniti a patre plenum gratie ⁊ veritatis alla. Añ. Beat⁹ venter q̃ te portauit christe:⁊ beata vbera q̃ lactauerunt christum dominum:⁊ saluatorez mundi alla. Añ. Illuxit nobis dies redemptionis noue:p̃parationis antique: felicitatis eterne. Añia. Exultemus in domino ⁊ spiritali iucunditate letemur: quia salus eterna mundo apparuit. ℟. Tanq̃ sponsus. Lco j.

QUid est quod nascituro domino mundus describitur nisi hoc quod aperte monstrat:quia ille apparebat in carne:qui electos suos ascriberet in eternitate? ℟. O regem celi cui talia famulantur obsequia:stabulo ponitur qui continet mundus; Jacet in p̃sepio ⁊ in celis regnat. ℟. Natus est nobis hodie saluator: qui est christus dominus in ciuitate dauid. Ja. L.ij.

QUod contra de reprobis per prophetam dicitur. Deleantur de libro viuentium:⁊ cum iustis non scribantur. Qui bene etiam in bethleem nascit. Bethleem quippe domus panis interpretatur. ℟. O magnū mysterium ⁊ admirabile sacramentum: vt animalia viderent christum natum iacentem in p̃sepio, Beata virgo cuius viscera meruerunt portare christum dominum. ℟. Domine audiui audi tum tuū ⁊ timui:consideraui opera tua ⁊ expaui in medio duorum animalium. Beata. Lectio.iij.

IPse nanq̃ est qui ait. Ego sum panis viuus:qui de celo descendi. Locus ergo in quo dominus nascitur domus panis aī vocatus est:quia futurum profecto erat:vt ille ibi per materiam carnis apparet:qui electorum mentes in eterna satietate reficeret. ℟. Quē vidistis pastores dicite:annunciate in terris quis apparuit. Natū vidimus ⁊ choros angelor̃ collaudantes dñm. ℟. Dicite qd nam vidistis:⁊ annūciate christi natiuitatem, Natum. Jn.ꝯ.noc.añ. Alla. Cap.

PArulus enī natus est nobis:⁊ filius dat⁹ est nobis: ⁊ factus est principatus sup humerum eius:⁊ vocabitur nomen eius admirabilis consiliarius deus fortis:p̃f futuri seculi:princeps pacis. ℟. Puer natus. Ho.

IMargine quesumus domine famulis tuis fidei spei ⁊ caritatis augmentū:vt qui de natiuitate filij tui gloriātur:⁊ aduersa mundi te gubernante nō sentiant: ⁊ que tēporaliter celebrare desiderant sine fine percipiāt. Per eum. Jn laudi.añ. Ante luciferum genitus: ⁊ ante secu-

la dominus saluator noster ho-
33 die natus dignatus est. ℟. Do-
minus regnauit. ℣. Lapsum
ad ti. ℣ Apparuit gratia dei salua-
2 c. toris nostri omnibus hominibus
erudiens nos: vt abnegantes
impietatem ⁊ secularia desideria: sobrie ⁊ iuste ⁊ pie viuamus
in hoc seculo. ℟. Benedictus q
venit in nomine dñi. ℣. Deus
dñs ⁊ illuxit nobis. In. Hym.
64 A solita. ℣. Verbum caro. Ad
tres añas. Gloria in excel. Dic.

OOncede quesumus omnipotens deus: vt nos vnigeniti tui noua per carnem natiuitas liberet: quos sub. peccati iugo vetusta seruitus tenet. p. e.

Hodie dicantur alie. ℣. t. dic. sancti Stephani ioannis ⁊ innocentium. Ad. i. añam. Lux orta est. Ad. iij. añam. Hodie inta
supra cta. Capitu. Apparuit gratia ℣. Tanquam sponsus. Oratio. Concede. Ad. vj. ⁊ ix. omnia dicantur de natiuitate domini. Ad reperas dicta antiphonis. Tecum. ⁊c. De sancto sylvestro. omnia que hic deficiunt fiant vt in communi confessi pontifi. Si hoc festum venerit in dominica: vsque ad canti. fiat de festo: cetera de dominica. Ad magnificat añam. Clementissime. Dic.

DEus cuius virtute beatus Sylvester perfidum draconem nez: cius te nunc precibus quesumus: vt ab antiqui draconis insidijs tua potentia liberemur. Per. Ad vesp. añam. Tecum. ⁊c. 106

Vita sancti sylvestri pape. ℣. ℟.

SYlvester itaque cum esset infantulus a vidua matre iusta nomine ⁊ opere nutritus: traditus est cirino presbytero. Ipsi vero exhibebat obsequium: cuius verbo instructus: bonam vitam agens: laudabile ornamentum ecclesie in suis moribus exhibebat. Lectio secunda. Cum ergo factus esset iuuenis: cepit omni studio peregrinorum esse susceptor. Unde factus est: vt venientem ab antiochia quendā sanctū virum nomine timotheum: christi publice predicante tempore persecutionis: hospitio fine timore susciperet. ℣. iij. Qui timotheus per annū vnum et aliquantos menses christum publice predicans: multos ab errore idolorum ad christi fidem conuertit. Lectio quarta. p 20 q causa accusat a templorum sacerdotibus: tentus ergo a persecto tarquinio: per tres menses cancerie custodia maceratus: grauissimisq supplicijs attract⁹: sententiam decollationis accepit. ℣. v. Qui nō solū sacrificare noluit: verū etiā a predicatiōe nominis christi non quiuit. Cuius corpus

nocte sanctus sylvester absti-
lit: & in tomo sua occultauit: & sancto
melchiadi pape nunciauit. ℣. Qui
Qui cuz sanctis viris & religio-
sis veniens: officijs sanctis eius
martyrijs dedicauit. Et cū quere-
ret vbi corpus martyris sepeli-
ret: exiuit theones quedā chri-
stianissima vidua: que habebat
hortuz proprium vicinū ꝓffio-
ni beati pauli apostoli. Leō. viij.
Hec ergo rogauit sanctuz mel-
chiadē papā vt in predicto horto
tumulū sancti timothei martyris
consecraret. Quod dictū omni-
bus placuit: vt tanti viri corpus
paulo apostolo velut magistro di
scipulus adhereret. Leō. viij.
Post hec tarquinius vrbis pre-
fectus estimans q̄ aliquas pecu
nias timotheus habuisset: sylue-
strū teneri fecit: & ad se adducto
eū omni interminatione dixit ei.
Nisi mihi pecunias timothei tra
dideris: & dijs sacrificaueris: di
uersis te interfici iubebo penis.
Quatuor lec. de homelia euan-
gelij. Sint lumbi. Require in
communi confes. Ad bene. añas.
O ℟ venerand⁹. Si circumcisio
in dñica veneris totū officiū fiat
de circūcisione. Sabbato vero p̄-
cedenti dicta antiphona & ora
tione de circumcisione dicis añā.
Dum mediū silen. ℣. Tanquaz
sponsus. Oro. Omnipotēs sem-

Post orationē de circumcisione
in laudibus sequitur Añ. Erat
ioseph. ℣. Tanquam. Oratio.
Omnipotens. In secūdis vespe-
ris post orationem circumcisionis
dicit de dñica añ. Puer iesus.
℣. & oro. vt supra. ℣ In vigilia
circūcisionis. Ad vesp. Capit.

Apparuit gratia dei
salutaris nostri omnibus ho
minibus erudiēs
nos: vt abnegan
tes impietates &
secularia desideria sobrie & iuste
& pie viuamus in hoc seculo.
℟. Verbum caro. ℣. In prin-
cipio. Hymnus. Veni redem-
ptor. ℣. Tecū principium. Ad
mag̃. añ. Qui de terra est de ter-
ra loquitur: qui de celo venit su-
per omnes est: & quod vidit & au-
dinit hoc testatur: & testimonium
eius nemo accipit: qui autez ac-
ceperit eius testimonium signa
uit quia deus verax est. Oratio
Deus q̄ nobis nati salua-
toris diē celebrare conce-
dis octauū: fac nos ꝗs eius p̄-
tia diuinitate muniri: cuius su-
mus carnali cōmercio reparati.
Per eū. Deinde de scō sylue-
stro añ. O ℟ veneran. cō. Po-
stea ante. de scis steph. ioā. & ino
centibus. Hymn. Christ⁹ natus est
nobis, Venite adoremus.

63

118

33 Venite. Ve. Christe re. An.i.
63 noc.añ. Dño dixit ad me filius
meus es tu:ego hodie genui te.
1 ℟. Quare. Añ. In sole posuit
tabernaculū suū:et ipse tāq̄ spō
sus procedēs de thalamo suo. ℟.
6 Celi enar. Añ. Eleuamini por
te eternales:et introibit rex glo
8 rie. ℟. Domini est. Añ. Spe
ciosus forma pre filijs hominum:
diffusa est gratia in labijs tuis.
16 ℟. Eructauit. Añ. Suscepim⁹
deus misericordiā tuā: in medio
16 templi tui. ℟. Magnus. Añ.
Orietur die bus domini abundā
24 tia pacis:et dominabit. ℟. Deus
iudi. ℣. Tanquam sponsus.

Sermo sancti augusti. epi. E.i.

Postq̄ ɔsummati sunt dies
octo:vt circūcideret puer
vocatum est nomē eius iesus:qđ
vocatū est ab angelo:prius q̄ in
utero ɔciperet. Quid ē aūt hoc
q̄ octaua die nativitatis circun-
104 cidit puer? Ria.de nati. Leō.ti.

Ille puer qui erat verbum
in principio apud patrem;
et deus erat verbum:hoc erat in
principio apud deū. Omnia per
ipsum facta sunt:et sine ipso factū
est nihil. Quod factū est in ipso
vita erat:et vita erat lux hominū:
et lux in tenebris lucet. Leō.iii.
Quid est hoc vt octaua die cir-
cuncideretur:q̄ alius pretermi-
sit cum verus esset deus; et erat
semper apud patrem? Ita erat
verus homo propter nos et ve-
ram carnem suscepit propter sa
lutem nostram. Lectio quarta.
Et ita erat christus dño in duā
bus substantijs.i. in substantia
dei et in substantia hominis absq̄
peccato. Sed in prima substan-
tia.i.dei fm naturam. In alia au
tem.i. hominis substantia pro-
pter nos erat:sed nunc vna per-
sona est christus iesus in trinita-
te:qui caro eius non vidit corru
ptionē. In.ii.nocl.añ. Veritas
de terra orta est: et iustitia de ce-
lo prospexit. ℟. Benedixisti. 30
Añ. Homo natus est in ea: et
ipse fundauit eam altissimus. ℟.
Fundamen. Añ. Exultabunt 30
omnia ligna syluarū ante faciem
domini:quoniā venit. ℟. Can. 33
tate. i.Añ. In principio et ante
secula deus erat verbum:ipse na-
tus est nobis saluator mūdi. ℟.
Dominus regna.exul. Añ. Mo 34
tum fecit dño alla:salutare suum
alleluia. ℟. Cārate. ii.Añ. Ma 34
to domino angelorum chorus
canebat dicens: gloria in excel-
sis deo; et in terra pax hominī-
bus bone voluntatis alleluia. ℟.
Dominus regna.ira. ℣. Puer 34

Natus. Lectio quinta.
Et homo cuius quem pro
nostra suscepit redemptione in
domino assumptus est. Et in eo

parte ꝛ substantia qua deus erat nullo impedimento aut detrimento ꝛitas aut potestas poterat impedire:sed fulsit in celo ꝛ in terra ꝛ vbicunque voluit. L.cō.vj.

In ea vero parte qua verus homo erat:ea q̄ sunt hominis propter nos suscepit:ſz absq; pctō. Nā ex viri semine nostram nō suscepit carnē:sed virtute spūs sancti virgo concepit : ꝛ peperit filiū suū primogenitum. L.vij.

Et ideo primogenitus appellatur:quia ineffabiliter ante seculā ꝛ omnem creaturam : siue in celo siue in terra:omnem principatum siue principium obtinet . Sed in ea substantia que erat homo sicut diximus : in ea parte circumcisus est.Et infans iesus vocatus est : ꝛ crescens : ꝛ gratia dei erat cum illo. L.viij.

Et a parentibus ducit ad templum : ꝛ purificatur ſm legem moysi.Et a symeone qui erat p̄phēta benedicitur:ꝛ accipitur in manibus ille qui erat inuisibilis: ꝛ palpatur impalpabilis : q̄ erat redempturus israel.i.omnes sanctos qui crediderāt in illo. Ad cant.alia. Beatus venter qui te portauit christe:ꝛ beata vbera que lactauerunt christum dominum ꝛ saluatorem mundi alleluia. Cant. Domine miserere. ℣. Notum fecit. Secundū lucam.

In illo tempore. Postq̄ cōsumati sūt dies octo vt circumcideretur puer: vocatum est nomen eius iesus, ꝛ reſ. Homil. venerabilis bede presbyteri. L.ix.

Ritus ꝛ religio circūcisionis a beato abrahām patriarcha sumpsit exordiū. Qui cū positus adhuc in p̄putio pfecte credidisset deo : reputatumq; ei esset ad iustitiā:signū accepit circūcisionis:signaculum iustitie fidei que est in p̄putio. L.x.

A quo etiā vt die circūcisionis nomen paruulis aptarēt exortus est:qz ꝛ ipse cū testiū a deo circūcisionis acciperet:eādē prius die cum sua cōiuge nominis augmētum promeruit:vt qui hactenus habitā id est pī excelsus vocabatur : ꝛinceps ob meritum fidei abrahām:hoc est pater multarū gentium nuncuparetur . L.xj.

Carai quoque sarra diceretur, Erat autē circumcisionis typus ac figura multiformis. Haz ꝛ signaculum vt dictum est : iustitie fidei abrahe ꝛ semini eius:ꝛ indi cium castigandi eos qui ad hoc

Iemq; hanc fidem pertinerent ab omni inquinamento carnis t spiritus: t prophetia nasciturj de hac semie saluatoris. Lectio xij.

Qui nos t in presenti per baptismum ab omni morifere actionis pollutione mundaret: t in futuro per resurrectionē ab vniuersa mortis ipsius corruptione in perpetū liberaret: t pcipue donū remissionis qō solueret a peccato preuaricationis ade: p hāc id tē potis ministrari eiusdē gre legisque latori complacuit. ℟. Ecce agnus dei ecce qui tollit peccata mundi: ecce de quo dicebam vobis. Qui post me venit: añ me factus est: cuius non sum dign⁹ corrigiam calciamenti soluere. ℣. Hic est testimoniū qō perhibuit ioānes dicens. Qui. ℣m lucam.

2 c IN illo tpe: Postq; octāui sunt dies octo: vt circunderetur puer: vocatum est nomen eius iesus. Qō vocatū est ab angelo: priusq; in vtero concipereture. In lau.añ. O admirabile pmercium: creator generis humani aiam tuā corpus sumens de virgine nasci dignatus es: t procedens hō fine semine largit⁹ es nobis suam 116 deitatem. Cap. Apparuit. ℟. Benedictus qui venit in nomine dñi. Deus dñs t illuxit nobis. ℣. Lapidem quem reprobauerunt edificantes: hic factus est in caput anguli. Deus. Gloria patri. Benedictus. Hym. A solis. ℣. Verbum caro. Ad bñ.añ. Mirabile mysterium declaratur hodie: annuantur nature: deus homo factus est: id quod fuit permansit: t quod non erat assumpsit: non commistionem passus neq; diuisionem. Oratio. Deus 116 qui nobis Deinde dicitur de sanctis st ephano ioanne t innocentibus. Ad.j.añia. Quando natus es ineffabiliter ex virgine: tunc implere sunt scripture: sicut pluuia in vellus descendisti: vt saluum faceres genus humanum: te laudamus deus noster Ad tertiam añia. Rubum quem viderat moyses incombustum: conseruatam agnouimus tuam laudabilem virginitatem: dei genitrix intercede pro nobis. Capitulum. Apparuit ℣. Tanquam 116 sponsus. Oratio. Deus qui nobis. Ad.vi.añ. Germinauit radix iesse: orta est stella ex iacob: virgo peperit saluatorem: te laudamus deus noster. Cap.

Deo enim christum iesum Rom. ministrum fuisse circumcisionis 15 b propter veritatem dei: ad confirmandas promissiones patrum.

Ad. Puer natus. Oratio. Da nobis quesumus omnipotēs deus: vt p natiuitatē dñi nostri iesu christi cuius solennia

veneramur: eius semper muniamur auxilio. Per eundē. Ad. īr. añ Ecce maria genuit nobis salvatorē: quem ioannes videns exclamauit dicens: ecce agnus dei: ecce q̄ tollit pcā mūdi al'. Cap.

Rom. 8 a

QUod impossibile erat legi in quo infirmabatur per carnem: deus filiū suum misit in similitudinē carnis peccati: & de peccato damnauit peccatū in carne: vt iustificatio legis impleretur in nobis. ℟. Motum fecit. Dic.

OMnipotens sempiterne deus: qui in vnigenito filio tuo nouas creaturā nos tibi esse fecisti: custodi opera misericordie tue: & ab oībus maculis vetustatis emunda: vt per auxiliū gratie tue in illius inueniamur forma: in quo tecū est nostra substantia.

106 Per eū. Ad vesp. añ Tecū, ℟. Si venerit in die dominico, iiij. loco añā. Mato domio. ℣. Lau.

116 Cap. Apparuit. ℟. Verbū ca

63 ro. Dym. Veni redē. ℟. Tecuz prin. Ad magni añā. Magnuz hereditatis mysteriū: tēplū dei sanctus: est vterus nesciens virum non est pollutus ex ea carnē assumens: oēs gentes venient dicentes: gloria tibi domie. Sequitur pro sancto stephano añ. Tu principatum tenes, ℟. Deinde dicatur de scīs ioanne & innocentib⁹.

¶ De octaua vero ipsorum oia fiant more. xij. lec. tam in die ℣ in nocte: vt factū est in festis eorundē: nō tñ eant cātores in medīū chori nisi pro inuitatorio. Et si venerit in dñica de qua necesse sit fieri: fiat ꝑme. de octa. in. j. & ij. vsq; & in lau. & in noctur. vsq; ad canti. reliqua oia vt dñica fiant.

¶ De officio. Dū mediū silētiū. Vide in rubricis in fine breuiarij: deniq; si dñicus dies in festo innocentiū venerit: totū officium fiat de innocentibus: eo q̄ hoc festū propriaz habet historiā. Sabbato igitur precedenti q̄n de dñica debet fieri commemo. in hac festo ad vesp. dicta oratione innocentium: dicitur añā. de dominica. Dum mediū silentium. ℣. Tecū infra princi. Oratio. Oēs sempiterne deus: dirige. De nati. nō dicitur añā vel oratio: cum infra octauaz sū prædicta oratio dicitur: quia de nati. facta sit mentio vbi dicitur. In nomie dilecti filij tui, ℟. Si autem festum beati thome martyris venerit in dominica: sabbato ad vesperas dictis añā. Tecum, 106 cum suis psal'. sequitur cap'. de dominica. Quanto tēpore, ℟. infra Dym. & ℣. de natiui. Ad mgt añā. Dum medium silentium. Oratio. Omnipotēs sempiterne. postea añā. de innocentibus: & oratio. & de eūde añ de sancto thoma martyre &. O thoma sanctissime. Dic.

Deus pro cuius. post quam dica
tur de sancto stephano cē. Jnuī.
Regem martyrum. totumq; offi
cium vsq; ad canti. de martyre rece
120 lebitur. Ad canti. añ. Parum.
lus filius. ℣. Motum fecit. iij.
120 lec. de ho me. cuang. Erant ioseph
105 ē maria. ℟. Ia. Nescimus mater.
115 O regem celi. O magnum myste
120 rium. Quem vidistis. Jn laudi.
33 añ. Ante luciferum. cā. Domi.
infra nus regna. cē. cap. Quanto tem
pore. ℟. bī. Benedictus qui ve
64 nit. Hym. Ut solie. ℣. Verbum
120 caro. Ad bñ. añ. Erant ioseph.
Oratio. Omnipotens sempiter.
Deide de sancto thoma ē sancto
106 stephano cē. Ad. j. añā. Lux oz
106 ta. Ad. iij. añā. Hodie intacta.
℣. Tanctj. Cap. ē oratio de dñi.
ca. Ad. vj. ē. ix. añ. cap. ℣. oratio.
nes de natiui. Ad vspr. cap. ℟. l.
hym. ℣. ē oratio. vt supra. Ad ma
120 gnificat añā. Puer iesus. post
orationem dominice dicatur de
sancto thoma: ē postea de sancto
stephano cē. Et est sciendum q̄
si dominica venerit p̄mo die post
festum sancti thome. Sabbato
precedēt iad vesp. recitatur. Cap.
Quanto tempore. Et oia alia in
die ē in nocte fiant vt sunt in p̄.
ma dñica hic infra. Jn secundo
autē vespere dicta oione de dñica
fiat cōme. de sancto sylue. ē cete
ris. Et si a nati. dñi vsque ad. lxx.
dñicalia officia defecerint: ē do
minici dies superabundauerint:
totū officiū fiat hac die de nati.
de dominica vero nihil dicatur.
¶ Dominica infra octa. nati. Sab
bato precedenti ad vspr. Cap.

QUanto tpe heres puul⁹ gala.
est nihil differt a suo; 4 a
cū sit dñs oiū: sed sub
tutoribus ē actoribus est: vsq; ad
p̄finitū tempus a patre. ℟. Ver.
Verbum caro. Hym. Veni re, 63
dem. ℣. Tecum prin. Ad magē
añ. Dum medium silentiū tene.
rent oia: ē nox in suo cursu iter
perageret: omnipotens sermo
tuus domine a regalibus sedi.
bus venit alleluia. Oratio.
Omnipotens sempiterne
deus dirige actus nr̄os in bene.
placito tuo: vt in nr̄e dilecti filij
tui mereamur bonis operibus
abundare. Per eun. Postea ve
ro de sancto stephano cē. de nati
uita. non dī. Jnuī. Christo natus.
Hy. Christe redē. Jn. j. ncc. añ. 63
Verbum caro factum est ē habi.
tauit in nobis: ē vidimus gloriaz
eius: gloriaz quasi vnigeniti a pa
tre plenum gratie ē veritatis al.
leluia alla alla. Añā. Natus est
nobis hodie saluator: qui est chr̄i
stus dñs in ciuitate dauid. Añā.
Beatus vēter q̄ te portauit chr̄i
ste: ē beata vbera que lactauerūt
chr̄istū dñm ē saluatorem mundi

all. ps.dñicales.6.t Bla de nati. Sermo de nat.domini. Lectio.j.

Oterni nominis virgineus partum t repleta viscera: ipso iuuante qui natus est: audax lingua loqui desiderat: sed animum concutit t sine metu non potest dici. Munch enim possunt sine terrore mentis referri q magna fuit: nec inaniter vereor: q p sens est ipse de quo loquor. Ly.

Nemo itaq loquatur nobis dilectissimi dominum t salvatorem nostrum primordia vite carnali nativitate sumpsisse: cum presens sit semper in patre: sicut euangelista testatur. In principio erat verbum: t verbum erat apud deum: t deus erat verbum. tē. Lectio tertia.

Attende diligenter t vide quid erat: t vbi erat: t qualis erat t qñ erat: t quid agebat. In principio ingt erat verbū. Hōs quid erat. Audi vbi erat. Et verbum erat apud deum. Audi t qualis erat. Et de erat verbū. Lcō.iij.

Et vbi erat? Hoc erat in principio apud deum. Et quid agebat? Oia per ipsum facta sunt. Quo venit? In sua propria venit. Quare venit? Joannes baptista testat. Hic est agn⁹ ve: hic est q tollit pcā mundi. In.ij.noc.aij. Illuxit nobis dies redemptionis nove: preparatio, nis antiq: felicitatis eterne. Aij. Exultemus in dño: t spirituali iucunditate letemur: q salus eterna mūdo appuit all. Aii. Propter nimiā charitatē qua dilexit nos deus: filiū suū misit in similitudinem carnis peccati. Lectio v.

In principio ergo erat vbū t tē. Si oia p principiū: itaq⁹ natiuitatis eterne diuinitas angeli sermone nunciat. Inuenit maria aīa partū virgo: virgo post pt̄ū: t aduenienti materna viscera preparantur hospiti. Lectio.vj.

Audete qualem partum gabrielis angeli sermo nunciauerit: quem sola missio corporauit sicut scriptum est. Introiuit ad eam angelus t salutauit eam dicens. Dñs tecum: benedicta tu inter mulieres: t benedictus fructus ventris tui. Lcō.vij.

O Veneranda virginitas: o hdicanda humilitas. Oa ria ab angelo mater dñi appellat illa se ancillam esse ptest. O laudabilis prescientia dei: vt futurū partū maria ante nesciret: ne conceptionem ipsam simplex virgo nitas recusaret. Lcō.viij.

Ingreditur gabriel: q pro divina clementia t angelū portabat t deū. Intimat virgini quod possit esse terroris: nunciatur deus in hominē transiturus. Ad cant. qū. Parvulus filius hodie na.

tus est nobis: & vocabitur & in fortis alleluia. Scõm lucã.

In illo tpe: Erant ioseph & maria mater ihesu mirantes super his que dicebantur de illo. Et rel.

Homilia.vene bede presbi.L.iv.

Patrem saluatoris appellat ioseph: non q̃ vere iuxta sanctinianos pater eius fuerit: sed q̃ ad famam marie. conseruandam pi fit ab omnib⁹ estimatus. L.v.

Neq; enim oblitus euangelista q̃ eam de spũ scto concepisse: & virginẽ pepisse narraret: ꝙ opinionẽ vulgi exprimens: que vera historie lex est: piem ioseph nuncupauit christi. L.vi.

Quamuis & eo modo pater alicuius valeat dici: quo vir marie recte intelligitur sine commistione carnis ipsa copulatione coniugij: multo videlicet conuenientius q̃ si esset aliunde adoptatus. Lectio duodecia.

Neq; enim propterea non erat appellandus ioseph pater christi: q̃ non cum concũbendo genuerat: quandoquidem recte pater esset etiam eius quem non ex sua coniuge procreatum alicui adoptasset. Secundum lucã.

In illo tempore: Erant ioseph & maria mater ihesu mirantes super his que dicebantur de illo. Et benedixit illis symeon: & dixit ad mariam matrem eius. Ecce positus est hic in ruinam & in resurrectionem multorum in israel: & in signum cui contradicetur. Et tuam ipsius animã pertransibit gladius: vt reuelentur ex multis cordibus cogitationes. Et erat anna prophetissa filia phanuel de tribu aser. Hec p̃ cesserat in diebus multis: & vixerat cum viro suo annis septem a virginitate sua. Et hec vidua erat vsq; ad annos octoginta quatuor que non discedebat de templo: ieiunijs & obsecrationibus seruiẽs deo nocte ac die. Et hec ipsa hora superueniens confitebatur domino: & loquebatur de illo oibus qui expectabant redemptionem israel. Et vt perfecerunt oia ſm legem domini: reuersi sunt in galileam in ciuitatez suã nazareth. Puer autem crescebat & ꝓficiebat plenus sapientia: & gratia dei erat cum illo. Ad lau.aſſ. Ante luciferum genitus: & ante secula dño saluator nr̃ hodie natꝰ dignatus est, ꝓ. Dño regna. ℟. Qui pſal. dicuntur ad lau. in omnibus festis sanctorum: & in dominicis que veniũt infra aliquam octa. & in omnibus ecc. & in omnibus solenni. dñi: & a pascha vsq; post octa. corporis christi. Capitulũ. Quando n̄ post. Hymn. Benedictus qui venit. Al solis. ℣. Verbum caro. Ad

bñ.añi. Erant ioseph & maria mater ihesu mirantes super his que dicebantur de illo alla. Oratio.
supra Omnipotens. Deinde añ.& oi. & tanctū stepha.& ceteris. Ad.j.
106 añi. Lux orta. Ad tertiam añia.
119 Hodie intacta. Capli. Quanto tēpore, ℣. Tāqz sponsus. Oio. Ops. Ad.vj.&.ix.cap.añe.℣.oio.
106 de nati. Ad vesper.añia. Tecum princi. ré. Cap. Quanto tempore. Riolū. Verbum caro. Hym.
63 Veni redem. ℣. Tecum princi. Ad mīgt añi. Puer ihesus crescebat plenus sapientia:& gratia dei
119 erat cum illo, Oratio. Omnipotens. Deinde fiat cōme.de sanctis. Si dies dominicus venerit post octauam dñi & in eadē dñica festum occurrerit.rij. lec. taliter offiñ celebrēt. Sabbato ad ves. dictis añis psal.& festo:sequitur de dñica. Cap. Quanto tēpore. Riolū. Verbum caro. Ad magnifi.añi. Dum mediū silentiuz. Oratio. Omnipotens, postea dicatur de festo. Inui.viij.lec.cum
supra añi. Alleluia. Homel. Erant ioseph. In lau.añia. Alleluia. ps.
33 Dominus regnauit. Per horas dici añe. Alleluia. Capīm.℣.& oratio.de nativi. Ad.iij.vero capitulum. Quanto tpe. Oratio. Omnipotens. Et si dñicalibus officijs deficientibus dominice abundarent:& festum.xij. lec. venerit in predictis dominicis diebus totum officium fiat de festo.

¶ In vigilia epipha. Inuitato. Christus natus est nobis. Venite adoremus. Hym. Christe redem. 63
Super psal.feri.añi. Verbum caro. Beatus venter. Illuxit nobis. Exultemus in domino ℣. Tanquam sponsus. Mag añi. 115
tiphonas require post festum sancti thome martyris. De epla bti pauli apli. Ad romanos. Lcō.j.

Q Vi est gloriatio tua? Exclusa est: per quam legē? Factorū? Non. Sed per legē fidei. Arbitramur enim iustificari hoiem per fidez sine operibus legis. An iudeoruz deus tantum? Nonne & gentium? Immo & gentium. ℟. Angelus ad pastores. Lectio.ij. 104

Q Uoniam quidem vnus est deus qui iustificat circumcisionem ex fide & preputium per fidem. Legem ergo destruimus per fidem? Absit. Sed legem statuimus. Quid ergo dicemus inuenisse abraham patrem nostruz secundum carnem? Si enim abraham ex operibus legis iustificatus est: habet gloriam: sed non apud deum. ℟um. Descendit de celis. Lectio tertia.

Q Uid enim scriptura dicit? Credidit abraham deo:& reputatum est illi ad iustitiam. Ei autez

qui

qui operatur merces nō imputat
104 fm gfaz: sed fm debitū. ℟. Beata viscera. ℣ Nota q̄ post octa. domini nō dz dici. Hodie. In anis ℟ija. vel oīonib⁹. Jn. ij. no.
115 cur. añ. Alla ℟. fer. capi. par
115 nulus. Oio. Largire. Nō cap.
116 g oio. & cap. de lau. s. Apparuit gratia. Require in sequenti die post octauā sancti thome martyris. In lau. & p horas dici añ de circuncisione dicūtur ℟. bre. Be-
64 nedictus qui venit. Hym. A solis. ℣. Verbum caro. Ad dñō añ Propter nimiam charitatē qua dilexit nos deus: filium suum misit in similitudinem carnis

Tpeccati alleluia. Oratio. Deus qui per beate marie virginis partū: fine humana cōcupiscentia procreatum: in filij tui membra venientes paternis sceleris preiudicijs non teneri: pia ḡe: vt huius creature nouitate suscepta: a vetustatis antique cōtagijs eruamur. Per e. Ad. ij.
116 Capi. Apparuit. ℣. Tanquam sponsus. Oratio. Deus qui per. Ad. vj. & ix. cap. ℣. & oiones de
106 nati. Ad vesp. añ. Tecum pn.
47 iij. loco añ. Stella ista. ℣. De profundis. Et si fuerit dñica
41 ℣. Lauda. pue. d. ℣ Si vigilia epiphanie in dñica venerit. Sabbato p̄cedēti ad vesp. Cap.
115 Obsecro vos. ℟. Verbū caro.
106 Hy⁹. Veni re. ℣. Tecū princi.

Ad magn añ. Propter nimiā. supra
Oratio. Vota. Deinde añ. & oio. 115
de innocen. Jnuitatio. Christus natus est. Hymnus. Christe 63
redem. Jn. j. noc. añ. Jn principio & añ secula deus erat verbum: ipse natus ē nobis saluator: mundi. Añ. Eleuamini porte eternales: & introibit rex glie. Añ. Mato dño angelorū chorus canebat dicēs glia in excelsis deo & in terra pax hominibus bone voluntatis alla. ℣. Dñicalie. ℟.

Tanctę sponsus. Leō. j. ad rō
JN vero qui non operatur 4 8
credenti autem in eum qui iustificat impium: reputatur fides eius ad iustitiam fm propositum gratie dei. ℟. Quem vidistis. 115
Sicut & dauid di. Lectio. ij.
cit beatitudinem hominis cui deus accepto fert iustitiam sine operibus. ℟. O magnum. 115
Beati quorum re. Lectio. iij.
misse sunt iniquitates: & quorum tecta sunt peccata: beatus vir cui non imputauit dominus peccatum. ℟. Angelus ad. Leō. iiij. 104
Beatitudo ergo hec in circumcisione tantum manet an etiam in ꝓputio? Dicimus enim quia reputata est abrahe fides ad iustiam. ℟. Descendit. Jn. ij. noc. 104
añ. Verbum caro factū est: & habitauit in nobis, & vidimus gloriam eius gloriam quasi vnigeniti a patre plenū gre & veritatis.

alla alla alla. Ant. Quē vidistis pastores dicite: annunciate nobis in terris qs apparuit: natum vidimus & chorus angelorum collaudates dñm alla. Ant. Exultemus in domino: & spiritali iucunditate letemur: qa salus eterna mundo apparuit. ℣. domini calce. ℟. Puer natus. Lcō. v. O quomodo ergo reputata est: in circuncisione an in preputio? non in circuncisione sed in preputio. ℟. Beata viscera. L. vj. Et signum accepit circuncisionis signaculū iustitie fidei que ē in ꝓputio. ℟. Sancta & imma. V. Et sit pater omnium L. vij. credentium per preputium: vt reputetur & illis ad iustitiam. ℟. Beata dei. Lectio octaua. Et sit pater circuncisionis: nō his tantum qui sunt ex circuncisione: sed & his qui sectantur vestigia fidei que est in preputio patris nostri abrahe. ℟. Verbum caro. Ad can. Ant. Alleluia. Homilia. Cum factus eēt. ℟. Beata & venerabilis. Meiciens mater. O regem celi. Ecce agnus dei. Istud ꝑtium. sex. Ecce agnus dei. Require in circuncisione: alia vero tria in natiuit. In laud. & per horas dicit antiphona Alleluia. ℣. Dominꝰ regnauit. Ad benedictus ant. Cum factus esset. Oratio. Vota. ℣. Ad vesper. ant. Tecum ꝓncipium. ℟. iij. loco Ant. Stella ista. ℟. Laudate pue. Dicta oratione de epiphania dicitur ant. de dominica scilicet. Fili quid fecisti. ℣. Tecum. Oratio. Vota. ℣. In vigilia epiphanie. In utroque vespere lau. & iij. Capi. Surge illuminare hierusalem: quia venit lumen tuum: & gloria domini super te orta est: quia ecce tenebre operient terram & caligo populos: super te autē orietur dominus: & gloria eius in te videbitur. ℟. In columbe specie. Hymnus. Veni redēptor. ℣. Reges tharsis & insule munera offerēt. ℟. Reges arabum & saba dona adducent. Ad magnificat ant. Magi videtes stellam dixerunt ad invicem: hoc signum magni regis est: eamus & inquiramus eum: & offeramus ei munera aurum thus & myrrham. Oratio in vigilia tantum. Oda nostra quesumus domine venture solennitatis splēdor illuminet: quo mundi huius tenebris carere valeamus: & perueniamus ad patrias claritatis eterne. Per. Inuitatorium. Christus apparuit nobis: Venite adoremus. Hymnus. Christe redemp. In primo nocturno antiphō. Afferte domino filij dei: adorate dominum in aula sancta eius. ℣.

10 Ipsum. Alia. Fluminis impetus lenificat alleluia: ciuitatem
16 dei alleluia. Psalmus. Deus nostrum. Alia. Psallite deo nostro psallite: psallite regi nostro psallite sapienter. ℟. Omnes gen. Alia. Vidimus stellam eius in oriente: ⁊ venimus cum
16 muneribus adorare dominum. ℟. Magnus. Alia. Omnis terra adoret te ⁊ psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo domine.
21 ℟. Jubilate. i. Alia. Reges tharsis ⁊ insule munera offerēt: reges arabum ⁊ saba dona addu-
24 cent. ℟. Deus iudicium. ℣. Omnis terra adoret te ⁊ psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nomini tuo domine. Lectio ꝑma.

Isaie 55 a OMnes sitientes venite ad aquas: ⁊ qui non habetis argentum: properate emite et comedite. Venite emite absque argento ⁊ absque vlla commutatione vinum ⁊ lac. Quare appenditis argentum non in panibus: ⁊ laborem vestrum non in saturitate? ℟. Hodie in iordane baptizato domino aperti sunt celi: ⁊ sicut columba sup eus spiritus manfit: ⁊ vox patris intonuit. Hic est filius meus dilect⁹: in quo mihi complacui. ℣. Descendit spiritus sanctus corporali spē sicut colūba in ipsum: ⁊ vox pīis itonuit. Hic. ℣. HAdite audientes me: ⁊ comedite bonum: ⁊ delectabitur in craffitudine anima vestra. Inclinate aurem vestram: ⁊ venite ad me. Audite: ⁊ viuet anima vestra. Et feriā vobiscū pactū sempiternum misericordias dauid fidelis. ℟. In columbe specie spiritus sanctus visus est: paterna vox audita est. Hic est filius me⁹ dilectus: in quo mihi bñ cōplacui. ℣. Celi apti sunt sup eum: ⁊ vox pīis intonuit. Hic. ℣. ECce testē pplis dedi eum: ducē ac preceptorem gētibus. Ecce gētē quam nescriebas vocabis: ⁊ gētes q̄ te non cognouerūt ad te currēt: propter dñm deū tuū ⁊ scīm israel: qa glorificauit te. ℟. Hic est dies clarus in quo saluator mūdi apparuit. quē pphete pdixerūt: angeli annunciauerunt. Cuius stellā magi videtes gauisi sunt: ⁊ munera ei obtulerunt. ℣. Dies sanctificatus illuxit nobis: venite gentes: ⁊ adorate dñm. Cuius. ℣. SUrge illumināre hierusalē: quia venit lumē tuum: ⁊ gloria dñi sup te orta est. Quia ecce tenebre operient terram ⁊ caligo populos. Sup te autem orietur dñs: ⁊ gloria eius in te videbitur. Et ambulabūt gētes in lumine tuo: ⁊ reges in splēdore ortus tui. ℟. Magi veniunt ab oriente inquirentes ⁊ dicentes. Vbi est q̄ natus est cuius stellam

vidimus ꝛ venimus adorare dominum. ℣. Cū natus esset ihesus in bethleem iude in diebus herodis regis: ecce magi ab oriente venerūt hierosolymā dicētes. Vbi. Jn. ij. nec. aff. Oēs gentes quascunq; fecisti venient: ꝛ adorabunt coram te dñe. ℟. Jnclina. Alli. Adorate dñm alla: in aula sctā ei⁹ alleluia. ℟. Cantate. i. Alli. Adorate dñm alleluia: omnes angeli ei⁹ alleluia. ℟. Dñs regna. i. Alli. Lux de luce apparuisti chṙe: cui magi munera offerūt alleluia alla all'. ℟. Cantate. ij. Alli. Tria sunt munera que obtulerūt magi dño: aurū thus ꝛ myrrhā: filio dei regi magno alla. ℟. Dñs regna. iraſ. Alla. Admoniti magi in somnis ab angelo: per aliam viā reuersi sunt in regionem suā. ℟. Misericordiam. ℣. Ab oriente venerunt magi. ℟. Jn bethleez adorare dominum. Sermo sancti Augustini episcopi. Lcō. v.

Saper celebramus diem quo ex iudeis dñs natus est: hodie celebramus quo a gentibus adoratus est. Quoniā saluꝰ ex iudeis: sed hec salus vsque ad fines terre. Nam illo die pastores adorauerunt: hodie magi. Illis angeli: istis autem stella nunciauit. ℟. Deus sanctifica. Tuus illuxit nobis: venite gentes ꝛ adorate dominum, Quia hodie apparuit lux magna i terris. ℣. Venite adoremus eum: ga ipse est dñs deus nr. Ma. L. vj. Trigi de celo didicerunt: cū regē celi in terra viderent: ꝛ esset glia in excelsis deo: ꝛ in terra pax hominibus bone voluntatis. Ipse est enim par nra: q fecit vtraq; vnū. Jaz hinc infans natus atq; annunciatus ostēdit. ℟. Jn terra gabat magos herodes: quod signū vidistis sup natū regē? stella vidimus fulgentē: cuius splendor illuminat mūdū. Et nos cognouimus ꝛ venimus adorare dñm. ℣. Magi veniūt ab oriente: inquirentes faciem domini ꝛ dicentes. Et. Lcō. vij.

Sapis ille angularis iam in ipso primordio natiuitatis apparuit: duos ex diuerso parietes in se copulare iā cepit. Pastores a iudea: magos ab oriente pducens: vt duos conderet in se in vnū hoiem faciēs pacem. ℟. Oēs de saba venīt aurum ꝛ thus referentes: ꝛ laudem domino annūciātes. ℣. Reges tharsis ꝛ insule munera offerēt: reges arabum ꝛ saba dona adducent. Aurum. Lcō. viij.

Dicem his qui longe: ꝛ pacem his qui prope. Jdeoq; illi ipso die de primo: de longinquo isti hodie puenientes: duos dies celebrādos posteris signauerūt: vnam tamē lucem mundi vtriq;

viderunt. ℟. Stella quam viderant magi in oriente antecedebat eos: donec veniret ad locum vbi puer erat. Videtes aũt eam: gauisi sunt gaudio magno. ℣. Et intrãtes domum inuenerunt puerũ cũ maria mre eius: & p̃cidẽtes adorauerunt eũ. Viden. Ad cãt. aũ. Stella ista sicut flãma consecrat: & reges regũ deum demonstrat: magi eam videntes: & magno regi munera obtulerũt.

58 Cant. Dñe miserere. ℣. Vidimus stellã eius in oriẽte. ℟. Et venimus cum muneribus adorare dominum. Scõm matthæum.

In illo tẽpore cũ natus esset ihesus in bethleẽ iude in diebus herodis regis: ecce magi ab oriente venerunt hierosolymam dicẽtes. Vbi est qui natus est rex iudeorum? & reliqua. Homilia beati gregorii pape. Lcõ. ix.

Sicut in lectione euãgelica lecta audistis: celi rege nato rex terre turbatus est. Quia nimirũ terrena altitudo p̃fundit: cũ celsitudo celestis apit. ℟. Reges tharsis & insule munera offerẽt. Reges arabũ & saba dona dño adducẽt. ℣. Et adorabũt eũ omnes reges: omnes gentes seruient ei. Reges arabum. Lec.

Sed querendum nobis est: quidnam sit q̃ redemptore nato pastoribus in iudea angelus apparuit: atq; ad adorandum hunc ab oriente magos nõ angelus sed stella duxit. Quia videlicet iudeis tanq; ratione vtẽtibus: rationale aial. i. angel⁹ predicare debuit. ℟. Illumina re illuminare hierusalem venit lux tua. Et glia dñi sup te orta ẽ. ℣. Et ambulabunt gentes in lumine tuo: & reges in splendore ortus tui. Et glo. Lectio. ij.

Gentiles vero quia vti ratione nesciebãt: ad cognoscendum dominum non per vocem sed per signa perducuntur. Quia & illis prophetie tanq; fidelibus non infidelibus: & istis signa tanquam infidelibus non fidelibus data sunt. ℟. Videntes stellam magi gauisi sunt gaudio magno: & intrantes domum inuenerunt puerũ cũ maria matre eius: & procidentes adorauerunt eum. Et apertis thesauris suis obtulerũt ei munera: aurum thus & myrrham. ℣. Ab oriente venerunt magi in bethleẽ adorare dominum. Et. Lcõ. xij.

Et notãdũ q̃ redẽptorem nostrũ cũ iam pfecte esset etatis eisdẽ gẽtibus apli p̃dicant: neq; puulũ necdũ p humani corporis officiũ loquẽte stella gẽtibus denũciat. Quia nimirũ rationis ordo poscebat: vt & loquente iam dñm loquentes nobis predicatores innotescerẽt: & necdum loquentem elementa p̃dicarẽt. ℟.

Tria sunt munera pretiosa que obtulerūt magi dño in die illa: t habēt in se diuina mysteria. In auro vt ostēdāt regis potentia: in thure sacerdotē magnum cōfidera: t in myrrha dñicam sepultura. ℣. Salutis nostre auctorem magi venerati sunt in cunabulis: t de thesauris suis mysticas ei munerum species obtulerunt. In auro. Scōm matthēū.

Cum natus esset ihesus in bethleez iude in diebus herodis regis: ecce magi ab oriēte venerunt hierosolymā dicentes. Vbi est qui natus est rex iudeorum? Vidimus enim stellam eius in oriente: t venimus adorare eum. Audiens autem herodes rex turbatus est: t omis hierosolyma cum illo. Et congregans omnes principes sacerdotum t scribas populi: sciscitabatur ab eis vbi christus nasceretur. At illi dixerunt ei. In bethleem iude. Sic enim scriptum est per prophetam. Et tu bethleem terra iuda: nequaquaz minima es in principibus iuda. Ex te enim exiet dux: qui regat populum meum israel. Tunc herodes clam vocatis magis: diligenter didicit ab eis tempus stelle que apparuit eis. Et mittens illos in bethleem dixit. Ite t interrogate diligenter de puero: t cum inueneritis renunciate mihi: vt t ego veniens adorem eum. Qui cum audissent regem: abierunt. Et ecce stella quam viderant in oriēte: antecedebat eos: vsq; dum veniens staret supra vbi erat puer. Videntes autem stellam: gauisi sunt gaudio magno valde. Et intrantes domuz: inuenerunt puerum cum maria matre eius. Et procidentes adorauerunt eum. Et apertis thesauris suis obtulerunt ei munera: aurum thus t myrrham. Et responso accepto in somnis ne redirēt ad herodē: p aliā viā reuersi sunt in regionē suā. Oro.

Deus q hodierna die vnigenitū tuū gentibus stellā duce reuelasti: concede ppitius vt q iam te ex fide cognouimus: vsq; ad contemplandam speciē tue celsitudinis perducamur. Per eum. In lau. ati. Ante luciferum genitus t ante seculas dominus saluator noster hodie mundo apparuit. ℣. Dominus regna. ℟. Ati. Venit lumen tuum hierusalem: t gloria domini super te orta est: t ambulabunt gentes in lumine tuo alle-

34 luia. ℣. Jubilate. Añ. Apertis thesauris suis obtulerunt magi domino aurum thus ⁊ myrrhā. ℣. Deus deus meus. Añ. Maria ⁊ flumina benedicite dominum: hymnum dicite fontes domino alla. Can. Benedicite. Añ. Magi videntes stellā dixerunt ad invicē: hoc signū magni regis est: eamus ⁊ ingramus eum: ⁊ offeramus ei munera aurum thus ⁊ myrrham. ℣. Lau-
122 date. Cap. Surge il. Prolum. Reges tharsis ⁊ insule. Munera offerēt. ℣. Reges arabū ⁊ saba dona adducēt. Mune. Hy⁹.
64 Hostis herō. ℣. Oēs de saba venient aurum ⁊ thus deferentes. ℣. Et laudē dño annunciantes. Ad bñ.añ. Hodie celesti sponso iuncta est ecclesia: quia in iordane lauit christus eius crimina: currūt cū muneribꝰ magi ad regales nuptias: et aqua fō vi-
supra no letanē pniue all. Oro. Deus q̄ hodie. Ad j.añ. Lux de luce apparuisti christe: cui magi munera obtulerūt alla alla all. Ad ij.añ. Videntes stellam magi gauisi sunt gaudio magno: ⁊ intrantes domum obtulerunt domino aur-
122 thus ⁊ myrrham. Capi. Surge il. ℣. Omnis terra. Oratio.
supra Deus qui hodie. Ad vi.añ. Interrogabat magos herodes quo signum vidistis super natum regem? stellam vidimus fulgentez; cuius splendor illuminat mundum alleluia. Capitulum. Exsaiē
60 q Ambulabūt gētes in lumine tuo: ⁊ reges i splendore ortꝰ tui: leua in circuitu oculos tuos ⁊ vide: oēs isti congregati sunt: venerūt tibi. ℣. Ab oriente. Oro.
122 Deus qui per huius celebritatis mysterium: eternitatis tue lumē cunctis gēnibus suscitasti: da plebi tue: redēptoris sui plenū cognoscere fulgorem: vt ad pmiā claritatē p eius incremēta puentat: p quem eadem sumpsit exordia. Per eun. Ad ij.añ. Descendit spūs sanctus corporali specie sicut colūba in ipsum: ⁊ vox de celo facta est: hic est filius meus dilectꝰ all. Cap.
Surge il. Jlly tui de longe venient: ⁊ exsaiē
filie tue de latere surgent: tūc videbis ⁊ afluebis: ⁊ mirabit ⁊ dilabitur cor tuum: quū conversa fuerit ad te multitudo maris: fortitudo gentium venerit tibi. ℣. Vidimus stellam. Oratio.
Omnipotens sempiterne deus: fideli splēdor alazi qui hanc solennitatem electionis gentium primitijs consecrasti: imple mundum gloria tua: ⁊ subditis tibi pplis per luminis tui appare claritatē. Per. Ad vsp.añ. Tecum prin. Te. iij.añ. 108
De fructu vētris tui ponā super sedē meam. ℣. Memento. Et 47
ifra dicat hic dic ⁊ in octa. quan-

do nō est in ofício. Ita ēt dicat sabbato qñ ponit hystoria psal. mox infra octa. epiphanie infra octauā ḡo dō. iiij. añ. Stella ista.

41 ℣. Laudate pueri. Cap. Surge. Riola. Oēs de saba venient. Aurū t thus referentes. ℟. Et laudē dño annūciantes. Aurus.

63 Hym. Veni redemp. ℟. Reges tharsis. Ad mgt añ. Ab oriente venerūt magi in bethleē adorare dñm: t aptis thesauris suis pretiosa munera obtulerunt: aurum sicut regi magno: thus sicut deo vero: myrrham sepulture eius

Supra alleluia. Oratio. Deus qui ho. Infra octauam epiphanie inuit.

63 Christus apparuit. Hym. Christe re. Super psal. feria. De añe quotidie repetanť. In. j. ncc. añ. Vidimus stellam eius in oriente: t venimus cum muneribus adorare dñm. Añ. Tria sunt munera pciosa que obtulerunt magi dño: aurū thus t myrrham filio dei regi magno all. Añ. Admoniti magi in somnis ab angelo: per aliam viam reuersi sunt in regionē suā. Añ. Veniēt ad te ḡ detrahebant tibi: t adorabunt vestigia pedum tuoꝝ. Omnis terra. ℂ Feri. Lectio. j.

ad ro. ℟ b Non enim per legē promissio abrahe aut semini eius: vt heres esset mūdi: sed per iustitiā fidei. Dia. de epipha. L. ij.

Si enim ḡ ex lege heredes sunt: exinanita est fides: abolita est promissio. Lex enim ira operatur. Vbi enim non est lex: nec preuaricatio. Lectio. iij. Deoꝝ ex fide: vt fm gratiā firma sit promissio omni semini: non ei qui ex lege est solū: sed t ei qui ex fide est abrahe: ḡ est pater omniū nostrū: sicut scriptum est: ḡa patre multarū gentiū posui te ante deum cui credidisti: q vinificat mortuos: t vocat ea q nō sunt tāq̄ ea que sunt. Jn. ij. nocť. añia All'a. psal. fer. Cap.

In mundatio camelorum ope. Ysaie riet te: zomedarij madian 60 q t epha: oēs de saba veniēt auruz t thus referentes t laudem dño annūciātes. ℟. Ab oriēte. ℣ Resta qs op̄s deus: Oratio. vt salutatoris mundi stella duce manifestata nat iuitas mentib⁹ nr̄is reueleť semp t crescat. Per eum. Jn laudi. añia. Ante luciferū. ℣ Domin⁹ regna. cc. 54 ℂ Capi. Riola. ℟. hymn⁹ oīo. de epipha. De añe quotidie ad bñ. t magni. p octauā dicāť. añia. Vox de celo sonuit: t vox pris audita est: hic est filius meus dilectus in quo mihi ꝓplacui all'a. Añ. Celi apti sunt sup eum: t vox de celo facta est: hic est filius meus dilectus in quo mihi bñ ꝓplacui. Añ. Veniēt ad te qui detrahebāt tibi: t adorabūt vestigia pedum tuoꝝ. Añ. Fontes

aquarius sanctificati sunt christo apparente in gloria orbis terrarum: haurite aquas & fontibus saluatoris: sanctificauit eni nūc omnē creaturā christus ḡus noster. Per hoc dies dicitur vt in epiphania. ℂ Sef. Lectio.j.

rom. 4 c Qui contra spem in spem credidit: vt fieret pf multarum gentiū; sm qd dictum est ei. Sic erit semen tuum: sicut stelle celi & arena maris. Lectio.ij.

Et non infirmatus est in fide: nec ꝓsiderauit corp⁹ suum iam emortuū: cū fere centū annoꝝ eēt: & emortuā vulvā sare. Lcō.iij.

In repromissione enim dei non hesitauit diffidēs: sed confortatus est fide: dans gloriam deo: plenissime sciens qz quecunqz promisit potēs est & facere. Jō & reputatū est illi ad iustitiam. ℂ Sef.R.j.

rom. 4 d Non est aūt scriptū tm̄ propter ipsum qz reputatū est illi ad iustitiā; sed & propter nos: quibus reputabit credētibus in eū qui suscitauit iesum christū dñm a mortuis: q̄ traditus est propter delicta nostra: & resurrexit propter iustificationem nostram. Lcō.iij.

Iustificati igit ex fide pacē habemus ad deū p iesum christum dñm nostrū: p quē & accessum habeamus per fidē in gratiā istā in qua stamus: & gloriamur in spe glorie filiorum dei. Lectio.iij.

Non solū autem: sed & gloriamur in tribulationibus: scientes qz tribulatio patientiā opat: patientia autem ꝓbationē: ꝓbatio vero spē. Spes aūt nō confundit: quia charitas dei diffusa est in cordibus nostris per spiritum sanctū qui datus est nobis. ℂ Sef.R.j.

rom. 5 a Ad hoc enim christus cū adhuc infirmi essemus sm tempus pro impijs mortuus est? Vix enim pro iusto quis moritur. Nam pro bono forsitan q̄ audeat mori. Lectio secunda.

rom. 5 b Cōmēdat aūt suā charitatē dei in nobis: qm si cū adhuc peccatores essemus: christus p nobis mortuus est: multo igit magis iustificati nunc in sanguine ipsius salui erimus ab ira per ipsum. Lcō.iij.

Si enī cū inimici essem⁹ reconciliati sum⁹ deo p mortē filij eius: multo magis reconciliati salui erimus in vita ipsius. ℂ Sef.R.j.

rom. 5 b Non solū autem: sed & gloriamur in deo p dñm nostrum iesum christum: per quē nunc accepimus reconciliationem. Lcō.iij.

Propterea sicut p vnū hoiem in hunc mundū peccatum intrauit: & p peccatū mortē: & ita in oēs homines mors pertransijt in quo oēs peccauerunt. Usq; ad legē enim peccatum erat in mundo. Et.iij.

Peccatū aūt non imputabatur: cum lex non esset. Sed regnauit mors ab adā vsq; ad moysen & in eos q nō peccauerūt in similitu-

dinem prenaricationis adeq est forma futuri. Sz nō sicut delictū ita t donum. ℣ Si dies dñicus infra octa. epiphā. venerit. Sabbato precedenti ad vesp. Lab.

roffi. 112 a. OBsecro vos per miseri cordiā dei: vt exhibeatis corpora vra hostiā viuētē: sanctā: deo placētē: rōnabile obsequium vestrū. Riolū. Ees 63 de saba. Hym. Veni redemp. supra ℟. Reges tharsis. Ad mgt añ. FOntes aquarum. Gio. Ora qs dñe supplicantis ppli celesti pietate ꝓsequere: vt q agēda sunt videāt: et adimplēda q viderint ꝓualescant. Per. Deide añ. de apiph. i. Ab oriēte ℟. Vidim⁹ stellā. Gio. Deus q vo. Innui. Chuſ⁹ appa. Hym. ℟. Ria de epiphā. In. j. nocte. añ. 124 Vidim⁹ stellā. Tria sunt. Admoniti. psal. dñica. ℟. Eis terra. Incipit epla bti pauli apli. E. j. gonii. 1 q PAulus seruus ihesu xpi vocatus apostolus: segregat⁹ in euangeliū dei qđ ante ꝓmiserat per ꝓphetas suos in scripturis sanctis de filio suo: q factꝰ est ei ex semine dauid sm carnem: q ꝓdestinatus est filiꝰ dei in ꝓtute sm spūm sanctificationis ex resurrectione mortuoꝝ ihesu christi dñi nri: p quē accepim⁹ gfam t apostolatū: ad obediēdū fidei in oibus gentibus ꝓ noīe eius in q bus estis t vos vocati ihesu christi omnibus nostris: omnibus q sunt rome dilectis dei vocatis sanctis: gratia vobis t pax a deo patre nro: t dño ihesu christo. E. ij. ℙ Rimū quidem gratias ago deo meo per ihesum christum pro omnibus vobis: q fides vestra annunciatur in vniuerso mundo. Testis est enim mihi deus: cui seruio in spiritu meo: in euangelio filij eius: q sine intermissione memoriam vestri semper facio in orationibus meis. E. iij. Obsecrans siquo mō tandē aliquā prosperū iter habeā in voluntate dei veniēdi ad vos. Desidero enim videre vos: vt aliqd impartiar vobis gre spiritalis ad confirmandos vos. i. simul cōsolari in vobis: p eā que inuicē est fidem vestram atq; meam. E. iij. Nolo aūt vos ignorare frēs: quia sepe ꝓposui venire ad vos: t prohibitus fuj vsq; adhuc: vt aliquē fructū habeam t in vobis: sicut t in ceteris gentibus. In. ij. nocte. añ. Vox de celo. Afferte domino filij dei: adorate dñm in aula sancta eius. Venient ad te. Dñicales. ℟. Ab oriente. E. v. 113 Grecis ac barbaris: sapientibus t insipientibus debitor sum: ita q in me promptum est: t vobis qui rome estis euangelizare. Non enim erubesco euangeliū. E. vj. Virtus enim dei est in salutem omni credenti iudeo primum t

greco. Justitia enim dei in eo reue
latur ex fide in fidē: sicut scriptū
est: iustus aūt ex fide viuit. Lectio vij.
Reuelatur enim ira dei de celo
super omnem impietatem & in-
iustitiam hominum eorum qui ve
ritatem dei in iustitiam detinent:
q̄ quod notum est dei manife-
stum est in illis. Lectio octaua.
Deus enim illis manifestā
uit. Inuisibilia enim ipsi
us a creatura mundi per ea que
facta sunt intellecta conspiciunt:
sempiterna quoq̄ eius virtus ac
diuinitas: ita vt sint inexcusabi-
lee. Ad cant. afia. Stella ista.
Canticum. Domine miserere.
℣. Vidimus. Secundum lucas.
In illo tempore: Cū factus
esset iesus annorum duode
cim: ascendentibus illis hieroso
lymam secundum consuetudinē
diei festi. Et reliqua. Homelia ve
ne. bede presby. Lectio nona.
Quia iam natiuitate imo cō
ceptione humana manife
stis miraculoꝝ q̄ dñ̄ fit est appro
batus indicijs: ipse etiaz mox vbi
cēpus pgruebat vtrāq̄ suā reue,
renter pandere cepit, atq̄ aperi
re substantiā. Lectio x.
Et qd videlicet pāi iunta ve
ritatē diuine maiestatis: & qd iunta
assumptionis humane fragilita-
tē debeat matrimonē absq̄ pudēn
tia duodennis puima sue fidei ru
dimenta reuelabat. Que duode-
cis aplorum ministerio: cūctis erat re
uelāda & elucidāda p orbē. R. vj.
Possimus & hoc dicere: q̄ si
cut septēnario sic & duode-
nario numero: qui multiplicatio
ne inuicem se inuicez septenarijs par
tibus constat: vel rerum vel tem-
porum vniuersitas ac perfectio
designetur. Lectio xij.
Atque ideo quo dia loca vel
tempora deceat occupari: recte a
duodecimo numero iubar sumat
exordiū. Non igitur otiose fuer
immemor extitisse perhibetur pa
rentum: sed vt nos instruat: q̄ nō
solum antecēs parentes ipsi: ve-
rum etiam antecēs abraham fie-
ret ipse est. Secundum Lucam.

In illo tpe: Cū factus esset ie-
sus annorū duodeci
ascendentibus illis hie
rosolymā sm
consuetudinez
diei festi: cōsum-
matisq̄ die-
bus cum redirent: remansit puer
iesus in hierlim: & non cognouē-
runt parentes eius. Existimātes
autem illum esse in comitatu ve-
nerunt iter diei: & requirebāt eum
inter cognatos & notos: & non in
uenientes regressi sunt in hierlim
regrentes eū. Et factū est post tri

dum: inuenerunt illum in tẽplo
sedẽtẽ in medio doctoꝝ: audientẽ:
illos ⁊ interrogantem. Stupebãt
autem omnes qui eũ audiebant:
super prudentia ⁊ responsis eiꝰ.
Et videntes admirati sunt. Et di
xit mater eius ad illũ. Fili qd fe
cisti nobis sic? Ecce pr̃ tuus ⁊ ego
dolentes q̃rebamus te. Et ait ad
illos. Quid est q̃ me q̃rebatis?
Nesciebatis qꝝ in his que p̃is
mei sunt: oꝑ me esse? Et ipsi non
intellexerunt verbum: quod locu
tus est ad illos. Et descendit cuꝝ
eis: ⁊ venit naz̃areth: ⁊ erat subditus illis. Et mater eius ꝑseruabat oĩa verba hec: conferens in
corde suo. Et iesus proficiebat sa
pientia ⁊ etate ⁊ gratia apud deũ
223 ⁊ hoies. In lau. añ. Ante lucife
33 rum. ℣. Dñs regna. ꝛc̃. Capꝫ.
225 Obsecro. ℟. ℣. hym. ℣. de epipha
nia. Ad bñs añ. Cũ factus esset
iesus annoꝝ duodeci ascendenti
bus illis hierlm ꝫm cõsuetudinẽ
dieꝝ festi remansit puer in hierlꝫ
225 alla. Oro. Vota. Deinde ꝛc epi
224 phania añia. Hodie celesti. ℣.
Vidimus stellã. Oro. Deus qui
224 ho. Ad. j. añ. Lux ꝛc luce. Ad
224 iij. añia. Videntes stellam. Capꝫ.
225 Obsecro. ℣. Omnis terra. Oro.
225 Vota. Ad. vi. ⁊. ix. oĩa dicantur
206 de epiphania. Ad ẅs añ. Tecuꝝ
223 principium. iiij. añia. Stella ista.
41 ℣. Laudate pue. Capꝫ. Obse
225 cro. ℟. ℣. hym. ℣. de epiphania.

Ad mgt añ. Fili quid feciſti nobis sic? ego ⁊ pater tuus dolẽtes querebamus te: qd est q̃ me q̃rebatis? nesciebatis qꝝ in his que patris mei sunt oꝑs me esse? Oro. Vota. Deinde ꝛc epipha. añia. 125
Ab oriente. ℣. Vidimus. Oro. 124
Deus qui ho. ℭ Et officium sũ 158
pradicte dñice semper debet poni ante octauã epipha. si commo de fieri potest. ℭ Nota q̃ si dominica. lex. venerit. xv. vel. xiiij. kal. febr. aut ita q̃ mittenda sit hi storia psalmoꝝ infra octauam epiphanie. Hoc modo fiat officium. Sabbato ad vesper. añia. 108
Tecum. iiij. añia. De fructu. ℣. 124
Memento ẅs. Capꝫ. Benedi. 47
ctꝰ deꝰ. 129 ℟. Deus qui sedes. 129
Hym. O lux. ℣. Vespertina ora 64
tio. Ad magt añia. Esurientes. 129
Oro. Omnipotẽs sempiterne ꝛc 129
us q cc. Deinde ꝛc epipha. añia.
Ab oriente. ℣. Reges tharsis. 124
Oro. Deus qui ẅs. Unu. Chri. 124
stus appa. Hym. Christe redẽ. 63
Añe psal. ℣. sicut in dñica que est infra octa. epipha. diximus. lec. viij. de ephs pauli apli. Gra.
Dñe ne in ira tua. ꝛc̃. Ad cant. 129
añ. Alleluia. Domil. Ruptie 130
facte sunt, cum quatuoꝝ suis responsoꝝ. Jn lau. añia. Alleluia.
℣. Dominus regna. Capꝫ. Bñ. 33
dicio. ℟. iol. Reges tharsis. 131
Hym. Hostis herO. ℣. Omnes 64
de saba. Ad bñdict añ. Ruptie 130

124 ficte sunt. Oio. Oipotens sem. Deinde añia. de epipha. Modie celesti. ℟. Uidimus. Oio. Deus
123 qui ho. Ad.j.ℓ per hor. dici añi. Alleluia. Cap. ℟. ℓ oia. de epiphania. Excepto. q. ad. iij. dicit
132 Capim. Deus charitas est. ℟.
129 Omnis terra. Oratio. Omnipotens sempiterne deus q cc. Ad
106 vel. añi. Tecū pri. iiij. añi. Stella
41 ista. ℘. Laudate pue. Capitulū.
129 Benedictus deus. Kiol. Om.
63 nes de saba. Hym. Ueni redem. ℟. Reges tharsis. Ad mgt añi.
132 Deficiente vino. Oratio. Omni
129 potens sem. Deinde añia. de epipha. Ab oriente. ℟. Uidimus.
124 Oratio. Deus qui ho. ℂ Dominica i octa. ho occurrēte. Sabba
129 to. ad vel. cap. Benedictus deus. ℟. Deus qui sedes. Hym
64 o lux. ℟. Uespertina. Ad mgt
129 añi. Esurientes. Oio. Omnipo
129 tens sempiterne deus, qui cc. postea añia. Baptizat miles. ℟. Reges tharsis. Oio. Deus cu.
infra Jn nocte. Jnuitato. Chis appa.
63 Hym. Christe redē. Jn.j.noct.
infra añi. Afferte. ℘. Ipsum. Añia.
Christo. Jn solio sequenti. ℘.
16 Deus no. Añia. Uetere. 129 ℘.
16 Omnes. Añia. Aqua cōbu. infra
16 ℘. Magnus. Añia. Pater de.
21 infra. ℘. Jubilate. Añi. Bapti.
infra zatur. ℘. Deus iudicium. ℟. Om
24 nis terra. Lec. vt infra. Modie
tiam, cc. Et ℟ia in. j. ℓ. ij. noc. vt i

epipha. Modie in tcia. Et alia 112
sc̄pte. Jn. ij. noc. añi. Omnes gen infra
tes quascun, ℘. Inclina. Añia. 30
Peccati. ℘. Cantate. j. Añia. 33
Te qui in. infra. ℘. Dño reg. cc. 34
Añi. Baptista. infra. ℘. Cārate. 34
ij. Añi. Caput oia. infra. ℘. Dño 34
regna. iraſ. Añia. Magnum mi infra
ste. ℘. Misericordiam. ℟. Ab 34
oriente. Lec. Uel. cum in ozu.
cc. Ad cani. añi. Alla. ℟. Uidimus. Homelia euage. Nuptie. 130
℟ia. Ad te dñe. Audiam. Astiti 130
cti. Testimonium. Euage. post te
xtum. Facum est cum. Oratio. 128
O ℘. In lau. añia. Alleluia. ℘. 129
Dominus regna. dr. cc. Capim. 33
Benedictio. Kiolum. Nec est 131
dies. Hymnus. Eterne rerum. 62
℟. Deus misereatur. Ad bene. 131
dictus añia. Nuptie. Oio. Om. 131
nipotens. Deinde de octa. añia. 129
Precursor. ℟. Omnes de saba. 128
Oio. Deus cu. Ad.j.ℓ per horas dici antiphona. Alleluia. Le
tera omnia deest capitu. ℟.ℓ oia
tio. dicātur de dominica. Ad vl.
añi. Dixit. cc. Cap. Bñdictus. 129
Et alia oia de dominica. Deinde
de scto hylario. Deinde de epipha. añia. Tribus miraculis. ℟. 129
Reges thar. Oratio. Deus cu.
postea fiat pme. de. s. felice. ℂ In
vigi. octa. epiphā. Ad vesp. cap.

Omine deus meus ho
norificabo te: laudem
tribuā nomini tuo: q

celo mirabiles res: consilium tuū antiquū verū fiat. ℟. Iob. Omnes de saba. ℣. Veni redē. ℣. Reges tharsis. Ad mīt aī. Baptizat miles regem: seruus dominū suum: ioannes saluatorem: aqua iordanis stupuit: columba protestatur: paterna vox audita est: hic est filius meus. Oratio. Deus cuius vnigenitus in substātia nostre carnis apparuit: presta qs: vt per eum quem similem nobis foris agnouimus: intus reformari mereamur. Per eum. Inuit. Christus appa. Hymnus. Christe re. Jn. j. noc. aīa. Afferte dño filij dei: adorate dīm in aula sancta eius. ℣. Ipsius. Aīa. Fluminis impetus letificat all'. ciuitatem dei all'. ℣. Deus nr̄m. Aīa. Psallite deo nr̄o psallite: psallite regi nostro: psallite sapienter. ℣. Deus gen. Aīa. Aqua cōburit peccatū: hodie apparet libertas: et rorat omnē mūdū diuinitatis ope. ℣. Magnus. Aīa. Pater de celis filiū suū testificat: spiritus sancti presentia aduenit: vnū edocens q baptizatur christus. ℣. Jubilate deo. Aīa. Baptizatur christus: et sanctificat omnis mūdus: et tribuit nobis remissionē peccatoꝝ: aq et spū omnes purificamur. ℣. Deus iudi. ℣. Dis terra.

Sermo sancti leonis pape. Lj.

Hodierna festiuitatem dilectissimi apparitio dñi et saluatoris nr̄i sicut nostis illustrat. Et hic ille est dies: quo ad cognoscendū adorandūq; dei filiū tres magos precia stella perduxit. ℟. de epiphania. Lectio ſcā. Quius sacti memoriam merito placuit honore annuo celebrari: vt dū euangelica historia incessabiliter recensetur: semper se itellē gētiū sensib⁹ inferat salutifer mysteriū per insigne miraculū. Lvij. Processerant quidem multa documenta: que corpoream dominicę natiuitatem manifestis indicijs declararent: siue cū beata virgo maria fecundandam se spiritu sancto parituramq; dei filium audiuit et credidit. Lectio. Lviij. Siue cum salutationem ipsius in vtero elisabeth nondū nati ioannes prophetica exultatione commotus est: quasi etiam intra matris viscera iam clamaret. Ecce agnus dei ecce q tollit pcā mūdi. Jn. j. noc. aīa. Omnes gentes quascunq; fecisti venient: et adorabunt coram te domine. ℣. Inclina dñe. Aīa. Peccati actus pereunt hodie baptizato domino: et nobis donata est regenerationis. ℣. Cantate. j. Aīa. Adorate dīm all'a: in aula sancta eius all'a. ℣. Dominꝰ regnauit. Aīa. Vox de celo sonuit: et vox patris audita est: hic est filius meus in quo mihi complacui alleluia. ℣. Cantate. ij. Aīa. Celi aperti

sunt super eum: & vox de celo facta est dicens: hic est filius meus dilectus in quo mihi complacui.
34 ℣. Dominus regnauit. Ant. Adorabunt te omnes reges terre. ℣. Ab oriente. Lectio quinta.

QUI cum in ortu domini angelo annunciante pastores celestis exercitus sunt claritate circundati: vt non ambigerent de maiestate pueri: quem erant in presepe visuri. Lectio ferta. Non putarent q̄ in sola natura hois esset edit⁹: cui supne militie famulare⁹ occursus. Sed hec atque alia hmōi paucis tūc videnī innotuisse personis: q̄ vel ad cognitionē marie virgis vel ad sci ioseph familiā ptinebāt. Lcō. vij.

HOc aūt signum q̄ magos in longinquo positos & efficaciter monuit: & ad dīm iesum perseueranter adduxit: ullius sine dubio gratie sacm & ullius fuit vocationis exordiū. Lectio. viij.

NOn in iudea tm̄: sed etiā in toto mundo christi erat euangeliū predicandū: vt per illaz stellam que magoz visui splenduit: israhelitarū vero oculis non refulsit: & illuminatio significata sit gentiū: & cecitas iudeoz. Ad cant. ańa. Christo datus est principatus & honor regni: oēs pp̄le tribus & lingue seruient ei

58 d

1 d

2 c

eternū. Cant. Die miserere. ℣. Vidimus stellā. Scōm ioannē.

IN illo tempore: Vidit ioannes iesum venientem ad se & ait. Ecce agnus dei: ecce qui tollit peccata mundi. Et reliqua. Homelia sancti augustini epi. Lectio nona.

NEmo sibi arroget & dicat q̄ ipse auferat peccata mundi. Jam intendite contra quos superbos intendebat digito ioannes. Nondū erant nati hereticis & iam intendebat ptra illos. Lauabat tunc fluuio: contra quos modo clamat ex euangelio. Ex.

VEnit iesus: & quid dicit ille? Ecce agnus dei. Si agn⁹ innocens: & ioannes agnus: an non & ipse innocens? Omnes ex illa radice veniunt & ex illa propagine: ex qua cantat gemens dauid. Ecce in iniquitate conceptus sum: & in peccatis in vtero mater mea me aluit. Lectio vndecia.

SOlus ergo ille agnus q̄ nō sic venit: neq; in iniquitate conceptus est. Hec cum in peccatis mater eius in vtero aluit⁹ quem virgo concepit: & fide fuscepit. Ergo ecce agnus dei. Lxij.

NOn habet iste traducem de adam: carnez tm̄ assumpsit de adam: peccatū nō assumpsit: q̄ non assūpsit de nostra massa peccatū ipse est q̄ tollit nr̄m peccatū. Ecce agnus dei; ecce q̄ tollit pec-

mundi. ℟. Testimoniū perhibuit ioānes dicēs dño ihesu. Quia vidi spiritū descendentē quasi columbam de celo: et mansit super eum. ℣. Et ego vidi et testimoniū perhibui: q̄ hic est filius dei. ℟.

Secundum lucam.

In illo tpe: factum est cū baptizaretur oīs popul⁹: et ihesu baptizato et orante: apertum est celum. Et descēdit spiritus sanctus corporali specie sicut columba in ipsum. Et vox de celo facta est: tu es filius meus dilectus: in te complacui mihi. Et ipse ihesus incipiens quasi annorum triginta: vt putabatur filius ioseph. Qui fuit heli: qui fuit matath. Qui fuit leui. Qui fuit melchi: q̄ fuit ianne: qui fuit ioseph. Qui fuit mathathie: qui fuit amos: qui fuit naum. Qui fuit hesli: qui fuit nagge: qui fuit mahath. Qui fuit mathate: qui fuit semei: qui fuit ioseph. Qui fuit iuda: qui fuit ioanna: qui fuit resa: Qui fuit zorobabel: qui fuit salathiel: q̄ fuit neri. Qui fuit melchi: qui fuit addi: qui fuit cosam. Qui fuit elmadā: qui fuit her: qui fuit ihesu. Qui fuit heliezer: qui fuit iorim: qui fuit mathat. Qui fuit leui: qui fuit symeon: qui fuit iuda. Qui fuit ioseph qui fuit iona: q̄ fuit eliachim. Qui fuit melcha: q̄ fuit menna: q̄ fuit matheta. Qui fuit nathan: qui fuit dauid: q̄ fuit ieſſe. Qui fuit obeth: q̄ fuit booz qui fuit salmō. Qui fuit naason: qui fuit aminadab: qui fuit aram. Qui fuit hesron: qui fuit phares qui fuit iude. Qui fuit iacob: q̄ fuit isaac: qui fuit abrahe. Qui fuit thare: qui fuit nachor: qui fuit seruch. Qui fuit ragau: qui fuit phaleg: qui fuit heber. Qui fuit sale: qui fuit cheynam: qui fuit arphaxat. Qui fuit sem: q̄ fuit noe: qui fuit lamech: Qui fuit matusalem: q̄ fuit enoch: q̄ fuit iareth. Qui fuit malaleel: qui fuit caynam: q̄ fuit enos. Qui fuit seth: qui fuit adam: qui fuit dei: Jesus autē plenus spū scō regressus est a iordane. ℣. Deꝰ cu. In lau. supra. añ. Veterē hoīem renouās salutor venit ad baptismū: vt naturaz que corrupta est: per aquam reciperaret: incorruptibili veste circumamiciens nos. ℟. Dño re. 33 gna. tē. Laſ. Domine dxus. Ps. 127 Reges tharsis. Hym. Hostis 64 herodes. ℣. Omnes de saba. Ad dño añā. Precursor ioannes exultat cuz iordane: baptizato dño facta est orbis terraruz exultatio: facta est peccatorum nostrorum remissio:

remissio:sanctificans aquam:ipse omnes clamem⁹ miserere nobis.

127 Oio. Deus cuius, etc. i. aii. Te qui in spū z igne purificas humana contagia: rogum z redemptorem omnes glificemus. Ad tertiam alia. Baptista contremuit:z nō audet tangere sancti dei verticem:sed clamat cum tremore sanctificā me saluator. Capitu. Dñe deus, ℣. Oio terra.

127 Oio. Deus cu. Ad. vj. aii. Caput draconis saluator contriuit in iordane flumine:ab ei⁹ ptāte oēs eripuit. Ad. ix. ai Magnū mysterium declarat hodie: quia creator oium i iordane expurgat nra facinora. Cap. ℣. oio. vj. z

106 ir. de epipha. Ad vesp. aii. Te cum ṗn. tē. iij. alia. De fructu.

47 ℣. Bemēto. Cap. Dñe deus. ℟. hym. ℣. de epipha. Ad magni. aii. Tribus miraculis ornatum sanctum diē colimus:hodie stella magos duxit ad presepe:hodie vinum ex aqua factum est ad nuptias:hodie a ioanne christus baptizari voluit:vt saluaret nos

127 deus noster. Oratio. Deus cu.

¶ Nota q̄ sequēti die iune p̄ti octa. epipha. debem⁹ incipere ℟. Quam magna. tē. alijs diebus vsq; ad. lec. ℟. cuiuslibet ferie cātant: festiuitate aliq̄ nō occurrēte. Postio āt sabbato cant. ℟. De q̄ sedes. Dñica sequenti ex ordine historie. Dñe ne i ira.

canēdo dum aii. lec. dies dñica occurrat. ¶ Memorandum est q̄ q̄n festa. ia mittit diebus dñicis vel etiam in festo sanctorum sabbato seu vigil. vnum ℟m de historia canitur. Si autem solēnitas venerit diebus dominicis ab octaua penteco. vsq; ad aduentum:non mutant festiuitatum officia. Et. lec. ramē vsq; ad pascha z in aduentu:icōa sēq. proxima officia p̄dicta festiuitatū reticētes. Excepto q̄ si diebus dñicis occurrerit maius vocabulum eccl̄e fiet:vel consecratio nō mutat officium:sed plene fiat officium de solēnitatibus memorandis:z de ip̄o missa cantū. aii. cū oīone dicat.

¶ Preterea cum mutatur historia dñico die z sabbato p̄cedenti fuerit solemnitas totum de sper. ō solennitate dicatur. Deinde de dñica aii. cum or. dicatur.

¶ Item nota q̄ si octaua alicui⁹ venerit in dñica de qua necesse fit fieri: fiat cōme. de octaua in. j. z. ij. vsq; z laud. z in nocte. Inui. z cetera vsq; ad canti. aii. de ro ad canticum z reliqua oia de dñica. Et hoc idem seruet in festo sancti thome martyris z sci syluestri quādo venuit in dñica. Alij aūt sancti transferantur in p̄mā feriā: z totum fiat de dñica.

¶ Dominica prima post octauam epiphanie. Sabbato precedenti. Ad vesp. Capitulum.

Camal. I

2.cor. 1 a

Benedictus deus t pater domini nostri iesu christi: pater misericordiarū t deus totius consolationis: qui consolatur nos in omni tribulatione nostra. Ad of ad vesp. dñi cis t fer. dieb⁹ vsq; xl. t ab oct. penteco. vsq; aduentum. ℟. Deus 64 qui sedes. Hym. O lux bea. ℣. Vespertina oratio ascendat ad te domine. ℟. Et descendat super nos misericordia tua. ℭ Nota q; ꝑdicte hym. cum sequen. ℣. dicitur ab octa. epipha. vsq; ad primā dñicam. xl. t ab octa. penteco. vsq; ad aduentum diebus sabbator. Ad vsp. Ad mgt aīe. Esurientes humiles implenit bonis dominus: t potentes diuites dimisit inanes. ꝑdicta aīe dicitur diebus sabbatorum vsq; ad. lxx. ad magnificat. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus qui celestia simul et terrena moderaris: supplicationes ppli tui clementer exaudi: t pacē tuā nr̄is cōcede tpibus. p. Inuit. Venite exultemus dño. Jubilemus deo saluatori nostro. Inuita. Preoccupemus faciez dñi. Et in psalmis iubilemus ei. 33 ℟. Venite. Nota q; ꝑdicte inuita. dicuntur primum dñica prima t alijs imparibus: sm vero ordinicia paribus ab octa. pente. vsq; ad aduen. t ab oct. epipha. 62 vsque ad ad. lxx. Hym. Primo dierum. In. ſ. nōc. aīe. Domine in virtute tua. cē. vt in psal. ℣. Aduitor meus esto ne derelin. 7 quas me. ℟. Neque despicias me deus saluaris meus. ℭ Incipit epistola ꝑma beati pauli apli ad corinthios. I. cō. j.

Paulus vocatus apostolus xp̄i iesu per voluntatem dei: t sosthenes frater ecclesie dei que est corinthi: sanctificatis in christo iesu vocatis sanctis: cū omnibus q̄ inuocant nomen dñi nr̄i iesu xp̄i: in omni loco ipsorum t nostro: gratia vobis t pax a deo patre nostro t dño iesu christo. ℟. Domine ne i ira tua arguas me: neq; in furore tuo corripias me. ℣. Miserere mihi dñe q̄m infirmus sum. ℟. Timor t tremor venerunt super me: t contexerunt me tenebre t dixi. Miserere. I. ij.

Gratias ago deo meo semper pro vobis in gratia dei que data est vobis in christo iesu: q̄ in oībus diuites facti estis in illo: in omni ℞bo t in oī sciēcia: sicut testimoniū xp̄i confirmatum est in vobis: ita vt nihil deficiat vobis in vlla gra: expectantibus reuelationem domini nostri iesu christi: q̄ t confirmabit vos vsq; in finem sine crimine: in die aduentus dñi nostri iesu christi. ℟. Deus q̄ sedes super thronum t iudicas equitatem: esto refugiū pauperū in tribulatione. Quia

tu solus laborem & dolorem consideras. ℟. Tibi enim derelictus est pauper: pupillo tu eris adiutor. Quia tu. Lcō.iij.

Adelis autem deus p quez estis vocati in societatē filij eius iesu chri dñi nostri. Obsecro autem vos fratres per nomen dñi nostri iesu christi: vt id ipsum dicatis omnes: & non sint in vobis schismata. Sitis autem perfecti in eodem sensu: & in eadem sciētia. ℣. A dextris est mihi dñe ne commouear. Propter hoc dilatatum est cor meum: & exultauit lingua mea. ℟. Cōserua me dñe qm̄ speraui in te dixi dño deꝰ meus es tu. Prop. L.iij.

Significatū est enī mihi de vobis fratres mei ab his q̄ sunt cloes: q̄ p̄tēciōes sint inter vos: Hoc aūt dico: q̄ vnusq̄sq̄ vr̄z dicit. Ego quidē sum paulī: ego aūt apollo: ego vero cephe: ego autez chri. Ergo diuisus est chis? ℣. Notas mihi feciſti dñe vias vte: adimplebis me letitia cū vultu tuo. Delectationes in dextera tua vsque in finem. ℟. Tu es q̄ restitues hereditatē meam mihi. De In.ij.nocturn.añā. Illumina-
9 tio mea. ℣. vt in psalte. ℟. Ego dixi dñe miserere mei. ℣. Sana aiam meā q̄ peccaui tibi. L.v.

Nunqd paulus crucifixus est pro vobis? aut in nomine paulī baptizati estis? Gratias ago deo meo: q̄ neminē vestrum baptizaui nisi crispum & gaium: ne quis dicat q̄ in nomine meo baptizati estis. ℣. Diligam te dñe virtus mea. Dñs firmamentum meū & refugiū meū. ℟. Laudāns inuocabo dñm: & ab inimicis meis saluus ero. Dño. L.cō.vj.

Baptizaui autez & stephanē domum: ceterum nescio si quem alium vestrum baptizauerim. Non enī misit me christus baptizare: sed euangelizare. Nō in sapientia verbi: vt non euacuetur crux christi. ℣. Firmamentum meum & refugium meum & liberator meus. Deus meus adiutor meus. ℟. Protector meus & cornu salutis mee & susceptor meus. Deus. L.cō.vij.

Verbum enim crucis pereūtibus quidē stultitia est. Iis autez q̄ salui fiunt. i. nobis: virtus est dei. Scriptum est enim. Perdam sapientiam sapientium: & prudentiam prudentiū reprobabo. ℣. Dñi est terra & plenitudo eius. Orbis terrarū & vniuersi qui habitant in eo. ℟. Ipse super maria fundauit eum: & super flumina preparauit eum. Orbis. L.vij.

Vbi sapiēs? vbi scriba? vbi conquisitor huius seculi? Nonne stultam fecit deus sapiētiam huius mundi? Nam q̄ non cognouit mundus per sapientiam deum; in dei sapientia: placuit

ro per stultitiam predicationis
saluos facere credētes. ℟. Ser
uite domino in timore: & exultate
ei cum tremore. Apprehendite
disciplinam: nequādo irascatur
dominus: & peatis de via iusta.
℣. Cū exarserit in breui ira ei⁹:
beati omnes qui confidunt in
eo. Appe. Ad cāt. aī. Alla.
Ps. 58 ℟. Can. Domine miserere. ℣.
Ab occultis meis munda me do
mine. ℟. Et ab alienis parce
Luc. 2 a seruo tuo. Scōm ioannez.
In illo tempore: Nuptie fa
cte sunt in chana galilee: & erat
mater ihesu ibi. & reliqua. Homi
lia beati augustini epi. Lcō. ix.

MIraculum qdem domini
nostri ihesu christi quo de
aqua vinum fecit: non est mirum
cui: q nouerunt qz dominus fe
cit. Ipse eni fecit vinū illo die i
nuptijs in ser hydrijs illis quas
impleri aqua pcepit: q oi anno
facit hoc in vitibus. ℟. Ad te
dñe leuaui aiam meam. Deus
meus in te confido non erubescā.
℣. Neq; irrideant me inimici
mei: etenī vniuersi q te expectāt
non confundentur. Deus. Lx.

SIcut enim qō ministri mi
serunt in hydrias: in vinuz
conuersum est opere dñi: sic & qō
nubes fundunt in vinum cōuer
tunt eiusdē opere dñi. Illud au
tez non miramur: qz omni anno
fit. Assiduitate qmisit admira
tionem. ℟. Audiam dñe vocez
laudis tue. Et enarrem vniuersa
mirabilia tua. ℣. Dñe dilexi de
corem domus tue: & locum habita
tionis gloriе tue. Ur. Lcō. xj.

NAm consideratione ma
iorem inuenit: qđ id quod
factū est in hydrijs aque. Quis
est enim q consideret opera dei
bus regitur & administratur to
tus hic mundus: & non obstupe
scit obruturq; miraculis? Si cō
sideret vim vnius grani cuiusli
bet seminis: quedam magna res
est: horror est consideranti. ℟.
Afflicti pro peccatis nr̄is quoti
die cum lachrymis expectemus
finem nostrum: & horror cordis no
stri ascēdat ad te dñe. Et eruas
nos a malis: q̄ innouantur in no
bis. ℣. Dñe deus israel exaudi
pces nostras: auribus pcipe vo
lorem cordis nostri. Ur. Lxj.

SEd ga hoies in aliud inte
nti prdiderunt considera
tionem operum dei: in qua darēt
laudem quotidie creatori: tanq;
seruabat sibi dominus inuisitata
quedam que faceret: vt tanquam
dormientes hoies ad se colendum
mirabiliter excitaret. ℟. Pec
cata mea dñe sicut sagitte infixa
sunt in me: sed aīq; vulnera ge
nerent in me: Sana me dñe me
dicamēto penitētie &c⁹. ℣. Quī
iniquitatem meam ego cogno
sco & delictum meum coram me

ēt semp. Sā. Aliud. ℟. Abscō di tanquam aurū peccata mea: t celaui in sinu meo iniquitatē meā. Miserere mei deus fm magnaz misericordiam tuam. ℣. Tibi soli peccaui: t malum coram te feci. Miserere. Scōm Iohannem.

In illo tēpore: Nuptie facte sunt in chana galilee: t erat mater iesu ibi. Vocat' est aūt iesus et discipuli eius ad nuptias. Et deficiēte vino dixit mater iesu ad illū. Vinum non habēt. Et dicit ei iesus. Quid mihi t tibi est mulier? Nōdū venit hora mea. Dicit mater eius ministris. Quodcunqz dixerit vobis facite. Erant aūt ibi lapidee hydrie sex posite fm purificationē iudeoz: capiētes singule metretas binas vel ternas. Dicit eis iesus. Implete hydrias aqua. Et impleuerūt eas vsqz ad summū. Et dicit eis iesus. Haurite nūc: t ferte architriclino. Et tulerūt. Ut autez gustauit architriclinus aquam vinum factum (t non sciebat vnde esset: ministri aūt sciebant: q hauserāt aquam:) vocat sponsum architriclinus: t dicit ei. Omnis homo pmū bonum vinū ponit: t cū inebriati fuerint: tūc id qđ deterius est. Tu aūt seruasti bonū vinū vsqz adhuc. Hoc fecit initiū signoz iesus in chana galilee. Et manifestauit gloriam suā. Et crediderunt in eum discipuli eius. Alio. Omnipotens. In lau.añ. Alleluia. vñ.ps. Confitemini dño. Deus deus. Benedicite. ss. t Lau da.domi.de ce. Benedictio t claritas t sapiencia t grārū actio: honor: virtus t fortitudo deo nostro in secula seculoz. Amē. Prio. Hec est dies. Quam fecit dominus. ℣. Exultemus t letemur in ea. Quam. Hymn. Eterne re. ℣. Deus misereat nri t bñdicat nobis. ℟. Illuminet vultū suū sup nos t misereatur nostri. Ad bñs añā. Nuptie facte sunt in chana galilee: t erat ibi iesus t maria mr eius. Alio. Omnipotēs. ℂ Nota q̄ caſ. Bñdictio. Ab octa.pēteco. vsqz ad aduentū: t ab octa.epipha. vsqz ad.xl. t ℟ior. Hec est dies. Ab octa. penteco. vsqz ad aduē. t ab octa. epipha. vsqz ad.lxx. dūr in lau. dominicis diebus. Nota q̄ hy. Primo dierū. In noc. t i lau. Eterne rerū. dñr dñicis diebus ab octa.epipha. vsqz ad dñicam passionis: t a pma dñica mensis octobris vsque ad aduen. Et. Vo

Deus misereat. Of diebus dñicis ꝛ fer. in lau. ab octa. pente. vsq; ad aduen. ꝛ ab octa. epiphanie vsq; ad. xl. Ad. j. añia. Alle- 42
luia. in ps̄. Beati immaculati. ℟. vt in psalte. Capitulū. ℟. Egi autem seculorum imorꝛ tali ꝛ inuisibili: soli deo honorꝛ ꝛ glia in secula seculorꝛ. Amen. ℣. Exurge dñe adiuua nos. ℟. Et libera nos propter nomen tuum. Postea. Kyrie el. Christe el. Kyrie el. Pater noster. Credo in deum. Deinde dicat abbas vel maiorꝛ. Confitemini dño qñ bonus. Respondeant fratres. Dñs in seculum miseri cordia eius. Abbas vel qui est maiorꝛ faciat confessionē dicens.

Confiteor deo omnipotenti beate marie semper vgini: beato benedicto: bto romualdo: ꝛ omnibus sanctis: ꝛ vobis fratribus q; peccaui nimis cogitando loquēdo operādo ꝛ omittēdo: mea culpa. Dñs pcor beatꝛ ꝛ gliosam virginem mariā: beatꝛ benedictū beatū romualdū: oēs sctos ꝛ sanctas dei: ꝛ vos fratres vt oretis ꝓ me dñm nostrū ihesꝛ xpm. ℣ Feo aūt dicāt. Misereatur vestri omnipotēs deus: ꝛ dimisso omnibus peccatis vos perducat vos ad vitā eternam. Abbas rndeat. Amē. Postea faciāt frēs ꝓfessionem vt. Deinde abbas vel qui maiorꝛ est dicat. Misereat. vtq; pluꝛ ramaldēs. dicat. Indulgentiam ꝛ absolutionem ꝛ remissionem omnium peccatorum nostrorꝛ: ꝓ gr̄am sancti spūs tribuat nobis oīpotens ꝛ misericors dominus. Postea. Quicunq; vult saluus. ℣. Bñdicat nos deus deus nr̄: benedicat nos deus. ℟. Et metuant eum omnes fines terre. Oro.

Omnipotens sempiterne deus qui dedisti famulis tuis in confessiōe vere fidei eterne trinitatis gloriam agnoscere: ꝛ in potentia maiestatis adorare vnitatem: quesumus vt eiusdem fidei firmitate ab omnibus semper muniamur aduersis. Et famulos tē. Qui viuis ꝛ regnas deus per omnia secula seculorum. Nota ꝙ capi. Regi autē, supra dicit diebus dñicis ꝛ festis. xij. lec. totius anni. Excepto ꝙ non dicitur in aduentu ꝛ in. xl. Et. ℣. Exurge dñe. ꝓ totū annū diebus festis ꝛ fer. deinde ꝓ totū annū. of. Kyri. Christe el. Kyri. Pr nr̄. Credo in deum. ꝛ Confitemini. 36
vīs. Deinde dñicis diebus totiꝰ āni of symbolū. Quicunq; vult, 57
cum. ℣. ꝛ ora. sequē. Ad absolutionem capli per totū annū. ℣. Pretiosa in conspectu dñi. ℟. Mors sanctorū eius. Oro.

Sancta maria cum oībus scis intercedat ꝓ nobis ad dñm: vt mereamur ab eo adiu-

uari ⁊ saluari. Qui viuit ⁊ regnat in secula seculoꝝ. Amen. ℣. Deus in adiutoriū meum intende. Dñe ad adiuuandū me festina. Iteꝝ ⁊ repetat ⁊ postea Glia pr̃i. Kyrie el'. Chre el'. Kyrie el'. Pater nr̃. Et ne nos. ℣. Respice dñe in seruos tuos ⁊ i opa tua ⁊ dirige filios eoꝝ. Et sit splēdor dñi dei nr̃i sup nos: ⁊ opa manuū nr̃arum dirige sup nos: ⁊ opus manuum nr̃arum dirige. Gloria patri. Sicut.

Dirigere ⁊ sanctificare dignare dñe sancte pr̃ oīs eterne deus hodie corda ⁊ corpora nr̃a in lege tua: ⁊ in operibus mandatoꝝ tuoꝝ: vt hic ⁊ in eternum te auxiliante semp saluī ⁊ liberi esse mereamur. Per christum dñm nr̃m. Amen. ℣. Adiutoriū nr̃m in noie dñi. ℟. Qui fecit celū ⁊ terram. ℣. Jube dñe benedicere. Bñō. Diuinum auxilium maneat semp nobiscum. Lectio breuis die. bus dominicis ⁊ festiuis. xij. lec.

Isaie 33 a

Domine miserere nr̃i: te enim expectauim⁹: esto brachium nr̃m in mane: ⁊ salus nr̃a in tempore tribulationis. Tu autem.

Alia lectio breuis pro diebus fer.

2. thr. 3 a

Dominus aūt dirigat coꝝ da ⁊ corpa nr̃a in charitate dei; ⁊ patientia christi, Tu aūt dñe, ℟. Deogr̃as. Deinde dicantur. ℣. Pone dñe custodiā oī nr̃o. ℟. Et ostiū circūstāte labijs nr̃is. ℣. Non declines coꝝ nr̃m in verba malitie. ℟. Ad excusandas excusationes in peccatis. ℣. Nihil proficiat inimicus in nobis. ℟. Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis. ℣. Sit nomen dñi benedictum. ℟. Ex hoc nunc ⁊ vsq; in seculum. ℣. Bñdicamus domino. ℟. Deo gr̃as. ℣. Benedicat ⁊ custodiat nos omnipotens deus pr̃ ⁊ filius ⁊ spūs sanctus. ℟. Amē. Deinde aīa. Salue regina. ℣. Ora pro nobis. ℟. Ora pro nobis. Dic. Omnipotens. Qui ips erigit dicatur de mortuis. Obierunt monachi ⁊ conuersi nostre congregationis: ⁊ alij familiares ⁊ benefactores nostri. ℣. Requiescant in pace. ℟. Amen. ℣. Dñe ne in fu. ja. Credidi. ⁊ De pfundis. Dic. Deus indulgentiarū. ⁊c. Et ani me fratrum nostroꝝ ⁊ omniū fidelium defunctoꝝ requiescant in pace. Per dominum. Postea dicantur. ℣. Pone domine. vsq; Ad. iij. hym. Hūc san cte, Aīa, Alleluia. v. ps. Le-

62 45

Oge po. ⁊c. vt i psal. Lab.

Eus charitas est: ⁊ qui manet in charitate i deo manet: ⁊ deus in eo. ℣. Adiutor meus esto. Dic. Omnipotens. Ad vi. hym. Rector potens. Aīa Alleluia, v. ps. Portio mea. ⁊c.

1. Joā. 4 c

62 43

Vt in psalte. Capitulum.
Gala. Leter alterius onera por-
6 a tate:t sic adimplebitis legē chri-
sti. ℣. Ego dixi. Oratio.
Ac nos quesum⁹ dñe ma-
la nostra toto corde respuere:vt
bona tua capere valeamus.per.
62 Ad.ix. hym. Rerū deus. Ad.
44 Alleluia.vij.ꝑs. Defecit. tē.vt
in psalterio. Capitulum.
1.cor. Opti enim estis pretio
6 d magno : glorificate et portate
deum in corpore vestro. ℣. Ab
occultis meis. Oratio.
Quam domine misericor-
diam consequamur:fac nos tibi
semp toto corde esse deuotos.p.
40 Ad vesp. Dixit dñs. tē.vt in
129 psalt. Cap. Benedictus deus t.
Prosa. Quam magnificata sunt
opera tua domine. ℣. Omnia
in sapientia fecisti.Opa. Glo-
82 ria. ℣. Lucis creator. ℣. Di
rigatur domine oratio mea. ℟.
Sicut incensum in conspectu
tuo. Ad magnificā. Deficiente
vino iussit iesus impleri hydrias
aqua:que in vinum conuersa est
129 alleluia. Oratio. Omnipotens.
Sup:ascripta. ℣o dñicalia ad
psal.capit.hym.℣.t oiones no-
ctur.lau.j.iij.vj.t.ix.t vesp. exce.
pta oione dñicali q̄ singulis die.
bus dñicis mutat:t dī in vtroq;
vesp.t post euangelium in noc. In
lau.t.iij.t ab octa.penteco. vsq;
ad aduentum:t ab octa.epiphā.
vsq; ad.xl.diebus dñicis dican-
tur non impedientibus diebus
festis. Viola vero lau.t vtriusq;
vesp. dñicalis.t añe.de can.j.iij.
lau.vj.t.ix.que incipiunt. Alle
luia. vsq; ad.lxx. Ad comple. ℣.
Jube dñe benedicere. Benedi
ctio. Noctem quietam t somnū
pacis concedat nobis vtus san-
cte trinitatis. ℟. Amen. E.vt.

Audiem loquēdi omnes pa- eccli.
riter audiamus:deum time: 12 d
t mandata eius obserua:hoc est
enim omnis homo. Tu autem do
mine mise. ℣. Adiutorium no-
strū in nomine domini. ℟. Qui
fecit celū t terram. Pater no-
ster. Et ne nos. ℣. Confitemi-
ni domino. t Confitemini deo. tē.
℣. Conuerte nos deus salutaris
noster. ℟. Et auerte iram tuam
a nobis. ℣. Deus in adiu. tē.
ꝑs. Cum inuoca. t. Qui ha-
bitat. t t. Ecce nunc, Hym. 47
Te lu cis Fer. autem diebus in 62
xl. post. dominicam di Hymn⁹.

Christe qui lux es. Cap. 64
Et auertes in nobis es domi Jere.
ne:t nomē sanctum tuū inuoca- 14 h
tum est sup nos:ne derelinquas
nos dñe deus noster. ℣. Custo-
di nos dñe vt pupillam oculi. ℟.
Sub vmbra alarū tuarum ꝓte-
ge nos Kyrie.Xpe.Kyrie. Pa
noster. t Credo in deum. tē.

Visita quesum⁹ domine ha-
bitationem istam:t omnes

insidias inimici ab ea longe repelle: t angeli tui sci habitantes in ea nos in pace custodiant: t benedictio tua sit super nos semper. Et famulos tuos. per. ℟. Benedicat nos omnipotens deus: pater t filius t spūs sanctus. ℟. Amen. Nota q̄ totum dictum officium completorij dī continue per totum annuz vt superius stat. Diebus cene domini t parasceue exceptis. Cū vero officium beate marie non dicitur: tūc immediate post datā bñdictionem ab abbate dī hxc aīa. Salue regina. ℣. Aue maria gra plena. ℟. Dño tecum. Ore.

OCcede nos famulos tuos q̄s dñe deus nr perpetua mētis t corpis sanitate gaudere: t gloriosa beate marie semper virginis intercessione a p̄senti liberari tristitia: t eterna p̄frui letitia. Per chr̄m dominuz
57 nostrū. ℟. Amē. pf nr. t Credo in deum. Et ne inducas ter. Deus propitius esto mihi peccatori. Cum tria angelica virginis, salutatione. Nota q̄ infrascriptum officium tam diei q̄ noctis vnius cuiusque ferie: vsque ad proxime sequentem dominicam lec. ac ℟ius solummodo exceptis: sine intermissione dicit diebus feriis prout inferius in ipsis feriis est positum t signatum ab octa. pen te, vsq; ad aduētū: t ab octa. epi-
pha. vsq; ad. xl. Priola. to vsq; ad lxx. Hymni vro. j. iij. vj. t. ix. dicunt per totum annuz. Excepto q̄ non dīr a dñica passiōis vsq; ad pascha in ferialibus. Hym. vro. j. dr per totuz annū. Psalmi aūt t cantica de suprascripta dominica t de infrascriptis feriis tam diei q̄ noctis diebus festis non occurrētibus in quibus diebus festis ad matutinum tantum t vsq. mutantur prout signati sunt ita dicuntur p̄ circulū anni. Aīe vero eorum psal. diebus festis non impedientibus semper cū ipsis psal. dicuntur: quando videlicet siue vbi alie aīe nō inuenirētur posite vel annūciate: t quando remitti nō dz sicut est in aduētu. In cena tri dñi: parasceue t sabbato cō per ho. dicī nō dicuntur aīe. veriūs ad magni. t bñ. aīe. dicantur vt signate inuenīuntur. ¶ Feria. ij. Inuitato. Dominum deum nostrum. Venite adoremus. ℣. Venite. Lō 33
dr et vsq; in cenā dñi: t ab octa. pente. vsq; ad aduentuz diebus fer. Hy'. Consors. In. j. nocte. 63
añ. Rectos decet. tē. vt in psal te. ℣. Aditor meus. Leō. j. 11

QUoniam iudei signa petūt: t greci sapiētiam q̄. 1 Cor. 1 d
runt. Nos autem predicamus christum crucifixum: iudeis qdez scandalū gētibus aūt stultitiam. ℟. Quā magna multitudo dul-

cedinis tue dñe. Qui abscondisti tumentibus te. ℣. Perfecisti eis qui sperant in te dñe in conspectu filiorum hominum.

IQuam abscon. Lectio.ij. Ipsis autem vocatis iudeis atq; grecis:christū dei virtutem ⁊ dei sapientiaz. Quia quod stultum est dei:sapientius est hominibus. Et quod infirmuz est dei: fortius est hominibus. ℟. Benedicam dñm in oi tpe. Semp laus eius in ore meo. ℣. In dño laudabitur aia mea audiant mansueti ⁊ letent. Semp. ℣.iij.

QIdete enim vocationē vestram frēs. Quia nō multi sapientes fm carnē:non multi potentes:nō multi nobiles. ℟. Dilectare in dño. Et dabit tibi petitiones cordis tui. ℣. Revela dño viam tuam ⁊ spera in 14 co. Et. Jn.ij.noc.añ. Ut nō derelinquā. tē.vt in psalte. Hora q̄ in.ij.noc.ab octa.pente.vsque ad.lrc.dicitur añia Alleluia alleluia. Jn.ij.nocł. Capi. 1.cori. 16 c QIgilate ⁊ state in fide: viriliter agite ⁊ confortamini ⁊ omnia vestra in charitate fiant. ℣. Ego dixi dñe. Oratio. SAlua nos oipotens deus:⁊ lucem tuā nobis concede ꝓpitiā. Per. Jn lau.añ. Dilexisti. 16 serere. tē.vt in psalte. Caplm. rorū. 13 d NOx precessit dies autem appropinquauit ;abijciamus ergo opera tenebrarū:⁊ induamur arma lucis:sic vt in die honeste ambulemus. Psal. Domine exaudi orationem meam. ℣. Et clamor meus ad te perueniat. Ora. Gloria. Hymnus. Splendor paterne. ℣. Deus miseretur. Ad benedict⁹ añ. Jn sanctitate seruiamus dño: ⁊ liberabit nos ab inimicis nostris. Que añia dicit ad vsq; ad lxx.ⁿ ab octaua pentecō.vsq; ad aduentū ferialibus diebus. Oio.

QMitte qs dñe lucē tuam in cordibus nris:vt mandatorum tuorum lege percepta in via tua ambulantes nihil patiamur erroris.per. Ad.j.Hym 62 Jā lucis. añ. Seruite dño. tē. 1 Pvt in psalte. Capitulum: Acem ⁊ veritatem diligite:dicit dominus omnipotens. ℣. Exurge dñe. Oratio. IN hac hora hui⁹ diei tua ꝓcha nos quesumus dñe reple miseri 8 d cordia: vt p totū diē exultantes in tuis laudib⁹ delectemur.per. Hora q̄ supra scriptum caplm. Pacem. dicitur ad.j.diebus feria.per totum annum:ⁿ oio. In hac hora similiter:tribus diebus hebdē sancte exceptis. Ad.iij. Hym. Nūc sancte. Añ. Adiu 62 Sua me. tē.vt i psal. Caſ. 45 Sana me dñe: ⁊ sanabor:Jere. 17 b saluum me fac ⁊ saluus ero: quoniā laus mea tu es. ℣. Ad-

sutor meus. Dio. Emitte quesu-
62 mus. Ad.vj.hymn⁹. Rector po
44 tens, Añ. Aspice in me. cē vt i
133 psalte. Cap. Alter alterius. ℟.
Ego dixi do. Dio. Fac nos que
62 sumus. Ad.ix.hym. Rerū dē⁹,
45 Añ. Fiat man⁹tua. cē. vt in psal
132 te. Cap lm. Empti enim. ℟. Ab
occultis. Oratio. Ut tuam dñe,
41 Ad vesp.añ. Facta est. cē. vt in
129 psalte. Cap. Benedictus dus.
℟. Adiutoriū nostrū in nomie
dñi. ℟. Qui fecit celū z terram,
62 In. Hym. Lucis creator.. ℟.
Dirigatur dō. Nota q hym. ca.
Priola. ℟.z dio. nocturnoz lau.j.
iij.vj.z.ix.z vesp.dicte secunde se.
similiter dñr.iij.iiij. v.vj.fe.z sab
bato vsq; ad capitulū de vespe.s.
129 Benedictus dē. Ad magr añe.
Magnificemus christū regē: q
superbos humiliat: z exaltat hu-
56 miles. Cant Magnificat. Que
añe. quotidie dicit vsq; ad.lxx. ni
si dominicis z sabbatis ac festis.
supra Dio. Emitte. ℣ Jesu.iij.in.j.no
ctur.añ. Adiutor. cē. vt in psal
16 te. ℟. Adiutor meus. Lectio.i.

col. 1 d Sed que stulta sunt mundi
elegit deus:: vt confundat
sapientes: z infirma mundi ele-
git dus: vt confundat fortia. ℟.
Auribus percipe dñe lachry
mas meas: ne sileas a me: remitte
mihi. Quoniam incola ego sum
apud te z peregrin⁹. ℟. Dixi cu-
stodiā vias meas: vt nō delinquā
in lingua mea. Quoniā. Lcō.ij.

Ignobilia mundi elegit
dus z contemptibilia: z q̄
non sunt: vt ea que sunt destrue-
ret: vt non glorietur omnis caro
in conspectu eius. ℟. Statuit dō
min⁹ supra petrā pedes meos: z di
rexit gressus meos dus meus. Et
immisit in os meum canticū no-
uum. ℟. Expectans expectaui dō
minū z respexit me. Et. Lcō.iij.

Ex ipso autem vos estis in
christo iesu: qui factus est
sapientia nobis a deo: z iustitia z
sanctificatio z redemptio: vt quē
admodū scriptū est: q̄ gloriatur i
dño glorietur. ℟. Ego dixi domi
mine miserere mei. Sana animā
meā q̄ peccaui tibi. ℟. Dñe ne i
ira tua arguas me: neq; in furo:e
tuo corripias me. Sa. Jn.ij.noc.
añ. Auertet dño. cē. vt in psalte. 18
Jn lau.añ. Secundū magnam, 22
cē. vt in psalte. Ad primam añe.
Domine. cē. vt in psalte. Ad.iij. 2
añ. In comum dominī. cē. vt in 45
psalte. Ad.vj.añ. Miserere no 46
stri. cē. vt in psalte. Ad. ix. añe.
Beati omnes. cē. vt in psalteri. 46
℣ Nota q̄ supradicte añe cum
suis psal.iij.vj.z.ix. dicuntur si-
militer feria quarta. v. vj.z sab.
bato. Ad vespe. antiphona. De 47
profundis. cē. vt in psalterio.
℣ Feria quarta. In primo no-
cturno aiia. Da nobis domine. 10
cē. vt in psalte. Lectio prima.

Ego cum venissem ad vos frēs: veni non in sublimitate sermonis aut sapientie annuncians vobis testimonium christi. ℟. Ne perdideris me domine cum iniquitatibus meis. Neq; in finem iratus reserues mala mea. ℣. Ne intres in iudiciū cum seruo tuo domine. Neq;. Lcō.ij.

Non enim iudicaui scire me aliquid inter vos nisi iesum christum: et hunc crucifixum. Et ego in infirmitate et timore et tremore multo fui apud vos. ℟. Paratum cor meū deus paratū cor meum. Cantabo et psalmum dicam domino. ℣. Exurge gloria mea: exurge psalterium et cithara: exurgam diluculo. Cantabo et. Lectio tertia.

Et sermo meus et predicatio mea non in persuasibilibus humane sapientie verbis: sed in ostensione spiritus et virtutis vt fides vestra non sit in sapientia hominū: sed in virtute dei. Sapientiam aūt loqmur inter pfectos. ℟. Adiutor meus tibi psallam: qr deus susceptor meus es. Deus meus misericordia mea. ℣. Erripe me de inimicis meis: et ab insurgentibus in me libera me. De
23 us. Jn.ij.noc.aū. Querite dōm.
tē.vt in psalte. Jn lau.an. Am-
25 plius laua me. tē. vt in psalte.
3 Ad j.aña. Exurge domine. tē.
43 vt in psalte. Ad vesp.aū. Omnia.

tē.vt in psalte. ℣ Feria.v. In.ij. noctur.aña. Liberasti virgā. tē. vt in psalte. Lectio prima.

Sapientiam vero non huius seculi: neq; principum huius seculi: qui destruuntur: sed loquimur dei sapientiam in mysterio que est abscondita: quam predestinauit deus ante secula in gloriam nostram: quam nemo principum huius seculi cognouit. ℟. Deus in te speraui domine: non confundar in eternum. In tua iustitia libera me et erripe me. ℣. Esto mihi in deum protectorem: et in locum munitum: vt saluum me facias. Jn. Lectio.ij.

Si enim cognouissent: nunquam dōm glorie crucifixissent: sicut scriptum est. Quod oculus non vidit nec auris audiuit: nec in cor hois ascendit: que preparauit deus his qui diligunt illum. ℟. Repleatur os meum laude: vt hymnū dicam glorie tue: tota die magnificētie tue: non me, pigeat in tempore senectutis. Dum defecerit virtus mea deus ne derelinquas me. ℣. Gaudebunt labia mea dum cantauero tibi: et anima mea quam redemisti. Dum.

Nobis autem reuelauit deus per spiritum suū. Spiritus enim omnia scrutatur: etiam profunda dei. Quis enim scit hominū que sunt hominis: nisi spiritus hois qui est in ipo:

℟. Laudebunt labia mea dñ cū
audiero tibi. Et aīa mea quam re-
demisti domie. ℣. Sed & lingua
mea meditabit iusticiam tuam: to
ta die laudē tuam. Et. Ad.ij.noc.
28 añi. Exultate deo. tē.vt in psal.
30 In lau.añi. Tibi soli. tē. vt in
4 psalte. Ad.j.añi. Cantabo dño.
tē.vt in psalteri. Ad vesp.añia.
49 Domine. tē.vt in psal. ¶ Fe-
ria.vj. In.j.noc.añia Inclina do
30 mine. tē.vt in psalte. Lectio.j.
1.cor. Ita & que dei sunt nemo co
2 c gnouit: nisi spīr9 dei. Nos
autem non spīritū huius mundi
accepimus: sed spīritum qui ex
deo est: vt sciamus que a deo do-
nata sunt nobis. ℟. Confitebor
tibi dñe deus in toto corde meo:
& honorabo nomen tuum in eter
num. Quia misericordia tua do-
mine magna est super me. ℣. Et
eripuisti animam meam ex infer-
no inferiori. Ad. Lcō.ij.

Que & loquimur non in do
ctis humane sapientie verbis: ſ
in doctrina spīritus: spīritalibus
spīritalia comparantes. ℟. Mi
sericordia tua domine magna est
super me. Et liberasti aīmā meā
ex inferno inferiori. ℣. Deus ini
qui insurrexerūt sup me: & fortes
quesierūt aīam meā. Et li. Lcō.ij.

Animalis autē homo non
percipit ea que sunt spīri-
tus dei. Stultitia est enim illi: &
non pōt intelligere ea: q9 spīrali-
ter examinatur. ℟. Factus est mi
hi dñs in refugium. Et deus me-
us in auxiliū spei mee. ℣. Deus
vltionum dñe: deus vltionū libe-
re egit. Et. Jn.ij.noc.añi. Canta 33
te dño. tē. vt in psal. In lau.añi.
Spiritu principali. tē. vt i psal. 35
Ad.j.añi Conserua me. tē.vt in 5
psalte. Ad vesp.añi. Portio mea 50
domine. tē.vt in psal. ¶ Sab-
bato. In.j.noc.añi Clamor me9. 35

Spīritalis autem iudicat i.cor.
omnia: & ipse a nemie iudicatur. 2 d
Quis enim cognouit sensum do
mini: aut quis instruxit eum? ℟.
Misericordiam & iudicium can
tabo tibi dñe: psallā & intelligaz.
In via immaculata qñ venies ad
me. ℣. Perambulabā in innocē
tia cordis mei: in medio domus
mee. In via. Lectio secunda.

Nos autem sensum christi
habemus. Et ego fratres
non potui vobis loqui quasi spi
ritualibus: sed quasi carnalibus.
℟. Domine exaudi oratione me
am: & clamor meus ad te perue-
niat. Quia non spernit deus pre
ces pauperum. ℣. De profundis
clamaui ad te dñe domine exau-
di vocem meam. Quia. Lcō.iij.

Tanquam in christo parū
lis lac vobis potum dedi
non escam. Nondum enim pote
ratis: sed nec nunc quidem pote
stis. ℟. Velociter exaudi me do-

mīe. Quia defecerunt sicut fum⁹ dies mei. ℣. Dies mei sicut umbra declinauerunt: ꝛ ego sicut fenum aruī. Quia. Jn.ij.nocturnā.
37 Visita nos dñe. ꝛ cē.vt in psalte.
40 Jn laudi.ā. Benigne fac. cē.
6 vt in psalte. Ad.j.ā. Dñit dominus. cē.vt psalte. Ad vesp.ā.
31 Regnū tuū domine. cē.vt i psalte. ℟. Magnus dominꝰ noster. Et magna virtus eius. ℣. Et sapientie eius non est numerus.
64 Et. Hym. O lux beata. ℣. Vespertina oratio. Ad magt̄ ā. Furientes. Nota q ℟. Magnus dominus. Ad vesperas diebus sabbatoꝝ. ꝛ ℟. Quam magnificata. diebus dñicis ad vesperas: dicuntur ab octaua epiphanie vsq; ad.lxx. ꝛ ab octaua pēte. vsq; ad aduentū. ¶ Nota si necesse fuerit facere de dominica infra hebdomadam si fuerit aliqua feria fiat comme. de dñica in.j. ꝛ ij. vespere. ꝛ lau. ꝛ in nocte legantur tres lec. de homel. Si non fuerit aliqua feria. fiat aliquo die cō me. de dominica in .j. ꝛ.ij. vespere ꝛ lau. post orationem sancti. Jtē si dies dominici defluerint non fit aliquid de dominica. Deus q nos ꝛ familiam tuam. ¶ Dñica ij. post octaua epipha. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus infirmitatem nostram propitius respice atq; ad protegendum nos dexteram tue maiestatis extende. Per. Ipla.precedentis dominice dicunt omnibus dñicis vsq; ad.lxx.i. Domine ne in ira. Similiter ꝛ in festalibus diebus etiam que prędiximus vt sunt in qualibet feria vsq; ad.lxx. iterentur festo non occurrente. ¶ Jncipit epla beati pauli apli secūda ad corinthios. Lectio.j.

PAulus apostolus christi iesu per voluntatem dei: ꝛ tīmotheus frater: ecclesie dei que est corinthi: cum sanctis omnibꝰ qui sunt in vniuersa achaia: gratia vobis ꝛ pax a deo patre nostro ꝛ domino iesu christo. L.ij.

BEnedictus deus ꝛ pater dñi nostri iesu christi: pater misericordiarum: ꝛ deus totiꝰ consolationis: qui consolatur nos in omni tribulatione nostra vt possimus ꝛ ipsi consolari eos qui in omni pressura sunt: per ꝛc hortationem qua exhortamur ꝛ ipsi a deo. Quoniam sicut abundant passiones christi in nobis: ita ꝛ per christum abundat consolatio nostra. Lectio tertia. Sive autem tribulamur pro vestra exhortatione ꝛ salute: sive cōsolamur pro vestra consolatione: sive exhortamur pro vestra exhortatione ꝛ salute: que operatur tolerantiam earundem passionum quas ꝛ nos patimur: vt spes nostra firma sit pro vobis scientes quoniaz sicut socij passionū estis

ſic ēritis ꝛ conſolationis. L.xiij.
Non enim volum' ignorare vos
frēs de tribulatione noſtra que fa
cta eſt in aſia: qñ ſupra modum
grauati ſumus ſupra virtutem: ita
vt tederet nos etiam viuere. L.v.
Sed ipſi in nobis ipſis reſpon
ſum mortis habuimus: vt non ſi
mus fidentes in nobis: ſed in
deo qui ſuſcitat mortuos: qui de
tantis periculis eripuit nos: ꝛ
erut: in quem ſperamus: quo
niam ꝛ adhuc eripiet: adiuuanti
bus ꝛ vobis in oratione pro no
bis: vt ex multarum perſonis fa
cierum: eius que in nobis eſt do
nationis per multos gratie agā
tur pro nobis. Lectio ſexta.
Nam gloria noſtra hec eſt: teſti
moniū ſcientie nre: qđ in ſimpli
citate ꝛ ſyncerit ate dei: ꝛ non in
ſapia carnali: ſed in gratia dei cō
uerſati ſumus in hoc mundo: abū
dantius aūt ad vos. Lectio.vij.
Non enim alia ſcribimus vobis
q̄ q̄ legiſtis ꝛ cognouiſtis. Spe
ro autem q̄ vſq̄ in finem cogno
ſcetis: ſicut ꝛ cognouiſtis nos ex
parte: q̄ ꝛ gloria veſtra ſumus: ſi
cut ꝛ vos noſtra: in die domini no
ſtri ieſu chriſti. Lectio octaua.
Et hac confidentia volui priuꝰ
venire ad vos: vt ſecundam gra
tiam haberetis ꝛ per vos tranſi
re in macedoniam: ꝛ iterum a ma
cedonia venire ad vos: ꝛ a vobis
deduci in iudeam. Ewangelium ſcm matthēum.

In illo tempore: Cum deſce 8 9
diſſet ieſus de monte: ſecute
ſunt eū turbe multe. Et reliqua.
Homilia origenis. Lectio nona.
Docente dño in mon
te: diſcipuli venerunt ad
eum: ſicut alacres: ſicut domeſtici:
ſicut proximi: ſicut amici vel fra
tres. Ideo ait dominus ad eos.
Vos eſtis ſal terre: ꝛ vos eſtis
lux mundi. Lectio decima.
Nunc vero deſcendente eo de
monte: turbe ſecute ſunt eum: q̄
aſcendere in montem non potue
runt: vt pigri populi: vt negligen
tes: vt imperfecti. Lectio.xj.
Ita ꝛ filij iſrael primitus in mō
tem aſcendere non valuerunt: ad
obuiandum deo pergere non po
tuerunt: propter ſuam irreligioſi
tatem ꝛ impietatem. Sed ſolus
moyſes aſcendit: ꝛ pauci cum eo
ſeniorum iſrael. Lectio.xij.
Ita ꝛ cum dño diſcipuli ſoli in
montes aſcenderunt: ꝛ tardiores
ꝛ retrorſus ſteterunt. Sic ꝛ modo vi
gilantes ꝛ alacres ꝛ fideles ani
me: deū timentes: ꝛ dñm diligen
tes: ꝛ regna celeſtia deſiderātes:
dominum ſemper querentes: poſt
dominum in illum celeſtem mon
tem aſcendunt: audientes apoſto
lum dicentem: que ſurſum ſunt
ſapite: vbi chriſtus eſt in dextera
dei ſedens. Scōm matthēum.
In illo tpe: Cū deſcendiſſet 8 9
ieſus de monte: ſecute ſunt eū tur

be multe. Et ecce leprosus veniés adorabat eum dicens. Domine si vis/potes me mundare. Et extendens ihesus manum/tetigit eū dicens. Volo:mundare. Et confestim mundata est lepra eius. Et ait illi ihesus. Vide nemini dixeris sed valde ostende te sacerdoti:t offer munus:quod precepit moyses in testimonium illis. Cum autem introisset capharnaum:accessit ad eum centurio rogans eum t dicens. Domine puer meus iacet in domo paralyticus: t male torquetur. Et ait illi ihesus. Ego veniam t curabo eum. Et respondens centurio ait. Dñe non sum dignus vt intres sub tectum meum:sed tantum dic verbo t sanabitur puer meus. Nam t ego hō sum sub potestate pstitutus: hñs sub me milites. Et dico huic vade t vadit:t alio veni t venit: t seruo meo fac hoc t facit. Audiēs aūt ihesus miratus est: t sequentibus se dixit. Amen dico vobis: non inueni tantā fidē in israel. Dico aūt vobis:q multi ab oriente t occidente venient: t recūbēt cū abrahā isaac t iacob in regno celop. Filij aūte regni ejicientur in tenebras exteriores. Ibi erit fletus t stridor dentium. Et dixit ihesus centurioni. Vade: t sicut credidisti fiat tibi. Et sanatus est puer in illa hora. Ad hūs alia.

Cū aūt descendisset ihesus de mō

te:ecce leprosus veniens adorabat eum dicens: dñe si vis potes me mundare:t extēdēs manū tetigit eum dicens volo:mundare. Ad magnificat añ. Domie puer meus iacet in domo paralytic⁹:t male torquetur: amen dico tibi: ego veniam t curabo eum.

¶ Feria secunda. Lectio prima.

QUm ergo voluissem hoc: nūquid leuitate vsus sum? Aut q̄ cogito fm carnem cogito: vt sit apud me est t non? 2.cor.i. 1 d

Hidelis aūt deus: q̄ sermo noster q fuit apud vos: non fuit in illo est t nō. Sz é in illo est. 2.ij.

Dei enim filius dñs ihesus christus q in vobis est predicatus per nos p me t syluanum t timothe um:non fuit in illo est t nō: h̄ est in illo fuit. ¶ Feria ij. Lectio.j.

QUotquot enim promissiones dei sunt in illo est. Jdeo t per ipsum amen deo ad gloriam nostram. Lectio secūda.

Qui aūt cōfirmat nos vobiscum in christo:qui t vnxit nos deus:q t signauit nos: t dedit pignus spiritus in cordibus nr̄is. 2.ij.

Ego autem testem deum inuoco in animam meam: q̄ parcens vobis non veni vltra corinthum:nō quia dominamur fidei vestre: sed adiutores sumus gaudij vestri.

¶ Feria quarta. Lectio prima.

QUm fide statis. Statui autem hoc ipsum apud me: 2.cor. 1 g

pe iterum;

ne iterū in tristitia venirem ad vos. Si enim contristo vos ego: quis est qui me letificet: nisi qui contristatur ex me? Lectio.ij. Et hoc ipsum scripsi vobis: vt non cum venero: tristitiam super tristitiam habeam: de quibus oportuerat me gaudere: confidens in omnibus vobis: quia meum gaudium omnium vestrum. Lcō.iij. Nam ex multa tribulatione et angustia cordis scripsi vobis p multas lachrymas: non vt contristemini: sed vt sciatis quam charitatem habeam abūdātius in vobis. ¶ Fer.v. Lcō.j. Si quis autem contristauit: me: non me contristauit: sed ex parte: vt nō onerem oēs vos. Lcō.ij. Sufficit illi qui huiusmodi est obiurgatio hec: que fit a pluribus: ita vt econtrario magis donetis et consoleminī: ne forte abundantiori tristitia absorbeatur qui eiusmodi est. Lectio tertia. Propter quod obsecro vos: vt confirmetis in illum charitatez. Ideo enim et scripsi vobis: vt cognoscā experimentum vestrum: an in omnibus obedientes sitis. ¶ Feria.vj. Lectio prima. Si cui autem aliquid donastis et ego. Nam et ego quod donaui si quid donaui: propter vos in persona christi: vt non circumueniamur a satana. Non enim ignoramus cogitationes eius. Lcō.ij. Cum venissem autē troadē propter euāgeliū christi: et ostiū mihi apertum esset in domino: non habui requiem spiritui meo: eo q̄ non inuenerim titum fratrem meum: sed vale faciens eis profectus sum in macedoniam. Lcō.iij. Deo autem gratias qui semper triumphat nos in christo iesu: et odorem notitie sue manifestat p nos in omni loco: quia christi bonus odor sumus deo in his qui salui fiunt et in his qui pereunt. ¶ Sabbato. Lectio prima. Alijs quidem odor mortis in mortem: alijs autem odor vite in vitam. Et ad hec quis tam idoneus? Lectio secunda. Non enim sumus sicut plurimi adulterantes verbum dei: sed ex sinceritate sicut ex deo coram deo in christo loquimur. Lectio.iij. Incipimus iterū nosmetipsos cōmendare? Aut nunquid egemus sicut quidam cōmendatitijs epistolis ad vos aut ex vobis? ¶ Dominica.iij. post octa. epiphā. Oratio. Deus qui nos in tantis periculis cōstitutos pro humana scis fragilitate non posse subsistere: da nobis salutem mentis et corporis: vt ea que pro peccatis nris patimur: te adiuāte vincamus. Per. Incipit epla beati pauli apli ad galathas. Cap.i. Paulus apostolus non ab hominibus neq; per homi-

nem: sed per ſesum xpistum t
deum patrem:qui ſuſcitauit eum
a mortuis:t q mecum ſunt om-
nes fratres eccleſijs galathie:
gra vobis t pax a deo patre no-
ſtro:t domino ieſu christo. Li.j.
Qui dedit semetipsum pro pec-
catis noſtris :vt eriperet nos de
preſenti ſeculo nequa:ſm voluntatē
dei t patris noſtri. Cui eſt glo:ia
in ſecula ſeculo:um amē. Li.iij.
Miror q sic tam cito tranſferimini ab eo q vos vocauit in gra
tiam christi:in aliud euangeliu:
quod non eſt aliud:niſi ſunt ali-
q q vos cōturbant:t volunt con
uertere euangelium christi. Li.iiij.
Sed licet nos aut angelus de
celo euangeliçet vobis preterq̄
quod euangeliçauimus vobis:
anathema ſit:Sicut predixim⁹:
t nunc iterum dico.Si q̄s vobis
euangeliçauerit pter id qđ acce
piſtis :anathema ſit. Lcō.v.
Modo enim hoibus ſuadeo an
deo?Aut quero hoibus placere?
Si adhuc hoibus placerē:chri-
ſti ſeruus non eſſem. Lecno.vj.
Notum enim vobis facio fra-
tres euangelium:quod euangeli-
çatum eſt a me:q̄ non eſt ſm ho
minem:neq̄ enī ego ab hoie ac-
cepi illud:neq̄ didici:ſed per re-
uelationem ieſu christi. Li.vij.
Audiſtis enim conuerſationem
meam aliquando in iudaiſmo:
quoniam ſupra modum ꝑſequeb̄ eccleſiam dei:t expugnabam
illam:t proficiebam in iudaiſmo
ſupra multos coetaneos meos
in genere meo:abūdantius emu-
lator exiſtens paternarum mea-
rum traditionum. Lectio.vij.
Cum autem placuit ei q me ſe-
gregauit ex vtero mſis mee:t vo
cauit per gſam ſuam : vt reuela-
ret in me filiū ſuū:vt euangeliça
rem eū in gentibus:continuo non
acquieui carni t ſanguini : neq̄
veni hieroſolymā ad anteceſſo-
res meos apoſtolos:ſed abij in
arabiam:t iterum reuerſus ſum
damaſcum. Secundū matthēū.
In illo tempore:Aſcendente 8 c
te ieſu in nauiculam:ſecuti
ſunt eū diſcipuli ei⁹.Et ecce mo
tus magnus factus eſt in mari:
ita vt nauicula operiret fluctibus,
t reſ. Homilia origenis.Li.ix.
Ingrediente dño in nauicu
lam : ſecuti ſunt eum diſci-
puli eius:non imbecilles ſed fir-
mi t ſtabiles in fide:manſueti t
pij:ſpernentes mundum:non du
plici corde ſed ſimplici. Lcō.x.
Hi ergo ſecuti ſunt eum: non
tantum greſſus eius ſequentes:
ſed magis ſanctitatem comitan-
tes t iuſtitiam eius conſectan-
tes. Et ecce tempeſtas magna
facta eſt in mari : ita vt nacu-
la operiretur fluctibus. Lcō.xj.
Cum enim multa t magna et
miranda oſtēdiſſet in terra:tran-

fist ad mare: vt ibidem adhuc excellentiora opera demonstraret: quatenus terre marisq; dñm se esse cūctis ostenderet. Lcō. xij.

Ingressus est ergo naviculam fecit turbari mare: cōmouit ventos: cōcitauit fluctus. Cur hoc? Ideo vt discipulos mitteret in mortē: sūq; auxiliū postularent: suamq; potentiā rogātibus manifestaret. Secundum matthēum.

In illo tempore: Ascendente iesu in naviculam: secuti sunt eum discipuli eius. Et ecce motus magnus factus est in mari: ita vt navicula operiretur fluctibus. Erat aūt ille ventus contrarius. Ipse vero dormiebat. Et accesserunt discipuli: et suscitauerunt eum dicentes. Dñe salua nos: perimus. Et dixit eis. Quid timidi estis modice fidei? Tunc surgēs imperauit ventis et mari: et facta est tranquillitas magna. Porro homines mirati sunt dicentes. Qualis est hic: quia venti et mare obediunt ei? Ad bñ. afi.

Ascendente iesu in naviculā: ecce motus factus est magnus in mari: ita vt fluctus operirent naviculam: ipse vero dormiebat. Et accesserunt discipuli eius dicentes: dñe salua nos: perimus. Ad magnificat aīa. Surgens iesus imperauit ventis et mari: et facta est tranquillitas magna: et mirati sunt vniuersi.

AD Dominica. iiij. Quarto.

Emulsiam tuam q̄s dñe cō, tinua pietate custodi: vt q̄ in sola spe gre celestis inmissionis: tuta semper protectiōe muniatur. Per. Incipit epistola sancti pauli apostoli ad philippenses. Lcō. j.

Paulus apostolus et timotheus serui iesu chr̄i: oībus sanctis in christo iesu: q̄ sunt philippis: cum epis et diaconibus: gra vobis et pax a deo patre nostro et domino iesu christo. Lij.

Gratias ago deo meo in omni memoria vestri semper in cunctis oīonibus meis pro omnibus vobis: cum gaudio deprecationem faciens super vestra cōmunicatione in euāgelio christi: a prima die vsq; nūc: p̄fidens hoc ipsum: quia q̄ cepit in vobis op⁹ bonū: ipse perficiet vsque in diem chr̄i iesu. Liij.

Sicut est mihi iustum hoc sentire p oībus vobis: eo q̄ habeam vos in corde: et in vinculis meis: et in defensione et confirmatione euangelij: socios gaudij mei omnes vos esse. Testis enim mihi est deus: quō cupiam vos omnes in visceribus iesu christi. Lcō. iij.

Et hoc oro vt charitas vestra magis ac magis abunder in scientia et in omni sensu: vt probetis potiora: et sitis synceri et sine offensa in diem christi iesu: repleti fructu iustitie per iesum christum: in gliam et laudem dei. Lv.

Scire aūt volo vos fratres: quia que circa me sunt magis: ad p.

fectum venerint euangelij:ita vt vincula mea manifesta fierent in christo:in omni pretorio t in ceteris omnibus:vt plures e fratribus in dño cõfidentes in vinculis meis abundantius auderent verbuz dei sine timore log. L.vj.

Quidam equidem propter inuidiam t contentionem:quidã autem t propter bonam voluntatẽ christũ predicant. Quidã ex charitate:scientes quũ in defensione euangelij positus sum. Lcõ.vij.

Quidam aũt ex ptentione christum annũciant:non syncere:existimãtes pressurã se suscitare vinculis meis. Quid enim dum oi modo sine per occasionẽ sive per charitatẽ chs annuncietur? Et i hoc gaudeo sz t gaudebo. L.viij.

Scio enim qz hoc mihi ꝓueniet in salutẽ p vestram oronem t submiñistrationẽ spũs iesu xpi sm expectationem t spem meaz: quia in nullo confundar:sed in omni fiducia sicut semper t nũc magnificabitur christus in corpore meo sive per vitam sive per mortem. Secundum matthæum. 13 d

In illo tpore:Dixit iesus discipulis suis parabolam hanc. Simile est regnum celoz: homini: qui seminauit bonum semen in agro suo.t reliq. Do. mil. lectionis eiusdem. Lcõ.ix.

Hec enim scõa parabola cũ interpretatiõe sua nõ stati posita ẽ; sz iteriectis aliis duabus parabolis postea est explicata. Lcõ.x.

Refert enim sanctus euangelista in subsequentibus:quia cuz venisset iesus in tomum:accesserunt ad eum discipuli eius dicẽtes. Edissere nobis parabolam zizaniorum agri. Lectio vndecia.

Et notandum:qz nõ ait alterã sed aliam. Nã si alteram diceret: non expectaremus tertiam. Sed quia dicit aliaz datur intelligi ga sequuntur plurime. Lectio xij.

Regnum celoz appellat seipsũz filius dei:qõ regnũ simile of esse homini:q seminauit bonũ semen in agro suo. Ipse nãqz dominus exposuit:quid semẽ significet bonum:qd ager:qd sator:qd inimicus:qd zizania:qd messis:quidue messores. Secundum matthæum. 13 d

In illo tpe:Dixit iesus discipulis suis parabolam hãc. Simile est regnũ celoz:homini: q seminauit bonũ semen in agro suo. Cũ aũt dormirẽt hoies:venit inimicus eius: t superseminauit zizania in medio tritici:t abijt. Cum autez creuisset herba:t fructum fecisset:tunc apparuerunt t zizania. Accedentes aũt serui patrisfamilias dixerũt ei Dñe nõne bonũ semen seminasti in agro tuo? Vnde ergo habet zizania? Et ait illis. Inimicus homo hoc fecit. Serui aũt dixerunt ei. Vis imus; t colligimus ea? Et

ait. Non. Ne forte colligentes
çiçania: eradicetis simul & triti-
cum. Sinite vtraq; crescere vsq;
ad messem: & in tempore messis
dicam messoribus. Colligite pri
mum çiçania: & alligate ea i fasci
culos ad comburendum: triticu;
aũt congregate in horreum meum.
Ad bñs aũ. Domine nonne bo
nu; semen seminasti in agro tuo?
vnde ergo habet çiçania? & ait il
lis: hoc fecit inimic⁹ homo. Ad
mãt aũ. Colligite primum çiça-
nia: & alligate ea eius fasciculos
ad comburendũ: triticũ autem
congregate in horreũ meũ: dicit
dominus. ℂ Dñica. lxx. Sabba
to peccẽti. Ad vs. Capi. Bñ.
dictus deus. ℣. In pncipio. ℟.
Igit. Ad mãt an. Dixit dñs ad
ad: de ligno qd est in medio pa-
radisi ne comedas: in qua die co
mederis: morte morieris. Ofic.

PRECES populi tui que-
sumus domine clemen-
ter exaudi: vt qui iuste
pro peccatis nostris affligimur:
pro tui nominis gloria miseric⁹
diter liberemur. p. Nota q̃ can
tores in loco suo dicto vsp. dz
dicere. Benedicamus dño alla
alleluia. & postea nõ debet dici.
Alla. vsq; in sabbatũ sanctum.
Inuit. Preoccupemus. Hym.
Primo dierum. Añe. Domi-
ne in virtute, &c. ℣. Admor.
℟ Incipit liber geneseos. ℣ cõ. i.

IN pn
cipio
creauit de⁹
celum & ter
ram. Terra
aũt erat ina-
nis et va-
cua: & tene-
bre erãt su-
p faciẽ abys
si: & spiritus
dei ferebatur sup aquas. Dixitq;
deus. Fiat lux. Et facta est lux. Et
vidit deus lucẽ q̃ esset bona: & divi
sit lucẽ a tenebris. Appellauitq;
lucẽ diem: & tenebras noctẽ. Fa
ctũq; ẽ vespere & mane dies vn⁹.
℣. In principio fecit deus celũ
& terram: & creauit in ea hoiem.
Ad imaginẽ & similitudinẽ suã. ℟.
Formauit igitur deus hoiem de
limo terre: & inspiravit in facie
eius spiraculum vite. Ad. ℣.
DIxit quoq; deus. Fiat firma
mẽtũ in medio aqua-
rũ: & dividat aquas ab aquis. Et fe
cit deus firmamentũ: divisitq; a-
quas q̃ erant sub firmamento ab
his que erant sup firmamentũ.
Et factũ est ita. Vocauitq; deus
firmamentum celum. Et factum
est vespere & mane dies secun-
dus. ℣. In principio deus crea
uit celũ & terrã: & spũs dñi fere-
bat sup aquas. Et vidit deus cũcta
q̃ fecerat: & erant valde bona. ℟.
Igitur perfecti sunt celi & terra &

dis ornatus eorum. Et. Lcō. iij.

DIxit vero deus. Congregentur aque que sub celo sunt in locum unum: et appareat arida. Factūq; est ita. Et vocauit deus aridam terram: congregationesq; aquarum appellauit maria. ℟. Formauit igitur deus hominem de limo terre: et inspirauit in faciem eius spiraculum vite. Et factus est homo in animā viuentem. ℣. In principio fecit deus celum et terram: et creauit in ea hominem. Et. Lcō. iij.

ET vidit deus q̄ esset bonū et ait. Germinet terra herbam virentem et facientē semen: et lignum pomiferum faciens fructum iuxta genus suum: cuius semen in semetipso sit super terrā. Et factum est ita. ℟. Plantauerat aūt dñs deus paradisum voluptatis a principio. In quo posuit hoiem quē formauerat. ℣. Produxitq; dñs deus omne lignum pulchrum visu: et ad vescēdum suaue: lignum etiam vite in medio paradisi. In quo. Lv.

ET ptulit terra herbā virentē: et afferētem semen iuxta genus suū: lignūq; faciēs fructū: et hūs vnūquodq; sementem sm̄ spēm suā. Et vidit deus q̄ eēt bonū: factūq; est vespe et mane dies tertius. ℟. Tulit ergo dñs hoiez: et posuit eū in paradiso voluptatis, Ut operaret et custodiret illum. ℣. Plantauerat autē dominus deus paradisum voluptatis a principio: in quo posuit hominē quē formauerat. Et. Lv.

DIxit aūt deus. Fiant luminaria in firmamento celi: et diuidant diem ac noctem: vt sint in signa et tpa et dies et ānos: et luceāt in firmamēto celi: et illuminēt terrā. Et factū est ita. ℟. Dixit dñs deus: nō est bonū esse hoiem solū. Faciamus ei adiutoriū simile sibi. ℣. Ade vero non inuenitebat adiutor: filis eius: dixit vero deus. Faciamus. Lv.

FEcitq; deus duo magna luminaria. Luminare maius vt preesset diei: et luminare minus vt preesset nocti. Et stellas. Et posuit eas in firmamento celi: vt lucerent super terram: et preessent diei ac nocti: et diuiderent lucē a tenebris. Et vidit deus q̄ esset bonum. Et factum est vespere et mane dies quartus. ℟. Immisit dñs sopore in adā: et tulit vnam de costis eius: et edificauit costam quam tulerat dominus de adam in mulierem: et adduxit eam ad adam: vt videret qd vocaret eam. Et vocauit nomen eius virago: quia de viro suo sumpta est. ℣. Hoc nunc os de ossibꝰ meis et caro de carne mea. Et vocauit. Lectio. vij.

DIxit etiam deus. Producant aque reptile aie viuentis:

tz volatile super terram sub firmamento celi. Creauitq; deus cete grandia:t omnem animam viuentem atq; motabilem:quam produxerant aque in spēs suas: t omne volatile ſm genus suum. ℟. Dum deambularet dñs in paradisum ad auram post meridiez: clamauit t dixit: adam vbi es? audiui dñe vocem tuam. Et abscondi me. ℣. Ecce tuam audiui in paradiso:t timui:eo q nudus essem. Et. Ad cāu.aſi. Sic erūt nouissimi ꝑmi:t ꝑmi nouissimi: multi enī sunt vocati: pauci vo 58 electi. Cant. Domine miserere. 20 a

Secundum matthēū.

In illo tempore:Dixit ihesus discipulis suis. Simile est regnuz celoꝝ homini patrifamilias:q exijt ꝑmo mane ꝑducere operarios in vineaz suā,t rel. Hom. beati gregorij pape. Lectio.ix.

In explanatione sua multa ad loquendum seti euangelij lectio postulat: quam volo si possum sub breuitate perstringere:ne vos extensa processio t prolixa expositio videatur onerare. Regnum celoꝝ patrifamilias simile dr̄:q ad excolendaz vineam suam operarios conduxit. Rum. In sudore vultus tui vescēris pane tuo:dixit dominus ad adam. Cum operatus fuerio terram:non dabit fructus suos: sed spinas t tribulos germinabit tibi. ℣. Vox eo ꝙ audisti vocem vxoris tue plus q̄ me maledicta terra in opere tuo. Lux.

Quis vero patrisfamilias. L.x. milias silitudine rectius tenet:q̄ conditor noster:q regit quos condidit:t electos suos sic in hoc mūdo possidet:quasi subiectos dñs in domo? Rum. Ubi est abel frater tuus? dixit dñs ad caym:nescio dñe: nunqd custos fratris mei sum ego? t dixit ad eum. Quid fecisti:ecce vox sanguinis fratris tui abel clamat ad me de terra. ℣. Maledictus eris sup terram:que aperuit os suum:t suscepit sanguinē fratris tui de manu tua. Quid. Lcō.xi.

Qui habet vineam:vniuersam scz ecclesiam:que ab abel iusto vsq; ad vltimum electum q in fine mundi venturus est:quot sanctos protulit: quasi tot palmites misit. Vocitaq; patrisfamilias ad excolendam vineam suam:mane:hora tertia:sexta:nona:t vndecima operarios ꝑducit. ℟. Igit̄ ꝑfecti sunt celi t terra t ois ornatus eoꝝ. Complenitq; deus die septimo opus suum quod fecerat:t requieuit ab oi opere quod patrarat. ℣. Vidit q; deus cuncta que fecerat:t erant valde bona. Com. L.xij.

Qui a mundi huius initio vsq; ad finem:ad erudiendam plebem fidelū ꝑdica-

tores ꝓgregare non ꝓsistit. Usq ne etenim mundi fuit ab adam vsq ad noe. Hora vero tertia a noe vsque ad abraham. Sexta quoq; ab abraham vsq ad moysen. Nona aũt a moyse vsq ad aduentum domini. Undecima vero ab aduentu dñi vsq ad finem mũdi. ℟. Ecce adã quasi vnus ex nobis factus est sciẽs bonum ⁊ malum. Uidete ne forte sumat ⁊ ligno vite: ⁊ viuat in eternum. ℣. Eiecitq; dñs deus adam ⁊ paradiso voluptatis: et collocauit ante paradisum cherubin ⁊ flameũ gladiũ custodiaz. Uide. ℟. Gloria creatori omnipotenti deo sit: qui reparationis fue formam: famq restauravit vitã in secula. Ui. Scõm matthẽum.

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Simile est regnum celoꝝ homini patrifamilias: qui exijt primo mane ꝓducere operarios in vineã suã. Conuentioe aũt facta cũ oparijs ex denario diurno: misit eos in vineã suã. Et egressus circa horam tertiam vidit alios stantes in foro ocioso: ⁊ illis dixit. Ite ⁊ vos in vineã meã: ⁊ quod iustum fuerit dabo vobis. Illi aũt abierũt. Iterum autem exijt circa sextam ⁊ nonam horam: ⁊ fecit similiter. Circa undecimam vero exijt: ⁊ inuenit alios stantes: ⁊ dicit illis, Quid hic statis tota die ocioso? Dicũt ei. Quia nemo nos cõduxit. Dicit illis. Ite ⁊ vos in vineam meam. Cum sero autem factum esset: dicit dominus vinee procuratori suo. Uoca operarios ⁊ redde illis mercedẽ: incipiẽs a nouissimis vsque ad primos. Cũ venissent ergo qui circa vndecimam horam venerant: acceperunt singulos denarios. Uenientes autem ⁊ primi arbitrati sunt qꝫ plus essent accepturi: acceperunt autem ⁊ ipsi singulos denarios. Et accipientes murmurabant aduersus patrẽfamilias dicentes. Di nouissimi vnã horã fecerunt: ⁊ pares nobis illos fecisti: qui portauimus pondus diei ⁊ estus. At ille respondens vni eorum dixit. Amice non facio tibi iniuriam. Nonne ex denario conuenisti mecum? Tolle quod tuum est: ⁊ vade. Uolo autem ⁊ huic nouissimo dare sicut ⁊ tibi. Aut nõ licet mihi qõ volo facere? An oculus tuus nequã est: qꝫ ego bonus sum? Sic erunt nouissimi primi: ⁊ ꝑmi nouissimi. Multi enim sunt vocati: pauci vero electi. In laud. aũ. Miserere mei deus: ⁊ a delicto meo munda me: ga tibi soli peccaui. ꝑs. Ipsum. Eli. Confitebor tibi dñe: qñi exaudisti me. ꝑs. Cõfitemini. Ali. Deꝰ deus meus ad te ⁊ luce vigilo: quia factus es adiutor meus. ꝑs. Ip-

18 42 21

sum. Ant. Benedictus es in firmamento celi: et laudabilis in secla
35 cula. Ps. Benedicite. Ant. Benedicite. Ant. Laudate dominum de celis. ps.
52 Ipsum. Cap. Benedictio. Resp. Adiutor meus esto deus. Ne derelinquas me. v. Neque despicias me deus salutaris me⁹: Ne. Ad bñ. ant. Simile est regnū celorum homini patrifamilias: qui exiit primo mane conducere operarios in vineā suā: dicit dñs. Ad.j.ant. Conuentione aūt facta cū operarijs ex denario diurno: misit eos in vineam suam. Ad.ij.anna. Ite et vos in vineam meam: et quod iustum fuerit dabo vobis. Ad.iij.anna. Quid hic statis tota die ociosi? dixerūt ei: quia nemo nos conduxit. Ad.iij.anna. Voca operarios: et redde illis mercedem suā: dicit dñs. Ad resp. Resp. Spes mea deus. A iuuentute mea. v. In te confirmatus sum ex vtero de vētre matris mee tu es meus protector. A iu. Gloria. Spes. Nota q⁹ Resp. Adiutor. in laudi. et Resp. Spes mea. Ad vesp. dñi vsq; ad dñicā. j. xl. Ad mgt ant. Dixit pfamilias operarijs suis: quid hic statis tota die ociosi? at illi respondentes dixerunt ei: quia nemo nos conduxit: ite in vineam meam: et quod iustum fuerit dabo vobis. Ante. infra hebdoma. ad magnificat bñs. Dicit nouissimi vna hora fecerunt: et pares illos nobis fecisti qui portauimus pondus diei et estus. Ant. Dixit aūt paterfamilias: amice non facio tibi iniuriam: nonne ex denario conuenisti mecum? tolle quod tuū est et vade. Ante. Tolle quod tuum est et vade: quia ego bonus sum dicit dominus. Ant. Amice non facio tibi iniuriam: nōne ex denario conuenisti mecū? tolle qd tuum est et vade. Ante Sic erūt nouissimi primi: et primi nouissimi: multi enī sunt vocati: pauci vo electi. Ant. Multi enim sunt vocati: pauci vo electi: dicit dñs. Nota q⁹ genesis legitur vsque ad caput. xl. Lcō.

Genesis 1 c

Et vidit deus q⁹ esset bonum benedixitq; eis dicens. Crescite et multiplicamini: et replete aquas maris: auesq; multiplicentur super terram. Et factum est vespere et mane dies quintus. Dixit quoque deus: Producat terra animam viuentem in genere suo: iumenta et reptilia et bestias terre sm̄ speciem suas. Factumq; est ita. Et fecit deus bestias terre: iuxta species suas: et iumenta et omne reptile terre in genere suo. Et vidit deus q⁹ esset bonum: et ait. Faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram: et presit piscibus maris et volatilibus celi et bestijs: vniuersęq; terre: omnique reptili quod mo-

netur in terra. Et creauit deus hominem ad imaginem & similitudinem suam. Ad imaginem dei creauit illum: masculum & feminam creauit eos. Benedixitq; illis deus: & ait. Crescite: & multiplicamini: & replete terram: & subiicite eam: & dominamini piscibus maris & volatilibus celi: & vniuersis animantibus que mouentur super terram. Dixitq; deus. Ecce dedi vobis omnem herbam afferentem semen super terram: & vniuersa ligna que habent in semetipsis sementem generis sui: vt sint vobis in escam: & cunctis animantibus terre: omnibusq; volucri celi: & vniuersis que mouentur: in terra & in quibus est anima viuens: vt habeant ad vescendum. Et factum est ita. Vidit q; deus cuncta que fecerat: & erant valde bona. Et factum est vespere & mane dies sextus. Igitur perfecti sunt celi & terra: & omnis ornatus eorum. Complevitq; deus die septimo opus suum quod fecerat: & requeuit die septimo ab omni opere quod patrarat. Et benedixit diei septimo: & sanctificauit illum: quia in ipso cessauerat ab omni ope suo quod creauit deus vt faceret. Iste sunt generationes celi & terre: quando create sunt in die qua fecit deus celum & terram: & omne virgultum agri anteqū oriretur in terra: omnemq; herbam regionis priusq; germinaret. Non enim pluerat dominus super terram: & homo non erat qui operaretur terram. Sed fons ascendebat e terra: irrigans vniuersam superficiem terre. Formauit igitur dominus deus hominem de limo terre: & inspirauit in faciem eius spiraculum vite: & factus est homo in animam viuentem. Plantauerat autem dominus deus paradisum voluptatis a principio: in quo posuit hominem quem formauerat. Produxitq; dominus deus de humo omne lignum pulchrum visu: & ad vescendum suaue: lignum etiam vite in medio paradisi: lignumq; scientie boni & mali. Et fluuius egrediebatur de loco voluptatis ad irrigandum paradisum: qui inde diuiditur in quatuor capita. Nomen vni phison: ipse est qui circuit omnem terram euilat: vbi nascitur aurum: et aurum terre illius optimum est. Ibiq; inuenitur bdellium & lapis onychinus. Et nomen fluuij secundi gion. Ipse est qui circuit omnem terram ethiopie. Nomen vero fluminis tertij tigris: ipse vadit contra assyrios. Fluuius autem quartus ipse est euffrates. Tulit ergo dominus deus hominem: & posuit eum in paradiso voluptatis: vt operaretur & custodiret illum.

Dominica.ir. Ad vesper. ℣.
Infra Ponam arcum. Ad mag̃r.añ.
Dixit dñs ad noe: finis vniuerse carnis venit coram me: fac tibi arcam de lignis leuigatis: vt saluetur vniuersum semen in ea. ℟o.

Deus qui conspicis: qz ex nulla nostra actione confidimus: concede ꝓpitius: vt contra aduersa omnia doctoris gentiuz protectione muniamur. ℣er. Inuita. Mñi dñs magnus dñs. Et rex magnus sup̃ omnes deos. Lcõ.j.

Gen. 6 a
De vro cũ quingentorum esset annoz: genuit sem: cham t iaphet. Cumque cepissent homines multiplicari sup̃ terrã: t filias procreassent: videntes filij dei filias hoim q̃ essent pulchre: acceperunt sibi vxores ex oibus quas elegerant. ℣. Hoc vir iustus atq; perfectus cũ deo ambulauit. Et fecit ola quecũqz precepit ei dns. ℟. Fecit sibi arcam vt saluare ꝯ vniuersum semen. Et. Ly.

Dixitq; dns. Non permanebit spũs meus in hoie in eternuz: qz caro est. Erunt̃q; dies illius centũ viginti annoz. Gigantes aũt erant sup̃ terrã in diebus illis. ℣. Dixit dñs ad noe: finis vniuerse carnis venit coram me. Repleta est terra iniquitate coz: t ego disperdaz eos cum terra. ℟. Fac tibi arcam de lignis leuigatis: mansiunculas in ea facies. Repleta. Lectio.iij.

Postq; enim ingressi sunt filij dei ad filias hoim: illeq; genuerũt. Isti sunt potentes a seculo viri fame si. Videns aũt dns q̃ multa malitia hoim esset i terra: t cũcta cogitatio cordis esset intenta ad malũ omni tẽpore: penituit eũ q̃ hominem fecisset in terra. ℣. Quadraginta dies t noctes aperti sunt cateracte celi: t ex oi carne habente spũm vite. Ingressa sunt in arcã: t clausit a tergo dns. ℟. Hoc do t filij eius: vxor illius t vxores filioz eius. In. Ly.

Et precauens in futurũ: t tactus dolore cordis intrinsecus: ait dño inquit hoim quem creaui a facie terre: ab hoie vsq; ad aiantia: a reptili vsq; ad volucres celi. Penitet enim me fecisse eos. ℣. In articulo diei illo ingressus est noe in arcã. Et filij eius: vxor illius: t vxores filioz eius. ℟. Deleta sunt vniuersa de terra: remansit aũt solus noe t q̃ cũ eo erãt in arca. Et filij. Ly.

Noe vero inuenit gratiã coram dño. Hec sunt generationes noe. Noe vir iustus atque perfectus fuit in generationibus suis: cum deo ambulauit: t genuit tres filios: sem cham t iaphet. ℣. Recordatus dominus noe: adduxit spũm sup̃ terram. Et inmute sunt aque: t prohibite sunt pluuie de terra. ℟. Reuer

seqz sunt aque:de terra: cuntes ꝛ
redeuntes:ꝛ ceperunt minui post
centū qnquaginta dies. Et. ℣. vj.

Qorrupta est aūt terra co-
ram deo: ꝛ repleta est ter-
ra iniquitate. Cūqz vidisset deus
terram esse corruptā:oīs quippe
caro corruperat viā suā super ter
rā:dixit ad noe: Finis vniuersę
carnis venit coꝝ me. ℟. Locut⁹
est dom⁹ ad noe dicens: egrede
re de arca tu ꝛ vxor tua. Filij tui
ꝛ vxores filiorum tuorum tecum.
℣. Benedixitqz eis dicens: cre-
scite ꝛ multiplicamini ꝛ replete
terram. Filij. Lectio. vij.

Repleta est terra iniquitate
a facie coꝝ: ꝛ ego disperdam eos
cū terra. Fac tibi arcā de lignis
leuigatis: mansiunculas in arca
facies:ꝛ bitumine lineis intrinse
cus ꝛ extrinsecus:ꝛ sic facies eā.
℟. Sanctificauit noe altare do-
mino:ꝛ offerens super illud holo
caustū:odoratus est dom⁹ odorē
suauitatis:ꝛ benedixit eis. Cresci
te ꝛ multiplicamini ꝛ replete ter
ram. ℣. Ecce ego statuam pactū
meū vobiscū: ꝛ cū semine vestro
post vos. Cre. Lectio. viij.

Trecentoꝝ cubitoꝝ erit lō
gitudo arce:qnquaginta cubitoꝝ
latitudo:ꝛ triginta cubitoꝝ altitu
do illius. Fenestrā in arca facies
ꝛ in cubito consummabis summi
tatē eius. Ostium autem arce po-
nes ex latere deorsum. Cenacula
ꝛ tristega facies in ea. ℟. Iō-
nam arcum meum in nubibus ce
li:dixit dominus ad noe. Et recor
dabor federis mei quod pepigi
tecū. ℣. Cūqz obduxero nubib⁹
celū:apparebit arcus meus i nu-
bibus. Et. Ad cant. ab. Semen
cecidit in terrā bonam:ꝛ obtulit
fructū in patientia. Sm lucam.

In illo tpe: Dixit iesus tur- 8 q
bis similitudine hanc. Exijt
qui seminat seminare semē suū:ꝛ
rel. Hom. bti grego. pape. L. ix.

Lectio sci euangelij quā mo
do frēs charissimi audistis:
expositione non indiget:sed ad-
monitione. Quā enim veritas p
semetipsam exposuit: hanc discu
tere humana fragilitas non pre-
sumit. ℟. Benedixit deus noe ꝛ
filijs eius:ꝛ dixit ad eos. Cresci
te ꝛ multiplicamini ꝛ replete ter
ram. ℣. Ecce ego statuam pactū
meū vobiscum:ꝛ cum semine ve-
stro post vos. Cre. Leō. r.

Sed est quod in hac ipsa ex 8
positione dominica solicite pēsa
re debeamus. Quia si nos vobis
semen verbum: agrum mundum:
volucres demōia:spinas diuitias
significare diceremus:ad creden
dū nobis mens fortitā vestra du
bitaret. ℟. Ecce ego statuam pa
ctū meū vobiscū:ꝛ cū semine vo
post vos. Neqz erit vltra diluuiū
dissipans terrā. ℣. Arcū meū po
nam in nubibus:ꝛ erit signū iter

me ⁊ inter terram. Hec qꝫ. Lxj.

Vide ⁊ isdem dominus per semetipsum dignatus est exponere quod dicebat: vt sciatis rerum significationes querere in his etiam que per semetipsuꝫ nolunt explanare. ℟. Per memetipsum iuraui dicit dñs: non adijciam vltra aquas diluuij super terram: pacti mei recordabor. Et nō perdaꝫ ago diluuij oēm carnē. ℣. Ponā arcū meū in nubibus celi ⁊ iurabo p ꝺrterā meā. Et. Lxij.

EXponendo ergo quod dixit figurate se loqui innotuit: quatinus certos vos redderet: cū vobis nostra fragilitas verbꝫ illiꝰ figuras aperiret. ℟. Cū turba plurima conuenirent ad ie sum: ⁊ de ciuitatibus ꝓperarent ad eum: dixit per similitudinē. Exijt qui seminat seminare semen suū. ℣. Et duꝫ seminat: aliud cecidit in terram bonam: ⁊ ortum fecit fructum centuplum. Exijt. Secū dum lucam.

IN illo tēpore: Cum turba plurima cōuenirent: ⁊ de ciuitatibus ꝓperarent ad iesum: dixit p similitudinē Exijt qui seminat seminare semē suū. Et dū seminat: aliud cecidit secus viam: ⁊ conculcatū est: ⁊ volucres celi comederunt illud. Et aliud cecidit supra petram: ⁊ natū aruit: qꝛ non habebat humorem. Et aliud cecidit inter spinas: ⁊ simul exorte spine suffocauerunt illud. Et aliud cecidit in terrā bonam: ⁊ ortū fecit fructum centuplū: Hec dicens clamabat: Qui habet aures audiendi audiat. Interrogabant autē discipuli eius: q̄ esset hec parabola. Quibus ipse dixit. Vobis datū est nosse mysterium regni dei: ceteris autem in parabolis: vt videntes non videāt: ⁊ audientes non intelligant. Est autem hec parabola: Semen est verbū dei. Quod autez secus viā: ij sunt qui audiunt: deinde venit diabolus: ⁊ tollit verbum de corde eoꝝ: ne credentes salui fiant. Illam qō supra petrā: qui cum audierint cū gaudio suscipiunt verbū: ⁊ ij radices nō habent: qꝛ ad tempus credunt: ⁊ in tempore tētationis recedunt. Quod autem in spinis cecidit: ij sunt q̄ audierunt: ⁊ a sollicitudinibus ⁊ diuitijs ⁊ voluptatibus vite cūtes suffocantur: ⁊ non referunt fructum. Quod autem in bonam terram: ij sunt qui in corde bono ⁊ optimo audientes verbum retinent: ⁊ fructuꝫ afferunt in patientia. In lau. aſi. Secōm magnaꝫ miserico diam tuam: miserere mei deus.

18 ℣. Miserere. Añ. Si dño mihi saluator fuerit: nõ timebo qd
42 faciat mihi homo. ℣. Confite. Añ In velamento clamabo ad
21 te de luce vigilo. ℣. Deus deus. Añ. Hymnum dicamus domino
55 deo nostro. Cani. Bñe. Añ. In tympano & choro: in chordis
52 & organo: laudate deum. ℣. Laudate. Ad bñs añ Cũ turba multa conuenirent ad iesum: & de ciuitatibus properarent ad eũ: dixit per similitudinem: exijt qui seminat seminare semen suũ. Ad. j añ. Semen cecidit in terram bonam: & ortũ fecit fructum centuplũ. Ad. ij. añ. Semen cecidit in terram bonã: & attulit fructus: aliud cẽsimũ: aliud sexagesimũ. Ad. vj. añ. Jesus hec dicens clamabat: q hȝ aures audiendi audiat. Ad. iv. añ. Qui verbũ dei retinent corde perfecto & optimo: fructũ afferunt in patientia. Ad mãt añ Vobis datũ est nosse mysteriũ regni dei: ceteris añt in parabolis: dixit iesus discipulis suis. Añe tnira hebdam dicendo. Ad bñ. & mãt. Si vere fratres diuites esse cupitis: veras diuitias amate. Añ Si culmen veri honoris queritis: ad illã celestẽ patriã cũ tocyus properate. Añ. Semen est verbũ dei: sator añt christus: omnis qui audit eum manebit in eternum. Añ. Quod añt cecidit in terrã bonã: ũ sunt q in corde bono & optimo fructum afferunt in patientia. ℭ Feria. Lcõ.

6 c Ecce ego adducam diluuiũ aquas super terrã: vt interficiat oẽm carnem: in qua spũs vite est subter celum: & vniuersa que in terra sunt consumentur. Pono ãq fedus meum tecum: & ingredieris arcã tu & filij tui: vxor tua & vxores filiorũ tuorum tecum: Et ex cunctis animantibus vniuerse carnis bina induces in arcam: vt viuant tecum: masculini sexus & feminini. De volucribus iuxta genus suum: & de iumentis in genere suo: & ex omni reptili terre: bina de omnibus ingredientur tecum: vt possint viuere. Tolles igitur tecum ex omnibus escis que mandi pñt: & cõportabis apud te: & erunt tam tibi q illis in cibũ. Fecit ergo noe omnia que preceperat illi deus. Dixitq dñs ad illum. Ingredere tu & omnis domus tua in arcam. Te enim vidi iustum coram me in generatione hac. Ex omnibus animantibus mundis tolle septena & septena: masculũ & femĩnã. De animantibus vero non mũdis duo & duo: masculũ & femĩnã. Sed & de volucribus celi septena & septena: masculũ & femĩnam: vt saluet semen super faciem vniuerse terre. Adhuc enim & post dies septem ego pluam super terrã qua

draginta diebus ⁊ quadraginta noctibus: ⁊ deleto oēm substantiā quam fecī a superficie terre. Fe cit ergo noe omnia que mandauerat ei dñs. Erat aūt sexcentorum annorum: quando diluuij aque inundauerunt super terram. Et ingressus est noe ⁊ filij eius: uxor eius ⁊ uxores filiorum eius cum eo in arcam propter aquas diluuij. De animantibus quoq; mundis ⁊ immundis: ⁊ de uolucribus: ⁊ ex oi quod mouetur super terraz: duo ⁊ duo ingressa sunt ad noe in arcaz: masculus ⁊ femina: sicut preceperat dñs noe. Cūq; trāsissent septē dies: aque diluuij inundauerunt sup terrā. Anno sexcē tesimo vite noe mense secundo: septimodecimo die mensis: rupti sunt oēs fontes abyssi magne: ⁊ cataracte celi aperte sunt: ⁊ facta est pluuia super terrā quadraginta diebus ⁊ quadraginta noctib⁹. In articulo diei illius ingressus est noe ⁊ sem ⁊ cham ⁊ iaphet filij eius: uxor illius ⁊ tres uxores filiorum eius cum eis in arcam. Ipsi ⁊ omne animal scōm genus suum: oniuersaq; iumenta in genere suo: ⁊ omne quod mouetur super terram in genere suo: cunctumq; volatile scōm genus suū: uniuerse aues omnesq; volucres ingresse sunt ad noe in arcam: bina ⁊ bina ex omni carne: in qua erat spiritus vite. Et que ingressa sunt masculus ⁊ femina ex omni carne introierunt: sicut preceperat ei deus ⁊ inclusit eum dñs extrinsecus. Factumq; est diluuium q̄ draginta diebus super terram: ⁊ multiplicate sunt aque: ⁊ eleuate runt arcaz in sublime a terra. Uehementer inundauerunt: ⁊ omnia repleuerunt in superficie terre. Porro arca ferebat sup aq̄s: ⁊ aque preualuerunt: nimis super terram: operti sunt oēs montes excelsi sub uniuerso celo. Quindecim cubitis altior fuit aqua super montes quos operuerat: cōsumptaq; est oīs caro que mouebatur super terram: uolucrus animantiū bestiaz: oīumq; reptiliuz que reptant super terram. Uniuersi homines ⁊ cuncta in quibus spiraculum vite est in terra: mortua sunt. Et deleuit deus oēm substantiam q̄ erat super terram ab homine usque ad pecus: tam reptile q̄ volucres celi: ⁊ deleta sunt de terra. Remansit autem solus noe ⁊ qui cū eo erant in arca. Obtinueruntq; aque terras centum quinquaginta diebus.

℣ Dñica d. Sabbato precedenti ad vesperas. ℟. Dum staret Ad mātī aī. Pater fidei nostre abrahā summus obtulit holocaustum super altare pro filio. Oro.

Preces nostras quesumus omnie tomine clementer exaudi; atque a pecca-

tuū vinculis absolutos: ab omnibus tuos aduersitate custodi. Per. Inuitato. Deus magnus dominus. Et rex magnus super omnes deos. Lectio prima.

Heb. 11 a

IXit autem dominus ad abram. Egredere de terra tua: et de cognatione tua: et de domo patris tui: et veni in terram quam monstrauero tibi: faciamq; te in gentem magnam: et benedicam tibi: et magnificabo nomen tuum: eriscq; benedictus. ℣. Locutus est dñs ad abram dicens: egredere de terra et de cognatione tua: et veni terram quam monstrauero tibi. Et faciam te crescere in gentem magnam. ℟. Benedicens benedicam tibi: et multiplicabo te. Et. Lectio secunda.

BEnedicam benedicentibus tibi: et maledicam maledicentibus tibi: atq; in te benedicentur vniuerse cognationes terre. Egressus est itaque abram sicut preceperat ei dominus: et iuit cum eo loth. ℣. Mouens igitur abraham tabernaculum suum: venit et habitauit iuxta conuallem mambre. Edificauitq; ibi altare domino. ℟. Dixit autem dominus ad eum: leua oculos tuos et vide: omnem terram quam conspicis tibi dabo et semini tuo in sempiternum. Edificauitq;. Lectio iij.

SEptuagintaquinq; annorū erat abram cum egredere tur de aram: tulitq; saraim vxorē suam: et loth filium fratris sui vniuersamq; substantiam quam possederant: et animas quas fecerant in arā: et egressi sunt vt irent terram chanaan. ℣. Dū staret abraham ad illicē mambre: vidit tres viros ascendētes per viā. Tres vidit et vnum adorauit. ℟. Dixitq; dñs ad abraham: ecce sara vxor tua pariet tibi filiū et vocabis nomen eius isaac. Tres. Lectio iiij.

QUmq; venissent in eam: pertransiuit abram terram vsq; ad locum siche: vsq; ad conuallem illustrem. Chananeus at tunc erat in terra. Apparuitque dominus abram: et dixit ei. Semini tuo dabo terrā hanc. ℣. Apparuerunt tres viri abrahe ad ilicem mambre: et dixit ad eum: domine si inueni gratiam in oculis tuis. Transite et requiescite in loco isto. ℟. Afferam vobis pusillum aque et lauentur pedes vestri. Transi. Lectio v.

QUi edificauit ibi altare domino qui apparuerat ei: et inuocauit nomen eius. Et inde transgrediens ad montem qui erat contra orientem bethel: tetendit ibi tabernaculum suum: ab occidente habens bethel: et ab oriente hai. Rium. Credidit abraham deo: et reputatum est ei ad iustitiam. Et ideo amicus dei appellatus est. ℟. Fuit autem iustus coram

coram domino: & ambulauit in
3 31 viis eius. Et. Lectio sexta.

Edificauit quoq; ibi altare
dño: & inuocauit nomen
eius. Perrexitq; abram vadés:
& vltra progrediens ad meridié.
Facta est autem fames in terra.
Descenditq; abram in egyptum
vt peregrinaretur ibi: preualue-
rat enim fames in terra. ℟. Cé-
tauit deus abraham: & dixit ad eū
tolle filium tuū quē dilexisti isaac:
& offeres illū ibi in holocaustū
Super vnum montium quē di-
xero tibi. ℣. Immola hoc sacri-
ficium laudis: & redde altissimo
vota tua. Super. Lectio. vij.

Cumq; prope esset vt in-
grederetur egyptum di-
xit sarai vxori sue. Noui q; pul-
chra sis mulier: & q; cū viderint
te egyptij: dicturi sunt: vxor ip-
sius est: & interficient me: & te re-
seruabunt. ℟. Dixit isaac patri
suo: pater mi? at ille respondit:
quid vis fili mi? Ecce ingt ignis
& ligna: vbi est victima holocau-
sti? ℣. Dixit aūt abrahā: deus p-
uidebit sibi victimam holocausti
fili mi. Ecce. Lectio. viij.

Dic ergo obsecro te q; so-
ror mea sis: vt bñ sit mihi ppter
te: & viuat aia mea ob gram tui.
Cū itaq; ingressus esset abrahā egy
ptū: viderūt egyptij mulierē q
esset pulchra nimis: & nūciauerūt
principes pharaonis: & laudue-
rūt eam apud illū: & sublata est
mulier in domo pharaonis: abra-
ham vero bñ vsi sunt ppter eā.
℟. Angelus dñi vocauit abra-
ham dicēs: Ne extēdas manum
tuā sup puerū q; timeas dñm.
℣. Cūq; extēdisset manū vt im-
molaret filium: ecce angelus dñi
de celo clamauit dicens. Ne.
Ad cāt. añ. Transeūte dño cla-
mabat cecus ad eum: miserere
mei fili dauid. Canta. Domine 58
Miserere. Secūdū lucam. 18 c
In illo tpe: Assumpsit ihs
duodecim discipulos suos & ait
illis. Ecce ascēdimus hierosoly-
mā: & cōsumabūt oīa q; scripta sūt
per pphetas de filio hois. & rel.
Hom. sancti gregorij pape. Lx.

Cum igit̄ ꝓditor nr̄ appro-
pinquaret hierico: cecus
ad lumē redit. Q: dñi diuinitas
defectum nr̄e carnis suscepit: hu
manū genus lumen q̄ amiserat
recepit. Cū enim deus humana
patitur: inde hō ad diuina subla
natur. ℟. Vocauit angelus dñi
abrahā de celo dicens: bñdicā ti
bi. Et multiplicabo te sicut stel-
las celi. ℣. Et bñdicēt in semine
tuo oēs gentes terre: q; obedisti
voci mee. Et multi. Lx.

Vi videlicet cecus recte
& iuxta viam sedet: & mendicā
esse describitur. Ipsa enim ve-
ritas dicit. Ego sum via. Qui
ergo eterne lucis claritatem ne

ter:cecus est. Sed si iam in rede
prose credit:iuxta viaz sedet. ℣.
Deus dñi mei abrahã dirige viaz
meam. Et cuz salute reuertar in
domum dñi mei. ℟. Dñe deus do
mini mei abraham: occurre ho
die obsecro mihi:et fac misericor
diam cum dño meo. Et. ℣cõ xj.

SI autẽ iam credidit:sed vt
eternam lucem recipiat ro
gare dissimulat: atq; a precibus
cessat: cecus quidem iuxta viam
sedet:sed minime mendicat. Si
vero credit et exorat:et iuxta viam
sedet cecus et mendicat. ℣. Ve
ni hodie ad fontem aque: et ora
ui dominum dices. Domine deus
abraham tu prosperum fecisti di
fficultatem meam. ℟. Igitur puel
la cui dixero da mihi aquam de
hydria tua vt bibam:et illa dixe
rit: bibe domine et camelis tuis
potum tribuam:ipsa est quam p̃
parauit dominus filio domini
mei. Domine. ℣cõ duodecima.

QUisqs ergo cecitatis sue
tenebras agnoscit:quisqs
hoc quod sibi deest lumen eter
nitatis intelligit:clamet medul
lis cordis: clamet et vocibus mẽ
tis dicens: Jesu fili dauid mise
rere mei. ℣. Cecus sedebat se
cus viam transeunte dño:et excla
mauit ad eum:ait illi iesus. Quid
vis vt faciam tibi? rhabboni vt
videam lumen. ℟. Stans autem
iesus iussit illũ adduci ad se:et cũ
appropinquasset:interrogauit il
lum dicens. Quid. Scõm lucã. 18 c

IN illo tempore: Assumpsit
iesus duodecim discipulos
suos:et ait illis. Ecce ascendimus
hierosolymam:et consummabun
tur oia que scripta sunt p̃ pphe
tas et filio hois. Tradetur enim
gẽtibus:et illudet:et flagellabit:et
conspuetur. Et postq̃ flagellare
rint occidẽt eũ:et die tertia resur
get. Et ipsi nihil horum intellexe
runt. Erat aũt verbum istud ab
sconditum ab eis:et non intellige
bant que dicebantur. Factum est
autem cum appropinquaret ie
richo:cecus quidam sedebat sec̃
viam mendicãs. Et cum audiret
turbam pretereuntem:interroga
bat qd hoc esset. Dixerunt autẽ
ei:q̃ iesus nazarenus transiret.
Et clamauit dicens. Jesu fili da
uid miserere mei. Et q̃ ibant
increpabant eum vt taceret. Ipse
vero multo magis clamabat: Fi
li dauid miserere mei. Stans au
tem iesus iussit illum adduci ad
se. Et cum appropinquasset: in
terrogauit illum dicens. Quid ti
bi vis faciam. Et ille dixit. Do
mine vt videam. Et iesus dixit il
li. Respice: fides tua te saluum
fecit. Et confestim vidit:et seque
batur illum magnificans deum.
Et omnis plebs vt vidit: dedit
laudem deo. In laud. aũ. Scõm
multitudinẽ miserationum tuar

18 de le dñe in ḡra mea. ℣. Mi-
serere. Añ. Deus meus es tu t
confitebor tibi: deus meus es tu t
42 exaltabo te. ℣. Confitemini.
Añ. Ad te de luce vigilo deus:
21 vt videam virtutē tuā. ℣. Deus
deus meus. Añā. Hymnum dicite
t superaltate eum in secula. Cā.
55 ℣. Benedi. Añā. Omnes angeli
eius laudate dñm de celis. ℣.
52 Laudate. Ad bñ. añ. Ecce ascē-
dimus hierosolymā: t cōsumma-
buntur omnia que scripta sunt
de filio hominis: tradetur enī gen
tibus: t illudetur: t flagellabitur:
t conspuetur: t postq̄ flagellaue
81 rint occident eum: t die tertia re-
surget. Ad. j. añā. Iter faciente
ihesu dum ambularet hiericho: ce
cus clamabat ad eum: vt lumē re-
cipere mereretur. Ad. ij. añ. Ec
ce ascendimus hierosolymam: t
consummabunt omnia que scripta
sunt p̄ p̄phetas de filio hominis.
Ad. iij. añā. Miserere
mei fili dauid: dā vis vt faciam
2 tibi dñe vt videam. Ad. iij. añā.
Trāseūte dño: clamabat cec⁹ ad
eū: miserere mei fili dauid. Ad
mḡt añ. Stans autē ihesus iussit
cecum adduci ad se: t ait illi: qd
vis vt faciā tibi dñe vt videam: t
ihesus dixit ei: respice: fides tua
te saluū fecit: t confestim vidit: t
sequebat eū magnificans deum.
Beñ. ℣. Feria secunda. Cōm.
11 d ℣. Flagellauit autē dominus
pharaonem plagis maximis t to-
mum eius: propter sarai vxorem
abram. Eccauitq̄ pharao abiaq̄
t dixit ei. Quid nam est quod
fecisti mihi? Quare non indica-
sti mihi q̄ vxor tua est? Cōf. ℣.
Quam ob causam dixisti sororē
tuam esse: vt tollerem eam mihi
in vxorē? Nunc ergo ecce cōiux
tua: accipe eam t vade. Cō. iij.
Receptiq̄ pharao sup abram
viris: t duxerunt eum t vxorē
illius t omnia q̄ habebat. Ascen
dit ergo abram de egypto: ipse
t vxor eius: t omnia que habe-
bat: t loth cum eo ad australem
plagam. Ad bñ. añ. Cecus sede-
bat secus viam: t clamabat: mise-
rere mei fili dauid. Ad mḡt añ.
Et qui preibant increpabant eū
vt taceret: ipse vero multo ma-
gis clamabat: miserere mei fili
dauid. ℣. Feria. iij. Cecus p̄cā-
Erat autē diues valde in
possessione argenti t auri.
Reuersusq̄ est per iter quo ve-
nerat a meridie in bethel: vsque
ad locum vbi primo fixerat taber-
naculum inter bethel t haiam lo
co altaris quod fecerat primo: t
inuocauit ibi nomen dñi. Cā. ij.
Sed t loth qui erat cum abram
fuerunt greges ouiū: t armēta t
tabernacula: nec poterat eos ca-
pere terra: vt habitarent simul.
Erat quippe substantia B. iij.
eorū multa: t nō quibāt habita-

re cōmuniter. Unde facta est ira inter pastores gregum abram & loth. Eo aūt tempore chananeus & ferezeus habitabant in illa terra. Ad bñ. añ. Dec⁹ magis ac magis clamabat: ut eū dñs illuminaret. Ad mḡt añ. Dec⁹ sedebat secus viam: & clamabat: miserere mei fili dauid. Feria.iij.cine. vsq; ad dñicam passionis lec.iij. leguntur de homil. euan. ynuscuiusq; fer. cū dñis dñicalibus. Et nota q; si alicuius festum etiā solēne venerit hac die nō fit de eo: sed trāsferē in sequentē diem. Inuitz. Dñm deū nr̄m. Hym. Consors. Qui hym. dicitur vsq; ad dñicā passiōis in ferial. Scōm matthēum.

63 b

IN illo tpe: Dixit ihesus discipulis suis. Cum ieiunatis: nolite fieri sicut hypocrite tristes. Exterminānt enī facies suas: vt pareāt hoīb⁹ ieiunātes. & rel. Homil. beati ioan. os aurt. L.j.

SIcut in superioribus preceptis: ita quoq; circa ieiunij obseruationem: ad perfectos fidei meritum dominus doctrine sue mandatis instituit: vt non propter humanam gloriam sicut hypocrite faciunt: sed propter futuram spem soli domino ieiunemus: a quo expectamus humilitatis huius deuotę mercedem. Lectio secunda.

Ut ergo ita ieiunāt vt magio hominibus ḡ deo placeāt: habent gdē laborē de corporis afflictiōe: sed per inanē gloriam mercedē laboris apud deum habere non possunt: qui cum solummodo id causa religionis ac fidei agere debeant: humanā potius laudem querere malunt. Lectio tertia. Et ideo ait dominus. Amen dico vobis: perceperunt mercedem suā. Et vnus quidem propositus videtur esse ieiunij: tam eius qui deo tantum deuota mente ieiunat ḡ etiam illius qui ieiunans hoīb⁹ placere desiderat. Ju.ij. nocte. Lap. Eligiare. ℣. Ego dixi. Kyrie el. Pater nr̄. ℣. Miserere mei deus fm. Nota q; ℣. Miserere. dicitur diebus fer. & in cena domini vsq; in pascha p omnes hor. post. Pater noster. videlicet ante orationem. Ad.j. post. Confessionem. Et ad completorium post. Credo in deum.

IN laudibus. Capitulum. Joel. 2 c

COnuertimini ad me in toto corde vestro: in ieunio & fletu & planctu: & scindite corda vestra & non vestimēta vestra: & conuertimini ad dominum deum vestrum: quia benignus & miserator est: patiens & multum misericors: & prestabilis super malitia. Hym. Splendor paterne. 63 Qui dicitur in laudibus vsque in diem dominicaz. Ad bñ. añ. Cum ieiunatis: nolite fieri sicut

Pro hypocrite tristes. Oratio. Resta nomine fidelibus nris: vt ieiuniorum veneranda solennia: t congrua pietate suscipiant: t secura deuotione percurrant. Per. Ad vesper. Capitu.

Joel. 2 d

Inter vestibulū t altare plorabunt sacerdotes ministri domini t dicent: parce dñe parce populo tuo: t ne des hereditatem tuā in opprobriū: vt dñent eis nationes. Nota q. Capit. Cōuertimini. In lau. et capit. Inter vestibulū. Ad vesp. cū oīonibus ppijs non mutant vsq; ad dñicam. xl. per alias vero hoīa. Capit. hoc oio. fer. dicantur. Ad mgt aīe. Thesauriçate vobis thesauros in celo: vbi nec erugo nec tinea exterminat. Oratio.

DEus qui iuste irasceris t clementer ignoscis: afflicti ppli lachrymas respice: t irā tue indignationis quā iuste meremur propitiatus auerte. per.

7 a

Feria. v. Secundum lucam.

In illo tpe: Intrauit iesus capharnaū: ce nutriōis aūt cuiusdā seruꝰ male hīo erat moriturus: q illi erat pciosus. t rel. Beati venera. bede presbi. L. ij.

Sic intelligendum est: cum impleuisset quidem omnia verba sua in aures plebis: intrasse christum capharnaūm: hoc est: quia non antequam hec verba terminasset intrauit. Lcō. ij.

Sed non est expressum p quantum tpis interuallum: cum illos terminasset sermones intrauerit capharnaum. Ipso qppe interuallo lepiosus ille mādatus est quem loco suo mattheus interponit: iste autem preoccupat. Lcō. iij.

Centurionis aūt cuiusdā seruus male hīo erat moriturus: q illi erat pciosus. Querat forte aliquis: vel pius vt inueniat: vel impius vt reprehendat: qua ratione euāgelista seruū q nō moriturus sed sanatus subinferat: oportuerit esse moriturum. Ad hīo aīe. Me etenim de die in diē q̄rit t scire vias meas volunt. Oio.

DEus qui culpa offendis penitētia placaris: preces populi tui supplicātis propitius respice: t flagella tue iracundie que pro peccatis nris merentur propitiatus auerte. p. Ad magt aīe. Quare ieiunauimus t non aspexisti? humiliauimus animas nostras t nescisti? Oio.

PArce domine parce populo tuo: vt digneris flagellationibus castigatus: in tua semper miseratione respiret. Per.

5 a

Feria. vj. Secūdā matthei.

In illo tempore: Dixit ihs suis discipulis suis: Audistis: quia dictum est antiquis: Diliges proximum tuum: t odio habebis inimicum tuum. t rel. Consilia beati remigij. Lcō. j.

Decedat enim vt talis lex daretur seruis: in qua inueniretur vt proximus diligeretur: et inimicus odio haberetur. Oportebat vero vt non talis lex daretur filijs: sed subnixior atque perfectior: in qua inueniretur: vt non solum amicus diligeretur: sed etiam inimicus. Lectio. iij.

Et cp talis lex esset data filijs: longe ante predixit ysaias prophetā cum ait: Audite verbū domini: qui tremitis ad verbum eius. Dicite fratres nri estis his qui oderunt vos: et abominantur nomen vestrum. Lectio tertia.

Et psalmista. Si reddidi retribuentibus mihi mala: decidam merito ab inimicis meis inanis. Et Iob dicit. Si gauisus sum ad ruinam inimici mei: et exultauit in eo quod bene secum est: audiat auris mea maledictionem. Ad dñs assa. Clama ne cesses: quasi tuba exalta vocem tuam. Ysa.

Ieiunia celebranda quesumus dñe benigno fauore prosequere: vt obseruantiam quaq; corporaliter exhibemus: mentibus etiam spiritalis exercere valeamus. Per. Ad magt assa. Cum videris nudum operi eum: et carnem tuā ne despexeris: tūc erumpet quasi mane lumē tuū: et anticipabit facies tua iusticia tua. Ysa.

Miserere dñe pplō tuo: et abominationibus pcio clemēter ignosce: ne dicant gentes. Vbi est deus eorum? Et sit in nobis et in cunctis famulis tuis: quod a nobis corporibusq; cunctis

Sabbato. Secundi marcus. 6 f

In illo tpe. Cū sero esset factū: erat nauis in medio maris: et ipse solus erat in terra: et videns eos laborantes in remigando: erat enim ventus contrarius eis: et circa

Dom. vnera. bede pbi. Lcō. j.

Vbertas discipulos in remigando: et contrarius eis ventus labores sanctę ecclesię varios designant: que inter undas huius seculi aduersantes: et in mundum flatus spirituum: ad quietem patrie celestis: quasi ad fidam littoris statione peruenire conatur. Lcō.

Vbi bñ dicit: quia nauis erat in medio mari: et ipse solus erat in terra. Quia nonunq; ecclia tantis gentiliū pturis non solus afflicta: sed et fedata est: vt (si fieri possit) redemptor ipsius eas prorsus deseruisse ad tps videretur. Luc.

Unde est illa vox eius inter undas procellasq; tentationum uersantium deprehense: atque auxilium protectionis illius gemendo querentis. Et quid domine recessisti longe: despicis in oportunitatibus: in tribulatione? Ad dñs assa. Cū facis eleemosynas: nesciat sinistra tua quid faciat dextera tua. Matth.

Desto dñe supplationibus nostris: vt hoc solenne ieiunium quod quimabus corporibusq; cu

rándis salubriter institutum est. tenoto strenuis celebremus. per. ℣ Dominica.j.in.xl. sabbato p cedenti ad vesperas. Capitulum. 2.cor. 6 a Hortamur vos ne in vacuum gratiam dei recipiatis: ait enim tempore accepto exaudiui te: et in die salutis adiui te. ℟. Angelis, 64 Hym. Aurea. Qui dicitur ad vesp. diebus sabbatorum et dominicis vsque ad dominicam passionis. ℣. Angelis suis deus mandauit de te. ℟. Vt custodiant te in omnibus vijs tuis. Ad magnificat ant. Tu autem cum oraueris intra in cubiculum: et clauso ostio ora patrem tuum. Oto.

Deus q ecclesiam tuam annua quadragesimali observatione purificas: presta familie tue: vt quod a te obtinere abstinendo nititur: hoc bonis operibus exequatur. Per. Inuita. Non sit vobis vanus mane surgere ante lucem. Quia promisit dñs coro- 62 nam vigilantibus. Hym. Primo dierum. Ante et psal. dñicale. ℣. Scuto circundabit te veritas eius. ℟. Non timebis a timore nocturno. Ser. san. aug. cpt. ℣.j.

Rogo vos et admoneo fratres charissimi: vt in isto legitimo ac sacratissimo tempore (exceptis dominicis diebus) nullus prandere presumat: nisi forte ille qui ieiunare infirmique non permittit. ℟. Ecce nunc tempus acceptabile: ecce nunc dies salutis: commendemus nosmetipsos in multa patientia: in ieiunijs multis. Per arma iustitie virtutis dei. ℣. In oibus exhibeamus nosmetipsos sicut dei ministros in multa patientia. Per. ℟.

Quia alijs diebus ieiunare aut remedium aut premium est. In quadragesima nō ieiunare: peccatum est. Alio tpe q ieiunat accipiat indulgentiā. In q̄dragesima q pōt ieiunare et nō ieiunat sentiet penā. ℟. In oibus exhibeam nos sicut dei ministros in multa patientia: vt nō vituperetur ministerium nostrum. ℣. Ecce nūc tpus acceptabile: ecce nunc dies salutis; emendemus nosmetipsos in multa patientia. Vt. Leō. iij.

Et ipse tamen qui ieiunare non prevalet: secretius sibi soli: aut si est alius infirmus cum ipso in domo sua preparet quod accipiat: et illos q ieiunare ualent ad prandium non inuitet: quia si hoc fecerit: non solum deus: sed et homines intelligere possunt illū non pro infirmitate nō posse: sed p gula ieiunare nō velle. ℟. Emendemus in melius que ignoranter peccauimus: ne subito occupati die mortis: cū ramus spatiū penitētie: et inuenire non possimus. Attende dñe et miserere: quia peccauimus tibi,

℣. Peccauimus cum pñbus nr̃is: iniuste egimus: iniquitatem fecimus. Attende. Lectio.iij.

Sufficiat illi q̃ ipse ieiunare non prealet: ꝛ magis cum gemitu ꝛ suspirio ꝛ animi dolore manducet. Pro eo q̃ aliis ieiunantibus ille abstinere nõ põt: q̃s opus est vniuersis infirmo secretius sibi solutaut alio infirmo similiter faciat ꝓparare. ℟. In ieiunio ꝛ fletu orabãt sacerdotes dicentes. Parce domine parce populo tuo: ꝛ ne des hereditatem tuam in perditionem. ℣. Inter vestibulum ꝛ altare plorabunt sacerdotes dicentes. Parce. Jn.ij.noct.℣. In manibus portabunt te. ℟. Ne vnquam offendas ad lapidem pedem tuum. Lcõ.v.

Quia non ei opz vt aliquẽ hñũ roget ad pñdium: ne sibi augeat etiã de alterius gula peccatũ. Pro eo tñ q̃ non pót ieiunare: amplius pauperibus eleemosynam erogare dz: vt peccata que non pót ieiunando curare: possit eleemosynas dãdo redimere. ℟. Paradisi portas aperiet nobis ieiunij tempus: suscipiamus illud orãtes ꝛ deprecãtes. Vt in die resurrectionis cũ dño gloriemur. ℣. Ecce nunc tẽpus acceptabile: ecce nũc dies salutis: cõmẽdemus nos metipsos in multa patientia, Et in. Lcõ.vi.

Bonum est ieiunare frẽs: sed melius est eleemosynas dare. Si aliquis vtrũq; potest: bonum est: si vero non potest: melius est eleemosynam dare. Si possibilitas nõ fuerit ieiunandi: eleemosyna sufficit sine ieiunio. Jeiunũ vo sine eleemosyna olno non sufficit. ℟. Abscondite eleemosynam in sinu pauperis: ꝛ ipsa orabit ꝓ vobis ad dñm. Vt sicut aq̃ extinguit ignem: ita eleemosyna extinguit peccatum. ℣. Date eleemosynã: ꝛ ecce omnia mũda sunt vobis. Quia. Lvii.

Ergo si aliquis nõ potest ieiunare eleemosyna sine ieiunio bonum est. Nisi forte si ita sit aliquis pauper: vt non habeat omnino quod tribuat. ℟. Scindite corda vestra ꝛ non vestimenta vestra: ꝛ conuertimini ad dñm deũ. Quia benignus ꝛ misericors est. ℣. Derelinquat impius viã suã: ꝛ vir iniquus cogitatiões suas: ꝛ reuertat ad dñm ꝛ miserebit eius. Quia. Lviij.

Illus ergo qui non habuerint vnde tribuere: sufficit voluntas bona: ꝑm illud quod scriptum est. Gloria in excelsis deo: ꝛ in terra pax hominibus bone voluntatis. ℟. Tribularer si nescirem misericordias tuas domine: tu dixisti nolo mortem peccatoris: sed vt conuertatur ꝛ viuat, Qui chananeam ꝛ publica

tum vocasti ad penitentiam. ℣. Et petrum lachrymantem suscepisti misericors domine. Qui. Ad cāu.aī. Non in solo pane vivit homo: sed in oi verbo qō procedit ex ore dei. ℣. Sup aspidem t basiliscum ambulabis. ℟. Et conculcabis leonē t draconem. Secundum matthæum.

IN illo tempore: Ductus est iesus in desertum a spiritu: ut tentaretur a diabolo. Et cum ieiunasset quadraginta diebus t quadraginta noctibus: postea esurijt. t reliqua. Homilia beati gregorij pape. Lectio.ix.

Dubitari a quibusdam solet: a quo spū ductus sit iesus in desertū: propter hoc q subditur. Assumpsit eum diabolus in sanctam ciuitatem: t rursum: assumpsit eum in montē excelsum valde. ℟. Angelis suis mandauit de te: ut custodiant te in omnibus vijs tuis. In manibus portabunt te: ne vnquaz offendas ad lapidē pedem tuum. ℣. Super aspidem t basiliscum ambulabis: t conculcabis leonem t draconē. In. Lcō.x.

Sed vere t absq; vlla questione conuenienter accipitur: vt a sancto spū in desertū ductus fuisse credat: vt illuc eum suus spūs duceret: vbi hunc ad tentandum spūs malignus inueniret. ℟. Frange esurienti panem tuum: t egenos vagosq; induc in domum tuam. Tunc erumpet q̃si mane lumen tuū: t ante ibit faciem tuā iustitia tua. ℣. Cū videris nudū operi eum: t carnez tuam ne despexeris. Tunc. Lcō.xi.

Sed ecce cuz dñs deus homo vel in excelsum montez vel in sanctam ciuitatem a diabolo assumptus: mēs refugit: humane hoc audire aures expauescūt. Cui tamen non esse incredibilia ista cognoscimus: si in illo t alia facta pensamus. ℟. Derelinquat impius viam suam: t vir iniquus cogitationes suas: t reuertatur ad dñm: t miserebitur eius. Quia benignus t misericors est: t prestabilis super malitia dominus deus noster. ℣. Nō vult mortē peccatoris: sed vt conuertat t viuat. Quia. Lcō.xij.

Certe iniquorum omnium caput diabolus est: t huius capitis membra sunt omnes iniqui. An non membrum diaboli fuit pilatus? An nō diaboli mēbra fuerunt persequentes: t milites crucifigentes fuerunt? ℟. Ductus est iesus in desertum a spiritu: vt tentaretur a diabolo. Et accedens tentator: dixit ei. Si filius dei es: dic vt lapides isti panes fiant. ℣. Et cum ieiunasset quadraginta diebus t quadraginta noctibus: postea esurijt. Et ac. Secūdū matthæum.

In illo tẽpore ductus est iesus in desertũ a spũ: vt tentaret a diabolo. Et cum ieiunasset q̃draginta dieb' t q̃draginta nocte: postea esurijt. Et accedens tẽtator dixit ei. Si filius dei es: dic vt lapides isti panes fiant. Qui rñdẽs dixit. Scriptũ est. Non in solo pane viuit homo: sed in omni verbo q̃ procedit de ore dei. Tũc assumpsit eũ diabolus in sanctã ciuitatẽ: t statuit eũ supra pinnaculũ tẽpli: t dixit ei. Si filius dei es: mitte te deorsũ. Scriptũ est enim: q; angelis suis mãdauit de te: t in manibus tollẽt te: ne forte offendas ad lapidẽ pedem tuum. Ait illi iesus rursum. Scriptũ est. Non tentabis dñm deũ tuum. Iterũ assumpsit eum diabolus in montẽ excelsum valde: t ostẽdit ei omnia regna mũdi: t gloriam eorum: t dixit ei. Hec omnia tibi dabo: si cadens adoraueris me. Tunc dixit ei iesus. Vade satana. Scriptum est enim. Dominum deum tuum adorabis: t illi soli seruies. Tunc relict eũ diabolus: t ecce angeli accesserunt: t ministrabant ei.

Oio. Deus g ecclesiã. In tabernaculi. Cor mundũ crea in me deus: t spũm rectum innoua in visceribus meis. ℣. Miserere. Alia. 18
O dñe saluum me fac: o dñe bene prosperare. ℣. Confite. Alia. 42
Sic benedicã te in vita mea do mine: t in nõe tuo leuabo manꝰ meas. ℣. Deus deus. Alia. Jn 52
spũ humilitatis t animo contrito suscipiamur a te domine: t sic fiat sacrificium nostrum: vt a te suscipiatur hodie: t placeat tibi dñe deus. Cant. Benedicite. 55
Alia. Laudate deum celi celorũ: t aque oẽs. ℣. Laudate. Cap. 52
Hortamur. ℟. Participes me fac deus omnium timentium te. Et custodientium mandata tua. ℣. Aspice in me dñe t miserere mei: sm iudiciũ diligentium nomen tuum. Et. Hym. Eterne rerum. 62
℣. Dñe refugiũ factus es nobis. ℟. A generatione t pgenie. Ad bñ. alia. Ductus est iesus in desertum a spũ: vt tentaret a diabolo: t cum ieiunasset quadraginta diebus t quadraginta noctibus: postea esurijt. Oratio. Deus qui ecclesiam. Ad.j.alia.
Jesus autem eũ ieiunasset quadraginta diebus t quadraginta noctibus postea esurijt. Capi. Dñe miserere. Quod capi.de ℣ 132
totam. xl.in.xij lec. Capi.vero. Pacem. diebus fer. Ad.iij.alia. 133
Tũc assumpsit eum diabolus in

sanctam ciuitatem: & statuit eū su
pra pinnaculū templi: & dixit ei: si fi
lius dei es: mitte te deorsū. Cap.
148 Dorabimus. ℣. Scuto. Oratio.
Deus qui ecclesiam. Ad vi. añ.
Vade satphana: non tentabis do
minum deum tuum. Cap.
Isaie 58 a CLama ne cesses: quasi tu
ba exalta vocem tuam: & annun
cia populo meo scelera eorum:
& domui iacob peccata eorum:
me etenim de die in diem que
runt: & scire vias meas volunt. ℣.
21 In manibus. Oratio.
02 DEus hostes nostros domine su
perandos presta quo: vt auxilium
tuū iugiter tibi placitis & bonis
operibus impetremus. Per. Ad
ix. añ. Dominū deū tuū adora
bis: & illi soli seruies. Cap.
Isaie 58 b FRange esurienti panem
2 tuum: & egenos vagosq; induc in
domū tuam: cū videris nudū ope
ri eū: & carnem tuā ne despexeris.
℣. Super aspi. Oratio.
EUs qui iuste irasceris: & 03
clementer ignoscis afflicti popu
li lachrymas respice: & iram tue
indignationis quam iuste mere
mur: propitiatus auerte. Per.
Ad vi. cap. Dorabimus. ℣. Ab
omni via mala prohibui pedes
meos. Vt custodiam mandata tua
domine. ℣. A iudicijs tuis non
declinaui: quia tu legem posuisti mi
hi. Vt. Gloria. Ab omni. Hym.
64 Aures. ℣. Angelis suis. Ad
matut. Ecce nunc tempus accep
tabile: ecce nunc dies salutis: in
ijs ergo diebus exhibeamus nos
ficut dei ministros in multa pa
tientia: in vigilijs: in ieiunijs: in
charitate non ficta. Oratio. De⁹
qui ecclesiam. ¶ Nota q; dicti
nocturnorum. Scuto. In mani
bus. & Sup aspidem. ad noc. q⁹
horas dici. Et ℟. Participem.
cum ℣. Dñe reflgium. in lau. &
℟. Ab omni via. cum ℣. An
gelis suis. Ad vesp. dicuntur dñi.
& fer. diebus vsq; ad dñicam pal
sionis. ¶ Fer. ij. Hōm matheus.
IN illo tēpore: Dixit ihesus di 25 c
scipulis suis. Cum venerit fi
lius hominis in maiestate sua &
omnes angeli cum eo: tunc sede
bit super sedem maiestatis sue.
Et rel. Homi. Remigii. Lectio.
POst biduum dño passurus:
a traditus: flagellandus: &
illudendus: & sputis liniendus:
ad extremum vero crucifigend⁹:
aceto & felle potandus: sepulchre
predixit se in maiestate venturum
& gloriam triumphantis premisit:
vt scandala q̄ secutura erant: hoc
premio recompensaret. Lectio ij.
AIt enim. Cū venerit filius
hois &c. Sed notanda est
scientia filij dei aduersus hereti
cos. Fuerunt enim heretici q ne
gauerūt dñm in eadem forma ser
ui nūc manere quaz assumpsit ex
virgine: propterea q̄ apostolus

dicit. Et si nouerámus christum
secundum carnem: sed iam nunc
non nouimus. Lectio.iij.

SI enim christus in eadem
forma serui nũc non manet: quá
assumpsit ex virgine: quo verum
est q̃ mirantibus apostolis prote
stati sunt angeli dicentes: hic ie-
sus qui assumptus est a vobis: sic
veniet: quemadmodũ vidistis eũ
euntẽ in celũ? Jn.ij.nõc. Capl3.

Eze. 18 c HAnima que peccauerit ip-
sa morietur: filius non porta-
bit iniquitatẽ pĩj: et pater nõ porta
bit iniquitatem filij: iustitia iusti su
per eũ erit: et impietas impij erit
super eũ. ℣. Jn manibus. Oro.

PAcem nobis tribue dñe
ne q̃s mentis et corporis: vt
per ieiunium nostre fragilitatis:
et manifesti subijciantur hostes:
et inuisibiles excludantur. Per.
Que oratio cũ suprãdicto capi.
dicitur fer. diebus vsq̃ ad dñi
cam passionis. Jn laud. Capl.

esaie. 55 b ORelinquat impius viam
suam: et vir iniquus cogi-
tationes suas: et reuertatur ad dñ
minũ: et miserebitur eius: et ad de
um nostrum: quoniam multus est
ad ignoscendum. Hymn. Jam

64 christe sol. Quod cãp. cũ hym.
et oratio. propĩjs dicitur in lau.
di.iij. et vespe. vsq̃ ad dominicam
passionis. Ad benedictus añ.
Venite benedicti patris mei: per
cipite regnum: quod vobis para
tũ est ab origine mundi. Oratio.

OConuerte nos deus salutã
ris noster: et vt nobis ieiu
nium quadragesimale pficiat: mẽ
tes nostras celestibus instrue dõ
ciplinis. Per. Post primam
beate marie: vel etiam in nocte
post matutinum per totam.xl. dõ
bus fer. dicantur ps specialeo cũ
letanijs: et orationibus suis ps spe
cialeo sunt isti. Domine ne in fu 2
rore. j. Beati quorũ. xl. Dñe
ne in furore. xij. 13. Miserere
mei deus. 18. Domie exaudi. De 35
profundis. 47. et. Dñe exaud. 50
ij. Ad.iij. caplm. Derelinquat.
Oratio. Conuerte. ¶ Nota q̃
oratio que dicitur in laud. per to
tam.xl. dicit fit ad.iij. Dominica
les vero dñr in vesper. laud. et. iij.
Nota q. ad. vj. caplm. Clama.
Oratio. Ad hostes. et ad. ix. cap.
Frange. Oratio. Deus qui iuste.
dñicis et fer. diebus dicitur vsq̃
ad dñicam passionis. Dicta missa
que dicit ad. ix. dicatur. vel. hym.
Audi benigne. Qui dñ fer. die- 64
bus vsq̃ ad dominicam passionis.
Ad mgt añ. Quod vni ex mini
mis meis fecistis: mihi fecistis:
dicit dominus. Oratio.

HAbsolue q̃s dñe nostrorum
vincula peccatorum: et q̃gd pro
eis meremur: propitiatus auerte
Per. Post completorium vero
hora congrua dicitur vigil. mor
tuor. Modie etiam et nocte vi

cuntur vespa añ cenam. Ad com
64 plcio. dicit hym. Christe q lux.
In feria. vsq; in cenam dñi.

℣ Feria.iij. Scōm ℳatthæum.

21 a IN illo tēpore: Cum intras-
set iesus hierosolymam: cō-
mota est vniuersa ciuitas dicens.
Quis est hic? Et rel. ℍomelia
beati ioannis os auri. Lectio.j.

QVerito commouebant prō-
pter rem mirabilē. Homo
laudabatur quasi deus: sed deus
laudabatur in homine. Dicebant
enim: os anna filio dauid. V ij.
P uto añ quod nec ipsi q̄ lauda
bant sciebāt q̄ō laudabāt: ꝙ spūs
subito ingressus in eos: nesciente
illo: verba veritatis fundebat. Et
intrauit iesus in tēplū dei. L. iij.
H oc erat propriū boni filij: vt
veniens ad domū curreret ꝓpter
z illi honorem redderet: qui ge-
nuit eum: vt tu imitator christi fa
ctus: cum aliquam ingressus fue-
ris ciuitatem: primum ante om-
nem actum ad ecclesiam curras.
Ad ꝓ̄ncipiū añ. Domus mea domus
orationis vocabitur. Oratio.

RESpice domine familiam
tuam: z presta: vt apud te
mēs nra tuo desiderio fulgeat: q̄
se carnis macerationē castigat.
Per. Ad magt añ. Intrauit ie
sus in templum dei: z ejiciebat om
nes vendentes z ementes: z men
sas numularioꝝ: z cathedras
vendentiū colūbas euertit. Ho.

ASCendant ad te dñe ꝓ
ces nostre: z ab ecclesia tua
cūctam repelle nequitiā. Per.

℣ Feria.iiij. Scōm ℳatthæum.

IN illo tpe: Accesserunt ad 12 c
iesum quidam de scribis z pha
risæis dicentes. Magister volu-
mus a te signum videre. Et rel.
Homel. bti Remigij. Lectio.j.

QVm autem consummasset
iesus sermones aduersus
calumniam scribarum z pharisæo
rum: quidam ex eis respondērūt
dicentes. Magister volumus a
te signum videre. Lectio ij.

HOc est quod dicit: tunc
idest consummato sermo- 37
ne z finito aduersus blasphemias
eor. Quod añ respondērūt ma
nifestat cum ait. Magister volu
mus a te signum videre. Magi-
strū enim vocauerūt callide: non
vt crederent vel discerent: sed vt
deciperent. L. cctio tertia.

QVare añ interrogauerūt
vel vnde: aut quale signum que
rebant ab eo de celo? Cū dicit tē
tantes: ostendit q̄ non simplici
intentione interrogauerūt. Item
quod dicit de celo: insinuat qua-
le signum petierunt. Sic enim
postulabant signum ab eo fieri:
quasi ea non essent signa que vi-
debant. Ad ꝓ̄ncipiū añ. Generatio
hec prava z peruersa signum que
rit: z signū non dabitur ei nisi si
gnum ionę prophete. Oratio.

PRēce nostras quesumus domine clementer exaudi: r contra cuncta nobis aduersantia tuerā tue maiestatis extende. Per. Ad magnificat ant̄ phonā. Sicut fuit ionas in ventre ceti tribus diebus r tribus noctibus: ita erit filius hominis in corde terre. Oratio.

EXaudi nem populi tui qs domine benignus intende: vt q per abstinentiam macerantur in corpore: per fructum boni operis reficiantur in mente. Per dn̄. Feria.v. Sēm Matthēum.

15 b IN illo tpe: Egressus ihesus secessit in partes tyri r sidonis. Et ecce mulier chananea a finibus illis egressa clamauit. Et rel. Dom. xiii. remigij cpt. Lcō.j.

HIs nanq; verbis aperte demonstratur supiozis r inferiozis narrationis cōnexio. Aīt enim. Cū trāsisset inde. Inde videlz ab loco in quo scribe r pharisei discipulos dñi calumniati sunt: q nō lotis manibus panes manducarent. Lectio secunda.

RElinquit enim dñs suos calumniatozes: scribas scilicet r pharisēos: r venit in partes tyri r sidonis. Quare venit? Videlicet vt tyros sidonios q curaret. Lēti.

SIue vt filiaz huius cananitidis mulieris: quaz beatus marcus syrophenissam nōiat a demonio liberaret: quatinus per fidez illius mulieris: perfidiā scribarū r pharisēorum reprehenderet r condēnaret. Ad dñs ait. Nō sum missus nisi ad oues que perierant domus israel: dicit dominus. Glo. 8 12

OMnipotēs sempiterne deus: qui in obseruatione iustitie r eleemosynarum largitione: posuisti nostroz remedia peccatoz: cōcede nobis: mente r corpore semper tibi esse deuotos. p. Ad mag. ant̄. O mulier magna r fides tua: fiat tibi sic petisti. Glo.

TAli qs domine pplis christianis: r que profitentur agnoscere: r celeste munus diligere quod frequentant. Per. Feria.vj. Sēcūdū Iohannem.

5 I N illo tpe: Erat dies festus iudeoz: r ascendit ihesus hierosolymam. Et reliqua. Dō beati augustini epi. Lcō.ij.

MIrū nō esse debet a deo factū miraculū: mirū eni est si homo fecisset. Magis gaudere mirarios debemus: q dñs r saluator noster ihesus christus homo factus est: qs q diuina miracula inter homines deus fecit. Lcō.ij.

PLus enim ad salutem nostram attinet quod factum est propter homines: qs quod fecit deus inter homines. Et plus est q vitia sanauit animarum nostrarum: qs q sanauit langziores corpoꝝ mortaliū. Lectio tertia.

SEd hoc ipsa anima non cum nō

erat aquo sananda erat: t oculos habebat in carne: vnde facta corporalia videret: nondum habebat sanos in corde: vnde deus latentem cognosceret: fecit quod videri poterat: vt sanaretur vnde videri non poterat. Ad bendicta. Angelus dñi descendebat de celo: mouebatur aqua: t sanabatur vnus. Oratio.

Esto domine propitius ple bi tue: t quam tibi facis esse deuotam: benigno refoue misericordie auxilio. Per. Ad magnificat ant. Domine non habeo hominem: vt cum mota fuerit aqua: mittat me in piscinam. Oratio.

Mentes nostras quesumus domine lumine tue visitationis illustra: vt videre possimus que agenda sunt: t que recta sunt agere valeamus. Per. ¶ Sabbato. Secundum Matthæum.

In illo tempore: Assumpsit ihesus petrum iacobum t ioannes fratrem eius: t duxit illos in montem excelsum seorsum: t transfiguratus est ante eos. Et reliqua. Homelia beati Remigij. Lcō. j.

Ostendunt autem dñs gloriam sue claritatis discipulis: pulchre duxit eos in montes: vt doceret: q necesse est omnib⁹ qui eam contemplari desiderant: vt non in infimis voluptatibus tacēt: non illecebris carnalibus deseruiant: non mundi cupiditatibus inhereant: sed amore superne spei ad celestia erigant. Lcō. j. Et quantus sit humane fragilitati: angelice munditie castitatis pacis t dilectionis iustitieque vitam imitari studeant: in illum qui dicit. Nostra autem conuersatio in celis est: vnde expectamus saluatorem nrm ihesum christū iustum. Allegorice mons iste significat celum. Lectio. iij. Manifestaturus ergo dñs gloriam sue claritatis discipulis: pulchre duxit eos in montem: vt tanti ipsi q etiā cēteros discerēt q ea cōtemplari sciunt quatinus nō in hui⁹ seculi profundo ea q rāt: sed in celestis beatitudinis regno. Ad dñs ant. Assumpsit ihesus discipulos suos: t ascendit in montem: t transfiguratus est ante eos. Oro.

Populū tuū dñe propitius respice: atque ab eo flagella tue iracundie clementer auerte. Per. Dominica. ij. xl. Sabbato precedenti ad vesp. Capitulum.

Rogamus vos t obsecramus in domino ihesu: vt quemadmodum accepistis a nobis: quomodo vos oporteat ambulare t placere deo: sic t ambuletis: vt abunderis magis. Rē. Ecce odor. Ad magnificat ant. Domine bonum est nos hic esse: si vis faciamus hic tria tabernacula: tibi vnum: moysi vnum: t helie vnum. Oratio.

1.thes. 4 a

Gen. 27 a

Deus qui conspicis omnia nos virtute destitui: interius exteriusq; custodi: ut ab omnibus aduersitatibus muniamur in corpore: et a prauis cogitationibus mundemur in mente. Per. Inuitatio. Ploremus coram domino. Qui fecit nos. Lectio.j.

Senuit autem isaac: et caligauerunt oculi eius: et videre non poterat. Vocauitq; esau filium suum maiorem: et dixit ei. Fili mi. Qui respondit. Adsum. Cui pater. Vides iquit q̄ senuerim: et ignorem diem mortis mee. ℟. Tolle arma tua pharetram et arcum: et affer de venatione tua: ut comedam. Et benedicat tibi anima mea. ℣. Cumq; venatu aliqd attuleris: fac mihi inde pulmentum ut comedam. Et. Lectio.ij.

Sume arma tua: pharetram et arcum: et egredere foras. Cumq; venatu aliquid apprehenderis: fac mihi inde pulmentum: sicut velle me nosti: et affer ut comedam: et benedicat tibi anima mea anteqū moriar. ℟. Surge pater: et comede de venatione filij tui. Quomodo tam cito inuenire potuisti fili mi? voluntas dei fuit pater: ut cito mihi occurreret quod volebam. ℣. Manus quidem manus sunt esau: loquela autem iacob. Quomodo. Lectio.iij.

Quod cum audisset rebecca: et ille abisset in agrum: ut tradet filio suo iacob. Audiui patrem tuum loquentem cum esau fratre tuo: et dicentem ei. Affer mihi de venatione tua: et fac cibos ut comedam: et benedicam tibi coram domino anteqū moriar. ℟. Ecce odor filij mei: sicut odor agri pleni: cui benedixit dñs: crescere te faciat deus meus sicut arenam maris. Et det tibi de rore celi benedictionem. ℣. Qui maledixerit tibi sit ille maledictus: et q̄ benedixerit tibi: benedictionibus repleat. Et. Lectio.iiij.

Nunc ergo fili mi acquiesce consilijs meis: et pergens ad gregez affer mihi duos hedos optimos: ut faciam ex eis escas patri tuo: quibus libenter vescitur. Quos cum intuleris et comederit: benedicat tibi priusq; moriat. ℟. Det tibi deus de rore celi et de pinguedine terre abundantiā: seruiant tibi tribꝰ populi. Esto dñs fratrū tuorū. ℣. Et incuruentur ante te filij matris tue. Esto. Lectio.v.

Qui ille respondit. Nonne ecce esau frater meus homo pilosus est: et ego lenis? Si attrectauerit me pater meus: et senserit: timeo ne putet me sibi voluisse illudere: et inducat super me maledictionem pro benedictione. ℟. Quis igitur ille est: qui modum captam venationem attulit mihi? et comedi ex omnibꝰ priusq; tu venires, Benedixiq; ei: et erit benedictus.

dicet. ℣. Dñm tuū illū adorabis: & ipm solum seruies: & benedicet panibus tuis & aquis eius: & auferam infirmitatem in medio tui. Lectio. vi.

Ad quem mater. In me sit ista maledictio fili mi: tantum audi vocem meam: & pge affer que dixi. Abiit: & attulit: & dedit matri: parauit illa cibos: sicut nouerat velle patrem illius: & vestib⁹ esau valde bonis: quos apud se habebat domi: induit eum pelliculas hedorū circūdedit: manibus: & colli nuda protexit. ℟. Dum exiret iacob de terra sua: vidit gloriam dei: & ait. Quam terribilis est locus iste? nō est hic aliud nisi domus dei: & porta celi. ℣. Vere dominus est in loco isto: & ego nesciebā. Quā. Lectio. vii.

Dedit q̄ pulmentum: & panes quos coxerat tradidit. Quibus illatis dixit. Pater mi? At ille respondit. Audio. Quis es tu fili mi? Dixitq̄ iacob. Ego sum esau primogenitus tuus: feci sicut precepisti mihi. ℟. Si dñs deus meus fuerit mecū in via ista q̄ ego ambulo: & custodierit me: & dederit mihi panem ad edendū: & vestimētū quo operiar: & reduxerit me cū salute. Erit mihi dñs in refugiū: & lapis iste in signū. ℣. Surgens ergo mane iacob: tulit lapidem quē supposuerat capiti suo: & erexit in titulum; fundensq̄ oleum desuper dixit. Erit. Lectio. viii.

Surge: sede: & comede de venatione mea: vt benedicat mihi anima tua. Rursum ille ad filū suū. Quō ingt tam cito inuenire potuisti fili mi? Qui rndit. Voluntas dei fuit: vt cito mihi occurreret quē volebā. ℟. Erit mihi dñs in deū: & lapis iste quē erexi in titulum vocabit domus dei: & de vniuersis q̄ dederis mihi. Decimas & hostias pacificas offeraz tibi. ℣. Si dominus deus meus fuerit mecum in via ista qua ego ambulo: & custodierit me. Decimas. Ad canti. añ. O mulier magna est fides tua; fiat tibi sicut petisti. Scōm matthēū. 15

In illo tempore: Egressus Iesus secessit in partes tyri & sydonis. & reliqua, Hom. beati ioannis aurei. Lcō nona.

Fratres mei dilectissimi: dicit aliquis: Feci peccata multa & magna. Et quis est de hominibus qui nō peccet? Tu dic. Errani super omnes homines. Sufficit tibi in sacrificio ista cōfessio. Dic tu primus iniquitates tuas: vt iustificeris. Cognosce ergo: quia peccator es. Habe tristitiam. Esto ac si desperatus & mestus. Sed & lachrymas compunctus effunde. ℟. Orauit iacob & dixit: domine qui dixisti mihi: reuertere in terram natiuitatis tue. Erue me de manu fratris mei

quia valde eum timeo. ℣. Deus in cuius conspectu ambulauerũt patres mei: dñe q pascis me a iuuentute mea. Eruc. Lectio. x.

MUnquid aliud aligd fuit in meretrice q̃ lachrymarum effusio? Et ex hac profusione inuenit presidium. Et accepta fiducia accessit ad iesum. Sed ve niamus ad chananeã: Quid ergo euãgelista? Et inde transiens iesus venit in partes tyri ⁊ sydonis: ⁊ ecce mulier chananea ⁊c. ℣. Dixit angelus ad iacob. Dimitte me, aurora est: respondit ei: non dimittam te nisi benedixeris mihi: ⁊ benedixit eum in eodem loco. ℣. Cumq̃ mature surrexisset iacob: ecce vir luctabatur cum eo vsq̃ mane: ⁊ cum videret q̃ eũ superare non posset: dixit ad eum. Dimitte. Lcõ. xj.

QIrare euangelistam. Ecce mulier caput pcti: arma diaboli: expulsio paradisi: delicti mr̃: corruptio legis antiq̃. Ecce mulier veniebat ad iesum. Mulier alienigena: de gẽtibus nouella plãtario. ℣. Vidi dñm facie ad faciẽ. Et salua facta est anima mea. ℣. Et dixit mihi: nequaq̃ vocaueris iacob: sed israel erit nomen tuum. Et salua. Lcõ. xij.

QIrũ negocium. Judei fugiunt: chananea requirit: domestici derelinquũt: alienigena ãrit. Ecce mulier de finibus illis egressa: clamabat dicens. Miserere mei fili dauid. Mulier ista euãgelista efficit. Probauit aũt diuini consilij sacramentũ: quando diuinã virtutem obsecrat: ⁊ carnis naturam confitetur dicens. Miserere mei fili dauid. ℣. Cũq̃ audisset iacob q̃ esau veniret ptra eũ: diuisit filios suos ⁊ vxores dicens: si pcusserit esau vnam partem saluabitur altera. Libera me dñe q̃ diristi mihi: multiplicabo semen tuũ sicut stellas celi: ⁊ sicut arenã maris: que p̃ multitudine numerari nõ põt. ℣. Dñe qui dixisti: reuertere in terrã natiuitatis tue: ⁊ ero tecũ. Libera. Secundum mattheum 15 b

IN illo tpe: Egressus iesus secessit in partes tyri ⁊ sydonis. Et ecce mulier chananea a finibus illis egressa: clamauit dicẽs ei. Miserere mei dñe fili dauid filia mea male a demonio vexat. Qui nõ rñdit ei vbũ. Et accedẽtes discipuli eius rogabant eum dicẽtes. Dimitte eã: q̃ clamat post nos. Ipse autem rñdẽs ait. Non sũ missus nisi ad oues q̃ perierunt domus israel. At illa venit: ⁊ adorauit eũ dicens: Dñe adiuua me. Qui rñdens ait. Nõ est bonum sumere panẽ filiorum: ⁊ mittere canibus ad manducandũ. At illa dixit. Etiam domine. Nam ⁊ catelli edunt de micis que cadunt de mensa dominorũ

fuo.Tunc respondens iesus
ait illi.O mulier magna est fides
tua:fiat tibi sicut vis. Et sanata
est filia illius ex illa hora. Glo.
supra Deus qui cõ. In laud añi. Dñe
labia mea aperies:et os meũ annũ
18 ciabit laudẽ tuã. ℣. Miserere.
Añi. Dextera dñi fecit virtutem:
42 dextera dñi exaltauit me. ℣. Cõ
fite. Añi. Factus es adiutor meus
21 deus meus. ℣. Deus deus. Añi.
Trium puerorũ cantemus hym
num :quem cantabant in cami
no ignis benedicentes dominũ.
55 Cant. Benedicite. Añia Sta
tuit ea in eternũ et in seculum se
culi:preceptum posuit et non pre
52 teribit. ℣. Laudate. ad benedi
ctus añi Egressus iesus secessit i
partes tyri et sydonis:et ecce mu
lier chananea a finib⁹ illis egres
sa clamabat dicens:miserere mei
dñe fili dauid. Ad.j añia. Cla
mabat autem mulier dicens:dñe
adiuua me: qui respondens ait:
non est bonum sumere panes fi
liorum:et mittere canibus:at illa
dixit:etiam domine:nam et catelli
edunt de mensa dominor suorũ.
Ad.iij.añi. Misisti suz ad oues
que perierant domus israel:dicit
dominus. Capi Rogamus. ℣.
supra Scuto. Glo Deus q con. Ad
v.j.añi. Domine dimitte eam : qz
clamat post nos : ait illis iesus:
non sum missus nisi ad oues que
perierunt domus israel. Ad.iij.
añia. O mulier magna est fides
tua:fiat tibi sicut petisti. Ad ma
gnificat añia. Dixit dño mulieri
chananee:non est bonũ sumere
panẽ filiorũ:et mittere canibus ad
mãducãdũ:vtiqz dñe:nã et catel
li edũt de micis q̃ cadũt de mẽsa
dñoz suoz:ait illi iesus: o mulier
magna est fides tua:fiat tibi sicut
petisti. Oratio Deus qui⁹ con, 152

℣ Fer.iij. Secundum Ioannem. ℣

In illo tempore:Dixit iesus
turbis iudeorum. Ego va
do et queritis me:et in peccato ve
stro moriemini.et reliqua. Homi
lia beati augustini. Lectio pria.

Lectio sancti euãgelij que
precessit hodiernam:ita cõ
clusérat: quia locutus est docens
in gaçophylatio dominus: que
voluit et que audistis:et nemo ap
prehendit eum: quia nondum
venerat hora eius. Lectio.ij.

Hinc disputatum est dominico
die:quod ipse donare dignatus
est. Intimauimus charitati ve
stre: quare dictum sit: nondum
venerat hora eius. Ne positum.
christum sub aliqua necessitate
fatali:vlla impietas auderet im
probe suspicari. Lectio tertia.

Nondum enim venerat hora:
qua ex ordine suo:sm ea que pre
dicta sunt de illo:non mori cogere
retur inuitus : sed occideretur
paratus. Modo autem de ipsa
passione sua:que posita erat non

in eius necessitate: sed potestate: locutus est iudeis dicens. Ego vado. Ad dñm alia. Ego principium: q t loquor vobis. Glo.

PResta quesumus omnipotens deus: vt familia tua q se affligendo carnem ab alimentis abstinet: sectando institiam: a culpa iciunet. Per. Ad magr alia. Qui me misit mecum est: t nō reliqt me solum: quia que placita sunt ei facio semper. Glo.

ADesto supplicationibus nostris omnipotens deus: t q bus fiduciam sperande pietatis indulges: consuete misericordie tribue benignus effectus. Per.

23 b T Feria.iij. Scōm matthæum.

IN illo tempore: Locutus est ihesus ad turbas: t ad discipulos suos dicens. Super cathedram moysi sederunt scribe t pharisei: t reliqua. Homilia beati Iohannis os auri. Lectio pria.

PAstquā dñs impios sacerdotes super se irruentes: quasi feroces bestias quodā venabulo acutissime responsionis prostrauit: t incorrigibilem conditionem eorum ostendit: nam laici relinquentes facile emendātur: clerici autem si mali fuerint inemendabiles sunt: tūc cōuertit sermonem suū ad apostolos t ad populum dicens. Super cathedram moysi sederunt scribe t pharisei: vt illorum confusio ad istorū fieret discipli-
nā. Infructuosum nāq; est bonum: in quo sic alter confunditur: vt alter non erudiatur. Nam t deus non propter malos castigationem super terram transmittit: sed propter bonos. Et
Sit enim q; malos flagella non corrigunt: sī malos castigat: vt corrigat bonos. Quia bonus nisi admonitus fuerit: p negligētiā euanescit. Sic t christus nunq̄ non potuit interrogationes illorum contemnere? Ad vñ. alī. Unus est enim magister vester q in celis est: dicit dñs. Orano.

PErfice quesumus dñe benignus in nobis obseruantie sancte subsidium: vt q̄ te autore facienda cognouimus: te opante impleamus. per. Ad mgr alī. Nēs autē vos frēs estis: t patrem nolite vocare vobis sup terram: vnus est enim pr̄ vester q in celis est: nec vocemini magistri: qa magister vr vnus est christus. Glo.

PRopitiare domine supplicationibus nr̄is: t animarū nostrarū medere languoribus: vt remissione percepta: in tua semper benedictione letemur. per.

20 b T Fer. iij. Scōm matthæū.

IN illo tpe: Accēdens ihesus hierosolymā: assumpsit duodecim discipulos suos secreto: t ait illi. Ecce ascēdimus hierosolymā: t rel. Homil. bti Iohan. os auri. Lec.

Omnis glia dei: z ois salus hominum: in christi morte posita est. Hec enim est res que amplius ad salutē hominum ptineat q̄ mors ipsius: nec est aliud aliquid propter quod magis deo grarias agere debeamus: q̄ propter mortem ipsius. Lectio.ij. Ideo cum turba plurima fidelium eum sequeret in via: duode cim apostolos solos tulit secreto: z illis tantummodo mortis sue annunciauit mysteriū: q̄ semper pretiosior thesaurus in melioribꝰ vasis includitur. Multi quidē viri erant cū eo: sed propter modicitatē fidei sue infirmi. Lectio. Mulier etiam mulieres: z si in fide fortes: tamen infirme in sexu. Si audissent q̄ iō christus ascendebat hierosolymam: vt interficeretur: z viri fortitan turbarentur pro infirmitate fidei: z mulieres propter mollitiem nature fue. Ad vñs ańa. Ecce ascendimus hierosolymam: z filius hois tradetur vt crucifigatur. Vio.

Populum tuum domine propitius respice: z quos ab esce carnalibus precipis abstinere: a noxijs quoque vitijs cessare concede. Per. Ad magt ańa. Sedere autem mecum non est meum dare vobis: sed ḡbus paratum est a patre meo. Vio.

Deus incōcēte restitutor: z amator: dirige ad te tuorum corda seruorum: vt spiritus tui feruore concepto: z in fide inueniantur stabiles: z in opere efficaces. Per dominū. ℣ Feria qnta. Secundum lucā. 16 ¶

In illo tempore: Dixit ie. sus discipulis suis parabolam hanc. Homo quidam erat diues: z induebatur purpura z bysso: z epulabatur quotidie splendide, z reliqua. Homilia sancti petri rauennatis. Lcō pma.

Audistis fratres hodie de paupertatis finem: z diuitiarum qualis sit exitus cognouistis: dicente domino. Homo quidam erat diues: z induebat purpura z bysso: z epulabatur quotidie splendide. Lectio.ij. Et erat quidam mendicus nomine laçarus vlceribꝰ plenus cō. Factum est inquit vt moreretur pauper: z portaretur ab angelis in sinu abrahe. Diues autem mortuus est: z sepultus est in inferno. Lectio tertia. Et n fratres q̄ rerum lamentanda mutatio: pauperem portant angeli: diuitem vrgurit infernus. En fratres mors pauperis vitam diuitis vicit: z elatio sola pauperis: totam diuitis pompam transcendit z gloriam. Ad vñs ańa. Pater abrahā miserere mei: z mitte laçarum: vt intingat extremum digiti sui in aquam: z refrigeret linguam meam. Vio.

Presta nobis q̄ dñe auxilium gr̄e tue: vt ieiunijs t eleemosynis deuotius intenti: liberemur ab hostibus mētis t corporis. per. Ad magt aff. Fili recordare q̄ recepisti bona in vita tua: t lazarus similr mala. Oratio.

Adesto dñe fidelibus tuis: t perpetuam benignitatem largire poscentibus: vt his qui te auctore t gubernatore gloriantur: t congregata restaures: t restaurata conserues. Per.

¶ Fer. vi. Secundū matthēum.

In illo tempore: Dixit ihesus turbis iudeorum t principibus sacerdotum. Homo erat paterfamilias: q̄ plantauit vineam: t sepe circundedit ea. z. reliqua. Homil. bti ioan. oo auri. Leō. j.

Homo erat paterfamilias. Homo nomine: non natura: similitudine: non veritate. Si quis ergo existimat christum hac causa etiam animam humanam esse humanam: quia dictus est homo: audiat t deum patrem hominem dictum esse. Lectio. ij.

Proscitus enim filius q̄si ppter appellationē humani nominis: q̄si purus hō fieret blasphemādus: et deū patrē inuisibilē constituū: hominē appellauit: vt dum t pater homo dī: filius de hereticorum blasphemijs liberetur. Lij.

Paterfamilias: cui celum t terra quasi vna est domus: q̄ angelorum t hominum natura communis est: benevolētia pater. Qui ideo se patrem eorum voluit dici: vt eos considerantes bonitatem eius: non in spē ei seruiant quasi mali serui dño: sed in veritate q̄si boni filij genitori. Ad hec aff.

Malos male perdet: t vineā suā locabit alijs agricolis: q̄ reddant ei fructum tēporibus suis. Oratio.

Oa quesumus omnipotēs deus: vt sacro nos purificante ieiunio: synceris mentibus ad festa ventura facias peruenire. Per. Ad mgt aff.

Querentes eū tenere: timuerunt turbā: q̄ sicut pphetā eum habebāt. Oratio.

Oa quesumus domine populo tuo salutem mentis t corporis: vt bonis operibus inhērendo: tue semper virtutis medeatur protectione defendi. per.

¶ Sabbato. Secundus lacom.

In illo tempore: Dixit ihesus discipulis suis. Homo quidam habuit duos filios: t dixit adolescentior ex illis pri. Pater da mihi portionem substantie: que me contingit. t reliqua. Homil. venera. bede presby. Leo

Armaturibus de peccatorū susceptione scribis t pharisēis: tres ex ordine parabolas saluator posuit. Duabus primis: de quibus disputatum est: quantus ipse cum angelis de penitentium salute gaudeat insinuans. Lij.

Tertia vero que sequitur nō sunt tantummodo suorūq; gaudium demonstrans: sed & inuidentium murmur reprehendens. Homo itaq; q duos filios habuisse dr: deus pater intelligitur: duorum videlicet genitor: populorum: et quasi duarum generis humani sirpium auctor: atque creator. Maior enī filius: eos q in vnius dei pmansere cultura; minor eos q vsque ad colenda idola deum deseruere significat. Lectio.xij. Pares substantie que minorem filium cōtingit: ipse sensus in homine rationabilis est: viuere enī intelligere: meminisse: ingenio alicui excellere diuini muneris substantia est: quam minor filius expetijt a patre: cum homo sua potestate delectatus: per liberum sese arbitrium regere: a dominio quesiuit exuere conditorio. ℟. Pater peccaui in celū & coram te: iam nō sum dignus vocari filius tuus. Fac me sicut vnū de mercenarijs tuis. ℣. Quāti mercenarij in domo pris mei abūdāt panibus? ego aūt hic fame pereo: surgā & ibo ad patrē meū: & dicā ei. Fac. Ad bñ.añ. Dadā ad patrē meū & dicā ei: pr fac me sicut vnum de mercenarijs tuis. Eia.

Dominica.xij. in.xl. Sabbato precedenti ad vesper. Capitulum.

Quid ergo dñe: nris effectū lemunijs salutarē: vt castigatio carnis assumpta: ad nfam vegetationē trāseat aiarum. Per, Estote imitatores dei filij. Ephe. 5 q cut filij charissimi: et ambulate in dilectione: sicut & christus dilexit nos: & tradidit semetipsum pro nobis oblationem & hostiam deo in odorem suauitatis. ℟. Dixit iudas. Ad magr asia. Dixit aūt pater ad seruos suos: cito proferte stolam primam: & induite illum: & date annulū in manu eius: & calciamenta in pedibus eius. Gracio.

Quesumus omnipotens deus: vota humilium respice: atq; ad defensionem nostram: dexteram tue maiestatis extende. Per. Inuitato. Populus domini & oues pascue eius. Veni Te adoremus. Lectio pria.

Ioseph cum sexdecim esset annorū: pascebat gregē cum fratribus suis adhuc puer: & erat cum filijs bale & zelphe vxorum patris sui. Accusauitq; fratres suos apud patrem crimine pessimo. ℟. Videtes ioseph a longe: loquebantur mutuo fratres dicētes: ecce somniator venit. Venite occidamus eū: & videamus si prosint illi somnia sua. ℣. Cūq; vidissent ioseph fratres sui: q a pie cunctis fratribus plus amaretur: oderāt eum: nec poterāt ei quoquo pacifice loq: propter qđ & dicebant, Venite. Lcō sequa

ISrael autem diligebat Ioseph super oēs filios suos: eo q̄ in senectute genuisset eum: fecitq; ei tunicam polymitam. Videntes autem fratres eius q̄ a patre plus cunctis filijs amaretur: oderant eum: nec poterant ei quicq̄ pacificum loq. ℟. Dixit iudas fratribus suis: ecce ismaelite transeunt: venite venundetur. Et manus nostre non polluantur: caro enim t frater noster est. ℣. Quid enim prodest si occiderimus fratrē nr̄m: t celauerimus sanguinē ei⁹? melius est vt venūdet. Et manus. Lcō.iij.

ACcidit quoque vt visum somnium referret fratribus suis: que causa maioris odij seminarium fuit. Dixitq; ad eos. Audite somnium meum quod vidi. Putabam ligare nos manipulos in agro: t quasi consurgere manipulum meum: t stare: vestros q; manipulos circumstantes adorare manipulum meum. ℟. Extrahentes ioseph de lacu: vendiderunt ismaelitis viginti argenteis. Reuersusq; ruben ad puteum: t eum non inuenisset eum: scidit vestimēta sua cum fletu: t dixit: puer non comparet: t ego quo ibo? ℣. At illi intincta tunica ioseph in sanguine hedi: miserūt qui ferrent eā ad patrē t dicerēt: vide si tunica filij tui sit an non. Reuersus, Lcō.iij.

RElpōderūt frēs eius: Nūquid rex noster eris: aut subijciemur ditioni tue? Hec ergo cā somnioꝝ atq; sermonum: inuidie t odij fomitem ministrauit. ℟. Vidēs iacob vestimēta ioseph: scidit vestimēta sua cū fletu t dixit. Fera pessima deuorauit filiū meū ioseph. ℣. Vide si tunica filij tui sit an non: t cum videret pf ait. Fera pessima. Lcō.v.

ALiud quoq; vidit somniū: quod narrās fratribus ait. Vidi per somnium: quasi solem t lunam t stellas vndecim adorare me. Quod cum patri suo t fratrib⁹ retulisset: increpauit eū pater t dixit. Quid sibi vult hoc somnium qd̄ vidisti? Nunquid ego t mater tua t fratres tui adorabimus te sup terram? Inuidebant igitur ei fratres sui: pater vero rem tacitus considerabat. ℟. Ioseph cum intraret in terram egyptī: linguaz quā non nouerat audiuit. Et manus eius in laboribus seruierunt: t lingua eius inter principes loquebatur sapiētiam. ℣. Diuertit ab oneribus dorsum eius. Et manus. Lcō.vj.

QUmq; fratres illius in pascēdis gregibus pīis morarentur in sichem: dixit ad eum israel. Fratres tui pascunt oues in sichimis: veni mittam te ad eos. Quo respondēte: ꝑsto sum: ait, Vade t vide si cuncta pro-

ſpera ſint erga frēs tuos ⁊ preca-
ra:⁊ renuncia mihi q̄d agaſ. ℟.
Memēto mei dum bñ tibi fue-
rit. Ut ſuggeras pharaoni: vt
educat me de iſto carcere:q̄ fur-
tim ſublatus ſum:⁊ hic innocens
in lacū miſſus ſuz. ℣. Tres enīz
adhuc dies ſunt:poſt quos recor
dabiſ pharao miniſterij tui:⁊ re-
uocabit te in gradū priſtinū:tūc
memēto mei. Ut ſup. Lcō. vij.

Miſſus de valle ebron venit
in ſichem:inuenitq̄ eū vir
errātē in agro:⁊ interrogauit q̄d
quereret. Et ille reſpondit. Fra-
tres meos q̄ro: indica mihi vbi
paſcunt greges. Dixitq̄ ei vir:
Receſſerunt de loco iſto. Audi-
ui autem eos dicētes. Eamus in
dothaim. ℟. Tollite hinc vobi-
ſcum munera:⁊ ite ad dominum
terre:⁊ cum inueneritis:adorate
eum ſup terraz. Deus aūt meus
faciat eum vobis placabilem:⁊
remittat ⁊ hunc frēm veſtrum vo
biſcum:⁊ eum quē ꝛ in vinculis.
℣. Tollite de optimis terre fru-
gibus in vaſis veſtris:⁊ deferte vi
ro munera. Deus. Lcō. viij.

Perrexit ergo ioſeph poſt
fratres ſuos:⁊ inuenit eos
in dothain. Qui cum vidiſſent
eum procul anteq̄ accederet ad
eos:cogitauerunt illum occide-
re:⁊ mutuo loquebāt. Ecce ſom-
niator: venite occidamus eum:⁊
mittamus in ciſternam veterē:⁊
dicem⁹ fera peſſima deuorauit eū:
⁊ tunc apparebit q̄d illi profint
ſomnia ſua. ℟. Iſte eſt frater vr
minimus:de quo dixeratis mihi:
deus miſereat tibi fili mi. Feſtina
uitq̄ in domū ⁊ plorabat:q̄ erū
pebant lachryme:⁊ non poterat
ſe continere. ℣. Attollēs aūt ioſ
ſeph oculos:vidit beniamin ſtan
tē:cōmota ſunt q̄pe oia viſcera
eius ſuper fratre ſuo. Feſtinauit.
Ad canti. afia. Si in digito dei
ejicio dēmonia: profecto puenit
in vos regnū dei. Scōm lucam.

In illo tempore. Erat ieſus ⁊⁊ b
ejiciēs dēmonium: ⁊ illud
erat mutum. Et cum eiecīſſet de-
monium:locutus eſt mutus, ⁊ rel.
Hom. venera. bede preſbr. li.ix.

Demoniac⁹ iſte apud mat-
thæum:non ſolum mutus:
ſed ⁊ cecus fuiſſe narrat. Cura-
tusq̄ dñi a dño:ita vt loqueret ⁊
videret. Tria ergo ſigna ſimul
in vno hoie ꝓpetrata ſunt. Ce-
cus vider:mutus loqtur:poſſeſ-
ſus a dēmonio liberat. ℟. Dixit
rubē fratribus ſuis: nunqd non
dixi vobis:nolite peccare in puer-
rum:⁊ non audiſtis me? En ſan-
guis eius exquirit̄. ℣. Oberi-
to hec patimur:q̄ peccauimus in
fratrē noſtrū:videtes angustiam
anime eius:dum deprecaret nos:
⁊ non audiuimus. En. Lcō. x.

Hinc enim carnaliter fa-
ctum eſt hoc:q̄ nunc quo

tidie completur in conuersione credentium: vt expulso primum demone: fidei lumen aspiciant. Deinde ad laudes dei tacentia pus ora laxentur. Quidam autem ex eis dixerunt. In beelzebub principe demoniorum ejicit demonia. ℟. Merito hec patimur: quia peccauimus in fratrem nostrum videntes angustiaz anime eius: dum deprecaret nos: et non audiuimus. Jccirco venit sup nos tribulatio. ℣. Dixit ruben fratribus suis: nunqd nó dixi vobis: nolite peccare in puerum: et non audistis me? Jccirco. ℟. xl.

NOn hec aliqs de turba: sed pharisei calumniabãtur et scribe: sicut alij euãgeliste testantur. Turbis quippe que minus erudite videbantur: omnia semper facta mirantibus: illi contra vel negare: vel que negare nequiuerant: sinistra interpretatione peruertere laborabãt. Quasi non hec diuinitatis: sed immundi spiritus opera fuissent: id est beelzebub: qui deus erat acharon. ℣. Dixit ioseph fratribus suis: ego sum ioseph quem vendidistis in egypto: adhuc viuit pater noster senior: et quo diceratis mihi? Jte adducite eum ad me: vt possit viuere. ℣. Biennium est enim qꝫ cepit esse fames in terra: adhuc restant anni qnq; quibus nec arari poterit; nec meti. Jte addũ. ℟. Lectio. xl.

NAmbel qdã ipse est baal: çebub autem musca vocat. Hec iuxta quedã mẽdosa exemplaria. l. littera vel. o. in fine nominis legenda est, sed. b. beelzebub ergo baal muscarum. i. vir muscarum interpretat. ℟. Nunciauerunt iacob dicẽtes: ioseph filius tuus viuit: et ipse dñatur in tota terra egypti: quo audito: reuixit spiritus eius: et dixit. Sufficit mihi: vadam: et videbo eum antequam moriar. ℣. Cumqꝫ audisset iacob qꝫ filius eiꝰ viueret: quasi de graui somno euigilans ait, Sufficit. Secundum lucam.

IN illo tempore. Erat iesus ejciens demoniũ. Et illud erat mutum. Et cũ ejecisset demonium: locutus est mutus: et admirate sunt turbe. Quidam aũt ex eis dixerunt. In beelzebub pncipe demoniorum ejicit demonia. Et alij tentãtes signũ de celo qrebãt ab eo. Jpse aũt vt vidit cogitationes eoꝝ dixit eis. Omne regnum in seipsum diuisum desolabit: et domus supra domum cadet. Si aũt et satanas in seipsum diuisus ẽ: quomodo stabit regnũ eius: qz dicitis in beelzebub ejcere me demonia? Si autem ego in beelzebub ejcio demonia: filij vestri in quo ejciunt? Jdeo ipsi iudices vestri erunt. Porro si in digito dei ejcio demonia:

profectō pertenit in vos regnuz
dei. Cum fortis armatus custo-
dit atriū suū:in pace sunt ea que
possidet. Si aūt fortior illo super
ueniēs: vicerit eū:vniuersa arma
eius auferet in quibus confidebat:
t spolia eius distribuet. Qui nō
est mecū:aduersum me est:t qui
non colligit mecū dispergit. Cū
immūdus spiritus exierit ab hoīe:
ambulat p loca inaquosa: querēs
requiem:t non inueniens: dicit.
Reuertar in domū meaz: vnde
exiui. Et cū venerit: inuenit eam
scopis mūdatam t ornatam. Et
tunc vadit:t assumit septez alios
spūs nequiores se:t ingressi ha-
bitant ibi. Et fiūt nouissima hoīs
illius pciora p:ioribus. Factū est
autē cū hec diceret extollens vo-
cem quedam mulier de turba:di-
xit illi;Beatus venter qui te por-
tauit:t vbera que suxisti. At ille
dixit. Quinimmo beati q audiūt
verbū dei t custodiunt illud. In
lau.aſſ. Fac benigne in bona vo-
luntate tua:vt edificent̄ oīes mu-
18 ri hierusalē. ℟. Miserere. Aſſ.
Dñs mihi adiutor est: non time-
bo quid faciat mihi homo. pſal.
42 Confite. Aſſ. Deus misereatur
21 nostri:t benedicat nobis. ℟. De-
us deus. Aſſ. Cum virtutis sue
oblitus est ignis: vt pueri tui li-
55 berarentur illesi. Cant. Benedi
cite. Añā. Sol t luna laudate
deum:qz exaltatū est nomen eius
solius. ℟. Laudate. Ad bñ.aſſ. 52
Et cum eiecisset demonium locu
tus est mut⁹:t admirate sunt tur
be. Oio. Quesum⁹ omnipotēs. 256
Ad.j.aſſ. Si in digito dei ejcio
demonia profecto pervenit i vos
regnum dei. Ad.ij.aſſ. Cū for-
tis armatus custodit atrium su-
um: in pace sunt ea que possidet.
Laū.t oio vt supra. Ad.vj.aſſa.
Qui nō colligit mecū dispergit:
t qui non est mecū cōtra me est.
Ad.ix.aſſ. Cum immundus spi-
ritus exierit ab homine: ambulat
per loca inaquosa:querēs requiē
t non invenit. Ad magnificat
añā. Extollens vocem quedam
mulier de turba dixit:beatus ven
ter q te portauit:t vbera que suxi
sti:at iesus dixit illi: quinimmo
beati q audiūt verbū dei:t custo-
diūt illud. Oio. Quesumus oīp. 256

℣ Feria.iij. Secūdum Lucam.

In illo tpe: Dixerūt phari- 4 d
sei ad iesum. Quanta audi-
timus facta in capharnaū: fac e
hic in patria tua. Et rel. Homi.
Hyeme. bede pbi. Lectio.j. 21
Hoīs insana perfidia sanam
(licet nesciens) fidem confitet̄:q
dominū christū fabri cognomi-
nat t medicū. Faber est enim ve-
rus:qz oīa per ipsum facta sunt.
Medic⁹:qz oīa per ipsuz restau
rata sunt in celo t in terra. Et.
Et t sicut dr se ipse testat:non ha
bent sani opus medico:sed ma-

se hñtes. Et qz dicim⁹ quo instrumento fabricādi: dicamus t quo vtaq genere medicādi. Lcō.iij.

P Rereriens vidit cecū a natiuitate: t expuit in terrā: t fecit lutū ex sputo: liniuitq; super oculos: t dixit ei. Vade: t laua in natatoria siloe: quod interpretatur missus. Abijt: t lauit: t venit videns. Agnosce igit magne modum medicine: t gaude: qz per hāc illuminari meruisti. Ad hōc añ. Amē dico vobis: qz nemo prophēta acceptus est in patria sua. Oratio.

Q Oēdibus nostris qō dñe gram tuā benignus infunde: vt sicut ab esce carnalib⁹ abstinemus: ita sensus nros a noxijs retrahamus excessib⁹. Per. Ad māgt añ. Jesus aūt transiens per medium illorum ibat. Oratio.

S Aduenīat nobis dñe q̄ sumus misericordia tua: vt ab imminentibus peccatorum nostrorū periculis: t mereamur protegente saluari. Per. C Feria.iij. Scōm Adrianum.

18 b I N illo tpe: Respiciens Iesus in discipulos suos: dixit simoni petro. Si peccauerit in te frater tuus: vade t corripe eum inter te t ipsum solum. Et reliqua. Homil. beati Remigij epi. x.i.

Q Notandum: qz non ait dñs absolute si peccauerit: sed addidit in te. Si ergo frater noster in nos peccauerit: id est in aliqua culpa nos leserit: habem⁹ potestatem licentiam t necessitatem dimittendi ei: qz preceptum est vt debitoribus nostris debita dimittamus: si cupim⁹ vt nostra a deo dimittant peccata. Lcō.iij.

S I vero quis in deū peccauerit non est nr̄i arbitrij neq; potestatis dimittere ei: qm̄ scriptū est. Si peccauerit vir in fratrem suum t̄c. In quo facto confunditur nostra superbia: t reprehenditur nostra temeritas: qz in iniurijs dei dimittendis clementes t benigni sumus: in nostris vero imisericordes t crudeles: t odia exercemus. Lectio tertia.

S Ed querendū est: quare dñs̄ nr̄s eos: sum precepit corrigendum esse fratrem. Jccireco ne forte semel amisso pudore: in eodem vitio permaneret. Pulchre quidem subiungit: Si te audierit: lucratus eris fratrem tuū. Ad hōc añ. Si duo ex vobis consenserint super terram: de omni re quamcunque petierint: fiet illis a patre meo: dicit dñs. Oratio.

Q Audi nos omnipotens t misericors deus: t continentie salutaris propitius nobis dona concede. Per. Ad māgt añ. Ubi duo vel tres congregati fuerint in nomine meo: in medio eor̄ sum dicit dominus. Oratio.

M Ta nos domine propitiatione defende: t ab omni sem-

per in iquitate custodi. Per dñm.

C Feria.iiij. Secūm Matthæum.

In illo tempore: Accesserūt ad ihesum ab hierosolymis scribe t pharisei dicētes. Quare discipuli tui transgrediuntur traditiōes seniorū? Et reliqua. Homelia beati Remigij Lectio.j.

Ira quidem scribarum t pharisęorum stultitia: qui dominum reprehendebant: cur precepta t traditiones hominum non seruabat. Isti enim duabus pro causis culpantur t reprehenduntur: ideſt qz a hierosolymis venerant: t scribe t pharisei erant. Lectio.ij. Hoc est qz a loco sancto descenderant: t seniores populi t legis latores erant: t non ad discendū: sed potius ad reprehēdēdū dñm venerāt. Lectio.iij. Qualiter etiam in hoc facto monstratur: qz quanto alij alios sapientia precellunt: t quoliber maiorum gradu eminent: tanto deteriores fiunt si peccauerit: & etiam maioribus dei muneribus sunt ditati. Ad bñ.aſſ. Audite t intelligite traditiones: q̄s dominus dedit vobis. Mo. Resta nobis quesumus domine: vt salutaribus ieiunijs eruditi: a noxijs quoq; vitijs abstinentes: pro petitionem tuam facilius impetremus. Per. Ad māt aſſ. Non loris manibus māducare: non coinquinat hominem. Mo. Concede quesumus omnipotens: deus: vt qui protectionis tue gratiam querimus: liberati a malis omnibus: secura tibi mente seruiamus. Per dō.

C Feria.v. Secundū ioannem.

In illo tempore: Dixit ihesus turbis. Operamini non cibum qui perit: sed qui permanet in vitam eternam: quez filius hominis dabit vobis. Et reliqua. Homel. beati aug. Lectio prima.

Queritis me propter aliud: non queritis me propter me. Seipsum enim insinuat ihesus cibum: quod in sequentibus intelligit: quem filius hominis dabit vobis. Expectabas credo iterū panes manducare: iterū discūbere: iterum saginari: sed diximus non cibū q perit: sed qui permanet in vitam eternam: qđ dictum fuerat mulieri samaritane. Lij.

Si scires qui petit a te bibere: tu forsitan postulasses ab eo: t daret tibi aquam vitam. Cum illa diceret: vnde tibi aqua: quam doquidē non habes hauriendi: t puteus altus est: samaritane re

spondit. Si scires q petit a te bibere: tu petisses ab eo: vt daret tibi aquam viuam: vnde qui biberit amplius nó sitiet. Lectio. iij

Nam de hac aqua qui biberit: sitiet iterum. Et grauissa est illa: t voluit accipere: quasi non passura sitim corporis: que laboze hauriendi fatigabatur. Et sic inter huiuscemodi sermocinationes peruenit ad potum spiritalem. Ad bñs añ. Cum sol autē occidisset: omnes q habebant infirmos varijs languoribus: ducebant illos ad iesum: t sanabantur. Oratio

CONcede quesumus oipotens deus: vt ieiuniozum nobis sancta deuotio: t purificationem tribuat: t maiestati tue nos reddat acceptos. Per. Ad mag̃t añ Operamini non cibum q perit: sed q permanet in vitam eternam: dicit dominus. Oratio.

PUrifica quesumus domine tuozum corda fidelium vt a terrenis cupiditatibus mundati: t presentis vite periculis eruantur: t perpetuis donis firmentur. Per. ¶ Feria. vj. fm ioannem

IN illo tempoze: Venit iesus in ciuitatem samarie: q dicit sichar: iuxta predium quod dedit iacob ioseph filio suo. Et reliqua. Homil. beati aug. epi. Lectio. j.

IAm incipiunt mysteria: non enim frustra fatigatur iesus. Non enim frustra fatigatur virtus dei. Non enim fatigatur fortitudo: per quem fatigati recreantur. Non enim frustra fatigatur: quo deserēte fatigamur: quo presente firmamur. Lectio secūda.

FAtigatur tamen iesus ab itinere: t fatigatus sedet iuxta puteū: sed t hora sexta fatigatus sedet: oia ista innuūt aliqd: intētos nos faciunt: vt pulsem⁹ hortant. Lectio. iij.

IPse ergo aperiat t vobis t nobis: qui dignatus est hortari ita vt diceret: pulsate t aperietur vobis. Ita fatigatus est ab itinere iesus. Inuenimus virtutem iesu: t inuenimus infirmitatem iesu fortem: t infirmū. Ad bñs añs. Aqua quam ego dedero: q biberit ex ea: non sitiet vltra. Oratio.

IMunia nostra q̃s dñe benigno fauore proseq̃re: vt sicut ab alimentis abstinemus in corpore: ita a vitijs ieiunem⁹ in mente. Per. Ad mag̃t añ. Veri adoratores adorabunt patrem in spiritu t veritate. Oratio.

PRestaq̃s omnipotens deus: vt qui in tua protectione confidimus: cuncta nobis aduersantia te adiuuante vincamus. Per. ¶ Sabbato. Secūdū ioannem.

IN illo tempoze: Perrexit iesus in montem oliueti: t diluculo iterū venit in templū. Et rel. Homi. beati aug. epi. Lectio. j.

IN montem autē oliueti: in monte fructuosum: in mon-

tem vnguentiuin monte chrisma tis. Ubi enim decebat docere chrisum: nisi in monte oliueti? Chrisli enim nomen a chrismate dictū est. Chrisma enim grece: latine autem vnctio nominat. L.q.

Ideo autem nos vnxit: qz lucta tores contra diabolum fecit. Et diluculo iterū venit in templū: t omnis ppls venit ad eum: t sedens docebat eos: t non tenebat qz nondū pati dignabat. L.vj.

Nunc iam attendite vbi ab inimicis tentata sit domini mansuetudo. Adducunt autem illi scribe t pharisei mulierem in adulterio deprehensam: t statuerunt eā in medio: t dixerunt ei. Magister: hec mulier modo deprehensa est in adulterio. Ad dñe aff. Inclinauit se iesus: t digito scribebat in terra: siquis sine peccato est: mittat in eā lapidem. Gio.

Presta quesumus omnipotens deus: vt populus tuus qui se affligendo carnē ab alimētis abstinet: sectando iustitiam a culpa ieiunet. Per. Domini ca quarta in. xl. Sabbato precedenti. Ad vesperas capitulum.

Gala. 4 c

Scriptum est quoniam abraham duos filios habuit: vnum de ancilla: t vnum de libera: sed q de ancilla: sm carnem natus est: qui autem de libera: per repromissionē: que sunt per allegoriam dicta,

℣. Stetit moyses. Ad magt aff. Nemo te condemnauit mulier? nemo dñe: nec ego te condemnabo: ita amplius noli peccare. Gio.

Concede qs omnipotens deus: vt qui ex merito nostre actionis affligimur: tue gratie consolatione respiremus. per. Inuitato. Hodie si vocem domini audieritis. Nolite obdurare corda vestra. Lectio.j.

Moyses autē pascebat oues Exo. 3 a
ietro cognati sui sacerdotis madian. Cumq; minasset gregem ad interiora deserti: venit ad mōtem dei oreb: apparuitq; ei dominus in medio ignis de medio rubi: t videbat qp rubus ardebat: t non cōburebat. ℣. Locutus est dñs ad moysen dicens: descende in egyptū: dic pharaoni vt dimittat populū meum: Induratum est cor pharaonis: nō vult dimittere populū meum nisi in manu forti. ℟. Videns vidi afflictionē populi mei qui est in egypto: t gemitum eorum audiui: t descendi liberare eos. Iu. Lectio secūda.

Orit ergo moyses. Uadam t videbo visionem hanc magnam: quare non cōburatur rubus. Cernens autē dñs qp pergeret ad videndū: vocauit eum de medio rubi: t ait. Moyses moyses. Qui respondit. Adsum. At ille. Ne appropies inquit huc, Solue calciamentū de

pedibus tuis: locus enim in quo stas: terra sancta est. ℟. Stetit moyses coram pharaone: & dixit: hec dicit dñs. Dimitte populum meum: vt sacrificet mihi in deserto. ℣. Dñs deus hebreorum misit me ad te dicens. Di. Lectio.xij.

Et ait. Ego sum deus patris tui: deus abraham: & deus isaac: & deus iacob. Abscondit moyses faciem suam: non enim audebat respicere contra deum. ℟. Cantemus dño: gloriose enim honorificatus est: equum & ascensorem proiecit in mare. Adiutor. & protector factus est mihi dñs in salutem. ℣. Currus pharaonis & exercitum eius proiecit in mare. Adiutor. Le.viij.

Qui ait dominus. Vidi afflictionem populi mei in egypto: & clamorem eius audiui propter duritiam eorum q presunt operibus: & sciens doloré eius: descendi vt liberarem eum & manu egyptiorum: & educerem de terra illa in terram bonam & spatiosam: in terram que fluit lacte & melle: ad loca chananei: & ethei: & amorrei: & ferezei: & euei: & iebusei. ℟. In mari via tua: & semite tue in aquis multis. Deduxisti sicut oues populum tuum in manu moysi & aaron. ℣. Illuxerunt coruscationes tue orbi terre: promota est & ptremuit terra. Deduxi. Le.v.

Clamor ergo filiorum israel venit ad me; vidique afflictionem eorum: qua ab egyptijs opprimuntur. Sed veni mittam te ad pharaonem: vt educas populum meum filios israel de egypto. ℟. Ecce mitto angelum meum: qui precedat te: & custodiat semper. Obserua & audi vocem meam: & inimicus ero inimicis tuis: & affligentes te affligam: & precedet te angelus meus. ℣. Israel si me audieris: non erit in te deus recens: neque adorabis deum alienum: ego enim dñs. Obserua. Le.co.vj.

Dixit moyses ad deum. Quis ego sum: vt vadam ad pharaonem: & educam filios israel de egypto? Qui dixit ei: Ego ero tecum: & hoc habebis signum q̄ misérim te. Cum eduxeris populum meum de egypto: immolabis domino super montem istum. ℟. Qui persequebantur pplm tuū domine: demersisti eos in profundum maris. Et in columna nubis ductor eorum fuisti dñe. ℣. Ad montem quoq; sina descendisti: & locutus es cū eis: & dedisti eis iudicia recta: & legem veritatis. Et. Lectio.vij.

Dixit moyses ad deum. Ecce ego vadam ad filios israel: & dicā eis. Deus patrū vestrorum misit me ad vos. Si dixerit mihi quod est nomen eius: quid dicam eis? Dixit dñs ad moysen. Ego sum q̄ sum. Ait. Sic dices filijs israel. Qui est misit me ad vos. ℟. Moyses famulus

famulus dñi ieiunauit q̃dragin-
ta diebus ⁊.xl. noctibus. Ut legē
dñi mereret accipe. ℣. Ascēdēs
moyses in mōte sinai: fuit ibi. xl.
dieb⁹ ⁊.xl. noctibus. Ut. Lectio.viij.

DIxitq̃ iterū dominus ad
moysen. Hec dices filijs
israel. Dominus deus patrū ve-
strorum: deus abraham: ⁊ deus
isaac: ⁊ deus iacob: misit me ad
vos. Hoc nomen est mihi in eter-
num: ⁊ hoc memoriale meum in
generatione ⁊ generationes. ℟.
Splendida facta est facies moy
si: dum respiceret in eum domi-
nus. Videntes seniores claritatē
vultus eius: admirantes timue-
runt valde. ℣. Descendit moy-
ses de mōte: portans secū duas ta
bulas lapideas: scriptas vtraq;
digito dei. Videntes. Ad cant.
ofi. Saciauit dominus quinq̃ mil-
lia hoīm de quinq̃ panibus ⁊ duo-
bus piscibus. Scōm ioannem.

IN illo tempore: Abijt iesus
trans mare galilee: quod est
tyberiadis: ⁊ sequebatur eū mul
titudo magna. ⁊ rel. Homi. bea-
ti augustini episcopi. Lectio.ix.

MIracula q̃ fecit dñs noster
iesus christus sunt quidem
diuina opera: ⁊ ad intelligendū
deū de visibilibus admonent hu-
manā mētē. ℟. Attēdite popule
meus legē meā. Inclinate aurē
vestrā in verba oris mei. ℣. Ape
riā in parabolis os meum: loquar
propositiones ab initio. In. Lec.x.

QUia enim ille non est ta-
lis substantia que videri
oculis possit: ⁊ miracula eius quī
bus totum mundum regit: vni-
uersamq̃ creaturā administrat:
assiduitate viluerunt: ita vt pene
nemo dignet attendere opa dei
mira ⁊ stupenda in quolibet se-
minis grano: fm ipsam suā mise-
ricordiam seruauit sibi q̃dā que
faceret opportuno tēpore preter
visitatum cursum ordinēq̃ natu-
re: vt non maiora: sed insolita vi-
dendo stuperent: q̃bus quotidia-
na viluerunt. ℟. Sicut fui cum
moyse: ita ero tecum: dicit dom-
inus. Confortare ⁊ esto robustus:
introduces populū meum in ter
ram lacte ⁊ melle manantem. ℣.
Quoniaz tecū est dominus deus
tuus in omnibus ad quecunque
perrexeris. Confortare. Lec.xj.

MAius enim miraculum est
gubernatio totius mundi:
q̃ saturatio quinq̃ millia homi
num de quinq̃ panibus: ⁊ tamen
nemo hoc mirat. Illud mirātur
homines: nō q̄ maius est: sed q̄
rarum est. ℟. Adduxi vos per
desertum quadraginta annis: ego
dominus: ⁊ non sunt attrita vesti
menta vestra: manna de celo plu
uebo. Et oblitus estis me dicit do
minus. ℣. Ego eduxi vos de ter-
ra egypti: ⁊ de domo seruitutis
liberaui vos. Et. Lectio.xij.

Quis enim t nunc pascit vniuersam hanc multitudinē: nisi ille q de paucis granis segetes creat? Facit ergo quomodo deus. Vñ enim multiplicat de paucis granis segetes: inde manibus suis multiplicauit quinq; panes. ℣. Audi israel precepta dñi: et ea in corde tuo quasi in libro scribe. Et dabo tibi terram fluētē lac t mel. ℟. Observa igit t audi voce mea: t inimicus ero inimicis tuis. Et. Aliud ℣. Vos q transituri estis iordanē: edificate altare dño. De lapidib⁹ quos ferrum non tetigit: et offerte sup illud holocausta t hostias pacificas deo vro. ℟. Cūq; intraueritis terram quā dñs daturus est vobis: edificate ibi altare domino. De. Secundum ioannem.

In illo tempore: Abiit ihesus trās mare galilee: quod est tyberiadis: t sequebatur eum multitudo magna: ga videbant signa q faciebat sup ijs q infirmabant. Subiit ergo in montem ihesus: et ibi sedebat cum discipulis suis. Erat autem proximus pascha dies festus iudeorum. Cum sublevasset ergo oculos ihesus: et vidisset quia multitudo maxima venit ad eum: dicit ad philippum. Unde ememus panes: vt manducent hi? Hoc autem dicebat tentans eum: ipse enim sciebat quid esset facturus. Respondit ei philippus. Ducentorum denariorum panes nō sufficiunt eis: vt vnusquisque modicum qd accipiat. Dicit ei vnus ex discipulis eius andreas frater simonis petri. Est puer vn⁹ hic qui habet quinq; panes hordeaceos t duos pisces. Sed hec qd sunt inter tantos? Dixit ergo ihesus. Facite homines discūbere. Erat aūt fenū multum in loco. Discubuerunt ergo viri numero quasi quinque millia. Accepit ergo ihesus panes: et cū gratias egisset: distribuit discūbentibus. Similiter t ex piscibus quantum volebant. Ut autē impleti sunt: dixit discipulis suis. Colligite que superauerunt fragmenta: ne pereant. Collegerunt ergo: et impleuerunt duodecim cophinos fragmentoꝝ ex quinq; panibus hordeaceis: q̄ superauerāt his q̄ manducauerant. Illi ergo homines cum vidissent qō fecerat ihesus signum: dicebāt: ga hic est vere ꝓpheta: q̄ venturus est in mundum. In ebdomada. Tunc acceptabis sacrificium iustitie: si auerteris faciem tuā a peccatis meis. ℟. Miserere

re. Añ. Bonū est sperare i dño:
42 q̄ sperare in pncipibus. tñ. Cōfite. Añā. Bñdicat nos. deus deus nr: benedicat nos deus. ps.
21 Deus deus. Añ. Potens es domine eripe nos de manu mortis:
55 liberare nos deus nr. Cān. Benedicite. Añā. Reges terre t omnes populi laudate dñm. ps.
52 Laudate. Ad dño añ. Cū subleuasset oculos ihesus t vidisset maximā multitudinē venientem ad se: dixit ad philippum: vnde ememus panes: vt manducēt hi? hoc autem dicebat tentans eum: ipse enī sciebat quid esset facturus. Oio. Concede. Ad.i.añ.
166 Accepit ergo ihesus panes: t cū gr̄as egisset: distribuit discūbentibus. Ad.ij.añ. De q̄nq̄ panibus t duobus piscibus: satiauit dño q̄nq̄ millia hoium. Ad.iij. añ. Subijt ergo in mōtē ihesus: t ibi sedebat cum discipulis suis. Ad.iv.añ. Cum vidissent turbe q̄ fecerat ihesus signū: dicebāt: q: hic est vere pphēta: qui venturus est in mundum. Ad mḡt añā. Illi homines cum vidissent q̄ fecerat ihesus signum: inter se dicebant: quia hic est vere pphēta: q venturus est in mundū.
2 c ℣ Feria.i. Secundū ioannem.

In illo tēpore: Prope erat pascha iudeorum: t ascendit ihesus hierosolymam t reliq. Homilia beati augustini epi.

Tulam rem narrāt euāgeliste: sicut se habebat recordatio nunciātio. Et inuenit in templo vēdentes oues t boues t columbas: t numularios sedētes. Et cū fecisset q̄si flagellum de restibus: oēs eiecit de templo. Et oues quoque t boues: t numularioꝝ effudit eo: t mensas subuertit: t his qui vēdebant columbas dixit. Auferte ista hinc t nolite facere domum p̄ris mei negotiationis. Lcō.ij. Quid audiuimus fratres? Ecce templum illud figura adhuc erat. Et eiecit inde dominus omnes qui sua querebant: qui ad nundinas venerant. Et que ibi vendebant? Illa que opus habebant hominibus in sacrificijs illius temporis. Ad dño antiphona. Auferte ista hinc dicit dñs: t nolite facere domum p̄ris mei domū negociationis. Oio.

Presta q̄s oīp̄s deus: vt observationes sacras annua devotione recolentes: t corpore tibi placeamus t mente. p. Ad mḡt añ. Soluite templum hoc: dicit dominus: t post triduū reedificabo illud: hoc autem dicebat de templo corporis sui. Oio.

Exaudi nr̄as deprecationes q̄s domine benignus: t quibus supplicandi prestas affectum tribue vtēsionis auxilium. Per.

℣ Fer. tertia. Secundū ioannē.

IN illo tempore: Jam die festo mediante: ascendit iesus in templum: et docebat. et reliqua. Homilia beati augustini epi. Lectio. j.

QUod sequitur de euangelio: et vocite lectum est: consequenter: et nos videamus: et quod dominus donauerit: hinc dicamus. Heterno die hucusq; lectum erat: quia licet non vidissent dñm iesum in templo per diem festum: loquebantur tñ de illo: et alij dicebãt quia bonus est: alij aũt nõ: sed seducit turbas. Lectio. ij.

OBiectũ est enim hoc ad eorum solatiũ: quia postea pdicantes verbũ dei: futuri erant vt seductores et veraces. Si enim seducere decipere est: nec xps seductor est: nec apli ei⁹: nec seductor quisq; debet esse christianus. Lectio. iij.

SI autem seducere aliunde aliquem ad aliud persuadendo ducere est: querendum est vtrũ et quo. Si a malo ad bonum: bonus seductor est. Si a bono ad malum: malus seductor est. Ad dñi. aũ. Mea doctrina nõ est mea: sed eius q̃ misit me pris. Ego.

SAcere nobis q̃s homine observatiõis iejunia: et pie conversationis augmentum: et me propitiationis continuum president auxiliũ. per. Ad mãt aũs. Mõne moyses dedit vobis legẽ: et nemo ex vobis facit legem: quid me quaritis interficere? Oratio.

MIserere domine populo tuo et continuis tribulationibus laborantem: propitius respirare concede. Per. Feria quarta. Secundũ ioannẽ. Lectio. j.

IN illo tempore: Preteriẽs iesus vidit hominem cecum a natiuitate: et interrogauerunt eum discipuli eius. Rabbi quis peccauit: hic aut parentes eius: vt cecus nasceretur? et reliqua. Homilia beati augustini. episcopi. Lectio. ij.

DE homine ceco quem dominus iesus illuminauit: q̃ cecus natus fuit: prolixa lectio recitata est. Quam si vniuersam tractare conemur: pro sui dignitate sicut valemus singula considerantes: non sufficit dies. Lectio. iij.

PRoinde peto et admoneo charitatẽ vestram: vt in his q̃ apta sunt: sermonẽ nostrũ nõ regratie. Mã nimis lõgũ erit singulis imorari. Breuiter ergo ceci huius illuminati cõmendo mysteriũ. Lectio. iij.

QUa qppe q̃ fecit dñs nr iesus christus stupenda et admiranda opa et verba sunt. Opera q̃ facta sunt: verba quia signa sunt. Si ergo cogitemus qd significet hoc quod factum est: genus humanũ est iste cecus. Ad dñs aũs. Rabbi quis peccauit: hic aut parentes eius: vt cecus nasceret? Rñdit iesus: et dixit: neque hic peccauit: neq; parentes eius: sed vt manifestentur opera dei in illo. Ofo.

Deus q̄ iustis ꝓmia meritorum: ⁊ peccatoribus p̄ ieiunii veniam p̄bes: miserere supplicibus tuis: vt reatus nostri confessio indulgentiam valeat p̄cipere peccatoꝝ. Per. Ad mag̃ nā. Ille homo qui dr̄ ihesus: lutum fecit ex sputo: ⁊ liniuit oculos meos: ⁊ modo video. Gio.

Preant aures misericordie tue domine precibus supplicantium: ⁊ vt petentibus desiderata cōcedas: fac eos que tibi sunt placita postulare. Per.

℣ C Feria.v. Secūdum ioannem.

In illo tpe: Dixit ihesus turbis iudeoꝝ. Pr̄ meus vsq̄ modo operat: ⁊ ego operor, ⁊ ref. Sōm. beati augu. epi. v.i.

Videamus ergo visionē veritatis. Pater meus inq̄t vsq̄ modo operat: ⁊ ego operor. Falsum ergo dicit scriptura: q̄ deus requieuit ab oībus operibus suis in die septimo. Lcō. iij. Et contra hanc scripturam per moysen ministratam loq̄tur dominus ihesus: cum ipse dicat iudeis: si crederetis moysi: crederetis vtiq; mihi: de me enim ille scripsit. Videre ergo ne aliqd voluerit significare moyses: q̄ deus requieuit in die septimo. Lcō. iij. Non enim defecerat deus operando creaturam suam: ⁊ indigebat requie sicut homo. Quomodo defecerat; qui verbo fecerat? Tamen ⁊ illud verum est: quia requieuit deus ab omnibus operibus suis in die septimo: ⁊ hoc verum est: quod ait dominus ihesus: pater meus vsq̄ modo operatur: ⁊ ego operor. Ad bñ nā. Non potest filius a se facere quicquam: nisi quod viderit p̄rem facientem: dicit dñs. Gio.

Presta quesumus omnipotens deus: vt quos ieiunia votiua castigant: ipsa quoque deuotio sancta letificet: vt terrenis affectibus mitigatis facilius celestia capiamus. Per. Ad mag̃ nā. Qui verbum meum audit: ⁊ credit ei qui me misit: habet vitam eternā; dicit dominus. Gio.

Populi tui deus institutor ⁊ rector: peccata quibus impugnatur expelle: vt semper tibi placitus: ⁊ tuo munimine sit securus. Per.

℣ C Fer.vj. Scōm ioannem. II

In illo tempore: Erat quidam languens lazarus a bethania: de castello marie ⁊ marthe sororum eius, ⁊ reliqua. Homilia beati augustini epi. Lecto vsq̄ ima.

Inter omnia miracula que fecit dominus noster ihesus christus: lazari resurrectio p̄cipue p̄dicatur: sed si attendamus quid fecerit: delectari debemus potius q̄ mirari. Ille suscitauit hominē: qui fecit hominem. Ipse est enim vnicus patris: per quem

ſicut noſtis facta ſunt oia. Lij. S i ergo p illum facta ſunt oia: qd miz eſt: ſi reſurrexit vnus per illū: cū quotidie tot naſcantur p illum? Plus eſt enim creare q̄ reſuſcitare. Dignatus eſt tamē t creare t reſuſcitare: creare om, nes: reſuſcitare quoſdam. Lij. N am cum multa feciſſet dñs, ihesus: non oia ſcripta ſunt: ſi, cut idem ipſe ſanctus ioannes euangeliſta teſtatur: multa dñs, num t feciſſe t diciſſe: que ſcri, pta non ſunt. Electa ſunt autem que ſcriberentur: que ſaluti cre, dentium ſufficere videbantur. Ad benedictus añia. Lazarus amicus nr dormit: ſed vado vt a ſomno excitem eum. Oratio. D Eus q ineffabilibus mun dum renouas ſacramen, tis: preſta que ſumus: vt eccleſia tua eternis proficiat inſtituta: et temporalibus non deſtituatur au xiliis. per. Ad magt añia. Do, mine ſi fuiſſes hic: lazarus nō eſt mortuus: ecce iā fetet quatridua nus in monumēto. Sio. A q̄s op̄s deus: vt qui in, firmitatis nre conſcij: de tua vir, tute confidimus: ſub tua ſem, per pietate gaudeamus. per. ℣ b ℣ Sab. Secundum ioannem. I N illo tempore: Dixit ieſus turbis. Ego ſum lux mundi: qui ſequitur me non ambulat in tenebris; ſed habebit lumen vite, t reliqua. Homilia beati au guſtini epiſcopi. Lcō. j. Q Uod modo audiuimus: et intenti accepimus: cum ſanctum euangelium legeretur non dubi to q̄ omnes etiā intelligere co, nati ſumus. Et vnuſquiſq; nr̄m de re tam magna que lecta eſt: p ſuo modulo cepit q̄ potuit: et po ſito pane verbi: nemo eſt qui ſe queratur nihil guſtaſſe. Lcōij. S ed iterū non dubito: q̄ difficī le q̄ſq; eſt q̄ totū intelligerent. Tū etiam ſi eſt: qui omnia verba do, mini nr̄i ieſu chr̄i modo ex euan gelio recitata ſatis intelligat: to, leret miniſterium nr̄um: quouiſq; ſi poſſumus illo adiuuante facia, mus tractando: vt vel omnes vel multi intelligant: quod ſi pauci intelleriſſe letantur. Lcciio. iij. Q uod ait dominus: ego ſum lux mundi: Clarus puto eſſe eis qui habent oculos: vnde huius lucis participes fiant. Qui autem nō habent niſi in ſola carne: miran tur quod dictum eſt a domino ie ſu chriſto. Ego ſum lux mundi. Ad hūs añia. Ego ſum lux mun, di: dicit dominus: qui ſegtur me: non ambulat in tenebris: ſed ha bebit lumen vite. Oratio. A Sit domine q̄ſumus: per gratiam tuam fructuoſus nre de, uotionis affectus: quia tunc no, bis proderunt ſuſcepta ieiunia ſi tue ſint placita pietati. p. ℣ Do

minica de passione. Sabbato: ho
cedenti ad vesperas. Capitulū
Jere. 18 d AT tende domine ad me: t audi voces aduersa
riorū: mcorum nunqd
reddit pro bono malum: qz fode
runt fouea animę mee? recordare
q̄ steterim in cōspectu tuo: vt lo
querer p eis bonū: t auerterem
indignationem tuam ab eis. ℟. Vsq; quo exaltabitur. Mota q̄
Glia pr̄i, non dr̄ vsq; ad pascha
in ℟ijs t inuita. sed a capite re
665 petitur hym. Vexilla. ℣. Eripe
me domine ab homine malo. ℟.
A viro iniquo eripe me. Ad
mgt añ. Alie impiorū fremebant
aduersum me: t grauatum est cor
meum super eos. Oratio.
Oesumus ois̄ deus: fami
liā tuam propitius respice: vt te
largiente regatur in corpore: t te
seruante custodiatur in mente.
Per. Dic t vsq; ad sabbatum
sanctum non fit cōmemoratio de
cruce. Inuita. Quadraginta an
nis, proximus fui generationi huic.
Et dixi semper ij erant corde.
65 Vr̄s. Pange. Mota q̄ ab hac
die vsq; in pascha quotidie legi
tur Jeremias. ℣. Intēde anime
mee t libera eam. ℟. Propter
inimicos meos eripe me. Incipit
Jeremias propheta. Lectio pri
ca. 1. ma. VErba Jeremie filij elchie:
de sacerdotibus qui fuerūt
in anathot: in terra beniamin: qō
factum est verbū dñi ad eum: in
diebus iosie filij amon regis iu
da: in tertiodecimo anno regni
eius. ℟. Isti sunt dies quos ob
seruare debetis temporibus suis.
Quartadecima die ad vesperum
pascha dñi est: t in quintadecima
solennitate celebrabitis altissimo
dño. ℣. Locut⁹ est dñs ad mo
sen dicens: loquere filijs israel: t
dices ad eos. Quartade. ℟.
ET factum est in diebus ioa
chim filij iosie regis iuda
vsq; ad consummationem vnde
cimi anni sedechie filij iosie re
gis iuda: vsq; ad transmigratio
nem hierusalem in mense quinto.
Et factū est verbū dñi ad me di
cens. Priusq; te formarē in ve
tro: noui te: t antequā exires de vul
va: sanctificaui te: t prophetā in
gentibus dedi te. ℟. Multiplica
ti sunt q̄ tribulant me: t dicūt nō
est salus ipsi in deo eius. Exurge
dñe: saluum me fac deus meus.
℣. Neq; dicat inimicus meus,
Qualui aduersus eum. Et. ℟.
ET dixi. a. a. a. dñe deus: ec
ce nescio loqui: qz puer ego
sum. Et dixit dominus ad me: No
li dicere quia puer sum: quoniā
ad oīa que mittā te: ibis: t vni
uersa quecunq; mandauero ti
bi: loqueris: ne timeas a facie co
rum: qz ego tecum sum: vt eruam
te: dicit dñs. ℟. Usquequo exal
tabitur inimicus meus sup me?

Respice: et exaudi me dñe deus meus. ℣. Qui tribulant me exultabunt: si motus fuero: ego autem in misericordia tua speraui. Respice. Lectio. iij.

ET misit dñs manum suam: et tetigit os meum. Et dixit dñs ad me. Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constitui te hodie super gentes: et sup regna: vt euellas: et destruas: et dispergas: et dissipes: et edifices: et plantes. ℟. Deus meus es tu: ne discedas a me. Quoniam tribulatio proxima est: et nō est qui adiuuet. ℣. Tu autē dñe ne longe facias auxiliū tuū a me: ad defensionē meam aspice. Quoniam. Pn. ij. nocf. ℣. Erue a framea deus animam meam. ℟. Et de manu canis vnicā meā. Ps. v.

ET factum est verbum dñi ad me dicens. Quid tu vides Ieremia? Et dixi. Virgam vigilantem ego video. Et dixit dñs ad me. Bene vidisti: quia ego vigilabo super verbo meo: vt faciam illud. ℟. Adiutor et susceptor meus tu es dñe: et in verbo tuo speraui. Declinate a me maligni: et scrutabor mandata dei mei. ℣. Iniquos odio habui: et legem tuam dilexi. De. Lcō. vj.

ET factum est verbum dñi scōo ad me dicens. Quid tu vides? Et dixi. Ollam succensam ego video: et facies eius a facie aquilonis. Et dixit dominus ad me. Ab aquilone pandentur malum sup oēs habitatores terre: quia ecce ego cōuocabo oēs cognationes regnorum aquilonis: ait dñs deus. ℟. Ne perdas cum impijs deus animam meam: et cū viris sanguinum vitam meam. Redime me dñe. ℣. Eripe me domine ab hoie malo: a viro iniquo libera me. Redime. Ps. viij.

ET venient: et ponent vnusquisq; solium suū in introitu portarum hierusalē: et sup oēs muros eius in circuitu: et super vniuersas vrbes iuda et loquar iudicia mea cū eis sup omni malitia eorū: quia dereliquerunt me: et libauerunt dijs alienis: et adorauerunt opus manuū suarum. ℟. Deus meus eripe me de manu peccatoris: et de manu contra legem agētis: et iniqui. Quā tu es patientia mea. ℣. Deus ne elongeris a me: deus meus in auxiliū meum respice. Quoniaz. Ps. viij.

TU ergo accinge lumbos tuos: et surge: et loquere ad eos omnia que precipio tibi. Ne formides a facie eorū: nec enim timere te faciam vultum eorum. ℟. Tota die contristatus ingrediebar dñe: quia aia mea cōpleta est illusionibus. Et vim faciebāt qui querebant animam meam. ℣. Et q inquirebant mala mihi: locuti sunt vanitatem: et dolos to-

q die meditabant. Et vim. Ad canti. añi. Ego gloriā meam non quero: est qui querat t iudicet. ℣. De ore leonis libera me dñe. ℟. Et a cornibus vnicornuoꝝ humilitate mea. Scōm ioannē. In illo tempore: Dixit ihesus turbis iudeorum: t principibus sacerdotum. Quis ex vobis arguet me de peccato? t reliqua. Scōm. bti gregorii papē. Lcō. ix. Pensate fratres charissimi mansuetudinem dei. Nolare peccata venerat: t dicebat. Quis ex vobis arguet me de peccato? Nō dedignat ex rōne ostendere se peccatorem non esse: q ex virtute diuinitatis poterat et peccatores iustificare. ℟. In proximo est tribulatio mea dñe: t non est q adiuuet: vt fodiant manus meas t pedes meos: libera me de ore leonis. Et cnarrē nomē tuū fratrib⁹ meis. ℣. Erue a framea deus animam meam: t de manu canis vnicam meam. Et. Lcō. x. Sed terribile est valde qō subdit. Qui est ex deo: verba dei audit. Propterea vos nō auditis: q ex deo nō estis. Si enī ipse verba dei audit: q ex deo est: t audire verba eius non potest: q quis ex illo non est: interroget se vnusquisq; si verba dei in aure cordis recipit: t intelligit vnde sit. ℟. In te iactatus sum ex vtero: de ventre matris mee deus meus es tu ne discedas a me. Quoniā tribulatio proxima est: t non est q adiuuet. ℣. Salua me ex ore leonis t a cornibus vnicornuoꝝ humilitatem meam. Vrsi. Lcō. Qui estem patriam desiderare veritas iubet: carnis desideria contemnere: a mundi gloria declinare: aliena non appetere: propria largiri. Pensēt ergo apud se vnusquisque vestrum: si hec vox dei in cordis eius aure conualuit: t quia iam ex deo sit cognoscit. ℟. Pacifice loquebantur mihi inimici mei: t in ira molesti erāt mihi. Vidisti dñe ne fileas: ne discedas a me. ℣. Ego autem dum mihi molesti essent: induebam me cilicio. Et. Lcō. Nam sunt nōnulli qui precepta dei nec aure corporis percipere dignantur: t sunt nonnulli q hec qdem aure corporis percipiunt: sed nullo eam mētis desiderio complectuntur. Et sunt nonnulli qui libenter verba dei suscipiunt: ita vt etiam in fletibus pungant: sed post lachrymarum tempus: ad iniquitatem redeūt. Vi, pfecto verba dei non audiunt: qui hec exercere in opere contēnunt. ℟. Qui custodiebant animā meam: consilium fecerunt in vnum: dicentes: deus dereliquit eum. Persequimini: t comprehendite eum: quia non est qui liberet eum; deus meus

ne elongetis a me: deus meus in adiutoriū meū intende. ℣. Oēs inimici mei aduersum me cogitabant mala mihi: verbū iniquum mandauerūt aduersum me: dicē-
8 tes. ℟er. Secundū ioannem.

In illo tpe: Dixit ihesus turbis iudeoꝝ: & pncipibꝰ sacerdotū: Quis ex vobis arguet me de pcō? Si veritatē dico: quare nō creditis mihi? Qui est ex deo: verba dei audit. Propterea vos non auditis: qꝛ ex deo non estis. Responderunt iudei: & dixerunt ei. Nonne bene dicimus nos: quia samaritanus es tu: & demonium habes? Respondit ihesus: Ego demonium non habeo: sed honorifico patrem meum: & vos inhonorastis me: Ego autem non quero gloriam meam: est qui querat & iudicet: Amen amen dico vobis: si quis sermonem meum seruauerit: mortem non gustabit in eternū. Dixerunt ergo iudei: nūc cognouimus quia demonū habes: Abraham mortuus est & prophete: & tu dicis si quis sermonem meum seruauerit: mortē non gustabit in eternum? Numquid tu maior es patre nostro abraham: qui mortuus ē? Et prophete mortui sunt. Quem teipsum facis? Respondit ihesus. Si ego glorifico meipsum: gloria mea nihil est. Est pater meus: qui glorificat me: quē vos dicitis quia deus nr est. Et non cognouistis eum. Ego aut nouī eum. Et si dixero quia non scio eum: ero similis vobis mendax. Sed scio eū: & sermonē eius seruo. Abraham pr vester exultauit vt videret diem meū: & vidit: & gauisus ē. Dixerunt ergo iudei ad eū. Quinquaginta annos nōdū habes: & abraham vidisti? Dixit eis ihesus: Amē amen dico vobis: antequā abraham fieret: ego sum. Tulerunt ergo lapides iudei: vt iacerent in eum. Ihesus aūt abscōdit se: & exiuit de templo. In lau. añ. Vide dñe afflictionē meam: quōniā erectus est inimicus meus. ℣. Miserere. Añā. In tribulatione inuocaui dñm: & exaudiuit me i latitudine. ℣. Cō- fite. Añ. Judicasti dñe causam aie mee: defensor vite mee: dñe deus meus. ℣. Deus deus. Añ. O populе meꝰ qd feci tibi: aut qd molestus fui: rñde mihi. Cantā. Benedicite. Añ. Hungd reddi tur p bono malū: qꝛ foderūt foueā aie mee? ℣. Laudate. Cap.

Christus assistens pontifex futurorum bonorum: per amplius & perfectius tabernā-

12 18 42 55 59 62 Debē 90

cultū non manu factū: id eſt nō hu
iuſ creationis: neq; per ſanguinē
hircor; t vitulor: ſed per propriū
ſanguinem introiit ſemel in ſan
cta: eterna redemptione inuenta.
℣. Erue a framea deus animam
meam: t de manu canis Unicam
meam. ℣. De ore leonis libera
me dñe: t a cornibus vnicornuo-
rum, Uni. Eruc. Hym. Luſtris
ſer. ℣. Dederūt in eſcam meam
fel. ℟. Et in ſiti mea potauerunt
me aceto, Ad dñe ama. Ego de-
monium non habeo: ſed honorifi-
co patrē meū: dicit dñs. Ad .j.
añ. Ego gloriā meam non q̄ro:
eſt q̄ queratt: t iudicet. Ad iij. añ.
Quinquaginta annos nōdū ha
beo: t abraham vidiſti? Amen di
co vobis: anteqū abraham fieret:
ſupra ego ſum. Cap. Chriſtus aſſiſtēs.
℣. Intende, Oratio. Quesumus
Ad vi. añ. Abraham pater ve-
ſter exultauit vt videret diem me
um: vidit: t gauiſus eſt. Caplm.

Jere. 11. d Domine demonſtraſti mi-
hi: t cognouī: tu oſtendiſti
mihi ſtudia eorum: t ego quaſi
agnus manſuetus: qui portat ad
victimam. ℣. Erue a. Oratio.
Aſpice dñe ſuper hanc familiam tuam: t
ge fidem tuam domine
nō miſeratus in nobis: q̄
pietatis tue ſubſidia non nega-
bis: quibus integra conſulueris fir
mitatem. Per. Ad .v. añ. Tule
runt lapides iudei: vt iacerent in
eum: ieſus autem abſcondit ſe: t

Dixit de templo. Cap̄l.
Omine oēs q̄ te derelin- Jere.
quunt: confundentur: recedentes a 17 b
te: in terra ſcribentur: q̄m dereli-
querunt venam aquar viuentiū
dñm: ſana me dñe: t ſanabor: ſal-
uū me fac: t ſalu⁹ero: q̄m la⁹ mea
tu es. ℣. De ore leonis. Oratio.
Adeſto nobis dñe deus no-
ſter: t quos ſancte cruci
myſterio redemiſti: eius inuicti-
ſimo: ab hoſtium incurſione: tue
re preſidio. Qui viuis. Ad veſ.
Cap. Chriſtus aſſi. ℟. De ore
leonis libera me dñe: t a corni-
bus vnicornuorū. Humilitatem
meaz. ℣. Erue a framea deus ani
mam meam: t de manu canis vni
cam meam. Hu. De ore. Hym.
Vexilla. ℣. Eripe me. Ad magt 65
añ. Dicebat ieſus turbis iudeo-
rum: t principibus ſacerdotū: q̄
eſt ex deo: verba dei audit: rīde-
runt iudei: t dixerunt ei: nonne
bene dicimus nos: q̄ ſamaritan⁹
es tu: t demoniū habes? Reſpō
dit ieſus. Ego demonium nō ha-
beo: ſed honorifico patrem meū:
t vos inhonorāſtis me. ℭ Feria
ij. Hym. Pange lingua. ℣. In 65
tende anime. De Hieremia pro
pheta. Lectio prima.
Ego quippe dedi te hodie Cap̄.
in ciuitatem munitam: t i colum- 1 d
nam ferream: t in murū ereū: ſu-
per omnē terram: regibus iuda:
t principib⁹ eius: t ſacerdotibus

t pplo terre. Et bellabūt aduersum te: t nō pualebūt: q̄ ego tecū sum: ait dñs: vt liberē te. ℣. Et factū est verbū dñi ad me dicens. Vade t clama in auribus hierusalē dicens. Hec dicit dñs. Recordatus sum tui: miserans adolescentiam tuam: t charitatem desponsationis te: q̄ secuta es me in deserto: in terra que non seminat. Sanctus israel domino: primitie frugum eius. Lectio. iij. Omnes qui deuorant eū: delinquūt: t mala venient sup eos: dicit dñs. Audite verbum dñi domus iacob: t omnes cognationes domus israel. In. iij. nocturnis. Caplm.

Ysaie 53 c

Sicut ouis ad occisionem ducet: t quasi agnus coram tondente se obmutescet: t non aperiet os suū. ℟. Erue a. Oio.

Ma passio veneranda nos deus pie faciat intueri vnde assumpsisti quod pro nobis eidez passioni addici voluisti. Qui vi. Ia lauō. ſs. fer. Capitulum.

Jere. 11 d

Ta autem domine sabaoth: qui iudicas iuste: t probas renes t corda: videam quesō vltionem tuam ex eis: tibi enim reuelaui causam meam dñe d⁹ me⁹. Istud cap. in laud. tertio t vsq; ria diebus ferialibus decantet. Ryol. hym. t versi. sicut in dñi. vt supra. Ad benedict⁹ antipho. In die magno festiuitatis stabat iesus t clamabat dicens: siquis sitit: veniat ad me: t bibat. Oratio.

Sanctifica q̄s domie nostre ieiunia: t cūctar nobis propitius indulgentiam largire culparum. Per. Ad. iij. hymnus. Dei fide. Ad sertam hymnus. 65
Qua christus. Ad nonam hym. 65
Ternio ter horis. Ad. vj. t. ix. si- 65
cut in dominica dicti est. Ad vespe. cap. Tu autem domine. ℣. hym. ℣. sicut in dominica ad magni. alia. Siquis sitit: veniat ad me: t bibat: t de ventre eius fluent aque viue. Oratio.

Ta q̄s domie populo tuo salutem mentis t corporis: vt bonis operibus inherendo: tua semper mereatur virtute defendi. ℣. Ho. q̄ supscripta cap. ℣ iola. hym. ℣. t oio. posita nec. laud. iij. vj. t. ix. t vesperas: vsq; in cenam dñi quotidie recitant. Excepto q̄ orationes proprie ad lau. iij. t vj. decantantur memorato tempore. hym. vero. iij. vi. t. ix. t completorij tantum diebus fest. dicuntur. Hym. vero. Vexilla. Pange lin- 65
gua, t Lustris sex, quotidie di- 65
cuntur vsq; in cenam domini exceptis festis. xij. lec. Et si aliquod festum. xij. lec. venerit feria scda vel. iij. vel. iiij. hebdomade sancte añ. illius ferie remittantur. vsq; die ante dictum festum. Si vero in cena domini vel deincepe: in quartam feriam post pascha seruetur. ¶ Feria tertia. Lectio. j.

Jere. 2 a

Hec dicit dominus. Quid inuenerūt patres vestri in me iniquitatis: q̄ elongauerūt a me: & ambulauerunt post vanitatem: & vani facti sunt? Lectio. ij. Et non dixerunt: vbi est dominus: qui ascendere nos fecit de terra egypti: qui transduxit nos per desertum: per terram inhabitabilem & inuiam: per terram sitis & imaginem mortis: per terram in qua non ambulauit vir: neq̄ habitauit homo. Lectio. iij. Et induxi vos in terram carmeli: vt comederetis fructum eius: & optima illius. Et ingressi contaminastis terram meam: & hereditatem meam posuistis in abominationem. Ad brō añ. Tempus meū nondū venit: tempus autē vestrū semper est paratum. Oro.

Nostra tibi quesumus domine sint accepta ieunia: que nos expiando gratia tua digenos efficiant: & ad remedia perducāt eterna. Per do. Ad magt añā. Vos ascendite ad diez festū hūc: ego aūt non ascendam: q̄ tempus meū nondū aduenit. Oro.

Da nobis q̄sumine: perseuerantem in tua voluntate famulatum: vt in diebus nostris: & merito & numero populus tibi seruiens augeatur. Per dō.

Feria quarta. Lectio prima.

Jere. 2 b

Sacerdotes non dixerunt: vbi est dominus: & tenentes legem: nescierunt me: & pastores prevaricati sunt in me: & prophete prophetauerunt in baal: & ydola secuti sunt. Lectio secunda. Propterea adhuc iudicio contendam vobiscum: ait dominus: & cū filijs vestris disceptabo. Transite ad insulas cethim: & videte: & in cedar mittite: & considerate vehementer: & videte si factum est hu iusce modi: si mutauit gens deos suos. Et certe ipsi nō sūt dij. Lectio. iij. Populus vero meus mutauit gloriam suam in idolum. Obstupescite celi super hoc: & porte eius desolamini vehementer: dicit dominus. Duo enim mala fecit populus meus. Me dereliquerūt fontem aque vive: & foderūt sibi cisternas dissipatas: que continere nō possunt aquas. Ad brī. añ. Oues mee vocem meam audiūt: & ego dīe agnosco eas. Oratio.

Sanctificato hoc ieunio & eius ruorum corda fidelium miserator illustra: & quibus devotionis prestas affectum: prebe supplicantibus pium benignus auditum. Per. Ad magnifica & añ. Multa bona opera operat⁹ sum in vobis: propter quod opus vultis me occidere? Oratio.

Deste supplicationibus nostris omnipotens deus: & quibus fiduciam sperande pietatis indulges: consuete miserico: dite tribue benignus effectum. Per.

Jere. 35 c

Feria quinta. Lectio.j.

Factum est verbum domini ad hieremiam dicens. Hec dicit dñs exercituum : deus israel. Vade : & dic viris iuda : & habitatoribus hierlm: nunquid non recipietis disciplinam:vt obediatis verbis meis:dicit dñs. R.ij.

Pervalauerunt sermones ionadab filij rechab:quos precepit filijs suis:vt non biberent vinū: & non biberūt vsq ad diē hanc:q obedierunt precepto patris sui. Ego autem locutus sum ad vos de mane consurgens & loquens: & non obedistis mihi. Lectio.iij.

Misitq ad vos omnes seruos meos prophetas: consurgens diluculo:mittensq:& dicens. Conuertimini vnusquisq a via sua pessima:& bona facite studia vestra : & nolite deos alienos sequi : neq colatis eos:& habitabitis in terra quam dedi vobis & patribus vestris. Ad dñs añia. Magister dicit: tempus meum prope est: apud te facio pascha cum discipulis meis. Oratio.

Presta qs omnipotens deus : vt dignitas conditionis humane: per immoderantiam sanctiata:medicinalis parsimonie studio reformetur. Per. Ad magnificat añia. Desiderio desideraui: hoc pascha manducare vobiscū: antequ patiar. Oratio.

Esto qs domine propitius plebi tue:vt que tibi non placere respuens:tuorum potius repleatur delectationibus mandatorū. Per. C Feria sexta. Lectio.j. Jere. 35 d

Et non inclinastis aurem vestram:neq audistis me. Firmauerunt igitur filij ionadab filij rechab preceptū patris sui: qđ preceperat eis. Populus aūt iste non obedivit mihi. Lectio.ij.

Iccirco hec dicit dominꝰ exercituū:deus israel. Ecce ego adducam super iudam & super oēs habitatores hierusalē vniuersam afflictionem quam locutus sum aduersum eos : eo q locutus sum ad illos:& non audierunt:vocaui illos:& non responderūt mihi. R.iij.

Omni aūt rechabitarum dixit hieremias. Hec dicit dñs exercituū:deus israel. Pro eo q obedistis precepto ionadab patris vr: & custodistis oia mandata eius:& fecistis vniuersa q̄ pcepit vobis: propterea hec dicit dñs exercituū deus israel: Non deficiet vir de stirpe ionadab filij rechab: stans in conspectu meo cūctis diebus. Ad dñs añia. Appropinquabat aūt dies festus:& querebant principes sacerdotū:quō iesus interficerēt:sed timebant plebē. Oio.

Oridibus nostris qs dñe gratiaz tuam benignus infunde:vt peccata nostra castigatione voluntaria cohibentes:tam corporaliter potius macteremur : &

supplicijs deputemur eternis. Per. Ad magr añi. Principes sacerdotum consilium fecerunt: vt ihesum occiderent: dicebant autem: non in die festo: ne forte tumultus fieret in populo. Oratio.

CConcede qs oſp deus: vt q protectionis tue gſam q̃rimus: liberati a malis oibus: secura tibi mente seruiamus. Per. ℣ Sabbato. Lectio prima.

ET factum est in anno quarto ioachim filij iosie regis iuda: factū est verbū hoc ad hieremiam a dño dicens: Tolle volumen libri: et scribes in eo omnia verba q̃ locutus sum tibi: aduersum israel et iudam: et aduersus oēs gentes: a die q̃ locut⁹ sum ad te: ex diebꝫ iosie vsq; ad diē hanc. R. n. Si forte audiēt domus iuda vniuersa mala: que ego cogito facere eis: reuertatur vnusquisque a via sua pessima: et propitius ero iniquitati et peccato eorum. R. iij. Vocauit ergo hieremias baruch filium nerie. Et scripsit baruch ex ore hieremie oēs sermones domini: quos locutus est ad eū i volumine libri. Ad dñi añam. Nemo tollit a me aiam meā: sed ego pono eam: et iterū sumo eam. Oio.

PRoficiat qs dñe plebs tibi dicata: pie deuotionis affectu: vt sacris actionibus erudita: digno maiestati tue fiat gratior: tuis donis potioribus augeatur. Per. ℣ Missa in ramis palmarum. Sabbato precedēt ad vesp.

HOc enim sentite in vobis: quod in christo ihesu: qui cum in forma dei esset: non rapinam arbitratus est esse se equalem deo. ℟. Fratres mei. Hymn⁹. Vexilla. ℣. Eripe me. Ad magnificat añ. Clarifica me pater apud temetipsum: claritate quam habui priusq; mundus fieret. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus: qui humano generi ad imitandum humilitatis exemplum: saluatorem nostrum carnem sumere: et crucem subire fecisti: concede propitius: vt et patientie ipsius habere documenta: et resurrectionis consortia mereamur. Per eundem. Inuitato. Ipsi vero nō cognouerūt vias meas. Quibus iurauī in ira mea: si introibunt in requiem meam. R. i.

ET precepit hieremias baruch diceno. Ego clausus sum: nec valeo ingredi domum domini. Ingredere ergo tu: et lege de volumine in quo scripsisti ex ore meo verba domini: audiente populo in domo domini in die ieunij. ℟. In die qua invocauī te domine exaudisti me: multiplicasti in anima mea virtutem. Et liberasti me deus meus. ℣. In die tribulationis mee: clamaui ad te: quia exaudisti me. Et. Lectio secunda

Phil. 2 a

Jere. 36 b

65

Ihesu super t audiente vniuer-
so iuda:q venunt de ciuita-
tibus suis:leges eio:si forte cadat
oratio eoz in ꝓspectu dñi:t reuer
tat vnusquisq; a via sua pessima:
qñi magnus furor est: t indigna
tio:quam locut⁹ est dño aduersus
pplm hunc. ℟. Fratres mei elõ
gauerunt a me:t noti mei. Quasi
alieni recesserunt a me. ℣. Dere-
liquerunt me proximi mei: t qui
me nouerunt. Quasi. Lectio. iij.

Et fecit baruch filius neric
iuxta omnia que preceper-
at ei hieremias prophęta: legẽs
ex volumine sermones domini in
domo domini. Factum est autem
in anno quinto ioachim filij io-
sie regis iuda:in mense nono pre
dicauerunt ieiunii in conspectu
domini:omni populo in hierusa-
lem:t vniuerse multitudini: que
cõfluxerat de ciuitatibus iuda in
hierusalem. ℟. Attende domi-
ne ad me:t audi voces aduersa-
riorum meorum. Nunquid red-
ditur pro bono malũ:q; foderũt
foueam anime mee? ℣. Recor-
dare q̃ steterim in cõspectu tuo:
vt loquerer pro eis bonum: t a-
uerterem indignationem tuã ab
eis. Nunquid. Lectio quarta.

Legitq; baruch ex volumi-
ne sermones hieremie in
domo domini: in gaçophylatio.
Hamarie filij saphan scribens in
tribulo superiori:in introitu porte
noue domus domini:audiẽte om-
ni populo. ℟. Concluſit vias
meas inimicus insidiator factus
est mihi sicut leo in absconditis:
repleuit t inebriauit me amaritu
dine: deduxerunt in lacum mor-
tis vitam meam: t posuerunt la-
pidem super me. Vide iniquita-
tes eorum:t iudica causas anime
mee: defensor vite mee. ℣. Fact⁹
sum in derisum oi pplo: canticũ
eorũ tota die. Vide. Sermo san
cti hieronymi plbi de osanna. f. v.

Postquam dominus quatri-
duanum mortuum suscita-
uit: stupentibus iudeis: t alijs
eorum in videndo credentibus:
alijs in videndo detrectantibus/pro
pter odorem bonum:qui alijs est
ad vitam: alijs ad mortem: po-
steaq; discubuit in domo:recum-
bente lazaro:qui fuerat a mortu-
is resuscitatus. ℟. Saluum me
fac deus: quoniam intrauerunt
aque vsq; ad animam meam: ne
auertas faciem tuam a me. Quo
niaz tribulor:exaudi me deus me
us. ℣. Intende anime mee: t li-
bera eam: propter inimicos me-
os eripe me. Quoniam. Lcõ. vj.

Post vnguentum diffusum
super pedes eius:vnde do-
mus odore repleta est:posteaq;
vana stultia t stultissimum t de-
mentissimum scelus iudei etiam
de occidendo lazaro: eode per-
dito conceperunt:de quibus om-
nibus

nibus (vt potuimus) quod vobis dominus dedit: superioribus sermonibus locuti sumus. ℟. Noli eē mihi domine alienus: parce mihi in die mala: cōfundantur omnes: q̄ me persequuntur. Et non confundar ego. ℣. Confundantur omnes inimici mei: qui quærunt animam meam. Et. L.vij.

NUnc intendat charitas vestra: añ dominī passionem quantus fructus apparuerit prædicationis eius: & quantus grex ouium ex his quæ perierant domus israel: vocem pastoris audiebat. Sic enī legit euāgelīū: quō cum recitaret audistis. ℟. Dñs mecū est tāq̄ bellator fortis: propterea p̄secuti sunt me & intelligere nō potuerūt: dñe, pbās renes & corda. Tibi reuelaui cām meā. ℣. Vidisti domine iniquitates eorum aduersum me: iudica iudicium meum. Tibi. L.cō.viij.

IN crastinum autem: turba multa quæ venerat ad diē festum: cum audissent quia venit iesus hierosolymam: acceperunt ramos palmarum: & processerunt obuiam ei: & clamabant. Osanna benedictus qui venit in nomine dñi rex israel. ℟. Contumelias & terrores passus sum ab eis: q̄ erāt primi mei: & custodiētes latus meū: dicentes. Decipiamus eū: & p̄ualeamus illi: sed non p̄ualuimus. ℣. Dñs mecū est: tanq̄ bellator fortis: cadāt in opprobriū sempiternū: & videā vindictā in eis: quia tibi reuelaui cām meam. ℣. Dēo inimici mei aduersum me cogitabant mala mihi: dēū iniquum mādauerunt aduersum me: dicentes. Decipiamus. Ad canti. añ. Osanna filio dauid: benedictus q̄ venit in nōie dñi: rex israel: osanna in excelsis. Canti. Dñe miserere. 58

Secundum matthæum. 21

IN illo tēpore: Cum appropinquasset iesus hierosolymis: & venisset bethphage ad montes oliueti: tunc misit duos discipulos suos: dicens eis. Ite in castellū q̄ contra vos est: & confestim invenietis asinam alligatam: & pullum cum ea. & reliqua. Homilia beati ioā. ex auri. L.cō.ix.

PLuto res ipsa exigit vt inquiramus: quoniam frequēter venit ie sus in hierusalem: sicut ioannes testatur. Nunquam tamē sibi adhibuit ministeria inmentorū: nec ramorū virētia circa se ornamenta cōstituit: nec ad terribilē laudē sue diuinitatis: animas populi excitauit: nisi mō q̄n vt pateret ascendit. ℟. Dixerūt impij: apud se nō recte cogitāte: circūuenamus iustum: q̄ris contrarius est operibus nr̄is: promittit se scientiā dei habere: filiū dei se nominat. Et gloriat patrem se habere deū. Videamus si sermones illius veri sunt, & si est vt

rus filius dei: liberet eum de manibus nostris: morte turpissima condemnemus eum. ℟. Tanquã nugaces estimati sumus ab illo: et abstinet se a viis nostris: tanquã ab immunditijs. Et. Lectio. x.

IDeo ergo cuz tanta glia est ingressus: vt amplius illorũ aduersum se excitaret inuidiam; cum iam tempus passionis eius instabat. Et non mors eum vrgebat: sed ipse magis aduersum se prælebat morte. ℟ Opprobrium factus sum nimis inimicis meis: viderunt me: et mouerunt capita sua. Adiuua me dñe deus meus. ℟. Locuti sunt aduersuz me lingua dolosa: et sermonibus odij circundederunt me: et expugnauerũt me gratis. Adiuua. Lect.

QUotiens enim de manibus sacerdotum elapsus euasit: cum esset visibilis: quasi inuisibilis factus. Qñ iudei occidere christũ voluerũt: tangere eũ non potuerunt. Qñ autẽ secutus est mortẽ: parcere ei nõ potuerunt. ℟. Insurrexerunt in me viri iniq absqz misericordia quesierunt me interficere: et nõ pepercerunt in faciem meam spuere: et lanceis suis vulnerauerunt me. Et cõcussa sunt omnia ossa mea: ego autem estimabam me tanqz mortuum super terrã. ℟. Et dederunt in escam meam fel: et in siti mea potauerũt me aceto, Et cõ. Lect.

ERgo christus eos prouocauit: ne forte de morte sua fecisset eos innocios? Absit. Nõ excitauit eos vt facerent qõd ante noluerant: sed vt possent facere quod pius volebant. Facultas eis data est: non mutata voluntas. ℟. Ingrediente domino in sanctam ciuitatem: hebreor pueri resurrectionẽ vite pnunciãtes. Cum ramis palmaz: osanna clamabãt in excelsis. ℟. Cũ audisset populus: qa iesus venit hierosolymam: exierunt obuiam ei. Cum ramis. Scõm matthæum.

IN illo 21
tẽpore: Cũ appropiquasset ie sus hierosolymã: et venisset bethphage: ad montem oliueti: tunc misit duos discipulos suos: dicens eis. Ite in castellum qõd contra vos est: et statim inuenietis asinã alligatam: et pullum cũ ea. Soluite: et adducite mihi. Et si qs vobis aliqd dixerit: dicite qr dñs his opꝰ hz: et protinus dimittet eos. Hoc aũt factũ est: vt adimpleret qõd dictũ est p pphtã dicentem. Dicite filie sion: ecce rex tuus venit tibi mansuetus; sedẽs sup asinã: et pullum

ſilium ſubiugalis. Euntes aũt di
ſcipuli fecerũt:ſicut pcepit illis
ieſus. Et adduxerunt aſinam t
pullũ:t ipoſuerunt ſup eos veſti
mẽta ſua:t cum deſup ſedere fece
runt. Plurima aũt turba ſtraue
runt veſtimenta ſua in via. Alij
autem cedebãt ramos de arbori
bus:t ſternebãt in via. Turbe au
tẽ que pcedebãt t q̃ ſequebãtur:
clamabant dicentes. Oſanna fi
lio dauid. Benedictus q venit
in nomine dñi. In lau.añ. Do
minus deus auxiliator meus: t
ideo non ſum pfuſus. pſal.dñi.
cales. Añia. Circundantes cir
cundederũt me:t in nomine do
mini vindicabor in eis. Añ. In
dica cauſam meam:defende: q
potens es dñe. Añ. Cum ange
lis t pueris fideles inuenĩamur:
triumphatori mortis clamãtes:
oſanna in excelſis. Añ. Cõfun
dãtur q me perſequuntur:t non
168 confundar ego:o dñe deus meus.
Zach. Hoc enim. ℟. Exue a
65 fra. Hymnus. Luſtris ſex. ℣.
Dederunt. Ad dñs añ. Turba
multa:que conuenerat ad diem
feſtum:clamabat domino:benedi
ctus qui venit in nomine domi
ni:oſanna in excelſis. Ad.i.añ.
Pueri hebreorum tollentes ra
mos olivarum: obuiauerunt do
mino clamãtes t dicentes:oſan
na in excelſis. Ad.iij.añ. Pue
ri hebreorum veſtimenta proſter
nebãt in via:t clamabant dicen
tes:oſanna filio dauid:bñdictus
q venit i nomine domini. Zach.
Hoc enim. ℟. Intende. Pſal. 168
Omnipotens. Ad.vj.añ. Tibi 1
reuelauit cãm meam dñe: defen
ſor vite mee:dñe cuius me. Ad
ix.añ. Occurrunt turbe cũ flori
bus t palmis:redẽptori obuiã:t
victori triũphãti:digna dãt ob
ſequia:q: filiũ dei ore gentes p
dicãt:t in laude chriſti:voces to
nant per nubila oſanna. Ad vij.
cap. Hoc eni. ℟. Deo ore leo 168
nis. ℣. Vexilla. ℟. Eripe me. 65
Ad magt añ. Ceperunt omnes
turbe deſcẽdẽtiũ:gaudentes lau
dare deũ voce magna:ſup oĩbus
quas viderãt virtutibus: dicen
tes:bñdictus q venit i noĩe dñi:
pax in terra: t gloria in excelſis.
Glo. Omnipotẽs. ℣. Feſt.ij.Reſ.

QUmq; audiſſet micheas fi Jere.
lius gamarie filij ſapham 36 c
oẽs ſermones domini ex libro
deſcendit in domum regis ad ga
çophylatium ſcribe. Lectio.ij.
Et ecce ibi omnes pncipes ſe
debant:eliſama ſcriba:t dalaias
filius ſemeie: t elnatham filius
achobor: t gamarias filius ſa
pham: t ſedechias filius anna
nie:t vniuerſi pncipes. Cui
Et nunciauit eis micheas oĩa
verba q audiuit legẽte baruch ex
volumine i auribus populi. Vi
derunt itaq; oẽs pncipes ad ba

ruch iudi filiuz nathanie filij se-
lemie:filij chusi:dicentes. Volu-
mē ex quo legisti audiente ppło:
sume in manu tua: ꝛ veni. In
lau.añ. Faciē meā nō auerti ab
increpātibus:ꝛ consputātibus in
me. ꝓ.fer.añ. Framea suscitare
aduersus eos: q dispergunt gre,
gē meū. Añ. Appendert ūt mer
cedem meā triginta argēteis: q-
bus appretiatus fuz ab eis. Añ.
Inundauerūt aque super caput
meū:dixi perij:invocabo nomen
tuum dñe d eus meus. Añ. La-
bia insurgentium:ꝛ cogitationes
eoz:vide dñe. Ad bñ.añ. Non
habereo in me potestatem:nisi ti
bi ꝛsuper datum fuisset. Oratio.
OAl quesumus omnipotēs
deus:vt qui in tot aduer-
sis: ex nostra infirmitate ꝛfici-
mus:intercedente vnigeniti filij
tui passione liberemur. Per.
Ad j.añ. Recordare mei dñe ne
me tuere me ab his q persequū-
tur me. Ad.iij.añ. Invocabo
nomen tuum domine: ne auer-
tas aurem tuam a clamore meo.
Ad.vj.añ. Mittēs hec mulier
in corpus meū hoc vnguentum:
ad sepeliendū me fecit. Ad.ix.
añ. Infirmata est virtus mea in
manibus inimicorum meorum.
Ad mgt añ. Scriptum est enim:
percutiā pastorē:ꝛ dispergentur
oues gregis:postq̄ aūt resurre-
xero:precedā vos in galileam:ibi
me videbitis:dicit dñs. Oratio.
ADiuua nos deus salutaris
noster:ꝛ ad beneficia reco
lenda:quibus nos instaurare di-
gnatus es:tribue venire gaudē-
tes. Qui vi. ¶ Feria.iij.Lcō.j.
VIlit ergo baruch filius ne Jer.
rie volumen in manu sua: 36 d
ꝛ venit ad eos. Et dixerunt ad
eum. Sede:ꝛ lege hec in auribus
nostris. Et legit baruch in auri-
bus eorum. Lectio secunda.
Igitur cum audissent omnia
verba:obstupuerunt vnusquisq;
ad proximum suum:ꝛ dixerūt ad
baruch. Nunciare debemus regi
omnes sermones istos? Lcō.iij.
Et interrogauerūt eū dicētes.
Indica nobis:quō scripsisti oēs
sermones istos ex ore eius? Dixit
aūt eis baruch. Ex ore suo loque
bat quasi legēs ad me oēs sermo
nes istos:ꝛ ego scribebā in volu
mine attramento. In lau.super
ps.fer.añ. Vide dñe ꝛ cōsidera:
quoniā tribulor velociter exaudi
me. Añ. Diserne causam aie
mee:ab hoc iniquo ꝛ doloso eri
pe me. Añ. Dū tribularer clama
ui ad dñm ꝛ vētre inferi:ꝛ exau-
divit me. Añ. Dñe vim patior:
rīde pro me: q̄ nescio quid di-
cam inimicis meis. Añ. Dixe-
runt impij: opprimamus virum
iustum:quū ptrarius est operibus
nostris. Ad bñ.añ. Ante diem
festum pasche: sciens ihesus quia

venit hora eius. cū dilexisset suos: in finem dilexit eos. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus: da nobis ita domi. nice passionis sacramenta pagere: vt indulgentiam petere mereamur. Per eun. Ad. j. affa. Consilium fecerunt inimici mei dicentes: conteramus eum de terra viuentium. Hodie pronūciatur nomina mortuorum vsq; ad octauas corporis christi. Et post cenam vigilie mortuorum solemniter celebrantur. Ad tertiā affa. Ancilla dixit petro: vere tu ex illis es: nā t loquela tua manifestū te facit. Ad. vi. affa. Si male locutus sum phibe testimonium de malo: si autez bene: qd me cedis? Ad. ix. affa. Replent t inebriauit me amaritudine inimicꝰ meꝰ. Ad magni. affa. Potestatem habeo ponendi animam meam: t iterum sumendi eam. Oratio.

MIa nos misericordia deus: t ab omni surreptione vetustatis expurget: t capaces sancte nouitatis efficiat. Per do.

Jere. 36 c

ET Feria quarta. L. cō. j. Dixerūt principes ad baruch. Vade t abscōdere tu t ieremias: t nemo sciat vbi sitis. Et egressi sunt ad regē in atriū. L. ij. Porro volumen cōmendauerūt in gaçophylatio eliſame scribe: t nunciauerunt audiente rege omnes sermones. Misitq; rex iudit sumeret volumen. L. cō. iij. Qui tollens illud de gaçophylatio eliſame scribe: legit audiente rege t vniuersis principibus: q stabant circa regem. Rex aūt sedebat in domo hyemali in mēse nono: t posita erat coram eo arula plena prunis. In laū. affa. Libera me de sanguinibus deus deus meus: t exaltabit lingua mea iustitiam tuam. ps. feriat. affa. Contumelias t terrores passus sum ab eis: t dñs mecū est: tanq; bellator fortis. Affa. Ipsi vo in vanum cōcierunt aiam meam: introibūt in inferiora terre. Affa. Oēs inimici mei audierūt malū meū: dñe letati sunt: quoniam tu fecisti. Affa. Alliga dñe in vinculis nationes gentium: t reges earū in compedibus. Ad bñ. affa. Simon dormis? non potuisti vna hora vigilare mecum? Oratio.

PResta qs oīs deus: vt qui nostris excessibus incessanter affligimur: p vnigeniti tui passionē liberemur. p eū. Ad. j. affa. Cū accepisset aceti: dixit. Consummatū est: t inclinato capite emisit spūm. Hodie lau t missa pro defunctis dicant. t Ad capi. dñi. Dominus noster iesus christus cenauit cum discipulis suis. Et natale t̄c. Ad iij. affa. Contumelias t terrores. Ad. vi. affa. Tāto tpe vobiscū eram: vos in tēplo t non me tenuistis: modo flagel-

latum ductis ad crucifigēdum. Ad nonā añ. Accepto pane in dās tradidit dñm: sicut promiserat pncipibus sacerdotum. Ad magt añia. Quotidie apud vos erā in tēplo docens: et non me tenuistis: ecce flagellatū ductis

Rad crucifigendum. Oō. Ēspice qs dñe super hanc familiā maz: p qua dño nr iesus christus non dubitauit manibus tradi nocentium: et crucis subire tormēta. Per. Prædicta oō dr die noctuq; usq; ad sabbatum sanctum ad oēs horas: præter hoc sero ad cōple. ℣ Fer.v. In cēna dñi. Hora q; his trib⁹ diebus usque ad vesperas sabbati sancti non dr. Deus in adiutoriū. ad officium regulare: nec inuita. nec hymnus nec Glia patri. in fine psalmorum: vel capitulorum: nec lector dr petere benedictionē ad legēdum: nec dicere. Tu autē dñe, si ex ipsa lec. fit terminatio: nec dr Benedicamus dño. Añ oīonez non dr Dño vobiscum: sed tātū. Oremus, nec in fine. Per dñ. sed tantum respondetur. Amē. Officiū vero beate marie his tribus diebus dr sicut dr in dñica die non tamen in ecclesia. Et cū eo dicantur suffragia. In nocte igitur in.j.noc. dcō. Pater nr, Credo, segtur añ. qua icepta stari debēt genua flecti: quod fit in fine, et in inceptione hora-

rum regulariū. Et si aliquod festum.xij.lec. vel solenne venerit hac die: et incepe usque per totam octa. paschæ: non fit de eo: sed transfertur usque in.ij. feriā post octa. paschæ. In.j.noct. añia. Zelus domus tue comedit me: et opprobria exprobrantium tibi: ceciderunt super me. ps. Salvum me fac. ij. Añia. Auertantur retrorsum: et erubescant: q cogitant mihi mala. ps. Deus in adiutorium. Añ. Deus meus eripe me de manu peccatoris. ps. In te domine speraui. ij. ℣. Deus meus eripe me de manu peccatoris. ps. Et de manu contra legē agentis: et inīq. Incipiūt lamentationes ieremie ppthe. Lcō.j. Aleph.

Quomodo sedet sola ciuitas plena populo? Facta est quasi vidua domina gentium: princeps prouinciarum facta est sub tributo. Beth. Plorans plorauit in nocte: et lachryme eius in maxillis eius. Non est q consoletur eam: ex oibus charis eius. Oēs amici eius spreuerūt eam: et facti sunt ei inimici. ℟ In monte oliueti orauit ad patrē: pater si fieri pōt transeat a me calix iste. Spūs qdē pmptus est: caro autem infirma: fiat volūtas tua. ℣ Vigilate et orate: vt non intretis in tentationē. Spi. ℣.j. Simel.

Congregauit iudā ppter afflictionem: et multitudinē ser-

1 Trā. 1 8

ultris: habitauit inter gentes: nec inuenit regem. Omnes persecutores eius apprehenderunt eā: inter angustias. Deleth. Uie sion lugent: eo q̄ non sint q̄ ueniant ad solennitatem. Omnes porte eius destructe: sacerdotes eius gementes: virgines eius squalide: et ipsa oppressa amaritudine. ℟. Tristis est aīa mea vsq̄ ad mortem: sustinete hic: et vigilate mecum: nunc videbitis turbā: q̄ circundabit me. Uos fugā capietis: et ego vadaz imolari p̄ vobis. ℣. Ecce appropinquabit hora: et filius hois tradetur in manus pctō:uz. Uos. Lectio. De. Facti sunt hostes eius in capite: inimici illius locupletati sunt: quia dominus locutus est super eam. Propter multitudinem iniquitatum eius: paruuli eius ducti sunt in captiuitatem: aīa faciem tribulantis. Dau. Et egressus est a filia sion omnis decor eius. Facti sunt p̄ncipes eius velut arietes: non inuenientes pascua: et abierunt absq̄ fortitudine ante faciem subsequentis. ℟. Ecce vidimus eum non habentem spēm neq̄ decorem: aspectus eius non est in eo: hic peccata nostra portauit: et pro nobis dolens: ipse autem vulneratus est p̄pter iniquitates nostras. Cuius liuore sanati sumus. ℣. Vere languores nostros ipse tulit: et dolores nostros ipse portauit. Lectio. In secundo nocturn. aīa. Liberauit dominus pauperem a potente: et inopem cui non erat adiutor. ℟. Deus iudicium. Afia. 24
Cogitauerunt impij: et locuti sunt nequitiam: iniquitatem in excelso locuti sunt: ℟. Quam bo, 25
nus. Afia. Exurge dñe: et iudica causam meam. ℟. Et qd deus. 25
℣. Cogitauerūt impij: et locuti sunt. negtias. ℟. Iniquitatē in excelso locuti sunt. Expo. ℟. 63. Lectio.

Audi deus oronem meam cum tribulor: a timore inimici eruc aiam meaz: Seuierunt inimici in martyres: Quid oraz, bat ista vox corporis chri? Doc, orabat: vt eruerētur ab inimicis: et non eos possent occidere inimici. ℟. Unus ex discipulis meis tradet me hodie: ve illi per quem tradar ego. Melius illi erat si natus nō fuisset. ℣. Qui intingit mecū manū i parapside hic me traditurus est. Melius. Lectio. 2

Ergo exauditi nō sunt: ga occisi sunt. Et deseruit dñs pritos corde seruos suos: et sperātes in se despexit? Absit. Quis enim inuocauit dñm: et derelictus est? Quis sperauit in eum: et deseruit est ab eo? Exaudiebantur ergo: et occidebantur: et tñ ab inimicis eruebant. ℟. Amic⁹ meus 21
osculi me tradidit signo: quem osculatus fuero: ipse est: tenete

tū hoc malū fecit signum: q per oscula implevit homicidiū. Infelix pretermisit pretium sanguinis: et in fine laqueo se suspēdit. ℟. Bonum erat ei si natus non fuisset homo ille. Infe. Lcō. vi.

Hij timētes p̄sentiebant: et viuebāt: et nō ipsi ab inimicis absorbebant. Occisi eruebantur: viuētes absorbebant. Et inde est illa vox gratulationis: fortitā viuos absorbuisse nos. Multi viui absorti: et multi mortui absorti sunt. ℟. Eraz q̄si agnus innocēs ductus ad imolādū: et nesciebāt p̄silia fecerūt inimici mei aduersum me: dicētes: Venite: mittamus lignū in panē ei⁹: et eradamus eū de terra viuētiū. ℟. Dēs inimici mei aduersum me cogitabāt mala mihi: verbū iniquū mādauerūt aduersum me: dicentes. Ve. Jn. iij. nocl. aū. Diri inigo: nolite hoc adnersus deū inigitare, ps. Cōfitebimur. Aū. Terra tremuit et quieuit: dū resurgeret 26 in iudicium deus. ps. Motus in. Aūa. Jn die tribulationis mee deum exquisiui manibus meis. ps. Voce mea. i. ℣. Terra tremuit et 26 quieuit. ℟. Dum resurgeret in iudicium deus. De epla. j. bti pauli apostoli. Ad corin. Lcō. vij.

31 c Quenientibus ergo vobis in vnū: iam non est dominicam cenaz māducare. Unusq̄sq̄ enim cenam suam p̄sumit ad manducandū. Et alius quidem esurit: alius autem ebrius est. ℣. Una hora non potuistis vigilare mecum. Qui exhortabamini mori pro me: vel iudas non videtis quomodo nō dormit: sed festinat tradere me iudeis? ℟. Quid dormitis? surgite: et orate: ne intretis in tentationem. Qui. Lcō. vij.

Ungd nō habetis domos ad māducādū et bibendū? Aut ecclesiam dei cōtēnitis: et cōfunditis eos q nō habēt? Quid dicam vobis? Laudo vos: in hoc non laudo. ℟. Seniores populi p̄silū fecerūt. Ut iesum dolo tenerent: et occiderent: cū gladijs et fustibus exierūt: tāq̄ ad latronē. ℣. Collegerunt pōtifices et pharisei consilium. Et. Lectio. ij.

Go enim accepi a dño: q̄d et tradidi vobis. Quoniaz dño iesus in qua nocte tradebatur: accepit panez: et gratias agēs fregit: et dixit: accipite: et manducate. Hoc est corpus meū: q̄d p vobis tradet. Hoc facite in meā commemorationem. ℟. Fratres mei elongauerunt a me: et noti mei. Quasi alieni recesserunt a me. ℣. Dereliquerunt me p̄ximi mei: et q me nouerunt. Quasi. Jn laud. aū. Justificeris dñe in sermonibus tuis: et vincas cum iudicaris. ps. Miserere. Aūa. 18 Dñs tanq̄ ouis ad victimā ductus est: et non aperuit os suum.

31 ℣. Dñe refugium. Añ. Contri-
tum est cor meum in medio mei
contremuerunt omnia ossa mea.
21 ℣. Deus deus meus. ℟ Deus
22 misereatur. Añ. Exhortatus es
in virtute tua: in refectione san
53 cta tua domine. Lãti. Lantem⁹:
Añ. Oblatus est quia ipse vo-
luit: ℟ peccata nostra ipse portа-
52 uit. ℣. Laudate. ℟. Christus
factus est pro nobis obediens
vsq; ad mortem. ℣. Mortes au
tez crucis. Ad bñ. añ Traditor
aũt dedit eis signũ dicẽs: quem
osculat⁹ fuero: ipse est: tenete eũ.
Dcã gña. dñi. Kyrie el. Pf nf.
Miserere. Oio. Respice q̃s.
18 Ad.j.dcõ. Pf nf. dñi ℣. Deus
42 in nomine tuo. ℟ Beati imma-
culati. vsq; ad Legem pone. ℟.
Christus fact⁹ est. Deinde. Kyr-
rie el. Pf nf. Credo. Cõfiteor.
18 ℣. Miserere, Oio. Respice.
Deinde ℣. spãlce sine gloria cũ
letanijs ℟ oionib⁹ suis. Ad.iij.di
43 cto. Pater noster. dñi ℣. Legẽ
pone. vsq; ad Defecit. ℟. Chri
stus. Deinde Kyrie el. Pater
18 noster. ℣. Miserere. ℣. Oratio.
44 Respice. Ad.vj.dñi. ℣. Defecit.
vsq; ad Mirabilia tua. Ad capi
tulum dñe Dñs noster Iesus chri-
stus crucifixus est a iudeis. Et
natale tuũ. Deinde. Preciosa.
Oio. Sancta maria sine qui vi-
uit: Deus in adiutoriũ sine Glo-
ria: Kyrie eleis. Pater noster, ℟.
Respice sine gloria. Oratio.
Dirigere sine Per. Deinde le-
gatur confessio generalis non tñ
dcẽ hodie disciplina: sed pro pe-
nitentia dicant ibi tres psalmi. s.
Ad dñm ℟ duo sequentes: Ad
ix. ℣. Mirabilia. vsq; Ad do- 45
minum tuũ. Ad vesp. añ. Calicem
salutaris accipiam: ℟ nomen dñi
inuocabo. ℣. Credidi. Añ. Cus 48
bis q̃ oderunt pacẽ eram paci-
ficus: cum loquebar illis: impu-
gnabant me gratis. ℣. Ad do- 45
minum. Añ. Ab hominibus ini
quis libera me dñe. ℣. Eripe 49
me. Añ. Custodi me a laqueo:
quem statuerunt mihi: ℟ ab scan
dalis opantiũ iniquitatẽ. ℣. Dñe 49
clama. Añ. Considerabã ad dex-
teram: ℟ videbam: ℟ non erat q̃
cognosceret me. ℣. Voce mea. 50
ij. ℟. Christus factus est. Ad
mgt añ. Cenantibus aũt acce-
pit Iesus panẽ: benedixit: ac fregit:
℟ dedit discipulis suis. Kyrie el.
tẽ. Ad complet. usti ℣. dicuntur.
Cum inuoca. In te dñe. Qui ha 10
bitat. 32. Ecce nũc. 47. ℟ Huc 47
dimittis. ℟. Christus factus est:
Kyrie el. Pater nf. ℟ Credo
in deum. ℣. Miserere. Ora- 18
tio. Respice. Et ita dicatur se-
quẽti die. ¶ Feria.vj. parasce.
¶ In.j.noc.añ. Astiterunt re-
ges terre: ℟ principes cõuenerunt
in vnũ: aduersus dñm: ℟ aduer-
sus christũ eius. ℣. Quare fre- ℟

Mñ. Diuiserunt sibi vestimenta
mea: & super vestem meã miserunt
7 sortem. ℟. Deus deus. Mñ. In
surrexerunt in me testes iniq: &
mentita est iniqtas sibi. ℟. Dño
9 illumina. ℣. Diuiserunt sibi ve-
stimẽta mea. ℟. Et super vestem
meam miserunt sortẽ. Gal.4.cõ.j.

Treñ. 2 Tc THt recordata est hierusalem
dierum afflictionis sue: & p
uaricationis omnium desidera-
bilium suorum: que habuerat a
diebus antiqs: cum caderet po-
pulus eius in manu hostili: & nõ
eẽt auxiliator. Viderunt eam ho-
stes: & deriserunt sabbata eius.
Heth. Peccatum peccauit hie
rusalem: propterea instabilis fa-
cta est. Oẽs q glorificabant eam:
spreuerũt illam: q̃ viderũt igno
miniã eius. Ipsa aũt gemẽs con
uersa est retrorsus. ℟. Oẽs ami-
ci mei dereliquerunt me: & pua-
luerunt insidiantes mihi: tradi-
dit me quẽ diligebã: & terribili-
bus oculis plaga crudeli peutiẽ-
tes. Aceto potauerũt me. ℣. Et
dederunt in escas meã fel: & in siti
mea. Aceto. Tub.Lcõ.ij.

Oides eius in pedib' eius:
8 nec recordata est finis sui. De-
posita est dehementer: non habẽs
consolatorem. Vide dñe afflictio
nem meã: quoniã ereptus est ini
micus meus. Joth. Manũ suã
misit hostis ad oĩa desiderabilia
eius: q̃ vidit gẽtes ingressas san
ctuarium suũ: de q̃bus preceperas
ne intrarẽt ecclesiam tuã. ℟. Vi
nea mea electa: ego te plantaui.
Mño puersa es in amaritudinẽ:
vt me crucifigeres: & barrabam
dimitteres? ℣. Sepiui te & lapi-
des elegi ex te: & edificaui turrim
in medio tui. Mño. Gal.4.iij.

Treñ. 2 Dit dñs altare suũ: ma
ledixit sanctificationi sue.
Tradidit in manus inimici mu-
ros turrium eius: vocẽ dederunt
in domo domini: sicut in die so-
lenni. Heth. Cogitauit dño dis
sipare murum filie sion: tetendit
funiculum suũ: & non auertit ma
num suam a perditione. Luxitq;
antemurale: & murus pariter dis-
sipatus est. ℟. Tanquam ad la-
tronem existis cum gladijs & fu-
stibus comprehẽdere me. Quo-
tidie apud vos eram in tẽplo do-
cẽs: & non me tenuistis: & ecce fla
gellatum ducitis ad crucifigen-
dum. ℣. Cumq; iniecissent ma-
nus in iesum: & tenuissent eum
dixit ad eos. Quotidie. Ju sedo
nocte. añ. Vim faciebãt q̃ quere-
bant aiam meam. ℟. Dñe ne in
fu. ℣. Mñ. Confundant & reue-
reant q̃ q̃runt aiam meam: vt au-
ferãt eam. ℟. Expectans. Mña.

Alieni insurrexerunt aduersum
me: & fortes q̃sierũt aiam meam.
℟. Deus in noie. ℣. Insurre-
xerũt in me testes iniqui. ℟. Et
mentita est iniquitas sibi, Ps.

Deus deus meus respice in me: quare me dereliquisti? Illud verbum primum in cruce audiuimus. Ibi dixit dominus. Hely hely lamaçabatani: quod dicitur interpretatum: deus meus deus meus: vt quid dereliquisti me? ℣. Animam meam dilectaz tradidi in manus iniquorum: et facta est mihi hereditas mea: sicut leo in silua: dedit contra me voces aduersarius dicens: congregamini: et properate ad deuorandum illum: posuerunt me in deserto solitudinis: et luxit super me omnis terra. Quz non est inuentus q cognosceret me: et faceret bene. ℟. Insurrexerunt in me viri absq misericordia: et non pepercerunt anime mee. Quz. ℣. v.

Interpretatus est illud euangelista: et dixit eum hebraice dixisse: deus deus meus respice in me: quare me dereliquisti? Quid voluit dicere dominus? Non enī dereliquerat illum deus: cū ipse esset deus, Unigz filius dei deus: vnigz verbum dei deus. ℣. Tradiderūt me in manus impioz: et inter iniquos proiecerūt me: et non pepercerunt anime mee: congregati sunt aduersum me fortes. Et sicut gigantes steterunt contra me. ℟. Alieni insurrexerunt in me: et fortes quesierunt animam meam, Et sicut, Lectio sexta.

Audi a capite illum euangelistam: qui ructabat quod biberat de petrore dominī. Videamus si deus christus in principio erat verbū: et verbum erat apud deum: et deus erat verbum. Ipsum ergo verbum quod deus erat: caro factū est: et habitauit in nobis. Et cum verbum deus factū esset caro: sic pendebat in cruce et deiebat. Deus deus meus respice in me quare me dereliquisti? ℣. Ecce quomodo moritur iustus: et nemo percipit corde: et viri iusti tolluntur: et nemo considerat: a facie iniquitatis sublatus est iustus. Et erit in pace memoria eī. ℟. Tanqz agnus coram tondente se obmutuit: et non aperuit os suum: de angustia et de iudicio sublatꝰ ē. Et. Jn. iij. nocte. añ. Ab insurgentibus in me libera me domine: qz occupauerūt animam meam. ℣. Eripe me. Añ. Louge fecisti notos meos a me tradi tus sum: et non egrediebar. ℣. Domine deus salutis. Añ. Captabunt in animaz iusti: et sanguinem innocentem condemnabūt. ℣. Deus vltionum. ℟. Alieni insurrexerunt in me. ℣. Et fortes quesierunt animam meam.

De epistola beati pauli apli. Ij. ad. Thi. vij.

Festinemus ergo ingredi in illam requiem: ne in idipsum quis incidat incredulitatis exemplū, Viuus est enim dei sermo:

r efficax: r penetrabilior omni gladio ancipiti: r pcigés vsq; ad diuisionē aie: ac spūs. ℟. Jesus tradidit spūm: sūmis pncipibus sacerdotum: r senioribus populi. Petrus autem sequebatur a lōge: vt videret finem. ℣. Adduxerunt autem eū ad caypham principes sacerdotū: vbi scribe r pharisei conuenerant. Pe.

L.viij.

Compagū quoq; r medullarū: r discretor cogitationū: r intentionū cordis: r non est vlla creatura inuisibilis in cōspectu eius. Oia enim nuda r aperta sunt oculis eius ad quē nobis sermo. ℟. Velum templi scissum est: r omnis terra tremuit: latro de cruce clamabat dicens. Memento mei dñe: dum veneris in regnum tuum. ℣. Petre scisse sunt r monumenta aperta sunt r multa corpora sanctorum qui dormierant surrexerunt. Me.

Hmento.

Lectio nona.

Habentes ergo pontificem magnū: q penetrauit celos: ihesum filiū dei: teneam⁹ confessionē spei nre. Nō enim habem⁹ pontificē q non possit cōpati infirmitatib⁹ nris: tentatū aūt per oia pro similitudine absq; peccato. ℟. Tenebre facte sunt: dum crucifixissent ihesum iudei: r circa horam nonam exclamauit ihesus voce magna: deꝰ deꝰ me⁹: vt qd dereliquisti me? Et inclinato capite emisit spiritū: tunc vnus de militibus: lancea latus eius aperuit: r continuo exiuit sanguis r aqua. ℣. Cū ergo accepisset acetū dixit: consummatū est. Et in. Jn lau aīe. Pro pio filio suo non pepcit deus: sed pro nobis oibus tradidit illū. ℘. Miserere. Aīe. Anxiatus est in me spūs meus: in me turbatum est cor meum. ℘ Dñe exaudi. ℣. Aīe. Ait latro ad latronem: nos quidē digna factis recipimus: hic aūt quid fecit? memento mei dñe dum veneris in regnū tuum. ℘. Deus deus. r Deus miserearet. Aīe. Dum conturbata fuerit anima mea: dñe misericordie memor eris. Cant. Dñe audiui. Aīa. Memento mei dñe: dum veneris in regnum tuum. ℘. Laudate.

℣. Christus factus est. Ad dñe aīe. Posuerūt super caput eius causam ipsius scriptam: ihesus nazarenꝰ rex iudeoꝝ. Kyrie el. Pf nf. Miserere. Oro. Respice. Ad cap. post lunam dī. Dominꝰ noster ihesus christus quieuit in

Hsepulchro. Et nat. **Lectio.**

Certus humilitatis gradus est: vt quis pro dei amore: omni obedientia se subdat maiori: imitans dominū: r quo dicit apostolus. Factus obediens vsque ad mortem: mortem aūt crucis. Postea arcetur disciplina a fine cōfessionis. Hodie debent frēs adorare crucē. Cetera fiant: sicut di-

cid est i cena dñi. Ad vs. añ. Cum his qui oderunt pacē eram pacificus: cum loquebar illis impugnabant me gratis. ℣. Ad dominum. Añ. Ab hominibus iniquis libera me dñe. ℣. Eripe me. ij. Añ. Custodi me a laqueo: quem statuerunt mihi: et ab scandalis operantium iniquitatem. ℣. Domine clamaui. Alia. Conspiciebam ad dexteram: et videbam: et non erat qui cognoscceret me. ℣. Vacce mea. ij. Añ. De manu filiorū alienorū libera me dñe. ℣. Benedictus dominus deus meus q. to. ℣. Christus factus. Ad magnificat. Cum accepisset acetū: dixit: consummatum est: et inclinato capite emisit spūm. ℭ Sab. scto. In. j. nocturn. In pace in idipsum dormiam et requiescam. ℣. Cū invocarem. Alia. Habitabit in tabernaculo tuo: requiescet in mōte scō tuo. ℣. Dñe quis. Añ. Caro mea requiescet in spe. ℣. Conserua. ℣. In pace in idipsum. ℟. Dormiam et requiescam. Tertia. Tetendit. j. ℭ Fixe sunt in terra porte eius: perdidit: et contriuit vectes eius: regē eius et principes ei⁹ in gentibus: nō est lex: et prophete eius non inuenerunt visionem a dño. Joth. Sederunt in terra: conticuerunt senes filie sion: cōspersserunt cinere capita sua: virgines hierusalem accincte sunt cilicijs: abiecerunt in terra capita sua virgines iuda. ℣. Sepulto dño: signatum est monumentū: voluentes lapidem ad ostiū monumēti. Ponentes milites: q custodirēt illud. ℣. Accedentes principes sacerdotum ad pilatū: petierunt illū. Ponentes. Laph. Lcō. ij. Defecerunt pre lachrymis oculi mei: cōturbata sunt viscera mea. Effusum est in terra iecur meum: super contritione filie populi mei: cum deficeret parvulus et lactens in plateis oppidi. Lamech. Matrib⁹ suis dixerūt vbi est triticū et vinū: cū deficerēt quasi vulnerati in plateis ciuitatis: cū exhalarent aias suas in sinu matrum suarū. ℟. Hierūsalem lauge: et erue te vestibus iucunditatis: induere cinere et cilitio. Quia ite est occisus saluator israel. ℣. Deduc q̄si torrentem lachrymas per diē: et nocte non taceat pupilla oculi tui. Ve. ℭ Incipit oratio Jheremie prophete. Memento dñe: quid acciderit nobis: intuere: et respice opprobrium nr̄m: hereditas nostra versa est ad alienos: domꝰ nr̄e ad extraneos. Pupilli facti sumus absq; patre: matres nr̄e quasi vidue. Aquam nostrā pecunia bibimus: ligna nr̄a pretio comparauimus. Cervicibus minabamur: lassis non dabat requies. Egypto dedimus manum: et assyrijs: vt sa-

turaremur pane. Patres nostri peccauerunt: & non sunt: & nos iniquitates eor portauim⁹. Serui dñati sunt nr̃i: non fuit q̃ redimeret de manu eor. In aiabus nr̃is afferebam⁹ panē nobis: a facie gladij in deserto. Pellis nr̃a q̃si cliban⁹ exusta est a facie tēpestatū famis. Mulieres in sīō humiliauerūt: & virgines in ciuitatibus iuda. Principes manu suspensi sunt: & facies senū non erubuerunt. Adolescentibus impudice abusi sunt: & pueri in ligno corruerūt. Senes de portis defecerunt: iuuenes de choro psallentiū. Defecit gaudium cordis nr̃i: versus est in luctū chorus nr̃. Cecidit corona capitis nr̃i: ve nobis: q̃ peccauim⁹. Propterea mestū factū est in dolore cor nr̃m: ideo contenebrati sunt oculi nostri. Propter mōtē sion q̃ disperijt: vulpes non ambulauerūt in eo. Tu aūt domine in eternū permanebis: solium tuū in generatione & generationē. Quare in perpetuū obliuiscēris nr̃i: & derelinques nos in longitudinem dierū? Conuerte nos domine ad te: & conuertemur: innoua dies nostros: sicut a principio. Sed proijciēs reppulisti nos: iratus es contra nos vehementer. ℟. Plange quasi virgo plebs mea vlulate pastores in cinere & cilicio, Quia peruenit dies dñi magna & amara valde. ℣. Accingite vos sacerdotes: & plangite ministri altaris: aspergite vos cinere. Qui. In. ii. noc. añā. Eleuamini porte eternales: & introibit rex glorie. ℣. Domini est. Alī. Credo videre bona domini in terra viuentiū. ℣. Dñs illu. Añā. Domine abstraxisti ab inferis aiam meā. ℣. Exaltabo te domine. ℣. Factus est dñs sicut homo sine adiutorio. ℟. Inter mortuos liber. Expositio ℣ centesimi octaui. Lcō. iiij.

DEus laudem meam ne tacueris: q̃ os peccatoris & os dolosi super me apertū est. Nūquid apparet & falsam esse vituperationem quam non accepit peccator & dolosus: & veram esse laudem quam tacet de⁹. De⁹ enī verax omnis aūt homo mendax: q̃ non est hō verax: nisi in quo loq̃t de⁹. ℟. Necesse est pastor nr̃ noster: fons aq̃ viue: ad cui⁹ tranſitū sol obscuratus est: nam & ille captus est: q̃ captiuū tenebat primū hoīem. Hodie portas mortis & seras pariter saluator noster dirupit. ℣. Destruxit q̃dē claustra inferni: & subuertit potentias diaboli. Ho. ℣.

IL Lius enim maxima est vnigeniti filij dei: q̃ hoc ipsum quod est: vnigenitus dei filius predicatur. Hoc aūt nō apparebat: cū os peccatoris & dolosi superse apertū est: sed apparente eius infirmitate latebat. Et ideo illud

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

apertū est:q; operta ei⁹ virt⁹ fuit.
℣. Caligauerūt oculi mei a fletu meo:q; elongabat a me:q; consolabatur me: videte omnes populi:Si est dolor similis:sicut dolor meus. ℟. O vos omnes qui transitis per viam:attendite:et videte:Si est.

Lectio ferta.

Deo autem dicit apertū os dolosi:q; odium quod dolo tegebatur:erupit in vocem. Hoc etiā consequentibus verbis planū dicit. Locuti sunt aduersū me lingua dolosa: Tūc vtiq; quādo eū tanq; magistrū bonum: captiosa adulatione laudabant. Vnde alibi dicit:Et qui laudabant me:aduersum me iurabant. ℣. O vos omnes qui transitis per viam:attendite et videte:Si est dolor similis:sicut dolor me⁹. ℟. Attendite vniuersi populi:et videte dolorem meū.Si est. In.ij.noc.ania.

Deꝰ adiuuat me:et dñs susceptor est anime mee. ℣. Deꝰ in nomine. Ania. In pace factus est locus eius:et in sion habitatio eius. ℣. Hotus. Ania. Factus sum sicut homo sine adiutorio: inter mortuos liber. Postea. Domine deus salu. ℟. In pace factus est locus eius. ℣. Et habitatio eius in sion. De epistola beati pauli apostoli. Lectio septima.

Et quidem cum esset filius dei:didicit ex his que passus est:obedientiam:et consummatus factus est omnib⁹ obtemperātibus sibi causa salutis eterne: appellatus a deo pontifex iuxta ordinem melchisedech. ℣. Estimatus sum cum descendentibus in lacum. Factꝰ sum sicut homo sine adiutorio: inter mortuos liber. ℟. Posuerūt me in lacu inferioris:in tenebrosis: et in vmbra mortis. Factus. Lectio octaua.

De quo grandis nobis sermo et interpretabilis ad dicendum: quoniam imbecilles facti estis ad audiendū. Etenim cū deberetis magistri esse propter tempus: rursus indigetis vt vos doceamini q̄ sint elementa exordij sermonū dei:et facti estis quib⁹ lacte opus sit:non solido cibo. ℣. Sicut ouis ad occisionez ductus est:et dū male tractaret:non aperuit os suum: traditus est ad mortem. Vt viuificaret populū suum. ℟. Tradidit in mortem animam suam:et cum iniquis reputatus est. Et. Lectio.ix.

Omis enim qui lactis est particeps:expers est sermonis iustitie. Parvulus enim est: Perfectorum autem est solidus cibus: eorū q̄ p̄o cōsuetudine exercitatos habent sensus:ad discretionē boni et mali. ℣. Astiterūt reges terre:et p̄incipes cōuenerūt in vnū. Aduersus dñm:et aduersus christū ei⁹. ℟. Quare fremuerunt gentes: et populi meditati

sunt inania. Aduersus. In lau. añ. O mors ero mors tua: morsus
18 tuus ero inferne. ℣. Miserere. Añ. Plangent eū quasi vnigenitum: qz innocens dñs occisus
15 est. ℣. Judica me deus. Añā. Attendite vniuersi populi: t vi-
21 dete dolorem meum. ℣. Deus
22 deus. ℟. Deus misereat. Añ. A porta inferi erue domine animaz
52 meam. Lauf. Ego dixi. Añ. O vos omnes qui transitis per viam: attendite: t videte: si est do-
52 lor sicut dolor meus. ℣. Laudate. ℟. In pace in idipsum. ℣. Dormiam t requiescam. Inc. ℟. dicit ad. i. iij. vi. t. ix. Ad hūs añ. Mulieres sedentes ad monumentum: lamentabantur flentes dominum. Kyrie eleison. Pater
18 noster. ℣. Miserere. Oro. Respice. Ad cap. post limam dicit. Dominus noster iesus christus resurrexit a mortuis: secundum carnem. Et natale sanctorum. tc. ¶ Dominica sacratissime resurrectionis. Sabbato precedenti. Ad vesper. añā. Alleluia.
40 vj. ℣. Dixit. Confite. Beatus
41 vir. t Laudate pueri dominum. Qui psal. cum añ. sunt quotidie decantandi dominicis t festiuali. diebus vsqz ad sabbatum post penteco. In sanctorum vero festiuitatibus dicantur psal. pertinentes ad festum sub dicta Antiphona. Capitulum.

J consurrexistis cum christo q̄ sursuz sunt querite: vbi christus est in dextera dei sedens: que sursum sunt sapite: non q̄ super terram. ℟. Angelus dñi. ℣. Jesum que ritis. ℟. Ad cenam. ℣. Exurge gloria mea. ℟. Exurgam diluculo alleluia. Nota q̄ hinc hymnoz vsqz in assēcionē addunt illi duo. ℣. ℟. Quesumus auctor. et Gloria tibi domine qui surrexti. Ad mgt añ. Vespere aūt sabbati q̄ lucescit i prima sabbati: venit maria magdalene t altera maria videre sepulchrum alleluia. Oro.

Deus qui hāc sacratissimā noctez: gloria dñice resurrectionis illustras: cōserua in nouā familie tue progenie: adoptionis spīm: quem dedisti: vt corpore t mente renouati: puram tibi exhibeāt seruitutē. Per eūdē. ℟. Deide dicam dño alleluia. Ad dñ in lau. iij. t vsq̄ oēs octauas t. xij. leō. vsqz ad octauā pentc. Et nota q̄ hinc vsqz ad vigiliā ascensiōis post oēs horas lecto. Salue regina. dī hec añā. Regina celi. Quere post officiū virginis marie. Item in fine añarū horaz t versiculoz taz sanctoz q̄z festiuitū vsqz ad octauam pentc. addāt. Alleluia. Exceptis. ℣. prime t completo. Et nota q̄ vsqz ad octauam

ad cenaculum pcute.quotidie tam festiuis diebus q̄ ferialibus nulla alia ā.of.super pfal.mui. Alleluia. sicut hic pcnel. In vesp. feriem. In.j.noc.t tertio ocies. In.ij.noc.t.canti.t primo. t.vj. quinquies. In lau.t.ix. septies. Inuit. Alleluia alla alla. Hym. 66 Rex eterne. In.j.noc.aā. Alla viij.pa.dnica.℣. Surrexit dominus de sepulchro.℟. Qui pro nobis pependit in ligno alleluia. Sermo sancti augu. episco.L.j.

PAssionem vel resurrectionez domini t saluatoris nostri iesu christi:fratres dilectissimi:licet omnia veteris testamenti volumina:multum ante pdixerint: tamen etiam per os dauid pphete:spūs sanctus euidenter ostendit dicens. Deus vltionum dñs:deus vltionum libere egit. ℟. Angelus domini descendit de celo:t accedens reuoluit lapidē: t sedit super eum:t dixit mulieribus:nolite timere:scio enim quia crucifixum q̄ritis.Jā surrexit:venite:t videte locum vbi positus erat dñs alleluia alla.℣. Angelus domini locutus est mulieribus dicens:quem queritis?an iesum Nazarenum crucifixum? Jam. L.ij.

SOl' eternum ipse libere egit: qui nobis hodie ostendit qd egerit:Libere enim egit:de quo multū antea fuerat pphetatum:quia factus est sicut homo sine adiutorio: inter mortuos liber. ℟. Angelus dñi locutus est mulieribus dicens:quem queritis?an iesum q̄ritis?iam surrexit. Venite t videte alla alla.℣. Jesum q̄ritis nazarenum crucifixū? surrexit:non est hic. Venite. L.iij.

QUtrio tamen scire qd egerit? Audite quid fecerit. Nulla necessitate:sed pp̄ria voluntate:in ligno se suspendi permisit: clauis corpus suum perforari non renuit:animam ponendo:mortem sustinuit:carnem in sepulchro reposuit: t comitante secum anima:ad inferna descendit.℟. Ecce vicit leo de tribu iuda:radix dauid:aperire librum: t soluere septem signacula eius. Alleluia alla alla.℣. Et vnus de senioribus dixit mihi:ne fleueris: dignus est agnus qui occisus est:accipere potestatez t fortitudinem. Alleluia. L.iij.

TEnebrarum t mortis pncipem colligauit:legiones infernas perturbauit:portarum inferni vectes ferreos pfregit:eos iustos q originali peccato astricti tenebātur:absoluit:Captiuos in libertatem pristinā reuocauit:peccatoz tenebris excecatos:splendida luce perfudit.℟. Maria magdalene t altera maria ibant diluculo ad monumentū: iesum quē queritis non est hic: surrexit sicut locutus est. Precedet vos

in galileam:ibi eū videbitis alla. ℟. Cito euntes dicite discipulis eius & petro: quia surrexit dñs. Pax. In.ij. nocte. añ. Alleluia. ℣. ℟. Surrexit dominus de. ℟. Et apparuit petro alleluia. ℣.

HEc audistis qd defensor noster visionis:libere egisse describitur. Postquam enim exaltatus id est a iudeis in cruce suspensus est:vt ab hac breuiter cuncta perstringam:mox vt spiritum reddidit:vnita sue diuinitati anima:ad infernorum profunda descendit. ℟. Surgens ie sus dominus noster:& stās in medio discipulorum suorum dixit. Pax vobis alleluia:gauisi sunt discipuli viso domino alleluia. ℣. Una ergo sabbatorum:cū fores essent clause: vbi erant discipuli congregati: venit iesus: & stetit in medio:& dixit. Pax. L.cō.vi.

QUamq; tenebrarum terminum:quasi quidam depredator splendidus attigisset:aspicientes eum impijs:ac tartaree legiones territe:ac trementes:inquirere ceperunt dicentes. Unde est iste tam fortis:tam splendidus:tam preclarus:tāq; terribilis? ℟. Virtute magna reddebant apostoli Testimonium resurrectionis iesu christi dñi nostri alla alla. ℣. Repleti quidem spū sancto loquebant cum fiducia verbum dei. Testimo. L.vij.

QUndus ille qui nobis subditus fuit: semperq; nr̄is vsibus tributa mortis persoluit: nunciq; nobis talē mortem misit: nunciq; talia inferis munera destinauit. Quis ergo iste est:q; sic intrepidus:nostros fines ingreditur? ℟. Tulerunt dominum meum: & nescio vbi posuerunt eum:dicunt ei angeli. Noli flere maria: surrexit:sicut dixit:precedet vos in galileam: ibi eum videbitis:alleluia alla. ℣. Dum ergo fleret:inclinauit se: & prospexit in monumentum: & vidit duos angelos in albis sedentes: & dicunt ei. Noli. L.vij.

ET non solum nostra supplicia non wrek:in sup & alios de nr̄is vinculis absolut. An forte ipse est ille:de quo princeps noster paulo ante dicebat:quod & eius mortem totius mundi acceperit potestatē? ℟. Et valde mane vna sabbatorum:veniūt ad monumentū. Orto iam sole alla. ℣. Maria magdalene & maria iacobi & salome venerūt diluculo ad monumētū. Orto. Ad canti. añ Alleluia. ℣. Cū. Dñe miserere. ℣. Gauisi sunt discipuli. ℟. Viso dño alle. Scōs marcū.

IN illo tpe:Maria magdalene & maria iacobi & salome emerunt aromata:vt venientes vngerent iesum, & reliqua. 16 9

Hom.beati gregorij papę. L.ij.

Adiſſio fratres charissimi q̄ ſancte mulieres: que dominum ſecure fuerant: cum aromatibus ad monumentum venerunt: & ei qué vidente dilexerunt: etiá mortuo ſtudio humanitatis obſequuntur. Sed res geſta aliquid in ſancta eccleſia ſignat gerendum. ℟. Surrexit paſtor bonus qui poſuit animam ſuam p̄ ouibus ſuis. Et p̄ ſuo grege mori dignatus eſt alla alla. ℣. Et enim paſcha noſtrum immolatus eſt chriſtus. Et pro ſuo. Lx.

Sic quippe neceſſe eſt vt audiamus que facta ſunt: ꝗ̄te nos cogitemus etiam: que nobis ſunt ex cor imitatione facienda. Et nos ergo in eū g eſt mortuus credéres: ſi odore virtutum refertis: cū opinióe bonorum operum: eū querimus: ad monumentum p̄fecto illius cuz aromatibus venimus. ℟. Expurgate vetus fermentum: vt ſitis noua cōſperſio: etenim paſcha noſtruz immolatus eſt chriſtus. Itaq̄ epulemur in dño alla. ℣. Mortuꝰ eſt p̄pter delicta nr̄a: reſurrexit p̄pter iuſtificatiōné noſtrā. Itaq̄. Lxj.

Ille autem mulieres angelos viderunt: que cum aromatibus venerunt. Quia videlicet: alle mentes ſupernos ciues aſpiciūt: que cū virtutum odoribus: ad cum per ſancta deſideria p̄ficiſcuntur. ℟. Iſti ſunt agni nouelli: q̄ annunciauerunt alla. Modo venerunt ad fontē: repleti ſunt claritate alleluia alla. ℣. In conſpectu agni amicti ſunt ſtolis albis: & palmeꝫ manibus eorum. Modo. Lxij.

Notandum vro nobis eſt qd nā eſt q̄ in extris ſedere angelus cernit. Quid nanq̄ p̄ ſtris nūſi vita preſente? Quid vero p̄ extera niſi vita p̄petua ſignatur? Unde ſcriptū eſt: Leua eius ſub capite meo: & dextera illi⁹ amplexabit me. ℟. Dum tranſiſſet ſabbatū: maria magdalene & maria iacobi & ſalome emerunt aromata. Et venientes vngerēt ieſum alla. ℣. Et valde mane vna ſabbatoꝝ: veniūt ad monumētū orto iam ſole. Et. Secūdū marcum. 16

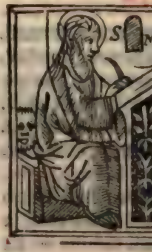

In illo tpe maria magdalene & maria iacobi & ſalome emerunt aromata: vt venientes vngerēt ieſus. Et valde mane vna ſabbatorum: veniunt ad monumentum: orto iam ſole. Et dicebāt ad inuicē. Quis reuoluet nobis lapidē ab oſtio monumenti? Et reſpicientes viderūt reuolutuz lapidem. Erat q̄ppe magnus val-

de. Et introeuntes in monumentum: viderunt iuuenem sedentem in dextris: coopertum stola candida: & obstupuerunt. Qui dicit illis: Nolite expauescere. Jesum quæritis nazarenum crucifixum: surrexit non est hic. Ecce locus vbi posuerũt eum. Sed ite dicite discipulis eius & petro: quia precedet vos in galilea. Ibi eum videbitis: sicut dixit vobis. Oio.

DEus qui hodierna die: per vnigenitum tuum: eternitatis nobis aditum: deuicta morte reseraſti: vota nostra que preuenciendo aspiras: etiam adiuuando prosequere. per. eum. In lau. añ. All. vij. ꝑs dño re, cũ. Qui pſal. cum añ. quotidie dicuntur vsque ad ſabba. post penteco. in diebus feſt. & feſtis. Laſ.

1. col. 5 b

EXpurgate vetus fermentum: vt sitis noua conspersio: sicut estis azimi: etenim pascha nostrum imolatus est chs. ℟. Surrexit dñs de sepulchro. Alla alla. ℣. Qui p nobis pependit in ligno. Alla. Hymn. Aurora lu. ℣. Hec dies quam fecit dominus. ℟. Exultemus & letemur in ea all. Ad bñ. añ. Et valde mane vna sabbatorum: venit ad monumẽtũ orto iaz sole all. Oio. De' qui ho. Ho. cp ℣. Hec dies. vt quotidie vsq; ad ſab. oib⁹ hꝭ ꝓterq; ad. j. & cõple. Ad. j. añ. All. v. Ad. iij. añ. all. vij. ca. Expurgate. ℣. Hec dies. Oio. Deus q ho. Ad. vſ. Alla. Alleluia. ℣. Capt.

POnamus nõ in fermẽto veteris: neq; in fermento malitie & negtie: sed in azimis sinceritatis & vitatis. ℣. Hec dies. Oio. 1. col. 5 c

DA quesumus omnipotẽs deus: vt per hec paschalia festa que colimus: deuoti in tua semper laude viuamus. Per. Ad. ix. añ. All. vij. Laſ.

CHristus resurgens a mortuis: iam non moritur: mors illi vltra non dominabitur: qp enim mortuus est peccato: mortuus est semel: qp autem viuit: viuit deo. ℣. Hec dies. Oratio. 1. col. 5 b

ONcede q̃sum⁹ oꝑs deus: vt festa paschalia que veneranda colimus: eterna vinedo teneamus. per. C Ho. cp predicta capl. & oones ad. vj. & ix. dñr quotidie vsq; ad ascẽ. exceptis feſtis scoꝝ. Ad vſ. añ. Alla. vj. ꝑs Dixit. Cõfite. Beatus. Lau. Qui pſal. cũ añ. vsq; ad ſabbatum post pente. quotidie decantantur. Capl. Expurgate. ꝑs. Surrexit dominus vere. Alleluia. alleluia. ℣. Et apparuit petro. Alleluia. Hy⁹. Ad cenam. ℣. Hec dies. Ad mgt añ. Jesum quẽ queritis non est hic: sed surrexit: recordamini q̃liter locutus est vobis: dum adhuc in galilea esset alla. Oio. Deus q ho.

¶ Ro.q̄ ſēl.re lau.t re.ſ. ſuſ. dcā vſq; ad aſcē.nō mutant. Ire ſup adicti hym. ſilr dīr exceptis feſti.ſcōr. ¶ Fer.ij.in.

33 xit dño re alla. ℣. Venite. Nā q̄ totam hebdomadā dī. p̄ſ. ℟. Surrexit dñs de se. ℣. hae.

Oſee 6 a Enite t reuertamur ad dñm: q; ipſe cepit: t ſanabit nos. Percutiet: t curabit nos. Viuificabit nos poſt duos dies: t i die tertia ſuſcitabit nos. Et viuem⁹ in ſpectu ei⁹: ſciemus: ſeq̄mur q;: vt cognoſcam⁹ dñm. ℟. Reſurrexit dñs. Alle.alle. ℣. Sicut dixit vobis. Alle. Glia. Repetenda Leō cū ſequēti. ℟ di. vſq; p̄pe.i die.re. In.ij.nocc. alle alla.

Act. 4 g Irtute magna red. Eaſ. debāt apli: reſtimoniū reſurrectiōis ieſu chriſti dñi nr̄i: t gra magna erat in oibus illis. ℟. Surrexit dñs de. Oīo. Deus q̄ nos feciſti paſcha lia feſta celebrare: fac nos q̄s in celeſti regno gaudere. p. Poſtea dicitur capi. cum oīo. ſua dicitur ad nocturn. vſq; ad aſcēſi. Et no. q̄ capit⁹ oīo. poſita ad lau. per totam octa. etiā dicuntur in.ij.t veſp. ſequenti. In lau. capi.

Act. 10 f Etanus petrus in medio plebis dixit: viri fratres: vos ſcitis q̄s factū eſt verbū p̄ vniuerſā iudeā incipiēs enim a galilea poſt baptiſmū q̄s p̄dicauit ioannes: ieſum a nazareth: q̄m vnxit eum deus ſpū ſc̄o: t virtute: q; pertranſiit benefaciendo: t ſanando omnes oppreſſos a diabolo: quoniam deus erat cū illo. Ad bñ.aī. Je ſus iunxit ſe diſcipulis in via: t ibat cū illis: oculi eor⁹ tenebātur: ne eum agnoſcerent: t increpabat eos dicēs: o ſtulti t tardi corde ad credendū in his q̄ locuti ſunt p̄phete alla. Oīo. Deus q̄ ſolēnitate paſchali: mūdo remedia p̄muliſti: pp̄ſtrui q̄s celeſti dono ꝓſeqūre: vt t pfectā libertatē ꝓſequi mereamur: t ad vitā ꝓficiat ſempiternā. per. Ad mīſ.aī. Qui ſunt hi fmones: quos p̄ſertis ad inuicē ambulātes: t eſtis triſtes? alle.alle. reſpōdēs vn⁹ cui nomē cleophas dixit ei: tu ſol⁹ pegrin⁹ eo in hierlm: t nō cognouiſti q̄ fcā ſunt in illa his diebus? alla. q̄bus ipſe dixit: q̄? t dixerūt: de ieſu nazareno: qui fuit vir p̄pheta: potens in ope t ſermone: coram deo t omni populo alleluia. Oīo. Deus q̄ ſolen.

¶ Fer.iij.in lau.iij.t veſp.caſ.

Act. 13 c Surgens paulus t manu ſilentium indicens ait: viri frēs: filij generis abrahe: t qui in vobis timēt deū: vobis verbum ſalutis huius miſſus eſt. Ad bñ. aī. Stetit ieſus in medio diſcipulorum ſuorum: t dixit eis: pax vobis alla alla. Oratio. Deus q̄ eccleſiam tuā nouo ſemp fetu multiplicas: prēde fa

multis tuis:vt sacrm viuendo te-
neāt:qō fide pceperūt.per. Ad
magt añā. Obtulerunt discipuli
dño:partē piscis assi:t fauum mel
lio alleluia all'. ℂ Fcf.iiij.Lap.

Act. 3 b

IN Doriens petrus os suum
dixit:viri israelite:t qui ti-
metis deum audite:deus abrahaz
t deus isaac t deus iacob : deus
patrum nostrorum glorificauit fi-
lium suū iesum:quē vos quidem
tradidistis:t negastis añ facié pi
lati : iudicante illo dimitti. Ad
vñ.añi. Mittite in dexterā nauī,
gij rete : t inuenietis all'ā. Oio.

DEus q nos resurrectionis
dominice annua solenni-
tate letificas:pcede pprius:vt p
pascalia festa que agimus:perueni
re ad gaudia eterna mereamur.
per.e. Ad mgt añ. Hoc iam ter
tio manifestauit se iesus discipu-
lis suis : postquam resurrexit a
mortuis alleluia. ℂ Fcf.v.Lap.

Act. 8 c

AN Gelus dñi locutus est ad
philippum dicens:surge t
vade contra meridianum:ad viaz
que descendit a hierusalē in ga-
zam:hec est deserta. Ad vñs añ.
Maria stabat ad monumentum
ploians :vidit duos angelos in
albis sedentes t sudariū qō fue
rat super caput iesu all'ā. Oio.

DEus q diuersitatem gen-
tium:in confessione tui no
minis adunasti:da vt renatis fon
te baptismatis;vna sit fides men
tium : t pietas actionum.p. Ad
magt añ. Tulerunt dñm meum:t
nescio vbi posuerūt eum:si tu su-
stulisti eum:dicito mihi all'.t ego
eum tollam all'. ℂ Fcf.vj.Lap.

QUi christus semel p peccatis
nris mortuus est:iustus p
iniustis:vt nos offerret deo:mor-
tificatos qdē carne:viuificatos
aūt spū. Ad vñ.añi. Vndecim di
scipuli in galilea videntes dñm:
adorauerunt all'ā. Oratio.

1. Pet. 3 c

OPs sempiterne deus : q
paschale sacramētū in recōcilia-
tiōis humane federe protulisti : dā
mentibus nris : vt qō pfessione
celebramus:imitemur effectu.p.
Ad mgt añ. Data est mihi om-
nis pt̄as:in celo : t in terra all'ā.

℣ Sabb.i lau.t.iij.Lap.

1. Pet. 2 a

EXponentes oēm malitiam
t oēm dolum:t simulatiōes:t in-
uidias:t oēs detractiones : quasi
mō geniti infantes:rōnabiles si-
ne dolo:lac cōcupiscite:vt in eo
crescatis in salutē. ℟. Dicite in
natiōibus. ℟. Quia dñs regna-
uit a ligno all'. Ad vñ.añi. Cur
rebant duo simul:t ille alius di-
scipul⁹ pcucurrit cit⁹ petro et ve
nit pr ad monumētū all'ā. Oio.

COncede quesumus omp̄s
deus : vt q paschalia festa
venerando egimus : per hec con-
tingere ad gaudia eterna merea
mur.p. ℂ Dominica.j.post pa-
scha.Sabbo.pcedē.ad.vj.Lap.

j. Joā. 5 a

OMne qđ natum est ex
deo:vincit mundum:et
hec est victoria q̄ vincit
mundum fides nra. ℟. Ego si-
65 cut vitis. Hym. Ad cenam. ℣.
Manc nobiscum dñe. ℟. Nisi
aduesperascit alla. Ad magn aff.
Cum esset sero die illo:vna sabba
torū:et fores essent clause:ubi erāt
discipuli congregati in vnum ste
tit ihesus in medio eorum:et dixit
eis:pax vobis alleluia. Oratiō.

PResta q̄s oīp̄s deus:vt q̄ pa
schalia festa peregimus:hec
te largiēte:moribus et vita tenea-
mus. Per. ℂ Mo.q̄ supradicti
℣. de lau. et vespere dicuntur quo-
tidie vsque ad ascensionem dñi
nicis diebꝰ et fer. Et p horas dici
℣. nocturnorum incipiendo in
isto sabbato. Inuitat. Alleluia,
66 iij. Hym. Rex eterne, Jn. j. no
cturn. añ. Alleluia viij. ps. dñica-
les. ℣. Surrexit dominus de se,
ℂ Nota q̄ sequens hystoria dī
Apoc. 1 a

AVsque ad dñicam. iiij. L. j.
Apocalypsis ihesu christi
quam dedit illi deus palam face-
re seruis suis:que oportet fieri ci-
to:et significauit mittens p ange-
5 c c lum suū seruo suo ioanni:q̄ testi
moniū phibuit verbo dei:et testi-
monium ihesu christi:quecunq̄ vi
dit. ℟. Dignus es dñe accipere
librum:et aperire signacula eius:
quoniam occisus es:et redemisti
nos deo. Jn sanguine tuo alleluia. ℣. Fecisti enim nos deo nrō
regnum et sacerdotes. Jn. L. iij.

BEatus q̄ legit:et q̄ audit ver
ba prophetie hui⁹:et seruat
ea que in ea scripta sunt:Tempus
enim prope est. Joānes septem ec
clesijs:q̄ sunt in asia:gra vobis et
pax ab eo q̄ est:et q̄ erat et q̄ ventur⁹
est. ℟. Ego sicut vitis fructificā
in suauitatem odoris alla. Tran-
site ad me omnes q̄ concupisce
tis me:et a generationib⁹ meis ad-
implemini:alla all. ℣. Jn me gra
cia vite et veritatis:in me est oīs
spes vite et virtutis. Transi. L. iij.

ETa septē spiritibus qui sūt
coram throno eius:et
et a ihesu christo : q̄ est testis fide-
lis : primogenitus mortuorum:
et princeps regum terre. Qui
dilexit nos:et lauit nos a pec-
catis nostris : in sanguine suo:
et fecit nos regnum et sacerdotes
deo patri suo:ipsi gla et imperiū
in secula seculorum amē. ℟. Au
diui voces in celo : tanquam to-
nitrui magni alla:regnabit deus
noster in eternum alla. Anima
ta est salus et virtus et potestas christi
eius alla alla. ℣. Et vox de thro
no exiit dicens:laudem dicite deo
nostro oēs sancti eius:et q̄ timetis
deum:pusilli et magni. Ad. L. iij.

ECce venit cum nubibus et
videbit eum omnis oculus
et qui eum pupugerunt : et plan-
gēt se super eum oēs tribus terre:

et amē. Ego sum alpha: et o: principium et finis: dicit dñs deus: qui est: et qui erat: et q̄ venturus est omnipotens. ℟. Unus loquutus est ad me ex septem angelis dicens: veni ostendam tibi nouā nuptā: sponsam agni: Et vidi hierusalē descendentem de celo: ornatam monilibus suis alla alla alleluia. ℣. Et sustulit me in spū in montem magnum et altum. Et. ℣.v.

EGo ioannes frater vester: et socius in tribulatione et regno et patiētia in iesu: fui in insula que vocat pathmos: ppter verbum dei: et testimonium iesu. ℟. Audiui vocē in celo angelor multor dicētiū. Timete dñm: et date claritatē illi: et adorate eū q̄ fecit celū et terrā: mare et fontes aq̄rū: alla alla. ℣. Vidi angelū dei volātē p medīū celi: voce magna clamātē: et dicentē. Timete. ℣.vi.

VEni in spū: in dñica die: et audiui post me vocem magnā: tanq̄ tube dicentis. Quod vides scribe in libro: et mitte septem ecclesijs epheſum: et smirnam: et pergamum: et thatyram: et sardis: et philadelphiam: et laodiciam. ℟. Decantabat populus israel: alleluia: et vniuersa multitudo iacob canebat legitime. Et dauid cū cantoribus: citharam percutiebat in domo dñi: et laudes deo canebat: alla alla. ℣. Moyses et aaron in sacerdotib⁹ eius: et samuel inter eos. Et. ℣.vij.

ET conuersus sum: vt viderem vocē: que loquebatur mecum. Et cōuersus vidi septem candelabra aurea: et in medio septem candelabrorū aureorum: similem filio hominis: vestitum podere: et precinctum ad mamillas zona aurea. ℟. Vidi portam ciuitatis: ad orientem posita: et apostolorū nomina et agni sup eam scripta. Et super muros eius angelorum custodiam all. ℣. Vidi ciuitatem sanctā hierusalē nouam: ornatam tanquam sponsam viro suo. Et. ℣.viij.

QVput autez eius et capilli erāt cādidi tāq̄ lana alba: et tāq̄ nix. Et oculi ei⁹ velut flāma ignis: et pedes eius similes aurichalco: sicut in camino ardenti: Et vox eius tanq̄ vox aquarū multarū. ℟. Ostendit mihi angelus fontē aque viue: et dixit ad me. all. Hic deum adora: alleluia alla alla. ℣. Postq̄ audiissem et vidissem: cecidi vt adorarem ante pedes angeli: q̄ mihi hec ostēdebat: et dixit mihi. Vide. Ad cātū. alleluia. ℣. Sanctificauit. Secundū iohannem.

IN illo tpe: Cum esset sero die illo: vna sabbatorū: et fores essent clause: vbi erāt discipuli congregati propter metum iudeorū: venit iesus: et stetit in medio et dixit eis: pax vobis: et reli,

Prima lectionis huius euã gelice series: questione ani mus pulsat: quo post resurrectionẽ corpus domicus vtrũ fuit: quod clausis ianuis: ad discipulos ingredi potuit. ℟. Vidi hierusalez descendentem de celo: ornatã auro mundo: ex lapidibus pretiosis intextam. Alleluia all'a. ℣. Et erat structura muri eius ex lapide iaspide: ipsa vero auro mũdo: simili vitro mundo. All'a. ℟. Sed sciendum nobis est: q̃ diuina operatio si ratione comprehenditur: non est admirabilis. Nec fides habet meritũ: cui humana ratio præbet experimentum. ℟. Platee me hierusalem sternentur auro mundo alleluia. Et cantabitur in te canticum letitie alleluia: et per omnes vicos tuos ab vniersis dicetur all'a all'a. ℣. Quoniam confortauit seras portarum tuarum: benedixit filijs tuis in te. Et. ℟. cõ. rj.

Sed hec ipsa redẽptoris nostri opa: que ex semetipsis cõprehendi nequaq̃ possunt: ex alia eius operatione pensanda sunt: vt rebus mirabilibus fidẽ præbeat fetã mirabiliora. ℟. Nec est hierusalem ciuitas magna celestis: ornata tãq̃ sponsa agni. Mã tabernaculũ facta est all'a. ℣. Portæ eius nõ claudent p die: nox enim non erit in ea. Mã. ℟. rj.

Illud enim corpus dñi intrauit ad discipulos ianuis clausis: quod videlicet ad humanos oculos per natiuitatez suam: clauso erat vtero virginis. Quid ergo mirum: si clausis ianuis post resurrectionem suã: in eternum tam victurus intrauit: qui moriturus veniens: et non aperto vtero virginis exiuit? ℟. In diademate capitis aaron: lapides pretiosi fulgebant. Dũ officeret op̃ dei: all'a all'. ℣. In veste eni podoris: quã habebat: totꝰ erat orbis terrarum: et parentũ magnalia: in quatuor ordinibus lapidũ erãt sculpta. Dum. Secundum ioannem.

In illo tempore: Cũ esset sero die illo vna sabbatorũ: et fores essent clause: vbi erãt discipuli congregati propter metum iudeorum: venit iesus: et stetit in medio: et dixit eis: Pax vobis. Et cum hoc dixisset: ostendit eis manus et latus. Gauisi sunt ergo discipuli viso domino. Dixit ergo eis iterum: Pax vobis. Sicut misit me pr̃: et ego mitto vos. Hec cum dixisset: insufflauit: et dixit eis: Accipite spũm sanctum. Quoꝝ remiseritis peccata: remittunt eis: et quoꝝ retinueritis: retenta sunt. Thomas aũt vnus de duodecim: q̃ dr̃ didymus: nõ erat cũ eis: q̃n venit iesus. Dixerũt ergo ei alij discipuli. Vidimus dominum. Ille aut̃ dixit eis: Nisi videro in manibus eius fixurã

clauorum:et mitta digitū meū in
locū clauoꝝ:et mitta manū meam
in latꝰ eius:non credaꝫ. Et post
dies octo:iterū erāt discipuli eius
intus:et thomas cū eis. Venit ie-
sus ianuis clausis:et stetit in me-
dio:et dixit eis: Pax vobis. Deīn
de dicit thome. Inser digitū tuū
huc:et vide manus meas:et affer
manū tuā:et mitte in latus meū:
et noli eē incredulus:sed fidelis.
Rndit thomas: et dixit ei. Dño
meus:et deus meus. Dicit ei ie-
sus. Quia vidisti me thoma cre-
didisti. Beatiq non viderunt:et
crediderunt. Multa qdē et alia
signa fecit iesus in ꝓspectu disci
pulorꝫ suorꝫ:q nō sunt scripta in
libro hoc. Hec aūt scripta sunt:
vt credatis:qz iesus est christus
filius dei. Et vt credētes vitā ha
beatis in noie ipsiꝰ. Gio. Pre-
sta qs. In laud.ali. Alla. Cap.
Dē quod na. Ad dñi.añ. Post
dies octo:ianuis clausis:ingressus
dñs:dixit eis:pax vobis:alla all.
Gio. Pcta qs. Ad vsp. All. et
Ad mgt añi. Multa qdē et alia
signa fecit iesus in conspectu di-
scipulorum suorum: q non sunt
scripta in libro hoc alla. Oratio.
Precesta qs. C Fer.ij.inui. All.
Ps. Venite. Predicetur inui.
of diebus dñicis et fer.vsque ad
ascen. Ad noct.hym. Rex eter-
ne. All. Alla. psal.fer. Leō hre
uis. Venite et reuertamur. Ꝓiol.
Resurrexit dominus. Ja.j.no-
ctur. Cap. Virtute magna. R. 179
Surrexit dño vere. Gio. Deus
q nos fecisti. Et ita fiat vsq ad
ascensionē. In laud.ali. Alleluia.
Ps. Dñs regnauit. Cap. 33
Deus pacis qui eduxit de Hebr.
mortuis pastorem magnū oniꝰ: 13 d
in sanguine testamenti eterni oꝝ
minum nostrum iesum christum:
apter vos in omni bono:vt facia
tis eius voluntatem. Ꝓiol.hym.
v.vt supra. Alle ad benedictus
dicendo vsque ad.v.dñi.ordine
infrascripto: vs fer.iij. et.v. alla.
Surgens iesus mane prima sab
bati:apparuit primo marie mag
dalene: de qua ejecerat septem
demonia alla. C Feria.iij.et.vs.
all. Ite nunciate fratribus meis
alleluia:vt eant in galileam: ibi
me videbunt:alleluia alleluia al-
leluia. C Fer.iij.et sabbato alla.
Et recordate sunt verboꝝ eius:
et regresse a monumento:nuncia
uerunt hec omnia illis vndecim:
et ceteris omnibus:alla. Oratio.
Presta quesumus ops deus
vt q gratiam dñice resurre
ctionis cognouimus:ipsi p amo
rem spūs:a morte anime resur-
gamus. Per eū. cinf. Predi-
cum. Capi.j. Deus pacis. cum
gio. Precta qs. of ferial.dieb⁹
in laud.tertije et fer.vsq ad ascen
sionē exceptis tertije rogationū.
Hec aūt per ebdomadā dicuntur ad

Magt. Pax vobis:ego sum: alla: nolite timere: alla. Añia. Dauisi sunt discipuli alla viso dño:alla. Añi. Mitte manū tuā:t cognosce loca clauoꝝ alla:t noli esse incredul⁹:sed fidelis:alleluia. Añi. Quia vidisti me thoma:credidisti: beati qui non viderunt:t crediderunt:alleluia. ℣ Dominica.ij. post pascha. Sabbato precedenti ad vespe. Capitulū.

1.pet. 2 d. QUi christus passus est pro nobis:vobis relinquēs exemplum:vt sequamini vestigia eius qui peccatum non fecit: nec inuentus est dolus in ore eius. Hiol.hym.ꝟ.vt ō. Ad magt añia. Hec autem scripta sunt:vt credatis:q; ihesus est christus filius dei viui:t vt credentes:vitam habeatis in nomine ipsius alla. Oio.

DEus qui in filij tui humilitate:iacentem mundum erexisti:fidelibus tuis perpetuam letitiam concede:vt quos perpetue mortis eripuisti casib⁹:gaudijs facias sempiternis perfrui per eum. Inui.hym.añie.ꝟ.vt ō. Lectio.j.

apoc. 1 d. ET hēbat in dextera sua stellas septem:t de ore ei⁹ gladius ex vtraq; pte acutus exibat. Et facies ei⁹ sicut sol lucet in virtute sua:Et cū vidissem eū : cecidi:ad pedes eius:tanq; mortuus: t posuit dexteram suam super me dicens: Noli timere, Rñsoria. Dignus, ℟. Lectio secunda.

EGo sum primus:t nouissimus: t viuus:t fui mortuus:t ecce sum viuens in secula seculorum:t habeo claues mortis t inferni. ℣.iij. Scribe ergo q̄ vidisti:t q̄ sunt:t que oportet fieri post hec. Mysterium septem stellarum quas vidisti in dextera mea:t septem candelabra aurea. Septem stelle angeli sunt septem ecclesiaꝝ:t cāde labra septē septē ecclie sunt. Luiij. Et ꝛ agelo epīxi ecclesie scribe. Hec dicit q tenet septē stellas in dextera sua: q ambulat in medio septem cāndelabroꝝ aureoꝝ. ℣.v. Scio opera tua:t laborem:t patientiam tuam:t q; non potes sustinere malos:t tētasti eos qui se dicunt apostolos esse t non sunt: t inuenisti eos mendaces:t patiētiam habes:t sustinuisti pp nomē meū:t non defecisti. Sed habeo aduersum te pauca:q; charitatē tuam primam reliquisti. Lcō.vj. Memor esto itaq; vnde excideris: t age penitentiam : t prima opera fac:sin aūt:venio tibi:t cāndelabrū tuū mouebo de loco suo: nisi penitentiam egeris. ℣.vij. Sz hoc hēs bonū:q; odisti facta nicholaitaꝝ:q̄ t ego odi. Qui hz aurē audiat:qd spūs dicat ecclijs. Vincenti dabo edere de ligno vite:qđ est i paradiso dei mei. ℣.viij. Et ꝛ agelo smirne ecclesie scribe. Hec dicit primus t nouissimus: qui fuit mortuus t viuit, Scio

tribulationem tuam: & pauperta
tez tuam: sed diues es: & blasphe
mario ab his qui se dicũt iudeos
esse & non sunt: sed sunt synago
ga sathane. Secũdũ Iohannem.

In illo tpe: Dixit ihesus discí
pulis suis. Ego sũ pastor bo
nus. Bonus pastor aiam suã dat
pro ouib⁹ suis. Et reliqua. Lectio.

Audistis fratres charissimi eru
ditionem vestraz ex lectione euã
gelica: audistis & periculum no
strum. Ecce enim his qui non ex
accidẽti bono sed essentialiter bo
nus est: dicit. Ego sum pastor bo
nus. Atq; eiusdẽ bonitatis formã
quã nos imitemur adiũgit: dicẽs.
Bonus pastor animam suam po
nit pro ouibus suis. Lectio.ij.

Decit quod monuit: ostendit qõ
fuerit. Bonus pastor aiam suam
pro ouibus posuit: vt in sacro no
stro corpus suũ & sanguinem ver
teret: & oues quas redemerat: car
nis sue alimento satiaret. Lectio.iij.

Ostensa nobis est & cõtempti
mortis via: quam sequamur appo
sita est forma: cui imprimamur.
Primũ nobis ẽ exteriora nostra
misericorditer ouibus eius ipen
dere: postremũ vero si necesse est
etiam morte nostram pro eisdem
ouibus ministrare. Lectio.iiij.

A primo aũt hoc minimo pertue
nit ad postremũ mai⁹. Si cũ in
comparabiliter lõge sit nobilior
anima qua viuimus terrena sub
stantia quam possidemus: qui nõ
dat pro ouibus substantiam: quã
do pro his daturus est animam
suam? Et sunt nonnulli: q dũ pl⁹
terrena: cq; oues diligunt: merito
nomen pastoris perdũt. Fm Ioã. 10 b

In illo tpe: Dixit ihesus discí
pulis suis. Ego sũ pastor bo
nus. Bonus pastor animam suã
dat pro ouibus suis. Mercenarius aũt: & q non est pastor: cuius
non sunt oues proprie: videt lu
pũ venientem: & dimittit oues: &
fugit. Et lupus rapit: & dispergit
oues. Mercenarius autez fugit:
q: mercenari⁹ est: & non ptinet ad
eũ de ouib⁹. Ego sum pastor bo
nus. Et cognosco oues meas: & co
gnoscunt me mee. Sicut novit
me pr̃ & ego agnosco pr̃em: & aiaz
meam pono pro ouibus meis. Et
alias oues habeo: q̃ non sunt ex
hoc ouili: & illas opz me adduce
re: & vocem meaz audient. Et fiet
vnũ ouile & vn⁹ pastor. Oratio.
Deus qui in filiũ. In laudi. assa.
Alla. tẽ. cap. Eps passus est. Ry.
hym. ℣. vñ. Ad bñ. aũ. Ego sum
pastor bon⁹: q pasco oues meas: &
pro ouib⁹ meis pono aiaz meã all.
Io. De⁹ q in filij. Ad mẽt aũ.
Et alias oues habeo: q̃ nõ sunt ex
hoc ouili: & illas oportet me addu
cere: & vocẽ meam audient: & fiet
vnũ ouile: & vnus pastor: alleluia.
Io. De⁹ q in filij. Alle p ixbóaz
dicẽde q̃ mẽt. Ego sum pastor 10 b

bum: ego sum via: & veritas: ego sum pastor bonꝰ: & cognosco oues meas: & cognoscunt me mee alla alla. Ant. iiii. Pastor bonus aiam suam ponit pro ouibus suis alla. Ant. iii. Mercenarius aũt cuiꝰ non sunt oues proprie: videt lupũ & dimittit oues: & fugit: & lupꝰ rapit: & dispergit oues: alla. ℣ Dilica.uj. post pascha. Sabbato precedenti ad vespe. Capitm.

1.pet. 2 b OBsecro vos tanq̃ aduenas & peregrinos: abstinere vos a carnalibus desideriis: que militant aduersus aiam: conuersationẽ vestram ĩter gẽtes hñtes bonã: vt in eo q̃ detractãt & vobis tanq̃ de malefactoribus: ex bõis operibus vos psideãtes: glificẽt deũ in die visitationis. ℟. Ihy. ℣. vt ꝫ Ad mãt aii. Sicut novit me pater: & ego agnosco patrem: & aiam meã pono pro ouibus meis alla alla. Oio. DEus qui errantibus: vt in viaz possint redire iustitie: veritatis tue lumen ostendis: da cũctis: q̃ chriana pfessiõe cẽsent: & illa respuere que hnic inimica sunt nois: & ea q̃ sunt apta sectari. 66 p. Jnuo. Alla. Hym. Rex eterne. Ant. Alla. ℣ Dilicalis. ℟. i. agoc. 2 c IHesu bonus timeas q̃ passurus es. Ecce missurus est diabolus ex vobis in carcerẽ: vt tentemini: & habebitis tribulationem diebus decem, Esto fidelis vsq; ad mortẽ: & dabo tibi coronam vite. Lectio secunda.

QUi habet aurem audiat: quid spiritus dicat ecclesijs. Qui vicerit: non ledetur a morte secunda. Et angelo pergami ecclesie scribe. Hec dicit qui habet romphaeam ex vtraq; parte acutam. Scio vbi habitas: vbi sedes est sathane: & tenes nomen meum: & non negasti fidem meam. ℟. iij. Et in diebꝰ antiphas testis meꝰ fidelis: qui occisus est apud vos: vbi sathanas habitat. Sed habeo aduersus te pauca: quoniam habes illic tenentes doctrinam balaam: qui docebat balac mittere scandalum coram filijs israel: edere & fornicari: ita habes & tu tenentes doctrinam nicolaitarum. Lectio quarta.

SImiliter penitentiam age. Si quo minus veniam tibi cito: & pugnabo cũ illis i gladio oris mei. Qui habet aures audiat: quid spiritus dicat ecclesijs. Vincenti dabo manna absconditum: & dabo ei calculũ candidũ: & in calculo nomen novũ scriptũ: quod nemo scit nisi q̃ accipit. Lectio. v. Et angelo thiatyre ecclesie scribe. Hec dicit filius dei: qui habet oculos vt flammam ignis: & pedes eiꝰ similes aurichalco. Noui opera tua: & fidem: & charitatem: & ministerium: & patientiam tuam: & opera tua novissima plura

prio:sbue. Lectio sexta.
Sed habeo aduersus te pauca: qz permittis mulierem ieçabel: q̃ se dicit ꝓphetã:docere ꝛ seducere seruos meos fornicari:ꝛ manducare de idolothitis. Et dedi illi tẽpus vt penitẽtiã ageret:ꝛ nõ vult penitere a fornicatiõe sua. V.vij.
Et ecce mitto eam in lectum ꝛ qui mechantur cum ea:in tribulatione maxima erũt: nisi penitentiam egerint ab operib⁹ suis: ꝛ filios eius interficiam in mortem. Et scient oẽs ecclesie:qz ego sũ scrutans corda ꝛ renes:ꝛ dabo vnicuiqz vẽm sm opera vã. V.viij.
Vobis autem dico ceteris: qui tatyre estis:quicunque non habent doctrinam hanc:qui non cognouerunt altitudinem sathane: quemadmodum dicunt: non mitto super vos aliud pondus. Tamen id quod habetis tenete donec veniam. Sequẽtia ioannem. 16 d 16
In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Modicum ꝛ iam non videbitis me: ꝛ iterum modicum:ꝛ videbitis me: qz vado ad patrem. Et reliqua. Homilia beati augustini epi. Leõ. ix.
Hec dñi verba vbi ait:modicũ:ꝛ iam non videbitis me: ꝛ iterum modicum: ꝛ videbitis me:ꝛ qz vado ad patrem: ita obscura erant discipulis: ante q̃s id qđ dicit esset impletũ:vt quererẽt inter se; qd esset; qđ diceret; dño se nescire fatererẽtur. V.ix.
Sequit eni euãgelĩ. Dixerunt ergo ex discipulis eius ad inuicẽ. Quid est hoc qđ dicit nobis:modicũ:ꝛ non videbitis me:ꝛ iterũ modicũ:ꝛ videbitis me: ꝛ qz vado ad pẽz. Dicebãt ergo. Quid est hoc quod dicit modicum? Nescimus quid loquitur. Lectio.x.
Hoc est enim quod eos monebat:qz dixit modicum: ꝛ non videbitis me. Nam in precedentibus qz non dixerat modicu; sed dixerat ad patrẽ vado:ꝛ iam non videbitis me: tanquam aperte illis visus est loquutus: nec inter se ꝛ hoc aliquid quesierunt. V.x.
Nunc ergo quod illis tunc obscurum fuit: ꝛ mox manifestatum est: iam nobis vtiqz manifestatum est. Post enim paululum pausio est:ꝛ non viderunt eum. Rursus post paululum resurrexit:ꝛ viderunt eum. Secundum ioannem. 16 d 16
In illo tpe: Dixit iesus discipulis suis: Modicum: ꝛ iaz non videbitis me: ꝛ iterum modicum: ꝛ videbitis me: qz vado ad patrem. Dixerunt ergo ex discipulis eius ad inuicem. Quid est hoc qđ dicit nobis:modicum: ꝛ non videbitis me:ꝛ iterũ modicũ:ꝛ videbitis me:ꝛ qz vado ad patrez? Dicebant ergo. Quid est hoc quod dicit nobis modicum? Nescimus quid loquitur. Cognouit ergo iesus; qz volebant eum

interrogare:& dixit eis. De hoc queritis inter vos: q̃ dixi:modicū: & non videbitis me:& iterum modicum:& videbitis me. Amen amen dico vobis:q̃ plorabitis & flebitis vos:mundus autem gaudebit. Vos autem contristabimini:sed tristitia vra vertet in gaudiū. Mulier cū parit: tristitiam habet:q̃ venit hora ei⁹. Cū aũt peperit puerū:iã non meminit pressure:pp gaudiū:q̃ natus est hõ in mundū. Et vos igit nūc qdē tristitiã hētis. Iterū aũt videbo vos:& gaudebit cor vestrū. Et gaudiū vestrū nemo tollet a vobis. Oto. De⁹ q̃ errantib⁹. In lauãa. ℣. Hym. ℣. vt ã. Ad bñ. ais. Modicū:& non videbitis me:dicit dñs: Iterū modicū:& videbitis me:alla q̃ vado ad patrem:alla. Oratio. De⁹ q̃ erran. Ad wsp. Obsecro vos. Ad mãt ais. Mulier cū parit:tristitiam hz:q̃ venit hora eius: cum aũt peperit puerum: iam non meminit pressure:ppter gaudiū:q̃ natus est homo in mundū:alla. Oratio. Deus q̃ erran. Alle p ixbõam dicẽte ad mãt. Iterū aũt videbo vos: & gaudebit cor vestrū:& gaudiū vestrū nemo tollet a vobis alleluia. Alia. Amen amen dico vobis: q̃ ploprabitis & flebitis vos:mundus aũt gaudebit:vos aũt contristabimini:sed tristitia vra vertetur in gaudiū alla alla. Ah. Amẽ amen dico vobis:mãd⁹ ploratabit: vos aũt gaudebitis: & gaudiū vestrū nemo tollet a vobis: alla alla alla.

¶ Dominica. iiij. post pascha. Sabbato precedenti ad wsp. Jacob 1. c

Omne datum optimū: & omne donum perfectum:desursum est: descendens a patre luminū: apud quem non est transmutatio: nec vicissitudinis obūbratio. ℟. Viderunt te. Ad mãt ais. Iterum aũt videbo vos: & gaudebit cor vestrū:& gaudiū vestrū nemo tollet a vobis:alla. Oratio. Deus qui fideliū mentes: vnius efficis voluntatis: da popvlis tuis: id amare quod precipis: id desiderare quod promittis: vt inter mundanas varietates: ibi nostra fixa sint corda: vbi vera sunt gaudia. Per. Incipit epistola beati Iacobi apli. Lc. Iacobus dei & dñi nostri ihesu christi seruus:duodecim tribvbus que sunt in dispersione salutem. Omne gaudiū existimate fratres mei:cū in tẽtationes varias inciderit⁊: scientes q̃ probatio fidei vestre:patientiam operatur. ℟. Si oblit⁹ fuero tui:alla:oblviscatur me dextera mea. Adhereat lingua mea faucibus meis:si non meminero tui:alla alla. ℣. Super flumina babylonis:illic sedimus: & flevimus: dum recordaremur tui sion. Adhereat. Lectio.

Patientiá aũt opus perfectũ hz:vt sitis pfecti ⁊ integri: i nullo deficientes. Si qs aũt vim indiget sapientia:postulet a deo: q dat oibus affluenter:⁊ non improperat:⁊ dabit ei. Postulet ãt in fide:nihil hesitans. ℣. Viderũt te aq de:viderũt te aq: ⁊ timuerũt. Multitudo sonit aq rũ: voce dederũt nubes:all.all.all.al. ℣. Illuxerunt coruscationes tue orbi terre:vidit: ⁊ commota est terra. Lectio.iij.

Qui enim hesitat:similis est fluctui maris:q a vento mouet:⁊ circumfert. Non ergo estimet homo ille: q accipiat aliquid a domino. Vir duplex animo:inconstans est in omnibus vijs suis. ℣. Narrabo nomen tuum fratribus meis:alleluia. In medio ecclesie laudabo te:alla alleluia. ℣. Qui timetis dominum: laudate eum:vniuersum semen iacob:magnificate eũ. In me. Lectio.iiij.

Glorietur aũt frater humilis in exaltatione sua:diues vero in humilitate sua:quoniam flos feni transibit. Exortus est enim sol cũ ardore: ⁊ arefecit fenũ:⁊ flos eius decidit:⁊ decor vultus ei⁹ deperijt. Ita ⁊ diues in itineribus suis marcescet. ℣. In ecclesijs benedicite deo: alla. Dño de fontib⁹ israel:alla all. ℣. Psalmũ dicite nomini eius date gloriam laudi eius. Domino. Lectio.v.

Beatus vir qui suffert tentationẽ:qm cũ probatus fuerit:accipiet coronam vite: quam repromisit deus diligentibus se. Nemo cũ tentat dicat:qm a deo tentatur. Deus enim intentator malo⁹ est ipse enim neminẽ tentat. ℣. Alla:audiuimus eum in effrata:inuenimus eũ in campis silue. Introibimus in tabernaculum ei⁹:adorauimus in loco:vbi steterunt pedes eius:alla alla. ℣. Inuenimus locũ dño:tabernaculum deo iacob. Introibi. Lectio.vi.

Vnusquisq vero tentatur a concupiscentia sua abstractus ⁊ illectus. Deinde concupiscentia cum conceperit:parit peccatum. Peccatum vero cum consummatum fuerit:generat mortẽ. ℣. In toto corde meo: alleluia exquisiui te:alla. Ne repellas me a mandatis tuis:alla alla. ℣. Benedictus es domine:doce me precepta tua. Me. Lectio.vij.

Nolite itaq errare frẽs mei: dilectissimi. Omne datũ optimũ: ⁊ omne donũ perfectũ: desursum est:descendens a patre luminum. Apud quem non est transmutatio:nec vicissitudinis obũbratio. ℣. Hymnũ cantate nobis:alla. Quomodo cantabimus canticũ domini in terra aliena? alleluia. ℣. Illic interrogauerunt nos: q captiuos duxerũt nos:verba cantionũ. Quomodo. Lectio.viij.

Voluntarie

Voluntarie enim genuit nos verbo veritatis: vt simus initium aliquod creature eius. Scitis fres mei dilectissimi: sit autem omis homo velox ad audiendum: tardus autem ad loquendum: et tardus ad iram. Ira enim viri iusticiam dei non operatur. ℟. Deus canticum nouum cantabo tibi: alla. In psalterio decem chordarum psallam tibi: alla alla. ℣. Deus meus es tu: et confitebor tibi: deus meus es tu: et
16 b exaltabo te. In. Scom ioannē.

In illo tpe: Dixit ihesus discipulis suis. Vado ad eum q me misit: et nemo ex vobis interrogat me: quo vadis? et reliqua. Scom. beati augustini epi. Et.

Significat sic se itur: vt nullus interrogaret: quod palam fieri visu corpis cerneret. Ma superius interrogauerat eum quo ceterus: et rndit eis eo se itur: quo ipsi tunc venire non possent. ℟. Deduc me dne in semita mandator tuor: alla. qm ipsa volui: alla. Inclina cor meum in testimonia tua: alla. alla: alla. ℣. Auerte oculos meos ne videant vanitatē: in via tua viuifica me. In. Lcō. Nunc vero ita se promittit iturum: vt nullus eorum quo vadit interroget. Nubes enim suscepit eum: quando ascendit ab eis: et cuntem in celum: non verbis quesierunt: sed oculis adduxerūt. Sed q hec locut' sum vobis ingt: tristitia splenit cor vestm. ℟. Cantate deo alla. Psalmū dicite ei alla. ℣. Benedicite nomini eius: date gliam laudi eius. Psalmū. Et.

Videbat vtiq: gd illa sua vba in cor eorum agerēt. Spūalē qppe nondū habebāt interius psolationē: quā p spūm scm fuerant habituri: id qd exterius in christo videbāt: amittere metuebāt. ℟. Bonū est confiteri dno: alla. Et psallere alla. ℣. Ad annunciandū mane misericordiā tuā: et veritatē tuā per noctē. Et. Et.

Et q se amissuros esse: illo veraciter renunciante: dubitare non poterant: contristabat humanus affectus: q carnalis desolabat aspectus. Nouerat autem ille: qd eis potius expediret: q visus interior ipse est vtiq melior: quo eos consolaturus fuerat spūs sanctus. ℟. Dicant nunc q redempti sunt: alla. A dño alleluia. ℣. Quos redemit de manu inimici: et de regionibus cōgregauit eos a domino. Secundum ioannē.

In illo tempore: Dixit ihesus discipulis suis. Vado ad eum q me misit: et nemo ex vobis interrogat me: quo vadis? Sed quia hec locutus sum vobis: tristitia implenit cor vestrum. Sed ego veritatem dico vobis. Expedit vobis: vt ego vadam. Si enim non abiero: paracletus non veniet ad vos. Si autem abiero: mittam eū

ad vos. Et cū venerit ille: arguet mundum de peccato: & de iustitia: & de iudicio. De peccato quidem: quia non crediderunt in me. De iustitia vero: quia ad patrem vado: & iam non videbitis me. De iudicio autē: q̄ princeps mundi huius iam iudicatus est. Adhuc multa habeo vobis dicere: sed non potestis portare modo. Cum aūt venerit ille spūs veritatis: docebit vos omē veritatē. Non enim loquetur a semetipso: sed q̄cūq; audiet loquetur: & que ventura sunt annunciabit vobis. Ille me clarificabit: q̄ de meo accipiet: & annunciabit vobis. Omia. Deus q̄ fidelius. Ad vñ. afi. Vado ad eum q̄ me misit: & nemo ex vobis interrogat me: quo vadis? alleluia. Dic. Deus q̄ fi. Ad vesp. Cap. Omne datū. Ad mḡt afi. Ego veritatem dico vobis: expedit vobis vt ego vadam: si enim non abiero: paracletus nō veniet ad vos: alla all. Dic. Deus q̄ fi. Alie per hebdomadam dicende. Ad mḡt afi. Vado ad eum qui me misit: sed qa hec locutus sum vobis tristitia implevit cor vestrum: alla. Afi. Cum aūt venerit ille spūs veritatis docebit vos omnem veritatem: & que ventura sunt: annunciabit vobis: alleluia. Afi. Adhuc multa habeo vobis dicere: sed non potestis portare modo: cum aūt venerit ille spūs veritatis: docebit vos omnem veritatem: alla. Afi. Non enim loquetur a semetipso: sed quecūq; audiet: loquetur: & que ventura sunt: annunciabit vobis: alleluia. ℣ Dnice. v. post pascha. Sabbato precedenti. Ad vesp. Cap.

ℰ Stote factores verbi: & Jacob. 1 d
non auditores tantum: fallentes vosmetipsos: q̄ si quis auditor est verbi & non factor: hic cōparabitur viro consideranti vultum nativitatis sue i speculo. Ad mḡt an. Ille me clarificabit: q̄ de meo accipiet: & annunciabit vobis alla. Omia.

ℴ Deus a quo bona cuncta procedunt: largire supplicibus tuis: vt cogitemus te inspirante: q̄ recta sunt: & te gubernante: eadē faciamus. per. Jncipit epistola. i. beati ioan. apli. Lcō. i.

℣ Od fuit ab initio: quod audivimus: q̄ vidimus oculis nostris quod perspeximus: & manus nostre contrectaverunt de verbo vite: & vita manifestata est: & vidimus & testamur & annunciamus vobis vitam eternam: que erat apud patrem. & apparuit nobis: quod vidimus & audivimus: annunciamus vobis: vt & vos societatem habeatis nobiscum: & societas nostra sit cum patre & filio eius ihesu christo. Responsoria precedentis dnice. Lcō. ℣ Et hec scribimus vobis: vt gau-

supra 284

dicatio:z gaudiū vſum ſit plenū.
Et hec eſt annunciatio:quā audi
mus ab eo:z annūciamus vo
bis:quoniam deus lux eſt:z tene
bre in eo non ſunt vlle. R.cō.iij.
Si dixerimus qm̄ ſocietatē ha
bemus cū eo:z in tenebris ambu
lamus:mentimur:z non facimus
veritatē. Si aūt in luce ambula
mus:ſicut z ipſe eſt in luce:ſocie
tatem habemus ad inuicem: z
ſanguis ieſu chriſti filij ei⁹ mun
dat nos ab omni peccatō. R.cō.iij.
Si dixerim⁹ qm̄ peccā nō habe
mus:ipſi nos ſeducim⁹: z veritas
in nobis nō eſt. Si confiteamur
peccā noſa:fidelis z iuſt⁹ eſt:vt re
mittat nobis peccata noſa:z emū
det nos ab oi iniquitate. R.cō.v.
Si dixerimus quoniam non pec
cauimus:mendaces facimus eū:
z verbum eius non eſt in nobis.
Filioli mei hec ſcribo vobis: vt
non peccetis. Sed z ſi quis pecca
uerit:aduocatū habemus apud
patrē:ieſum chm̄ iuſtū:z ipſe eſt
propitiatio pro peccatis noſtris.
Non pro noſtris autē tantum:
ſed ēt pro totius mundi. R.vj.
Et in hoc ſcim⁹ qm̄ cognouim⁹
eū:ſi mādata eius obſeruamus.
Qui dicit ſe noſſe deum:z māda
ta eius non cuſtodit:mendax eſt:z
in eo veritas non eſt. R.cō.vij.
Qui aūt ſeruat verbū eius:vere
in eo charitas dei pfecta eſt: in
hoc ſcim⁹ qm̄ in ipſo ſum⁹. Qui
dicit ſe in ipſo manere:debet ſicut
ille ambulauit z ipſe ambulare:
chariſſimi nō mādatū nouū ſcri
bo vobis:ſed mandatū vetus:quod
habuiſtis ab initio. R.cō.viij.
Mādatū vet⁹ eſt verbū quod audi
ſtis. Iterū mādatū nouum ſcribo
vobis:quod eſt verū in ipſo:z in vo
bis:quia tenebre trāſierūt:z verū lu
men iam lucet. Sedm̄ Ioannem. 16 ¶
In illo tpe:Dixit ieſus diſci
pulis ſuis. Amen amen di
co vobis:quicquid petieritis patrē in
nomine meo:dabit vobis, z rel.
Homil. beati auguſtini epi. R.ij.
Iam dictum eſt in ſuperioribus
huius dñici ſermonis partibus:propter eos q̄ nonnulla pe
tunt a patre in chriſti nōie nec
accipiunt. Non petitur in nomi
ne ſaluatoris :quicquid petitur
contra rationem ſalutis. R.cō.v.
Non enim ſonum literarum ac
ſyllabarum:ſed quod ſonus ipſe ſi
gnificat:z quod eo ſono recte ac ve
raciter intelligitur:hoc accipien
dum eſt dicere:cū dr̄:in nomine
meo. Cū q̄ hoc ſentit de chriſto:
quod non eſt de vnico dei filio ſen
tiendum:non petit in eius nomi
ne etiam ſi non taceat. Iſta ac ſyla
bis chriſtū:qui in eius nomine pe
tit:quem cogitat cum petit. R.vij.
Qui vero quod eſt de illo ſen
tiendum ſentit ipſe in eius nomi
ne petit:z accipit quod petiuit. nō con
tra ſuā ſalutē ſi impetrandum petit.

Accipit aũt: qñ dñs accipe. R.xij. Quecũq eni nõ negant. ꝫ vt con gruo dent tpe differunt. Jta ſi ne itelligẽdũ eſt qõ ait: dabit vo bis: vt ea bñficia ſignificata ſcian tur hiis xbis: q̃ ad eos q̃ petunt ꝓprie pertinent. Secõm ioannẽ.

In illo tpe: Dixit ihesus diſci pulis ſuis. Amẽ amen dico vobis: ſiqd petieritis patrem in nomine meo: dabit vobis. Uſq; modo non petiſtis quicq̃ in nomi ne meo. Petite r accipietis: vt gaudiũ veſtrũ ſit plenũ. Hec in prouerbijs locutus ſum vobis. Ue nit hora: cum iam non in prouer bijs loquar vobis: ſed palam de ꝓre meo annunciabo vobis. Illo die in nomine meo petetis. Et nõ di co vobis: q̃ ego rogabo patrem de vobis. Ipſe enĩ pf amat vos: quia vos me amaſtis: r credidi ſtis: quia a deo exiui. Exiui a pfe: r veni in mundum: iterum relin quo mundũ: r vado ad patrem. Dicunt ei diſcipuli ei⁹. Ecce nũc palam loqueris: r prouerbiũ nul lum dicis. Nunc ſcimus qa ſcis omnia: r non opus eſt tibi: vt quis te interroget. In hoc credimus: quia a deo exiſti. Glo. Deus a quo. Ad bñ. aſſi. Uſq; modo nõ petiſtis quicq̃ in nomine meo: pe tite r accipietis all'. Ad mgr aſſi. Ecce nũc palã loqueris: r puer biam nullum dicis: nũc ſcimus qꝫ ſcis ola: r non opus eſt tibi: vt quis te interroget: alla. Glo. Deus a quo. C Fer.ij.in rogatiõibus. Ad bñ. aſſi. Petite r dabit vo bis: querite r inuenietis: pulſate r aperietur vobis alla. Ad pceſſionẽ. Exurge dñe adiuua nos: r libera nos ꝓpter nomẽ tuũ alla, ꝑs. Deus auribus. Finito pſal. dñ. ℣. Propitius eſto peccatis noſtris dñe. ℟. Propter nomẽ tuũ alla. Kyrie el. Chriſte el. Kyrie el. Pater nr. ℣. Et ne nos. C Fer.ij.r.iiij.ꝑs. De⁹ miſerea. C Fer.iij.ꝑs. Deus in adiuto rium. ℣. Et veniat ſup nos miſe ricordia tua dñe. ℟. Et ſalutare tuum ſm eloquiũ tuum alleluia. ℣. Dñs vobiſ. ℟. Et cũ. Glo.

Mentẽ familie tue qs dñe intercedente beata maria ſemper vgine: brõ. B.a. beatiſſi mis bñdicto: romualdo: r mau ro: atq; omnibus angelis r ſanctis tuis: r munere cõpũctionis aperi: r largitate pietatis exaudi. per dõ. Poſt proceſſionẽ dicant le ctanie mino. Ad.iij.caſ.

Onfitemini alterutrũ pec cata veſtra: r orate pro inuicem: vt ſaluemini: multum enim va let deprecatio iuſti aſſidua. ℣.

Surrexit dñs de. Oratio. Reſta qs opẽ deus: vt qui in afflictione nſa: de tua pietate confidimus: contra aduerſa oĩa tua ſemp protectione muniamur. ꝙ C Ho. ꝙ tribus diebus roga-

Jaco. 5 d

sionū ostēsiū faciēdū est tam in die ꝯ in nocte sicut supra dictū est alijs diebus ferē. Excepto q̄ ad dñi. t magnifi. dñr alia propriet ad. iij. Cap. Confitemini, Cum piosa sua. Si vo his tribus diebus venerit festus. xij. lec. pcessio cū missa & letanije post primam dicantur: in. iij. vero missa & festo. ℂ Fer. ij. ꝑdicta ad magnifi. añ. Petite: t accipietis vt gaudiū vestrū sit plenum: ipse enim pater amat vos: quia vos me amastis: t credidistis: alleluia all. ℂ Feria iij. Ad benedictus añia. Omnis qui petit accipit; t qui querit invenit; t pulsanti aperietur: alleluia. Ad mātī añ. Exiui a patre: t veni in mundum: iteruz relinquo mundum: t vado ad patrem: alleluia alleluia. ℂ Fer. iiij. Ad benedictus añ Clarifica me pater apud temetipsum claritate quaz habui: priusꝙ mundus fieret alleluia. Si ante festum fuerit hac die: post orationem festi dicatur hec añia. cum oratione sua. ℂ In vigilia ascensionis. Ad

Act. 1 a

vesp. Capitulū. Primum quidez sermonem feci de oībus o theophile: q̄ cepit ihesus facere t docere: vsq̄ in diē qua ꝑcipiens apostolis per spūm sanctū: quos elegit assumptꝰ est. ℟. Omnis pulchritudo. Hym. Hymnū canamus. ℣. Ascēdo ad patrem meum t patrem vestrum. ℟. Deum meum t deum vestrum: alleluia. Ad māt añ. Pater manifestaui nomen tuum hoibus: quos dedisti mihi de mundo: tui erant: t eos mihi dedisti: nunc autem pro eis rogo: non pro mundo: q̄ ad te vado alleluia. Ora

Deste domine supplicationibus nostris: vt sicut humani generis saluator: existere dignatus: ita nos tecum in tua maiestate confidimus: ita vsq̄ ad ꝓsummationem seculi: manere nobiscum; quemadmoduz est pollicitus: sentiamus; dominum nostrum ihesum christū filiū tuum. Qui tecum. In fine hymni: vsq̄ pēe. addatur ihū dño. ℣. Da nobis illuc. ℟ Elia tibi dñe q̄ scādis. Inuit. Alia christum dñm ascendentes in celum. Venite adoremus alia. Hymn. Jesu nra. In. i. noc. añia. 46 Alleluia. ℣. Dñe dominus noster. In dño. 4. Celi enarrāt. 6 Domine in virtu. 7. Dominꝰ 8 est terra. Exaltabo te. 10. ℣. Elevata est magnificentia tua. ℟. Super celos deus alleluia. Sermo sancti leonis papē. Lō

Lorificatio domini nostri ihesu christi: resurgendo t ascendendo completa est. Resurrectionē ipsius paschē dñi celebramus: festus nobis dies vtercq̄. Ideo enim resurrexit: vt nobis crēplū resurrectionis ostēderet

Et ideo ascendit: vt nos resuscitet protegeret. ℟. Post passionem suam: per dies quadraginta apparens eis: et loquens de regno dei: alla. Et videntibus illis: elevatus est: alla: et nubes suscepit eum ab oculis eorum: alla alla. ℣. Et conuescens precepit eis: ab hierosolymis ne discederent: sed expectarent promissionem patris. Et. L. ij.

Habemus ergo dominum et saluatorem nostrum iesum christum: patiens pendentem in ligno: nunc sedentem in celo. Pretium nostrum dedit: cum penderet in ligno: colligit quos emit: cuius sedet in celo. ℟. Omnis plenitudo omnium exaltata est super sydera: species eius in nubibus celi. Et nomen eius in eternum manet: alla. ℣. A summo celo egressio eius: et occursus eius vsque ad summum eius. Et. Lectio iij.

Cum enim omnes collegerit: quos vsque per tempora colligit: in fine temporis veniet: quomodo scriptum est. Deus manifestus veniet: non quemadmodum primum venit occultus: sed sicut dictum est: manifestus. ℟. Exaltare domine: alleluia. In virtute tua: alleluia. ℣. Cantabimus et psallemus. In. L. cō. iij.

Oportuit enim oportebat eum venire: vt iudicaretur: manifestus autē veniet: vt iudicet. Si enim primus manifestus veniret: iudicare manifestum quo anderet? Quandoquidez dicit apostolus paulus: Si enim cognouissent: nunquam dominum glorie crucifixissent. ℟. Si enim nō abiero: paracletus nō veniet ad vos: si autē abiero: mittā eum ad vos. Cum autem venerit ille: arguet vos omnem veritatē: alla. ℣. Nō enim loquet a semetipso: sed quecunq audiet: loquet: et que ventura sunt: annunciabit vobis. Cū. In. ij. noc. añi. Alleluia. ℟. Deus noster rex. Operatus. Can 16
tate. i. 33. Dite reg. exul. Do- 16
minus regnauit. Iraf. 34. Bene- 34
dic. i. ℣. A summo celo egres- 35
sio eius. ℟. Et occursus eius vsque ad summum eius: alleluia. L. v.

Et si ille non occideretur: mors non moreretur thro pro suo diabolus victus est. Exultauit enim diabolus: quando dominem primum occidit: occidendo nouissimum: primū de laqueis perdidit. ℟. Ascendit deus in iubilatione: alleluia. Et dominus in voce tube: alla alla. ℣. Ascendens christus in altum: captiuam duxit captiuitatē. Et. L. vj.

Facta est victoria dñi nri ihesu christi: cū resurrexit: et ascēdit in celū. Et impletū est quod audistis cum apocalypsis legeret. Vicit leo de tribu iuda. Ipse leo dictus est: ipse agnus occisus est. ℟. Ascendens in altum alleluia

ducit captiuitatem. Dedit dona hoib⁹:alleluia. ℣. Ascendit deus in iubilatione:et dñs in voce tube. Dedit. ℣. Vt leo propter fortitudinem: agnus ꝓpter innocentiā. Leo ga inuictus: agnus qa mansuetus. Et iste agnus occisus:morte sua vicit leonē:qui querit quem devoret. Dictus est enim diabolus leo:feritate:nō virtute. ℟. Non turbetur cor vestrum:ego vado ad patrem:et dum assumptus fuero a vobis:mittam vobis:alleluia. Spiritum veritatis :alleluia: et gaudebit cor vestrum : alleluia. ℣. Ego rogabo patrem : et alium paracletum dabit vobis, Spiritum. Lectio. vii.

APostolus quippe ait petrus. Vigilare nos oportet aduersus tentationes : q⁹ aduersarius noster diabolus:tāq̄ leo rugiens circuit:q̄rens quē devoret. Quis nō curreret in dentes leonis huius:nisi vicisset leo de tribu iuda? ℟. Ego rogabo pfez:et aliū paracletum dabit vobis:vt maneat vobiscum in eternum. Spūm veritatis:alla. ℣. Si enī non abiero:paracletus nō veniet ad vos:si aūt abiero:mittam eum ad vos. Spiritum. Ad cāt. alt. 58 Alleluia. Cantt. Domine miserere. ℣. Ascendit deus in iubilatione. ℟. Et dominus in voce 16 tube:alla. Secundum marcum.

IN illo tempore. Recumbentibus vndecim discipulis apparuit illis iesus : et exprobrauit incredulitatem illorum:et duritiā cordis:q⁹ his q viderāt eū resurrexisse:non crediderant. et reliq̄. Dom. beati gregorii pape. R. ix.

QVod resurrectionem dominicam : discipuli tarde crediderunt.non tam illor infirmitas:q̄m nostra(vt ita dicas)firmitas fuit. Ipsa nanque resurrectio:illis dubitantibus :q̄ multa argumenta monstrata est quę dum nos legentes agnoscimus qd aliud q̄m de illorum dubietate solidamur? ℟. Ponis nubem ascensum tuum domine. Qui ambulas super pennas ventorū:alla. ℣. Qui facis angelos tuos spūs:et ministros tuos flammam ignis. Qui ambu. Cō. r.

MVnus enī mihi maria magdalene prestitit:q̄ citius credidit:q̄m thomas:q dū dubitauit. Ille enim dubitando:vulnerum cicatrices tetigit:et de nostro pectore:dubietatis vulnus amputauit. ℟. Non relinquā vos orphanos : alla:vado : et venio ad vos. Et gaudebit cor vestrum:alla alla. ℣. Nisi ego abiero:paracletus nō veniet:dū assumptus fuero:mittam eum ad vos. Et. R. xi.

AD insinuandam quoq⁹ veritatē dñice resurrectionis notandū nobis est:qd lucas refe

rat. Cōuescēs cepit eis: ab hierosolymis ne discederēt. Et post pauca. Videntibus illis elevatus est: et nubes suscepit eū ab oculis eorū. ℟. Hec est vt reuertar ad eum q̄ misit me: dicit dñs: nolite cōtristari: nec turbet cor vestrum. Rogo p̄ vobis patres: vt et ipse vos custodiat: alla alla. ℣. Pacem meam do vobis: pacem relinquo vobis. Ro. Lcō. rij.

Nocte verba: signate mysteria. Cōuescēs elevatus est. Comedit: et ascendit: vt videlicet p̄ effectū comestionis: veritas pateceret carnis. Marcus vro: priusq̄ celum dñs ascenderet: eū et cordis atq̄ infidelitatis duritiā: increpasse discipulos memorat. ℟. Viri galilei qd admiramini aspicientes in celum? alla. Quemadmodū vidistis eū ascendentē in celū: ita veniet: alla alla. ℣. Cūq̄ intuerent in celū: eūte illo: ecce duo viri astiterunt iuxta illos in vestib⁹ albis: q̄ et dixerunt. Quem. Scōm marcum.

16 c

In illo tpe: Recūbentibus vndecim discipulis: apparuit illis ihesus: et exprobrauit incredulitatem illorum et duritiam cordis: q̄ his qui viderāt eū resurrexisse non crediderant. Et dixit eis: euntes in mundū vniuersum: predicate euangelium omni creature. Qui crediderit: et baptizatus fuerit: salvus erit, Qui vero non crediderit: condemnabitur. Signa autem eos qui crediderint: hec sequentur. In nomine meo demonia ejcient: linguis loquentur nouis: serpentes tollent. Et si mortiferum quid biberint: non eis nocebit. Super egros manus imponent: et bene habebunt. Et dominus quidem ihesus: postquā locutus est eis: assumptus est in celum: et sedet a dextris dei. Illi autem profecti: predicauerunt vbiq̄: domino cooperante: et sermonem confirmante: sequentibus signis. Scio.

Concede quesumus omnipotens deus: vt qui hodierna die vnigenitum tuum redemptorem nostrum: ad celos ascendisse credimus: ipsi quoq̄ mente in celestibus habitemus. Per eū. In lau. añ. Alleluia. Cap. Primū quidem. ℟. Ascendit deus in iubilatione. Alleluia alleluia. ℣. Et dñs in voce tube. Alleluia. Hym. Eterne rex. ℣. Ascēdēs 66 christus in altum. ℟. Captiuam duxit captiuitatem alla. Ad vē. añ. Ascendo ad patrem meū: et patrem vestrum: deum meū et deū vestrum: alleluia. Scio. Cōcede. Ad. iij. añ. Alla. Capl. Primum. ℣. Elevata. Scio. Concede. Ad. vi. añ. All. Cap.

Et conuescēs precepit eis: ab hierosolymis ne discederent: sed expectarent promissionez pa-

Act. 1 4

ris:quam audistis inquit per os meum. ℣. A summo. Oratio.

DEus cuius filius in alta celos:um potēter ascēdēs: captiuitatem nostram tua duxit virtute captiuā:tribue qs:vt dona que tuis participibus contulit:largiatur t nobis ieſus christus filius tuus dominus nr. per eun. Ad.ir.añ. Alleluia. Laꝺ.

Aci. 1 b

IDentibus illis elenatus est:t nubes suscepit eum ab oculis eorum. ℣. Ascendit deus. ℟. Adesto. Vere in vespe vigil. Nota q̄ supradicta capi.℣.t oio.vj.t.ix.quotidie repetūt vsq; ad pēte.ad vesp.añ. Alleluia. Laꝺ. Primum quidem. Post. Ascendens christus in altum:alleluia alla. ℣. Captiuam duxit captiuitatem: alleluia. 66

Hym. Hymnum canamus, ℣. Ascendo ad patrē. Ad mag añ O rex glorie domine virtutū: q̄ triumphator laudie super oēs celos ascendisti:ne derelinquas nos orphanos:sed mitte promissum patris in nos spiritum veritatis:alleluia. Oratio. Concede? ℣ Fer.vj.vsq; ad pēte. Innit. Ascendit christus in altū alla. 46

Hym. Jesu nostra. In.i.nocł. antiphōa. Alleluia. ℣. ferial.℣. Elevata est, Lcō brevis. Venite t revertimini. Pl. Ascendo ad patrem meum t patrem vestrum: alleluia alleluia, ℣. Deū meum t deum vestrum: alleluia. Oratio.

IRia. In.ħ.nocturn. Caplm. Joannes qdem baptizauit aq̄:vos aut baptizabimini spiritu sancto:non post multos hos dies. ℣. A summo celo. Oio. 1 a

PResta quesumus omnipotens deus:illuc subsequi membra fidelium:quo caput nostrum principiumq; precessit: ieſus christus filius tuus dominus noster. Per eun. Suc oratio cum suo capi.dicitur vsq; pente. In laudi. Capitulū. Potentum quidem, t oratio. Concede, Per totas octa.quotidie repetantur. Alle.vsque penteco. ad bñe.t magnificat cantande: añ. Euntes in mundum:docete omnes gētes:baptizantes eos in nomine patris t filij t spiritus sancti:alleluia. Añ. Euntes in mundum vniversum:predicate euangelium omni creature: alleluia: qui crediderit:t baptizatus fuerit:salvus erit: alleluia: qui autem non crediderit:condemnabitur:alleluia. Alia Dñs qdem ieſus postq̄ locutus est eis: ascendit in celū:t sedet a dextris dei:alleluia. Añ. Non turbetur cor vestrum alleluia:ego vado ad patrē:alla. Añ. Pacē meam do vobis alleluia:pacē relinquo vobis:alleluia. Añ. Vado parare vobis locum:t iterum veniam ad vos:alla;t gaudebit cor vestrū

alleluia alla. Vñi. Nunc autem ad te venio:et hec loquor in mundo:vt habeant gaudiū meū impletum in semetipsis:alla. Vñi. Pater sancte serua eos in nomine tuo:quos dedisti mihi:alleluia. Vñi. Eleuatis manib⁹ ferebatur in celū:et benedixit eis:alla. ℣. Dñica infra octauā ascensio. Sabbato hodiē ad vesp. Lah.

1. Pet. 4 b

Q State prudentes:et vigilate in orationib⁹:ante omnia autem mutuā in vobismetipsis charitatē continuam habentes:quia charitas operit multitudinem peccatorum. ℟. Ascendens. Hym. Hymnus canamus. ℣. Ascendo. Ad vñe añ. Illi autem profecti predicauerunt:vbiq; domino cooperante:et sermonem confirmante: sequentibus signis. Oratio.

O Mnipotens sempiterne deus:fac nos tibi semper et deuotā gerere voluntatem:et maiestati tue syncero corde seruire. Per. Deinde de ascensione añ. Pater manifestaui. ℣. Ascendit deus. ℟. Concede. Innu. Alleluia chm dominum. Hy⁹. et añ. vt supra psal. dominicales. ℣. Eleuata est. Incipit liber actuum apostolorum Lcō. i.

P Rimum quidem sermonē fecī de omnibus o theophile:q̄ cepit ihesus facere et docere:vsq; in diem qua precipiens apls:per spūm sanctū quos elegit:assumptus est. Quibus et prebuit seipsum viuū post passionem suam:in multis argumentis: per dies.xl. apparens eis:et loquēs de regno dei. Rñsonabt ascensione.L.f. Et conuescens precepit eis:ab hierosolymis ne discederent:sed expectarent promissionem patris:quam audistis inquit per os meum. Quia ioannes quidem baptizauit aqua: vos autem baptizabimini spiritu sancto: non post multos hos dies. Leō. iſti. Igitur qui conuenerant:interrogabant eum dicentes: dñe si in tempore hoc restitues regnum israel. Dixit aut eis. Non est vestrum nosse tempora vel momēta: que pater posuit in sua potestate:sed accipietis virtutem superuenientis spūs sancti in vos: et eritis mihi testes in hierusalē et in omni iudea et samaria:et vsq; ad vltimum terre. Lectio ſcti. Et cum hec dixisset:videntibus illis eleuat⁹ est:et nubes suscepit eum ab oculis eor. Cumq; intuerent in celum euntem illum:ecce duo viri astiterunt iuxta illos in vestibus albis:q̄ et dixerunt. ℣. Viri galilei qd statis aspicientes in celum? Die ihesus q assumptus est a vobis in celum sic veniet quēadmodū vidistis eū euntem in celum. Tunc reuerti sunt hierosolymā a monte q vocatur

obiuerit: q est iuxta hierusalem: sab
bati habens iter. Lectio sexta.
Et cum introissent in cenacu
lum: ascenderūt vbi manebant pe
trus: et ioānes: iacob⁹: et andreas:
philipp⁹: et thomas: bartholome⁹
et matheus: iacob⁹ alphei: et simon
zelotes: et iudas iacobi. R. viij.
Hi omnes erāt perseuerantes
vnanimiter in oratione: cum mu
lieribus: et maria matre iesu: et fra
tribus eius. Et in diebus illis
exurgēs petrus in medio fratrum
dixit. Erat aūt turba hominum
simul fere centum viginti. R. viij.
Viri fratres oportet impleri
scripturam: quam predixit spiri
tus sanctus per os dauid de iu
da: qui fuit dux eorum: qui com
prehenderunt iesum: qui connu
meratus erat in nobis: et sortitus
sortem ministerij huius: et hic qui
dem possedit agrum de mercede
iniquitatis: et suspensus crepuit
medi⁹: et diffusa sunt oia viscera
ei. Ad cantica. Alla. p. Ascē
dit deus in. Secundū ioannem. 15 d
In illo tempore: dixit iesus
discipulis suis. Cum venerit
paracletus: quem ego mittam vo
bis a patre: spiritum veritatis:
qui a patre procedit: ille testimo
nium perhibebit de me. et vos.
et reliq. Homi. beati augustini epi. Lcō. xv.
Quid hoc pertinet ad il
lud quod dixerat: nunc
uiderūt et oderunt et me et
patrem: sed vt impleat sermo q
in lege eorum scriptus est: q: odio
habuerunt me gratis. Lcō. xvi.
An quia paracletus quando ve
nit spūs veritatis: eos qui vide
runt et oderunt: testimonio manī
festione conuincit? Immo vero et
aliquos ex illis qui viderant et
oderant: adhuc ad fidem q per
dilectionem operatur: sua mani
festatione conuertit. Lcō. xvij.
Hoc vt ita intelligamus: ita fa
ctum esse recolimus. Venit enim
die pentecostes spiritus sanctus: et
in centum viginti homines con
gregatos: in quibus et apostoli
omnes erant: qui illo adimpleti:
cum linguis omnium gentium
loquerentur. Lcō duodecima.
Plures ex his q aderant: tanto
miraculo stupefacti: quando qdē
viderunt loquente petrum: tam ma
gnum atq; diuinum testimonium
perhiberi de christo: vt ille q occi
sus est ab eis: et iter mortuos re
putabatur: resurrexisse et viuere
probaretur. Scōm ioannem.
In illo tempore: dixit ie 15 d
sus discipulis suis: Cum ve
nerit paracletus quem ego mit
tam vobis a patre spiritum verita
tis qui a patre procedit: ille testi
monium perhibebit de me. Et
vos testimonium perhibebitis:
quia ab initio mecum estis. Hec lo
cutus sum vobis: vt non scādali
zemini. Absq; synagogis facient

vos. Sed venit hora: vt oīs qui interficit vos: arbitretur obsequium se prestare deo. Et hec facient vobis: qz non nouerunt patrem: neq; me. Sed hec locutus sum vobis: vt cum venerit hora eorum: reminiscamini qz ego dixi vobis.

34 In lau. añ. Alleluia. ꝑ. Dominus regnauit. ℟. Cap. Estote. 66 Riol. Ascendit deus. ℣. Eterne rex. ℟. Ascendens christus. Ad bñs añ. Cum venerit paraclet⁹: quem ego mittam vobis a patre: spiritum veritatis: qui a patre procedit: ille testimonium perhibebit de me: alleluia. Oratio. Omnipotens sempiter. Deinde de ascensione añia. Ascendo ad patrem. ℣. Ascendit deus. Oio. Concede quesumus. Ad.iij.vj. t.ix. cap. ℣. t orationes vt supra in ascensione dictū est. Excepto qp ad.iij. dī cap. t oratio, de dominica. Ad vesp. cap. Estote. t oio. Omnipotens sem. Ad mātt añ. Hec locutus sum vobis: vt cum venerit hora eorum: reminiscamini qz ego dixi vobis: alleluia. Oio. Omnipotens sempi. Deinde de ascensione añi. O rex glorie. ℣. Ascendit deus. Oratio.

38 Concede quesumus. ¶ In octaua ascensionis fiant. xij. lectio. t omnia dicantur sicut in die festi.

¶ Feria sexta post octauam. In ephe. 4 b laudi. iij. t vesp. capitulum. Ricuiq; nostrum data est gratia: ꝑm mensuram donationis christi propter quod dicit: ascendens in altum: captiuam duxit captiuitatem: dedit dona hominibus. Riol. Ascendit deus in. ℣ym Eterne rex. ℣. Ascendēs christus. 66 Ad bñs añi. Euntes in mūdū: docete omnes gentes: baptizantes eos in nomine patris t filij t spūs sancti: alla. Oratio.

Tribue quesumus omnipotens deus: vt illuc famulorum tuorum dirigatur intentio: quo in tuo vnigenito tecum est nostra substantia. Per eundem. ¶ Hota feria sexta vel sabbato post octauā ascensionis si aliqđ festū venerit: nō fiat collecta de assūpcione. In vigil. pēte. Ad bñs añi. Clarifica me pater apud temetipsum: claritate quā habui: priusq; mundus fieret: alleluia. Oio. Tribue quesumus. Si festum fuerit hodie: hec añia. cum oratione dicatur postea. Et ad capitulum dicat lector. Spiritus sanctus paraclet⁹ super discipulos descendit. Et nat. sanctorum.

¶ Dominica sancti pēte. Sabbato precedenti ad vesp. capm.

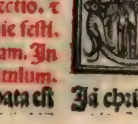

Um cōplerentur actus. dies pentecostes: 2 erant omnes discipuli pariter in eodem loco. ℣. Repleti sunt. ℣ym. Jā christus, ℣. Spūs dñi replet 67

nit orbem terrarum. ℟. Et hoc qđ continet omnia scientiam habet vocis: alla. Ad mgt am. Nō vos relinquaz orphanos: alla: vado t venio ad vos: alla: t gaudebit cor vestrum: alla. Oratio.

PResta quesum⁹ oīps deus: vt claritatis tue super nos splēdor effulgeat: t lux tue lucis: corda eorum qui per gratiam tuā renati sunt: sancti spiritus illustratione confirmet. Per. eiusd. In hac die si occurrerit sanctus t quo fiat commemoratio: nihil dicatur: nisi oratio in missa matutinali. Innui. Alleluia. Spiritus dominī replevit orbem terrarum: venite adoremus: alleluia.

67 ℣. Veni creator. In. j. nocturno. Alleluia. ℟. Emitte. Offertorium. ℣. Emitte spiritum tuum: et creabuntur. ℟. Et renouabis faciem terre: alla. Sermo scī leonis pape. Li.

HOdiernaz dilectissimi festivitatem: toto terraruz orbe venerabilē: alle sancti spūs cōsecrauit aduentus: q post resurrectionem dñi: in apostolos: populūqz credētiū: qnquagesimo die: sicut sperabat: influxit. ℟. Dum complerentur dies pentecostes: erant omnes pariter dicentes: alla. Et subito factus est de celo sonus: alla. Tanqz spūs vehemens: replevit totam domum: alla alla. ℣. Dum ergo essent discipuli in vnū congregati: propter metum iudeoruz: sonus repente de celo venit super eos. Tanquam. Li. q.

SPerabatur aūt: qz illū dominus iesus promiserat affuturum. Non vt tunc primum sanctorum esse habitator: inciperet: sed vt sacra sibi pectora: t fortiora accenderet: t copiosius inuaderet: cumulans sua dona: nō inchoans: nec ideo nouus operaz: qz ditior largitate. ℟. Repleti sunt oēs spū sancto: t cepērūt loq. Prout spūs sanctus dabat eloqlibus: t conuenit multitudo dicentium: alleluia. ℣. Loquebantur varijs linguis apostoli: magnalia dei. Prout. Li. cō. iij.

NAmqz enim ab omnipotentia pfis t filij t spū sancti discreta est maiestas. Et quicqd in dispositione omnium rez agit diuina moderatio: ex totius venit prouidentia trinitatis. ℟. Spiritus dñi replevit orbē terraruz. Et hoc qđ pinet oia: scientiam hz vocis alla. ℣. Omniuz enim est artifex: omnez habens virtutem: omnia prospiciens. Et. Li. iij.

VIa est ibi benignitas mirifica: die: vna censura iustitie. Nec aliqd est in actiōe diuinū: vbi nihil est in voluntate diuinū. Quē ergo illuminat pfis illuminat t filius: illuminat t spiritus sanct⁹. ℟. Jā nō dicā vos seruos: sed amicos meos: qa oīa cognouistis: q̄ opatus sū in me-

dio vñ:alla. Accipite spm̃ scm̃ in vobis:paracletꝰ:ille est:quem pr̃ mittet vobis:alla. ℣. Quoꝝ remiseritis peccata:remittũt eis. Accipite. ℣. ℟. ℣. oc.ana. Alla. ℣. Confirma hoc deus. ℟. Ab opatus es in nobis:alla. ℣. ec.v.

QUmq; alia sit persona missi:alia mittentis:alia ꝓmittentis:simul nobis ℟ vnitas manifestat:℟ trinitas:vt ẽntia dñs equalitatẽ:℟ nõ recipiens solitudinem:℟ eiusdẽ substãtie:℟ non eiusdẽ intelligatur esse persone. ℟. Disciplinã ℟ sapientiã docebat eos dñs:alla. Firmauit in illis gram spũs sui:℟ intellectu impleuit corda eorum:alla alla. ℣. Repẽtino nãq; sonitu:spũs sanctus super eos venit. Firmauit.

QUm ergo salua ℣. vi. cooperatione inseparabilis deitatis:quedã pr̃:quedam filius:quedã spiritus sanctus proprie exegitur: nr̃e redemptionis dispositio:nostre salutis ẽ ratio. ℟. Ite in orbẽ terrarũ:℟ predicate dicẽtes:alleluia. Et q crediderit:℟ baptizatus fuerit: saluus erit:alla alla. ℣. Signa aũt eos q crediderint:hec sequẽtur:in nomine meo demonia ejcient:linguis loquent nouis. Et. ℣. vñ.

SJ enim homo ad imaginẽ ℟ similitudinẽ dei factus: in sue honore nature mansisset: nec diabolica fraudꝫ decepti⁹ a lege sibi posita per contemptiam deuiasset:creator mũdi creatura non fieret: neq; aut sempiternus temporalitatem subiret: vel equalis patri deo filius dei formam serui vel similitudinem peccati carnis assumeret. ℟ Spiritus sanctus replenit totam domum:vbi erant apostoli:℟ apparuerunt illis dispartite linguet tanq; ignis:sedit q; supra singulos eorum:℟ repleti sunt omnes spiritu sancto. Et ceperunt loq varijs linguis:prout spiritus sanctus dabat eloqui illis: alleluia alleluia. ℣. Dum essent in vnum ꝓgregati: subito spũs sanct⁹ sup eos venit. Et ceptunt ℣. ec. vñ.

SEd quia inuidia diaboli mors introiuit in orbem terrarum: ℟ aliter solui captiuitas humana non potuit:nisi causam nostram ille susciperet: qui sine maiestatis sue dãno:℟ verus homo fieret:℟ solus peccati contagium non haberet. Diuisit sibi opus nostre reparationis miserta cordia trinitatis:vt pater propitiaretur:filius propitiaret: spiritus sanctus ignisret. ℟. Loquebantur varijs linguis apostolis magnalia dei. Prout spiritus sanctus dabat eloqui illis: alla all. ℣. Repleti sunt oẽs spũ sancto: ℟ ceperunt loqui. Prout. ℣. i capit.ana. Alleluia. Cant. 58
Dñe miserere. ℣. Loquebantur

varijs linguis apostoli. ℟. Magnalia dei: alla. Scom Joannem.

14 c In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Si quis diligit me sermonem meum seruabit. Et pater meus diliget eum: et ad eum veniemus: et mansionem apud eum faciemus. Et reliqua. Homil. bti Greg. pape. Lectio.

Ubet fratres charissimi: euangelice verba lectionis: sub breuitate transcurrere: vt post diutino liceat in contemplatione tante solennitatis immorari. Hodie nanq; spiritus sanctus: repentino sonitu super discipulos venit: mentesq; carnalium: in sui amorem commutauit. ℟. Aduenit ignis diuinus: non comburens: sed illuminãs: nec consumens: sed lucens: et inuenit corda discipulorum: receptacula munda. Et tribuens charismatum dona: alleluia alla. ℣. Inuenit eos concordes charitate: et illustrauit eos inundãs gratia diuinitatis. Et. Lectio. v.

Et forte apparentibus linguis igneis: situs facta sunt corda flamantia: quia dum eum in ignis visione suscipiunt: per amorem suauiter arserunt. Ipse nanq; spiritus sanctus: amor est. Unde et Joannes ait. Deus charitas est. ℟. Apparuerunt apostolis dispartite linguę: tanquam ignis: alla. Sedit q; supra singulos eor spus sanctus: alla alla. ℣. Loquebant varijs linguis apostoli magnalia dei. Sedit q;. Lectio.

Qui ergo mente integra deum desiderat: profecto iam habet quem amat. Nec q; enim quisquam posset deum diligere: si eum quem diligit non haberet. Sed ecce si vnusquisq; vestrum requiritur: an diligat deum tota fiducia et secura mente respondet: diligo. ℟. Facta autem hac voce conuenit multitudo: et mente confusa est: quia audiebat vnusquisq; lingua sua illos loquentes Magnalia dei: alleluia: ℣. Repleti sunt omnes spiritu sancto et ceperunt loqui. Magnalia. Lectio. vij.

In ipso autem lectionis exordio audistis quid veritas dixit. Siquis diligit me: sermonem meum seruabit. Probatio ergo dilectionis: exhibitio est operis. Hinc et quod in epistola sua idem ioannes ait: Qui dicit quia diligo deum: et mandata eius non custodit: mendax est. ℟. Spiritus sanctus procedens a patre: apostolorũ pectora inuisibiliter penetrauit: nouo sanctificationis signo. Et in ore eorum: omniũ genera nascerentur linguarum: alleluia: ℣. Aduenit ignis diuinus: non cõburens: sed illuminans: et tribuit eis charismatũ dona. Et. Secundum Joannem.

In illo tpe: Dixit ihesus discipulis suis. Si quis diligit me: sermonē meum seruabit. Et pater meus diliget eum: et ad eum veniemus: et mansionem apud eum faciemus. Qui non diligit me: sermones meos non seruat. Et sermonem quem audistis: nō est meus: sed eius q̄ misit me patris. Hec locutus sum vobis: apud vos manens. Paracletus autem spiritus sanctus: quem mittet pater in nomine meo: ille vos docebit omnia: et suggeret vobis omnia: quecunq; dixero vobis. Pacem relinquo vobis: pacem meā do vobis. Nō quomodo hic mundus dat: ego do vobis. Non turbetur cor vestrum: neq; formidet. Audistis q̄ ego dixi vobis: vado: et venio ad vos. Si diligeretis me: gauderetis vtiq; q̄ vado ad patrem: q̄ pater maior me est. Et nunc dixi vobis priusq; fiat: vt cum factum fuerit: credatis. Jam non multa loquar vobiscū. Venit enim princeps mundi huius: et in me non habet quicq;. Sed vt cognoscat mundus: q̄ diligo patrem: et sicut mandatum dedit mihi pater: sic facio. Glo.

Deus qui hodierna die: corda fidelium: sancti spiritus illustratione docuisti: da nobis in eodē spū recta sapere: et de eius semper consolatione gaudere. Per. eius. In lau. añ Alleluia. ℣. Dominus regnauit, ℟. Cap. Dū complerentur. Biol. Spūs domini replenit orbē terrarum. Alleluia alleluia. ℣. Et hoc quod cōtinet oia: scientiā habet vocis: Alla. Gloria. Hym. Beata nobis. ℣. Spūs sanct⁹ 67
procedens a patre. ℟. Apostolorum pectora inuisibiliter penetrauit: alleluia. Ad bñ. añ. Accipite spūm sanctum: quorum remiseritis peccata: remittuntur eis: alleluia. Glo. Deus q̄ hodi.

¶ Nota q̄ hym. supradicti ad vesp. et noc. et lau. dñr̄ fit p̄ octauam: et in fine oium hym. dicuntur isti duo. ℣. Hic christe nunc, et Gloria patri domino. Ad. tñ. añ. Alleluia. Cap. Dum cōpleren-tur. ℣. Emitte. Glo. Deus q̄ hodi. Ad. vj. añ. Alla. Cap.

Factus est repente de celo sonus: tanquam aduenientis spiritus vehementis: et replevit totam domum: vbi erant sedentes. ℣. Confir- Glo. Act. 2 a

Resta q̄s oīp̄s misericors deus vt spiritus sanct⁹ aduenies: templum nos glorie sue: dignanter habitando perficiat. Per. eius.

eius. Ad.lc.añ. Alla. Caplm.

Act. 2 a

APparuerunt aplis dispertite lingue:tanq̄ ignis sedit̄q; supra singulos eorum spūs sc̄us. ℣. Loquebāt̄ variis. Gloria.

SAncti spūs dñe cōdita nostra mundet infusio:et sui roris intima aspersione fecundet. Per. eius. Ad vesper.añ.

190 Alleluia. Cap. Dum complerentur. Hiol. Repleti sunt omnes spiritu sancto. Alleluia alleluia. ℣. Et ceperunt loqui variis linguis. Alleluia. Gloria.

67 Hymn. Jam christus astra. ℣. Spiritus domini repleuit. Ad mgt añ. Hodie completi sunt dies pentecostes:alleluia: hodie spiritus sanctus in igne discipulis apparuit:et tribuens eis charismatum dona:misit eos in vniuersum mundum predicare:et testificari:qui crediderit:et baptizatus fuerit:saluus erit: alleluia.

¶ Nota q̄ supradictā cap.℣.et orationes.vi.et .ix. dicuntur per totam octa. Item q̄ Hiola et ℣. ad vesperas et laud.similiter dicuntur. Si festū.xij.lectio. occurrerit infra octauam pente.reservatur post octauā corporis chr̄i.

¶ Feria secunda et per totā hebdomadam. Jnuit. Repleti sunt omnes spiritu sancto. Alleluia.

33 ps. Venite. In hmo nocturn.añ.

Sap. 1 b

BAlleluia. ps.feria. Lcō.bñ. Enigmus est enim spūs sapientie:et non liberabit maledictum a labijs suis. Quoniā renū illi⁹ testis est deus et cordis eius scrutator:et verus: et lingue illius auditor. Quoniam spiritus domini repleuit orbem terrarum:et hoc quod continet omnia:scientiam habet vocis. Tu aūt. Hiol.

Spiritus sanctus precedēs a patre:Alleluia alla. ℣. Apostolorum petrus inuisibiliter penetrauit. Alla. Gloria. Predictus Hiol.bñ per totā octa.cū supradicta lectione. Jn.ij.noctur.añ.

Alla. psal.feria. Caplm.

Rom. 5 a

CAritas dei:diffusa est in cordib⁹ nr̄is:p spū sanctū q̄ datus est nobis. ℣. Confirma. Gloria.

AGe in nobis q̄s dñe fidez tuā:et spūs sancti lucem in nobis semp accēde. Per. eiusdē. Hec dicuntur per totā octauā.

Act. 10 f

AJn laud.iij.et vesper. Caplm. Perieus petrus os suum dixit:viri fratres et patres:nobis precepit dominus predicare populo:et testificari:qui ipse est:qui constitutus est a deo iudex viuorum et mortuorum. Ad bñ.añā.

Sic deus dilexit mundum:vt filium suū vnigenitū daret:vt omis q̄ credit in ipsum:nō pereat: sed habeat vitam eternā:alla. Gloria.

DEus q̄ apostolis tuis:sanctum dedisti spūm: concede plebi mee:pie petitionis effectum:vt quos dedisti fidem:lar-

glaria ꝛ pacem. Per. eiusd. Ad mgt añ. Nō enim misit deus filium suum: in mundū: vt iudicet mundum: sed vt saluetur mūdus per ipsum: all. ℭ Fer.iij. In laudi.iij.ꝛ vespere. Caplm.

Act. 8. c

Vm audissent apostoli q erant hierosolymis: quia recepisset samaria verbum dei: miserunt ad eos petrū ꝛ ioannem: qui cū venissent: orauerunt pro ipsis: vt acciperēt spūm sanctū. Ad bñ. aña. Ego sum ostium: dicit dñs: per me si quis introierit: saluabitur: ꝛ pascua inueniet: alla. Gio.

Adsit nobis dñe quesumus virt⁹ spūs sancti: que ꝛ cor, da nostra clementer expurget: et ab omnibus tueatur aduersis. Per. eius. Ad mātē añ. Sigo introierit per me: saluabitur; ꝛ ingredietur: ꝛ egredietur: ꝛ pascua inueniet: alla. Gio. Adsit. ℭ Fer.iij.in laudi.iij.ꝛ vesp.cap.

Act. 3 b

Sto petrus cum vndecij: leuauit vocem suam: ꝛ locutus est cum eis dicens. Viri iudei: ꝛ qui habitatis in hierusalem vniuersi: hoc vobis notum sit: ꝛ auribus percipite verba mea. Ad bñ.aña. Ego sum panis viuus: dicit dominus: qui de celo descendi: alleluia: alleluia. Gio.

Entes nras qs dñe: paracletus q a te procedit illuminet: ꝛ inducat in omnem: sicut tuus pmisit filius veritatem. Per. eiusdem. Ad mgt añ. Hi qui linguis loquuntur nouis: galilei sunt: ꝛ serpentes tollent: alleluia. ℭ Fer.v. In laudi.iij.ꝛ vesp. Cap.

Philippus descendēs in ci, Act. uitatē samarie: predicabat 8 illis christum: intendebant autē turbe his que a philippo dicebā tur: vnanimiter audientes: ꝛ videntes signa: que faciebat. Ad bñ.aña Conuocatis iesus duode cim discipulis suis: misit eos predicare regnum dei: ꝛ sanare infirmos: alleluia. Statio. Adsit quesumus ecclesie tue misericors deus: vt spiritu sancto cōgregata: hostili nullatenus incursione turbetur. Per. eiusdē. Ad mgt añ. Pacem relinquo vobis: pacem meam do vobis: nō quomodo hic mundus dat: ego do vobis: alleluia. ℭ Feria.vj.

In laudi.iij.ꝛ vesp.Caplm.

Per iens petrus os suum Act. dixit: viri israelite audite verba 2 c hec: iesum nazarenum virum approbatum a deo in vobis: virtutibus ꝛ prodigijs: ꝛ signis: que fecit per illum deus in medio vestri: sicut vos scitis. Ad bñ.aña. Dixit dñs iesus: qd est facilī⁹ dicere dimittunt tibi petā tua: an dicere: surge ꝛ ambula: alla. Gio.

Resta qs os ꝛ misericors deus: vt spūs sctūs aduenies: templū nos glie sue: dignāter habitando perficiat. per. eius. Ad mgt

añ. Venit enim ꝓceps mũdi huius: et in me nõ hꝫ quicq̃: sed vt cognoscat mũdus q̃ diligo patrẽ: et sicut mandatũ dedit mihi pater: sic facio: alleluia. ℣. Sabbato. In lau. et. iũ. Laplm.

Aci. 13 g. Onuenit vniuersa ciuitas audire verbum dñi: videntes autem turbas iudei repleti sunt ꝯplo: et cõtradicebant ijs q̃ a paulo dicebãt: blasphemãtes. Ad bñ. añi. Charitas dei diffusa est in cordibus nr̃is ꝑ spũm sanctũ q̃ datus est nobis: alla. Sto. Entibus nr̃is q̃s dñe: spiritũ sciẽ benignus infunde: cui⁹ et sapientia conditi sumus: et prudentia gubernamur. Per. eum. ℣. Missa sanctissime trinitatis. In vtroq; vespere super ꝑs. añe.

Sit tibi trinitas: equalis vna deitas: et añ omnia secula: et nũc et ꝑ 40 ꝑpetuũ. ℣. Dicit. Añ. Laus et perennis gloria: honor patri: et filio: sancto simul paracleto: in secula seculorum. ℣. Confitebor. Añ. Gloria laudis resonet in ore omnium: patri: genitoq; ꝓli: hispũi sõ pariter resultet laude 40 perenni. ℣. Beatus vir. Añ. Laus honor patri: parilicq; ꝓli: et tibi sancte spiritus studio perenni: spiritui nostro: resonet ab ore: omne 41 per cuncta. ℣. Lau. pue. Laplꝫ.

Rom. 11 d O altitudo diuitiarum: sapientie et scientie dei: q̃ incomprehensibilia sunt iudicia eius: et inuestigabiles vie eius? ℟. Summe trinitati. ℟ⁱ. O pater sancte. ℣ et 67 neranda. ℟. Benedicamus patrẽ et filiũ: cum sancto spũ. ℟. Laudemus et superaltemus eũ in secula. Ad magñ añi. Te deum patrẽ ingenitũ: te filiũ vnigenitum: te spũm sanctũ paracletum: sanctam et indiuiduam trinitatem: toto corde: et ore confitemur: laudamus: atque benedicimus: tibi gloria in secula: alleluia. Sto.

Omnipotens sempiterne deus: qui dedisti famulis tuis in confessione vere fidei: eternę trinitatis gloriam agnoscere: et in potentia maiestatis adorare vnitatem: quesumus: vt eiusdem fidei firmitate: ab omnibus semper muniamur aduersis. Qui vi. et re. Inuitato. Deum verum vnum in trinitate: et trinitatem in vnitate. Venite adoremus. Hymnus. O veneranda. In ꝑ. 67 mo nocł. añia. Adesto deus vnus omnipotens: pater et filius et spiritus sanctus. ℣. Domine domi 5 nus. Añia. Te vnum in substantia: trinum in personis: confitemur. ℣. Celi. Añia. Te semper 6 idem esse: viuere: et intelligere: confitemur. ℣. Domine i vir. Añia. 7 Te inuocamus: te adoramus: teq; laudamus: o beata trinitas. ℣. Dñi est ter. Añia. Spes nostra: salus nostra: honor noster. 8

16 o beata trinitas. ℣. Eructauit. Alī. Libera nos: salua nos: iustifica nos: o beata trinitas. ℣. 16 Deus noster. ℟. Benedicat nos deus deus noster: benedicat nos deus. ℣. Et metuant eū omnes fines terre. Sermo sancti augustini epi̇scopi. Lectio pma.

QRedimus sanctam trinitatem: id est patrem ⁊ filiū ⁊ spūm sanctum: vnum cū omnipotentem: vnius substātie: vni⁹ essentie: vnius potestatis: creatorem omnium creaturaru: a quo omnia: per quem omnia: in quo omnia. ℟. Benedicat nos deus deus noster: benedicat nos deus. Et metuant eum oēs fines terre. ℣. Deus misereat nostri: ⁊ bñdicat nos deus. Et. Lcō. ij.

QRedimus piem a semetipso: non ab alio: filium a patre genitū: deum verū de deo vro: nō tū duo lumina: sed vnum lumen: spūm sanctū a patre ⁊ filio equaliter procedentem: cōsubstantialē ⁊ coeternū pri ⁊ filio. ℟. Quis deus magnus: sicut deus noster? Tu es deus: q facis mirabilia. ℣. Notam fecisti in pplis virtutem tuam: redemisti in brachio tuo populum tuum. Tu. Lectio. iij.

PAter est plenus deus in se: filius plenus deus genitus: spūs sanctus plenus deus: a pre ⁊ filio procedens. Non autem tres dii credimus: sed vnū deus omnipotentem: eternum: inuisibilem: incōmutabilem: qui totus vbiq; est: totus vbiq; presens: nō in partes diuisus: sed tot⁹ in omnibus: non localiter: sed potētialiter: qui sine mutatione sui: mutabilia cuncta creauit: ⁊ creata gubernat: semper manens qđ est. ℟. Magnus dñs: ⁊ magna virtus eius. Et sapientie eius nō est numerus. ℣. Magnus dñs: ⁊ laudabilis nimis: ⁊ magnitudinis ei⁹ nō est finis. Et sa. Lcō. iiij.

HAec nihil accidens esse poterit: qz simplici diuinitatis nature nihil addi vel minui potest: quia semper est quod est: cui proprium est: cui sempiternū est: cui idez est esse ⁊ viuere ⁊ intelligere: ⁊ hec tria vnus deus: ⁊ idem deus ⁊ dominus: vera sempiternaq; trinitas in personis: vera ⁊ sempiterna vnitas in essentia: quia vna est substantia pater ⁊ filius ⁊ spūs sanct⁹. ℟. Benedictus dñs deus israel: qui facit mirabilia solus. Et benedictū nomen maiestatis eius in eternum. ℣. Replebit maiestate ei⁹ omnis terra: fiat fiat. Et. Ymn. Nocturn. añ. Charitas pf est: gratia christi: cōmunicatio spūs: o beata trinitas. ℣ Oēs gē. Alī. Verax est pf: veritas fili⁹: vita spūs sanct⁹: o beata trinitas. ℣ Magnus do. Alī. Una igitur pf: logos: paracletusq; substātia est: o 16 16

30 btā trinitas. ℟. Fundamenta. ℣. In pfe manet eternitas:in filio equalitas:in spū scō eternitatis equalitasq; connexio. ℟.
33 Cātate. ℣. Gloria t honor: t bñdictio sedēti super thronū: viventi in secula seculorum. ℟.
34 Dño re. ℣. Ex quo omnia:p quē oia:in quo oia:ipsi gloria:in
34 secula. ℟. Cātate. ℣. Bñdictus es domine in firmamēto celi. ℟. Et laudabilis: t gliosus:t superexaltatus in secula. Lcō. v.

HEc vera sancta trinitas. Nihil est maius in tribus personis simul nominatis: q̄ in vna qualibet persona semel per se dicta: quia vnaquęq; persona plena est substantia in se:non tamen tres substantie:sed vn⁹ deus: vna substātia. ℟. Gloria pfigenitoq; pli: t tibi compar vtriusq; sempiternus:spiritus alme deus vnus. Omni tempore secli. ℣. Da gaudiorum premia:da gfarū munera:dissolue litis vincula:astringe pacis federa. Omni. Lcō. vj.

QUanta potentia : vna eternitas:vna magnitudo:vna bonitas pater t filius t spūs sanctus:nec aliud est pater in natura:q̄ filius vel spūs sanct⁹:qđ est natura vna. In patre manet eternitas:in filio equalitas:i spū sancto eternitatis equalitas:q; connexio. ℟. Honor virt⁹ t potestas t imperiū:sit trinitati in vnitate.vnitati t trinitate. In perenni seculorum tempore. ℣. Trinitati laus perennis: vnitati sit dec⁹ ꝓpetim. In. Lectio. vij.

QUum deus in substantia t essentia omnipotētia t deitate. Sicut aūt cadē sancta trinitas inseparabilis est in substantia:ita inseparabilis est in omnibus:quāuis q̄dā opera dei:quibusdam personis specialr̄ ꝓueniant: sicut pri vox : que de celo somuit super christū baptizatū:t ad filij psonā humanitatis ptinet suscep tio:t spūs sancti persone congruit illa columba:in cuius specie spūs sanct⁹ descēdit sup eundem filiū sm hominē baptizatū. ℟. Deus maiestatis rex q̄s : cui astant angelor chori:t exercitus celor te adorat t orbis terrarum laudes tuas resonat:t cūcta creatura tua. Tibi laus t honor t gloria : o beata trinitas sancte sanctor. ℣. Bñdictio t claritas t sapiētia:t grariarū actio : honor virt⁹ t fortitudo deo nostro in seculos seculor amen. Tibi. ℟.

NEnem igit: patrē t filium t spūm sanctū:vnū esse naturaliter deū:nec tū ipsum pres esse q̄ filiū:nec ipsum filiū esse q̄ pater est:nec spūm sanctū esse q̄ pater aut filius est. Una est enim patris t filij t spūs sancti essentia: quam greci homousion vocāt:in qua non est aliud pater:aliud fi-

filius:alind spūs sanctus: quāuis personaliter alius sit pater:alius sit filius:alius sit spiritus sanct⁹.

℟. Summe trinitati simplici tro:vna diuinitas: equalis gloria:coeterna maiestas:patri pro liqueſ:sanctoq; flamini. Qui totum subdit:fuis orbem legibus.

℣. Presteſ nobis gratiam celitas beata:pfisq; nati pariterq; spiritus almi. Qui. ℣. Gloria lausq; patri t filio:t sancto spiritui paracleto: tro magno omnipotenti domino Sum. Ad can. ana. Benedictio t claritas t sapientia :honor:laus t fortitudo tro nostro:in secula seculorum amen. Canti. Domine miserere. ℣. Deus misereatur nostri:t benedicat nobis. ℟. Illuminet vultum suum super nos:t misereatur nostri. Secundum Ioannem.

IN illo tpe:Dixit ihesus,discipulis suis,Cum venerit, &c. Require supra in dominica infra octauam ascensionis. ℟. ir. Benedicamus patrem t filium cum sancto spū:laudemus:t superexaltemus eum In secula. ℣. Benedictus es domine in firmamento celi:t laudabilis :t gloriosus. In. ℟. x. Te deum patrē ingenitum:te filium vnigenitum; te spiritum sanctum paracletum: sanctam t indiuiduam trinitatē: toto corde t ore profitemur:laudamus atque benedicimus,Tibi gloria in secula. ℣. Quoniam magnus es tu :t faciens mirabilia : tu es deus solus. Tibi. ℟. y. Tibi laus:tibi gloria : tibi gratiarum actio. In secula sempiterna o beata trinitas. ℣. Et benedictum nomen gloriē tue sanctum:t laudabile:t superexaltatum. In. ℟. y. O beata trinitas : te laudamus : te benedicimus: te adoramus :auge in nobis fidem : auge spem;auge charitatem. O beata trinitas. ℣. Tibi laus:tibi glia:tibi gfar actio: in secula sempiterna . O beata. Euāgelii. Cū venerit paracletus.

QRegre poti ascenso. &c. Oesumus omps deus:ne nos tua misericordia orelinquat: quia in confessione sancte trinitatis:nos credimus esse saluandos. Qui vi. In Lau.an. O beata t benedicta t gliosa trinitas: pf t filio t spūs sanctus. ℣. Dominus regna. Ant. O beata t benedicta t gliosa vnitas:pater t filius t spiritus sanctus. ℣. Jubilate. Ant. O vere summa sempiterna trinitas:pater t filius et spiritus sanctus. ℣. Deus deus. Ant. O vere summa sempiterna vnitas:pater t filius t spūs sanctus. ℣. Benedicite. Ant. Te iure laudant:te adorant:te glorificant omnes creature tue:o beata trinitas. ℣. Laudate. Cap. O altitudo, ℟. Benedicamus

patrem ꝛ filium. Cuꝫ sancto spiritu. ℣. Laudemus: ꝛ superexaltemus eum in secula. Cui. ℟. ℣. O pater sancte. ℣. Benedictus es domine in. Ad hnc aſſ. Benedicta ſit creatrix ꝛ gubernatrix omnium: ſancta ꝛ individua trinitas: ꝛ nunc ꝛ ſemper: ꝛ per infinita ſeculoꝝ ſecula. Oꝛo. Quesumus. Ad primam aſſ. Charitas pater eſt: gſa chriſtus: cõmunicatio ſpiritus ſanctus: o beata trinitas. Ad tertiam ah. Verax eſt pater: veritas filius: veritas ſpiritus ſanctus: o beata trinitas.

194 Capi. O altitudo. ℣. Benedicat nos deus. Oꝛo. Quesumus. Ad vi. aſſ. Una igitur pater: logos: paracletuſq; ſubſtantia eſt: o beata trinitas. Caplm.

2. Cor. 13 d GAudete: perfecti eſtote: exhortamini: idem ſapite: pacẽ habete: ꝛ deus pacis ꝛ dilectionis erit vobiscuꝫ. ℣. Benedictus es. Oꝛo.

DEus qui nobis ſancte trinitatis myſterium reuelaſti: tribue quesumus: vt qui iam ex fide viuimus: per boni operis augmenta crescamus. Qui vi. ꝛ reg. deus. Ad nonam aſſ. Ex quo omnia: per quem omnia: in quo omnia: ipſi gloria in ſcla. Caſh.

Rom. 11 d QUis enim cognouit ſensum domini: aut quis conſiliarius eius fuit: aut quis prior dedit illi: ꝛ retribuetur ei: quoniam ex ipſo: ꝛ per ipſum: ꝛ in ipſo ſunt omnia: ipſi gloria ꝛ imperium: in ſecula ſeculoꝝ: amen. ℣. Deus miſereatur. Oratio.

QUeede quesumus omnipotens deus: vt qui ſancte trinitatis vnam confitemur eſſentiam: ſicut nunc ambulamus te ducente per fidem: ſic aliquando te ſuſcipiente perducamur ad ſpeciem. Qui vi. ꝛ reg. deus. Ad veſpe. aſſa. Gloria tibi trinitas. cẽ. vt ſupra in. j. veſp. Caſh. O altitudo. Viol. Benedictus es domine. In firmamento celi. ℣. Et laudabilis: ꝛ gloriosus: ꝛ ſuperexaltatus in ſecula. In. Gloria. ℟. ℣. O pater ſancte. ℣. O veneranda. ℣. Benedicamus patrem. Ad magt aſſ. Deus beatitudo: auge in nobis fidem: auge ſpem: ꝛ charitatem nouam: in quo: ꝛ a quo: ꝛ per quẽ beata ſunt: quecunq; beata ſunt: o beata trinitas. Oꝛo. Quesumus. Tribus vero diebus ſequentibus celebratur officium ſicut infra octauam reſurrectionis poſt. ij. feriam. In. j. nocꝛ. Inuit. Deum verum. Hym. O veneranda. Quatuor aſſ. ꝛ. j. nocꝛ. cum pſal. feria. quotidie repetantur. ℣. Benedicat nos deus. Pro. ꝛc.

DOminus ſapiẽtia fundauit terram: ꝛ ſtabilunt celos prudentia. Sapientia illius eruperũt abyſſi: ꝛ nubes rore cõcrescunt. Tu autẽ Viol. Bene-

dicens eo nomine deus patrū nostrorum. ℣. Et laudabilis: et gloriosus: et superexaltat' in secula. Deus. Gloria In. ij. nocti. super ps. tex. añ. Alla. Laḥ. ℣. et oīa. vj. In lau. et p hoī. dici oia sicut in die festo: excepto q̄ ad lau. et vespe. of tantum vna añ. s. O beata et benedicta. In fine hymnorum ℣. Gloria tibi trini. Ad vespe. tex. ij. ad magni. añia. Gratias tibi deus: gratias tibi vna vera trinitas: trina et vna deitas. trina et vna vnitas. Fex. iij. ad mḡr añ. In patre manet eternitas: in filio equalitas: in spiritu sancto eternitatis equalitatisq̄ connexio. Fex. iiij. ad te spe. nihil fiat ō trinitate. ¶ Incipit officium sacratissimi corporis christi. Feria. v. post oct. pen. te. In ymno et secundis vesp. añia. Sacerdos in eternum christus dñs: sm ordinē melchisedech: panem et vinum obtulit. ℣. Dirit. Añ. Miserator dñs escā dedit timētib's se: in memoriā suoꝝ mirabilium. ℣. Confite. Añ. Calicem salutaris accipiā: et sacrificabo hostiam laudis. ℣. Credidi. Añ. Qui pacem ponit fines ecclesie: frumenti adipe satiat nos dñs. ℣. Lauda hierlm. Laḥ.

OMinus ihesus in qua nocte tradebatur: accepit panem: et gratias agens fregit: et dixit: accipite: et māducate: hoc est corpus meum: qđ pro vobis tradet: hoc facite in meā cōmemorationē. ℟. Homo quidam fecit cenā magnā: et misit seruū suū hora cene: dicere invitatis: vt venirent. Quia parata sunt oīa. ℣. Venite: comedite panē meū: et bibite vinum: qđ miscui vobis. Quia. Glia. Homo. Hym. Pange lingua glo. cor. ℣. Panē de celo ꝑstitisti eis. dñe. ℟. Oē delectamētū in se habētē. Ad mḡr añ. O q̄ suauis est dñe spūs tuus: q vt ostenderes dulcedinem tuam in filios demōstrares: panē suauissimo de celo ꝑstitisti: esurientes replesti bonis: fastidiosos diuites dimittens inanes. Glo.

OEus qui nobis sub sacramento mirabili: passionis tue memoriam reliquisti: tribue quesumus ita nos corporis et sanguinis tui sacra mysteria venerari: vt redemptionis tue fructum: in nobis: iugiter sentiamus. Qui vi. cū. Ihesu. Christū regē adoremus: dñantem gentibus. Qui se manducātibus: dat spūs pinguedinem. ℣. Venite. Hym. Sacris solēnijs. In. j. nocti. añia. Fructum salutiferū gustandum: dedit dñs mortis fue tēpore. ℣. Beatus vir. Añia. A fructu frumēti et vini multiplicati fideles: in pace christi regescunt. ℣. Cū inuo. Añia. Cōione calicis: quo xrus ipse sumitur: non simulo:um

33
68
1
2
3

sanguine: congregauit nos dño.
℣. Conserua. ℟. Memor sit
dño sacrificij nři: & holocaustum
nostr̄ pingue fiat. ℣. Exaudiat.
℟. Parat̄ nobis mensa dñi:
aduersus oēs qui tribulant nos.
℣. Dño regi. ℟. In wce ex-
ultationis: resonant epulātes in
mensa dñi. ℣. Quēadmodū. ℟.
Panem celi dedit eis. ℣. Pa-
nem angelor̄ māducauit hō.
Sermo sancti thome de agno: de
festo corporis christi. Lectio. j.

IMensa diuine largitatis
beneficia: exhibita populo
christiano: inestimabilē ei conse-
runt dignitatem. Nec enim est
aut fuit aliqñ tam grandis natio:
q̄ habeat deos appropinquātes
sibi: sicut adest nobis dē noster.
Unigenitus siquidem dei filius:
sue diuinitatis volens nos esse
participes: nostram naturam as-
sumpsit: vt homines deos faceret:
factus hō. ℣. Immolabit ei
dñs multitudo filior̄ israel: ad
wsperā pascha. Et edēt carnes: &
azimos panes. ℣. Pascha no-
strum immolatus est chr̄s: itaq̄
epulemur in azimis sinceritatis
& veritatis. Et. Lectio. ij.

ET hoc insup q̄d de nřo as-
sumpsit: totū nobis attulit ad sa-
lutem. Corpus nāq̄ suū: p no-
stra reconciliatione: in ara crucis:
hostiā obtulit deo pri. Sanguinē
suū fudit: in pretium simul & la-
uacrum: vt redempti a miserabi-
li seruitute: a peccatis omnibus
mūdaremur. ℣. Comedetis car-
nes: & saturabimini panib⁹. Iste
est panis quem dedit vobis do-
minus ad vescēdū. ℟. Nō moy-
ses dedit vobis panem de celo sed
pater meus dedit vobis panē de
celo verum. Iste est. Lectio. iij.

ET vt tanti beneficij: fugis
in nobis maneret memo-
ria: corpus suū in cibū: & sangui
nes suū: in potū: sub specie panis
& vini sumendū fidelibus dereli
git. O pretiosum & admirādū cō-
uiuiū: salutiferum: & oi suauitate
repletum. ℣. Resperit helias ad
caput suum: subcinericiū panem:
& surgens comedit: et bibit. Et
ambulauit in fortitudine cibi il-
lius: vsq̄ ad mōtē dei. ℟. Si quis
manducauerit ex hoc pane: viuet
in eternum. Et. Lectio. iij.

QUid enim hoc cōuiuio p̄
tiosius esse potest: in quo nō car-
nes vitulorum & hircor̄: vt olim
in lege: sed nobis sumend⁹ præpo-
nitur christus verus deus? Quid
hoc sacramento mirabilius? In
ipso nanq̄ panis & vinum: in cor
pus christi & sanguinē sub sībla-
liter conuertunt. ℣. Respexit in
sua caliciē posse cunctis dicens:
hic calix nouum testm est in meo
sanguine. Hoc facite in meam
commemorationem. ℟. Me-
moria memor ero: & tabescet in me

anima mea. Hoc. In.ij.noc.assa. Introibo ad altare dei: ℣ summam christū: q̄ renouat iuuentutē meaz.
15 ℣. Judica me de. Gl̄i. Nō māducabo carnes taurorū: aut sanguinē hircoz potabo: sacrificium
17 laudis honorificabit me. ℣. Deꝰ deoz. Gl̄a. Holocausta medulla ta: cui incenso offeramus dño. ℟.
21 Jubilate. Gl̄i. Libauit nos dñs: ex adipe frumēti: ℟ de petra melle
29 saturauit nos. ℣. Exultate. Gl̄o. Exaltari tuo dñe: christum sumimus: in quem cor ℟ caro nr̄a exul
39 tat. ℣. Quā dile. Gl̄a. Tollite hostias: ℟ introite in atria dñi: et adorate eum in tēplo sancto suo.
33 ℣. Cantate. i.℣. Libauit illos ex adipe frumenti. ℟. Et de petra melle saturauit eos. Lcō.v.

Deoz christus deus ℟ homo efectus: sub modici panis spē continetur. Manducatur vtiq̄ a fidelibus: sed minime lacerat ur: q̄ nimo diuiso sacramēto: integer: sub qualibet diuisionis particula pseuerat. ℟. Panis quē ego dabo: caro mea est p mundi vita: litigabāt ergo iudei ad inuicem: dicentes. Quomodo potest hic nobis carnē suam dare ad manducandū. ℣. Locutus est populus contra deum: anima nostra nauseat super cibo

Isto leuissimo. Qūo. Lvj.

Accidentia enim sine subiecto in eodem existunt: vt fides lo cum habeat: dum visibile inuisibiliter sumit: aliena spē occultatum: ℟ sensus a deceptione immunis reddātur: q̄ de accidentibus iudicāt sibi notis. ℟. Cenantib⁹ illis: accepit iesus panez: ℟ benedixit: ac fregit: deditq̄ discipulis suis dicens. Accipite: ℟ comedite: hoc est coꝛpus meū. ℣. Dixerunt viri tabernaculi mei: quis det: vt de carnibus eius saturemur? Accipite. Lcō.vij.

Nullū ēt sacramētuz est isto salubrius: quo purgant peccata: ℟ virtutes augent: ℟ mens omnibus spūalib⁹ charismatū abundantia impinguatur. Offert in ecclia p vivis ℟ mortuis: vt oībus prosit: qđ est p salute oīum institutum. ℟. Qui māducat meā carnem: ℟ bibit meū sanguinez. In me manet ℟ ego in illo. ℣. Nō est alia natio tā grandis: q̄ habeat deos appꝛopinquātes sibi: sicut adest nobis deus nr̄. In me. Lvij.

Suauitatem denique huius sacramēti: nullus exprimere sufficit: per quod spūalis dulcedo in suo fonte gustatur: ℟ recolitur memoria illius: quaz in sua passione christus monstrauit excellentissime charitatis. ℟. Ego sum panis vite: patres vr̄i manducauerunt manna in deserto: ℟ mortui sunt. Hic est panis de celo descendens: vt siquis ex ipso manducauerit: non moriatur. ℣.

Ego sum panis viuus: q de celo descendi: si quis manducauerit ex hoc pane: viuet in eternum. Vic. Ad canti. usi. Corpus tuum qđ sumimus dñe: et sanguis quem potamus: sic adhereant visceribus nostris: vt in nobis sacramēto remaneat macula: quos pura et sancta reficiunt sacramēta. Cant. Dñe miserere. ℟. Educas panem de terra domine. ℣. Et vinum letificet cor hominis. Scom ioannē.

In illo tpe: Dixit ihesus discipulis suis et turbis iudeorū. Caro mea vere est cibus: et sanguis meus vere est potus, et rel. Hom. beati augustini epi. Lix.

Quid enim cibo et potu ita appetunt homines: vt non esuriant neq sitiant: hoc veraciter non fit: nisi iste cibus et potus: qui eos a quibus sumitur: immortales et incorruptibiles facit: id est societas ipsorū sanctorum: vbi pax erit: et vnitas plena atq perfecta. ℣. Misit me pater viuens: et ego viuo propter patrem. Et q manducat me: viuit propter me. ℟. Cibauit eum dominus pane vite et intellectus. Et. Lectio. i.

Propterea quoniam sicut etiam ante nos hoc intellexerunt homines dei: dominus noster ihesus christus: corpus et sanguinem suum in eis rebus commendauit: que ad vnum aliquid redigūtur ex multis. Ex multis nāq granis panis vnus conficitur: et ex multis racemis vinum vnum confluit. ℣. Melchisedech vero rex salem proferens panem et vinum: erat autem sacerdos dei altissimi. Benedixit abrahe: et ait. ℟. Benedictus abraham a deo excelso: qui creauit celum et terram. Benedixit. Lcō. xj

Quoniam iam exposuit quo modo id fiat quod loquitur: et qđ sit manducare corpus eius: et sanguinem bibere. Et qui manducat meā carnem: et bibit meum sanguinem: in me manet: et ego in eo. Hoc est ergo manducare illā escā: et illā bibere potum: in christo manere: et illum manentē in se habere. ℣. Calix benedictionis: cui benedicimus: nonne cōmunicatio sanguinis christi est? Et panis quē frāgimus: nonne participatio corporis dñi est? ℟. Vnus panis et vnū corp⁹ multi sumus: mā omnes de vno pane et de vno calice pticipam⁹. Et. Lrō.

Ac per hoc: qui non manet in christo: et in quo nō manet christus: procul dubio nō manducat spiritualiter: licet carnaliter et visibiliter frmat dentibus sacra corporis et sanguinis christi. ℣. Vn⁹ panis et vnū corpus: multi sumus. Oēs qui de vno pane: et de vno calice participamus. ℟. Parasti in dulcedine tua pauperi deus: q habitare

tacio vnanimes in tomo, Oio.

6 f

Secundus Iohannem.

IN illo tpe: Dixit Iesus discipulis suis: t turbis iudeoꝝ. Caro mea vere ē cibꝰ t sanguis meꝰ ve re est potus. Qui mãducat meaꝫ carnē: t bibit meū sanguinem: in me manet: t ego i illo. Sicut misit me viuēs pater: t ego viuo ꝓpter patrem. Et q manducat me: t ipse viuet ꝓpter me: hic ē panis q de celo descēdit. Nō sicut mãducauerūt patres vri manna: t mortui sunt. Qui mãducat hūc panē: viuet i eternū. Oio. Deus qui nobis. In 1.an. añ. Sapientia edificauit sibi domum: miscuit vinum: t posuit mēsam all'a. ꝑs. 34 Dño regnauit. rē. cap. Dño Iesus. Riol. Panē celi dedit eis: all'a all'. ℣. Panē angelorꝫ manducauit homo. Alleluia. Hym. 63 Verbū super. ℣. Oculi oīum in te sperant dñe. ℟. Et tu das escā illorum in tempore opportuno. Ad bñ. aña. Ego sum panis viuus: q de celo descēdi: sigo manducauerit ex hoc pane: viuet in eternū: all'a. Oio Deus qui nobis. Ad. j. añ. Angelorꝫ esca nu-

trisisti populū tuū dñe: t panem de celo prestitisti illis: all'a. Ad iij. añ. Pinguis est panis christi: t ꝓbebit delitias regibꝰ: all'a. Cap. Dño Iesus. ℣. Panē celi, Oio Deus q nobis. Ad. vi. añ. Sacerdotes sancti incensum t panem offerunt deo: all'. Cap.

1. Cor. 11 f

QUotiescunque manducabitis panem hunc: t calicem bibetis: mortem domini annunciabitis: donec veniat. ℣.

Oratio.

CIbauit illos. Oratio. Aq̃s oꝑs deus: vt qui sacramenta tui corporis t sanguinis solenniter veneramur: tecum in eternū viuere valeamus. Qui vi. t regn. cum. Ad. ix. añ. Vincenti dabo manna absconditum: t nomen nouum alleluia. Cap.

1. Cor. 11 f

QUicunque manducauerit panem: t biberit calicem domini indigne: reus erit corporis t sanguinis domini. ℣.

QEducas panem. Oratio.

Oncede qsumꝰ oꝑs deus: ut nos tui corporis et sanguinis sacramenta peragere: vt non iudicium tuū: sed indulgentiā percipere mereamur. Qui vi. t regnas cum. Ad vsp. añ. ꝑs. t capi, vt in primo vsp. Riol. Cibauit illos et adipe frumenti. All'a all'a. ℣. Et de petra melle saturauit eos. All'a. Gloria. Hym. Pange 67 lingua. ℣. Panem de celo. Ad mgt añ. O sacrum cōuiuium: in

quo christus sumitur: recolitur memoria passionis eius: mēs impletur gratia: et future glorie: nobis pignus datur: all. Dic. De us g no. Infra octauas celebrat offim: sicut infra octauam resurrectionis: post. iij. fest. pasche. Inuita. Libauit nos christus pane 68 celesti. Alla. Hym. Sacris solennis. In. j. noc. iiij. psalme añ. vt in festo. psal. feriales. ℣. Panē celi dedit. Lectio libri.

Lcor. 11. EGo enim accepi a dño: quod et tradidi vobis: qm dño iesus: in qua nocte tradebat: accepit panē: et gratias agēs fregit: et dixit: accipite et māducate. Hoc est corpus meum: quod pro vobis tradetur. Hoc facite in meam commemorationem. Similiter et calicē postq̄ cenauit: dicēs Hic calix nouū testamētū est in meo sanguine. Hoc facite quotiescunq̄ bibitis: in meam cōmemorationē. Tu autē. Prol. Educas panem de terra. Alla alla. ℣. Et vinum letificet cor hominis. Alla. Gloria. In. ij. noc. aiia. Alla. cum psal. feria. Cap. et oratio. vi. In lau. añ. Sapien 34 tia edifi. ps. Dño regna, et. capi. Hol. hymni ps. et omnia alia in nocte et in die fiant sicut in die festi. Ad vesp. super ps. añ. Sacerdos sola. in octaua fiant. xij. lec. et omnia dicant sicut in die festi.

Aduertēdū q̄ ab oct. pēte. vsq; ad aduētū possunt accidere ad plus viginti due: ad minus viginti duc: officia vero communicalia sunt viginti quatuor. Nā igitur dñice sunt pauciores q̄s viginti quatuor: officia q̄ superfluit dimittitur ad libitū vel ponūtur infra hebdomadas si ferie aduenerint vt dictū est in. ij. dñice post octauam epiphā. Si vero dñice sunt: viginti quattuor: in qua libet dñica fiat de ea officius vel commemoratio. Si dñice sunt xxv. pretermittatur illa que cadit infra octauam visitationis beate marie: vel in eius die. Si sunt xxvj. dimittatur et illa que cadit infra octa. assumptionis beate marie: vel in eius die. Si sunt xxvij. dimittatur etiā illa que cadit infra octauam natiuitatis beate marie: vel in eius die: preterea si secunda: tertia: vel quarta fest. venerint illēde alicuius mēsis: mittēda est historia mēsis illius sabba. precedenti ad vesp. Si aūt venerit fest. v. vel deinceps mittēda est historia sabbato sequenti ad vesperas: excepto mense nouēb. qm semper in illendis nouēbris mittitur historia. Audi domine. Et quandocunq; ponitur vna historia dicitur vnum ℣. magnum in sabbato ad vesperas post capitulum: excepto primo sabbato nouembris in quo dicitur. ℣. Magnus dominus

Dominica.i. post octa. Pente. eo q̄ cadit infra octa. corporis Christi: est reportanda ad Dñicā sequētē excepta. Añ. Loq̄re dñe q̄ est in méda p cōmemoratione. Dñice cū sua oratione. Ad magnī.añ. Loq̄re dñe. Dño. Deus in te sperātū fortitudo. C Hora q̄ añ. cuiuslibet hystorie dicuntur diebus fer. t sabbatorū vsq̄ ad aduēnū. In nocte. Inuitato. Uenite exultemus dño. Jubilemus deo saluatori nro. Pr. Preoccupemus. Aliud inuit. Preoccupemus facie dñi. Et in psal-
33 mis iubilemus ei. Pr. Uenite.
68 Hym. Nocte surgentes. Qui dicitur ad nocturn. diebus dominicis ab octaua corporis christi vsq̄ in Kalē. octobris. C Ordines aūt officiorum dominicaliū t ferialium require in dominica post octauā epiphā. Lec. viij. leguntur de libris regum q̄ legēdi sunt diebus dominicis vsq̄ ad Kalen. augusti. In. j. nocturn. añā. Domine in virtute. Pr. Ipsum. ij. v. Adiutor meus esto. C Incipit liber regum pri-

Fit vir mus. Lectio. j. vnus de rāmathaim sophiz: de monte effraim: t nomen eius. helcana: filius ieroboam: filij helu: filij thau: filij suph: effrathēus: t habuit duas vxores. Nomen vni anna: t nomen secunde fenēna. R. Deus omniū exau-

dito: est. Ipse misit angelū suum t tulit me de manibus pīe mei: t vnxit me vnctione misericordie sue. V. Dño q̄ eripuit me de ore leonis: t de manu bestie liberauit me. Ipse. Lectio. ij.

Factū est aūt cū surrexisset anne post nō erāt liberi. Et ascendebat vir ille de ciuitate sua statutis diebus: vt adoraret t sacrificaret dño exercituū in sylo. Erant aūt ibi duo filij heli: ophni: t finees: sacerdotes dñi. R. Dño q̄ eripuit me de ore leonis: t de manu bestie liberauit me: Ipse me eripiet ō manibus inimicoꝝ meoruz. V. Misit deus misericordiā suā: t vitatē suā: atq̄ meā eripuit de medio catulorum leonū. Ihe.

Cenit ergo dies: Lec. iij. t immolauit helcana: deditq̄ fenenne vxori sue et cunctis filijs eius t filiabus partes. Anne autem dedit partem vnaz tristis: q̄ annam diligebat. Dominus autem concluserat vulvam eius. R. Preparate corda vestra domino: t seruite illi soli. Et liberabit vos de manibus inimicorum vestrorum. V. Auferte deos alienos de medio vri. Et.

Affligebat quoq̄. Lec. iij. eam emula eius: t vehementer angebat: intantū vt exprobraret: quod cōclusisset dño vulvam eius. Sicq̄ faciebat p singulos annos: cuz redeūte tēpore ascē-

rent templum dñi: r sic prouoca-
bat eam. Porro illa flebat: r nō
capiebat cibum. ℟ Percussit sa-
ul milleː r dauid decem milia: qr
manus dñi erat cum illo. Per-
cussit philisteum: r abstulit oppro-
brium de israel. ℣ Nonne iste
est dauid: de quo canebāt in cho-
ro dicentes: saul percussit mille:
r dauid decē milia: in milibus si-
bi? Pone ut sit phili. Lectio.v.

IGit ergo ei helcana vir
suꝰ. Anna cur fles? r qre
nō comedis: r q̄ obrē affligit cor
tuū? Nūquid nō ego sum tibi me-
lior q̄ decē filij? Surrexit aūt an-
na: postq̄ comederat in silo: r bi-
berat. Et heli sacerdote sedēte su-
per sellā ante postes templi dñi: cū
esset anna amaro animo: orauit do-
minū: flēs largiter. Et votū vouit
dicens. ℟ Dereualuit dauid in
philisteum: in funda r lapide: in
nomine dñi. Agminū dei israel.
℣ Et sciat oīs terra: qꝛ est deus
in israel: qꝛ nequ i arcu: nequ i ha-
sta saluat dñs. Agminū. L.vi.

DOmine exercituum: si re-
spiciens videris: afflictio-
nē famule tue: r recordatus mei
fueris: nec obliti⁹ ancille tue:
dederisq̄ serue tue semen virile:
dabo eum dño: omnibus diebus
vite eius: r nouacula non ascen-
det sup caput eius. ℟ Mon-
tes gelboe nec ros nec pluuia ve-
niant super vos. Vbi ceciderunt
fortes israel. ℣ Omnes montes
qui in circuitu eius sunt: visi-
tet dominus: a gelboe autem
transeat. Vbi. Lectio.vij.

FActum est autem cum illa
multiplicaret preces coram
domino: vt heli obseruaret os
eius. Porro anna loquebatur
in corde suo: tantumq̄ labia illi⁹
mouebantur: r vox penitus non
audiebatur. Estimauit ergo eam
heli temulentam. ℟ Ego te tu-
li de domo patris tui: dicit dñs: r
posui te pascere gregem populi
mei. Et fui tecum in omnibus
vbicūq̄ ambulasti firmāq̄ regnū
tuum in eternum. ℣ Fecitq̄ tibi
nomen grande: iuxta nomen ma-
gnorum qui sunt in terra: r re-
quiem dedit tibi ab omnibus ini-
micis tuis. Et fui. Lectio.viij.

DIxit ei. Vsquequo ebria
cris? digere paulisp vinū:
quo madeꝰ. Respōdēs anna: ne
quaq̄ ita est dñe mi: mulier in
felix nimis ego sum: vinūq̄ r om-
ne quō inebriare potest nō bibi: sꝫ
effudi animam meam in conspe-
ctu dñi. ℟ Peccaui sup nume-
rum arene maris: r multiplicata
sunt peccata mea: r nō sum dignus
videre altitudinē celi: pre multi-
tudine iniquitatis mee: quā irri-
taui ira tuam. Et malū coram te
feci. ℣ Quā iniquitatem meā ego
agnosco: r delictum meum coram
me est semper: quia tibi soli peccā

58 ui. Et. Ad cdti. ańa. Alleluia. Cantu. Domine miserere. Dominicalcq homelias euangelia & orationes cum ańis suis: require in fine omnium leco. dominica lins. qz ibi sunt posite ordinate.

9 ℟. Recor: dare dñe testamenti tui: & dic angelo percutiéti: cesset iá manus tua. Ut nó desolet terra: & ne pdas oém aiam viuam. ℣. Auiciat dñe ira tua a populo

10 tuo: & a ciuitate scta tua. Ut. ℟. Exaudisti dñe orationé serui tui: vt edificaré templu nomini tuo. Bñdic & sanctifica domú istam in sempiternú: deus israel. ℣. Dñe q custodis pactú & misericordiaz seruis tuis: q ambulát coraz te in

11 toto corde suo. Bñdic. ℟. Domine si cóuersus fuerit populus tuus: & oauerit ad sanctuarium tuum. Tu exaudies in celo dñe: & libera eos de manibus inimico rum suoru. ℣. Si peccauerit in te ppl̃us tuus: & conuersus egrit pniam nomiq; oauerit in loco

12 isto. Tu. ℟. Audi dñe hymnu: & orationez quá seruus tuus orat coram te hodie: vt sint oculi tui aperti: & aures tue intente. Sup tumu istam die ac nocte. ℣. Respice domine de sanctuario tuo: & de excelso celoq habitaculo. Su-

13 per. Alud. ℟. Factú est dú tol leret dñe hellam per turbiné in celum. Heliseus clamabat dicés: pater mi: pater mi: currus isra-

el: & auriga eius. ℣. Cumq; duo pergerent simul: & incedentes sermocinarétur: ecce currus igneus: & equi ignei diuiserunt vtrunq; & dum ascenderet helias per turbiné in celum. Heliseus. In lau. ańs. Alleluia. ℣. Miserere. tł. Laus. Benedictio. Kyrie. Hec est dies. Hym. Ecce iam noctis. 69
℣. Deus misereatur. Ad bñ. ańs. Homo quidam erat diues. Sio. Deus in te sperantiú. Inst. sacerdote ańe dicunt ad magni. diebus sabbatoq; & fest. vsq; ad. j. dñicam mensis auguste. Ańs. Loqre domine: qz audit seruus tuus. Ańs. Cognouerunt omnes: a dan vsq; berssabee: q; fidelis samuel propheta esset dñi. Ańs. Nónne iste est dauid: de quo canebant in choro dicentes: saul percussit mille: & dauid decé millia in milib⁹ suis? Ańs. Prevalvit dauid in philisteú: i funda & lapide: in nole dñi. Ańs. Gratus rex saul dixit: mihi mille tederunt: & filio ysai dedert decé millia. Ańs. Quis eni i oib⁹ sicut dauid fidelis inuentus est in regno tuo: egrediens & regrediens: & pergens ad imperium regis? Sabbato ańs. Dórce gel boe nec ros nec pluuia veniant sup vos: qz in te abiectus est clypeus fortium: clypeus saulis: quasi nó esset vnctus oleo: ionathas in excelsis tuis interfectus est: saul & ionathas amabiles & decori valde

ri valde i vita sua: i morte quoq; non sunt separati. Sabbato añe Saul t ionathas amabiles t decori in vita sua: in morte quoque non sunt diuisi: aquilis velocior: leonibus fortiores: quomodo ceciderunt fortes in prelio: t perierunt arma bellica? inclyti israel flete. Sabbato añ. Doleo sup te frater mi ionatha: amabilis valde sup amorē mulierum: t sicut mater vnicum amat filium: ita te diligebam: sagitta ionathe nunquam abijt retrorsum: nec declinauit clypeus eius de bello: t hasta eius nō est auersa. Sabbato añe. Rex autem dauid cooperto capite incedens: lugebat filium dicens: absalon fili mi: fili mi absalon: quis mihi tribuat vt ego moriar pro te fili mi absalō? Añ. Obsecro domine: aufer iniqtatē serui tui: q; insipiēter egi. Añ. Dum tolleret dñs heliseus p turbinem: heliseus clamabat dicēs: pf mi: pf mi: currus israel: t auriga eius. Añ. Clamabat heliseus ad heliam: t dicebat: pater mi: pater mi: currus israel: t auriga eius. ℣ Feria. ij. Inuita. t omnia alia officia ferialia dicantur. Ab isto etiam die vsq; ad cena. nouēbris in qualibet nocte: dicitur vna lectio tantū in feriabus post primum nocturnus cū isto Responso. Deus in nōie tuo saluū me fac dñe. ℟ Et in virtute tua libera me. Saluum. Ollia. Lectiones feriales sunt in pluuterio locis suis. ℣ Dominica alia post pente. Lectio prima.

NE reputes ancillā tuā quasi vnam de filiabus belial: quia ex multitudine doloris t meroris mei locuta sum vsq; in presens. Tunc heli ait ei: Vade in pace: t deus israel: det tibi petitionē: quā rogasti eū. Et illa dixit. Utinam inueniat ancilla tua gratiam in oculis tuis. Lectio. ij. ℣ t abijt mulier in viā suā: t comedit: vultusq; illius nō sunt amplius in diuersa mutati. Et surrexerunt mane: t adorauerūt coram dño: reuersiq; sunt: t venerunt in domum suā in ramatha. Lectio. iij. ℣ Cognouit aūt helchana annas vxorē suā: t recordat' est ei' dñs. Et factū est post circulū dierum concepit anna: t peperit filium: vocauitq; nomen eius samuel: eo q; a dño postulasset eum. Lectio. iiij. ℣ Ascendit autem vir eius helchana, t omnis domus ei': vt immolaret dño hostiā solennem: t votū suū: t anna non ascendit. Dixit enim viro suo. Non vadam: donec ablactet infans: t ducam eum: vt appareat ante cōspectum dñi: t maneat ibi iugiter. Lectio. v. ℣ t ait ei helchana vir suus: fac quod bonum tibi videtur: t mane donec ablactes eū. Precorq;

vt impleat dominus verbum suū. Dansit ergo mulier: ⁊ lactauit filium suum: donec amouerēt eum a lacte. Lectio sexta. Et adduxit eum secum postq̄ ablactauerat: in vitulis tribus: ⁊ tribus modijs farine: ⁊ ampho ra vini: ⁊ adduxit eum ad domū domini in silo. Puer autē erat adhuc infantulus: ⁊ immolauerūt vitulum: ⁊ obtulerunt puerum heli: et ait anna: obsecro mi domine viuit anima tua. Lcō. vij. Ego sum illa mulier: que steti coram te hic orans dominum p puero isto. Orauit: ⁊ dedit mihi dominus petitionem meam: quā postulaui eum. Iccirco ⁊ ego commodaui eum dño cūctis diebus: quibus fuerit accommodatus domino. Et adorauerunt ibi dominum: ⁊ orauit anna: ⁊ ait. Lvij. Exultauit cor meum in dño: ⁊ exaltatum est cornu meum in deo meo. Dilatatū est os meum super inimicos meos q̄: letata sum in salutari tuo. Non est sanctus vt est dominus: neq̄ enim est alius extra te: ⁊ nō est fortis sicut deus noster. ¶ Dominica alia. Incipit liber regū secundus. Lcō. j. Factum est aūt: postq̄ mortuus est saul: vt dauid reuerteretur a cede amalech: ⁊ maneret i siceleg dies duos. In die autem tertio apparuit homo venies de castris saul; veste conscissa: ⁊ puluere aspersus caput. Et vt venit ad dauid: cecidit sup faciem suam: ⁊ adorauit. Lij. Dixitq̄ ad eum dauid. Unde venis? q̄ ait ad eū. De castris israel fugi. Et dixit ad eum dauid. Quid est verbum quod factum est? Indica mihi. Qui ait. Fugit populus de plio: ⁊ multi corruēres e populo mortui sunt. Sz ⁊ saul ⁊ ionathas filius eius interierūt. Liij. Dixitq̄ dauid ad adolescentem qui nunciabat ei. Unde scis quia mortuus est saul ⁊ ionathas filius eius? Dixit adolescens: qui nunciabat ei. Casu veni in montem gelboe: ⁊ saul incumbebat super hastam suam. Lcō. iiij. Porro currus ⁊ equites appropinquabant ei ⁊ puersus post tergus suū: vidēsq̄ me vocauit. Cui cum rūdissem: ad sum: dixit mihi. Quisnam es tu? Et aio ad eum. Amalechites sum. Et locutus est mihi. Sta sup me: ⁊ interfice me: quīn tenent me anguste: ⁊ adhuc tota anima mea in me est. Lv. Stansq̄ super eū: occidi illum. Sciebam enim q̄ viuere non poterat post ruinam. Et tuli diadema quod erat in capite eius: ⁊ armillā de brachio illius: ⁊ attuli ad te dñm meum huc. Lcō. vj. Apprehendens aūt dauid vestimenta sua scidit: omnesq̄ viri q̄ erant cum eo: planxerunt: ⁊ fleuerunt: ⁊ ieiunauerunt vsq̄ ad

vesperam: super saul & super ionathan filium eius: & super populum domini: & super vomum israel: eo quod corruissent gladio. Lcō. vij.

DIxitq; dauid ad iuuenem: qui nunciauerat ei. Unde es? Qui respondit. Filius hominis aduene & amalechites ego sum. Et ait ad eum dauid. Quare non timuisti mittere manum tuam: vt occideres christum domini? L. viij.

VocansQ; dauid vnum de pueris suis ait. Accedes irrue in eum. Qui percussit illum: & mortuus est. Et ait ad eum dauid. Sanguis tuus super caput tuum. Os enim tuum locutum est aduersus te dicens. Ego interfeci christum domini. ℭ Alia dominica. L. ij.

2. Re. 2 c

PLanxit autē dauid planctum huiusmodi super saul: & super ionathan filium eius: & precepit vt docerent filios iuda arcum: sicut scriptum est in libro iustorum. Et ait. Considera israel pro his qui mortui sunt super excelsa tua vulnerati. Inclyti israel super montes tuos interfecti sunt. Lcō ij.

Quomodo ceciderunt fortes? Nolite annūciare in geth: neq; annuncietis in oppidis ascalonis: ne forte letentur filie philistiim: ne exultent filie incircumcisorū. Mōtes gelboe: nec ros nec pluuia veniant super vos: neq; sint agri primitiarū: quia ibi abiectus est clypeus fortiū: clypeus saul quasi non cēt vnct⁹ oleo: a sanguine interfectorum: ab adipe fortium. L. iij.

Sagitta ionathe nunquam rediit retrorsum: et gladius saul non est reuersus inanis. Saul & ionathas amabiles: & decori in vita sua: in morte quoque nō sunt diuisi. Aquilis velociores: leonibus fortiores. Lectio quarta.

Filie israel sup saul flete: q vestiebat vos coccino in delitijs: q̄ pparabat ornamenta aurea cultui vro. Quō ceciderūt fortes in plio: ionathas in excelsis tuis occisus est. Doleo sup te frater mi ionatha: decore nimis: & amabilis sup amorem mulierum. Sicut mater vnicum amat filiū suū: ita ego te diligebam. Lcō. v.

Quō ceciderunt robusti: & perierunt arma bellica. Igit̄ post hec ꝓsulut dauid dōm: dicēs. Ilum ascēdā in vnā de ciuitatib⁹ iuda? Et ait dōs ad eum. Ascende. Dixitq; dauid. Quo ascendam? Et respondit ei. In ebron. Lcō. vj.

Ascēdit ergo dauid: & due vxores eius: achinoē iezrahelites: & abigail vxor nabal carmeli. Sed & viros q erant cum eo: eduxit dauid singulos cū domo sua: & mānserūt in oppidis ebron. Venerūtq; viri iuda: & vnxerūt ibi dauid: vt regnaret sup domū iuda.

Et nūciatū est dauid: L. vij. q̄ viri iabes galaad sepeliissent

saul. Misit ergo dauid nuncios ad viros iabes galaad: dixitq; ad eos. Benedicti vos dño: qui fecistis misericordiā hanc cū dño vro saul: t sepelistis eum. L. viij. Et nunc retribuet quidē vobis dñs misericordiam t veritatem. Sed t ego reddā gratiam: eo q feceritis verbū istud. Confortentur manus vestre: t estote filij fortitudinis. Licet enim mortuus sit dño vester saul: ñ me vnxit domus iuda regē sibi. ¶ Alia dñica. Incipit lib. reg. iij. Lectio. j.

Et rex dauid senuerat: habebatq; etatis plurimos dies. Cūq; operiret vestibus: nō calefiebat. Dixerūt ergo ei serui sui. Queramus domino nostro regi adolescentulā virginē: t stet coram rege: t foueat eum: dormiatq; in sinu suo: t calefaciat dominum nostrum regem. L. ij. Quesierunt igitur adolescentulā: iam speciosam in omnibus finibus israel: t inuenerunt abisag sunamitem: t adduxerunt eam ad regem. Erat autem puella pulchra nimis: dormiebatq; cum rege: t ministrabat ei. Lectio. iij. Rex vero non cognouit eam. Adonias autem filius agith: eleuabatur dicens. Ego regnabo. Fecitq; sibi currum: t equites: t quinquaginta viros: qui ante eum currerent. Nec corripuit eum pater suus aliquando dicens. Quare hoc fecisti? L. iij. Erat autem t ipse pulcher valde: secundus natu post absalon: t sermo eius cum ioab filio saruie: t cum abiathar sacerdote: qui adiuuabant partes adonie. Sadoch vero sacerdos: t banaias filius ioiade: t nathan propheta: t semei: t ceretheī: t phelethī: t omne robur exercitus dauid: non erat cum adonia. L. iij. Immolatis ergo adonias arietibus: t vitulis: t vniuersis pinguibus: iuxta lapidem zoeleth: qui erat vicinus fonti rogel: vocauit vniuersos fratres suos: filios regis: t omnes viros iuda seruos regis: nathan aūt prophetā: t banaiā: t robustos quosq; t salomone frēm suum non vocauit. L. v. Dixit itaq; nathan ad bersabee matrem salomonis. Num audisti q regnauerit adonias filius agith: t dominus noster dauid hoc ignorat? Nunc ergo veni: accipe a me consiliū: t salua animā tuā: filijq; tui salomonis. L. vj. Vade: t ingredere ad regē dauid: t dic ei. Nōne tu dñe mi rex iurasti mihi ancille tue dicens: salomon filius tuus regnabit post me: t ipse sedebit in solio meo? Quare ergo regnat adonias? Et adhuc ibi te loquente cum rege: ego veniam post te: t complebo sermones tuos. L. vij.

Ingressa est itaque bersabee

ad regem in cubiculo. Rex autem senuerat nimis: et abisag sunamites ministrabat ei. Inclinauit se bersabee: et adorauit regem. Ad quam rex. Quid tibi inquit vis? Que respondit ei,

Feria dominica. Lectio prima.

3. Reg. 1 c

Omine mi rex tu iurasti per dñm deū tuū: ancille tue salomon filius tuus regnabit post me: et ipse sedebit in solio meo: et ecce nunc adonias regnat: te domine mi rex ignorante: mactauit boues: et pinguia quoq; et arietes plurimos: et vocauit omnes filios regis: abiathar quoq; sacerdotē: et ioab principem militie: salomonem autem seruum tuum non vocauit. Lectio ij.

Verūtamē domine mi rex: in te oculi respiciunt totius israel: vt indices eis: quis sedere debeat i solio tuo dñe mi rex post te: et etiā cū dormierit dominus meus rex cum patribus suis: erimus ego et filius meus salomon peccatores. Adhuc illa loquente cum rege: ecce nathā propheta venit: et annūciauerunt regi dicentes, Adest nathan propheta. Lectio iij.

Cumq; introisset et stetisset ante conspectum regis: et adorasset cū pronus in terrā: dixit nathā. Domine mi rex: tu dixisti adonias regnet post me: et ipse sedeat super thronum meū? quia descendit hodie; et immolauit boues; et pinguia: et arietes plurimos: et vocauit vniuersos filios regis: et principes exercitus: abiathar quoq; sacerdotem. Lectio iiij.

Illisq; edentibus et bibentibus coram eo: et dicentibus, Viuat rex adonias: me seruum tuum: et sadoch sacerdotem: et banaiam filium ioiade: et salomonem famulum tuū: non vocauit. Numquid a dño meo rege exiit hoc verbū? et mihi non indicasti seruo tuo: qui sessurus esset super thronum dñi mei regis post eū? Lectio v.

Et rndit rex dauid dicens. Vocate ad me bersabee. Que cum fuisset ingressa coram rege: et stetisset ante eū: iurauit rex: et ait. Viuit dñs: qui eruit animā meam de omni angustia: quia sicut iurauit tibi per dñm deū israel dicēs. Salomon filius tuus regnabit post me: et ipse sedebit sup soliū meū pro me: sic faciam hodie. Lectio vi.

Summisitq; bersabee in terram vultu: adorauit regem: dicens. Viuat dominus meus rex dauid in eternum. Dixit quoque rex dauid. Vocate mihi sadoch sacerdotē: et nathan prophetam: et banaiam filium ioiade. Lectio vij.

Qui cum ingressi fuissent coram rege dixit ad eos rex. Tollite vobiscū seruos dñi vestri: et imponite salomonē filiū meū sup mulam meā: et ducite eū in geon: vngat eū ibi sadoch sacerdos: et nathā

pphetas:sm regē sup israēl ⁊ iudā: ⁊ canetis buccina:atque dicetis, Uiuat rex salomon. Lcō.viij.

Ascendentis post eum:⁊ venietis:⁊ sedebit super solū meum:⁊ ipse regnabit pro me. Illiq; pcipiā:vt sit dux sup israel:⁊ sup iudam. Et respondit banaias filius ioiade regi dicens. Amē. Sic loquatur dñs deus domini mei regis. Quomodo fuit deus cū dño meo rege:sic sit cum salomone:⁊ sublimius faciat solum eius:a solio dñi mei regis dauid. ¶ Alia mistica liber regum.iij. Lectio.j.

Factum est aūt:cum leuare vellet dñs helyaz p turbinē in celum:ibant helias ⁊ heliseus de galgalis. Dixitq; helias ad heliseū. Sede hic:q; dñs misit me vsq; in bethel. Cui ait heliseus. Uiuit dominus:⁊ viuit anima tua:q; non derelinquā te. Lcō.ij.

Cumq; descēdissent bethel:egressi sunt filij pphetaz:q erant in bethel:ad heliseū:⁊ dixerūt ei. Nūquid nosti:quia hodie dñs tollet dominum tuum a te? Qui rndit, Et ego noui. Silete. Lcō.iij.

Dixit autem helias ad heliseum, Sede hic: quia dominus misit me ad hiericho. Et ille ait. Uiuit dominus: ⁊ viuit anima tua: quia non dimittam te. Cumq; venissent hiericho: accesserūt filij pphetarum:q erāt in hiericho: ad heliseum:⁊ dixerunt ei, Nunqd nostī:quia hodie dominus tollet dominum tuum a te? ⁊ ait. Et ego noui. Silete. Lcō quarta.

Dixit autem ei helias, Sede hic:quia dominus misit me vsq; ad iordanem. Qui ait. Uiuit dominus:⁊ viuit anima tua:q; non derelinquam te. Jerunt igit̄ ambo pariter: ⁊ quinquaginta viri de filijs prophetarum secuti sunt eos. Qui ⁊ steterunt e contra longe. Illi autem ambo stabant super iordanem. Lcō.v.

Pallioq; helias pallū suū:⁊ involuit illud:⁊ percussit aq̄s. Que diuise sunt in vtrāq; partem:⁊ transierūt ambo per siccū. Cūq; trāsissent:helias dixit ad heliseū. Postula quod vis vt faciam tibi:antequā tollar a te. Lcō.vj.

Dixitq; heliseus. Obsecro vt fiat spūs tuus duplex i me. Qui respondit. Rem difficilem postulasti. Attamen si videris me qñ tollar a te:erit quod petisti. Si aūt non videris:nō erit. Cumq; pergerent:⁊ incedentes sermocinarentur: ecce currus igneus ⁊ eq ignei diuiserūt vtrūq;. Lcō.vij.

Ascendit helias per turbinē in celum:heliseus aūt videbat:⁊ clamabat. Pater mi :pater mi: currus israel: ⁊ auriga eius. Et non vidit eū amplius. Apprehenditq; vestimēta sua:⁊ scidit ea in duas partes:⁊ leuauit pallium helie;quod ceciderat ei. Lcō.viij.

Reuersusq; stetit super ripam iordanis: t pallio helie: quod ceciderat ei: percussit aquas: que non sunt diuise. Et dixit. Vbi est deus helie etiam nunc? Percussitq; aquas: t diuise sunt huc atque illuc: t transijt helyseus. Videntes autem filij prophetarum: q erant in hiericho: ecótra: dixerũt. Requieuit spiritus helie sup helyseũ. ¶ Alia dominica. Lectio prima.

4. Re. 2 c

Et venientes in occursum eius: adorauerunt eum p̃ni in terram: dixeruntq; illi. Ecce cum seruis tuis sunt quinquaginta viri fortes: qui possint ire: et querere dominum tuum: ne forte tulerit eum spiritus domini: t proiecerit eum in vnũ montiũ: aut in vnam vallium. Lectio. ij. Qui ait. Nolite mittere. Coegerunt; eũ: donec acquiesceret: t dixerat. Mittite. Et miserũt q̃n quaginta viros. Qui cũ q̃sissent trib⁹ dieb⁹: nó inuenerũt. Et reuersi sunt ad eũ. At ille habitabat i hiericho. Dixitq; eis. Nũqd nó dixi vobis: nolite mittere? Lectio. iij. Dixerunt quoque viri ciuitatis ad helyseum. Ecce habitatio ciuitatis huius optima est: sicut tu ipse domine perspicis: sz aque pessime sunt: t terra sterilis. At ille ait. Afferte mihi vas nouũ: t mittite in illud sal. Lectio. iiij. Qui cũ attulissent: egressus ad fontem aquarũ: misit in eũ sal: t ait. Hec dicit dñs: Sanaui aquas has: t nõ erit in eis vltra mors: neq; sterilitas. Sanate sunt ergo aque vsq; ad diẽ hanc: iuxta v̊bũ helysei: quod locutus est. Lectio. v. Ascendit autẽ inde helyseus in bethel. Cũq; ascenderet per viã: pueri parui egressi sunt de ciuitate: t illudebant ei: dicẽtes. Ascende calue: ascende calue. Qui cũ respexisset: vidit eos: t maledixit eis in nomine domini. Lectio. vj. Egressiq; sunt duo vrsi de saltu: t lacerauerunt ex eis quadraginta t duos pueros. Abijt autẽ inde in montem carmeli: t inde reuersus est samariam. Lectio. vij. Ioram vero filius achab: regnauit super israel in samaria: anno octauo decimo iosaphat regis iuda. Regnauitq; duodecim annis: t fecit malum coram domino: sed non sicut pater suus t mater. Tulit enim statuas baal: quas fecerat pater eius. Verumtamen in peccatis ieroboam filij nabath: q peccare fecit israel adhesit: nec recessit ab eis. Lectio. viij. Porro mensa rex moab: nutriebat pecora multa. Et soluebat regi israel centum millia agnorum t centum millia arietum cũ velleribus suis. Cũq; mortuus fuisset achab: preuaricatus est filius: qõ habebat cum rege israel. ¶ Dñica pma Augusti. Sabbato precedẽti ad vesperas. Capitulum

129 Benedictus deus. ℟. Emitte.
205 Ad magnificā. Sapientia edificauit. ℭ Incipit liber proverbiorum salomonis. Lectio pria.

PArabole salomonis filij dauid regis israel ad sciendā sapientiam ⁊ disciplinam ad intelligenda verba prudentie: et suscipiendā eruditionem doctrine iustitiam ⁊ iudicium ⁊ equitates vt detur parvulis astutia adolescenti scientia ⁊ intellectus. ℟. In principio deus anteq̄ terrā faceret: priusq̄ abyssos costitueret: priusq̄ p̄duceret fontes aquarum ante q̄ montes collocarentur. Ante colles genera. ℣. Quando preparabat celos aderam cum eo cuncta componens. Ante. Lcō. ij.

AUdiens sapiens sapiēcior erit ⁊ intelligens gubernacula possidebit. Animaduertet parabolā ⁊ interpretationē: verba sapientiū ⁊ enigmata eorū. Timor dñi principiū sapiētie. Sapientiā atq̄ doctrinā stulti despiciūt. ℟. Emitte dñe sapiētiaz de sede magnitudinis tue. Et mecū sit ⁊ mecum laboret: vt sciā quid acceptum sit coram te omni tēpore. ℣. Da mihi dñe sedium tuarum assistricem sapientiam. Et. Lcō. iij.

AUdi fili mi disciplinam patris tui ⁊ ne dimittas legem matris tue: vt addatur gratia capiti tuo ⁊ torques collo tuo. Fili mi si te lactauerint peccatores: ne acquiescas eis. ℟. Dñe pater ⁊ deus vite mee: ne derelinquas me i cogitatu maligno: nec tollentia oculorum meorū ne deseras me ⁊ desiderium maligni auerte a me: domine aufer a me concupiscentiam. Et animo irreuerenti et infrunito ne tradas me domine. ℣. Ne derelinquas me domine: ne adincrescant ignorantie mee ⁊ multiplicentur delicta mea. Et. Lco quarta.

SI dixerint veni nobiscū: insidiemur sanguini: abscōdamus tendiculas contra insontem frustra: deglutiamus eum sicut infernus viventē ⁊ integrum quasi descendentē in lacum: omnem pretiosam substātiā reperiemus: implebimus domos nostras spolijs: sortem mitte nobiscum: marsupium vnum sit omnium nostrū. ℟. Da mihi domine sedium tuarum assistricē sapientiaz ⁊ noli me reprobare a pueris tuis. Quoniā seruus tuus sum ego ⁊ filius ancille tue. ℣. Mitte illam a sede magnitudinis tue: et mecū sit ⁊ mecum laboret. Quoniam. Lcō. v.

FIli mi ne ambules cum eis: prohibe pedē tuum a semitis eorum. Pedes enim illorum ad malū currunt ⁊ festināt vt effundant sanguinē. Frustra enim iacit rete ante oculos pennatorū. ℟. Cyrus celi circuiui sola ⁊ in

fluctibus maris ambulaui: in oi gente & in omni pplo primatū te nui. Superbor & sublimium col la: ppria virtute calcaui. ℣. Ego in altissimis habito: & thronus me⁹ in colūna nubis. Super. ℣. vi.

IPsi quoq; contra sanguinem suū insidiantur: & machinantur fraudes contra animas suas: sic semite omnis iniqui animas possidentiū rapinas. Sapientia foris predicat: & in plateis dat vocem suā. ℣. Initium sapientie timor domini. Intellectus bonus omnibus facientibus eū: laudatio eius manet in seculuz seculi. ℣. Dilectio illius: custodia legum est: quia ois sapientia timor domini. Intellectus. ℣. cō. vii.

IN capite turbarum clamitat: in foribus portarum vrbis profert verba sua: dicēs. Vsq; quo paruuli diligitis infantiam & stulti ea que sibi sunt noxia cupient: & imprudētes odibūt scientiā? ℣. Verbū iniquū & dolosuz longe fac a me dñe. Diuitias et paupertates ne dederis mihi: tñ victui meo tribue necessaria. ℣. Duo rogaui te: ne deneges mihi antequ moriar. Diuitias. ℣. vii.

COnuertimini ad correptionem meam: en proferam vobis spiritum meum: & ostendam verba mea: quia vocauit & renuistis: extendi manū meam: & non fuit q̄ aspiceret, Despexistis omne cōsilium meū: & increpatiōes meas neglexistis. ℣. Ne derelinquas me dñe pater: & dñator vite mee: vt nō corruā in conspectu aduersariorum meorum. Ne gaudeat de me inimicus meus. ℣. Apprehēde arma & scutū: & exurge in adiutoriū mihi. Ne. ℣. 9 Magna enim sunt iudicia tua dñe: & enarrabilia verba tua. Magnificasti populum tuum: & honorasti. ℣. Transiuisti illos mare rubrum: & transuersisti eos p aquā nimiā. Magni. ℣. Sup salutē 10 & omnē pulchritudinē dilexi sapientiaz: & proposui pro luce habere illā. Venerunt mihi oia bona pariter cū illa. ℣. Dixi sapiētie: soror mea es: & prudentiā, vocaui amicā meā. Vene. ℣. Que 11 sunt in corde hoium: oculi tui, videt dñe: & in libro tuo oia scribēt. Homo videt in facie: deus aūt in corde. ℣. Oia eni corda scrutat: & vniuersas mētiū cogitatiōes intelligit. Dō. ℣. Prebe fili cor 12 tuum mihi: & oculi tui vias meas custodiāt. Et addat gratia capiti tuo. ℣. Attende fili mi sapientiam meā: & ad eloquiū meum: inclina aurem tuam. Vt. Ad mag nific. p verbōz dicendo. Sapientia edificauit sibi domum: excidit colūnas septē: subdidit sibi gentes: superborum & sublimiū colla propria virtute calcauit. Ant. Ois sapiētia a dño deo est: & cum

illo fuit semp: et est añ eũ. Añ. Ego in altissimis habitaui: et thronus meus in colũna nubis. Añ. Fili a iuuentute tua accipe doctrinã: et vsq; ad canos inuenies sapientiã. Sabbato añia. Obserua fili pcepta patris tui: et ne dimittas legẽ matris tue: liga eam in corde tuo iugiter. Sabbato añ. Sapientia clamitat in plateis: in ꝯgregationibus ostiorũ sapientiam ad me declinet: et eam inuenies: et cum inuenerit: beatus est: si tenuerit eam. Sabbato añ. Dñs possedit me in initio viarũ suarũ: antequã quicq; faceret in principio: necdum erãt abyssi: et ego parturiebar: quã preparabat celos: aderam cum eo componens oia. ¶ Alia ra dominica anguſti. Incipit liber ecclesiastes. Lcõ pria.

VErba ecclesiastes: filij dauid: regis hierlm. Vanitas vanitatũ: dixit ecclesiastes: vanitas vanitatum: et oia vanitas. Quid hy amplius homo de vniuerso labore suo: quo laborat sub sole? Lcõ. ij. Generatio preterit: et generatio aduenit: terra autem in eternum stat. Oritur sol: et occidit: et ad locum suum reuertitur: ibiq; renascens gyrat per meridiem: et flectitur ad aquilonem: lustrãs vniuersa in circuitu pergit spũs: et in circulos suos reuertitur. Lcõ. iij. Omnia flumina intrant in mare: et mare non redundat. Ad locum vnde exeunt flumina reuertuntur: vt iterum fluant. Cuncta res difficiles: non potest eas homo explicare sermone. Lcõ. iiij. Non saturatur oculus visu: nec auris impletur auditu. Quid est quod fuit? Ipsum quod futurus est. Quid est qđ factũ est? Ipsum quod faciendum est. Nihil sub sole nouum: nec valet quisquam dicere: ecce hoc recens est. Lcõ. v. Iam enim precessit in seculis: q̃ fuerunt ante nos. Non est priorum memoria: sed nec eorum q̃dem que postea futura sunt: erit recordatio apud eos qui futuri sunt in nouissimo. Lectio. vi. Ego ecclesiastes fui rex israel in hierusalem: proposui in animo meo querere et inuestigare sapienter de omnibus que fiũt sub sole. Hanc occupationem pessimam dedit deus filijs hominũ: vt occuparentur in ea. Lectio. vij. Vidi que fiunt cuncta sub sole: et ecce vniuersa vanitas et afflictio spiritus. Peruersi difficile corriguntur: et stultorum infinitus est numerus. Locutus sum in corde meo dicens. Lcõ. vij. Ecce magnus effectus sum: et precessi sapientia omnes qui fuerunt ante me in hierusalem. Et mens mea contemplata est multa sapienter: et didici: et q̃dq; eorum vt scirem prudentia atq; doctrinã: errores q; et stultitiam

¶ Alia dominica augusti. Incipit liber sapientie. Lectio pria.

DIligite iustitiam:qui iudicatis terram. Sentite de domino in bonitate:& in simplicitate cordis querite illum. Quoniam inuenitur ab his qui non tentant illum:apparet autem eis qui fidem habent in illum. Ec.u.

PEruerse enim cogitationes separant a deo:probata autem virtus corripit insipientes. Quoniam in malevolam animam non introibit sapientia:nec habitabit in corpore subdito peccatis. Lcō.iij.

SAnctus enim spūs discipline effugiet fictum:& auferet se a cogitationib⁹:q sūt sine intellectu:& corripiet a supueniente iniquitate. Ec.uij.

BEnignus est enim spiritus sapientie:& non liberabit maledictum a labijs suis. Quoniam renum illius testis est deus:& cordis eius scrutator est verus:& lingue illius auditor. Quoniam spiritus domini replevit orbem terrarum:& hoc quod continet oia: scientiam habet vocis. Lcō.v.

PRopter hoc qui loquitur iniqua:non potest latere:nec pretereat illum corripiens iudicium. In cogitationibus enim impij: interrogatio erit:sermonum autē illius auditio ad deum veniet:& ad correptionem iniquitatum illius: quoniam auris zeli audit omnia:& tumultus murmurationum non absconditur. Lcō.vj.

CUstodite ergo vos a murmuratione:que nihil prodest:& a detractione parcite lingue. quoniā sermo obscurus:in vacuum non ibit:os autē quod mentitur:occidit animam. Nolite zelare mortem in errore vite vestre:neque acquiratis perditionem in operibus manuum vestrarum. Ec.vij.

QUoniam deus mortem non fecit:nec letatur in perditione viorū. Creauit enim vt essent omnia:& sanabiles fecit nationes orbis terrarum. Et non est in illis medicamentū exterminij:nec inferorū regnum in terra. Ec.viij.

IUstitia enim perpetua est & immortalis:iniustitia autē mortis est acquisitio:impij autē manibus & verbis accersierunt illam:& estimantes illā amicā defluxerūt:& sponsiones posuerunt ad illā:quā digni sunt morte:q sunt ex parte illius.

¶ Alia dominica augusti. Incipit liber iesu filij sirach. Lcō.j.

OMnis sapientia a domino deo est:& cum illo fuit semper:& est ante eum. Arenam maris:& pluuie guttas:& dies seculi: quis dinumerauit? Altitudinem celi:& latitudinem terre:& profundū abyssi:quis dimensus est? Lectio.ij.

SApientiam dei precedētes oia: quo inuestigauit? Principium omnium creata est sapientia:& intellectus

dentie ab eno. Fons sapiẽtie verbum dei in excelsis: et ingressus illius mandata eterna. Eccl. xij.

Radix sapiẽtie cui revelata est? et astutias illius quis agnovit? Disciplina sapientie cui revelata est et manifestata? Et multiplicationes ingressus illius quis agnovit? Eccl. xij.

Unus est altissimus creator omnipotens: omnipotens: rex potẽs et metuendus nimis: sedens sup thronum illius: et dominãs deus. Ipse creavit illã spũ sctõ: et vidit: et dinumeravit: et mẽsus est: et effudit illã super omnia opa sua: et super oẽm carnẽ: sm datum suũ: et prebet illam diligentibus se. Eccl. v.

Timor dñi: gloria: et gloriatio: et lentia: et corona exultationis. Timor domini delectabit cor: et dabit letitiam et gaudium in longitudine dierum. Timenti deum bene erit in extremis: et in die defunctionis sue benedicetur. Eccl. vj.

Collectio dei honorabilis sapientia: quibus autem apparuerit in visu: diligunt eam in visione: et in agnitione magnalium suorum. Initium sapientie timor domini: et cum fidelibus in vulua concreatus est: et cum electis feminis creditur: et cum iustis et fidelibus agnoscitur. Eccl. vij.

Timor domini scientie religiositas. Religiositas custodiet: et iustificabit cor. Iucunditatem atq; gaudium dabit. Timenti deũ bene erit: et in diebus cõsummationis illius benedicet. Plenitudo sapientie timere deum: et plenitudo a fructibus illius. Eccl. xvij.

Omnem domum illius implebit a generationibus: et receptacula a thesauris illius. Corona sapientie timor domini: replens pacem: et salutis fructum: et vidit: et dinumeravit eam. Utraque autem sunt dona dei. ¶ Dominica. j. septembris. Sabbato precedenti ad vesp. capi. Benedictus deus. ℟. Antecq̃ comedã. 129

Ad mgt añ. Cum audisset iob. 207

Incipit liber iob. Lectio pma.

Vir erat in terra hus: noie iob. Et erat vir ille simplex: et rectus: ac timens deum: et recedens a malo. Natiq; sunt ei septem filij: et tres filie. Et fuit possessio eius septem millia ouium: et tria millia camelop. Quingenta quoq; iuga bouum: et quingente asine: ac familia multa nimis. ℟. Si bona suscepimus de manu domini: mala autẽ quare non sustineamus? Dñs dedit: dñs abstulit: sicut dño placuit: ita factum est: sit nomẽ dñi benedictum. ℟. In omnibus his nõ peccauit iob labijs suis: neq; stultum qd contra deum locutus est. Dñs. Eccl. ij.

Erat vir ille magn⁹ inter omnes orientales. Et ibant filij eius: et faciebant cõuiuia per domos: vnusquisq; in die

sno. Et mittentes vocabant tres sorores suas: vt comederent: t biberent cū eis. ℟. Antecǭ comedam suspiro: t tanq̄ inundantis aque: sic rugitus meus: q: timor quem timebam euenit mihi: t qō verebar accidit. Nonne dissimulani? nonne silui? nōne genui? t venit sup me indignatio. ℣. Nolo multa fortitudine cōtēdat me cum: nec magnitudinis sue mole me premat: equitatē proponat cōtra me. Nonne. Lectio.iij.

QUmq̄ in orbez translissent dies conuiuij: mittebat ad eos Iob: t sanctificabat illos. Cō surgens q̄ diluculo: offerebat holocausta per singulos. Dicebat enim. Ne forte peccauerint filij mei t benedixerint deo in cordibus suis. Sic faciebat Iob cunctis diebus. ℟. Utinā appenderētur peccā mea: quibus iram merui. Et calamitas quā patior: in statera. ℣. Quasi arena maris. Ixe grauior: appareret: vnde t verba mea fuerint plena. Et. Lectio.iiij.

QUadam aūt die: cū venissent filij dei: vt assisterent coram dño: affuit inter eos etiā Sathan. Cui dixit dñs. Unde venis? Qui rndēs ait. Circuiui terram: t perambulani eam. Dixitq̄ dñs ad eum. Nunquid cōsiderasti seruum meū Iob: q̄ nō sit ei similis in terra. Homo simplex: t rect⁹: t timens deū: ac recedēs a malo? ℟. Quare detraxistis sermonibus veritatis? ad increpandus verba componitis: t sin buertere nitimini amicum vestrū. Uerūtamē q̄ cogitastis explete. ℣. Ut iustū est iudicate: t nō inuenietis iligua mea iniquitatē. Uerūtamē. Lectio.v.

QUi rndēs Sathan ait. Nungd frustra Iob timet deum? Nōne tu vallasti eū ac domum eius: vniuersa q̄ substantiam eius per circuitum? Opibus manuū eius benedixisti: t possessio eius creuit in terra. Sed extende paululū manum tuā: t tange cuncta que possidet: nisi in faciem benedixerit tibi. ℟. Induta est caro mea putredine: t sordibus pulueris cutis mea aruit: t contracta é. Memēto mei dñe: q: vētus est vita mea. ℣. Dies mei velociꝰ trāsierūt: q̄ a texente tela succiditur: t cōsumpti sunt absq̄ vlla spe. Memento. Lectio.vj.

DIxit ergo dñs ad Sathan. Ecce vniuersa que habet in manu tua sunt: tm in eū ne extēdas manū tuā. Egressusq̄ est Sathan a facie dñi. ℟. Memento mei deus: q: ventus est vita mea. Nec aspiciet me visus homis. ℣. Et non reuertet oculus meus: vt videat bona. Nec. Lectio.vij.

QUm autem quadam die filij t filie eius comederent t biberent vinum in domo fratris sui primogeniti: nuncius ve-

nit ad iob: qui dicerēt: Boues
arabant: & asine pascebātur iuxta
eos: & irruerunt sabei: tuleruntq;
oia: & pueros percusserūt gladio:
& euasi ego solus: vt nunciarez ti
bi. ℣. Paucitas dierū meoꝝ fi-
niet breuiꝫ: dimitte me domine: vt
plāgā paululū doloꝛē meū. Añ
q̄ vadā ad terrā tenebꝛosam: &
opertam mortis caligine. ℟. Ec-
ce in pulueꝛe sedeo: & in pulueꝛe
dormio: & si mane me quesieris:
nō subsistā. Anteq̄. Lectio viii.

Cumq; adhuc ille loqueꝛe-
tur: venit alter: & dixit.
Ignis dei cecidit de celo: & tactas
oues pueroscq; cōsumpsit: & effugi
ego solus: vt nūciarem tibi. Sz &
illo adhuc loquēte, venit alius: &
dixit. Chaldei fecerunt tres tur-
mas: & inuaserunt camelos: & tu
lerunt eos necnon & pueros per
cusserunt gladio: & ego fugi solꝰ:
vt nūciarē tibi. ℣. Me absc̄ōdas
me dñe a facie tua: manū tuā lon
ge fac a me. Et formido tua non
me terreat. ℟. Voca me: & rñde
bo tibi: aut certe loquar: & tu rñ-
de mihi. Et. ℣. Mungd dñs sup
9 plātat iudiciū: aut oipotens sub
uertit q̄ iustū est? libera me dñe:
& pone me iuxta te. Et cuius vis
manus pugnet cōtra me. ℟. Ap
prehende arma & scutum: & exur-
10 ge in adiutoriū mihi. Et. ℣. No
cte os meū plorātur doloꝛibus: &
qui me comedūt non dormiūt: a
multitudine eoꝝ psimitur vest̄i-
mentū meū. Comparatus sum lu
to: & assimilatus sum fauille & ci-
neri. ℟. O custos hominū: quare
posuisti me cōtrariū tibi: & factus
sum mihimetipsi grauis? parce
mihi dñe: nihil enim sunt dies
mei. Compar. ℣. Adesto doloꝛi 11
meo deus: ninium farigor. Et ce
cidit in luctum cithara mea: & cā
tatio mea in plorationem. ℟. In
teriora mea efferbuerunt absq; vl
la requie: preuenerunt me in die
afflictiōis. Et. ℣. Versa est in lu 12
ctum cithara mea: & organū meū
in vocē flētū. Parce mihi dñe:
nihil enim sunt dies mei. ℟. Cu
tis mea denigrata est super me: &
ossa mea arruerunt. Parce. Ad
magni. dicende per hebdoma-
dā. Cum audisset iob nunciorū
verba: sustinuit patienter: & ait si
bona suscepimus de manu dñi: &
ma la autem quare non sustinea-
mus? in oibus his non peccauit
iob labijs suis: neq; stultum ali-
quid contra deum locutus est.
Alia. Dominus dedit dominꝰ ab
stulit: sicut domino placuit: ita fa
ctum est: sit nomen dñi benedic-
tum. Alia. In omnibus his nō
peccauit iob labijs suis: neq; stul
tum aliquid contra deus locutus
est. Sabbato añ. Noctē illam te
nebrosus turbo possideat: non cō
putetur in diebus anni: nec nu-
meretur in mensibus: sit nox illa

solitaria: nec laudē digna in qua dictum est: ceptus est hō. Sabbato añ. Quare retraxistis sermonibus veritatis? ad increpādū verba componitis: & subuertere nitimini amicus vīm: verūtū que cogitastis explere. Sabbato añ. Audītu auris audīui te: nunc autē oculus meus videt te: ideirco ipse me reprehendo: & ago penitētiam in faudla & cinere. ℣. Alia dominica septembris. Lectio. j.

Job 1. d

Loquebatur ille: & ecce alius intrauit: & dixit. Filij tui & filiabus vestrīs: & bibentibus vinum in domo fratris sui primogeniti: repēte ventus vehemēs irruit a regione deserti: & concussit quatuor angulos domus: que corruens oppressit liberos tuos & mortui sunt: & effugi ego solus: vt nunciarem tibi. Lectio. ij.

Hunc surrexit iob: & scidit tunicam suam: & tonso capite corruens in terram adorauit: & dixit: Nudus egressus sum de vtero matris mee: nud⁹ reuertar illuc: Dñs dedit: dominus abstulit: sicut dño placuit: ita factum est: sit nomen dñi benedictum. In oibus his non peccauit iob: neq; stultū q̄d cōtra deum locutus est. Lectio. iij.

Factum est aūt cū quadā die venissent filij dei: & starēt coram dño: venisset⁹q; sathan inter eos: & staret in conspectu eius: vt diceret dño ad sathan: Vnde venis? Qui respondens ait. Circuiui terrā: & perambulaui eam. Lectio. iiij.

Et dixit dominus ad sathā. Nūquid considerasti seruū meū iob: q̄ non est illi similis in terra: vir simplex: & rectus: & timens deum: ac recedēs a malo: & adhuc retinēs innocentiā? Tu aūt cōmouisti me aduersus eum: vt affligerem illum frustra. Lectio. v.

Qui rūdēs sathā ait: Pellē pro pelle: & cūcta q̄ hz hō dabit p aīa sua. Verūtamen mitte manū tuā: & tāge os eius & carnē: & tūc videbis q̄d in faciē benedicat tibi. ℣. Dixit ergo dominus ad sathan. Ecce in manu tua est: verūtamen animam illius serua. Egressus itaq; sathan a facie dñi: percussit iob vlcere pessimo: a planta pedis vsq; ad verticē. Qui tolla sanie radebat: sedēs in sterquilinio. ℣. Dixit aūt illi vxor sua. Adhuc tu permanes in simplicitate tua? Benedic deo: & morere. Qui ait ad illam. Quasi vna de stultis mulieribus locuta es. Si bona suscepimus de manu domini: mala autem quare non sustinebimus? In omnibus his non peccauit iob labijs suis. Lec. viij.

Igitur audierūt tres amici iob. oē malum q̄d accidisset ei: venerūt singuli de loco suo: eliphaz themanites: & baldach suites: & sophar naamathites. Conuenerūt

enim sibi: vt pariter venientes visitarent eu3: t ꝓsolarẽtur. ℂDominica circa medium, septẽbris. Sabbato precedẽti ad vẽ. cãs.
119 Benedictus dñs. ℟. Omni te-
208 pore. ℣. Ad magn. añ. Deto dñe. Incipit liber thobie. Lectio.i.

THobias ex tribu t ciuitate neptalim: que est in superioribus galilee: supra naason: post viã que ducit ad occidẽtem: in finistro habẽs ciuitatẽ sophet: cuz captus esset in diebus salmanasar regis assyriorum: in captiuitate trãspositus: viam veritatis nõ deseruit. Ita vt oia que habere poterat quotidie cõcaptiuis fratribus q erant ex genere eius impertiret. ℟. Deto dñe: vt de vinculo impij operij hui9 absoluas me: aut certe ẽ super terram eripias me. Me reminiscaris ẽlicta mea vel parentũ meop: neq; vindictã sumas t peccatis meis: quia erudi sustinentes te. ℣. Omnia enz iudicia tua iusta sunt: t omnes viie tue misericordia t veritas: t nũc domine memẽto mei. Me. Lectio.ij.

QUmq; esset iunior omnib9 in tribu neptalim: nihil tñ puerile egit in opere. Deniq; cum irent oẽs ad vitulos aureos: quos ieroboan fecerat rex israel: hic solus fugiebat ꝓsortia oium: t pergebat ad hierusalem: ad tẽplũ dñi: t ibi adorabat dominuz deũ israel. ℟. Omni tpe hũdic te, um: t pete ab eo vt vias tuas dirigat. Et omni tpe consilia tua in ipso pmaneãt. ℣. Ingre vt facias q placita sunt illi in veritate: t in toto corde tuo. Et. Lectio.iij.

OMnia pumitiua sua t decimas suas fideliter offerens: ita vt in tertio anno ꝓselitis t aduenis ministraret oẽz decimationem. Hec t his similia fm legem dñi puerulus obseruabat. ℟. Memor esto fili: qñ pauper vitam gerimus: habebis multa bona: si timueris deum. ℣. Fiducia magna erit coram summo deo eleemosyna: omnibus facientibus eam. Habe. Lectio.iiij.

QUm autem factus fuisset vir: accepit vxorem annam de tribu sua: genuitq; ex ea filium: nomẽ suum imponens ei. Quem ab infantia timere deum docuit: t abstinere ab omni peccato. ℟. Sufficiebat nobis paupertas nra: vt diuitias computaremus: nunq; fuisset pecunia ipsa: pro qua misisti filium nrm: Baculum senectutis nostre. ℣. Heu me fili mi: vt quid te misimus peregrinari: lumen oculorum nostrorum? Baculum. Lectio.v.

IGitur cum per captiuitatẽ deuenisset cum vxore sua t filio in ciuitatem niniuen: cum omni tribu sua t omnes ederent de cibis gentilium: iste custodiuit aiam suam: t nunq; ꝓtamen

tus est

tus est in eccio eor. ℟. Benedicite deū celi:et coā oibus viuētibus:cōfitemini ei. Qñ fecit vobiscū misericordiā suā. ℣. Ipsum bñdicite:et cātate illi:et enarrate oia mirabilia ei⁹. Qui. Lcō.vj.

ET quoniam memor fuit domini in toto corde suo:et dedit illi deus gratiā in conspectu salmanasar regis:et dedit ei potestatem quocunq; vellet ire:habēs libertatem quecunq; facere vouisset. Peregebat enim per oēs q erant in captiuitate: et monita salutis dabat eis. ℟. Tēpus est vt reuertar ad eū q me misit:vos autem benedicite deum.Et enarrate omnia mirabilia eius. ℣. Cōfitemini ei coā oibus viuentibus:q; fecit nobiscum misericordiam suam. Et. Lccno.vij.

CUm autē venissēt in rages ciuitatē medoꝝ:et ex ijs q̄ bus honoratus fuerat a rege:habuisset decē talenta argenti:et cū in multa turba generis sui gabelum egentem videret:qui erat ex tribu eius: sub chirographo dedit illi memoratū pōdus argēti. ℟. Adonay dñe deus magne et mirabilis:q̄ dedisti salutē in manu femine.Exaudi preces seruorum tuoꝝ. ℣. Benedictus es tu dñe:q nō derelinqs p̄sumētes de te:et de tua virtute gloriātes humilias.Exaudi. Lcō.viij.

EST multum vero tempore; mortuo salmanasar rege:cum regnaret senacherib filius eius p eor: filios israel exosos haberet in conspectu suo:thobias pergebat per omnem cognationē suā: et consolabatur eos. ℟. Tribulationes ciuitatum audiuimus q̄ passe sunt: et desecimus: timor et hebetudo mētis cecidit sup nos: et super liberos nostros:ipsi montes nolunt recipere fugam nr̄am. Domine miserere. ℣. Peccauimus cum patribus nostris:iniuste egimus:iniquitatem fecimus. Dñe. ℟. Benedixit te dñe in virtute sua:q; per te ad nihilum redegit inimicos nostros. Et nō deficiat laus tua de ore hoiuꝝ. ℣. Benedictus dñs:q creauit celū et terram:q; hodie nomen tuum ita magnificauit. Et. ℟. Hos alium deum nescimus p̄ter dñm: in quo speramus. Quia non despiciet nos:nec amouet salutem suā a genere nostro. ℣. Indulgentiā illius fusis lachrymis postulemus:et humiliemus illi aias nr̄as. Quia. ℟. Dñator dñe deus10 lor et terre:creator aquarum:rex vniuerse creature tue. Exaudi orationes seruor tuorū. ℣. Tu dñe: cui humilium semper et mansuetorum placuit deprecatio. Et. ℟. Domine deus qui conteris11 bella ab initio: eleua brachium tuum super gentes que cogitant seruis tuis mala. Et cetera tua

glorificetur in nobis. ℣. Allide virtutem eorum: in virtute tua: ecdat virtus eor in iracundia tua. Et oratio. Al. ℟. Domine rex omnipotens: in ditione tua vniuersa sunt posita: et non est qui possit tue resistere voluntati: libera nos propter nomen tuum. ℣. Exaudi orationem nostram: et conuerte luctum nostrum in gaudium. Propter. Alle infra hebdam dicende ad magnif. aff. Peto die: vt de vinculo improperij huius absoluas me: aut certe de stup terram eripias me: ne reminiscaris delicta mea: vel parentū meorum: neq; vindictā sumas de peccatis meis: quia eruis sustinentes te. Al. Ne reminiscaris domine delicta mea: vel parentum meorum: neq; vindictam sumas de peccatis meis. Ala. Ingressus raphael archāgelus ad thobiam: salutauit eū dicens: gaudium tibi semp sit: cui thobias ait: q̄le gaudium mihi est: qui in tenebris sedeo: et lumen celi non video? cui angelus ait: forti animo esto: in primo est vt a deo cureris. De iudith sab. aff. Adonai domine deus magne et mirabilis: q dedisti salutem in manu femine: exaudi ꝓces seruorum tuorū. De he Per sabbo aff. Domine rex omnipotens: in ditione tua cuncta sunt posita: et non est q possit tue resistere voluntati, ¶ Domini. ca. iiij. septē. Sabbato hebdem ad vesp. ad magnificat. Adonay. Nota q si kal. septē. venerint in dñica. j. dñica pontif. iob. iij. pontif. thobias: et in nocte fiunt octo lectio. de octa. beate marie. Quarta dominica ponuntur iudith et hester simul: quarnor lectio. quę sunt de iudith p̄mū. ℟. fit. Adonay. ij Omni tpe. iij. Memor esto. iiij. Sufficiebat. In. ij. noc. iiij. leō. de hester. v. ℟. fit. Die rex. vj. Benedicite de. vij. Tho est. viij. Tribulationes. Et semper hoc ordine dicantur quādo iudith et hester ponuntur simul. Si vero predicte kal. venerint feria. ij. in. j. domini. ponitur iob. iij. thobias. in. iij. fit de cruce. in iiij. ponuntur iudith et hester. vt supra: et transfertur festum sancti mathei. ¶ Liber iudith. L. j.

THactum est: cum audisset hec verba iudith vidua: que erat filia merari: filij idox: filij ioseph: filij ocie: filij helai: filij iamnor: filij gedeon: filij raphoin: filij achitob: filij melchie: filij enan: filij nathanie: filij salathiel: filij symeon: filij ruben: et vir eius fuit manasses: q mortuus est in diebus messis ordearie. Lectio. ij. Instabat enim super alligantes manipulos in agro: et venit estus sup caput eius: et mortuus est in bethulia ciuitate sua: et sepult' est

ca. 8

ulier cum pñbus suis. Erat autez iudith relicta eius vidua: iaz annis tribus z mensibus fer. Lcō.iij.

Et in superioribus domus sue fecit sibi secretum cubiculum: in quo cum puellis suis clausa morabatur: z habēs sup lūbos suos cilicium: ieiunabat omnibus diēb⁹ vite sue: preter sabbata: z neomenias: z festa domus israel. Lcō.iij.

Erat autem eleganti aspectu nimis: cui vir suus reliquerat diuitias multas: z familiā copiosam: ac possessiōes: armēta boū z gregibus ouium plenas. Lcō.v.

Et hec erat in omnibus famosissima: quoniam timebat dominū valde: nec erat qui loqueretur de illa verbum malum. Hec iaz cum audisset: quoniam oçias p̄misisset: q̄ transacto q̄nto die traderet ciuitatem: misit ad presbyteros chabri z carmisi: z venerūt ad illam: z dixit illis. Lcō.vj.

Quod est verbum hoc: in quo consensit oçias: vt tradat ciuitatem assyrijs: si intra quinque dies non venerit nobis adiutorium? Et qui estis vos: qui tentatis dominum? Lectio septia.

Non est iste sermo: qui misericordiam prouocet: sed potius qui iram excitet: z furorem accēdat. Posuistis vos tempus misericordie dñi: z in arbitrium vestrū: diem constituistis ei. Lcō.vij.

Sed q̄ patiens dominus est: in hoc ipso penitemini: z indulgentiaz eius: lachrymis postulemus. Non enim quasi homo sic deus comminabit: neq; sicut filius hominis ad iracundiaz inflāmabit.

Alia dominica septembris. Incipit liber hester. Lcō p̄ma.

In diebus assueri: qui regnauit ab india vsque ethiopiam: super centum viginti septē prouincias: quando sedit in solio regni sui: fuit ciuitas regni eius ecordium fuit. Lectio.ij.

Igitur tertio anno imperij sui fecit grande conuiuium cunctis principibus: z pueris suis fortissimis persarum z medorum inclytis z prefectis prouinciarum coram se: vt ostenderet diuitias glorie regni sui: ac magnitudinem atque iactantiam potentie sue: multo tempore: videlicet centum octoginta diebus. Lcō.iij.

Quibus impletentur dies conuiuij: inuitauit oēm populū q̄ inuentus est in susis a maximo vsq; ad minimū: z septē diebus iussit conuiuiū preparari in vestibulo horti z nemoris: quō regio cultu z manu confitum erat. Lcō.iij.

Et pēdebant ex omni pte tentoria aerei coloris: z carbasini: z hyacinthini: fustētata funib⁹ byssinis atq; purpureis: q̄ eburneis circulis inserti erant: z columnis marmoreis fulciebant. Lcō.v.

Lecti quoque aurei z argen-

tel:super pauimentum smaragdi no ⁊ pario stratum lapide:dispositi erant:quod mira varietate pictura decorabat. Lectio xerta.

Bibebant autem qui inuitati erant:aureis poculis:⁊ aliis atq; aliis vasis cibi inferebantur. Vinum quoque ; vt magnificentia regia dignum erat:abundans ⁊ precipuum ponebatur. Lvij.

Nec erat qui ad bibendum cogeret nolentes. Sed sic rex statuerat:preponens mensis singulos ⁊ principibus suis:vt sumeret vnusquisq; quod vellet. Lviij.

Vasti quoq; regina fecit conuiuium feminarum in palatio:vbi rex assuetus manere cōsueuerat.

¶ Dominica.j.mensis octobris Sabbato precedenti ad vesper. Cap. Benedictus, ℟. Tua est potentia. Ad magnificat. iij. Ad peticiones. Ad nocturnum hym. Primo dierum, Ad laud. hym. Eterne rerum. Qui similiter dicuntur diebus dominicis vsque ad aduentū.

¶ Incipit liber.j. machabeorum:⁊ hec historia dicitur vsq; ad kalen. nouembris. Lcō.j.

Et factum est:postquā percussit alexander philippi macedo:qui primus regnauit in grecia:egressus ⁊ terra cethim: darium regem persarum ⁊ medorum:cōstituit prelia multa:⁊ omnium obtinuit munitiones:⁊ interfecit reges terre:⁊ pertransiit vsque ad fines terre. ℟. Adaperiat dñs cor vestrum in lege sua:⁊ in preceptis suis:⁊ faciat pacem in diebus vestris. Concedat vobis salutem : ⁊ redimat vos a malis. ℣. Exaudiat dominus orationes vestras:⁊ reconcilietur vobis : nec vos deserat in tempore malo.

Concedat. Lectio scōa.

Accepit spolia multitudinis gentium : ⁊ siluit terra in conspectu eius. Et congregauit virtutem:⁊ exercitum fortem nimis. Et exaltatum est:⁊ eleuatum cor eius:⁊ obtinuit regiones gentium:⁊ tyrannos : ⁊ facti sunt ei in tributū. ℟. Tua est potentia: tuum regnū dñe:tu es super oēs gentes. Da pacem dñe in diebus nostris. ℣. Creator oium deus: terribilis ⁊ fortis:iustus ⁊ misericors. Da pacem. Lcō.iij.

Et post hec cecidit in lectū: ⁊ cognouit quia moreretur. Et vocauit pueros suos nobiles : q̄ secum erant nutriti a iuuentute sua : ⁊ diuisit illis regnum suum: cum adhuc viueret. ℟. Refulsit sol in clypeos aureos : ⁊ resplenduerunt montes ab eo. Et fortitudo gentiū diffipata est. ℣. Erat enī exercitus magnus valde:⁊ fortis:⁊ appropiauit iudas ⁊ exercit⁹ eius in plūm. Et. Lviij.

Et regnauit alexander annis duodecim : ⁊ mortuus est. Et obtinuerunt pueri eius

regnum eius: vnusquisque in loco suo: et imposuerunt omnes filii diademata post mortem eius: et filij eorum post eos annis multis: et multiplicata sunt mala in terra. ℟. Imperum inimicorum ne timueritis: memores estote quo salui facti sunt patres nostri. Et nunc clamemus in celum: et miserebitur nostri deus nf. ℣. Memente te mirabilium eius: que fecit pharaoni et exercitui eius in mari rubro. Et nunc. ℣. v.

Et exijt ex eis radix peccati antiochus illustris: filius antiochi regis: q fuerat rome obses: et regnauit in anno centesimo tricesimo et septimo regni grecorū. ℟. Ornauerunt faciem templi coronis aureis: et dedicauerunt altare domino. Et facta est letitia magna in populo. ℣. In hymnis et confessionibus benedicebant domino. Et facta. ℟. cō. vi.

In diebus illis ex israel exierunt filij iniqui: et suaserunt multis dicentes. Eamus et disponamus testamentum cum gentibus: que circa nos sunt: q exquo recessimus ab eis inuenerūt nos multa mala. Et bonus visus est sermo in oculis eorum. ℟. In hymnis et confessionibus benedicebant dño. Qui magna fecit in israel: et victoriam dedit illis dño ost. ℣. Ornauerunt faciem templi coronis aureis: et dedicauerunt altare domino. Qui. ℟. vii.

Et destinauerūt aliq de populo: et abierunt ad regē: et dedit illis potestatem: vt facerent iusticiam gentiū. Et edificauerunt in hierosolymis gymnasiū fs leges nationum. ℟. Congregati sunt inimici nri: et gloriant in virtute sua: ostere fortitudinez illoꝝ dñe: et disperge illos. Vt cognoscant q nō est alius q pugnet pro nobis: nisi tu deus nf. ℣. Disperge illos in virtute tua: et destrue eos protector noster dñe. Et. ℟. viii.

Et fecerunt sibi preputia: et recesserunt a testamento sancto: et iuncti sunt nationibus: et venundati sunt: vt facerent malum. Et paratum est regnum in ꝓspectu antiochi: et cepit regnare in terra egypti: vt regnaret sup duo regna. ℟. Dixit iudas simoni fratri suo: eligе tibi viros: et vade libera fratres tuos in galileam: ego aūt et ionathas frater meus ibimus in galaditidem. Sicut fuerit voluntas in celo: sic fiat. ℣. Accingimini filij potentes: et estote parati: quoniaz melius est nobis mori in bello: q̄ videre mala gentis nre et sanctoꝝ. Sicut. ℟. Ecce est fratrum amator et populi isrl. Ecce est q multū orat ꝓ populo: et vniuersa sancta ciuitate hierlm. ℣. Vir iste in populo suo mitissimus apparuit. Ecce est q. ℟. Congregate

sunt gentes in multitudine: vt dicent contra nos: t ignorauimus quid agere debeamus, Domine deus ad te sunt oculi nostri: ne pereamus. ℣. Tu scis que cogitāt in nos: quomodo poterimus subsistere ante faciem illoꝝ: nisi tu adiuues nos. Dñe. ℟. Exaudiat dominus orationes vestras: t reconcilietꝫ vobis: nec vos deserat in tēpore malo. Dñs deus noster. ℣. Det vobis cor omnibus: vt colatis eū: t faciatis eius voluntatem. Dñe. ℟. Tu dñe vniuersorum: q nulla habes indigentiam: voluisti templū tuū fieri in nobis. Conserua domū istam immaculatā in eternū domine. ℣. Qui liberas israel de oi malo: t fecisti pces electos: t sanctificasti eos. Conserua. Ad magnific. aīe p̄ hēbam dicēdo. Adaperiat dñs cor vestrum in lege sua: t in p̄ceptis suis: t faciat pacem dñs deus noster. Aīi. Tua est potentia tuum regnū dñe: tu es super omnes gentes, Da pacē dñe in diebus nostris. Aīi. Da pacē dñe in diebus nostris: q; non est alius qui pugnet pro nobis: nisi tu deus noster, Aīi. Exaudiat dominus orones vestras: t reconcilietꝫ vobis: nec vos deserat in tpe malo dñs deus nr. Sabbo. aīa. Tu dñe vniuersoꝝ: q nullam habes indigētiā: voluisti tēplū tuū fieri in nobis: cōserua domū istā imaculatā in eternū dñe. Sabbato aīi. Accingimini filij potentes: t estote parati pugnare in plio: qm melius est nobis mori in bello: qꝫ videre mala gētis nostre t sanctoꝝ: sicut fuerit voluntas in celo sic fiat. Sabbato aīi. Refulsit sol in clypeos aureos: t resplenduerunt montes ab eis: t fortitudo gētiū dissipata est. Sabbo. aīa. Ornauerunt faciem templi coronis aureis: t dedicauerunt altare domino: t facta est letitia magna in populo.

¶ Alia dominica octobrio. L.j.

Et intrauit in egyptum in multitudine grauis currib⁹: t elephātis: t equitib⁹: t nauū copiosa multitudine: t pstituit bellum aduersus ptolemeum regem egypti. L.ij. Et veritus est ptolemeus a facie eius: t fugit: t ceciderunt vulnerati multi. Et ꝓprehēdit ciuitates munitas in terra egypti: t cepit spolia terre egypti. L.iij. Et conuertit antiochus postꝫ percussit egyptum: in centesimo t quadragesimo t tertio anno: t ascendit ad israel: t ascendit hierosolymis i multitudine grui: t intrauit in sanctificationem cum superbia. Lectio quarta. Et accepit altare aureū: t candelabrum luminis: t vniuersa vasa eius: t mensam propositionis, Et accepit libatoria: t phia-

las:ꝛ mortariola aurea:ꝛ velum: ꝛ coronas:ꝛ ornamentum aureum quod in facie templi erat: ꝛ comminuit omnia. Lcō.v.

Et accepit argentum:ꝛ aurū:ꝛ vasa pcupiscibilia:ꝛ accepit thesauros absconditos:quos inuenit:ꝛ sublatis omnibus abijt in terrā suā. Et fecit cedē hominū:ꝛ locutus est superbia magna. Lcō.vj.

Et factus est planctus magnus in israel:ꝛ in omni loco eorum:ꝛ ingemuerunt principes:ꝛ seniores:iuuenes ꝛ virgines infirmati sunt:ꝛ speciositas mulierū immutata est. Omnis maritus sumpsit lamētū:ꝛ q sedebant in thoro maritali lugebant. Lcō.vij.

Et commota est terra super habitantes in ea:ꝛ vniuersa domus iacob induit confusionem. Et post duos annos dierum: misit rex principem tributorum in ciuitates iudā:ꝛ venit hierusalem cum turba multa:ꝛ locutus est ad eos verba pacifica in dolo ꝛ crediderunt ei. Lcctio.viij.

Et irruit sup ciuitatē repente: ꝛ percussit eā plaga magna:ꝛ pdidit populū multū ex israel:ꝛ accepit spolia ciuitatis:ꝛ succendit eā igni:ꝛ destruxit domos eius:ꝛ muros eius in circuitu. Et captiuas duxerunt mulieres:ꝛ natos: ꝛ pecora possederunt. ¶ Alia dominica octobris. Incipit liber secundus machabeorum. Lcō.j.

FRatribus q sunt per egyptū iudeis:salutem dicit frēs qui sunt in hierosolymis iudeis:ꝛ q in iudea regione:ꝛ pacē bonā. Benefaciat vobis deus:ꝛ memineritꝛ testamenti sui:q̄ ad abraham ꝛ isaac ꝛ iacob locutus est:seruoꝝ suoꝝ fidelium. Lcō.ij.

Et det vobis cor oībus:vt colatis eum:ꝛ faciatis eius voluntatē corde magno:ꝛ animo volenti. Adaperiat cor vrīm in lege sua: ꝛ in preceptis suis:ꝛ faciat pacē. Exaudiat orōnes vestras:ꝛ reconcilietur vobis:nec vos deserat in tempore malo. Et nunc hic sumus orantes pro vobis. Lcō.iij.

Regnante demetrio:anno centesimo sexagesimonono: nos iudei scripsimus vobis in tribulatione ꝛ impetu qui superuenit nobis in istis annis:ex quo recessit iason a sctā terra ꝛ a regno: portam succenderunt:ꝛ effuderūt sanguinem innocentē. Lcō.iiij.

Et orauimus ad dōm:ꝛ exauditi sumus:ꝛ obtulimus sacrificiū ꝛ similaginem:ꝛ accendimus lucernas:ꝛ proposuimus panes. Et nunc frequentate dies sceno phegie mensis casleu. Lcō.v.

Anno centesimo octogesimo octauo:populus q est hierosolymis ꝛ in iudea:senatuiq; ꝛ iudas aristobulo magistro ptolemei regis:q est de genere christorum sacerdotū:ꝛ pis q in egypto sunt

fidelo:salutēr sanitatem. Lvi.
De magnis periculis a deo liberati: magnifice gratias ipsi agimus: vtpote qui aduersus talem regem dimicauimus. Ipse enim ebullire fecit & pside eos: qui pugnauerunt contra nos & sanctam ciuitatem. Lectio.vij.
Nam cum in perside esset dux ipse: & cum ipso immensus exercitus: cecidit in templo nanee: consilio acceptus sacerdotis nanee. Vt enim cum eo habitatu⁹ venit antiochus ad locum: & amici eius: & vt acciperet pecunias multas datis note. Lviij.
Quumq; proposuissent eas sacerdotes nanee: & ipse cum paucis ingressus esset intra ambitum fani: clauserunt templum cum intrasset antiochus: apertoq; occulto aditu templi: mittentes lapideos: percusserunt ducē: & eos q cū ipso erāt: & diuiserūt mēbratim: & capitibus amputatis: foras proiecerunt. Per oia bñdictus deus: qui tradidit impios. ¶ Alia ō mimica mensis octobris. Lcō.j.
Acturi igitur quinta & vicesima die mensis casleu purificationē tēpli: necessarium duximus significare vobis: vt & vos quoque agatis diem scenophegie: & diez ignis: qui datus est quando nee mias edificato templo & altari: obtulit sacrificia. Lectio.ij.
Nam cum in perside ducerentur patres nostri: sacerdotes qui tunc dei cultores erant: acceptum ignē & altari occulte abscōderūt in valle: vbi erat puteus altus & ficus: & in eo tutati sunt eū: ita vt oib⁹ ignotus esset locus. Lx.
Quum aūt preteriissent anni multi: & placuit deo vt mitteretur nee mias a rege persidis: nepotes sacerdotū illoꝝ q abscōderāt: misit ad requirendū ignem. Lcō.iij.
Et sicut narrauerunt nobis: nō inuenerunt ignem: sed aquā crassam: & iussit eos haurire & afferri sibi: & sacrificia que imposita erant: iussit sacerdos neemias aspergi aqua ipsa: & ligna que erant superposita. Lectio.v.
Atque hoc factum est: & tempus affuit: atque sol refulsit: qui prius erat in nubilo: accensus est ignis magnus: ita vt omnes mirarentur. Orationem autem faciebant sacerdotes: dum consummaretur sacrificium: ionathā inchoante: ceteris aūt respōdentibus: & neemie erat oratio: hunc habens modum. Lectio.vj.
Domine deus omnium creator terribilis: & fortis: iustus: & misericors: qui solus bonus es rex: solus pr̄stans: solus iustus: omnipotēs: eternus: qui liberas israel & omni malo: qui fecisti patres electos: & sanctificasti eos: accipe sacrificium pro vniuerso po-

pulo tuo Israel: & custodi partem
tuam: & sanctifica. Lectio. vij.
Congrega dispersionē nram: & li
bera eos q seruiūt gētibus con
tēptos & abominatos respice: vt
sciāt gentes: q̄ tu es deus nr. Af
flige opprimentes nos: & ptume
liā facientes in superbiam: Cōsti
tue populū tuum in loco sancto
tuo: sicut dixit moyses. Lcō. viij.
Sacerdotes autem psallebant
hymnos: vsquequo consumptus
esset sacrificiū: cum aūt consum
ptum fuisset sacrificium: ex resi
duaaqua neemias iussit lapides
maiores perfundi. Qō vt factus
est: flama ex eis accensa est: sed ex
lumine quod refulsit ab altari:
consumpta est. ℭ Dominica. j.
mentis nouembrie. Sabbato pie
219 cedenti ad vesp̄r. cap. Bene.
135 dictus deus. Post. Magnus do
213 minus. Ad magnificat aūt. Ve
di dominum. ℭ Vlota q̄ a kalē.
nouembris vsque ad aduentum
ponuntur: ezechiel: daniel. & xij.
prophete minores: diebus dñicis
& feriis. ℟. Vidi dominum.
mittit in festo omnium sanctor.
Et si dies dñicus venerit pridie
kalen. nouembrie: de historia ma
chabeorum. s. Vdaperiat dñs.
per in festo omnium sanctor. ℟.
Vidi dominum. incipietur. Se
quenti vero die tres lectio. inci
pimus dicere diebus feſ. vsq; in
ceną dñi. Si festū oium sanctor
venerit die sabbati sequēti dñi
ca dicantur. viij. lcō. de ezechie
le. Si aūt alia festa fuerint nō incl
piatur in capite: sed a lcōnib⁹ feſ.
dñicalib⁹ pro dñice. reseruatis. Et
post pmā lcō. dicat. ij. ℟. Aspice.
Alia vero p hebdam dicantur.
Sede domine. responsorior post
duodecimum vs. Indicabo. cē.
que per hebdam sic dicantur. s.
ℭ Feſ. ij. dicātur. ℟. Indicabo
Deū peccatricē. Qui celorum.
ℭ Feria tertia dicantur. ℟. Do
cebo te. Ciuitatē istā. Indicabo.
ℭ Feſ. iiij. dicant. ℟. Deū pec
catricē. Qui celorum. Docebo te.
ℭ Feſ. v. dicant. ℟. Ciuitatem
istā. Indicabo. Deum peccatricē.
ℭ Feſ. vj. dicantur. ℟. Qui ce
lorum. Docebo te. Ciuitatē istam.
ℭ Sabbato dicantur. ℟. Indi
cabo. Deū peccatricē. Qui celorū
ℭ Incipit ezechiel prophe. s. l.
Et factum est in trigesimo
anno: in quarto mense: in
quinta mensis: cum essem in me
dio captiuorum: iuxta flumē cho
bar: aperti sunt cel: & vidi visio
nes dei: in quinta mensis: ipse
est annus quintus transmigra
tionis regis ioachim: factum est
verbum domini ad ezechiel filiū
buzi sacerdotem in terra chal
deorum: secus flumē chobar. ℟.
Vidi dñm sedentē sup soliū eccl
sium & circumdatum: & plena erat oia
terra maiestate eius. Et ea q̄ fuit

ipso erāt:replebāt tēplū. ℣. Seraphin stabāt super illud:sex ale vni:t sex ale alteri.Et. Lcō.iij.

ET facta est super eum ibi manus domini.Et vidi:t ecce ventus turbinis veniebat ab aglone: t nubes magna:t ignis inuoluens:t splendor in circuitu eius. Et de medio eius quasi species electri:id est de medio ignis. ℟. Aspice domine de sede sancta tua: t cogita de nobis: inclina deus meus aurem tuā:t audi. Aperi oculos tuos:t vide tribulationem nostram. ℣. Qui regis israel intende:qui deducis velut ouem ioseph:qui sedes super cherubin. Aperi. Lcō.iij.

ET in medio eius similitudo quatuor animalium: t hic aspectus eorum: similitudo hominis in eis. Et quatuor facies vni:t quatuor penne vni:t pedes eorum pedes recti:t planta pedis eorum quasi planta pedis vituli: t scintille quasi aspectus eris candentis. ℟. Aspice dñe: quia facta est desolata ciuitas plena diuitijs: sedet in tristitia dña gentiū. Nō est q̄ consolet eā:nisi tu deus. ℣. Plorans plorauit in nocte:t lachryme ei⁹ in maxillis eius. Non. Lcō.iij.

ET manus hominis sub pennis eorum in quatuor partibus.Et facies t pennas p quatuor partes habebant; iungebatq̄ erāt pēne eor̄ alterius ad alterū. Non reuertebant cum incederent:sed vnumquodq̄ ad faciem suaz gradiebat. ℟. Sup muros tuos hierusalē:cōstitui custodes. Tota die t nocte nō tacebūt laudare nomen dñi. ℣. Qui reminiscimini domini: ne taceatis: t ne detis silentium ei. Tota. Lcō.vj.

SImilitudo autem vultus eorum: facies hominis: t facies leonis:a dextris ipsorum quatuor.Facies autem bouis a sinistris ipsorum quatuor: t facies aquile desuper ipsorum quatuor:t facies eorum t penne eorum extente desuper. ℟. Munro tuo inexpugnabili circūcinge nos domine:t armis tue potētie protege nos semp.Libera dñe deus israel clamantes ad te. ℣. Erue nos in mirabilibus tuis:t da gloriam nomini tuo.Libera. Lcō.vj.

QVe penne singulorū iungebant; t dum tegebant corpora eor̄.Et vnūquodq̄ eorum coram facie sua ambulabat. Ubi erat impet⁹ spūs:illuc gradiebant: nec reuertebant cum ambularent. ℟. Sustinuim⁹ pacem:t non venit:quesiuimus bona:t ecce turbatio:cognouimus domine peccata nostra.Non in perpetuum obliuiscaris nos. ℣. Peccauimus:impie egimus:iniquitatem fecimus in omnem iustitiam tuam.Non. Lcō.vij.

Et similitudo animaliū: et aspectus eorum: quasi carbonum ignis ardentium: et quasi aspectus lampadarum. Hec erat visio discurrēs in medio animaliū: splendor ignis: et de igne fulgur egrediens. ℟. Misit dominus angelum suū: et conclusit ora leonum: et non me contaminauerunt. Quia coram eo iustitia inuenta est in me. ℣. Misit deus misericordiam suam et veritatem suā: animam meam eripuit de medio catulorum leonum. Quia. ℣. Gl. Et animalia ibāt et reuertebantur: in similitudinem fulguris coruscantis. Cumq; aspicerē animalia: apparuit rota una super terram iuxta animalia: habens quatuor facies. Et aspectus rotarum: et opus earum: quasi visio maris: et una similitudo ipsarum quatuor. Et aspectus earū et opera: quasi sit rota in medio rote. ℟. Angustie mihi sunt undiq;: et quid eligam ignoro. Melius est mihi incidere in manus hominum: q̄m reliquere legem dei mei. ℣. Si enim hoc egero: mors mihi est: si autem non egero: non effugiam manus vestras. Deus. ℟. Laudabilis populus: quem dñs exercituum benedixit dicens: opus manuū meaꝝ tu es hereditas mea Israel. ℣. Beata gens cui⁹ est dominus deus eius: populus electus in hereditatem. Israel. ℟. Redemit dominus populum suum: et liberauit eos: et venient et exultabunt in monte sion. Et gaudebunt de bonis domini: super frumento vino et oleo: et vltra non esurient. ℣. A fructu frumenti vini et olei sui: multiplicati sunt. Et. ℟. A facie furoris tui deus: conturbata est omnis terra: sed tu domine miserere. Et ne facias consummationem. ℣. Conuerte nos deus salutaris noster: et auerte iram tuam a nobis. Et. ℟. Fluctus tui super me transierunt: et ego dixi: expulsus sum ab oculis tuis. Putas videbo templum sanctum tuum? ℣. Abyssus vallauit me: et pelagus cooperuit caput meū. Putas. ℟. Indicabo tibi homo qd sit bonum: aut quid dñs requirat a te. Facere iudicium et iustitiam: et solicite ambulare cum deo tuo. ℣. Religio munda et immaculata apud deum et patrem hec est. Facere. ℟. Genti peccatrici: populo pleno peccato miserere. Domine deus. ℣. Esto placabilis super nequitiam populi tui. Domine. ℟. Qui celorum pstines thronos: et abyssos intueris: domine rex regum: montes ponderas: terram palmo concludis. Exaudi nos deus in gemitibus nris. ℣. Nō enim in iustificationibus nostris prosternimꝰ preces nras ante faciem tuā: sed in miserationibus tu-

10

11

12

13

14

15

16 tuis multis. Ex. ℟. Docebo te q̄ ventura sunt populo tuo in nouissimis diebus: et annunciabo tibi quod expressum est in scriptura veritatis. Et nemo est adiutor meus in oibus his: nisi michael archangelus: princeps vester. ℣. Ex die qua posuisti cor tuum: vt affligeres te in conspectu domini: exaudita sunt verba tua: et ego veni ppter sermones tuos.

17 Et. ℟. Ciuitatem istam tu circunda domine: et angeli tui custodiant muros eius. Exaudi dñe populum tuum cum misericordia. ℣. Auertatur obsecro furor tuus domine a populo tuo: et a ciuitate sancta tua. Exau. Dñe dicendo per hebdomadā ad magni. Vidi dominum sedentē super solium excelsum et elevatū: et plena erat omnis terra maiestate eius: et ea que sub ipso erant: replebant templum. Kyrie. Aspice dñe: quia facta est desolata ciuitas plena diuitijs: sedet in tristitia domina gentium: non est qui consolet eam: nisi tu deus noster. Kyrie. Muro tuo inexpugnabili circūcinge nos dñe: et armis tue potentie protege nos semp: deus noster. Sabbā. Super muros tuos hierusalem: cōstituti custodes: tota die et nocte nō tacebunt: laudare nomen domini. Sabbā. Sustinuimus pacem: et nō venit: q̄siuimus bona: et ecce turbatio: cognouimus dñe peccata nostra: non in perpetuum irascaris nobis deus israel. Sabbā. Qui celorum conscendis thronos: et abyssos intueris domine rex regum: montes ponderas: et terram palmo pcludis: exaudi nos dñe in gemitibus nris. ℣ Alia dominica mensis nouem. Lcō. j.

Per quatuor partes earū ibant: et nō reuertebant cū ambularent. Statura quoq; erat rotis: et altitudo: et horribile aspectus: et tota corpus plenum oculis in circuitu ipsarum quatuor. Cumq; ambularent animalia: ambulabant pariter et rote iuxta ea. Ezechiel. j. d

Lcō. ij.

Et cum eleuarentur animalia de terra eleuabant pariter et rote. Quocūq; ibat spūs: illuc eum te spiritu: et rote pariter eleuabant sequentes eum. Spūs enim vite erat in rotis. Cum euntibus ibant: et cum stantibus stabant: et cum eleuatis a terra pariter eleuabant: et rote sequentes ea: quia spūs vite erat in rotis. Lcō. iij.

Et similitudo super capita animalium firmamenti: quasi aspectus crystalli horribilis: et extenti super capita eorum desuper. Sub firmamento autem penne eorum recte alterius ad alterum. Unumquodq; duabus alis velabat corpus suum: et alterum similiter velabatur. Lectio quarta.

Et audiebam sonum alarum: quasi sonum aquarum multarū: quasi sonum sublimis dei. Cum ambularēt quasi sonus erat multitudinis: vt sonitus castrorum. Cumq; starent: demittebātur pēnę eorum. Nam cum fieret vox super firmamentum: quod erat super caput eorum: stabāt: & submittebant alas suas. Lectio.v.

Et super firmamentum: quod erat imminens capiti eorum: quasi aspectus lapidis saphiri: similitudo throni. Et super similitudinem throni: similitudo quasi aspectus hominis desuper. Et vidi quasi speciem electri: velut aspectum ignis intrinsecus eius p circuitū: a lūbis eius: & desup. Et a lūbis eius vsq; Lectio.vi.

deorsum: vidi quasi speciem ignis splendentis in circuitu: velut aspectus arcus cū fuerit in nube in die pluuie. Hic erat aspectus splēdoris per gyrum. Hec visio similitudinis glorie dei: & vidi: & cecidi in faciem meam & audiui vocem loquentis & dixit ad me. Fili hominis sta super pedes tuos: & loquar tecum. Lectio.vij.

Et ingressus est in me spūs: postq; locutus est mihi: & statuit me supra pedes meos. Et audiui loquētē ad me: & dicentē. Fili hois mitto ego te ad filios israel ad gētes apostatrices: q̄ recesserūt a me p patres eorum prauari. Lectio.viij.

cati sunt pactus mei vsq; ad diē hāc: & filij dura facie: & indomabili corde sunt: ad quos ego mitto te. Et dices ad eos. Hec dicit dominus deus: si forte vel ipsi audiant: & si forte quiescāt: quia domus exasperans est. ¶ Finis domus nimicis mēsis nouembris. Incipit daniel prophēta. Lectio.j.

Anno tertio regni ioachim regis iuda: venit nabuchodonosor rex babylonis hierusalem: & obsidit eam. Et tradidit dominus in manu eius ioachim regem iuda: & partem vasorum domus domini. Et asportauit ea in terrā sennaar: in domū dei sui: & vasa intulit in domum thesauri dei sui. Lectio.ij.

Et ait rex asphanaz preposito eunuchorum: vt introduceret de filijs israel: & de semine regio: & tyrannorū pueros: in quibus nulla esset macula: decoros forma: & eruditos omni sapientia: cautos scientia: & doctos disciplina: & qui possent stare in palatio regis vt doceret eos literas: & linguam chaldeorum. Lectio.iij.

Et constituit eis rex annonam per singulos dies de cibis suis: & de vino vnde bibebat ipse: vt enutriti tribus annis: postea starent in conspectu regis. Fuerūt ergo inter eos de filijs iuda: daniel ananias misael & azarias.

Et imposuit eis pre- Lectio.iiij.

positus eunuchorum nomina: daniel balthasar: & ananie sidrach: misaeli misac: & azarie abdenago. Proposuit autem daniel in corde suo: ne pollueretur de mēsa regis: neq; de vino potus eius. Et rogauit eunuchorum prepositum ne contaminaretur. L.v.

Dedit autem deus danieli gratiam & misericordiam in conspectu principis eunuchorum. Et ait princeps eunuchorum ad danielem. Timeo dominum meum regem: qui constituit vobis cibū & potum. Qui si viderit vultus vestros maciliētiores pre ceteris adolescētib⁹ coetus vestris: cōdēnabitis caput meum regi. L.vi.

Et dixit daniel ad balthasar: quem cōstituerat princeps eunuchorum super daniel ananiā misael & azariā. Tenta nos obsecro seruos tuos diebus decem: & dentur nobis legumina ad vescēdū: & aque ad bibendum. L.co.vij.

Et contēplare vultus nostros: & vultus puerorum qui vescuntur cibo regio: & sicut videris, facies cum seruis tuis. Qui audito sermone huiusce modi: tentauit eos diebus decē. Post dies autem decem: apparuerūt vultus eorum meliores & corpulētiores pre omnibus pueris qui vescebātur cibo regio. Lectio.viij.

Porro balthasar tollebat cibaria: & vinum potus eorum: dabatq; eis legumina. Puero autem his dedit deus scientiam & disciplinam in omni libro & sapiētia. Danieli autē intelligentiam omnium visionum & somniorum.

¶ Anno. mensis. Lectio.j.

In anno secundo regni Danielis nabuchodonosor: vidit lio.ij. nabuchodonosor somniū & conterritus est spiritus eius: & somnium eius fugit ab eo. Percepit ergo rex: vt conuocarentur arioli: & magi: & malefici: & chaldei: vt indicarent regi somnia sua. Lectio secundus.

Qui cum venissent: steterūt coram rege. Et dixit ad eos rex. Vidi somnium: & mente cōfusus ignoro qd viderim. Respōderūtq; chaldei regi syriace: Rex in sempiternum viue. Dic somnium seruis tuis: & interpretationem eius indicabimus. Lectio.iij.

Et respondens rex dixit chaldeis. Sermo recessit a me: nisi indicaueritis mihi somnium: & coniecturam eius: peribitis vos: & domus vestre publicabuntur. Si autem somnium & coniecturam eius narraueritis mihi: premia & dona & honorē multum accipietis a me. Somnū igit & interpretationem eius indicate mihi. Respondērūt scō atq; dixerunt. Rex somnium dicat seruis suis: & interpretationē illius indicabim⁹. Respōdit rex: & ait:

Certe homi ga tps redimitis: ſi entes: qđ receſſerit a me ſermo. S i ergo ſomnium nō in- L.v. dicaueritis mihi: vna eſt de vobis ſentētia: quod interpretationem quoq; fallace & receptione plenam cōpoſueritis: vt loquamini mihi donec tēpus pterāſeat. Sōnium itaq; dicite mihi: vt ſciam qđ interpretationem quoq; eius veram loquamini. Lectio.vi. R eſpondētes ergo chaldei coram rege dixerunt: Mō eſt homo ſuper terrā: qui ſermonē tuū rex poſſit implere: ſed neq; regum qſquā magnus & potēs: verbū hu iuſcemodi ſciſcitatur ab oi ariolo & mago & chaldeo. Lectio vij. S ermo enim quem tu rex queris grauis eſt: nec reperiet qſq;: q indicet illum in cōſpectu regis exceptis dijs: quorum nō eſt cuz hominibus querſatio. Quo audito: rex in furore & in ira magna precepit: vt perirēt omnes ſapiētes babylonis. Lectio.viij. Et egreſſa ſententia: ſapientes interficiebātur. Querebāturq; daniel & ſocij eius: vt perirent. Tūc daniel regſuit de lege atq; ſententia ab aroich principe militie regis: qui egreſſus fuerat ad interficiēdos ſapiētes babylonis.

¶ Incipiūt prophete minores. dicendi diebus feſ. Et in omnibus prophetis qſi legūtur in ecclīa diebus feſt, tātū in fine nō debet dici. Tu autem domine. feda Hec dicit dñs: conuertimini ad me & ſalui eritis. Daniel excepto

¶ Incipit Oſee ppheta.i.L.ſ.

Verbū domini quod factum eſt ad oſee filium beeri: in diebus ozie: ioathā: achaz: & ezechie regū iuda: & in diebꝰ ieroboā filij ioā regis iſrael. ¶ Principiū loquēdi dño in oſee. Et dixit dñs ad oſee. Vade ſume tibi vxorē fornicationis & fac tibi filios fornicationū: qa fornicās fornicabit terra a dño. Et abijt: & acepit gomer. L.ij. filiā debelaim. Et pcepit: & pperit ei filium. Et dixit dominus ad eum. Voca nomen eius iezrael. Quoniam adhuc modicum: & viſitabo ſanguinem iezrael ſuper domum hieu: & quieſcere faciam regnum domus iſrael. Et in illa die conteram arcum iſrael in valle iezrael. Lectio.ij. Et concepit adhuc: & pperit filiam. Et dixit ei: Voca nomen eius abſq; miſericordia: quia nō addam vltra miſereri domui iſrael: ſed oblitione oblituſcar eorum: & domui iuda miſerebor: & ſaluabo eos in dño deo ſuo: & nō ſaluabo eos in arcu & gladio & bello & in equis & in equitibus.

¶ Incipit ioel ppheta ſecūdus

Verbum dñi L ectio.ſ. qđ factum eſt ad ioel filium phatuel. Audi

te hoc senes: & auribus percipite omnes habitatores terre: si factum est istud in diebus vestris: aut in diebus patrum vestrorum. Super hoc filijs vestris narrate: & filij vestri filijs suis: & filij eorum generationi altere. Lectio.iij.

Residuum eruce comedit locusta: & residuum locuste comedit bruchus: & residuum bruchi comedit rubigo. Expergescimini ebrij: & flete: & ululate omnes q bibitis vinum in dulcedine: quia periit ab ore vestro. Lectio.iij.

Gens enim ascendit super terram meam: fortis & innumerabilis. Dentes eius vt dentes leonis: & molares eius vt catuli leonis. Posuit vineam meā in desertū: & ficum meam decorticauit. Nudans spoliauit eam: & proiecit: albi facti sunt rami eius. ¶ Incipit amos prophete.iij. Lectio.j.

Verba amos: qui fuit in pastoralibus thecue: que vidit super israel: in diebus ozie regis iuda: & in diebus ieroboam: filij ioas regis israel: ante duos annos terremotus. Et dixit dominus de sion rugiet: & de hierusalem dabit vocem suam. Lectio secunda.

Et luxerunt speciosa pastorum: & siccatus est vertex carmeli. Hec dicit dominus. Super tribus sceleribus damasci: & super quatuor non conuertā eū eo qđ triturauerit in plaustris ferreis galaad. Lectio.iij.

Et mittam ignē in domum hazael: & deuorabit edes benadab. Et cōteram vectem damasci: & disperdam habitatorez de cāpo idol: & tenentem sceptrum de domo voluptatis: & trāsferetur populus syrie cirenē: dicit dñs. ¶ Incipit abdias prophete.iij. Lec.j.

Hec dicit dominus deus ad edō. Auditum audiuimus: a domino: & legatum ad gentes misit. Surgite: & consurgamus aduersus eum in prelium. Ecce parvulū te dedi in gentibus: cōtemptibilis tu es valde. Lec.ij.

Superbia cordis tui extulit te habitātē in scissuris petrarū: exaltāte solium tuū. Qui dicis in corde tuo. Quis detrahet me in terram? Si exaltatus fueris vt aquila: & si inter sydera posueris nidū tuū inde detrahā te dicit dñs. Lec.iij.

Si fures introissent ad te: si latrones per noctē: quō obticuisses. Nōne furati essent sufficientia sibi? Si vindemiatores introissent ad te: nunquid saltem racemos reliquissent tibi? Quō scrutati sunt esau: inuestigauerunt abscōdita eius? Usq; ad terminū emiserunt te. ¶ Incipit Jonas prophete.v. Lectio.j.

Et factus est verbum domini ad ionā filiū amathi: dicēs, Surge: & vade in niniuem ciuitatē

bēz eiusdē grādē:t ꝑdica in ea: qz ascēdit clamoz malicie eius cō rā me. Et surrexit ionas vt fugeret in tharsis a facie dñi. ℣. ℟. Et descēdit iopem:t inuenit nauem euntem in tharsis:t dedit eis naulum:t descendit in eam: vt iret cum eis in tharsis a facie domini. Dominus autem misit ventum magnum in mare:t facta est tempestas magna in mari:t nauis periclitabat cōteri. ℣. ℟. Et naute timuerunt:t clamauerunt viri ad deum suum. Et miserunt vasa que erāt in naui in mare:vt alleuiaretur ab eis. Et ionas descēdit ad interiora nauis:t dormiebat sopore graui. ℣ Incipit michees prophēta. vj. Lcō. j.

Verbum domini quod factum est ad micheam morasthitem: in diebus ioathā:achaz:t ezechie regum iuda:quod vidit super samariam t hierusalem. Audite oēs ppli:t attendat terra:t plenitudo eius: t sit dñs deus vobis in testem:dominus de templo sancto suo. ℣. ℟. Quia ecce dominus egredietur de loco suo:t descēdet:t calcabit super excelsa terre. Et cōsument mōtes subtus eū:t valles scindēdentur: sicut cera a facie ignis:sicut aq̄ q̄ decurrunt in precepe. ℣. ℟. In scelere iacob omne istud:t in peccatis domus israel. Quod scelus iacob? Nonne samaria? Et que excelsa iuda? Nonne hierusalem? Et ponam samariaz quasi aceruum lapidum in agroz cum plantatur vinea. ℣ Incipit naum prophe. vij. Lectio. j.

Liber visionis naum elcesei. Deus emulator:t vltiscens dominus. Ultiscens dominus:t habens furorem. Ultiscens dominus in hostes suos:t irascens ipse inimicis suis. ℣. ℟. Dominus patiens:t magnus fortitudine:t mundare non faciet innocentem. Dominus in tēpestate turbine vie eius:t nebule puluis pedum eius. Increpans mare:t exiccans illud:t omnia flumina ad desertū redu cēs: Infirmat⁹ est basan t carmelus:t flos libani elanguit. ℣. ℟. Montes commoti sunt ab eo:t colles desolati sunt. Et contremuit terra a facie eius:t orbis:t omnes habitantes in eo. Ante faciem indignationis eius quis stabit? t quis resistet in ira furoris eius? Indignatio eius effusa est vt ignis:t petre dissolute sunt ab eo. ℣ Incipit habacuch prophēta. viij. Lectio. j.

Onus quod vidit abacuch prophēta. Usque quo domine clamabo:t non exaudies? vociferabor ad te vim patiēs:t nō saluabis? Quare ostēdisti mihi iniquitatē t labo-

rem:videre predã ꝛ iniustitiã cõ
tra me?Et factum est iudicium ꝛ
contradictio potentioꝝ. Lcõ.ij.
Propter hoc lacerata est lex:ꝛ
non peruenit vsque ad finem iu
diciũ:quia impius preualet ad
uersus iustum:propterea egredi
tur iudicium peruersum. Aspici
te in gentibus:ꝛ videte:ꝛ admira
mini:ꝛ obstupescite:quia opus fa
ctum est in diebus vestris:qõ ne
mo credet:cum enarrabit. Lij.
Quia ecce ego suscitabo chal
deos:gentem amaram:ꝛ velocẽ:
ambulantem super latitudinem
terre:ꝛ possideat tabernacula
non sua. Horribilis ꝛ terribilis
est:ex semetipsa iudiciũ:ꝛ onus
eius egredietur. ¶ Incipit so
phonias pphete.ix. Lectio.i.
Verbũ domini quod fa
ctum est ad sophoniam
filium chusi:filij godo
lie:filij amasie:filij ezechie:in die
bus iosie:filij amon regis iuda.
Congregans cõgregabo omnia
a facie terre:dicit dominus. Lij.
Congregans homines et pe
cus:congregans volatilia celi
ꝛ pisces maris. Et ruine impio
rum erunt:ꝛ disperdam homines
a facie terre:dicit dominus. Et
extendam manum meam super
iudam:ꝛ super omnes habitato
res hierusalem. Lectio tertia.
Et disperdam de loco hoc nomi
na edituorum cum sacerdotibus:ꝛ
reliquias baal:ꝛ eos q adorãt su
per tecta militiã celi:ꝛ adorant ꝛ
iurant in domino:ꝛ iurãt in mel
chon:ꝛ q auertuntur de post ter
gum dñi:ꝛ q non quesierunt do
minum:nec inuestigauerunt eũ.
¶ Incipit aggeꝰ pphete.x. L.j.
In anno secundo da
rij regis perarum:in
mense sexto:in die vna
mensis:factum est verbum domi
ni in manu aggei pphete:ad zo
robabel:filiũ salathiel:ducẽ iuda
ꝛ ad iesum filiũ iosedech:sacer
dotem magnũ:dicẽs. Hec ait do
minus exercituũ dicẽs. Populꝰ
iste dicit. Nondũ venit tempus
domus domini edificande. L.ij.
Et factum est verbum domini in
manu aggei pphete dicẽs. Num
quid tempus vobis est:vt habite
tis in domibus laqueatis:ꝛ do
mus ista deserta? Et nunc hec di
cit dñs exercituum. Ponite cor
da vestra sup vias vestras. Lcõ.iij.
Seminastis multum:ꝛ intulistis
parum. Comedistis:ꝛ non estis
satiati. Bibistis:ꝛ non estis in
ebriati. Operuistis vos:ꝛ non
estis calefacti. Et qui mercedes
congregauit:misit eas in saccu
lum pertusum. Hec dicit domi
nus exercituum. ¶ Incipit za
charias pphete.vj. Lectio.i.
In mẽse octauo:in an
no secũdo darij regis:
factum est verbum do

mini ad zachariam filium bara-
chie filij addo: prophetam: di-
cens. Iratus est dominus super
patres vestros iracundia magna:
& dices ad eos. Hec dicit domi-
nus exercituum. Conuertimini
ad me: ait dominus exercituum: &
conuertar ad vos: dicit dominus
exercituum. Lectio secunda.
Nolite fieri sicut patres vestri: ad
quos clamabant prophete prio-
res dicentes: Hec dicit domi-
nus exercituum. Conuertimini
de viis vestris malis: & de cogita-
tionibus vestris pessimis. Et non
audierunt neque attenderunt ad
me: dicit dominus. Lectio. iii.
Patres vestri vbi sunt & prophe-
te? Nunquid in sempiternum vi-
uent? Verumtamen verba mea &
legitima mea que mãdaui seruis
meis prophetis: nunquid nõ có-
prehenderunt patres vestros? Et
conuersi sunt: & dixerunt. Sicut
cogitauit dominus exercituum fa-
cere nobis: scõm vias nostras &
scm adinuentiones nostras fecit
nobis. ℭ Incipit malachias p-
pheta duodecimus. Lectio pria.
Onus verbi domini ad
israel: in manu mala-
chie prophete. Dilexi
vos: dicit dominus. Et dixistis.
In quo dilexisti nos? Nonne fra
ter erat esau iacob dicit dñs:
& dilexi iacob: esau autem odio
habui? Et posui montes eius
in solitudinem: & hereditatem
eius in dracones deserti. Lcõ. ij.
Quod si dixerit idumea: destru-
cti sumus: sed reuertentes edifi-
cabimus que destructa sunt. Hec
dicit dominus exercituum, Ipsi
edificabunt: & ego destruam. Et
vocabuntur termini impietatis:
& populus cui iratus est domi-
nus vsque in eternum. Lcõ. iij.
Et oculi vestri videbunt: & vos
dicetis. Magnificetur dominus
super terminum israel. Filius ho-
norat patrem: & seruus dominum
suum timebit. Si ergo pater ego
sum: vbi est honor meus? Et si do-
minus ego sum: vbi est timor
meus? Dicit dominus exercituum
ad vos o sacerdotes: qui despici-
stis nomen meum. ℭ He sunt do-
minicales orationes: homilie:
euangelia: ãfie ad benedictus &
magnificat. Ab octa. pente. vsq;
ad aduẽtũ. ℭ Dominica. j. p̃t
octauam penteco. Olo.
Deus in te sperantium
fortitudo: adesto propi-
tius inuocatiõibus nris: & qz sine
te nihil potest mortalis infirmi-
tas: psta auxiliũ gre tue: vt in ere
quendis mandatis tuis: & volun-
tate tibi & actione placeamus.
Per dñm. Secundum lucam. 16 c
In illo tpe: Dixit iesus discí-
pulis suis parabolam hanc:
Homo quidam erat diues qꝫ in- 3 d
duebat purpura & bysso: & epula-

batur quotidie splendide. Et reliqua. Homilia beati gregorij pape. Lectio nona.

Nonnulli putant precepta veteris testamenti districtiora ee q̄ noui. Sed hi nimirū impromida consideratione falluntur. In illo enim non tenacia: sed rapina mulctatur. Ibi reo iniuste sublata: restitutione quadruplici punit. Hic autem diues ille: non reprehenditur abstulisse aliena: sed propria non dedisse. Lco. x.

Nec dicitur quia vi quempiam oppressit: sed quia in acceptis rebus se extulit. Hinc ergo hinc summopere colligendum est: qua pena mulctandus sit: qui aliena diripit: si inferni damnatione percutitur: qui propria non largitur. Lco vndecimo.

Nemo itaq; fratres charissimi securum se estimet dicens. Ecce aliena non diripio: sed concessa licēter rebus fruor: q; diues iste nō iccirco punit: qm̄ aliena abstulit: sed q; in acceptis rebus se, metipsum male dereliquit. Lxij.

Hoc quoq; fuit q; hunc in inferno tradidit quia in sua felicitate timidus non fuit: quia accepta dona ad vsum arrogantie inflexit: ga viscera pietatis ignorauit: quia peccata sua redimere: etiam cum sibi abundaret pretium: noluit. Scōm lucam.

In illo tempore; Dixit ihesus discipulis suis parabolam hanc. Homo quidam erat diues: qui induebatur purpura t bysso: t epulabatur quotidie splendide. Et erat quidam mendicus nomine lazarus: qui iacebat ad ianuam eius vlceribus plenus: cupiens saturari de micis: que cadebant de mensa diuitis: t nemo illi dabat. Sed t canes veniebāt: t lingebant vlcera eius. Factum est autem vt moreretur mendicus: t portaretur ab angelis in sinu abrahe. Mortuus est autem t diues: t sepultus est in inferno. Eleuans autem oculos suos: cum esset in tormentis: vidit abraham a longe: t lazarū in sinu eius. Et ipse clamans dixit. Pater abraham miserere mei: t mitte lazarum vt intingat extremum digiti sui in aqua: vt refrigeret linguam meam: quia crucior in hac flamma. Et dixit illi abraham. Fili recordare: quia recepisti bona in vita tua: t lazarus similiter mala. Nunc autem hic consolatur: tu vero cruciaris. Et in his omnibus: inter nos t vos chaos magnum firmatum est: vt hi qui volunt hinc transire ad vos: non possint: neq; inde huc transmeare. Et ait. Rogo ergo te pater: vt mittas eum in domum patris mei: habeo enim quinq; fratres: vt testetur illis: ne t ipsi veniant in locum hunc

tormentorum. Et ait illi abrahã. Habent moysen t prophetas: audiant illos. At ille dixit. Non pater abraham: sed si quis ex mortuis ierit ad eos: penitentiam agent. Ait autem illi. Si moysen t prophetas non audiunt: neque si quis ex mortuis resurrexerit credent. ℟. Amen. Ad ꝑdictus añia. Homo quidam erat diues: qui induebatur purpura t byssso: t epulabatur quotidie splendide: t erat quidam mendicus: nomine laçarus: qui iacebat ad ianuaz eius: vlceribus plenus cupiens saturari de micis: que cadebant de mensa diuitis: t nemo illi dabat: sed t canes veniebant: t lingebant vlcera eius: alleluia. Ad mãt añia. Rogo te pater: vt mittas laçarũ in domuz patris mei: habeo enim quinq; fratres: vt testetur illis: ne t ipsi veniant in locum hunc tormentorum: alleluia. ℣. Deus in te. ℣ Dominica. ij. post octa. pente co. fiat officium prime dominice vt dictum est in rubrica vsq; ad ve sper. capitulũ. Benedict' dñs. ℟. Dominus qui eripuit. Hym. ℣ Iur. ℣. Vespertina. Ad mãt añia Cognouerũt omnes. ℣.

Sancti nominis tui domine timorez pariter t amorem: fac nos habere perpetuum: quia nunquam sua gubernatione destituis: quos in soliditate tue dilectionis instituis. Per. Secundum lucam. 14

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis similitudinez hanc: Homo quidam fecit cenã magnam: t vocauit multos: t misit seruum suum hora cene dicere inuitatis: vt venirent. t reliqua. Hom. ꝑcati gregorii pape. ℣. ix.

Hoc distare fratres charissimi inter delitias corporis t cordis solet: q; corporales delitie cum non habentur: graue in se desiderium accendunt. Cum vero aude eduntur: comedentem protinus in fastidium p saturitatem vertunt. Lectio. ℣. At contra spirituales delitie cuz non habentur: in fastidio sunt: cum vero habentur: in desiderio. Tantoq; a comedente amplius esurium: quanto t ab esuriente amplius comeduntur. In illis appetitus plz: experientia displicet. In istis appetit' vilis est: t experientia magis placet. ℣. In illis appetitus saturitatem: saturitas fastidium generat. In istis autem appetitus saturitatẽ: saturitas appetitum parit. Augent enim spiritales delitie: desiderium in mente: dum saciant quia quanto magis earum sapor percipitur: eo amplius cognoscitur quod auidius ametur. ℣. Et ideirco non habite amari non possunt: quia earum sapor

ignorat. Quis enim amare valet: quod ignorat? Vnde psalmista nos admonet dicens. Gustate et videte: quã suauis est dominus. Ac si aperte dicat. Suauitatem eius nõ cognoscitis: si hũc non gustatis. Secundũ lucam.

In illo tpe: dixit ihesus discipulis suis parabolã hanc. Homo quidam fecit cenam magnam: et vocauit multos. Et misit seruum suum hora cene dicere inuitatis: vt venirent: quia iam parata sunt omnia. Et ceperunt omnes simul excusare. Primus dixit. Villam emi: et necesse habeo exire: et videre illam: rogo te habe me excusatum. Et alius dixit. Juga boum emi quinque: et eo probare illa: rogo te habe me excusatum. Et alius dixit. Uxorem duxi: et ideo non possum venire. Et reuersus seruus: nunciauit hec domino suo. Tunc iratus paterfamilias dixit seruo suo. Exi cito in plateas et vicos ciuitatis: et pauperes ac debiles: ecos et claudos introduc huc. Et ait seruus. Domine factum est vt imperasti: et adhuc locus est. Et dixit dominus seruo. Exi in vias et sepes: et cõpelle intrare: vt impleatur domus mea. Dico autem vobis: quod nemo virorum illorum qui vocati sunt: gustabit cenam magnam. Ad hui. alia. Homo quidam fecit cenam magnam: et vocauit multos: et misit seruum suum hora cene dicere inuitatis: vt venirent: quia iam parata sunt omnia: alleluia. Ad magnificã. Exi cito in plateas et vicos ciuitatis: et pauperes ac debiles: ecos et claudos: compelle intrare: vt impleatur domus mea: dicit dñs. Sio. Sãcti nois. Dñica.iij. post octa. penteco. Oratio.

OPrecationem nostram quesumus domine benignus exaudi: et quibus supplicandi prestas affectũ: tribue defensionis auxiliũ. Per dominum. Secundum lucam.

In illo tpe. Erant appropinquãtes ad ihesum publicani et peccatores: vt audirẽt illũ. et rel. Homi. beati gregorij pape. Euã.

Audistis in lectione euangelica fratres mei: quia peccatores et publicani accesserunt ad redemptorẽ nr̃m: et non solũ ad colloquẽdũ: sed et ad conuescendũ recepti sunt. Quod videntes pharisei indignati sunt. Luc. xv. Ex quare colligite: quia vera iustitia compassionem habet: falsa autem iustitia indignationem

quãuis ꝛ iusti soleant recte peccatoribus indignari. Sed aliud est quod agitur typo superbie: aliud zelo discipline. Lecno.n. Odedignantur etenim: sed non dedignantes desperant: sed non desperantes persecutionem commouent: sed amantes. Quia ꝛ si forte increpationes per discipli. nam exaggerant: intus tamẽ dulcedinem per charitatem seruãt. Preponunt sibi in animo ipsos plerunque quos corrigunt: meliores quoque existimant eos quos iudicant. Lecno.xij. Quod videlicet agẽtes: ꝛ p disciplinam subditos: ꝛ per humilitatẽ custodiunt seipsos. At cõtra hi q̃ falsa iustitia superbire solẽt: quosq; ceteros despiciũt; nulla infirmãtibus misericordia condescendunt: ꝛ quo se peccatores esse non credunt: eo deterius peccatores fiunt. Secundum lucam,

In illo tempore: Erant appropinquantes ad iesum publicani ꝛ peccatores: vt audirẽt illũ. Et murmurabãt scribe ꝛ pharisei dicẽtes. Quia hic peccatores recipit; ꝛ manducat cum illis. Et ait ad illos parabolam istam: dicens. Quis ex vobis homo qui habet centum oues: ꝛ si perdiderit vnam ex illis: nõne dimittit nonaginta nouem in deserto: ꝛ vadit ad illam que perierat donec inueniat illam? Et cũ inuenerit eã; imponit in humeros suos gaudens: ꝛ veniens domũ; conuocat amicos ꝛ vicinos: dicẽs. Congratulamini mihi: quia inueni ouem meam: que perierat. Dico vobis: q̃ ita gaudium erit in celo super vno peccatore penitentiam agente: q̃ sup̃a nonaginta nouem iustis; qui non indigent penitentia. Aut que mulier habens dragmas decem: ꝛ si perdiderit dragmam vnam: nonne accendit lucernam: ꝛ euerrit domum: ꝛ querit diligenter: donec inueniat? Et cum inuenerit: conuocat amicas ꝛ vicinas: dicens. Congratulamini mihi: quia inueni dragmã quam perdideram? Ita dico vobis: gaudium erit corã angelis dei sup̃ vno peccatore penitentiam agente. Ad hũc mo. Quis ex vobis homo: qui habet centum oues: ꝛ si perdiderit vnã ex illis: nonne dimittit nonaginta nouem in deserto: ꝛ vadit ad illam que perierat: donec inueniat eam? alleluia. Ad mgt eiꝰ. Que mulier habẽs dragmas decẽ; ꝛ si pdiderit dragmam vnam: nonne accendit lucernam: ꝛ euerrit do-

mum:& querit diligenter:donec inueniat? ¶ Dominica quarta post octauam penteco. Oratio.

PRotector in te sperantium deus: sine quo nihil est validum:nihil sanctum:multiplica super nos misericordiam tuam:vt te rectore te duce: sic transeamus per bona temporalia: vt non amittamus eterna. Per. Secundum lucam.

IN illo tempore:Dixit iesus discipulis suis.Estote misericordes:sicut & pater vester misericors est. & reliqua. Homilia venerabilis bede presbyteri.Lx.

HOc loco nobis nihil aliud precipi existimo:nisi vt ea facta que dubium est quo animo fiant:in meliorem partem interpretemur. Quod enim scriptum est:ex fructibus eorum cognoscetis eos & manifestius dictum est: que non possunt bono animo fieri: sicut sunt stupra:vel blasphemie: vel ebrietas: & siqua sunt alia: de quibus nobis iudicare permittitur. Lectio decima.

De genere aūt ciboꝝ:quia possunt bono animo & simplici corde:sine vitio concupiscentie: quibꝰ humanicibi indifferēter sumi: prohibet apostolus iudicari eos:q carnibus vescebant: & vinū bibebāt:ab eis q se huiusmodi alimentis temperabant. Lxj.

Qui manducat inquit:nō manducantem non spernat. Ex qui non manducat inquit: manducantem non iudicet. Ad hoc pertinet etiam illud:quod alio loco dicit. Nolite ante tempus iudicare: quoadusque veniat dominus:qui & illuminabit abscondita tenebrarum:& manifestabit cogitationes cordis. Lectio.xij.

Sunt ergo quedam facta media:que ignoramus quo animo fiant:quia bono & malo fieri possunt: de quibus temerarium est iudicare:maxime vt condemnemus. Dozum autem veniet tempus: vt iudicentur: cum dominus manifestabit abscondita tenebrarum:& manifestabit cogitationes cordis. Secundū lucam.

IN illo tempore:Dixit iesus discipulis suis.Estote misericordes:sicut & pater vester misericors est. Nolite condemnare:& non condemnabimini. Nolite iudicare: & non iudicabimini. Dimittite:& dimittetur vobis. Date:& dabitur vobis. Mēsuram bonam:& confertam:& coagitatā & superefluentem:dabunt in sinum vestrum. Eadē quippe mensura qua mensi fueritis:remetietur vobis. Dicebat autem illis & similitudinem. Nunquid potest cecus cecum ducere? Nonne ambo in foueam cadunt? Nō est discipulus super magistrum. Perfectus autem omnis erit:si sit si-

ent magister eius. Quid autem vides festucam in oculo fratris tui: trabem autem que in oculo tuo est:non p̃sideras? Aut quomodo potes dicere fratri tuo:frater sine ei̇ciam festucam de oculo tuo: ipse in oculo tuo trabem non vides?Hypocrita ei̇ce primum trabem de oculo tuo:& tunc perspicies vt educas festucam de oculo fratris tui. Ad bñs antiphona. Estote ergo misericordes: sicut & pater vester misericors est: alleluia. Ad magnificãa. Nolite iudicare:vt non iudicemini:in quo enim iudicio iudicaueritis: iudicabimini: dicit dominus. Oratio. Protector.

¶ Dominica quinta post octauam penteco. Oratio.

Da nobis quesumus domine:vt & mundi cursus pacifice tuo ordine dirigat:& ecclesia tua:tranquilla deuotione 5 a letetur.per. Secundum lucam.

In illo tempore:Cum turbe irruerent ad iesum: vt audirent verbũ dei:& ipse stabat secus stagnum geneçareth. & rel. Hom.xxxvi.bede presby.Exi.

Stagnũ geneçareth idẽ dicunt esse:quod mare galilee:vel mare tyberiadis.Sz mare galilee ab adiacẽte prouincia dictum:mare tyberiadis a proxima ciuitate :que olim chenereth vocata:sed ab herode tetrarcha instaurata:in honorẽ tyberij cesaris: tyberias est appellata. Exp. Potro genecaria laci ipsius natura:quia crispantibus aquis:de se ipso sibi excitare auram perhibet:greco vocabulo quasi generare sibi auram dicitur. Neque enim in stagni motem sternitur aq̃:sed frequentibus auris spirãtibus agitatur:hausto dulcis: & ad potandum habilis. Lcõ.xi. Sed hebraice lingue cõsuetudine:ois aquarũ congregatio:siue dulcis:siue salsa:mare nuncupatur. Hic lacus interfluẽte iordane":septẽ p̃ centumquadraginta in longitudinem:& quadraginta extenditur in latitudine. Exp. Quia ergo per stagnum sine mare:presens seculum designat:dominus secus mare stat:postquam vite labentis mortalitatem deuincens: in ea qua passus est carne: stabilitatẽ perpetue gentis adiit. Turbarum conuentus ad eum: gentium in fide concurrentium typus est. Secundum lucam. 5 a

In illo tempore. Cum turbe irruerent ad iesum:vt audirent verbum dei:& ipse stabat secus stagnum geneçareth. Et vidit duas naues:stantes secus stagnum. Piscatores autem descenderant:& lauabant retia. Ascendens autem in vnam nauim que erat simonis:rogauit eum a terra reducere pusillum. Et sedens

cedebat de nauicula turbas. Et cessauit autem loqui: dixit ad simonem. Duc in altum: et laxate retia vestra in capturam. Et respondens simon dixit illi. Præceptor: per totam noctem laborantes: nihil cepimus: in verbo autem tuo laxabo rete. Et cum hoc fecissent: concluserunt piscium multitudinem copiosam. Rumpebatur autem rete eorum: et annuerunt sociis qui erant in alia naui: vt venirent: et adiuuarent eos. Et venerunt: et impleuerunt ambas nauiculas: ita vt pene mergerentur. Quod cum videret simon petrus: procidit ad genua iesu: dicens. Exi a me domine quia homo peccator sum. Stupor enim circumdederat eum: et omnes qui cum illo erant: in capturam piscium quam ceperant. Similiter autem iacobum et ioannem filios zebedei: q erāt socij simonis. Et ait ad simonem iesus. Noli timere: ex hoc iam eris homines capiens. Et subductis ad terram nauibus relictis omnibus: secuti sunt eum. Ad benedictus añia. Ascendēs iesus in nauim: et sedens: docebat turbas: alleluia. Ad magnificat añia. Præceptor: per totam noctem laborantes: nihil cepimus: in verbo autem tuo laxabo rete: alleluia. ¶ Dominica octaua post octa. pentecos. Oratio.

DEus qui diligentibus te bona inuisibilia præparasti: infunde cordibus nostris: tui amoris affectum: vt te in omnibus et super omnia diligentes: promissiones tuas quę omne desiderium superant: consequamur. Per. Scōm matthęū. 5 c

IN illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Amen dico vobis: nisi abundauerit iustitia vestra plusq̄ scribarum et pharisęorum: non intrabitis in regnum celorum. et reliqua. Homilia beati ioannis os aurei. Lcō. ix.

REprehenditur iustitia scribarum et pharisęorum: qui non fidei promissiōis diuine: sed humanam laudem: et seculi gloriā q̄rebāt: sicut habemus etem plum de illo pharisęo superbo et elato q vt illi videbat: iustitie sue merita preferens: impudenter se elato animo: ac superbis verbis in cōspectu dei iactabat. Lcō. x. 8 c

RETINEBANT ergo scribe et pharisei speciem iustitie: non vt deo placerent: sed vt famam humane glorie quererent: vt lucra temporalia mercarentur. Et ideo hortatur dominus: vt hanc famosam iustitiam laudis humane: operibus iustitie celestis: ac fidei meritis precedamus. Lectio. xij.

DEhinc sequitur. Audistis q dictum est antiquis: ne occidas: Et reliqua: vsque reus erit iudi

tio: Hoc est qđ dixit dominus. Non veni soluere legem: sed adimplere: id est quod minus erat addere; precepta scilicet legis in melius reformare. Lectio. vij. Unde & sanctus apostolus ait: Legem ergo destruimus p fidem? Absit: Sed legē statuim⁹. Rudi & duro pplo: legis tradita sunt mādata iustitie. Perfecto aūt & fideli pplo: euāgelica traduntur pcepta consummate fidei: & celestis iustitie. Secundus matheū.

In illo tpe: dixit iesus discipulis suis. Amē dico vobis: nisi abūdauerit iustitia vra plusq̄ scribarum & pharisęorū: non intrabitis in regnū celoꝝ: Audistis q̄ dictum est antiqs: non occides. Qui autem occiderit: reus erit iudicio. Ego autem dico vobis: quia omnis q̄ irascit fratri suo: reus erit iudicio. Qui autem dixerit fratri suo racha: reus erit concilio. Qui aūt dixerit fatue: reus erit gehēne ignis. Si ergo offers munus tuum ad altare: & ibi recordatus fueris: q̄ frater tuus habet aliquid aduersum te; relinque ibi munus tuum ante altare: & vade prius reconciliari fratri tuo: & tunc veniens offeres munus tuū. Ad hoc aūt. Audistis quia dictum est antiquis: non occides: qui autem occiderit: reus erit iudicio: alleluia. Ad magī alia. Si ergo offers munus tuum ad altare: & recordatus fueris q̄ frater tuus habet aliqđ aduersum te: relinque ibi munus tuū ante altare: & vade prius reconciliari fratri tuo: & tunc veniens offeres munus tuū: alleluia. Oio. Deus qui diligentibus. ℣ Dominica, vij. post octa. pentecō. Oratio. Deus virtutū: cuius est totum quod est optimum: insere pectoribus nostris amorem tui nominis: & presta in nobis religionis augmentum: vt que bona sunt nutrias: ac pietatis studio que sunt nutrita custodias. Per. Secundū marcum. ℣ In illo tpe: Cū turba multa esset cum iesu: nec haberēt quod manducarent: conuocatis discipulis suis: ait illis: & reliqua. Dñica. venerabi. beate pfōis. L. ix. ℣ In hac lectione: pfideranda est in vno eodemq̄ redemptore nro: distincta operū diuinitatis & humanitatis: atque errorē eruditis: qui vnaꝝ tantum in christo operationem dogmatizare presumit: procul a christianis finibus expellendus. Ad

Quis enim non videat hoc: q̄ super turbā miseretur dominus: ne vel in edia: vel vie longitudo labore deficiat: affectus esse t compassionem humane fragilitatis? Quod vero de septem panibus t paucis piscibus: quatuor milia hominum saturauit: esse opus virtutis diuine? Lectio.xi.

Mystice autem: hoc miraculo designatur: q̄ viam seculi presentis: aliter incolumes transire nequimus: nisi nos gratia redemptoris nostri: alimento sui verbi reficiat. Hoc vero typice inter hanc refectionem: t illaz quinq; panum ac duorum piscium distat: q̄ ibi litera veteris instrumenti speciali gratia plena esse signata est: hic autem noui veritas ac gratia testamenti: fidelibus ministranda monstrata est. Lcō.xij.

Sancta vtraq; refectio in monte celebrata est: vt aliorum euangelistarum narratio declarat: q; vtriusq; scriptura testamenti recte intellecta: altitudinē nobis celestium t p̄ceptorū cōmendat t premiorum. Secundū marcum.

In illo tempore: Cum turba multa esset cum iesu: nec haberent quod manducarēt: conuocatis discipulis ait illis. Misereor super turbam: quia ecce iam triduo sustinent me: nec habent quod manducent: t si dimisero eos ieiunos in domum suaz: deficient in via. Quidā enim ex eis de longe venerunt. Et respōderunt ei discipuli sui. Unde isto⁹ poterit quis hic saturare panibus in solitudine? Et interrogauit eos. Quot panes habetis? Qui dixerunt septem. Et precepit turbe discumbere super terram. Et accipiens septez panes: gratias agens fregit: t dabat discipulis suis: vt apponerent: t apposuerunt turbe. Habebant aut̄ t pisciculos paucos. Et ipsos benedixit: t iussit apponi. Et manducauerunt oēs: t saturati sunt. Et sustulerunt: quod superauerat de fragmentis: septez sportas: Erant aut̄ qui manducauerant: quasi quatuor millia: t dimisit eos. Ad hoc alia. Cum turba multa esset cum iesu: nec haberēt quod manducarent: conuocatis discipulis ait illis: misereor super turbam: quia ecce iaz triduo sustinent me: nec habēt q̄d manducent: alleluia. Ad magnificat. Misereor super turbā: q; iam triduo sustinent me: nec habent q̄d mādūcēt: t si dimisero eos ieiunos: deficient in via: alla. Sio. Deus q̄ diligētibus. ℣ Dominica octa. p̄ octa. pentecō. Sio.

Deus cuius prouidentia in sui dispositione non fallitur: te supplices exoramus: vt noxia cūcta submoueas: t omnia nobis profutu

fa pzecedas. Per

In Matthei.

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Attendite a falsis propheris: qui veniunt ad vos in vestimẽtis ouium: intrinsecus autem sunt lupi rapaces. Et reliqua. Homelia leccionis eiusdem.

Lectio.ix.

Prescius dominus: multos pseudo prophetas: ꝛ pseudo apostolos futuros esse: ne incauti ab huiusmodi per ignoranciam capiemur: prescia maiestate ante premonuit. Falsos enim prophetas omnes hereticos ostendit: qui inimici sunt fidei: ꝛ aduersarij veritatis.

Lectio.x.

Qui sub pellibus ouium: lupi rapiunt: idest qui perdite mentis doctrinam mortiferam: sub specie fidei ꝛ sanctitatis occultant: errozis tenebras vlamine luminis obumbrantes.

Lectio.xj.

De quibus ꝛ sanctus paulus in actibus apostolozum testatus est dicens: Ego scio quia post excessum meum intrabunt ad vos lupi graues: non parcentes gregi. Et ex vobis ipsis exurgent viri loquentes prauа. De quibus ꝛ in epistola sua ait. Et per dulces sermones seducent corda eoꝝ: qui sunt sine malicia.

Lectio.xij.

Et iterum. Sermo eozum sicut cancer serpit. Vos sanctus ioannes: non solum pseudo prophetas; sed etiam antichristos nuncupat dicens. Charissimi audistis quia antichristus venit: nunc autem multi facti sunt antichristi. Ex nobis exierunt: sed non fuerunt ex nobis.

Secundum

In illo tempore (mattheum. 7 c

Dixit iesus discipulis suis. Attendite a falsis prophetis: qui veniunt ad vos in vestimentis ouium: intrinsecus autẽ sunt lupi rapaces. A fructibus eorum cognoscetis eos. Numqd colligũt de spinis vuas: aut de tribulis ficus? Sic omis arbor bona fructus bonos facit: mala aũt arbor malos fructus facit. Nõ põt arbor bona fructus malos facere neq; arbor mala fructus bonos facere. Omnis arbor que nõ facit fructũ bonũ: excidet: ꝛ in ignẽ mittet Igit ex fructibus eoꝝ cognoscetis eos. Nõ omis q dicit mihi dñe dñe: intrabit in regnũ celorum: sed qui facit voluntatem patris mei: qui in celis est: ipse intrabit in regnum celorum. Ad benedictus añ Attendite a falsis prophetis: qui veniunt ad vos in vestimentis ouium: intrinsecus autem sunt lupi rapaces: a fructibus eoꝝ cognoscetis eos: alleluia. Ad magnificat anti. Non omnis qui dicit mihi domine domine: intrabit in regnũ celoꝝ: sed q facit voluntatẽ pris mei q in celis est: ipse intrabit in regnum celorum: alleluia. Ora.

Deus cuius proui. ¶ Dominica nona post octava pente. Oratio.

Largire nobis q̄sumus domine semper spiritū cogitādi que recta sunt ꝑ spiritū t agēdi: vt q sine te esse nō possimus: secūdum te viuere valeamus. Per. Secūdā Lu. 16 a

In illo tempore: Dixit ihesus discipulis suis: Homo quidam erat diues: qui habebat villicum: t hic diffamatus est apud illū: quasi dissipasset bona ipsius. Et reliqua. Homelia venerabilis bede oresbyteri. Lectio nona.

In villico quē dñs ejiciebat de villicatu: t laudauit eum quod in futurū sibi prospexerit: nō omnia ad imitandum sumere oportet. Non enim aut domino nostro in aliquo faciēda est fraus: vt de ipsa fraude elemosynas faciamus. Lectio decima. Ut eos a quibus recipi volumus in tabernacula eterna: tanquam debitores dei t domini nostri fas est intelligi: cum iusti t sancti significentur hoc loco: qui eos introducant in tabernacula eterna: qui necessitatibus suis terrena bona communicauerint. De quibus etiam dicit: qđ si quis alicui eorum calicem aque frigide dederit tantum in nomine discipuli: nō perdet mercedē suam. Lectio vndecima. Sed etiā ecōtrario dicūtur iste similitudines: vt intelligamus si laudari potuit ille a dño: q fraudē faciebat: quāto amplius placeāt dño deo opera nostra: si eius preceptū facimus: sicut etiā de iudice iniquitatis: q interpellabatur a vidua: comparatione ducit ad dēū: cui nulla ex pte iudex iniquus ꝓferēdus est. Lectio duodecima. Illici sane vocabulo dicimus eos: q pecunias habēt nō iā domino suo: sed aliene rei potius dispēsatores esse noscūtur. Qui si iusta huius seculi exēplū: sedulo si niende villicationis ac rationes reddende tēpus preuiderint: facile terrenorum omnium delectatione t dilectione nudati: plus sibi de amicis cōquirendis in futuro: quam de diuitijs in presenti colligendis prospicere curabunt. Secundum Lucam.

In illo tempore. Dixit ihesus discipulis suis parabolā hāc. Homo qdā erat diues: q habebat villicum. Et hic diffamatus est apud illum: quasi dissipasset bona ipsius. Et vocauit illum: t ait illi. Quid hoc audio de te? Redde rationem villicationis 16 b

me. Jā enīm nō poteris villicare. Aut aūt villicus intra se. Quid faciā quia dñs meus aufert a me villicationē. Fodere nō valeo: mēdicare erubesco. Scio qd faciaz: vt cū amotus fuero a villicatione; recipiant me in domos suas. Cōuocatis itaqz singulis debitoribus dñi sui: dicebat primo. Quātū debes dño meo? At ille dixit. Centū cados olei. Dixitqz illi: Accipe cautionē tuā: & sede cito: & scribe quinquaginta. Deinde alio dixit. Tu vero quātū debes? Qui ait. Centum choros tritici. Ait illi. Accipe literas tuas: & scribe octogita. Et laudauit dñs villicū iniquitatis: quia prudēter fecisset: quia filij huius seculi: prudentiores filijs lucis in generatione sua sunt. Et ego dico vobis. Facite vobis amicos de māmona iniquitatis: vt cū defeceritis: recipiant vos in eterna tabernacula. Ad bene. añs. Dixit dñs villico: quid hoc audio de te? redde rationē villicationis tue: alleluia: Ad magni. añs. Quid faciā: quia dñs meus aufert a me villicationem? fodere nō valeo: mēdicare erubesco: scio qd faciā: vt cū amot⁹ fuero a villicatōe: recipiant me in domos suas. Glo. Largif. ¶ Dominica .x. post octa. pente. Oratio.

PAteant aures misericordie tue domine precib⁹ supplicantium: & vt petentibus desiderata concedas: fac eos que tibi sunt placita postulare. Per. Secūd⁹ Lucā. 19 f

IN illo tempore: Cum appropinquaret iesus hierusalem: videns ciuitatem fleuit super illam. Et reliqua. Homelia beati gregorii pape. Lectio. ix.

SAncti euāgelij fratres charissimi lectionez: breui fi posuis volo sermōe pcurrere: vt illius in ea plurior detur intēto: q sciūt ex paucis multa cogitare: Quod flente domino: illa hierosolymorum subuersio describatur: que a tito & vespasiano romanis principibus facta est: nullus qui historiam eiusdem euersionis legit ignorat. Lectio decima.

Romani enim principes denuntiantur: dum dicitur. Quia venient dies in te: & circūdabunt te inimici tui vallo: & circundabūt te: & coāgustabūt te vndiqz: & ad terraz psternent te: & filios tuos: qui in te sunt. Lectio. xi.

Hoc quoqz qō additur: nō relinquent in te lapidē super lapidē: etiā ipsa id ciuitatis trāsmigratio restat. Quia dū nūc in eodē loco constructa est: vbi extra portā fuerat dominus crucifixus: prior illa hierusalē: vt dicitur sub dio fuit euersa. Lō duodecima. Qui ex q culpa euersiōi sue pena fuerit illata: subdit. Quia: eo q nō cognouerit tēpus visitationis tue:

Creator: qppe omniū p incarnationis suę mysteriū: hāc visitare dignatus est. Secundum Lucā.

19 f IN illo tempore. Cū appropinquaret ihesus hierusalē: videns ciuitatem: fleuit super illam: dicēs. Quia si cognouisses: & tu. Et quidem in hac die tua: que ad pacem tibi: nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis. Quia venient dies in te: & circūdabunt te inimici tui vallo: & circundabunt te: & coangustabūt te vndiq;: & ad terrā prosternēt te: & filios tuos: q in te sunt. Et nō relinquēt in te lapidē sup lapidē: eo quod nō cognoueris tēpus visitationis tue. Et ingressus in templum: cepit eiicere vendentes in illo: & ementes: dicēs illis. Scriptum est: quia domus mea domus orationis est: vos autem fecistis illam speluncam latronum. Et erat quotidie docens in templo. Ad benedictus antiphona. Cū appropinquaret dominus hierusalem: videns ciuitatem: fleuit super illam dicens: quia si cognouisses & tu: ga venēt dies in te: & circundabūt te inimici tui vallo: & circūdabūt te vndiq;: & coāgustabūt te: & ad terrā psternent te: eo qō nō cognoueris tēpus visitationis tue alleluia. Ad magnificat antiphona. Scriptum est enim: quia domus mea domus orationis est cunctis gentibus: vos autem fecistis illam speluncam latronum: & erat quotidie docens in templo: alleluia alleluia.

Oratio. Pateant. Dominica vndecima post octa. penteco.

OEus qui omni. Sis potentiam tuam: parce do maxime & miserando manifestas: multiplica super nos misericordiam tuam: vt ad tua promissa currentes: celestiū bonoum facias esse consortes. Per. Secundum Lucam:

18 b IN illo tempore. Dixit ihesus ad quosdam qui in se confidebant tanq̄ iusti: & aspernabantur ceteros: parabolā istā: dicēs. Duo homines ascenderunt in templum: vt orarent: vnus pharisēus: & alter publicanus: Et reliqua. Homelia venerabilis bede presbyteri. Lectio nona.

QUia parabolam dominus: qua semper orare & non deficere docebat: ita concluſit vt diceret: veniente iudice difficile fidem in terra reperiendā: ne qō sibi forte de superuacua fidei cognitione: vel etiam confessione blādiretur: mox altera iuncta parabola: diligētius ostendit: a deo fidei non verba examinanda: sed opera: inter que nimirū opera maxime regnat humilitas. Lcō. x:

Unde supra fidem cum grano sinapis minuto quidem: sed ex contritione flagranti comparet: quasi

quasi exponendo subiuntit. Cuz
feceritis oia q̃ precepta sunt dici
te:serui inutiles sumus. Lcó. xj.
Quicontra superbi:cũ nequaq̃
omnia:sed modicũ quid eozum
que precepta sunt faciant:nó so-
lum mox z̃ sua iustitia p̃sumut:
sed infirmos quosque z̃spiciũt:
atque ideo quasi fide inani cum
ozauerint non exaudiunt. Lr. xij.
Duo homines ascenderunt in
templum vt ozarent:vnus phar-
seus:t alter publicanus. Publi-
canus humili ozans ad illa p̃fa-
te vidue hoc est eccl̃ie mẽbra pti-
net:z̃ qbus supra dñ:Deus anté
nõ faciet vindictã electoz suoz
clamãtium ad se. Scõm lucam.
In illo tpe:Dixit iesus ad
quosdã:q in se confidebant
tãq̃ iusti:t spernabant ceteros:
parabolã istã dicens:Duo homi-
es ascenderũt in templũ vt ozarẽt:
vnus pharisseus:t alter publica-
nus. Pharisseus stans:hec apud
se ozabat. Deus gratias ago tibi:
qz nõ sum sicut ceteri homiũ:ra-
ptores:iniusti:adulteri:velut ẽt
hic publicanus. Jeiuno bis in
sabbato:decimas z̃ omnium que
possideo. Et publicanus a longe
stans:nolebat nec oculos ad celũ
leuare:sed percutiebat pectus suũ
dicens. Deus propitius esto mi-
hi peccatori:Amen dico vobis:
descendit hic iustificatus in do-
mum suã ab illo. Quia omnis q
se exaltat humiliabit:t q se humi
liat exaltabit. Ad dñs aũ. Duo
homines ascenderũt in tẽplũ vt
ozarẽt:vnus pharisseus:t alter pu
blicanus:descẽdit hic iustificatus
in domũ suã ab illo:alt. Ad mãt
aũ Stans a longe publicanus:
nolebat oculos ad celũ leuare:sz
percutiebat pectus suũ dicẽs:Deus
ppitius esto mihi peccatori:alla.
Ofo. Deus qui omnipotentiam.

℣ Dñica. xij. post octa. pen. Ofo.

Omnipotens sempiter
ne deus:qui abundan
tia pietatis tue:t meri-
ta supplicũ excedis t vota:effun
de super nos misericordiã tuam:
vt dimittas q̃ conscientia metuit:t
adijcias quod ozatio non presu-
mit. Per. Secundum marcum.
In illo tempore: Exiens ie-
sus z̃ finibus tyri:venit per
sydonem ad mare galilee: inter
medios fines decapoleos. t rel.
Homilia lectio. euãgij. Lcó. ix.
Decapolis est(vt ipso no-
mine probatur)regio de-
cem vrbium:trans iordanem:ad
orientem circa hippum t pellam
t gadilam:cõtra galileam. Lr.
Quod ergo dicitur:quia domi-
nus venit ad mare galilee:inter
medios fines decapoleos: non
ipsos fines decapolis cum intrasse
significat:neq̃ enim mare trans
nauigasse dicit:sed potius vsque
ad mare venisse:atque ad ipsum

peruenisse locum: qui medios fines decapolis: longe trans mare positos respiciebat. Lcō.xi. Et adducunt ei surdū t mutū: t deprecabant eū: vt imponat illi manū. Surdus t mutus est: qui nec aures audiendis dei verbis: nec os aperit ploquēdis. Lxii. Quales necesse est vt q log laz t audire diuina eloqa lōgo vsu didicerūt: dño sanādos offerāt. Quatenꝰ eos quos humana fragilitas nequit: ipse gfa sue dextre saluet. Secundum marcum.

In illo tempore: Exiens de finibus tyri: venit per sidonem: ad mare galilee inter medios fines decapoleos: Et adducunt ei surdū t mutū: t deprecabantur eum: vt imponat illi manum. Et apprehendens eum de turba seorsum: misit digitos suos in auriculas eius: t expuens tetigit linguam eius. Et suspiciens in celum: ingemuit: t ait illi. Effeta: quod est adaperire. Et statim aperte sunt aures eius: t solutum est vinculum lingue eius: t loquebatur recte. Et precepit illis: ne cui dicerent. Quanto autem eis precipiebat: tanto magis plus ꝓdicabant: t eo amplius admirabantur: dicentes. Bene omnia fecit: t surdos fecit audire: t mutos loqui. Ad dñm agna.

Dum trāsiret dñs per medios fines decapoleos; surdos fecit audire: t mutos loqui: alleluia. Ad magnificā. Bene omnia fecit: t surdos fecit audire: t mutos loqui alleluia. Oratio. Omnipotens sempiterne. ¶ Dominica decimaterciadecima post octauaꝫ penteco. Oratio.

Omnipotens t misericors deus: t cuius munere venit: vt tibi a fidelibus tuis digne t laudabiliꝫ seruiat: tribue qđ nobis: vt ad promissiones tuas: sine offensiōe curramus. Per. Secundus lucam.

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Beati oculi q̄ vident: que vos videtis. t rel. Exth. venerabil bede ꝓbi. Lix.

Non oculi scribarum t pharisey: qui corpus domini tantū videre: sed illi beati oculi: qui eius possunt cognoscere sacramenta. De qbus dr. Et reuelasti ea parvulis. Beati oculi parvulorum: quibus t se t patrem filius reuelare dignatur. Lcō.x. Vico enim vobis: q̄ multi prophete t reges voluerunt videre: que vos videtis: t nō viderūt: t audire q̄ auditis: t nō audierūt. Abrahā exultauit vt videret diē christi: vidit: t gauisus est. Lix. Esaias quoque t michees t multi alij prophete viderunt gloriam domini: qui t propterea videntes sunt appellati. Sed hi omnes a longe aspicientes t salutātes: per speculum in enygma

te viderunt. Leb duodecima.

A postoli aũt in ꝑsentiarum habentes dñm: conuescentesq; ei: t quecq; voluissent interrogãdo discentes: nequaq; per angelos vl varias visionũ species habebant opus doceri. Quos vro lucas multos prophetas t reges dicit: matthꝰ apertius prophetas t iustos appellat. Scõm lucam.

In illo tempore: Dixit ihesus discipulis suis. Beati oculi qui vident que vos videtis. Dico enim vobis q; multi prophete t reges voluerũt videre: que vos videtis t non viderunt: t audire que auditis: t non audierunt. Et ecce qdam legis peritus surrexit: tentans eum t dicens. Magister quid faciendo vitam eternam possidebo? At ille dixit ad eum. In lege quid scriptum est. Quomodo legis? Ille aũt respondẽs dixit. Diliges dominum deum tuum ex toto corde tuo: t ex tota anima tua: t ex omnibus viribus tuis: t ex omni mente tua. Et proximũ tuum sicut te ipsum. Dixitq; illi. Recte respondisti. Hoc fac: t vives. Ille aũt volens iustificare seipsum: dixit ad ihesum. Et qs est meus proximus? Suscipiẽs aũt ihesus dixit: Homo qdam descendebat ab hierusalem in hiericho: t incidit in latrones. Qui etiam despoliauerũt eum: t plagis impositis abierunt semiuivo relicto. Accidit aũt vt sacerdos quidam descenderet eadem via: t viso illo preterijt. Similiter t leuita cum esset secus locũ: t videret cũ pertransijt. Samaritanus aũt qdã iter faciens venit secus eum: t videns eum misericordia motus est. Et appropians alligauit vulnera eius infundens oleum t vinum. Et imponens illum in iumentũ suum duxit in stabulum: t curam illius egit. Et altera die protulit duos denarios: t dedit stabulario: t ait. Cura illius habe. Et quodcũq; supererogaueris ego cum rediero reddam tibi. Quis horũ trium videtur tibi proximus fuisse illi qui incidit in latrones? At ille dixit: Qui fecit misericordiam in illum. Et ait illi ihesus. Vade t tu fac similiter. Ad dñs aũ. Magister qd faciendo vitam eternã possidebo? At ille dixit ad eum: in lege quid scriptum est? quomodo legis? diliges dominum deum tuũ ex toto corde tuo alleluia. Ad mãt aũa. Homo quidam descendebat ab hierusalem in hiericho t incidit in latrones: qui etiã t despoliauerunt eum: t plagis impositis abierunt semiuivo relicto alla. Oio. Omps t misericors. ℣ Dñica.xiij.post oct.pent. Oio.

Oe nipotẽs sempiterne de da nobis fidei spei t charitatis augmẽtũ

& vt mereamur assequi quod promittis fac nos amare quod precipis. Per. Lectio sancti euā-
27 C gelij. Secundum lucam. In illo tempore: Dum iret iesus in hierusalem: transibat per mediam samariam & galileam, & reliqua. Homilia venerabilis bede presbyteri. Lcō. ix.

Leprosi non absurde intelligi possunt: qui scientiam vere fidei non habentes: varias & externas professionis errores. Hō enim vel abscondunt imperitiaz suaz: sed pro summa peritia proferunt in lucē: & iactantiam sermonis ostentant. Nulla porro falsa doctrina est: que non aliqua vera intermisceat. Lectio decima. Vera ergo salus inordinate permista i vna disputatiōe vel narratiōe hominis tāgit in vnius corporis colore apparentia significant leprā: tangēs veris falsisq; colorib; notis humana corpora variātem atq; maculantem. Lcō. xj. Hi autem tam vitandi sunt ecclesie: vt si fieri pōt longi⁹ remoti magno clamore christum interpellent. Unde & apte subiungitur. Qui steterunt a longe: & leuauerunt vocem dicentes. Jesus preceptor miserere nostri. Lcō. xij. Et bene vt saluentur: iesum preceptorem nominant. Quia enim in eius verbis se errare significant: hunc saluandi humiliter preceptorem vocant. Cumq; ad cognitionem perceptoris redeūt: mox ad formam salutis recurrunt. Secundum lucam. 7 C
In illo tempore: Dum iret iesus in hierusalem transibat p mediam samariam & galileam. Et cum ingrederetur quoddam castellum: occurrerunt ei decem viri leprosi. Qui steterunt a lon- 3 6
ge & leuauerunt vocem dicētes. Jesu preceptor miserere nostri. Quos vt vidit dixit: Ite ostendite vos sacerdotibus. Et factum est dū irent mundati sunt. Unus autem ex illis vt vidit quia mundatus est: regressus est cum magna voce magnificans deum. Et cecidit in faciez ante pedes eius gratias agens. Et hic erat samaritanus. Respondens autem iesus dixit. Nonne decem mundati sunt? Et nouem vbi sunt? Nō est inuentus qui rediret: & daret gloriam deo: nisi hic alienigena. Et ait illi: Surge & vade quia fides tua te saluum fecit. Ad vñ. aliā. Dum transiret iesus quoddā castellum occurrerunt ei decem viri leprosi: qui steterunt a longe: & leuauerunt vocem dicentes: iesu preceptor miserere nostri alleluia. Ad magn. ali. Unus autem ex illis vt vidit ga mundatus est: regressus est cuz magna voce magnificans deum alleluia. Oratio. Oṗs sempiterne deus. ℭ Dom. supra

QUstodi quesumus domine ecclesiam tuam ꝑpetua pietatione perpetua: et quia sine te labitur humana mortalitas: tuis semper auxilijs et abstrahatur a noxijs et ad salutaria dirigatur. Per. Lectio sancti euangelij secundum matheum.

IN illo tẽpore: dixit iesus discipulis suis. Nemo potest duobus dñis seruire. et reſ. Homilia beati Iohannis os aurei. P.ix.

NOn posse vnũquẽq; nr̃um duobus dñis seruire: id est deo et diabolo: dñs manifeste declarat. Et deus quidẽ quãuis omnium dñs sit: quia omnia ab ipso creata sunt: et in omnibus ipse dominet potestate ẽt natura: horum tñ ꝑcipue dñs esse dignat: q dñm ac deum suũ ꝑdito: et vniuersitatis cognitorẽ: ꝑcepta eius fideli seruitute custodiunt. P.x. Diabolus vero horum tantũ dominus intelligit: quos a vero domino ac parente seducens ꝑ peccatũ: nequissime sue subiugat seruituti: et quibus ꝑ iniquitatis sue opera illicito iure dominat. Hac ergo de causa et ipse suo loco dñs appellat: q huiusmodi stultis hominibus ꝑ peccatũ dominat. Et ideo ideirco scriptum est. Qui facit peccatũ: seruus est peccati. P.xj. Sed qz tam per misericordiam dei visitati: liberati et diaboli dominatione: verum dominũ recognouimus: a quo creati et redempti sumus: priori dño: id est diabolo qui nobis morte ẽ tyrannico dominabit seruire prohibemur: vel potius auaritie vel cupiditati (quã mammonam nuncupat) que interdũ etiã religiosas mentes captiuare cõsueuit. P.xij. Vnde fugere ac vitare debemus cupiditatem pecunie: auaritiam seculi: ne nos indigne seruituti eius: vel diabolo q est auctor auaritie subiugemur. Et hoc est quod ait dominus. Nemo potest duobus dominis seruire, et reliq. Secundum matheum.

IN illo tpe: Dixit iesus discipulis suis. Nemo põt duobus dñis seruire. Aut enim vnũ odio habebit: et alterũ diliget: aut vnũ sustinebit: et alterũ ꝓtemnet. Nõ potestis deo seruire et mamone. Ideo dico vobis ne solliciti sitis anime vestre qd manducetis neq; corpori vestro qd induamini. Nonne anima plus est q̃ escа: et corpus plus q̃ vestimentum? Respicite volatilia celi: quñ non serunt neq; metunt: neq; cõgregãt in horrea: et pater vester celestis pascit illa. Nõne vos magis pluris estis illis? Quis aũt vestrũ cogitãs põt adijcere ad staturã suam cubitũ vnũ? Et de vestimento qd solliciti estis? Considerate lilia agri quomodo crescũt: nõ la-

bozant neq; nent. Dico autez vo bis: quoniaz nec salomon in om ni gloria sua coopertus est: sicut vnum ex istis. Si autem fenum agri: quod hodie est & cras in cli banum mittitur deus sic vestit: quanto magis vos modice fidei? Nolite ergo soliciti esse dicẽtes: quid manducabimus: aut qd bi bemus: aut quo operiemur? Hec enim omnia gentes inquirunt. Scit enim pater vester q; his om nibus indigetis. Querite ergo primum regnum dei & iustitiam eius: & hec omnia adijcientur vo bis. Ad vhs añ. Nolite soliciti esse dicentes qd mãducabimus: aut qd bibemus? Scit enim pater vester celestis: qd vobis necesse sit. Allelui. Ad mgt añ. Que rite primum regnum dei & iusti tiam eius: & hec omnia adijcien tur vobis allelui. ℭ Dominica xvj. post octa. pentecō. Oratio.

Ecclesiam tuam quesu mus domine miseratio continuata mundet & muniat: & q; sine te nó pót salua pfistere: tuo semp munere guber b netur. Per. Secundum lucam.

In illo tempore: Ibat iesus in ciuitatem que vocatur naym: & ibant cum illo discipuli ei⁹ & turba copiosa. & rel. Homi. venerabilis bede pbyteri. Lxix.

Naym ciuitas est galilee in secundo milliario thabor montis contra meridiem & iuxta eundo: q est vicus grandis in q̃r to milliario eiusdem montis ad meridiẽ. Et ibant cũ illo discipu li eius & turba copiosa. Lcõ. x.

Cum autẽ appropinquaret por te ciuitatis: ecce defunctus efferebatur filius vnicus matris sue. Defunctus hic q extra portã ciui tatis multis intuentibus est cla tus: significat hoiem letali crimi num funere sepultũ: eandemq; insuper anime mortẽ non cordis adhuc cubili tegentẽ: sed ad mul torum notitia per locutionis ope risue indiciũ: quasi per sue ostiũ ciuitatis propalantem. Lcõ. xj.

Qui bene filius vnicus matris sue fuisse perhibetur q; ly multis collecta ex personis vna sit per fecta & imaculata virgo mater ec clesia: singuli quiq; tamen fide lium vniuersalis ecclesie filios se rectissime fatentur. Lectio. xlj.

Nam & electus quilibet quando ad fidem imbuitur filius est: quando alios imbuit mater. An non materno erga paruulos age bat affectu: qui ait. Filioli mei: quos iterum parturio: donec formetur christus in vobis? Porta ciuitatis qua defunctus efferebatur: puto aliquem de sensibus esse corporeis. Secundum lucam. 7 b

In illo tempore: Ibat iesus in ciuitatem que vocatur naym; & ibant cum illo discipuli

ctus ⁊ turba cōpiosa. Cum autē appropinquaret porte ciuitatis: ecce defunctus efferebatur filius vnicus matris sue. Et hec vidua erat: ⁊ turba ciuitatis multa cum illa. Quam cum vidisset dominus: misericordia motus super eam: dixit illi: Noli flere. Et accessit ⁊ tetigit loculum. Hi autē qui portabant steterunt. Et ait: Adolescens tibi dico surge. Et resedit qui erat mortuus: ⁊ cepit loqui: ⁊ dedit illum matri sue. Accepit autē omnes timor: ⁊ magnificabant deum dicentes: quia prophēta magnus surrexit in nobis: ⁊ quia deus visitauit plebem suam. Ad dñō añ. Ihat ihesus in ciuitatem que vocat naym: ⁊ ecce defunctus efferebat filius vnicus mris sue alle. Ad mgt añ. Accepit autē pēs timor: ⁊ magnificabant deum dicentes: quia prophēta magnus surrexit in nobis: ⁊ quia deus visitauit plebem suam. ¶ Domi. xvij. post octa. pente. Oratio.

TUa nos domine quesumus gratia semper pueniat ⁊ sequatur: ac bonis operibus iugiter prestet esse intentos. Per. Scōm lucam. 14 a

IN illo tempore: Cum intraret ihesus in domum cuiusdā principis phariseorum sabbato manducare panē: ipsi observabant eum: ⁊ rel. Homilia venerabilis bede presbyteri. Lcō. ix.

HYdropis morbus ab aquoso humore vocabulum trahit. Grece enim aqua hydor vocatur. Est autem humor subcutaneus: ex vitio vesice natus: cui inflatiōe turgēte ⁊ antehitu feruido. Proprieq; est hydropici quāto magis abundat humore inordinato tanto amplius sitire. Ex. Et nō recte pparat ei: quem fluxus carnalis voluptatū eruberās aggrauat. Cōparat ēt diuiti anaro: quāto est copiosior diuitijs: ebus nō bene vtitur tanto ardētius talia concupiscit. Lcō. xi. Et respondēs ihesus dixit ad legiperitos ⁊ pharisēos si h sabbato curare. At illi tacebāt. Ad dicitur respondisse ihesus: ad hoc respicit quod premissus est: ipsi observabant eum. Dñs enim non uit cogitatiōes hoiuz. Sed merito interrogati tacentq; ptra se di cum gegd dixerint vidēt. Ex. Nam si licet sabbato curare: quare saluatorem an curet observant? Si non licet: quare ipsi sabbato pecora curāt? Ipse vero apprehensum eum sanauit: ac dimisit. Secundum lucam. 14 a

IN illo tpe: Cum intraret ihesus in domum cuiusdam principis pharisēorum sabbato manducare panem: ipsi observabāt eum. Et ecce homo quidam hydropic⁹ erat añ illū. Et rndēs ihesus ad legispitos: ⁊ pharisēos di

erit: Si licet sabbato curare? At illi tacuerunt. Ipse vero apprehensum sanauit eum: ac dimisit. Et respondens ad illos dixit. Cuius vestrū asinus aut bos in puteum cadet: & non continuo extrahet illum die sabbati? Et non poterant ad hec respondere illi. Dicebat autem & ad inuitatos parabolam: intendens quomodo primos accubitus eligerēt in cenis: dicens ad illos. Cum inuitatus fueris ad nuptias: non discumbas in primo loco: ne forte honoratior te sit inuitatus ab illo: & veniens qui te & illum inuitauit dicat tibi. Da huic locum & tūc incipies cum rubore nouissimum locum tenere. Sed cū vocatus fueris vade & recumbe in nouissimo loco: vt cum venerit qui te inuitauit dicat tibi amice ascende superius. Tunc erit tibi gloria coram simul discumbentibus. Quia omnis qui se exaltat humiliabit: & q se humiliat exaltabitur. Ad hūc a9a. Cum intraret iesus in domum cuiusdam principis pharisеorum sabbato manducare panem: ecce homo qdā hydropicus erat ante illum: ipse vero apprehensum sanauit eū: ac dimisit al leluia. Ad mḡt a9a. Cum inuitatus fueris ad nuptias: recūbe in nouissimo loco: vt dicat tibi q te inuitauit: amice ascende superius: tunc erit tibi gloria coram simul discumbentibus alleluia. Oratio. Tua nos domine. ℂ Dominica xviij. post octa. penteco. Oratio.

Absolue quesumus domine tuorū delicta populorum: & a peccatorū nrorū nexibus q̄ p nrā fragilitate ptraximus: tua benignitate liberemur. Per. Scōs matthēū. 21 d

In illo tempore: Accesserunt ad iesū pharisei: & interrogauit eum vnus ex eis legis doctor tentans eum & dixit. Magister quod est magnum mandatum in lege? & reliqua. Homilia beati ioannis os aurei. Lcō. ix.

Pharisei autem audientes q̄ silentium imposuisset iesus saduceis: conuenerunt in vnum. Frequenter indei diuersis interrogationibus christum tentantes sibi quidem acquisierunt interitum: nobis autem p̄uiderunt salutē. Lectio decima. Nam verba christi illis profecerunt ad confusionem: nobis aūt ad edificationem: quoniā responsis eius vincebant & non placabantur. Nam malitia frequēter quidem vincitur: nunq̄ aūt placatur. Pharisei sunt omnes qui contra veritatē cōtendunt: q̄ nō vitatē defendere cupiētes certāt sed subuertere festināt. Lcō. xi. Qui enim pro veritate decertat: & cognita veritate non consentit veritati: manifestum est quoniam

ꝓuino non pōo ueritate: sed cōtra ueritatē certabat. Audi ergo homo fidelis qui contra hereticum libenter contendis: si pharisei vicen placati non sunt: & tu certādo contra hereticum non poteris eum placare cum viceris. Exō. Nunqd fortior es ꝓ: vt quos ille nō placauit tu placeo? Debuerūt qdē timere seduceꝝ exēplū: vt ne silr interrogantes ꝓfunderent. Sed ardēs malitia dū se fiatiare festinat: nō aspicit exitū rei: vt tantūmō alteri nocēat: nec peꝛ d'nitus sibi proficiat. Secundum

matthēum. In illo tēpore: Accesserūt ad iesū pharisei: & interrogauit eum vnus ex eis legis doctor tentās eum. Magr qō est mandatum magnum in lege? Ait illi iesus. Diliges dñm deū tuum ex toto corde tuo: & ex tota aīa tua: & ex oi mēte tua. Hoc est magnū & primū mādatū. Scōm aūt simile est huic. Diliges ꝓximum tuū sicut teipsum. In his duobus mandatis vniuersa lex pendet & ꝓphete. Congregatis aūt pharisēis interrogauit eos ie sus, dicens: Quid vobis vꝑ de christo? Cuius filius est? Dicunt ei: David. Ait illis. Quō ergo david in spū vocat eum dñm dicens. Dixit dñs dño meo sede a dextris meis: donec ponam inimicos tuos scabellū pedū tuoꝝ? Si ergo david in spū vocat eum dñm quō filius eius est? Et nemo poterat rndere ei verbū. Neque ausus fuit ꝙsq; ex illa die eū amplius interrogare. Ad brī aīa. Magister quod est mandatum magnū in lege? Ait illi iesus: dilige dñm deū tuum ex toto corde tuo: & alla. Ad mgr aīa. Quid vobis vꝑ de christo? cuius filꝰ est? dicunt ei dōs dauid: rndēs iesus dixit: quō dauid in spū vocat eū dñm dicens: dixit dominus dño meo sede a dextris meis. ¶ Dominica.xix. post octa. pente. Oō.

Omnipotens sempiterne deus misericordiam tuam ostende supplicibus tuis: vt q de meritoꝝ qualitate diffidimus: non iudicium tuum sed indulgentiam sentiamus. ℣. Per. Secundū matthēum. In illo tpe: Ascēdēs iesus in naniculā trāsfretauit & venit in ciuitatē suā. Et ecce obtulerūt ei paralyticū iacētē in lecto. & rel. Homil. brī ioannis os aurei. E.v.

Redeunti igitur domino de terra galileorum: & venienti in ciuitatem suam: obtulerūt ei paralyticum in lecto iacentem:

qui fm offerentium fidem curatur ā dño. Dicit enim illi. Confidens esto fili: remissa sunt tibi peccata tua. In huius paralytici cura saluator noster deum se ꝛ operando ꝛ peccata dimittendo demonstrat. Lectio.x.

Non solū enim paralytico huic reddit corporis sanitatē: sed interius per dicit. Remissa sunt tibi peccata. Quod quidam de scribis audientes: intra se murmurauere dicentes. Quis potest peccata dimittere: nisi solus deus? Tunc dominus vt infidelitatem illoꝝ argueret: diuine nature sue virtutē: quā secreta cordiū intuebat ostendit: dicens ad illos. Quid cogitatis mala in cordibus vestris? Lc.xj.

In quo perfidi scribe intelligere vtiq; debuerunt: non aliū posse secretas cordiū cogitationes aspicere: nisi cum qui ad famulem fuerat ante locutus dicens. Non sicut homo ita deus videt. Nam homo videt in facie: deus autem videt in corde. Lcō.xij.

Et de quo scriptū est i psalmo. Scrutās corda ꝛ renes deus. Et de quo ysaias testat dicēs. Per multā maiestatē ꝛ potestatē virtutis nihil te latet. De quo ꝛ hieremias ait: Dñe pbās iusta intellige renes ꝛ corda. fm matthēū.

In illo tpe: Ascendēs iesus in nauiculā trāsfretauit: ꝛ venit in ciuitatē suam. Et ecce offerebant ei paralyticum in lecto iacentem. Et videns iesus fidem illoꝝ dixit paralytico. Confide fili: remittūtur tibi peccata tua. Et ecce qdam de scribis dicebāt intra se. Hic blasphemat. Et cū vidisset iesus cogitationes eorum dixit. Ut qd cogitatis mala i cordibus vestris? Quid est facilius dicere: dimittuntur tibi peccata tua: aut dicere surge ꝛ ambula? Ut sciatis autem quoniam filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata: ait paralytico. Surge: tolle lectum tuum: ꝛ vade in domum tuam. Et surrexit: ꝛ abijt in domum suam. Videntes autem turbe timuerunt: ꝛ glorificauerunt deum: qui dedit potestatē talem hominibus. Ad bñs aīa. Dixit dominus paralytico: confide fili: remittuntur tibi peccata tua: alla. Ad magē aīa. Tulit ergo paralyticus lectū suū: in quo iacebat: magnificans deū: ꝛ omnis plebs vt vidit dedit laudem deo alleluia. ¶ Dominica vigesima post octa. pēte. Oratio.

Oā qs dñe ppls tuo diabolica vitare contagia: ꝛ te solum dñm pura mente sectari. Per. Scōm matthēum.

In illo tempore: Dixit iesus turbis. Simile factus est regnum celorum homini regi qui fecit nuptias filio suo, ꝛ reliqua, sermo beati gregorij pape. Ytē

MAm intelligit charitas nostra q̄ est rex regis filij patris. Ille nimirū cui psalmista ait: Deus iudicium tuū regi da: et iustitiam tuam filio regis. Qui fecit nuptias filio suo. Tunc enim deus pater ex filio nuptias fecit: quādo hūc in vtero virginis humane nature coniunxit: quando cum ante secula fieri voluit hominē in fine seculorū. Lcō. x. Sed quia ex duabus psonis fieri solet ista punctio: absit hoc ab intellectibus nostris: vt psonam patris et hominis redēptoris nostri iesu christi ex duabus personis credamus vnitas. Ex duabus q̄ppe et in duabus hūc naturis existere dicimus sed duabus personis cōponi vt nefas vitamus. Lxj. Apertius q̄ppe atq; securius dici pōt q; in hoc pater regi filio nuptias fecit: quo ei per incarnationis mysterium sanctam ecclesiam sociauit. Uterus autem genitricis vginis: huius sponsi thalam⁹ fuit. Unde psalmista dicit. In sole posuit tabernaculū suū: et ipse tanquam sponsus procedens ex thalamo suo. Lcō. xij. MAnquā sponsus quippe ex thalamo suo processit: quia ad coniungendam sibi ecclesiā incarnatus deus de incorrupto vtero virginis exiit. Misit ergo seruos suos: vt ad istas nuptias inuitarent. Misit semel misit iterum. Ut incarnationis dominice predicatores: et prius prophetas et postmodum apostolos fecit. Secundum matheum. 22 a

IN illo tempore: Loquebatur iesus principibus sacerdotum et pharisei⁹ i parabolis dicens. Simile factus est regnum celoꝝ homini regi⁹ fecit nuptias filio suo. Et misit seruos suos vocare inuitatos ad nuptias et nolebant venire. Iterum misit alios seruos dicens. Dicite inuitatis. Ecce prandiū meum paraui: tauri mei et altilia occisa: et oīa parata: venite ad nuptias. Illi autem neglexerunt. Et abierūt alius in villam suam: alius vero ad negotiationē suā. Reliq; vero tenuerūt seruos eius: et contumelijs affectos occiderūt. Rex aūt cū audisset iratus est et missis exercitibus suis perdidit homicidas illos: et ciuitatem illoꝝ succendit. Tūc ait seruis suis: Nuptie quidē parate sunt: sed q̄ inuitati erant: nō fuerunt digni. Ite ergo ad exitus viarū et quoscunq; inueneritis: vocate ad nuptias. Et egressi serui eius in vias congregauerunt oēs

quos inuenerunt: bonos ꝛ malos. Et implete sunt nuptie discumbentium. Intrauit autē rex: vt videret discumbentes. Et vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali: ꝛ ait illi. Amice: quomodo huc intrasti: non habens vestem nuptialem? At ille obmutuit. Tunc dixit rex ministris: Ligatis manibus ꝛ pedibus mittite eum in tenebras exteriores. Ibi erit fletus ꝛ stridor dentiū. Multi enim sunt vocati pauci vero electi. Ad bñ. aff. Dicite inuitatis: ecce prandium meum paraui venite ad nuptias: dicit dominus alleluia. Ad magnificat alia. Nuptie quidem parate sunt: sed q inuitati erant non fuerant digni: ite ergo ad exitus viarum et quoscunque inueneritis vocate ad nuptias alleluia. ℣ Dominica. xxi. post octa. pentecos. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus: dirigat corda nra tibi famulantium: tua nobis miseratione concede: vt tibi fine te placere non possimus. Per. Secundum iohannē. 4 8

IN illo tpe: Erat quidā regulus: cuius filius infirmabat capharnaum, ꝛ reliqua. Homilia beati gregorii pape. Lcō. iv.

LEctio sancti euāgelij quā modo fratres audistis: expositiōe nō indiget: sed ne hāc tacite preteriisse videamur: exhortando potius q̄ exponēdo in ea aliqd loquamur. Hoc aūt nobis solūmō de expositiōe video esse requirendum: cur ille q ad salutē petendam venerat audiuit? Nisi signa ꝛ prodigia videritis non creditis. Qui enim salutem querebat filio: procul dubio credebat. Neq̄ enim ab eo quereret salutem: quem non crederet saluatorem. Quare ergo ei dicitur nisi signa ꝛ prodigia videritis non creditis: que ante credidit q̄ signum videret? Lcō. xj. Sed mementote quod petijt ꝛ aperte cognouistis: quia in fide dubitauit. Poposcit nanque vt descenderet: ꝛ sanaret filium eius. Corporalem ergo presentiam domini querebat: qui per spiritum nusq̄ deerat. Minus itaq̄ in illo credidit: quem non putauit salutem posse dare: nisi presens esset ꝛ corpore. Lcō. xij. Si enim perfecte credidisset: procul dubio sciret: q̄ nō esset locus vbi nō cēt deus. Ex magna ergo parte diffidit: q̄ virtutis honorem nō dedit maiestati: sed p̄sentie corporali. Et salutem itaq̄ filio petijt: ꝛ tamen in fide dubitauit: quia cum ad quem venerat ꝛ potentem ad curandū credidit; ꝛ tamen morienti filio eē absentem putauit. Scām iohānē. 4 8

IN illo tempore: Erat quidam regulus cuius filius infirmabatur capharnaum. Hic

Cum audisset quia iesus veniret a iudea in galileam: abijt ad eum ⁊ rogabat eum vt descenderet: ⁊ sanaret filium eius, incipiebat enim mori. Dixit ergo iesus ad eum: Nisi signa ⁊ prodigia videritis non creditis. Dixit ad eum regulus: Domine descende priusquaz moriatur filius meus. Dixit ei iesus. Vade: filius tuus viuit. Credidit homo sermoni: quem dixit ei iesus: ⁊ ibat. Jam eo descendente occurrerunt ei serui ⁊ nunciauerunt ei dicentes: quia filius eius viueret. Interrogabat ergo horam ab eis: in qua melius habuerat. Et dixerunt ei. Quia heri hora septima reliquit eum febris. Cognouit ergo pater: quia illa hora erat in qua dixit ei iesus: filius tuus viuit. Et credidit ipse ⁊ domꝰ eius tota. Ad benedictus antiphona. Erat quidam regulus: cuius filius infirmabatur capharnaum: hic cum audisset quia iesus veniret in galileam: rogabat eum: vt sanaret filium eius alleluia. Ad magnificat antiphona. Cognouit autez pater quia illa hora erat: in qua dixit ei iesus: filius tuus viuit: ⁊ credidit ipse ⁊ domus eius tota alleluia. ℂ Dominica.xxij. post octauã pentecosten. Oratio.

OMnipotens ⁊ misericors deus tue vniuersa nobis aduersantia propitiatus exclude: vt mente ⁊ cõpore pariter expediti: que tua sunt liberis mentibus exequamur. Per. Secundum Mattheum.

IN illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Simile est regnũ celorum homini regi: qui voluit rationem ponere cum seruis suis. Et reliqua. Homelia beati Remigij episcopi. Lectõ nona.

FAmiliare est syris: ⁊ maxime palestinis: ad omnes sermones suos parabolas iũgere: vt quod auditores per simplex verbum retinere nõ possunt saltez teneant per similitudines ⁊ exempla. Lectio decima.

DOminus nanqz eorum morem secutus: pene ad oẽs sermones suos parabolas iũxit. Unde ⁊ hic de simplici narratione transiuit ad parabolaz dicẽs: Ideo assimilatum est regnũ celorum: ⁊ cetera. Lectõ vndecima.

SUperius enim interrogãti petro si liceret fratri in se peccãti dimittere vsqz septies: prompto ore respõdit dicẽs. Nõ dico tibi vsqz septies sed vsqz septuagies septies. Sed vt eandẽ sententiam similitudine confirmaret: subiũxit dicens. Ideo assimilatũ est regnum celorum. Lectio.xij.

AL si alijs verbis diceret: Semp oportet te fratri in te peccãti peccata dimittere si cupis vt tua petã dimittatur a deo.

Et ideo assimilatū est regnū celorū homini regi. Regnū enim celorum sicut supra diximus varias significationes habet: sed in hoc per regnum celorum potest intelligi deus pater qui princeps est regni. Secundum Matthæum.

18 c IN illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Simile est regnum celorum homini regi: qui voluit rationem ponere cum seruis suis. Et cum cepisset rationē ponere: oblatus est ei vnus: qui debebat decem millia talenta. Cum autem non haberet vnde redderet iussit eum dominus eius venūdari: et uxorē eius ac filios: et omnia que habebat: et reddi. Procidēs autem seruus ille rogabat eum dicens. Patientiam habe in me: et omnia reddam tibi. Misertus autem dominus serui illius dimisit eum: et debitum dimisit illi. Egressus autem seruus ille inuenit vnum de conseruis suis: qui debebat ei centum denarios. Et tenens suffocabat eū dicens. Redde quod debes. Et procidens cōseruus eius rogabat eum dicens. Patientia habbe in me: et omnia reddam tibi. Ille autem noluit: sed abijt: et misit eū in carcerem: donec redderet debitū. Videntes autē conserui eius que fiebāt cōtristati sunt valde. Et venerunt: et narrauerūt domino suo omnia que facta fuerant. Tunc vocauit eum dominus suus: et ait illi. Serue nequā omne debitū dimisi tibi: quoniā rogasti me: nonne ergo oportuit et te misereri cōserui tui sicut et ego tui misertus sum? Et iratus dñs eius tradidit eum tortoribus: quoadusq; redderet vniuersum debitum. Sic et pater meus celestis faciet vobis: si non remiseritis vnusquisq; fratri suo de cordibus vestris. Ad bñ. aña. Dixit autem dñs seruo: redde qđ debes: procidēs autem seruus ille rogabat eum dicēs: patientia habe in me: et omnia reddam tibi alleluia. Ad magnificat. Serue nequam omne debitum dimisi tibi quoniam rogasti me: nonne ergo oportuit et te misereri cōserui tui sicut et ego tui misertus sum? alleluia. Oratio. Omnipotens et misericors.

¶ Dñica. xxiij. post octa. pentec.

LArgire quesumus. Oratio. mus dñe fidelibus tuis indulgētiā placatus et pacē vt ab omnibus pariter mūdētur offensis: et secura tibi mēte deseruiant. Per dñm. Antipe.

22 b IN illo tempore: Abeuntes pharisei cōsilium inierunt: vt caperent iesum in sermone. Et reliqua. ¶ Homelia beati Iohannis os aurei. Lectio nona.

IN illo tempore: Abeuntes pharisei cōsilium inierunt: vt caperēt eū in sermone. Omnis malitia cōfundit aliquotiens rōe veritatis: contingit aūt

numq̃: maxime eor qui ꝓpositio malo ꝛ nõ ignorãtia peccãt. Lx.

Ecce cũ sacerdotes postq̃ dñs terrere nõ potuerũt dicẽtes:i qua pte hẽ facio:postq̃ parabolã rõe ꝓstricti suo iudicio ipi se reos fecerũt dicẽtes:malos male pdet:nemie ptra eos dicẽte testimoniũ nisi ꝓscientia sola:nũquid ꝓfuit eos timor peccati? Lxj.

Nunqd cõfecisti eos vel libertatis cõsiderariu?Sed qd? Abiit:ꝛ ꝓsiliũ accepit:vt cũ capere nt in sermõe. Quẽadmodũ si aligo claudere voluerit aque currentis meatũ; si vna ex parte exclusa fuerit aqua:violẽtia fit sibi aliunde semitã rũpit:sic eorũ maligne ex vna parte cõsilia aliũ sibi aditum adinuenit. Lcõ.xij.

Sicut enim nõ potest fieri vt ligna mittendo ignẽ extinguas:sic nõ potest fieri vt rationẽ reddendo placeo hominẽ malum. Sicut ignis quãto amplius ligna fuscepe rit:in maiorẽ flammam erigit: sic anima mala quanto magis veritatem audierit : eo amplius in malitiam excitatur. Secundum

℟ b In illo tẽpore: Abeuntes pharisei cõsiliũ inierũt: vt caperẽt ihesum in sermone. Et mittũt ei discipulos suos cũ herodianis dicẽtes: Magister scimus quia verax es: ꝛ viã dei in veritate doces: ꝛ nõ est tibi cura de aliquo, Nõ enim respicis

Matthæum.

personam hominũ. Die ergo nobis:qd tibi videtur. Licet cẽsum dari cesari an nõ? Cognita autẽ ihesus nequitia eorũ dixit. Quid me tẽtatis hypocrite? Ostẽdite mihi numisma cẽsus. At illi obtulerũt ei denariũ. Et ait illis ihesus. Cuius est imago hec ꝛ superscriptio? Dicunt ei Cesaris. Et ait illis ihesus. Reddite ergo q̃ sunt cesaris cesari : ꝛ que sunt dei deo.

Ad benedictus ant. Magister scimus quia verax es : ꝛ viam dei in veritate doces alleluia. Ad magnificat ant. Reddite ergo que sunt cesaris cesari: ꝛ q̃ sunt dei deo alleluia.

¶ Dominica.xxiiij.post octaua pẽtecos. Oratio.

Famulam tuam quesumus dñe cõtinua pietate custodi: vt a cunctis aduersitatibus te protegẽte sit libera ꝛ in bonis actibus tuo nomini sit deuota. Per. Fm Mat.

In illo tempore: Loquente ℣ e ihesu ad turbas ecce princeps vnus accessit : ꝛ adorabat eum, Et reliqua. Homelia lectionis eiusdem. Lectio nona.

Cũ rogatus esset dominus a tairo principe synagoge: vt ad suscitandum filiam ipsius que nuper fuerat defuncta veniret:non remoratur:sed statim surgẽs secutus est eũ. Quo exẽplo docuit nos impigros i omni ope esse debere, Lectio octaua.

eBeneu

Sed cum iret dominus ad pu/
ellam mortuam suscitandam: ec/
ce inquit mulier que fluxum san
guinis patiebatur annis duode
cim:accessit retro: & tetigit vesti
mentum eius dicēs. Si tetigero
tantum fimbriaz vestimenti eius.
salua ero. At ille cōuersus videns
eam dixit. Cōfidē esto filia:fides
tua te saluam fecit. Et salua facta
est mulier ex illa hora. Lectio.xi.

Beata mulier hec:que tā p̄fecta
fide in filium dei credidit. Non
enim ante accessit sed retro; nec
pedes domini complexa est:indi
gnam enim se iudicabat: nec su
perius vestimentum ipsum tange
re voluit:nisi fimbriam tātū:vt lu
cas refert. Leō duodecima.

Satis enim hec ad salutem suā
sufficere credebat:si vel fimbriam
domini tāgere meruisset:nō igno
rans ipsum esse:de quo per zacha
riam prophetas spiritus sanctus
ante fuerat testatus dicens: In
diebus illis comprehendent de
cem viri fimbriam vnius viri iu
dei dicentes. Ibimus tecum:
quoniam audiuimus quia deus
vobiscum est. Secūdā Matthe.

In illo tempore: Loquente
ihesu ad turbas:ecce princeps
vnus accessit:et adorabat eum di
cēs. Dñe filia mea modo defuncta
est:sed veni impone manū tuā su
per eā:et viuet. Et surgēs ihesus se
quebatur eū:et discipuli eius. Et
ecce mulier que sanguinis fluxu
patiebatur duodecim annis acces
sit retro:et tetigit fimbriā vestimē
ti eius. Dicebat enim intra se. Si
tetigero tm̄ vestimētū eius: salua
ero. At ihesus conuersus:et videns eā
dixit. Cōfide filia:fides tua te sal
uā fecit. Et salua facta est mulier
ex illa hora. Et cū venisset ihesus in
domū p̄incipis:et vidisset tibicī
nes et turbā tumultuātē:dicebat.
Recedite:nō est enim mortua pu
ella sed dormit. Et irridebāt eum.
Et cū eiecta esset turba: intrauit
et tenuit manū eius:et surrexit pu
ella. Et exiit fama hec in vniuer
sam terrā illā. Ad bri. aſſi. Dice
bat enim intra se:si tetigero fim
briā vestimenti eius tm̄ salua ero
alleluia. Ad magnificat. At ihesus
conuersus et videns eā dixit:cōfide fi
lia:fides tua te saluam fecit alle
luia. ¶ Dominica vigesimaquin
ta post octauā pentecost. Oratio.

Deus refugium nostrum
et virtus:adesto pijs ec
clesie tue precibus au
ctor ipse pietatis:et presta: vt qđ
fideliter petimus: efficaciter p̄sequ
mur. Per. Secūdus Marcum.

In illo tempore: Exiens ie
sus vidit turbam multam:et
misertus est super eos:quia erāt
sicut oues non habentes pasto
rem:et cepit docere illos multa.
Et reliqua. Homelia venerabilis
bede presbyteri. Lectio.nona.

Quomodo

QUomodo misertus sit sup eos: matthæus exponit plenius dicēs. Et misertus est eius: et curauit lāguidos eor. Hoc est enim veraciter pauperē: nō habētiū pastorē: misereri et eis: veritatem vocendo aperire: et molestias corporales medicando auferre: sed et ieiunos reficiēdo ad laudē superne largitatis animare. Ad etiam sequentia lectionis huius cum fecisse commemorant. R.

IT erat qdē turbā: et pbatā digna mercede recompensat. Ne tendo enim solitudinem an sequrent explorat. Illi sequendo et non in iumentis aut vehiculis diuersis: ꝙpter labore pedū uter arripiēdo asseruit: quantū salutis sue curam gerunt ostēdunt. R. xj.

RUrsum ipse vt potens piusq; saluator: ac medicus: excipiendo fatigatos: docendo insciōs: sanando egrotos: recreando ieiunos: quantum deuotione credentium delectetur insinuat. Lectio. xij.

IUxta vero leges allegorie: petētem oblata gentiū christū multe fidelium caterue: relictis mentibus prisce conuersationis: neglectoq; variorum dogmatū phidio: et sequuntur. Secundū marcum.

IN illo tpe: exiens iesus vidit turbā multā. Et misertus est sup eos: qz erāt sicut oues nō habētes pastorē: et cepit docere illos multa. Et cū iam hora multa fieret: accesserūt discipuli eius dicētes. Desertus est locꝰ hic: et iam hora pterijt. Dimitte illos: vt euntes in proximas villas et vicos: emāt sibi cibos: quos manducēt. Et rndēs ait illis. Date illis vos māducare. Et dixerūt ei. Euntes emamus denarijs ducētis panes: et dabimꝰ eis māducare. Et dicit eis. Quot panes habetis? Ite et videte. Et cū cognouissent: dicūt qnq; et duos pisces. Et pcepit illis: vt accūbere facerent oēs sup turberniā sup viride fenū. Et discubuerūt in pres p centenos et qnquagenos. Et acceptis qnq; panib⁹ et duobus piscibus: intuēs in celū benedixit: et fregit panes: et dedit discipulis suis: vt ponerent añ eos. Et duos pisces diuisit oībus. Et māducauerūt oēs: et saturati sunt. Et sustulerūt reliquias fragmētoꝝ duodecim cophinos plenos et de piscibus. Erāt aūt q māducauerūt qnq; milia virorū. Ad vñ. añ. Cū subleuasset oculos iesus: et vidisset maximā multitudinē venientem ad se: dixit ad philippū: vñ ememus panes vt māducēt hi: hoc aūt dicebat tentās eū: ipse enim sciebat qd erat facturꝰ. Ad mḡ. añ. Illi voces cū vidissent qd fecerat iesus signuz intra se dicebāt: qz hic est vere ꝓpheta: qui venturus est in hunc mundum. Oro. Deus refugium. Ꝓcedētes que vide dñcs

cū oīonib⁹ t aliis remittant duabus ꝑmis ferial⁹ post dñic. xxiij. si dñici dies tenuerint. Et dñr. iij. lec. de homilia aſſ. ad bñ. cū oīo. dñic. Ad iij. vo of antipho. q̄ cet dicēda ad mḡt cū eadem oione.

¶ Explicit dominicale.

¶ Incipiunt benedictiones dominicales per totum annum.

In primo nocturno.

Benedictione perpetua: benedicat nos pater eternus.

Unigenitus dei filius nos benedicere t adiuuare dignetur.

Spūs sancti gratia: illuminet dominus mentes nostras.

In vnitate sancti spūs: benedicat nos pater t filius.

In secundo nocturno.

Certa dei patris: det nobis gaudia pacis.

Nos benedicat christus: qui est vera salus t virtus.

Ignem sui amoris: accēdat christus in cordibus nostris.

Et cunctis vitijs t peccatis: mundet nos virtus sancte trinitatis.

In tertio nocturno.

Verba sancti euangelij: doceat nos christus filius dei viui.

Euangelica lectio sit peccatorum nostrorum remissio.

Euāgelica doctrina repleat nos virtus diuina.

Per euangelicam lectionē det nobis dñs suam benedictionē.

Benedictiones feriales.

Deo deus in regno faciat gaudere superno.

Nos deus a culpis dignetur soluere cunctis.

Nos benedicat pius mundi gubernator ipius.

Nos benedicat eterno qui fulget throno superno.

Nos benedicat t saluet: qui cuncta gubernat t auget.

Nos benedicat bonus: cuius est super ethera thronus.

Benedictiones. Ad capitulum.

Diuinum auxilium: maneat semper nobiscum.

Benedictiones beate marie virginis. In primo nocturno.

Deo regat in pace natus de virgine matre.

Nos cum prole pia benedicat virgo maria.

Per virginem matrem det nobis dominus salutem t pacem.

Oret pro nobis virgo maria.

In secundo nocturno.

Virgo maris stella depellat a nobis cuncta flagella.

Virgo deo plena regna det nobis amena.

Mater sancta dei nos ducat ad gaudia celi.

Virgo mater munda det nobis regna iucunda.

Benedictiones. In natiuitate domini. In primo nocturno.

Esu christi natiuitas illuminet animas nras. Natiuitas iesu christi nos induat uirtute celesti.
Jesu christi incarnatio sit nostra salus ⁊ remuneratio.
Per iesu christi natiuitatem iustitiam sequamur ⁊ ueritatem.

In secundo nocturno.

Ignem sui amoris in nobis accendat natiuitas saluatoris.
Per natiuitatem christi iesu de inferni liberemur interitu.
Cuius hodie natiuitatez celebramus: securi ad iudiciū ueniamus.
Marie uirginis nat⁹ personat orbitum nostri reatus.

Benedictiones. In circuisione domini. In primo nocturno.

In christi circuncisione suo sancto letemur amore.
Inebriemur sanguine illo cuius hodie cepit effusio.
Christi circuncisio in carne efficiatur nostra in mente.
Per circuncisionem filij tui p. ducamur ad gaudia celi.

In secundo nocturno.

In circuncisione sua circuncidat dño corda nostra.
Circuncisio domini nos liberet ⁊ penis inferni.
Per circuncisionem hodiernā salutem consequamur eternam.
Circuncisio mediatoris nos repleat celestibus donis.

Benedictiones. In epiphanis domini. In primo nocturno.

Ad paradisi gaudia nos ducant hodierna mysteria.
Cuius hodie apparuit stella expellat a nobis futura flagella.
Jesu christi apparitio fiat peccatorum nostrorum remissio.
Nos benedicat christus: qui hodie a magis est adoratus.

In secundo nocturno.

Iesu christi epiphania: nos ducat ad gaudia pia.
Hodie baptizato dño: ⁊ eterno liberemur incendio.
Per nobis regna beata: qui uinū fecit ex aqua.
Per diem hodiernum euadamus ignem eternum.

Benedictiones. In resurrectione domini. In primo nocturno.

Surrexit nobis: q hodie surrexit a mortuis.
Per diez resurrectionis quē celebramus: a morte anime resurgamus.
Resurrectionis uitam nobis tribue christe cupitam.
Per festum tue resurrectionis miserere christe omnibus nobis.

In secundo nocturno.

Nobis bñdicat plene q hodie apparuit magdalene.
In die chri resurrectiōis: mysteria ꝓsumēt ꝑfecte redemptionis.

Ad resurrectionis premia: perducat christi misericordia.
Ille nos benedicat: qui te mortuum ad vitam.

Benedictiones. In ascensione domini. In primo nocturno.

QUi hodie ascendit in altum mittat nobis spiritum sanctum.
Per ascensionis mysterium: cum christo ascendamus ad celum.
In tue ascensionis die: exaudi nos iesu christe pie.
Dirigat actus nostros ascensio iesu christi ad celos.

In secundo nocturno.

HOdie consoletur nos: qui sua virtute ascendit ad celos.
Jesu christi dies ascensionis: producat nos ad regna eterna.
Ascensionis dies: nostras purificet mentes.
Largiatur dona hominibus: qui hodie ascendit in nubibus.

Benedictiones. In pentecost. In primo nocturno.

TAnti sancti spiritus festivitate liberemur ab oi repiditate.
Sancti spiritus virtute: a diabolica liberemur seruitute.
Charisma sancti spiritus: infundat nobis pater et filius.
Sancti spus gratia: confirmet dominus corda nostra.

In secundo nocturno.

SPiritum vite et veritatis: da iesu christe omnibus nobis.
Paracleti spus donatio: nos tibi reddant christe feruentes.
Charismatis sacri infusione: ab omni liberemur tentatione.
Paracletus gratiarum largitor: sit laborum nostrorum remunerator.

Benedictiones. In festo corporis christi. In primo nocturno.

REfectione sacramentorum: perducamur ad regna celorum.
Christi caro consecrata: a nobis repellat cuncta peccata.
Immaculata christi caro: nos repleat celesti bono.
Corpore christi et sanguine: ab eterno liberemur igne.

In secundo nocturno.

AUnctis adueniis: nos liberet christi corpus et sanguis.
Per iesu christi corpus et sanguinem: gehenne euadamus voraginem.
Hostia diuina: sit nostra salus et medicina.
Cibus et vita angelorum: reficiat mentes seruorum suorum.

Benedictiones. In festo sancte crucis. In primo nocturno.

SAncte crucis signo liberemur ab hoste maligno.
Gloriosa passio iesu christi perducat nos ad gaudia paradisi.
Per sanctum lignum: vincamus

omne malignum.
Per virtutez ſancte crucis:nos ducat chriſtus ad gaudia vere lucis.

In ſecundo nocturno.

Sanguinis chriſti aſperſio ſit nobis ſalus ⁊ protectio.
Paſſio ſancte crucis: prebeat nobis gaudia lucis.
Per ſuam ſanctam paſſionem: det nobis dominus ſuam gratiam ⁊ benedictionem.
Nos benedicat chriſtus: qui ꝓ nobis eſt crucifixus.

Benedi. In feſtis ſanctorum. In primo nocturno.

Sanctorum feſta:repellant a nobis cūcta moleſta.
Gaudia cum ſanctis: capiamus actibus almis.
Quorū colimus feſtum:ipſi intercedant pro nobis ad dominū.
Sanctorū flores:ſint nobis chriſtus ⁊ mores.

In ſecundo nocturno.

Feſtiuitas hodierna: nos ducat ad regna ſuperna.
Gaudia ſanctorum:det nobis rector eorum.
Per beatorum M.⁊ F. interceſſionem: det nobis dominus ſuam ſanctam benedictionem.
Sanctorum vitas:da nobis chriſte cupitam.

Benedi. In feſto vnius ſancti. In primo nocturno.

Quius colimus feſtum: ipſe intercedat pro nobis ad deum.
Sancti N. feſtum:repellat a nobis omne moleſtum.
Det veniam chriſtus:feſtum colentibus iſtud.
Sancti. N.mentem: da nobis chriſte ferentem.

In ſecundo nocturno.

Feſtiuitas hodierna:nos ducat ad regna ſuperna.
Sancti N.precibus: benedicat nos omnipotens dominus.
Sāti N.interceſſionem:det nobis dñs ſuā ſanctā bñdictionē.
Scō N.intercedente: benedicti mereamur a dño omnipotente.

Vel. In nat. vgnis. In. i. noc.

Quius colimus feſtum ipſa intercedat ꝓ nobis ad dominum.
Beate N.interceſſionibus:miſereatur noſtri omnipotens dñs.
Per beatam feſtiuitatē beate N.mereamur ſocietatem.
Beate N.ōtibus:repleat nos omnipotens dominus.

In ſecundo nocturno.

Feſtiuitas hodierna:nos ducat ad regna ſuperna.
Ad beate N.premia:nos ducāt hodierna ſolennia.
Sancte N.interceſſiōes:preparent nobis ſydereas māſiones.

℣ Expliciunt benedictiones.

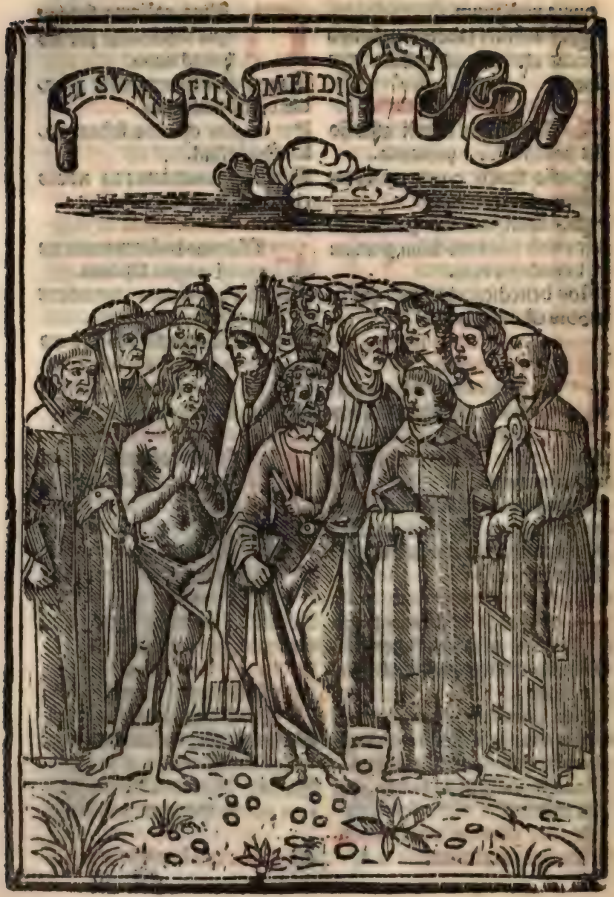
HI SVNT FILII MEI DI

¶ Incipit sanctuariū p totum annū. In vigilia sancti andree apli. Ad resp. iij. asic. p mi nocte psal. t oia q̄ hic dicuntur de cōi sumuntur vnius apli. Capitulū.

Rom. 10 b

Orde enim credit ad iustitiā: ore aūt confessio fit ad salutem: dicit enim scriptura: oīs q̄ credit in illū non confundetur. ℟. Dor vt vocē. Hym. Exultet celum. ℣. Annunciauerunt. Ad mḡr añ. Ambulans iesus iuxta mare galilee: vidit petrum t andream fratrem eius; t ait illis: venite post me: faciā vos fieri piscatores hoīum: at illi relictis retib⁹

74

ryant secuti sunt cum. Oratio.

Quesumus omnipotens deus: ut beatus andreas apostolus tuum pro nobis imploret auxiliū: ut a nostris reatibus absoluti: a cunctis et periculis eruamur. Per. Inuit. Regē apostolorū. Hy⁹. Eterna chri. In. j. nocturn. Ant. Vidit dñs petrū t andream: t vocauit eos. ℣. Veli enare. Ant. Venite p⁹me: dicē dñs: faciā vos fieri piscatores hoium. ℣. Bñdicā. Ant. Relictis retibus suis: secuti sunt dñm redemptorē. ℣. Eructauit. Ant. Dilexit andreā dñs: in odorē suauitatis allelua. ℣. Deus gen. Ant. Dignū sibi dñs: cōputauit martyrem: quē vocauit ap̄lm cum esset in mari alla. ℣. Exaudi deus oratōnē. Ant. Christus me misit: ad istam puinciā: vbi non parum populum domino acquisiui. ℣. Exaudi deus ora. m. cum. ℣. In omnem terram. ℭ Passio sancti andree apostoli. Lcō prima.

Quod oculis nostris vidimus oēs ꝓsbyteri t diaconi ecclesiaꝝ achaie: scripsimus vniuersis ecclesiis que sunt in oriēte t occidēte: t meridiano t septērione: in christi noie cōstitutis. ℟. Dū prambularet dñs supra mare secus littus galilee: vidit petrū t andreā retia mittentes in mare: t vocauit eos dicēs. Venite post me; faciā vos piscatores hoium. ℣. Erāt enim piscatores: t ait illis. Venite. Lcō. ij.

Par vobis: t vniuersis qui credunt in vnū deum t trinitatē perfectam verum patrem ingenitum: verum filiū vnigenitum: ex quo spūs sanctus procedens ex patre t filio. Et hoc esse vnigenitū filium: quod est ille genuit. Et spūm sanctū hoc esse qđ pater t filius. ℟. Dum vt vocem dñi predicantis audiuit beatus andreas: relictis retibus. Quorū visu actuq; viuebat: eterne vite secutus est premia largitem. ℣. Ad vnius iussionis vocem beatus andreas relictis retibus suis. Quorum. Lectio. iij.

Hinc fidē didicimus a sancto andrea apostolo domini nostri iesu christi: cuius passionem quā cōstanter positi vidimus: aput posumus explicamus. Proconsul itaq; egeas: patras ciuitatem ingressus: cepit compellere christo credentes ad sacrificia idolorū. ℟. Cuz vidisset beatus andreas crucem: exclamauit dicens: salue crux: quādiu fatigaris? Expectata me: sicut expectasti dñm t magistrum meum. ℣. O bona crux diu desiderata: t iam concupiscenti animo preparata. Expe. Lectio.

Cui occurrens sanctus andreas dixit. Oportebat vt tu qui iudex esse hominum meruisti: iudicem tuum qui est in ce

lo cognoscere:r agnitum colere:r colendo eum q verus deus est:ab ijs q vri dij non sunt animum revocareo. ℟. Decet bonus r amicus dei andreas ducit ad crucem:aspiciens a longe vidit crucē:salue crux. Suscipe discipulum eius qui pependit in te magister meus christus. ℣. Salue crux que in corpore christi dedicata es:r ex membris eius tanquam margaritis ornata. Suscipe. Jn. ij. nocturn. ad. Videns andreas crucem:cum gaudio dicebat:q3 amator tuus semper fui:r desiderauī amplecti te o bona
26 crux. ℣. Confitebimur. Ant. Ego si patibulū crucis expauescerem:crucis gloriam nō prędicarē. ℣. Cantate. i. Ant. Salue
33 crux que in corpore christi dedicata es:r ex membris eius tanq̄
34 margaritis ornata. ℣. Dñs regnauit. i. Ant. Accipe me:ab hominibus:r redde me magistro meo:vt per te me recipiat:q per
34 te me redemit alleluia. ℣. Cantate. ij. Ant. Non me permittas homine famulum tuum a te separari:tempus est vt cōmendes terre corpus meum. ℣. Dominus
34 regnauit. ij. Ant. Biduo viuēs: pendebat in cruce pro christi nomine beatus andreas:r docebat
34 populum. ℣. Misericordiam. ℟. Confitebimur. Lcō. v.

Qui egeas dixit, Tu es andreas q destruis templa deor:r fundes hominibus superstitiosaz sectam:quam nup detectam romani principes exterminari iusserunt? ℣. Homo dei ducebat vt crucifigerent eū:populus autem clamabat voce magna dicēs. Innocēs ego sanguis sine cā damnat. ℟. Cūq; carnifices ducerēt eū vt crucifigeret:factus est concursus populorum clamantium r dicentium. Innocens. Lcō. vj.

Andreas respōdit. Romani principes nondum cognouerunt hoc:quod pro salute hominum veniens dei filius:docuerit ista idola non solum deos nō esse:sed esse demonia pessima: humano generi inimica:q̄ hoc docent homines:vnde offenditur deus. ℣. O bona crux q̄ decorem r pulchritudinē de membris dñi suscepisti:accipe me ab hominibus:r redde me magistro meo. Vt p te me recipiat:q p te me redemit. ℟. Securꝰ r gaudēs venio ad te:ita vt r tu exultans suscipias me. Vt per te. Lcō. vij.

Quod offensus fierit:auertatur r non exaudiat. Et cū auersus fuerit r non exaudierit:habeantur a diabolo ipsi captiui. Et tandiu eos deludāt: quādiu de corpore exeāt rei r nudi:nihil secū p̄ter peccata portātes. ℣. Gauuit sanctus andreas dū respiceret in celū:dicēs voce ma

gna tu es deus meus quem vidi. Me me patiaris ab impio iudice deponi: quia virtute sce crucis agnoui. ℣. Tu es magister meus: quē dilexi: quē cognoui: quē confessus sum: tantūmodo in ista voce

Exaudi me Me me. Lectio. Deus dixit. Ista superstitiosa et vana verba sunt. Nam iesus vester dū ꝓdicaret: iudei illum crucis patibulo affixerunt. Andreas rndit. O si vellis scire mysteriū crucis: cū rōnabili charitate auctor humani gñis p restauratiōe nra hoc crucis patibulum non inuitus sed sponte fuscepit. ℟. Expandi manus meas tota die in cruce ad populum non credentem: sed ꝓtradicentē mihi. Qui ambulant vias nō bonas: sed post peccata sua. ℣. Deus vltionū dñs: deus vltionum libere egit: exaltare qui iudicas terram: redde retributionem superbis. Qui. Ad cātī. añ. Unus ex duobus: q secuti sunt dñm: erat andreas frater simonis petri allelu
5 9 ia. Cantī. Dos sancti. ℣. Ui
4 c mis bono. Secundum matthēū.

In illo tempore: Ambulans iesus iuxta mare galilee: vidit duos fratres: simonem qui vocatur petrus: et andream frēm eius. et reliqua. ꝟomilia beati gregorij papē. Lcō nona.

Audistis frēs charissimi: ga ad vnius vocis petrus et andreas relictis retibus secuti sunt redemptorem. Nulla vero hunc facere adhuc miracula viderant: nihil ab eo de ꝑmio eterne retributionis audierant: et tamen ad vnum dñi preceptū: hoc quod possidere videbant obliti sunt. ℟. Beatus andreas de cruce clamabat dicens: dñe iesu christe magister bone. Non iubeas me deponi de ista cruce: nisi tuo accipias spūm meum. ℣. Quoniam tu es protector: meus christe: in manus tuas commendo spūm meum. Non iu. Lcō. i.

Quanta nos eius miracula videmus: quot flagellis affligimur: quātis minarū asperitatibus veterremur: et tñ vocāte sequi ꝓtemnimus. In celo iam sedet: q de puersiōe nos admoneret: iam ligo fidei colla gentiū subdidit: iam mūdi gliaz strauit. ℟. Videns crucē andreas: exclamauit dicens: o crux admirabilis: o crux venerabilis: o crux q̄ p totū mundū fulges: suscipe discipulum eius. Non me permittas errare sicut quem non habentē pastorem. ℣. O bona crux q̄ decorem et pulchritudinē de membris domini suscepisti. Non. Lcō. xi.

Iam ruinis crebrescentibus: districti sui iudicij die propinquantem denunciat: et tamen superba mens nra non vult sponte deferre: quod quotidie ꝑdit

mita. Quid ergo fratres charissimi: quid in eius iudicio dicturi sumus: qui ab amore presentis seculi: nec preceptis flectimur: nec verberibus emendamur? ℣. Vir iste in populo suo mitissimus apparuit: sanctitate autem & gratia plenus. iste est qui assidue orat pro populo & pro ciuitate ista. ℟. Pro eo vt me diligerent detrahebant mihi: ego autem orabam. Pro po. Secundum. Ed fortasse aliquis tacitis secum cogitationibus dicat. Ad vocem dominicam vteroꝫ iste placator: quid aut quantum dimisit qui pene nihil habuit? Sed hac in re fratres charissimi: affectum potius debemus pensare q̃ censum. Multus reliquit: qui quantumlibet parum: totum deseruit. ℣. Dilexit andream dñs in odorem suauitatis: dum penderet in cruce: dignum sibi cõputauit martyrem: quem vocauit apostolum: dum esset in mari. Et ideo amicus dei appellatus est. ℟. Biduo vi uens pendebat in cruce pro chr̃i noie beatus andreas: & vociferabat

4 c populũ. Et ideo. Sequentia sancti ℣. In illo tpe: Ambulãs Iesus iuxta mare galilee: vidit duos fratres: simonem q̃ vocatur petrus: & andream fratrem eius: mittentes rete in mare. Erant enim piscatores. Et ait illis: vẽite post me. Faciã vos fieri piscatores hominum. At illi protinus relictis retibus secuti sunt eum. Et procedẽs inde vidit alios duos fratres iacobum zebedei & ioannẽ fratrem eius in naui: cum zebedeo patre eoꝝ: reficientes retia sua: & vocauit eos. Illi aũt statim relictis retibus & patre: secuti sunt eũ. Glo.

Quesumus dñe supplices exoramus: vt sicut ecclesie tue beatus andreas apostolus extitit predicator & rector: ita apud te sit pro nobis perpetuus intercessor. per. In lau. aũ. Salue crux preciosa: suscipe discipulum eius: qui pependit in te magister meus christus. ℣. Dominus regna. Jubilate. Deus deus. Cant. Benedicite. & ℣. Laudate. Qui p̃dicantur in oibus festis ꝯfessoꝝ. & in oibus octa. & infra octa. etiã si fiat de dñica: Jte quotidie in tpe paschali. Cap. Lectio. ℟. Constitues eos. Hym. Exultet celus. ℣. Annunciauerunt. Ad hoc aũ. Concede nobis: hominem iustum: redde nobis hoiem sanctũ: ne interficias hoiem tuo charũ: iustum manuetũ & pũ. Oro Ma supra iestatem. Ad. Jan. Beatus andreas: orabat dicens: dñe ne reteris ne gloriẽ: suscipe me pendentem i patibulo. Ad. aũ. Andreas xpi famulus: dignus dei apls: germanus petri: & in passione secutus. Cap. Lectio. ℣. In omnes ter-

dio. Maiestatem. Ad.vi.añia. Maximilla christo amabilis: tulit corpus apostoli: optimo loco cum aromatibus sepeliuit. Cap.

Rom. 10 c DOmine qs credidit auditui nro? ergo fides ex auditu: auditus aũt per verbũ christi: sed dico nunquid nõ audierũt? et qdẽ in oẽm terrã exiuit sonus eorũ: et in fines orbis terre verba eorum. ℟. Constitues eos. Oratio.

DA nobis qs oñe deus nr: beati apli tui andree iter cessionibus subleuari: vt per quẽ ecclesie tue superni luminis rudimenta donasti: per eum subsidia perpetue salutis impendas. Ad ir.añ. Qui persequebat iustũ: demersisti eũ oñe in infernũ: et in ligno crucis: qui iusti fuisti. Cap.

eccli. 45 a GLorificauit eum in conspectu regum: et ostẽdit illi gloriam suam: in fide et lenitate ipsius sanctum fecit illũ: et elegit eũ ex omni carne. ℟. Mimio. Oratio.

ADiuuet ecclesiam tuam tibi domine supplicando beatus Andreas apostolus: et pius interuentor efficiatur: qui tui nominis extitit predicator. Per. Ad vesp. añ. plal. cap. vt i vig. Nl.

74 IN omnem terram. Hym. Exultet celum. ℟. Annunciauerunt. Ad magt añia. Cum peruenisset beatus andreas: ad locum vbi crux parata erat: exclamauit et dixit: o bona crux diu desiderata: et iam concupiscenti animo preparata: securus et gaudens venio ad te: ita vt et tu exultans suscipias me discipulum eius qui pependit in te. Oratio. Maiestatem.

¶ Nota qp si festum sancti andree venerit in prima dominica aduentus transfertur in feriam secundam. ¶ In sancte barbare virginis et martyris. Oratio.

SAncte martyris tue barbare domine supplicationibus tribue nos foueri: vt cuius venerabilem solennitatem annuo veneramur obsequio: eius intercessionibus cõmendemur et meritis. Per. ¶ Psallio scẽ barbare. l. j.

BArbara virgo passa est in ciuitate nicomedie: tempore maximiani imperatoris: sub prefide marciano. Lectio scõa.

QUinus pater dioscorus nomine: eiusdem ciuitatis nobilis: et pagan⁹: turri excelsa fabricata: filiam pulcherrimam barbaram intromisit: ne ab hoibus videretur. L. iij.

QUumq; plurimi eam in conjugiũ peterent: illa iam animo christiana diuinitus inspirata: consensum denegabat. Lectio quarta.

ET dum pater in balneo quod edificabatur in turri iussisset arti-ficib⁹ duas fieri fenestras: ea discedẽte: babara tertiã erigi fecit. L. v.

ET descendens in balneum: depingensq; digito in marmore crucis signum: mox in petra signum

crucis apparuit:nec si ferro sculptus esset. Similiter t in filice vestigia pedū illi⁹ impressa sunt. Ly.vj.

Et descendens puella in concam:inundantibus aquis: orauit vt sanctificaretur aqua:t submergens corpus:se ipsam baptizauit in nomine patris t filij t spiritus sancti. Lectio septima.

Egressa igitur de aqua: turrem conscendens:an idolorum facies conspuit: t respiciens in celum rursum adorauit. Leo.viij.

Redeunte ergo patre: t eam interrogans cur tres fenestras in balneo fieri iusserat: audivit ab ea:quia tres sunt qui mundum illuminant: pater t filius t spiritus sanctus. ℣omel t euangel. Simile est regnum celorum thes. t alia oia quere in coī virginum.

¶ In vigilia sci Nicolai pfessō. Ad vesperas. iij.antipho. primi nocturni psal t cap ꝓpe. pōi. ℟. Operibus sanctis. Ad magn afi: O pastor eterne:o clemens t bone custos:qui oum deuoti gregis preces attenderes:voce lapsa de celo presuli sanctissimo: dignum episcopatu nicolaum ostendisti tuum famulum. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus: qui hodierna die beatissimum nicolaum confessorem tuum atq; pontificem ecclesiā tuā penetrare fecisti: da q̄s supplicibus tuis: digne illius solennia celebrare:vt per eius venerandam festiuitatem:salutem consequamur t pacē.p. Inuo. Adoremus regem sclōz. In quo vius nicolaus bonor: sacerdotij ℣ Genue. Hymn. Jesu corō.cel. Jn.j.noc.afi. Nobilissimis siquidem natalib⁹ ortus: velut lucifer nicolaus emicuit. ℣ Beatus vir. Afi. Postq̄ omi puerilem decurrit etatem cunctis mundi huius spretis oblectationibus:christi se iugo subijciens:documentis sancte suum prebebat auditum. ℣ Quare fre. Afi. Pudore bono repletus dei famulus:sumptibus datis:stupri nefas prohibuit. ℣ Cū inuo. Afi. Auro virginum incestus:auro patris earum inopiam: auro prostus vtroq;umque detestabilem infamiam dei seruus ademit nicolaus. ℣ Verba Afi. Innocens puerilia:iura transcendens:euangelice institutionis discipulus effectus est. ℣ Domine dominus. Afi. Gloria mundi spreuit:cum suis oblectationibus t ideo meruit prouehi ad summum sacerdotij gradum. ℣ In domino confi. ℣ Amauit eum.

¶ Incipit vita sci nico. Leo.j.

Nicolaus itaq; ex illustri ꝑsapia ortus:ciuis fuit patre vrbis:que vna ex nobilissimis licie prouincie ciuitatibus:tanto quondam famosissima rutilabat: quanto t populoso frequentaba

tur accessit. Bō pcs exigentib⁹: paruissimi ad instar redacta oppidi raro incolitur habitatore. ℟. Confessor dei nicolaus: nobilis progenie: sed nobilior moribus: Ab ipso puericie cuo secutus dñi: meruit diuina reuelatione ad sūmum prouehi sacerdotium. ℣. Erat enim valde compatiens: z super afflictos pia gestans viscera. Ab ipso. Lectio scđa. Refata vero vrbe adhuc multa plebius generositate referta: parentes eius inter caterua potentum quanto honorificentiꝰ celebrabantur: tanto superne patrie accensi desiderio: magis celestis q̄ terrene dignitatis gloriaz appetebant. ℟. Opibus scis nicolaus humiliter insistens. Reuelatione diuina prouectus ē ad summū sacerdotij gradū. ℣. Voce quidē de celo lapsa cuidā insinuatur presuli: dignum epatu nicolaum. Reuelatione. Lco. iii. Reuera cum essent nimium locupletati: nullius summe dignitatis moderamina voluerunt. Sed omni studio continentium se lege vincentes: celibem vitam actitare satagebant. ℟. Quadam die tempestate seuissima quassati naute ceperunt sanctum vocare nicolaū. Et statiz cessauit tempestas. ℣. Vox illis clamantibus apparuit quidaz de ciuibus eius: ecce adsum: quid vocastis me? Et statim. Lectio tria. Et mirum immodum cum in primeuo iuuenturis flore hunc solum genuissent filium cunctis se voluptatibꝰ abdicarūt. Et inter suas preces quas frequenter in domini templo fundebāt hūc solū superstitē: hūc non tantum diuitiarum quantum z morum flagitabant heredem. ℟. Audiens christi confessor trium iuuenum innocentum neciz: precucurrit quam totius ad locum quo fuerant plectendi. Et liberauit eos. ℣. Statimq; solutos a vinculis vsq; ad pretorium consulis secum adduxit. Et. Jn. ij. noc. añ. Pontifices almi: diuina reuelatione lertificati: nicolaum presulez deuotissime consecrauerunt. ℣. Domine quis. Añ. Sanctus quidem: triticum quod a nautis postulauerat acceptum: z sagacitate distribuere: z augere precibus impetrauit. ℣. Dñe in virtu. Añ. Muneribus datis: necessitatibus: iuuenes addicti: quibus domini seruus fuit vite presidium festinanter. ℣. Domini. Añ. Beatus nicolaus: adhuc puerulus: multo ieiunio macerabat corpus. ℣. Cantate. i. Añ. Ecclesie sancte: frequentans limina sacra: pectore condebat mandata. ℣. Dominus regnauit. Añ. Juste z sancte viuendo: ad honorem sacerdotij meruit promoueri diuini

34 tus, ℣. Cantate. ℟. ℣. Justum deduxit. Lectio quinta.

Quorum vota deus ex alto prospectans: haud petitioni eorum defuit. Mirum quidem qualis futurus esset puer: in ipso ut ita dicam primordio nativitatis eius monstrare dignatus est. ℟. Qui cum audissent sancti nicolai vocem: statim expandunt manus vtraque ad celum. Salvatoris laudantes clementiam. ℣. Clara quippe voce coram hominibus dignum referebant dei famulum. Salua. Lectio vi.

Mirumque: cum matri ad huc lacte aleretur: cepit bino in hebdomada die: quarta: et sexta feria semel bibere mammas: et hac vice contentus: tota die sic permanebat. ℟. Beatus nicolaus iam triumpho potitus: novit suis famulis prebere celestia commoda: qui toto corde posunt eius largitatem. Illi nimirum tota nos devotione oportet committere. ℣. Ut apud christum eius patrocinijs adiuuemur.

Illi nimi. Lectio septima.

Vellaribus igitur annis: vt patriarcha iacob simpliciter domi transactis: cepit bone indolis adolescens esse: et non sicut illa etas assolet: lasciuiam complexus est mundi: sed nunc parentum comitatus vestigia: nunc solus ecclesiarum terebat limina: et quod ibi de scripturis patulo audiebat auditu: non immemor: arinariolo condebat pectoris. ℟. Summe dei confessor nicolae: te veneramur: protege. Nam credimus tuis precibus nos posse saluari. ℣. Qui tres pueros morti addictos illesos abire fecisti: tuis laudibus instante offerua plebe. Mã. Lectio vii.

Orbatus est: sepius illud euangelicus ante sue mentis ducebat oculos. Nisi quis renunciauerit omnibus que possidet: nõ potest meus esse discipulus. ℟. Seruus dei nicolaus: auri pondo trium virginum redemit pudore. Largitas pijs impudicã: remenso auro fugauit inopiã. ℣. Affluens itaque misericordia metallo duplicato populsauit eorum infamiaz. Earumque. Ad cantañ Amicus dei nicolaus: pontificali decoratus infula: omnibus se amabilem exhibuit. Cant. Vos sancti. ℣. Justus vt palma. ℣ Homel. et cuã. Homo quidam pere. tc. ola que hic deficiũt. Quere i pfes. põ ℟.

Preclarus hodie dies refulsit: quo celi regna confessor sanctus petijt nicolaus: et magno cum tripudio celor agmina ei procedũt obuiam. Et regi regum deo dãt et gliam: q pfessore suum fecit glorioſum. ℣. Oibus a turmis hic inuitatur scõr. Et. ℟. Magne pat nicolae: ſime pri proxime: admiranda qua precellis apud deum

gratia. ℣ commissie nos emūdā: ne cadamus fustine. ℟. Jam per terras ⁊ per mare: fama celeberri
11 me: refouendo tribulatos: reuelā. do naufragos. ℣ com. ℟. Sancte dei presul nicolae: tuam cater uam protege. Hanque credimus tuis precibus: nos semper esse sal uādos. ℟. Qui treo pueros mor ti ereditos: illesos abire fecisti: tu is laudibus instantem: conserua
12 plebem. Hanq; ℟. Laudemus dominum: in beati antistitis nicolai meritis pretiosis. Ad sepulchrum eius egri veniunt ⁊ sanan tur. ℟. Benedictionem omniū gentium edit illi: ⁊ testamentum suū cōfirmauit super caput eius. Ad. Ad lau añā. O per oia laudabilem virum: cuius meritis ab omni clade liberantur: qui ex to
33 to corde querunt illum. ℟. Dñs re. Ad dño ah. Copiose charitatis: nicolae pontifex: qui cum deo gloriaris: in celi palatio: con descende supplicamus: ad te suspirantibus: vt erutos grauī car. ne: pertrahas ad superos. Oro. Oṕa. Ad j. añ. Beatus nicol⁹ pontificatus: infulis decoratus: talem se exhibuit: vt ab omnibus amaretur. Ad. iij. añā. Ecclesie sancte: frequentans limina: sacra pectore mandata condebat saga citer. Oratio Omnipotens. Ad vj. añā Sancte ⁊ iuste viuendo: ad honorem sacerdotij meruit re

Oneleari diuinitus. Oratio. Deus qui beatum nicolaum confessorem tuum atq; pontificem in terris vita laudabili decorasti: ⁊ in celis eterna gloria sublimasti: eius quesumus interuenientibus meritis vita nostra apud te comendetur. Per. Ad ix. añā. Infantia teneriori: decursa: corpus ieiunijs macerabat. Oratio.
7 Deus q beatū nicolaū pontificē tuū innumeris decorasti miraculis: tribue qs vt eius precibus ⁊ meritis: a gehenne incēdijs liberemur. Per. Ad vñ. docis añi. ⁊ ps. vt j. vñ. ℂ Seqē ℣ sce ambrosio. Laꝑ. Collaudabunt. ℟ium. Elegit ambrosium. Hymnus. Iste confessi. ℣ Ecce 75
sacerdos. Ad mātē añā. In signia preconia: alme tue nobilitatis consone collaudantes voce supplici prosequamur: aue egregie doctor: angelorum consors: apostolorum socie: prophetarum concius sancte ambrosi confessor: christi: intercede pro nostra
O omniumq; salute. Oratio. Omnipotens sempiterne deus: qui per os beati pontificis tui ambrosij: eloquiorum tuorum nobis abdita reseraſti: concede nobis aurem pectoris: eius accōmodare doctrinis: vt ad illam eius interuentu peruenire mereamur patriam: ad quam ipse toto desiderijo anhelauit. Per.

ℂ Deinde

℣ Deinde pro sancto nico. añ. O christi pietas: omni prosequẽ da laude: qui tu famuli nicolai merita: lõge lateq; declarat: nam ex tumba eius oleum manat: cunctosq; languidos sanat: o christi pietas. ℟. Justum deduxit. ℣. 339 Omnipotens. Jnuit. Regẽ con- 74 fesso. Hy⁹. Jesu corõ. cel. ymn. noctur. añã. Beatus christi seruus ambrosius: qr in via peccatoꝝ non steterit: ideo cathedrã epi, scopalez accipere promeruit. ℟. 40 Beatus vir. Añ. Constituit eũ est a deo: super sion montem sanctum eius: ꝓdicare ꝓceptum do- 1 mini. ℟. Quare fre. Añ. Magnificauit dñs: sanctum suũ ambrosium: qñ voces populoꝝ, p, mouerunt eum in episcopatum. 1. ℟. Luz inuo. Añã. Sacerdos hic veneranduꝫ in eternum manet ornatus: quia bone voluntatis scuto protexit illum deus. ℟. 2 Verba. Añ. Magnificẽtia dñi: q exaltata est sup celos celoꝝ: hodie amatorẽ suũ ambrosiũ copulauit exercitibus angelorum. ℟. 3 Dñe dñs. Añ. Egregie dei antistes: ambrosi: offer pro nobis hostias placatiõis: et thymiamata precũ: vt ijs expiatus te leti sequamur ad sancta sanctoꝝ: vbi christus pontifex introiuit: et te ponti 4 ficali gloria coronauit. ℟. In domino. ℣. Amauit eum. ℣ Jncipit vita sancti ambrosij. Lcõ. j.

Jbitur posito i administratiõe ꝓfecturę galliaruꝫ pie eius ambrosio: natꝰ est ambrosius: q ifans in area ꝓrij in cuna positus: cũ dormiret aperto ore: subito examẽ apũ aduenientiũ: facilẽ eiꝰ atq; os compleuit: ita vt ingrediẽdi in os egrediendiq; frequẽtarẽt vices. ℟. De ore beati ambrosij viri prudentis: procedit mel: dulcedo mellis est lingua eius. Fauus distillans labia eius. ℣. Sapientia requiescit in corde eius: et prudentia in sermone oris eius. Fauus. Lcõ. ij. Ve pater qui prope eam bulabat: nec abigere nk ab ancilla: q curã nutriẽdi infantẽ susceperat: phibens: solicita enim erat ne infanti nocerent: expectabat tamen patrio affectu quo fine illud miraculũ clauderetur. ℟. O dies gliosa est festiuitas ꝓfessoris christi ambrosij hodie puenit ad thalamũ regni celoꝝ. ℣. Hodie mellifluum celebramus festiuitatem: hodie per totum mundum congaudet ecclesia. Hodie. Lcõ. iij. Et ille post aliquãdiu volãtem in tãrã aerio altitudi-

nem sublenate sunt: vt humanis oculis minime viderentur. ℣. Egregie dei cōfessor ambrosi pn̄ceps t propagator sanctissimorum preceptorum: ecce nomen tuum in libro vite ascriptum est. Et memoriale tuū non delebit in sēla. ℟. Sortitus factus est enim superne virtutis: q̄ in suum p̄sortium eum suscepit. Et me. ℣. uq.

QUo facto territus pater ait. Si vixerit infantulus iste: aliquid magni erit. Operabatur enim iam tunc dominus in serui sui infantia: vt impleretur quod scriptum est. Faui mellis sermones boni. ℣. Elegit ambrosium tunc ad pontificiū patuit vox infantis voces plebis consonant: p̄sulem hunc nominant. ℟. Prius discordantes. ℟. Stupidus ambrosius: turbe fugit anxius voces acclamantis. Prius. Jn. 9. nocti. ofa. Hic fine macula tua sancta ingressus est deus atria: veritate loquendo: habitat beatus ambrosius in celesti re-
4 gno. ℣. Dñe go. Ana. Jn tua virtute: dñe letatur iste confessor tuus ambrosius: eius nanq̄ anime tribuisti desiderium eterne vite t p̄mū. ℣. Domine in. Ah. Beatum do iustor: via lex consilium deus rex altissimus: a quo sanctus ambrosius fructum ferens institie: beatus effectus est.
8 ℣. Domini est. Ana. Sancte ambrosi: tuor fiducia fres dei virtus honor t letitia: felix ecclesia in qua tua viget felix memoria: acceptos deo digna premia nos demum redde supernis p̄mijs. ℟. Cantra. j. Ana. Salue 33
gliose ambrosi: pie pastor: vite speculum: nutritor pauperū: medicina languentium: tuis esse facnos scribus dignos regno polorum. ℣. Dño regna. crul. Ana. 34
O beati viri ambrosi: sacrata p̄conia: o festimabilis dilectio charitatis: qui dum seculi pompam contempsit: eterne vite gaudijs coniunctus est. ℟. Cantate. q. 34
℟. Justum deduxit. Lectio. v.

ILlud enim examen apum: librorū ipsius nobis generabat fauos: qui celestia dona annūciarent: t mētes hominum de terris ad celum erigerent. ℣. O beatum virum ambrosiū: q̄ semp in deo p̄fidens: inimicos humiliauit. Et populo suo victoriā contulit. ℟. Pontifex iste pene oia q̄ pplo suo vētura erāt p̄ spiritum p̄dicabat. Et. Lectio. vj.

POstea vero cum adolevisset: et esset in vrbe roma cōstitutus cum matre vidua t sorore que virginitate fuerat iam p̄fessa: comite alia virgine cuius soror virginis candida t ipsa eiusdem p̄fessionis: que ipsa nunc carthagine degit in manus: cum videret sacerdotibus a domestica

sorore vel matre manus osculari: ipse ludens offerebat dextera: dicens t sibi id ab ea fieri oportere. siquidez ꝑm se futurū esse memorabat. ℟. O q̄ beatus es pie ꝓfessor ambrosi: hodie nanq̄ thronus angelor⁹ reverenter te in suam patriam suscepit. Interede ꝓ nobis. ℣. Securus habitationem istam reliquisti: t vsq̄ ad solium visionis eterne patrie transisti. Jn. Lectio.viij.

LEquebatur enī in illo spiritus oīs: qui illum ad sacerdotum nutriebat. Illa vero vt adolescentē t nescientē qd oporteret respuebat. Sed postq̄ edoctus liberalibus disciplinis: ex vrbe egressus est: ꝓfectusq̄ in aduersorum ꝓfecture prouīj: ita splendide cautis perorauit: vt eligeretur a viro illustri ꝓto tūc ꝓfecto prouīj ad consilium tribuendum. ℟. Sancte ambrosi hyne pastor ouium: dux ꝓs t honor tuor⁹ concinium. Lucerna vite cunctis lumen p̄uium: vlam mereri fac nos ad celeste bravium. ℣. Pastor magne ambrosi sancte te precamur intercede p nobis. Lucerna. Lcō.viij.

POstquam consularitatis susscepit insignia: vt regeret ligvriam emiliamq̄ prouincias: venit mediolanū. Per idē tēpus mortuo auxētio arriane perfidie episcopo: q dionysio bñ memorie ꝓfessore ad exilīū destinato: incubabat ecclesie: cum populus ad seditionem surgeret: in petendo ꝑm: esset⁹ illi cura sedande seditionis: ne populus ciuitatis in periculum sui p̄uerteret: perrexit ad eccleſiā. ℟. Erat nanq̄ bñus ambrosius in sermone vrar: in iudicio iustus: in ꝓfilio p̄udens in bonitate conspicuus. Jn vniuersa mor honestate p̄clarus. ℣. Jn commisso quoque fidelis: in interuentu strenuus. Jn. Ad cātic.ati. Mediolani ꝓsul ciuis vrbis rome: ecclesie ambrosi pastor summe: tuor ꝓces pie pater iume: q vbis facto fundis lumen turbis: p nobis ora dum culpa curuis. Canti. Vos ki. ℣. Justus vt. Sorti. t euangeli. Vos estis sal. t ora alia q̄ hic ꝓficiunt ore in cōi ꝓfes. pōtis. t vocor. ℟. Jmperatrix pessima: perfida iustī. gna: arriane heresis fautrix et sentina: pr̄suli ambrosio odium portabat. Mortem t exilium illi propinabat. ℣. Sed te eius furia modicum curabat: qui vt turris valida: constanter firmus erat. Mortem. ℟. Cum p ener⁹ gumenos demones clamarent: t se ab ambrosio pati narrarent. Arriani inuidi ei detrahebant: comparare homines ipsum asserebant: q se demoniacos esse mentirentur: rectos ab ambrosio se confiterent. ℣. Arrianus clamo

fat a demone vexatus: nõ credẽs
ambrosio sic fit cruciatus. Ar.
11 ℟. Iste ego nobilis: largꝰ pius
humilis: doctor pastor dignꝰ con-
stans fortis prouidus. Fuit & be-
nignus. ℣. Feruẽs ozãs sedulus
abstinens & pauidus: timet hunc
12 malignus. Fuit. ℟. Beatus vir
occubuit: celestẽq regnũ adẽptus: in
tpe paschali. Quẽ baptizati par
muli: cernũt p vim miraculi: in se
de tribunali. ℣. Viderũt stellã
alteri: stipatãtẽ corpus: fulgore p-
clustrari. Quẽ. ℣n iau. an. Am-
brosius in tpe ꝯdragesimali lan
guens migrat vespe sabbato pa-
33 schali. ℣. Dño reg. Aſſ. Psal
mum cum notario decubans di-
C ctabat: quãdo vultu igneo torꝰ ru
34 tilabat. ℣. Jubil. ℣n. Scutus
ignis ꝓmitus caput eius texit: cu
ius os diuinitus intrans se ingeſ
35 sit. ℣. Deus deus. Aſſa. Valuit
nil amplius sanctus vir dictare:
grauibus langozibus cepit labo,
55 rare. Cant. Benedicite. Aſſa.
Pontifex cõstituit clã felicianus:
sanctus absens logitur: bonus est
52 sed canus. ℣. Laudate. Cap.
C Collaudabũt. ℟. Justum deducit.
75 Hym. Iste pfes. ℣. Ecce sacer-
dos. Ad vn. an. Ambrosi lumẽ
fulgidum: arrianoꝝ horridus: er
rorem q fugasti: expelle mẽtis te-
nebras & corporis illecebras: vt
simus semper casti. Oꝛa. Omꝑs.
Ad. j. an. Quẽ in cuna posito:

apes ꝓpinabãt: sedulecq subito
altius volabãt. Ad. vj. an. Cer-
nens mirũ ꝓmũ genitor expa
uit: hũc futurũ maximũ clamãs
prophetauit. Cap. Collau. ℣.
Amauit eũ. Oꝛa. Oꝛõ. Ad. vj.
an. Multa mala pertulit: hic p
arrianos: disputando perculit il-
los vt ꝓphanos. Cap. ℣. & oꝛa:
vj. & ix. de cofes. pontt. Ad. ix. an.
Sepius redarguit hic imperato
rem: & ille sustinuit pie correpto
rem. Ad vlt. an. Iste natu nobi
lis: patria romanus: cũq sit admi
rabilis monstrat dei manus. ℣.
Dixit dominus. Aii. Pontifex sa 40
ctus populum prouide regebat:
dans doctrine poculum agens
quod docebat. ℣. Beatus vir. 40
An. Veris rationibus sanctus
augustinum: traxit ab erroꝛibus
ad cultum diuinum. ℣. Lauda. 41
te. An. Tantorum pontificum
sepius cantamus: quod fecerunt
canticum te deum laudamus. ℣.
Credidi. ℂ Sequitur de con- 41
ceptione virginis marie. Capi.
Egrediet virga. Oia fiant vt in
natiuitate eius excepto q nomẽ
natiuitatis: mutet in nomen cõ-
ceptionis. Postea de sancto am
brosio. An. O pontifex ambrosi san
ctissime: amator christi & doctor
egregie: te petimus humilime:
esto memor nostri apud deum af-
fidue: vt tuis adiuti precibus: te
cum cum beatis: vite eterne pa-

leamus interesse gaudijs. Dio. ibi. In festo cōceptionis. L.i.

In Empore illo quo diuie pietati placuit anglicorū gēti de malis suis corrigere: et sue seruituti arctius astringere: gloriosissimo normannorum duci eandem patriam subiecit: et eius virture totius ecclesie officia in melius reformauit. Lectio septima. Quius pie intentionis operibus inuidens ille bonorum omnium inimicus: cum familiarum frandibus: cum extraneorum incursibus multoties conatus est eius obsistere successibus. Sed deo protegente: ad nihilum deductus est inimicus. Lectio.iij. Audientes autez dacij angliam subiectam normannorum duci: indignati grauiter se suosq; hereditario iure priuari: arma preparant: classes aptant: vt eos aduentes: a data sibi diuinitus patria expellant. Lectio.iiij. Hoc comperto rex prudentissimus ixlfinum quendam religiosum abbatem remensis cenobij accersitum: in dacian dirigit: vt inquirat huius re ueritatē. Quo fideliter exacto: ad angliā reuersi cupiēs mare ingreditur. L.v. Et cū iam maritimā partem maris prospero cursu trāsisset: tunc subito surgentibus vndiq; ventis: horrida tēpestas celū commouit et undas. Fatigatis itaq; nautis nec vltra progredi valentibus: spes salutis amittitur. L.vj. Cuiq; deuote se commēdarent: et beatā dei genitricem mariam deuote inclamarēt: ecce subito conspiciūt quendam reuerēde habitudinis virum: pontificali infula decoratū: nauī proximiq; adnocans ad se abbatē ixlfinum hiis verbis cepit appellare eū. L.vij. Vis inquit periculū maris euadere? Vis in tuam patriam sanus redire? Cuiq; ille cum flens id toto se corde desiderare ruderet: tunc ille: Scias inquit me ad te a dña nra dei genitrice maria directum. Promittit ingt deo et mihiq; diem conceptionis matris christi solenniter celebrabis: et celebrandum predicabis. L.viij. Et ille vt vir prudēs: et qs ingt dies in hoc festo erit celebrād? Sexto idus ait decēbris. Et quo inquit abbas in dicto festo vtetur officio? De ingt officium qđ dī in eius natiuitate: excepto q̄ nomen natiuitatis mutet in nōie ꝯceptiōis. His dictis disparuit.

In.ij. vesper. post oratione de cōceptione sequitur de sancto sancto: Et si cōceptio est in dñica fit de ea fest.ij. cum cōmemoratione sancti syri: et prima sequenti fēria fit de sancto sanctorum. Oratio.

Deus ꝓtector omniū sanctorum: dirige corda nra qđ ꝓparādas vnigeniti tui vias

¶ interueniente beato sauino epi scopo ⁊ martyre tuo cuius hodie solennitatem colimus: ante conspectum eterni iudicis beneficia sentiamus. Per eun. Dein. de pio sancto syro episcopo affi.

OStolam. Justus. Gio. Eus propter antistitum potentissime illustratoꝝ uirtutes quas sumus vt beatissimi syri sacerdotis ⁊ confessoris tui: magnificis exemplis informati: seculi istius caliginem fine periculo transeamus. Per. ¶ Incipit passio sancti sauini episcopi. Lectio.j.

EOdem tempore venustian⁹ augustalis tuscie cepit curiose inquirere: si alicubi occultũ christianum inueniret. Lcō.ij. Et diuulgatus est ei sauin⁹ episcopus: vir eloquẽtissimus: ⁊ elimato sermone clarus: in omnib⁹ diuinis institutionibus gꝛa dñi nostri iesu christi repletus. Lcō. Mittens ergo milites tenuit eũ in ciuitate assisinatum. Quem in eodem loco custodie mancipauit cum duobus diaconibus id est marcello ⁊ experatio: ⁊ multos alios clericos cum eis. Lcō.iij. Alia autem die venit assisium. Postera vero die iussit sibi venustianus vir clarissimus tribunal parari in medio foro. Et ita factum est. Lectio quinta. Hunc oblat⁹ est ei sauinus episcopus cum duobus diaconibus suis. Quem ita aggredit⁹ venustianus dicens ei. Designa nobis nomen tuum. Lectio sexta. Dixit ei episcopus. Peccatoꝝ sauinus vocoꝝ: gratia domini nostri iesu christi repletus. Dixit venustianus vir clarissimus augustalis tuscie ad sanctum sauinum episcopum. Seruus es aut liber? Dicito mihi. Lcō septima. Sauinus episcopus dixit. Seruus sum christi: liberatus a diabuli seruitute. Venustianus vir clarissimus dixit contra sauinum episcopum. Lectio octaua. Quo honoꝝ fingeris? Sauinus episcopus dixit. Episcopus sum. Venustianus dixit. Ji qui tecum sunt qui sunt? Dixit ei sauinus episcop⁹: diaconi mei sunt. Homil. ⁊ euangel. Vigilate ⁊ orate, quere in communi confessoꝝ. ℟. autem ⁊ alia omnia tam in die ℣ in nocte in communi vnius martyꝝ. ¶ De sancto ẽnone. fiunt. xij. lec. j. feria post festũ sancti sauini. Oratio.

DEus qui nos sancti ẽnonis sacerdotis ⁊ confessoris tui solennitate letificas: presta quesumus: vt callida hostis incursione tua freti virtute deuicta: peruenire ad gaudia ipso intercedẽte mereamur eterna. Per. ¶ Alia sancti ẽnonis. Lcō.j.

IN prouincia italie in ciuitate verona acta beati ẽ

nonis claruerint: cuius cuolue-
re aliqs optamus virtutes. Sic
enim est humana mens cupida ad
inuestigandū sanctor̄ vitā: tanq̄
aliqs sitiēs ardore solis adustus
cōcupiscit fontium fluenta. Lē.
At quis desideratissimum nun-
cium cupit audire: vel etiam qs
delitiarum copulis enutritus: in
quodam longinquo itinere posi
tus: ad solitam puenire sue men-
tis sacietatem cupiat. Lcō. iii.
Ita t ego tanti viri quamuis ad
omnia que egit: vel in conuer-
satione vel sanctitate siue in mi-
raculis explere non valeo. Attā-
men vel in quo attingere p par
te possum: enarrare non desisto.
Ut nequis il- Lectio quarta.
le lector̄ rogetur: aut audiens le-
gentem desidioso animo quicq̄
detrahat: cum scriptum sit. Qui
retribuunt mala pro bonis: de-
trahunt mihi. Lectio quinta.
Et quia ipse dominus dixit de
bona operantibus. Priusq̄ te
formarem in vtero noui te: t an-
tequā exires de ventre sanctifica
ui te. Ille enim a cunabulis be-
nedictus t a ventre sanctifica-
tus erat: t ad hoc pertingere me-
ruit: vt ex vita sancta pastor in
populo esse mereretur. Lcō vi.
Ideo quia in omnem terram
exiuit sonus conuersationis ei⁹
t sanctitas emicuit. Audiant
ergo populi cōs mirabilia ei⁹.
Erat enim sedens in monasterio
in secretiori parte in oppido ve-
ronensi: ad conuertendas in
christi amore animas hominum
deditus erat. Lectio sextā.
Reuera in ipso spiritus san-
ctus doctor erat: sicut ipsa veri-
tas per se loquitur dicens: Ego
sum pastor bonus t animā meā
pono p ouibus meis. Lcō. vii.
Ita ergo in sermone affabilis
erat: t in māsuetudine mitis: vt
deus in ipso collaudaret ab oib⁹
apparentibus sibi t venientibus
ad se. Ita alacris erat: vt ex eius
sancto eloquio mentes vel cor-
da hominum accenderentur: si-
cut scriptum est. Et nos omnes
de plenitudine ei⁹ accepim⁹ gfaz.
Homilia t euāgelīū Homo qdā
peregre. Et alia omnia cā in die
ō in nocte quere in cōmuni con
fessō. pontif. ¶ De sancto da-
maso papa t confessore. Oratio.
Misericordiam tuam nobis
domine quesumus interue-
niente beato damaso confessore
tuo atque pontifice clemēter im
pende: t nobis peccatorib⁹: ipsi⁹
ppitiare suffragijs. per. ¶ Alia
Deus damasi papa t cōfes. tui.
Amasus papa huī⁹ nomi
nis ōmus: natiōe hispan⁹: ex pre
antonio: felici pape scō in epi-
scopatu successit: t sedit annis
18. mens. 1. diebus. 10. Lcō. ¶
Et cū eodē ordinat sub cōten-

plens: repit ad sacrificia demo-
16 num cogere. ℟. Magnuo. ℣. Diffusa est gratia. ¶ Passio sancte lucie virginis. Lectio prima.

QUum per vniuersam sicilie prouinciam beatissime virginis agathe fama crebresceret: & siracusanus populus per milia propter quadraginta quinq; ad vrbem cathanensium pgeret ad sepulchrum sancte virginis agathe venerande: contigit luciam venerabilem virginem nobilissimā siracusanorum: simul cum matre pgere: eius festiuitatis gloria inuitante. ℟. Lucia virgo quid a me petis q̄ ipsa poteris prestare continuo? nam & matri tue fides tua subuenit: & ecce salua es. Quia iucundum deo in tua virginitate habitaculum preparasti. ℣. Et sicut per me ciuitas cathanensium sublimatur a christo: ita per te ciuitas siracusana deo habitabit. Quia iucun. Lectio. ii.

QUiuis mater cuticia p annos quatuor: fluxu sanguinis fatigata: nullo poterat medicorum remedio liberari. Igitur dum processionis mysteria agerentur: hec euangelij lectio fuit qua legit: tacta fimbria vestimenti: mulier a fluxu sanguinis liberata. ℟. Per ipsaz te rogo: mf: q̄ te suis salnauit precibus: neq̄ mihi in terris nomines sponsum: Ne velis de corpis mei posteritate fructum mortalitatis inquirere. ℣. Nue datura eras pro corruptionis mee autore: da mihi cunti ad integritatis mee autorem christum. Ne. Lcō. iii.

ET dum hec lectio recitat: dixit sancta lucia mf sue. Si credis mater bis q̄ legunt: crede agathen passam pro christi noie hoc meruisse: vt semp i pñti habeat eū: p cui⁹ noie passa est. ℟. Si mbi gratū vis ee ocum: vltiōes & salutē tui corpis habē: da christo q̄ possides. Moriēs enim ideo das: q̄ tecū afferre nō prualeo. ℣. Nō satis deo carus est: qui dat quo frui non pōt: vnde q̄ mihi sponderas incipe prestare christo. Moriens. Lectio. iii.

QUintinge ergo sepulchrum eius credens: & liberabere. Igit cum peractis omnibus populus abscessisset: prostrauerūt se ante sepulchrum virginis mater & filia: & ceperunt lachrymis flagitare suffragium. Interea dū oratonis prolixitas tendit: somnus lucia virgo arripuit. ℟. Lucia ogo iudici dixit: patrimonium meum tuto loco constitui. Oratores autem nec corporis nec mentis mee aliquando fuisse pi. ℣. Hostiam sanctam viuentem: deo viuo me ipsam offero. Oratores. In. ii. noc. aū. Beata lucia dixit pascasio: sacrificiū mundum & immaculatū apud deum

lesum christum. Cui mater eius cuncta aut. Omnia que sunt patris tui defuncti: ante nouem annos ego custodiens ampliaui posuiq; minui patrimonium tuum. ℟. Que sunt hec maleficia tua: consularis diuitis: vt puella fragilis a mille tracta hominibus nō mo ueatis? Ista inget maleficia mea non sunt: sed sunt beneficia dei. ℣. Si aūt alia decē millia addu xeris: audies mihi dicētē spūs sanctum: qō cadent a latere tuo mille: et decem millia a dextris tuis. Ista. Ad cant. añ. Torquebatur pascasius a iudice: et ignem pice resina ac feruenti oleo iniecto copiosius circa dei famulam fecit accendi.

19 Cant. Audite me. ℣. Adiuuabit eam. homel. cuā. Sile est re. ce. acē. et oia alia que hic ōficiū tā i die q̄ i nocte q̄re i cōfessionū.

9 ℟. Rogaui dominum meum iesum christum: vt ignis iste non ōnē mihi. Et impetrauī a dño in duitas martyrij mei. ℣. Vt credentibus timorē tollerē passionis nō credentibus aūt vocē insultationis auferem. Et. ℟. Quid cruciaris? qd per diuersa mētis tue tormenta verberis? templum dei me esse. Si probasti iam credes: si non probasti disce. ℣. Caste viuites apostolus christi esse asserit templū dñi: et habitare in eis spūm

11 sanctū. Si proba. ℟. Lucia martyr inuictissima: sponsa agni: hostia dei: templū spiritus sancti hoste iaz triumphato: victorib⁹ patefacto: instantius dñm iesum diuinissime predicabat. Dum christi sumptis mysterijs: vite incorruptibili virgo incorrupta successit. ℣. Judice confuso: et cuncto terrore deiuctoingne superato: gladio quoq; transuerberata: loco omnino non est mora. Dum. ℟. Orata facta est a domino: in cer- 12
tamine: qz apud deum et apud homines glorificata est in conspectu principum loquebatur sapientiā. Et dominus omnib⁹ dilexit eam. ℣. Erecta nāq; in virtutis culmine: tormenta derisit: premia calcauit. Et. In lau. añ. Ozante sancta lucia: apparuit ei beata agatha: et consolabatur ancillaz christi. ℣. Dño re. cē. Cap. Qui glo 34
riatur. ℟. Adiuuabit. ℣. Et 75
sui corona virginum. ℣. Elegit eam. Ad dño añ. Colūna cē immobilis lucia sponsa christi: quia omnis plebs te expectat: vt accipias coronā regni alleluia. ℣. Exaudi. Ad. j. añ. Lucia virgo supra quid a me petis: quod ipsa poteris prestare continuo matri tue? Ad. ij. añ. Soror mea lucia virgo: deo deuota quid a me petis quod ipsa poteris prestare continuo matri tue? Cap. Qui gloriatur. ℣. Diffusa est. Oratio. Exaudi. Ad. vj. añ. Benedicō supra te pater dñi mei iesu christi: qui

per filium tuum ignis extinctus est a latere meo. Ad.ix.añi. Per te lucia virgo ciuitas siracusana decorabitur a domino ihesu christo. Ad vesp. añe. p̃mi noc. Ad mag̃t añi. Ego rogani dñm iesum christum: vt ignis iste non dñetur mihi: et vt credentibus in dominum ti morem tollerem passionis. Oio.

Exaudi. ℂ In sci thome apostoli. Ad vespe, et in oibus aliis horis tã in die ℂ in nocte que hic desunt: ãre in cõi vnius apostoli. In vtroq; vespere ad mag̃t añi.

O thoma didyme per christum quem meruisti tangere: te precibus rogamus altissimis: succurre nobis miseris: ne damnemur cũ impijs: i aduẽtu iudicis. Oio.

TA nobis q̃s dñe: beati apostoli tui thome solennitatibus gloriari: vt ei⁹ semper et patrocinijs subleuemur: et fidem congrua deuotione fectemur. Per. ℂ Passio sancti thome apostoli. Lectio prima.

Cum apostolus thomas qui et didymus dicitur esset apud cesaream: apparuit ei dominus ihesus christus: et ait ad eum. Rex indorum gundofarus misit prepositũ suũ ad syriam: querere homines arte architectonica eruditos. Veni et mittã te cum eo. Lectio.ij.

Dicit ei thomas. Dñe quo vis mittre me preter ad indos. Dicit ei dominus. Vade quia ego tecum sum: et non te deseram. Et cum acquisieris mihi indos: cuy corona martyrij venies ad me. Lectio.iij.

Et respondens thomas dixit. Deus meus es tu: et ego seruus tuus: fiat voluntas tua. Hec dicente: ecce prepositus familie regis indorum nomine abbanes defendens de naui deambulabat iuxta mare in foro rerum venalium. Dominus autem accessit ad eum: et dixit. Quid comparare vis inuenis? Lectio.iiij.

At ille ait Dominus meus rex indorum misit me ad istam prouinciam: vt conducerem ingenuos artifices: aut seruos emerem qui sciant artem architectonicã: vel omnia que ex lignis fiunt aut ex lapidibus: vt romano opere sibi palatium construat. Lectio.v.

Cui dominus ait: Habeo seruum idoneum et fidelem: quem ad diuersas iam ciuitates misi: et quicquid laborat: mihi laborum suorum mercedes apportat. Hũc itaque mittam tecum: vt expletis omnibus: ad me cum sanctis cum honore remeare. Lectio.vj.

Quod audiens abbanes: gaudio magno repletus est: et gratias agens: osculabatur genua eius. Et conuocans thomam dominus tradidit eum in manu abbanes: et abscessit. Lectio.vij.

Dixit abbanes ad thomam: Die mihi si vere seruus ipsius es: qui

tradidit te mihi. Cui thomas ait, Ego nisi seruus ipsius essem: non me tibi tradidisset. Certe qua hora me tibi tradebat: non audebas contradicere. Lectio octaua. Sed qz seruus ipsius sum: non quod volo facio: sed quod iussit dominus meus. Seruus autez eius sum: vnus ex innumerabilibus fernis: g omnes diuersas arteꝫ scimus: t imus per diuersas prouincias: t quicquid lucrati fuerimus de arte nostra: ipsi fideliter afferimus. Ad cōmūn. Mitte manum tuam: t cognosce loca clauoꝝ alleluia: t noli esse incredulus: sed fidelis: alleluia. Cantu.

59 I Vos sancti. Scōm ioannez.
20 f In illo tempore: Thomas autem vnus de duodecim qui dicitur didymus: non erat cum eis qñ venit iesus. Et reliqua. Oo. de beati augustini epūo. Lxi.

Claui enim manus fixerāt: lancea latus aperuerat: vbi ad dubitantium corda sananda vulnerum sunt seruata vestigia. Moli aūt corporis vbi diuinitas erat: hostia clausa nō obstiterunt. Lxi.

Ille quippe eis nō apertis intra se permanso nascente virginitas matris inuiolata permansit. Sancti sunt ergo discipuli viso dño. Dixit ergo eis iterum. Pax vobis: iteratio ꝓfirmatio est. Lectio xj.

Ipse quippe dat per prophetam promissam pacem super terram. Sicut misit me inquit pater: t ego mitto vos. Equalem patri filium nouimus. Sed hic verba mediatoris agnoscimus: medium quippe se ostendu dicendo: Ille me: t ego vos. Lectio duodecia. Hec cum dixisset insufflauit: t dixit eis. Accipite spiritum sanctum. Insufflando significauit spiritum sanctum non solum esse spiritus patris: sed t suum. Quorum remiseritis peccata remittūtur eis: t quorum retinueritis retenta sunt. Scōm ioannez.

In illo tpe: Thomas aūt vn⁹ 20 f de duodecim: qui dr didymus: non erat cū eis: qñ venit iesus. Dixerunt ergo ei alij discipuli. Vidimus dñm. Ille aūt dixit eis. Nisi videro in manibus eius fixturam clauorum: t mittam digitum meū in locum clauoꝝ: t mittam manum meam in latus eius: nō credam. Et post dies octo: iterum erant discipuli eius intus: t thomas cum eis: Venit iesus ianuis clausis: t stetit in medio: t dixit. Pax vobis. Deide dicit thome: Infer digitum tuum huc: t vide manus meas: t affer manū tuam: t mitte in latus meum: t noli esse incredulus: sed fidelis. Respondit thomas: t dixit ei. Dominus meus: t deus meus. Dicit ei iesus. Quia vidisti me thoma credidisti: Beati qui non viderunt t crediderunt. Oio. Da nobis

Ad bris aff. Quia vidisti me thoma credidisti: beati qui non viderūt & crediderūt. Ioh. Da nobis. ℣. In sci pauli p̄mi eremite. oio.

SAncti pauli eremite meritis tue nos quesumus domine commendet oratio: & nos ipso intercedente ad gaudia eterna perducas. Per. ℣ncipit vita sancti p̄auli primi eremite. f. j.

IAter multos sepe dubitatur est: a quo potissimum monachorum: eremus habitari cepta sit. Quidam enim altius repetētes: a beato helia: & ioanne baptista principia sumpserunt. Lectio. ij.

Q uorum & helias plus nobis videtur fuisse prophēta q̄ monachus: & ioannes ante prophetare cepisse q̄ natus esset. Alii autem (in quam opinionem vulgus omne consensit) antonium asserunt huius propositi caput: quod ex parte verum est. Lectio tertia.

N on enim tā ipse ante oēs fuit: q̄ ab eo omnium incitata sunt studia. Amathas vero & macarius discipuli antonij: e quibus superior corpus magistri sepeliuit: & nunc affirmant paulum quendam thebeū principes rei istius fuisse: non tñ noie: Quam opinionem nos quoq; probamus. Lcō. iij.

N onnulli hec & alia prout voluntas tulit: iactitāt sub terraneo specu crinitus calcaneo tenus hominem fuisse: & multa que prose, qui otiosum est incredibilia fingentes: quorum quia impudens mendacium fuit: nec referenda quidem sententia videtur. L. v.

I gitur q: de antonio tam greco q̄ romano stilo diligenter memorie traditum est: pauca de pauli principio & fine scribere dispositi magis quia res omissa erat q̄ fre tus ingenio. Lectio sexta.

Q uo ait in media etate vixerit: aut quas sathane p̄leri insidias: nulli hoium compertū fuit. L. vij.

S ub decio & valeriano persecutoribus: quo tpe cornelius romā cyprianus carthagine feluci cruore dānati sunt: multas apud egyptū & thebaidā ecclias tempestas seua depopulata est. Lectio. viij.

V oti nunc christianis erat: pro noie christi gladio percuti. Verū hostis callidus corda ad mortē simplicia conquirens: aias cupiebat iugulare nō corpora. Et vt ipse qui ab ipso passus est cyprian⁹ ait: volentes mori nō permittebāt ecclā. Dom. 2. cui Nō qdē nobilia. gre i pfes. pont. ℟. ait & ota alia in cōi confes. non pōtif. Et q̄ de eo sit infra octa. epiphanie in. ij. resp. a fia. Decim. de. iij. a fia. Stella ista. ℣. Laudate. Sed si de eo fiat post octauam dicuntur a fie vnius confes. non pontif. Ad magn a fia. Amulc.

℣ In sci hylarij chi & docto. in vtroq; resp. lau. & tertio. Oratio.

Deus qui hunc diem venerabilem in beati hylarij confessoris tui atq; pontificis solennitate exornas: te supplices deprecamur: vt quod in eius honore exposcimus: eo intercedente consequi mereamur. p. De scō felice presbytero comme. Oratio.

Concede q̄s ex̄s deus: vt ad meliorem vitam sanctorum tuorum exempla nos prouocent: quatenus quorum solēnia agimus: etiam actus imitemur. p. Deo. Eiusdem sancti hylarij epīsco. R.j.

Hylarius ex̄s pictauien. agitate oriundus: nobilibus parentib⁹ genit⁹ ab annis iuuenilibus moribus t sapia insignis. Lectio.q.

Cui iungē hūc t filiam: in latea. Il habitu monasticam vitam docebat. Tandē relicto seculo clericali mancipatur militie. R. cō.ut.

Et procedente etate. ac sapia prevalente. a clero t pplo pictauorum ex̄s electus est. R. co.ng.

Et cū non solū ecclesiam suā: sed t totam gallia ab hereticis defenderet: ad suggestionem duor epīscopor arrianorum ab imperatore cōstantio arriano: cū dionysio mediolanen. t eusebio vercellen. epīs in phrygias relegatur. R.v.

Vbi dum existeret: cognouit p spiritum: aptam filiam suam. pictauis cum matre relictam nubere velle. Lectio sexta.

Quam per epistolam gratissimā sibi missam: studuit ad virginitatis propositum inuitare. R.vñ.

Sed cuy vbiq; arrianor⁹ heresis pullularet: t ab imperatore oībus epīs veniendi ad synodum ꝓcessus esset: vt de veritate fidei disputarent: veniēs hylarius ad ꝓcilium apud seleuciam isaurie oppidum celebrandū: ad petitionem arrianorum pictauiam redire ꝓpellit: eo q̄ ab hereticis nimium eius fecunda sapia timebatur. R.vñ.

Et dum per insulam gallinariā serpentibus plenā transitū haberet: t repulsa eius presentia fugerent: palū pro termino: fixit vltra quem nunq̄ serpēs accessit. De mel. t euangel. Nemo accendit, t oīa alia tā i die q̄s i nocte q̄re i cōl ꝓfes. pōi. t doctor. ¶ In festo mauri abbatis. Ad vesper. Cap.

Beatus vir qui suffert, ℣. Sanctus dominī maurus. Hymnus. Beatus maurus, qre i.j. hymno. Sancti benedicti. ℣. Ora pro nobis beate maure. Ad mag̃ ēt.

Inclyte confessor dominī maure: supplicantes famulos sanctis astolle precibus: vt te interueniente: christi gratiam consequamur. Oremus. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus qui in sanctis tuis semper gloriosus exīstis: maiestatis tue potētiā exoram⁹: vt q beatissimi cōfessoris tui mauri: annuā deuota mēte colim⁹ festiuitatē: meritis ipius

tua misericordia protegamur: t precibus adiuuemur. Per. In uita. Regem celestis glorie: qui re gnat eternaliter. In sancti mau ri meritis: adoremus humiliter.
33 ℟s. Venite. Hym. Jesu cor. ce.
75 In. j. noc. añs. Beatus vir mau rue: clarissimo genere ortus: sancto benedicto nutriendus: a pa-
40 rentibus est traditus. ℟s Beatus vir. Añ. Qui cum adhuc iu nior: bonis polleret moribus: magistri cepit adiutor existere: t ei⁹ miraculorum cooperator esse. ℟s.
1 Quare. Añ. Hunc sanctus be nedictus ita in dei seruitio dili genter informauit: vt nemini post ipsum in sancta obseruatione fue-
1 rit secundus. ℟s. Cum inuoca. Añ. Corpus nanq; proprium ie iunijs abstinentia atq; vigilijs: t
2 nimijs semper edomabat frigori bus. ℟s. Verba. Añ. Exemplo magistri sui prouocatus: indefi nenter carnem macerabat. ℟s.
3 Domine dominus. Añ. Is er go pleniter excrescens virtutib⁹: sancto benedicto admirabilis ha-
4 bebatur. ℟s. In domino confi do. ℣. Amauit. ℣ Incipit vita sancti mauri abbatis. Lectio. j.

BEatissimus igitur maurus: clarissimo senatorum gene re: patre equitio: matre vero iulia ortus: duodennis sanctissimo benedicto: omnipotenti deo sub regulari nutriendus institutione a parentibus est traditus. ℟s. Postq; diuinitas domini iesu christi: vniuerso orbi: apostolo rum innotuit predicatione: diuer si per dei gratiam beati extite runt viri: qui desiderio celestium flagrantes premiorum: Infirmio ribus proximis planiorem viam fidei reliquerunt. ℣. Diuino val lati adiutorio: viriliter contra mundi principem certauerunt. Infirmioribus. Lectio secuda.

QUi cum adhuc iunior: bo nis polleret moribus: si cut etiam ipsi vidimus: t frequen ter experti sumus: magistri cepit adiutor existere: ac eius miraculo rum cooperator esse. ℟. Beatus maurus: clarissimo senatorum ge nere ortus: omnipotenti deo nutriendus. Duodennis sancto benedicto: a parēte est traditus. ℣. Qui cuz adhuc iunior: bonis polleret moribꝰ: magistri cepit ad iutor existere. Duodennis. ℟s.

HUnc sanctissimꝰ benedictus: pre omnibus semper charis⁹ dilexit: t instruxit: Atq; ita in oi potentis dei seruitio informauit: vt nemini post eum in cenobiali sacrosancta obseruatione fuerit secundus. ℟. Exemplo benedi cti magistri sui prouocatus. Fre quenti afflictione corpus edoma bat. ℣. Ardua semper appetens t sanctiora: atque in diuina succre scens religione. Fre. Lectio. iij.

Qui

Quis enim vnquā austerius corpus proprium:tenuius: abstinentia:ac vigilijs:squalori bus quoq;:r nimijs edomuit frigoribus? ℣. Benedictione postulata atq; precepta:ad sancti pris benedicti imperiū:concitus p rexit maurus. Ambulāsq; super aquas:placidū puerum p capillos tenuit:r illesus cum eo velociter rediit. ℟. Patris ad imperium:pergens maurus bñdicti: Currit in vndoso:gurgite more petri. Ambu ℣n.q.noc.an. Patris ad imperium:pergens maurus benedicti: Currit in vndoso: gurgite more petri. ℣s. Domine ge. ℟na. Vox vero vt terram tetigit:quia super aquas cucurrit ser agnouit. ℣s. Domine in vir. ℟ñ. Vir autem venerabilis benedictus: hoc non suis meritis: sed obedientie illius deputare cepit. ℣s. Dñi est. ℟ñ. Sanctus domini maurus ait ad puerile:in nomine sctē trinitatis sta sanus sup pedes tuos rectus. ℣s. Exaudi deus oro.cum. ℟fia. Qui surgens ptinuo cepit rectissime pergere:ac dominū voce exultationis laudare. ℣s. Te deum. ℟fia. Benedictus deus creator omnium:q me redintegrare dignatus est p beatū maurū. ℣s. Bonū est. ℟. Justum deduxit. ℣.r.

Frequenter enim eū vidimus in diebus sancte quadragesime:nec tunica nec cuculla:nisi solūmodo sacco vt cilicio:r onabus tantum vicibus in hebdomada:parcissimum potius pregustare q̄s sumere cibum. ℣. Vir beatissimus ad celū eleuans oculos:ait. Dñe iesu christe ostēde etiā nūc q̄ nos serui tui apostolorum fidem habentes in te r in tuis verbis:vnūte deū in trinitate perfecta credimus r adoramus. ℟. Et hec dicens:stolam de sco collo suo ,piulit:r sup caput infirmi posuit:r ait. Dñe. ℣.vi.

Iste qppe mos in omni vita sanctissimo fuit bñdicto. Cuius ille exemplo ,puccame:affrictione fualida carnes macerabat:inquantum illi cūsdē patris sui permittebat licentia. ℣. Octavo cecī nati:homo dei digitos imponens dixit:dominus iesus christus qui est vera lux:que illuminat credentes. Ipse te per nuocationem sancti nominis sui illuminare dignet. ℟. Et videns mirabilia opera altissimi: conditorem horum voce exultationis collaudes. Ipse te. Lectio.vii.

Nam reliquo totius anni tēpore:sub monachali tunica: semper aspernimo a scapulis vsq; ad renes induebatur trogulo cilicino: cuiusdē subtegminis in stratum super aggestū calcis r sabuli tantūmodo:excepto q̄ dragesime tpe:semp vsus cibicio.

℟. Inclytus leuita chr̃i maur⁹ scō romano insulit: crastina die brūs pf bñdictus: celebē gaudēs scandet ad pfiam. Et ideo tante eius glie: exultātibus animis cōgratulemur. ℣. Hūc enim pfectionē cum: cū si carne viueret sumus habituri. Et. ℣. Hinc enim in quātū poterat solicite satagebat: nec iacēdo: sed potius stando: vel cum eū nimia lassitudo compulisset: sedēdo somnum caperet. ℟. Sanctus domini maur⁹: solicite more magistri: singulos secū habitātiū mores t vitas pscrutano: verbum vite eis annūciabat. Et, pficere illos in sanctitate quotidie hortabat. ℣. Celestibus eos informās ꝓdicationibus: vias vite illos aggredi suggerebat. Et. Ad cant. alia. Scē maure intercede ꝓ nobis: vt psortes glorie sanctorū: tecum effici mereamur in eternum. ℣. Justus vt pal. Dom̃. t euāgeliū. Ecce nos reli. t alia q̄ hic dñi. ctū nr. Require in communi cō. Festorum non pontificum. ℟. Assiduis beatissimus maurus: dominum exorabat gemitibus vt animam defuncto reddere dignaretur. Ad honorem t laudem nominis sui. ℣. Cūq; pro eo sacrificium ꝓcepisset offerri: precibus sancti sui annuēs dño: illico cum resuscitare dignatus est. Ad ho-
no. ℟. Angelus dñi candidissimo amictus habitu: hominī vel assistēs dixit: gd dilectissima anima: ꝓ his q̄ a deo agi dispōsita sunt: tāto afficeris merore? Pares enī maxima huius congregationis: infra breue tēpus colliget ad dominum. ℣. Cūq; eos feliciter ꝓmiserit ad christum: felicior ipse subsequeris. Pares. ℟. Pater sanctus electo gregi locutus est dicēs: q; frēs dilectissimi nunc tēpus est vt incipiat iudicium de domo domini. Justa eius iudicia equanimiter tolerantes: ipsum adoremus. ℣. Preueniamus faciem dñi in confessione: vt atria superne ciuitatis ingredi valeamus. Ju. ℟. Egregius confessor dñi maurus: astātibus vale dicēs fratrib⁹: feliciter migrauit ad dominum. Cetibus monachor: iter agmina sanctor aggregatus angelor: t particeps factus ꝓmior eternor. ℣. Gaudet ergo felix celis cum christo: quem semp dilexit amore scō. Cetib⁹. In tuā. alia. Sancte maure tuorum visitator t custos famulor: intercede ꝓ nobis indignis t peccatoribus. ℘ Dñs regnauit. rē. Capi. Brūs virq̄ suffert. ℟. Justum deduxit. Hym. Brūs maurus. ℣. Ora pro nobis. Ad bñ. alia. Beatus maurus raptus in spū: ꝑspexit viā pallīs strātā: ac innumeris coruscam lampadibus: q̄ dilectus dominī benedictus para-

illum ꝓfendit. Sto. Oꝛō. Ad
f.afi. Scē maure a pcctis t ho-
stibus nos eripe:t in christi gra
stac nos semp gaudere. Ad.iij.
afi. Brīs bñdict' sō mauro pa-
le dicēs ait:tā valeas felix in ꝓ-
cnōe:felicio: futuꝝ in puēriōe.
Ad.vj.afi. Sācte maure ꝓfessoꝛ
dñi ꝓtose:adesto nr̄is ꝓcib⁹ pius
t propitius. Ad.ix.afi. Sācte
maure intercede ꝓ nobis:vt cō-
sortes glorie sanctoꝝ:tecū effici
mereamur in eternū. Ad wſpe.
ras q̄nos afie ꝑmu nock.cum ꝑh.
40 Dirit. Beat⁹ vir. Laudate pue.
414 Credidi. Lab. Beatus vir qui
suffert. Pſ. Amauit. Vy⁹. Bea
tus maurus. Ora pro nobis.
Ad mātē afi. Sanctissime pater
maure:huic diei festo t tuis lau-
dibus:clementer ꝑtimus adesto:
ntibq; famulantiū assidue memo
esto. Oratio. Omnipotēs. ¶ In
sancti marcelli pape t marty. in
vtroque wſper.lau.t.iij. Oratio.

PReces populi tui q̄sumus
domine clemēter exaudi:vt
beati marcelli martyris tui atq;
pōtificis meritis adiuuemur cui⁹
passiōe, letamur. Per. ¶ Pas-
sio sancti marcelli pape. Lco.j.

MArcellus papa t martyr
natiōe romanus dc regio-
ne vialata:ex pfe bñdicto mar-
cellino pape in eꝑatu successit:t
sedit annos.v.dies.xxij. qui tpe
maximiani filij diocletiani impe-
ratoꝛis martyrio coronat. Lc.j.
Nam cum maximianus augustꝰ
primus rediēs ex aphrica:vt dio
cletiano placeret:in nōie eiꝰ ther
mas a solo edificaret in vrbe ce-
pit omnes christianos ad affli
ctionem laboꝛis ꝓpellere. Lc.iij.
Q t per varia loca quosdam ad
lapideos: quosdam ad arenam
damnauit. Quibus tarsion chri-
stianus occultus t diues ac nobi
lis dc suis facultatibus necessaria
ministrabat per manus siſinnij:
cyriaci:largi t smaragdi. Lc.iij.
Propter quod marcellus epi
scopus celebraro concilio:siſinni
um t cyriacum diaconos roma
ne ecclie consecrauit. Lco.v.
Multos quoq; martyrum con
uersoꝝ ipse pontifex baptiza-
uit:t multoꝝ sanctoꝝ corpoꝝ
ra colligens:vna cum ioanne ꝓ
sbytero sepelliuit. Lectio.vj.
Q um autem sanctus cyriacus a
maximiano filio diocletiani im
peratoꝛis detentus:catenis obli-
gatus ante redam eius traheret
die processionis:t ex hoc marcel
lus papa illum redargueret: ab
eodē fustigatꝰ t ciectꝰ est. Lc.vij.
Postquam autem beati cyria
chus:largus:t smaragdus marty-
rium passi sunt:marcellus papa
eos similiter tumulauit. Lc.viij.
Post q̄ lucina christiana matrona
ditissima:ecclesie dei omnes suas
facultates concessit:propter qđ

a maximiano proscriptione damnata est. Homil. t euange. Homo quidam nobilis quere in cō. muni confes. pontī. Ea autem t alia omnia in cōi vnius marty.

¶ In sancti antonij abbā. In vtroq; vesp. laudi. t. iij. Oratio.

OMps sempiterne deus: q beati antonij famulū tuū: inter mundi huius turbines illesum pseruare dignatus es: precede ppitius: vt q ei⁹ festa veneramur: ipius pcibus t meritis adiuuemur. per. Alia sci anto. abb. Li.

IGnis antonius nobilib⁹ religiosisq parentibus egypto oriundus fuit. Tāta suop t sua nutrit⁹ cura: vt nihil aliud pter patres domūq cognosceret. Ca. ij.

Et cum iam esset puer: non sine literis eruditi: non ineptis infantiū iūgi passus est fabulis: sed in eo omni desiderio flagrans: secundum q scriptum est: innocenter habitabat domi. Lectio. iij.

Ad ecclesiā quoq; cū parentibus sepe conueniens: nec infantium lasciuias: nec puerop negligentias sectabat: sed tm ea que legebant auscultans vultatē preceptop vite institutione seruabat. Lcō. iiij.

Non suis (vt solet illa etas) pvarijs t delicatis cibis vnquam tedio fuit: non esse molliorib⁹ blādimenta sectatus est: his solum que dabantur contentus: nihil amplius inquisiuit. Lectio. v.

Post mortē aūt parentū: annorū circiter decē t octo seu viginti: cū sorore admodū parula derelictus: t domus t sororis bone stam curam gerebat. Lectio. vj.

Necdum vero ser fluxerāt menses: qui ad ecclesiam vt solebat accurrens recordabatur quomodo t apostoli omnibus spretis securi sunt saluatorem. Lcō. vij.

Et multi in actib⁹ aplop sicut tib⁹ finis vēditis: pria ad pedes cop ptulissent egentibus partīda: que ac quanta spes ijsdē reposita esset in celis. Lcō. viij.

Talia secū voluens: intrauit in ecclesiā: t accidit vt tunc euangelīū legeret: in quo dominus dicit ad diuitem. Si vis perfectus ē: vade t vende omnia que habes: t da pauperibus: t veni sequere me: t habebis thesaurum in celo. Homil. t euāg. Ecce nos reliquimus. t alia que hic deficiunt q̄re in communi confes. nō ponit.

¶ In sancte prisce virginis et mar. vtroq; vesp. laud. t. iij. Oratio.

OMnipotēs deus: vt q beate p sce virginis t martyris tue natalitia colim⁹: t annua solēnitate letemur: t cāte fidei. pficiamus exēplo. p.

Passio sancte prisce vgi. Lcō. j.

PRisca ergo t martyr passa est in vrbe roma: sub claudio cesare. anno iij. imperij sui: q filia fuit nobilis ciuis: qui ter cō.

fulatū in vrbe habuerat. Lcō. ij.
Quam in ecclesia reperta oran-
te: ministri imperatoris ceperūt:
t duxerunt ad claudium: inssuq;
eius ad templum apollinis duc-
tus: vt ibi sacrificaret. Lcō. iij.
Sed dum oīonem finderet ad
dominum: facto terremotu: cor-
ruit idolum: t quarta pars tem-
pli diruta est: t oppressit multitu-
dinem paganorum cum sacerdo
tibus idolorum Lectio quarta.
Imperator vero territus figit.
Demon autem per aera clama-
bat: se expulsus de habitatiōe sua:
in q̄ p annos sexaginta quinque
manserat: qui ex eo die de vrbe
electus fuerat cum spiritibus no
xiis tribuū fibi subiecerit. P.
Hūc imperator iussit ignē alapis
cedi: q̄ lumine de celo suppfuso: t
voce dīica cōfortata est. L. vj.
Die sequenti iussit eas claudius
expoliatam flagellis verberari: t
post hoc fustibus mactarique a
christo consolata: facie vt stella
splendens apparuit. Lectio vij
Missa est igit in carcerē: t pin-
guedine adipū dissoluta: toto cor
pore iussu cesaris perungitur: vt
sic maleficia soluerent: q̄ nocte
tota cum multitudine sanctorū
psalleno audiebatur. Lcō. viij.
Sed dum mane eam limenius
imperatoris consanguineus edu
cere vellet: odore pfusionis ingres
suq; carcerē: reperit illā in tho-
no sedentem t angelorum multi-
tudinem circunstantes. Homil.
t euāgel. Simile est reg. ce. the.
t alia omnia tam in die ḡ in no-
cte ḡre in communi virginum.
¶ In sanctorum martyr marij
martire audifax t abbacū vtroq;
vespere lan. t tertie. Ant.
Audi dñe populum tuum
cum sanctorum tuorum marij:
martire: audifax t abbacum: tibi
patrocinio supplicantem: vt tem
poralis vite nobis tribuas pace
gaudere: t eterne reperire subsi-
dium. Per. Psalmo sextō marij
martire audifax t abbacum. L.
Marius t martha vxor eius
t filij sui audifax t abba-
cum. rome sub claudio imperato
re martyrium passi sunt. Dī nobi
lissimi t diuites de perfida ozinū
di venerūt romā cū ad ozationē
aplōz cū essent christiani. L. ij.
Et ceperunt corpora sanctorū
perquirere: t christianos in carce
ribus visitare: ministrātes eis de
facultatibus suis: corpa quoque
martyr pro christo interfectoz
requirentes sepelicbāt. Lcō. ij.
Et dum in castro transtyberim
beatū quirinū in carcere visitas-
sent: t multoz martyr corpora in
mulassent: visitauerūt beatum ca
listum papam cum christianoz
multitudine latitantem. L. iij.
Cum quibus duobus mensibus
permanserunt: multaq; sibi t ce-

rio christianis necessaria prouiderunt: ipsiusq; benedictione p̄cepta abierunt sanctorum martyrum corpora requirentes & honorifice tumulantes. Lcō. v. Inter q̄ p̄fatū beatum ḡrinū in tyberi necatū: & ducētos sexaginta duos christianos iubente claudio sagittis interfectos cōdigna reuerentia sepelierunt. Lcō. vj. Hec claudi⁹ audiēs scōs dei detineri fecit: quos sibi p̄sentatos diuisis exaiauit: & deide musciano vicario puniēdos tradidit. Lvij. Qui dum coram ipso in tribunali p̄sistentes: christū p̄sbr̄m ac deum confiterent: oiaq; idola vt demonia execrarent: iussu musciani mari⁹ cum filijs fustibus cesi sunt: mater ipsa assistente & virum ac natos viriliter exhortante. Lectio. viij. Deinde i equuleo leuari cunabilis finitib⁹ crudeli⁹ flagellant: facule quoq; ignee lateribus apponunt: & vngulbus ferreis laniāt. Dom. & euāgel. Cū audieritis, & cetera oia tam in die ḡs in nocte ḡre in cōi plurimoru martyrum. ¶ In sancti Sebastiani martyris. Ad vesper. Capitulum. Iustus cor suum. ℟. Sebastianus vir christia. ℣. Deus meorum. ℟. Magna ℟. Ad mḡt aīe. Ut vicit beatus sebastianus: athletas dei immenso certaminis pondere sanguari: dixit: o fortissimi milites christi: nolite per miseras blandimenta coronas deponere sempiternas. Oratio. Deus qui beatū sebastianum martyrem tuum virtute cōstantie in passione roborasti: et eius nobis imitatione tribue p amore tuo prospera mundi despicere: & nulla eius aduersa formidare. Per. Deinde pro sancto fabiano alia. Iste sanctus. ℣. Posuisti domine. Oratio. Da firmitatem nostram respice omnipotens deus: & quia pondus pprie actionis grauat beati fabiani martyris tui atq; pontificis intercessio gloriosa nos p̄tegat. Per. In j. noc. aī. Sebastianus mediolanensium partiu⁹ ciuis: quem perfinderat dei gratia ab omnibus amabat. ℣. Beatus vir. Alia. Erat enim in sermone veracia iudicio iustus. ℣. Quare fre. Aīe. Christo quotidie sedulum exhibebat officium: erat enim verus dei cultor. ℣. Cum inuo. Aīe. Ad hoc tantus sub chlamyde: christi militem tegebat abscondituꝫ: vt deo redderet animas: quas diabolus conabat auferre. ℣. Verba. Aīe. Clarissimis quotidie viris marcelliano & marco suadebat: secuti blandimenta respuere: & momentanea tormentorum genera non timere. ℣. Domine domi. Aīe. Sebastianus vir christianissimus: quem occultabat mi-

listaris habitus: & chlamydis sue
4 obumbrabat aspectus. ℟. In do-
mino confido. ℣. Gloria & ho-
nore. ¶ Passio sancti Sebastia-
ni martyris. Lectio prima.
Sebastianus vir christianis-
simus: mediolanensium partiū
eruditus: ciuis vero narbonen-
sis oriundus: diocletiano & ma-
ximiano imperatoribus ita char⁹
erat: vt principatum ei prime co
hortis traderent: & suis illuz aspe
ctibus iuberent semper astare.
℟. Sebastianus dei cultor: stu-
diose curabat sub abscoso chla-
mydis: sanctorum animas con-
fortare. Spem promittens: & glo
riam consequi sempiternam. ℣.
Multas denique martyrū men-
tes: a timore passionis eripuit:
& ad coronam perpetue glorie
incitauit. Spem. Lectio secūda.
Erat enim vir totius prude
tie: in sermone verax: in iu-
dicio iustus: in filio prouidus:
in comisso fidelis: in interuentu
strenuus: in bonitate cōspicuus:
in vniuersa mor honestate cla-
rus. ℟. Sebastianus vir christia
nissimus: quem occultabat milita
ris habitus. Et chlamydis sue
obumbrabat aspectus. ℣. Quez
perfuderat deus gratia: ab om-
nibus amabatur. Et. Leō. iij.
Hunc milites ac si patrem
venerabantur: hunc vniuer
si qui preerāt palatio: charissimo
venerabantur affectu. ℟. Seba-
stianus mediolanensium partius
ciuis. Quē perfuderat deus gra-
tia: ab omnibus amabatur. ℣. 2
Erat nāq; in sermone verax: in iu
dicio iustus. Quem. Leō. iij.
Erat enim verus dei cul-
tor: & necesse erat: vt quem
dei perfuderat gratia: ab omni-
bus amaretur. Christo igit quo- 2
tidie sedulum exhibebat officiū:
sed agebat: qualiter hoc sacrile-
gio eliet occultum. ℟. Erat nāq;
in sermone verax: in iudicio iu-
stus: in consilio prouidus: in ho-
nitate conspicuus. In vniuersa
morum honestate preclarus. ℣.
In consilio quoque fidelis: in
interuentu strenuus. In. In. ij.
noctur. Aſſi. Et vidit beatus se-
bastianus: athletas dei immenso
certaminis pondere fatigari di-
xit: o fortissimi milites christi: no-
lite per misera blandimenta co-
ronas deponere sempiternas. ℣.
Domine ga. Aſſi. Sebastianus 4
dixit marcelliano & marco: non
vos seducāt blandimenta mulie-
rum. ℣. Domine in vir. Aſſi. 7
Nolite timere: non separabūtur
a vobis: sed vadunt in celum pa-
rare vobis sydereas mansiones:
℣. Domini est. Antiphōa. So 8
nant ibi iugiter organa hymno-
rum: que ad laudem dei ab an-
gelis & archangelis decantan-
tur. ℣. Exaudi nos deus. Ad. m. cum. 21

℟. Polycarpus presbyter dixit turbis credentiū: beati estis q audistis vocem dñi iesu christi.
21 ℣. Te de. Alia. Egregie christi martyr sebastiane: princeps ac propagator sanctissimoꝝ hoc̄rum: ecce nomen tuum in libro vite celestis ascriptum est: et memoriale tuum non derelinquetur
32 in secula. ℣. Bonum est. ℣.

Nposuisti domine. Lcō. v. On passionis timore perterritus: nec patrimonij sui amore constrictus: sed ad hoc tantum sub chlamyde terreni impij christi militem tegebat absconditus: vt christianoꝝ animas quas in tormentis videbat deficere confortaret: et eoꝝ redderet animas: quas diabolus conabatur auferre. ℟. Clarissimis viris marcellino et marco: per singulos dies suadebat seculi blandimenta respuere. Et momentanea tormentoꝝ genera non timere. ℣. Et vidit beatus sebastianus: athletas dei immenso certaminis pondere fatigari: in medio eoꝝ se objicens: suadebat seculi blandimenta respuere. Et mo. Lcō. vj.

Enioꝝ postḋ milites martyrū mētes a timore passionis erspuit: et ad coronā ppetue glie iciauit: ipe quoq; go cēt appuit: qz lumē i tenebris latē nō potuit. ℟. Nolite timere: nō separabit̄ 12 a vobis. Sz vadā in celū para re vobis sydereas māsiones. ℣. In qbus vna cū filijs vestris in perpetuū manebitis. Sed. Lvij.

Clarissimis igit̄ viris marcellino et marco germanis fratribus: pro christi nomine in vinculis constitutis: quotidie solatium exhibebat. ℟. Zoe vron nicostrati dixit beato sebastiano: beatus es tu: et benedictus sermo oris tui. Per iesum christū dominū nostrū. ℣. Beatus es xpi martyr sebastiane. Per. Lviij.

Et tam ipsis q̄ etiam seruis eorum: cuz quibus tenti fuerant: salutaria cōsilia fideli ministrabat: vt fugitiua seculi blandimenta respuerent: et momentanea tormentoꝝ genera non timerēt. ℟. Christo quotidie sedulū exhibebat officiuz. Et christianoꝝ: animas quas in tormentis videbat deficere: confortabat. ℣. Ad hoc tantū sub chlamyde terreni imperij: christi militem tegebat absconditū. Et. Ad cantū. ℣. Multitudo languētiū veniebat ad eum: et sanabant oēs alleluia. Cāti. Hos sancti. ℣. Justus ut. 59
Homil. et euāgel. Descēdens ie- 14
sus de monte. quere in cōi plurimorum martyrum. alia autem que hic desunt in omni vnius martyris. ℟. Beatus es tu: et bene tibi erit 9
gie christi martyr sebastiane. Cum sanctis gaudebis: et cum angelis exultabis in eternum. ℣.

Beatus es christi martyr sebastiane & benedictus sermo oris
10 tui. Quia. ℟. Sanctus sebastianus dixit nicostrato. Salvator nf̄ p peccatorib⁹ exhibere dignatus est suam ꝑsentiā. ℣. Cui cuz nicostrat⁹ diceret: quomodo inquis & criminosis possunt sancta cōmitti? sanctus sebastianus dixit. Salva. ℟. Elegit dñs virum
11 de plebe: & claritate visionis eterne vidit illi. Celebremus solennitates sebastiani martyris. Gaudiū sit in celo: & in terra pax hominib⁹ bone voluntatis. ℣. Beatus es: & bñ tibi erit egregie mar-
12 tyr sebastiane. Gaudium. ℟. In isto loco promissio verax est: & peccatoz remissio: splendoz: & lux perpetua: & sine fine letitia. Quod meruit christi martyr sebastianus. ℣. Christo quotidie sedulus exhibebat officiū: erat enim verus dei cultor. Quod. Gio. Deus q beatū. In lau. añ. Sebastianus dei cultor: studiose curabat sub absconso chlamydis: sanctorum animas confortare: spem promittēs: & gloriā conseq̄ sempiternay.
34 ℣. Dñs regna. ꝛc̄. Ca. Justus
404 cor suum. ℟. Posuisti domine.
75 Kyr⁹. Deus tuorum. ℣. Magna est. Ad bñ. añ. Beatus es & bene tibi erit egregie martyr sebastiane: quia cum sanctis gaudebis: & cuz angelis exultabis in eternum. Gio. Deus q beatum.

Deinde p̄ cō tibiano añ. Ut vult venire. ℣. Posuisti dñe. Gio. Infirmitatē. Ad. i. añ. Si ego ver⁹ chr̄i servus sum: & si vera sunt ōia q̄ ex ore meo hec mulier audivit & credidit: aperiat os eius q̄ aperit os sacharie ꝓphete dñi. Ad. ii. añ. Ad hāc vocē christi martyris sebastiani illico apertū est os vxoris nicostrati. Cap. Ju- 404
stus cor. ℣. Glia & honore. Gio. Deus q beatus. Ad. vi. añ. Zoe vxor nicostrati dixit beato sebastiano: beatus es tu: & bñdict⁹ sermo oris tui. Ad. v. añ. Sebastianus dixit ad nicostratū: salvator
nf̄ p̄ peccatoribus dignatus est suā exhibere ꝑsentiā. Ad ves. q̄uos añ.), nec cū pā. Dirit. Btūs vir. 40
Laudate p. ℣. Credidi ℣ Segtur p̄ sctā agnete ḡgine. Cap. Qui gloriatur. ℟. Dextera tua. 418
Kyr⁹. Jesu corona vir. ℣. Elegit eam Ad mātr añ. Christi virgo nec terrore concutitur: nec blandimentis seducitur. Gio.

Omni potēs sempiterne deus: q infirma mundi eligis: ut fortia quęque confundas: concede p̄pitius: ut q̄ bē agnes

martirio tue solēnia colimus: eius apud te patrocinia sentiamus. Per. ℣. Pro cō sebastiano añ. Elegit dñs virū te plebe: t claritatem visionis eterne vedit illuc celebremus solennitatem sebastiani martyris: gaudium sit in celo: t in terra pax hominibus bone voluntatis all. ℟. Magna est. ℣. Deus q beatū. Deinde p cō sebastiano añ. Hic est vere martyr. ℟. Posuisti dñe. ℣. Infirmitatem. In. j. nocc. añ. Discede a me pabulū mortis: qz iaz ab alio amatore preuenta sum. 1 ps. Beatus vir. Alia. Dextram meā t collum meum cinxit lapidibus pretiosis: tradidit auribus meis inestimabiles margaritas. 1 ch. Quare fremuc. Añ. Posuit signum in faciem meā: vt nullum preter eum amatorem admittā. ps. Cum iuuo. Añ. Induit me dominus cyclade auro texta: t immensis monilibus ornauit me. ps. Verba. Añ. Mel t lac ex ei⁹ ore suscepit: t sanguis ei⁹ 3 ornauit genas meas. ps. Domine dominus. Añ. Christi virgo nec terrore concutitur: nec blandimentis seducitur. ps. In domino. ℟. Diffusa est. ℣. Pasce sancte agnetis virginis. Lcō. j.

Sermo xpi ambrosius episcopus virginibus sacris. Diem festum sacratissime virginis celebremus. Hinc psalmi resonent: inde cōcrepent leccliōes. Hinc populoz turbe letent: inde subleuent paupes xpi. ℟. Diem festū sacratissime virginis celebremus: qualē passa sit beata agnes: ad memoriā reuocemus. Tertiodecimo etatis sue anno mortem perdidit: t vitā inuenit: Quia solum vite dilexit auctorem. ℟. Infantia quidem computabat in annis: sed erat senectus mentis immēsa. Quia. ℣. ℣ Omnes congratulemur in dño: t ad edificationē vgi⁹ num: qualiter passa sit beatissima agnes: ad memoriā reuocemus. Tertiodecimo nāque etatis sue anno mortē perdidit: t vitā inuenit: qz solū vite dilexit auctorem. ℟. Dextrā meā t collum meum cinxit lapidibus pretiosis: tradidit auribus meis inestimabiles margaritas. Et circundedit me vernātibus atque coruscantibus gēmis. ℟. Posuit signum in faciem meā: vt nullum p̄ter eū amatorem admittā. Et. Lcō. ij.

Infantia qdē cōputabatur in annis: sed erat senectus mentis imēsa. Corpe qdē iuuēcula: sz aio cana. Pulchra facie: sed pulchrior fide. Denicq; dum a scholis reuerteretur: a prefecti vidis filio adamat. ℟. Diffusa est gra in labijs tuis. Propterea benedixit te deus in eternum. ℟. Propter veritatē t māsuetudinem t

delitiam. Propterea. Leō. iiij.

Quius parentes oum requisisset: t inuenisset: cepit offere plurima: t loge plura promittere. Deniq; tulerat secum pretiosissima ornamenta: que a beata agnete velut quedam sunt stercora recusata. ℣. Imo christum in cuius thalamū introiuit: cuius mater virgo est: cuius pater feminaz nescit: cuius mihi organa modulatis vocibus cantant. Quem cum amauero casta sum: cum tetigero munda sum: cum accepero virgo sum. ℟. Mel t lac ex eius ore suscepi: t sanguis eius ornauit genas meas. Ané. In. v. nocte. an. Christus circundedit me vernantibus atq; coruscantibus gemmis poenosis. ℣. Domine quis. ℟ña. Ipsi sum desponsata: cui angeli seruiunt: cuius pulchritudinem sol t luna mirantur. ℣.

16 Eructa. Alī. Jam corpora eius corpori meo sociatum est: t sanguis ei⁹ ornauit genas meas. ℣.

16 Deus noster. Alī. Cuius pulchritudinem sol t luna mirant:

16 ipsi soli t seruo fidē. ℣. Magn⁹. Alī. Stat a dextris eius agnus niue candidior: christus sibi sponsam t martyrem consecrauit. ℣.

30 Fundamenta. Alī. Ipsi soli seruo fidem: ipsi me tota deuotione

33 committo. psalm. Cantate. ℣.

Quia Specie tua. Lectio qnta. Vide factum est: vt iuuenis malorū perurgeret stimulo: t putans eam velle meliora accipere ornamenta: omnem lapidem pretiosum secum defert t gloriaz: Et per se ipsum: t per nobos: t affines cepit aures virginis appellare. ℟. Hec est virgo sapiēs: quā dño vigilantē inuenit: q̄ acceptis lampadibus: sumpsit secū oleum. Et veniente dño: introuit cū eo ad nuptias. ℣. Media autez nocte clamor factus est: ecce sponsus venit: exite obuiam ei. Et. R. vñ.

Quitias: domos: possessiones: familias: atq; omnem mundi diuitias repromisit: si consensum suum eius coniunctioni nō negaret. Ad hec beata agnes tale fertur iuuenī dedisse rōsum. Discede a me fomes peccati: nutrimentū facinoris: pabulū mortis. ℟. Ipsi sum desponsata: cui angeli seruiunt: cuius pulchritudinem sol t luna mirant. Ipsi soli seruo fidē: ipsi me tota deuotione cōmitto. ℣. Dexteram meā t collū meū cinxit lapidibus pretiosis: tradidit auribus meis inestimabiles margaritas. Ipsi. Leō. vij.

Discede a me: quia ab alio amatore preuēta sū: q̄ mihi satis meliora obtulit ornamenta: t annulo suo subarrauit me. longe te nobilior t gñe t dignitate. Ornauit inestimabili dextro cherio dexterā meam: t collū meum cinxit lapidibus pretiosis. ℟.

Ecce est ego prudēs: q̄ veniente
spōso: accepit oleū in vasis suis.
Et ornatis lampadibus: introiuit
cū eo ad nuptias. ℣. Mediāt
nocte clamor fact' ē: ecce spōsus
venit: exite obuiam ei. Et. ℣. viii.

Tradidit aurib' meis inestimabiles margaritas: t circundedit me vernantib' atq; coruscantibus gemmis. Posuit signū in faciē meam: vt nullū p̄ter eum amatorē admittam. Induit me dñs cyclade auro texta: t in mēsis monilibus ornauit me. ℟. Induit me dñs vestimento salutis: t indumento letitie circundedit me. Et tanq̄ sponsam decorauit me corona. ℣. Tradidit auribus meis inestimabiles margaritas: t circundedit me vernantib' atq; coruscantibus gemmis. Et.

Ad cant. añ. Misit dñs angelū suum: t liberauit me de medio ignis: t non sum cruciata. Cant.

59 Audite me. ℣. Adiuuabit eam.

Quarto: lec. de homel. euangel. Simile est re. ce. de. Quere i viri

9 ginibus. ℟. Jam corpus eius corpori meo sociatum est: t sanguis eius ornauit genas meas. Cuius mater virgo est: cuius pater feminam nescit. ℣. Ipsi sum desponsata: cui angeli seruiunt cuius pulchritudinē sol t luna mirantur.

10 Cuius. ℟. Pulchra facie: sed pulchrior fide: beata ea agnes: re spuens mundum: letaberis cū angelis. Intercede pio obibus nobis. ℣. Specie tua t pulchritudi ne tua: intende prospere procede t regna. Jn. ℟. Vel t lac 11
ex ei' ore suscepi. Et sanguis eius ornauit genas meas. ℣. Ostēdit mihi thesauros incomparabiles: quos mihi se daturum promisit. Et. ℟. Omp̄s adorande: tremende: colende: benedico te. Qui per filium tuum vnigenitum cuncta si minas hoium impiorum: t spurcitias diaboli impolluto calle trāsiui. ℣. Te confiteor labijs: te toto corde: te totis visceribus concupisco. Quia. Jn lauacra. Jngressa agnes turpitudinis locum: angelum dñi preparatū inuenit. ℣. Dominus regnauit. ℣. Lab. 33
Qui gloriatur. ℟. Adiuuabit 416
eam. Hym. Jesu corona vir. ℣. 75
Elegit eam. Ad p̄ces añ. Beata agnes in medio flammarum expansis manibus orabat: te deprecor: venerande: colende: pater metuende: q: per filium tuum mi
nas quasi sacrilegi tyranni: t car 1
nis spurcitias immaculato calle transiuit: t ecce venio ad te quem 1
quesiui: quē semper optaui. Sic. Omnipotens sempi. Ad. j. añ. Mecum enim habeo custo
dem corporis mei: angelum domini. Ad. iij. añ. Annulo suo sp̄o
sauit me dominus meus ihesus christus: t tanq̄ sponsam decorauit me corona. Cap. Qui gloria 416

rum. ℣. Diffusa est. Oratio. Omnipotens sempi. Ad.vj.ant. Benedico te pater dñi mei iesu christi: qr per filium tuum ignis extinctus est a latere meo. Cap. Emuloz. ℣. Specie tua. Oratio.

Presta quesumus domine mentibus nostris cum exultatione prouentum: vt beate agnetis martyris tue: cuius diem annue passionis marima deuotione recolimus: etiam fidei constantiam subsequamur. Per. Ad.ix.ant. Congaudete mecum et congratulamini: quia cum his omnibus ludicidas sedes accepi. Cap. Confortabor. ℣. Adiuua. Oio.

Da nobis quesumus domine: beate agnetis martyris tue confidenter honorare constantiam: que in puellari consistens etate: mortem pro tua confessione calcauit. Per. Ad vesperas Antiph. ante primi nocturn. cum ps. Dixit dominus. Laudate pueri dñm. Letatus. Nisi dominus.

Sequitur de sancto Vincentio martyre. Ad vespe. Capitulum. Justus cor suum. ℣. Gloria et bono. Hymn. Deus tuorum. ℣. Magna est. Ad mgt ant. Qui mihi ministrat.

Oratio.

Deuota domine supplicationibus nostris: vt qui ex iniquitate nostra reos nos esse cognoscimus: beati vincentij martyris tui intercessione liberemur. Per.

Deinde pro sancta agnete ant. Stans beata agnes in medio fluctuum: expansis manibus orabat ad dñm: ihesum adorando: colendo: tremendo: benedico te: et glorifico nomen tuum in eternum. ℣. Elegit eam. Oio. Sipotens sem. Sermo sancti augu. epi. In nativitate sancti Vincentij martyris. Lectio.

In passione beati vincentij: nobis recitata est fides charissimi: quidem ostendit index fortitudo: cruentum: martyr inuictus. In cuius corpore penis varijs exaratis: membra defecerant: et adhuc membra durabant. Lectio.

Tot conuicta miraculis persistebat impietas: tot verata supplicijs non cedebat infirmitas. Agnoscat ergo oprata diuinitas. Mens enim corruptibilis pulueris cōtra tā immania tormenta duraret: nisi in eo xps habitaret? Lectio.

In his enim omnibus ille agonizendus: ille laudandus: ille glorificandus est: qui et in prima vocatione credit fidem: et in suprema passione virtutem. Vultis nosse fratres: qr utrunq donatum est? Audite apostolum paulum. Vobis inquit donatum a christo: non solum vt credatis in eum: verum etiam vt patiamini pro eo. Lectio.

Acceperat hec vtraq beatus leuita vincentius: acceperat et habebat. Si enim non accepisset: quid haberet? Habebat in sermo

ne fiducia habebat in passione tolerantia. Nemo ergo de suo corde presumat: qui profert sermonem. Ps. Nemo de suis viribus confidat: qui sustinet tentationem: quia vt bona prudenter loquamur: ab illo est: non nostra sapientia: et vt mala fortiter perferamus: ab illo est: non nostra patientia. Ps.

Recolite charissimi dominum iesum christum: suos in euangelio discipulos admonentem. Recolite martyrum reges: coronates suas armis spiritalibus instruentem: bella monstrantem: aduersoria ministrantem: premia pollicentem. Ps.

Qui cum dixisset discipulis suis: in hoc mundo pressuram habebitis: mox vt territi desolarent: adiunxit dicens. Sed confidite: ego vici mundum. Quid ergo miramur fratres: si in illo vicit vincentius: a quo victus est mundus? Lectio. viii.

In hoc inquit mundo pressuram habebitis: et si premit non opprimet: si oppugnat non expugnat: duplicem mundus aciem producit contra milites christi. Aduertite fratres: duplicem diri aciem producit mundus contra milites christi. Dominum et cuius Visi gratiam frumenti, et alia q hic deficiunt. que re in coi vnius martyris. In sctę emerentiane vgils et mar. in vtroq; vespere laudibus et tertijs. Oratio.

Mirabilis tue domine nos martyrum tuorum passio beata

pellicit: vt q incessabiliter actibus nris offendimus: dignę emerentiane precibus expiemur. Per. Dominus sctę emerentiane virgi. Lectio. i.

Emerentiana virgo et martyr collactanea fuit beate agnetis virginis ac martyris: ipsa quoq; ciuis romana. Lectio. ii.

Que ij esset adhuc catechumina: fide tñ christianissima ad sepulchra dicte virginis constanter intrepida atq; immobilis stabat. Lectio. iii.

Ipsosq; gentiles exprobrando de eorum impietate redarguebat quare ergo christianos ad sepulchrum beate agnetis concurrentes inaniter vti sunt dicens. Lectio. iiii.

Superstui miseri caduci atque atrocissimi: deum omnipotentem colentes occiditis: et pro defensione lapidum ac demoniorum nos colentes homines iugulatis? Ps.

Hec et hiis filia dei turbis gentilium iteraret ab eisdem furore nimio lapidata est: Sicq; orans iuxta sepulchrum beatissime agnetis emisit spiritum. Lectio. v.

Unde quēadmodū dicit et beatus ambrosius indubitanter estimandū est q; in suo sanguine sit baptizata que pro confessione iustitie dei confiteretur dominum: mortes constanter excepit. Ps.

Sed adeo denique hora terremotus fit vehementissimus: Et cum maxima esset celi serenitas tante commotiones tantaq; fulgura ac to-

nistrum ceperunt qp plerique ex in sano populo pericrunt. ℣. viij.

Quo factum est vt corpus beate emerentiane iuxta corpus beate agnetis sepulcrū sit decimo calendas februarij nullis gentilium audentibus ampli⁹ aduētātes cristicolas molestare. Oratio. Suscipe quesumus. Sile est re.ce.cecē. talia cia taz i die q̄s i nocte q̄re in cōi ℣giniū.

¶ In primer. f. pau. apli. ad vesp. ce. actuz. 9 8

Saulus adhuc spirās minarū ℟. cōtrū t cedis in discipulos dñi: accessit ad principem sacerdotū: t petijt ab eo epistolas in damascum ad synagogas: vt siquos inuenisset huius vie viros ac mulieres: vinctos perduceret in hierusalem. ℣. Ibat igitur saul. Hym. 74 Exultet celum. ℟. Annunciauerunt. Ad mḡr añi. Saulus autez tremens ac stupens dixit ad ihesum: domine quid me vis facere? ait autem dñs ad eum: surge: t ingredere ciuitatem: t dicetur tibi quid te oporteat facere. Oratio.

Deus q̄ vniuersum mūdū: beati pauli apli predicatione docuisti: da nobis q̄s: vt cuius hodie puersionem colimus p eius ad te exempla gradiamur. Per. Et sit comē. in festo petri vt h. folio. 82. Inuit. Laudem⁹ dūm fz. In conuersione apostoli pauli. ℣. Venite. Hym. Eterna christi munera. 33 ¶ Nota q̄ in nocte p̄. mo dz pronūciari añia: deinde dicatur totus psal⁹, t postea totus versiculus cum tota prima pronūciata añia: Deinde pronuncietur alia añia tē. vt ē. In. j. nocte. añia. 74

Saulus adhuc spirans minarum t cedis in discipulos domini: accessit ad principem sacerdotum t petijt ab eo epistolas in damascum ad synagogas: vt siquos inuenisset huius vie viros ac mulieres: vinctos perduceret in hierusalem. ℣. Celi enar. ℟. Pater, 6 narum traditionum amplius emulator existens. Añi. Ibat igit saulus furia inuectus: t ditū toto pectore virus efflabat: t sanctorum sanguinez sine intermissione sitiebat. ℣. Benedicam. ℟. Et cū iter 11 facerent: contigit vt appropinquaret damasco. Añi. Et subito circumfulsit eum lux de celo: t cecidit in terram: nihilque videbat. ℣. Eructauit. ℟. Audiuit autē vocē 16 de celo dicētē sibi: saule saule qd me persequeris? Añi. Saule saule quid me persequeris? quis eo dñe? ego sum ihesus quem tu persequeris: durum est tibi contra stimulum calcitrare. ℣. Deo gra- 16 tes, ℟. Surge t ingredere ciui-

tatem: & dicetur tibi quid te oporteat facere. ℣. Viri autem qui comitebantur cum eo: stabant stupefacti audientes quidem vocem: sed neminem videntes. ℟. Exaudi deus deprecationem meam. ℣. Saulus autem cadens in terram: apertisq; oculis: nihil videbat. ℟. Saulus autem tremens ac stupens dixit ad iesum: domine quid me vis facere? ait autem dñs ad eum: surge & ingredere ciuitatem: & dicetur tibi quid te oporteat facere. ℣. Exaudi deus oratio. cum. ℟. Viri autem qui comitebantur cū eo: stabant stupefacti. ℟. In omnem terram.

Lectio prima. Actuum.

Saulus autem adhuc spirans minarum & cedis in discipulos domini: accessit ad principem sacerdotum: & petijt ab eo epistolas in damascum ad synagogas: vt si quos inuenisset huius vie viros ac mulieres: vinctos perduceret in hierusalem. ℟. Saulus adhuc spirans minarum & cedis in discipulos domini: abijt ad principem sacerdotum: & petijt illum: Et vbi cunq; inueniret huius vie viros: vinctos perduceret in hierusalē. ℟. Ibat igitur saulus furia inuectus: spirumq; toto pectore virus exhalabat. Et.

Lectio. ij.

Et cum iter faceret: contigit vt appropinquaret damasco. Et subito circumfulsit eum lux de celo: & cadens in terram: audiuit vocem dicentem sibi: Saule saule quid me persequeris? ℣. Tolite iugum meum super vos & discite a me: q; mitis sum & humilis corde. Jugū enim meum suaue est: & onus meum leue. ℟. Et inuenietis requiem animabus vestris. Jugum.

Lectio. iij.

Qui dixit. Quis es domine? Et ille. Ego sum iesus nazarenus: quez tu persequeris. Durum est tibi contra stimulum calcitrare. Qui tremens: & stupore perculsus: ac mirans: ait. Domine quid me vis facere? ℟. Dum steteritis ante reges & presides: nolite cogitare quomodo aut quid loquamini. Dabitur enim vobis in illa hora quid loquamini. ℣. Non enim vos estis qui loquimini: sed spiritus patris vestri: qui loquitur in vobis. Dabitur.

Lectio. iiij.

Et dominus ad eum dixit. Surge: & ingredere ciuitatem: & dicetur tibi quid te oporteat facere. Viri autem illi qui comitabantur cum eo: stabant stupefacti audientes quidem vocem: neminem autez videntes. Surrexit autem saulus de terra: apertisq; oculis nihil videbat. ℟. Damasci positus gentis arete regis volnit me comprehendere. A fratribus per murum submissus sum in sporta: & sic euasi manus eius in nomine domini. ℣. Deus & pater

pater dñi nostri ihesu christi scit: qz nó mētior. A fra. In.ij.nocl. ℟. Ad manus autem illum trahentes: introduxerūt damascum: z erat ibi tribus diebus non videns: z non manducauit neqz bibit. ℣. Cōfitebimur. ℟. Surrexit autez saulus de terra: apertisqz oculis: nihil videbat. ℟ii. Saule frater: dominus misit me ihesus: qui apparuit tibi in via q̄ venie bas: vt videas: z iplearis spū scō. ℣. Cāta. ℟. Erabijt ananias: z introiuit in domum: z ponens illi manum dixit. ℟ii. Sub manu continuo ananie ceciderunt squame ab oculis eius: z surgens baptizatus est: z cum accepisset cibum: confortatus est. ℣. Dño regna. ij. ℟. Fuit autem cuz discipulis qui erāt damasci per dies aliquot. ℟ii. Ingressus paulus in synagogam p̄dicabat iudeis ihesum: affirmans qz hic est christus. ℣. Canta. ij. ℟. Stupebāt autem omnes qui eum audiebāt. ℟ii. Mirabant autē oēs q̄ euz audiebāt dicētes: nónne hic est q̄ ad hoc venit: vt expugnaret nomen istud: z in eo glorificabant ihesum. ℣. Dño regnauit. ij. ℟. Disputabat enim cum grecis: et reuincebat iudeos. ℟ii. Postratus est sanctissimus persecutor: z erectus est fidelissimus predicator: quos dñe verbis edocet de te: meritis ducat ad te. ℣. Miseri cordias z in. ℟. Inter apostolos vocatiōe nouissimus: predicatione primus. ℟. Constitues eos.

Sermo sci augustini epi. Lcō. v.

Hodie lectio de actibus apostolorum hec pronunciata est: vbi apostolus paulus ex persecutore christianorum: annūciator factus est christi. Percutiēs eum christus z sanans: occidens z viuificans. Occisus agnus a lupis: z faciens agnuz de lupo. ℟. Ibat igitur saulus furia inuectus: dirumqz toro pectore virus effabat. Et sanctorum sanguinē sine intermissione sitiebat. ℟. Per totam iudeam insania ferebatur: vt christi membra lania.

Iret in terrio. Et. Lectio. vij.

Ta enim erat in pelara p̄phetia: cum iacob patriarcha benediceret filijs suis: p̄sentia tangens: futura p̄aspiciēs. Predictum erat quod paulo contigit. Erat autem paulus sicut ipse testat de tribu beniamin. ℟. Reposita est mihi corona iustitie. Quā reddet mihi dñs in illum diē iustus iudex. ℟. Bonum certamē certaui: cursum cōsummaui: fidez seruaui. Quam. Lcō. viij.

Vm aūt iacob benediceret filios suos: venisset ad beniamin: dixit de illo. Beniamin lupus rapax: Quid ergo? Lupus rapax semp: Ait. Sed qz ad mane rapiat predaz: ad ve-

spiritum diuidat eccas. ℟. Vade ananias: ꝛ ape saulum: qz vas electionis est mihi: vt portet nomen meum coꝝ gentibus ꝛ regibus ꝛ filijs israel. ℣. Ego enim ostendam illi: quanta oporteat eum p nomine meo pati. Coꝝ. ℣. viij.

HOcin apostolo paulo impletum est. Quia ꝛ de illo dictū erat. Jam si plz audiamus illum mane rapientem predam: ꝛ ad vesperā escas dividentē. Mane ꝛ vespere posite sunt pro coac si diceretur. Prius rapiat predam: postea dividat escas. ℟. Sancte paule apostole predicator veritatis: ꝛ doctor gētiū. Intercede p nobis ad dominum qui te elegit. ℣. Vt digni efficiamur gratia dei. Inter. Ad canti. añ. Christo de celo vocatus: ꝛ in terra prostratus: ex persecutore factus est
89 vas electionis. Canti. Eos sancti. ℣. Prostratus est sevissimus persecutor: ꝛ erectus est fidelissimus predicator. ℣. Mimis honorifi. ꝛ euangel. Ecce nos reliquere in confes. non pontificem ꝛa añ que hic deficiūt: in com
9 munī vnius apli. ℟. Ingressus paulus in synagogam: predicabat iesus indeis. Affirmās qz hic est christus. ℣. Stupebant añ eos
10 qui eū audiebāt. Affir. ℟. Beatus es vas electionis beate paule. Qui meruisti arcana verba audire. ℣. Beatus es egregie doctor. Qui. ℟. Tu es vas electionis: ꝛ
1 ℣ ctionis: sancte paule apostole predicator veritatis in vniverso mundo. Per quē eōs gentes cognouerunt gratiā dei. ℣. Magnus sanctus paulus vas electionis: vere digne est gloriand⁹. Per.
3 ℟. Celebremus cōuersionē beati pauli apostoli. Quia hodie ex
12 persecutore factus est vas electionis. ℣. Gaudent angeli: letant archangeli: ꝛ collaudant in celis filium dei. Quia. In laud. añ.
1 ℣ Ego plātaui: apollo rigauit: deus autem incrementū dedit. ℟. Do 34
minus regna. ꝛc. Cap. Saulus supra adhuc. ℟. Cōstitues eos. Ps⁹. 74 Exultet celum. ℣. Annunciauerunt. Ad bñs añ. Celebremus
2 conuersionem beati pauli apostoli: quia hodie ex persecutore factus est vas electionis: gaudent angeli: letantur archangeli: ꝛ collaudant in celis filiū dei. Oratio. Deus qui vniuersum. Ps. 8 ℣
ctea de sancto petro. Ad. i. añ. Libenter gloriabor in infirmitatibus meis: vt inhabitet in me virtus christi. Ad. ij. añ. Sancte paule apostole p̄dicator veritatis: ꝛ doctor gētium: intercede
1 ℣ pro nobis ad deum qui te elegit. Cap. Saulus adhuc. ℣. In omnem terr. Oratio. Deus qui vniuer. Ad. iij. añ. Gratia dei in me vacua non fuit: sed gratia dei semper in me manet. Capitu.
1 ℣

SUrgens aũt Saulus: baptizatus est: et cũ accepisset cibũ: confortatus est. Fuit aũt cũ discipulis qui erant damasci per dies aliquot. ℣. Cõstitues eos. Oratio.

DEus qui multitudinẽ gentium: beati pauli apostoli predicatione docuisti: da nobis qs: vt cuius hodie conuersionem colimus: eius apud te patrocinia sentiamus. Per dominum. Ad ir. añe. Damasci prepositus gẽtis arete regis: voluit me comprehendere: sed fratribus p murum summissus sum: et sportis: et sic euasi manus eius in nomine dñi. Lab.

PAulus multo magis conualescebat: et confundebat iudeos qui habitabant damasci: affirmans qz hic est christus. ℣. Mirabilis honorati sunt. Oratio.

DEus qui conspicis quia ex nulla nostra actione confidimus: concede propitius: vt contra aduersa omnia: doctoris gentium protectione muniamur. Per. Ad vel. tũ. añe p̃m nocte. sine versiculo. cum ps̃ vnitus apli. Lab.

Supra 74 Saulus adhuc. R̃. In omnem terram. Hymn⁹. Exultet celum. ℣. Annunciauerũt. Ad mãt añ. Cum autem placuit ei q me segregauit ex vtero matris mee: et vocauit per gratiam suam: vt reuelaret in me filium suum in gentibus: continuo non acquieui carni et sanguini: nec abij ad antecessores meos apostolos. Oratio. Deus qui vniuer. Postea de cõ petro aplo: vt hẽs fol. 82. 82

¶ In sancti ioannis chrysostomi episcopi et doctoris ad magẽ antiphona. Iste est. Oratio.

DEus qui beatum ioannem confessorẽ tuũ atque pontificem doctorem q̃ precipuum: catholicęq; fidei predicatorem eligere dignatus es: presta quesumus: vt ipso intercedente: peccatorum nostrorum misereamur exuti maculis: et tibi domine synceris mentibus deseruire. per dominũ.

¶ De sancto ioanne chrysostomo episcopo. Lectio primi.

IOannes chrysostomus cognominatus latine os aureum interpretatur: episcopus constantinopolitanus: et doctor grecorum tempore arcadij imperatoris floruit. Natione antiochenus filius secundi et anthuse nobilium personarum: discipulus sophiste libanij: et auditor andragatij philosophi liberalibus artibus annis puerilibus antiochie studuit. Mehinc a fin. Lectio sẽdi.

CTo patre romam veniens causarũ orator extitit: pauperibusq; gratis patrocinium exhibebat. Post hec relictis studijs secularibus: diuine scripture vacans annorum. xviij. omnes sacre pagine libros memoriter didicit: et sanctis intentus opibus secula-

abrenūciauit. Reuersusq; ad patriam cum sancto basilio in quodam monte antiochie proximo: solitariam vitam duxit. Lco. iij

Basilio vero cesaream cuncteq; ciuitatem sanctus meletius antiochenus episcopus in lectorem et postea in diaconum ordinauit. Quem euagrius eius successor processu temporis ad sacerdotium promouit. Qui sanctitate vite et claritate doctrine proficiens diuinis studijs intentus predicationi insistebat: et mira opuscula componere exarabat: famaque eius sapientie vndique personabat. Lectio quarta.

Qui etiam propter castitatis ęgregium seueriori habebatur: et seruori magis q̄ mansuetudini seruiens arrogans a nescientibus putabatur. Defuncto igitur nectario constantinopolitane vrbis episcopo: cum de ordinando presule questio oriretur. Nouissime fama eius comperta imperatoris arcadij iussu: ioannes presbyter ab antiochia vocat⁹ episcopus ordinatus est. Lco. v.

Qui mox in sui pontificatus initio cum vitam clericorum corrigere voluit omnes in sui odiū concitauit. Cuncteq; eum velut furiosum et superbum declinabant: et apud omnes ei detrahebant: et quia nunc̄q; cū alijs in mēsa cōcare volebat. Lco. vj.

Re vera autem ille hoc ideo faciebat: quia propter nimiam abstinentiam caput et stomachum sepe dolebat: populus vero propter sermones quos in ecclesia faciebat: cum plurimum diligebat: parumpendēne quicquid cōtra eum emuli loquerentur. Necessitatibus vero egēnorum liberaliter prouidebat: et pluribus ad suscipiendos pauperes hospitalibus erectis: de redditibus episcopatus eisdem ministrabat. Quadam die Lectio vij.

dum epistolarum pauli expositioni intenderet: orauit ad dominum: vt sibi in ipsis plenum intellectum daret: Cui visibiliter apparuit beatus apostolus: docens se non aliter in suis epistolis intellexisse: q̄ ioannes intelligebat: cumq; deosculatus disparuit quem etiā notarius eius probus: qui tūc actu verba eius scribebat aspexit: et ex presentia apostolica totus contremuit. Cui ioannes cum post se futurum episcopum constantinopolitanum p̄dixit: sicut et rei euentus probauit. Lectio octaua.

Eutropius imperatoris prepositus et consul volens se in quibusdam ad ecclesias confugientibus vindicare: studuit: vt lex ab imperatore de immunitate ad ecclesiam confugientium reuocaretur, Quod ioannes mole

ste sereno: cum audacius increpa
nit. Homilia t euangel. Nemo
accendit lucernam. In commu
ne doctorum. Et alia omnia tem
in die & in nocte quere in com.
muni confessorum pontificum.
¶ In sancte agnetis secundo.
Ad magnificat antipho. Stat
a dextris eius agnus niue candi,
dior: christus sibi sponsam et
martyrem consecrauit. Oratio.

Deus qui nos annua beate agne,
tis martyrio me solenni tate letifi,
cas: da vt quam vene ramur: offi;
cio: etiam pie conuersationis sequamur exé
plo. per. De sermone sancti am
brosij episcopi. Lectio primo.
Itur dum parentes beate
agnetis: assiduis pernocta,
tionibus vigilarent ad tumulum
eius: viderunt in medio noctis
silentio exercitum virginumque
omnes auro textis cycladibus
indute: cum ingenti lumine pre,
teribat. Inter quas: vident bea
tissimam agnetem: simili veste fulgentem: t ad dexterá eius agnū:
niue candidiorem. Lectio.ij.
Hec itaq; dum viderent paren
teo eius: t qui simul aderant: stu
porem mentis incurrunt. Sed
beata agnes rogans sanctas vir,
gines parumper gradum figeret
t staret: parentibus suis dixit: Ad
dere: ne me quasi mortuam lu
geatis: sed congaudete mecum t
congratulamini: qr cū his oibus
lucidas sedes accepi. Lcō.iij.
Et illi sum iuncta in celis: quē
in terris posita: tota animi intē
tione dilexi. Et his dictis: per
transijt. Et hec visio publice ab
omnibus qui viderunt: quotidie
diuulgabatur. Factum est autem:
vt post aliquantos annos: ad con
stantiam constantini augusti fi
liam: hoc factum ab his: qui vi
derant: narraretur. Lcō.iiij.
Erat autem ipsa constantia re
gina: virgo pudentissima: sed ita
obsessa vulneribus: vt a capite
vsque ad pedes: nulla membro
rum pars libera remānisset. Ac
cepto autem consilio: t spe recu
perande salutis: venit ad tumu,
lum martyris nocte. Lectio.v.
Et licet pagana: tamen credu
la animi intentione: preces fide
liter fundebat: Quod cum face
ret: repentina somni suauitate
corripitur. Et vidit per visum
agnetē beatissimam: taliter sibi
monita proferentem. Lcō.vj.
Constanter age constantia: cre
de dominum iesum christum fi
lium dei: esse saluatorem mun;per

quem modo consequeris omnium vulnerum: que in tuo corpore pateris: sanitatez. Ad hanc vocem constantia cuigilat fama: et sic sana: vt nec signum in eius membris: alicuius vulneris remaneret. Lectio septima.

Reuersaq; ad palatium sanctissima: facit gaudium t patri suo augusto t fratribus suis imperatoribus. Conuocatur ciuitas tota: fit letitia militibus t primatibus: atq; oibus audientibus hec infidelitas gentiu; p̃fundebat: et fides dñica letabatur. Lcó. viij.

Interea patrem: et fratres augustos rogabat: vt basilica beate agnetis construeretur: et sibi illic mausoleum collocari precepit: Cucurrit hec opinio ad omnes: quotquot credentes ad eius tumulum venissent: sanabant: quacunque fuissent infirmitate detenti. Quod facere christum: nullus dubitat vsque in hodiernū diem. Hom. t euange. Simile est reg. ce. decem. t alia omnia que hic deficiunt: accipiantur de communi virginum. In laud. assu. Induit me dominus cyclade auro texta: t immensis monilibus ornauit me. ps. Dño regna. tē. La-
34 416 ptin. Qui gloriatur. ℟. Adiu-
75 uabit eam. Hym. Iesu corona vir. ℣. Elegit eam. Ad dño ad. Congaudete mecū t congratulamini: qz cum filio omnibus luci dato sedes accepi. Sitio. Deus qui nos. Ad. j. ad. Christus circundedit me vernantibus atque coruscantibus gēmis pretiosis. Ad. iij. ada. Annullo suo iubarrauit me dominus me⁹ Iesus christus: t tanquam sponsam decorauit me corona. Capitulu. Qui 416
gloriatur. ℣. Diffusa est. Dic. Deus q nos annua. ℭ In sancti geminiani p̃fessoris in vtroq; vespere laudibus t. iij. Statio.

Quesumus oipotens deus: vt q beati geminiani confessoris tui atq; pontificis solemnia colimus: eius apud te intercessiōibus adiuuemur. p. ℭ Alia sancti geminiani epi. Lcó. j.

Geminianus episcopus: nobilibus parentibus mutine oriundus: ēpore iouiniani imperatoris claruit. Qui ab annis puerilibus literarum scientia eruditus sanctisq; virtutibus insignitus: templū corporis sui christo dominio dedicauit. Lectio ij. Clericalesq; adeptus officium: se totum dei seruitio subegit: donec gradatim ab epo mutinen. antea nio diaconatus ordinem promeruit. Post cuius transitum a populo in episcopum eligit. Lcó. Ar er humilitate refugiens t latitans: tandē repertus producitur: et instante patricio ac populo mutinen. ab archiepiscopo rauēnatz in epm̃ p̃secratur. Lcó.

Reuersus ergo geminianus ad
vrbem propriam: in sancta reli-
gione domino seruiebat: et com-
missum sibi gregem verbo et ope
re refouebat: multisq; miraculis
coruscabat. Lectio quinta.

Dum autem quadam nocte in
ecclesia sancti petri oraret: et
necessitate naturali compulsus
exiret: diabolus eum terrere vo
lens sibi apparuit. Lectio.vi.

Que ss̄us edito signo crucis ef-
fingauit. Cui demon in aere com
minat⁹ est: q̄ modū inueniret vñ
sibi molestiam ingereret. Lvij.

Post modicū tp̄is filia impera-
ris iouiniani apud cōstātinopolī
a demonio vexabat: clamāte immi
do spū p os puelle: nunquam se
egressurū de corpore illo: nisi pre
sente epō geminiano. Lcō.viij.

Quem imperator hec audiens
per nuncios vbiq; requiri fecit:
cuiq; tandem citra mare adriati.
cum habitare comparuit. Ad
quem imperatoris nuncij veniēs
tes: itineris causam exponunt: et
vt ad filiam principis liberandā
venire dignet instanter exposcūt.
Vorsi. et cuāg. Nemo accendit.
quere in communi docto. Ps. au-
tem et alia omnia ꝛa in die q̄ in
nocte in communi cōfes. pontifi.

In ss̄i seueri epi et confessoris
vtroq; vesp. lau. et tertia. Oratio.

Deus mundi auctor et con
ditor: qui hodiernam. fe-
stiuitatem beati seueri confesso-
ris tui atque pontificis migra-
tione consecrasti: presta nobis
quesumus: vt cuius annua cele-
britate deuotis exultamus obse-
quijs: eius suffragijs tue pieta-
tis consequamur auxilium. Per.

Eodem die fit commemora-
tio de sancta brigida. Oratio.

Omnipotens sempiterne
deus: qui prudentium lam-
padibus oleo bone cōficientie or
natis: lumen tue claritatis infun
dis: concede propitius: vt beate
brigide virginis tue: cuius nata-
litia colimus: a famularum consor-
tio eius intercessionibus libere-
mur. Per dñm. Incipit vi-
ta sancti seueri confessoris. Lſ.

Post excessum beatissimi ap-
pollinaris: beatissimus seue
rus tertius decimus christianissi-
mus rauennalem cathedram su-
scepit. Cuius nomen intelligi-
tur in compositione seuus verus:
quod non ad seuitiam pertinet
sed ad fortitudinem. Seuus ve-
rus id est fortis verus. Lcō.ij.

Pontifex maximus: cuius sacer
dotū ab omnipotēti dño nr̄i ꝑ-
destinatū fuit: vt in illi⁹ electione
spūs sanctus missus fuisset in spe
cie colūbe: quā oīs populus vi-
dit corporalibus oculis: et super
caput eius requieuit. Lectio.iij.

Unde de eo in prouerbijs vsq;
hodie dicit a fingalis gentibus

Beata terra illa: vbi in electione pontificis spūs scīs descēdit i columbe filitudinē: z sup eius caput qui ordinatur: requiescit. L.viij.

Restat aut̄: vt qualit̄er ad pontificium venerit: ordinem sicut reuelatione sanctorum virorum didicimus: prosequamur. Quadam die contigit: vt marcellinus presul omni virtute decoratus migraret ad dominum. L.cō.v.

Cuius expletis exequijs: vt moris fuerat: clerus z populus ecclesiam ingressi: vnanimiter̄ oratioīi instantes: petierunt: vt electione sua deus illuc dare dignaretur episcopum. Lectio.vj.

Et dum multi ad tale festinarent miraculum: tuz beatissimus seuerus cum coniuge sua lanisterij opere pregrauatus: ait ad coniugem. Vadam: z videbo visionem mirabilem: quomodo columba de celo veniens: super caput electi confidcat. L.cō.vij.

Coniux vero eius cepit eum subsannare: z increpare dicens. Sede hic: labora: z noli ociosus esse. Siue ieris: siue non ieris: te pontificem populus non ordinabit. Reuertere ad opus. Ille autem dixit illi. Sine me: vt vadaz. Et illa deridendo inquit. Vade. quia qua hora ieris: pontifex cō. festim ordinaberis. L.cō.viij.

Ille autez surgens perrexit vbi erat cetus cleri z populi: z prostratus de formitate qua squalida indumenta indutus erat: abscondit se post tumulum illius loci: vbi erāt omnes congregati orantes. Et post oratiōem expletā: ex templo venit de celo columba nine candidior: z requieuit super caput ipsius beati seueri: post paucas lamtantis. Homilia z euāgelij. Vigilate: quia. z cetera omnia que hic deficiunt quere in comūi. pontifi. ¶ In festo ignatij epi̇scopi z marty. De quo fit post festum sancte agathe ad vesper. Capitulū. Justus cor suum. ℟. Christi martyr ignatius dum diuersis: tormentis vexaretur: ad populum astantez dixit. Viri romani qui hoc certamen aspicitis: non sine mercede laboratis. Quia non propter prauitatem: sed propter pietatez hoc patior. ℣. Nec ignis ardens nec aqua bulliens: poterit in me christi iesu extinguere charitatem. Quia. Hym. Deus tuorum. ℣. 75

Magna est. Ad mgt̄ aff. Beatus ignatius martyr christi: dum in penis positus torqueret̄: continuis vocibus iesum inuocauit: z constanter tortoribus respondit: quia nomen iesu scriptum in corde habeo: ideo ab eius inuocatione cessare non valeo. Oīa

Plena in nobis q̄sumus dñe tue virtutis operare medelam: vt q̄ preclara sancti ignatij mar-

tyrio tui atq; pontificio merita veneramur: ipsius aditi suffragijs: a cunctis animarum nostrarū languoribus liberemur. Per. ℣ Deus cui sancti ignatij epi. scopi ℟ martyris. Lectio prima.

SAnctus ℟ gloriosus martyr ignatius: fuit beati ioannis euangeliste discipulus: ℟ tertio post beatum petrū antiochene ecclesie episcopus. Hic scripsit epistolam ad beatam ℟ gloriosaz virginem mariaz in hec verba. Lcō. Quia scisti ecce virgini marie seruus ignatius. Me neophitum ioannis: sed tui discipulum: confortare ℟ consolari debueras. De iesu enim tuo filio percepi mira dictu: ℟ stupefactus sum ex auditu. A te autem que semp fuisti ei familiariter coniuncta: ℟ secretorum eius conscia: ℟ fidero ex animo fieri certior ex auditis. Lcō. ℣ Ualeas domina mea: ℟ neophiti qui mecum sunt ex te ℟ per te ℟ in te confortentur. Beata autez virgo maria in hec verba sibi respondit. Ignatio dilecto discipulo. Maria humilis ancilla tua christi. Que a ioanne audisti ℟ didicisti: vera sunt. Lcō. ℣ Illa credas: illis intendas: et christi nativitatis votum firmiter teneas. Et mores ℟ vitam voto cōformes. Etenim autem vna cum ioanne: te ℟ qui tecum sunt videre. Sta in fide: ℟ viriliter age: nec te moueat persecutionis austeritas. Sed valeat ℟ exultet spiritus in deo saluatori tuo. ℣ Ante autem aucto. Lcō. ritatis beatus ignatius extitit: eq; etiam sanctus dionysius in libro de diuinis nominibus commendat eum dicens. Scribit autem diuinus ignatius. Amor meus crucifixus est. Lectio sexta. ℣ Legitur quoque in historia tripartita: eq; beatus ignatius audiuit angelos: antiphonas cantantes. Et exinde instituit antiphonas cantari in ecclesia: ℟ psalmos scōm antiphonas intonari. ℣ Igitur cum traianus Lcō. imperator de victoria persaz rediret: ℟ omnes christianos interficere peteret: beatus ignatius eidem occurrit: et libere se esse christianum asseruit. Quem traianus ferro vinctum: deccm militibus tradidit: ℟ romam deduci precepit: volens eum dare bestijs ad deuorandum. Lectio. vij. ℣ Cum ergo romam duceretur: ad omnes ecclesias epistolas destinabat: ℟ eos in fide christi confirmabat. Inter quas vnam scripsit ad romanam ecclesiā: vbi sic dicit: A syria vsq; ad romā cum bestijs terra mariq; pugno die ac nocte. Homil. ℟ cuig. Attendite a fermento. ℟ alia omnia cū illo dic q; in morte chr̄i in cōi vnius martyris. ℟. xij. Christi martyr

ignatius. Ad bñ.aſſ. Poſt mor
tem ſancti ignatij : tortores cor
eius euellerunt : t iſtud ſcinden
tes per medium : totum cor ſcri
ptum hoc nomine ieſus inuene
runt : et hoc multi qui viderant
baptiçati ſunt. ℣. Plenam.
In.ij.veſperis ad magnif. aſſis.
Beatus preſul ignatius dixit ad
trajanum : nos malefici non ſu
mus : ſed vos malefici eſtis : qui
ſupra idola adoratis. ℣. Plenam.

℣ In purificatione ſancte ma
rie ad veſperum aſſ. Tecū princi
pium in die virtutis tue : in ſplen
doribus ſanctorum : ex vtero ante
40 luciferum genui te. ℟. Dixit do
minus. Aſſis. Redemptionem
miſit dominus populo ſuo : man
dauit in eternū teſtamentū ſuum.
40 ℣. Cōfitebor. Aſſ. Exortum eſt
in tenebris lumē rectis corde : mi
ſericors t miſerator t iuſtus do
40 minus. ℟. Beat⁹ vir. Aſſis. De
fructu vētris tui ponā ſup ſedem
47 meam. ℣. Memento. Caplm.

Mala. Ecce ego mitto angelum
chie. meum : q̄ parabit viā an
3 te faciem tuā : t ſtatim veniet ad
templū ſanctū ſuum : dñator quem
vos queritis : t angelus teſtamēti
quē vos vultis. ℟. Rūſum acce
69 pit. Hym. Aue maris. ✝ Spe
ciosa facta es. Ad mḡt aſſ. Cū
inducerent puerū ieſum parētes
eius : accepit eū ſymeon in vlnas
ſuas : t bñdixit deū dicēs : nunc di
mittis dñe famulū tuū i pace.

Oꝛa.

Perfice in nobis queſumus
domine gratiam tuam : q̄ in
ſti ſymeonis expectationem im
pleſti : vt ſicut ille mortem non
vidit : p̄ius q̄ chriſtū dñm vide
re mereretur : ita t nos vitaꝫ ob
tineamus eternam. Per eun.
Inuita. Ecce veniet ad templū
ſanctum ſuum dominator domi
nus. Gaude t letare ſion occur
rens deo tuo. ℣. Venite, Hym 33
Quem terra. In.j.nocturn.aſſis. 69
Benedicta tu in mulieribus : t
benedictus fructus ventris tui.
℣. Domine dominus. Aſſ. Si 3
cut myrrha electa : odorem de
diſti ſuauitatis ſancta dei genti
trix. ℣. Celi. Aſſ. Hec eſt que 6
neſciuit thorum in delicto : habe
bit fructum in reſpectiōe anima
rum ſanctarum. ℣. Domini eſt. 8
Aſſis. Speciosa facta es t ſua
uis in delitijs tuis : ſancta dei ge
nitrix. ℣. Eructauit. Aſſis. Di 16
gnare me laudare te virgo ſacra
ta : da mihi virtutem contra hoſ
tes tuos. ℣. Deus noſtrū refu 16
gium. Aſſis. In prole mater : in partu
virgo : gaude t letare virgo ma
ter domini. ℣. Magnus. ✝ 16
Benedicta tu. Sermo ſancti
ambroſii epiſcopi. Lectio ſcī

Ecce homo erat in hieru
ſalem : cui nomen ſymeon :
t homo iſte iuſtus t timoratus :
expectans conſolationem iſrael

Non solum ab angelis ⁊ propha
tis: ac pastoribus ⁊ parentibus:
sed etiam a senioribus ⁊ iustis: ge
neratio dominj accepit testimo
nium. ℟. Adorna thalamum tu
um sion: ⁊ suscipe regem christ
um. Quem virgo concepit: vir
go peperit: virgo post partum
quem genuit adorauit. ℣. Acci
piens symeon puerum in mani
bus: gratias agens benedixit do
minum. Quem. Lectio. ij.

Am ois etas: ⁊ vterq; sex⁹:
tuentusque miraculorum fidem
astruunt. Virgo generat: sterilis
parit: mutus loquitur: elisabeth
prophetat: magi adorant: vtero in
clusus exultat: vidua confitetur:
iustus expectat. ℟. Senex puerū
portabat: puer autem senem rege
bat. Quem virgo concepit: virgo
peperit: virgo post partum quem
genuit adorauit. ℣. Accipiens
symeō puerum in manibus: gras
agens benedixit dñm. Quē. ℟. iij.

Et bene iustus qui non sui:
sed populi gratiam require
bat: cupiens ipse corpore vincu
lis fragilitatis absolui: sed expe
ctans videre promissiu. Sciebat
enim q; beati oculi qui viderunt.
Hunc inquit dimittis seruu tuū
dñe in pace. ℟. Responsum ac
cepit symeon a spiritu sancto: nō
visurum se mortem: nisi videret
christum dñi: ⁊ benedixit deū: ⁊ di
xit: nunc dimittis seruū tuū i pa
ce. ℣. Viderunt oculi mei salutā
re tuum. ℣. Lumen ad revelatio
nem gentium: ⁊ gloriam plebis
tue israel. Quia. Lectio. iij.

Aide iustum velut corpore
carcere molis inclusum: velle dis
solui: vt incipiat esse cum christo.
Dissolui enim ⁊ cum christo esse
multo melius: sed qui vult dimit
ti: veniat in templum: veniat in
hierusalem: expectet christum do
minū: accipiat in manibus verbū
dei: complectatur quibusdaz fidei
sue brachijs. ℟. Symeon iustus
⁊ timoratus: expectans redemptio
nem israel. Et spiritus sanct⁹ erat
in eo. ℣. Responsum accepit sy
meon a spiritu sancto: nō visurū
se mortem: nisi videret christum
domini. Et spiritus. Gloria. Sy.
In. ij. nocturn. Tolle puerū ⁊ ma
trem eius: ⁊ vade in terram iuda.
℣. Benedicta. Añ. Sicut lerā 30
tium omnium habitatio est in te
sancta dei genitrix. ℣. Jundamē 30
ta. can. Hunc dimittis domine
seruum tuum in pace: quia vide
runt oculi mei salutare tuum. ℣.
Cantate. j. Añ. Lumen ad re 33
uelationem gentium: ⁊ gloriam
plebis tue israel. ℣. Psalmus. Do 34
minus regna. j. Antiphō. Post
partum virgo inuiolata perma
nsisti: dei genitrix intercede pro no
bis. ℣. Psalm. Cantate. j. Añ. 34
Laude maria virgo: cunctas he
reses sola interemisti in vniuerso

34 mundo. ℟. Dominus regna. ℣. Sicut myrrha electa. Sermo sancti augusti. episcopi. Lcō. v.

HOdiernus dies magnum nobis contulit gaudiū: in quo christus infans: in templo est presentatus. Exultent ergo virgines quia virgo maria peperit christū. Mihil de hoc quid deo vouere: putent exterminatum. ℟. Suscipiens iesum in vlnas suas symeon: exclamauit ⁊ dixit. Tu es vere lumen ad reuelationem gentiū: ⁊ gloriam plebis tue israel. ℣. Cum inducerent puerum iesum parentes eius in templum: accepit eum symeon in vlnas suas: ⁊ dixit. Tu. Lectio sexta.

MAnsit virgo post partum: ⁊ illibata post filium. Exultent vidue: infantem christum vidua anna cognouit: Exultent coniugate: nascituruꝫ christum elisabeth maritata prophetauit. Nullus gradus pretermissus est: de quo non haberet testimonium salus omnium nostrum. ℟. Obtulerunt pro eo domino par turturum: aut duos pullos columbarū. Sicut scriptum est in lege domini. ℣. Postq̄ impleti sunt dies purgationis marie ſm legem moyſi: tulerūt illū in hierl'm: vt sisterent eum domino. Sicut. Lectio vii.

NUnquid sole virgines ad regnū celorū peruenimus? Peruenimus ⁊ vidue. Magni meriti fuit illa vidua sctā anna. A virginitate enim sua vixerat cuꝫ viro suo annis septem: ⁊ vsq̄ ad senilem etatem peruenerat in senectute sancta. ℟. Postq̄ impleti sunt dies purgationis marie sc̄m legem moyſi: tulerunt ie sum in hierusalem: vt sisterent eū domino. Sicut scriptum est in lege domini: q; omne masculinum adaperiens vulvam: sanctum domino vocabitur. ℣. Et vt darent hostiaꝫ ſm legem domini: par turturum aut duos pullos columbarum. Sicut. Lectio. viii.

QUadraginta nanq̄ gerens annos expectabat infantiam salutatoris: vt parvum videret: parvum agnosceret: infantem in mundo saluatorem videret. Et in masculino sexu tria ipsa genera commendata sunt. ℟. Cum inducerent puerum iesum parentes eius: vt facerent ſm consuetudinē legis pro eo: accepit eum symeon in vlnas suas: ⁊ benedixit deū dicens. Nunc dimittis domine famulū tuum in pace. ℣. Quia viderunt oculi mei salutare tuum: quod parasti ante faciem omnium populorum. Nunc. Ad can. aff. Homo erat in hierusalē: cui nomen symeon: homo iste iustus ⁊ timoratus: expectabat redemptionem israel: ⁊ spiritus sanctus erat in eo. Cant. Audite me. ℣. Bau- 59
de maria virgo. ℟. Cunctas he-

reseo sola interemisti in vniuerso mundo. Secunaum lucam.

2 d IN illo tempore. Postq̃ impleti sunt dies purgationis marie: secundum legem moysi: tulerunt iesum in hierusalem: vt sisterent eum domino. Et reliqua. Homilia lectionis eiusdem. Lectio. ix.

OEcretum quidem erat legis: paruulum post trigesimum tertium circuncisionis diem: ad templum dñi deferri: datique hostiam pro eo. ℣. Beata es maria: que dominum portasti redemptorem mundi. Genuisti qui te fecit: et in eternum permanes virgo. ℣. Aue maria gratia plena dominus tecum. Genuisti qui. L. x.

PRimogenitum autem masculum: sanctum domino fieri: mystice sicut dixim⁹ insinuans: neminem nisi circuncisus vitijs: dominicis dignum esse conspectibus: neminem nisi mortalibus nexibus absolutum: superne ciuitatis gaudia perfecte posse subire. ℣. Dicite miraculum matris domini. concepit virgo: virilis ignara consortij: stat onerata nobili onere maria. Et matrem se leta cognoscit: que se nescit vxorem. ℣. Virgo concepit: virgo peperit: et post partum virgo permansit. Et matrem. Lectio undecima.

QUia non habitabit intra te inquit malignus: neque permanebunt iniusti ante oculos tuos. Et apostolus. Caro et sanguis regnum dei non possidebit: neq; corruptio incorruptelam possidebit. ℣. Hodie maria virgo puerum offert in templo: quem symeon senex accepit in brachio. Et anna vidua christum cognouit aduenisse in terris. ℣. Cum inducerent puerum iesum parentes eius: in templum accepit eum symeó i vlnas suas. Et anna. L. xj.

VErum si legis ipsius verba diligentius inspexerio: profecto reperies: q; non solum dominus incarnatus: quantum a peccati contagione: tantum conditione legis fuerit liber quam ob hoc magis suscipere dignatus est: vt eam sanctam iustam ac bonam esse probaret: et nos ab eius seruitute ac timore: fidei gratia liberaret: sed etiam ipsa dei genitrix: sicut ab admissione virilis: sic et a legali sit iure immunis. ℣. Gaude maria virgo: cunctas hereses sola interemisti: que gabrielis archangeli dictis credidisti. Dum virgo deum et hominem genuisti: et post partum virgo inuiolata permansisti. ℣. Gabrielem archangelum credimus te dixisse esse affatum: vterum tuum de spiritu sancto credim⁹ impregnatum. erubescat iudeus infelix: qui dicit christum ex ioseph semine esse natum. Dum virgo. Gloria. Cau. Secundum lucam.

In illo tempe: Poſtq̃ impleti ſunt dies purgationis marie ſ̃z legez moyſi: tulerũt illũ in hieruſalẽ: vt ſiſterent cum domino: ſicut ſcriptum eſt in lege domini: q̃ omne maſculinum adaperiens vuluam : ſanctum domino vocabitur. Et vt darent hoſtiam: ſecundum q̃ dictum eſt in lege dñi: par turturum: aut duos pullos columbarum . Et ecce homo erat in hieruſalẽ: cui nomẽ ſymeon. Et hõs iſte iuſtus ⁊ timorat⁹: exſpectans conſolationem iſrael: ⁊ ſpũs ſanctus erat in eo. Et reſponſum acceperat a ſpiritu ſancto: non viſurum ſe mortem: niſi prius videret chriſtũ dñi. Et venit in ſpiritu in templũ. Et cũ inducerent puerum ieſum parentes eius: vt facerent ſecundum conſuetudinem: legis pro eo: ⁊ ipſe accepit eũ in vlnas ſuas: ⁊ bñdixit deũ: ⁊ dixit . Nunc dimittis ſeruum tuum dñe: ſm verbũ tuum in pace. Qr viderũt oculi mei ſalutare tuum. Qõ paraſti ante faciem oĩum populorum. Lumẽ ad reuelationem gentium ⁊ gloriã plebis tue iſrael.

Omnipotens ſempiterne deus: maieſtatem tuam ſupplices exoramus: vt ſicut vnigenitus filius tuus hodierna die: cum noſtre carnis ſubſtantia in templo eſt preſentatus: ita nos facias purificatis tibi mentibus preſentari. Per eundem. In lau. añia. Symeon iuſtus ⁊ timoratus: exſpectabat redemptionem iſrael. Lab. Ecce ego mitto. Ml. Aue maria. ℣ Sym. O gloriosa dña. ℣. Speciosa facta eſt. Ad bñs añi. Senex puerum portabat puer autez ſenem regebat: quem virgo peperit: ⁊ poſt partum virgo permanſit: ipſum quem genuit adorauit. Qõ. O ꝓs ſempiterne deus. Ad. añia. Rũſum accepit ſymeon a ſpũ ſcõ: non viſurũ ſe mortẽ: niſi videret dñm. Nota q̃ ſi oĩb⁹ feſtis bt̃ marie ⁊ p̃ octa. eius ẽt ſi fiat de dñica vel alio feſtorũ fine omnis hymnorum additur iſte. ℣. Gloria tibi domine qui natus es de virgine cum patre ⁊ ſancto ſpiritu: in ſempiterna ſecula. Rñ. Amẽ. Et hoc ſi fieri põt. Ad. iſ. añi. Accipiens ſymeon puerum in manibus: gratias agens benedixit dominum. Lab. Ecce ego, ℣ Qõ. Omnipotens ſempiterne deus. Ad. vi. añi. Reuertere in terram iuda: mortui ſunt enim qui quærebant animam pueri. Lab.

Ego quaſi vitis fructificaui ſuauitatem odoris: ⁊ flores

mei fructus honorio ⁊ honestatio. ℣. Sic ut myrrha ele. Rio.

BEate marie semper virginis quesumus domine assit nobis vbique oratio : ⁊ quam deuota plebs tua veneratur obsequio : suffragari pio sibi iugiter expiatur auxilio. Per. Ad.lx. aſſi. Obtulerunt pro eo domino par turturum : aut duos pullos columbarum. Capitulum.

ecclı. 24 c

EGo mater pulchre dilectionis:timozie:⁊ magnitudinis: ⁊ sancte spei:in me omnis gratia vite ⁊ veritatis:i me ois spes vite ⁊ virtutis. ℣. Gaude. Oratio.

ADiuuet nos quesumus domine:sancte marie intercessio veneranda : ⁊ a peccatorum vinculis absolutos : in tua faciat pace gaudere. Per. Ad vesper.

61 69

aſie vt ō in vigilia. Capit. Ecce ego. ℟. Aue maria. Vy⁹. Aue maris stella. ℣. Speciosa facta. Ad mḡt aſſi. Hodie beata virgo maria:puerum iesum presentauit in templo: ⁊ symeon repletus spiritu sancto:accepit eum in vlnas suas: ⁊ benedixit deum : alleluia. Et nota si hoc festum veneris in dominica in.lxx. vel post septuagesimā eo die debet fieri benedictio candelarum.⁊ processio ⁊ officium fit die sequenti. ¶ In sancti blasii epi copi ⁊ marty. dicta aſſa. ⁊ oratione de purificatione sequitur aſſa pro eodem. Sapientes vero blasius manu sua retigit guttur pueri : cui infixa erat spina : ⁊ eleuauit oculos suos ad celum:⁊ dixit:qz inuoco te in veritate o assute medice:per inuisibilem virtutem tuam sana eum : ⁊ statim:factus est sanus : ⁊ reddidit illum matri sue. Oratio.

PLebs tua dñe: beati sacerdotis ⁊ martyris tui blasij te glorificatione sanctificet:⁊ eodē sem per precante mereatur habere rectorem. Per dominum. Postio

I sancti blasij. Lectio pma. STe erat sanct⁹ blasi⁹:toto vite sue tpe mitis ꝛegebat : sicut ⁊ iob legimus:purus:innocens:rectus colens:verax:mansuetus : ⁊ ab oi opere prauo se abstinens. Lcō. VIdentes ergo irreprehensibilem eius vitam ij qui in sebastia capadocie ciuitate fideles erisebant : elegerunt eum sibi in episcopum. Lectio tertia. IPse vero pergens in montem q vocabatur argei : habitauit ibi in quadam spelunca:⁊ concurrebāt ad eum agreſtes fere. Et si forte an contigisset quocunqꝫ tolore teneri qualemuis ex eis:tanqꝫ intellectualia concurrebant ad eus in speluncam. Lectio quarta. ET dum imponeret manus benedicens eis:sanate non recedebant ab eo. In illis itaque diebus fuit agricolaus preses con- 61 69 gregauit agreſtes feras. Lectio

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Gredientes autem bestiarum comprehensores : venerunt in mansionem: in quo degebat sanctus blasius episcopus. Et videntes speluncam : & multitudinem bestiarum astantium ante eam : & consternentium se adinuicem: admirati sunt: & dixerunt : quid hoc velit esse? Lectio sexta.

Propiáte autem viri illi ad speluncam : inuenerunt beatum blasium orationem suam facientem: & reuersi nunciauerunt presidi ea que viderant. Lectio.vij.

Audiens autem preses: iussit plures milites cum illis pergere: vt quantos inuenirent illic esse absconsos christianos: presentarent illi. Euntes autem illi in predictum montem: qui vocatur argeus: & ingredientes in speluncam: inuenerunt sanctum blasium orantem: & dixerunt ei. Lectio octaua.

Egredere: vocat te preses. Videns autem illos sanctus : gauisus est: & dixit. Filioli mei eamus si mul. Memor enim mei est hodie domin⁹. In hac nocte tertio apparuit mihi dñs dicens. Surge: offer mihi vt soles. Homil. & cul. Vigilate & orate, ꝛc in confess. pontiñ. ℟. auꝛ & alia oia tam in die q̃ i nocte in cõi vni⁹ mar.

In sancte agathe virginis & martyris vigilia ad vesper. Lab. 416 Qui gloriatur, ℟ Vidisti dominꝫ. Ad mꝫ alia. Agatha letissime & gloriauter ibat ad carcerem: & quasi ad epulas inuitata: agonem suum domino precibus

Incommendabat.

Vdulgentiam nobis domine beata agatha martyr implore: que tibi grata semper extitit: & merito castitatis: & tue professione virtutis. Per. Jn.i.ecc. alia. Ingenua sũ & spectabilis genere: vt omnis parentela mea testatur. ℣ Beatus vir. Alia. Et si ingenua es: cur te ostendis seruilem personam? ℣ Quare. Alia. Sũma ingenuitas ista est: in qua seruitus christi cõprobatur. ℣ Cũ inuocarem. Alia. Ancilla christi sum: ideo me ostendo seruilem psonas. ℣ Verba mea. Alia. Agatha sancta dixit: si feras mihi promittas: audito christi nomine mã fuescunt. ℣ Dñe dño. Alia. Si ignem adhibeas: rorem mihi salutiferum de celo angeli ministrabunt. ℣ In dño. ℣ Diffusa est. ℟. Posuisti beatrix agathe. Lcõ.j.

Sancta agatha passa est in ciuitate catbanensium sicilie: sub decio imperatore ter consule: die nonarum februarium. Quintianus consularis sicilie: audiens sanctam opinionem virginis deo dicate agathe: multifaria intentione perquirebat: vt ad eã pertingeret. ℟. Agatha letissime & gloriauter ibat ad carcerez. Et quasi ad epulas inuitata: agones suum

1
1
1
2
3
4

suum domino precibus commendabat. ℣. Mens mea solidata est: et in christo fundata.

Et quasi. Lectio secunda.

Per singula enim crimina mentis suę: singulorum in se viciorum exagitabat affectus: et propter gloriam seculi concupiscens suam opinionem offendere: nobilissimis ortum natalibus dei famulam fecit arcessiri: vt qui erat egenus et ignobilis: per hoc sonaret ad aures vulgi: quę tantus esset ac talis: qui posset etiã spectabilium sibi subiugare personas. ℟. Dum ingrederetur beata agatha carcerem: dixit ad iudicem. Impie crudelis et dire tyranne: non ne confusus amputare in femina quod ipse in matre fecisti? ℣. Ego habeo mammillas integras in anima mea: quas ab infantia domino conseraui. Impie.

Lectio. iij.

Et libidinosus autem: ad aspectum virginis pulcherrime: oculorum suorum concupiscentiam commouebat. Et vt auarus: ad facultates eius: cupiditatis sue frena laxabat. ℟. Vidisti domine: et expectasti agonem meum: quomodo pugnaui in stadio: sed quia nolui obedire mãdatis principum: iussa sum in mamilla torqueri. ℣. Propter veritatem et mansuetudinem et vsti-

nam. Iussa.

Lectio quarta.

Atq; vt idolatra et omnis seruiens: feruore impietatis sue inflammatus: christi nomen audire non poterat. Deus et huiusmodi vt diximus furijs comprehensus: beatam agatham a suis fecit apparitoribus coarctari. ℟. Quis es tu qui venisti ad me curare vulnera mea? ego sum apostolus christi: mihi in me dubites filia: ipse me misit ad te. Quę dilexisti mente et puro corde. ℣. Iam et ego apls eius sum: et in nomine eius scias te ee saluandam. Quem. In. ō. nocte. Missi diligenter perfeceris corpus meum a carnificibus attrectari: non poterit anima mea in paradisum domini cũ palma intrare martyrij. ℣. Benedixisti. Missi diuisti domine agonem meum. Et expectasti: quomodo pugnaui in stadio: et quia nolui obedire mandatis principũ: iussa sum in mamilla torqueri. ℣. Fundamenta. Missi. Propter fidẽ castitatis: iussa sum suspẽdi in eculeo: adiuua me dñe deus meus in tortura mamillarum mearum. ℣. Cantate. i. Missa Agatha letissime et glorianter ibat ad carcerem: et quasi ad epulas inuitata: agonem suum domino precibus commendabat. ℣. Dies regna. i. Missi Agatha ingressa carcerẽ: benedicebat iesum christum. ℣. Cantate. ℣. Missi Mens mea so-

lidata est: ⁊ in christo fundata.
34 ℟. Dominus regnauit. ℣. ℣.

Specie tua. Lectio v.

T fecit eam cuidam matrone tradi nomine aphrodisie: que habebat nouem filias turpissimas: sicut earum fuerat mater: hoc autem fecit per dies triginta quinq; : vt quotidie blandirentur ei: vt mutarent animum eius. ℟. Veni sponsa christi: accipe coronam: quam tibi dominus pparauit. Pro cuius amore sanguinē tuum fudisti: ⁊ cum angelis in paradisum introisti. ℣. Veni electa mea: ⁊ ponam in te throno meum: qz cōcupiuit rex speciem tuam. Pro. Ec. vi.

T modo promittendo leta: modo terredo per aspera: sperabant se mentem sanctam a bono proposito reuocare. Quibus scrā agatha dicebat. Mens mea solidata est: ⁊ in christo fundata: verba vestra venti sunt: promissiones vestre pluuie sunt: terrores vri flumina sunt. ℣. Ipse me curauit: qui per apostolum petrum in custodia me confortauit: pro eo qꝺ iussa sum suspendi in eculeo: propter fidem castitatis adiuua me domine deus meus in tortura mamillarum mearum. ℣. Vidisti domine agonem meū: quomodo pugnaui in stadio: sed quia nolui obedire mandatis principum, Iussa. Lcō. vij.

Ve quantūuis illidāt in fundamenta domus mee: non tamen poterunt cadere: fundata est enim supra firmā petrā: hoc autem dicens flebat quotidie ⁊ orabat. ℟. Specie tua ⁊ pulchritudine tua. Intende. p̄spere procede ⁊ regna. ℣. Diffusa est gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in eternum. Intende. Lcō. viij.

T sicut sitiens in ardore solis positus: fluenta fontiuz concupiscit: ita desiderabat ad martyrij coronam pertingere: ⁊ diuersa pro christi nomine sustinere tormenta. ℟. Ego autem adiuuata dño: perseuerabo in pfessione eius. Qui me saluam fecit: ⁊ consolatus est me. ℣. Gratias tibi ago dñe iesu christe: quia memor es mei: ⁊ misisti ad me apostolum tuum. Qui. Ad comm. vir.

Mentem sanctam spontaneam: honorem deo: ⁊ patrie liberationem. ℣. Adiuuabit eam. Deus mane. ⁊ cuāg. Sile est re.ce. thes. ⁊ alia omnia que hic deficiūt ꝙ re in cōi virginum. ℟. Dilexisti 9
iustitiam: ⁊ odisti iniquitatem. Propterea vnxit te deus deus tuus oleo letitie. ℣. Propter veritatē ⁊ mansuetudinē ⁊ iustitiā. Propterea. ℟. Qui me digna 10
tus est ab omni plaga curare: ⁊ mamillā meam meo pectori restituere. Ipsum inuoco deū. viuum.

℣. Medicinam carnalem corpori meo nunq̃ exhibui: sed habeo dñm ihesum christum. Ipsum. ℟.

11 Medicinam carnalem corpori meo nunq̃ exhibui: sed habeo dñm ihesum christum. Qui solo sermone restaurat vniuersa. ℣. Ego autem apostolus christi sum: nihil in me dubites filia: sed in nomine eius scias te esse saluan-

12 das. Qui. ℟. Beata agatha ingressa carcerem: expandit manus suas ad dominum: & dixit: dñe q̃ me fecisti vincere tormenta carnificum. Jube me domine ad suã misericordiam peruenire. ℣. Domine q̃ me creastiz redemisti a me amorem seculi: qui corpus meum a pollutione seruasti. Jube. In laud. añia. Quis es tu qui venisti ad me: curare vulnera mea? ego sum apostolus christi: nihil in me dubites filia. Ad bñs añi. Paganorum multitudo fugiẽs ad sepulchrum virginis: tulerũt velum eius contra ignẽ: vt comprobaret dominus: q̃ a periculis incendij: meritis agathe martyris sue eos liberaret. Oratio. Indulgentiam. Ad. i. añi. Medicinam carnalem corpori meo nunquam exhibui: sed habeo dominum ihesum christum: qui solo sermone restaurat vniuersa. Ad iij. añia. Gratias tibi ago domine: quia memor es mei: & misisti ad me apostolum tuum curare vulnera mea. Ad. vj. añi. Bñdic te pater dñe mei ihesu christi: qui per apostolum tuum: mamillã meam meo pectori restituisti. Ad. ix. añia. Qui me dignatus es ab omni plaga curare: & mamillã meam meo pectori restituere: ipsum inuoco cui viuum. Ad reliquum dicantur quatuor antiphone primi nocturni cũ ℣. de virginibus. Ad magnifi. añia. Stans bta agatha in medio carceris: expãso manibus: tota mente orabat ad dñm: dñe ihesu christe magister bone: gratias ago tibi: qui me fecisti vincere tormenta carnificum: iube me domine ad tuam immarcessibilem gliam feliciter peruenire. Alia vt supra. ℣ In scẽ apollonie ẏgis & martyris in vtroq̃ vesp. lau. & iij. Alia.

supra

DEus pro cuius sanctissimi nominis honore: bta apollonia ẏgo & martyr: amara & horribilẽ dentiũ excussionẽ sustinuit: presta q̃sumus q̃ eius venerabilem commemorationem: pia deuotione frequentantes: tuo semper amore immunes custodias: & post huius seculi erumnas ad eterne patrie gaudia perducas. Per dominum. Postio sancte apollonie ẏginis & martyris. Lcõ. ℣.

APollonia virgo & martyr apud alexandriam sub decio cesare passa. est agente diuino presidente predicto. Lectio. ij.

Quam pagani tetenti ad idola preducentes iussu prefidis adorare cogebant. Lectio.iij.
Quod cum illa execraretur persecutores ipsius omnes primum tentes ercusserunt. Eo quarta.
Cinde copioso igne accenso cum minarentur viuam se eam incensuros: nisi cum eis impia verba proferret: paululum quidem intra semetipsam deliberās: repente de manibus impiorum prorupit. t in ignem quem parauerant: profiliuit. Eo.v.
Sicq igne combustam in odorem suauitatis suauissimum christo hostiam obtulerunt quinto idus februarij. Lectio sexta.
Cuius corpus vna cum reliquijs coiute virginis t metrani martyrum a christianis alexādrie sepultum est. Lectio.vij.
Cui vt habet sexto ecclesiastice historie libro beatum metranum senem nolentem impia verba proferre: iussit omne corpus eius membratim fustibus collidi: vultumq eius ac oculos calamis cerebrari. Lectio.viij.
Coluram quoq virginē adorare idola reculantē: pagani pedibus innectētes: t p plateas ciuitatis hinc inde trahētes: horrendo supplicio corpe discerpserūt. Bonif. t cuāg. Sile est regnū celoy dcē ꝓginib⁹. t oia alia cap in die ḡ in nocte ꝛre in cōi ꝓginū.

Hodie post resp. pulsent cāpane sicut fieri solet in anniuersarijs: t dicat totū officiū defunctorum sez vespere t.iij. ps. cū antiphona ℟. o. t lec. suis soleniter. Inuit. Regem cui omnia viuunt. Venite adoremus. ps. Venite exulte, dicat a duob⁹ in choro: in fine addat. Requiē eternā. nonum ℟. Libera me dn̄e. Sequēti vero die abbas cātet missaz cū diacono t subdiacono p defunctis patrū nostrōz t matrū: ad quam pulsent cāpane vt supradictum est: t post missaz celebrent exequie more solito: t dicat oio Deus q nos pfem t matrem, in vespere laud. t missa Quilibet aūt sacerdos dicat priuatā missaz: non sacerdos. xv. psal. patris centum pf nr̄: t interfint misse. Si vero prima die post festū sce agathe occurrerit dñica. vel festū .xij. lectionum. oia ꝓdicta fiant prima veniente feria. ¶ In scā scholastica. Cap. Qui gliat. ℟. Egre dere. Hym. Jesu co. ℣. Elegit eam. Ad mgt aūt Sanctimonialis aūt femina: dum negantis verba audisset: orationem fudit: t inūdatio pluuie erupit. Gio.

O Deus q beate virginis tue scholastice aiam: ad ostendēdā innocētie vitā: in columbe specie celū penetrare fecisti: prece nobis ipsius meritis innocēter viuere: vt ad eade mereamur

gaudia pueniſſe. Sermo ſancti bertarij abbatis. Lec. i.

Soror nāq; beati benedicti ſcholaſtica: oipotenti deo: ab ipſo infantie tpe dicata ad eū p annū ſemel uenire cōſuenerat. Patrius quē ſuē tāti nominis inquiramus: ut ſuo uocore oīo cepta decurrat. ℟. Rogauit te: nec potui obtinere qđ uolui. Rogauit deus meū: et exaudiuit me. ℣. Egredere ſi ſpuales benedicte ſanctiſſime: et me dimiſſa: ad monaſteriū redi. Rogauit. Lectio ſecunda.

Scholaſtica enim a ſchola dr̄; eſt ſapientie nutrix. Ab ipſa enī omnis doctrina ſapientie ſurgit: ab ipſa etiam tota anime virtus procat fit ad diſcernendū bona uel mala: ut recto limite currere poſſit uiam ſalutis. Lectio. iij.

Qualiter peritura mundi deſpiciat: celeſtia ſemper manſura concupiſcat: ne oberrans malum ducat pro bono: tenebras pro luce: et lucem pro tenebris: amarum p dulcit dulce pro amaro. ℣. iij. Et diſcernere poſſit q̄ uirtus ſit ſpūs: q̄ carnis: ne indiſcrete cuncta pagens: ibi eligere bonū ſpernet: ubi tota eſt malitie norma. Videamus ergo qs tāte ſororis poſſit eſſe germanus. ℟. Egredere ſi ſpuales bñdicte ſanctiſſime: Et me dimiſſa: ad monaſteriū redi. ℣. Rogauit te: nec potui obtinere qđ uolui: rogauit deus meū: et exaudiuit me. Et ne. Lec. iv.

Precoia bñdictꝰ: nō ſolū noſſe ſp operi: nō ſolū i terris: ſed et celis. Ista nō ſolū philoſophoꝝ ſchola ſcholaſtica facta: ſed chriſti: mundi ludibria fugiens: celeſtē ſibi ſponſū optauit. Lec. v. Iſte uero a puericie ſue tēpore: abrupta uitioꝝ: et ſaxa mundanorum rome ſtudia cernens: ſenili corde: eū quē in ingreſſu mundi poſuerat pedem: retraxit. ℣. vij. Quam felix nurſie cellula: que tales mittit alumnos: nam cano pica regna aurea mittunt dona tyrannis. Tu chriſti proles ſuperethera dignas. O felicia tante ui ſcera matris: que tali germine ſoboles mundo redere id eſt benedictionis et ſapientie. ℣. viij. Vere iſta eſt illa fertilis gleba: que accepto ſemine alium centeſimum fructū ꝓduxit. Sed cur ſemel in anno ſancta ſoror uenit hac? forſitan lōgitudinē trinerio illa tenera plāta formidabat: an munus parabas qđ ferres? ℟. Sanctimonialis aūt femina: duꝝ negātis uerba audiſſet: oronem fudit. Et inundatio pluuie erupit. ℣. Tāta cōuenientia oronis fuit: ut de mēſa iam cū tonitruo caput leuaret. Et. Glia. Et. Alleluia. ℣. In hymnis et laudibus deo gras referēs: ſororis obitum fratribꝰ nūciauit. Cantu. Eduxit. ℣. Eduuabit eā. Bonitate

angel. Sile est re.ce.de. ℟ alia
ela q hic sunt ere in cōi virgi.
℣ R. Cūq̄ sanctus bñdict⁹ in cel-
la cōsisteret: eleuatis sursum ocu-
lis: vidit sororis sue animā de cor-
pore eius egressam. In columbe
specie celi secreta penetrare. ℣.
Qui tante eius glie cōgaudens:
omnipotēti deo gras retulit: obi-
tūq̄ eius fratribus denunciauit.
In co. Gloria. In eo. In laud.
añ. Dilecte mi noli me deserere:
vt vsq̄ mane loquamur de celesti
34 bus. ℣. Dominus regna. La-
416 pi. Qui gloriatur. ℟. Adiuua
75 bit eam. Sym. Jesu co. ℣. Ele
git. Ad bñs añ. Celsa secreta
in columbe specie: pernicitate vo
lucris: petere vidit sancte scho-
lastice animam beatus benedi-
Septa ctus. Gio. Deus qui beate. Ad
j. añ. Quid est quod loqueris
soror manere extra cellam nō va
leo: sed vale dicens reuertar ad
cenobium. Ad. ij. añ. Tunc in-
clinato capite in manibus ibrez
orando a domino obtinuit. Ad
vi. añ. Rogaui teneee potui obti
nere qō volui rogaui deum meū:
z exaudiuit me. Ad. iv. añ. Egre
dere si prcuales benedicte san-
ctissime: te dimilla: ad monaste
rium redi. Ad magnificat aña.
In columbe specie: celi secreta
scandere: vidit sororis animam:
beatus benedictus. ℭ In san-
cto valentino cho z marty. Gio.

Presta quesumus omnipo-
tens deus: vt qui beati va-
lentini martyrio tui atq̄ pontifi-
cis natalitia colimus a cūctis
malis imminentibus: eius inter-
cessione liberemur. Per dom.
Passio sancti valentini. Lcō. j.
Valentinus cpō ichyrañ. in
vrbe roma martyrium pas-
sus est. Nam craton quidam ci-
uis atheniēsis. oratoꝛ conspicuus:
grece z latine lingue pitus. Ro-
me clarus habebatur. Lcō. ij.
Presq̄ habebat discipulos con
ciues nobiles atheniēs. scilicet
proculū phebum: z apollonium:
secum in vrbe pcozantes. L. iij.
Contigit autem filium eius ce-
remonem tanta egritudine per
triennium detineri: vt incur-
uatus dorso caput circa genua
deflexum teneret: z nisi portare-
tur ab alijs: se omnino mouere
non posset. Lectio quarta.
Cum autez nullus medicorum
eidem subuenire potuisset: exitit
quidam tribunus frontonius: g
germanā suam asserut per quē-
dam valentinū ichyrañ. cpm a
simili passione liberatam. L. v.
Quem craton p quosdā nobi-
les amicos suos ad se romaz ac-
cersiuit: vt filū suuz sanaret si-
cut z germanam tribuni sanaue
rat instātius supplicauit. L. vj.
Promittens ei dimidium suarū
facultatū: si filum suū redderet

abt sanum. Sanctus vero eius diuitias contempsit: sed pauperibus dandas persuasit. Lec. vij.

Vbi quę aliud ab eo petijt: nisi vt in christū crederet: & filius ei⁹ saluꝰ pereret: Qui se cuꝫ omni familia & tribus eius discipulis fidem christi percepturos promisit: si filium curaret. Lec. viij.

Ingressus igitur valentinus cū filio oratoris cubiculuꝫ: tota nocte in oratione perseuerauit. Et circa mediam noctem subito lux maxima in cubiculo effulsit: & ceremon sanatus cum episcopo psallere cepit, Dom. & euāgel. Sigo vult, & alia oia tam in die q̄ in nocte queré in cōi vnius martyris. ¶ In sanctis martyribus fausti⁹ & iouita. Oratio.

BEatissimoꝝ martyrū tuoꝝ fausti⁹ & iouite: nos domine q̄s veneranda passio tueatur: vt sicut illos a ferarū morsibus igniumq; cruciatibus eremisti ita nos quoq; a spūalib⁹ hostijs nocijsq; incēdijs: eoꝝ intercessionibus liberare dignetis, Per. Ioānis & pauli sanctoꝝ & iouite

PAustinus & io. Leō. j.

Tuita martyres apud cisitā tem bitinie passi sunt: sub hadriano imperatore. Lectio scōa.

Quorum prior in presbyterum: secundus vero in diaconum in ciuitate mediolanensi a sancto apollonio episcopo ordinati: apud bitiniam christum dominum predicabant. Lectio tertia.

Quos imperator hadrianus ipsam vrbē ingressus p̄hibendi fecit: & sacrificare nolentes in eculeo leuari & torqueri iussit. Resp.

Qui cum ex equuleo soluti ante capitolium starent illesi: vnus de ministris nomine calocerius conuersus est: & magnum deum christianoꝝ clamare cepit. Lec. v.

Quem hadrianus extra capitolium eiici fecit: fausti⁹ vero & iouitam in ergastulo concludi. Ad quos visendos christus nocte veniens cum luce nimia confortauit eos. Lec. vj.

Quę q̄ hic custodes carceris calocero nūciassent: venit ille ad ostiū carceris: & visionē vidit: atq; a dño exhortatoꝝ accepit. Resp.

Ipse vero custodibus fidē christi predicauit: & eos ipsa nocte conuertit. Et cum a sanctis martyribus omnes stantes ante lauacrum carceris baptismum expeterēt: angelus domini eduxit sanctos ianuis clausis. Lec. vij.

Qui calocer cū militib⁹ ad sanctū apollonium adduxerūt. Illeq; ipsos baptizauit hora quasi. & Dom. & euāgel. Videte nequ, & alia oia tā in die q̄ in nocte q̄re in cōi plurimoꝝ martyꝝ. ¶ In cathedra sci petri ad vesp. Cap.

PEtrus apl's iesu christi: ele. j. pet. ctus aduenę dispersionis: 1 a

pontigalatie: capadocie: asie: z bithynie. Im prescientiam dei patris in sanctificationem spūs in obedientiam z aspersionem sanguinis ihesu christi: gratia vobis z pax multiplicetur. ℟. Si diligis
74 me. ℣. Symō. Exultet. ℟. Tu es pe. Ad m. ℣. Et. Tu es pastor ouiū: princeps apostolorū: tibi tradite sunt claues regni celor. Oio.

OEus qui beato apostolo tuo petro: collatis clauibus regni celestis: animas ligandi atq; soluendi: pontificium tradidisti: concede vt intercessionis eius auxilio: a peccatorū nostrorum nexibus liberemur. Qui vi.

Et fit commemo. de sancto paulo apostolo in vtroq; vespere z
82 quō. vt habes fol. 82. In primo nocturn. añ. z psalmi de apostolo. Lectio festo ipsius in iunio. Sermo sancti ambrosij. L.j.

INstitutio solennitatis hodierne: a senioribus nostris: cathedre nomen accepit: ideo q; primus apostolorum petrus: hodie apostolatus cathedram suscepisse referat. Recte ergo ecclesie: natale illius sedis colunt: quam apostolus pro ecclesiar salute suscepit: dicente dño. ℣. Tu es petrus: z super hanc petram edificabo ecclesiam meam. Petrum itaq; fundamentū ecclesie dominus noiauit: z ideo digne hoc fundamentum ecclesia colit: cuius pia quod ecclesiastici edificij altitudo consurgit. Lō. ij. Unde conuenienter psalmus qui lectus est dicit. Exaltent eum in ecclesia plebis: z in cathedra seniorum laudent eum. Benedictus enim dominus deus: illum exaltari in ecclesia precepit: quia dignum est vt fundamentum hoc in ecclesia honoretur: per quod celum ascenditur. Lectio. iij.

Quod natale ergo cathedre hodie colitur: sacerdotale honoratur officium. Sibi hoc ecclesie prestant: q; tantum necessarie plus habeant dignitatis: quanto sacerdotale officium plus honoris. ℣. ij. nocte. añe. ure. Bonorem charitatem nemo habet: vt animam suam ponat quis pro amicis suis. ℘. Confitebimur. 26
Añ. Tollite iugum meum super vos: quia mitis sum: z humilis corde. ℘. Cantate. j. Añ. Vos 33
amici mei estis: si feceritis: que precipio vobis: dicit dominus. ℘. Dominus regnauit. j. Añ. Jugum enim meum suaue est: et 33
onus meum leue: dicit dominus. ℘. Cantate. ij. Añ. Beati pacifici: beati mundo corde: quo- 34
niam ipsi deū videbunt. ℘. Dominus regnauit. ij. Añ. Tradent 34
enim vos in concilio: z in synagogis suis flagellabūt vos: z ante reges: z presides ducemini: propter me in testimoniū illis z gē-

34 tibus. ℣. Misericordiam. ℟.

Constitues. Lectio. v.

Cum solennitatem hāc ecclesiæ merito religiosa obseruatio introduxerit: miror cur apud quosdam infideles hodie tā pernitiosus error increuerit: vt super tumulos defunctorum cibos & vina conferāt: quasi vere egresse e corpore aie carnales cibos requirant. ℟. Isti sunt. tē. ex cōi plurimor apostolorum. L. vj.

Quidam tū refectiones caro tantum requirit: spiritum autem & anima his non indiget. Quid preparare aliquid charis suis: dicit quod ipse deuotat: qđ venti prestat: imputat pietati. Cessate ergo fratres ab hoc genili infidelitatis errore. L. cō. vij.

Anime autē sancte que in hoc seculo purgantur: a saluatore nostro recipiuntur: & cum eo credētes sunt: sm apostoli dictum: Cupio dissolui: & cum christo esse. Anime ergo parentum nostrorum non delectantur cibis carnalibus. Offendi his magis possunt q̄ delectari. Sed cū ille in sacris sedibus maneant: nos eas in terris esse creditis. L. cō. viij.

Cessate igitur ab his erroribus: & sicut scriptum est que sursum sunt sapite: non que super terram: vt superstitiones fidei vestre contrarias repudiantes: et nos cum christo domino esse possitis. Ad cantic. aīa. Dixit simon petrus: domine ad quē ibimus? verba vite eterne habes: & nos credimus: & cognouimus quia tu es christus filius dei viui. ℣. Nos autem. Lectio. ix. homil. Venit ihesus in partes. & alia que hic decidunt vt in festo sancti continetur. In laud. & vesper. ℟. Exultent cum. In ecclesia plebis. ℣. Et in cathedra seniorum laudēt cum. In. Gloria. ℣. Exultet. ℟. In eo pe. Ad sextam cap. 74 : 1. pet.

Benedictus deus: & pater domini nostri ihesu christi: qui sm magnam misericordiam suam regenerauit nos in spem viuā: per resurrectionē ihesu christi ex mortuis. ℣. Constitues. Oratio.

Deus qui beatum apostolum tuum petrum: celestis muneris gratie decorasti: presta q̄s: vt dum hodie illius cathedre festū celebramus: nobis profit ad vitam. Per. d. Ad. v. cap. 1. 8

Sciam. Per. d. Ad. v. cap.

Tamit ei dominus testamentum eternum: circūcinxit eum ecclesiastici. 45 a
na iustitie: & induit eū dominus corona glie. ℣. Mimis. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus: qui hodierna die inestimabili sacramento: beati apostolorum petri cathedram sublimasti: vnde euangelica veritas diffunderetur: presta q̄s: vt qđ in orbe terrarum eius predicatione manauit: christiane deuotionis se-

quat vnitercitas. Per vo. Ad
primā. Iuranit: vt. vnius apli;
268 Capit. Petrus apls. ſcī. Eral-
74 tent, Hym. Exulter. ℣. Tu es
pe. Ad mḡt ām. Simon bario-
na:tu vocaberis cephas: quod
interpretatur petrus: tantot celi
pulsantibus aperi: supra modum
peccauimus oēs: dimitte septua-
gies septies. ¶ De ſco matthia
apſlo omīa ppria. In vtroq; veſ.
fuq; ſps. dicanē. Alij añe pmi nocē.
398 cū ſps vnius apli. Cap. Vbi ſō
qui inuenit. ℟. Dñi ceno.
69 Eterno regi. ℣. Annūciauerūt.
Ad mḡt ām. O mathia inclyte
pater pietatis: o ꝓtute pdite: o
creat veritatis: tua prece fomite
moto vanitatis: recto duceno
tramite: iunge nos beatis. Oio.

DEus qui
beatum ma-
thiā apostolo
tuorum
collegio so-
ciasti: tribue
qs: vt eius
interuentio-
ne: tue circa
nos pieta-
tis viscera sentiamus. Per. In
69 Ui. Regē apostolor. Hym. In
hac die le. In. ℣. nocē. añ. Ma-
thias de tribu iuda et ciuitate be-
thleem: ex illustri prosapia oriun-
dus fuit. ℟. Celi enar. Ad Li

terarum studio traditus: omnes
in breui legis et prophetarū scien-
tiam apprehendit. ℣. Benedi- 11
cam. cān. In sobrietate quoque
eius animus ad virtutes: vt esset
ad intelligentiam habilis: ad mi-
sericordiam facilis. ℟. Eructa- 16
uit. Ad. Lasciuiam vero abhor-
rens: pueriles annos: moribus ma-
turitate vincebat. ℣. Oēs gen- 16
tes. cāt. A sui pueritia cor ge-
rens senile: autorem vite requisi-
uit: et animum dedit ad eloquia
dei. ℟. Exaudi deus oratio- 20
Erat enim in prosperis non ela-
tus: in aduersis constans et intre-
pidus. ℣. Exau. deus oio. m. cuz. 21
℣. In omnem ter. Sciendum
q; eo anno quo ex diuersis festis
sancti mathie non celebratur eo
die quo est in kalē. sed in sequē-
ti. Et in vtroq; pronūciatur. vi.
kalen. martij luna tamen proce-
dit cursu suo. ¶ Incipit vita
sancti mathie apostoli: Lectio.

INclytam et gloriosam festi-
uitatem beati mathie apo-
stoli dñi nostri ihesu christi: cum
deuotione venerari et glorificare
oportet: quanta illum diuina gra-
tia dispensante: ad apostolicā dig-
nitatē electū esse cognouimus.
℟. Mathias de tribu iuda et ci-
uitate bethleem: ex illustri prosa-
pia oriundus fuit. Qui literis
traditus: omēm in breui legis et p-
phetarum scientiā apprehendit.

℣. Castimam quoq; abhorrens: puericis annos: morum maturitate vincebat. Qui li. L.ñ. Sed qualiter vel quo ordine per sanctos apostolos patratum sit: & quid exinde sancti pleni in eius laudem mirifice protulerunt: per sacre scripture seriem pandere curamus. ℟. Informabatur eius animꝰ ad virtutem: vt esset ad intelligentiaz habilis: ad misericordiā facilis. In prosperis non elatus: in aduersis pstās & intrepidus. ℣. A puericia que fuit autoritas vite: & animum dedit ad eloquia dei: In. L.cō.iij. Saluator etenim noster dominus ihesus christus: humani generis conditor atq; redemptor: cum propensioni & arcano consilio cernuisset mundum languidum clementissime visitare: suumq; plasma de potestate diabolice fraudis mirabiliter eripere: quod per quinq; milia & eo amplius annos possederat: ille q erat rex regum & dominus dominantium: sub potestate humani regis: videlicet octauiani augusti: humiliter nasci dignatus est. ℟. Satagebat hic beatus apostolus: vt quod sensu perceperat: opere compleret. Et orto octauiani: manus operatione monstraret. ℣. Inter apostolos enim christi: hic solus electus est sacre pagine doctor. Et orto do. L.cc.io quarto. Ille qui erat creator: celi & terre carnē nre fragilitatis suscipere non dedignatus est: atq; incrementa crescendo: vt effectū vere incarnationis sue ostenderet: qñ quidez ille esset verus dies: qui duodecim horis lucebat: duodecim apl̄os eligere censuit. ℟. Virtute multa & scientia preditus beatus matthias: resplendebat velut sol in conspectu dei. Et oculi eius sine intermissione respiciebant in viae eius. ℣. Ignium eloquiū tuū vehementer: & seruus tuus dilexit illud. Et. Gloria. Et. Jn. ij. noc. añ. Satagebat vt qđ sensu perceperat: opere compleret: & orto doctrinā: manus operatione monstraret. ℣. Confitebimur. 26
Añ. Inter apl̄os enim christi: hic solus electus est sacre pagine doctor. ℣. Cantate. Añ. 33
Virgo est electus a dño: virgo vixit: virgo finiuit huius tpis cursum. ℣. Dño re.ci. Añ. De omnibus 34
electis que crimina dicitis: non oportet me multa dicere: qñ christianū esse: non est crimanis: sed gloriē. ℣. Cantate. Añ. Vtinā 34
quem elegisti domine: habitabit in atrijs tuis. ℣. Dominus reg. 34
ira. Añ. Aperiatur terra: & germinet saluatorem: cecis visum: surdis auditum: claudis gressum: mortuisq; vitam restituat. ℣. Miserere mei deus. 34
Confitebimur. L.cclio.v.
Deinde ad similitudinem

septuaginta duos discipulos assumpsit: binosq; misit ad predicandum. ℟. Post ascensionem domini: undecim apostoli reuersi hierusalem ascenderunt in cenaculum ubi manebant. Ut de supplendo duodenario numero per iudam diminuto tractarent. ℣. Hi omnes erant perseuerantes in oratione unanimiter: cum mulieribus et maria matre iesu: et fratribus eius. Ut de. Lectio sexta.

Iter quos siquidez beatus mathias: sancte predicationis ministerium suscipiens: ita se humiliter diuinis subdidit preceptis: ita fideliter predicando: ad sancte matris ecclesie gremium: ethnicum populum perducere curauit ut admodum acceptabilis et deuotissimus christo factus: cum traditor ille iudas dum perderet christum: suique homicida effectus: apostolatum perderet: iste uir dni in loco illius sorte et oratione sanctorum apostolorum: duodecimus apostolus ordinaretur. ℟. Surgens petrus in medio fratrum dixit: uiri fratres oportet impleri scripturam hanc: quam predixit spus sanctus per os dauid de iuda. Qui fuit dux eorum qui comprehenderunt iesum. ℣. Fiant dies eius pauci: et episcopatum eius accipiat alter. Qui. Lectio.

Qui datur sacri euangelii predicatio in iudea: sicuti et sanctis apostolis petro ac paulo in italia: ceteris quoq; apostolis singulis regionibus. Ueruntamen si in regione christicolarum: diuus festa sanctorum celebrari condecet: quanto magis beatorum apostolorum qui specialiter christo adheserunt? ℟. Oportet ex his uiris qui nobiscum sunt congregati omni tempore quo intrauit et exiuit inter nos dominus iesus: Testis resurrectionis eius fieri unum ex istis. ℣. Tu domine qui corda nosti omnium: ostende quem elegeris ex his duobus. Testem. Lectio. vii.

Colloquiq; eius illo habuerunt: comederunt ac biberunt: omnemq; efficatia fiti bundo pectore hauserūt. Quicq; etia ab ipso domino fratres appellari meruerunt: et amici: cum diceret. Jam non dicam uos seruos: sed amicos meos. ℟. Dux ceteus orat apostolicus: mathiam christus exaltauit. Qui sorte factus euangelicus: surgentem christum predicauit. ℣. O mathia inclyte pater pietatis: recto ducens: tramite: tuge nos beatis. Qui. Gloria. Qui. Ad cant. añ. Cecidit sors super mathiam: et annumeratus est cum undecim apostolis. Canticum. Eos sancti. ℣. Hi sunt. 59

Imis. Secundum matthæum. 2 d

In illo tempore: Respondens iesus dixit confiteor tibi pater: domine celi et terre. Et rel. Homilia sancti iohannis chrysostomi. Lectio

Considerandum est quonia lucas sic introducit hunc sensum: In illa hora exultauit in spiritu ihesus: et dixit confiteor tibi pater. Iste autez sic dicit: Manens Jesus ait: Sicut ex diuersis itineribus venientes ad vnam mansionem contendunt: Sic et euangeliste ex diuersis occasionibus loquentes in vnum sensum ingrediuntur. ℣ Statuerãt apostoli ioseph: qui cognominat' est iustus: et mathiam: et orantes dixerunt: ostende quem elegeris ex his duobus vnum: accipere locum ministerij huius: et apostolat'. De quo puaricatus est iudas: vt abiret in locum suũ. ℣ Qui ꝑ numeratus erat in nobis: et sortitus est sortem ministerij huius. De. ℣. Ille ergo sic introduxit: postez reuersi sunt discipuli: gras agentes: et dicentes: dñe in nomie tuo etiam demonia nobis obediunt: Videns gratias discipulorũ christus: quo in consummatione cõmissi mysterij fuerint fideles: quasi congaudens discipulis suis exultauit: et dixit: ꝓfiteor tibi pater. ℣ Orantes apli dixerunt: tu dñe qui cor da nosti oim: ostende quẽ elegeris: et acceperãt sortes. Joseph qui cognominatus est iust⁹: et mathie: Et cecidit sors super mathiam: et annumeratus est cum vndecim apostolis. ℣ Homo videt ea que apparent: deus autem intuetur cor. Et cecl. ℣ cõ. xij. Iste autem postez inplacabiles aios indeorũ: et duras mentes offendit: quos tot miracula: ad fidem flectere non potuerunt: respondit excitatus discipulos suorum suasu: illorum bonas impetrationes suscipiens: ad quos nunciũ bonũ: respondit altez: duritia ꝓpulsus indeoz. ℣ De obiectis que crimina dictis: non oportet ne multa dicere: Mñi christianũ esse: non est crimini: sed glie. ℣ Accusatus coram pontifice beatus mathias respondit: Mñi. ℣. xij.

Ergo ille gratias agit: qz illuminati sunt rustici et simplices hoies: q coz quicquid fecerint bonũ: iputant auctori: Iste autem gratias agit non solum qz illuminati sunt paruuli: sed qz excecati sunt literati: et sapientes iudeorum: et qui omnez gratiam sibi imputant sibi. ℣ Hodie gliosus apostol' domini mathias: humilitate: virginitate: ceteris virtutibus fulgens: cursum vite sue: per martyrij palmã: felr consumauit. Quem oẽs deuote precemur: vt intercedat pro nobis ad dñm iesum christum. ℣ Et in hac vita suã gram nobis prestans: in futura gliaz ꝓferat sempiternã. Quẽ. Gloria. Quez. Fm matthe. z d

In illo tpe: Respondens ihesus dixit: cõfiteor tibi pf domine celi et terre qz abscondisti hec a

plentibus ⁊ prudentibus: ⁊ reuelasti ea parvulis: Ita pater: quoniã sic fuit placitum ante te: Omnia mihi tradita sũt a patre meo: Et nemo nouit filiũ: nisi pater: neq; patrem quis nouit: nisi filius: ⁊ cui voluerit filius reuelare: Venite ad me omnes qui laboratis ⁊ onerati estis: ⁊ ego reficiam vos: Tollite iugum meum super vos: ⁊ discite a me: q̃ mitis sum: ⁊ humilis corde: ⁊ inuenietis requiem animabus vestris: Jugum enim meum suaue est: ⁊ onus meum leue. In lau. añ. Completo dñice dispensationis mysterio: mathias locum iude proditoris inter apo
33 stolos est sortit⁹. ℣. Dño regna,
398 ℟. Cap. Beatus homo qui. ℣.
69 Constitues. Hym. Eterno regi. ℣. Annuncia. Ad dño añ. Duxerunt eum ad apostolicum: mathiam christus exaltauit: qui sorte fact⁹ euangelicus: surgentem christum predicauit. Oratio. Deus qui. Ad. i. añ. Cum essent apostoli dispersi toto orbe terrarum: accepto spiritu sancti: mathias inde ex in sortem predicationis accepit. Ad. iij. añ. Venite ad me omnes q laboratis: ⁊ onerati estis: ⁊ ego reficiam vos: dicit dom⁹. Cap.
398 Beatus homo. ℣. In oẽm terrã. Sio. De⁹ qui beatũ. Ad. vj. añ. Instruebat filios israel: q̃s erat vite: quod morum: quod religionis: multosq; ex eis conuertebat ad dñm cum ipsorũ. Ad. ix. añ. Lapidatus ⁊ securi percussus: extensis in celum manibus tradidit spiritum. Ad mãt añ. Mathia. Sio. Deus qui beatum.

¶ De sancto thoma ⁊ agno añ.

Euge serue bone. Sio. Deus qui ecclesiam tuam beati thome confessoris tui mira eruditione clarificas: ⁊ sancta operatione fecundas: da nobis quesumus ⁊ que docuit intellectu cõspicere: ⁊ que egit imitatione cõplere. Per. ¶ Sancti thome de aquino. Lectio prima.

Thomas confessor. ordinis predicatorum: ex illustri prosapia comitum ⁊ aquino: patre landulfo comite: matre theodora nobili ex neapoli: in confinibus campanie ⁊ regni sicilie extitit oriundus. Lectio secunda. Cuius ortus ⁊ vite progressus anteqũ nasceretur: fuit diuinitus premonstratus. Nam a quodam eremita re ⁊ nomine bono matri ei⁹ q̃ esset pregnans adhuc ignoranti fuit prophetatum: q̃ filium pareret: thomam nominandum: ordinis predicatorum habitum ⁊ regulã assumpturum: ⁊ preclarum sapia in toto orbe futurum. Lectio iij. Quę omnia vt predixerat sunt completa. Natus ergo puerulus thomas vocatus est. Lectio iiij. Quem cum die quadam nutrix balnearet: strictam secedam pa-

dit in manu eius: quam cum de manu ipsius vix mater auelleret: reperit in ea scriptam salutationem angelicam. Lectio quinta. Sed puer fletibus ⁊ signis secundum instanter repetijt: quam sibi traditam: protinus in ore positam transglutiuit. Lcō. vi. Et extunc in consuetudinem duxit: vt siquando fleret: nunc desisteret: nisi aliqua sibi charta vel liber presentaretur. Lcō. vii. Et cum adhuc vix sciret aliqua verba disserere: cum libros videret ad eos festinanter currebat: et chartas reuolues tali se ludo more puerorum exercebat. Lcō. viii. Cum autem esset annor quinq; traditus est a patre abbati monasterij cassinen. vt ibi liter eruditet. Dom. ⁊ euangel. Eos estio saluare in cōi ꝓfess. pōti. ℟. ät ⁊ alia oia tā i die q̄m i nocte i cōi ꝓfessoꝝ nō pōti. ℣. In sctō gregorio papa ℣ vigilia ad vesp: q̄tuor añ. ad. nor. Caplm. Collaudabunt. ℟. Super gentes. Dym. Iste confessor. ℟. Ecce sacer. Ad mät añ. Lauda felix mater ⁊ filia: lauda tuum roma gregorium: laudet tuum doctorem anglia: laudet mundus patrem eximium. Oratio.

DEus qui animę famuli tui gregorij: eterne beatitudinis premia contulisti: cōcede propitius: vt qui precatorum nostrorum pondere premimur: eius apud te precibus adiuuemur. Per. Inuita. Psallat chorus sospitis ecclia: laudes gregorio canet ecclesia. Venite. Hymnus. Gregorius alme dum clauditur beate filiule: benedicti voce predicitur lumen ecclesie. ℣. Beatus. ℟. Rome patrū prolee illustrium: preclustris actibus: clarus erat doctrinis artium: pollens honoribus. ℣. Quare. ℟. Mundo florens: christo refloruit: affatus gratia: mundum sperniit: opes distribuit: fundat cenobia. ℣. Cum in. ℟. Radiata gemmarum ambitu: pretextas abiecit: monachali pauper in habitu: christo se subiecit. ℣. Verba. ℟. Crucifigens carnē cum vitijs: christo configitur: et prouectus virtutum studijs: abbas prefficitur. ℣. Domine dominus. ℟. Dum conformis esse tam in cipit: vite celestium: in figura naufragi suscipit: celestem nuncium. ℣. In domino. ℟. Amauit eum.

Incipit vita sancti Gregorij pape. Lectio prima.

Gregorius genere romanus: arte philosophus: gordiani viri clarissimi et beate sylue filius: qui fuit annis tredecim mensibus sex diebus xxcem ipsius tiberium mauritij et foce augustorū. Duxit eteni secularis habitus: bonis gregorius monasterium petit. Et ne huius mūdi naufragio: nudus cum

fit. ℣. Qui aū sclo gēmis micantibus:ornatus incessit:postea vili tectus tegmine:ministrabat pauper ipse pauperibus. Et er. ℟. ℣.

ISte senatoria stirpe progenitus:tam nobilissimaꝫ ḡ ctiā religiosissimā genealogiam duxit; ita vt quartus felix sedis aplice pontifex: vir magne reverentie: qui basilicā sanctoꝝ cosme ⁊ damiani fabricauit:cuius attauus fuerit. ℟. Dū eternus pastor gregē suū prouidisset ad curā ouium: signo lucis in lucē gentiū. Latens est proditus. ℣. Lux effulgēs per noctem celitus:datū prodijt papam diuinitus. La. Luꝯ.

OT beata virgo tarsilla:que moritura: promissionis celestis audiuit harmoniam: ⁊ christuꝫ iesuꝫ ad se recipiendum videre meruit amica nihilominus eius fuit. ℟. Vastabat vrbem celestis vltio ruunt ciues: obstitit gladio nouus dauid: cessat quassatio. Et salus redditur. ℣. Pius pater in pacem sternitur:cedit vltio: mucro reconditur. Et. Leō. uū.

QVi gregorius gemine no bilitatis lineam pijs moribus extulit: probis actibus exornauit: adeo vt prefagio quodam grece gregorius:quod latine vigilanti⁹ reso nat:vocaretur. ℟. Super gētes ⁊ regna positus:vt lucerna pōtifex inclytus:ardens lucet per dona spiritus. Ad christi glori. m.

℣ Purgat ornat auget ecclesiā: plangit docet conuertit angliaꝫ. Ad. Gloria. In. ū. noc. aū. Bonus odor celestis hominis in mūdum prodijt:tandem raptus romani cardinis honorē subijt. ℣. Dñe quis. Aū Sese mundi ꝛc. 4 specta gloria: semper humilians: sectabatur christi vestigia:supernis inhians. ℣ Dñe in vir. Aū. 7 Christi pugil: spiritꝰ gladio pro fide dimicat:fidem firmat: ⁊ iugi studio mores edificat. ℣ Domi 8 ni est. Aña. Quadam die dum beatus gregorius tacitus resideret:et diaconus suus assit petꝰ. ℣. Canta. i. Aū Quidnam est 33 pater sancte:q̄ pluste solito meroꝝ tenet? meror petre quem patior:semper mihi per vsum venit: ⁊ per augmentum nouus. ℣. Dominus re. Aū. Perpendo 34 petre quod tolero: perpendo qō amisi: oumq̄ intueor: hoc quod perdidi: sit hoc grauius quod porto. ℣ Cantate. ij. ℣ Justum 34

Nedurit. Lectio quinta.

NAm recta que docturus erat dūm virit:operibus adimplet. Sibi metipsi vtiq̄ vigilasse dignoscitur: ⁊ non solum sibi: sed futuri temporis christianis. Siquidē inerant ei cū acerba etate matura iā studia. ℟ Hoc beato gregorio gratia diuina contulit: Et merito ab angloꝝ pplo dēat apostolus nominari; q; ipsius gratie

aſcribitur:q̃ illorum eccl̃ia nouã ſemp ſobole fecundã. ℣. Quo uſq̃ enim mũdus iſte uoluit:ei laudabilis uita ſemper accipit incrementum. Ut. ℣. vi

Tt auditurus incognita religioſis ſenſibus indagator ſoler tiſſimus adherebat:ſumptaq̃ co etrine ſemina: tenaci memoria ruminãdaq̃ poſt in pplo:mellito declamaret gutture: congregabat. ℣. Repler terras pfuſa largitas:nec fit exſore:ſuperna ciuitas. Sic ſecundi loth hoſpitalitas:ſic hoſtes placauit. ℣. Felix menſa dum multis patuit:ciuem celi conuiuam habuit. Sic ſe.

Enicq̃ adoleſcens gregorius:cũ trãſmiſſo cõmuniter ſtilo ſurgentis infantie: ad biuium pythagoris ce litere peruenĩſſet:incunctanter ſiniſtrum ramum cum ſeculi vanitate relinquere:t dextruz cepit celeſti cum deſiderio totis viribus anhelare. ℣. Jacet panis vt caro cernitur: manat cruor dum panis pungitur:equum verum demon expellitur. Magus corripitur. ℣. Jam ſepultus frater abſoluitur:t traiano pena remittitur. Magus. Leo. viii.

Sed cum conuerſionis ſue gratiam longius protrahens: tutius ſe chriſto famulaturum putaret: ſi ſub pretoris urbani habitu:mundo ſpeculetenus deſeruiret: ceperunt multa contra eum ex eiuſdem ſeculi cura ſuccreſcere:vt iam non ſicut propoſuerat ſpecie:ſed in eo retineretur t mente. ℣. Languens morbus dum caro deficit: mens amoris languore proficit:creſcit morbi: creſcit t afficit Amor impatiens. ℣. Sicut ceruus ad fontem ſitiens eſtuabat: diſſoluĩ cupiens. Amor. Ad cant. ab. Inclyte pater pontifex egregie:decus monachorum gregoriam angelicis ſociate gaudijs: quod ſeminaſti lachrymis: ecce nunc meris ouans: ora pro populo tibi deuoto:poſt proſperum huius vite decurſum: ſempiternum poſcendo regnum. Cancti. Vos ſancti. ℣. Juſtus. Honor t euangel. Memo accendit. Et alia omnia que hic deficiũt quere in communi confeſ.pon.t eo rum. ℣. Beatiſſimus pontifex t doctor egregius:poſtquam omnẽ romane t apoſtolice ſedis eccleſiam:glorioſiſſime rexit: Ex hac luce ſubtractus:atq̃ ad eternam eſt regni ſedem tranſlatus. ℣. Qui omni fere tunẽtis ſue tempore:crebris viſcerum doloribus cruciabatur. Ex. ℣. Terre preſul ad celi ſolium:ſublimatus de valle flentium ex ſeruoruz ſorte fidelium. Intrat in gaudium. ℣. Angelorum chorus laudantium:iungi meret ſaltem egregio

¶ Jn sancti ioseph ad mḡt aſſ.

Celesti pontifex voctus oraculo: virge florentis ioseph viso miraculo: atque columbe apparentis indicio: iubet mariam tradi ioseph connubio: vt impleretur diuina dispensatio. Oio.

Deus, cedeqs omnipotes deus vt intercessiõe beati ioseph confessoris tui: q pater dñi nri ihesu christi in terra vocari dignus iuuctus est: vir gloriose semperq; virginis marie non coinquinatione carnis: sed tantum maritus noie appellatus est: ab oibus adueritantibus liberemur, Per.

¶ De sancto ioseph sponso de mine nostre. Lectio prima.

Ioseph sanctissimus dñe nostre spõsus de ciuitate bethleem oriũd⁹: de domo ſcz & familia dauid regia stirpe ꝓgenitus: ꝑ mira culũ aride virge florẽtis: & spũs sancti in colũbe spẽ in eius eacumen descẽdẽtis: cũ iã senex esset: inter oes suos ꝓtribules sol⁹ deo placens ad despondandã virginem electus est: eiusq; ad custodiam deputatus: vt in hystoria natiuitatis virginis dicetur, vj. id⁹

11 Jn. V. Patris almi libros incendere: qrit liuor: nefas arguere: audet petrus: cessat a scelere.

12 Ad pactũ initiũ. S. Opus probane celitus editum: testis verax emisit spũs. Ad. S. O fons fundens fluenta gre: doctor veri: doctor iustitie: in excelsis nũc sapiẽtie. Te fons inebriat. V. Sitientes ꝓte reficiat: q post sitim te plene satiat. Te. Glia. Ad laud. aſſ. Cõmissum gregẽ regere dum studet vigilantius: fecũdat nomen opere pastor vigil gregorius. ꝑ.

13 Dñe regna. Ad dñe alia. O sol mundo diffundẽs radios: nostre mentis tenebras abijce: vere pacis in via filios: dux & pf gregi dirige. Oio. Deus q animę. Ad. j. an. Libens pesse renuit: statũ amplectens humilẽ: coact⁹ tandẽ pfuit: seruũ se pbẽs vigilẽ. Ad. iij. aſſ. Christo vigil in intimis: marie vacat ocio: proximoq; vigil foris: ꝺseruit martẽ studio. Ad. vj. aſſ. Pressius labor pondere: viget mente robustior: nec mor: bis nouit cedere: cum infirmus tũc fortior. Ad. ix. aſſ. Jam suis gaudet canticis: iam vacat dei laudib⁹: iam iubilat hymnidicis: iunctus in celo cetibus. Ad vesp. aſſ. vt supra. Ad mḡt aſſ. Vale pastor q mõ pasceris: collocatus in loco pascue: gregẽ frui frucm quo fructus: alma pce gregorius tribue. Oio Deus q animę.

septembris. Lectio secunda.

Hic enim virginē desponsatam in nazareth in como paterna dimisit: et in bethleez ad pparādas nuptias accessit: vbi dū morā traherent: angelus ad virginem mittitur: ipsaq; operante spiritusancto impregnatur. Lectio iij.

Cuz aūt ioseph post septē menses rediēs pgnantē reperisset: cū iustus esset: voluit occulte dimittere eaz. Sed admonitus ab angelo vt dicitur matthei primo. Eam accepit: q; ipsam de sancto spiritu concepisse cognouit. Lectio iiij.

Post modum cuz describerēt orbis illā secum bethleē pro faciendā professione deduxit: vbi et filiū dei natum de virgine primus in vlnis suscepit: et ipsum vti bonus nutricius summa diligentia educauit: et omnibus verbi dei infantie gestis interfuit. Lectio v.

Iam et eidem circumciso astitit: et magos ad eum adorandū venientes conspexit: et ipsum vna cum matre ad templum presentauit: ipsumq; metu herodis ab angelo monitus in egyptum cum matre fugauit: et per septennium ibi manens: mortuo hero, de eundem et genitricem ad patriam retulit. In medio doctorūz etiam ipsum duodenem vna cuz maria triduo ante amissum inuenit. Ideoq; virginitatis sponse fuc et omniū infantilium christi actuū veridicus testis fuit. Lectio vj.

Et fm beatum hieronymū beatus ioseph non solum nō cognouit carnaliter beatissimam virginem: sed nec aliam vnquam mulierem: sed semper virgo fuit et intactus: vt christus sponsus virginum ex matre virgine natus a virgine nutritio educaretur. Eodem etiam infantie christi libello traditur: q; ioseph faber lignarius fuit: vnde et ibidem fertur: q; cum ioseph grabatum faceret: et omnes tabulas secuisset vna ipsarum ex errore mensure minor ceteris reperta est. Lectio vij.

Et cum ioseph ex hoc tristaretur: puer iesus tabulam breuem alijs apposuit: et ipsam vti esset cera mollis protrahens ad ceterarum longitudinem diuina virtute protendit: Propter hoc in euangelio ioannis iesus a iudeis fabri filius appellatur. Hec ex textu euangeliorum: et libro de infantia predicto: et ex compilatione fratris bartholamei colliguntur. Lectio viij.

Quanto vero tempore ioseph superuixerit: vel vbi aut quo modo humanitatis debitum soluerit: expressum non habemus. Tamen q; vsque ad duodecim annos etatis christi superstes extiterit ex textu luce secundo capitulo didicimus. In quodam tamen antiquissimo calendario in

tuius exordio rubrica ponebat: qđ ex vetustis eusebij cesariēsi exemplaribus sumptum fuerat: scriptum reperi: festum ioseph sponsi dñe nostre quarto decimo kal. aprilis. Qui ex antiqui tate ꝛ exemplario origine satis fidez adhibui. Homil. ꝛ euāgel. Cū esset desponsata. quere in vi gilia nativitatis dñi. Ad benedictus añia. Cum beatus ioseph ozans: carnis depositi vincula: adsunt sibi angelorum grata obsequia ipsumq; deducunt ad quietis loca: vbi expectant fideliter agmina celestia. Oratio vt supra. Et alia omnia que hic desiderant quere in comuni confess. non pontificum. Ad magt añia. O felix custos ꝛ sponse regine virginu: qui tesum educasti: omnis creature dominum: iam letus regnas in choro sanctoꝝ agminū: ora pro nobis assidue patrem luminum: vt eterna luce fruamur in perpetuum. Oratio vt supra. Nota q; si festum sancti benedicti vel aliud fer. ij. iij. v. vij. hebdomade sancte venerit: añe illius ferie dicant. viij. die añ dictum festū. Si añ festum venerit in fer. v. vel in cena: reservetur post octauam resurrectionis: etiam si sit solē. plenissime.

¶ In sancto bñdicto abbate. Ad ves. iij. añe ds. j. nocturn. Lab. 414 Beatus vir qui suffert. ℟. Domine non ab. Christe fan- 69
ctorum. ℣. Ora pro nobis beate. Ad magt añ. Exultet omnis turba fideliū: pro gloria almi patris bñdicti: letenť precipue caterue monachoꝝ: celebrāteꝝ eius festa in terris: ꝛ cuius societate sancti gaudent in celis. Oratio

O pe sempiterne deus: qui per gloriosū beati bñdicti abbatis exemplū: humilitatis triumphale nobis ostendisti iter: da qđ: vt viā tibi placite obedientie: per quam ille venerabilis pater illesus antecessit: nos quoq; pclaris eius meritis adiuti: sine erroꝛe subsequamur. per. Innui. Confessorum regē adoremus. Qui celestis regni meritis ꝛ gloriam: contulit sancto suo benedicto. ℣. Venite. ℟. Si- 35
gnifer. In. j. noc. añ. Fuit vir vi 69
re venerabilis: gratia benedictus ꝛ nomine. ℣. Beatus vir. Añ. 1
Ab ipso puerine sue tempore: coronā senile: etatem quippe moribus transiens: nulli animi voluptati cedit. ℣. Quare. Añ. 1
Dum in hac terra esset: quo temporaliter libere vti potuisset: iam

quasi aridum:mundū cum flore
1 despexit. ℣. Cum inuo. Alia.
Liberiori genere ex prouincia
nursie ortus:rome liberalium li-
terarum studijs:a parentibus est
2 traditus. ℣. Verba. Alia. Reli-
cta domo rebusq; patrie:soli deo
placere cupiens:sancte conuer-
sationis habitum quesiuit. ℣.
3 Domine deo. Alia. Necesse er-
go scienter nescius:& sapienter
4 indoctus. ℣. In dño. ℣. Amā-
dauit eum. ℭ Incipit vita sancti
benedicti abbatis. Lectio prima.

Fuit vir vite venerabilis:
gratia benedictus & nomi-
ne:ab ipso puericie sue tempore,
cor gerens senile:etatem quippe
moribus transiens:nullis animus
voluptati cedit. ℟. Fuit vir vi-
te venerabilis:gratia benedictus
& nomine:ab ipso puericie sue tē
pore:cor gerens senile. Etatem
quippe moribus transiens:nulli
animus voluptati cedit. ℣. Re-
cessit ergo scienter nescius:& sa-
pienter indoctus. Etatem. ℟.

Sed dum in hac terra ad-
huc esset:quo ptaliter uti
libere potuisset:despexit iam qua-
si aridū mundum cuz flore. Qui
nobiliori genere ex prouincia nur
sie ortus:rome liberalibus l'arti
studijs traditus fuerat. ℟. Bea
tus benedictus plus appetijt ma
la mundi perpeti:q; laudeo atq;
pio deo laboribus fatigari. Quā

vite ptatus fauoribus extolli. ℟.
Diuina nanque preuenit gra-
tia:magis ac magis ad superna
animo suspirabat. Quā. ℟.

Sed cum in eis multos ire
per abrupta vitior cerne-
ret:cum quem quasi in ingressu
mundi posuerat:retrarit pedem
ne siquid de scientia eius attinge
ret:ipse quoq; postmodū in pre-
cipitius immane doctus iret. ℟.
Iuito pfilio:venenum vino mi-
scuere:quo oblato signauit:ficq;
confractum est:ac si pro signo
lapidem dedisset. ℣. Intellexit
primus vir dei:q; potum mortis
habuerat:quod portare non po-
tuit signum vite. Ac si. ℟.

Despectis itaq; literarum
studijs:relicta domo re-
busq; pris:soli deo placere de-
siderans:sancte conuersationis
habitum quesiuit. Recessit ergo
scienter nescius:& sapienter in-
doctus. ℟. Domine non aspi-
cias peccata mea:sed fidem hu-
ius hominis:qui rogat resuscita-
ri filium suum:& redde in hoc
corpusculo animam:quam tulisti.
Et completa oratōe reuixit. ℣.
Et regrediente anima:corpusc-
lum omne contremuit:& sub ocu
lis omniū q aderant:viuus appa
ruit. Et cō. Gloria. Dñe. In q.
noc. aff. Hic itaq; cum iam resci-
sset literaz studijs:petere deser-
ta decreuisset:nutrix q̄ hunc ar-

4 ctius amabat: secutā est. ℣. Do-
mine quis. Añi. Compassus nu
trici suę: orationem findit benedi
ctus puer cum lachrymis: ⁊ ca-
7 pisterium reparauit. ℣. Domi-
ne in vir. Añi. Expetitus a fra
tribus: inuitus assensus prebuit:
vt eis patris officio fungeretur.
8 ℣. Domini est. Añi. Cumq; si-
bi conspicerent illicita non lice-
re: assueta relinqre; conati sunt
21 de eius morte tractare. ℣. Exau
di oratio. cum deprecor. Añi.
Inito consilio: venenoz vino mi
scuere: quo oblato signauit: ficq;
confractum est: ac si pro signo la
21 pidem dedisset. ℣. De ꝛ. Añi.
Tūc ad locū dilecte solitudinis
redijt: ⁊ solus in supni ispectoris
32 oculis habitauit secum. ℣. Bo
num. ℟. Justum deduxit. L. v.

HUius ego omnia gesta nō
didici: sed pauca que nar-
roꝛ: quatuoꝛ discipulis illius refe
rentibus agnoui: constantio. s.
reuerendissimo valde viro: qui
ei in monasterij regimine succes
sit. Valentiniano quoque: qui
annis multis lateranensi mona-
sterio prefuit. ℣. Cumq; san-
ctus benedictus in cella consi-
steret: elevatis sursum oculis: vi-
dit sororis sue animam de corpo
re egressam. In columbe spe-
cie: celi secreta penetrare. ℟.
Qui tante eius glorie congau-
deno: omnipotenti deo gratias
retulit: eiusq; obitū fratribus de-
nunciauit. In coll̄. L. vi.

IMplicio etiam: qui post
eū congregationez illius tertius
rexit. Honorato quoq; ꝯ: g nunc
adhuc celle eius in q̄ pus puer
satus fuerat: preest. Dic itaq; cū
litterarum relictis studijs: petere
deserta decreuisset: nutrix q̄ hunc
arctiꝰ amabat: secuta est. ℣. In
tempeste noctis hora: vir dei in-
stans vigilijs assidue orationis:
velut vno solis radio. Omnem
mundū collectum conspexit. ℟.
Videri enim creatoꝛi angusta est
omnis creatura. Omnem. L. vij.

CUmq; ad locū veniissent:
qui esse dicitur: multisq;
honestioribus virie: caritate se
illic detinentibus: in beati petri
ecclesia demorarentur: predicta
nutrix illius: ad purgandum tri-
ticum: a vicinis mulieribus pre-
stari sibi capisterium petijt: quod
sup mensam incaute deselicum:
casu accidente fractū est in duas
partes. ℣. Pater sanctus: dum
intentam oculoꝝ aciē in splen
doꝛe coruscę lucis habere vide
retur: vidit germani animam ca-
puani episcopi: In spera ignea
ab angelis in celum deferri. ℟.
Factumq; est: reuerēdissimū virū
germanū ꝯ q̄ missus fuerat: iam
defunctū inuenit. In. L. có. vij.

QUod vt mox redieꝝ nu-
trix illius inuenit: deside-

ūssime flere cepit:q; vas qđ pre
sūtū accepit:fractū videbat. Be
nedictus autez religiosus ⁊ pius
puer:cum nutricē suam flere con
spiceret:eius doloꝛi compassus:
ablatis secum viris q; capisterij
partibus: sese cum lachrymis in
orationez dedit. ℟. Sanctissime
pfessoꝛ dñi benedicte:mona-
choꝝ pater ⁊ duꝛ:intercede pro
nfa oium q; salute. ℣. Deu ore
plebi subueni sancta intercessio-
ne:vt tuis adiuta ꝓcibus:regna
celestia consequamur. Jn. Glo-
ria. Sanctiſ. Ad cant. aſſ. San-
ctimonialis aūt femina:dū nega
tis verba audisset:orationem fu-
dit: ⁊ inundatio pluuie erupit:
59 Cāti. Eos. ℣. Justus vt. Mo.
miſ. ⁊ euangel'. Ecce nos. ⁊ alia
oia q̄ hic ꝛeticūt ꝛre in cōi con
p fessoꝝ non pōtificū. ℟ Eodē ꝛe
ro anno quo de hac vita erat exi
turus:gbusdaz discipulis secum
pueꝛsantibus:gbusdā longe ma
nentibus:Sanctissimi sui obitus
ꝛenūciauit die. ℣. Presentibus
indicens:vt audita p silentiū te
gerent:absentibus indicans: qō
vel quale signū fieret:q̄ de coꝛ
pore eius anima exiret. Sāctiſſi-
10 mi. ℟. Serto nāq; die: portari
se in oratoꝛium a discipulis fecit:
ibiq; extimum suum discipulis sacra
mētis muniuit. Atq; inter disci-
pulos manꝰ extendit. ℣. Cuiꝰ
per singulos dies languoꝝ ingra
uescere t: portari se in oratoꝛium
fecit. Atq; ℟. Erat vultu pla- 11
cido: canis ꝛcoꝛatus angelicis:
Tantaq; circa eum claritas ex-
creuerat:vt in terris positus: in
celestibus habitaret. ℣. Vir au-
tem dñi benedictus:spū oium iu
stoꝝ plenus fuit. Tantaq;. ℟.
Via recta oꝛientis tramite: ab
eius cella in celū tendebat. Cui
venerando habitu vir desuper
clarus assistens:cuius cēt via quā
cernerent inquisiuit. Illi autem
se nescire profitti sunt. ℣. Qui-
bus ipse ait:hec est via:qua dile-
ctus dñi benedictus celum
ascendit. Illi. Gloria. Via. Se 12
lauđ. assa. Beatus vir benedi-
ctus:plus appetijt mala mundi
perpeti q̄ laudes: ꝓ deo labo-
ribus fatigari. ℣. Dominus re- 32
gna. Cap. Beatus vir. ℟. Ju 414
stum deduxit. Vsp'. Aurora fur- 70
git. ℣. Oia pro nobis. Ad đñ.
aſſ. Pater sanctus dñ intentaz
oculoꝝ acie in splendoꝛe coꝛ-
uscē lucis habere videret:vidit
germani animam capuani episco
pi: in spera ignea ab angelis in
celum deferri. Glo. Omnipotēs.
Ad. j. aſſ. Erat vir dñi bñdictus
vultu placido: canis ꝛcoꝛatus
angelicis:tāq; circa eum clari
tas excreuerat:vt in terris posi-
tus:in celestibus habitaret. Ad
iij. aſſ. Bliosus cōfessoꝛ dñi bñdi
ctus:vitam angelicam gerens in

terris:speculá bonoꝝ operũ fa-
ctus est mũdo:et iõ cũ christo sam
2 fine fine gaudet in celis. Ad.vi.
esi. Puer quidã paruulus:ele-
phantino morbo pcussus: ad dei
hominem adductus:pristina sa-
nitate recepta:incolumis remea-
416 uit ad propria. Capi. Beatus
vir. ℣. Justum. Oratio.
Deus q nos beati benedi-
cti confessoris tui voluisti magi-
strijs erudiri:ei⁹ meritis digna-
re nos ab omni inimici fraude
ptegere. Per. Ad.vesp. Vir
dñi bñdictus:oium iustoꝝ spiri-
tu plenus fuit:ipse intercedat p
cũctis monastice pfessiõis. Cap.
416 Beatus vir qui inuentus. ℣.
Justus vt palma. Oio.
Deus cuius virtute beatus
benedictus abbas:extincta fecit
pueri membra reuiuiscere:presta
qs:eius nos meritis p assistatum
tui spũs: a morte aie resurgere.
p.d.ciusdã. Ad vesp.dicant ant.
69 vis. Hym. Christe sanctorum.
℣. Ora pro. Ad mãt ant. Ho-
die sanctus bñdict⁹ p viã quietis
gramitis:videntibus discipulis ce-
lum ascendit:hodie erectis ma-
nibus: inter verba oionis efflau-
it:hodie in gloriam ab angelis
susceptus est. Oio. Omnipotẽs.
Per octauas:ob reuerẽtiã q̃dra-
gesime: nihil fit de festo bñdicto:
nisi tantũ cõmemoratio in vesp.
ad laud.et missa. Qui vero officiũ
festi eius post pascha transferẽ
tunc in secundo vespere annun
ciatiõe:fit a capitulo et deinceps
de sancto benedicto:et cõmemo.
de annunciatione. Infra octauas
quando fit post pascha. Inuita.
Alla. Regem cõfess. Hym. Si 69
gniser. In.j.nocturn. Alla alla,
cum ps.fer.ij. Amauit. ℣.bre.
Oratio.
Dece confessor magnus:q ecclesiã
quasi stella matutina in 50 q
medio nebule:et quasi luna ple
na in diebus suis lucet:Et quasi
sol refulgens:sic ille effulsit in
templo dei. Quasi arcus refulgens inter nebulas glie:et quasi
flos rosarum in diebus veris:et
quasi lilia:que sunt in trãsitu a-
que:et quasi thus redolẽs in die-
bus estatis. Tu. ℣. Justũ deduxit. Capitu ad noc.℣.oio.vt di-
cium est ad.vj. In laudibus et
per horas dicit omnia fiant vt in
festo ipsius:nisi q ad vesperum
dicatur super ps.alia. Alleluia.
Ad magt ant. Hodie sanctus.
¶ In octaua aũt ipsius oia di-
cãt p ordinẽ:sicut in die festo. Et
si dñica dies infra oct.venerit:fiat
omne de festo:et reliqua de dñica.
¶ In annũciatione bte marie
virginis ad vesp.quo: ant de 1
primo nocturno. ps. Dixit. Letatus. 40
Nisi dominus. Memẽto. Capi.
Dece virgo concipiet:et pa-
riet filium:et voca- 7 c
bitur nomẽ ei⁹ hema-

nuel:butyrum ⁊ miel comedet:vt
℟. sciat reprobare malum: ⁊ elige-
re bonum. ℣. Aue maria. ℟.
69 Quomodo. Hymn°. Aue ma-
ris. ℟. Benedicta tu. Ad ma-
gnificat. Spiritus sanctus in te
descendet maria ne timeas:habe
bis in vtero filium dei. Oratio.

O Deus qui de beate marie
virginis vtero: verbum
tuum angelo nunciante:carnem
suscipere voluisti: presta supplici-
bus tuis:vt qui vere eam genitri-
cem dei credimus:eius apud
te intercessionibus adiuuemur.
Per eundem. Inuitato. Aue
maria gratia plena. Dominus
33 tecum. ℟. Venite. Hymnus.
69 Quem terra pontus. Inuitato.
Aue maria gratia plena. Dominus
3 tecum. ℟. Domine. Alia. Aue maria gra-
tia plena dominus tecum:bene-
6 dicta tu in mulieribus. ℟. Be-
ne. Ali. Benedicta tu in mulie-
ribus:⁊ benedictus fructus ven-
8 tris tui. ℟. Domini est terra.
Alia. Quomodo fiet istud an-
gele dei:quia virum non cogno-
sco?audi maria virgo christi:spi-
ritus sanctus superueniet in te:
⁊ virtus altissimi obumbrabit ti-
16 bi. ℟. Eructauit. Alia. Pro-
phete predicauerunt: nasci sal-
uatorem de virgine maria. ℟.
16 Deus noster. Alia. Ecce in
nubibus celi dominus veniet in
potestate magna. ℟. Magnus. 16
℣. Benedicta tu in. Lectio.i.

Iterum libertas restituitur:ite-
rum reconciliatio:iterū re-
uersio:iterꝫ letitie vox:iterum ser
uitutis liberatio. Angelus cum
virgine loqtur: vt vitra mulieri
non loquaꝫ serpēs. ℣. Missus
est gabriel angelus ad mariā vir
ginē:desponsatā ioseph:nuncians
verbum: ⁊ expauescit de lumine
virgo:ne timeas maria:inuenisti
gram apud dñm. Ecce concipies:
⁊ paries:⁊ vocabit altissimi filiꝰ.
℟. Dabit ei dñs deus sedē dauid
patris eius:⁊ regnabit in domo
iacob in eternū. Ecce. Lectio.ii.

In mense autem sexto:ingr
missus est angelus gabriel
ad virginem desponsatam viro.
Missus est gabriel:totius mun-
di nunciare salutem. Missus est
gabriel ad virginem:vt iniuriam
femine in honorē trāsferat. ℣.
Aue maria gra plena:dñs tecū.
Spūs sanctus supueniet in te:⁊
virtus altissimi obumbrabit tibi. 2
Nō enim ex te nascet sanctum:
vocabitur filius dei. ℟. Quomo- 2
do fiet istud:quoniam virū non
cognosco?Et respondens ange-
lus dixit ei. Spiritus. Lectio.iii. 2

Missus est gabriel: prepa-
rare pueri sponsi thalā-
mum. Missus est gabriel: spon- 2
sare plasma creatori. Missus est

gabriel ad virginē:desponsatam quidē ioseph:seruatā vero ieſu. ℟. Radix ieſſe:q exurget iudicare gentes:in eū gentes sperabūt. Et erit nomen eius benedictum in secula. ℣. Ecce virgo concipiet:t pariet filium:t vocabitur nomē eius emanuel. Et. ℣.ut.

Missus est seruus inco:poreus:ad virginē impollutam. Missus est a peccato liber: ad incorruptam atque intactaz. Missus est lucerna:nunciare solem iustitie. Missus est aurora:p̄currens lumen diei. ℟. Suscipe verbum virgo maria:quod tibi a dño p angelum transmissum est:concipies t paries deum pariter t hominē: Ut benedicta dicaris inter omnes mulieres. ℣. Paries quidem filiū:sed virginitatis non patieris detrimentum:efficieris gravida:t eris mater semper intacta. Ut. Gloria. Sus. In.ſ.noc.aſſ. Ne timeas maria:inuenisti gfaz apud dñm: ecce concipies:t paries filium. ℣. Benedixisti. Aſſ. Dabit ei dominus sedē dauid p̄tis eius: t regnabit in eternū. ℣. Fūdamenta. Aſſa. Ecce ancilla dñi: fiat mihi ſm verbum tuum. ℣. Cantate. i.Aſſ. Beata es maria que credidisti:perficientur in te que dicta sunt tibi a dño. ℣. Dominus regna. i.Aſſ. Ecce virgo concipiet:t pariet filium:t vocabit nomē eius emanuel. ℣. Cāta. v.Aſſ. Angel⁹ dñi nunciauit marie:t p̄cepit de spū sancto. ℣. Dñs regnauit. ℣. Sicut letātiū oium nr̄m. ℟. Habitatio est in te scā dei genitrix. Sermo scti augustini.L.v.

Aduentum dñi t saluatoris nostri:in quo hominum genus:indutus corpore: dignatus est visitare: per totum hodie seculum:vniuersalis frequentat ecclesia:t anniuersario redit: efficitur valde iucunda. ℟. Ecce virgo concipiet:t pariet filium: dicit dominus. Et vocabitur nomen eius admirabilis deus fortis. ℣. Super solium dauid:t sup regnum eius:sedebit in eternum. Et voca. Lcō.vj.

Quod enim semel pro redemptione salutis propie fatum:credens mundus accepit: colendum in eternas progenies posteris consecrauit. Futuq; tunc vt ex veteri vita innouate mentis letitia nasceretur. ℟. Descendet dñs sicut pluuia in vellus. Orietur in diebus eius:iustitia t abūdantia pacis. ℣. Et adorabunt eum omnes reges:omnes gētes seruient ei. Orietur. Lcō.vij.

Nunc ergo transiacti temporis miraculum:ante oculos p̄sentatur:dum ea que dudum gesta sunt:diuine lectiones p̄strunt solenniter:t annuis vici-

ḡus deuotissime celebrantur. ℟. Ecce radix ieſſe: aſcendit in ſalutem populorum: ipſum gentes ꝛc precabuntur. Et erit nomen eius gloriosum. ℣. Habit ei dominus deus ſedem dauid patris eius: ⁊ regnabit in domo iacob in eternum. Et. Lectio octaua.

ECce audiuimus: cum ſanctum euangelium legeretur: miſſum a domino ꝛc regalibus thronis gabrielem archangelum: promittentem marie virgini filium. ℟. Virgo iſrael reuertere ad ciuitates tuas: vſq; quo dolens auertis? Generabis dominum ſalua torem: oblationē nouam in terra ambulabūt homines in ſalutationes. ℣. In charitate perpetua dilexi te: ideo: attraxi te miserans. Generabis. Gloria. Virgo. Ad cant. aū. De celo uenit dominator dominus: ⁊ in manu eius ho
59 nor ⁊ imperium. Cant. Audite. ℣. Egredietur virga. Fm lucam.
1 e IN illo tempore: Miſſus eſt gabriel angelus a deo in ciuitatem galilee: cui nomen naçaret: ad virginem deſponſatam viro: cui nomen erat ioſeph: de domo dauid: ⁊ nomen virginis maria. Et reliqua. Homil. venerabilis bede preſbyteri. Lectio.ix.

ORdinem noſtre redēptionis: fratres chariſſimi: hodierna nobis ſancti euangelij lectio commendat: que angelum ꝛc celo a deo miſſum narrat: ad virginem: vt nouam in carne nativitatem filij dei predicaret: per quā nos abiecta vetuſtate noxia renouari: atq; inter filios dei computari poſſimus. ℟. Vuj. Intuemini quantus ſit iſte: qui ingreditur ad ſalvandas gentes: ipſe eſt rex iuſtitie. Cuius generatio non habet finem. ℣. Precurſor pro nobis ingreditur: ſecundum ordinē melchiſedech: pontifex factus eſt in eternum. Cuius. Lectio.x.

QUaerendo ad promiſſe ſalutis mereamur dona pertingere primordiū eius: intenta curenus aure percipere. Miſſus eſt inquit: angelus gabriel a deo in ciuitatem galilee: cui nomen naçaret: ad virginem deſponſatam viro: cui nomen erat ioſeph. ℟. Emitte agnum domine dominatorem terre: De petra deſerti ad montem filie ſiō. ℣. Oſtende nobis domine miſericordiam tuam: ⁊ ſalutare tuum da nobis. De petra. Lectio vndecia.

A Principium profecto humane reſtaurationis principium: vt angelus a deo mitteretur ad virginē: partu conſecrandaz diuino: qz prima perditionis humane fuit cauſa: cui ſerpens mitteretur a diabolo ad mulierē: ſpū ſuperbie decipiendam. ℟. Videbunt gentes iuſtum tuū: ⁊ cuncti reges inclytum tuum: Et vocabit tibi nomen

nouum: quod os dñi nostri. ℟. Et erit corona gloriæ i manu tua: et diadema regni in manu dei tui. Et vocabitur. Exii. Homo in serpente ipse diabolus veniebat: qui genus humanum: deceptis parentibus primis: immortalitatis glia nudaret. ℟. Nascetur vobis paruulus: et vocabitur deus fortis: ipse sedebit super thronū dauid patris sui: et ipse regnabit: Cuius potestas super humerum eius. ℣. Multiplicabitur eius imperium: et pacis non erit finis. Cuius. Secundum lucam.

In illo tempore: Missus est gabriel angelus a deo in ciuitatem galilee: cui nomen nazaret: ad virginem desponsatam viro: cui nomen erat ioseph: et domo dauid: et nomen virginis maria. Et ingressus angelus ad eā dixit: Aue gratia plena: dñs tecum: benedicta tu in mulieribus. Que cum audisset: turbata est in sermone eius: et cogitabat qualis esset ista salutatio. Et ait angelus ei. Ne timeas maria: inuenisti gratiam apud deum. Ecce concipies in utero: et paries filium: et vocabis nomen eius iesum. Hic erit magnus: et filius altissimi vocabitur. Et dabit illi dominus deus sedem dauid patris eius: et regnabit in domo iacob in eternum: et regni eius non erit finis. Dixit autem maria ad angelum. Quomodo fiet istud: quoniam virum non cognosco? Et respondens angelus dixit ei: Spiritus sanctus superueniet in te: et virtus altissimi obumbrabit tibi: Ideoq; quod nascetur ex te sanctum: vocabitur filius dei. Et ecce elisabeth cognata tua: et ipsa concepit filium in senectute sua. Et hic mensis est sextus illi: que vocatur sterilis: q; non erit impossibile apud deum omne verbum. Dixit autem maria. Ecce ancilla domini: fiat mihi sm verbum tuum. Ore. Deus qui te. In lau. aña. Beatam me dicent omnes generationes: q; ancillam humilem respexit deus. ℣. Dominus regnauit. Capit. Ecce virgo. ℟. Aue maria gratia plena. Dominus tecum. ℣. Benedicta tu in mulieribus: et benedictus fructus ventris tui. Gloria. Sym. O gloriosa dña. ℣. Elegit. Ad dñs añ. Super solium dauid et super regnum eius: sedebit in eternum. Ore. Deus qui te. Ad. i. añ. Antecq; conuenirent: inuenta est maria habēs in utero de spiritu sancto. Ad. ii. añ. Sicut myrrha electa: odorem dedisti suauitatis

33 276 69

supra-sancta dei genitrix. Cap. Ecce. ℣. Benedicta tu. Oratio Deus qui ꝛc. Ad secretam aſſi. Post partum virgo inuiolata permansisti dei genitrix intercede pro nobis.

Ysaie xi a. Egredietur vir Capitulum. Egredietur virga ꝛc radice eius ascendet: ⁊ requiescet super eum spiritus domini: spiritus sapientie ⁊ intellectus: spiritus consilij ⁊ fortitudinis spiritus scientie ⁊ pietatis: ⁊ replebit eum spiritus timoris domini. ℣. Sicut lætantium. Oratio. Deus qui hodierna die ꝛc uerbum tuum: beate marie virginis aluo coadunare voluisti: fac nos presentem celebritatem ita peragere: vt tibi placere valeamus. Per eundem. Ad nonam aſſa. Gaude maria virgo cunctas hereses sola interemisti in vniuerso mundo.

Ysaie xlv b. Rorate celi ꝛc super: ⁊ nubes pluant iustum: aperiatur terra: ⁊ germinet saluatorē: ⁊ iustitia oriatur simul: ego dominus creaui eū. ℣. Egredietur virga. Oratio. Gratiam tuam domine mentibꝰ nostris infunde: vt qui angelo nunciante: christi filij tui incarnationem cognouimus: per passionem eius ⁊ crucem: ad resurrectionis gloriam perducamur. Per eundem. Ad vesperas. vt supra in primis vesperis. Capitulum. Ecce virgo, Hym. Aue maris. ℣. Ecce virgo eam. Ad magnificat alia. O virgo virginum: quomodo fiet istud: qꝛ nec primam similem visa es: nec habere sequentem? filie hierusalem quid me admiramini? diuinum est mysterium hoc quod cernitis, Oratio. Deus qui de. Cū sanctis martyribus Tyburtio ⁊ valeriano ⁊ maximo. Ad magnificat antiphona. Cecilia virgo almachium exhortabat: tyburtium ⁊ valerianum ad coronas vocabat. Oratio.

69

Presta quesumus omnipotens deus: vt qui sanctorum martyrum tuorum tyburtij ⁊ valeriani ⁊ maximi natalitia colimus: eorum etiam virtutes imitemur. Per. Si hoc festum venerit in sabbedomadę pasche post tertiam feriam: fiat de eodem tantum commemoratio. Passio sanctorum tyburtij et valeriani ⁊ maximi. Lectio prima. Tyburtius ⁊ valerianus et maximus martyres passi sunt rome sub almachio vrbis prefecto. Cum enim beata ce Lectio ij. cilia valerianum sponsum suum ⁊ tyburtium eius fratrem conuertisset ad christum. Tyburtius ⁊ valerianus elemosynis insistebant ⁊ corpora martyrum sepulture tradebant. Lectio tertia. Quos almachius tenens: sibi presentatos; interrogabat cur si-

cultates suas vsibus personis ex hibebant: t pro suis sceleribus damnatos sepeliebant. Lcō. iiij. Q ui cū tyburtius responderet: q optabant illorum seruos fieri: quos ille damnatos appellabat. Et multa alia de gloria future vite dixisset: tyburtiū amoueri fecit. Et valerianum applicans. v. ad sacrificia deorum inuitauit. Ille vero se vni deo sacrificare dicebat: cuius nomen exprimere nemo poterat. Lectio sexta. I ouem vero adulterum t homicidam asserebat: quem almachius fustigari iussit. Lectio septima. D einde contra eos sententiam tulit: vt ad pagum iouis adducti: si sacrificare contemnerent: capite cederentur: tradens eos maximo corniculario vt sententiam exequeretur. Lectio octaua. Q ui cum eos duceret: quasi illis compatiens lamentabatur: cur ambo germani vitam contemnentes ad mortem quasi ad epulas festinarent. Dom. t end. Ego sū pitis: poe. R. ix. Sancti t iusti. R. x. Filie. R. xi Vox exultet. R. xij. Iusti sunt sancti. Oratio.

Deus qui nos beti Isidori martyris tui solennitate letificas: concede propitius: vt eius meritis: t pcibus: ad te: pro cuius amore decollatus est peruenire mereamur. Per. Pasio Sancti Isidori martyris. Lcō. j.

I Sidorus martyr alexandrie eodem tempore decij imperatoris apud chium insulaz passus est. Hic cum esset christianus occultus: Numerianum pretorem a decio ad ipsam insulam missum comitatus est: t apud quandam peccatricem aphraz nomine: que tres puellas publice omnibus se prostituentes detinebat: hospitat' est. Quas sanctus nocte illa cuz amelio eius comite christiano in fide christi erudire cepit. R. ij. Q um autez puelle eius pedibus prouolute misericordiam t animarum suarum salutez expeterent: Interea lucerna extinguit: t duz vna ex puellis ad ipsam accendēdaz egreditur: orante sancto martyre: celesti luce domus subito illustratur. Quod puella lumine mutato rediens t videns obstupuit: t lux illa celica tota nocte perseuerauit: Cum autem aphra mane facto hec oia matri sue retulisset: illa puerā ad se sctm accersiuit t ab eo veritatē fidei didicit. R. iij. V erum postq puelle cū aphra octo dieb' ieiunijs t orationibus admonente sancto martyre Isidoro instituissent: apparuit diabolus in specie ethiopis terribilis: qui de sancto viro Isidoro querelam faciebat: eo q sibi reos suas subtrahebat: t ne sanctus ipm in abyssū ōmergeret exorabat. R. iiij. Q ui martyr dñi id se facta-

rum promisit dummodo demon draconem occidat: qui in ipsa insula apud quendam: fontem habitās plurimos pœmerat. Sicq; diabolus draconem interfecit: & Isidorus fontē purgauit. Aphra vero cum puellis & matre conuerse sunt: & a presbytero phylloxenio baptizate. Lectio quinta.

Hec audiens numerianus Isidorum tenuit: & primo in quatuor lignis extentum bouinis nervis crudis grauiter cedi iussit deinde in carcerem misit. Et cum christus constanter confiteretur: inde eductus: pedibus equo alligatur: & per aspera & crepidines montanas distrahitur. Lcō. vj.

Quos virtute diuina in ipso loco per quem tractus est: aculei & spinei in arbores gūmi mastiches effluentes conuerse sunt: & in testimonium eius martyrij manant vsq; in presens nec valent in loco altero transplantari: quin continuo desiccantur: aut gummam nunquam emittunt. Lectio. vij.

Deinde in camino ignis immissus: cum inde illesus exisset: iussu numeriani decollatus est. Corpus quoq; eius in puteo a paganis proiectum ab amelio eius comite: & murope sancta matrona inde leuatum iuxta eundem puteum sepultum est. Lectio octaua.

Sed & supra corpus & puteum processu temporis basilica a fidelibus constructa: puteum intra sui ambitum tenet: & cuius aqua omnes egri potantes sanantur: vt dicit ado. Tempore vero domnici michaelis ducis venetiarum corpus huius martyris inde a venetis ad eorum urbem translatus quieuit in ducali basilica sancti Marci. Passus est autem idibus maij. Dom. & cū. Siquis vult post me venire, & cetera alia quere in cōi vnius martyris. ℭ In festiuitatibus sanctorū a pascha vsq; ad octa. pent. psalmi & hymni cōsueti dīr de cōi scōz. nisi vbi psalmi & hymni specialiter assignant. Et cantantur hymni vsq; ad elleuationem domini in tono de. Ad cenam agni. qui cōsonant illi tono: Et in fine dicitur. Qui sum⁹ auctor. & cē. Et. Gloria tibi domine: qui surrexisti, qui vero nō cōsonant: dicuntur in tono consueto. Alle. autem in vtroq; noc. ad lau. & per totas dies: tantum Alleluia. dicuntur: sicut ordinatum est in resurrectione. nisi aliter inuenirentur in libris signatum: De pluribus martyribus ad vesp. Sancti per fidez. ℟ Sancti tui domine benedicent te. Alleluia alleluia. ℟ Gloriam regni tui dicent: potentiam tuam loquentur. Alleluia. Gloria patri. hymn⁹. Rex gloriose martyrum. ℟ Mirabilis deus. ℣ In sanctis suis alleluia. Ad mag. ab. Filie plo

rusalem venite t videte martyres cum coronis: quibus coronauit eos dominus in die solemnitatis: t letitie. alleluia alla. Alla añ. In celestibus regnis sanctorum habitatio est: t in eternum regescorum alleluia. Alla añ. Sancti tui domine florebunt sicut lilium alla: t sicut odor balsami erunt ante te alleluia. Alla añ. Sancti t iusti in domino gaudete alleluia: vos elegit deus in hereditatem sibi alleluia. Alla añ. Gloriam martyrum. ꝛc. Alla añ. Absterget deus. ꝛc. Oio propa. Inuit. Alleluia. Regem martyrum dominum venite adoremus. Alleluia. ℟. Venite exul. Hymnus. Eterna christi munera: Alleluia alla. ℣. de martyrib⁹. ℣. Iustorū animæ. Sup dicto mo do vsq; ois ℣. ℣. t inuit. de scis.

Sermo sancti augu. cpi. L. i.

Ignum t congruum est fratres vt gaudia nostra cum sanctis martyribus conferamus: t his annunciemus dominice resurrectionis gloriam: qui consortes sunt dominice passionis. Qui enim socij sunt contumelie: debent t participes esse glorie. Ita enim dicit beatus apostolus. Si quidem socij passionum estis: t resurrectionis eritis. Si tolerabimus inquit: t conregnabimus. ℟. Pretiosa in conspectu domini alleluia. Vox sanctorum eius alleluia. ℣. In cōspectu oīs populi eius: in atriis domus dñi nostri. Vox. L. ij.

Si ergo toleraverunt mala propter christum: debēt habere gloriam cum christo. Annunciemus inq; sanctis martyribus dominice resurrectionis gratiam: vt dum se pulture illius predicamus reserata claustra: t hoc sepulchra reserentur: cuz corpus illius mortuum dicimus: tepentibus venis subito viguisse: horum quoq; mēbra iā frigida immortalitatis calore foueantur. ℟. Tristitia vestra alleluia: Conuertetur in gaudium alleluia alleluia. ℣. Mundus autem gaudebit: vos autem contristabimini: sed tristitia vestra Conuertetur. Lectio. iij.

Eadem etiam ratio martyres suscitat: que t dominus suscitauit. Nam sicut viam passionis experti sunt ita experientur t vite. Scriptum est enim in psalmo: Notas mihi fecisti vias vite. Hoc vnig; in resurrectione: ex p̄sona dicitur saluatoris: q; dū post mortem ab inferis rediit ad superos: incipiat notam habere viam vite que ante habebatur ignota. ℟. In sanctis suis alleluia: Consolabitur deus. Alleluia alleluia. ℣. Epulentur t exultent in conspectu dei. Alleluia. Lectio. iiij.

Inota enim erat ante christi aduentum: pie vita: quā nullius

pallius adhuc resurgētis fierat temerata vestigio: Et vbi dñs resurrexit: nota facta solo attrita est plurimor. De quibus sanctus cuā gelista ait. Multorum corpora sanctor surrexerunt cū eo: et introierunt in sanctam ciuitatem. Unde cum dñs in resurrectione sua dixerit: Notas mihi fecisti vias vite: possumus et nos iam dicere domino: Notas fecisti nobis vias vite. ℟. Lux perpetua fulgebit sanctis tuis dñe: Et eternitas temporum. alla alla. ℣. Vox letitie et exultatiōis in tabernaculis iustorum. Et eter. Gloria patri. Et eterni. In. ij. noc. añe Alla alleluia. ℣. Insti autem. Lcō. v.

IPse enim nobis notas fecit vias vite: q nobis semiaz manifestauit ad vitā. Notas enim mihi fecisti vias vite: cū me docuisti fidē: misericordiam: iustitiam: castitatem: his enim itineribus pertenit ad salutē. Et licet nos in resolutione corporis mortis vmbra circundet: nō gressus suos vita non deserit: sed inter ipsas medias inferni leges: incētēr christi virtutibus ambulamus. ℟. Docete filios vestros: alleluia: Et memoriter teneāt alla: et ore decantēt: alla all. ℣. Filij q nascentur: et exurgent: et narrabūt filijs suis. Et. Lectio. vj.

Unde ait sanctus prophēta: Nam et si ambulauero in medio vmbre mortis: non timebo mala: quoniaz tu mecum es. Dō manifestus ait dominus: de fideli dicens. Qui autem credit in me: non morietur in eternum: et licet mortal: vivit. Ergo fratres: cum sanctis martyribus: resurrectionis gloriā cōferamus. Cōferamus inquā. Et ij melius nouerint omnia: nō nos illis pdicemus quēadmodum de sepulchri gremio resurrexit ad superos. Illi nobis reuelēt quo pacto de inferni, pfundo remeauerint ad sepulchrū. ℟. Candidi facti sunt nazarei eius alla. Splēdore dño red: erūt alla. Et sicut lac coagulati sunt alla all. ℣. Immania impio christo in suis corporibus pertulerunt tormenta. Et. Lcō. vij.

NOtum inq̄ nobis faciant martyres: quēadmodū in eraninie iam corpus et frigidum: esse calor infinuauerit: spūs ingesserit: sanguis infuderit: et gelatas humore venas: pristini vigoris pulsus agitauerit. Nobis inquā notum faciant: quemadmodum organum corporis dissipatum in priorem statum neruorū rursus coaptauerit resoluta compago: et harmonia viscerum iam silentem: in ventrem conceptum spiritus vinificans animauerit. ℟. Vidi ciuitatem sanctam hierusalem ornatam et compositam de oratiōnibus sanctorum. Et ibi

cantant omnes sancti canticum nouū alleluia alla. ℣. Magnus dominus t laudabilis nimis in ciuitate dei nr̄i. Et ibi. ℣. vij.

SAcerdotes ergo ꝓdicent: q̄ saluator post resurrectionem miracula gessit ad superos. Martyres reuelent: quanta in ipsa morte refrigeria operat⁹ sit in defunctis: Sicut scimus frēs: vota semper domini: subsequitur festiuitas seruulorum: t gaudium patrisfamiliae: fidelium sibi letitia comitatur simul: vt quos subsecuti sunt similitudine passionis: eum comitentur t gloria resurrectiōis. ℣. Tradiderūt corpora sua propter deum ad supplicia. Ideo coronantur: t accipiūt palmam. alleluia alleluia. ℣. Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione: t lauerunt stolas suas in sanguine agni. Ideo. Gloria patri. Ideo. Ad cant. añ. Alleluia alleluia. Cāt. Vos sci. ℣. Exultent iusti. Scōm ioannem.

15 3 IN illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Ego sum vitis vera: t pater meus agricola est. t reliqua. Homelia sancti augustini epīscopi. Lcō nona.

ISte locus euangelicus fratres: vbi se dicit dominus vitem: t discipulos suos palmites: secundum hoc dicit q̄ est caput ecclesie: nosq̄ membra eius: mediator dei t hoium homo christus iesus. Unitus qppe nature sunt vitis t palmites. Propter qđ cū esset deus: cuius nature nō sum⁹: factus est hō: vt in illo esset vitis humana natura: cui⁹ t nos hoies palmites eē possemus. ℣. Sancti t iusti in dño gaudete: alla. Vos elegit dñs in hereditatem sibi: alleluia all. ℣. Nolite timere eos q̄ corpus occidūt: animā aut̄ non possunt occidere. Vos ele. Lx.

QUid ergo est: ego sum vitis vera. Nunquid adderet vera: nisi q̄ hoc ad eam vitez retulit: vñ ista similitudo: trāslata est. Sic enim dicitur vitis per similitudinem: non p ꝓprietatē quemadmodum dē ouis: agnus: leo: petra: lapis angularis: t cetera huiusmodi: que magis ipsa sunt vera: ex quibus dicunt iste similitudines: non proprietates. ℣. Filie hierusalem: venite: t videte martyres cū corōnis: quibus coronauit eos dñs. In die solennitatis t letitie. all. ℣. Misit ꝓtanuit feras portas tuarum: benedixit filijs tuis in te. In. Lxj.

SEd cū dicit ego sum vitis vera: ab illa se vticq̄ discernit: cui dr: Quomodo conuersa es in amaritudinez vitis alienę? Nam quo pacto est vitis vera: q̄ expectata est vt faceret vuas: fecit autem spinas? Ego sum inqt vitis vera: t pater meus agricola est: Omnem palmitē in me nō fe

rentem fructū:tollet eum:r oēm qui fert fructum:purgabit eum: vt fructum plus afferat. ℟. Vox exultationis r salutis. In taber, naculis iustorum:alla alleluia. ℣. Gaudete iusti in domino;r exul, tate. In taber. Lco. iij.

Nunquid vnum sunt agricola r vitis? Secundum hoc ergo vitis christus:fm quod ait:pater maior me est:secundum autez id quod ait: ego r pater vnum sumus:r ipse agricola est:nec talis quales sunt:qui extrinsecus operando exhibent ministerium:sed talis vt det etiam intrinsecus incrementū. ℟. Isti sunt sanctiq p testamento veri:sua corpora tradiderunt:Et in sanguine agni lauerunt stolas suas:all. ℣. Tradiderunt corpora sua ꝓpter deum ad supplicia:ideo coronant:r accipiunt palmā. Et in san. Gloria pri. Et in. Scōm ioannem. 35 8

In illo tpe:Dixit iesus discipulis suis. Ego sum vitis vera:r pr meus agricola est. Omnē palmitē in me nō ferentē fructū:tollet eū:r oēm qui fert fructū:purgabit eum:vt fructum plus afferat:Jam vos mundi estis: propter sermonem quē locutus sum vobis. Manete in me:r ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetipso: nisi manserit in vite:sic nec vos:nisi in me mānseritis. Glo ꝓpria. In lau. añ. Alla alla. ℣. Dominus regna, Lap. Sancti p fidē. ℟. Exultent iusti in cōspectu dei:Alleluia all. ℣. Et delectent in letitia. Alla. Glia pri. Exul. Hym. Rex glo. ℣. Mirabilis. Ad bn. añ. Alleluia. Ego sum vitis vera:alla:r vos palmites estis:all, alla. Quēr horas dici dicant añ. Alla, Glia alia fiant vt in nati. plurimoꝝ martyrum cōtinetur. ℣. In nati. vnius mar. Ad vesp. Justus cor suum. ℟. Gloria r honore coronasti eum domine: Alleluia alleluia. ℣. Et ꝓstituisti eum super opera manuū tuarū: Alleluia. Gloria. Hym. Deus tuorum mi. ℣. Magna est. Ad magn añ. Filie hierusalem:venite r videte martyrem cum corona: qua coronauit eum dominus:in die solēnitatis r letitie. Alla all. Glo ꝓpria. Inuo. Alleluia. Regem martyrum dominum, Hym. Martyr dei, In. j. nocturn. añā. Alleluia. Quēr de vno martyr. ℣. Gloria r honore. Sermo in natiuita. vnius martyris. Lectio. j.

Glia beati martyris: natalis hodie illuxit dies: quem vobiscum fratres charissimi:nos voluit dominus celebrare:aliquid tonante illo;r martyrum gloria: r patientia disseramus. Gloria quidem mundana ab his ꝓtempta est:r ideo patientia probata est, Vā gloria eorum

abscondita latebat in celis: qz patientia eoz exercebat in terris.
℟. Beatus vir q metuit dñm: all. In mãdatis ei⁹ cupit nimis: alla alla alla. ℣. Potens in terra erit semen eius: generatio rectoz benedicetur. In. Leó. ij.

Qui nó exhorret eorum patientiam: peruenit ad gloriam: Diserta putat: pati dura z aspera in carne: qz reuera molestũ est: Et nisi esset oibus molestum: non esset martyribus gloriosum: Multis ergo laciuis z auaris: martyres sancti insanire visi sunt: quãdo p christi nomine tanta patiebant. Ereniz vt eũ negarent: vrgebant. ℟. De ore prudẽtis processit mel: alla: dulce do mellis est in lingua eius: alla. Fauus distillans labia eius alla alla. ℣. Quam dulcia faucibus meis eloga tua: sup mel z fauum ori meo: alla. Fauus. Leó. ij

Alij vero virgis z flagellis diutissime sunt verberati: alij fustibus z plumbatis cesi: alij membratim laniati: alij gladio occisi: alij excoriati: alij pice pluboq liquato perfusi: alij ardore punarũ excruciati: z alij hamis exusti: alij quidem in mare mersi: alij bestijs exputati: alij in carcere sunt horrore z fame necati.
℟. In diademate capitis aaró: lapides pretiosi fulgebãt: Dum ꝓficeretur opus dei: alla alla. ℣. Corona aurea super caput eius, expressa signo sanctitatis. Dum.

Quot enim genera penarum z mortium: mortis hostis excogitare poterat: tot martyribus sine vlla miseratione infligebat. Sed ipsi licet in aperto horrida paterentur: in occulto tñ ineffabiliter coronabant: Multi quidem gloriam terrenã quesiuerunt: multi viri fortes ꝓ patria sanguinem fundendum esse dixerunt: nec fundere dubitauerunt: quo gloriam post mortem: etiam apud posteros habe, rent: Sed que illorũ gloria martyribus cõparatur? ℟. Tristitia vestra. In. ij. noc. alia. Alleluia alleluia. ℣. vnius martyris ℟. Posuisti d̃ omine. ℣. v.

Quid potuit inuenire imperator: quod non potuit inuenire piscator? Imperator consulus z virorum fortium: qui orbem armis domuerunt: z subiugauerũt: sepulchra sunt rome. Id cuius sepulchrum intrare dignatus est imperator? Et tamen diademate exposito: ad sepulchrum suum orantem suscepit cum piscator.
℟. In sanctis suis. ℣. vj.

Ecce si terrena glia fuerit concupiscenda martyribus: nec ipsi fraudati sunt: qui honorem tantũ inter angelos quesierunt. Videmus eoz glorias in terris: z stupemus; Quid pateremur: si

in celis videremus? Quāt⁹ nos stupor admirationis apprehenderet: si videremus martyres inter angelos gloriantes: quoz natalitia videmus populos celebrā
281 tes ℣. Docete fi. Lectio. vij.

SEd nos volumus gaudere cum sanctis: z tribulationē mundi nolumus sustinere cum illis. Qui enim sanctos martyres: vel inquātū potuerit: noluerit imitari: ad eorum beatitudinē non poterit puenire. Sic z apostolus predicat: dicens: Si fuerimus socij passionū: erim⁹ z cōsolationū ℣. Candidi. Lcō. viij.
281

ET dño in euāgelio. Si mūdus vos odit: scitote: q̄ me priozē vobis odio habuit. Recusat esse in corpore: q odius mundi non vult sustinere cū capite: Sed dicit aliquis. Et quis est q possit beatoz martyz vestigia seq? Quis ego rideo. Quia non solum martyres: sed etiam ipsum dñm: cū ipsius admiratio fi volumus: possim⁹ imitari: Audi non me: sed ipsum dñm: generi humano clamantem: z dicentē. Discite a me: q̄ mitis sum: z humilis corde. ℣. Vidi ciuitatem,
281 Ad cāti. ańa. Alla alla. Canti.

59 Vos sancti, ℣. Justus, Quamor lect. de homelia euangelij.

282 Ego sum vitis: vera, ℣ Ita sunt sibi assignata. In laud. ańi. Alla,
33 alla, ℣. Dño regnā, ꝛc. Capl. ℣. Hymnus vnius martyr. Ad dño ańa. Alla. Ego sum vitis, Oratio propria. Per hebdd. dicantur ańe. Alla. Oia alia fiant vt in nati. vni⁹ martyris principū. In sancto georgio martyre, 283
Ad magnifi. ańa. Filie hic. ꝛc.

DEus qui nos beati georgij martyris tui meritis z intercessione letificas: concede propitius: vt q eius beneficia postimus: dono tue gratie cōsequamur. Per Jnuī. Alla. Regez martyrum, ℣. Martyr dei, 75
Jn. j. nocl. ańa. Alla. ℣ vnius martyris. ℣. Gloria z honore. Capla sancti georgij. p. j.

ANno igitur ab incarnatione dñi fere ducentesimo nonagesimo primo: residēte in vrbe roma marcellino summo pōtifice: z vniuersali papa: cesar diocletianus i pincia cappadocie: fidei christiane cultores examinare cepit. ℣. Beatus. Lcō. ij. 282
IN tantū aūt pauor z hebetudo mentis cecidit sup omnes: vt nemo auderet se palam christicolā pfiteri: adeo vt plurimi potius eligerent in montibus vitam cum bestijs ducere: q̄ christianam fidem supplicia vrendo negare. ℣. De orē. Lcō. iij. 282

GEo etenim tēpore quo talia gerebant: erat quidam vir nobilis genere in eadem pincia cappadocie noīe georgi⁹
kk iij

ex ciuitate melena: tribunatus officium gerens: et numero. f. illustrium propugnatorum: qui greco vocabulo anicij: latine inuicti siue insuperabiles dicebãtur.

281 ℟. In diademate. Lectio. iij.

Hic nãq; quasi de supernis sedibus destinatus: secũdũ nominis sui plagiũ: nã georgius tolice: latine aũt terre cultor dr: p sanctã predicationem: p diuini eloquij meditationẽ: et terrenis cordib⁹: infidelitatis sentes euel

280 lebat. ℟. Tristitia. In. ij. noc. añ. Alleluia. ℣. vnus martyrio. ℣. Posuisti domine. Lectio. v.

Et celestia semina inserẽs: cepit eo deuotus existere: et totam fiduciam in agone sctę religionis habere: quatenus manifesto triumpho agoniteta existens: victor per omnia probare-

280 tur. ℟. In sanctis suis. ℣. vi.

Itur dum tantam rabiem tyrannoruz: in christi famulos desęuire cerneret: nec quisq; existeret q ardore fidei ppugnator adesset: et intimo pectore longa trahens suspiria: erexit se contra se: et ingemiscens aiebat. ℟.

281 Docete. Lectio septima.

E nobis miseria: et nobis: inaniter nomẽ chri gerentibus. Ut qd eniz nati sum⁹: videre concalcari: christianã religionem: et penitus silẽtes: quasi ꝓsentire videmur? ℟. Candidi. Lcõ. viij.

Dicente apło: non solum qui faciũt: sed et q cõsentiunt facientibus: digni efficiuntur morte ppetua. Ubi est illud euãgelicum: pastor bonus animã suã ponit ꝓ ouibus suis. Et q me cõfessus fuerit coram hominibus: confitebor et ego eum coram patre meo. ℟. Vidi ciuitatẽ. Ad can. 281
tica. añ. Alt. Cãt. Eos sancti, 59
℣. Justus vt. Quatuor leet, de homelia euangelij. Ego sum vitis vera. Quere supra cum suis ꝓpa. In lau. añ. Alla. ℣. Dns 33
regnauit. rẽ. Cap. ℟. by⁹. ℣. vnus martyrio. Ad bñ. añ. Alleluia. Ego sum. Gio. Deus qui nos. Per hoc. olei dicant añ. Alla. Omnia alia fiãt vt in nati. vnius martyris cõtinet. ¶ In sancto marco euangelista. In vigil. Ad ꝓsperum. añ. Alleluia. Capl. Similitudo quatuor. ℟. Alt 399
vicerit. Hymn⁹. Exultet cc. ℣. 74
Annunciauerunt. Ad magt añ. In medio ecclesie. ℧. ꝓio.

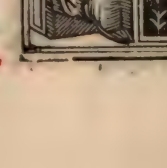

Deus qui beatus marcũ euãgelistã tuũ: euangelice predicatiõis gra sublimasti: tribue qs: ei⁹ nos semper et erudi-

ſõe pficere: ꝛ ptrectõe defendi. ℣er. d. Inuit. Alla. Regem
74 apostolor. ℟y. Eterna xpi mu
nera: apl'or. In. j. noc. aſſi. Alla.
ſ. ad aplos. ℣. In oẽm terram,
¶ Passio ſci marci euãgeli. L. j.

Per idem tpõ quo diſperſi erant apostoli in toto orbe terrarũ: contigit beatiſſimum marcum ad egypti regionẽ diuina voluntate pringere. Unde eũ ſancti canones euangeliſtam: catholicũq ꝛ apostolici ꝛeuerebãt.
282 ℟. Beatus vir. L. có. ij.
Ropter qõ primus in tota egypti regione: in libya marmarica ꝛ ammoniaca: ꝛ pẽtapoli: ꝓdicauit euangelũ: ꝛ aduentum dñi nostri ihesu christi. Erãt enĩ cuncti qui in ĩſis terris habitabant incircũcisi: ꝛ idolis seruientes: repleti immũditia: ſuffocata edentes: et diuertícula: ꝛ ꝛ lubra: ꝛ simulachra domestica fabricabant. ℟. De ore. L. có. iij.
282 Ecrationes etiam nefandiſſime: ac maleficia: omniaq contraria virtutis apud eos vigebant: que dñs nr ihesus christus aduentu suo diſperdidit atq ꝺſtruxit. Cum ergo ꝛnerabilis euangeliſta marcus cyrenẽ que est apud pentapolim pueniſſet: erant illic ſecundum genus religionis eiusdẽ indigene. ℟.
282 In diademate. L. có. iij.
Os apostolus faciens exordium dñi nostri ihesu christi: infirmos ſanabat leprosos mundabat: ſpiritus multos nequiſſimos: per gratiã christi: ſolo ſermone pellebat. Plurimi p eũ in dominum nostrum ihesum christum crediderunt: ꝛ ꝺſtruentes idola sua: ꝛ cosq ſuccidentes: baptizati sunt in nomine pris ꝛ filij ꝛ spũs sancti. ℟. Qui vicerit. Quere in 399
euãgeliſtis. In. ij. noc. aſſi. Alla.
ſ. ad aplos. ℣. Cõſtitues eos. L. v.
Et hinc ẽt reuelat ei per spãm: ad sanã alexandrie pgere: ꝛ ſerere vnũ semen diuini ſermonis. Igit beatiſſim' euãgeliſta marc': velut athleta fortiſſimus: ad certamẽ prompta mente gradiebatur: ꝛ vale diceno fratribus: ait. Dñs meus locutus eſt mihi: vt alexandriam pficiſcar. 1
℟. Virtute magna reddebant apostoli. Teſtimoniũ reſurrectionis ihesu christi omini nostri: alleluia: alleluia. ℣. Repleti qdez spiritu sancto: loquebantur cum fiducia verbum dei. Te. L. có. vi.
Ui pſecuti sunt eũ vsque ad nauem: manducantes panẽ cũ eo: ꝛ dimiſerũt eũ: dicentes. Dñs ihesus chs ꝓperum faciat iter tuũ. ℟. Triſtitia. L. vij. 280
Enerabilis ergo marcus: alexandriã die secunda pueniſt: egreſſusq ꝛ nauicula: venit ad quendam locum: ꝛ mox vt ingreſſus eſt ciuitatẽ: calciamen-

tū eius diruptū est. ℟. Vidi portam ciuitatis: ad orientē positā: & aplox noia & agni super eam scripta. Et sup muros eius: angelorum custodiā: alla alla. ℟. Vidi ciuitatē sanctā hierlm nouam: descendentē de celo: ornatā tanqz sponsam viro suo. Et. ℣. Cō. vir.

Ex beatus aplis intelligēs: ait. Vere iter meum expeditū est: & quendā conspiciēs: q fuere vetera solitus erat: ipsi calciamentū tradidit corrigendum. Vbi cū fecit: sinistrā manū suam fortiter vulnerauit: & exclamauit vnus deus. ℟. Libauit illum. Muere in euāgelistā. Ad canti.

599 ñ. Alla. Cāt. Vos sancti. ℟. 158

Imis bono. Sm ioannē.

In illo tempore: Dixit ihesus discipulis suis. Ego sum vitis: vos autem palmites, & reliq. Hom. beati augustini epi. & cf.

Considerate frēs charissimi. qd in hac lectiōe dñs dicit. Ego sum vitis: vos palmites. Qui manet in me: & ego in eo: hic fert fructum multum: qz sine me nihil potestis facere. ℟. Isti sunt agni nouelli: q annunciaue runt: alla, alla. Modo venerunt ad fontem irrepleti sunt claritate: alla alla. ℟. In conspectu agni: amicti sunt stolis albis: & palme in manibus eorū. Modo. ℣. &.

Ne quis putaret saltē parū aliquem fructū posse a semetipso palmitem ferre: cum dixisset hic fert fructum multum: non ait qz sine me parum potestis facere: sed nihil potestis facere. ℟. Vidi ciuitatem. ℣. Cō. vir. 281

Sine ergo parū: sine multū: sine illo fieri non potest: sine quo fieri nihil potest. Quia & si parum attulerit palmes: purgat eum agricola: vt plus afferat. ℟. Candidi. ℣. Cō. vir. 281

Amen nisi in vite mānserit: & vixerit de radice: quantumlibet fructū a semetipso nō potest ferre. Quānis autem christus vitis non esset: nisi homo esset: tñ istaz gratiam palmitibus nō ꝓberet: nisi etiā deus esset. ℟. In medio. Muere in euāgelistā. Sm ioannē

In illo tpe: Dixit ihesus discipulis suis. Ego sum vitis: vos autem palmites. Qui manet in me & ego in eo: hic fert fructū multum: quia sine me nihil potestis facere. Si quis in me nō mānserit: mittet foras sicut palmes: & arescet. Et colligent eū: & in ignē mittent: & ardet. Si manseritis in me: & verba mea in vobis manserint: quodcunqz voluerit: petetis: & fiet vobis. In hoc clarificatus est pater meus: vt fructū plurimum afferatis: & efficiamini mei discipuli. Sicut dilexit me pater: & ego dilexi vos. Manete in dilectione mea. Si precepta mea seruaueritis: manebitis

in dilectione mea: sicut & ego p̄cepta patris mei seruaui: & maneo in eius dilectione. Hec locutus sum vobis: vt gaudium meū in vobis sit: & gaudium vestrum impleatur. Oro. Deus qui beatum marcum. In lau. aīe. Alla.

33 Ps. Dñs regn. cū. Cap. Similitu
399 do quatuor. Kl. Cōstitues eos.
74 Ps. Exultet. Ps. Annunciauerunt. Ad bñ. aīe. Qui manet in me & ego i eo: hic fert fructū multū alle. Oro. De⁹ q beatū. Per. Dñe. dicī aīe. Alla. Ad. ij. cap. & vlo. vt in lau. dictū e. Ad. vj. cap.

eccliei. IN medio eccle aperuit os
15 8 eius: & ipleuit eum dñs spū sapiēcie & intellectus: & stolā glie induit eū. Ps. Constitues. Oro.

DEus qui nobis per ministerium sancti marci euā. geliste & martyris tui: veritatem euangelij patefieri voluisti: concede q̄s: vt qđ ab illius ore didicimus: gratia tua adiuti: operari valeamus. Per. Ad. ix. cap.

Ysaie 41 8 PRimus ad sion dicet: Ecce adsum: & hierusalem euangelistam dabo: ecce seruus meus: suscipiam eum: electus meus: complacuit sibi in illo aia mea.

S. Mimis ho. Oratio.

Ut q̄s dñe beatus euāgelista marcus: nre fragilitatis aditor: & pro nobis tibi supplicās: copiosius audiatur. Per, Ala

lisiarū: Excepto q̄ aīe. hūp ps. dicunt. Alle. Ad mḡt aīe. In medio eccle. Oro. Deus q beatū. 399

In cō cleto papa & mr. Oro.

DEus q beatū cletū martyrē tuū atq; pontificem: per martyrij palmā: ad celeste pduxisti gloriam: eius quesumus precibus nos ab omni aduersitate libera: & eterne beatitudinis concede pfrui glia. Per. Ps. Ad

Alio sancti cleti pape. R.

LEtus papa & martyr natione romanus: ex regione vico patricio: pie emiliano: lino pontifici in episcopatu romano successit: sedit annos septem menses vnum dies vndecim. R. Hic ex precepto beati petri apostoli. xxv. presbyteros ordinauit in vrbe roma mense decembri. Hic pontifex primus in literis suis posuit salutem & apostolicā benedictionem. R. cō. tertia. Qui etiam omnibus populis scribens: approbat & commendat peregrinationes ad sanctos: & maxime ad limina sancti petri: asserens q̄ validior est ad salutem sancti petri visitatio q̄ iteratum vnor annor. R. cō. iij. Et illos etiaz anathemati subdit: q visitationē aplorum impediunt vel dissuadent. R. cō. vi. Dicunt quidam: q̄ linus & cletus petri successores nō fuerunt vt pōtifices: sed vt petri coadiutores

hoc consilium dederat: arreptus a demonio per septē dies clamabat: q̄ vitalis martyr cum incendebat. Die autem septimo in flumine se precipitās miserabiliter expirauit. Passus est aūt sanctus martyr quarto calen. maij. circa annus dñi quinquagesimumseptimum. Dom. ⁊ cū. Ego sū vitis vera. cum satis ꝓlixe. ℭ In sancto Petro martyre ordinis predicatorum. Oratio.

PResta quesumus omnipotens deus: vt beati petri martyris tui: fidem congrua deuotione sectemur: qui per eiusdem fidei dilatationem: martyrij palmam meruit obtinere. Per. Passio sancti petri marty. Lectio ꝓma.

PEtrus nouus martyr. de ordine predicatorum. de ciuitate veronen. oriundus: velut rosa de spinis exortus de parentibus hereticis fidei pugil egregius exurrexit. Lectio secunda.

Quorum tamen errore se mundum seruauit. Cum adhuc. vij. esset annorum. ⁊ a scholis rediret: a patruo heretico interrogatus quid didicerit: respondit se didicisse: credo in deum patrez oipotentē creatorez celi ⁊ terre. Lectio tertia.

Ille vero ne diceret creatorem celi ⁊ terre prohibebat: eo q̄ deus visibilium creator non fuisset: sed diabolus omnia que videntur procreasset. Lectio quarta.

Puer vero sicut didicerat sic vel le dicere ac credere affirmabat. Ille vero hec ei per auctoritates suadere conabatur. Lectio v.

Quas omnes puer spiritu sancto plenus contra eum conuertit: cumque gladio quasi proprio interemit. Lectio sexta.

Patruus vero indigne ferens a puero se confusum: patri gesta retulit: ⁊ vt petrinus a scholis remoueret omnino persuasit. Lectio vij.

Timebat enim vt dicebat ne ci petrinus fuerit bene eruditus: ad meretricem illaz romanam ecclesiam se conferret: ⁊ sic eorum fidem confunderet. Lectio viij.

Qui nesciens, verum dixit: dum petrum hereticorum perfidiam destructurus, tanq̄ alter caiphas prophetauit. Dom. ⁊ cū. Ego 281
sum vitis vera. cum satis ꝓlixe.

ℭ In sanctis apostolis. Philippo ⁊ Jacobo. In vigilia. Ad vesperum antiphona. Alleluia.

Psalmi de apostolis. Capitulū.

SAbbant iusti in magna fortitudine: ⁊ constantia: aduersus eos qui se angustiauerunt: ⁊ qui abstulerunt: labores eorum. 5

Rē Vidi portam. Hym. Exultet celum. ℣ Annunciauerunt. Ad magnificat. Non turbetur cor vestrum: neq̄ formidet: creditis in deum: ⁊ in me credite. In domo patris mei māsiones multe sunt: alleluia alleluia. Hymn.

Deus q nos annua apostolorū tuorum philippi ⁊ iacobi solēnitate letificas: presta quesumus: vt quorum gaudemus meritis: instruamur exemplis. Per do. Inui. Alleluia. Regem apłoꝝ. Sym. Eterna christi. In.f.nōc. essa. Alleluia. ℣. De aplis. ℣. In omnem terram. Passio sancti Iacobi apostoli. Lectio.f.

Iacobo apostolo presidente cathedram ecclesie hierosolymorum: orta est perturbatio iudeoꝝ scribarum ⁊ phariseorum. Et cōprehendentes iacobum: posuerunt super pinnam templi dicentes. Oramus te virorum optime ⁊ iustissime: qm̄ ad diem istum sanctum pascha convenit omnis multitudo populi israel: non solum de ciuitatibus vicinis: sed et alijs que longe sunt posite: qui omnes hanc de te habent assertionem: q̄ sic ita iustus: vt par iustitie tue inueniri possit. ℟. Virtute magna reddebant apostoli. Testimoniū resurrectionis ihesu christi domini nostri: alla alla. ℣. Repleti sūt spū sancto: loq̄bant cū fiducia verbum dei. Testi. ℟.

Deo fac sermonem ad omnes: vt non errent: dicentes iesum naçarenum christum esse filium dei: Tunc iacobus accepta occasione: voce magna clamauit ad omnem populū dicens. Viri israelite ad hoc in sublimē locum leuatus sum: vt testimonium dicā de iesu naçareno: quem crucifixerunt scribe ⁊ pharisei: dicentes q̄ magus esset: ⁊ non esset verus filius dei. ℟. Tristitia. Lectio.iij. 180

Ille aūt verus est dei filius: q̄ est aūcēs celū ⁊ terra fieret et p̄ce genitus. Hic nr̄is tpibus ex semine dauid: ex virginali vtero hoiem natum assumpsit. Qui natus est sub herode rege. passus crucem sub ponto pilato p̄side. ℟. Pretiosa in. Lec.iiij. 180

Ie tertia die resurrexit a mortuis: ⁊ dedit nobis discipulis suis p̄tem in suo noīe: cecos illuminare: demones effugare: curare omnes infirmos: ⁊ mortuos suscitare. ℟. Vidi portam ciuitatis: ad orientē positam: ⁊ apl̄oꝝ nomina ⁊ agni super eam scripta: Et super muros eius angelos custodiam: alla alla. ℣. Vidi ciuitatem sanctam hierlm̄ nouā: descendentē de celo: ornatā: tanq̄m sponsam viro suo. Et. In.h.nōc.ania. Alla. ℣. De aplis. ℣. Confitebor. Vita sancti Philippi apli. Lectio.v.

Philippus apostolus dñi nr̄i ihesu christi: post ascen-

sum saluatorꝭ: per annos viginti instanter predicauit gentibus per scythiam xpi euangeliū. Ubi cum ētus esset a gentilibus: ⁊ adduct' ad statuam martis: vt ppelleret ad sacrificandū: exijt ⁊ sub base in qua statua martis stabat draco ingēs: ⁊ pcussit filiū pōtificis: qui ministrabat ignem sacrifi
281 cij. ℟. Lux perpetua. Lcō. vj.

Ercussit etiam duos tribunos: q̄ precerant prouincie: cuius officiales tenebāt in vinculis scīm philippum ap'm: De statu aūt draconis oēs mozbidi reddīti: vehemēter egrotare ceperunt. ℟. Ibant apostoli gaudentes a conspectu concilij: q̄m digni habiti sunt pro nomine iesu contumeliam pati: Alla alla. ℣. Non sunt loquele neq; sermones: quorum non audiantur voces eorū: Allelua.

Lcō septima.

Unc scīus philippus dixit oibus. Audite filii meū: ⁊ recuperabitis sanitatē: si ⁊ isti q̄ sunt mortui suscitabunt. Draco iste q̄ vobis est noxius: in dei mei nomine
281 fugabitur. ℟. Docete. Lcō. viij.

Dicunt ei oēs. Dic nobis quid faciamus. Dicit ei apostolus philippus. Deijcite hūc martē: ⁊ cōfringite: ⁊ in loco i quo stat fix': crucem dñi mei iesu xpi affigite: ⁊ adorate hunc. Tunc illi qui cruciabantur: ceperūt clamare. Recuperetur in nobis sanitas: ⁊ deijciem' martem. ℟. Tradide runt. Alla. Cant. 281
Ad cant. alt. ℣. Uos scī. ℣. Mimis ho. Ps. Exsurgat. 59

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Non turbet cor vestrum: neq; formidet. Credītis in deum: ⁊ in me credite. Et reliqua. Homelia beati augustini epi. Lectio. ix. 14 a

Rigenda est nobis fratres ad deum maior intentio: vt verba sancti euangelij: que modo in vestris auribus sonuerunt: etiā mente capere vicunq; possimus. Aliter enim dominus noster iesus christus. Non turbetur cor vestrum: creditis in deum: ⁊ in me credite.

Isti sunt agni. Lcō. x. 284
E morte tanq; homines timerent: ⁊ ideo turbarentur: consolatur eos: etiam se deum esse cōtestans. Creditis inquit in deum: ⁊ in me credite. Consequens est enim: vt si in deum creditis: ⁊ in me credere debeatis. ℟. Ego sū vitis vera: ⁊ vos palmites. Qui manet in me: ⁊ ego in eo: hic fert fructum multum: alleluia alleluia. ℣. Manere in dilectione mea: si cut dilexi vos. Qui. Ps. 71

Quod nō esset psequens: si christus deus non esset. Creditis in deum: ⁊ in eum credite: cui natura non rapina est esse equalem deo. Semetipsum enim exinaniuit: non tamen formam dei amittens: sed formaz serui accipiens.

231 M. Candidi. Lectio. xij. Ortem metuitis huic forme ferui: non turbetur cor vim: suscitabit illam formam deus. Sz quid iungat audiamus. In domo patris mei: mansiões multe sunt. Quia & sibi metuebant: ideo audire debuerunt: non turbetur cor vestrum. R. Tanto tempore vobiscũ sum: & non cognouistis me? Philippe: qui videt me: videt & patrẽ alleluia: non credis q; ego in patre: & pater in me est? alla lelu ia. ℣. Domine ostende nobis patrem: & sufficit nobis. Philippe: qui. Secundum iohanne.

14 In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Non turbetur cor vestrum: neq; formidet. Creditis in deum: & in me credite. In domo patris mei mansiones multe sunt. Si quominus dixissem vobis: q; vado parare vobis locum. Et si abiero: & pparauero vobis locum: iterum veniam: & accipiaz vos ad meipsum: vt vbi sum ego: & vos sitis: Et quo ego vado scitis: & viã scitis. Dicit ei thomas. Domine nescimus quo vadis. Et qõ possumus viam scire? Dicit ei iesus: Ego sum via veritas & vita. Nemo venit ad patrem: nisi per me. Si cognouissetis me: & patrẽ meum vtique cognouissetis. Et amodo cognoscetis eum & vidistis eum. Dicit ei philippus. Dñe ostende nobis patrem: & sufficit nobis. Dicit ei iesus. Tanto tempore vobiscum sum: & non cognouistis me? Philippe qui videt me: videt & patrem. Quomodo tu dicis: ostende nobis patrem? Non credis q; ego in patre: & pater in me est? Verba que ego loquor vobis: a me ipso non loquor. Pater autem in me manens: ipse facit opera. Non credis q; ego in patre: & pater in me est? Aliogn propter opera ipsa credite. Amẽ amen dico vobis: qui credit in me: opera que ego facio & ipse faciet: & maiora horum faciet: quia ego ad patrem vado. Et quodcunque petieritis patrem in nomine meo: hoc faciam. Oratio. Deus qui nos. In Laudibus añ. Alleluia. ℣. Dominus regnauit. Cõ. Cap. Stabunt. R. Constituet. ℣. Exultet. ℣. Annuntiauerunt. Ad bñs añ. Ego sum via veritas & vita: nemo venit ad patrem nisi per me: alleluia. Ore. Deus qui nos. Ad. iij. capitulũ. Stabunt. ℣. In omnem terram. Ore. Deus qui nos. Ad. vj. cap.

5 Audentes turbabũtur timoribus horribili: & mirabuntur in subitatione insperate salutis: dicentes intra se penitentiam agentes: & pre angustia spiritus gementes. ℣. Constituet. Oratio.

Deus qui es omnium sanctorum tuorum splendor mirabilis: quiq; hunc diem be-

torum apostolorum tuorum phi-
lippi t iacobi martyrio consecra
sti:da ecclesie tue:de natalitio tan
te festiuitatis letari: vt apud mi-
sericordiam tuam:eorum meritis
adiuuemur t precibus. Per.

Ad nonam Capitulum.

Lāp. 5 a HI sunt quos aliquando ha
buimus in derisum:t in simili tu-
dine improperij:nos insensati:vi
tam illorum estimabamus insani-
am: t finem illorum sine hono-
re: ecce quomodo cōputati sunt
inter filios dei:t iter sanctos sors
illorum est. ℟. Mimis bo. Oio.

Deste nobis misericors de-
us:t intercedentibus be-
atis apostolis tuis philippo t ia-
cobo: ma circa nos dona propi-
tius custodi. Per. Ad resp. añ.
Alleluia. ℣ Et apostolis. Laꝑ.
Stabunt. ℟ In dño ter. Hym.
74 Exultet. ℣ Annūciauerunt. Ad
magī añ. Si manseritis in me:t
verba mea in vobis manserint:
quodcunq petieritis fiet vobis:
alla alla. Oio. De q nos annua.
℣ In inuētiōe sce crucis i vigilia
ad resp̄s añ. Alleluia. ℣ Dixit.
40 Cōfite. Btūs t Laud. Laꝑsm.
gala. 6 d MIhi autem absit gloriari:
nisi in cruce dñi nostri ie-
su christi:per quez mihi mundus
crucifixus est: t ego mundo. ℟.
Hoc signum. ℣. Cum sederit.
65 Hym. Vexilla. ℣. Per signum
crucis. ℟. De inimicis nostris li
bera nos deus noster. Ad mag-
añ. O crux benedicta: que sola
fuisti digna portare regem celo-
rum t dominum:alleluia alleluia

O alleluia alleluia. Oratio.
Deus qui in preclara salu-
tifere crucis inuentione passio-
nis tue miracula suscitasti conce-
de:vt vitalis ligni pretio:eterne
vite suffragia consequamur. Qui
vivis t regnas cum. C Eodem
die Sanctorum martyrum Ale-
xandri Euentij Theodoli atque
Juuenalis. De quibus fit sequen
ti die. Inuit. Alleluia. Christum
regem dominum:pro nobis in cru
ce passum:venite adoremus:alle
luia. Hym. Crux fidelis. In.i.
noc. añ. Alleluia. ℣ Beat⁹ vir. t
Quare. Cum inuo. Verba. Do-
mine dominus. Domine quis.
Hoc signum crucis erit in celo.
℟. Cum dominus ad iudicandū

Q venerit:alleluia. Lectio.j.
Ecclesiastica hystoria nar-
rat: inuentionem sancte crucis:
sic esse factam. Cum maxentius
romanorum imperium inuasisset:
Constantinus iperator:iurta quē
dam fluuium cum eo cōflicturus
aduenit. Cum añ maxentius ni-
mium esset astutus:quēdā pontes
de nauibus:vt deciperet fieri fecit:
quē dū constātinus cū gente sua
ascēderet:mox periret. ℟ Agn⁹
dei christus imolatus est pro salu
te mundi:nam de parētis proto-

plasti: fraude facta condolens. Quando pomi noxialis: morsu in mortem corruit: ipse lignum tunc notauit: damna ligni vt solueret: alleluia. ℣. Christꝰ factus est pro nobis obediens vsqꝫ ad mortem crucis. Quando. Lectio.iij.

CUm autem constantinus: pro impetrando auxilio se pe oculos ad celum leuaret: vidit per soporem in parte orientis in celo signuz crucis: fulgore igneo rutilare: ageloscꝫ astare: et sibi dicere. Constantine: in hoc signo vinces. Tunc constantinus letus effectus: et de victoria iaz securus: signum crucis in sua fronte cōsignat: et vexilla militaria in signa crucis transformat: atqꝫ in manu dextera auream crucem portat. ℟. Gloriosum diem: sacra veneratur ecclesia dum triumphale referant lignum. In quo redemptor: mortis vincula rumpens: callidū hostem superauit: alleluia. ℣. In ligno pendens: nostre salutis semitam: verbum patris inuenit.

IN quo. Lectio tertia.

EST hec constantinus dñm orauit: vt per signum crucis: sine sanguinis effusione victoriam sibi daret. Maxentius vero iussit nauibus ad decipiendum cōpositis sterni: et pontibus adequari. Cum ergo constantinus fluuio appropinquaret: maxentius cum paucis illi occurrit: et vt ceteri se, querentur imperatis. ℟. Crux sancta dum paret: prosternuntur hostes certamine forti: gaudent christicole. Crucifixum iesum: immense preconijs venerantes: alleluia. ℣. Barbari dum ruunt: letantur plebs: que redemptorem adorat. Cruci. Lectio.iiij.

OBlitus igitur sui operis: pontem ascendit: et deceptione q̄ voluit accipere: deceptus est: et in fluuium profundus demersus est. Costātinus ergo ab oibus honorifice vnanimiter est susceptꝰ. Sz tunc perfecte non credidit: nec tunc baptismū sctm suscepit. ℟. Hec est arbor dignissimatin paradisi medio situata. In q̄ salutis auctor: morte propria: mortem superauit: alla. ℣. Crucem precelenti decore fulgidam: helena cōstantini mater: concupiscenti animo regnum. In q̄. In.tj.nocc.2ij. 8. Alleluia. ℣. Dñs regit me. Dñs 9 illumi. Notus in iudea. Cantate. 26 j. Dñs re.crul. Cantate. ij.℣. A 33 doram⁹te christe: et benedicimus 34 tibi. ℟. Qui per crucem tuam redemisti mundum: all'a. Ly.

SEd post aliquod tempus: visionem illaz petri et pauli vidit: et sic a beato syluestro baptizari se fecit: et mundatus a lepra: perfecte credidit: et matrez suam pro cruce requirenda misit. Requisitio aūt sancte crucis: per hūc modum facta est. Helena, Constātini se

nioris

ristis uxor: et mater constantini: quæ beatus syluester baptizauit: et mundauit a lepra: christiana fa cta est: et fidem habuit in christū: et deuotionem ad sanctam crucē. ℟ Dum sacrum pignus celius reuelatur christi fides roborat. Adsunt prodigia: in virga moysi primitus figurata: alla. ℣. Ad crucis contactum resurgūt mortui: quia dei magnalia referan-

Itur. Adsunt. Lectio. vj.

Ibit hierosolymam ad reprendum lignum dominice crucis: et congregatis iudeis: et ea ipsis comminante: q̄ nisi ostenderent locum dominice crucis: faceret eos omnes igne cremari: tunc illi timentes: tradiderunt quendā nomine iudam: q̄ ipsam sciebat: vt dixerat sibi pater eius simon: q̄ habuit a patre suo ꝯacrio. ℟. O felix femina: q̄ fragrante amore dominī feruens: crucem et clauos inuenire meruit. Et inclyti principis frenum: ex eis studuit decorare: alla. ℣. Inde scriptum est: quod erit in freno: sanctum

Mdomini vocabit. Et. ℣. Hunc illa oēs dimittentes: tenuit iudam. Cui dixit: Moys et vita tibi ꝓposita sunt: q̄ malueris elige. Ostende igitur mihi lignum qui golgotha dr: vbi fuit dominus crucifixus: vt crucē eius: inuenire possim. Ridit iudas. Cuius locum scire valeā: cum ducenti iam anni et amplius fluxerint: etiam nequaq̄ illo tpe natus essem. ℟. O crux et virga vigilans: tubar glorie: victorie signum. Quam salus eterna: et cunctis cedris pretiosam elegit: alleluia. ℣. O lignum vite: crux dignissima: quæ decoret et pulchritudinem de membris oīm fusce-

Opisti. Quam. Lcō. viij.

Ut regina: per crucifixum fame te perimam: nisi mihi dixeris veritatē. Ipsum igit in puteū siccum iussit proiici: et famis molestia cruciari. Die vero septimo extrahi petijt: et crucem se indicaturū ꝓmittit. ℟. O magnū pietatis opus: alla: mors mortua tūc est. Cū crucis in ligno: mortua vita fuit: all. ℣. In cruce mors christi: vicit mortuo mūdo vitā. Cum. Ad cāt. aū. Alla. Cāt. Die audiui. Ꝓco iniquitate. 54
Egressus eo. ℣. Salua nos christe saluator: per virtutem crucis. ℟. Qui saluasti petrū in mari: miserere nobis. Alla. Scōm ioannē.

In illo tēpore. Erat homo ex 3 9
pharisēis: nicodemus nomine: princeps iudeorum. et relīq. Dom. lectionis eiusdē. Lcō. ix.

Sicut vnius ignorantia: aliquando multis obesse solet: sic vnius interrogatio: multis prodesse. Quod in huius lectionis tenore facillime comprobamus: si nicodemi interroga-

t vocem eius audis. Sed non
scis vnde veniat: aut quo vadat.
Sic est omnis qui natus est ex
spū. Respondit nicodemus: t di
xit ei. Quomodo possunt hec fie
ri? Respōdit ihesus: t dixit ei. Tu
es magister in israel: t hec igno
ras? Amen amen dico tibi: quia
quod scimus loquimur: t quod
vidimus testamur: t testimoniū
nostrum non accipitis. Si terre
na dixi vobis: t nō creditis: quo
modo si dixero vobis celestia:
credetis? Et nemo ascendit in ce
lum: nisi qui de celo descendit fi
lius hominis: qui est in celo. Et
sicut moyses exaltauit serpentem
in deserto: ita exaltari oportet fi
lium hominis: vt omnis qui cre
dit in ipsum: non pereat: sed ha
288 beat vitam eternam. Oro. Deus
qui in. In lau. añ Alleluia. tū.
33 Dominus regn. rē. Laꝑ. Bi.
288 bi autem. ℟. Hoc signum cru
cis erit in celo: Alla all. ℣. Cū
dñs ad iudicandū venerit. Alla.
Sym. Impleta sunt que. ℟.
Per signuz crucis. Ad dñi. añ.
Helena sancta dixit ad iudam:
cople desiderium meū: t vive sup
terrā: vt ostēdas mihi: q dñ calua
rie locus: vbi absconditū est ꝓtio
288 fuz lignū dñicū: alla. Oro. Deus
q in preclara. Ad. iij. añ Alla.
288 Laꝑ. Bibi aūt. ℟. Hoc signū
crucis. Oro. Deus qui in pre
clara. In hora tertia adorauit cru
cifixū ante ipsum tertio. Deus
propitius esto mihi peccatori.
cū. Pater nr. ℣. Credo in deum.
Interea frēs cāt añ. in choro.
Crucem tuam adoramus dñe: et
sanctam inuentionē tuam lauda
mus: t glificamus: ecce enim p
ter crucē venit gaudium in vni
uerso mūdo: alla. ℣. Deus misē 22
reat. ℟. Et ad cōs t suo repetat añ.
Crucē tuā. Ad. vj. capl.
Onfido de vobis in dño: Gal.
q nihil aliud sapietis: q autem 5 b
conturbat vos: portabit iudiciū:
quicūq; est ille: ego autem si cir
cūcisionem predico: qd adhuc
psecutionez patior? ergo euacua
tum est scandalum crucis: vtinā
t abscindant q vos conturbāt.
℟. Adoramus te christe. ℣. Oro.
Desto familie tue clemētis
sime deus: vt in aduersis t
pspris: pces ei? exaudias: t ne
fias aduersarios: per auxiliū xti
crucis: digneris ꝓtegere: vt pen
nis gaudij salutem: possit te pro
tegente mereri. per. Ad. iv. caꝑ.
Quicunque volunt place Gal.
re in carne: ij cogūt vos 6 c
circūcidi tm: vt crucis christi pse
cutionem non patiantur: neque
enim qui circuncidantur: legem
custodiunt: sed volūt vos circun
cidi: vt in carne vestra glorient.
℟. Salua nos christe. ℣. Qui
Deus q nos hodierna die:
In inuentōe sancte crucis

letificás:ꝑsta vt cuius mysterium
in terra cognouimus:ctius redem
ptionis ꝓmia:in celo ꝓseq̃ mere a
mur. ℣per. ℟d vesper.añ. All.
40 ℣s. Dixit. Cõfitebor. Beatus. ℟
288 Laudate. Cap. ℣Ibi añt. ℟.
65 Hoc signũ crucis. ℣y. Vexil
la. ℣. ℣per signum crucis. ℟d
mgñt añ. O crux splẽdidior cun
ctis astris mũdi:celebris hoibus:
multũ amabilis:sanctior vniuer
sis:q̃ sola fuisti digna:portare ta
lentũ mundi:dulce lignũ dulces
clauos:dulcia ferẽs pondera:salua
pñtẽ cateruãm in tuis hodie laudi
bꝰ congregatã:all.all.all.all. ℣io.
Supra Deus q̃ in ꝑcla. C Jn sanctis
martyribus alexándro cuentio theo
dolo atq; iuuenali. ℟d mgñt añ.
Filie bieru. ℣. ℣Mirabilis deus
℣Resta q̃s oꝑs deus:
℣vt q̃ scõz tuoz alexándri cuẽ
tij theodoli atq; iuuenalis natali
tia colim9:a cũctis malis iminẽti
bus:eoz intercessiõibus adiuue
mur. ℣per. Jnat Alla. Reges
74 martyrum. Sym. Eterna chri
sti. Jn primo nocł.an. Alleluia.
ꝑs. plurimoz martyr. C Paſ
sio scõz alexandri cuentij:theodo
li atque iuuenalis. Lcó.j.
Q Uinto loco a beato petro
apło:romane vrbis ecclie cathe
dra sedit alexánder:fcitate plen9
atq; incómparabilis:iuuenis gdez
etate:ſ fide senior. Tot9añt ppli
vez affectũ:gſa diuina illi ꝓtule
rat. ℣ Pretiosa. ℟ alia ẽpist.L.j. 280

Q Vm senatoz maximã ptez
uertit ad dñm:ita vt ꝑfe
ctũ quoq; hermẽ cũ vxore t filijs
baptizaret:t cum mille ducentis
qnquaginta seruis suis vxoribus
quoq; eoz t filijs. Lectio.iij.
Q Uos omnes in die sancto
paschæ:priuꝰ fecit fieri in
genuos: t ita postea baptizari.
Quibus ẽt multa: cũ ingenuos
faceret: dona concessit. L.iij.
Q Vde cum hæc opera eius:
ad traianũ principẽ peruc
nissent:misit aurelianũ comitem
vtriusq; militiæ:t scleucia hisau
riæ:ad interfectionẽ eius christiano
rũ. Jn.ij.noc.añ. All. ℣s.plurt.
mozmar.℟. Justi autem. L.v.
Q Vde nutu dei eodẽ anno
defunctus est traianus. Et
ingresso vrbẽ aureliano:cois sena
tus ita famulatꝰ est ei:vt ipm ẽ
cipẽ crederent cẽ traianũ. L.vj.
Tunc aurelianus iussit san
ctũ alexándrũ leuari in ecu
leoꝝ vngulis ac lãpadibus attre
ctari. Cũq; hæc fierẽt:t ille nullã
emitteret vocem:aurelianus ait.
Quare taces? Lcó.vij.
Lexánder dixit. Quia tpe
orationis:homo christianus cum
deo logt. Aurelianus dixit. Re
sponde amodo q̃ te interrogo:t
cessare faciã verbera a te. L.viij.
Sanctus alexander dixit.
Smlatissime ego te incre-

po:q: de ma crudelitate ego non curo aurelianus dixit. Considera qz triginta annoꝝ est tibi etas: quare vis tuā perdere iuuentē? Sanctus alexander dixit. Utinā aiaz tuā tu nō pdas. Ad canti. 59 añ. Alla. Cāt. Vos sancti. ℟. Exultent iusti. Vers. z euāgelij, 274 Ego sum vitis vos autem pal. 281 ℟. ix. Sancti z iusti ℟. r. Filie hieru. ℟. xj. Vos exulta, ℟. xij. Iusti sunt sancti. In lau. z p hol. dieī añ. Alla. Cetera oia pluri moꝝ martyꝝ. ℣ In sancto ioanne añ portā latinā. Ad ves. cap. ecclici. 15 Qui timet deum: faciet bona: z qui continuo est iustitie: apprehendet illaz: z obuiabit illi: quasi mater honorificata. ℟. In omnez 74 terram. Hym. Exultet celū. ℟. Annūciauerunt. In vtroqz ve. spere. Ad mgt añ. In feruentis olei dolium: missus ioannes apostolus: diuina se pregente gra: ad. lesus eruit: alla alleluia. Vio.

O Deus qui cōspicis: qz nos vndiqz mala nra p turbant: presta qsumus: vt beati ioānis apostoli tui: intercessio glioſa nos ptegat. Per. Inui. Alleluia. Regem apostolorū. ℟. Ere 74 na christi mu. Ad nocturn. z per hō. dieī añ. Alleluia. ℟. de apīis ℟. In omnem ter. Lectio. j.

Secundam post neronem ce sarem pſecutionē christianorum: domitianus exercuit. Huius temporibus: beatus ioannes apls z euangelista: apud vrbem ephesum: a proconsule comprehē sus: admonebatur iuxta edictum imperiale: vt negaret christum: a pdicatione ceſſaret. Quis. Val de honorādus est. Quere in ℟. 116 sancti ioannis iuxta nativitatem dñi: z in fine omnium ℟ioꝝ additur. Alleluia. Lcō. ij.

At ille respondens dicebat: Obedire oportet deo magis ꝙ hominibus. Proinde nec christum deum verum negabo: nec a predicatione nominis eius quiescam: donec consummem cursum ministerij quod suscepi. Lcō. iij.

Ad cuius responsionem motus procōsul: iussit eum vinciri rebellem cesarie: in arcta reclusi custodia: scribēs de eo imperatori epistolam continentē ita. Pijssimo ceſari z semper augusto domiciano: proconsul ephesiorum salutem. Lectio. iiij.

Notum facimus glorie vestre: quoniam quidam vir nosse ioannes: ex genere hebreorum: in asiā veniens: z pdicans

lesus chm: affirmat eū vēp dēū: r tri filiū esse. In.g.nec.añ. Alla. ps de apostolis. ℣. Consti. ℟. v.

Alturam autem inuictissimorum deorum nostrorum tractat: et templa veneranda: que ab antecessoribus nostris mirifice fuerunt constructa: funditus euertit. Lectio vj.

Contrarius itaq; cristens hic magus r sacrilegus imperiali vestro edicto: suis magicis artibus r predicationibus: pene omnem populum ephesie vrbis: ad culturā dñi crucifixi r mortui conuertit. Nos aūt celum habentes erga culturā immortaliū deorum: iussimus eum nostris tribunalibus presentari. Lco. vij.

Quem blanditijs r terroribus admonere studuim⁹: vt iuxta edictum imperij vestri: christū suū negaret: r ab eius p̄dicatione cessaret: atq; dijs omnipotentibus: grata libamina offerret. Lectio octaua.

Umq; nulla ratione: ista persuadere potuissemus: hos apices imperiali vestre potestati dirigimus: vt q̄cquid vestre magnitudini r predicto rebelle placuerit facere: paritati nostre non tetis. Bene valete. Ad cann. 59 añ. Alleluia. Laū. Dos sancti. ℣. Mimis bono. Dom. r caan. 111 gelū. Dixit ihesus petro. Quere. ℣. ihesū cum iuxta natiuitatem dñi. In laud. añ. Alla. Dominus regnauit. r. Cap̄m. Qui timet deum. ℟. Constituet eos. Dym. Exultet. ℣. Annunciauerunt. Ad ben. añ. Occurrit bto ioāni: ab exilio reuertenti: omnis populus virorū ac mulierum: clamantium r dicētium: benedictus qui venit in nomine domini alla lluia, alla. Deus qui conspicis. Ad vesp. añ. Alleluia. Ps apostolorum. Cap. ℟. hym. ℣. añ. ad magni. r oīe. vt supra in primo vesp. ¶ In inuentiōe sancti Michaelis archangeli. In vtroq; vespere super ps añe. Alleluia. Capt. in vtroq; vesp. lau. r. ij. Factum est. ¶ Cetera alia fiant ꝙ in die & in nocte: vt in dedicatione sancti michaelis de mense septembris plenissime continet. Excepto ꝙ ad nocturnū. r. laud. r p hoc. dixi dñe añe. Alla. Et in fine ℟. op. añar. r ℣. orum addit. Alleluia. Et ad inuit. dñi. Alla. Regem archangelorum dñm. Venite adoremus. ¶ De inuentiōe sancti michaelis. Lco. j.

Huno dñice incarnatiōis: quingentesimo sexto: indictione quartadecima: regnante pijssimo imperatore ḡenone: in sede ap̄lica vrbis rome: pfidente gelasio pfule: in ciuitate aūt syponatina p̄cerat episcopus nomine laurentius. Lco. ij.

In qua ciuitate erat tunc

quidam magister militum : nomine garganus. Cuius presidentibus: facta est inuentio ecclesie beati michaelis archangeli;octauo idus maias. Lcō.iij.

AD laudem dñi nostri ihesu christi:r eiusdem beati michaelis archangeli memoriā: toto orbe venerandam : ipsius r opere conditā:r consecratā nomine ostenditur ecclia. L.iiij.

QUe non metallorum fulgore:sed priuilegio commendata signorum:vili facta semate : sed celesti est predita virtute. Utpote quia fragilitatis humane memor archangelus:e celo veniens:ad promerendam sibi mortalibus supernorum societatem:propria sibi manu condere est dignatus. Lectio.v.

QUe rtice siquidem mōtis excelsi posita:r corpore eiusdem saxeo : spelunce instar precauata ostenditur . Est autem locus in apulie finibus : vbi inter sinum adriaticum r montē garganum: sypontus ciuitas sita est. L.vi.

QUi a mentibus eiusdē ciuitatis:ad duodecim milia passuum erectus:in cacumine supremo:beati archangeli:quam pstatus sum:gestat ecclīam. Hāc mortalibus hoc modo cognitā:ibellus in eadem ecclesia posituus indicat. Lectio.vij.

QUat in eadez ciuitate vir prediues quidam : nomine garganus : qui ex euentu suo:monti vocabulum indidit. Huius dum pecora : quorum infinita multitudine pollebat: passim per ceuera montis latera pascerentur: contigit taurum armenti r gregis consortia spernentem:singulariter incedere solitum:ad extremum redeunte peculio:comum non esse regressum. L.viij.

QUem dñs collecta seruoz multitudine:p eum quia quecq; regrenos:inuenit tādē in ētice montis:foribus cuiusdā assistere spelunce. Postri. r euāgel. Accesserūt ad iesum discipuli dicentes. quere in festo dedicationis eiusdem. 365

QIn sancta christina virgine r martyre . Oratio.

QUesumus dñe vt beate christine martyris tue venerāda festiuitas augeatur.per. Lectio sē christine virginis .L.i.

QUristina ergo in tyro ciuitate italie:q̄ est circa lacū vulsinū passa est sub pside iuliano. L.ij.

HEc nobilibus parentibus orta: in eodē oppido a patre vrbano preside in quadā turri cui duodecim ancillis collocata est:deos aureos r argenteos secū habēs. Et r cum propter eius elegantem pulchritudinem a multis in contigiū peteretur: parētes ei⁹ nulli eā accedere vo-

lebãt:cupientes vt in deor cultu ra ẽgo diutius pmanerẽt. Lectio iij.

I pia aũt a spũsõ docta.deorum sacrificia abhorrebat: ⁊ incensa diis immolanda:in fenestra orientali:ꝙ celi incẽdebat. Cui oranti angelus apparuit:eãqꝫ de christi fide plenius instruxit. Lco. v.

Q um autem pater ab ancillis eam christianam esse didicisset: blanditijs multis ad culturam deorum prouocabat:illa vero vni deo se sacrificium offerre respondebat. Lectio sexta.

P ost hec autem christina idola patris confregit:⁊ discẽdens ad turris ianuam:aurum ⁊ argentuꝫ pauperibus erogauit. Lco. vij.

R edieno vero pater: vt deos suos adoraret:cum id quod filia fecerat:ab ancillis audiuisset:iratus iussit eam expoliari:⁊ a duodecim viris sibi:vicissim succedẽtibus cedi:donec ipsi lassi deficerent: deinde catenis vinctam in carcerem reclusit. Lectio viij.

H udiens hec mater scissis vestibus ad carcerem perrexit:⁊ filie pedibus se prostrauit:obsecrans eam:vt paterna vota perficeret. Dom.⁊ euãg. Sile est reg.celsi.⁊ cetera omnia quere in communi virginum ⁊ adde alla.

419

C In sanctis martyribus nereo achileo atqꝫ pancratio. Sio.

S Emp nos dñe martyꝝ tuorũ nerei ⁊ achilei atqꝫ pancratij fouear ẽgo beata solẽnitas: ⁊ tuo dignos reddat obsequio.p. Passio sanctoꝝ nerei ⁊ achilei. Ly.

N Ereus ⁊ achileus eunuchi fuerunt serui plautille vxoris clementis cõsulis que ad predicationem beati petri apli conuersa fecit se ab eodẽ cum pfatis eunuchis tunc pueris baptizari, ꝑ. Pretiosa. ⁊ alia. Lco. ij. 280

A t ad extrema deuenientes eosdem tunc iuuenes cubicularios flauie domitille filie sue dimisit. Qui eidem virgini aureliano comiti in coniugem tradite christum annunciantes:eandem conuerterunt: ⁊ votum virginitatis emittere suaserunt. Lectio.iij.

Q uod cum aurelianus cognouisset sponsam suam cum eunuchis in pontianam insulam relegari fecit. Lectio quarta.

P ost multũ vero tempus ad vrbem adducti sancti eunuchi et ad sacrificia compulsi: cum dicerent se nulla ratione posse idolis immolare capite cesi sunt. Passio sancti pancratij. Lco. v.

P ancratius puer tredecim annorũ apud phrygiam vtroqꝫ parente orbatus omnia sua pauperibus erogauit: deinde se rome persecutoribus offerens: christianum se esse dixit. Lco. vi.

Q uem illi aureliano imperatori presentatum:idolisqꝫ sacrificare nolentem; iussu imperatoris vi

aurelia recollauerunt. Leó. vij.

O mnis corpus ceca villa senatrix tulit: & in eodem loco cū aromatibus sepeliuit: supra cuius tumulum a fidelibus ecclesia fabricata fuit. Lectio octaua.

Hd cuiusq; sepulchrū quis falsum iurare voluerit antequaz ad cancellum chori perueniat aut statim a demone capitur insanit: aut cadēs i paumētū ꝓtīn⁹ vitā
281 pdit. Vers. & cuag. Ego fuz vitis vā. cū omnib⁹ ꝑti. ¶ In sancta potentiana virgine. Oso.

O Mnipotens sempiterne deus: qui prudentium lampadibus: oleo bone conscientie ornatis: lumen tue claritatis infundis: concede propitius: vt beate potentiane virginis tue: cuius natalitia colimus: a fatuarum consortio: eius intercessionibus liberemur. Per. Alia sancte potentiane virginis. Ri.

Fuit quidam nomine pudens: amicus apostolorum: cultor dei: & sanctorum peregrinorum summa cum solertia susceptor. Lectio secunda.

O ui contemnens mundum & parentum facultates: christo seruire semper paratus prorem habuit saulinellam nomine: cū qua duas procreauit filias praxedem scilicet ac potentianam. Leo. ix.

Q asq; post vxoris sue obitum cuz omni castitate enutriuit; & nimio amore christianitatis omnē legem diuinam edocuit. Lum.

A tq; in tomo sua in loco vrbis qui dicitur in vico patricij ecclesiam construxit: & eam in titulo beati pastoris dedicauit. Le. v.

Q o igitur refuncto filie patrimonium omne diuisum vendentes pecunias pauperibus erogauerunt; & in virginitatis proposito deo famulantes perstiterunt. In ecclesia pre. Lectio. vi.

fata insuper pio papa consentiente atq; exhortante baptisterium construxerunt: vbi & earum vniuersa familia gentilitatis errore detenta salutaribus aquis regenerata est. Lectio septima.

Nec his iam non contente limitibus quinimmo & virtutibus in virtutes procedentes per sanctos presbyteros et clericos die noctuq; diuina celebrari misteria pluresq; alios frequenter baptizari procurabant. Leo. viij.

P ost multorum denique martyrum exhibitas veneraliter sepulturas aliasq; innumera deo grata preterea que dirimus per acta opera potentiana de terris ad christum migrauit quartodecimo calendas iunij. Sequentia sci euangelij. Simile est regnum celorum decem. & alia omnia quere in communi virginum ponendo alleluia loco iuuij. ¶ In sanctis martyribus

eustasio z sociis eius. Oratio.

DEus qui semper adiuuas seruos tuos in tribulationibus : z electos tuos de dispersione congregas : qui etiam beatum eustasium : z thropistem vxorem eius : z filios agapitum z thropistum : de dispersione aduenasti : z ad regni celestis gloriam vocasti : concede vt ex eorum oratione consociemur meritis eorum. Per. Passio sancti eustasij z sociorum eius. Lectio prima.

EUstasius cum vxore thespiste z filijs agapito z thropisto : rome sub hadriano principe passi sunt. ℟. Pretiosa in conspectu . et alia ieptem tempore paschali. Lectio secunda.

IN temporibus enim traiani imperatoris erat quidam magister militum nomine placidus : qui licet gentilis esset : operibus tamen misericordie et hospitalitatis assiduus : z iustitie intentus : oppressis subueniebat. Lcō. ij.

QUi vxor nobilis duos filios procreauit : quos ipsa mater propria educauit. Lectio quarta.

ERat autem strenuus ac potens in bello : z omnes barbari subiugabantur ab eo. Lectio quinta.

ET quia misericordie operibus insistebat : ad viam veritatis meruit illustrari. Lectio sexta.

QUadam die cum venationi insisteret : cunctis circa gregem ceruorum insistentibus militibus suis : ipse vnum ceteris maiorem in syluam vastiorem insecutus est. Lectio septima.

ET cum in quandam rupis altitudinem consendisset : z placidus vt eum caperet appropinquasset : inter cornua eius formam crucis fulgentem vt solem : et imaginem christi conspexit : territusque de equo ad terram cecidit. Lectio octaua.

CHristus vero per os cerui sicut olim per asinam balaam ei locutus est : dicens se esse christum quem ille ignorãs colebat. Homelia z euangeli. Ego sum vitis vos autem ℣. ix. lit. Sancti z iusti ℟. x. Filie hierusalem. ℟. xj. Vox exul. ℟. xij. Isti sunt sancti. Si autē de his sanctis fit post octauam pentecosten dicatur homel. z euangel. Cus audieritis. in fine z alia omnia vt in communi plurimorum martyr. CIn sancto cenobio episcopo e confessore.

PRopitiare que. Oratio. sumus domine famulis tuis : per beatissimi cenobij confessoris tui atque pontificis merita gloriosa : vt eius pia intercessione : ab omnibus protegamur aduersis . Per. Eodem die sancti vrbani pape z martyris. de quo fit sequenti die duode.

RESta cima lec. Oratio. QSumus omnipotẽs deus

vt qui beati vibani martyrio tui atq; pontificis solennia colimus: eius apud te intercessionibus adiuuemur. Per. ¶ Alia sancti Zenobii confessio. Lectio.j.

ZEnobius florentie ciuitatis indigena: non solum carnis origine nobilis: sed etiam mentis ingenuitate clarissimus extitit. ℟. 282 Beatus vir qui me. Lectio.ij.

APuerilibus enim annis: diuino se famulatui mancipauit: ita literarum studiosissimus enituerat: vt & validissimus christi miles esset futurus: i ipso quo dammodo sui tyrocinio demonstraret. ℟. De ore prudē. Lectio.iij.

OEnigz maturis moribus adornans adhuc acerbaz ætatem: de virtutibus ad virtutes insigniter ambulabat: vt non dubitem illum: in sion deum deorum feliciter visurum: qui viam diuinorum mandatorum tam celerrime decurrebat. ℟. 282 In diademate. Lectio quarta.

QUmque pueritie sue decurso tempore: peruenisset ad annos pubertatis: agnouit sagacissimus adolescens: non illo sui corporis tendere desideria: quo spiritus ardor properare cupiebat. ℟. 280 Pretiosa in conspectu. Lectio quinta.

SIc enim egregius intonat predicator: Caro concupiscit aduersus spiritum: spiritus autem aduersus carnem: et hec sibi inuicem aduersantur. Videamus igitur quid christi miles contra huiusmodi conflictum peregerit vt agnoscamus cum in huius stadio non in vacuum cucurrisse. Responsorium.

TTristitia. Lectio sexta. 280
Antis ergo carnem suam imedijo subiecit spiritui: vt diuino adiutus auxilio: corpori suo non subjaceret vt famulus: sed econtrario principaretur vt dño. Castitati dare igit operam: cum iob in debilitatibus fortissimo dicere poterat. ℟. Jn scto. Lectio.vij. 280

STatui in corde meo: vt ne cogitarem quidem de virgine: Nouerat enim tam diuinis apprime literis eruditus: pudicitie virtutem esse pre ceteris amplectendam: qua dilapsa virtutes reliquæ fundituus extirpantur. ℟.

SUnt perpetua. Lectio.vij. 281
Sed qz non valet ingens ardor extingui: cui lignorum pabula iugiter administrantur: et ventris tumor salutari depressus medicamine: cui dapes ei subtrahuntur: mortiferum calorem submini strantes: iccirco ieiunijs et vigilijs artus suos congruentissime castigabat. ℟. Docete filios. Homo 281
et euangel. Ego sum vitis vos autem. ℟. Candidi. Vidi ciuitatem. Sanctū et iustū, et Vox exul, Et iterum. De eo fit post octauas

pente. cũ ãgel. Sint hãbi, z alia ofa fiant ficut in nati. confessoꝝ pontificum continetur. Passio sancti vrbani pape z martyꝝ. Li.

VRbanus calisto pape successit: cuius tẽpore cum fuisset maxima persecutio in christianos: tandem alexander cuius mater nomie hamea christiana erat quam origenes conuerterat: imperium sumpsit. Lectio secũda.

IPsa igitur filium precibus maternis induxit vt a persecutione christianoꝝ cessaret: veruntamẽ almachius vrbis prefectus q beatam cecilĩa decollauerat in christianos crudeliter seuiebat. Liii.

SAnctum igitur vrbanum diligẽter inquiri fecit: z in quodã ãtro procurante carpasio quodam ministro cum tribus presbyteris z tribus diaconibus repertũ in carcerem mitti iussit. Lectio. iiij.

POst hoc coram seipsum adduci precepit: z q quinq; millia hominum cum sacrilega cecilia z illustribus viris tyburtio z valeriano sedurexat eidem obiecit: z thesauros cecilie requisiuit. Lectio. v.

QUi vrbanus: vt video plus te ad seuiendum in sanctos ducit cupiditas q̃ cultus deorum thesaurus cecilie per manus pauperum celos conscendit. Cuꝝ igitur sanctum vrbanum cũ socijs plũbatis cederent: z ipse nomen domini ihesu inuocaret; subito ideo prefectus ait: sapiens vult iste senex videri: z ideo ignota loquit. cum autez superari non possent: iterum in carcerem recluduntur: vbi tres tribunos ad se venientes cuꝝ custode carceris anolino sanctus vrbanus baptizauit. Lvi.

AUdito igitur q̃ anolinus christianus factus esset prefecto fisti tur: z sacrificare renuens decollatur: sanctus autem vrbanus cum socijs ad simulachꝝ ducit z thura imponere vrgetur: tunc orante sancto vrbano simulachrum cecidit et vigili duo sacerdotes qui ignẽ ministrabant occidit. Lvii.

MUnc grauissime laniant: z post hoc ad sacrificandum ducuntur: qui in ipsum idolum expuentes frontes cruce munierunt: z inuicem dato pacis osculo capitalem sententiam acceperunt sub alexãdro qui cepit circa annum domini ducentesimũ vicesimũ. Lviii.

SEd statim carpasius a demone arripit: z deos suos blasphemans et christianos inuitus magnificans a demone suffocatur: quod eius vxor in armenia videns cum filia sua lucina z tota familia a sancto fortunato presbytero baptisma suscepit: z post hoc sanctorum corpora honorifice sepelliit.

Nom. z euan. Vigilate z orate, qre in cõspectu ponetis aũt venturi dñi pascha li dicit dominꝰ E go sum vitis vera. ¶ In sancta 281

De petronilla virgine. Oco.

Reficat in nobis dñe semp sancte iucunditatis affectus: vt beate petronille veneranda festiuitas augeatur. Per. ¶ Incipit vita sancte petronille. Lcō.j.

Petronilla ego fuit filia beati petri apostoli que cum nimis speciosa esset & apud vrbem romam degens: voluntate patris se delectaret: discumbentibus secum discipulis: interrogauit eū petrus cur petronillā laborantem febribus iacere permitteret: qui omnes alios egros sanaret. Lectio.ij.

Cui petrus respondit q̄ sic ei expediret. Tamen ne impossibilitas eius sanitatis apud aliquos crederetur: iussit illam sanam surgere: & discumbentibus ministrare: quod & factum est. Lectio.iij.

Completo vero ministerio illaz ad grabatum suum iterum febricitantem remisit: vbi vero in oci cepit esse amore perfecta: non solum ipsa sanata est: sz plurib⁹ firmantibus ptulit sanitatem. Lcō.iij.

Quam propter eius speciositatem flaccus comes concupiscēs: ad eam cum militibus armatis accessit: vt eā vel violenter sibi pro rem assumeret. Lectio quinta.

Puella aūt eum redarguit: q̄ ad virginē inermē venit cū armatis. Dierumq̄ trium inducias petijt: atq̄ matronas honestas post triduū ad se mittēdas ordinauit: vt cum ipsis ad virum decenter associata accedere posset. Lcō.vj.

Quas cum ille pararet: virgo dñi vna cuz felicula virgine collactanea sua ieiunijs & orationib⁹ triduo occupari cepit. Tertio vero die ad eam sanctus presbyter nicomedes venit: qui eidem corpus domini obtulit. Lectio.vij.

Quo sumpto in lectulo suo se reclinauit: & inter manus matronarū que ad eā tā accesserant spīm emisit. pridie cal. Junij. Lectio.viij

Sicq̄ factum est vt mulieres q̄ misse fuerant: vt virginis nuptijs interessent: eiusdez sacras exequias celebrarent. Cuius corpus via ardeatina sepultū est. Dom. & cū. Simile est regnum celo. thxtum. & alia ola ꝛc in cōmuni vginus.

¶ In sancto viriano marty. cum sociis suis. Oratio.

Deus qui nos beator martyruz tuor: viriani faustini: & marcelliani: sociorumq̄ eor meritis & intercessione letificas: pcede propitius: vt q̄ eor bñficia poscimus: dono tue gratie psequamur. per. Passio sanctor viriani faustini marcelliani & sociorum. Lectio.j.

Imperatibus decij cesaris ma xima psecutione orta in christianos erat quidam vir rogatus nomine virianus eloquentissim⁹ ac in vniuersa mundana scientia valde eruditus. Rum. Dectio. & alia ꝛc ut retro pascha. Lcō.

Qui gentilium errore detentus audiens beatum iustinum presbyterum de christi nomine mira predicantem: ad eius pedes procidit: rogans ab illo baptismum suscipere. Lectio iij.

Hec videntes eius duo socij marcellianus t faustinus: ab eodē presbytero t simili perfundi gratia instantissime rogauerunt. R. iij.

Hunc igitur cepit eos iustinus presbyter singillatim circa articulos fidei interrogare eisq; se cuncta credere que sancta mater tenet ecclesia respondentibus sacri baptismatis gratiam ministrauit. Lectio quinta.

Hec audiens valerianus prefectus ad virianum epistolam direxit multa in illa de amicitia antiqua commemorans: sperabat eni eum sic a veritatis tramite in pristinos idoloꝝ errores reducere.

At illa recepta virianus R. vi. cum socijs suis ad pugnam viriliter se preparans valerianū adijt a quo primum comiter susceptus multis suasionibus ac pollicitationibus a christi amore diuelli non potuit. Lectio septima.

Post modum vero detenti sunt ac decio cesari presentati: a quo t promoto tuscie consulari hac lege traditi sunt vt si nollent dijs sacrificare eos viuere nullo pacto permitteret. Lectio octaua.

Qui in perusine ciuitatis foro pro tribunali sedens illos audiuit: ac tandem post plurimos cruciatus variaq; tormēta eos in fide veritate persistentes in quodam loco a dicta vrbe millario distante decollari fecit. Do. t ex. Ego sum vitis vera. cui sancto tpe paschali: Reliquo aute tempore homelia t euangelium. Attendite a fermento. quere in cō vrbe mar. Alia autez oia in cōi plurimorum mar. ℭ In scis marty. marcellino t petro. Oto.

Deus qui nos annua beatorum martyrum tuorum marcellini t petri solēnitate letificas: presta quesumus: vt quorum gaudemus meritis: prouocemur exemplis. Per. Paschio sancto. In ss̄ marcellini t petri. R. j.

Marcellinus presbyter t petrus exorcista rome martyrium passi sunt sub diocleciano imperatore agente iudice sereno. Rium. Pretiosa. t alia septem que sequuntur tempore paschali. R. iij.

Cum eni predictus petrus iubente prefato iudice cesus ab artemio in carcere detineretur: t ipsius artemij filia a demone vexaretur: t ob hoc a patre sepius plageretur. Dixit ei petrus q̄ si in chm crederet statim eius filia sanitatē reciperet. R. iij.

Qui artemius se mirari respondit: quo tetus petri filiam suam liberare posset: qui ipsum petrum t

carcere eripere non valeret. Lectio.
Addens q̄ si catenas in eo duplicaret cumq; deus suus de carcere educeret: omnino in ipsum crederet: si tamen filiam eius a demone liberaret. Lectio quinta.
Petrus vero eadem nocte se ad domum artemij venturum promisit. Artemius ergo domum rediens predicta omnia candide coniugi nunciauit. Lectio sexta.
Dicq; ambo ⁊ hiis ad inuicem colloquentes q̄ petrus ad eum venire posset: penitus credere non poterant. Lectio septima.
Cum autem clauso diei lumine nox supereminens tenebris mundum repleuisset subito affuit petrus candidis indutus: tenēs triū phū crucis in manu sua. Lectio octaua.
Hunc artemius cum vxore candida eius vestigijs prostrati: verū deum christum clamare ceperūt. Statimq; filia eorū paulina virgo ab immundo spū liberata est.
281 Dom. ⁊ cuā. Ego sum vitis vos autem. R. Sancti ⁊ iusti. R. Filie hier. R. Hos cuā. R. Isti sunt sancti. tēpore paschali. Reliquo añ tpe. Dom. ⁊ cuā. Descendens iesus. ⁊ alia oia q̄re in communi plurimorum martyrum.

In sanctis martyribus Laurentino ⁊ pgētino. Mio.
Omnipotens sempiterne deus da nobis q̄s sanctorum martyrum tuorum laurentini ⁊ pergentini precibus adiuuari: vt quorū festa colimus sentiamus auxilium. Per dō. Pasio sanctorum laurentini ⁊ pergentini. Ad.
Pergentinus ⁊ laurentinus fratres veterni nobiles ciuitatis arretine passi sunt sub persecutione decij cesaris in eode oppido. R. Deꝫ. ⁊ alia sp. sps pas. R. d. 280
Cum enim tyburtius consiliarius decij eandem vrbem ingressus esset: delati sunt ei predicti fratres: q̄ populum a deorum cultura separarent. Lectio tertia. 282
Qui illos aduocans: ⁊ primo q̄dem blanditijs multis hortari cepit: vt a christi predicatione desisterent. Et q̄ nobili progenie orti fuerant: eos tunc lenitate mollire cupiens dimisit. Lectio. viij.
Cum autem adhuc dei martyres constantius christum confiterentur: ⁊ pp̄lm a sacrificijs subtrahe rent exhortationibus suis: Iterū delati tyburtio tenti sunt. R.
Et cathomis leuati diutius fustibus cedi iubentur. Statimq; brachia ministrorum arefacta obstuperunt: sed orantibus sanctis eisdem restituta sunt. Lectio. vij.
Quo miraculo multi gentilium conuersi fuerunt ad dñm. Tunc iubente tyburtio sancti in carcere recluduntur: ⁊ per triduum sine cibo dimittuntur. Lectio. viij.
Post tres vō dies ang̃l⁹ dñi ad eos descendit: q̄ ⁊ celico pane refecit: to 2

tusque carcer nimia claritate refulsit. Custodes vero velut mortui obdormierunt. Lectio.viij.

Quinq; christiani qui nuper cū uersi fuerant cum sorore eorum pergentina ad sanctos visitādos eadem nocte venissent: carcerem apertum inuenientes: & custodes dormientes: ad sanctos ingressi sunt. Dom. & cū. Ego sum vitis vera, cum suis Ds tempore paschali. Reliquo autez tpe homel. z euangel' Loquente ihesu, & alibi ꝙ re in cōi plurimorum mar.

¶ In sanctis Justo & Clemente. Ad vesperas capitulum.

Eccli. 44 b

Hi sunt viri misericordie: quorum iustitie obliuionez non acceperunt: cum semine eorum permanent bona: hereditas sancta nepotes eorum. R. Panis oblatus.

70 Hym. O confessores ihu. ℣. Letamini in domino. Ad māt aſſ. O ꝙ felix est antonie ciuitatis populus: qui in tantorum patrum decoratur accessu. Oratio.

Adsit nobis domine quesumus: sanctorum tuorum iusti & clementis assidua protectio: vt quorum deuote peragimus solennitatem: eorum precibus subleuemur. Per. Inui. Regem cōfessorum dominum. Hym. O confessores. In j. noc. aſſ. Secus decursus aquarum plantauit vineā iustorum: sed in lege domini fuit

1 voluntas eorum. ℣. Beatus vir.

Ad. Tanq; aurū in fornace probauit electos dominus: & quasi holocausta accepit eos in eternum: ℣. Quare fre. Ad. Justus dominus & iustitiam dilexit: equitatem vidit vultus eius. ℣ In domino. Ad. Dabo sanctis meis locum nominatum in regno patris mei: dicit dominus. ℣. Dñe quis ha. Ad. Sanctis qui sunt in terra eius: mirificauit omnes voluntates meas inter illos. ℣. Conserua. Ad. Sancti qui sperant in domino: mutabunt fortitudinem: assument pennas: vt aquile volabunt: & non deficient. ℣. Domini est ter. ℣. Justorum anime.

1 4 4 5 8

¶ Incipit vita sanctorum Justi & Clementis. Lectio prima.

Honorem sancte & indiuidue trinitatis: loquendum est de duobus viris: qui laicaliter cōuersantes: pleni gratia spiritus sancti: tanq; perfecti magistri: mirabiliter vestigia sanctorum apostolorum secuti sunt. ℣. Duo filii olei: qui sunt ad ihesu: & illuminarie. Et suauissimi odoris aquilone fugato: christi aureole aromata germinarent. ℣. Hi sunt iustus & clemens: qui radijs diuini luminis: antoniam illustrarunt. Et. Lectio.ij.

Honestis moribus sacerdotes domini miranteꝫ: die ac nocte in dei laudibus perdurantes: vt veri & idonei agonisteꝫ: ambo germani

mani committentes: ad culmen veri honoris peruenire flagrabant. ℟. Tollite iugum meum super vos: dicit dominus: & discite: quia mitis sum: & humilis corde: Iugum enim meum suaue est: & onus meum leue. ℣. Et inuenietis requiem animabus vestris. Iugum. Lectio tertia.

QUi denique fratres: nihil carnale: nihil terrenum: concupiscentes: solum christum amantes: ex tota mentis intentione: celestia vnanimiter petentes: dilectionem dei & proximi predicantes: cum multis ad veram gloriam pertingere cupiebant. Eruentes a pena in christo credentes: seipsos coaeruabant ad premia. ℟. Dum steteritis ante reges & presides: nolite cogitare quomodo aut qd loquamini: Dabit enim vobis in illa hora qd loquamini. ℣. Non enim vos estis: q loquimini: sed spiritus patris vestri q loquitur in vobis. Da. Lectio. iij.

IDcirco perfecti sancti viri: nunc alios & confessione religionis opere commonentes: nunc alios & confessione ineffabilis sancte trinitatis informantes: nunc alios ad immensam beatitudinem veri luminis inuitantes: non cessabant implere verba vite: & predicare: redundantem catholice fidei fructum alacriter seminare. ℟. Qui cuncta quonie quondam a periculis liberastis: nobis apud dominum digne mini subuenire. Et vestris sanctis meritis: omnes mereamur regnare vobiscum. ℣. Sicut enim vulterranum populum: ab hereticа prauitate: & ab hostili protexistis impugnatione: ita nos ab imminentibus aduersis semper miniatis. Et. In. ij. nocte. ad. Justi autem in perpetuum viuent: Et apud dominum est merces eorum. ℟. Exultate in. Alle. Clamauerunt iusti: & dominus exaudiuit eos. ℣. Benedicam. Alle. Dominus virtutum nobiscum: susceptor noster deus iacob. ℟. Deus nostrum. Alle. Dedisti hereditatem timentibus nomen tuum dñe. ℣. Exaudi deus oratio. Alle. Justorum est enim regnum celorum: qui contempserunt vitam mundi: & peruenerunt ad premia regni: & lauerunt stolas suas in sanguine agni. ℟. Exaudi deus oratio. cum oraremus. Alle. Sint lumbi vestri precincti: & lucerne ardentes in manibus vestris. ℣. Bonum est. ℣. Justi autem in per. Lectio. v.

REcedebat igitur quotidie de illis gloriosa opinio: imitatrix virtutum: cupiens exercere pro corona labore. Igit cū ipe constantis imperatoris filij magni ꝓstantini arriani: arriana hereſis venenosas radices produceret: iam in partibus tuscie pullulabat. ℟.

Panis oblatus hostibus. Qui corda lata roborat: a viris sanctis benedict⁹ signoꝝ victorie insignit⁹: hostiū vires debilitat: eosq; penitus subneruat. ℣. In rabiem quidem guandali versi: mutuo se propijs gladijs perimebant: pace sumpto. Qui. Lectio. vj.

Hinc viri sancti iust⁹ et clemens: terreno timore nudi: catholice fidei feruore vestiti: veluti tyrones triumphantes: p medias acies: inter hostiles fremitus: inter hereticoꝝ gladios: esse ingerebāt: christi charitate feruentes: nil de morte trepidātes. ℟. Vidi coniunctos viros: habentes splendidas vestes: et angelus dñi locut⁹ est ad me dicēs. Isti sunt viri sancti: facti amici dei. ℣. Vidi angelū dei: volantes per medium celum: voce magna clamantem: et dicentem. Isti. ℣. vq.

Illud sez magnopere studēte: qō absq; hiudicio diuine virtutis nō subsisterēt: q prauo dogmate: ac nefanda impietate: gliam diuini cultus conabant euacuare: sanctam catholicam ecclesiā tali squalore taliq; spurcitia commaculare. ℟. Vidi ciuitatē sanctam hierlm: ornatam et compositā de ozatiōibus sanctorum. Et ibi cantant oēs sancti canticum nouum. ℣. Magnus dominus et laudabilis valde: in ciuitate dei nostri. Et. Lō. vij.

Sed diuina gratia largiente: complices arriane perfidie: nullo modo poterant: inseparabilem deitatem summe et indiuidue trinitatis pessundare: atq; inenarrabilem fontem irrigui vigoris perturbare: cum nemo valeat aliud ponere fundamentum: preter id quod positum est: qō est dominus iesus chīs. ℟. Isti sunt due olive: et duo candelabra lucentia ante deum. Quoꝝ splendor cūctas illustrat ecclesias. ℣. In diebus suis gloriam adepti sunt: et in temporibus istis habet⁹ in laudib⁹. Quoꝝ. Ad com. n. s. Gaudete iusti: et exultate: q; nomina vestra scripta sunt in celis. Cāt. Hos sanctos. ℟. Exultent iusti. Homel. euāg. Ec- 415
ce nos. Si de die fit post octa- 415
uā pentecē. Si vero ante homelie euangel. Ego sum vitis vera. 282
℟. Ria autē et alia omnia vt die p̄ 282
fixe sunt exceptis illis q; sunt dicenda vt fit tempore paschali. ℟.

Hec est vera fraternitas: q; nunq; potuit violari certamine: q; effuso sanguine: secuti sunt dominum: Contemnentes anlam regli: pervenerunt ad regna celestia. ℣. Ecce qꝫ bonum et qꝫ iocundum habitare fratres in vnū: Lō. ℟. Sancti mei qui in isto seculo certamen habuistis: Decertedem laborum ego reddam vobis. ℣. Venite benedicti patris

miti:percipite regnum. Merce.
21 ℟. Sint lumbi vestri precincti: t lucerne ardentes in manibus vestris: Et vos similes hominibus expectantibus dñm suum: quãdo reuertatur a nuptijs. ℣. Vigilate ergo: quia nescitis qua hora dominus vester venturus
22 sit. Et vos. ℟. Justus t clemens inclyti: regio munimine freti: sancto flamine induti. In tuba gedeonis: vulpes dissipant sanctos. ℣. Nulla sanctos frangunt discrimina: franguntq; hostes: fugantq; agmina. In laudibus antiphona. Sancti domini confessores iustus t clemens: lati caliter conuersantes: pleni gratia spiritus sancti: tanquam perfecti magistri: sanctorũ apostolo-
33 rum vestigia sunt secuti. ℣. Do
296 minus regnauit. Cap. Qui sunt.
70 ℟. Exultent in. Hym. Audite nam. ℣. Letamini. Ad ben. aſſi. O mira domini pietas: que sanctorum iusti t clementis patrocinijs: tuos defendis populos: te finis precibus exprecamur: vt ante tribunal iudicis: ab ipsis
296 adiuuemur. Glo. Adsit nobis. Ad. j. aña. Justi fulgebunt sicut sol in regno patris eorum: dicit dominus. Ad tertiam aſſi. Vos amici mei estis: si feceritis que precipio vobis: dicit dominus.
296 Cap. Qui sunt. ℣. Justor. Glo.
296 Adsit. Ad. vj. aſſi. Beati pacifici: beati mũdo corde: quoniam ipsi deũ videbunt. Cap. Fulge- 402
bunt iusti. ℣. Justi autem. Glo.

OMnipotens sempiterne deus: familiam tuam propitius respice: t sanctorum tuorum iusti t clementis assidua protectione custodi: t quam renouare dignatus es sacramẽtis: capaces 32
sancte nouitatis efficiant. Per. Ad. iij. aña. In patientia vestra: possidebitis animas vras. Cap.

IUsti aũt in ꝑpetũ viuent: Sapiẽ
t apud dominũ est merces 5 c
eorum: t cogitatio eorũ apud altissimum. ℣. Exultẽt iusti. Glo.

POpulum tuum quesumus domine: semper tuere sanctorum iusti t clementis intercessione: vt q olim vrbẽ antoniaz liberauerunt ab obsidione guandalorum: nos tuo munere protegant ab infestatione spirituũ malignorum. Per dñ. Ad. vj. aſſi. Elirgam. ℣. Dirit. Aſſi. Colle 40
cet eos. ℣. Lauda. Aſſi. Pre- 41
tiosa. ℣. Credidi. Aſſi. Lutea. 41
℣. In conuertendo. Cap. Qui 46
sunt. ℟. Justi autem. Hym. O 70
confessores. ℣. Leramini. Ad mgt aſſi. Angelice secretarie fcã t officina: vbi pr̃ fuerat tartaree legionis habitatio. Glo. Adsit.

℣ In hac mart. prio t scũ. Glo.

HAc nos domine q̃sumus: sanctorum martyrum tuorum primi t feliciani semp festa

sectari: quoꝝ suffrágijs: precíósis
suę bona sentiamus, per. Pas-
cho sanctorum primi & feliciani. L.i.

PRimus & felicianus mar-
tyres passi sunt in ciuitate
numętana: milliario quadragesimo
ab vrbe sub diocletiano & maxi-
miano augustis: preside quorum
promoto, ſ. Pretiosa, & alia
historia ſpe paschali. L.ij.

HIj cum essent in vrbe roma:
apud imperatores a tęplorꝝ ponti-
ficibꝰ accusant: qꝫ nisi eos sacri-
ficare fecerint: nulla a dño suis
rissa obtinere valebunt. L.iij.
Iussu igitur imperatorum cap-
ti: in carcere recluduntur: sed
ab ągelo soluti: post dies aliquot
iterum eisdem ꝓsentant. L.iiij.
QUos insserunt ad phanum
herculis adduci: & nisi sacrificarent: a militibus tormentis af-
fligi. Ducti igitur ad templum
cuꝫ immolare contemnerent: vir
gio diutius cesi sunt. Lectio.v.
Hunc imperatores: illos pro-
moto prefidi ciuitatis numenta-
ne tradiderunt acriter punien-
dos. Quos milites ferro vin-
ctos: iuxta forum ipsius oppidi
in carcere posuerūt. Lectio.vj.
Post dies do multos iussit ꝓs
eosdē sibi ꝓsentari: & sacrificare
ꝓnētes abinuicē separari. Dice-
batq; felicianꝰ: vt sue ꝓsulēs sene
ctuti dño immolaret. Lcō.vij.
QUi se annorum octuaginta cē
asserunt: & annos triginta cla-
psos ex quo veritatem agnouit:
vnde preelegerat deo vinere: qui
ipsum poterat de manibus pre-
fidis liberare. Lectio octaua.
QUem iussit promotus ad stipi
tem ligari: & clauos in manibus
eius ac pedibus affigi. Et cum le
to vultu persisteret mandato pre
fidis ibidem felicianus torquē-
tur. Horis & euangel. Ego sum
vitis vos autem. ℟. tr. Sancti &
iusti. ℟. r. Filie hierusalē. ℟. rj.
Dor exul. ℟. rij. Iusti sunt sancti.
tempore paschali: Reliquo autē
tempore. Horis & euangel. Cuꝫ
audieritis, & alia omnia quere i
communi plurimorum martyr.
CIn sancto barnaba apłō. Ad
vesp. Lap. Beatus homo. ℟.
In oēm terram. Hym. Exultet
ce. ℣. Annūciauerūt. Ad mgt
ffa. Cum steteritis ante. Sicut

DEus qui beatum barna-
bam apostolum tuis in pre
dicatione sociasti: ad eius nos q̄-
sumus tribue peruenire consor-
tium: cuius gloriosum celebra-
mus triumphum. Per. Si hoc
festum celebratur poſt octauā pē
tecō, omnia fiant sicut de vno a-
postolo Si aūt infra octo dies paschā
lem ad noc. & per tot. dies. Alla,
Et ꝓia paschalia dicantur. Et si
venerit infra octauā pentec. ij. fer.
post octauam celebret. CPas-
cho sancti barnabe apli. Lcō.ij.

280 284 402 74

IOannes igitur qui ꝛ marcus:famulus dñi iesu christi:discipulus vero sanctorum apostolorum pauli ꝛ barnabe ministrorum dei: opera que diuinitus vidit:ꝛ diligẽter cognouit:gradiendo.s.cum predictis sanctis apostolis:ꝛ famulando in ministerio eorum:omnibus fidelibus in christi ecclesia cõmorantibus: per gratiam dñi fideliter pando.
282 ℟. Beatus vir qui me. Lcõ.q. O enique cum essem ethnicus:ꝛ famulator idolorum:commorando.s.in ministerio cyrilli cuiusdam pontificis nefandissimi templi iouis:annuente gratia domini iesu christi:baptizatus sum p beatum paulum ꝛ barnabam:qui digni fuerũt vocatiõe dei in loco
282 q dr iconium. ℟. De ore. Lcõ. P ostq̃ vero sacrum baptismum suscepi:vidi in visione virũ splẽdidum atq; mirabilem:amictum stola candida:q dixit mihi: constãs esto ioãnes:ꝛ crede fiducialiter.
282 ℟. In diademate. Lcõ. Quoniam quidem amodo non ioannes : sed marcus:id est excelsus vocaberis : ꝛ gloriam excellentie tue vbiq; predicari : ꝛ glorificari oportet : pro eo scilicet quia tenebre que hactenus fuerunt in te : penitus effugate
191 sunt. ℟. Repleti sunt. Lcõ.v. Et data est tibi gratia ꝛ intellectus:vt cognoscas mysteria deomnipotentis. Terciendo itaq; hanc visionem:obstupui faceo. Et euigilans procidi ad pedes beati barnabe:ac seriatim illi omnia que a pdicto viro cognoui: pfrisus sum. ℟. Jam nõ. Lvi. 191
Interea beatus paulus non ibi erat:quando hec secreta dei:barnabe pandere studebam. Postquam vero idem beatus barnabas animaduertit diligenter nostram reuelationem:commonuit me dicens. Precaue diligenter: ꝛ pone custodiam ori tuo:ne alicui virtutem mysterij quod vidisti asseras. ℟. Disciplinam ꝛ. 191
Jam ꝛ mihi fi... Lectio.vij. militer hac nocte apparuit dominus christus dicens. Constans esto barnaba credendo certissime quoniam pro sancta eruotione qua reliquisti animam tuam:pro nomine meo persteuerando:premia eterna percipies. ℟. Ite 191
in orbem. Lectio octaua. 8
Jtamen conuoca ioannem ministrum:quoniam quidem ꝛ ipse similiter vidit quedaz mysteria. Interim conferua omnia q̃ vidisti:quia veniet tempus : quando manifestius appareas. Hãc commonitionem ab illo percipiẽs: commorati sumus in predicta iconio per dies aliquot. ℟. Lo 191
quebantur varijs. ℟. nota q̃ ꝛ dicit festũ celebrat ista dies pa. sch̃ales dicant. horis. ꝛ euangel.

281 Ego sum vi. ℣. ix. Spūs sctūs
291 replebit. ℣. x. Aduenit ignis.
292 ℣. xi. Apparuerūt. ℣. xij. Spi-
292 ritus sanctus procedens. Si au-
292 tem post octauam penteco. vene-
rit; dicantur homel. & euangel.
400 Designauit dominus. quere in
cōmuni euangelistarum ℣ia cūt
& alia omnia in cōi vnius apli.

¶ In sanctis mar. basilide: ci-
rino nabore: & naçario. Sancto.

Sanctorum martyrum basilidis cirini naboris & naçarij: quorum hodie natalitia nobis votiua re-
splendeant: & quod illis contigit
291 excellētia sempiterna: fructibus
nos deuotionis accrescat. Per.
Oratio sanctorum basilidis cirini naboris & naçarij. Lectio. j.

Cum persecutio paganorū
per totū orbē christianos af-
fligeret fuit aurelianus crude-
lissimus tyrannus sanctos dei ba-
291 silidem cirinum naborem & na-
280 çariū coram se psentari. ℣. Pre-
tiosa. & alia septem. ℣. y.

Quos dum nec pollicita-
tionibus nec minis videret a ve-
ritate fidei christi posse auertere
in basilidem primum seuiens aut
ministris suis. Lectio tertia.
Grauioribus tormentis basi-
lidem afficite: & tandiu plumba-
291 tis contundite quoadusq; deos
blasphemare desistat. Robustis-
simus vero miles christi dum ta-
lia pateretur ait. Lectio. iiij.

O stipula ignis eterni ego pō
glia eterna libenter tolero tor-
menta tua: & quāto grauioribus
penis afficior tanto beatiorēs me
esse indubitanter teneo. Lectio. v.
His atq; similibus verbis audi
tis tyrānus amplioti furore fu-
census frustra videns in basilidē
exerceri tormenta caput illius p
lictorem amputari ꝓbere iussit:
quod & factum est. Lectio. vi.
Postmodū vero ꝛ carcere edu
cros cirinum naborē & naçariū
suosq; conspectui presentatos in-
terrogauit dicēs: quid cogitastis
circa salutem vestram? Lectio. vij.
Sancti vero dixerunt salus no-
stra christus est in quē speramus
q; eripiet nos ab omni malo ad
gloriāq; suā celeste in regnū p-
ducet sine fine mānros. ℣. viij.
Videns ergo aurelianus nec
illos posse per tormenta a christi
fide separari: capitalē similiter in
eos tulit sententiā: & per minis-
tros diaboli implera sine mora
fuit. Homi. & euāg. Ego sum vi-
tis vā, cuy⁹ fructus ꝓbēs: tempore pa
schali: Reliquo aūt tpe homi. & euange. Videte ne qs. & alia om
nia ꝛ in cōi plurimorum mar.

¶ In festo antonij & padua. Sto.

Ecclesiam tuam deus beati
antonij confessoris tui so-
lēnitas votiua letificet vt spūalib⁹ semp muniat auxilijs: & gau-
diis pītui mereat eternis. Per.

De sancto antonio confessore ordinis minorum. Lectio. j.

Antonius cōfessor ordinis minorum ex vlyssbona ciuitate hyspanie natus a pueritia sua in baptismo fernandus appellatus est. Hic primo fuit canonicus regularis ordinis sancti augustini in eadem ciuitate. Deinde audiēs qualiter quidam fratres minores apud marochiū a saracenis passi fuerant: ad martyrium animatus z patris sui licentia ordinem fratrum minorum ingressus est: promissione sibi a fratribus facta: q̄ marochium ad terram saracenorum mitteretur. Lectio secunda.

Qui iuxta promissionem ad ipsam terram missus: quia z ipse grus aliud accreuerat: regressus est: martyr solo desiderio factus. Deinde ad generale capitulum assisium tendens fratri gratiano qui rōmandiole minister erat: se contulit: a quo in eremum montis pauli missus: vt petijt solitarie ibidem permanens contemplationi vacabat. Lectio. iij.

Post hec in loco inlio cōsistens a ministro loci predicare iussus: dum se imperitum predicationis excusaret compulsus omnino p obedientiam verbum dei super quoscunq; doctos elegāter proposuit. Sicq; cepit officium predicandi suscepit. Lectio. iiij.

Cum die quadam de cruce domini predicaret: pissus est in aere sanctus franciscus adhuc in carne degens longe tamen positus: quasi predicationem antonij gestibus laudabiliter commendāns. Anno autem vno ante eius obitum generali obtenta licentia predicandi vbicunque vellet: paduam venit: annoq; integro predicationi z confessionum audientie solicite vacauit. Lcō. v.

Multis quoque ibi miraculis claruit. Nam cuj quidam ei cōfessus esset q̄ patrem suum calce percussisset: z sanctus ei ad terrorem dixisset: q̄ deus ille dignus erat: vt abscideretur: iuuenisq; simplex domum reuersus pedem sibi abscidisset: orante sancto pedi restitutus est. Post hec cum tempore messis homines circa messem occuparētur: quietis gratia ex vrbe discedens: venit ad campum sancti petri: vbi z egrotare cepit: z langore nimio pressus: timens fratrum illorum grauamen: curru se imponi fecit: vt ad locum padue veniret. Lvj.

Cum aūt iuxta ciuitatē esset: rogatus a quodā fratre vinoto diuertit ad locum celle iuxta locum: pauperē dñarū: vbi diebus aliquibus decumbens: dum sacra mysteria sumpsisset: apparente sibi christo cumq; confortante hyemnū. O gloriosa domina alta voce

decantauit. Quo finito spiritum in pace emisit idibus iunij anno domini .M.ccxxxj. Cuius transitus cum adhuc ipsis fratribus ignotus esset populus vndique concurrebat: et sanctum patrem defunctum esse clamabat. L. vij.

Et cum esset questio de funere inter ciues: eo q alij hic alij ibi eum tumulari volebant: occasione ipsa quinque diebus corpus inhumatum remansit: nec vlla exinde corruptio subsecuta est: aut fetor exhalauit: cum tamen calor immensus esset: vtpote in mio mense. Lectio octaua.

Tandem omnium voluntate in loco principali fratrum sancte marie de padua honorifice reconditum est: omnibus egris qui ad eius loculum accedebant per ipsos quinque dies quocunq; langore sanatis: vbi et quiescit adhuc miraculis pollens. Domine. Ha. et euangelium. Ecce nos reliquimus omnia. Et alia omnia vide quere in communi confessorum non pontificum. ¶ De sancto basilio ponti. et cfess. Oratio.

Deus qui venerenda beati basilij confessoris tui atq; pontificis solennitate: huius diei consecrasti gaudia: presta vt supplicatio eius: nobis obtineat veniam peccatorum: cuius spiritus hodie ad perpetua transiuit gloriam. Per. ¶ Incipit vita sancti basilij episcopi et confessoris.

Basilius ep̃s et doctor grecorum: de cesarea cappadocie oriundus: septenis a parentibus studijs philosophie traditus: studuit apud athenas: cum gregorio naçãzeno: et iuliano et libanio in doctrinis grecis. L. ij.

Quibus in scripturis illis ad sensum suum creatore inuenire non posset: eidem nocte oranti gdam splendor illuxit: et induxit eum ad perlustrandũ totius religionis scripturam. Lectio. iij.

Profectusq; in egyptum: sacrarum literarum studiose exercitatus: iam mente christianus: reuersus in greciam: multis philosophie viam salutis ostendit. Lectio iij.

Inter quos eubolum precoptorem suum disputando redarguit: Cũ quo triduo sine cibo continue pmanẽs: secumq; de diuinis conferens: eum conuertit. L. v.

Qui oibus suis p chio erogatis: venerũt antiochiam: vbi et libanio sophiste et discipulis eius christum predicauerunt. L. vj.

Inde veniẽtes hierlm ep̃o matrimino baptismum petierũt: q eos secum duxit ad iordanẽ. L. vij.

Dumq; basilius signum fidei a deo peteret: venit super eos lux immensa sicut fulgur: et columba ex fulgure descendens turbauit aquam: et auolauit. Lectio. viij.

Ibiq; baptizati antiochiam re-

uersi sunt: vbi sub meletio eſo basili⁹ diacon⁹ ordinat. Deinde venerūt cesereaz. Verſ. t cuſg.

Vigilate qz. R. ij. Iſte eſt qui ani. cē. oia qre in cōſeſſ. pontī. t voc. ℂ In scio marty. vito t modesto atque crescentia. Sio.

OMne clerice me q̄s dñe: sanctis vito t modesto atq; crescētia itercedētibus: supba nō sapere: ſz tibi placita humilitate: ꝓficere: vt pterua despiciens: q̄cūqz matura sunt: libera exerceat charitate. per. Pallio sanctoꝝ viti modesti t crescentie. R. cō. ſ.

QUitus modestus t crescentia martyres: sub diocletiano imperatore in sicilia martyrio claruerunt. Lectio sc̄da.

Qui vit⁹ ex lucania puincia nobili ꝓgenie: pie hyla senatore ꝓgenit⁹ septio etatis sue anno ad martyrij palmaz peruenit. R. iō.

Q ū enim pater eius idola coleret: t vitus christum adoraret: ſe, pius cum pater verberabat: eo q̄ idola colere nolebat. R. cō. ſic.

Demū pſ illū modesto eius nutritori tradidit: vt ei suadaret: q̄, tenus deos colere studeret. R. v.

Qui apparens angelus ipsum confortauit: t adhuc puerum ad coronā martyrij animauit. Qui t in christi nomine miracula patrare cepit: t multos a diuersis langoribus sanauit. R. cō. vj.

Quod audiens valerianus pfectus: puerū accersiuit: t sacrificare nolentē: catbomis cedi iuſſit. Brachia autem t manus verberantiā subito arruerunt. R. vij. P. refectus quoq; manuz amisit: p quo tamen virtus ostendit: t pristino sanitatē pcepit. Prefectus ergo puerum patri tradidit: t vt ipsum coriperet ꝓsuasit. R. viij. Hunc pater vitum in domum ducens: diuersis muscicorum generibus: et puellarum lusibus: aliisq; delitiarum generibus: mutare animū pueri satagebat: Domesl. t euangel. Cuz audiret⁹, t alia omnia quere in communi plurimorum marty. ℂ In sanctis martyribus marcelliano et marco. Cō magnificat antipho. Clarissimis quotidie viris marcelliano et marco suadebat: seculi blandimenta respuere: t momentanea tormentorum genera non timere. Oratio.

Sanctorum tuoꝝ nos domine marci t marcelliani natalitia meantur: quia tanto fiducialius tuo nomini supplicamus: quanto frequentius martyrum benedictionibus ꝓmouemur. Pallio sanctoꝝ marcelliani t marci. R. ſ.

MArcus t marcellianus fratres: rome sub diocletiano imperatore passi sunt: agente fabiano vrbis prefecto. Hi nobili genere orti: tranquillini et martie filij fuerunt. Lectio.

Q ui cum prō fide christi diebus pluribus in carcere tēti fuissent: data sententia sup eos a chromatio vrbis profecto accollari inbēmur: si infra dies triginta dijs sacrificare renuissent. Lectio.vj.

Interimq; dati sunt in custodiā pmiscrinio noie nicostrato. Ad quos parentes t vxores cū filijs t affinibus aduenerunt. Lvij.

Q ui lachrymosis' pcibus alios inuenū emollire satagebāt: qtenus tpalē euadētes mortē precepti impialibus osentirēt. Lv.

Q uos btūs sebastianus sua hortatiōe ad martyriū aiauit. Qui t ipsum nicostratum cū uxore: t parentes marci t marcelliani ad christum conuertit. Lectio.vi.

Q chromatiū quoq; vrbis prefectū cum filio tyburtio sua doctrina salutifera ad fidem adduxit: Sicq; factuz est vt diocletianus chromatiū vrbis pfectū dignita te priuatū in exiliū mitteret: t fabianum eidē surrogaret. Lvij.

Q ui marcū t marcellianū sacrificare nolētes in carcerē diebus plurib⁹ vinctos detinuit. Demum eductos ad stipitē ligari: t cōuulsos acutis pfigi iussit. Lviij.

Q uz aūt transisset vnus dies t vna nox: t illi psallentes christū laudarēt pcepit illos pfectus lanceis p latera trāsfigi. Sicq; cum corona martyriū ad sydera regna migrarunt. Scōm matthēū.

In illo tpe. Dixit ihesus discipulis suis. Cū venerit filius hominis in maiestate sua. t rel. Homelia beati hieronymi. Lxx.

Omin⁹ noster iesus christus: qui pro nobis homo factus est: quē iudei tanq; hominem contempserunt: t deum credere nolucrunt: ipse oēs gentes resuscitaturus est: t iudicaturus vnūquēq; scōm opera sua. Lxj.

Nunc videbunt eū oēs gentes: sed non oēs equaliter cum videbunt: qz alij ad penā: alij ad gloriā t requiem sempiternā. Lxij.

Congregabunt enim aī eum oēs gentes q̄ ab initio seculi vsq; in finem ſterūt: t separabit eos ab inuicem: sicut pastor segregat oues ab edis. Lectio duodecia.

Ipse enim dominus noster qui nouit corda t opera hominū: statuet oues qdē id est iustos a dextris: edos autem id est peccatores a sinistris. Scōm matthēū. 25 c

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Cum venerit filius hominis in maiestate sua: t omnes angeli cum eo: tunc sedebit super sedem maiestatis suę. Et congregabuntur ante eū omnes gētes: t separabit eos ab inuicem: sicut segregat pastor oues ab edis: t statuet oues qdē a dextris: edos aūt a sinistris. Tūc dicet rex his q̄ a dextris eius erūt. Uenite benedicti pris mei: pos-

fidere parati vobis regnū a pstitutione mūdi: esurivi enim: et dedistis mihi manducare. Sitivi et dedistis mihi bibere: hospes eram: et collegistis me: nudus eram et cooperuistis me. Infirmus: et visitastis me. In carcere eram et venistis ad me: Tunc respondebunt iusti dicentes: dñe qñ te vidimus esurientem: et pavimus te: sitientē: et dedimus tibi potū? Qñ autē te vidimus hospitē: et collegimus te? aut nudū: et cooperuimus te? Aut qñ te vidim⁹ infirmū: aut in carcere: et venimus ad te? Et rndens rex dicet illis: amen dico vobis: quādiu fecistis uni de hijs fribꝰ meis minimis: mihi fecistis: Tūc dicet et his q a sinistris erunt: Discedite a me maledicti in ignem eternū: q paratus est diabolo et angelis eius: Esurivi enim: et non dedistis mihi manducare: Sitivi: et nō dedistis mihi potum: Hospes eram et non collegistis me: nudus: et nō cooperuistis me: Infirmus: et in carcere: et non visitastis me. Tūc respondebunt et ipsi dicentes: dñe qñ te vidimus esurientes: aut sitientē: aut hospitē: aut nudū: aut infirmū: vel in carcere: et non ministravimus tibi? Tūc respondebit illis dicens: Amē dico vobis: qdiu non fecistis uni de minoribus his: nec mihi fecistis: Et ibunt hi in supplicium eternum: Justi autem in vitam eternam, ola q

hic deficiūt q̄re i cōi plurimoꝝ martyrū. Ad hū. ali. Sebastianus dixit marcelliano et marco: non vos seducant blandimenta mulierū, ℭ In solēnitate scissimi patris nri Romualdi abbatis et pfessoris: in vtroq; vesp. iuj. alie primi noc. ps. de pfesso. non ponti. Cap. Beatus vir qui tim. ℟. Sancte romualde. ℣. O sancte ro. Ave. Te romualde. ℣. Ora pro nobis beate. Ad magnificat ant. O aureum romualdi seculum: quod etsi tormenta persecutorum non noverat: ipontaneo tamen martyrio non carebat. Oratio.

O Deus qui famulum tuū romualdum abbatem: spretis caducis gaudijs huius vite: ad confessionis gloriam sublimasti: fac nos quesumus ipsius meritis: ab huius mūdi onere leviatos: ad celestia omni tempore anhelare. Per. In mitatio. Collaudemus regem regum dominum. Cui romualdus gloriosus anhelanter adhesit, Psalmus. Venite. Hymnus. Ordinis. In j. noct. alia Hic erat pater nomine sergius: mundo vehementer intentus, et omnino secularibus negocijs implicatus. ℣. Beatus. Alia. Romualdus autem: post patris correctionem: in palude classis: cellam figens: in loco vbi pōs patri dicitur: habitavit. Psalmus

1 Ave 7 1 4 Ave 7 1 Hymnus 33 Ordinis 7 1 1

1 Quare fre. Ant. Cum oi reside rio gestabat in corde: virtutibus t mandatis dñicis obedire. ℟. Cū inuo. Ant. Mens itaq; ei⁹ celitus inspirata: iā diuinabat in amore: qđ impleturus erat post 2 modū in opere. ℟. Verba. Ant. Ab ipso puericie sue flore: totus cepit esse dominicus: tot⁹ dei. ℟. Dñe dño. Ant. Vigilias vero tē perate: t cum magna discretione 3 faciendas maxime suadebat. ℟. In dño cō. ℣. Amauit. ℂ Incipit vita. s. romualdi abbatis. Lc.

ROmualdus igitur ravenne ciuitate oriundus: ex illustrissima ducū fuit stirpe prog enit⁹. Qui cum iam in adolescentiam peruenisset: cepit in peccato carnis proclivis existere: quo videlicet vitio: nulla etas impugnare homines: p̄sertim diuites: vehemētius solet. Mente tamen deo deuotus: frequenter contra se magnum aliquid proponebat. ℟. Vir vite venerabilis: magis elegit vitam monasticā ducere beatissimus romualdus. Quam in tumultibus seculi manere. ℣. Desiderabat quippe animam suam saluam facere: atq; deo famulari.

NAm in. Lectio sc̄a. Am et siquando se ad studium venationis accingeret: vbicunq; per syluas amenum locum reperire poterat mox se ad eremi desiderium eius animo accēdebat: dicens intra se. O q̄ bene potuerant eremite in his nemorum recessibus habitare: q̄ congrue possent hic ab omni seculari strepitus perturbatione quiescere. ℟. Romualdus chr̄i cōfessor: siqñ ad studium venationis se accingeret: vbicunque per syluas amenum locū inuenire poterat. Mox se ad eremi desiderium accendebat. ℣. Mente tñ deo deuotus: frequenter contra se magnum aligd proponebat. Mox. Lc.

ET ita mens eius celitus inspirata: iam diuinabatur in amore: quod impleturꝰ erat post modum in opere. Huic erat pater nomine sergius: mundo vehementer intentus: t omnino secularibus negocijs implicatus. ℟. Confessor beatissimus dicebat intra se: o q̄ bene poterant eremite In his nemoꝝ recessibus habitare. ℣. Quam ꝓgrue possent hic ab oi seculari strepitus perturbatione quiescere. In. Lc.

QUi dum aduersus quendā propinquum suum: ex ortis simultatibus ꝓ possessione prati: inimicitias exerceret: videns filium suum romualdum: in contentione mollescere: crimenq; fratricidij medullitus formidare: minari cepit exheredem facere: si in eadem dimtius sententia permaneret. ℟. Sancte romualde chr̄isti confessor: audi rogantes seruum

lõs. Et impetratam celitus: tu de fer indulgentiam. ℣. O sancte romualde: sydus aureum: domini gratia: seruorum preces solita su scipe clementia. Et. In. ū. noct. añia. Ijs itaq; loco credentibus: cõstructis cellulis: illic habitare cum suis discipulis vir venerabi- 4 lis cepit. ℟. Dñe qo. Añi. Re gebat ergo monachos: sub distri cta regule disciplina: neq; alicui 7 declinare impune licebat. ℟. Do mine in vir. Añia. Ex aqua vero vnde manus eius abluebantur: plures lãguidi sepe restituti sunt 8 sanitati. ℟. Dñi est. Añi. Qua dragesimali quidem tempore: ni si necessitate ieuitabili cogeret: in 21 cella iugiter morabatur. ℟. Exau di deus oratio. Añia. Egregius iste confessor: iugiter exempla bo norum operum: suis & se fratrib⁹ 21 impendebat. ℟. Te decet. Añi. Vere angelus dei: vere propheta sanctus: & lux magna occulta in finibus nostris apparuit. ℟. Bo 32 num est. ℟. Justum. Lectio. v.

QUid plura? Tandé vtreq; inimicantiũ partes: ex vi be ad litis materiaz prouunt: ar ma corripiunt: bellum sociale cõ mittunt. Et dum quominus hinc inde pugnatur: repẽte manu fer gij inimicus occiditur. ℟. Bo nestus autem tunc rauẽne archie piscopalem cathedraz obtinebat. Hunc romualdus sanctissimus impiger adijt: eiq; omne sui cor dis desiderium patefecit. ℣. Ere tauit cor meum verbum bonum: dico ego opa mea regi. Hũc. I. vj.

ROmualdus autez: licet nul lum peremptę vulnus in fixerit: quia tamen interfuit pe nitentiam tanti reatus accepit. Horaq; ad classense monasteriũ beati apollinaris: more homicida rum: diebus quadraginta pmã surus in luctibus: properauit. ℟. Cenobite itaq; classensi: huius suffultus patrocinio: beatę romual dum intrepida securitate suscipi unt. Eiq; sancte conuersationis habitum tradunt. ℣. In eo igi tur monasterio: triennium fere transegit. Eiq;. Lectio. vij.

ILlic autem districta se peni tentia iugiter macerans: cepit cũ quodam conuerso quotidianum habere colloquium: a quo etiam iurta mediocritatem sensus: bo ne exhortationis audiebat sepe cõ silium. ℟. Vigilijs & orationibus insistens iugiter hic gloriosissim⁹ christi minister. Semper pro pos se precepta domini adimplebat. ℣. Carnis sue mortificationem procurabat attente: secularibus pompis omissis. Semper. ℟. viij.

QUem cum conuersio quo tidie admoneret: vt secula rem vitam oino postponeret: & ad sancte conuersationis ordinẽ festi naret: sed ad hoc mentẽ eius hu-

miliare nullatenus posset: aliquā do inter cetera velut gratulabū dus intulit: dicens. Si tibi ingt ego btiñ apollinarem copali spē: ita vt eum manifeste videre pos sis ostēdero: qd a te premij repor tabo? ℟. Erat hic christi confes sor profecto fide p̄clarus: in ēu tibus gratiosus: hospitalitate pre cipuus. Fratribus quoq; suis p ficiebat verbo pariter ⁊ exēplo. ℣. Bonis semper operibus insi stebat: nocte ac die domino famu lando. Fratribus. Ad cant. ańa. Canonum librum mihi afferte: ⁊ vtrum vera sint que dico: vestris attestātibus paginis cōprobare.

59 Cant. O os sancti. ℣. Justus vt. 415 Domcl. ⁊ cuā. Ecce nos. ⁊ alia ois q̄ hic deficiūt ḡre in cōi ꝓfe. 9 uó pōt. ℟. Jā miles christi assue to bello robustior: studebat quo tidie de virtute proficere in vir tutem: ⁊ semper semetipso fortior Nullas iam poterat enervati ho stio insidias formidare. ℣. Sepe se in figuris ethiopum: sepe se per diuersorum aialium species osten 10 debat. Nul. ℟. Tribus vero an nis ipse ⁊ soalines grandenicus: sarculis terram frangentes: ⁊ tri ticum seminantes. Et manuū sua rum labore vixerunt. ℣. Qui ni mirū dū agricultūrā exercebant: pondus tenuū duplicabant. Et. 11 ℟. Pulchra facie ⁊ alacri vultu ble romualde; ecce oues tue ad te deuota mente concurrunt: q̄s domino acquisisti. Deprecare pa ſtor bone pro eis iesum christum. ℣. Ut digni efficiamur promissio nibus eius. De. ℟. Jacebat bea 12 tissimus romualdus velut negle cta margarita: in summi postmo dum erarium regis honorifice re ponenda. Himirum qui sic obijt vt prediit: sic transiit vt speraū uit. ℣. Nunc igitur inter vivos celestis hierusalem lapides rutilat: cum ignitis beatorum spiri tuum turmis exultat. Himirum. In lau. añ. In matutinis laudi bus semper astabat altissimo: alijs diuinis officijs non remissus. ℣. Dominus re. ⁊c. Cap. Beatus 33 vir qui suffert. ℟. Justum deduxit. Hym. Sacratum diem. ℣. 71 Ora pro nobis. Ad bñ dic añ. Ora pro nobis inclyte pater dominū iesum christum: vt ipse sua gratia nos locet aula celica. Ore. Deus 302 qui famulum. Ad. j. añ. Ad cui tandem vero propriam laudem: ⁊ ludum finxit: ⁊ socios quesiuit. Ad. ij. ańa. Marinus quidem gaudebat beato romualdo esse de notus: cui ipse nuper fuerat pre latus. Capim. Beatus vir qui 114 suffert. ℣. Amauit. Oratio. De 302 us qui famulum. Ad sextam añ. Regem celorum dominum col laudemus: qui nos iugiter guber nat ⁊ saluat. Capitulum. Bea 410 tus vir qui in sapientia. ℣. Ju.

Ostum deduxit. Oratio.
Omnipotens sempiterne deus: cui cuncta famulantur elementa: intercedente beato romualdo confessore tuo: exaudi propitius orationem nostram: et tribue nobis misericordiam tuam: ut quæcunq; precipis vt agamus: ipse adiuuet vt implere possimus. p. Ad nonam ah. Gratias agimus tibi omnipotens deus qui religionem nostram splendore tanti syderis illustrare dignatus es.
4 16 Capitulum. Beatus vir qui inuen. ℣. Justus vt. Oratio.
Deus qui beatum romualdum: propheticо imbutum spiritu: in ipsius vita et post ipsam: plurimis eximijs miraculis decorasti: concede nobis quesumus: ipso intercedente: sic syncere tuam intelligere veritatem: et perfecte diligere bonitatem: vt tibi per hoc possimus in celestibus sociari. Per. Ad vesperas vt ā in vig.
414 Cap. Beatus vir qui suffert. ℣.
71 Amauit eum. Hym. Te romualde. ℣. Ora pro nobis. Ad mag. an. Hodie celestia regna petijt beatus romualdus: hodie cum angelis exultat in celis: qui vitam angelicam duxit in terris: gaudeamus itaque: et collaudemus dominum.
302 Oratio. Deus qui famulum tuum. Infra octa. sc̃i romualdi. Inuit. Regem confessо.
71 Hym. Ordinis auctor. In ipso ciuitate. All. Romualdus autem. Ali. Cum omni. Alio. Deus itaque. et alt. ab ipso est p.f. sec.

℣. Amauit. Lectio brevis.
Benedictio domini super eccl. caput iusti: ideo dedit illi hereditatem: et diuisit ei partem in mi 45. et bubus duodecim: et inuenit gratiam in conspectu omnis carnis. Magnificauit eum in timore inimicorum: et in verbis suis monstra placauit. Glorificauit illum in conspectu regum: et ostendit illi gloriam suam. Tu autem. ℟. Justum deduxit dominus. ℣. Et. Cap. ad noc. ℣. Oratio, vt dictum est ad vj. In laudi. et per horas diei omnia fiant vt in festo ipsius: nisi q̃ ad vesperum dicatur p̃ per p̃ hec sola alia. Huic erat. Ad magnificat antiphona. De supra die celestia. In octaua autem ipsius omnia dicantur per ordinem: sicut in die festo. Et si dominica dies in octaua occurrerit: fiat commemoratio de dominica: et reliqua omnia de octaua. Si autem infra octauam dominica venerit: fiat commemoratio de sancto: reliqua de dominica. ¶ Sequitur pro sanctis Vernasio: et prothasio. Ad magnificat antiphona. Hec est vera fraternitas.

℣. Mirabilis. Oratio.
Martyrum tuorum nos domine gemanij et prothasij festo beata cōmuniat: et fragilitati nre

presidium dignanter exoret. per.

Psalmus scōr gervasii t prothasii. L.j.

Ambrosius seruus christi: fratribus per omnes italiā: in dño eternam salutem. In diuinis voluminibus reus subscribitur: qui nō studuerit dare gratis: quod ipse gratis acceperit. L.q.

Quicquid enim domini ecclesie profuturum erat: subtraxisse arguitur: qui noluerit tradere omnibus: quod ipse acceperit non celandum. Lectio tertia.

Unde t psalmigraphus vaticinauit dicens. Justitiaz tuam non abscondi in corde meo: veritatez tuam t salutare tuum dixi. Non celaui mīam tuam t veritatem tuam a synagoga multa. Lcō. nū.

Et pro hoc opere: quasi vicissitudinem a deo postulans adiecit. Tu autem domine ne longe facias auxilium tuum a me. Quasi deo diceret. Sicut ego feci alios misericordiam inuenire: ita t ipse non patiaris longe fieri miseri cordias tuas a me. Lectio quarta.

Aperiamus ergo cur ista premiserimus: vt vestros animos: qui pie de deo sentitis t creditis: de inuentione sanctorum corporum ad letitiam inuitemus. Lectio sexta.

In diebus transactis nuper quadragesime: cum dominus mihi donasset: vt ieiunantium t orantium me faceret esse participem: in oratione positum: ita me somnus oppressit: vt nec vigilans aperte: nec dormiens integre: viderem: apertis oculis mecum duos iuuenes ephebos vestibus candidissimis ideſt collobio indutos: caligulis calciatos: manibus extensis orantes. Lectio septima.

Nullam quidem grauedinem patiens: loqui cum eis non poteram: sed q: vt dixi paro in me somni incumbebat: qui me ad eorum interrogationem verbum proferre non sineret. Plane autem mihi euigilanti: visio eorum elapsa est. Lectio octaua.

Unde factum est: vt rogarem domini misericordiam: vt si iudificatio demonum esset: abscederet. Si vero esset veritas: plenius appareret. Ad impetrandum vero que poscebam a domino: augmentaui ieiunium. Dorm. t cui Mec 404
mando vobis. t alia ofa quere in cōi plurimos: mar. t post ofo. nē in lau. t in h. vel. fiat cōme. de sancto romualdo. In sanctis de cem millibus marty. Oratio.

Deus qui ad imitandū sancte passionis tue exemplū decem milia martyrum crucem subire fecisti. Cōcede propitius vt qui eorum solennia colimus: remedia passionis tue consequamur. Qui vivis t regnas. Psal. Sto sanctorum decem millia martyrum crucifixorum. L.j.

Ecē milia martyres apud alexandriam

alexandrīā sub hadriano ⁊ antonio passi sunt. Cum enim agarent ⁊ euphratensem romano imperio rebellassent. Hadrianꝰ ⁊ antonius imperatores qui in partibus alexandrie regebant nouē millia militū cōtra eos dirigūt: eisq; acacium primicerium ⁊ lx. Iladem ducem preficiunt. Cum autem romanorum militia multitudinem aduersariorꝫ cōsperissent pterriti terga verterūt. Ev. Et resuscitantes adinuicem cur tantus eos tremor inuasisset: putantes qꝫ dñi contra eos indignati forent: eo qꝫ illis sacrificare neglexissent: accedentes ad simulachra sacrificia obtulerunt; ⁊ irruētibus hostibus adhuc maiori formidine repleti sunt conciti quoq; se in fugam ꝺederunt. Quibus angelus dñi apparuit: qui in specie inuenis eos alloquens deos gentium esse dēmones asserit: ⁊ hec illis bis contigisse affirmauit: eo qꝫ vanorum deorum suffragia postulassent. Quod si in christum crederent vellent victoriam ex hostibus obtinerent. Quibus vnanimiter se velle credere respondentibus angelus disparuit. Lectio.iiij. Sequenti die christū in sui adiutorium exposcunt: in hostes impetum faciunt; ⁊ angelū qui pridie illis apparuerat exercitū eorum precedentem cernunt: barbaros virīliter ceduntꝫ in fugam vertunt; ⁊ multos fugientes in lacum se necare compellunt. Ev. Obtentoq; triumpho angelus dñi ꝺeduxit sanctos ad vertices montes ararath longe ab alexandria per quingenta stadia positi: imperatoribus tunc in alexandria constitutis. In quorum medio angelus sedebat ⁊ eos de fide christi plenius instruebat. Illico autem celi aperti sunt: ⁊ alij.vij.angeli visibiliter ad eos ꝺescendunt: omniaq; illis futura predicunt ⁊ ad martyrij passiones constantes efficiunt. Ev.vj. Quibus ab eorum ablatis oculis sancti martyres vnanimiter in christi fide ⁊ amore fundati xx.diebus in monte persiterūt orantes nullo penitus cibo corporeo sustentari. Lectio.vij. Imperatores autem admirantes cur ad illos habita victoria non redirent: ad eos perquirendos mittunt: eosq; christianos effectos audierunt. Statimq; septem regibus circumstantium regionū epistolas dirigunt: vt ad eos cum ingenti exercitu festinarent ad nouorum christicolarum exterminium faciendum. Ev.vij. Regibus igitur cū festinatione congregatis imperatores nuncios ad sanctos dirigunt: eosq; eorum se aceruri faciunt. Qui oratione premissa se mutuo con-

fortantes voce delapsa celitus roborati: coram imperatoribus comparere festinarūt intrepidi. Interrogatiōs ab eis cur post triumphum nazareno crucifixo adhesissent: t augustorum leges preterire nō timuissent: tacacius ore omnium respondens: omnia que illis euenerant: enarrauit: t christum dominum voce publica predicauit. Omnes quoque milites christum solum deum verum acclamare ceperunt. Et cum imperatores comminarentur: q omnes penas quas crucifixus perpetrarat: illos experiri facerent: Unus ex collegio martyrum nomine carcerius campi ductor se beatos fore respondit: si necio et passionis domini mererentur eē consortes. Homelia t euangel. Videns iesus turbas ascendit in mōtē. quere in festo omniū sanctorum. Et omnia alia tam in die qđ in nocte quere in cōmuni plurimorum mar. ℂ In vigilia sci iohannis baptiste: ad vesp. ifđ. alle primi nocturni. ps. Dirit. Beatus.

40 ℣ Laudā. pu. t Credi. ℟ Priusq̄ te formarem in vte-
Jere. ro: noui te: t anteqū exires de vul-
1 b na: sanctificaui te: t prophetam in gentibus dedi te. ℣. Precursor domini venit. ℟. Ut quant-
71 la. b. Erit enim magnus coram domino. ℣. Vinum t siceram nō bibet, Ad magnificat ant. Ingressus

Presta quesumus omnipotēs deus: vt familia tua per viam salutis incedat: t beati iohannis precibus gressus eius tramenta secrandos: ad eū quē predixit: secura perueniat. Per eū. Deinde fit cōmemoratio pro sancto romualdo. Inuit. Regem precursorem dominum. Venite adoremus. ps. Venite. Hymnus. Ut 33
queāt laxis. ℣. Nec iam. ℟. Priusq̄ 71
te formarem in vtero: noui te: t anteqū progrederis: sanctificaui te. ps. Beat⁹ vir. Ant. I
Ad omnia que mittam te: ibis. ne timeas: t que mādauero tibi: loqueris ad eos. ps. Quare fre. Ant. Ne timeas I
a facie eorum: quia ego tecum sum: dicit dominus. ps. Cum in- I
uo. Ant. Misit dominus manū suam: t tetigit os meum: t dixit mihi. Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constitui te sup gentes t regna. ps. Dñe, dñs. Ant. Dñs ab vtero vocauit,

me:& vētre matris mee recordatus est nominis mei. ℣. In domino ꝓfi. ℟. Priusq̄ te formarez in vtero noui te. ℣. Et añq̄ exires de ventre sanctificaui te. Sermo sancti augu. ꝯfi. ¶ In nativitate sancti ioan. bapti. Lec̄i.

POst illū sacrosanctum dñi natalis diē:nullius viri natiuitatem legimus celebrari:nisi beati ioannis baptiste. In alijs sanctis ꝛ electis dei viris: nouimus illū diē coli: quo illis post ꝓsummationez labor:ꝛ tēuicium triūpho mūdū:ꝓpetuas eternitates pīo hec vita peperit. ℟. Fuit homo missus a deo:cui nomē erat ioannes:hic venit vt testimoniū phiberet de lumine. Et pararet dño plebē pfectā. ℣. Non erat ille lux:sed vt testimoniū perhibēret de lumine. Et. Lectio. ij.

IN alijs consummata vltimi diei merita celebrantur: In hac etiam ꝛ ipsa hominis initia consecrantur. Pro hac absque dubio causa:quia per hunc dominus aduentuꝫ suuꝫ:ne se ante inꝑatum homines non agnoscerent:voluit esse testandū. Joannes aūt figura fuit veteris testamenti:ꝛ in se formā ꝓtulit legis. Et ió ioānes ꝓnūciauit saluatorez:sicut lex gfam ꝓcucurrit. ℟. Elisabeth zacharie:magnū virū genuit ioānē baptistā:ꝑcursorez dñi, Qui viam dño ꝓparauit in eremo. ℣. Fuit hō missus a deo cui nomē erat ioānes. Qui. Lec̄i.

QUod aūt nondum natus de secreto mīsteri ꝓphetauit:ꝛ expero luciferaꝫ testis est veritatis:ita est intelligendū ꝙ latens sub vlamine ꝛ carne literē:ꝛ redemptorem mūdo spiritu predicauit:ꝛ nobis ꝑdum nostrum: de quodam legis vtero proclamauit. ℟. Priusq̄ te formarem in vtero:noui te:ꝛ antequam exires de ventre sanctificaui te. Et prophetam in gentibus dedi te. ℣. Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constitui te super gentes ꝛ regna. Et. Lec̄i.

ERgo q̄ iudei erraverunt a ventre:id est a lege: que ebrietate grauida erat:ꝛ locuti sunt falsa:ió hic venit in testimoniū: vt testimonium perhiberet de lumine. ℟. Descendit angelus domini ad zachariā:dicens:accipe puerum in senectute tua. Et habebit nomen ioannes baptista. ℣. Ne timeas zacharia:quoniaꝫ exaudita est ora tua: ꝛ elisabeth vxor tua pariet tibi filium. Et. In. ij. noc. añ. Posuit os meum dominus quasi gladium acutum: sub tegumento manus sue protexit me. ℣. Domine quis. Bis. ✠ Formans me ex vtero seruū sibi dñe in lucem gentiū:vt sit salus mea vsque ad extremū terre. ℣. Domine in vir. Bis. Reges

videbunt: & consurgent principes: & adorabunt dominum deum tuū: & sanctum israel qui elegit te.

21 ℣. Benedicam. Alla. Magnus vocabitur puer iste: vinum & siceram non bibet: & omne in mundū non manducabit: ex vte-

21 ro matris sue. ℣. Exaudiuit oratio. cum. Alla. Erit enim magnus coram domino: nā & manus eius

21 cum ipso est. ℣. Et vocet. Alla. Ipse præibit ante illum in spiritu & virtute helie: parare domino

31 plebem perfectam. ℣. Bonum est. ℟. Ecce odi verba mea in ore tuo. ℣. Ecce constitui te super gentes & regna. Lectio. v.

Quod autem ioānes in carcere p̄stitutus: ad christum discipulos suos ordinat: lex ad euangelium transmittit: quæ lex iuxta typum ioannis: q̄si ignorāte clausa carcere: in obscuro & in occulto iacebat: & iudaice cecitatis sensus: intra literam tenebatur inclusus. ℟. Hic est præcursor directus: & lucerna lucens ante dominum. Ipse est enim ioanneo: qui viam domino præparauit in eremo: sed & agnum dei demonstrauit: & illuminauit mentes hominum. ℣. Erat ioannes in deserto: predicans baptismum

penitentie. Ipse. ℣. vj.

De hoc beatus ioannes euangelista preloquit. Ille erat lucerna ardens: id est qui spiritu sancti igne succensa: mundo ignorantie nocte possesso: lumē salutis ostenderet. Et quasi interdensissimas delictorum tenebras splendidissimum iustitie solem: lucis sue radio premonstraret: de se ipso dicens. Ego vox clamātis in deserto. ℟. Ipse p̄ibit ante illum: in spiritu & virtute helie. Et conuertat corda patrum in filios: & incredulos ad prudentiam iustorum: parare domino plebem perfectaz. ℣. Erit enim magnus coram domino: & spū sancto replebitur. Et. ℣. vij.

Videamus in quo deserto: id est in gentium populo. Vacua enim timore dei pectora: & spiritu sancto arentia: deserto squalentis eremi comparantur. Deserta enim erat hic mundus ab omni cultura fidei: et timoris dei: & peccatorum spinis obsitus: squalebat tanquam ager incultus. ℟. Iste est de sublimibus celorum p̄ceptibus vnus: quem manus domini consecrauit: matris in visceribus. Cuius nos precibus adiuuari: supplices deposcimus. ℣. Iste est enim ioannes: cuius tanta est meritorum prerogatiua: vt eius simul p̄ angelum gabrielem p̄nunciaretur natiuitas: nomen victus: officium: & meritum. Cuius. ℣. viij.

Et nullam penitus bonorum operum fecunditatem

obtulerat: nullum imbrem gratie spiritalis acceperat. Mittitur ergo beatus Ioannes: qui per propheticam atque apostolicam predicationem: annunciando penitentiam: quasi rudem campum proscinderet: fecundaret: et excoleret: diuini verbi seminibus impleret: et ad maturam frugem: id est ad regenerationis gratiam prepararet. ℣. Precursor domini venit: de quo ipse testatur. Nullus maior inter natos mulierum Ioanne baptista. ℟. Hic est enim prophetа et plusquam propheta: de quo saluator ait. Nullus. Ad canti. antiphona. Puer q natus est nobis: plusq̃ propheta est; hic est enim de quo saluator ait: inter natos mulierum: non surrexit maior Ioanne
59 baptista. Canticū. Eos sancti. ℣ Dominus ab vtero vocauit me. ℟. De ventre matris mee: recordatus est nominis mei.

1 f IN illo tem. Secundū lucā. Porro: Elisabeth impletum est tempus pariendi; et peperit filium. Et reliqua. Homelia lectionis octauidem. Lectio nona.

VErbum impletionis: sancta scriptura in bonorum sanctum ortu vel obitu: vel actu ponere consueuit: quorum vitas: plenitudinem perfectionis habere significat. Denique elisabeth impletum est tempus pariendi: impleti sunt dies marie: vt pareret: impleuit salomon edificare domum dei. ℣. Innuebat patri eius: quem vellet vocari eum: et postulanti pugillarem: scripsit dicens. Ioannes est nomen eius. ℟. Apertum est os zacharie: et prophetauit dicens. Ioannes est. Lectio decima.

DEfunctus est abraham: vel alius aliquis patrum: senex: et plenus dierum. Et postquam venit plenitudo temporis: misit deus filium suum. Et contra: dies impiorum inanes sunt et vacui: Viri enim sanguinum 1
et dolosi: non dimidiabunt dies suos. ℣. Ecce constitui te hodie super gentes: et super regna: dicit dominus. Et euellas: et destruas: et edifices: et plantes in nomine domini. ℟. Antequā exires de vulua: sanctificaui te: et prophetam in gentibus dedi te.

ET euellas. Lectio. ℣.

ET audierunt vicini et cognati eius: quia magnificauit dominus misericordiam suam cum illa: et congratulabantur ei. Habet sanctorum edito letitiaz primorum: quia commune est bonum. ℣ Gabriel angelus apparuit zacharie dicens: nascetur tibi filius: nomē eius ioannes vocabit. Et multi in natiuitate eius gaudebunt. ℟. Erit enim magnus coram domino: et spiritu san

cto replebitur. Et. Lectio. xij.

IUstitia enim communis est virtus: t ideo in ortu iusti future vite insigne promittitur t figurat secutura virtutis: exultatione vicinorum prefigurate signatur. Et factum est in die octaua venerunt circuncidere puerum: t vocabant eū nomine patris sui çacharias. ℟. Inter natos mulierum non surrexit maior ioāne baptista. Qui viam domino preparauit in cremo. ℣. Fuit homo missus a deo: cui nomen ioannes erat. Qui. Secundū lucam.

IN illo tempore: Elisabeth impletū est tps pariendi: t peperit filiū. Et audierunt vicini et cognati eius: qz magnificauit dñs misericordiā suā cum illa: t pgratulabant ei. Et factuz est: in die octauo venerūt circūcidere puerum: t vocabant eum nomine patris sui çacharias. Et respondens mater eius dixit. Nequaquam: sed vocabit ioannes. Et dixerūt ad illā. Quia nemo in cognatione tua est: qui vocet hoc nomine. Innuebant aūt pri eius: quem vellet vocari eum. Et postulans pugillarem: scripsit dicens. Joannes est nomen eius. Et mirati sunt vniuersi. Apertum est autez illico os eius: t lingua eius: t loquebatur benedicens deum. Et factus est timor super omnes vicinos eorum: t super omnia montana iudee diuulgabātur omnia verba hec. Et posuerunt omnes qui audierant in corde suo dicentes. Quis putas puer iste erit? Etenim manus domini erat cum illo. Et çacharias pater eius repletus est spū sancto: t prophetauit dicens. Benedictus dominus deus israel: qz visitauit t fecit redemptionem plebis sue. ℟. Amen. Oratio.

DEus qui pſentē diem: honorabilem nobis in beati ioānis natiuitate fecisti: da populis tuis: spiritualium gratiaz gaudiorum: t omnium fidelū mentes dirige in viaz salutis eterne. Per. In lau. aſi. Elisabeth çacharie: magnū virū genuit ioannem baptistā: precursorem domini. ℣. Dominus regnauit. Lauſ. 33

HEdite insule: t attendite populi de lōge: dñs ab vtero vocauit me: de ventre matris mee recordat⁹ est nominis mei. ℟. Ecce dedi verba mea. In ore tuo. ℣. Ecce constitui te super gentes t regna. In. Hymnus. Ceteri dñi. ℣. Erit enim magn⁹. Ad dñi. aſi. Apertū est os çacha- 7 II

rie:t pphetauit dicens:bñdictus
deus israel. Oio Deus q pñtez.
Deinde fit cõmẽ.pro sancto ro
mualdo. Ad.i.añio Innuebant
patri eius:quẽ vellet vocari eũ:
t scripsit dicens:Ioannes est no
men eius. Ad.ii.añi Inter na
tos mulierum: non surrexit ma
ior Ioanne baptista. Cap Audi
te insule. ℣ Priusq̃ te forma.
Oio Deus qui presentem. Ad
vi.añia. Joannes vocabitur no
mẽ eius:t in natiuitate eius mul
Jere. 1 b ti gaudebunt. Capitulum.
Ecce dedi verba mea in oreꝫ
tuo:ecce cõstitui te super gentes:
t super regna: vt euellas: t de
struas: t disperdas:t dissipes: t
edifices:t plantes dicit dominus
omnipotẽs. ℣ Ecce dedi. Oio.
OMnipotens t misericors
deus:qui beatum Ioannem
baptistam:tua prouidentia cõsti
tuisti:vt perfectam plebẽ christo
dño prepararet:da q̃ : vt fami
lia tua : huius intercessione pre
centis:t a peccatis oibus eruat:t
ad eum quẽ predixit : peruenire
mereatur dominum nr̃m. Per
eun. Ad.ix.añi. Tu puer ꝓphe
ta altissimi vocaberis:pibis ante
dominũ:parare vias eius. Cap.
Jere. 1 b NOli dicere quia puer sum:
q̃ñ ad omnia q̃ mittam te:
ibis:t vniuersa q̃ mandauero ti
bi : loqueris ad eos:ne timeas a
facie eoꝝ:q; ego tecũ sum : dicit
dño. ℣ Dño ab vtero. Oio.
OMnipotens deus qui nos beati Ioan
nis baptiste:natalicio pfruere nos tribue mer
tis adiuuari. Per. Ad vesperum
vt supra in vigilia. Cap Audi supra
te insule. ℣ Reges videbunt.
Et consurgent principes. ℣. Et
adorabunt dominum deum tuum:
qui elegit te. Et. ℣ Et ꝗant 71
laxo. ℣ Erit enim magnus. Ad
missam. Pro eo q̃ non credi
disti verbis meis : quibus loqui vsque in diem
nativitatis eius. Oratio. Deus
qui presentem. Deinde fit com ; t
memora.pro sancto romualdo.
Infra octauam. Inuo. Regem
precursorem dominum. In.i.no
ctem. super ps̃ Exultent iusti in
no. Ad oia. Ne timeas. Dixit dño. Ecce dedi. ℣ Priusq̃.
HEc dicit dominus:formans me ex vtero Isaie
seruum sibi. Dedi te in lucẽ gen 49 b
tium:vt sis salus mea vsque ad
extremũ terre. Reges videbũt:
t consurgent principes : t ado
rabunt dominum deum tuum:
t sanctum israel : qui elegit te.
Tu autem. ℣. Fuit homo Mis
sus a deo. ℣ Cui nomen erat io
annes. Missus. In secundo no
ctur.añia. Alleluia. Cap.t oio.
vi. Ad vesperum super ps̃ Exul
tet. Añi. Priusq̃ te formarem.
Caetera die. nocteq; vt dictũ est

in festo ipsius. Si autem infra octauam festum.rij.lectio.vel dominica venerit: totum officium fiat de festo & de sancto ioanne in vtroque vespere & laud.commemoratio fiat.Si autem dominica dies occurrerit in octaua. fiat officium totum de octaua cū commemoratione dominice.Similiter dicendum est de octa. apostolorum Petri et Pauli. ℣ In sanctis martyribus ioanne & paulo.Ad vesperum. Capitulum.Sancti per fidem. ℟. Beati martyres christi. Hym. 74 Rex gloriose. ℣. Mirabilis deus. Ad magnificat antiphona. Beati martyres christi ioannes et paulus dixerunt iuliano: nobis autem alius non est: nisi vnus deus:pater & filius et spiritus sanctus. Oratio. Deus qui nos geminata letitia hodierne festiuitatis excipiat: que de beatorum ioannis & pauli glorificatione procedit:quos eadez fides et passio vere fecit esse germanos. Per. Deinde fiat cōme. de sancto romualdo & de sancto ioanne baptista. ℣ Passio sancti ioānis & pauli.Lcō.j.

In diē postez octauo kalendas augusti migrauit ad celos: & secuta est eum filia constantia: fuit cesar pessimus iulianus:a constantio nepote constantini effectus:q

ecca cupiditate pecunie captus patrimonia christianorum auferens dicebat:christus vester dicit in euangelio. Qui non renūciat omnibus q̄ possidet:non potest meus esse discipulus. Lcō.ij. P ergenit itaq; ad eū:q̄ ioānes & paulus:omni die christianorum turbā pauperū recrearent ex opibus ipe:q̄ sacratissima virgo christi constātia eis reliquerat. Dixit q̄ eos conuenirent : dicēs:debere eos sibi adhērere. Lcō.iij. Illi vero dixerunt. Viri christianissimi auguste memorie constantinus & constans:& nepos eorū constantius:cum auguste dignitatis apicem ornarent : & seruos christi se gloriarentur:nos famulabamur imperio eorum. Lcō.iij. Pergentes enim ad ecclesiam:excusso diademate capitis sui:ceo se adorandum proni in facies sternebant in terraz Postez vero mundus non dignū fuit tales habere augustos: & celi eos inter angelos susceperunt ; remansit nepos constantini. ℟.iij. Isti sunt duo viri mirifici:die : qui assistant ante dominum:Dominatorem vniuerse terre. ℣. Isti sunt duo oliue : & duo candelabra lucentia ante dominum.Dominatorem. Lcō.v. Qui ex quo tibi solium imperij tradidit:reliquisti religionez virtutibus plenam:& sequeris eā

quam optime nosti:non a deo pe nitus possideri. Lectio sexta. P ro hac iniquitate:a tua salutatione desistimus:et a societate imperij vestri nosmetipsos subtrahimus. Sumus enim christiani: non falsi:sed veri. Lectio. vij. Quibus iulianus mãdauit hec. Ego etiam clericatum in ecclesia obtinui:et si voluissem:ad primum gradum ecclesie peruenissem. Sed considerans vanum eē relictis rebus necessarijs et vtilibus:inertiam sectari et ociu;:beliciis rebus animũ tradidi:et dijs sanctorubus sacrificaui: ita vt ad imperij fastigium peruenirem. Vide considerare. R. viij. Debetis: quia et vos regali aula nutriti non debetis desse a latere meo. Quod si contempt⁹ a vobis fuero: necesse mihi erit agere: vt contemni non possim. R. ix. Beati martyres christi Iohannes et paulus:dixerũt iuliano: nobis autem alius non est nisi deus. Pater et filius et spiritus sanctus. ℟. Una fides:vnum baptisma:vnus spiritus sanct⁹ erat in eis. Pater. Nom. et euange. 403 Videte nego, et alia omnia que hic deficiunt quere in communi plimoꝝ mar. In lau. añ. Paulus et Iohannes dixerũt iuliano:nos vnũ deũ colimus:qui fecit celum 33 et terram. ℣. Dominus regnauit. ℟. Et plj. añ. Astiterũt iusti añ dñm:et ab inuicē nõ sunt separati:calicem dñi biberunt:et amici dei appellati sunt. Oio. Que. sup ta sumus omnipotens deus. Deus cui fiat pme. de sco Iohãne baptista. Ad. j. añ. Paulus et Iohannes dixerunt ad terẽtianũ:si tuus est dño iuliano:habeto pacẽ cum illo:nobis autem alius non est:nisi dño ihesu christus. Ad. ij. añ. Johannes et paulus cognoscentes tyrãnidẽ iuliani facultates suas pauperibus erogare ceperunt. Oio. Quesumus omnipotens supta deus. Ad. vj. añ. Sancti spiritus et anime iustorum hymnum dicite deo alleluia. Ad. ix. añ. Johannes et paulus dixerunt ad gallicanum:hec votum deo celi:et cito victor melius eē fruisti. Ad magt añ. Isti sunt due olive et duo candelabra lucentia ante dominum: dominatorem vniuerse terre. Oio. Quesumus. Et fiat comẽ. de sancto Iohanne. baptista. ¶ De sancto leone papa et cõfess. fiat post oct. visitationis sancte marie prima feria. Oratio. Deus qui beatum leonem pontificem:sanctorũ tuorum meritis coequasti:concede propitius: vt qui commemorationis eius festa percolimus:vite quoq imitemur exempla. Per. ¶ Una sancti leonis pape. R. j. Leo papa: vt in miraculis virginis legit:in ecclia scti

marie maioris:in die resurrectionis dominice : missam celebrabat : & dum fideles per ordinem communicaret : & quedam matrona manum osculata fuisset:ecce hoc in eum vehemens tentatio carnis insurrexit. Lectio sci

Et vir dei in semetipsum seuerissimus vltor insurgit:& code die: manu se scādalizāte:occulte penitus amputauit:& a se reiecit. Interea murmur oritebatur in populo:cur summus pōtifex diuina solito more non celebraret. Cui

unc leo ad beatam virginē se conuertit:& eius prouidētie se totaliter cōmisit. Tunc illa continuo sibi astitit:& manus suā cum sanctissimis manib⁹ sibi restituit: iubēs vt foras procederet:& filio suo sacrificiū immolaret. Cui

Eo igitur omni populo:quid sibi contigerit predicauit:& manum restitutam:omnibus euidēter ostēdit. Hic calcedonēse concilium celebrauit:solas virgines ibidem velari instituit. Ibi etiā statutum fuit:vt virgo maria mater dei appellaretur. Lectio.v.

Eo quoq; tpe totila italiā deuastabat. Sēs igit leo in ecclesia aplōz:trib⁹ diēb⁹ & noctib⁹ oioni vacās:post hec dixit ad suos. Qui vult me sequi sequatur. Lcō.vj.

Cum igitur ad totilam appropinquasset:ille vt beatum leonē vidit:& equo descendit:eiusq; pedibus prouolutus rogauit:vt peteret quicquid vellet. Qui petijt vt ab italia discedat:& captiuos relaxet:& dum a suis arguretur:q; triumphator orbis:a cerdore victus esset : respondit, Parcite mihi & vobis. Cui

Idi enim in dextris eius fortissimum militem:euaginato gladio stantem:& dicentem mihi : Nisi huic parueris: cū tuis omnibus interibis. Cum beatus leo papa ad fabianum cpm cōstantinopolitanum aduersus eutichiū & nestoriū scripsisset:sup sepulchrū beati petri apli ipsam posuit:& ieiunijs & oioni⁹ insistēs ait. Cui

Quicqd in hac epla vt hō errauī : tu cui eccle cura cōmissa est: corrige & emēda. Et post dies q̄draginta oranti illi:petrus aplus apparuit dicens:legit & emēdauī. Accipiēs leo eplam:inuenit eam manibus apli correctā & emēdatā. Aliis ēt q̄draginta diebus:ieiunijs & oioni⁹ sepulchro beati petri sanct⁹ leo astitit:obsecrās vt peccator⁹ suoru sibi veniā impetraret, dōm.& euāg. Vos estis sal, & omnia alia cā in die & in nocte quere in cōmuni confes. pontifi. & doctor. In natiui. apostolor⁹ petri & pauli in vigilia ad vesp.iiij.añ.de.i.nocl. Cap.

Petrus & ioannes ascendebant in templū:ad horam nonā oionis:& quidā vir q̄ erat

claudus ex vtero matris sue: bajulabatur: quem quotidie ponebãt ad portam templi que dicitur speciosa: vt peteret elemosynam ab introeuntibus in templum. ℟. Si diligis me. ℣. Exultet celum. ℟. Tu es petrus. ℟. Et super hanc petram edificabo ecclesiam meam. Ad magnificat. Tu es pastor ouium: princeps apostolorum: tibi tradite sunt claues regni celorum. Oratio.

Deus qui nobis beatorum apostolorum tuorum petri ⁊ pauli natalitia gloriosa prestare concedis: tribue quesumus eorum nos semper beneficijs preuenire: ⁊ orationibus adiuuari. Per. Jnuit. Regem apostolorum dominum. ℟. Venite. ℣. Eterna christi munera apostolorum. Jn. j. noc. Petrus ⁊ Johannes ascendebant in templum: ad horam orationis nonã. ℟. Celi enarrant. Ant. Claudus quidam cum vidisset petrum ⁊ Johannem: cepit rogare eos: vt elemosynam acciperet. ℟. Benedicam. Ant. Argentũ ⁊ aurum non est mihi: quod autem habeo hoc tibi do. ℟. Exurgant Ant. In nomine iesu christi nazareni surge ⁊ ambula in pace. ℟. Omnes gen. Ant. Exiliit claudus: ⁊ ambulabat: et intrauit cum illis: ambulans: ⁊ laudans deum. ℟. Exaudi deus oratio. Ant. Videt populus claudum ambulantem: ⁊ laudantem deum: ⁊ repleti sunt stupore ⁊ extasi: in eo quod contigerat illi. ℟. Exaudi deus oratione cum. ℣. In omnem terrã exiuit. Sermo ieti leonis pape: in nati. apostolorum petri ⁊ pauli. Lc.

Omnium sanctorum solemnitatem fratres dilectissimi: totus mundus est particeps: ⁊ vnius fidei pietas exigit: vt quicquid pro salute vniuersorum gestum recolitur: communibus vbique gaudijs celebretur. ℟. Simon petre antequã ad me venires: dictum est tibi: tu es petrus. Et super hanc petram edificabo ecclesiam meam: et portę inferi non prevalebunt aduersus eam. ℣. Tu es petrus. ℟. Et tibi dabo claues regni celorum. Oratio.

Deus qui beatum petrum apostolum tuum pastorem ouium primum constituisti: et claues regni celorum tradidisti ei. ℣. Quodcunq; ligaueris super terram: erit ligatum ⁊ in celis: ⁊ quodcunq; solueris super terram: erit solutum ⁊ in celis. Et. Lectio. Veruntamen hodierna festi uitas: preter illã reuerentiã quã toto terrarũ orbe promeruit: speciali ⁊ propria: in se gloriose vitio exultationis ueneranda est. ℟. Si diligis me timõ petre: pasce oues meas: domine tu nosti: quia amo te. Et animam meam pono pro te. ℣. Et si oportuerit me mori tecũ: non te negabo. Et. Lectio. Et vbi precipuo⁹ apostolorum glorificatus est exitus: ibi indie martyrij eorum sit lectus principatus. Isti enim sunt viri: per quos nobis rem a euangelii christi resplenduit. Et q̃ eras magistra

errorib: facta eo discipula veritatis. ℟. Tu es petrus: & super hãc petram edificabo ecclesiam meã: & porte inferi non prevalebunt aduersus eam. Et tibi dabo claues regni celorum. ℣. Quodcunq; ligaueris super terram: erit ligatum & in celis: & quodcunq; solueris super terram erit solutũ & in celis. Et. Lectio. iiij.

IStI sunt sancti patris tui: uere pastores: qui te regnis celestibus inferendam: multo melius multoq; felicius condiderunt: q̃ illi quorum unus qui tibi nomen dedit: fraterna te cede fedauit. ℟. Domine si tu es: iube me uenire ad te super aquas. Et extendens manum: apprehendit eum: & dixit ihesus: modice fidei: quare dubitasti? ℣. Cumq; uidisset uẽtum ualidum uenientem: timuit: & cum cepisset mergi: clamauit dicens: domine saluum me fac. Et. In. ij. noc. aũ. Petrus quidem seruabatur in carcere: oratio autem fiebat pro eo sine intermissio 26 ne: ab ecclesia ad deum. ℣. Confitebimur. Aũ. Erat petrus dormiẽs inter duos milites: uinctus cathenis duabus: & custodes ante ostium: custodiebant carcerẽ. 33 ℣. Canta. i. Aũ. Angelus domini astitit: & lumen refulsit: in habitaculo carceris: percussoq; latere petri: excitauit eum dicens: surge uelociter: & continuo ceciderunt cathene de manibus eius alleluia. ℣. Dominus reg. i. Aũ. Dixit angelus ad petrum: circunda tibi uestimẽtũ tuũ: & sequere me. 33 ℣. Cantate. ij. Aũ. Exiens petrus apostolus: sequebatur angelus: & nesciebat q; uerum esset qđ fiebat per angelum: existimabat enim se uisum uidere. ℣. Dominus regna. ij. Aũ. Misit dominus angelum suum: & liberauit me de manu herodis: alleluia. 34 ℣ Misericordiam. ℣. Constitues eos princi. Lectio. v.

ISti sunt qui te ad hanc gloriam prouexerũt: ut gens sancta: populus electus: ciuitas sacerdotalis & regia: per sacram beati petri sedem: caput orbis effecta: latius presideres religione diuina: q̃ dominatione terrena. ℟. Surge petre: & indue te uestimentis tuis: accipe fortitudinem ad saluandas gentes. Quia ceciderũt cathene de manibus tuis. ℣. Angelus domini astitit: & lumen refulsit in habitaculo carceris: percussoque latere petri: excitauit eum dicens: surge uelociter. Quia. Lectio sexta.

QUamuis enim multis anteacta victoriis: ius imperij tui: terra mariq; promuleris: minus tamẽ est qđ tibi bellicus labor subdidit: q̃ quod pax christiana subiecit. ℟. Tu es pastor ouium: principe apostolorum: tibi tradidit

bens omnia regna mūdi. Et ideo tradite sunt tibi claues regni celorum. ℟. Tibi enim a domino collata est potestas ligandi atq; soluendi. Et ideo. ℣. vij. Deus nanq; bonus: iustus: ops: misericordiam suam humano generi nunq; negauit ⁊ omnes q; in commune mortales: ad cognitionem suam abundantissimis semper beneficijs erudiuit: voluntariam errantium cecitatē: ⁊ prochuem in deteriora neqtiam: secreto: consilio: ⁊ altiori pietate miseratus est. ℟. Ego p te rogaui petre. Ut non deficiat fides tua: ⁊ tu aliquando conuer fue: confirma fratres tuos. ℟. Si mon ecce sathanas expetiuit vos: vt cribraret sicut triticum: ego autem orauī pro te. Et non. ℣. viij. Mitendo verbum suū: eq̄le sibi: atq; coeternum: q; caro factum: ita diuinam naturam nature vnuit humane: vt illius ad infima inclinatio: nostra fieret ad summa prouectio. ℟. Petre amas me? tu scis dñe q; amo te. Pasce oues meas. ℟. Simon ioannis diligis me plus his? tu scis domine: quia amo te. Pasce. Ad cant. ad. Gloriosi principes terre: quomodo in vita sua dilexerunt se: ita ⁊ in morte non sunt separati. Cant. Hoc sancti. ℟.

16 b In illo tempore: Venit Iesus in partes cesaree philippi: ⁊ interrogauit discipulos suos dicens: Quem dicunt homines esse filium hominis? Et rel. Ho. Lectionis eiusdem. Lcō. ix. Philippus iste fuit lucae testatur: tetrarcha fuit iturec: ⁊ trachonitidis regionis: illius frater herodis: qui ioannem decollauit: ⁊ in passione domini pilato assensum prebuit. ℟. Solue iubente deo: terrarum petre catenas. Qui facis vt pateant celestia regna beatis. ℟. Quodcunque ligaueris super terram: erit ligatum ⁊ in celis: ⁊ quodcunq; solueris super terram: erit solutum ⁊ in celis. Qui fa. Lco. x. Ihe edificauit ciuitatem in loco vbi iordanis oritur: a duobus fontibus fit ⁊ dan ad radicem montis libani: ⁊ in honorem tyberij cesaris: siue ad memoriaz sui nominis: vocauit eam cesaream philippi: que nunc vocatur paneas. ℟. Qui regni claues: ⁊ curam tradidit ouilis. Qui celi terre q; petro: commisit habenas: vt reseret clausis: ⁊ soluat vincla ligatis. ℟. Ipse per hunc nostros dignet soluere nex. Qui ce. Lx.

In quo facto imitatus est patrem suum: qui edificauit ciuitatem in honorem augusti cesaris: ⁊ vocauit eam cesaream: que prius vocabatur turris stratonis. ℟. Beatus es simon bariona: q;

caro & sanguis nō reuelauit tibi: sed pater meus: q̄ est in celis. Dicit dominus. ℣. Et ego dico tibi: q̄ tu es petrus: & super hanc petram edificabo ecclesiam meam.

Dicit do. Cō duodecia.

ET quia plurime ciuitates hoc vocabulo nuncupantur: idcirco ad distinctionem: addidit philippi. In huius cesaree philippi partes veniens dominus: interrogauit discipulos suos dicēs Quem dicunt homines esse filiū hominis? ℟. Quem dicunt homines esse filium hominis? dixit ihesus discipulis suis: respondens petrus dixit: tu es christus filius dei viui. Et ego dico tibi: quia tu es petrus: & super hanc petrā edificabo ecclesiam meam. ℣. Beatus es simon bariona: q̄ caro & sanguis non reuelauit tibi: sed p̄ me⁹: q̄ est in celis. Et. Sm matth. 16 b

IN illo tempore: Venit ihesus in partes cesaree philippi: & interrogauit discipulos suos dicens. Quem dicunt homines esse filium hominis? At illi dixerunt. Alij iohannem baptistam: alij autem heliam: alij vero hieremiam: aut vnum ex prophetis. Dicit illis ihesus. Vos autem quem me esse dicitis? Respondens simon petrus dixit. Tu es christus filius dei viui. Respondens autem ihesus dixit ei. Beatus es simon bariona: quia caro & sanguis non reuelauit tibi: sed pater meus qui in celis est. Et ego dico tibi: quia tu es petrus: & super hanc petram edificabo ecclesiam meam. Et porte inferi non preualebunt aduersus eam. Et tibi dabo claues regni celorum. Et quodcunq; ligaueris super terram: erit ligatum & in celis: Et quodcunque solueris super terram: erit solutum & in celis. ℟. Amen. Sio.

Deus qui hodiernam diez: apostolorum tuorum petri & pauli martyrio consecrasti: da ecclesie tue: eorum in omnibus sequi preceptum: per quos religionis sumpsit exordium. Per. In lectionia. Ego pro te rogaui petre: vt non deficiat fides tua: & tu aliquā conuersus: cōfirma fratres tuos.

Pth Dño regna. tō. Capt. 33

PEtrus quidem seruabatur actuū in carcere: oratio autem fiebat fi. 12 a 12 ne intermissione: ab ecclesia ad deum: pro eo. ℟. Solue iubente deo Terrarum petre cathenas. ℣. Qui facis vt patent: ecclestia regna tuis. Terrarū. Hy. Exultet. ℣. Tu es petrus. Ad 74 dño afia. Quodcunq; ligaueris super terram: erit ligatum & in celis: & quodcunque solueris super terram: erit solutum & in celis: dicit dominus simoni petro. Sio.

Deus qui ho. Ad. dño afia. Tu es petrus: & super hanc petram edificabo ecclesiam meam. Ad. 13.

añ. Petre amas me? tu scis domine: q̃ amo te: pasce oues meas. Cap. Petrus quidem. ℣. In omnem terram. Alio. Deus qui. Ad. vj. ast. Solue iubente dño terrarum petre cathenas qui facis vt patecat celestia regna tibi. Cap.

actuũ 12 a

HAgelus dñi astitit: ⁊ lumen refulsit in habitaculo carceris: percussoq; latere petri: excitauit eum dicens: surge velociter: ⁊ ptinus ceciderũt cathene ꝺ manib'ei⁹. ℟. Constitues eos. Alio.

FAmiliam tuam q̃sumus domine propitius intuere: ⁊ apostolico defende presidio: vt eorum precibus gubernetur: quibus in militare te constituente principibus. Per. Ad. ii. ana. Simon ioannis: diligis me plus his? tu scis domine: quia amo te. Cap.

actuũ 12 b

ET petrus ad se reuersus dixit: nunc scio vere: quia misit dominus angelum suum: ⁊ eripuit me de manu herodis: ⁊ de omni expectatione plebis iudeorum. ℣. Mimis honora. Oratio.

PResta quesumus omnipotens deus: vt nullis permittas perturbationibus concuti: quos in apostolice confessionis petra solidasti. Per. Ad vespe supra rum añ. vt supra. Capimiũ. Petrus quidem. ℟. Solue iubente. Hym. Exultet. ℣. Tu es petrus. Ad mag̃t añ. Modic simon petrus ascendit crucis patibulũ; alleluia. Modic clauicularius regni gaudens: migrauit ad christum. Modic paulus apostolus: lumen orbis terre: inclinato capite: propter nomen domini: martyrio coronatus exhalleluia. Alio. Deus qui hodiernam. Se- supra quitur pro sancto paulo añ Bonum certamen certaui: cursum consummaui: fidem seruaui. ℣. In omnem terram. Oratio.

DEus qui multitudinem gentium: beati Pauli apostoli predicatione docuisti: da nobis quesumus: vt qui eius natalitia colimus: eius apud te patrocinia sentiamus. Per. Pro sancto ioane añ. Pro eo q̃ non. ℣. Erit enim magnus. Alio. Deus qui presentez. Inuit. 12 Regem apostolorum. Hymn⁹. Eterna christi. Modus recitandi has antiphonas ⁊ psalmos ac versiculos q̃re supra in cõuersione sancti pauli fol. 82. In. i. nocte. añ. Qui operatus est petro in apostolatum: operatus est ⁊ mihi inter gentes: ⁊ cognouerunt gratiã que data est mihi a christo domino. ℟. Deli enarrant. ℣. Qui 6 me segregauit ex vtero matris mee: ⁊ vocauit per gratiam suã. Añ. Scio cui credidi: ⁊ certus sum: quia potens est depositum meum seruare in illum diem iusto iudici. ℟. Benedicã. ℣. De 12 reliquo reposita est mihi corona

iustitie. ℟. Mihi viuere christus est: & mori lucrum: gloriari me oportet in cruce domini mei
16 iesu christi. ℣. Eructauit. Per quem mihi mundus crucifixus est: & ego mundo. ℟. Tu es vas electionis sancte paule apostole: predicator veritatis in vniuerso
16 mundo. ℣. Omnes gentes. ℣. Per quem omnes gentes cognouerunt gratiam dei. ℟. Magnus sanctus paulus: vas electionis: vere digne est glorificandus: qui meruit thronum duo-
20 decimum possidere. ℣. Erauditus orze. ℣. In regeneratione cum sederit filius hominis in se de maiestatis sue. ℟. Bonum certamen certauit: cursum consu-
21 mauit: fidem seruauit. ℣. Exaudius oratio. ℣. De reliquo reposita est mihi corona iustitie. ℣. In omnem terram. Sermo sancti ioannis chrisostomi. In commemoratione sancti pauli apti. Lc.

BEatus paulus: qui tantam vim humane alacritatis ostendit: vt ad celum quoq; ipsum valeat subuolare: premittens angelos & archangelos: aliasq; virtutes: aliquando quidem suo crē plo: christianos sui fieri imitatores iubet dicēdo. Imitatores mei estote: sicut & ego christi. ℟. Qui operatus est petro in apostolatū: operatus est & mihi inter gentes: & cognouerunt gratiam que data est mihi. ℣. Gratia dei in me vacua nō fuit: sed gratia eius semper in me manet. Que. ℟. cō. ii.

ALiquando dū se reprimit: ad ipsius nos imitationem ostendit assurgere: dicens. Estote ergo imitatores dei: sicut filij charissimi. Jam vero demonstrans: quia nihil ita hanc imitationem pariat: q̄s si ita viuat aliquis: vt bonum eius in commune proficiat: atque vniuersis vtilior prouideat aditūrit. Ambulate in charitate. ℟. Ium. Scio cui credidi & certus sum: quia potens est depositum meum seruare: in illum diem. Justus iudex. ℣. Reposita est mihi corona iustitie: quam reddet mihi dominus: in illum diem. Justus. Lectio. iij.

IDeo cum direxisset: imitatores mei estote: continuo & charitate disseruit: quia hec precipue virtus: homines deo proximos facit. Quantecunq; enim sint alie inferiorem tenentes locum: cuncte erga hominum versantur studia. ℟. Damasci prepositus: gentis arethe regis: voluit me cōprehendere. A fratribus per murum submissus sum in sporta: & sic euasi manus eius: in nomine domini. ℣. Deus & pater domini nostri iesu christi scit: quia non mentior. A fratribus. Lectio. iij.

ET est contra concupiscentiam pugna: vt est quod aduersum

uersum gulam geritur bellum: vt
01 est in auaritie interitum actes or
dinata: vt est cū iracundie furo
re conflictus. ℟. Mihi viuere
christus est: et mori lucrum. Glo
riari me oportet in cruce domini
mei ihesu christi. ℣. Per quē mi
hi mundus crucifixus est: et ego
11 mundo. Gloriari. In. q. noc. añ.
Saulus q et paulus: magnus pre
dicatoria eo confortatus omnia
fecebat: et confundebat iudeos.
26 ℟. Confitebi. ℣. Ostendens qz
21 hic est christus filius dei. Aña.
Ne magnitudo reuelationuz ex
tollat me: datus est mihi stimul⁹
carnis mee: angelus satha[illegible]e: qui
me colaphizet: propter quod ter
dñm rogaui: vt auferretur a me. di
xit mihi dñs: sufficit tibi paule
33 gra mea. ℟. Canta. j. ℣. Nam
virtus in infirmitate perficitur.
Aña. Repostia est mihi corona
11 iustitie: quaz reddet mihi dñs in
33 illum diem: iustus iudex. ℟. Dño
21 re. j. ℣. Cooperante gratia spi
ritus sancti. Aña. Ter virgis ce
sus sum: semel lapidatus sum: ter
naufragium pertuli: pio chio no
34 mine. ℟. Cantate. ij. ℣. Noctē
2 et diem in profundo maris fui. Aña.
Petrus apostolus et paulus do
ctor gentiuz: ipsi nos docuerunt
34 legē tuam dñe. ℟. Dño re. ij. ℣.
In omnem terram exiuit sonus
eorum: et in fines orbis terre ver
ba eorum. Aña. Inseparabilis

fidei: passio q germana. Pretiosa
eoz transmisit ad vitam: qui doc
trinā suam: morte fortissima con
secrarunt. ℟. Miserere mihi. ℣. 34
Clamauerunt iusti: et dominus
exaudiuit eos: et ex omnibus tri
bulationibus eoz liberauit eos.
℣. Constitues eos. L. v.

Diligere xpm: nobis xpo xp̃o
cōe est. Propterea et deus impe
rabat: Grate p persequentibus et
calumniantibus vos: vt sitis filij
patris vestri: qui in celis est: hoc
igit et paulus: cunctorum esse in
telligēs caput bonorum: omni in
se studio exprimere curauit. ℟.
Bonū certamen certaui: cursum
consummaui: fidē seruaui: Ideo re
posita est mihi corona iustitie. ℣.
Scio cui credidi: et certus sum:
quia potens est depositū meū ser
uare: in illum diem. Ideo. L. vj.

Nemo enim in apostatauit in me
eos: nemo in insidiatoribus
suos taz brificus fuit: nullus pio
afflictoribus suis tanta perpes
sus est: non illa enim que patieba
tur: sz nature copulam cogitabat.
℟. Beatus es pax electionis bea
te paule. Qui meruisti arcana
verba audire. ℣. Beat⁹ es egre
gie doctor. Qui me. L. co. vij.

Quantocz amplius efferē
bantur inimici: tanto ma
gis eorum miserabatur insanias.
Et enim aliquis indulgentissi
mus pater afficitur erga filium

photeneſi comprehenſum: cuius quāto magis conuitijs ictibusq; pulſatur: tanto eum potius miſeretur: ac deflentis paulus quidez ipſam magnitudinem paſſionum eorum a quibus affligebatur: eſtimans furorem: maiora illis adhibebat fomenta pietatis. ℟. Repoſita eſt mihi corona iuſtitie: Quam reddet mihi dñs in illa die: iuſtus iudex. ℣. Bonū certamen certaui: curſum conſummaui: fidem ſeruaui. Quam. Lectio. viij.

AUdi igitur & patienter: quāq; māſuete: nobis p illis loquaſtig cum quoties verberauerant: q cathenis onerauerāt: qui vinculis ſepe conſtrinxerāt: q ipſum eius fitiebant cruorem: quāq; illum quotidie diſcerpere cupiebāt. ℟. Sancte paule apoſtole: ꝓdicator veritatis: & doctor gentium: Intercede pro nobis ad deū: q te elegit. ℣. Ut digni effic iamur gratia dei. In. Ad cā. ri. afi. Vos q reliquiſtis oia: & ſecuti eſtis me: centuplum accipietis: & vitam eternā poſſidebitis. 59 Canti. Vos ſancti. ℣. Nimis 45 bono. Horſi. & euāg. Ecce nos. Quere in confeſ. non ponti. ℟. Ne magnitudo reuelationū extollat me: datus eſt mihi ſtimulus carnis mee: angelus ſathane: qui me colaphiçet: propter quod ter dñm rogaui: vt auferretur a me. Et dixit mihi dominꝰ: ſufficit tibi paule gra mea. ℣. Nā virtus in infirmitate perficitur. Et. ℟. Tu 10 es vas electionis: ſancte paule apoſtole: predicator veritatis in vniuerſo mundo. Per quē omnes gentes cognouerunt gratiā dei. ℣. Magnus ſanctus paulꝰ: vas electiōis: vere digne eſt glorificādus. Per. ℟. Opa dei ſum 11 id quod ſum. Et gratia eius in me vacua non fuit ſed ſemp in me manet. ℣. Qui operatus eſt petro in apoſtolatum: operatus 12 eſt & mihi inter gentes. Et. ℟. 12 Magnus ſanctus paulus: vas electiōis: vere digne eſt glorificādus. Qui & meruit thronū duodecimus poſſidere: ℣. A chriſto & celo vocatus: & in terra ꝓſtratus: & perſecutor effectꝰ eſt vas electionis. Qui. In laudi. afi. 13 Ego plantaui: apollo rigauit: deus autem incrementum dedit.

Nſi. Dominus regn. Laꝑ. 33 Otum vobis facio euāgeliū quod euāgelizatū eſt a me: 1 b quia non eſt ſm hominem: neq; enim ego ab homine accepi illud: neq; didiciſted per reuelationem ieſu chri. ℟. Conſtitues. Gl. 2 Exultet. ℣. Annūciauerūt. Ad 74 dñs aſſi. Ego enim iam delibor: & tempus mee reſolutionis inſtat: bonū certamen certaui: curſum conſummaui: fidem ſeruaui: ſupereſt mihi corona iuſtitie: quā reddet mihi dominus in illum die:

lastus iudex. Oro. Deus q mul-
titu. Sequitur ad. de sancto ioā-
ne. Apertum est. ℣. Erit enim.
Oro. Deus qui presentes. Po-
stea de sancto petro ad. Quod
cunq; ℣. Tu es petrus. Oro.

DEus qui hodiernam diez:
apostoli tui petri martyr-
rio consecrasti: da ecclesie tue:
eius in omnibus sequi preceptu;
per quē:religionis sumpsit exor-
dium. Per. Ad. j. ad. Liben-
ter gloriabor: in infirmitatibus
meis: vt inhabitet in me virtus
christi. Ad. iij. ad. Sancte pau-
le apostole:predicator veritatis:
et doctor gentium:intercede pro
nobis ad deum:qui te elegit. Ca-
pitulum. Notum vobis. ℣. In
tota omnem terram. Oro. Deus qui
multi. Ad sextam ad. Gratia dei
in me vacua non fuit:sed gratia
eius semper in me manet. Cap.

EGo enim iam delibor:et tem
pus resolutionis mee in-
stat: bonum certamen certaui:
cursum consummaui:fidem ser-
uaui: de reliquo reposita est mi-
hi corona iustitie: quam reddet
mihi dominus in illa die: iu-
stus iudex: non solum autem mi
hi:sed et ijs qui diligunt aduen-
tum eius. ℣. Constitues. Oro.

DEus qui vniuersum mun-
dum:beati pauli apostoli
predicatione docuisti:da nobis q̄
sumus:vt qui eius hodie natali-
tia colimus:per eius ad te exem-
pla gradiamur. Per. Ad nonā
ad. Damasci prepositus: gentis
arethe regis: voluit me compre
hendere:sed fratribus per murum
submissus sum in sporta: et sic
euasi manus eius: in nomine
domini. Capitulum.

EGo enim sum minimus omni. col.
nium apostolorum:qui non sum 15
dignus vocari apostolus:q̄ pse
cutus sum ecclesiam dei: gratia
autem dei sum id quod sum:et gra
tia eius in me vacua non fuit.

℣. Mimio bono. Oratio.
DEus qui cōspicis:quia ex
nulla nostra actione cōfidimus:
concede propitius:vt contra ad-
uersa omnia: doctoris gentium
protectione muniamur. Per. ℣.
Ad vesperum quatuor ad. de pri-
mo noc. sine. ℣. ℣ vnus apostō-
li. Sequitur de octaua sancti ioā-
nis baptiste. Cap. Postquā te 30
formarem. Quere in vigil. eius
℣. Reges videbunt. Hymn. ℣.
Et quoniam latus. ℣. Erit enim 31
magnus. Ad mag. ad. Ingressō
zacharia. Regre. et in vigil. Oro.

Cuius vtroq; vespere lau. t. iij.
Concede q̄sumus omnipotēs
deus:vt qui beati ioannis bapti
ste solennia colimus: eius apud
te intercessione liberemur. Per.
Cetera qua die nocteq; fiant:fi-
cut in festo ipsius fierūt per oc-
tauā celebrata. Deinde pro fam-

cio paulo añ. In regeneratiõe: cum sederit filius hominis in sede maiestatis sue: sedebitis & vos super sedes duodecim: iudicãtes duodecim tribus israel. ℣. Annunciauerũt. Sio. Deus q mul. Sequit℘ Rõ petro añ. Beat⁹ petrus apostolus vidit sibi christum occurrere: adorans eum ait: dñe quo vadis? venio romam iterum crucifigi. ℣. Tu es petrus. Sio. Deus qui hodiem apostoli tui petri. Require in laud. D. sequ martiale q̃re infra sol. 3 ℣ a. ¶ In festo visitationis sancte marie virginis ad elisabeth: in utroque vespere super ps. Añ. Exurgens maria in diebus illis: abijt in montana: cuz festinatiõe: in ciuitatẽ iude. ps. Dixit. Añ. Et intrauit in domum ẓacharie: & salutauit elisabeth. ps. Letatus. Añ. Et factum est: vt audiuit salutationem marie elisabeth: exultauit in gaudio infans in utero eius. ps. Nisi dominus. Añ. Et repleta est spũ sancto elisabeth: & exclamauit voce magna: & dixit. ps. Memento. Caplm. eccli. 24 c. Ego mr pulchre dilectionis: & timoris: & magnitudinis: & sancte spei: in me omnis gra vite & veritatis: in me omnis spes vite & virtutis. ℣. Corde & animo. ℣. Omnes piter. Hym. 69 Aue maris stella. ℣. Speciosa. Ad mgt añ. Visitatio tua dei genitrix virgo: gaudium annunciauit vniuerso mundo: & exultare fecit ioannem baptistam in matris vtero: impleuitq; sanctã elisabeth spũ sancto: alla all. Sio.

Omnipotens & misericors deus: maiestatem tuam suppliciter exoramus: vt sicut vnigenitum tuum: per visitationem & salutationẽ genitricis sue: puro clauso in vtero reuelasti: ita meritis eiusdem & precibus: ipsum nos facias reuelata facie perpetuo contemplari. Per eum. Sequitur p octa. sancti ioannis bapti. añia. Pro eo q̃ non. ℣. Erit enim magnus. Sio. Cõcede q̃s. Deinde p scti⁹ aplos añ. Estote fortes. ℣. Annunciauerunt opera. Sio. Deus qui hodie. ¶ Eodem die sanctorum martyrum processi & martiniani. Sio.

Deus qui nos sanctorum tuorũ processi & martiniani confessionibus gloriosis circundas & pregis: da nobis ex eorum imitatione pficere: & intercessione gaudere per. Inuit. Visitationem sancte marie celebremus. Christũ eius filiũ adoremus dominũ. ps. Venite. Hy⁹. Quem 33 ter. In. s. noc. añ. Exurgens ma. 69 ria in diebus illis: abijt in montana cũ festinatione in ciuitatem iude. ps. Dñe dñs. Añ. Et intrauit in domũ ẓacharie: & salutauit elisabeth. ps. Celi. Añ. Et 6

fectum est vt audiuit salutationē
marie elisabeth: exultauit in gau
8 dio infans in vtero eius. ℣. Do
mini est ter. ℟. Adducentur
virgines domino post eam: pri
me eius adducentur tibi in leti
16 tia t exultatiōe. ℣. Eructa. ℟.
Et repleta est spiritu sancto eli
sabeth: t exclamauit voce magna
16 t dixit. ℣. Deus noster. ℟.
Unde hoc mihi vt veniat mater
16 domini mei ad me? ℣. Magn⁹
dominus. ℟. Benedicta tu in.

In visitatione bē marie. Lc.

BOnifacius epō: seruus ser
uorum dei: ad perpetuaz rei
memoriam. Superni benignitas
conditoris: humanam creaturaz:
ad similitudinem suam creatam:
misericorditer piceꝝ respiciens:
t collapsam sore primi parentis
lapsu considerans: illā miro con
filio releuandam decreuit: vt fili
cet verbum supernuz: qō erat in
principio: eam a mortis nexibus
liberaret. ℟. Exurgens maria:
abiit in montana cum festinatio
ne. Et intrauit in domum zacha
rie: t salutauit elisabeth. ℣. Ec
ce ista venit saliens montes: tran
siens colles. Et. Lcō. ij.

Olim igitur pij patris: q̄
nos dilexit charitate: tempoꝛis
venīte plenitudine: verbū ipsuz
eternū: sub forma serui: carnē no
stre mortalitatis assumere: vt tan
dem morte nostraz mortendo de
struere: ac damnatiōis suam ru
mul t maculam: quam per reatuz
primi hominis: generis humani
posteritas incurrisse nosceba
clemēs verbi eterni benignitas ad
leret. ℟. Corde t animo chio
canamus gloriā. In hio sacrio so
lēnio: pcelse genitricis dei marie.
℣. Omnes pariter ꝓgregati: chri
sto canamus gloriam. In. P. iij.

QUapropter dc cla. a stirpe
regia preeligeret dauidi
cam virginez: in cuius vteromy
stico spiramine: verbum ipsum
carnem sumeret: vt egrederetur
iuxta verbum prophēticum: virga
de radice iesse: t flos de radice ei⁹
ascenderet: t requiesceret: super
eum spiritus domini. ℟. Et fa
ctum est: vt audiuit salutationem
marie elisabeth. Exultauit in gau
dio infans in vtero ei⁹. ℣. Exur
gens maria abiit in montana: cū
festinatione: t intrauit in domuz
zacharie: t salutauit elisabeth.

PExultauit. Lectio ꝑti.

Erfectam reginam inclytā
in matrem eligens: que tāto re
gi digna fuit: sui corporis thala
mum ꝓparare: de quo tandē spe
ciosus pre filijs hominum: pce
deret spōsus. ℟. Benedicta t ve
nerabilis es virgo maria. Cuius
viscera meruerunt portare iesum
christum. ℣. Benedicta tu in mulieri
bus: t benedict⁹ fruct⁹ ventris tui. Lu
ino, Glia, Benc. Im. ij. noc.

Dominus dabit benignitatem: & virgo maria dabit fructum suum.

℣. Benedixisti. ℟. Sicut lectantium omnium nostrū: habitatio est in te: sancta dei genitrix.

℣. Fundamenta. ℟. Benedicta tu in mulieribus: & benedictus fructus ventris tui. ℣. Cantate. ℟. Ecce vt facta est vox salutationis tue in auribus meis: exultauit infans i vtero meo. ℣. Dño re. er. ℟. Bta q̄ credidisti: q̄m ꝓficiēt in te: q dicta sunt tibi a dño. ℣. Cantate. ℟. Et ait maria: magnificat aīa mea dñm: & exultauit spūs meus: in deo salutari meo. ℣. Dño re. ira. ℣. Sicut myrrha. Lcō. v.

Locum in nazareth: q̄ flos fuit sanctitas of: ad suam cōceptionē elegit: in quo p angelice salutationis eloquia: ipsius incarnari verbi mysteria: miraq̄ fuerunt solennia. Ibi enim nostre redēptionis sumpsimus exordium: ibiq̄ primum dies sanctificationis illuxit: q̄ni nobis de salute spē intulit: & de eternitate letitiam. ℟. Ego quasi vitis: fructificaui suauitatem odoris. Et flores mei: fructus honoris & honestatis. ℣. In me omnis gratia vite & veritatis: in me omnis spes vite & virtutis. Et flo. Lcō. vj.

Et hoc enim tante fecunditatis loco: virgo regia venustissima q̄ domino consecrata: filios sanctitatis: vad celestis gratie mundissimum: omnium virtutum floribus redimitum: cuius pulchritudine sol & luna mirant: redemptōre gentiū virgo ꝓcepit: datura lucē gentibus: sub mortis caligine constitutis. ℟. Spūs sanctus supuenet in te: & virtus altissimi obūbrabit tibi. Jdeoq̄ qđ nascēt ex te sanctū: vocabitur filius dei. ℣. Ecce elisabeth cognata tua: & ipsa ꝓcepit filiū in senectute sua. Jdeoq̄. Lcō. vij.

Hec ipsa regina celorum: in cuius se clausit viscera dei filius: factus homo: & tanti honoris fastigio: sibi per angelū nunciato: nequaq̄ elationis sumpsit spiritum: sed tanq̄ ancilla humilis: quāuis mater effecta domini: humilitatis fuit: quam respexit dominus: exequens officium: exurgens abijt in montana: ad elisabeth cognatam suam: que vocabatur sterilis: iam iemestri pregnantem: cum festinatione. ℟. Videbunt gentes iustum tuum: & cuncti reges inclytum tuum. Et vocabitur tibi nomen nouum: qđ os domini nominauit. ℣. Et beata que credidisti: quoniam perficientur in te: que dicta sunt a domino. Et vocabitur. Lcō. viij.

Et quemadmodum ab angelo humillime: salutationis susceperat oraculum: sic et ipsam elisabeth: humiliter salu-

tauit. Elisabeth vero: vt salutatio-
nes virginis gloriose audiuit: re-
pleta spū sancto: et incarnati ver
bi mysteriū: in vtero sentiēs vir-
ginis: voce magna exclamauit: et
dixit: Benedicta tu in mulieri
bus: et benedictus fructus ventris
tui. Et vnde hoc mihi: vt veniat
mr dñi mei ad me? ℟. Magnifi
cat anima mea dñm: et exultauit
spūs meus: in deo salutari meo.
Quia respexit humilitatē ancille
sue. ℣. Ecce enim ex hoc beatā
me dicent oēs ḡnationes. Ant.
Glia. Ba. Ad cān. añ. Gau-
deōs gaudeo in dño: et exultauit
ia mea in deo meo: alł. alł. Can
59 ticū. Audite me. ℣. Sicut letā-
1 d tium oīum nr̄m. Scōm lucam.

IN illo tempore. Exurgens
maria: abijt in montana: cuz
festinatione: in ciuitatem iuda:
et intrauit in domum çacharie: et
salutauit elisabeth. Et reliqua.
Homelia origenis. Lectio. ix.

MEliores ad deteriores ve
niunt: vt eis ex aduentu
suo: aliquid tribuant emolumen-
ti. Sic et saluator venit ad ioan
nem: vt sanctificaret baptisma
illius. ℟. Visitationem sancte
marie: cum gaudio celebremus.
Vt ipsa pro nobis intercedat: ad
dominum iesum christum. ℣.
Cum iucunditate: visitationem
perpetue virginis marie solenni
ter celebremus. Et. Lectio. x.

ET maria: statim vt audiuit
angelum nunciantē q̄ cō-
ceperit redemptorē: et q̄ cogna-
ta illius elisabeth haberet in ve
ro: consurgens cuz festinatione:
venit in montana: et ingressa est
domū elisabeth. Jesus enim q̄ in
vtero illius erat: festinabat ad-
huc in ventre ioānē positū sancti
ficari. ℟. Beatā me dicent oēs
generationes: q̄ fecit mihi dñs
magna: q̄ potens est. Et sanctus
nomen eius. ℣. Et misericordia
eius a progenie in progenies: ti-
mentibus eum. Et sanctū. ℣. ij.

ORiēs antecē veniret ma
ria: et salutaret elisabeth:
nō exultauit infans in vtero: sed
statim vt maria locuta est verbū:
q̄ filius dei in matris vtero sug-
gesserat: exultauit in gaudio. Et
tunc primū: precursor suū pro-
phetam fecit iesus. ℟. Et vnde
hoc mihi: vt veniat mr dñi mei
ad me? Ecce enim vt facta est vox
salutatiōis tue in auribus meis:
exultauit infans in gaudio in vte
ro meo. ℣. Repleta est spiritu
sancto elisabeth: et exclamauit vo
ce magna: et dixit. Ecce. Lectio. xi.

OPortebat quoq; mariam
dei prole dignissimam: post
alloquiū angeli: ad montana cō-
scendere: et in sublimioribus cō-
morari. Ita scriptū est: Consur-
gēs maria in diebꝰ illis: venit in
montana. ℟. Ornata monilibus

filiaz hierm: dño concupiuit. Et videres eã filie sion: beatissimã p̃ dicauerũt: z regine laudauerunt eã. ℣. Btã viscera marie virginis: q̃ portauerũt ad visitationẽ elisabeth: eterni p̃ris filium. Er. Glia. Ornatam. Scõm lucam.

In illo tẽpore: Surgẽs maria: abijt in mõtana cũ festinatiõe: i ciuitatẽ iuda: z intrauit in domũ çacharie: z salutauit elisabeth. Et factum est: vt audiuit salutationẽ marie elisabeth: exultauit in gaudio infans in vtero eius. Et repleta est spũ sancto elisabeth: z exclamauit voce magna: z dixit. Benedicta tu inter mulieres: z benedictus fructus ventris tui. Et vnde hoc mihi vt veniat mater domini mei ad me? Ecce enim vt facta est vox salutatiõis tue in auribus meis: exultauit in gaudio infans in vtero meo. Et beata q̃ credidisti: quoniam perficientur ea que dicta sunt tibi a domino. Et ait maria. Magnificat anima mea dominum. Et exultauit spiritus meus: in deo salutari meo. Quia respexit humilitatem ancille sue: ecce enim ex hoc beatã me dicent õmnes generationes. Quia fecit mihi magna: qui potens est: z sanctum nomen eius. Et misericordia eius a progenie in pgenies timentibus eum. Fecit potentiã in brachio suo: dispersit superbos mente cordis sui. Deposuit potentes z sede: z exaltauit humiles. Esurientes implenit bonis: z diuites dimisit inanes. Suscepit israel puerum suum: recordatus misericordie sue. Sicut locutus est ad patres nostros: abrahamẽ z semini eius in secula. Mãsit autem maria cum illa quasi mensibus tribꝰ: z reuersa est in domũ suam. Gio. Omnipotens z. Jn lan. añ. Beatam me dicent omnes generationes: quia ancillam humilem respexit dominus. ℣. Dominus re. rẽ. Lab. Ego maiter. ℟. Aue maria. Vr. O gloriosa. ℣. Speciosa facta es. Ad69 dño añ. Visitationem hodiernã: perpetue virginis genitricis dei marie: solẽniter celebremus: quã celsitudo thronj pcessit alleluia. Gio. Omnipotens. Post cris aplis añ. Ecce ego mitto. ℣. Annunciauerunt. Gio. Deus q̃ ho. Ad. i. añ. Mansit autẽ maria apud elisabeth: quasi mensibus tribus: z reuersa est in domum suam. Ad. ij. añ. Corde z animo: christo canamus gloriaz in hio sacrio solennijo: precelle

genitricis dei marie. Capitulū. Ego mf. ℣. Benedicta, Sio. Omnipotēs t. Ad.vj.afi. Ad̄ enim ex te nascetur sanctum:vocabitur filius dei:t ecce elisabeth cognata tua: t ipsa concepit filiū. Cāti. 2 c Sol iustitie in senectute sua. Cap. Surge propera: amica mea columba mea: t veni: iam enim hyems transiit:imber abiit:t recessit:flores apparuerunt in terra nostra:tempus putatiōis advenit. ℣. Sicut myrrha. Sio.

Omnipotens sempiterne deus:qui pmemorationem visitationis beate marie mātis filij tui:fieri voluisti:presta qō: vt ab cunctis visitationis gratiamul latenus excidamus. Per eum. Ad.ix.afi Cū iucūditate visitationes sancte marie celebremus: vt ipsa pro nobis intercedat dominū iesum chīm. Cap. Cāti. 6 d Que est ista q̄ pcedit sicut sol:t formosa tanq̄ hierlim:pauide rūt eā filie sion:t beatā dixerūt: t regine laudauerunt eam. ℣. Sicut lętantium. Sio.

Deus q̄ hodierna die:per verbū mūin brē marie virginis vtero incarnatum:beatum ioannē baptistā:in ventre mātis exultare fecisti:fac nos qō presentes solennitatem ita peragere:vt ad vitam eternam pertingere valeamus. Per eū. Ad vesperp dicantur ańe,t ꝓb.vt supra in ꝑmis et sex.Cap. Ego mf. ℣. Ave maria. Hym. Ave maris stel. ℣. 69 Speciosa facta es. Ad mag. ańe. Beata viscera marie virginis: que portaverunt ad visitationes elisabeth:eterni patris filium.al lelua. Oratio. Omnipotens t. Si infra octa.fuerit dominica ij.vesp.oēs.nij.ańe dicuntur. Et si venerit dominica in octā,vel infra octa.fiat de octa,cum commemo.de dominica in vtroq̄ vesp.t lauā.vel etiam nihil fiat de dominica:si dominice abundant. In primo noctur. super ꝓb.Ave. bis ańe.quotidie repetantur. Ethi. Et introivit. Ant. Et factum est. Ant. Adducent. t ańe Et repleta. ℣ Benedicta m. L.breuis:

Ecce iste venit saliens in Cāti. montibus:transiliens colles. Similis est dilectus meus capree hinnuloq̄ cervoꝝ. En ipse stat post parietem nostrum:respiciens per fenestram:prospiciens per cancellos. En dilectus meus loquitur mihi. Surge:propera amica mea:columba mea:speciosa mea:t veni. Tu autē. ℣. Dignare me laudare te:Virgo sacrata. ℣ Da mihi virtutem contra hostes tuos. Cūr. In ecō notatur. super ꝓb feria.ań Allelui. Cap.x.t ecce.vi.in lauā.t p̄ hoc dicī omnia fiant sicut in die visitationis. Excepto q̄ ad vesperas de hac sola ań Exurgens maria:

In cuius cultu sancti omnia sicut in die sancti visitationis: tas in die ℣ in nocte. ℭ In sancte martiris virginis ⁊ martyris. Oio.

DEus qui beatā martiolam virginem ⁊ martyrem tuā de paganismo errore ad tuaz sanctam fidem: sine vllis suis meritis euecasti: ⁊ constantiā martyrij pro tuo sancto nomine tua gratia ipsi tribuisti: concede qs: vt famuli tui suis precibus ⁊ meritis ad celestia puenire valeamus. Qui viuis ⁊ regnas in secula seculorum. ℭ De sanctis martiola ⁊ byreneo martyribus. Lectio. j.

MArtiola ⁊ byreneus diaconus tpe valeriani imperatoris turcio agēte vicario apud ciuitatem clusiū passi sunt. R. ij. Cum enim pdictus turcius felicem presbyterū per martyrium pssumasset apud vernia ciuitatez: vt dictū est supra in eius passione. ix. calē. iulij: ipsiusq corpꝰ byreneꝰ diaconꝰ sepelisset iuxta muros videlz sutrine vrbis. R. iij. Hec audiens turcius: byreneū coprehendi fecit: ⁊ catenis vinctū post redam suam traxit vsq ad ciuitatem clusinam: ibiq; illum in carcere compeduit cum pluribus christianis alijs. R. iij. O nos omnes martiola nobilis matrona claudij principis cōsobrina in ergastulo reuenebat. R. v. Quod cū audisset turcius: ipsaz quidē tenere fecit: ⁊ deo christianos extentos excoriari. Leō. vsq ℣ byrenū vo in pspectu martiole eculeo appēsum: tā diu vnguibꝰ lacerari: ⁊ flāmis appositis aduri fecit: donec spūm emisit. R. vij. Deinde sanctā martiolā sacrificare nolētē tā diu plumbatis cedi iussit: quousq; aiam exhalauit. Quoz corpa marcus R. viij. seruus dei iuxta muros clusij ciuitatis deuote tumulauit: vbi ⁊ miraculis clarent: qui passi sunt gnāto noīe. iulij. Mor. ⁊ euangelia. Simile est regnum celoz decem virginibus. ⁊ omnia alia ꝛc in cōi virginum. ℭ In octaua apostoloz petri ⁊ pauli. In vtroque vespere laudibus. ⁊. iij. Capitulū. 418

HI sunt viri misericordie: quoz pietates non defuerunt: cum semine eorum permanent bona: hereditas sancta nepotes eoz. ℟. In omnem terram. Hym. Exultet. ℣. Annunciauerunt. Ad magnificandum eum. Sicut fleteritis ante. Oio. 44 b 76

DEus cuius dexteraz: beatū petrū aplm ambulantem in fluctibus: ne mergeret exeritis: ⁊ coaplm eius paulū tertio naufragantez: de pfundo pelagi liberauit: exaudi nos ppitius ⁊ accede: vt amborum meritis: eternitatis gloriā cōsequamur. Qui viuis. Omnia alia ꝛa in die ℣ in nocte sicut in nati. plurimorum

apostolor plenius ptinetur Sermo sancti ambrosij epi in octava aplorum petri t pauli. Lectio.i.

PIscatorio t persecutorio satis cratissimū die;gemine festivitatis occursum:devotione pcipua:hodie celebrem⁹. Ille quo retia quasit seculi:iste quo ex pdone pfessor est christi. Lectio.ij.

Legit ecce christus duos:vnū piscatorē:alterū crassatorē. Illum vocat ex littore : istum clamat ex ethere . Illum accersit ex ponto: istum terret de celo. Cuz igit petrus linea castra iactaret i freto: xps retia misit in ꝓfundo. Lcō.iij.

Cepit christus : cepit t petrus Christus discipulum : petrus pisciculuz. Et dū circundat gentes squamea:ipse venit in retia. Deze terreno inquit iesus vidit duos fratres:simonem qui vocatur petrum:z andreā fratrem eius;retia mittentes in mari. Lectio.iiij.

Erāt enī piscatores: t ait illis: Venite post me:z faciam vos fieri piscatores hominuz. At illi cōtinuo relictis retibus:secuti sunt eum. Lectio quinta.

Stabat petrus mobilitate gurgitis pendulus: t inter obscuras aquas ingeti mario: victū quem non videbat;occulto artificio requirebat. Vacabat sup ambiguā undā:vt posset inuenire capturā. Vario ferē referturqz vestigio. Stabat mobilis : t mobilitate stabilis. Vincitur inter cecos fluctus:vagos marini generis ferus:t sub obscuro fugitiuam insequitur predam. Lcō.vij.

Oclusus ad necem: carceri tractatur:in pelagū dispōnitur:ꝓponitur sub aqua muscipulum. Erigitur maculosus pariter sub unda;fit cecis piscibus in mari custodia. Lectio octava.

Et dū insidiatur gregibus petrus equoreis:ipse in rete incidit saluatoris. Venite inquit post me: t faciā vos piscatores hominū:at illi relictis retibus suis:secuti sunt eum. Secundum Matthæum. 14 c

IN illo tempore. Iussit iesus discipulos suos ascēdere in nauiculam:t precedere cū trans fretum:donec dimitteret turbas. Et reliqua. Homeli. beati hieronymi presbyteri. Lectio nona.

DIscipulis precepit dominus transfretare; t cōpellit vt ascendant nauiculā. Quo sermone ostenditur inuitos eos a dño recessisse:dū amore preceptoris:nec puncto quidē temporis ab eo volunt separari. Et dimissa turba:ascendit in montem solus orare. Lectio decima.

Si fuissent cuz eo discipuli eius petrus t iacobus t ioannes: qui viderant gloriam transformati : forsitan ascendissent cum eo in montem. Sed turba ad sublimia sequi non potest:nisi vocue/

rit eam iuxta mare in littore: et aluerit in deserto. Lectio x.

Quod aũt ascendit solus orare: nõ ad cũ referas: qui de quinq; panibus quinq; millia hominũ satura uit: exceptis paruulis et mulieribꝰ: sed ad eũ qui audita morte ioannis recessit in sollitudinem. Et non quo personam dñi separemus: sed opa eius que inter deum hominẽq; diuisa sunt. Nauicula aute in medio mari iactabat fluctibus. Recte quasi inuiti et retractantes apostoli a dño recesserant: ne illo abeunte naufragia sustinerent. Scõm Matthæum.

In illo tpe. Iussit ihesus discipulos suos ascendere in nauiculã: et precedere eum trans fretum: donec dimitteret turbas. Et dimissa turba ascendit in montem solus orare. Vespe aũt facto: solus erat ibi. Nauicula autez in medio mari iactabatur fluctibꝰ. Erat enim eis ventus contrariꝰ. Quarta autem uigilia noctis uenit ad eos: ambulans supra mare. Et uidentes eum supra mare ambulantem: turbati sunt dicentes: quia phantasma est. Et pre timore clamauerunt. Statimq; ihesus locutus est eis dicẽs. Habete fiduciam. Ego sum: nolite timere. Respondens autez petrus dixit. Dñe si tu es: iube me uenire ad te sup aquas. At ille ait: Veni. Et descendens petrus de nauicula: ambulabat super aquas: ut ueniret ad ihesum. Videns autem ventum ualidum: timuit. Et cum cepisset mergi: clamauit dicens. Domine saluum me fac. Et continuo ihesus extendens manum apprehendit eum: et ait illi. Modice fidei quare dubitasti? Et cum ascendissent in nauiculam: cessauit uentus: Qui autem in nauicula erant: uenerunt: et adorauerunt eum dicentes. Vere filius dei es. Gio. Deus cuius dextera. Ad bñs aũ. Isti sunt due olive: principes ecclie: qui ꝑ ea iugiter assistunt ante dñm. Ad magni. aũ. Isti sunt due olive: et duo candelabra: lucentia ante dñm: et habẽt potestatem claudere celum nubibus: et aperire portas eius: quoꝝ lingue eorum claues celi fecẽrũt: alla.

¶ In sancta felicitate cum septem filijs suis. Statio.

Presta quesumus omnipotens deus: ut qui gloriosos martyres tuos felicem: philippum et alexandrum: vitalem: syluanum: martialem: et ianuarium: una cum matre eorum felicitate: fortes in sua cõfessione cognouimus: pios apud te in nra intercessione sentiamus. Per. Passio sanctoꝝ septem fratrum. Lectio. j.

Septẽ fratres filij sce felicitatis martyris: rome sub antonino principe passi sunt. Quorum nomina hec sunt: ianuarius felix:

philippum: sylvanum: alexandrē: vitalis: t martialis. Lectio .vj.

Hoc mf in iuuentute manens suam domino nouerat castitatem. Quos omnes fratres simul cuz matre ad suggestionē pontificum idoloꝝ antoninus imperator decretos publio vrbis prefecto tradidit: ad deorum sacrificia compellendos. Lectio tertia.

Qui primo quidem mfi suadebat: ut sni t filiozū suozum miseret deberet. Lectio quarta.

Cum autem felicitas: nec blandicijs allici: nec terroribus frangi posset: ga potius filios hortaretur: ut in xpi cōfessione cōstantes psisterēt: Jussit eā pfectus alapis cedi: deinde i carcere recipi: vbi multo tpe macerata est. Lec.

Post hec cū publius oēs septez fres singillatim vocatos hortaretur: vt deis immolarēt: illicq; oīno eius monitiones conteneret. Jussit illos successiue flagellis cedi: deinde i custodiam recipi. Lec. vi.

Et cū hec omnia imperatoꝝ suggessisset: misit antoninꝰ illos p varios iudices: vt varijs supplicijs punirentur. Lectio. vij.

Et quibus primus iudex iamia ciuz ta diu plūbatis cedi fecit: cuz diu ab eo spū excussit. Alter vero felicem t philippum fustibus macrauit. Lectio octaua.

Alter sylvanum pcipitio interemit, Alter alexandrum: vitalem t martialem capitale subire sniam mādauit. Qui passi sunt. vj. idꝰ iulij. Dom. t euangel. Loquēte ihesu. t alia oīa tā i die cuz i nocte ore in cōi plurimoꝝ martyrum.

℣ In cō paterniano epo. Alo

DEus qui tibi p filiozū tuū mundū recōciliasti: t gloriosus semp in sancte existis: tri bue quesimus: vt beati paterniani pcibꝰ q nra peccata ꝓpduīt tua misericordia nos redas acceptos. Qui vuis t regnas deꝰ.

℣ De sancto Paterniano epiſcopo t confessore. co. j.

PAterninanus episcopus cuz esset abbas in palestina: t congregationem monachoꝝ in omni religione corrigeret: t nunc temporis christianoꝝ persecutio deseuiret: orauit ad deum cū lachrimis vt sibi locū ostenderet: in quo se cum monachis suis saluare posset. Lectio secunda.

Qui apparuit angelus raphael cuiz monuit: vt in egyptum pgeret: t ibi saluteꝝ animaꝝ t corporum inueniret. Quod cuz abbas fratribus retulisset maurentius prepositus fratres hortabatur: ut iurta visionē ostensa cum abbate peregrinarentur. Lcō tertia.

Igitur assumptis sarculis ad terram colendam: t seminibus ad seminandū profecti sunt: t angelo raphael ducatū prebente ad egyptī cremū deuenerunt: vbi t par

tum sibi cenobiū construxerunt: ibiq; die ac nocte deo in ieiunijs & orationib⁹ fuire curauerūt. Lectio iij.

Quz aūt escas aliquas ad edendum non haberent: nec in loco ipso inuenire possent: & fratrū congregatio murmuraret: orauit paternianus ad dñm. Et ecce apparuit angelus domini in synogali ciuitate cuidā diuiti admonēs eū vt famulis dei qui fame deficiebāt ac frigore vestes & cibaria ministraret. Lectio quinta.

Qui cōsulto quodā sapiēte. Iter. camelos oibus cibarijs & monachoz cucullis onerauit: & ad collū primi sq; ad ultimū appēdit vt viaz ceteris exhiberet. Qui recto cursu angelo duce ad cellam paterniani peruenerūt. Quod monachi videntes: deo gratias egerunt: & camelis exoneratis pedes laue rūt: atq; post dies tres eos oleribus onerātes ad coz dñm remiserunt: q; dei nutu per viā quā venerāt regressi sunt. Lectio vj.

Post hec tertia die apparuit diabol⁹ in specie puelle viro dei dicens. q; puella venalis in terram egypti venerat: quam dominus suus ad aquam hauriendam miserat: que domum redire volens in via errauerat: & ad locū ipsum deuenerat: querens a sancto viro mansionem. Quam cū sanctus vti speciosam iuuenculam licentiaret: puella allegabat; q; eius negligentia sicuti a ceteris deuorari posset: & abbas de eius anima deo rationem redditurus esset. Quod audiens paterniani⁹ ipsaz quasi ex cōscientia intromisit: cuius allectus pulchritudine tentari cepit: sentiens vero figmenta diaboli ignes accendit: & ipsius in faciem puelle exussit: mox; diabolus euanuit. Lcō. vij.

Deinde venerūt ad eū ciues de oppido vrio: & ipsi in sui episcopū constituerunt: qui in ipso episcopatu prefuit annis. xlij. & multa miracula ostendit: inter que salutem ancillam dei: que annis. vij. ceca fuerat illuminauit: & clam dum vnum exerit. Lectio. viij.

Diuinissime angelus domini ei apparuit: obitumque suum post dies xx. futurum predixit: & ad vi cum thanatum in fundo bathyganio: iussit: vt accederet: vbi & pausaturus esset: signumque vocationis sue futurum de vico erumpentium predixit: & q; terra fuliginābit. Qui mox ad locum constitutum properauit: & signis ab angelo datis apparētibus: ipse in pace quieuit sexto idus iulij sepultus in suo episcopatu. Homelia. Euangelium Homo quidam peregre proficiscens. Et omnia alia quere in communi confessorum pontificum.

In sancto Ioanne gualberto confes. in vtroq; vel. nisi & ſo. ſi

414 confes. non pontl. Cap. Bti's
75 vir qui fuit. R. Iste hō ab. Vy'
Iste conf. ℣. Os iusti. Ad mag.
ōfi. in utroq; vel. O christi miles
veneráde bte ioannes: Qui crux
non renuit christi se flectere ro-
tam: Ora pro populo clero cun-
ctoq; rogato: vt meritis ꝓbusq;
tuis: valeāt adipisci Regnum ce
lor: quod habent anime beator.

Deus qui per nostre Oto.
redēptionis salutiferū si
gnum beatum ioannem confesso
rem tuum: ceteris prestantius de
coraſti: presta quesumus: vt quem
laudis veneramur officio: sancte
cōuersationis imitemur exēplo.
Per. Eodem die ꝯmōr martyr
rum Habonis t Felicis. Oratio.
Beatissimor martyrū tuorū
naboris t felicis: q̄s ōne ad
sit nobis oratio: vt quos venera
mur obsequio: pio iugit experia-
mur auxilio. p. ¶ Vita beati ioan-
nis gualberti. Lectio prima.
Quēdam pars tuscie ꝓxi-
cie lucardus vocat: in qua
quoddā castrū hſ: q̄ petroium
vocat: t ē intra florētine ciuitatis
episcopiū: a q̄ non plusq̄ trede-
cim milibus distare cognoscitur.
In hoc erī castro vir gdā R.ij.
erat nobilis gualbertus: religiōe ac
nobilitate ꝓcelsus: diuitijs fami-
lijsq; ditat⁹: t honor ꝓgatiua
mor: tā deo q̄ hominibus char⁹.
Qui cū ex legitima pluge. R.iij.
duos filios haberet: vnum vgo
nem: alterū ioānes sibi placuit ap
pellare. Illosque adultos: ac ad
etatem adolescentie prouectos:
militare perdocuit: t vt nobilita
tas sui generis exigebat: bellico
armis instruxit. Lectio. ij.
Omnipotens enim deus: videns
mortales homines in amore suo
frigescere: in sue maiestatis ob-
sequio miserabiliter lentescere:
quosdā ex illis misericorditer elē
git: quos ceteris in exemplo me-
liorationis constituit. Lectio. v.
Hoc equidem clementi deo pla
cet agere: quotiens eos quos in
suo famulatu videt repescere: ni-
mirum reprobat: sicut scriptum
est. Utinam frigidus esset aut ca
lidus. Sed quia repidus coepi-
pisti te euomere ex ore meo. Ut
meliorum hominum exemplo in-
calescant t inualescant: atque ad
dei famulatū deuotiores t pron
ptiores redeant. Lectio vj
Quapropter ioannem misericor
diter preueniens: in mūdo benī
gne custodiuit: t eum clementer
subsequens: de mūdo eripiendo:
ad culmen monastice religionis
mirabiliter posse sustulit: vt ipſe
gra dei saluaretur: t vnusquisq;
posset habere quod imitaretur.
Diuino nāq; ipſi edoctē. R.vij.
te: tam militari disciplina quam
religiosorum secularium actuū in
dustria: cepit suos coetaneos excell

re: atq; vt secularibus hominibus erat possibile: a mundialibus vitijs se alienans: amori pariter et timori domino: ac spiritalibus exercitijs o: animum non mediocriter subdere. Lectio octaua.

Causa quidem orationis ecclesias celitus inspiratus frequentans: et pauperibus prout poterat misericorditer subministrãs: aliorũ prosperitatibus affectuose congaudens: et quibuslibet aduersitatibus nihilominus clemẽter cõpatiens: in omnibus mente uel corpore: vniuersorũ hominum se prestabat participẽ. Do mel. et euangel. Lecce nos, et alia oia tam in die ds in nocte fiãt de confes. non ponit. ¶ In sancto Martiale apostolo. Oratio.

O Deus qui nobis sanctam diei huius solemnitatẽ in honore sancti martialis cõfessoris tui consecrasti: adesto familie tue precibus: et dona vt cuius festa celebramus: eius merito et auxilio subleuemur. Per dominũ. ¶ Incipit vita. s. martial. apli.

Martialis discipulus Ih̃u xpi: et epus stephani protomartyris consanguineus: patre marcello et matre elisabeth: de tribu beniamin ortus: unus fuit ex septuaginta duobus discipulis xpi: et a beato petro apło baptizatus. Hic enim ille puer fuisse dicit qui habebat quinq; panes hordeaceos: et duos pisces: et ꝗbus dño quinq; millia hominum in eremo satiauit: vt dicit Joannis sexto. Hic etiam in ultima cena dñi cum discipulis facta minister astitit: et cum christus pedes discipulorum lauaret: ipse aquam i pelui famulatus offo ministrauit. Et post ascensionem dñi beato petro in iudea quinque annis deide i antiochia annis septẽ adhesit: et cũ eode anno quarto claudij romã venit: et anno integro secum permansit. Hic vero post hec beatus petrus a christo sibi apparente per visionẽ monitus. Martialem ciuo discipulũ misit ad gallias predicandas. Et idemq; alpinianũ et Hic nostrictinianum comites assignauit: qui ordinatus epus ad partes illas accessit: et duodecim angelis sibi continue assistentibus galliarum oppida circuiit. Et per annos sex in lemouicen. puincia predicauit: vbi sex mortuos suscitauit: cecos illuminauit: claudos erexit: mutis loquelam tribuit: obsessos a demonibus liberauit. Lectio. vii. Et alia multa et maxima miracula perfecit. Ecclesias in honore saluatoris: et dei genitricis: et sancti stephani: protomartyris et sancti petri: et sancti andree apostolorũ in ipsis ptib⁹ dedicauit. Euangel. et homil. Vigilate et quere

& are in cõi pfessoz pontifi. Pla
cuit & alia oia tã in die q̃ in no-
cte are in cõi vnius apli. De sctõ
414 throbaldo pfes. Cap. Btũs vir
415 q̃ fuit. ℟. Iste hõ ab. Ad mgt
afi. Clementissime. Oio.
Deus cuius potẽtia in san-
ctis predicatur mirifica: da q̃s vt
qui beati throbaldi pfessoris tui
festum in terris colimus: eius glo
riose vite puersatione perdocti:
sanctoz cõsortio in celis mereã-
mur adiũgi. Per. ℭ Incipit vi
ta sancti throbaldi. Lcõ. j.
Iuter celicolas quos diuina
clemẽtia & pfna pietas sup astra
puexit: moderni tpis euoluente
curriculo throbaldus vir per om
nia venerandus: quasi sydus in
astris relucens emicuit. Lcõ. ij.
Bone nãq; idolis cũ cẽt puer:
nobilissima francoz stirpe pgeni
tus: terrena fugiẽs: ad celestia ce
pit toto ẽsiderio anhelare. Lcõ.
iij. Incrãt illi gppe nobiles ẽclã
ri ditissimiq; parẽtes: arnulphus
eius pf dicebat: guilla vero ma
ter appellata est: francigene am-
bo vt prediximus fuere. Lcõ.
iiij. Nec ab re duximus fcm fuisse
cẽsendũ fore si gbus sub regib⁹
siue pncipibus: quo ve in loco
floruerit: pdecẽti tñ sermonis bre
uitate seruata iuxta modulũ no-
strum adiecerimus. Lectio. v.
In temporibus igit̃ henrici tertij
imperatoris: atq; henrici filij fran-
corum regis & philippi eius filij
claruisse dicitur sanctissimus de
quo impresentiarũ solennia cele-
brantur throbaldus. Lectio. vj.
Micaffinũ in gallia erat territo-
rij: cuius & paro non ignobi-
lis esse perhibẽ populosum ca-
strum q̃ plurimum dicit: in quo
& throbaldus ortus atq; educa-
tus esse dignoscitur. Lcõ. vij.
Sic vt adolescentie atrigit me-
tã: seculari potẽtie: ampliss̃imisq;
diuitijs abrenũciano: pfna domo
clandestine fugiens eremiticam
preelegit ducere vitã. Lcõ. viij.
In q̃ & quãtũ pfecerit quãtisq;
claruerit miraculis audire cupi-
ẽs luculentã a petro beate ma-
rie de vãgaditia olim abbate de
hac sanctissimo throbaldo edita
perlegat historiã. Euãgelij & ho
mel. Ecce nos, & alia q̃ hic de- 451
ficiunt: qre in cõmuni confessoz
non pontificum. ℭ In sancto
marty. quirico & iulita Oratio.
Deus q̃ nos sanctoz tuoz
quirici & iulite natalitia
celebrare pcedis: presta q̃s: vt a
peccatoz nostroz pondere: eoz̃
intercessiõibus liberemur. Per.
ℭ Incipit passio sanctoz̃ qui-
rici & iulite. Lectio pma.
Quiricus puer & iulita ei⁹
mr apud tarsũ cilicie passi sunt
sub alexandro imperatore. Fuit
enim iulita illustris matrona: de
iconio ciuitate hisaurie. Lcõ.

Q ue p̄secutores declinare cupiēs in tarsum cilicie cum puero suo grecoq; triū erat annoꝝ veniť:vbi dr̄ēta alexādro p̄sentatur filium gestans in vlnis. Lcō.iii.

Q uam due famule sue viderēt fugerunt:r eam protinus reliquerant. Imperator ergo puerum in vlnis cepit:r matrem sacrificare nolentez crudis neruis flagellari p̄cepit. Lectio.iiii.

P uer aūt mr̄em flagellari ꝓspiciēs amare flebat. Alexander vo puez sup genua tenēs oculis r blanditijs demulcebat. Lcō.v.

I nsans autem ad matrem respiciebat:r imperatoris oscula abhorrebat:r caput cum indignatione auertens vultum eius vngulis laniabat. Lectio sexta.

S eqs̄ christianum voce qua poterat asserebat: tandem diu reluctans principem in scapulis momordit. Lectio septima.

C ūe ille indignat⁹r dolore ereiat⁹:gricū ab alto p gradus pcipitauit:vt ēt tribunali tenelluz ceberum adh̄eret. Lectio.viii.

P ulita vero filiū suū ad regnum p̄cessisse videns:vxo gsas egit:que postmodū ab imperatore iussa est excoriari:r bulliente pice pfundiiac demū capite truncari. Ho mel.r cuāgel. Videte nequis, r alia omnia tan i die ꝙ i nocte: quere in cōi plurimorum martyr.

C In scō alexio p̄fessore. Oro:

T Eus qui beato alexio confessori tuo tribuisti:vt nouna arte mundum illuderet:r de hoste humani generis mirabiliter triumpharet:concede propitius: vt eius semper muniamur auxilijs : cuius salutiferis erudimur exemplis. Per. C Incipit vita sancti alexij. Lectio.i.

A lexius filius euphemiani nobilissimi romani r inaula imperialis palatij primi tēpore arcadij r honorij imperatorum in vrbe claruit. Lcō.ii.

Q ui euphemiano cū multa precum instantia dñs alexiū filium concessisset ex coniuge aglaia no mine:ipsi ambo vxinceps in castitate viuere firmauerunt. Lcō.iii.

P uer aūt sanctus liberalib⁹ disciplinis infra annos pubertatis pleniusq; eruditus : factus adolescens puellam r imperiali domo duxit vxorem. Lectio.iiii.

C ū aūt iuuenis cū puella nocte intra cubiculuz inclusus eēt: spōsaz suā cepit in dei timore instruere:ac ipsam ad virginitatis obseruantiam prouocare. Lcō.v.

D einde annuluz suum r caput baltei quo cingebat sibi seruāda tradidit:r de substantia sua multum aurum accipiens : occulte ad mare discessit. Lectio.vi.

E t ascendens nauem laodicie vsque peruenit. Indeq; in edessam ciuitatem syrie p̄fectus est

ꝑbi imago christi diuinitus facta in sindone habebatur. Lcō.vij.

Quo perueniēs omnia q̄ secum tulerat pauperibus tribuit: ⁊ vilibus indutus ipse cū ceteris pauperibus in atrio sancte dei genitricis mendicare cepit. R.vij.

Omnia que sibi dabantur vltra quotidianū victū egenis impendebat: ꝑ quo ⁊ filij absentia admodum ꝓtristatus: missis pueris ad diuersas mundi partes: cum vbiq; ꝙquirebat. Dom.⁊ quāg.

415 Ecce nos. ⁊ alia q̄ hic deficiunt quere in cōmuni ꝓfessōrū ponti.

¶ In sancta marina virg. Dño.

Deus qui fidelibus te fontes gre tue aperis: tribue quesumus: vt sicut beata marina in numero prudentum: te fontem viuum fluuit: nos quoque fiamus dominum nostrum iesum christum filium tuum. Qui tecum ⁊ cum spū sancto viuit ⁊ regnat p omnia secula sc̄lor. ¶ Incipit vita beate marie virginis. Lcō.j.

Marina virgo in partibus grecie claruit. Hec cuz patri suo vnicā foret: ⁊ pater relicto seculo monasterium introisset: eam cuidam propinquo commendauit: ⁊ in cenobio summa obedientia dō seruire cepit. Cū autem ꝓ filia affligeretur: interrogauit eum abbas: cur magis solito tristaretur: qui dixit se filium vnicum in seculo reliquisse: noluitq; q̄ esset filia ꝓpalare. Abbas vero quia diligebat virum eidem concessit: vt filius suus in monasterio reciperetur. Lcō.ij.

Pater ergo habitu virili eam induit: ⁊ mutato nomine marinum ipsam vocauit. Virgo igitur sancta in monachum recipitur: ⁊ masculus ab omnibus putatur: ac frater marinus vocat. Cepit autem valde religiose viuere: ⁊ omnibus obedientiam exhibere. Cum autē esset annox.xvij.⁊ pf eius morti appꝛopinquaret: filiam suā vocauit: ⁊ eam in sancto ꝓposito confirmauit: precipiens ne cuiq; aliquando reuelaret q̄ mulier esset. Lectio.iij.

Mortuo ergo pie renebat doctrinaz eius: ⁊ erat obediēs omnib⁹. Ibant igit fratres cum curru ⁊ bob⁹: ⁊ monasterij necessaria deferebant. Et ꝯ iussu abbatis frater marinus aliquando cū plaustro cepit accedere: ⁊ fratres adportandum ligna iuuare. R.iij.

Consueuerāt aūt sepius hospitari in domo cuiusdā nobilis pāt dochij nomine siqñ eos ꝓpter tardiꝰ redeundi ꝓdiret. Cui⁹ filia ego cū ꝙ quodā milite concepisset interrogata a parentibus frem marinū se violasse asseruit. Quod cum pandochius abbati nunciasset interrogatusq; marinus cur tantum flagitium commisisset: peccasse confitetur: ⁊

veniam humiliter precatur. Statimq; abbas illum verberibus cedi iussit: deinde de monasterio eiecit. Lectio quinta.

Ipsa vero omnia patientissima ferens: tribus annis ante ostium monasterij mansit: nec inde aliquo discessit. Sicq; ducella panis vnica quotidie sustentata: ac si peccatū cōmisisset in penitētia pse uerauit. Post triennū vero infans ablactat: & abbati mittit: ac fratri marino traditur educandus: quem virgo dum per bienniū ac si proprium aluit: & cum eo ibidem permansit. Lcō. vj.

Tandem eius patientie & humilitatis fratres miserti abbati p marino intercedunt: ipsumq; de eius licentia in monasterium cuz paruulo introducunt. Cui abbas p penitētia imposuit: vt oēs īmūditias loci extra deferret: & aquā necessariam baiularet. Ipsa aūt hilariter oia patiēter pficiebat: & cūctis gras agebat. Lcō. vij.

Sed post paucos dies in dño feliciter obdormiuit. Cuius corp⁹ abbas longe a monasterio mādauit sepelirī: eo q abiqz penitentia obiisset. Cum aūt fratres corpus lauarent & mulierē esse conspicerent: stupefacti & territi se in ei famulam grauiter deliquisse fatētur. Quod cum abbas cognouisset eam intra monasterium honorifice tumulari iussit: & cum lachrymis pro se & fratribus ab ea veniam postulauit: eo q ipsam ignorās innocēter afflixit. Lcō. viij.

Corpus ergo sancte vginis in ecclesia reconditū miraculis claruere cepit. Illa aūt que ei famulam infamauerat a dēmone arripitur & ad sepulchrum adducta scelus confitetur: & post dies. vij. eius meritis liberatur. Quieuit aūt sancta virgo in dño. xvj. calen. augu. Anno autem dñi M. ccc. lxij. tpe Iacobi tercij pape venetor. Quidaz Iacobus de boza parochialis ecclie sancte marine de venetijs deuotus sancte vginis: corpus ipsius de partibus romanie sublatū per nauē venetias direxit: & in ecclesia sua collocādū ordinauit. Cuius meritis naue a maris tēpestate liberati sunt. Sicq; corp⁹ sancte virginis venetias delatum in eadem ecclesia sepultū est calen. septembris. Postū. & euangel. Simile est regnū celoz thesauro absc̄ōdito, & alia que hic deficiunt quere in communi virginum. 419

In festa margarī. vgine. Oco.

Deus q beatā margaritaz virginē: hodierna die ad celos p martyrij palmā peuenire fecisti: pcede ppitius: vt ei⁹ exēpla sequentes: ad te peuenire mereamur, Per. Passio beate margarī. virgi. Lectio prima.

Beatissima autē margarita:

fuit theodosij filia: qui erat gentilium patriarcha: & idola adorabat. Hic habebat vnicam filiam de se natam: in qua spem suam ponebat. Lectio secunda.

Ista autē spū scō repleta: mox nata de sua mſe data ē in ḡdā ciuitate: habēte stadia decē ab antiochia: vt ibidē nutriretur. L. iij.

Cū autē cēt mortua mſ eius: amplioꝛi ōsiderio a nutrice sua amabat: & dilecta erat dño ihesu christo. Erat enī annoꝝ ḡndecim: & delectabatur in domo nutricis sue.

Vt autē audiuit martyꝝ. L. iiij. certamina: q̄ multꝰ sanguis sanctoꝝ effundebat in diebus illis p christi nomine: spū sancto repleta: totam se deo tradebat: vt eam saluam faceret: & castam redderet: tam mente q̄ corpore. L. v.

Ipsa quoq; pascebat oues nutricis sue: cū ceteris puellis coetaneis suis. In illis diebus transiens olibrius p fectus: de asia in antiochiam ciuitatem pergebat: veniens persequi christianos: & deos suos vanos adorare faciens: Ubicūq; enī audiebat aliquem christianū esse: eum nexibus ferreis constringebat. L. vj.

Et videns beatā margaritā pascētē oues nutricis sue: statim cōcupiuit eam. Dixitq; ministris suis. Ite & apprehendite eā: & si libera est: accipiā eā vxoꝛē. Si autē ancilla: dabo ptiū: p ea: & erit mihi pcubina: & beneficiū ei ꝑpter pulchritudinem eius. L. cō. vij.

Cuꝝ autē milites apprehēdissent eā: dixit virgo cepit inuocare christū: & dicere. Miserere mei deus: miserere mei: ne pdas cū impijs deus animā meā: & cum viris sanguinum vitam meam. L. cō. viij.

Hec me dñe semp te laudare & benedicere: & ne pmittas ancillam tuam contaminari: ne polluatur fides mea: nec inquinet corpus meū: nec immutet sensus meus a turpitudine iniqua: & insipientia diaboli. Amen. & cuāge. Simile est de. ce. thes. & alia oia que hic deficiūt: quere in virginibus. 419

¶ In festō praxede virg. Sic.

Rebem tuam q̄sumꝰ dñe benedicere: & beate praxedis virginis tue deprecatione confidentem: tribue subsequi: quod speranter dixisti. Per. Incipit vita beate praxedis virginis. L. cō. ſ.

Praxedis ygo filia fuit beati prudentis: & sororꝝ potentiane nobilissima romanorum: de quibus supra dictum est quartodecimo calen. iunij. Lectio ij.

Hec post mortē parentū cū sororꝝ potētiana oēs facultates diuisit: & ceperūt ambe ditissimum patrimoniū vēdere: & pecunias pauperibus erogare. L. cō. iij.

Mortua vero potentiana in fine cursu virginitatis ꝓpositi: Praxedis ygo cū beato pio papa ipsas

sepelivit: & inde pauperes christianos in domo ppria suscipiēs: eis ministrare cepit. Leo. iiij.

Defuncto quoq; sancto nonato ipsi⁹ virginis germano: beata praedicta thermas illius in vico lateritij per manus sancti pp̄ī epi ecclesiam consecrari fecit. Leo. v.

In q̄ & baptisterium ordinavit. Martyr quoq; symmetrij presbyteri & sociorū: sub persecutione antonini imperatoris pro christo passor corpora tumulavit. Leo. vi.

Q Uiq; persecutio quotidie ingravescerer: beata praedicta orauit ad dñm: vt eā ex hac vita susciperet. Que a dño evocata: post dies modicos egrotare cepit. Leo. vij.

Et postq; omne substantia sua pauperibus & ecclesie dispensavit: ipsa in sancto virginitatis proposito perseveravit. Leo. viij.

Ad christum vero ex hac luce migravit octavodecimo calē. augu. Sepulta q̄ sancto pastore presbytero: iuxta patrem & sororem via salaria: in cemiterio priscille.

418 Dom. & euangel. Simile est regnum celorum decem, & alia omnia que hic deficiunt q̄re in communi virginum. ℣ In sancta maria magdalena. Ad vesperas iij. antiphone. primi nocturni. Psalmi de virginibus. Caplm.

puer. 435 Ulierem fortem quis inveniet? procul & de vltimis finibus pretium eius: confidit in ea cor viri sui: & spolia nō indigebit: reddet ei bonum & non malum: omnibus diebus vite sue. ℟. Maria magdalene. Hym. Felix maria. v. Dimitte sunt ei 71
peccata multa. ℟. Quoniam dilexit multum. Ad magnif. in vtroque vespere antiphona. In diebus illis mulier que erat in ciuitate peccatrix: vt cognouit q̄ iesus accubuit: in domo simonis leprosi: attulit alabastrum vnguenti pretiosi: & stans retro secus pedes domini iesu: lachrymis cepit rigare pedes eius: et capillis capitis sui tergebat: & osculabatur pedes eius: & vnguento vngebat. Oratio. Largire nobis clementissime pater: vt sicut bta maria magdalena: dominum nostrū iesum christum super omnia diligendo: suorum obtinuit veniaz peccatorum: ita apud misericordiā tuaz sempiternaz nobis impetret beatitudinem. Per eundem. Innuit. Laudemus dum nostrum. In quertione marie magdalene. ℣. Venite. Hyr. Magdalene pre 33
conij. In. j. noc. an. Maria sta 72
bat ad monumentum plorans: vidit duos angelos in albis sedentes: & sudarium quod fuerat sup caput iesu: alla. ℣. Domine do- 3
minus. Ad. Surgens iesus mane prima sabbati: apparuit primo marie magdalene: de qua ei

erat septem demonia: alleluia.
6 ℣. Celi enar. ℟. Mulier qd plozas? quem queris? illa autem dixit tulerunt dominum meum: t nescio vbi posuerunt eum: alleluia
8 ta all'. ℣. Dñi est ter. ℟. Specie tua t pulchritudine tua: intẽde prospere pcede t regna. ℣.
16 Eructauit. ℟. Adimuabit eas deus vultu suo: deus in medio ei⁹
16 non cõmouebitur. ℣. Deus no strum refugi. ℟. Lena eius sub capite meo: t dextera illius
16 amplexabitur me. ℣. Magnus dominus. ℣. Diffusa est. ¶ Sermo sancti gregorij pape. In sancta maria magdalena. L.j.

Numerantur bona peccatricis: enumerant mala salsi iustificum dñ: Intrauit in domum tuam: aquam pedibus meis non dedisti. Hec autem lachrymis rigauit pedes meos: t capillis suis tersit. ℣. Dum transisset sabbatum: maria magdalene t maria iacobi t salome: emerunt aroma ta. Ut venientes vngerẽt iesum. ℣. Et valde mane vna sabbato rum: venerunt ad monumentum
9 orto iam sole. Ut venientes. L.ij.

Osculum mihi non dedisti. Hec autem exquo intrauit: non cessauit osculari pedes meos. Oleo caput meũ nõ vnxisti. Hec aũt vnxit vnguento pedes meos. ℣. Diffusa est gra in labijs tuis, Propterea benedixit te deus in eternũ. ℣. Propter veritatem t mansuetudinem t iustitiam. Propterea. L.cõ.ij.

Post enumerationem vero: subinfertur sententia. Propter qõ dico tibi. Remittuntur ei peccata multa: quoniam dilexit multũ. Quid fratres mei esse dilectionẽ credimus: nisi ignem? Et quid culpam: nisi rubiginem? ℣. Specie tua t pulchritudine tua. Intende prospere pcede t regna. ℣. Diffusa est gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in eternũ. Intende. L.iij.

Unde nunc dicitur. Remittuntur ei peccata multa: quia dilexit multum: Ac si aperte diceretur. Incendit plane peccati rubiginem: quia ardet valde per amoris ignem. ℟. Angelus domini locutus est mulieribus dicens: quem queritis? an iesum queritis? iam surrexit. Venite t videte. ℣. Jesum queritis nazarenum crucifixum: surrexit non est hic. Venite. Gloria. Venite. Jn.y.noctur.añ. Venit maria nuncians discipulis: quia vidi dominum: alleluia. ℣. Benedixisti. ℟. Dum esset rex in accubitu suo: nardus mea dedit odorez suauitatis. ℣. Fundamẽta. ℟. Mittens hec mulier in corpus meum hoc vnguentum: ad sepeliendum me fecit. ℣. Cantate. ℟. Nigra sum sed formosa

filia hierusalē:ō dixerit me rex:t
t introduxit me in cubiculū suū.
34 ℟. Dño reg.cr. ℣. Surge a-
quilo:t veni auster:perfla hortū
meū:t fluent aromata illius. ℟.
34 Cātate.ij ℣. Accinxit fortitu-
dine lumbos suos:t roborauit
brachium suum:ideoq; lucerna
ei⁹ nō extinguet in sempiternū.
34 ℟. Dño re.ira. ℣. Specie tua t
pulchritudine. Lectio.v.
Anto nāq; amplius pecca
ti rubigo ꝓsumit: quanto pecca-
toris cor magis charitatis igne
concremat. Ecce ea que ad me-
dicum venerat egra sanata est:ſ
t salute eius alij egrotant. ℟.
Maria magdalene t altera ma
ria:bant diluculo ad monumen
tum:iesum quem queritis: non
est hic:surrexit:sicut locutus est.
Precedet vos in galileā:ibi eū
videbitis. ℣. Cito cūtes dicite
discipulis eius t petro:q; surre-
xit dominus. Precedet. L.vj.
Am simul discūbētes con-
questi sunt:intra se dicen-
tes. Quis est hic:q; ēt peccata di
mittit? Sz celestis medic⁹ egros
non despicit:quos ēt t medica-
mento fieri exteriores videt. ℟.
Dilexisti iustitiam:t odisti iniq-
tatem. Propterea unxit te deus
deus tuus oleo letitie. ℣. Pro-
pter veritatem t mansuetudinez
t iustitiā. Propter. L.vij.
Ed eam quā sanctrat:per
pietatis sue sententiā ꝓfirmat:di
cens. Fides tua te saluam fecit:
vade in pace. Fides etenim salu-
am fecit:q; hoc qđ petijt:posse
se accipere non dubitauit. ℟.
Pulchra facie:sed pulchrior fi-
de: beata es maria magdalena:
respuens mundū:letaberis cum
angelis. Intercede ꝓ omnibus
nobis. ℣. Specie tua t pulchri-
tudine tua:intēde prospere pce-
de t regna. Intercede. L.viij.
Ed ipsam quoq; spei certi-
tudinē:iā ab illo acceperat
a quo per spem ēt salutez q̄rebat.
In pace aūt ire precipit:vt a ve-
ritate itinere:in viam scādali nō
deriuet. ℟. Tulerūt dñm meū:t
nescio vbi posuerunt eū: dicunt
ei angeli. Noli flere maria:surre
xit:sicut dixit:precedet vos in ga
lileam:ibi eum videbitis. ℣. Dū
ergo flereꝛ:inclinauit se:t prospe
xit in monumentū:t vidit duos
angelos in albis sedentes: t di-
cunt ei. Noli. Elia. Noli. Ad
canti.aſſ. Maria ergo vnxit pe
des iesu:t extersit capillis suis:t
domus impleta est ex odore vn-
guenti. Canti. Audite me. ℣. 59
Adimuabit eam. Scōm lucam. 7 8
In illo tpe:Rogabat iesum
q̄dā phariseus:vt māducare
t cū illo. Et ingressus domum
pharisei:discubuit. t rel. Homi.
Beati gregorij pape. L.ix.
Ogitāti mihi t marie pe-

uisentia:flere magis libet:q̄ aliq̄d dicere. Cuius enim vel fareū pectus:ille huius peccatricis lachrymę:ad exemplū penitendi non emolliāt? ℟. Induit me dominus vestimēto salutis:et indumento letitie circundedit me. Et tanq̄ sponsam:decorauit me corona. ℣. Tradidit auribus meis inestimabiles margaritas:et circūdedit me vernātibus atq̄ coruscantibus gemmis. Et. ℣. cō.r.

Onsideraūit nāq̄ qd fecit:et noluit moderari qd faceret. Supplantātes ingressa est:non iussa venit:inter epulas lachrymas obtulit. Discite quo dolore ardet:q̄ flere et inter epulas non erubescit. ℟. Propter veritatē et māsuetudinem et iustitiam. Et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Specie tua et pulchritudine tua: intende prospere procede et regna. Et. ℣.rſ.

Hanc ēo quā lucas peccatricē mulierē:ioānes mariā nominat:illā eē mariā credimus:de q̄ marcus septē dēmonia electa fuisse testat. Et qd p septem dēmonia:nisi vniuersa vitia ōsignātur? ℟. Veni electa mea:et ponā in te thronū meū. Quia concupiuit rex spēm tuā. ℣. Spē tua et pulchritudine tua:intēde prospere procede et regna. Quia. ℣.cō.rſ.

Quia enim septē diebus ad tps cōpetēdū:recte se, ptenario numero vniuersitas figurat. Septē ergo dēmonia maria habuit:q̄ vniuersis vitijs plena fuit. ℟. Et valde mane vna sabbatorū veniūt ad monumētum. Orto iā sole. ℣. Maria magdalene et maria iacobi et salome venerūt diluculo ad monumentum. Orto. Glia. Orto. Sequentia sancti

7 c

In illo tēpore. Rogabat ie suꝰ quidam phariseꝰ:vt māducaret cū illo. Et ingressus domū phariseī discubuit. Et ecce mulier q̄ erat in ciuitate peccatrix:vt cognouit q̄ ihesus accubuisset in domo phariseī: attulit alabastrum vnguēti. Et stans retro secus pedes eius:lachrymis cepit rigare pedes eius:et capillis capitis sui tergebat:et osculabat pedes eius: et vnguēto vngebat. Videns aūt phariseus:q̄ vocauerat eum:ait intra se dicēs. Hic si esset pphēta:sciret vtiq̄ que et qlis est mulier:q̄ tangit eū:q̄ peccatrix est. Et rndēs ihesus dixit ad illū. Simon habeo tibi aliq̄d dicere. At ille ait. Magister dic. Et respōdit ihesus. Duo debitores erāt cuidam feneratori:vnus debebat

denarios quingētos:t alius quinquaginta. Non habentibus illis vnde redderent:donauit vtrisq;. Quis ergo eū plus diligit?Respondens simon dixit. Estimo q̄ is cui plus donauit. At ille dixit ei. Recte respondisti. Et conuertens ad mulierem:dixit simoni. Vides hanc mulierem? Intrauī in domum tuā:aquā pedibus meis non dedisti. Hec autē lachrymis rigauit pedes meos:t capillis suis tersit. Osculum mihi nō dedisti. Hec autem ex quo intrauit: nō cessauit osculari pedes meos. Oleo caput meum non vnxisti. Hec aūt vnguento vnxit pedes meos. Propter quod dico tibi. Remittuntur ei peccata multa: quīa dilexit multum. Cui autem minus dimittitur:minus diligit. Dixit aūt ad illā ihesus. Remittūtur tibi peccata tua. Et ceperunt ꝙdā q̄ simul accumbebant dicere intra se. Quis est hic:qui etiā peccata dimittit? Dixit autem ad mulierem. Fides tua te saluā fecit:vade in pace. ℣io. Largire nobis. In ian.añ. Alla:noli flere maria:alla.resurrexit dñs:alleluia alla.℟. Dñs regnauit. ꝛc. Cap.

℣. Mulierē fortē. ℟. Adiuuabit eam. ℣. Felix maria. ℟. Dimissa sunt ei. Ad ben.añ. Tulerunt dominum meum:t nescio vbi posuerunt eum:si tu sustulisti eum:dicito mihi:alleluia:ego eum tollā:alleluia alleluia. ℣io. Largire. Ad.j.añ. Veni sponsa christi:accipe coronam:quam tibi dñs preparauit in eternum. Ad.iij.an. Quid molesti estis huic mulieri?opus enim bonum opata est in me. Cap. Mulierē ℟. Diffusa ē. ℣io. Largire nobis. Ad.vj.ana. Media nocte clamor factus est:ecce sponsus venit:exite obuiam ei. Cap.

Hilar gfa:t vana est pulchritudo:mulier timens deum; ipsa laudabit:date ei de fructu manuū suaꝝ:t laudent eā in portis opa eius. ℟. Spē tua. ℣io.

Deus q̄ p vnigenitū tuum:beate marie magdalene dilectionem:multa peccatoꝝ remissione sanctificasti:cōcede propitius:vt pietatis eius ꝓpūctione: t deuotionis premia habere mereamur. Per eun. Ad.ij.añ. Et ingressi non inuenerunt corpus domini ihesu:alleluia. Cap.

Hec vnxit fortitudine lumbos suos:t roborauit brachium suū:gustauit:t vidit quoniam bona est negociatio eius:t non extinguetur in nocte lucerna eius. ℟. Adiuuabit. ℣io.

Beate marie magdalene:cuius suffragijs adiuuemur: cuius precibus exoratus:quatriduanum fratrē ab inferis resuscitasti. Qui vi. Ad vesperum.iij. ℣. Primi sōt ꝑs ꝑ. virginibus.

327 T De sancto apollenare marty. ad vesp. Capit. Nemo militãs
327 deo. ℟. Pulchra facie. Hym.
72 Festa sacrata plesulis. ℣. Ora
pro nobis. Ad magnif. Sur-
1 ge apollenaris martyr christi:ac-
cipe spiritum sanctũ:simulq; põ-
tificatum:t perge ad vrbem que
Vocatur rauẽna. Oratio.
Deus fidelium remunerator
1 animarũ:qui hunc diẽ:beati apol
lenaris sacerdotis tui martyrio
consecralti : tribue qs famulis
tuis:vt cuius venerandam cele-
bramus festiuitatẽ:precibus eius
indulgentiam psequamur. Per.
Iuuit. Venite omnes ad adorã
dum regem christum dñm. Qui
rauẽne plebi:primũ dedit presu-
lem:apollenarem martyrem. ℟.
33 Venite. Hymnus. Lhorus etul
71 tet celitus. In.j.nocturn.añ. Or
tus ab antiochia btũs apollena-
ris:rauẽna missus est predicare
baptismũ penitẽtie in remissione
1 peccatorũ. ℣. Beatus vir. Añ.
Mittat christus dñs angelũ su-
um:qui preparet iter tuum : t q̃
1 postulauerit ãnuat tibi. ℣. Qua
re fre. Añ. Ait beatus petrus
apollenari discipulo suo:eruditus
es de omnibus:pergas ꝓdi-
care rauẽnã iesum filium dei. ℟.
1 Cũ inuo. Añ. Post multũ ve-
ro tẽporis ait btus petrus apl's
2 apollenari:surge pge rauẽnam:
predica verbum dei. ℟. Verba
mea. Añ. Quia non nouisti:
ecce eruditus es de omnibus q̃
fecit iesus. ℟. Domine domin' 5
noster. Añ. Multitudo popu-
li illic moratur:predica eis de no
mine iesu:t ne formidaueris. ℟.
In dño cõfido. ℣. Glia t hono. 4
T Passio sci apollenaris. L.j.
Post multum vero tẽporis
ait beat' petrus apl's apol-
lenari discipulo suo. Quid sedes
nobiscum ? Ecce eruditus es de
oibus que fecit iesus. Surge:ac
cipe spũm sanctũ:simulq; pontifi
catum:t perge ad vrbẽ que vo-
catur rauẽna. ℣. Dirit autẽ ꝑn
cepo apostolor: beato apollena-
ri:surge:accipe spiritũ sanctũ:si-
mulq; pontificatum:t pge ad vr
bem que vocat rauẽna. Predi-
ca eis de nomine iesu christi. ℟.
Multitudo populi illic mora-
tur. Predica. Lectio.j.
Multitudo enim populi il-
lic moratur : predica eis de nole
iesu:t ne formidaueris. Constat
enim apud te:q; vere sit dei filiꝰ
us:qui mortuis vitam reddidit:
t egris intulit verbo medicinã.
℟. Cũq; ingressus fuisset in vr-
bem rauẽnã beatissimus apolle-
naris:circũsignãs se dixit : Deus
qui operaris cuꝫ petro magistro
meo:opare t mecuꝫ. ℣. Et clari-
ficetur nomẽ tuum:t fiat volun-
tas tua.Deus. Lcõ.iij.
T post multũ ꝺ aus ora-

tionem beatus petrus: ꝛ ponẽs manum super caput eius: ait ei. Mittat dñs noster ihesus christus angelũ suũ: q̃ preparet iter tuũ: ꝛ que postulaueris annuat. Et osculans eum emisit a se. ℟. Deus qui oparis cũ petro magistro meo: opare ꝛ mecum. Ut clarificet nomẽ tuũ: ꝛ fiat voluntas tua. ℣. Deus q̃ nõ localiter: sed vbiq̃ es: tu intromitte cognitionẽ filij tui dñi nr̃i ihesu christi in istam ciuitatẽ. Ut. Lectio. iiij.

QUmq̃ veniſſet btũs apollenarius: nõ longe ab vrbe rauẽna: mãsit apud quẽdam militẽ asiaticũ: noie berenetum. Cui indicãs vnde aduenisset: aut qd ageret: ait ad eum ille miles. ℟. Mitt btũs petrus apollenari discipulo suo. Quid sedes nobiscũ? ecce eruditus es de omnibus que fecit ihesus. ℣. Surge accipe spiritum sanctũ: fiuniq̃ pũtificatũ: ꝛ pge ad vrbẽ q̃ vocat rauẽna. Quid. Dic. Quid. In. ij. noc. an. Cõstat enim apud te q̃ vere dei sit filius: q̃ mortuis vitã reddidit: ꝛ egris intulit medicinã. ℣. Dñe quis. Mñs. Dic de quo loquimur ihesus erat deus: ꝛ est in eternum: volens genus hominum a seruitute demonum eripere. ℣. Dñe in virtu. Añia. Impositis manu mulieri: beatus apollenarius immundũ q̃b ea spiritũ abiecit. ℣. Dñe. Añia. Mittat dñs nr̃ ihesus xp̃s angelũ suũ: q̃ preparet iter tuũ: ꝛ que postulaueris annuat. ℣. Exaudi de uo oionẽ meã cũ de. Añia. Qui facies in terra clamabat dicẽs: q̃s vere ipse est oci filius. ℣. Te de cet. Añi. Exclamãtes pontifices dixerunt: ignoras iudex: hic sibi nomen imposuit põtificis: vt sub noie nostro seducat turbas. ℣. Bonum est. ℣. Posuisti dñe. 32

HOspes filius meus excecatus est: sed siqua virtus est predicationis tue: adhibe medicinam: vt videat: ꝛ sequar deũ tuum credens in eũ. Quem puerũ alacriter apollenarius ad se pduci iussit. ℟. Btũs petrus apostol⁹ dixit discipulo suo apollenari: Surge: pge rauẽnã: multitudo populi ibi morat: p̃dica eis baptismum pnie in noie ihesu. ℣. Ecce eruditus es de oibus que fecit ihesus. Surge. ℣. vj.

QIdentibus aũt cunctis q̃ aderãt: nihil aliud apollenarius q̃ signũ crucis sup oculos cecifacies dixit: Deus qui nõ localiter sed vbiq̃ es: tu intromitte cognitionem filij tui dñi nostri ihesu christi in istã ciuitatem: vt nõ solum istos oculos corporales illumines: sed etiã interiores oculos gentilium cõmorãtium in loco isto apias. ℟. Pulchra facie ꝛ alacri vultu beati apollenarius: ecce oues tue ad te deuota mẽte cõ

currunt: quas dominꝰ acquisisti. Deprecare pastor bone pro eis iesum christū. ℟. Ut digni efficiamur promissionibus eius. Deꝰ.

OT celeriter agone. Lectio viii. Scīrēs dominum nostrum iesum christum filium tuum: suū esse deum: locus mihi predicationis tribuatur eius magno effectu. ℟. Aut ad cuius tribunum: bene advenisti medice: cui bīno apollenaris respōdit: Requiescat in vo par dominī t dei nostri iesu christi. ℣. Cūq; ingressus fuisset domum tribuni: officiosissime susceptus est. Requiescat. Lcō. viii.

OExpletis his ſmonibꝰ: vidit cecus: t provolutus pedibus beati apollenaris vna cū parentibus suis: credentes christo baptizati sunt in fluuio: non longe ab vrbe ravenna. ℟. Matrona vero cuiusdam tribuni militis nomine tecla: per annos plurimos grauissima tenebatur infirmitate. Quā nullus medicorum poterat erigere. ℣. Factūq; est vt miles christianus astaret ante tribunum: t orta fabula tribuni militū de coniuge infirma. Quā Gloria. Quam. Ad canti. ańa. Accipe spiritum sanctum: simulque pontificatum: surge: perge ravennā: multitudo populi ibi moratur: predica eis iesum: quod vere sit dei filius. Canti. Dos sancti. ℣ Justus. Scōm Lucam.

IN illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Ite ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Et reliqua. Homel. beati Ambrosii episcopi. Lectio ix.

AD septuaginta discipulos dicit hoc: quos designauit: t misit binos ante faciem suam. Qua ratione binos misit? quia bina mūda sunt animalia in arca: hoc est cum mare femina. Immunda per numerum: sed munda ecclesie sacro. ℟. Domine iesu xpe deus meus: qui magistro meo petro apostolo tuo dedisti locum impetrādi apud te que deprecabatur. Tu suscita hanc puellam: qui tua est creatura: t non est alius deus preter te. ℣. Tunc apprehendens manum mulieris ait: domine deꝰ meus. Tu suscita. Lc. ix.

QUod completum est oraculo: quō sanctus petrus accepit: dicente sancto spiritu sibi. Quod deus mundauit: tu cōmune ne dixeris. Et aduertit dictū esse de gentibus: qui corporeā magis generationis successionēq; spiritalis gre sequebantur: Dos mūdauit dñs: t passionis sue fecit heredes. ℟. Post multum vero tēporis: ait beatus petrus apostolus apollenari: surge: vade: ravennā: predica verbū dei: qr multitudo populi illic morat. Predica eis: t ne formidaueris. ℣ Dirtat dño nr iesu christus ange-

lum suum: q̄ preparet iter tuum: t
q̄ postulaueris ānuat tibi, Pax.

Ite, ergo di. Lcō. xj. scipulos in messem suam: que licet verbo dñi insita: tamen culture laborem t solicitum munus operarij requirebat: ne aues celi sparsa semina disiparēt: ait. Ecce ego mitto vos: sicut agnos inter lupos. ℟. Jaz me pducto in capitolio: vicari securus esto, q̄ manibus meis thura non ponaz demonijs. Sed dño meo Jesu christo incensum offeram. ℣. Dominum iesum christum deum viuum esse cōfiteor: t aliū preter eū esse non dico. Sed. Lcō. xij.

Contrarta sibi sunt ista animalia: vt alia ab alijs deuorentur. Sed bonus pastor lupos gregi suo timeſ nō nouit. Ideoque isti discipuli non in predam sed ad gratiam diriguntur. ℟. Exite cum: t cedentes dicite: resipisce: t imola dijs: ille aūt respondēs dixit: Christianus sum: fac quod vis. ℣. Unus est dñs deus inuisibilis: p quē demonia eijciunt. Christianus. Gloria patri: Christianus. Scōm Lucas.

10, 8 In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Jte ecce ego mitto vos: sicut agnos inter lupos. Nolite ergo portare saccum: neq̄ peram neq̄ calciamenta: t neminem per uiam salutaueritis. In quācunque autem domum intraueritis: primū dicite. Pax huic domui. Et si ibi fuerit filius pacis: requiescet super illā pax vestra. Sin autem: ad vos reuertetur. In eadem autez domo manete: edentes t bibentes que apud illos sunt. Dignus est enim operarius mercede sua. ℟. Amē. Oio. Deus fide. In laud. ānā. Deus enim tantam tribuit potestatē in se credētib⁹: vt i noīe ei⁹ demonia eijciuntur. ℣. Dño re. 33

Nemo militans deo: Lap. 2. tim. implicat se negocijs secularibus: vt ei placeat: cui se pbauit: nā t q certat i agone: non coronabit: nisi legitime certauerit. ℟. Posuisti dñe. Hym. Dum celi. ℣. Ora pro. Ad dño ānā. Jam me perducto in capitolio: vicari securus esto: q̄ manibus meis thura nō ponā demonijs: sed dño meo iesu christo incēsum offerā: alīa. Ad. i. ānā. Eculeo appēdatur: t tortus diutius: det honorem dijs imortalibus. Ad iū. ānā. Dominū iesum christum deum viuum esse cōfiteor: t aliū preter eum esse non dico. Lap. Nemo militāns. ℣. Dīa t. Oio Deus fidei. Ad. vj. ānā. Unus est dominus deus inuisibilis: p quem demonia eijciūtur. Oio.

Oramus omnipotens deus: vt qui beati apollenaris martyrio tui atq̄ pontificis solennia colimus: eius apud

de intercessionib⁹ adiuuemur. Per. Ad.ix.añ. Sancte apollenaris sacerdos ⁊ martyr christi: depca re pro plebe tua: quam ex gentibus acquisisti: nos autem populus tuus ⁊ oues gregis tui: interc-

Precede ꝓ nobis filio tuo. Oio. Preces populi tui: q̃s domine clementer exaudi: vt beati apollenaris martyris tui atq; pontificis meritis adiuuemur: cuius passione letamur. Per dominū. Cetera omnia vt in natiuitate martyris continetur. Ad vespe. iij. añe de.i. noctur. psal. vnius supra marty. Caplm. Memo militans. ℟. Gloria ⁊ hono. Hym. Festa 72 sacrata. ℣. Ora pro nobis. Ad magnific. añ. Peregrauatus pōdere ferri: cecidit ab vrbe mittitur: ⁊ post triēnium ad suam sanctā vrbem rauennam regreditur: quē videntes christiani: cum gaudio 326 susceperunt. Oratio. Deus fidelium. ¶ In sancto Iacobo apostolo añia. Iurauit. cum p̄sālo

Vnius apostoli Capitulū.

actuū 12 Iste herodes rex manus: q vt affligeret quosdam de ecclesia: occidit autem iacobum fratrem ioannis gladio. ℟. Fue- 74 runt fine querela. Hym. Exultet celum. ℣. Annunciauerunt. Ad magnificat añia in vtroq; vespere. Sedere autē mecum: non est meū dare vobis: sed quibus paratū est a pte meo. Ora.

Deus dominē plebi tue sanctificator ⁊ custos: vt apostoli tui iacobi munita pfidijs: ⁊ conuersatiōe tibi placeat: ⁊ secura mēte deseruiat. Per. ¶ Deinde pro festo Xpofori. Ora

Presta q̃s omnipotens deus: vt qui beati christophori martyris tui natalitia colim⁹: intercessione eius: in tui nominis amore roborem⁹. Per do. ¶ De festo christofori marty. P.ij

Christophorus gñe chananeus fuit: cui vt ferē mēte venit: cū maiore mūdi principe cōmorari. Quod cū p̄secut⁹ fuisset: quadā vice cātabat qdam coram rege bero suo: ⁊ diabolū frequenter noiabat. rex christianus audito hoc nomine: signo crucis in fronte se signabat. Lcō.ij Instanti christophoro: quidnam sibi signum illud vellet: rex ait. Quādoc̄q; diabolū noiari audio: timens ne mihi noceat: hoc me signo munio. Ergo ingt christophor⁹: diabol⁹ ille maior te ꝺ ipsuz q̃rat: eiq; famulabor. q̃renti ipsi in quadā solitudine: demon sibi obuiauit: ⁊ q̄ p̄gerem chō-

phorū interrogauit:cui ille: diabolū ḡro:t demō:ego ingt:sum. Q uausus christophorus Lviij. perpemo se ei seruiturū esse pollicitus est:cum ambo in quadam via pergerent crucem erectā inuenerunt:quam videns diabolus territus per deserta cū socio aufugit: postmodum cum ad viam reduxit:expostulāticq christophoro quid hoc esset: inuitus dixit, signum illud christi est crucifixi: quod videns fugio. Lcō.viij. Q ui christophorus: potētior te igitur est ille christus:cuius tu signum videns formidas:t,his dictis recessit. Qui dum dim:hunc christum quesisset ad quendam heremitam puenit:qui ipsi christum predicauit diligenterq instruxit:t iuxta fluuiū:in quo multi periclitabant quia statura grādis erat: cunctos traducturus residere fecit. Lectio.v. Q uiescens quadam die:audiuit vocem sibi dicentem christophore veni foras:statim exijt:t neminem inueniēs domum redijt:iterumq t iterum eandem audiuit vocem:t exiēs puerum iuxta fluminis ripam inuenit rogantem eum vt trans flumē ducere vellet quem in humeris eleuans baculum suum quam maximus in manu accepit:flumēq itrauit:ac ipse post multos labores ptransijt, D epositoq puero:sic af- Lvj. fatus est christophorus:totū mūdum mihi portare visus sum. cui puer:non modo totum mūdum: verum t qui creauit mundum bajulasti:vt autem credas: cū pertransieris iuxta domunculā tuam baculum in terra fige:t mane floruisse videbis:qđ t factū ē. L vij. P ost hoc in Samam ciuitatem licie venit vbi eorum linguā per spiritum didicit:multaq p christi nomine sustinuit: per quem deus octo millia hominum ad se conuertit. Lectio.viij. T andem christophorus ad regem ducitur:nolentemq ecrificare:in carcere cū duabus puellis mitti fecit:vt eum ad peccandum allicerent. Que tandem ab ipso:ad christum conuerse sunt: quas rex occidi fecit:christophorus autem diuersis tormentis: a militibus regis ceditur: atq demum capite truncatur. Domi. lia euang. Siquis vult post me venire. Et oia alia ḡre in cōi vnius martyris. Inuit. Regem apostolorum dīm. ps. Venite, 31
Hym. Eterna christi mu. Alia. 74
t Alia quere in nati. plurimorum apostolorū. T Passio sancti Jacobi apostoli. Lectio .j.

A postolus domini nostri iesu christi iacobus: frater beati ioannis apostoli t euangeliste: omnem iudeam t samariam visitabat:t ingrediens per synago-

gas:

gas:sm scripturas scās ostendebat omnia appetitus ꝓdicta. Lcō.ij.

Accidit aūt quēdā hermogenes magum:discipulū suū filetum nominē mittere ad eū. Qui cū venisset cū aliquantis phariseis ad iacobū:conabatur asserere:q nō verus dei esset filius iesus nazarenus:cuius sc iacobus apostolum commemorabat. Lcō.iij.

Iacobus autē in spiritu sancto confidenter agens:omnes assertiōes eius euacuabat:ostendens ex scripturis sanctis:hūc esse verū filiū dei. Reuersus aūt ad hermogenem filetus:dixit ei. Lcō.iiij.

Iacobū q se seruū christi iesu nazareni asserit:apl̄mq; eius:scias supari nō posse. Nā in eius noie vidi cū demones ex obsessis corporib⁹ ejicientes:vidi cū cecos illuminātes:lepr̄osos mundātes. Lcō.v.

Asserunt etiam amicissimi mei: vidisse iacobum mortuos suscitasse. Sed quid multis moror? Omnes scripturas sacras memoriter retinet:ex quibus ostendit non esse alterum filium dei:nisi hunc quem iudei crucifixerunt. Lcō.vi.

Placeat ergo tibi cōsiliū meū:et veni ad illum:et postula tibi ab eo indulgētiā. Quod si nō feceris: scias tibi artē tuā magicā in nullo penitus ꝓfuturā. Hoc autem scias ad ipsius reuertī:et petere vt merear eius esse discipul⁹. Lcō.vij.

Hermogenes aūt hec audiens; repletus est zelo:et vinxit filetum ira:vt se mouere non posset. Et dicebat ei. Videamus si iacobus tu⁹ soluet te ab his vinculis. Tūc filetus misit festinanter puerum suum ad iacobum. Qui cum venisset:et nunciasset eis statim sudarium suum misit ad eum dicens. Accipiat illud et dicat. Lcō.viij.

Dñs iesus christus erigit clisos:et ipse solut compeditos. Statim aūt vt de sudario eius tetigit eū: is qui euzatmulerat:resolutus est a vinculo magi:currēsq; venit ad iacobum. Insultans maleficijs eius. Hermogenes aūt magus dolēs q insultaret ei:arte sua excitauit dēmōes:et misit eos ad iacobū dicens. Ad canti.aū. Gaudete et exulta. Secundum matthæum. 20 c

In illo tpe: Accessit ad iesum mater filiorum zebedei cum filijs suis:rogans et petens aliquid ab eo.et reliqua. Homil. sancti ioannis chrysostomi.Lix.

Hinc accessit ad eum mater filiorum zebedei:hec est salome:cuius apud alterū euangelistam ponitur nomen:vere pacifica:que filios genuit pacis. Lx.

Non solū aūt ex marco euāgelista:q manifeste ipse frēs exponit accessisse ad iesum:et hec eadē postulasse:intelligere possum⁹:qz a filijs suis erat submissa:si ēt ex ꝓsentibus christi sermonibus:qb⁹ nō quasi ad mulierē ipsum se re-

tēt:ſi q̄ſi ad filios ſubmittentes
rñdit:neſcitis qd petatis. L.xj.
Æſtimo enim q̄ hi fratres:cum
audiſſent dominum de paſſione t
de reſurrectione ſua prophetāt:
ceperunt dicere intra ſe:cū eēnt
fideles. Ecce rex celeſtis deſcen-
det ad regna tartarea:vt regem
quidem mortis deſtruat:ipſaq; au
tem mortem: diuinitatis ſue po
tentia calceet:t ſic vinculo tene,
brarum ſoluto:captiuas animas
ad ſua regna deducat:nec innu,
merabilis militia demonū reſiſte
re poterit contra eum. L.cō.xij.
In quē enim in corpore conſtitu
tū fremuerūt dicētes:qd nobis
t tibi ieſu fili dei excelſi? veniſti
añ tps torquere nos:quo nudaz
ipſam diuinitatē ptra ſe diſcēden
tem:poterūt ſuſtinere? Ecce poſt
tres dies mortis ſue:reuertēt ab
inferis q̄ſi victor de bello. Nā cū
victoria fuerit conſummata: qd
aliud reſtat: niſi vt regni gloria
20 c ſubſequatur? Scōm matthęum.

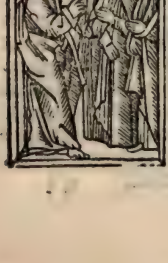

In illo
tēpore: Acceſſit ad
ieſus mater
filiorum ze,
bedei cuz fi
liis ſuis: a,
dorans t pe
tēs aliqd ab
eo. Qui di,
xit ei. Quid
vis? Ait illi. Dic vt ſedeāt hi duo
filij mei:vnus ad dexterā tuam:t
vnus ad ſiniſtram:in regno tuo.
Reſpondens añt ieſus dixit. Neſci
tis qd petatis. Poteſtis bibere
calicē:quem ego bibiturus ſum?
Dicunt ei: Poſſumus. Et ait il,
lis. Calicem quidem meū bibe,
tis:ſedere autem ad dexterā meā
t ſiniſtram:non eſt meū dare vo
bis:ſed ḡbus paratus eſt a patre
meo. Et audientes decē:indigna
ti ſunt de duobus fratribus. Je,
ſus añt vocauit eos ad ſe:t ait.
Scitis q̄ principes gentium do
minant eorū:t qui maiores ſunt
poteſtatem exercent in eos. Non
ita erit inter vos. Sed quicunq;
voluerit inter vos maior fieri:ſit
veſter miniſter. Et quicunq; vo
luerit inter vos primus eſſe:erit
veſter ſeruus. Sicut filius homi
nis non venit miniſtrari:ſed mi
niſtrare:t dare animam ſuam re,
demptionem pro multis. Amē.
In laudibus t p̄ bonas die: om
nia fiāt ſicut in natale vnius ap
ſtoli continet. ¶ De ſancta an
na in.j.vſ. Ad mḡt añ. Celeſte
bñficiū introiuit in annā:de qua
nata eſt nobis virgo maria. ℣.
Ora p nobis beata anna. ℟.
Deus qui beate anne tātaz
gratiam donare dignatus es:
vt ſanctā mariā mātrez filij tui:in
vtero ſuo portare mereretur:da no
bis p̄ interceſſionē matris t filie:

me ꝓpitiatiõis abundãtiã: vt q̃rũ memoriã pio amore ꝓsequimur: eap̃ ꝓcibus: ad celestẽ hierusalem peruenire mereamur. Per eum. ℂ De sancto pantaleone. Oro.

OMnipũ sempiterne deus: q̃ hodierna die beatum pantaleonem: p̃ martyrij palmam: ce lesti gloria sublimasti: concede ꝓpitius: vt ipso intercedente: et presentis vite suffragia: et eterne beatitudinis premia consequamur. Per. In nocte. Innuita. In honore sancte anne iubilem⁹. Et laudes dño ꝛ̃cãtemus. ℣. Veni te. Hodie. ℟. Preclara celi. In. i. noctur. Apud deum et homines: hoc vita claritatẽ nequaq̃ iuste: reprehendi potuit. ℣. Dñe dño. Ad. Substantiaq̃ nãq̃ suam: tri farie diuisam: partem vnam im pẽdebant: templo vel ecclie. ℣. Celi enar. Ad. Peregrinis et egris erogabant aliam: familie quoque sue siue sibi: reseruabant tertiã. ℣. Dñi est. Ad. Sic per annos bis septenos: peragentes celibe pudicitiã: agitabãt dñi seruitiũ. ℣. Eructauit. Ad. Ea quippe tempestate: ꝓfulerat isachar: qui ioachim infecundi: refutauit munera. ℣. Deus noster. Ad. Cuius opprobrij obiectu: pudore magno ioachim confusus: ad pastores secessit. ℣. Magnus dominus. ℟. Diffusa est gratia, ℂ In natale huncte anne. Ser, mo sancti hieronymi pbri. Ex.

POstulatis o filie hierusalem: postulatis soroces dilecte: vt si alicubi in grecis voluminibus: de sancta ac beatissima anna matre theorice id est genitricis dei: aliquid inuenero: ad eius laudem et gloriam: latino sermone ꝛ̃ponam. ℟. Beata progenies: vnde virgo maria nata est. O quam gloriosa est mater. Que celi regem genuit. ℣. Felix nanq̃ es sacra mater anna: Et omni laude dignissima. Que celi. Lectio secunda.

SEd valde incongruus esse credo: vt quod de genitrice regina mũdi: atque mater esse meruit cunctipotentis dei inuenit. tã vili tãq̃ despicabili stilo digerat. ℟. Mulierem fortẽ quis inueniet? Procul et de vltimis finibus ꝓcul eius. ℣. Precinxit fortitudine lumbos suos: et roborauit brachium suum. Procul. Le. iii.

ERgo mulieres sancte: virgines chr̃i: non me arguat sanctitas vestra: si statim petitioni vestre nõ obtemperaui: libellũq̃ grecũ: q̃ per dei prouidentiam in manus nr̃as incidit: in latinũ sermonem non cito transtuli. ℟. O regina angelor: mater regis supernor: veni pia et adesto: tue sancte mr̃is festo. Qui hodie cetus ecclesie: celebrat ꝓconia laudum. ℣. In honore tue matris: placa:

frā summi pfis. Cui. Leō. iiij.

℟. Ateor enim me prei magnitudine: mihi dignū scribere: meqz ad tāti negocij trāslationē indignum. Verūm qm̄ me uestre petitioni obtemperare cogitis: magis in sancta vba pfidentione: qz in mee scientie facultate: aggrediar vbis parere mandatis. ℟. Vobis quoqz nascitura: nouo pdigio filia: Dei matre fore grata: specie pulcherrima. ℣. Vocabitqz hanc maria: gfa mirificam: Dei. Glia. Dei. Jn. ij. noctur. añ. Cū ficqz annū pueniss̄ent vsqz ad vigesimū: tr prolem nondū habuillent: erāt in oppro-
30 brio. ℣. Rūdixisti. Añ. Die q̄dam encenior: intrauit ioachim sancta sanctor: eo vt daret munera: sm legis federa. ℣. Fūda mēta. Añ. Zacharias dixit ad ioachim: nō offeras eo: etenim non
33 fecisti semē in israel: te maledixit emanuel. ℣. Cantra. Añ. Jn fe cūdos cū fecundis: mos nō erat fisteret: nisi deus daret illis: prius
34 prolem gignere. ℣. Dño re. er. Añ. Joachim turbatus tr confusus opprobrio: qđ pōnter p-
34 testat: indignū culegio. ℣. Cantate. Añ. Cū anna audisset: qz ioachim recessisset: opprobrij obiectu: toto mētis affectu: orando plorādo dixit. O dñe rex ops: qd feci vt dicar maledicta? pcorqz vt
34 sim benedicta. ℣. Dño regna-

℟. Specie tua tr pulchritudine. ℣. ℟. Am quam agimus res est precelsa: res pclara: res omni laude digna. Hec enim arbor bona tr virga precisa: per se diuinū floruit: hec est enim terra scā: in q̄ visum est rubum ardere: sed incombustū pmanere. ℣. Surge dixit angelus ad annā: tr ascende hierlim: cūqz fueris ad portam aureā: Joachim vir tu⁹ erit tibi obui⁹. ℣. Cūqz angelus recessisset ab ea: ecce duo viri in vestib⁹ albis: q̄ tr dixerūt. Joachi. ℣. vj. ℟. Hec est enim celū excelsum: de quo stella maris pcessit ad ortū. Hec est sterilitas fecunda: tr simplicitas scā: q̄ ab ægis in tēplo frequentata: tr ab eisdē quasi columba domestica est custodita. ℣. Cum ioachim staret cuz pastoribus: apparuit ei angelus domini dicens: Joachim ascende in hierusalem. ℣. Ecce enim anna uxor tua uenietur tibi obuiam: que concipiet: tr pariet tibi filiam. Joachim. ℣. vij. ℟. Hec est radix colenda: tr q̄ egressa est virga. Unde ix. saias: Egredietur virga de radice iesse: tr flos de radice eius ascendet: hec est que inter mulieres est bñdicta: tr inter mres beata. ℣. Stans añ anna ad portam aurea: vidensqz ioachim uenientes: occurrens ei alacriter illum amplexata est: tr de munus visionis le-

ti. Templum domini intrauerūt: & deo gratias egerunt. ℣. Diuinum promissum cepit & alacres expectantes: exaltatori humilium gras agentes. Templum. ℣. pmi.

Hec ca nāq; templum dñi: sca crarūq; spūs sancti: mf dei: mūdo illuxit. Merito igit̄ mater dei genitricis: cuius oēo pariter solēnitatem celebramus: anna dñi. Quid est gra felix: & omni laude dignissima. ℣. Inclyta stirps Jesse: virgā produxit ament̄: & q̄ processit flos Miro plenus odore. ℣. Hec virga dei mf: flos ortus ab illa. Miro. Gloria. Miro. Ad cant. añ. Oportet nos deum laudare: in hac celebritate almę mfis sancte marie: & digne iubilare pconijugalce mysticis honorare muneribus. Cant. Audite me. ℣. Adiuuabit. Deus. & cuā. Loquente. qre in cōi plurimo. 9 mar. ℣. Beatissime anne festiuitatē: devotissime celebremus. Ut ipsa p nobis intercedat ad dñm iesum christū. ℣. Cū iucunditate solēnitatem sancte anne celebremus. Et. ℣. Dilexisti iustitiā: & odisti iniquitatē. Propterea unxit te deus deus tuus oleo letitie. ℣. Propter veritatē & mansuetudinem & iustitiā. Propterea. ℣. Regali ex pgenie: anna exorta refulget. Cuius pcibus nos adiuuari: mēte & spū devotissime poscimus. ℣. Corde & ore christo canamus gliam: in his sacris solēnijs: pcelse genitricis dei sancte marie. Cuius. ℣. Felix nāq; eo sacra mf anna: & omni laude dignissima. Quia ex te orta est stella maris sancta ihesu maria. ℣. Ora p pplo: interueni p clero: intercede p devoto femineo sexu: sentiat oēs tuū iuuamē: qcūq; celebrant tuā sanctā festiuitatē. Quia. Gloria. Quia. In laudat. añ. Fortitudo & decor indumentum eius: & ridebit in die nouissimo. ℣. Dominus regnauit. Cap. 33

Mulierem fortē quis inueniet: procul & de vltimis finibus pretium eius: confidit in ea cor viri sui: & spoliis non indigebit: reddet ei bonū & nō malum omnib⁹ diebus vite sue. ℣. Adiuuabit eam. Deus. Lucis huius festa. ℣. Ora pro nobis beata anna. Ad ben. añ. Os iusti aperuit sapiētie: & lex clemētie in lingua eius. Et. Considerauit semitas domus sue: & panē otiosa non comedit. Oro. Deus qui. Ad. j. añ. Surrexerūt filie eius: & beatissimā predicauerūt: & vir eius laudauit eā. Ad. ij. añ. Regali ex progenie: anna exorta refulget: cuius pcibus nos adiuuari mēte & spū devotissime poscim⁹. Cap. Mulierem. ℣. Diffusa. Oro. Deus qui beate. Ad. iij. añ. Multe filie congregauerūt diuitias: tu supergressa es uniuersas. Capitulum.

puer. 31 d

Fallax gratia: & vana est pulchritudo: mulier timēs dēū ipsa laudabitur: date ei de fructu manuum suarum: & laudent eam in portis opera eius. ℣. Specie tua & pulchritu. Oratio.

Deus qui nobis hodiernā diē: beate anne natalitio venerabilē esse fecisti: concede propitius: vt nos qui eam genitricem tue matris agnoscimus & fatemur: ipsarum apud te precibus adiuuemur. Qui vi. Ad.ii.afi. Cum iucunditate solennitatem sancte anne celebremus: vt ipsa pro nobis intercedat ad dominum iesum christum. Capitulū.

puer. 31 b

Accinxit fortitudine lumbos suos: & roborauit brachium suum: gustauit & vidit quia bona est negociatio eius: & nō extinguetur in nocte lucerna eius. ℣. Adiuuabit eam deus. Sto.

Deus qui beatā annā matrem tue genitricis fieri voluisti: presta q̄s: vt apud te meritis vtriusq; regna celestia consequamur. Qui vi. Ad resp. dicā tur .iij. afie. de .s. nocē. cū ps. Dixit. Laudate. Letatus. Nisi dominus. Cap. Mulierem. ℟.

73 Specie tua. Vy⁹. Preclara es li. ℣. Ora pro nobis. Ad mḡt āū. Anna aūt sanctissima concepit: & peperit filiā nole mariam: & cū ꝓpleto triēnio ad templum dñi cū oblationibus adduxit. Sto.

Deus q beate anne. ℭ In festo nazarij & celsi martyrū. Sto.

Sanctorū tuor nos domine nazarij & celsi confessio beata cōlat: & fragilitati nostre subsidium dignanter exoret. Per. ℭ Passio scōr nazarij & celsi.

Nazarius & cel. Lcō.i. sue martyres tpe neronis impatoris in ciuitate mediolanī. passi sunt sub anolino ꝓconsule. Huit enim nazarius Lcō.ii. filius illustris viri nomine aphri cani genere: & prouincia aphri: incole vrbis rome: q̄ fide iudeus erat: & pueue nobilissime romanorum christiane & a petro apostolo baptizate. Lcō.iij. Q̄ cū cēt annoꝝ nouē mirabat: q̄ eius parētes in religiōe diffimiliter variarent: vnde cū eorum adhereret plurimū dubitabat. Puū. Q̄um autem veteres illum ad fidem suam trahere niteretur: tandem vestigijs matris nutu dei adhesit: & a beato lino papa baptismum suscepit. Lcō.v. Q̄uem dum pater a sancto proposito vellet auertere: nazarius & vrbe roma exijt: & septem annalia obsilijs onerata ex parētū hereditate suscepit ac per ciuitates italie transiens omnia pauperibus dispensauit. Lcō.vi. Anno aūt dcclo dispōsōis sue p placentiā venit mediolanī. & sanctos martyres xp̄i gerualiū & p-

thasiū in carcere vētōs inuenit: quos ꝛ in dño ꝓfortauit. L.viij.

Quod audiens anolinus ꝓfectus ad se illum pertrahi fecit: ꝛ fustibus cesum ex vrbe eiecit: cui mater: que nuper obierat apparuit: ꝛ vt ad gallias predicandas properaret admonuit. L.có.viij.

Cum aūt ad vrbē gallie que gimellus ot peruenisset: ꝛ ibidē plurimos puertisset filiū parunlā cuiusdam nobilis matrone celsum nomine ei oblatū a matre baptizauit: ipsum secū duxit. Hom. ꝛ euang. Cum audieritis. ꝛ alia oia q̄ hic dicit̄ ⁊ in cōi plurimoꝝ martyrum. ¶ In sancto Felice ꝛ so ⁊ marty. Oratio.

PResta q̄o dñe: vt sicut populus christianus: martyrū tuorum: felicis: simplicij: fausti: ni: ꝛ beatricis: tempozali solenni tate congaudet: ita perfruat eterna: ꝛ quod voris celebrat: cōpetendat effectu. Per. ¶ Ipsi. Ad fio sancti felicis' pape. L.j.

FElix papa ꝛ martyr huius nominis secundus natione romanus ex patre anastasio: liberio pape in episcopatu romano successit: sedit̄q; annum vnum. L.ij. Huius ꝓdecessor liberius cum nollet arriane hereſi consentire missus est in exilū a ꝓstantio augusto filio constantini. Qua ꝓpter clerus ꝛ populus romanus loco eius felicē ordinarūt. L.iij.

Qui felix ꝓhāriū impatorē hereticū ꝛ duos presbyteros ei fautores scz vrsatiū ꝛ valētē condēnauit: fuerat enim imperator abusebio nicomediensi episcopo arriano rebaptizatus. L.có.viij.

Quapropter fuit liberi⁹ reuocatus in arrianam hereſim exilij tedio deductus: felix vero ꝛ ephatu electus post annos septem ab arrianis capitis obtrūcatione martyriū passus est. ¶ Passio scōꝝ simplicij fausti. ꝛ beatricis. V.v.

SImplicius ꝛ faustinus fratres iussu diocletiani imperatoris q; christū confitebantur ꝛtēri multis supplicijs affecti rome tandē martyriū capitis decollatione consecuti sunt. V.vi.

Quoꝝ corpora per pontem lapideū in tyberim iactata sunt eaq; beatrix illorum soror collegit et cum sanctis crispo ꝛ ioanne presbyteris sepelinit. Lectio.viij.

Cū aūt lucretius impatoris vicari⁹ ambiret ꝓdū quoddā beatricis: occasiōe repta eā teneri fecit: ꝛ dijs imolare ꝓcepit. L.viij.

Quam renuentē carceri mancipauit: deinde noctu a suis suis eā ꝓcari mandauit: cuius corpus lucina iuxta fratrū corpa sepeliuit. Hom. ꝛ euang. Attendite. ⁊re in cōi vnius mar. Alia aūt ꝛ alia oia tā in die q̄m in nocte ⁊re i cōi plurimoꝝ mar. ¶ In sancto marty. ꝛbdon ꝛ sennē. Ora.

DEus qui sanctis tuis abdon t senne: ad hāc gliaz veniēdi: copiosuz munus gfe contulisti: da fidelibus tuis: suoruz uniā peccatoz: t intercedentibus sanctoz tuoz meritis: ab oibus mereamur aduersitatibus liberari. Per. ¶ Passio sanctoruz abdon t senne. Lectio. j.

HAbdon t senne martyres passi sunt rome sub decio cesare. Cū eniz babylonia t ḡsida psaz puincias supasset quos xpianos inuenit: hos teneri fecit. Lcō. ij. Et pollochronius episcopuz in babylonia ciuitate interfecit: cuius corpus duo sub regula persaruz scilicet abdon t sennen christianissimi sepelierunt. Lcō. iij. Ceteros eo xpianos: videlicet parmenū: elimā: chrysotellā presbyteros: t lucā ac mutiū diaconos martyrio coronauit: quoruz etiam corpora ꝑdicti sancti sub regula tumularunt. Lectio. iiij. Quod cum rectio cognouisset: eos teneri fecit: t vinctos cathenis atq; diuersis afflictos penis romam secum adduxit. Lcō. v. Eosdem quoq; in conspectu totius senatus presentari mādauit: presente valeriano ꝑfecto: ut aut sacrificarent: t rerum suarum libertatem reciperent: aut ferarum morsibus interirent. Lcō. vj. Quos sacrificare contēnentes tradidit valeriano ꝑfecto puniendos: q; eos ad amphiteatrū adduxit ante simulachra solis: eosq; ad sacrificia compellebat. Lcō. vij. Contēnētes autem t in simulachra erpuētes: primo plūbatis diuinus cedunt: deinde in amphitheatrū ducti ad eos duo leones: t quatuor ursi dimittunt. Lcō. viij. Aut cū sanctos nō lederent: sed pedes eoz lingētes ipsos custodirent: iniectis gladijs leones t ursi occisi sunt. Deinde abdon t sennem gladio capite truncati sunt. Postea. t cuage. Descēdēs iesus. 404 t alia omnia tam in die cēsin nocte ḡre in cōi plurimoz martyr. ¶ In cō pmo ad vincula. In vtroq; vespe laudib⁹ t. iij. Cap.

PEtrus gdē seruabat in carcere: sed oratio aūt fiebat sine intermissione ab ecclia ad dēū pro eo. ℣. Si diligis me. Hymn⁹. Exultet celum. ℣. Tu es petrus. 74 Ad magn aīa. in vtroq; vespere. Angel⁹ dñi astitit: t lumē refulsit in habitaculo carceris: percussoq; latere petri: excitauit eū dicēs. Surge velociter: t continuo ceciderūt cathene ō manib⁹ eius. Oro.

OEus qui beatū petrū

apostolō a vinculis absolutū: ille
ius abire fecisti: nostros q̄ absol
ue vincula peccatorū: et mala om
nia a nobis ꝓpitiatus exclude.
Per. Deinde ht ꝓme. de sancto
2 paulo vt dicti eū. Inuit. Regez
33 apl̄or. ℣. Venite. li. 74. Eterna
74 christi. In primo t. q. nō. añ. re
quire in cō apostolorum. Lcō. j.
ectium
12 EOdem añt tpe misit hero
des rex manus: vt affligе
ret quosdam de ecclesia. Occidit
añt iacobū frēm ioannis gladio.
Videns autē q̄ placeret iudeis:
apposuit apprehendere et petrū.
Erant añt dies azimor. Quē cū
apprehēdisset: misit in carcerem:
tradens sēq̄ q̄tor quaternionibus
militū custodiendū: volens post
pascha producere eum populo.
℟. Simon petre antеq̄ de nau
fo. tē. regre. in festo. sancti. L. vj.
ET petrus quidem seruabat
in carcere. Oratio autē fie
bat sine intermissione ab ecclesia
ad deum pro eo. Cum autem ꝓ
ducturus eum esset herodes: in
ipsa nocte erat petrus dormiens
inter duos milites: vinctus cathe
nis duab⁹. Et custodes añ ostiū:
custodiebant carcerez. Lcō. iij.
ET ecce angelus dñi astitit: et lu
men refulsit in habitaculo carce
ris. Percussoq̄ latere petri: ex
citauit eum dicens. Surge velo
citer: et continuo ceciderūt cathe
ne de manibus eius. Dixit autem
angelus ad eum. Precingere: et
calcia te caligas tuas: et fecit sic.
Et dixit illi. Lccio quarta.
Circūda tibi vestimentū tuū: et
sequere me. Et exiens sequebat
eum: et nesciebat q̄ vez est: q̄d fie
bat per angelū. Existimabat autē
se visum videre. Transeuntes añt
primā et secūdam custodiam: vene
rūt ad portā ferreā: que ducit ad
ciuitatē: que vltro aperta est eis.
Sermo sancti leonis pape. L. v.
EXultemus in dño dilectis
simi: et spirituali iucūditа
te letemur: q̄. vnigenitus patris
filius: dño nr̄ iesus christus ad
infinuanda nobis dispensatiōis
et diuinitatis sue mysteria aplicē
ordinis primum huic ciuitati dig
natus est prerogare. Cuius ho
dierna solēnitas recurrēte trium
pho martyrij: specimen et trecu
cumulit orbi terrarum. Lcō. vij.
HOc enim obtinuit dilectissimi
lla pfessio q̄ a tro pfe aplico in
spirata cordi: omniū humanarū
opinionū incerta trāscēdit et fir
mitatē petre q̄ nullis impulsioni
bus quateretur accepit. L. viij.
EVāgelica nāq̄ referēte histo
ria: cōes apl̄or dño qd de se homi
nes opinent interrogat: At vbi
qd habeat discipulor sensus exi
gitur: ille primus est in dñi con
fessione qui primus est in aposto
lica dignitate: Qui cum dicisset
tu es christus filius dei viui: re-

spondit ei iesus dicẽs. Lectio. viij.
Beatus es simon bariona: q2 ca
ro ⁊ sanguis nõ reuelauit tibi: sꝫ
pr̃ meus q in celis est: Ideo bea
tus es: q2 pater meus te docuit:
nec opinio te terrena sꝫ subli-
inspiratio celestis instruxit: ⁊ nõ
caro ⁊ sanguis: sed ille me tibi:
cuius sum vnigenitus indicauit.
Ad cañ. añ. Solue iubente deo
terrarum petre cathenas: q facis vt
pateant: celestia regna beatis. ℣.
Nimis ho. Dom. ⁊ euãg. Uenit
iesus in ptes. Cũ suis ꝓp. re-
quire in festo vincl. In laud. añ.
Erat petrus dormiẽs inter duos
milites: vinctus cathenis duabꝰ:
⁊ custodes ante ostium custodie-
bant carcerẽ. ps. Dñs reg. cũ.
33 Cap. Petrus quidẽ. ℟. Sol-
supra ue iubẽte deo terrarum. Hym. Exul
74 tet celum. ℣. Tu es petrus. Ad
bñ. añ. Quodcũqꝫ ligaueris su-
per terrã: erit ligatum ⁊ in celis: ⁊
quodcũqꝫ solueris sup terram:
erit solutum ⁊ in celis: dicit dñs
simoni petro. Oratio. Deus qui
beatum petrum. Ad primã añ.
Petrus quidem seruabatur in
carcere: oratio autem fiebat pro
eo sine intermissione ab ecclesia
ad deum. Ad. iij. añ. Dixit ange
lus ad petrum: Circunda tibi ve
stimentum tuum: ⁊ sequere me.
Cap. Petrus qdẽ. ℣. In oẽm
supra terrã. Orõ. Deus q. Ad. vi. añ.
Exiens petrus apl's sequebatur
angelum: ⁊ nesciebat q2 verum esset
quod fiebat p angelũ: estimabat
enim se visum vidẽ. Capl'a ⁊ ora-
tiones ad. vi. ⁊. ix. dicant vt in festo
vincl. Ad. ix. añ. Misit dñs an-
gelũ suũ: ⁊ liberauit de manu he-
rodis: allã. Ad vesp. añ. Iura
uit dñs. ps. Dixit. Añ. Potẽs 40
in terra. ps. Beatus. Añ. Col 40
locet. ps. Laudate. Añ. Cõstor 41
tatus est. ps. Dñe proba. Cap. 49
Petrus qdẽ. ⁊c. Ut in primo
vespere habetur. ¶ In sancto
stephano papa ⁊ martyre. Orõ.
Deus q nos beati stepha-
ni martyris tui atqꝫ pon-
tificis annua solennitate letifi-
cas: concede propitius: vt cuius
natalitia colimus: de eiusdẽ etiã
protectione gaudeamus. Per.
¶ Passio sancti stephani pape. L. j.
Stephanus papa ⁊ martyr
huius nominis primus na
tiõe romanꝰ ex pr̃e iuliano: lucio
pmo pape in epatu romano suc-
cessit: ⁊ sedit annos qtuor men-
ses duos dies quindecim. L. ij.
Hic constituit sacerdotes ⁊ le-
uitas vestibus ⁊ vasis sacratis in
vsu quotidiano non vti nisi in
ecclesia tantum. Lectio. iij.
Hic cum multos gentilium con
uertisset: ⁊ multa martyrum corpora
sepelisset: a valeriano ⁊ galieno
imperatoribus summo studio per-
quirebat: vt eũ vel clericos eius
aut sacrificare cogerẽt: aut diuer-

ns supplicio puniret. L.viij. Vederūtq; edictū: vt quicunq; eos ꝓderet: oīa eoꝝ substātiam possideret. Stephanus ergo papa cōprehendit: et multis eum seq̄tibus christianis solus alijs eiectis ante valerianū pūrat. L.v. Quem postq; impator christū confitentem audiuit: iussit eum ad templū martis adduci: vt ibi aut idolum adorare: aut sententiam capitalem subiret. L.co.vi. Sed cum templū ingressus fuisset: et christum vt ipsum templum destrueret exorasset: tonitruo maximo cum coruscationibus irruente statim maxima pars tēpli corruit: et omnis gentilium multitudo pre timore aufugit. L.cō.vij. Ipse vero cum assistentibus christianis ad cimiterium lucine perrexit. Quod audiens valerianus milites plures ꝓtinus ad eum occidendum misit. Lectio.viij. Qui vententes ipsum celebrantem missam inuenerunt: et stātem intrepidum acceptaq; ingiter perficientem in sua sede excollane-
413 runt. Euangel. et homel. Homo quidā nobilis. Quere in cōi confes. poti. Quia autem et alia omnia
406 tam in die q̄ in nocte quere in cōi vnius marty. ¶ In inuentione sancti Stephani prothomartyris: et sociorū eius. Ad mātu. ant. Ostendit sanctus gamaliel per visum luciano sacerdoti ire ca-

thos aureos: rosis refertos: et q̄rum argēteū: croco plenum: et dixit: hi sunt nostri loculi: et nostre reliquie: qui autem sanguineas habet rosas: loculus est sancti stephani: qui solus ex nobis martyrio meruit coronari. Ad.o.

Omnipotēs sempiterne deus: qui sacra beatissimi ꝓtomartyris tui stephani: sociorumq; eius: nicodemi gamalielis: et abibon membra: fidelibus tuis hodierna die reuelare voluisti: concede interc̄essionis eorum auxilio: nos ab instantibus tribulationibus liberari: et eternis cōsolationibus adimpleri. Per. De inuentione sancti Stephani et sociorum eius. Lectio.j.

Inuentio corporum sanctorum stephani ꝓmartyris: nicodemi: gamalielis: et abibon anno dñi decimoseptio supra q̄dringentesimū: anno videlicet septimo honorij imperatoris facta est. L.ij. Horum reuelatio facta est ꝑ sbytero luciano ecclesie gaphargamalan territorio hierosolymitano. Dū enim in strato quiesceret: et pene vigilaret in basilica baptisteriū seria sexta illuc ꝺcēte in excessum mētis est raptus. L.iij. Videtq; virū senē: statura procerum vultu decorū: plica barba: pallio cādido amictū: cui gēmule auree et cruces erāt interte: calciamētis cā-
ligis in superficie deauratis. L.iij.

Qui manu virgã aureã tenens: illa eũ tetigit: ꝛ tertio ex noie vocauit: insuꝛgq; vt summa diligentia suũ: ꝛ sociorum tumultum pateꝛa ceret: qui indecenter in ꝛspecto loco sepulti essent. Lectio. v.

Mandauitq; vt iohãi hierosolymitano ꝯpo diceret: vt ipsoꝛ coꝛpoꝛa in honoꝛabili loco poneret: qꝛ cum siccitas ꝛ tribulatio oꝛbem cõcuteret: eoꝛ suffragijs ꝛtus mũdo ꝓpitiari ꝛcreuisset.

Quinq; luciãus eũ interrogasset qs esset: ꝛ illi fatẽ quos secũ iacere diceret: dixit se esse gamalielẽ q; paulũ apostolũ enutriuit: ꝛ ad pedes suos legem perdocuit. Lectio septima.

Qui aũt secum iacebãt primus erat stephanus protomartyꝛ. Alius autem erat nicodemus ne pos suus q nocte ad ihesum venit, Tertius ꝛro erat Leo. viij. abitõ filius suus: qui anno ꝛtatis sue vigesimo vna secũ baptisma suscepit: ꝛ in virginitate ꝓfecit: ꝛas in maxima iuuẽtute in pace doꝛmiuit. Doñi. ꝛ cuãge. Nihil opertum. ãre in cõi vnius martyꝛis ℟ia aũt ꝛ alia oia tã in die ℣ in nocte ãre in cõi plurimoꝛũ mar. ℣ In festo sancte Marie ad nines. In vigilia ad vesp. ihs. añe. hmi noc. cũ ps̃ Dixit. Letatus. Nisi dñs. Memẽto. Capp. ecclĩ. 24. b.

AB initio ꝛ ante secla creata sum: ꝛ vsq; ad futurum seculum non desinã: ꝛ in habitatione sancta coꝛã ipso ministraui. ℟ Cõtinet ingremio. Hym. Aue maris stella. ℣ Dignaꝛ me laudare. ℟ Da mihi virtutem. 69

Ad mgt̃i añ Sancta maria succurre miseris: iuua pusillanimes: refoue flebiles: ora ꝓ populo: interueni ꝓ clero: intercede ꝓ deuoto femineo sexu: sentiant oẽs tuũ iuuamẽ: gemq; celebrãt tuã sanctã cõmemoratiõnem. Oio.

OEuge beate marie virgineũ cãdoꝛẽ: cuiusq; veneratiõe memoꝛie habitaculũ: dꝛsce, su mirabili humoꝛis nitoꝛe cõmẽdatiõnis: cõcede ꝓpitius: vt ipsius indeficientibus patrocinijs: a nostroꝝ sordibus peccatoꝝ: superni nitoꝛe dealbari mereamur. ℟ Oꝛe. In nocte. Inuit Sancta maria dei genitrix virgo. Intercede ꝓ nobis. ps̃ Venite. Hym. Que terra. In. i. noctur. añ. Benedicta tu in mulieribus: ꝛ benedictus fructus ventris tui. ps̃ Domine dominus. ℟ Mirrha electa: odoꝛẽ dedisti suauitatis sancte dei genitrix. ps̃ Celi. 3 3 69 3 6

quentate nobis dulcia cantica
8 diagmatis. ℣. Domini est. Añ.
Specie tua & pulchritudine tua:
intende prospere procede & re.
16 gna. ℟. Eructauit. Añ. Adiu-
uabit eam deus vultu suo: deus in
medio eius non cõmouebit. ℣.
16 Deus noster. Añ. Ista est spe-
ciosa inter filias hierusalem. ℣.
16 Magnus dñs & laud. ℟. Bene-
dicta tu in mulieribus. ℣. Et benedictus. ℣ Incipit miraculũ L.j.

MEmore quo liberius pa-
pa: beati petri sedẽ: puidẽ-
tia dei gubernabat: erat quidam
Joãnes noie: alme urbis patri-
ciatus curã gerens: tã morũ q̃
nobilitatis generositate preclarus: possessionum ac diuitiarum
multarũ opulentia locupletes. ℣.
Sãcta & immaculata virginitas:
q̃bus te laudibus efferã nescio.
Quia quem celi capere nõ pote-
rant tuo gremio cõclusisti. ℟. Benedicta tu in mulieribus: & benedictus fructus ventris tui. Quia.

CUm autem filium L.cõ.ij.
nõ haberet: vna cum cõiuge sua: que sibi diuina prouidẽtia tam morum q̃ nobilitatis
similitudine fuerat associata: beatissimam sibi dei genitricem mariam: precipuam ac specialem dominam preelegerunt. ℣. Cõgratulamini mihi omnes qui diligitis dominum: quia cũ essem parvula: placui altissimo. Et de medio
viscribus genui dum & homi-
nem. ℟. Beatam me dicent oẽs
generationes: q̃ ancillã humilẽ
respexit deus. Et. Lectio.iiij.

IN simul vno ore pariq; de-
uotione: beatissime virgini
marie vota soluentes dicebant,
O regina celorum: domina angelorum: & saluatrix omniũ: tibi tan
to deuotius fragiles supplicam⁹;
quanto viscera pietatis tue erga
homines copiosius benigna im-
pendis. ℣. Continet in gremio:
celum terramq; regẽtem: Virgo
dei genitrix: procereos comitatur
herilem: Quer quos orbis ouãs
christo sub principe poller. ℟.
Virgo dei genitrix: quem totus
nõ capit orbis: In tua se clausit
viscera factꝰ homo. Quer. L.iiij.

ACcipe igit sanctissima ma-
ter: atque tibi sincera deuo-
tiõe psoluimus: & ita vitã nostrã:
& oia que in terris vt homines
possidemus: solita miseratiõe di-
spone: quatenus nostra tibi deser
uiat actio: nostreq; facultates ti-
bi in aliquo beneplacito obsequi
expẽdant. ℣. Sicut cedrus exaltata sum in libano: & sicut cy-
pressus in monte siõ: quasi myrrha electa. Dedi suauitatẽ odo-
ris. ℟. Et sicut cinamomũ & bal
samũ aromatizãs. De. Glia. Si-
cut. In.ij nec.aff. Benedicta a
filio tuo dña: q̃ per te fructum
vite cõmunicauimus. ℣. Bñdi-

℟. Sicut lætantium omnium nostrum:habitatio est in te sancta dei genitrix. ℣. Fundamenta ℟ñ. Baude maria virgo cunctas hereses sola interemisti in vniuerso mundo. ℣. Cantate. ℟.ñ. Dignare me laudare te virgo sacrata:da mihi virtutē cōtra hostes tuos. ℣. Dño regnauit exultet ter. ℟ñ. Post partū virgo inuiolata pmansisti:dei genitrix intercede p nobis. ℣. Lāta. ℟.ñ. Pulchra es t decora filia hierl̄:terribilis vt castrorū acies ordinata. ℣. Dño reg. iras. ℟. Sicut myrrha electa. ℟.v.

On igit̄ diuina clementia defuit precibus supplicantium:nec pijssime virginis auree: a iustorū petitione defuerūt. Sed eox vota deus et alto suscipiens: petitiones ipsox voluit effectui mancipare. ℣. Que est ista que processit sicut sol:et formosa tāq̄ hierlim? viderunt eā filie sion. Et beatam dixerūt:et regine laudauerūt eā. ℟. Et fecit dies verni circūdabāt eā flores rosar: et lilia conuallium. Et beatā. ℣.cō.vj.

Mirabat quippe mēs augustiq̄ acriorib⁹ solis ardoribus:telluris germina deficātur:et hoies a solis adustionibus magis decoquūtur. ℣. Natam monilibus filiam hierusalem:dominus concupiuit. Et videntes eā filie sion:beatissimam predicauerunt dicentes:vnguentum effusum nomē tuum. ℟. Astitit regina a dextris tuis:in vestitu deaurato:circūdata varietate. Et.

Eo tēpore vo. Lecto.vij. lens beata dei genitrix:dedicandē sibi locū basilice:demonstrare hominibus:quadam nocte dicti mensis:videlicet nonis augusti: subito cōtra naturam temporis: aer nimia frigoris congelatione constringitur:et tanta nubium cōstipatione densatur:vt imbre desuper fuso in ipso casu nimium multitudo deflueret:que solūmodo basilice edificādē locum cooperiens:miraculum pariter et algorem subministrauit. ℟. Felix nāq̄ es sacra virgo maria.et omni laude dignissima. Quia ex te ortus est sol iustitie:christus deus noster. ℟. Ora p populo: interueni p clero intercede p deuoto femineo sexu. Sentiāt oēs tuum iuuamē:gcunq̄ celebrāt tuā sanctā cōmemorationē. Et. ℣.vij.

In ipsa deniq̄ nocte:preno minato pontifice:atq̄ iā dicto patricio:et vxori sue similem visionem sancta dei genitrix voluit demonstrare:que rei et reuelatione miraculi firmaretur aspectu:et subitanea temporis immutatione occulte visionis reuelatio clarius noscerentur. ℟. Beatam me dicent omnes generationes. Quia fecit mihi magna qui

potens est: & sanctum nomē eius.
℣. Et misericordia eius a progē
nie in progenies timentibus eū.
℟. Ad cantum. Oportet deū
laudare in hac celebritate alme
matris eius: & dignis preconijs
tubilare: ac mysticis honorare
muneribus. Cant. Audite me.
59 ℣. Speciosa facta es, sm Lucā.
11 d In illo tempore. Loquente
iesu ad turbas: extollens vo
cem quedam mulier de turba di
xit illi. Et reliqua. Homilia le
ctionis eiusdem. Lectio nona.

MAgne devotionis & fidei
ostenditur hec mulier: que
pharisēis blasphemantibus omi
num: tanta sinceritate eius incar
nationem confitetur: vt & presen
tium & futurorum cōfundat per
fidiam. ℟. O gloriosa domina:
excelsa super sydera: que nec pri
mam similem visa es: nec habe
re sequencem. Sola sine exem
plo placuisti ergo christo. ℣. So
la fuit mulier: parere que ianua
leti: per quam vita redit. Sola si.

SI enim caro Lectio. x.
verbi deitas carne virginis
matris esset extranea: vt multi he
retici dicerunt: sine causa venter
qui eum portauit: & vbera que
eum lactauerunt beatificarentur.
℣. Corde & animo: christo ca
namus gloriam. In his sacris so
lennijs precelse dei genitricis
marie, ℟. Omnes pariter con
gregari: christo canamus glori
am: In his. Lectio. xi.

QUide dicit apostolus con
tra hereticos: Quia misit deus
filium suum: factum ex muliere:
factum sub lege. Nec audiendi
sunt: qui legendum putant na
tum ex muliere: non factū. Alio
quin verus filius hominis non
esset: nisi ex matre carnem traxis
set. ℟. Beata progenies: vnde
christus natus est. O ℣ glorioſa
est virgo: que celi regem genuit.
℣. Felix nanq; es virgo maria:
& omni laude dignissima. O ℣.

SEcundum quoq; Leo. xij.
physicos: ex eodem fonte:
& lac nutriendis: & semen pro
creandis pueris manat. Ergo de
semine virginis potuit concipi:
qui eius lacte potuit nutriri. ℟.
Virga parēs christi: partura de
um genuisti: fulgida stella maris:
nos protege nos tuearis. Dum
paris & gaudes: cantant celi ag
mina laudes. ℣. Intercede pia:
pro nobis virgo maria. Dum.
Glia. Virga. Secundū Lucā.

11 d IN illo tpe: Loquente iesu
ad turbas: extollens vocem
quedā mulier: ex turba dixit illi.
Btūs vēter q̄ te portauit: & vbe
ra q̄ suxisti. At ille dixit. Quinim
mo: btī q̄ audiūt vbū dei: & custo
diūt illud. Amē. Deus q. 334
Jn loc. sm. Cū esset rex i accubi
tu suo, nardus mea dedit odorē

suanitatis. ℣. Diffe re. ℟ ceteri
334 Capl. Ab initio ℟. Sancta
maria Dei genitrix ego. ℣. Intercede pro nobis ad dñm deus
69 nostrū. Dei. Hym. O gliosa ℣.
℣. Ora pro nobis sancta dei genitrix. Ad dñe añ. Bta es maria: que credidisti: perficietur in
te que dicta sunt tibi a dño: Alle
334 luia. Oio. Deus qui beate. Ad
j. añ. Leua eius sub capite meo:
et dextera illius amplexabit me.
Ad iij. añ. Nigra sum sed formosa filia hierlm: ideo dilexit
me rex: et introduxit me in cubi-
334 culum suū. Capl. Ab initio ℟.
334 ℣. Benedicta tu. Oio. Deus q.
Ad vj. añ. Já enīs hyemps transiit: imberabit et recessit: surge
amica mea: et veni. Capl. Radicani in populo. ℣. Sicut myrrha electa. Oratio. Famulorum
tuorum quesumus domine. Ad
ix. añ. Speciosa facta es et suauis in deliciis tuis sancta dei genitrix. Capl. In plateis. ℣.
Speciosa facta. Oratio. Protege domine populum tuum. Ad
vesper. quattuor añe primi noc.
40 cum ℣. Dixit. Letatus. Nisi do.
Memento dñe. Deinde sequit
phil. de trāsfiguratione dñi. Capl.
3 d Salvatorem expectamus dominum iesum christum: qui
reformabit corpus humilitatis
nostre: configuratum corpori claritatis sue. ℟. Videte qualem.
Hym. Gaude mater ecclesia. ℣. 68
Gloriosus apparuisti in conspectu dñi. ℟. Propterea decore
induit te dominus. Ad mgt añ.
Visionem quam vidistis: nemini
dixeritis: donec filius hominis
resurgat a mortuis. Oio.
Da nobis q̄sumus dñe: mine fic vitiorum vitare contagia:
vt illius efficiamur claritatis participes: quam vnigenitus tuus:
in sue trāsfiguratione carnis: electis vtriusq; testamenti partibus
reseruauit. Per eundem. Deinde pro sancta maria añ. Beatam me dicent omnes generationes: quia ancillam humilem respexit dominus. ℣. Dignare me
laudare te virgo sacrata. ℟. Da
mihi virtutem. Oratio. Deus q 334
beate. ¶ De sancto dominico sit
q̄ idus kilicet octauo die posti.
Ad matu. inuit. Summum regē
glorie christum adoremus. Et p
dono gratie eius iubilemus. ℣.
Venite. Hym. Exultet laudib⁹ 33
Jn. j. nocturn. añ. Paulominus 68
ab angelis minoratus: gloria et
honore coronatus est: et sup opa
manuū dei. ℣. Dñe dño noster.
Añ. Jn sole posuit tabernacu- 3
lum suū: et ipse tanq̄ sponsus procedens de thalamo suo. ℣. Veli 6
enarrant. Añ. Revelauit dño
condensa: et in templo eius oēs
dicent gloriam. ℣. Afferte do- 10
mino filij. Añ. Inebriati. sunt
ab vbertate

qb vbertate domus tue: alleluia: et torrente voluptatis tue po-
12 tabis eos: alleluia. ℣. Dirit iustus. ℟. Specios⁹ forma
pre filijs hominum: diffusa est
16 gratia in labijs tuis. ℣. Eructauit cor meum. ℟. Illuminans
tu mirabiliter a montibus eternis: turbati sunt omnes insipien-
26 tes corde. ℣. Motus in tudea deus. ℟. Glorios⁹ apparuisti in
conspectu domini. ℣. Propterea decorem induit te dominus.
Sermo origenis. Lectio prima.

PResentis solennitatis mysterium: figurarum veterum impletionum: nos ad intelligentie inquisitionem vel incitat: vel repellit. Incitat mentes studiosas et liberas: desidiosas et occupatas repellit. Scriptum est enim. Vidit aaron et omnes filij israel moysen: et erat glorificata facies eius: et color vultus eius: et timuerunt accedere ad eum. ℣. Surge illuminare hierusalem: quia venit lumen tuum. Et gloria domini super te orta est. ℟. Et ambulabunt gentes in lumine tuo: et reges in splendore ortus tui. Et gloria. Lectio.ij.

ET post pauca: ponebat inquit moyses super faciem suam velamen. Cū aūt introiret in conspectu dñi: vt loqueretur sibi: reponebat velamen: hoc autem apostolus disserēs magnifico sensu illo: quo in ceteris vtitur: de eo dixit. ℣. In splendēti nube: spiritus sanctus visus est: paterna vox audita est. Hic est filius meus dilectus: in quo mihi complacui: ipsum audite. ℟. Apparuit nubes obumbrans: et vox patris intonuit. Hic. Lectio.iij.

NOe autē sensum christi habemus: et quo si ministerium mortis in lris: et formatum in lapidibus: fuit ad gliam: ita vt nō possent intendere filij israel in faciem moysi: propter gloriā vultus eius: que aboletur: quomodo ministerium spiritus non erit in gloria? ℣. Videte qualem charitatem dedit nobis pater. Ut filij dei nominemur et simus. ℟. Scimus quoniam cum apparuerit similes ei erimus: quoniā videbimus eum sicuti est. Ut. Lectio.iiij.

ET paulo post iterum dicit. Et non sicut moyses ponebat velamen super faciem suam vt non intenderent filij israel in faciem vultus eius. Obtusi sunt enim sensus eorum. Usq; in hodiernum die: cum legitur moyses: velamen est positum super cor eorum. ℣. Viderunt gressus tuos deus gressus dei mei: regis mei. Qui est in sancto. ℟. Illuxerūt coruscationes tue orbi terre: commota est: et tremuit terra. Qui. Gloria. Viderunt. In.ij.nocturn. ant. Melior est dies vna in atriis

Tamal, rr

29 tuis :sup mllia. ℣. Quam dilecta taber. ℟ii. Thabor & hermō in nomine tuo exultabunt:tuum
31 brachium cū potētia. ℣. Misericordias dñi in eter. ℟ii. Lux orta est iusto : & rectis corde leti,
34 tia. ℣. Dño reg.cr. ℟ii. Notū fecit dño:all'a:salutare suu:all'a.
34 ℣. Cantate. ℍ. ℟ii. Exaltate dominum deum nostrum:& adorate in monte sancto eius : alleluia.
34 ℣. Dominus regna.irascā. ℟ii. Confessionem & decorem induit: amictus lumine sicut vestimento.
36 ℣. Benedic. ij. ℣. Gloria & honore coronasti. Lcō.v.

Quis nō admiretur mysteriorum magnitudinē? Quis non pertimescit notam cordis obtusi? Glorificata est facies moysi: sed non poterant intendere in faciē vultus eius filij israel:non poterat intēdere pop' synagoge. ℟. Inebriati sunt ab vberta te domus tue. Et torrēte voluptatis tue potasti eos. ℣. Quōniam apud te est fons vite : & in lumine tuo videbimus lumen. Et. Lcō.vi.

Si go aūt conuersationē & vitā sublimiorē potest habere ꝯ reliquū vulgus:iste potest intueri gloriā vultus eius. Etenim sicut dicit apostolus. Velamen est positum in lectione veteris testamenti. Et nunc moyses glorificato vultu loquitur:sed gloriaz q̄ est in vultu eius non possumus intueri. ℟. Preceptor bonum est nos hic esse:faciamus hic tria tabernacula: Tibi vnum:moysi vnum:& helie vnum. ℣. Nō sciebant quid dicerent. Tibi. Lvij.

Lcirco aūt non possumus: q̄ adhuc p̄populus sumus:& nihil studij:nihil meriti : plusq̄ aliqua plebs habemus. Verum quia dicit apostolus. Idipsum aūt velamen:in veteris testamenti lectione manet:amputaret nobis oēm intelligentiaz spūs:& talis tantiq̄ apostoli sentētia ꝓbata non esset:nisi adesset. Cū aūt quis conuersus fuerit ad dñm: auferet velamen. ℟. Si ministratio mortis:literis deformata in lapidibus:fuit in gloria:ita vt non possent intēdere filij isrl'in faciē moysi:ꝓpter gliaz vultus eius:q̄ euacuatur:multo magis:Ministratio spūs:q̄ manet:erit in gloria? ℣. Amplioris enīz glie est ꝓ ministerium iustitie:quāto ampliorem habet domū: qui fabricauit eā? Mini. Lviij.

Situr cautam auferendi velamen : conuersationem nostram esse dicit ad deum. Et quo colligēda sunt nobis iudicia? q̄ donec legentes scripturas diuinas:latet nos intellectus : donec obscura sunt nobis & clausa que scripta sunt:nondū conuersi ad dñm sumus. Si enim conuersi essem' ad dñm:sine dubio auferr

retur velamen. ℟. Cantate dño: t bñdicite nomini eius: annunciate de die in diez salutare eius. Alla alla. ℣. Annunciate inter gentes gloriā eius: in omnibus populis mirabilia eius. Alla. Ad cāti. asi. Respondens aūt petrus dixit ad iesum: dñe bonuz est nos hic esse. Cāti. Dñe miserere nostri. ℣. Magna est gloria eius in sa. Scōm matthēum. 58 17

In illo tempore: Assumpsit iesus petrum t iacobum t ioannem fratrem eius: t duxit eos in montem excelsum seorsuz: t transfiguratus est ante eos. t reliqua. Tractatus sancti ioannis chrisostomi. Lectio nona.

Quoniam multa de periculis: multa de morte: multa de passione sua: t de cede discipulorum locutus est: t aspera & plura t ardua eis inuenit: que omnia cum presentem vitam sequerentur: imminere atque incumbere videbantur. ℟. Vocauit nos dominus vocatione sua scā: secundum gratiam suam: q manifestata est nūc. Per illuminationē saluatoris nostri iesu christi. ℣. Qui destruxit mortem: illuminauit aūt vitam incorruptionem. Per. Lcō. x.

Ona vero que polliceba-
tur: longiori spe erant expectanda: vt puta: quia seruarent animā suam: si perderent eam; quia in gloria patris sui venturus sit: t redditurus premia. ℟. Deus q dixit de tenebris lumen splendescere: illuxit in cordibus nostris. Ad illuminationē sancte scīētie claritatis dei: in faciem iesu christi. ℣. Exortum est in tenebris lumen rectis corde: misericors t miserator t iustus. Ad. Lcō. xj.

Et visu etiam certiores facere: quantum possunt capere gloriam suam: quā cum venturus est in pśenti vita ipsis ostenderet: t iam visuros polliceret: ne aut sua aut dñi morte toleāt: t maxime petrus. ℟. Dum oraret: facta est species vultus eius altera: t duo viri loquebant cum illo: Moyses t helias visi in maiestate. ℣. Dicebāt aūt excessum eius: quem completurus erat in hierusalem. Moyses. Lcō. xij.

Et vide quid ait: cum de regno t de gehenna disseruerit. Quādo enim dixit. Qui inuenit animam suam: perdet eā: t quicunque perdet eam gratia mei: inuenit eam. Et quia vnicuiq secundum opera reddet: regnum t gehennam designat. Cui igit de vtriusq disserit: regnum quidem vt occulis cernatur cōcedit: gehēna aūt minime: quoniam rudioribus atq ineptioribus id necessarium erat: probio vero t pspicacibus: satis fuit a melioribus confirmari. ℟. Respōdens

facies eius sicut sol: vestimenta autem eius facta sunt alba sicut nix alleluia. Et ecce apparuerunt eis moyses ⁊ helias: loquentes cum iesu: alleluia. ℣. Adhuc eo loquente: ecce nubes lucida obumbrauit eos, Et ecce, Gloria.

17 a Resplen. Secundum matthæum.

In illo tempore: Assumpsit iesus petrum ⁊ iacobum ⁊ ioannem fratrem eius: ⁊ duxit illos in montem excelsum seorsum: et transfiguratus est añ eos. Et resplenduit facies ei⁹ sicut sol: vestimenta autem eius facta sunt alba sicut nix. Et ecce apparuerũt eis moyses ⁊ helias: cum eo loquentes. Respondens autem petrus dixit ad iesum. Domine bonum est nos hic esse. Si vis: faciamus hic tria tabernacula: tibi vnum: moysi vnum: ⁊ helie vnũ. Adhuc eo loquente: ecce nubes lucida obumbrauit eos. Et ecce vox de nube dicens. Hic est filius meus dilectus: in quo mihi bene complacui: ipsum audite. Et audientes discipuli: ceciderunt in faciem suam: ⁊ timuerunt valde. Et accessit iesus: ⁊ tetigit eos dixitq; eis. Surgite nolite timere. Neminem autem eorum videntes nisi solum iesum. Et descendentibus illis de monte: precepit eis iesus dicens. Nemini dixeritis visionem: donec filius hominis a mortuis resurgat. Amen. Oratio.

Deus qui sacramenta fidei: in vnigeniti tui gloriosa transfiguratione: patrum testimonio roborasti: adoptionem filiorum perfectam: voce de celo lapsa in nube lucida: mirabiliter prefignasti: concede propitius: vt ipsius regis glorie nos coheredes faciat: ⁊ eiusdem glorie tribuas esse consortes. Per eum. In laudañ. Accessit iesus: ⁊ diuine vocis pauore prostratos: tetigit discipulos suos: dicens: surgite: nolite timere. ℣. Dominus regnauit. ℟. Laudañ. Saluatorem exspectamus. ℣. Gloriosus apparuisti in conspectu domini. Alleluia alleluia. ℣. Propterea dilexit te dominus. Alleluia. Hym. Nouum sydus. ℣. Corona aurea super caput eius. ℟. Expressa signo sanctitatis et gloria honorie. Ad benedicñ. Et ecce vox de nube dicens: hic est filius meus dilectus: in quo mihi complacui: ipsum audite. Oratio. Deus qui sacramenta fidei. Ad primam añ. Adhuc eo loquente: ecce nubes lucida obum

33 336. 68

brauit eos. Ad.ij.añ. Hodie
pſt te celis teſtificatus eſt filium:
quo audito diſcipuli timuerunt
336 valde. Cap. Saluatorem expe-
ctamus. ℣. Glorioſus apparuit
338 ſti. Oio. Deus qui ſacramenta.
Ad.vi.añ. In ſplendenti nube:
ſpiritus ſanctus viſus eſt:pater-
na vox audita eſt: hic eſt filius
meus dilectus. Capim.
2. coſ. 3 d Nos oēs reuelata facie glo-
ria dñi ſpeculantes:in eādē imagi
nem tranſformamur a claritate in
claritatem: tanq̄ a dñi ſpiritu.
℣. Gloria t honore coro. Oio.
Ac nos quęſumus domi-
ne:ad illam tue claritatis
viſionē pertingere:quam tuis hy
die diſcipulis:in monte tranſfi-
guratus oſtendiſti. Qui viuis t
reg. Ad.ix.añ. Videns petrus
moyſen t heliam in gloria:t ie-
ſum in medio eorum:vt ſolem in
virtute fulgentē:ait:domine bo-
num eſt nos hic eſſe. Cap.
apoc. 21 c Aſtulit me in ſpū:in mon-
tem magnum t altum:t oſtendit
mihi ciuitatem ſanctam hieruſa-
lem deſcēdēte de celo habentē cla-
ritatē dei:t lucerna eius eſt agn⁹.
℣. Magna eſt gloria ei⁹. Oio.
Oncede quęſumus omſ
nos:illius nos lucis con-
ſortes effici:quam tuus hodie fi-
lius:in ſui tranſfiguratione coe-
ternos:ma cum pandente pater-
nitate:patefecit. Qui tecum. Ad
veſperas. Aſſumpſit ieſus pe-
trum t iacobum t ioannem fra-
trem eius:t trāſfiguratus eſt an-
te eos. ℣. Dirit. Añ. Reſplen 40
duit facies eius ſicut ſol:veſtimē-
ta autem eius facta ſunt alba ſi-
cut nix alla. ℣. Confitebor tibi. 40
Añia. Ecce apparuerunt eis
moyſes t helias:loquentes cum
ieſu. ℣. Beatus vir. Añ. Re- 40
ſpondens autem petrus dixit ad
ieſum dñe bonum eſt nos hic eſſe.
℣. Laudate pue. Cap. Salua- 41
torem expectamus. ℟. Corona 336
aurea ſuper caput eius. Alleluia
alla. ℣. Expreſſa ſigno ſanctita-
tis:gloria honoris t opus fortitu-
dinis. Alleluia. Hym. Gaude 68
mater. ℣. Glorioſus apparuiſti
in conſpectu dñi. ℟. Propte-
rea de eorum induit te dominus.
Ad mḡr añ. Et audientes diſci-
puli:ceciderunt in faciem ſuam:
t timuerunt valde: t acceſſit ie-
ſus:t tetigit eos:dixitq; eis:ſurgi-
te:nolite timere: alleluia. Oio.
De⁹ q ſacramēta. ℂ. In ſanctis ſupra
ſixto: felicitſimo t agapito. De
quibus fit prima feria poſt feſ-
tum ſancti ciriaci. Oio.
Deus q nos concedis:ſan-
ctorū martyrū tuor ſixti felicitſi
mi t agapiti natalitia colere: da
nobis in eterna beatitudine: de
eorum ſocietate gaudere. Per.
ℂ. Paſſio ſanctorum: ſixti: fe-
licitſimi t agapiti. Lectio ꝓma.

EOdem ergo tēpore decius cesar ⁊ valerianus prefecto⁹ fuerunt sibi fixtū eṕm cuz clero suo presentari noctu intra ciuitatem in tellude. Lectio.q. Sixtus aūt epūs: apud athenas natus ⁊ doct⁹ pmū gdē philosoph⁹ postmodū vo xpi discipul⁹: audiēs decū cesarē romā cē venturū: dixit ad clerū suū. Lcō.iij. Fratres ⁊ commilitones: nolite expauescere mīas hominū ipiorum. Oēs sancti quāta passi sunt tormēta: vt securi pmiū obtinerēt perpetue vite palmam. Nam ⁊ dominus noster ihesus christus passus est p salute nostra: vt nobis exemplū relinqueret. Lcō.iij. Et voce clara dixit: Hodie memet tormenta. Respondētes felicissimus ⁊ agapitus diaconi dixerūt. Et nos sine te patre nostro quo ibimus? Et p̄sentatus est noctu diocletiano ⁊ valeriano cum duobus diaconibus. Lcō. Et dixit ad sixtum epūm decius cesar. Scis qua propter tentus conuentione publica nobis presentatus es? Sixtus epūs dixit. Scio: ⁊ bene scio. Ergo si scis: fac vt vniuersi sciāt: ⁊ tu viuas: ⁊ vniuersus clerus tuus augeatur. Lectio sexta. Ridens sixtus epūs dixit. Vere frēi ⁊ facio: vt clerus meus augeatur. Decius dixit. Ergo sacrifica dijs immortalibus: ⁊ cito pn cepo sacerdotum. Lectio.vij. Beatus sixtus epūs dixit: Ego semper sacrificaui ⁊ sacrifico deo omnipotenti: ⁊ domino ihesu christo filio eius: ⁊ spiritui sancto: hostiam puram ⁊ immaculatam. Decius dixit. Lectio.viij. Consule senectuti tue: sicut ⁊ nos consulimus: itaq; consule tu tibi vel clero tuo. Beatus sixtus epūs dixit. Usq; adeo p̄sului mihi ⁊ clero meo: vt de profundo mortis eterne: coner mecum oēs eripere. Dom. ⁊ euāge. Cū audirit, 402
⁊ oia alia tā in die cē in nocte qre in nati. plurimorum mar.

De sanctis donato ⁊ ilario.

DEus tuorum gloria sacerdotum: presta q̄sumus: vt sanctorum martyrum tuorum donati ⁊ hilarianī: quorum festa gerimus: sentiamus auxilium. Per. Pro sanctorum donati ⁊ ilariani. Lectio prima.

ERat in ciuitate romana puer quidam: donatus nomine nobili ortus p̄apia. Qui dum salutaria pascua quereret: a parentibus directus est. Lcō.ij. Sed a presbytero pigmenio baptigne susceptus: cum iuliano omnium artium doctrina perfecte est eruditus: ⁊ in fide sancte trinitatis ab eodem pigmenio baptizatus: doctrina euāgelica ⁊ apostolica: spiritus sancti gratia pleniter est roborat⁹. Lcō.iij.

Et cleriens effectus: cū eodem iuliano ad sacrum ordinē ꝓmotus. Nam beatus donatus lector ⁊ iulianus subdiaconus sunt cōstituti. Ꝫ beatus donatus ne infructuosus in agro dei maneat: patrem ⁊ matrem ad catholicam ducit ecclesiam: ⁊ eos ablui christi facit baptismate. Lcō. iiij.

Post multum vero temporis: de cultu dei nutu: cuius incomprehensibilia sunt iudicia: ⁊ inuestigabiles vie: iulianus a subdiaconij ordine: ad imperij fastigium electus est a populo. Lectio. v.

Qui nequiter vitā ⁊ ordinē cū atrocitate imutās: oblit⁹ sapietie lactis: in quo nutritus fuerat: ⁊ lutare christi adortus est ꝓsequi nomē: multa christianor⁹ millia: ꝑ diuersas prouincias: acerrimis cruciatibus punire. Lectio. vj.

Quibus metu: sanctorum plurimi relictis vrbibus: coacti sunt fugere: ⁊ diuersa latibula quere. Pigmenium vero magistruz: ⁊ donatum condiscipulum: immemor magisterij: ⁊ noti quondam contuberny: dum seuiendo perquireret: vt eos diuersis penis afficeret: pigmenius perfidam: ⁊ beatus donatus aretium tuscie oppidum petijt. Lcō septima.

Ibiq; ab hilariano monacho susceptus est: de quo qualiter aretij venerit: tempus est disserere.

Crescente autem impij iuliani perfidia: pater ⁊ mater beati donati: tormentis affecti: migrarūt ad dominum. Lectio octaua.

Volēs aūt deus: tuscie misereri populo: ⁊ beato hilariano monacho fidelem delegare socium: beatum donatum perdurit aretiū. Dom. ⁊ euāgel. Cū audieritis, ⁊ omnia alia tam in die dñi in nocte quere in cōmuni plurimorum martyrum. ¶ De sanctis ciriaco: largo ⁊ smaragdo. Oratio.

Deus qui nos annua beatorum martyrum tuorum: cyriaci largi ⁊ smaragdi solennitate letificas: cōcede propitius: vt quorum natalitia colimus: virtutez quoq; passionis imitemur. Per. Pasio sanctorum ciriaci: largi: ⁊ smaragdi. Lcō. j.

Ciriacus largus ⁊ smaragdus martyres rome passi sunt sub maximiano impatore. Hic ciriacus a sancto marcello papa diaconus ordinatus est. Lcō. ij.

Cum autem maximianus imperator christianos plurimos damnasset ad fodiendā arenā. Inter ceteros adducti sunt ad ministeriū fodictū cyriacus ⁊ sisinnius. Qui non solum suas Lcō. iij. sed etiaz alienas sarcinas dei auxilio portabant. Nam cum ibi esset sanctus saturninus senex: sisinnius ⁊ cyriacus ipsum ad portandum iuuabant. Lectio. iiij.

Quod cū audisset maximianus

impator cyriacū in carcere dīne
ri fecit cū duobus sociis largo t
smaragdo per annos tres. Lv.
P ost dies aūt paucos filia dio-
cletiani nomine artemia cepit a
demonio vexari: clamāte demone
p os eius q̄ nisi cyriac⁹ veniret:
inde nunq̄ discederet. Lcō.vj.
Q ua de re cyriacus cū sociis de
custodia eductus est: t ad filiam
imperatoris adductus. Cui de-
mon dicebat: vt si ipsum ex puel-
la exire vellet: vas aliq̄ sibi da-
ret in quo intraret. Lectio.vij.
E t cū cyriac⁹ seipsum offeret: de-
mon dicebat: q̄ in vas suū intra
re nō poterat: q̄ vndiq̄ signatus
erat. Addiditq̄ cōminans: q̄ si
inde ipsum ejiceret: in persidem
illum venire faceret. Lcō.viij.
E t cum coactus ex puella exis-
set: artemia clamauit: q̄ deus q̄
predicat cyriacus videret. Quā
sanctus cyriacus cum matre sere
na ad christum conuertit t ba-
397 ptizauit. Oō.t euāg. Cōuoca
tis iesus, quere in communi plu
rimorum apostolorum: ℣ria autez
t alia omnia tam in die q̄ in no
cte t ere in cōmuni pluri. mar.
C Ja vigilia scī laurētij ad vesp.
dicant. iiij. aīe ymi noct. sine ℣.
40 ℟. Dirit dō. Beatus vir. Lauda
40 te pue. t Credidi. Lap.
2 coī. Q ui parce seminat: pce et
9 b metet: t q̄ seminat in bñdictio-
nibus: de benedictiōibus t me-

tet vitā eternā. ℟. Quo p̄gred̄e
ris. ℣. Deus tuor. ℣. Ma- 75
gna est gloria. Sed magī alia.
Beatus laurentius orabat di-
cens: dñe iesu christe deus de tuis
miserere mihi seruo tuo. Glo.

A Desto
sup
plicatōibus
nris omn̄s
deus: t iter
cessōe beati
laurētij mar
tyris tui: p
petuam no
bis miseri
cordiam be-
nignus infunde. Per. Oratio.
Regem martyrum, ℟. Venite. 33
Ps⁹. Martyr dei. Jn. j. noc. aīe. 75
Quo progrederis sine filio pf?
quo sacerdos sctē sine ministro
pperas? ℟. Beat⁹ vir. ℣. Bea t
tus laurentius dixit. Aīa. Noli
me derelinquere pf sancte: quia
thesauros tuos iam expēdi: quos
tradidisti mihi. ℟. Quare fre. t
℣. Quid in me ergo displicuit
paternitati tue? Aīa. Nō ego
te desero fili neque derelinquo:
sed maiora tibi debent pro fide
christi certamina. ℟. Luz inuo. t
carem. ℣. Beatus sixtus dixit.
Aīa. Beatus laurentius orabat
dicens: dñe iesu christe deus de
tuis: miserere mihi seruo tuo. ℟.
Verba, ℣. Quia accusatus non t

negauí nomẽ sanctũ tuũ:interro-
gatus:te christum confessus sum.
℟. Dixit romanus ad beatum
laurentium:video in te iuuenem
pulcherrimum:festina me bapti-
3 zare. ℣. Dñe dño noster. ℟. Af-
ferens autem vrceum cum aqua
misit se ad pedes ei⁹. ℟. Bea-
tus laurentius dixit:mea nox ob-
scur non habet:sed omnia in lu-
4 ce clarescunt. ℣. In dño confi.
℟. Quia ipse dño nouit:qz accu-
satus nõ negauí nomẽ scũ tuũ.
℣. Gloria t honore. ¶ Sermo
sancti ambrosii epiſcopi. Lcõ. j.

BEatissimi laurentij marty-
ris:cuius natalem hodie ce-
lebramus:passionem nosse vos
credo:t quanta in persecutione
pertulit:dilectionem vestrã scire
posse nõ dubito. Tanta enim mar
tyrij eius gloria extitit:q passio-
ne sua mundũ illuminauerit vni-
uersum. ℣. Leuita laurentius:
bonum opus operatus est:qui p
signum crucis:cecos illuminauit.
Et thesauros ecclesie:dedit pau-
peribus. ℣. Disperfit dedit pau-
peribus:iustitia eius manet in
I seculum seculi. Et. Lcõ. ij.

ILluminauit mundũ plane
laurẽtius eo lumine:quo ipse fue
rat:et flamis q̃ ipse pertu
lit:omnium christianoꝝ corda ca
lefecit. Quis enim hoc exemplo
nollet p christo arderet:t cũ lau-
rẽtio coronari? ℟. Puer meus
noli timere:qz ego tecum sum:di-
cit dñs. Cum transieris p ignem
flama nõ nocebit te:t odor ignis
nõ erit in te. ℣. Liberabo te de
manu pessimoꝝ:et eruam te de ma
nu fortium. Cum. Lcõ. iij.

QUis nollet ad horam vri
laurentij igne:vt eternum gehen
ne non patiat incendiũ? Beati
igitur laurentij exemplo:pronos
camur ad martyrium:t accendi-
mur ad fidẽ:incalescimus ad de-
uotionem. ℣. Quo progrederis
fine filio pr?quo sacerdos san-
cte fine diacono properas? Tu
nunqz fine ministro:sacrificium
offerre cõsueueras. ℣. Quid in
me displicuit paternitati tue?nũ
qd degenerẽ me pbasti?experire
certe:vtrũ idoneũ ministrũ cle-
gerio:cui cõmisisti dñici sangui-
nis dispensationem. Tu. Lcõ. iij.

ET si in nobis persecutoris
flama desit:fidei tamẽ flam
ma non deest. Non ardemus q-
dez corpore pro christo:sed arde
mus affectu. Non subiecit mihi
psecutor ignes:sed subiecit mihi
desiderium saluatoris. ℣. Noli
me derelinquere pater sancte:qa
thesauros tuos tam expendi. Nõ
ego te desero fili:neque derelin-
quo:sed maiora tibi debentur p
fide christi certamina. ℣. Noe
ni q̃si senecta:leuiorie pugne cur
sum recipimus:te aũt q̃si iuue-
nem:manet gloriosior de tyran-

nō triūphus. Posſi triduum me
ſequeris ſacerdoté leuita. Mon.
Elia. Nō. Jn.q.nec.qñ. Stri-
xerūt corpozis mēbra posita ſup
craticulā: miniſtrātibus pznas
iſultat leuita christi. ℣. Dñe go
4 habi. ℟. Carnifices vero vrgen
tes miniſtrabāt carbones ſubter
cratem ferream. Elñ. Jgne me
examinaſti: nō eſt inuēta in me
5 iniquitas. ℣. Exaudi domine in
ſtitiā. ℟. Probaſti domine cor
meū: viſitaſti nocte. Elñ. Jn-
terrogatus te dñm pfeſſus ſuz: ſa
7 tus gſas ago. ℣. Dñe in vir.
℟. Gratias tibi ago domine ieſu
chriſte: qp ianuas tuas ingredi me
ruī. Elñ. Leuita laurentius: bo
nuz opus operatus eſt: q p ſignū
8 crucis: cecos illuminauit. ℣. Do
mini eſt terra. ℟. Diſperſit dedit
pauperib⁹: iuſtitia eius manet in
ſeculuz ſeculi. Elñ. Beatus lau-
rentius orabat dicens: gſas tibi
ago domine: qz ianuas tuas igre
21 di meruī. ℣. Exaudi oro. cuz de
pre. ℟. Jn craticula te deuz non
negauit: ad ignem applicatus:
te chriſtum confeſſus ſum. Elñ.
Si quis mihi miniſtrauerit: ho-
norificabit eum pf meus q eſt in
31 celis: dicit dñs. ℣. Bonum eſt.
℟. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. ℣.

Posſiſti domine. Lcō.v.

Ose autez ſaluatoris ignē:
Legimus in euangelio: dicēte dño
eodem, Nescitis quia ignem ve-
niſſitere in terram? Et qd vō-
lo: niſi vt accendatur? Quo igne
ſuccenſi illi duo diſcipuli dixe-
runt. Nonne cor noſtrū ardens
erat in nobis: dum loqueretur in
via: et aperiret nobis ſcripturas?
℟. Strinxerunt corpozis mēbra
poſita ſuper craticulam: ſubijcien
tibus pznas: inſultat leuita chriſ
ſti. Beate laurenti martyr chriſ
ſti: intercede pro nobis. ℣. Car-
nifices vero vrgentes: miniſtra-
bant carbones ſubter cratez fer-
ream. Beate. Lectio.vj.

Hic igitur igne beatus lau
rentius accenſus: flāmarum non
ſenſit incendiuz. Et dum chriſti
ardet deſiderio pſecutoris penaz
non ſentit. Jnquātū enim in il
lo fidei ardor: feruet: intātū ſup
plicij flāma frigeſcit. ℟. Bti
laurētius dixit: ego me obtuli ſa
crificium deo. Jn odorem ſuauī
tatis. ℣. Gaudeo plane: qz ho
ſtia chriſti effici meruī. Jn. Lectio.

Corporali enim beatus lau
rentius laborabat incen
dio; ſed diuinus ſaluatoris ar
dor: materiales tyranni extingue
bat ardorem. Quamuis enim
in faulla membra ſoluantur: fi
dei tñ fortitudo non ſoluit. Cor
poris detrimentū ſuſtinet: ſed lu
crum ſalutis acquirit. ℟. Gau-
deo plane: qz hoſtia chriſti effici
meruī. Accuſatus nō negauī no-
men ſanctum tuuz: interrogatus

te christum cõfessus sum: assatus: gras ago. ℣. Ego me obtuli sacrificium deo: in odorem suauitatis. Accubatus. Lcõ. viij.

Non enim frẽs btũs laurentius breui vel simplici passione premit. Nã q gladio percutit: semel mortificat. Qui in flamarũ camino mergitur: vno ictu liberatur. Vi aũt longa ⁊ multiplici pena cruciat: vt mors ei non sit adsupplicii: vt cesset ad finẽ. ℟. Beatus laurentius clamauit: ⁊ dixit: dñm meum colo: ⁊ illi soli seruio: Et iõ non metuo tormẽta tua. ℣. Mea nox obscurũ non hꝫ: sed ois in luce clarescũt. Et. Gloria. Et. Ad cant. añia. Nisi granum frumenti cadens in terra: mortuum fuerit: ipsum solũ manet. Cant.

59 Hos sancti. ℣. Justus vt palma.

408 Mort. ⁊ cuã. Nisi granuꝫ. ⁊ alia oia q hic deficiũt qre in cõi vnt⁹

9 mar. ℟. In craticula te deum nõ negaui. Et ad ignem applicatus: te dominum iesum christum confessus sum. ℣. Probasti domine cor meum: ⁊ visitasti nocte. Et.

10 ℟. Meruit esse hostia: lenta laurentius: qui dũ assaretur: non negauit dñm. Et ideo inuentus est sacrificium laudis. ℣. In craticula te dñm non negaui: ⁊ ad ignẽ applicatus: te christum confessus

11 sum. Et. ℟. Stolam iucunditatis induit eum dñs. Et coronam pulchritudinis posuit super caput eius. ℣. Libauit illum panevite ⁊ intellectus: ⁊ aqua sapientie salutaris potauit illum. Et. ℟. Beatus laurentius oauit: ⁊ 12
dixit: domine iesu christe: pastor bone. Suscipe spiritum meum. ℣. Gratias tibi ago domine iesu christe: quia tanuas tuas ingredi merui. Suscipe. Gloria. Suscipe. Oratio. que etiam dicitur in laudibus. iij. ⁊ vesperis.

Omnibus quesumus omnipotens deus: vitiorum nostrorũ flamas extinguere: qui beato laurentio martyri tuo tribuisti: tormentorum suorũ incendia superare. Per. In lau añi. Laurentius ingressus est martyr: ⁊ confessus est nomen domini iesu christi. ℣. Dominus regna. Caplin. 33

Qui parce. Ad bñ. añi. In craticula te deum non negaui: ⁊ ad 340
ignem applicatus: te christum confessus sum. Probasti cor meum: ⁊ visitasti nocte: igne me examinasti: ⁊ non est inuenta in me iniquitas. Gio. Da nobis. Ad j. añi. Laurentius bonum opus operatus est: qui per signum crucis: ceccos illuminauit. Ad ij. añi. Adhesit anima mea post te: quia caro mea igne cremata est pro te deus meus. Cap. Qui parce. 340
℣. Gloria ⁊ honore. Ad terciam añi. Misit dominus angelum suum: ⁊ liberauit me de medio ignis: ⁊ non sum estuatus. Capitulum.

2. col. 9 b

POtens est autē deus: omnē gratiam abūdare facere in vobis: vt in omnibus omnē sufficientiam habentes: abundetis in omne opus bonum: sicut scriptum est: dispersit dedit pauperibus: iustitia eius manet in seculum seculi. ℣. Posuisti do. ℟io.

DEus cuius charitatis ardore: beātus laurētius: edacem incēdij flāmas: ptēpto pfecutore: extinxit: precedet: vt omnes qui martyrij eius merita veneramur: precibus tue auxilio muniamur. Per. Ad.m.añ. Volo pr: vt vbi ego sum: illic sit t minister meus.

eccli. 51 b

LAudabit vsq ad Caplm. mortem anima mea dominum: quoniam eruisti sustinentes te: t liberasti eos de manu angustie: domine deus noster. ℣.

GIustus vt palma. Gratio. Recita dñe in ecclesia tua spiritū: cui beatus laurentius leuita seruiuit: vt eodē nos replēte studeamus amare qō amauit: t exercere qō docuit. Per. Ad vesp. añ. ꝑ. t capit. vt supra in primo vesp. ꝓl'. hy⁹. t ℣. vt vnī⁹ martyris. Ad mātū añ.

BEatus laurentius dum in craticula supponitur: erexit: ad impijssimū tyrannū dixit: assatū est: tā versa: t manduca: nam facultates ecclesie: eōs regios: in celestes thesauros: manus pauperum deportauerunt. ℟io. Da nobis. ℣. In natiuitate

supra

BEati tyburtij martyris. Beati tyburtij nos dñe foueant continuata: presidia qt nō desinis propitius intueri: quos talibus auxilijs pcesserit adiuuari. p. Ad finem sancti tyburtij. E.ſ.

TYburtius martyr rome passus est sub diocletiano t maximiāno imperatoribus: agente prefecto vrbis fabiano. E.ſ.

CUius pater chromatius prefectus cum morbo grauissimo laboraret audiuit quoniam tranquillinus eius attinēs pater sancto⁹ marci t marcelliani grauj infirmitate detēt⁹ a scō sebastiano puer: sus t baptizat⁹ sanitatē pcepisset. Rogauit ergo tranquillinū: E.ſ. vt ad se adduceret illū: q sibi dederat sanitatē. Cumq ad eū venissent sebastianus t pōtyrer polycarpus p̄ eius salute exorarūt. Dixitq ei sebastianus E.cō.uñ. vt primo omnia idola abnegaret t cōfringēdi ea sibi potestatē cōcederet: t sic sanitatem acciperet. Quod cū ille licet multū E.vē. renitēs tandē annuisset polycarpus t sebastian⁹ accincti plusq ducenta idola pfregerunt. E.vi. Et cum sic nec chromatius liberatus esset dixerūt: quia ex quo salutem non perceperat: certum erat q aliqua idola reseruauerat. Lectio septima.

IN hunc indicauit habere thalamum in quo erat omnis disci-

na stellarum: pro quo pater suus ducenta auri pondera expendebat, t p hoc futura oia pnudebat. Et cum suadentibus Lcō. viij. sanctis ipsum opus destrui consensisset: illo destructo angelus prefecto apparuit: t ipsum de lecto sanum eleuauit: sicq; chromatius cum filio suo tyburtio t omni familia fidem perceperunt.

408 Domic. t euangeli. Si quis venit, t alia omnia que hic deficiūt quere in cōmuni vnius martyris. ¶ In sancto Dominico consessore in vtroq; vesp. Ad magnificat. O lumen ecclesie doctor veritatis: rosa patientie: ebur castitatis: aquam sapientie: propinasti gratie: pdicator gfe: nos iuge beatis. Oro.

Deus q ecclesiam tuam: beati omnium confessorum tui illuminare dignat' eo meritis t doctrinis: concede: vt eius intercessione temporalibus non destituatur auxilijs: t spiritualibus semper proficiat incrementis. Per. ¶ Alia sancti Dominici confessoris. Lectio prima.

Beatus dominicus: matri sue carnali adhuc cum gestanti in vtero: premonstratus est in figura catuli: accensam faculam in ore gestantis: matri vero spirituali apparuit: quasi gestās stellam in fronte. Lectio. ij. Cum autem adhuc esset puerulus: deprehensus est frequenter: relicto lecto super terram nudus accumbere. Puerilibus igitur annis innocenter domi trāfactis missus est palentiam: ad proficiendum ibidē in artibus liberalibus. Et cum autem animum Lcō. iij. suum melius transferret ad sapientiam: vinum per decennium non gustauit. Postmodum vero coactus est bibere ab eremēsi ep̄o: propter stomachi infirmitatē. Lcō. iij. Instructus autem sufficienter in predictis scientijs: ad theologiam se transtulit: quam summa auiditate audiuit: t plurimum in ea profecit. Lectio quinta. Illo vero in tempore: fame inualescente: vendito libris t supellectili quam habebat: omnia in eleemosynā est largitus. Lcō. vj. Post regressum vero: factus est canonicus regularis in ecclesia eremensi: in qua singulari religione prefulgens: factus est subprior in eadem. Lectio vij. Postea vero assumptus in socium ab episcopo eremensi: toloſam veniens: posprimum suum hereticum: prima nocte ad fidem conuertit. Lectio viij.

Peractis vero quibusdam negociis ab ipso: rediens ad partes tolosanas cū quibusdā abbatibus cistercien̄sibus: & ipso epo pdeo: & in paupertate voluntaria: cōtra hereticos predicationi se dedit. Hom. & cet. Vos estis. Regre in pfet. pōti. Pta aūt & alia oia q̄ hic deficiunt q̄re in pfet. nō pōti. Ad brō afi. Magne pater sancte dominice: tecum nos suscipe hora mortis: & hic nos semp pie respice. Sio. Deus q. ℣ In fin marty. hippolyto & cassiāo. Sio.

Sanctor̄ martyrum duorum hippolyti & cassiani: dōne q̄sumus veneranda festiuitas: salutaris auxilij nobis prestet effectum. Per. Passio sancti hippolyti martyris. Lectio. j.

Egressus itaq; hippolytus: post tertium diem venit in domū suam: & dedit pacem omnibus seruis suis & ancillis: & communi cauerunt de sacrificio altaris beati laurentij martyris. Lectio. ij.

Et posita mensa: priusq; cibum sumeret: venerunt milites: & tenuerunt eum: & perduxerunt ad decium cesarem. Quem videns decius cesar: subridens dixit ei. Munquid & tu magus effectus es: qui corpus laurentij abstulisse diceris? Respondit hippolytus: hoc feci non quasi magus: sed sicut christianus. Lectio. iij.

Quo audito: decius cesar rosit, re arreptus fuisset: vt eum lapidet os eius contunderetur: Et expoliauit eum veste: qua indutus erat in habitu christiano: & dixit ei. Sacrifica dijs: & acquiesce preceptis nostris: & viue: & frueris militie palma. Lectio quarta.

Hippolytus dixit: non me expoliasti: sed magis incepisti vestire. Decius cesar dixit. Num tu nosti ea cultor deorum? Quomodo insipiens factus es: vt vel nuditatem tuam non erubescas? Hippolyt⁹ dixit. Ego & sapiens & christianus factus sum; qz ignorans feci quod mihi dicis. Passio sancti cassiani martyris. Lectio. v.

Prudentius sicut notū est fidei vir: & religiosa dogmata preamans: etiam spiritualem iuuenditatem commendans: & hoc quoq; ad cultum religionis adiungens: vt vniuersa certatorum martyrum certamina sacra percurreret: ad adorandam beati cassiani martyris passionem: sub hoc ordine voluit ad posteritatis memoriam peruenire. Lectio. vj.

Quam ideo visum est communi sermone describere: vt que tenentur in libris: recenseantur & populo: & sciente nota doctorum: auribus quoque omnium non essent ignota fidelium. Lectio septima.

Quius ideo in presenti lectione nomen insertum est: vt passiones sancti martyris cassiani: quam tra

ditione colimus: tanti quoque vi-
ri commendata auctoritate cre-
damus. Lectio octaua.
Nam licet merito eius virtutes
prodeant: & deus noster sanctum
suum quotidiana eius operatio-
ne glorificet: nūq̄ tamen religio
suo vir prudentius: passionis eius
ordinem operumq̄ voluisset per
se agnosci: nisi fidem oportuisset
403 adhiberi. Hom. & euan. Videte
nequis. & alia q̄ hic deficiūt:
q̄re in cōmuni plurimorū marty.
℣ In assumptione beate marie
virginis ad vespe. dicantur. iij̄.
40 ℟ ex primi noct. ℣. Dixit domi-
nus. Letatus. Nisi dominus. et.
Eccli. 24 a
Memento. Capitulum.
Ni omnibus requiem quesi-
ui: & in hereditate domini mora-
bor: tunc precepit: & dixit mihi:
creator omnium: & qui creauit me:
requieuit in tabernaculo meo.
69 ℟. Felix namq; es. Hym. Aue
maris stella. ℣. Elegit eam de-
us. Ad magnificat ant̄a. Para-
disi porta per euam cunctis clau-
sa est: & per mariam virginem
iterum patefacta est: alleluia.
Oratio dicenda in vigilia trin.
Deus qui virginalem aulā
beate marie: in qua habitare: eli-
gere dignat⁹ es: da q̄s: vt sua nos
defensione munitos: iucundos
faciat sue ite[illegible] festiuitati. Qui
viuis. Inuit. Venite adoremus
regem regum, Cuius hodie ad
ethereum: virgo mater assumpta
est celum. ℣. Venite. In. j. no- 33
ctur. ant̄a. Exaltata est sancta dei
genitrix: super choros angelorū:
ad celestia regna. ℣. Domine 3
dominus. ℟. Paradisi porte
per te nobis aperte sunt: que ho
die gloriosa cum angelis triumpha-
sti. ℣. Celi enar. ℟. Sicut 6
myrrha electa: odores tradisti sua-
uitatis: sancta dei genitrix. ℣.
Domini est ter. ℟. Hec est que 8
nescinit torum in delicto: habebit
fructum in respectione animarū
sanctarum. ℣. Eructauit. ℟. In. 16
Speciosa facta es & suauis in de-
litijs tuis: sancta dei genitrix. ℣.
Deus nostrum. ℟. Dignare me 16
laudare te virgo sacrata: da mihi
virtutem contra hostes tuos. ℣.
Magnus dominus. ℟. Exaltata 16
est sancta dei genitrix. ℣. Super
choros angelorū ad celestia regna.
Sermo sci hieronymi presbi. l. i.
Cogitis me o paula & eusto
chium: immo charitas chri-
stiane me compellit: qui vobis du-
dum tractantibus loqui consueue-
ram: vt nouo loquendi genere:
sanctis q̄ vobiscum degunt virgi-
nibus: latino vtens eloquio: ex-
hortationis gratia: sermonem fa-
ciam de assumptione beate & glo-
riose semper virginis marie: more
eorū q̄ declamatorie in ecclijs so-
lent loq̄ ad populum. Ad vtius
genus docēdi: necdum attigeram.

℟. Vidi speciosam sicut colum-
bam: ascendentem desuper rivos
aquarū cuius inestimabilis odor
erat nimis in vestimentis eius.
Et sicut dies verni circūdabant
eam flores rosarum: et lilia cōval-
lium. ℣. Viderūt eā filie sion: et
beatissimam predicaverūt: et regi
ne laudaverunt eam. Et. ℣.

Sed quia negare nequeo: quicquid inungitis: nimia
devictus vestra dilectione: experiar que portamini: affectu: infan-
tium more balbutientium: qui quodcunq; audierint: fari gesti-
unt: cum necdum possint ad ple
num verba formare. ℟. Sicut cedrus exaltata sum in libano: et
sicut cypressus in monte sion: quasi
myrrha electa dedi suavitatem
odoris. ℣. Et sicut cinamomum:
et balsamum aromatizans. Dedi.

Verime quia pro. Lcō. iij.
pter simpliciores quasq;
ad me deprimere compellitis: ut
habeat sanctum collegium ve-
strum: quibus se occupet laudi-
bus ex eadem die: quibusve divi-
nis vacet lectionibus. Preser-
tim cum eadem in multis festivi
tatibus: multorum sanctorum pa
trum studia: miro cudentur elo-
quio: que de hac quidem veri-
us vbiq; in scripturis divinis p.
dicata leguntur. ℟. Que est ista
que procedit sicut sol: et formosa
sanct̄ hierlm? Viderūt eam filie
sion: et beatam dixerunt: et regine
laudaverūt eam. ℣. Que est ista
que ascendit per desertum: sicut
virgula fumi ex aromatibus myr
rhe et thuris? Viderunt. ℣. iij.

Quid enim aliud sonant
euangelia: nisi nascentem
dominum ex maria virgine? et omnia eius incrementa quousq; fu-
it in mundo: dūtaxat divinis esse
runt preconijs. Porro ab exor-
dio sancti euangelij: gabrielem
archangelum colloquentem ma-
rie didicistis: et deinceps reliqua
ola plenius audistis. ℟. Bea-
tam me dicent omnes generatio
nes: quia fecit mihi dñs magna:
qui potens est. Et sanctū nomen
eius. ℣. Et misericordia eius a
progenie in progenies timētibus
eum. Et san. Olia. Beatam. Jn
ij. noc. aū. Benedicta tu in mu-
lieribus: et benedictus fructus ven
tris tui. ℘. Benedixisti. Aña. Sicut letantiū oium: habitatio
est in te: sancta dei genitrix. ℘. Fundamēta. Aū. In prole ma-
ter: in partu virgo: gaude et leta-
re virgo mater dñi. ℘. Cantate. i. Aña. Post partū virgo inviо-
lata permansisti: dei genitrix inter
cede pro nobis. ℘. Dominus re
gna. exul. ter. Aña. Gaude ma-
ria virgo: cunctas hereses sola
interemisti in vniuerso mundo.
℘. Cantate. ij. Aña. Leva eius
sub capite meo: et dextera illius am-
plexabit

plerabitur me. ℣. Dominus re-
34 gnauit iras. ℟. Benedicta tu in
mulieribus. ℣. Et bñdictus fru-
ctus ventris tui. Lcō. v.

AD hoc sepe quocȝ:o paula:te
teste:nato puero: multitudinem
angelorum inter crepundia no-
ui partus:t querelas nesciȝ plo-
rantis:p fescenninis gloria in ex-
celsis deo t in terra pax homini-
bus bone voluntatis:cantantes
audisti:t radiantem stellam vidi-
sti. ℣. Pastoribus insuper euange-
lizantibus credidisti. ℟. Ornatam monilibus filiā hierusalem:
dño concupiuit. Et videtes eam
filie sion:beatissimaȝ ꝓdicauerūt
dicentes:vnguentum effusum no-
men tuum. ℣. Astitit regina a dex-
tris tuis in vestitu deaurato:cir-
cūdata varietate. Et vi. Lcō. vi.

QUagos preterea tria deferē-
tes munera:in visiōe bea-
tis oculis conspexisti. Ipsa etenim munera intelligendo:votis om-
nibus fide deo obtulisti. Mā t cū
eisdem magis deum puer in ꝑ-
se adorasti. ℟. Beata es virgo
maria:dei genitrix:que credidisti
dño:perfecta sunt in te:que dicta
sunt tibi. Ecce exaltata es super
choros angelorum:intercede ꝓ
nobis ad dominum iesum chri-
stum. ℣. Aue maria gratia ple-
na:dominus tecum. Lcce. Ḡ. vij.

SEd forte conquesta me dela
torem:ꝙ te prodiderim:cla
mabis. Ad quod ego. Si celatū
esse volebas:teste conscientia mi
hi narrare ante presepe:vbi plu-
rimus lachrymata es:non debue
ras. ℟. Exaltata es virgo maria
super choros angelorum. Gau-
deant omnes fideles: t benedi-
cant dominū. ℣. Nec forma pre
filijs hominus:castis concepit vi
scribus. Gaudeant. Lcō. vij.

QUod vt verū fatear:christi
sti preconia ēt si voluero
adiuratus:neq; tuas laudes om-
nino tacere queo. Iccireo te me
interrogēt filie:ēs lacte nutries
tu ea meli⁹ referabis:q̄ nesciō si
ꝑ spēm aliquam certe aut in spū
vidisti. ℟. Veni electa mea:t po
ni te thronū meū. Quia ꝛcupi-
uit rex spēm tuā. ℣. Surge ⁊go
regia:t eterno digna decore con
scende ꝓclaȝ palatiū regis eter-
ni. Quia. Glia. Veni. Ad canti-
cū. Hort⁹ ꝛclusus es sancta dei
genitrix:hortus conclusus: fons
signatus: surge propera amica
mea:t veni. Cantī. Audite me, 59
diui. ℣. Speciosa facta es t suā
uis. ℟. In delitijs tuis sancta dei
genitrix. Secundus lucam. 10 g
IN illo tempore. Intrauit ie-
sus in quoddaȝ castellū:t mulier
quedam martha nomine excepit
illum in domuȝ suā. t rel. Homi.
sancti augustini epi. Ex.
VErba domini nostri iesu
christi: que modo recitata sunȝ

Camal, ff

admonent nos esse: vnum aliqd quo tendimus: quando in huius seculi multitudine laboramus. ℣. Assumpta est maria virgo in celum: ℟ exaltata est super choros angelorum. ℣. Per quam salus vera credentibus illuxit. ℟. Rubum quem viderat moyses incombustum: conseruatam agnouimus tuam laudabilem virgini

Matrem. Per. Lectio. v.

Endimus aūt adhuc peregrinātes: nōdū manētes: adhuc in via: nōdū in pātria: adhuc cōsidrando: nondū fruendo. Tamen tendamus: ℟ sine pigritia ℟ sine intermissione tendamus: vt aliqū quenire valeamus. ℣. Būdicta ℟ venerabilis es virgo maria. Cuius viscera meruerūt portare iesum chīm. ℟. Būdicta tu in mulieribꝫ: ℟ būdictus fructus

Ventris tui. Cuius. Lectio. vj.

Martha ℟ maria due sorores erāt: ambe nō solū carne: sed etiaz religione germane. Ambe dño cohæserunt: ambe dño in carne psenti: pcorditer seruierūt. ℣. Beata es maria: q dñm portasti redemptorē mūdi. Genuisti qui te fecit: ℟ in eternum permanes virgo. ℟. Aue maria gratia plena: dñs tecum. Genuisti. Lectio. vij.

Suscepit eum martha: sicut solent suscipi peregrini: sed tamen suscepit famula dominuz: egra saluatorem: creatura creatorem. Suscepit autem spiritu pascendo: in carne pascendum. Voluit enim dñs formam serui accipere: ℟ accepta forma serui in illa pasci a seruis: dignatione: nō conditione. Nam ℟ ista dignatio finit: sic prebere pascendū. ℣. Felix nāz es sacra virgo maria: et omni laude dignissima. Quia ex te ortus est sol iustitie chīs deus noster. ℟. Ora pro populo: interueni pro clero: intercede pro deuoto femineo sexu: sentiant oēs tuum iuuamen qcunqz celebrant tuā sanctā assumptionem. Quia. Gloria. Felix. Secundū Lucam. Lectio. vij.

In illo tempore: Intrauit ie

sus in quoddam castellum: ℟ mulier quedam martha nomine: excepit illum in domum suaz. Et huic erat soror: nomine maria: que etiam sedens secus pedes dñi: audiebat verbum illius. Martha autem satagebat circa frequens ministerium. Que stetit: ℟ ait. Dñe non est tibi cure: quia soror mea reliquit me solam ministrare? Dic ergo illi: vt me adiuuet. Et rñdens dixit illi dñs. Martha martha solicita es: ℟ turbaris erga plurima. Porro vnum est necessariū. Maria optimam partem elegit: que nō auferetur ab ea. Amen. Oratio.

Oneranda nobis dñe huius diei festiuitas: opē conferat salutarem: in qua sancta cō

genitrix:mortem subiit temporalem:nec mi mortis nexibus detineri potuit: que filium tuum dñm nostrum:de se genuit incarnatum. Qui tecum. In laudañ. Assumpta est maria in celum:gaudent angeli:laudantes benedicūt dñm.

33 ℣. Dñe regna. Cap. In omni-
344 bus requiem. ℟. Exaltata es. Sancta dei genitrix. ℣. Super choros angelorum:ad celestia re-
69 gna. Sancta. Gloria. Hym. O gloriosa. ℣. Elegit eam. Ad bñs añs. Que est ista que ascendit sicut aurora consurgens? pulchra vt luna:electa vt sol:terribilis vt castrorum acies ordinata? Gio. Veneranda. Ad j.añ. Maria virgo assumpta est ad etherum thalamum:in quo rex regum stellato sedet solio. Ad iij.añ. In odorem vnguentorum tuorum curremus:adolescentule dilexerunt
344 te nimis. Cap. In omnibus. ℣. Exaltata est. Gratio. Veneran. Ad vj.añ. Benedicta a filio tuo domina:quia per te fructum vite communicauimus. Cap̄m.

ecclī/ 24 b Quasi cedrus exaltata sum in libano:et quasi cypressus in monte sion: quasi palma exaltata sum in cadees:et quasi plantatio roseꝫ in hiericho. ℣.

O Benedicta tu. Gratio. Deus qui hodierna die: pro incomparabilibus meritis: gloriosissimam mariam semperq; virginem et matrem:ad superna gaudia perduxisti: presta quesumus: illuc nos tua pietate conscendere:quo ipsa meruit subleuari. Per dominum. Ad nona añ. Pulchra es et decora filia hierusalem: terribilis vt castrorum acies ordinata. Capitulum.

ecclī. 24 b I Ui platei sicut cinnamomū et balsamū aromatizās odorem dedi:quasi myrrha electa dedi suauitatem odoris. ℣. Speciosa facta es et suauis. Gratio.

Concede nobis quesumus omnipotens deus:ad beate marie semper virginis gaudia eterna pertingere:et cuius nos assumptione tribuis annua solemnitate gaudere. Per dominum. Ad vesper. añ. plal. et capi. dicantur sicut in primo vesp. ℟. Exaltata es. Hym. Ave maris stella. 69 ℣. Elegit eam. Ad mgt añ. Hodie maria virgo celos ascendit: gaudete:quia cuꝫ christo regnat in eternum. Gio. Veneranda. supra Infra a.j.j.ncc.añ. Paradisi porte. Sicut myrrha. Hec est q̄ nescivit. Speciosa sed es. ps̄alī feriales. ℣ Exaltata est. Benedicta.

O Idi speciosaꝫ sicut columbā adscēdēte de sup rivos aquārū: cuius odor inestimabilis erat nimis in vestimentis eius. Et sicut dies veri circundabant eam flores rosarum:et lilia convallium. Viderunt eaꝫ filie sion:et beatā

fimā predicauerunt: r regint lau
dauerunt eam. Tu aūt. ℣. Aue
maria gra plena, Dñs tecum. ℟.
Benedicta tu in mulieribus: r
benedictus fructus ventris tui,
Jhūs. Gloria. ℣n. q. nocturn. an.
Alleluia, ℣s. feriallo cap. 6. r ora
tio, serie in laudibus r p oi. dici
sicut in festo. Ad vesperum super
ℓs de festo. añe. Exaltata est. Ce
tera sicut in festo. Sequētes añe
dicūtur ad magnificat. infra octa. añi.
Beata es virgo maria: r
gentrix: q credidisti dño: p fecta sunt
in te: q dicta sunt tibi: ecce exalta
ta es super choros angelo: uz: in
tercede pro nobis ad dñm quem
nfm. Añi. Exaltata es gloriosa
semp vgo maria: sup choros an
gelo: venite oēs magnificemus
christū regem: cuius regnum: re
gnum est omniū seculorum. Añi.
Virgo prudentissima quo progre
deris: q̄si aurora valde rutilans:
filia sion tota formosa r suauis
es: pulchra vt luna: electa vt sol.
Añi. Vidi speciosam sicut colū
bam: r circundabant eā flores ro
sar: r lilia p̄uallū. Añi. Beata
es gentrix: maria virgo ppetua:
templū dñi: sacrariū spūs scti sola
sine exēplo: placuisti xpo dño: ora
p pplo: interueni p clero: inter
cede pro devoto femineo sexu.

℣ De scō rocho. ℟. Deo.
Deus q eos gloriosus in glo
ria sanctor: r cunctis ad eor pa
trocinia confugientibus: fue pesti
tiōis salutarē pstas effectū: conce
de plebi tue: vt intercedēte beato
rocho p̄fessore tuo: q̄ in eius ce
lebritate se devotā exhibet: a lan
guore epidimie: quā in suo cor
pore: pro tui nominis glia passus
est: sit liberata: r tuo semp nomi
ni sit devota. Per. ℣ Incipit
vita sancti rochi. Lectio prima.

Rochus p̄fessor genere nar
bonensis apud montē pe
sulanum ex patre ioanne: matre
libera progenitus: annoru; duo
decim corpus suum cepit abstī
nentia castigare. Lectio secūda.
Qui mortuis parētibus ampliſ
sima hereditate in pauperes dī
stributa: a principatu se abdicāt
oppidis paternis patruo com
mēdatis: brevi veste indutus cuj
pileo: peragit baculo in italiam
peregrinus devenit. Lcō. iij.
Et cum romam: aquampēden
tem: cesenam: aliaq; plurima lo
ca: truci pestilentia vexata signo
crucis liberasset: placentiaq; cadē
lue infectam ad quoddam egro
tantū hospitale diverrit. Lcō. iij.
Quibus omnibus sīr sanatis:
statim finistra cora sagitta trā
figit. Sed post acerba passionem
salutē p̄secutus in galliam armis
tunc vexatam remeauit. Lcō. v.
Et in paterno captus oppido
vt explorator: carceri detrudit: in
quo p quinquēnū stetit in maxia

patiētia ⁊ vite austeritate. L.vſ. O ominus quoque orauit vt inuocantes nomen ſuum a ſeuiſſima peſtilentia protegerentur: in pace q̄ obdormiuit: anno dñi millesimo trecentesimo vigeſimoſeptimo etatis ſue trigeſimoſcō: ſextodecimo. cal'. ſeptē. A d cuius latus reperta L.vſ. eſt tabella: his literis inſcripta. Peſte laborantes ad rochi patrocinium confugientes contagionem illam truculentiſſimam euaſuros ſignifico. Lectio. viij. Q uo a patruo cognito: iter multas lachrymas: peractis longo tractu exequijs: ſanctum corpus tradidit ſepulture: eidem templum magni ſumptus erigens.

416 Poſt. ⁊ euange. Ecce nos, tē. oia tā in die q̄ nocte q̄re in cōi p̄ſeſ. non pōi. Si infra octa. fuerit aliquod feſtum duodecim lec. transferrāt poſt octa. ſi autem dñica venerit fiat commemoratio de dominica. Et ſi dominice abundarent: de dominica nihil fiat. Sancti agapiti martyris. Oio.

Deus ecclia tua deus: beati agapiti martyris tui cōfeſſa ſuffragijs: atq; eius pcibus gloriosior: deuota pmaneat: ⁊ ſecura cōſiſtat. p. T In ſcō bernar. abba. poſt aſſi. ⁊ p̄ſal. de octa. Laſ. 413 Collauda, ℟. Beatus bernar. 75 ℣. Iſte ſcōs. ℟. Os iuſti. Ad ℣ aſſi. Magnificauit ſanctū ſuū dñs: ⁊ dedit illi ſcientiā ſcōrū: vt ſummarent in bonū opa eo: ⁊ par xi ſup eū in eternū. Oio.

Perfice i nobis q̄ domine: piū ſancte religionis effectū: ⁊ ad obtinēdā tue gre largitatē: beatus bernardus abbas ⁊ doctor egregius: ſuus apud te ſemper pro nobis precibus ⁊ meritis intercedat. Per. Innu. Regem confeſſorem. In. ſ. nocf. aſſi. Ute viri ſancti: vie pulchre: ⁊ omnes ſemite eius pacifice: quia lignū vite apprehendit. ℟. Beatus vir. Aña. Semitas iuſtitie: viasq; ſanctorum cuſtodiēs. Utr beatus curſus vite in pace ꝑſummauit. ℟. Quare fre. Aſſ. Benedictio dñi ſup caput iuſti: memoria eius in ſcla ſcloꝝ. ℟. Cū ⁊ inuo. Aña. Cōſurgens diluculo: queſiuit bona pater ſanctus: q̄ſi floreus lilium germinauit. ℟. Uer ba mea. Aña. In teſtamentis pacis ſtetit ſemen illius: ⁊ vſque in eternum permanet glia eius. ℟. Dñe dominus noſter. Aña. Exaltauit dñe in eternum cornu chriſti ſui: ⁊ dedit illi teſtm̄ vite: ⁊ ſedem glorie ſue. ℟. In domino confi. ℣. Amauit eum. Uita ſancti bernardi abbatis. Lcō. ſ.

Bernardus in burgundia: caſtroſontanis oppidis: ex nobilibus valde ac religioſis parentibus ortus eſt. Cuius pater tercelinus miles: ſeculo ſtrenuus:

non minus deo religiosus: mater
ꝙ alecp nūcupata est. ℟. Pri
ma ꝓtus viri sancti: habitus cor
poris sui: qđ ita composite: t vno
semper modo agebat. Et nihil
appareret in eo: quod posset of
fendere intuētes. ℣. Totū in eo
disciplinatū: totum insigne virtu
tio: perfectionis forma. Et. ℣. ij.

HEc septem filios genuit: sex
marte: femina vnaz: marco
autē oēs monachos futuros: femi
nam sanctimonialē. ℟. Virtute
multa t scientia ꝑditus: sanctus
dei proximabat dignitati sancto
rum. Cū fructu oꝛtū: proferens
sapientie verbuz. ℣. A puericia
requisiuit auctoꝛē vite: t animuz
dedit ad eloquia dei. Cū. ℣. iij.

MOx autem vt filium partu
ediderat: manibus ꝓpijs
ipsuz deo offerebat. Alienis vbe
ribus ipsos nutriri refugiebat:
quasi cum lacte materno: quodā
modo bonam infundens eis na
turam. ℟. Opa sancti ꝑfecte.
Iuxta solū conspectu dei. Et oculi
ei⁹ sine intermissiōe respiciebant
in vias ei⁹. ℣. Hō sunt abscōdi
ta ab eo testamēta dei. Et. ℣. iiij.

CUm aūt creuissent: quādiu
sub manu eius crantiere.
mo magis cū curie nutriebat: ci
bis grossioꝛibus t communibus
pascens: qsi continuo ad eremuz
transmittendos. ℟. In timore
dei pio: sancti gloriatio: t in sen
su eius cogitatus dei. Et omnis
narratio eius in preceptis altissi
mi. ℣. Pastoꝛ populi dei factus
est: in sapientia sermonis sacri.
Et. In. ij. noc. añ. Quasi oliua
pullulās: t cypressus in altitudi
nem se extollens: sic vir beatus
ad gloriam sanctitatis ascendit.
ꝑs. Domine quis. Añ. Poꝛre
xit manum suaz vir sanctus in li
batiōe altaris: t de sanguine vic
timę effudit odoꝛem diuinum exc elso
principi. ꝑs. Dic in vir. Añ. 7
Amplexauit gentem suam vir in
stus: adeptus gloriam in conuer
satione eius. ꝑs. Domini est ter. 8
Añ. Honoꝛauit deum vir san
ctus in operibus suis: t in obla
tatione susceptus est ab eo. ꝑs.
Exaudi deus oꝛa. Añ. Extulit 9
manus suas ꝑ sanctus: dare glo
riā deo a labijs suis: t in nomine
ipsius gliari. ꝑs. Te decet. Añ. 10
Dedit deus sancto suo iucundi
tatem cordis: pacem in diebus
suis populo dei. ꝑs. Bonum est. 11
℣. Justum deduxit. Lectio qnta.

CUm igitur filium tertiū. s.
bernardum: adhuc gesta
ret in vtero: vidit somnium pre
sagium futurorum: catellum fe
licer candidum: toto in coꝛpoꝛe sub
rufum: t latrantem: in vtero se
habere. ℟. Odoꝛiferum lilium:
spargens vbiq; vnificum suauis
tatis odoꝛem. Cuius apud nos
memoria: in benedictione est.

apud superos presentia in bono re. ℣. Fac canentes te: tante plenitudinis participio non priuari. Cuius. Lectio ixta.

Quod cum cuidā viro dei exposuisset: ille prophetica voce rñdit. Optimi catuli mf eris: qui domus dei custos futur⁹: magnos contra inimicos dabit latratus. Erit enim predicator egregius: ⁊ multos medicinalis ligue gratia curaturus. ℟. Accepit vir sanctus a dño potestatem in preceptis: testimonia veritatis docere subditos. Et in lege dei lucem dare populo. ℣. Addidit ei dominus gloriā: hereditatem pacis possidere in eternum. Et. Lectio. viij.

Cum autez bernardus puerulus esset: ⁊ grauj dolore capitis egrotaret: venientem ad se mulierculā: vt dolorem sui capitis carminibus mitigaret: cum indignatione nimia exclamans: repulit ⁊ abiecit. ℟. Lex veritatis in ore eius fuit. Et iniquitas non est inuenta in labijs eius. ℣. In pace ⁊ equitate ambulabit coram deo. Et. Lectio. viij.

Puer autem bono çelo: misericordia dei non defuit: ꝙ continuo surgens: liberatum se esse cognouit. In sacratissima dominice natiuitatis nocte: cum puer bernardus matutinale officiū in ecclesia expectaret: ⁊ qua hora noctis: christus nat⁹ fuisset; stre cupēret: apparuit ei puerulus iesus: qñ itez añ oculos suos ex vtero matris nascēs. Qui quandiu vixit: hāc fuisse suā natiuitatis oñice semper putauit. ℣. Testū eternū cū beato pie bernardo ꝓstituit dño. Et iustitiā ac iudicia sua ostendit illi. ℣. Magnalia bonoris dei vidit oculus eius. Et. Glia. Et. Ad cantū añ. Repleuit scīs suū dño spū intelligentie: ⁊ ipse fluenta doctrine ministrauit populo dei. Cantū. Hos sanctj. Dom. ⁊ quāg. Be. 59
mo accēdit. qre in cōi docto. ℟. 414
O oliua fructifera in domo dei o 9
oleū letitie: fouens bñficijs: coruscans miraculis. Fac nos eius q̄ fruerīs lucis suauitatisq; participes. ℣. Introisti in potētias dñi: ⁊ iam potētior ad impetrandum. Fac. ℟. Beatus bernardus: qñ 10
vas auri solidū: ornatū omni lapide ptioso: fluēta gre ꝓpinauit in pplo. Et accepit stolaz glorie: in ꝓsummatione ⁊nutis. ℣. Factus est quasi ignis effulgens: ⁊ quasi thus redolens: in diebus estatis. Et. ℟. Habebat pater 11
venerabilis: in sapientia doctrine claritatem ad turbas. Et facies principum admirabantur eum. ℣. In vultu potentiū amabilis erat: ⁊ memoriam sui reliquit posteris in benedictionem. Et. ℟. Dedit dño confessionem 12
sancto suo: ⁊ excelso in ꝓbo glo.

rie: ex omni corde suo laudauit dñm. Et dilexit eum qui fecit illū. ℣. Dedit ei deus in celebratione operis sancti: et ornauit tēpora sua vsq; in finem. Et. Gloria. Et. In lau. aſi. Domum tuā domine decet sanctitudo: in qua tante frequentatur memoria sanctitatis. Ad bñs aſſa. Benedictus dominus deus pater patris nostri: qui eius doctrina et exemplo edificauit ecclesiam suā: eiusq; felici assumptione supernam letificauit ciuitatem suam: eius solenni recordatione presentem hodie consolatur familiam suam. Oro. Perfice, Ad. i. aſſ. Beatus bernardus: ab infantia spiritum sortitus est deum: per quez erat puer dulcis et amabilis. Ad iij. aſſ. In disciplina morū: profectuq; virtutum: super decentes se in breui extitit: vnctione magistra. Capl̄s. Collaudabunt. ℣. Amauit eum. Gratio. Perfice. Ad. vj. aſſ. Crescente etate: crescebat simul sapientia: et gratia apud deum et homines. Cap. ℣. Oro ad. vj. r. (ix. confessor nō pontifex.) Ad. ix. aſſ. Hodie posito corpore: pater sanctorum omes meritis: penetrauit in scā: filio factus est in gloria sanctorum. Ad vesp. aſſe ad. j. nec. ꝑ. Dixit. Beatus: Laudate. Credidi. Cap. Collaudabūt. ℟. Amauit eū. ℣. Iste confessor. ℣. Os iusti. Ad mag̃t aſſ. Exultet in dño spiritus viri sancti: q; mole leuatus corporea: totus pergit in deum: et adherens illi: vnus fit cum eo spiritus in eternum. ¶ In octa. sancte marie: omnia fiāt sicut in die festo. Excepto q; in vigilia octa. dicitur ad magnifi. aſſ. de vigilia festi eiusdem. f. aſſ. Paradisi porta. De festo timothei et sympho riano mar. commemo. Oro.

supra

supra

413

supra

40

413

75

Altissimum tuum nobis domine quesumus placatus impede: et intercedētib⁹ sanctis martyribus tuis timothxo et symphoriano: exteram sup nos me propitiationis extende. Per. ¶ In festo bartholomei apli. Ad vesp. aſſ. p̄ſal. cap. tē. vt in nat. vnius apli continetur. In viroq; vesp. Ad mag̃t aſſ. Postq; licaoniam pdicauit beatus bartholomeus: ad indos veniēs: conuertit eos ad christū: et p martyrij palmam: penetrauit celos: vbi cum deo perpetue gloriosus exultet. Gratio

Omps sempiterne deus: qui huius diei venerādā sanctāq; letitiam: in beati apostoli tui bartholomei festiuitate tribus

stiuda ecclesie tue quesumus: et amare quod credidit: et predicare qđ uocuit. Per. Passio sancti bartholomei apostoli. Lcō. j.

In die tres ab historiographis asserunt. Primum est India: q̄ ad ethiopiā mittit: secunda que ad medos: tertia que finē facit. Nam ex uno latere tenebrarum regionem gerit: ex alio latere mare oceanum. Lectio. ij.

In hanc ergo indiam ingressus bartholomeus apostolus: introiuit in templum: in quo erat idolum astaroth: et quasi peregrinus ibi manere cepit. Lcō. iij.

In hoc ergo idolo dēmon talio erat: qui diceret se curare lāguentes: sed hos fine dubio quos ipse ledebat. Erant enim fine dō uero: et necesse erat: ut a dō falso lu dificarentur. Lectio quarta.

Deus enim falsus hac arte illudit eos: q dm uez non habent. Immittit eis dolores: infirmitates: dāna: et dat respōsa: ut sacrificent ei: et q̄si sanent ab eo. Lv.

Et hoc uidetur stultis: qp sanet eos. Illi autem non sanando subueniunt: sed a lesione cessando. Cum dnsinunt ledere: curasse creduntur. Lectio sexta.

Unde factū est: ut scō bartholomeo ibi manēte: nulla rīsa daret astaroth: et nulli poterat ex his quos leserat subuenire. Lcō. vj.

Qūq̄ tam plenum esset languētibus templum et ex longinquis regiōibus ibidē adduci iacerēt: et quotidie sibi sacrificantibus: seq̄ ipsos more suo laniantibus: nullū dare posset astaroth respōsum prereūt ad aliaz ciuitatem: ubi aliud dēmonium colebatur: cui nomen erat berith. Lvij.

Et illic sacrificātes: ceperūt inquirere: q̄re dnus eorum astaroth nō eis daret rīsa. Rīdens autē berith dēmon dixit. Deus uester sic captiuus et religatus tenetur: carcerīs ignis strictus: ut neq̄ suspirare: neq̄ loq audeat ex i la hora: q̄ illuc apls bartholomeus ingressus est. Scōm lucam.

In illo tpe: Factū est contentio inter discipulos ihesu: qs eorū uideret esse maior: et rel. Homi. sancti ioannis os aureū. Lcō. ix.

Arguetus humilitatis terrestris: posuit primatum celestem: et primatus terrestris fructus: posuit confessionem celestem. Et quicunq̄ desiderat primatum celestem: sequatur humilitatem terrestrem. Lectio. x.

Quicunque autem desiderauerit primatum in terra: inueniet confessionem in celo: ut iaz inter seruos christi non sit: qui et primatu certauerit. Lectio. xi.

Nec festinet unusquisque quō alijs maior appareat: sed quomodo omnibus inferior uideatur. Quoniam non q maior fuerit in

honore:ille est iustior:sed qui iustior fuerit:ille est maior. Luc. xij.

Quod ambitio ergo melior est ꝛ fiderandam:non dignior gradus: aut certe volens ⁊ duoꝝ illorum ambitionem extinguere:ꝛ istorū decem discipulorum inuidiam: introdurit differentiam inter principes mundiales ⁊ ecclesiasticos: ostendens qm primatus in christo nec ab aliquo appetendus est non habente:nec alteri est inuidendus habenti. Scom lucam.

In illo tempore: Facta est ꝛtentio inter discipulos domini:quis eoꝝ videretur esse maior. Dixit aũt eis, Reges gentium dominantur eoꝝ: ⁊ q potestatē habent sup eos:benifici vocant. Vos aũt non sic. Sed q maior est in vobis:fiat sicut iunior:ꝛ qui precessor est:sicut ministrator. Nam quis maior est: q recumbit an q ministrat? Nonne qui recūbit? Ego aũt in medio vestrum sum: sicut q ministrat. Vos autem estis q pmansistis mecū in tentationibus meis. Et ego disponо vobis: sicut disposuit mihi pf meus regnum:vt edatis ⁊ bibatis super mensam meam in regno meo. Et sedeatis super thronos duodecim:iudicātes duodecim tribus Israel. Gio. Osā sempiter, ⁊c. supra

Ad lau. ⁊ ad bñ. ⁊ per totas dici omnia dicanꝫ sicut in natali ynius apli plenissime continet.

In sanctio genesio ⁊ pontiano ⁊ socijs eoꝝ mar. Statio.

Adesto domine supplicationibus nris:ꝛ intercedentibus martyribus tuis:genesio: et pontiano: eusebio:ꝛ peregrino: atq; vincentio:ab hostiū nos defende ꝓpitiatus incursu. Per.

Passio sancti genesii. L. i.

Genesius martyr apud arelatensem vrbē passus est sub diocletiano impatore:exercens eius artem mimi ostellam christianos pertinaciter irridebat. Leo. ij.

Cumq; baptizari vidisset infantes ⁊ gesta que fiunt mentis commendasset cum imperatore ad theatrum perrexit:vt baptisma ludibrio simulans astantes prouocaret ad risum. Leo. j.

Conuocatis ergo alijs mimis ⁊ ioculatoribus imperatore spectante lecto se egrotum fingens dixit quia grauem se sentiret leuis fieri volebat. Lectio ꝓta.

Ridērūt socij q ipm leue facere nequibāt qz nec ipsi fabri nec ipse ferre erat:exhibuerūt his dictis gētili pplo risus. Passio sanctoꝝ pōtium eusebij ⁊ sociorum.

Eusebius vincentius L. v. ⁊ socij martyres rome passi sunt tpe cōmodi imperatoris sub vitellio vrbis pfecto. Lvi.

Cum enim imperator cum omni populo romano herculi sacrificaret ⁊ sancti pretiati hec qu

dientes abhorrerent: r omnia sua pauperibus erogassent: a vitellio prefecto tenti sunt r ad sacrificia deorum invitati. Lectio septima. Qui dum christum confiterent r deos gentium execrarentur: in equuleo appēsi sunt: r nervis ac fustibus durissime cesi. Lō. vij. Et cū in his tormentis in christo exultarent flammas ad latera eorum prefectus iussit apponi: r tunc assiterunt angeli eorum vulnera curantes. Verſ. r cuā De scendēs iesus. r alia dia tā in die q̄ in nocte q̄re in cōi plurimorum martyr. ℣. In scō augu. epo. cap. Collaudabunt. ℟. Accepta baptismi. Hym. Iste confessor. ℣. Ecce sacer. Ad mat̄ aī Adest pius celebris: quo solutus nexu carnis: scūs presul augustin⁹: assiū pius est cum angelis: vbi gaudet cū prophetis: letatur cum aplis: quor plenus spū: que predixerūt mystica: fecit nobis pervia: post quos secunda dispensandi ver-

bi dei primus refulsit gratia. Oratio. Deus qui supplicationib⁹ nostris: ops q̄: r cui bus fiducia sperande pietatis idulgeas: interce-

403

413

75

dente beato augustino confessore tuo atq̄ pontifice: conscie mi sericordie tribue benignus effectum. Per. Sequitur cōmemoratio sci hermetis marty. Oīo. Intercessio nos domine: beati hermetis martyris tui: r tuā non desinat placare iustitiam: r nostrum tibi desuetum iugiter efficere famulatum. Per. Inuitat. Magnus dominus r laudabilis valde: r sapientie eius non est numerus. Qui de tenebris gentium: lumen ecclesie sue: vocavit augustinum. In. i. noc. aī. Aperuit augustinus codicem apostoli cum: r conspectis oculis ad primū capitulum: legit: induimini dīm iesum christum: r statim quasi in tota luce securitatis: ab eo omnes dubietatis tenebre diffugerunt. ℣. Beatus vir. Aī In insinuavit r ergo per literas sancto viro ambrosio: presens votus suum: vt moneret quid sibi de libris sanctis legendum esset: quo percipiende christiane gratie aptior fieret: atq̄ paratior. ℣. Quare. Aī Ut il r le iussit ysaiam propheta: q̄ pre ceteris: euangelij vocatiōisq̄ gentiū sit prenunciator apertior. ℣. Cum in. Aī Veruntamen primam huius lectionem non intelligens: totiusq̄ talē arbitrans: distulit reprendū: exercitatior in dīno eloquio. ℣. Verba. Aī In 2 de vbi tēpus aduenit: quo nomē

eum dare opōteret: relicto rure: mediolanū remeans: baptizatus est a beato ambrosio: fugitiq; ab eo solicitudo vite preterite. ℟. 3 Domine dñe. ℣. Nec lactabā tur illis diebus: dulcedine mirabili ꝯsiderare altitudinem diuini ꝓsilij: super salutē generis huma 4 ni. ℟. In dño. ℣. Amauit eum.

Vita sancti augustini epīsco. Lc̄. j.

Beatissimus augustinus: ex prouincia africa: ciuitate thagastensi: parentibus honestis ⁊ christianis progenitus: alitusq; ⁊ nutritus eorū mira diligentia: impensiusq; secularib⁹ literis eruditus: apprime omnib⁹ videlicet disciplinis imbutus: quas liberales vocant. ℟. Inuenit se augustinus longe esse a deo: in regiōe dissimilitudinis: tanq; audiret vocem dei de excelso: Cibus sum grādium: cresce: ⁊ manducabis me. ℣. Nec tu me mutabis in te ficut cibum carnis tue: sed tu mutaberis in me. Cibus. Lc̄. ij.

Am ⁊ grammaticam prius in sua ciuitate: ⁊ rhetoricam in africe capite carthagine postea docuit. Consequenti etiaz tempore trans mare: in vrbe romana: ⁊ apud mediolanum: vbi tunc imperatoris valentiniani minoris comitatus fuerat constitutus. ℟. Ecce sacerdos magnus: qui i diebus suis placuit deo. Ideo iure iurando fecit illum dominus creare in plebem suam. ℣. Went dictionem omnium gentium dedit illut testamentū suum ꝓfirmauit super caput eius. Ideo. Lc̄. iij.

In qua vrbe tunc episcopatum administrabat: acceptissimus deo: ⁊ optimis viris: preclarissimus sacerdos ambrosius. Huius interea verbi dei ꝓdicatoris: frequentissimis in ecclesia disputationibus adstans in populo: attentius ⁊ suspensius intendebat. ℟. Sensit igitur ⁊ expertus est: non esse mirum: ꝙ palato non sano pena est panis: qui sano est suauis. Et oculis egris odiosa lux que puris est amabilis. ℣. Propter iniquitatem corripuisti hominez: ⁊ tabescere fecisti sicut aranea animam eius. Et. Lc̄. iij.

Erum aliqñ: manicheorum apud carthaginem adolescens fuerat errore seductus: ⁊ ideo ceteris suspensior aderat: negdū vel pro ipsa vel contra ipsam heresem diceretur. ℟. Tunc vero inuisibilia dei: per ea q̄ facta sunt intellecta conspexit: sed aciem figere non valuit: Et non secus ferebat nisi amantem memoriaz: ⁊ quasi olefactam desiderantēq; comedere nōdū posse. ℣. Quid autem sacramenti haberet verbū caro factum est: nec suspicari quidem poterat. Et. Gloria. Tuta. In. ij. noc. aff. Flebat aūt in hymnis vberius ⁊ cāticis: suaue sonā

tis ecclesie vocibus vehementer
14 effectus. ℟. Domine quis. Añ. Voces igitur ille influebant auri bus eius: et eliquebatur veritas in cor eius: et fluebant lachryme: et
7 bene illi erat cum illis. ℟. Dñe in vir. Añ. Adiunctus inde ne, bidio: et exodio: remeabat ad a fricas: quereno quis eos ad bene viuendum locus haberet vtilius sed cum esset apud hostium tybe rinam: pia mater eius exsuncta é.
18 ℟. Domini est ter. Añ. Surgés autez post multos circuitus erro rus: circuibat ciuitates per vicos et plateas querendo veruz anime virum: pro quo: ne moreretur di gnuz iudicaret mortis: vt eius sem
33 per inhereret amori. ℟. Cátate. j. Añ. Inuentus igitur a custo, dibus ciuitatis: et pallio vestita tis exutus: diligenter pertractata cum illis veritate: quem desidera bat inuenit: et castis eius amplexi
34 bus ardéter inhesit. ℟. Dñs reg. Añ. Letare mater nra hierlim: qz rex tuus dispensatorz strenuus et ciuem fidelissimum: de seruitute babylonis: tibi redemit augusti,
34 nũ. ℟. Cáta. ℣. ℟. Justũ ex. ℣. Et prouenit dei liberatoris clemẽtia: sui sacerdotis cor pertranctantis: vt contra illũ er rorem incidentes: legis soluerentur questiones. Atqz ita edoctus: sensim atqz paulatim hæresis illa: miseratiõe diuina: ex eius animo pulsa est. ℟. Itaqz auidissime ce pit legere pre ceteris apostolum paulum. Et perierunt ille questiones: in quibus aliqñ viue est ad uersari testimõijs legis et prophe tarum textus sermonum eius. ℣. Et apparuit ei vna facies elogiorum castorum: et exultare cum tre
Lcó. vj. more didicit. Et. Rotinusqz in fide catholica confirmatus: proficiendi in religione: eidem amoris ardor ita accensus est: quo propinquantibus diebus sancti pasche: salutis aquam perciperet. ℟. Misit ergo dominus in mentem eius vsumqz est bonum in conspectu eius: pergere ad simplicianum. Qui ei bonus apparebat seruus dei: et lucebat in eo gratia diuina. ℣. Audierat enim qz a iuuentute sua: ꝛuonissime deo viueret: et vere
Lectio. vij. Sic erat. Qui. Et factũ est diuina prestante opitulatione: vt per illũ tantũ ac talem ambrosium: et salutarem doctrinaz ecclesie catholice: et diuina perciperet sacramenta. ℟. Ecce vere israelita: in quo dolus non est inuentus: qui probatus repertus est sacerdos magnus. Jurta ordinem melchisedech. ℣. Statuit ei dominus testamentum sempiternum: et dedit illi sacerdotium magnum: et beatifica
uit illũ i gl̃ia. Jurta. ℣. Quẽ. Quozqz ex intimis cordis me

ep iscopus:cum ad se accersiri fe
cit:z licet inuitum; presbyterum
ordinauit. Ad.iij.añ. Factus er
go presbyter:monasteriuz clerico
rum mox instituit: z cepit viuere
fm regulam sub sanctis aposto,
lis constitutam. Ad.vi.añ. San
ctus autem valerius ordinator
eius:exultabat vberius: hominem
sibi talem datuz diuinitus: qui in
doctrina sana edificare ecclesiam
esset idoneus. Ad.ix.añ. Eodem
tempore fortunatus presbyter:ma
nicheozum versutia plurimos se
ducebat: quem sanctus : augusti,
nus:in conuentu omnium disputa
40 tans:publice separauit. Ad vesp.
iij.añe de nocturn. ℣. Dixit do,
Beatus,Lau , Credidi. ℂ In
decollatione sancti ioānis bapti
ste . Dicitur añis z ps pro sancto
augustino ad vesperas sequitur p
sancto ioanne. Capit.quod cum
sequenti oratione dī . In vtroq
vespere tertia z tan. Capitulum.

puer. EXpectatio iustorum leti
10 d tia:spes autem impiorū
peribit:fortitudo simpli
cis via domini: z pauor ijs qui o,
perantur malum. ℣. Joannes
baptista. Hym. Non fuit vasti,
72 ℣. Magna est. Ad magn añia.
Arguebat herodez ioannes:pro
pter herodiadem : quam tulerat
fratri suo philippo vxorem. Ho.

SAncti ioannis baptiste z
martyris tui domine quesi
mus:veneranda solennitas:salu
taris auxilij : nobis prestet effe
ctum. Per. Pro sancto augu,
stino commemo. Hodie glorio
sus pater augustinus dissoluta hu
ius habitationis domo : domum
non manufactam accepit in ce
lis : quam sibi cooperante gratia
dei:manu lingua fabre fecit in ter
ris:vbi iam quod sitiuit internū:
gustat eternum : decoratus vna
stola:securusque de reliqua. Sio
vt ō.et postea pro sancta sanina
añia. Accinxit. Oratio.

GAudi nos deus salutaris
noster:vt sicut de sancte sanine fe
stiuitate gaudemus ita pie deuo
tionis eruditamur affectu . Per.
Jnuu Regem martyrum, Vpr.
Martyr dei, Jn.i.nocl.z in.ℓ
añia.ps. z ℣. dñe vnius martyris.
Sermo sci ioānis chrysosti. Lj.

HOdie nobis ioānis virtus:
herodis feritas:cum re fer
tur: confusa sunt viscera : corda
tremuerunt : caligauit visus : he
buit intellectus : aufugit audi
tus. ℣. Misit herodes rex ma
nus:ac tenuit ioannem : z vinxit
eum in carcere: q; metuebat euz:
propter herodiadem. Quam tu
lerat fratri suo philippo vxorem.
℣. Arguebat herodē ioānes: pro
pter herodiadem. Quam. Lij.

AVt qd ꝓstat in sensib' hūa
nis:qñ perdidit vtutū mā
gnitudinem; criminum magnitu,

do: Herodes ingr tenuit ioānē: ⁊ alligans posuit eū in carcere. ℟. Joānes baptista arguebat hr rodē. Propter hrodiadē: quam tulerat frī suo philippo vxorem. ℣. Miso herodes speculatore: precepit amputari caput ioānis in carcere. Propter. Lectio.iij.

Joānes schola virtutū: magisterium vite: sanctitatis forma: norma iustitie: virginitatis speculum: pudicitie titulus: castitatis exemplum: penitentie via: peccatorum venia: fidei disciplina. ℟. Domine preuenisti eum in benedictionibus dulcedinis. Posuisti in capite eius coronam hr lapide pretioso. ℣. Vitam petijt a te: tribuisti ei longitudinē dier in seculum seculi. Posui. Lectio.iiij.

Joannes maior: homine: par angelis: legis summa euāgelij sanctio: apostolorum vox: silentium prophetarum: lucerna mundi: precursor iudicis: christi meator: oīm testis: totius mediꝰ trinitatis. ℟. Metuebat hrodes ioānem. Sciens eum virum iustum ⁊ sanctum: ⁊ custodiebat eum. ℣. Et audito eo: multa faciebat: ⁊ libenter eum audiebat. Sciens. Gloria. Sciens. Lectio quinta.

Hic tantus dat incestui: traditur adultere: addicit saltatrici. Merito ergo confusa sunt viscera: corda tremuerunt. ℟. Herodes enim metuebat ioānem. Sciens eū virū iustū ⁊ sanctū ⁊ custodiebat eum. ℣. Et audito eo: multa faciebat: ⁊ libenter eum audiebat. Sciens. Lco. vj.

At vero herodes profanauit templum: sacerdotium fustulit: confudit ordinem: remeauit regnum: corrupit quicquid erat religiōis: quod legis: quod vite: quod morum: quod fidei: quod discipline: perdidit: ⁊ confudit. ℟. Interrogatus ioannes ab hrode: dicente si licitus est fratris. Coniugem accipere. ℣. Dicebat enim regi ioannes baptista non licet tibi habere vxorem fratris tui. Coniuges. Lectio.vij.

Herodes sanguinarius in cives: in nobiles latro: in socios populator: in domesticos predo: plebis interemptor: occisor filios: in extraneos homicida: in propinquos parricida: inebriās terrā cruore: i siti sanguis pmanebat. ℟. Petit saltāti imperauit mr. Nihil aliud petas nisi caput ioānis baptiste: ⁊ pristatus est rex pp iusiurandū: ⁊ pp fil' discumbentes. ℣. Aut puella mri sue: qd petas? Hec illa dixit: Nihil. Lectio.viij.

Jnc est q ioannis sanguinem plus: in poculo crudelitatis absorbuit. Sz ista lectio ad loquatur. Herodes ingr tenuit ioānez: ⁊ alligauit eum in carcerem. ℟. Miso hrodes speculatore: precepit aputari caput ioānis i carcere

cet. Quo audito discipuli eius venerūt: t tulerūt corp⁹ eius: t posuerunt illud in monumento. ℟. Misit rex icredul⁹: ministros detestabiles: t amputari iussit caput Ioannis in carcere. Quo audito: discipuli eius tulerūt corpus eius: t sepelierunt eum. ℟. Misso herodes spiculatore: precepit amputari caput Ioannis in carcere. Quo. Lectio. xi. Quid dicimus martyrē esse Ioannē? Iungd a psecutoribus christianor: prehēsus: adducē: interrogatus: christū confessus: t passus est? Ille enim ceteri martyres post christi passionē pūt dici. ℟. Accedētes discipuli sancti Ioānis baptiste: Tulerūt corp⁹ eius t sepelierūt eū. ℟. Jussu regio amputatū est caput Ioannis in carcere: quo audito: discipuli eius: Tulerunt. Lectio. xij.

Iste ergo vñ martyr? qz decollatus est? Non enīz facit martyrē pena: ſ causa. Quia offendit potentē mulierē? Vñ offendit? q̄ de re offendit? Dicendo verū regi marito eius facto: quia non licet ei habere vxorē fratris sui. ℟. Inter natos mulierum: non surrexit maior Ioāne baptista. Qui viam domino preparauit in eremo. ℟. Fuit homo missus a deo: cui nomen Ioannes erat. Qui. Gloria. Qui. Secundū marcum. 6 c

In illo tempore. Misit herodes: et tenuit Ioannem: t alligauit eum in carcere: propter herodiadem vxorem

Lamal, tt

rem philippi fratris sui: quia duxerat eam. Dicebat enim ioannes herodi. Non licet tibi habere uxorem fratris tui. Herodias autem insidiabatur illi: et volebat occidere eum: nec poterat. Herodes autem metuebat ioannem: sciens eum virum iustum et sanctum: et custodiebat eum. Et audito eo: multa faciebat: et libenter eum audiebat. Et cū dies opportunus accidisset: herodes natalis sui cenam fecit principibus: et tribunis: et primis galilee. Cūq; introisset filia ipsius herodiadis: et saltasset: et placuisset herodi: simulq; recūbentibus: rex ait puelle. Pete a me quod vis: et dabo tibi. Et iurauit illi: quia quicqd petieris: dabo tibi: licet dimidiū regni mei. Que cum exisset: dixit matri sue. Quid petam? At illa dixit: Caput ioannis baptiste. Cumq; introisset statim cum festinatione ad regē: petijt dicens. Volo ut protinus des mihi in disco caput ioānis baptiste. Et contristatus est rex propter iusiurandum: et propter simul recumbentes noluit eam contristari: sed misso speculatore: precepit afferri caput eius in disco. Et decollauit eum in carcere: et attulit caput eius in disco: et dedit illud puelle: et puella dedit matri sue. Quo audito: discipuli eius venerunt: et tulerunt corpus eius: et posuerunt illud in monumento. Gio. Sanctorum. Supra cti ioannis baptiste. In lau. añ. Herodes enim tenuit: et alligauit ioannem: et posuit in carcere: propter herodiadem. ℣. Domi- 33
nus regnauit. Cap. Expectatio. 352
℟. Posuisti domine. Hymn⁹. 72
Non fuit vasti, ℣. Magna est.
Ad ben cātāte añā. Misso herodes speculatore: precepit amputari caput ioannis in carcere: quo audito: discipuli eius venerunt: et tulerunt corpus eius: et posuerunt illud in monumēto. Gra-
tie. Sancti ioannis. Deinde p 352
festa lauina añā. Inuenta bona margarita. Gio vñ. Ad. j. añā. Puelle saltanti imperauit mater: nihil aliud petas: nisi caput ioannis. Ad. ix. añ. Domine mi rex: da mihi in disco caput ioannis baptiste. Cap. Expectatio. 352
℣. Gloria et honore coro. Ora-
tio. Sancti ioannis. Ad. vj. añ. Da mihi in disco caput ioannis baptiste: et contristatus est rex propter iusiurandum. Capitulum.

IUstus et angustia liberatus, puer. 11 b
est: et tradetur impius p eo: simulator ore decipit amicū suum: iusti autem liberabuntur scientia.
℣. Posuisti. Oratio.
Roget ecclias tuā deus: oratio venerāda beatissimi precursoris et martyris tui ioannis baptiste: et cui frequentiam devotionis impendit: perpetuo prosit re-

dēptionis effectū. Per. Ad. it. añ. Arguebat herodē ioānes p̄pter herodiadē: quam tulerat fra tri suo philippo vxorem. Lap.

poer. 11 b Iust bonis iustorum exaltabi tur ciuitas: t in perditione impiorum erit laudatio: t in benedictione iustoꝝ eleuabitur ciuitas. ℟. Justus vt palma. Glo.

Sanat ecclesia tua deus: in beati ioannis baptiste passione letitiam: per quem sue regenerationis cognouit auctorē: dominum nostrum ihesum christum filium tuum. Qui tecum. Ad v

40 spert. añ. Virgam. ℣. Dixit dominus. Alia. Potens in. ℣.

40 Beatus vir. añ. Collocet. ℣.

41 Laudate. Ali. Dirupisti domine. ℣. Credidi. Lap. Expectatio.

41 352 ℟. Olia t honore co. Byz.

72 Non fuit vasti. ℣. Magna est. Ad mgt añ. In medio carceris stabat beatus ioannes: voce magna clamauit: t dixit: domine deꝰ meus: tibi commendo spiritum

352 meum. Oratio. Sancti ioannis. ¶ In sanctoꝝ fel. t adau. Glo.

Quesumus tuam domine supplices exorecamur: vt sicut nos ingiter sanctorum felicis t adaucti commemoratione letificas: ita semper supplicatione defendas. Per. Passio sanctoꝝ felicis t adaucti. Lectio. i.

Felix presbyter et adauctus martyres passi sunt in vrbe sub diocletiano t maximiano imperatoribus prefecto t iudice oraco. Lectio secunda.

Qui prefectus dū felicē psbyterum teneri fecisset: t ad croū sacrificia inuitasset: ille sacrificare nullatenus acquieuit. Lectio.

Iussit ergo illū in eculeo leuari t diu dum torqueri: exinde extra ciuitatem via ostien. duci: t ibidē gladio capite truncari. Lectio.

Corpus quoq; eius inhumatum lupis t canibus exponi. Data sententia obiuit ei gdā christianus hominibus qdē incognitus: deo vero manifestus. Lectio.

Hic cū didicisset: q̄ beatus presbyter iussu iudicis: se ex eadem lege t christianum esse publice proclamauit. Lectio sexta.

Mox t ipse ab officio comprehensus: pariter oraco sibi prius pacis osculo cum beato felice decollatus est. Huius nomen christiani non inuenerunt. Lectio. vij.

Adauctum cum postmodum appellauerunt: eo q̄ sancto martyri felici auctus sit ad coronam: ipsiq; pro confessione fidei corona sit aucta. Lectio octaua.

Passi sunt autē hi ambo tertio kalendas septembris circa annos domini ducentos octuaginta septem. Dorn. t euāge. Loquente ihesu, in fine t alia ofa tam in die q̄ in nocte ore in cōi plurimoꝝ martyrum. ¶ In fco egidio pbro t abb. ofa

Omnium virtutū deus bonorumq; largitor: da q̄ꝰ: vt beatissimi confessoris tui egidij: semp nobis sint ꝛ honorāda solennia: ꝛ desiderata p̄sidia. Per. B Ultra sancti egidij. L.j. Latissimus egidius: athenis ciuitate exortus: cuius pater theodorus: materq; p̄lagia vocabat: de regali genere: puerulus seruire domino cepit. L.cō.ij. Deinde lris erudit⁹: magis magisq; amor diuine religiōis in eo succrescere cepit. Denicq; dum a scholis quadam die rediret: ꝛ ad ecclesiaz orandi gratia pergeret: pauper infirmus ei obuiauit: petens victui necessaria. L.cō.iij. Quibus clamoribus: puer domini compatiēs: vnde illiq; daret sibi nullo modo consp̄iciēs: amore interius tactus diuino: tunicam qua erat indutus, exuit: eiq; pro benedictiōe exhibuit. L.cō.iiij. Sicq; factū est: vt idez egrotus attigit oblatā sibi corporis tegumentum: sospiratis continuo recepit priozis supplementū. L.v. Patrato igit actu fidei ꝛ virtutū munere hoc almifico ope: confestim ad p̄ria domū redijt: illi q̄ sanus factus fuerat inducēs: q̄tenus hoc nemini diceret. L.vi. Interrogatus nāq; vbi nā suam reliquerit vestē: ablatā sibi forte in itinere rndit ab incognito boie. Deligebat eni q̄ plurimū a pare tibus: eo q̄ eēt eis vnic⁹. Quoꝝ obitū longe ante p̄scivit: reuelante sibi spiritu sancto. L.vij. Erant enim viri locupletes in auro ꝛ argento: ꝛ possessionibus multis. Cumq; in pace quieuissent: ꝛ honorifice sepulture traditi essent: beatus egidius cepit omnia pauperib⁹ erogare: ꝛ christum heredem facere. L.viij. Interea cum talia a beato gerentur egidio: iniq; iam patrimonij christum fecisset heredē: quodam die reuertens ab oratione: obuiauit illi quidam miserrima specie: tumentiq; cute: qui nuperrime percussus a serpente: virulentus virus ejus infuderat viscera. Homelia ꝛ euange. Ecce nos, 416
ꝛ alia omnia tam in die q̄ in octe q̄re in nati. p̄fess. nō pontificū.

C De sancto bonifacio cpo et martyre. Cepim. Justus cor suū. 404
℟. Domine preuenisti. ℣. Ultraz. Hym. Deus tuoꝝ militū. ℣. Magna est. In vtroq; vespere ad magnificat. Bonifacius autez predicator egregius: ignotos flāmaz globos: illesus p̄trāsijt: ꝛ populū plurimum cum rege suo pduxit ad fidem: subinde vero p̄ christi nomine: in ruffiana ecclesia martyrio coronatus est. Oco. Deus qui nos gloriosissimi martyris atq; pontificis tui bonifacij solennitate letificas: da quesumus; vt quem nunc felicis-

simum martyrem se habere rus-
sianā gloriaſ ecclesia: nos quoq;
cum apud te perpetuum inter-
cessorem consequi mereamur, p.
¶ Incipit vita eiusdē ex histo-
ria sancti pfessi nri romual. Ly.

Bonifacius autē vir clarissi-
mus: et apprime liberalium
artium doctrinis imbutus: cuz in
capella regia moraretur: videns
ecclesiaz antiqui martyris boni-
facij: mor exemplo sui equitoci:
ad martyriū desiderium prouoca
tus ait: Et ego bonifacius voco:
cur ergo etiam ipse christi mar-
tyr esse nō debeo? Deinde quoq;
iam monachus factus: tanta se
abstinentie frugalitate constrin-
xit: vt sepe dominicis diebus: et
quinta tantum feria per hebdo-
madam manducaret. Lectio. ij.

Nonnunq; si urticaz vel ēt pe-
truum cerneret denitatē: illuc se
pricipiti volutabat: Et quo cū q-
dam frater aliquī cū corriperet:
dicens: hypocrica: quare hoc ad
captandos populares aure rumo-
res: coram omnibus facis? Nihil
aliud rndit: Tui sint confessores:
mei sint martyres. Cū vero post
diuturnaz eremitice puersationis
vitā: ad predicandum ire dispone
ret: romaz prius pergere studuit:
et ab aplica sede pfectionē acce
pit archiepiscopatus. Lectio. iij.

Rerulit mihi senex qdā mona-
chus: qui cum comitatus de ra-
uenne finibus fuerat: q; in toto
illo itinere: vir venerabilis: cum
omnibus qdē qui cū sequebant
pdesse ibat: sp ipse iugiter psal-
leno: et ceteros longe precedens:
nudis semp pedibus incedebat.
Toto laboze quidē itineris quo-
tidie comedebat: sed p singulos
dies: de medio pane et aqua viue
bat in diebus festis agnoto vide-
licet omni liquamine: quorū si-
no victui poma q̄libet vel herbā-
rum radices addebat. Lectio. iiij.

Postq; aūt pfectus est: quoti-
die obseruabat et monasticū pari
ter et canonicū ordinem in eccle
siasticis horaz officijs. Cū vero ul
tramontanos preteret fines: ē
quo qdē vexebat: sed venerabilis
pontifex (sicut dē) nudis erubi
bus semper et plantis: adeo intō
lerabilez frigidissime regionis to
lerabat algorem: vt volens nolens
descendere: vix pedem a subherente fer
ro disiungeret: nisi aqua prius ea
lida subueniret. Lectio quinta.

Ad gentiles autem postremo
perueniens: cū tanta cepit feruē
di pectoris pstantia predicare: vt
iam nullus ambigeret: quia vir
sanctus martyriū flagitaret. Illi
vero timentes: ne sicut post mar-
tyriū beati adalberti: coruscanti
bus miraculoz signis: sclauoni-
ce gētis plerisq; puersi sunt: ipsis
quoque similiter euenirent: longo
tpe a beato viro manus artificio

ta malitia reprimunt: & cupidissimo morti: nolentes cum occidere, ferociter & crudeliter parcunt. Leo. vij.

Quibus ad regem russorum vir venerabilis peruenisset: & constanti animo predicationi vehementer insisteret: videns eum rex squalidis estimentis indutum: nudis pedibus precedentem: opinatus est: quod vir sanctus talia non religionis causa perferret: sed ideo potius: ut pecunias congregaret. Promisit ergo sibi: quia si ab huiusmodi vanitate recederet: ipse pauperiem eius: largissima liberalitate diuitiarum ditaret. Leo. vij.

Bonifacius itaque sine mora ad hospitium reuertitur: pretiosissimis ornamentis decenter induitur: & sic ad regis palatium deuotus presentatur. Rex vero videns eum tam decoris vestibus adornatum: ait. Nunc scimus quia te ad vanam doctrinam non paupertas: sed paupertatis impulit ignorantia. Veruntamen si vis credi: vera esse que asseris: erigatur due excelse lignorum cataste: breuissimo a se interstitio separate: & igne suppositio: cum vapora te fuerint: ita vt vtriusque struis vnus ignis esse videatur: tu transi per medium. Lectio octaua.

Quod si lesus ex aliqua fueris parte: ipsis te penitus consume dum ignibus tradimus. Sin autem (quod credi non potest) sanus euaseris: omnes nos tecum absque vlla difficultate credimus. Cumque hoc fedus non solum bonificio: sed & cunctis qui aderant gentilibus placuisset: bonificius ista vestitus: velut missarus solennia celebraturus: prius cuncta sanctificata aqua: & incenso vndique perlustrans ignem: deinde stridentes flammarum globos ingressus: ita exiuit illesus: vt nec minimi capitis eius capillus videretur exustus. Bonifacius & cuāge.

Vigilate quia. Quere in communi confessorū pontificum. Ceterum quia autem & cetera omnia in communi vnius martyr. Ad bñdict' alibi.

Equitauit sui zelo: succensus bonifacius sanctus: ad infideles predicādo peruenit: & in russie ortos christi fidem euangelizane: martyrij palmam: capitis obtruncatione: suscepit. Bio. Deus qui. supra

℣ In natiuitate sancte marie virginis. In vigilia ad vesperas dicantur quatuor antiphone primi noctur. cum ps. Dirit dominus. Letatus. Nisi dominus. et Memēto domine dauid. Cap.

Benedictus vir iste qui de radice iesse: & flos de radice eius ascendet: et requiescet super eum spiritus domini: spiritus sapientie & intellectus: spiritus consilij & for-

timdinis : spiritus scientie et pietatis : et replebit eum spiritus timoris domini. ℣. Beatus. 69 sime virginis. Hymnus. Ave maris stella. ℣. Elegit eam. Ad magnificat antiphona. Natiuitas tua dei genitrix virgo : gaudium annunciauit vniuerso mundo : ex te enim ortus est sol iustitie christus deus noster : qui soluens maledictionem : dedit benedictionem : et confundens mortem : donauit nobis vitam sempiternam. Oratio.

SUpplicationes seruorum tuorum deus miserator exaudi : vt qui in natiuitate dei genitricis et virginis congregamur : eius intercessionibus : a re de instantibus periculis eruamur. Per eundem. ℣ Deinde ℣ sancte adriane. Oratio.

PResta quesumus omnipotens deus : vt qui beati adriani martyris tui natalitia colimus : a cunctis malis imminentibus, eius intercessione liberemur. Per dominum. Inuitato. Natiuitatem virginis marie celebremus. Christum eius filium adoremus 33 dominum. ℣. Venite. Hymn. 69 Quem terra. In primo nocturno antiphona. Ecce tu pulchra es amica mea : ecce tu pulchra : 3 oculi tui columbarum. ℟. Domine dominus. Alia. Sicut lilium inter spinas : sic amica mea inter filias. ℣. Veli enarrant. 6 Alia. Fauus distillans labia tua sponsa : et odor vestimentorum tuorum sicut odor thuris. ℣. Domini est 8 terra. Alia. Emissiones tue paradisus malorum punicorum : cum pomorum fructibus. ℣. Eructa- 16 uit. Alia. Fons hortorum puteus aquarum viuentium : que fluunt impetu de libano. ℣. Deus no- 16 strus. Alia. Veniat dilectus meus in hortum suum : et comedat fructum pomorum fructus. ℣. Magnus dominus. ℟. Benedicta tu in mulie. Sermo [illegible] ris marie virginis. Lectio.

HOdierna die fratres carissimi : sancte dei genitricis virginis marie natiuitate celebramus : q̄ omniū rex nobis genuit creatorē. Et ideo cū summis peonijs summaq; deuotiōe : huius est celebranda natiuitas : que salutē perditam contulit mundo. ℣. Hodie nata est beata virgo maria : ex progenie dauid : per quam salus mundi credentibus apparuit. Cuius vita gloriosa : lucem dedit seculo. ℟. Beatissime virginis marie natiuitatem : deuotissime celebremus. Quinto. Lectio sca.

QUis non tante natiuitatis obstupescat miraculo? hodie nata est virgo : q̄ creantem se genuit creatorem. Hodie nata est virgo : que altissimi patris filium : ex virginali vtero edi

dit nobis. ℟. Beatissime virginis marie natiuitatem: cuius tissime celebremus. Ut ipsa pro nobis intercedat: ad dominum iesum christum. ℣. Cum iucunditate natiuitatem: sancte marie celebremus. Ut. Lectio. iii.

O Ineffabile gaudium ac admirabile sacramentum: Deus aīa secula genitus: ex hac ⁊gine (cuius hodie natiuitatem colimus) carnem est dignatus assumere. ℟. Gloriose virginis marie ortum: dignissime recolimus. Cuius domino humilitatem respicientes: angelo nunciante: concepit redemptorem mundi. ℣. Hodie nata est beata virgo maria: ex ꝓgenie dauid. Cuius. Lcō. iiij.

LEtetur celum: quia hodie nata est virgo: per quam restaurantur perdita angelorum. Exultet ⁊ mundus: quia hodie nata est virgo: per quam recuperatur omnis culpa: viperina fraude excepta. ℟. Beatam me dicent omnes generationes: quia fecit mihi dñs magna: quia potens est. Et sanctum nomē eius. ℣. Et misericordia ei⁹ a ꝓgenie in ꝓgenies timētibus eū. Et sanctum. Glia. Bea. In. ℍ. nocte. Veni in hortum meum soror mea sponsa: messui myrrhā meā: cū aromatibus meis. ℣. Benedixisti. Alle. Comedi fauū meum cum melle meo: bibi vinū meum cum lacte meo. ℣. Funda. Alle. Edilis est dilect⁹ meus: ⁊ ipse est amicus meus filie hierlm. ℣. Cantata. j. Alle. Descendi in hortū nucum: vt viderez poma conuallis: ⁊ inspicerem si floruissent vinee: ⁊ germinassent mala punica: reuertere reuertere sunamitis: reuertere reuertere: vt intueamur te. ℣. Dominus reg. exul. Alle. 34

O q̄ pulchra est casta generatio cum claritate. ℣. Cantate. ℍ. 34 Alle. Leua ei⁹ sub capite meo: ⁊ dextera illius amplexabit me. ℣. Dominus regna. ira. ℣. Si. 34

Sicut myrrha electa. Lcō. v. Remittat infernus: quia hodie nata est virgo: per quā redidit quos detinebat crudeli carcere clausos. Gaudeamus ⁊ nos pari concentu fratres charissimi: ⁊ cum suauibus hymnis: dulcia cantica modulemus: quia hodie nata est: per quā meruimus suscipere dominum iesum christum. ℟. Regali ex progenie: maria exorta refulget. Cuius precibus: nos adiuuari: mēte ⁊ spū: exoptatissime poscimus. ℣. Laude ⁊ animo: christo canamus gloriam: in his sacris solennijs: ꝑcelse genitricis dei marie. Cuius. Lvj.

QUisquis autem parui pendendum putat: huius virginis celebrare natiuitatem: nec meretur cuz fidelibus postea aduentum cognoscere saluatoris.

℟. Benedicta ⁊ venerabilis es virgo maria. Cuius viscera meruerunt portare iesum christum. ℣. Benedicta tu in mulieribus: et benedictus fructus ventris tui. Cuius. Lectio.vij.

QUe enim festiuitas huic preponenda festiuitati: per quam omnium festiuitatum est orta ⁊ notio? Nec est celebritas celebritatum fratres charissimi: que cum tarum festiuitati gloriam contulit nobis. ℟. Beata progenies: vnde christus natus est. ☉ qui gloriosa est virgo. Que celi regem genuit. ℣. Felix namq; es sacra virgo maria: ⁊ omni laude dignissima. Que. Lcō.vij.

HEc est virgo: ⁊ mater eterni luminis: hec est sponsa celestis regis: angelorum gubernantis imperium: hec est virgo puerpera: domicilium castrū templum ⁊dicatum deo: receptaculuz dei omnipotentis dignissimū. ℟. Natiuitas gloriose virginis marie: ex semine abrahe: orta de tribu iuda: clara ex stirpe dauid. Cuius vita inclyta: cunctas illustrat ecclesias. ℣. Natiuitas est hodie: sancte marie virginis. Cuius. Gloria. Natiui. Ad cāti. ant. Felix namq; es sacra virgo maria: ⁊ oi laude dignissima: qa ex te oz, tus est sol iustitie: christus deus no, ster. Cāti. Audite. ℣. Speciosa
a. facta es ⁊. Secundū matheum.

IBer generatiōis iesu christi: filij dauid: filij abrahe. Abraham genuit isaac: isaac autem genuit iacob, ⁊ rel. Homeli. beati ambrosij episcopi. Lcō. ix.

QUr ioseph magis q̄ marie generatio describitur: cum maria de spiritu sancto generauit christum et ioseph a generatione domini videatur alienus: dubitare possemus: nisi consuetudo nos instrueret scripturarum: que semper viri originem querit. ℟. Corde ⁊ animo: christo canamus gloriam. In his sacris solennijs: precelse genitrici dei marie. ℣. Omnes pariter cōgregati: christo canamus gloriam.

IN his. Lectio decima.

IEc enim habes: Phares fuit filius iuda: principis tribus. Hic generauit esron: ⁊ esron genauit arā: ⁊ arā generauit aminadab: ⁊ aminadab genauit naasson: et naason generauit salmon. ℟. Cum iucunditate celebremus: natiuitatez beate ⁊gnis marie. Ut ipsa p nobis intercedat ad dōm iesum christū. ℣. Beatissime virginis marie natiuitatē: deuotissime celebremus. Ut. Lcō.

SAlmon generauit booz: et booz generauit obeth: et obeth generauit iesse: ⁊ iesse generauit dauid. Viri enim persona queritur: qui etiam in senatu ⁊ in reliquis curijs ciuitatum ge

neris asserit dignitatem. ℟. Natiuitatem hodiernam: perpetue virginis genitricis dei marie solenniter celebremus. Qua celsitudo throni processit. ℣. Regali ex progenie: maria exorta refulget. Qua. Lcō. xij.

QUam formose auteꝫ si derelicta viri origine: origo femine quereretur: vt videretur patrem non habuisse: ille totius mundi populis predicandus. ℟. Felix nāq; es sacra virgo maria: et omni laude dignissima. Quia ex te ortus est sol iustitie: christus deus noster. ℣. Ora p populo: interueni pro clero: intercede p deuoto femineo sexu: sentiant omnes tuum iuuamen: qcunq; celebrant tuam sanctā natiuitatem. Quia. Gloria. Felix. scōm matthēum.

106 LIber ḡnatiōis: Regre in na-
356 tiuitate dñi. Gio. Supplicationes. In laud. ofi. Natiuitas gloriose virginis marie ex semine abrahe: orta de tribu iude: clara ex stirpe dauid. ℟. Dño reg Lap.
34 Egredietur. ℣. Aue maria gra-
355 tia plena. Dño tecum. ℣. Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui. Domi-
69 nus. Glia. ℣. O gloriosa domina. ℣. Elegit eaꝫ. Ad dñi. ofi. Natiuitatē hodiernam: perpetue virginis genitricis dei marie: solēniter celebremus: qua celsitudo throni processit, alla. Ad ii.

Supplicationes. ℣. Deuicit pio 358
scō adriano mñi. Qui odit aiam suā. ℣. Magna est. Gio. Pōe 356
sta quesumus. Ad i. mñi. Natiuitas est hodie: sancte marie virginis: cuius vita inclyta: cunctas illustrat ecclesias. Ad iij. mñi. Regali ex progenie: maria exorta refulget: cuius precibus: nos adiuuari: mente et spiritu deuotissime poscimus. Cap'lm. Egredietur. 355
℣. Benedicta tu. Gio. Suppliciones. Ad vi. mñi. Corde et animo: christo canamus gloriaꝫ: in his sacris solennijs: precelse genitricis dei marie. Capitulum

EGo quasi vitis fructificaui Eccli.
suauitatem odoris: et flores mei fructus honoris et bone 24 c
statis. ℣. Sicut myrrha. Gio.

FAmulis tuis dñe: celestis gre munꝰ impartire: vt qbus beate vginis ptus extitit salutis exordiū: natiuitatis eiꝰ votiua solēnitas: pacis tribuat incrementū. Per dñm. Ad. ix. mñi. Cū iucūditate: natiuitatē scē marie celebremus: vt ipsa p nobis intercedat ad dominuꝫ iesum christū. Cap.

EGo mater pulchre dilec- Eccli.
tionis: et timoris: et magni 24 c
tudinis: et sancte spei: in me omnis gratia vite et veritatis: in me omnis spes vite et virtutis. ℣.

ASpecio sa facta es. Gio.

DIuuet nos dñe qō: sancte marie intercessio venerandaꝫ:

cultus etiam diem: in quo felix est est inchoata nativitas; celebramus, Per dominum. Ad vesp. an. ps. 2 cap. vt supra in. j. vesp.

69 R/. Ave maria. By'. Ave maria stella. ℣. Elegit. Ad mgt an. Hodie nata est beata virgo maria: ex progenie dauid: per quam salus mundi: credentibus apparuit: cuius vita inclyta: cunctas il 356 lustrat ecclesias. ℟io. Supplicationes. Psalmi octa. Ad nct. super ps. feriales 2 añe. quotidie repetant. s. añ. Sicut lilium. Fanus di stillans. Emissiones. 2 Fons hortoꝝ. ℣. Benedicta tu. ℟. Decus.

Eccli. 24 c Transite ad me omnes qui concupiscitis me: 2 a generationibus meis adimplemini. Spiritꝰ enim meus super mel dulcis: 2 hereditas mea super mel 2 fauum. Memoria mea in generationibus seculoꝝ. Tu autem. R/. Dignare me laudare te virgo sacrata. ℣. Da mihi virtutem contra hostes tuos. Virgo. Gloria. In ij. noc. añia. Alleluia. ps. feriales Cap. ℣. 2 oratio ferie. Cetera fiunt in die festi. Excepto q̄ ad vesperum super psalmos dicit añia.

Ecce tu pulchra es. ps. Dixit do 40 minus. De sanctis vero Gorgonio 2 Damiliano qui venit in fra octauam fiat cōmemoratio in primis vesp. lau. 2 missa matutina.

℣ In cō gorgōio mar. oio. Anctus domie gorgonius: tua nos intercessione letificet; 2 pia solennitate faciat gaudere. Per. ℣ In sancto prothо 2 hyacynto martyribus. Sancto.

Beati prothi nos domine: 2 hyacinthi foueat pretiosa confessio: 2 pia iugiter intercessio tueatur. Per. Passio sanctoꝝ prothi 2 hyacynthi. Lectio ꝑma.

Prothus 2 hyacintus martyres: rome passi sunt: sub galieno imperatore circa annum salutis nostre ducentesimum 2 quinquagesimum sextum. Lcō. ij. Hi eni ābo fuerūt eunuchi 2 domicelli: ac in studio socij eugenie virginis: filie philippi nobilissimi romani: alexādrie prefecti. Lcō. iij. Porro eugenia: elegans quidem corpore: sed elegantior mente: liberalium artium apicem consecuta est cum qua 2 prothus ac hyacintus: ad perfectionem omnium scientiarum pervenerant. Lcō. iij. Venit autez ad mānus eugenie doctrina pauli: 2 cum ea sibi valde placuisset: cepit animo esse christiana: ac frequenter cogitare quomodo posset ad veri dei agnitionem attingere. Lectio. v. Quinq; permissum esset eo tempore christianis iuxta alexandriā habitare: transeunte illa iuxta q̄dam ecclesiam: audiunt christianos psallentes ac dicentes: omnes dij gentium demonia: dominus autem celos fecit. Lcō. vij.

Quo audito:conuersa ad socios
suos eunuchos: dictum sermo-
nem valde ponderandum disse-
ruit: & tandem illos plurimis ar-
gumentationibus:ad christi amo
rem conuertit. Lectio septima.
Nec satis hoc illis fuit quinimo
& ipsi pariter cum eugenia celeri
ter ad monasterium quoddam in
quo helenus preerat:accedētes:
sacrum ab eodem religionis ha-
bitum susceperunt. Lectio.viij.
Procedente vero tempore cum
ad immolandum idolis:a gentili
bus inuitarentur: nec vllo pacto
eis obtemperare vellent:prefati
sancti eunuchi: post multa pera-
cta miracula:capite cesi:martyrio
407 coronantur. Dom̄.& cuā. Noli
402 te arbitrari.ꝛre i cōi vni⁹ marty-
rio ꝓa aūt & alia oia que hic de-
sunt quere in cōmuni plurimoꝝ
martyrum. ¶ In sancto mami-
liano confessore. Oratio.
Omnipotens sempiterne de-
us:qui nos sancti mamiliani con
fessoris tui festiuitate letificas:da
que sumus: vt cuius commemora
tione gaudemus:presidijo munia
mur. Per. ¶ In vigil.exaltatio
nis scē crucis ad vesp.aūi. Nos au
tem gloriari oportet: in cruce do
mini nostri iesu christi.ℙ. Dixit
dominus. Aūi. Saluator mundi
40 salua nos:qui per crucem & san-
guinem redemisti nos:auxiliare
nobis; te peprecamur de⁹ noster.

ℙ. Confitebor. Aūi. Adoremus 46
crucis signaculum:per quam sa-
lutis sumpsimus sacramentum.
ℙ. Beatus vir. Aūi. Adoram⁹ 40
te christe:& benedicimus tibi: qꝛ
per crucem tuam redemisti mun-
dum. ℙ. Laud. Cap. 41
Jbi autē absit gloriari: Gal.
nisi in cruce dñi nostri 6 d
iesu christi:per quem mihi mun-
dus crucifixus est & ego mundo.
℟. Hoc signum. ℣. Cum federit.
Hym. Vexilla. ℣. Per signum 65
crucis. ℟. De inimicis nostris li
bera nos deus noster. Ad magt
añā. O crux benedicta: que sola
fuisti digna:portare regem celoꝝ
& dominum:alla alla alla. Oio.
Deus qui vnigeniti filij tui
domini nri iesu christi ℣.
tioso sanguine:humanum genus
redimere dignatus es: concede
propitius:vt qui ad adorandam
vinificam crucem aduenimus:a pec
catorum suoꝝ nexib⁹ liberemur.
Per eūdē. De sanctis vo Cor-
nelio & cypriano fēs.xij.lec.seqn
ti die post octa.bte marie Sequit
pro scā maria añā. Hodie nata &
℣ Elegit eam deus. Oio. Sup-
plicationes. Ad mat.sui. Chri-
stum regem dominum:pro nobis
in cruce exaltatum Venite ado-
remus. ℙ. Venite. Hym. Crux 33
fidelis. In.j.noc.añā. Mobile li-
gnum exaltatur:christi fides ruti-
latur:dum crux ab oibus vene-

1 tur. ℣. Beatus vir qui nō. Alī. Sancta crux extollitur a cunctis regibus: virga regia erigitur: in
1 qua saluator triūphat. ℣. Quare. Alī. O crux splendida ⁊ venerabilis: que salutez attulisti misere: quibus te efferā p̄conijs: qui vitā nobis celicā preparasti? ℣.
1 Cū inuocarē. Alī. O crux victoria ⁊ admirabile signum: in celesti curia: fac nos captare triumph̄.
3 ℣. Dñe dñe. Alī. Funeste mortis damnatis tollitur supplicium: dum christus in cruce nr̄a destruxit vincula criminum. ℣.
4 Dñe quis habi. Alī. Rex exaltatur in ethera: cum nobile trophyū crucis: ab vniuersis christicolis
7 adoratur per secula. ℣. Dñe in vir. ℟. Hoc signum crucis erit in celo. ℣. Cum dominus ad iudicandum venerit. Lcō. i.

EXaltatio sancte crucis: solēniter ab ecclesia celebratur: quia in tali die: fides christi multū exaltata fuit. Nam anno domini sexcentesimo quintodecimo: permittente dño flagellari populum suum propter peccata: per seuitiā paganorum: Cosdroe rex persarum multa regna terrarum: ⁊ terram promissionis atq; hierusalez suo imperio subiuganit. ℣. Trophyus crucis vndiq; discernitur ⁊ ab vniuersis hodie exaltatur. ℟. hoc est signum quod leuauit dñs in nationibus: ⁊ congreganit vniuersos israel. ℟. Sceptrum crucis aureus protendit opē: qua clementia signum fidelibus demonstrauit. Quia. Lcō. ij.

ET ideo cosdroe ecclesias christi multas destruxit: ⁊ partem ligni sancte crucis: quam helena cōstantini mater ibi dereliquerat asportauit: ⁊ in tantam superbiaꝫ ⁊ insipientiam deuenit: vt vellet ab omnibus adorari vt deus. ℣. Nos autē gloriari oportet: in cruce domini nostri iesu christi: in quo est salus vita ⁊ resurrectio nostra: per quem saluati ⁊ liberati sumus. ℟. Tuam crucez adoramus domine: ⁊ recolimus gloriosam passionem tuā. Per. Lcō. iij.

VIde volens ab omnibus coli vt deus: turrim ex auro ⁊ argento interlucentibus gemmis fecit: ⁊ ibidem solis ⁊ lune ⁊ stellarum imagines collocauit: ⁊ per subtiles ⁊ occultos meatus: aque ductū instituit: quibus aquam quasi deus desup infundebat. ℣. Virgā extēdit altissimus: ⁊ in planus nostre redemptionis infigens: caliginose nubis terram clarificās. Cecorum oculos crucis signaculo reparauit. ℟. Crucez eraclius letanter suscepit: succumbit cosdroe: quia deus seruis suis magna
EIa prestat. Cecorum. Lcō. iij.

ET in subterraneo specu: equi quadrigas trahentes: in circuitu turris ibant: vt quasi turrez

monerent: & tonitruū simularent. Filio igitur suo regno tradito: ipse prophanus: in phano huiusmodi residebat. ℟. Incessus humiles dauid exhibuit: cum arca dominī fertur in prelio. Christus significans in mundi medio: dum humilem se prebuit in crucis termino. ℣. Crucem portans humeris tyro magnificus: portaq; ingreditur perfusus lachrymis: deponit regia simplex & humilis, Christum. Gloria. Christum. In ℣o nocāñe Exaltationis crucis festa colimus vniuersi: cuius preconiū per orbē micante lumine fulget.

10 ℟. Exaltabo te. Alia. Felix ille triumphus sit salus egris. Elite li
26 gnum: mortis remedium. ℟. Motus in. Alia. Sceptrum crucis arcum protendit ostis: quo clementie signum fidelibus demonstra-
33 uit: alla. ℟. Cātate. i. Alia. Propter lignum serui facti sumus: & per sanctam crucem liberati sumus: fructus arboris seduxit nos:
34 filius dei redemit nos. ℟. Dñs regnauit. Alia. Crucem tuam exaltatam adoramus domine: & sanctaq; passionem tuam laudamus & glorificamus. Ecce enim propter crucem venit gaudium in vniuerso
34 mūdo. ℟. Cātate. ℟. Alia. Aue lignum sancte crucis: singulare lumen clarum: pelle embraz tene brarum: via es que nos perducis: ad solamen animarum: gaudij per-

fecte lucis. ℟. Dominus regnauit. 34
℣. Adorabimus te christe & benedicimus tibi. ℟. Qz per crucem tuam redemisti mundum. Lcō. v. 1

Et iuxta se crucem domini collocans: appellari se abolebum dum iubet. Nam in throno ipse residens tanq; pater: lignum crucis sibi a dextro posuit 1
loco filij: & gallum a sinistro loco spūs sancti: se vero iussit patrē nominari. ℟. Tepli dñi ppleto opere: offert donaria salomon sapiēs: crucē aplis matrē discipulo. Pacem boibus dat christus singulis: post q; magnifice adeptus est brauium. ℣. Offert magnalia princeps magnificus: & priuilegia dona hominibus: tendit ad propria expletis omnibus. Pa. Lcō. vj.

Hunc eraclius imperator exercitū copiosum collegit: & ptra filium cosdroe iuxta danubiū fluuium dimicaturus aduenit. Tandem vtriq; principibus placuit: vt ipsi super pontem soli confligerent: & qui victor existeret: ipse sine damno vtriusq; exercitus imperiū vsurparet. ℟. Conferē sanitas dñi sanctificē: cū dei famul⁹ in ligno sublimi serpentē exaltat. Et deuicta morte salus acgrit: cū christo in cruce altius sublimat. ℣. Arbor dignissima dñi plebi pandit: surgit mortuus: renouantur q; antiq; miracula. Et. ℣. vij.

Decretūq; etiā exijt: vt qui

crūcq principē suū iuuare ꝓsumeret: cruribus ab eo excisis ꝛ brachijs: mox in flumie mergeretur. Sed craclius totum se xpo obtulit: ꝛ sancte cruci: omni se devotione qua potuit commendauit. ℟. Dum sacra crux eraltatur: christi fides roboratur. Adsunt prodigia: i virga moysi prefigurata. ℣. Ad crucis contactum: resurgunt mortui: ꝛ dei magnalia referātur. Adsunt. L. certo certa.

Obobus itaq; in cōflictu durantibus: craclio victoriā dño tulit: ꝛ cunctū exercitū suo imperio subiugauit. Adeo q; vniuersus ppls cosdroe: fidei christiane se subdidit: ꝛ sacrum baptisma suscepit. ℟. Te sctm dñm colimus in excelsio: q crucis patibulū subire voluisti: pro salute hūani generis salua nos oēs. Qui te glificamus xpe nr. ℣. Salua nos dñe: quē in excelsis colim⁹: ꝛ p vnitez fē crucis: ꝛ inimicis nfris libera nos. Qui. Glia. Qui. Ad cant. ēst. Dulce lignū: dulces clauos: dulce pond⁹ sustinuit: q̄ meruit portare pretium huius seculi. Cant. Dñe audi. ℣. Pro iniquitate egressus eo. ℣. Salua nos cbe salutor: p vnitē crucis. ℟. Qui salua fti petrū in mari: miserere nobis. 12 c Illo tpe: Dixit ie. ℣. ioā. Iudicium est mundi: nūc pnceps huj⁹ mundi ejicietur foras. Et rel.

Homelia. xxxvm. ebi. L. 19.

Quid ergo expectandū est in fine seculi? Sed in fine seculi qō expectat iudiciū: erit iudicandor vivor atq; mortuor: iudiciū erit premior penarūq; eternarū. ℟. Dulce lignum: dulces clauos: dulce pondus sustinuit. Que digna fuit portare pretium huius seculi. ℣. Hoc signū crucis erit in celo: cum dominus ad iudicandum venerit. Que. L. Vale ergo nunc iudicium est? Jam in superioribus lectionibus: quantum potui commonui charitatem vestram: dici etiam iudicium non damnationis: sed discretionis. Unde scriptuz est. Judica me deus ꝛ discerne causam meam: de gente non sancta. ℟. Hoc signum crucis erit in celo: cum dominus ad iudicandum venerit. Tunc manifesta erunt abscondita cordis nostri. ℣. Luz sederit filius hominis in sede maiestatis sue: ꝛ ceperit iudicare seculum per ignez. Tunc. L. certo. ēst.

Multa autem sunt iudicia dei. Unde dicitur in psalmo. Judicia tua sicut abyssus multa. Dicit etiam apostolus: O altitudo divitiarum sapientie ꝛ scientie dei: q̄ incomprehensibilia sunt iudicia eius? ℟. O crux benedicta: Que sola fuisti digna portare regem celorum ꝛ dominum. ℣. O crux gloriosa

-t admirabilis: o crux benedicta

Que. Lectio duodecima.

Ex quibus iudiciū etiā hoc est quod hic ait dominus. Nunc iudicium est mundi: seruato illo in fine iudicio: vbi nouissime viui t mortui iudicandi sunt. ℣. O crux gloriosa: o crux adorāda: o lignum pretiosum: t admirabile signum. ℟. Per quod t diabol⁹ est victus: t mundus: christi sanguine est redemptus. ℣. O crux admirabilis: euacuatio vulneris: restitutio sanitatis. ℟. Per qō. Gloria. ℟. Per quod. Sēm ioannē.

In illo tempe: Dixit iesus turbis iudeorū. Nunc iudicium est mūdi: nunc princeps huius mundi ēicietur foras. Et ego si exaltatus fuero a terra: omnia traham ad meipsum. Hoc autez dicebat: significans qua morte esset moriturus. Respondit ei turba. Nos audiuimus ex lege: qz christus manet in eternum. Et quomodo tu dicis oportet exaltari filium hominis? Quis est iste filius hominis? Dixit ergo eis iesus. Adhuc modicuz lumen in vobis est. Ambulate dum lucem habetis: vt nō tenebre vos comprehendant. Et qui ambulat in tenebris nescit quo vadat. Dum lucem habetis: credite in lucem: vt filij lucis sitis. Sequitur etiam in laudibus tertia t vespere dicenda.

Deus qui nos hodierna die: exaltationis sancte crucis annua solēnitate letificas: presta vt cuius mysterium in terra cognouimus: eius redemptionis premia in celo mereamur. Qui vi. In lau. añ. O magnum pietatis opus: mors mortua tunc est: Cuz crucis in ligno mortua vita fuit. ℣. Dominus regnauit. Caplm. ℟. Mihi autem. ℣. Hoc signum crucis erit in celo. ℟. Cuz dominus ad iudicādum venerit. Erit. Gloria. ℣. Impleta sunt. ℟. Per signum crucis. Ad bñ. añ. Super oia ligna cedrorum tu sola excelsior: in qua vita mundi pendit: in qua christus triumphauit: t mors mortem superauit: alleluia. Oro. Deus qui nos hodie. Deinde pro beata maria añ. Natiuitatem hodiernam. ℣. Elegit eam. Oro. Supplicatiões. Ad j. añ. Salua nos christe saluator: per virtutem crucis: qui saluasti petrum in mari: miserere nobis. Ad iij. añ. Crucē tuā adoramus dñe: t sanctam exaltationem tuaz laudamus: t glorificamus: ecce enim propter crucē venit gaudiū in vniuerso mundo. Cap. Mihi autem.

32 c

33 358

356

356

gustem. ℣. Hoc signum. Oratio. Deus qui nos. Ad vj. aũ. Ecce crucem domini: fugite partes aduerse: vicit leo de tribu iuda: radix dauid: alleluia. Lap. Philip. 2 a Christus factus est pro nobis obediens vsque ad mortem: mortem autem crucis: propter quod et deus exaltauit illum: et donauit illi nomen quod est super omne nomen: vt in nomine ihesu omne genu flectatur: celestium terrestrium et infernorum. ℟. Adoramus te christe et benedicimus. Oratio. Deste familie tue clementissime deus: vt in aduersis et prosperis: pces eius exaudias: et nefas aduersariorum per auxilium sancte crucis: digneris conterere: vt perennis gaudij salutem: possit te protegente mereri. p dn̄o. Ad ix. aũ. Tuã crucẽ adoramus dñe: et tuam gloriosã recolimus exaltationem miserere nobis: qui passus es p nobis. Lap. Gal. 3 b Christus nos redemit de maledicto legis: factus p nobis maledictus: quia scriptum est: maledictus omnis qui pendet in ligno: vt in gẽtibus benedictio abrahe fieret in christo ihesu. ℟. Salua nos christe saluator: p virtutẽ crucis. ℟. Qui saluasti petrum in mari: miserere nobis. Oratio. Deus omnipotẽs: vt nos ab hostium furore defendas: quos per lignum sancte crucis filij tui: etiam contra spũales negotias armare nõ cessas, per eundem. Ad vesp. aũ. ps et capitella dicuntur vt in j. vesp. ℣. Hoc signum crucis. Hym. Vexilla. 65 ℟. Per signum crucis. Ad mãg. aũa. O crux splendidior cunctis astris mũdi: celebris hominibus: multum amabilis: sanctos vniuersis: que sola fuisti digna: portare talentũ mundi: dulce lignum: dulces clauos: dulcia ferens pondera: salua presentem caterua[m]: in tuis hodie laudibus cõgregatam: alla alla alla alleluia. Oro. Deus q nos. Deinde pro octa. sancte marie aii. Natiuitas tua. 356 Quere in vigilia eius. ℟. Elegit eã. Oro. Supplicationes. Pro 356 sancto nicomede marty. Oratio. Deste domine populo tuo: vt beati nicomedis martyris tui merita preclara suscipiẽs: ad impetrandam misericordiam tuã: semper eius patrocinijs adiuuetur. Per. ¶ In octaua. sancte marie in nocte et die omnia fiant sicut in festo eius. Ad vesperum post aũ. et ps. de octa. sequitur de sancto marty. cornelio et cypriano. Lap. Sancti per fidẽ. ℟. 400 Sancti tui domine. ℟. Mirabilis. Ad mãg. aũ. Gloriam martyrum: recolamus: et coronas victorie: quas acceperunt sancti a domino: et meruerũt scandere regna etherea: alleluia. Oratio.

Beatorum martyrum pariterq; pontificum cornelij & cypriani: nos q̃ dñe festa tuecamur: & eoꝝ cõmendet devotio veneranda. Per. ℂ In festo lucie & geminiani martyribus cõme. Dio.

Presta dñe precibus nr̃is cũ exultatione puentus: vt sanctoꝝ tuoꝝ lucie & geminiani atq; cupdemie: quorum diem passionis annua devotione recolimus: etiam fidei cõstantiam subsequamur. Per. ℂ Passio sancti cornelij pape. Lectio. j.

In Emporibus decij celaris maxima persecutio orta est christianoꝝ: & precepit decius vt clerici vbicunq; inuẽti fuissent: sine audientia punirentur. Lcõ. ij.

Eodem autẽ tpe tenuit decius beatissimũ papã cornelũ cũ vniuerso clero eius: tã psbyteris q̃ diaconibus: quẽ pcepit centumcellis exilio deportari. Lcõ. iij.

Qui dum esset in exilio: multi christianoꝝ veniebant ad eum: & psortabant eũ. Alij autẽ de carcere mittentes ad eũ: scripta consortationis dictabant. Lcõ. iiij.

Eodem vero tẽpore beatus cyprianus episcopus scripsit beato cornelio: cum esset in custodia: & celerino lectori: quãta in confessione domini verbera sustinuisset, ℂ Passio sancti cypriani episcopi & martyris. Lcõ. v.

Valo et basso consulibus tertio calendas septembris cũ thapsine in secretario: paternus proconsul cypriano episcopo dixit. Sacratissimi imperatores valerius & galienus literas ad me dare dignati sunt: quibus precepserunt eos qui non romanã religionez colunt: ad deos romanos cerimonijs recognoscere. Lcõ. vi.

Exquisiui de nomine tuo: quid mihi respondes? Cyprianus episcopus dixit: christianus sum & episcopus: & nullos alios deos noui nisi vnum & verum deum: qui condidit celum & terram mare & omnia que in eis sunt. Lcõ. vij.

Hunc deo nos christiani deseruimus. Hunc cũ deprecamur: diebus ac noctibus pro nobis & pro omnibus: & pro incolumitate ipsorum imperatorum. Lcõ. viij.

Paternus proconsul dixit. Et in hac voluntate perseueras? Cyprianus episcopus respondit. Bona voluntas que deum nouit: mutari non potest. Homelia & euangelium. Attendite q fermento, 407

quere in communi vnius martyris: hec autem & alia omnia tam in die q̃ in nocte quere in communi plurimorum martyrum. ℂ In uincto martiro apostolo. In vigilia ad vesperum alia. Jurauit, cẽ omnia alia q̃ hic dicuntur tam in die quam in nocte. Nuere in cõi vnius apli & euangeliste. Oratio in vigilia sanctoꝝ

Aq̄ sum⁹ ofa deus: vt beati mar, tyri apostoli tui t euāgeliste: quaz precuenim⁹ veneranda solennitas: t deuotionem nobis augeat et salutem. Per. Sermo sancti Ambro. ii episcopi. Lectio pma.

Mystica vocatio publicani: quem sequi iubet dominus iustos: non corporis gressu: sed mentis affectu. Itaque ille priuo quara de mercedibus: dura de laboribus periculisq; nauarum emolumenta conuertens: verbo vocatus: propria dereliquit: qui rapiebat aliena. Lectio secūda.

Ac vile illud sedule destituens: toto post dominum vestigio mentis incedit. Conuiuij quoq; magnum exhibet apparatum. Luc. iij.

Qui enim domicilio christus recipit interno: maximis delectationibus exuperantium pascitur voluptatum. Itaq; dominus libenter ingreditur: t in eius qui crediderit recumbit affectu. Luc. iiij.

Sed rursus accenditur inuidia perfidoruz: t future pene species prefiguratur. Epulantibus enim fidelibus: t in illo celoruz regno bentibus regnō: perfidia ieiuna torquebit. ℟. Qui vicerit. Luc. v.

Simul ostenditur quantum interfuit iter emulos legis t gre: qui illi q legē sequunt: ieiune mētis famē patiant eternam. Lectio vj.

Qui vero verbū in interioribus anime receperūt alimētio celestibus: t fontis vbertate recreati esurire t sitire nō possunt. Luc. vj.

Et ideo quia animo ieiunabāt murmurabant dicentes. Quare cum publicanis t peccatoribus manducat t bibit? Serpentina vox est. Lectio octaua.

Denique hanc primam vocem serpens emisit: dicēs cur. Quid vtiq; deus dixit: nolite manducare ex omni ligno? Ergo pīa sui veneno offendūt: q dicūt. Quid vtiq; cum publicanis t peccatoribus manducat t bibit? ℟. Libauit illuz dño. Scōm matthēū. 9

In illo tempore: Cum transiret iesus: vidit hominem sedentem in theloneo: matthēum nomine: t ait illi. Sequere me. Et surgens secutus est eum. Et reliqua. Homelia sancti hieronymi presbyteri. Lectio. vij.

Eteri euangeliste propter verecundiā: honorē matthēi nō luerunt eum nomine appellare vulgato: sed dixerunt leui. Luc. v.

Duplici quippe vocabulo fuit. Ipse aūt matthēus: secūdū illud qō q salomone scripsit: iustus ac

cusator sui est in principio sermonis: et in alio loco: Dic tu peccata tua: vt iustificeris: matthæum se et publicanum nominat. Lcō. xi. Vt ostendat legentibus nullus debere salutem desperare: si ad melioza conuertus sit: cum ipse de publicano in apostolum sit repente mutatus. Lcō undecima. Arguit in hoc loco porphyrius et iulianus augustus: vel imperitiam historici mentientis: vel stultitiam eorum qui statim secuti sunt saluatorem: quasi irrationabiliter quemlibet vocantem hominem sint secuti: cum tante virtutes tantaq; signa præcesserint: q̄ apostolos anteq̄ crederēt: vidisse non dubium est. ℟. In medio ecclesie. Secundum matthæum.

IN illo tempore: Cum trāsiret iesus vidit hoiem sedēt in theloneo: matthæum nomine: et ait illi. Sequere me. Et surgens secutus est eum. Et factum est discumbente eo in domo: ecce multi publicani et peccatores venientes discumbebant cum iesu et discipulis eius. Et videntes pharisei: dicebant discipulis eius. Quare cum publicanis et peccatoribus manducat magister vester? At iesus audiens ait. Non est opus valentibus medicus: sed male habentibus. Euntes autem discite: quid est misericordiam volo et non sacrificium? Non enim ve ni vocare iustos: sed peccatores. Statio repetenda ecclesia in laudibus tertia et missa.

DEati matthei apostoli et euāgeliste: cuius domine precibus adiuuemur: vt q̄ possibilitas nostra non obtinet: eius nobis intercessione conferat. Per dō. ¶ In sanctī mauritij sociorūq; eius. Oratio.

OMnipotens sempiterne deus: qui per gloriosi bellatoris certamina: ad immortales triumphos beatos martyres tuos: mauritium: exuperium: candidum: victorem innocentem: atque vitalē: cum sociis suis extulisti: da cordibus nostris: dignam pro eorum commemoratione letitiam: vt quorum memoriam pio amore complectimur: eorum precibus adiuuemur. Per. Pass̄o sanctorum mauritij sociorumq; eius. Lcō. j.

MAuritius dux sacratissimæ legionis thebeorum cū sociis suis: eiusdem legionis sanctis militibus sex millibus sexcentis et sexaginta sex passi sunt sub maximiano imperatore in gallijs ciuitate sedunēsi in loco: qui dicitur auganum. Lcō secūda. Hi thebei dicti sunt a ciuitate eorum: que thebea nuncupatur: que est in partibus orientis vltra fines arabie. Lectio tertia. Diocletianus enim et maximianus imperatores fidem christi cupientes penitus extirpare: episto

las ad diuersas mundi partes di
rexerunt: vt christiani aut sacri-
ficare cogerentur: aut diuersis pe
nis perimerentur. Lectio iii.
P Inreseq; ciuitates in quibus tyr
christiani dominabant nuncios
vacuos remiserunt. Imperato-
res ergo ira commoti per oēs p-
uincias mandauerunt: vt omnes
bellicis armis apti romam veni-
rent: vt omnes rebelles romano
imperio subiugarent. Lectio. iv.
T itere autem ad populum the-
beorum delate sunt: qui electam
legionem sex millium sexcentorū
sexaginta ser ad imperatorem mi-
serunt: vt eos in bellis iustis iuua
rent: non autem contra christia-
nos pugnarent. Lectio sexta.
H uic sacre legioni dux erat in-
clytus beatus mauritius. Dio-
cletianus autem maximianū con
tra gallias cum infinito exerci-
tu misit: cuiq; legionem thebeo-
rum sociauit. Lectio septima.
H ia scō marcellino papa er-
hortati sunt: vt ante gladios inte-
rirent q̄ fidem quam acceperāt
violarent. Lectio octaua.
Cū ergo vniuersus exercitus al
pes trāsmeasset: et orthodox aduc
nissent: iubet impator oēs: q; secus
venerāt idolis imolare et contra
christianos vnanimiter pugnare.
Morsi. et cruent. Videte nequo.
Et alia omnia [illegible] oēs q; in no
ere q̄re in cōi plarimos martyr-

C In scō lino papa et mar. Oco.

Popu
lū tuū
oñe: dextera
potētie tue
clemēter re-
fende: et in-
tercedente
scō lino mar
tyr tuo atq;
pontifice: so
lē maiestatis
tue: irrenerberato mentis radio,
glorioſ̄ter inueri concede. Per.
Dominus sancti lini pape. Lectio. i.
I Inuo papa et martyr na
tione italicus de regiōe tu
scie: patre herculano: beato pe-
tro apostolo in pontificatu ro-
mano successit. Lectio secunda.
Sedit q; annos vndecim mēses
tres dies tredecim. Hic per precepto
beati petri apli ꝓstituit: vt mulieres
in ecclia velato capite introirēt.
Dicunt quidā: q; linus et Cle.iii.
cletus petri successores: nō sede-
rāt vt pontifices: sed vt petri co-
adiutores: quibus beatus petrus
in vita sua credidit ecclesiastica-
rum rerum dispositionem. Cle.iiii.
Ipse vero tantum predicationi
et oratiōi vacabat: propter quod
tanta auctoritate dotari merue-
runt: vt in catalogo pontificum
ponerentur. Lectio quinta.
Clementem vero ipse beatus pe
trus sibi successores constituit: hi

cet aūt hec veritate nitant: tamē aliter alij sentire videntur. Lec. vj.
Nam vt ait hieronymus: beatus clemens: timens ne apostolica ordinatio transiret in vitium: vt quidam munus hereditarium putates: minus de dei cogitarent electione: linum ⁊ cletum ante se coegit pontificari. Lectio. vij.
Sic fuit clemens primus fuit per petri electionem: tertius vero per gradum. Hic beatus episcopus cum multa miracula faceret: filiam etiam saturnini consilio a demonio liberauit: ⁊ ad christum conuertit. Lectio octaua.
Saturninus vero consul credens hoc magicis artibus fieri: ipsum diuersis penis afflictum decollauit. Jmperāte nerone nono calendas octobris. Homel.
407 ⁊ euangelium. Attendite a fermento, ⁊ alia omnia tam in die quam in nocte: quere in communi vnius martyris. ¶ Jn sanctis
Cosma ⁊ damiano. Oratio.
Presta q̄s omnipotēs deus: vt qui sanctorum tuorum cosme ⁊ damiani natalitia colim⁹: a cunctis malis imminētibus: eorū intercessionibus liberemur. Per.
¶ Passio sanctorum cosme et damiani. Lectio prima.
Temporibus diocletiani ⁊ maximiani: fuit quedā mulier in ciuitate egea: venerabilis ac timens deū: nomine theodote. Lec.
Hec omnibus diebus vite sue seruiens domino: ⁊ pīs operibus insistens: ac faciens mandata dei: sanctos geminos cosmam ⁊ damianum enixa est. Lectio tertia.
Que cum eos nutrisset: ⁊ literis instruxisset: medicinam artem a sancto spiritu docti sunt. Lec.
Curare scientes fm euangelium oēm egritudinem: ⁊ omnes infirmitates: non solū in hominibus: sed etiam in iumentis. Lec. v.
Vt impleretur sermo prophetice: homines ⁊ iumenta saluabis dñe. Passiones enim que ab eis curabantur: hec sunt. Lectio. vj.
Cecis visum in nocte iesu christi restituebant. Claudis gressus: surdis auditum: mancis restaurationem. Lectio septima.
Spūs immūdos ex obsessis corporibus repellebāt. Et oēm amaritudinē a corpore humano detrahebant per gratiam celestē. Lec. viij.
Hec faciētes: a nullo aliquid ꝯ a diuite q̄ a paupere accipiebant: mandatum saluatoris custodientes. Gratis accepistis: gratis date. Vers. ⁊ cuang. Cū audi- 407
eritis, ⁊ alia omnia tam in die q̄ in nocte quere in cōi plurimorum martyrum. ¶ Jn dedicatione sancti michaelis ad vesp. ad.
Stetit angelus iuxta aram templi: habens thuribulum aureum in manu sua. ꝯ. Dixit. Ad mis. 40
Ascendit fumus aromatum in

consp̃ectu dñi:et manu ange-
40 li. ℣. Beatus. Alle. Gloriosus
apparuisti in conspectu domini:
propterea vestes induit te dñs.
41 ℣. Laudate. Alla. In conspe-
ctu angelorum psallam tibi deus
48 meus. ℣. Confitebor. Caplm.

Apoc. 12 b ACtum est prelium magnum in
celo:michael et angeli eius
preliabantur cũ draconе:et draco
pugnabat:et angeli eius:et nõ va-
luerunt:neque locus inuentus est
infra eorum amplius in celo. ℟. In
70 conspectu angelorũ. ℣. Tibi
christe. ℟. In conspectu. Ubi ve
ro est vocabulũ sancti michaelis
dr. ℣. Orap nobis. Ad mgt alle.
Dũ sacrum mysterium cerneret
ioannes:archãgelus michael tu-
ba cecinit: ignosce dñe deus no-
ster:qui aperis librum:et solvis si-
gnacula eius:alleluia. Oratio.

DEus qui miro ordine:an-
gelorum ministeria hom
numq; dispẽsas:cõcede ppitius:
vt a quibus tibi ministrantibus in
celo semp assistit: ab ijs in terra
vita nostra muniat. Per. Alia
Oratio vbi est vocabulum.

DEus cuius claritatis fulg.
gore:beatus michael archange-
lus precellit agminibus angelo-
rum: presta qs:vt cuius merita
recolimus in terris:eius pcibus
adiuuemur in celis. Per. Jnui.
Regẽ archangelorũ dñm Veni-
33 te adoremus. ℣. Venite. Hym.
Christe sanctor. Ju. j. nocturn. 69
Stetit angelus iuxta aram templi
habens thuribulũ aureũ in ma-
nu sua. ℣. Dñe dñe. Alle. 3
dit fumus aromatus in cõspectu
dñi de manu angeli. ℣. In dño 4
confi. Alle. Michael archange
le veni in adiutorium populo dei.
℣. Domine quis ha. Alle. Mi 4
chael prepositе paradisi:qui bo-
norificãt angelos ciues. ℣. Le 6
li enar. Alle. Gloriosus apparui
sti in cõspectu dñi:propterea ve-
stem induit te dñs. ℣. Domi. 6
ne in virtu. Alla. Magna do
gnalia de michaele archangelo:
qui fortis in bello fecit victoriã.
℣. Domini est terra. ℟. Stetit 8
angelus iuxta aram templi. ℣.
Habens thuribulum aureum in
manu sua. Ex moralibus sancti
Gregorij. Lectio prima.

AGelorũ quor et hominum
naturã:ad cognoscendum se:dñs
condidit:quã dum consistere ad
eternitatem voluit:eam preculdu
bio ad suam similitudinem crea-
uit. ℟. Factum est silentium in
celo:dũ cõmitteret bellum draco
cũ michaele archangelo:et audi
ta est vox millia milliũ dicẽtium,
Salus honor et virtus omnipotẽ
ti deo:alla. ℣. Millia milliũ mi
nistrabãt ei:et decies centena mil
lia assistebant ei. Salus. Lcõ.ij.

OEcem vero dragmas ha-
buit mulier:quia nouem

sunt ordines angelorum. Sed vt
cōpleret electoꝝ numerus: homo
decimus est creatus. Qui a con-
ditore suo nec post culpā perijt:
qz hunc eterna sapiētia: p carnē
miraculis coruscans: ex lumine
teste reparauit. ℣. Stetit angē-
lus iuxta ārā tēplī: habēs thuribu
lum aureum in manu sua: z data
sunt ei incēsa multa. Et ascendit
fumus aromatū de manu angeli:
in ospectu dñi. ℟. Et accepit an-
gelus thuribulū: z implevit illud
de igne altaris. Et aspē. ℣. cō. iii.

NOuem vero angelorū ordi
nes diximus: quia videli-
cet esse (restāte sacro eloquio) scī
mus: angelos: archāgelos: virtu-
tes: potestates: principatus: domi
nationes: thronos: cherubin: atqz
seraphin. ℣. In cōspectu ange-
lorum psallam tibi: Et adorabo
ad templum sanctū tuum: z con-
fitebor nomini tuo dñe. ℟. Deus
meus es tu: z cōfitebor tibi: deus
me'us es tu: z exaltabo te. Et. ℣. iii.

ESse nāqz angelos z archā
gelos: pene omnes sacri
eloquij pagine testantur. Cheru
bin vero atque seraphin: sepe vt
notum est libri prophetarum lo-
quuntur. Quatuor quoqz ordi-
num nomina paulus apostolus
ad ephesios enumerat dicēs. Su
pra omnem principatū: z potesta
tem: z virtutē z dominationē. ℣.
In cōspectu gentium nolite me-
tuere: vos enim in cordibus ve-
stris adorate: z timete dñm. An-
gelus enim eius vobiscum est. ℟.
Nolite timere opprobria homi-
num: z blasphemias eoruz ne me-
tuatis. Angelus. Glia. In
℣. noc. ali. Hic est prepositus pa
radisi archangelus michael: qui
non dimittit animas: donec assi-
gnet eas ante tribunal christi. ℟.
Deus nostrum. Alli. Concussuz 16
est mare: z contremuit terra: vbi
archangelus michael descende-
bat de celo. ℣. Dñe refu. Alla. 32
Laudemus dominum quem lau
dāt angeli: cherubin z seraphin:
sanctus sanctus sanctus procla-
mant. ℟. Dñs regna. exul. Alli. 34
Data sunt ei incensa multa: vt a-
doleret ea ante altare aureum: qđ
est ante oculos domini. ℣. Can 34
tate. ℣. Alla. Michael gabriel
cherubin z seraphin: qui non ces
sant clamare quotidie dicentes:
dignus es domine accipere glo-
riam. ℟. Dominus regna. iraſ. 34
Alli. Sancte michael archange
le: defende nos in prelio: vt non
pereamus in tremendo iudicio.
℣. Benedic. ℣. Ascendit fu- 35
mus aromatum in conspectu do-
mini. ℣. De manu angeli. ℣. 58

QVi rursus ad colossen-
ses scribēs ait. Sive thro
nos: sive dominationes: sive prin
cipatus: sive potestates. Domina
tiones vero: virtutes: principatus:

ne potestate: iam ad ephesios loquens descripserat. ℟. Hic est michael archāgelus: princeps militie angelorū. Cuius bono: precibus fiat beneficia populorum: & oratio perducit ad regna celorum. ℣. Stetit angelus iuxta aram templi habens thuribulum aureum in manu sua. Cuius. Lectio. vj.

Sed ea quoque colossensibus dicuntur: p̄ misit thronos: de quibus necdum quicq̄ fuerat ephesijs locutus. ℟. Venit michael archangelus cū multitudine angelorum: cui tradidit deus animas sanctorum. Ut perducat eas in paradisum exultationis. ℣. Emitte dñe spiritum tuum de celis: spiritum sapientie: & intellectus. Ut. Lcō septima.

Cum ergo illis quatuor: ī ad ephesios dixit: id est p̄n cipatibus: potestatibus: virtutibus: atque dominationibus: coniunguntur throni: quinque sunt ordines: qui specialiter exprimūtur. ℟. Nunc facta est salus et virtus & regnum dō nostro: & potestas christi eius. Quia proiectus est accusator fratrū nostrorum: qui accusabat illos ante conspectum dei nostri die ac nocte. ℣. Propterea letamini celi: & qui habitatis in eis. Quia. Lcō viij.

Cuibus dū angeli: & archāgeli: cherubin atque seraphin: additi sunt: procul dubio nouem esse angelorū ordines inueniuntur. ℟. In tempore illo consurget michael: qui stat pro filijs vestris. Et veniet tempus: quale non fuit ex eo: ex quo gentes esse ceperunt: vsq; ad tēpus illud. ℣. In tempore illo salua bitur populus tuus omnis q̄ inuentus fuerit scriptus in libro vite. Et. Gloria. In. Ad cāti. aff. Archangele christi: per gratiam quam meruisti: deprecamur per vnigenitum dominum nostrum: vt eripias nos a laqueo mortis. Cāti. Domine misserere. ℣ Gloriosus apparuisti in cōspectu domini. ℟. Propterea & cōe indult̄ te domin⁹. Scōm matthēū. 18

In illo tempore: Accesserūt discipuli ad iesum dicentes. Quis putas maior est in regno celorum? Et reliqua. Homelia sancti maximi episcopi. Lcō. ix.

Si diligenter audistis euangelicam lectionem: intelligere potestis: quæ ministris ac sacerdotibus dei reuerentia debeatur: vel qua ipsos clericos inuicem humilitate se oporteat p̄uenire. ℟. Archāgeli michaelis intercessione suffulti. Te domine deprecamur: vt quod ore p̄sequimur: cōtingamus & mente. ℣. Perpetuum nobis domine: tue miserationis presta subsidium: quibus & angelica protectus fuit fragilia non deesse. Te. Lcō.

Ad ille ensin dns pcontantibus discipulis: qs eor in regno celor maior esset futurus: statuto corā omnib⁹ puerulo. Quicūq; humiliauerit se: sicut puer iste: hic maior erit in regno celorum. ℟. Michael archangelus: venit in adiutoriu populo dei. Stetit in auriliu pro animabus iustis. ℣. Stetit angelus iuxta aram tēpli: habens thuribulum aureum in manu sua. Stetit. Lcō. xj.

Q Ide intelligimus: q humilitate pmeruit ad regnū: simplicitate penetrat ad celū. Quicūq; ergo cupit diuinitatis tenere fastigia: humilitatis ima secteť. ℟. Sctē michael angelorū pncepe: obsecra p nobis dnm fine intermissiōe. Ut dignos nobis vita perennis gaudij. ℣. Intercede p nobis summe archāgelor pncepe: r cū omnibus angelorū choris: defende nos in prelio. Ut. Lxij.

Q Uicunq; vult frēm preuenire regnādo: pius illū p, uenīat obsequēdo: sicut ait apls. Honore inuicem preuenientes. Vincat eum officijs: vt possit vincere sanctitate. ℟. Fidelis sermo: r omni acceptione dignus: michael archangelus: q pugnauit cum diabolo. Gratias dei ille victor in celis extitit: r ille hostis antiquus patuit ruine magne. ℣ Gaudent angeli: exultant archangeli: letāt sancti: r gratulant martyres. Ofa. Hodie. Fidelis. Sectidi matthei. 18 q 36.

In illo tempore: Accesserūt discipuli ad ihesum dicentes: Quis putas maior est in regno celor? Et adueans ihesus puerulum: statuit eum in medio eorum: r dixit. Amē dico vobis: nisi conuersi fueritis: r efficiamini sicut parvuli: non intrabitis in regnū celorum. Quicunq; ergo humiliauerit se sicut puerulus iste: hic maior est in regno celorum. Et q susceperit vnu puerulum talē in nomine meo: me suscipit. Qui, autē scandalizauerit vnum de pusillis istis qui in me credūt: expedit ei vt suspendatur mola asinaria in collo eius: r demergatur in pfundum maris. Ve mundo a scandalis. Necesse est enim: vt veniant scandala. Verūtamen ve homini illi: per quem scandalu venit. Si autē manus tua vel pes tuus scandalizat te: abscide eum: r proijce abs te. Bonum tibi est ad vitam ingredi debilem vel claudum: q̄ duas manus vel duos pedes habēte mitti in ignē eternum. Et si oculus tuus scandalizat te: erue eum: r proijce abs te. Bonum tibi est cum vno oculo ad vitam ingredi: q̄ duos oculos habentem mitti in gehennam ignis. Videte ne contemnatis vnum ex his pusillis. Dico enim vobis: quia angeli eorum semper

vident facie patris mei: qui in celis est. Oro. Deus qui. vel Deus cuius. In lau. añ. Dum preciatur michael archangelus cū diacone: audita est vox dicentium sa
33 lus deo nostro: alleluia. ℣. Do-
464 minus regnauit. Cap. Factum est prelium. ℣. Stetit angelus iuxta aram templi. ℣. Habens thuribulum aureum in manu sua.
70 Hym. Scimus in ce. ℣. In conspectu. vel Ora pro nobis. Ad mag añ. Factum est silentium in celo: cum draco committeret bellum: et michael pugnauit cum eo: et fecit victoriam: alleluia. Oratio vt supra. Ad. i. añ. Dum committeret bellum draco cum michaele archangelo: audita est vox millia millium dicentium: salus deo nostro. Ad. iij. añ. Archangele michael: constitui te principem super omnes animas suscipiendas.
464 Cap in. Factum est. ℣. Stetit. Oratio. Deus. Ad fertam añ. Angeli domini dominum benedicite in eternum. Capitulum.
apoc. 1 a Significauit deus que oportet fieri cito: loquens per angelum suum seruo suo ioanni: qui testimonium perhibuit verbo dei: et testimonium iesu christi: quecunque vidit. ℣. Ascendit fumus aromatum. Oro.

A nobis quesumus omnipotens deus: beati archangeli tui michaelis eatenus honore profi cere: vt cuius in terra gloriā predicamus: eius precibus adiuuemur in celis. Per. d. Ad. ix. añ. Angeli archangeli: throni et dominationes: principatus et potestates: virtutes celorum: laudate dominum de celis: alleluia. Cap.

apoc. 8 a Venit angelus: et stetit ante altare: habens thuribulum aureum: et data sunt ei incensa multa: atque sunt orationes sanctorum: vt adoleret ea super altare aureum: quod est ante oculos domini. ℣. Gloriosus. Oro.

Deus qui beato archangelo tuo michaeli: tantam gloriam contulisti: vt serpentem antiquus hostem humani generis: perpetua victoria de celo in terram proiceret: exaudi propitius orationem nostram: et concede: eius intercessionibus nostra relaxari peccata. Per d. Ad vespe. añ. et ℣. vt s. Cap. Factum est. ℣. Sancte michael archangele. Defende nos 464
in prelio. ℣. Ut non pereamus in tremendo iudicio. Def. Hym. Tibi christe. ℣. In conspectu. vel Ora pro nobis. Ad mag añ. 70
Princeps gloriosissime michael archangele: esto memor nostri hic et vbicq; semp precare pro nobis filium dei: alleluia. Sequnan. dñ. in inētōe. añ. Angeli michaelis intercessione suffulti: te domine deprecamur: vt quod ore prosequmur: cōtingamus et mente. Oro.

De qui. vel Deus cuius. ℭ Sequitur de sancto hieronymo añia. Clarus doctor: lux fidelium: florens rector: candoris liliuz: orbis doctor: fortitur brauium: hieronymus. ℣. Os iusti. Oratio. Omnipotens sempiterne deus: qui ecclesie tue: beatum hieronymum confessorē tuū: scripture sancte uerū interpretē: et tractatorē catholicum tribuisti: cōcede propitius: ut eius semp erudita doctrinis stabili fide: in ueneratione tui nominis et agnitione proficiat. Per. Inuit. Omnis sapientie ducem adoremus. Doctorum ecclesie specimen laudemus. ℣. Uenite. Hym. Jesu corona celsiorum. Ja. i. noc. añia. Uoxⁿ uirtutum floridus: uirginitatis lilium: liber cunctorum splendidus: portas subuerit hostium. ℣. Beatus uir. Ad. Documentis artiū: apprime eruditus: adijt dei studium: uirtute redimitus. ℣. Nare fremue. Ter. Honestate celebatus scandit summum cardinez: omni bono consummatus: aptus ad celsitudinem. ℣. Cum inuoca. Ter. Obiurgator uitiorum: notat prauos clericos: exterminator errorum: pessundat hereticos. ℣. Uerba. Ter. Multis linguis peritus: sacram transfert paginam: patientia munitus: magnam suffert sarcinam. ℣. Domine dominus. Ter. Patrum uitas scriptitauit: sequens hos ut faculas: mores uirginum dictauit: atq; cleri regulas. ℣. In domino. ℣. Amauit eum. ℭ Item de sancti hieronymi. Lectio prima. 4

Peroso; nimirum illustres uiros non ambigo nosse: quo natus: quibus doctoribus eruditus sit literis: quoue quiescat sanctus hieronymus loco. Ueruntamen quibus non uacat: uel legere plurima non ualent: hec si uoluerint opus legere: compendiosa breuitate poterunt scire. ℣. Ecclesie officium: pie ordinauit rectius: dauidicum elogium: uertit de fonte uerius. Prophetticum eloquium: exposuit perfectius: catalogum illustrium: uirorum dat insignius. ℣. Philosophorum omnia: nouit ipse plenissime: theologorum studia: uicit perspicacissime. Pro. Lectio ij.

Batus igitur hieronymus: nobili genere ortus: patre uero eusebio nomine oppido stridonis: quod a gothis euersus: dalmatie quondam pannonieq; confinium fuit. ℣. Eluidius insanus cecidit et pellagianus: origenes tam profanus. Tāte lucis radio. ℣. Jouinianus mutuit: simulque uigilantius: omnis hereſis siluit: uerisq; aduersarius. Tante. ℣. Congrue scilicet eusebio generatus est patre. Eusebius nāq; attice: romane dicitur pius.

Hieronymus quoq; eolice: latine sacra lex dicitur. Jure igitur hieronymus idest sacra lex re pio gignitur patre: vt studioso eius labore: ex hebreorum scriptis: absq; omni scrupulositate: alma patefieret lex. ℟. Studiosus in platone; pariter t ciceronē: minus curans de sermone: tradito diuinitus: est attritus passione. Et punitus celitus. ℣. Qualis sit tunc requisitus: christianus falso dictus tullianus recēsitus; flagris multis est afflictus. Et punitus. Lectio. iij.

QVe humano generi: sua auctoritate rimata: pium ac sacrum patrem nunciaret venturū. Qui dum inter puericiam adolescentiamq; incederet medius: munere est instructus diuino: tactusq; amore celesti. ℟. Celesti doctus lumine: hieronymus crimina: diuini verbi semine: mundum replet vberius. Cuius suaui famine: meno omnis calet fortius. ℣. Feruenti desiderio: vir hic plen⁹ virtutibus: iugi vacabat studio: t lachrymosis precibus. Cuius. Gloria. Cuius. Jn. ij. nocti. alia. Hic correxit mundi statum: per doctrine formulas: atq; repressit reatum: per scripture normulas. ℟. Domine quis. Ad. ij. Instante vite tempore: cum vocaretur celitus: deficiente corpore: confortabatur spiritus. ℟. Domine in vir. Alia. Angelorum imitatus: vitam t officium: est ab eis comitatus: ad captandum premium. ℟. Domini est. Ad. ij. Tactu sacri corpozis: cecus est sanatus: in momēto temporis: hereticus crematus. ℟. Exaudi deus ora. cum depre. Ad. ij. Alexandrinis profuit: hieronymi vocatio: qua in deserto affuit: miranda liberatio. ℟. Te decet. Ad. ij. Innocentibus delatis: bethleem pergentibus: igni t furcis damnatis: assistit hieronymus. ℟. Bonum est. ℣. Justum deduxit. Lectio quinta.

HFinibus cunctis censu paterno relicto: vt perfectus euangelij imitator: quiuisset existere: ingressus nauim aura stante secunda: ad limina sublimium apostolorum petri t pauli: diuina dispensante clementia; romanam properans adijt vrbem. ℟. Horridas iste cautes: eremi late subijt heliam baptistam vates Sectando carnem domuit. ℣. Tecto sacro corpore: noctis iacens ipe: humo requieuit. Sectādo. Lect. vj.

IN qua videlicet: literis greCis t latinis apprime eruditus: christi vestem suscipiens: presbyter quoq; cardinalis: ibidem est ordinatus. Mox vt in expugnabilem sue ecclesie dominus murū contra hereticos erigeret: in literarum ei studijs plerisq; cateriza-ti fuere. ℟. Diem noctī coniunge

bat: non cessans a verberibus: Donec illi veniebat: qui de cele stibus. ℟. Post multis fusis lachrymis: chorus sibi angelicus: esse videbatur. Donec. Lectio. vij.

ONatus nanque artigraphus: romanis eum imbuens elementis: liberalibusque artium scientia sufficienter replens: magister extitit illi: sicut ipse in cronica sua meminit: dicens. Ut ecce tinus rhetor: et donat⁹ grammaticus ꝓceptor me⁹: rome insignes habenᵗ. ℟. Sumit mundus medullã spus literali arrecto cortice famẽ litim pellit diuinit⁹. Wãna datũ: aqua de silice. ℣. Hec hieronym⁹ prebet celit⁹: in supremo doctorũ vertice. Wanna. Lectio. viij.

GRegorium quoq; nazanzenum: vt isidez in tertio explanationum esaie libro refert dicascalum sibi fuisse testatur. Nam cum in predicto propheta ad eũ venissiet locũ: in quo de seraphin quiddam debuisset exponere: ita intulit dicens. ℟. Leonem spina saucium iubet remediari: mansuetumq; socium asellum comitari: quo rapto mandat opus propriũ illum sectari: leo camelum pretiũ cogit Abbati dari. ℣. Rapto, res petunt veniam: olei prebent copiam: et sic mandant seruari. Abba. Gloria. Abba. Ad cant. aũ Titum venotum perditum revocauit ad gratiam; monacho ipso aditum impetrauit ad veniã. Cant. Eos sancti. ℣. Justus ut. Oratio. et cet. Hemo accen. et alia as in die q̃ in nocte ꝓxime cãti doctoꝝ et confes. nam ponit. ℟. Cum dignus gloria in secum de cidit: tunc sapientia mirus se prodidit: sacra mysteria cũ fletu prendidit. Et plenus gratia spiritum reddidit. ℣. Quotquot in eccliã tractat⁹ edidit: tot luminaria orbi contradidit. Et. ℟. Corp⁹ carẽs fluẽti carie instar lepre labore sanctum: plenũ claret fulgentis gre, Dũ odorem spargit eximium. ℣. Signa testantur celica: et odoris diffusio: de catholica doctrina: et de pudoris dio. Dum. ℟. Cum occasus imminere: celitus exercitus tantus venit: q timeret hoiuz intuitus. Et pspicue clareret: q̃ sit celo conditus. ℣. Supans fragrantiã odor naturalem: cumulatam gloriam monstrat singulare. Et. ℟. Pulchritudo strati itineris: sero hora cõplet tẽporis: multitudo celestis agminis: ferẽs manibus vasa luminis: Hunc ornãtes, strant lungendũ supis: et declarãt vim scitudinis. ℣. Tunc mirandus fulgor lucis: dũ auditur verbis ductis: premiandũ hũc p crucis: portitura sedula. Hunc. Gloria. Hunc. In lau aũ. En adest dies celebris: quo hieronymus letus transijt de mundi tenebris: celi ciuis eximius. ℟. Domin⁹ re

gna. Ad bñs añā. Hieronymi beati munia: nr̄ chor⁹ promat cū gaudio: cuius clare doctrine gfa: orbis totus effulget radio; nunc
366 eterna doctor gloria: gaudet felix iunctus collegio. Oio. Omnipotens. Ad.j.añ. Redde nos claros lampas radiosa: fine qua terra tota est vmbrosa. Ad.ij.añā. Hic iacens in cilicio: dum cernit se finiri: pie domini presepio: eligit sepeliri. Cap. Collaudabūt.
413 ℣. Amauit eum. Oio. Oipotēs. Ad.vj.añā. Augustino dubium vigilanti: claret sanctum per hieronymum: sibi dum apparet. Ad ix.añ. Dogmata sacra mortens docebat: celica turba animā ferebat,
366 Ad vij.ij.añ.do.j.noc. cū ꝑb.cō fes. Cap. Collaudabunt. Hym.
459 75 Iste confessor. ℣. Os iusti. Ad mātiañ. O hieronyme inclyte: p quem fulget ecclesia: virginitate preditezelo virtutis gratia: baptiste compar predite: vita tabstinētia: tu charitatis solite: memor ad danda munia: finito mundi tramite: nos perduc ad celestia: alleluia.
366 Oio. Omnipotens. C In sancto remigio chō t doctore i vtroq; vespere ad mātiañ. O doctor optime: ecclesie sancte lumē: beate remigi: diuine legis amator: deprecare pro nobis filiū dei. Oio.

QVeq; qui p bti remigij documenta: francoꝝ tibi colla subdidisti ferocia: largire supplicibus tuis: vt per iter quo idē pastor iuit: sine tue pietatis ad te gradiamur. Per. C Alia de sancto remigio. Lectio.j.

QVandoquidem rabie in gallia seuiente: cuidam monacho qui mōtanus dicebatur: in spiritu patefecit dominus per remigium ab exilio iniqua atq; emilio generandum: gallie se prestare velle salutem. L.q. Vir autem ille venerabilis: inter illius temporis innumera pericula: tanta cōsolatione accepta: diuinum oraculum gratia dei perceptum: innotuit. At ille dixit ad montanum. Lectio.ij. Quomodo fieri potest: vt annus lactem filium: cum mihi a tempore ortus sui transacto mulierbria defecerint? Cui mens emilius respondit. Scias cum ablactaueris puerum remigium: et lacte tuo perunges oculos meos: et recipiam lumen. Lectio tercia.

Mandem parentibus credentis

bus verbis viri vel: sit gaudium: ep talem suscepturi essent prolem: in cuius conceptione non foret ardor: explēde libidinis: sed amor generande iuxta diuinum presagium sobolis. Lectio septima.

Q Oncipitur ergo futurus christi pontifex: & christi adminiculā te misericordia: mater beatissima quem auspice deo concepit: feliciter filiuz genuit: cui remigium sm domini dictum in baptismate nomen imponi fecit. Lectio octaua.

H Blactat' autē sicut sunt prenūciatores dixerat: lacte matris oculos sui patris: marre obstetricāte pungēs: lumē illi gr̄a diuina restituit.

414 Dom. 2 cuā. H Emo accendit: & alia ofa tā i die q̄ i nocte ḡre in cōi ofes. pōti. & dicto. ℭ In scō fr̄acisco ofessore & pontifice resp. nij. añ. ofessor nō pōtifi. cum q̄. caſ.

414 75 Beatus vir. ℟. Iste hō ab adolescentia. ℣. Iste confessor. ℟. Os iusti. Ad mḡtrañ. Salue sancte pater: patrie lux: forma minorum: virtutis speculum: recti via: regula morum: carnis ab exilio: duc nos ad regna polorum. Sio.

O Eus qui ecclesiam tuā: beati francisci meritis: semper nouis plis amplificas: tribue nobis: ex eius imitatione terrena despicere: & amare celestia. per. ℭ Alia sancti francisci. Lcō. j.

O Ir erat i ciuitate assisij: frā cisc⁹ nomine: cuius memoria in benedictione est: pro eo q̄ deus ipsum in benedictionibus dulcedinis benigne preuenieno: & de pericula vite periculis clementer eripuit: & celestis gratie donis affluenter implenit. Lectio secōa.

L Icet enim inter vanos filios hominum filios: iuuenili etate nutritus in vanis: & post aliqualem literarum notitiaz: lucratiuis mercationum deputatus negocijs: superno tamen sibi assistente presidio: nec inter lasciuos iuuenes post carnis petulantiaz abijt: nec inter cupidos mercatores sperauit in pecunie thesaurio. Lcō. iij.

I nerat in iuuenis francisci precordijs: diuinitus indita quedaz ad pauperes: miseratio liberalis: que secum ab infantia crescens: tanta cor ipsius benignitate repleuerat: vt iam euāgelij non surdus auditor: omni proponeret se petenti tribuere: maxime si diuinum allegaret amorem. Lcō. iij.

Q ū aūt semel negociationis intētus tumultibus: pauperē q̄dā pro amore dei petēte eleemosynā: preter morē solitū vacuum repulisset: statiz ad cor reuersus: cucurrit post ipsum: & eleemosynam illi clementer impendit. Lcō. v.

Q t ex tūc promisit deo: ep nūq̄ dum adesset possibilitas: petentibus se pro amore dei negaret. Quod vsque ad mortem indefessa pietate obseruans: copiosa

in deum

in dei dilectionis ⁊ gratie incrementa promeruit. Lcō.vj.

Habebat enim cū iaz p̄fecte christū induerat: q̄ ēt exiliens in habitu secular: vocez diuini eloquij sinuaz amoris: audire vir sine cordis immutatione valebat. L.vij.

Pro ore lenitas ⁊ tractabilitas sua humanum modum. Munificentie largitas vltra suppetentiā facultatū q̄bus bone idolio adhesceno certis flozere ꝓspiciebat indicijs quedā videbant esse p̄ludia q̄ copiosior sup eum foret in posterū diuine benedictionis abundantia diffundenda. L.viij.

Quidā sane vir ⁊ affinis: valde simpler: vt credit eruditus a deo: cum aliquando per ciuitatē eunti obuiaret francisco: deponebat pallium: tergebat viam: asserens omni ore francisci reuerētia dignum vt pote q̄ ēt in primo magna facturus. Borū. ⁊ euangel.

℣. Hoc est sal. Quere in cōi confessoꝝ. ℟. Ita aūt religiosi ⁊ omnis tam in die q̄m in nocte q̄re in cōi confessoꝝ non ponti. ¶ In sancto placido cum socijs suis ad vesp̄as infra. ℣. Vera dei pietas. Hy⁹. 73 O cassinēsis. ℣. Mirabilis de⁹. Ad magnificat ant. Unice martyr aue: celi rosa: flos paradisi: cui peperit vitam capitis iactura recisi: fac placide viuant placidi munimine fisi. Oratio.

Deus sempiterne pius: q̄ hodierna die beatissimum placidum cū socijs suis: ad regna sydera sublenasti: concede propitius: vt quod in eoꝝ amore celebramus: illorum intercessione consequi mereamur. Per. Deinde ant. ⁊ oio sancti francisci vt supra in .j. vesp. Anut. Voto communi trino subilem⁹ ⁊ vnicui meruit vere: placidi pia vita placere. Hy⁹. Qui cassinum. In.i.nocte. 73

ant. Roma potens placidum sublici protulit ortu: cui datur in siculo: fidei victoria portu. ℣. Beatus vir. Alia. Stirpe satus illa: soboles pia patritiorū: splendorem generis: cumulauit pondere morum. ℣. Quare. Alia. Jo vsu mundi: ⁊ deliciosq̄ relictos: est prope septēno puer oblatus benedicto. ℣. In domino. Alia. Ordinis ⁊ vite: capit etas viuida normas: qua preceptoris valeat refulgere formā. ℣. Domine quis. Ant. Raptus aquis virtute patris: maurisq̄ labore: nō potuit rapido: forberi gurgitis ore. ℣. Conserua. Ant. Martyrij titulo: sublimis in orbe fuit ruo: instantes euasit aquas: gladio moriturus. ℣. Domini est. ℣. Justoꝝ anime. Capitulū sancti placidi ⁊ sociorum. Lectio .j.

Tempore quo theodoricus augustus in senioꝝ roma: in noua vero iustinus senior ⁊ iustinianus: romani imperij sceptra

Lamal, xx

retinebant:sedi vero aplice ioannes primus ⁊ felix secundus prefidebant. Tertullius vir nobilissimus:⁊ in vtraq; curia romani imperij:post augustos nulli secūd⁹: homo illustrissimus atq; ditissim⁹ in seniori roma patritiatus retinebat habenas. ℣. Editus in vitam:speciem refigurat auitā. Do. te sacra mozum:gemmis ornans patritiozuz. ℣. Traditus in monachum:nemus mundi exit opa

Quī ex gnitiozum sangui-
ne:stemmatis lineam ducens:a-
deo sapientia fortitudine atque
prudentia viguit: vt ab imperatoribus omniq; romano populo
pater patrie vocaretur. ℣. Etas
cauta parum:cum vi raperetur a-
quarū:In ⁊rute pīo:flumijs edu
cit atrio. ℣. Ecclie murus:ppugnatoriq; futurus. In ỹm. Lectio

Hic ex oct̄auie gentis fami-
lia ducens prozem:corpore
ac moribus speciosissimam: bone
arboris bonos fructus ex ea susc̄epit. Primū nāq; placidū:secūdū euticiū:tertiū victorinū. ℣.
Vir fidei digne:pena decoctus vt
igne:Hostia fit viua:teris mutādo cadina. ℣. Flos fact⁹ i spina:
cogt torrēte pruina. Do. Lectio

Quarto autez loco:dū ptici-
lam fuisset enitra:pro eo q̄
ex octauiozum ⁊ flauiozum stirpe
p̄tendebat:flauiam nominaque,
runt:Hos dum iam dicto patrī
cio p̄periss̄et:vitā domini illos colere docuit:sectari patientiam:castitatem;⁊ charitatem. ℣. Vera
rel pietas:cui militat ordo vel
etas: Exhilaret mentes: placidi
noua festa colentes. ℣. Ut resonum melos valeat contingere celos. Ex. Gloria. Ex. Jn. ij. nocf.
ania. Affuit hic presens:benedicto cū prece munda:fecit vt arti : de rupe refluret vnda. ℣.
Exul. Añ. Acrius afflictuz mor- 11
bo capitis capuanum : reddidit
impressa : forma crucis illico sanum. ℣. Benedicam. Añ. Ob- 11
ductum ceca:caligine lucis acumē:purgat ⁊ infundit:oculis spirabile lumen. ℣. Deus nostruz. 16
Añia. Patritij soboles:martyr
quoque post monachatum:obtinuit meritis:celestem patritiatū.
℣. Exaudi deus deprecatio. Añia. 20
Post flagra post fustes christi in
gulatus amore:emit felici:fibi celica regna cruoze. ℣. Exaudi de⁹ 21
oratio. Añia. Messanam veniens:siculis allabitur oris:propositurus ibi:speculum vite melioris. ℣. Deus venerūt. ℣. Ju- 23
sti autem. Lectio quinta.

Patres siquidem erāt pau-
perum:iudices viduarum:⁊ causaz quā nesciebāt:diligentissime
inuestigabat. Ipsius autem patritij animus:licet imperialibus
negocijs implicatus esset:semper

ti aut circa eccliam: aut circa monasteria erat. ℟. Cū pueri metas: euaderet altior etas: Cepit signor: radios vibrare nouos. ℣. Siculiā vadēs: gratis quoq; celi.

Ca tradēs. Cepit. Lcō. vj.

Odē tpe: beatissim⁹ ac deo dilectissimus benedict⁹ tuo: relut lucifer inter astra: apud sublacum radiabat. Ceperūt deinde in eodem loco ad eum multi confluere: et sub leui redemptoris iugo: cordis cerulee edomare. ℟. Demone possessum: mentisq; grauedine pressum. Vi crucis ullata: erat prece: peste fugata. ℣. Grecia damnatos lepra variante notatos. Vi. Lcō septima.

Vltriq; ab eodem patre in eadem regione: ad omnipotentis dei sunt seruitium coadunati: vita vt illic duodecim monasteria cōstrueret: in quibus sub statutis prepositis duodenos monachos reparauit. Nonnullos vero secum retinuit: quos adhuc in sua presentia: aptius eruditi iudicauit. ℟. O virtus celebris: effectibus inclyta crebris: Cui morb⁹ cedit: natura patenter obedit. ℣. Omnibus et gratis: dispergit opus pietatis. Cui mox. Lectio. viij.

Alma itaq; tanti patris: per totū romanum imperium volitante vrbem ipsam romaq; imperij omniūq; vrbiū caput est: ceu sol radians implet: in tantum vt tertulij patricij perueniret ad aures. ℟. Cū meritis operum: premeret copia rep: Indutiara pax: facit huic sua passio clarum. ℣. Lo: pozece litis: causio in carne sopitis. Jn. Glia. Jn. Ad cāt. aij. Cēbra daturus humi: terra post spiramina fumi: cadit ioffense: celoq; subinuolat ensis. Cāt. Gos scti. ℣. Exultent iusti. Dom. et euangel. Loquente ie. et oia alia q̄ hic dcntur ꝙ in die ꝙ in nocte dre: cōi plu. mar. ℟. Martyris inuicti: placidi victri- cia gesta Efferat in celi: sacra cōtio voce modesta. ℣. Patricij soboles: martyr quoque post monachatum: obtinuit meritis: celestem patriciatum. Esse. ℟. Post flagra post fustes: christi iugulatus amore. Emit felici: sibi celica regna cruore. ℣. Pro sibi tenuis: humiles fundendo precatus: expiet humanos: solita pietate reatus. Emit. ℟. Quanti lictor: superassistens quasi victor: oī saciendo mora: piceibus sacer occupat horam. Impius inuidit: et ei caput ense recidit. ℣. Composite menti: placide prece summa petenti. Jm. ℟. Cēma celi pur purea: vite nitescens laurea: Jnfistēreo tue laudi: pie martyr noscraudi. ℣. Post vite clare terminum: cum socijs ad brauium: tripudiano vocaris. Jn. Gloria. Jn laudi. oīj. Cyr meritis magni:

dum sanguine se lauit agni: principe sub mamuca: fugit morsen-
33 do caduca. ℟. Dñs re. Capit.
400 Sancti per fidem. ℟. Exultent.
73 ℣. Captus ab in. ℣. Mirabilis deus. Ad bñ. añ. Martyr
inuictus: post dira flagella vel
ictus: lingue cesura: verbi redi-
mens sibi iura: hac placidus lu-
ce: post vite damna caduce: san-
guine purpureum: meruit sum-
supra pfisse trophæum. Glo. Omnipo-
tens. Ad j. añ. Mēte tulit gra
ta: placidi patientia lata: verbera
fuste data: flagris dans terga pa-
rata. Ad iij. añ. Martyris est
visa: verbum dare lingua recisa:
hincq magis fari: ga sic habuit
cruciari. Cap. Sancti per fidē.
400 ℣. Justorum. Glo. Omnipotēs.
Ad vj. añ. Corpore discisso: pe
nis et verbere spisso: celo curāte:
fic sanus: habet vt ante. Ad ix.
añ. Membra daturus humi: ter
ra post spiramina sumi: scandit
inoffense: celoq subinvolat en-
se. Ad resp. iij. añ. j. noc. cū ℣.
40 Dixit. Laudate. Credidi. In cō
uer. Cap. Sancti per fidez. ℟.
400 Sācti tui domine. Cym. O cas.
2 sinēsio. ℣. Mirabilis deus. Ad
magn añ. Unice martyr aue. vt
supra supra in. j. cēter. Oratio. Omni-
potens. Sequitur de sancto ma
gno añ. Clementissi. Oratio.

O pīs sempiterne deus: qui
beato magno cōfessori tuo
atq pōtifici: cecto ecclīas in vene
tiarū vrbe edificandas revelasti:
pcede nobis famulis tuis: vt eī
assidua intercessiōe: ad ecclīas sem-
piternā feliciter p ducamur. p. o.
Alia de sancti magni cōfes. Leo. j.

HAlmus cōfessor christi bea
tus magnus: natione altī-
nensis: a primeno eratis sue flo-
re: cepit inquirere deum: promo-
tusq ad sacerdotiū: relictis om-
nibus in recluforio solus habita
bat. Populi autem circunstan-
tes veniebant ad eum: et monita
salutis reportabāt: ac infirmi cu-
rabantur. Destructa vero ciuita
te altinensi: ad vrbem eraclea-
nā: que nunc ciuitas nona dici-
tur: se transtulit. Leo secunda.
Multi autem eo tempore fugien
tes ab incursu longobardorū ad
insulas venetiarū: ad ipsum se pfe
rebant: quos oēs consolabatur.
Videntes quoq eius sanctitatē:
ipsum in eēm elegerūt. Huius
aūt temporibus: cēpit fuit renoua
tum: quomodo ciuitas venetia-
rum debebat edificari. Leo. iij.
Apparuit enī ei beatus petrus
apostolus dicens. Sacerdos dei
altissimi: voluntas dei est: q vna ci
uitas in lacumis venetiarum edi
ficet. Et quia volo specialis illius
esse protector: dic nobilibus istius
venetie: q er vno capite mihi ec
clesiam edificent vbi invenerint
oues et boues pascentes. Leo.

post hec apparuit ei angelus raphael dicens: Jube mihi in alio capite venetiarum ecclesiam cōstrui: vbi inuenerint asinum multitudinem. Qui locus vocat nūc dorsum durum. Item apparuit ei dominus iesus christus: dicens se esse saluatorem mundi: precepitq; edifirari sibi ecclesiam in medio ciuitatis: vbi inuenirent nebulas rubeam. Et ibi nunc est ecclesia sancti saluatoris. Lectio quinta. Item apparuit ei beata maria formosa valde: precipiens fieri sibi ecclesiam: vbi inuenirent nebulam albam. Et ibi nunc est ecclia sancte marie formose. Apparuit ei deinde beatus ioānes baptista: iubens edificari sibi & pfi suo sacharie ecclesiam: dans signū in quo loco. Et ibi nunc est ecclesia sancti zacharie: & ecclia sancti ioannis que dicitur bragola. V. vj. Apparuit ei etiā sancta iustina virgo: iubens edificari sibi eccle siam: vbi vitem inuenirent pdu, centem fructū nouū. Et ibi nūc est ecclesia eius. Item apparuerūt ei duodecim apostoli: q dixerunt se velle in ciuitate venetiar basilicam simul habere: vbi duodecim grues inuenirentur. Et ibi nunc est ecclesia ipsorum. Lectio vij. Istis reuelationibus habitis: enarrauit omnia principibus & tribunis. Qui diligenter per lacunas & insulas inquirēte: omnia sicut sanctus magnus dixerat inuenerunt. Et sic deum glorificantes: ecclesias illas in processu tēporis edificauerunt. Et sic patet q ciuitas venetiarum natu dei fuerit edificata. Lectio octaua. Post redictus autem sanctus cōfessor christi magnus: in senectute bona tradidit spūm deo: ad cuius sepulchrum multa miracula sunt ostensa. Jacebat aūt in pdicta ciuitate eracleana: que nunc dicit ciuitas noua: de qua postea venetias translatus est corpus eius in ecclesiam sancti hieremie: anno domini millesimo ducētesimo sexto pridie nonas octobris. Homel. & euāg. Homo qdā pegre. 416

& alia omnia sam in die ✠ in no ete quere in cōmuni ✠fi. pon.

✠ In sancto marcello & apulo, & sancto sergio & bacchо. Bio.

Sanctor martyrum thorum nos dñe: marcelli & apulei: sergij & bacchi: tuā merita, pequantur: & tuo semper faciant amore feruētes. Per. De sancto marco papa & cōfessore, memo. Bio.

Deus dñe pces nras: & ignoscendo tribue marco confessore tuo atq; pōtifice: supplicatiōes nras placatus intēde. per. Passio sanctorū mar. & apu. V. j.

Marcellus & apuleius martyres apud vrbem romam passi sunt feruente neronis seuissima persecutione. Lectio ij.

Qui quidem ambo primum perfido illi simoni mago adhesérũt: post modum vero illustrante eos superni luminis splendore simonem ipsum cum illusionibus suis reliquerunt. Lectio tertia.

Videntes nanq; mirabilia que dominus per apostolũ suum petrũ operabat frequenter quã piculose a via veritatis deuiarent agnoscẽte apostolice doctrine se penitus tradiderunt. Lcõ.iij.

Que audiens nero ipsos aureliano consulari tradidit puniendos: qui t capitis obtruncatione martyrio finierunt ipso aureliano sic decernẽte. Passio sanctorum sergij t bacchi. Lcõ.v.

Sergius t bacchus martyres passi sunt in prouincia eufratesia tempore maximiani imperatoris sub antiocho presidẽ prouincie orientis. Lectio.vj.

Quorum prior erat primicerius alter secundicerius gentilij scholetambo milites preclari t maximiano valde dilecti. Lcõ.vij.

Qui existentes cum eodem augusto accusati fuerũt eisdẽ militibus q essent christiani: quos imperator aduocãs in templũ: cepit agere vt sacrificarent. Lcõ.viij.

Q̃ cum facere renuissent: pluribus cruciatibus diutissime afflicti: p varias penas martyrio coronati: cõsecrãs aias dño reddiderũt. Rom.t eũdge. Loquente ihesu, t alia dia tã in die ꝓ i nocte ꝓ in cõi plimoꝝ marty. ¶ In sancta iustina añs. Accinxit. Dio.

Deus qui nos annua beate iustine virginis t martyris tue solennitate letificas: da ẽ: vt quam veneramur officio ẽt pie conuersationis sequamur exẽplo. Per. ¶ Passio sancte iustine virginis t marty. Lcõ.j.

In diebus illis: beata ihesu iustina ex christianis parẽtibꝰ oriũda: atq; inter gliosas quoqs feminas ꝓclare idolis fama subnixa est: i cuiꝰ mẽte sacre religiõis instãtia accrescẽte: fobrio sapiẽtie culmine splẽdida dignũ sibi xpo tomcilium collocauit. Lectio.ij.

Quis nõ optet t ambiat sancte ẽginis ac ministre christi placere iudicio: q superbi sanguinis nobilitatẽ sic humilitate prouexit ad gloriam vt celestis patrie fieri mereretur electa? Lcõ.iij.

Vere dignũ in quo dño habitaret ẽplũ erat: tot rãtisq; meritis scñi corpus diuersis margaritis ornatũ: ieiunijs castigatũ orationibus semp refectũ: puritate mũdissimum: vt magnitudo ráte prudentie gemina resplendens lampade plus luceret. Lectio.iij.

Vere nomine meritoq; iustina: q̃ dum nominis sui dignitate pacifice: sic ꝓmeruit t coronaꝝ: sic viuit: vt nequeat amittere qõ vocatur. Illustris potentia gliosa: nullu

strior religione diuina: continuit palmam meus pudica. Lcō.v.

Duz igit̄ in venetiaz pūbus: in sua quoq; patria patauij morare tur: maximiano tunc atrocissimo illius partibus adūcante: et iubēte sibi in cāpo martio tribunal pa rari: vt illic dei sanctos sacrileg⁹ interficeret imperator: hinc beatissima tūc iustina & suo ꝓdio qō vi talianū vocabulo nūcupatur: ad visitādos dei famulos ascendens vehiculū properanter: repēte mi lites persequebantur: vt eaz com prehenderent sicut eis ab imperatore iussum fuerat. Lectio.vj.

Et dū eius animus intrinsecus fortiter anhelaret: interrogata est a puella que secus ierat: quāre eius turbaretur animus: dicēte. Dere domina mea video faciem tuam rubore palloreq; mutari. Et respiciens beata iustina: videnisq; eos totis viribus ad se currentes: in fugam se dare conabatur: arbitrans q; ꝓ stupri voluptate sibi insidiarentur. Lcō.vij.

Quumq; in angusto loco pontis qui ex marmore constructus est: non longe a ciuitate patauij eam cōcluderet: depositā & reda estuare ac clamare cepit cū lachrymis & dicere. Adiuua me ancillā tuā in hac angustia positam domine mi iesu christe fili dei viui. Et positis genibus in marmore pontis ita molle inuenit; est: ac si cera ab igne soluta. Lectio octaua.

Illi vero dum fortiter totis viribus & crudeliter eam protraherēt: ita vt extracta: et vtrisque genibus eius in marmore fosse re lectissime apparerent: arripientes eam: cursu rapidissimo maximiano crudelissimo presentarunt: dicituroq; iustinam hanc esse: qne se christianam summis viribus fateretur. Homelia. Simile est regnum celorum decē virginibus. 418
et omnia alia quere in communi virginum. ¶ In sancta reparata āñ. Decimvij. Statio.

Deus qui nos annua beate reparate virginis et martyris tue solēnitate letificas: concede propitius: vt eius adiuuemur meritis: cuius castitatis irradiamur exemplis. Per. ¶ Post beate reparate virginis. Lcō.

Cum igit̄ tpe decij impatoris: multi christianoz idolis sacrificare compellerent: prigit decium cesariensem deuenire in vrbem. In cuius facie: ministri scelerisq; quandā virginem nomine reparatam offerentes: dixerunt. Ho.

Omine presese an adest virgo nefandissima: dijs immortalibus infesta: vestre sagacitatis studio examinanda. Tunc preses vultu placido intuens: blandis eaz sermonibus aggreditur ita. Elegantia tue forme te nobili prosapia ortam satis demonstrat. Lcō. ij.

Age ergo ꝺgo pulcherrima: nomen tantum t professionem edicere. Et sancta: Quia nomē tantum t professionem audire desideras: nomine reparata dico: professionis autē christicolarum indubitanter cristo. Lcō. tiū.

Ecce enīz tā duodecimū etatis gerēs annū: iesu christo deo omnipotenti ab ipsis cunabulis suz cōuersa: ꝙ ab eius amplexu nulla possum vnq̄ rōne diuelli. Ly.

Et preses. Reparata cum sis virgo decens: nobilis ingenio preditaq; istiusmodi doctrine fece imbutam vehementer admiror: Verūtamen ad christū vsq; veniamus: aliquantulū te eius si filio est dici omnipotētia: rōnabiliter disseramus. Lcō sexta.

Credo quidem dño annuentibus: non aliqua sophismatum cauillatione: sed vera t irrefragabili assertione rationis: me perpancis facturum: ꝙ t tu ipsa christum tuum iam non omnipotentem affirmabis. Lectio septima.

Ad quem virgo dei reparata: a sancto spū edocta: rñdit. Si hoc ꝓfes rationabiliter t veraciter ꝓbare poteris: te doctiorem omnibus doctissimis affirmabo: t resipiscens: dijs tuis laudis hostiaz immolabo. Lectio octaua

Et preses. Age ergo: breuiterq; interrogata responde. Confiteris christū tuum a iudeis crucifixum extitisse? Et sancta. Ita plane. Et preses. Confiteris illum mortuum fuisse? Et sancta: Id semper confessa sum: t assidue cōfiteri nō cesso. Sid cāu, ait. Inuenta bona. Cāti. Audite me. 59

Beñ. t euāg. Simile est reg. ce 419
lo. tlxl. t alia omnia tā in die q̄ in nocte: quere in cōi virginum.

℣ In sanctis dominus dionysio rustico t eleuterio. Bio.

Deus qui nos concedis sanctorum martyrum tuorum domini dionysij rustici t eleuterij veneranda triumphum: presta quesumus: vt eorum interuentio: dignaq; fit tuo ꝓspectui: ꝓ quā mereamur consequi veniam delictoꝝ. Per. Dño. Sancti domini. Lectio. j.

Dominā martyr passio est territorio ciuitatis parmensis sub maximiano imperatore: Qui cum esset primus cubicularius eiusdem augusti coronam eius seruabat. Lectio. ij.

Cum essent ergo in partibus germanie christiani occulti circiter quingenti inter eos sanctus dominus versabatur cosq; confortabat. Lectio tertia.

Illi t postmodum romam venientes coraz imperatore se christianos esse omnes professi sunt contra quos imperator sententiam capitalem tulit. Lcō. tiū.

Dominō vero cum quibusdam fugiente cum carnifice appre-

hensum quinto decimo milliario ab vrbe parmensi in via publica que claudia dicitur occollauerūt.

Passio sanctorum dionysij ru. stici ⁊ eleutherij. Lcō. v.

Dionysius ēpūs rusticus ꝑ. sbyter ⁊ eleutherius diaconus in prouincia galliaꝝ ciuitate parisi. na passi sunt sub domiciano impe ratore prefecto fescenino. Lc. vj.

Qui dionysius athenten sis ab ariopago vico ariopagita dictus est: ab apō paulo ꝓuersus eius discipulus effectus est. Lcō. vij.

Cum ergo venissent parisius ꝑ. fati tres sancti multos ad christi fidem conuerterunt: ecclesiaeq; plures construxerunt: ⁊ ea pro. pter idolorum pontifices contra illos ecarserunt. Lectio octaua.

Iussu itaq; imperatoris tenti ac tormētis inenarrabilibus sepius cruciati miraculis plurimis ap. parentibus tandem in confessio. ne trinitatis trium capita secu. ribus preciduntur. Beda. ⁊ ena ge Loquente ic. ⁊ alia die ḡ tā in die ḡ in nocte: qre i cōi plu. mar.

℣ In scō cerbonio cōfes. Oio.

Deus q beato cerbonio cō. fessori tuo atque pontifici: plebis tue ministerium ꝓferre di gnatus es: concede vt qcunq; fe sta eius venere pagū: eius patro cinio subleuent. per. Vita sancti

Cerbonij epi̇ēpi. Lcō. j.

Cerbonius episcopus popu lonie claruit tēpore beati grego. rij pape. Qui dum hospitalitati esset intētus: die quadā transeun teo hospitio suscepit. Lectio. ij.

Quos gothis superuenientibus abscōdit: eorūq; vitā ab illorum nequitia reseruauit. Ō dū toti le gothorū regi perfido nūciatus esset. Iratus est valde. Lcō. iij.

Iussitq; ēpm teneri: et in loco q mutulio dicitur octauo ab vrbe milliario sibi presentari: eūq; in spectaculo populi vrsis ad de. uorandum proiici. Lectio. iiij.

Hunc in conspectu regie episco pus ad mediuꝫ reductus est: atq; ad eius mortem vrsus immanis. simus exquisitus. Lectio quta.

Qui ex cauea dimissus accēsus ⁊ concitus episcopum petijt: sed subito sue feritatis oblitus: capi. te humiliter submisso lābere epi scopi pedes cepit. Lectio. vj.

Populusq; q ad spectaculū ve nerat mortis magno clamore ver sus est in admirationē veneratio. nis. Ad cuius reuerentiam etiaꝫ rex ipse promotus est. Lcō. vij.

Ipsumq; honoratum valde di. misit: ⁊ eius se orationibus com. mendauit. Hic etiam in ecclesia sua cui preerat: populonie sepul. chrum sibi parauit. Lcō. viij.

Sed cum longobardoruꝫ gens in italiam cūcta vastasset ad bel. lum insulā recessit. Qui ad mor tem veniens: clericis suis precē.

pit: vt corpus eius in sepulch:o
qō sibi populonie p̄parauerat
413 ponerer. Homel. t euang. Sint
lumbi, t omnia alia taz in die ḡ̄
in nocte quere in communi con-
fesso. pōti. ¶ In sancto calixto
papa t martyre. Oratio.
Deus qui nos conspicis ex
nra infirmitate deficere: ad amo
rē tuū nos misericorditer: p̄ sanc
torū tuoz exempla restaura: per.
Postio sancti calixti pa. Lcō. j.

CAlixtus papa et martyr
huius nominis p̄imus na
tione romanus ex patre tymetrio
de regione vrbis rauennatis ge-
pherino romano pōtifici in epi-
scopatu successit. Lectio scā.
Et sedit annos quinque men-
ses duos: dies decem. Hic consti
tuit ieiunium die sabbati ter in
anno fieri; frumenti: vini t olei
secundum prophetam. Lcō. ij.
Adhuc quoq; iuxta q̄uor anni
tēpora: quatuor indixit omni ec-
clesie ieiunia: primuz vernale: se-
cundum estuale: tertium autum-
nale: quartuz hyemale. Lcō. iij.
In quibus ēt p̄cepit ordinatiōes
fieri: ḡ̄ nec ipse: nec alius qli-
bet romanoz pōtificū a beati pe
tri vsq; ad sancti sylueſtri tpa le
gatur celebrasse ordinationes ni
si in mense decembrio. Lcō. v.
Hic idē prohibuit: vt in accusa
tiōe hēreticoz infames t suspecti
t inimici non susciperent. Lcō. vj.
Eos vero hereticos nomina-
uit: qui dicunt sacerdotes post
lapsum si dignam egerint pen-
tentiam: non posse ad pristinos
redire honores. Lectio septima.
Hic fecit ecclias scē marie trās
tyberim: t cemeteriū in via apia
pstruxit: qō suo nomine vocat ce
miterium calixti ad catacumbas
vbi ḡ̄ plurima multitudo marty
rum sepulta est. Lectio. viij.
Huius tempore imperante ale-
xandro: pars eminentior capito-
lij diuino incendio concremata
est: t sinistra manus aurea idoli
iouis fulmine liquefacta est. Ho
mel. t euangelij. Nisi granum, 408
t alia omnia tam in die ḡ̄ in no
cte quere in cōi vnius mar. In
sancto gallo abba. Oratio.
Intercessio nos q̄ dñe: bea
ti galli abbatis commendet: vt
qō nr̄is meritis nō valem⁹: eius
patrocinio assequamur. Per.
Vita sancti galli abbatis. Lcō. j.

GAllus abbas ex hybernia
claris parentibus natus et
sancto columbano in disciplī
lum traditus: ab eodē sacris est
literis eruditus. Lectio scā.
Et monachus ipsius effectus
ad sacerdotiū promotus est. Co
lumbanus aūt in galliā nauigās
apud luxouiū cenobiū cōstruxit:
sigiberto rege annuente. Lcō.
Dicq; cum gallo t alij e discipu
lis eo seruire curabat: persecu-

tione aũt regis sigeberti et brũ
nichildis regine inde expelluntur:
eo q̃ a sancto colũbano arguebã
tur: q̃ relicta pinge: pcubine am
plexibus fruebatur. Lectio. iiij.

Inde igitur colũbanus ad sigeberti deberiũ austrasiorum regem pervenieno infra partes allemanie iuxta fluuium lidiniachuz habitãdum cum discipulis: ab eo locum obtinuit: q̃ tuconia dicebat. R. v.

Q uinto loci incole adhuc idolis seruiebant: vbi gallus fidem trinitatis predicare et sana idoloꝝ cepit exurere. Lectio. vj.

Sed duz habitatores loci seruis dei ex hoc persecutionem excitarent: relicta tuconia columbanus cum discipulis ad castrum arbonam accessit. Lectio septima.

Et a presbytero vulmaro gratã ter excepꝰ fuit: Qui eos locũ edificãdi monasterij antiq̃ structure docuit: et illuc vsq̃ pduxit. R. viij.

Ubi ecclesiam in honorẽ sancte aurelie et cellulas constituerunt: et ibidem pplm̃ crescere in christi fide ceperunt. Dom. t euã. Ecce
415 noe, t alia ois tã in die q̃ i nocte q̃re i cõi pfect. nõ põt. ¶ In fõ luca euã. ad vsꝫ. iiij. añ. vnius aplicũ ꝑfessoꝝ. Similitudo q̃tuor. R.
399 Qui vicerit. Hym. Exultet ce.
74 ℣. Annunciauerunt. Ad magt aplꝰ. i vtroq̃ vsꝫ. In medio. Oio.

Interueniat pro nobis dñe q̃s sanctus tuus lucas euãgelista: q̃ crucis mortificationem suscepit in suo corpore: pro tui nominis amore portauit. Per. Ite ad sanctum luce euangelistam. Cõ. j.

Beatissimus aplꝰ et euãgelista ihesu christi dñi nostri lucas: genere quidẽ antiochen⁹: arte medicus: comes vero beati pauli: et ceterorum apostolorum socius ac necessarius fuit. Lectio secũda.

Qui secundum hanc medicinam quaz ex aplorum vel societate vel traditione susceperat: duos nobis medicinales libros: quib⁹ nõ corpora sed aie curẽtur: composuit. R. iij.

Euangelium. s. in quo etiam sic prefatur: Sicut tradiderunt nobis hi qui ab initio ipsi viderũt: et ministri fuerunt verbi: visum ab initio secutus sum. Et actus apostolorum: quos non tantum auditu perceperat: sed oculis inspexerat. Lectio quarta.

Hic itaq̃ sanctus vir: paulũ secutus: egregiũ doctorem gentiũ: vsq̃ ad triumphum passionis eius quaz cum coapostolo petro rome excepit: indiuiduus comes peregrinationis ac tribulationis eius vbiq̃ existens permansit. Lectio. v.

Quinto etiam precipue peregrinationis: et sacre doctrine gesta eorundem annectens apostolorum libello: ad laudem et memoriam ipsius contexuit. Lectio sexta.

Qui dñs eũdẽ gloriosissimum paulũ comes indiuiduꝰ seqret in pa

rimio terre martiscq; tribulationi-
bus: huiusmodi ab illo testimo-
nio meruit commendari. Lect.
Hic enim corinthijs scribens ait
de eo: Salutat vos lucas medic⁹:
charissimus meus: qui est in domi
no fidelis. Et timothxo illustri
vero scribens ait: Lucas solus
est mecum. Lectio octaua.
Et in alio loco epistole sue ait
de illo inter reliqua salutationis
verba: ecclesie dei que erat corin
thi. Misimus etiam t fratrez nos
strum: cuius laus est in euãgelio
per omnes ecclesias. Non soluz
autẽ: sz t ordinatus ẽ ab ecclesijs
comes peregrinationis nostre.
400 Domi. t cuã. Designauit, t alia
ola tam in die q̃ in nocte ẽre in
cõi vnianpñ t euãgeliste. ℂ Se
qui pro sancto.vj.milliũ⁹ virginũ.
416 cap. Qui gloriatur. ℟. O feli-
73 ces hostium. Vers. Exultet ce-
tus. ℣. Adducentur regi virgi-
nes post eam. ℟. Proxime eius
offerentur tibi. Ad magn. ant. O
felix germania: tam decoro germi
ne virginũ ornata: beata colonia:
pretioso sanguine martyrũ dicata:
vere iuste tu letaris: q̃ thesauro tã
per aurum nobili ditaris. Sio.

O Deus gloria virginũ t ce
rum amator: qui beate vr-
sule in palma martyrij contulisti
undecim millium comitatum: cõ-
cede nobis: eorum multiplici in-
tercessionis petitionum efficaciam, si
dei constantiam t operis purita
tem. Per. Sequitur pro sancto
hylarione añia. Beatus vir qui 414
suffert. ℣. Os iusti. ℟. Omni-
potens. Ymn. Reges regum to
minum venite adoremus. Quia
ipse est corona sanctarum virgi-
num. Ps. Jesu corona milli. 73
Ant. nou. añi. Noua bella virgi-
num: dominus elegit: ab extremis
hominum: quas sibi collegit. ℣.
Die dominus. Añia. Pugnant
sem fragiles: celius imbue: sed 3
insuperabiles: fidei virtute. ℣.
Celi enar. Añi. Beata militia: q̃ 6
rege gliexx mundi malitia: trium
phauit hodie. ℣. Dñi est. Añia. 8
Non armis sed animis: istas bel-
latrices: efficit vnanimes: gratia
victrices. ℣. Eructa. Añi. For- 16
tiores hostibus femine fuerunt:
que contemptis omnibus: omnia
vicerunt. ℣. Deus noster. Añi. 16
Unus enim spiritus: acies cele-
stes: fidei diuinitus: adiuuauit te
stes. ℣. Magnus. ℣. Proden 16
tes virgines. ℟. Aptate lampa-
des vestras. Passio sanctarũ vn-

Undecim milliũ virginũ. L.i.

Undecim millia virginum
passio: hoc ordine celebrata fuit.
In britania rex quidam christia
nissimus fuit: nomine honorius: q̃
filiam visula nomine generauit.
Hec mirabilis morum honestate t
sapientia: t pulchritudine polle-
bat: ita q̃ eius fama vbique vola

bat. ℟. De honesto fuit nata: placens cunctis deo grata: visula regalis. Cuius mire speciei: plus mirande fidei non erat equalis. ℣. Regi magno pulchra nimis: desponsatur dum instatur: precibus et minis. Cuius. ℟. Ex autem anglie cū nimis prepotens esset: et multas nationes suo imperio subiugaret: audita huius virginis fama: beatus se per omnia fatebatur: si predicta virgo vnigenito filio suo copularetur. ℟. Virgo desiderium: habens castitatis: Meditatur et miratur: rem quasi mysterium: sue voluntatis. ℣. Deo secum disponente: quod tractabat firma mente. Meditatur. Lectio.iij. Euenit autem etiam ad hec plurimum efficiabat. mittuntur igitur solennes nuncij ad patrem virginis: magnis promissionibus et blanditijs: magnas adijcientes minas: si ad dominum suum vacui reuertantur. ℟. Dum statuti nuptijs: acceptis indutijs: tempus prorogatur. Preo vndenis militibus: vtrisq; comitibus: classis preparatur. ℣. Duce regio filia: hec ducuntur millia: et vnaq; sequuntur. Preo. Lectio.iij. Ex autem cepit plurimum anxiari: tum q; christi fide infigni tam: cultori idolorum tradere: indignum duceret: tum quia ipsam nullatenus consentire cognosceret: tum q; regis ferocitatem plurimum formidabat. ℟. Apparatu nauium: decenter expleto: ad salutis beatum: omnes cursu leto: virgines anhelant: Nec quod votis gestiunt: alijs reuelant. ℣. Ludere se simulant: pelago vagantur: inuicem se stimulant: pariter hortantur. Nec. Gloria. Nec. In.ij.nocte.alia Sponsi currit in odorem: iucunda societas: quam attraxit in amorez: pregustata suauitas. ℣. Benedicti. Ad. Et ro se tot millia: rutilant cruore: et flerent vt lilia: nimio candore. ℟. Funda. Ad. Die celestis para, disuo: adornata floribus: angelorum mulcet visue: delectat odoribus. ℟. Cantate. j. Ad. Digne gaudent homines: angeli letantur: eum victrices virgines: celo coronantur. ℟. Dominus re. j. Ad. Iste regi gloze: care margarite inuente sunt hodie: longinq; quesite. ℟. Canta. ij. Ad. Que dum pijs mentibus: oleum sumpserunt: sponso cum prudentibus obuiaz ierunt: ℟. Dominus regi ij. ℣. Media nocte clamor factus est. ℟. Ecce sponsus venit exite obuiam ei. Lectio.v. Posa aūt diuinitus: inspirata: prefuit: vt predicto regi assensum preberet: ea tamen conditione: vt ipse rex cū pie dece vgines electissimas sibi ad solatiū trade ret: et tā sibi q̄ alijs: mille vgines:

assignaret. ℟ Visionis vitule: ce
litus offense: sacramento credule:
simul inoffense: percusso agone
confidunt participes: fieri corō
ne. ℣ Charitate vulnerate: mori
christo sunt parate. Per. Lvj.

ET comparatis ad numerū
ipsarum vndecim trieribus:
indutias triennij sibi daret ad de
dicationem sue virginitatis: et ip
se iuuenis baptizatus: in his tri
bus annis in fide istrueretur. ℟.
Opportuni temporis sic hora ca
prata: terga findit equoris iuuen
tus oprata. Datis vento ratibus:
et velis inflatis. ℣ Aduehuntur
littori: quo se rhenus equori: fere
nus infundit. Datis. Lvij.

SApienti siquidez vita est cō
silium: vt aut difficultate propositę
conditionis: animus eius ab hoc
auerteretur: aut hac opportunitate
predicta: virgines secum duo dedi
caret. ℟ Nauigantes inde for
tuna: contra rhenū tendunt cursus.
Petentes coloniam: sancte per
oraculum: celitus edocte. ℣ Ger
maniam visure: sue locum sepul
ture. Petentes. Lcō. viij.

IUuenis libenter hac cō
ditione accepta: apud patrem in
stitit et protinus baptizatus: acce
lerari cuncta que virgo petierat
impetrauit. Pater autem puelle
ordinauit: vt filia sua viros quo
rum solatio indigebat: in comita
tu suo haberet. ℟ Sanctis rome
visitatis reperiunt germaniam: vbi
cunctis iam vastatis: hunnorum
insaniam: in suis am reperiunt. In
super coloniam: hostibus concu
sam. ℣ Dira seuit vastitas: bis tri
malis virginalis: nō formidat ca
stitas. In. Gloria. In. Ad cant.
añ. Gaudeat ecclesia: quam tot
natalitia: virginum fecundam: in
signes victorie: fragilis militie: fa
ciunt iucundam. Cant Audite. 59
℣ Tunc surrexerunt omnes vir
gines ille. Et ornauerunt lā
pades suas. Hom. et cuā Simi 418
le est re. ce. ce. et oia alia q̄ hic ex
sunt tā in die q̄ in nocte ḡre in
cōi virgi. ℟ Ad locum certami 9
nis: ducti rheni fluminis: subito
feruntur. Date porcis margari
tas: supis oues non inuite: passim
feruntur. ℣ Felix locus: tam de
cora: que sacrarunt corpora. Da.
℟ Isti flores hodie: de terra suc 10
cisi: complantati lilijs: virent. In
delitijs: flor paradisi. ℣ Electus
ex millibus: inter ista pascitur: li
lia dilectus. In. ℟ Iste sunt ter
ribiles: vt castrorum acies: omnes
ordinate: que consarum similes.
Ascenderunt sanguinis: vnda
crabate. ℣ Et columbe lacte lo 11
te: sic reuera pulchre tote. Ascen.
℟ O felices hostium: fortium vi
trices: quibus dum ad sangui
nem: vsq; restitistis: oleo non va
cue: nec segnes vt fame: ad cele
stes nuptias: simul introistis. ℣. 12

O beate que repente: cum clamore veniēte: domino parate. Oleo. Gloria. Oleo. In lau. añ. Sol nouus ab insula: surgit occidentis: dum virtutum visula: fulget incrementio. ℟. Dominus re. Laḋ. 33
Qui gloriatur. ℟ℓ. Unguentum effusum Nomen tuum domine. ℣. Ideo adolescentule dilexerūt te nimis. Nomen. ℟ℓ. Exultet cetus. ℣. Adducentur regi virgines post eas. ℟. Proxime eiꝰ afferentur tibi. Ad bñe añ. Benedictus es rex glorie: qui palmā victorie: dedisti fragilibus: et seruis fine viribus: vincere fecisti: tremonis virtutem: quarum pie precibus: nobis supplicantibꝰ: tribuas salutem. Oio. Deus glia. Ad. j. añ. De puelle regie: agni cōmensales: agni tympanistrie: angelis equales. Ad. iij. añ. Quisquis adornatum: mundum acceperit: et ad verum et ad beatum: regem intrauerunt. Laḋ. Qui gloriat. ℣. Prudentes virgines. ℟ius. Aprate lampades vestras. Oio. Deus glia. Ad. vj. añ. Hi sunt flores venustatis: quos spirantes gratie: ver et estas charitatis: produxerunt hodie. Laḋm. Emu. 416 supra 418
Oloz. ℣. Media. Oratio. Omnipotes sempiterne deꝰ: qui sanctarum virginum tuarum visule sociarumq; eius: virginale propositum: per martyrium robore fortitudinis: tribuisti: quesumus eaꝝ nos exemplis virtuosis accēdi: et pijs apud te intercessionibus adiuuari. Per. Ad. iv. añ. Istarum collegio: celi vernat regio fulcitur ecclesia: paradisus flagrat: mundus redimitur. Laḋ. Confitebor. ℣. 418
Tunc surrexerunt. Oio. Deus q undecim millia virginū beatarū: quarū beata visula vita pariter et doctrina obtinuit principatū: aureola omplici decorasti: et quos trium cyriacū intro clero sedē apostolicā renouātem: vna cum pluribus epis: ducum et martyrio sociasti: presta qs: vt carū solēnitatē humiliter celebrātes: ad celos ascendamus: cum eis perpetuo exultantes. Per. Ad vesp. añ. O q̄ pulchra virginum: casta generatio: quas autoris criminum: non vicit exactio. ℣. Dirit. Añ. Quid i istis nisi chorus: videas castrorum: que non norunt viri torpe: hostes vitiorum? ℟. Lau. date. Añ. In odore tuo curre: fic ad penam currunt iste: vt qui si relinq̄s: gaudeāt supplicijs. Ps. Letatus. Añ. Gustauerunt et viderunt: q̄ dulcis es domine: et libenter impenderunt: se pro tuo nomine. ℟. Nisi dominus. Ca. Qui gloriatur. ℟ℓ. Offerentur virgines: Christo regi domino. ℣. In letitia et exultatione. Christo. Hym. Exultet ce. ℣. Adducentur. Ad mag̃t añ. O flos campi: et lilium conuallium ihesu christe. 46 46 416 74

ste qui eos sponsus t amator: virginum: q̄ iucundum interesse tuo semper conspectu: quem laudantes prosequuntur virginales cunei: vbi dulcis resonat melodia virgo vasula simul cum maria: t frequenter ingeminat: tibi christe sit laus t glia. Scio. De⁹ glia.

377 In scō hilarioē monacho. Scio.

O Mps sempiterne deus: qui beatū hilarionem famulum tuum: inter mundi huius turbines: illesum conseruare dignatus es: cōcede propitius: vt qui eius festa veneramur: ipsius meritis t precibus adiuuemur. Per. ¶ Sta beati hilarionis. Lcō. j.

Hilarion ortus vico thabatha: qui circiter quinquaginta milia a gaça vrbe palestine ad austrum situs est: cum parentes haberet idolis deditos: rosa vt dicitur de spinis effloruit. Lectio. ij.

Q quibus missus alexandriam: grammatico traditus est: ibique quantum illa patiebatur etas: magna ingenij t documenta morū prebuit in breui: char⁹ omnibus: t loquendi arte gnarus. Lcō. iij.

Q uodq̄ his maius est omnib⁹: credens in domino iesu: nō circi furorib⁹: nō arene sanguine: non theatri luxuria delectabatur: sed tota illi voluntas in ecclesie congregatione erat. Lectio quarta.

A udiens autem celebre tūc nomē antonij: quod per omnes egypti populos ferebatur: incensus videndi eius studio: perrexit ad eremum. Et statim vt vidit eum: mutato priscino habitu: duobus fere mensibus iuxta eum manfit: contemplans ordinem vite eius: morumq̄ grauitatem. Lectio quinta.

Q uam creber in oratione: q̄ humilis in suscipiendis fratribus: seuerus in corripiendis: alacer in exhortandis esset. Et vt continentiam: cibiq̄ eius asperitatez: nulla vnquā infirmitas frāgeret. Lcō. vj.

P oro frequentiam eorum: qui ad eum ob varias passiones t impetus demonum concurrebant: vltra non ferens: nec congruum esse dicens pati in eremo populos ciuitatis: ficque sibi magis incipiendum esse vt cepisset antonius: illum quasi virum fortem victorie premia accipere: se vero necdum militare cepisse reuersus est cum quibusdaz monachis ad patriam. Lectio septima.

Q t parentibus iam defunctis: partem substantie sue fratribus: partem pauperibus largitus est. Erat enim tunc annoruz. xv. t sic nudus t armatus in christo: solitudinez que in septimo milliario a maunia gaçe emporio per litus euntibus egyptum: ad leuam flectitur: ingressus est. Lectio. viij.

Q umq̄ essent cruēta latrocinijs loca: t propinqui amicisq̄ eius imminens periculuz denūciarēt: cōtēpsit mortem:

morte: vt morte euaderet. Mirabant oēs animū: mirabant etatē,
415 Worn. t cu. g. Ecce nos. Et reliqua pia vt in conf. non ponit.

¶ In festo maglorio epo. Sic.

Deus q̄ nauigātes pulsos sine vllo instro nauali & fluctibus ponti minacis p̄ merita sanctissimi maglorij ep̄i & confessoris tui liberasti mentes nras mundanis perturbationibus fluctuantes clementer eripe: & dirige ad portum stabilitatis eterne. Per dominum. ¶ De sancto maglorio epō. Leō. j.

Maglorius ep̄s apud insulam sargiam britanie claruit. Hic ex eadem prouincia oriundus: genere nobilis: socius sancti sampsonis: eidem in volensi archiepiscopatu successit. Leō. ij. In quo dum verbis & exemplis populum dñi laudabiliter pasceret: ab angelo in somnis monitus: episcopatui cessit: & ducatus sibi substituens eremum petijt: & solitariam vitam annis pluribus duxit: vnde plurimi monachorū pater effectus est. Lectio. iij. Qui comitē quēdā ditissimum: q̄ septēnio leprosus fuerat: tactu suo a lepra mūdauit. Comes autem p̄o gratiarum actione medietatē vnius sue possessionis viri dei monasterio concessit. Lectio. iij. Sed cū dicta possessio quibus & piscibus abūdaret: mox aues oēs & pisces dimissa medietate: quam sibi comes retinuerat: ad alia viri dei medietatē tranſierūt. Q̄ō cernens comes ad suasus prouide medietatē cenobio cōcessam cū sua sibi retēta p̄mutauit. Iterūq̄ pisces & volucres ad medietatē sancti cōmutatā se transtulerūt. Quapropter comes possessionē integrā monasterio largit⁹ ē. Lectio. iij. Camulū quēdā mūg dū piscaret: in mare cadens necatus fuerat: oratione sua a mortuis suscitauit: & ab vndis ad littus incolumem eiectus reduxit. Cū fames valida omnem britanniā occuparet: & ipse ex pietate oēm populū ad se venientem reficeret. Jamq̄ ex tali largitione victualia monasterio deficerent: pueri quidā ex monachis meridie ad littus maris accedentes: lectiones suas repetiturinaue m antiquam in littore & vetustate derelictam: puerili ter intrauerunt: quam subito mare concrescens rapuit: & sine remo vel remige alioq̄ adminiculo quoque vna cum pueris salutis ad oppositam insule ripam subito deuexit.: maglorio puerio apparente: & nauem tenui bacculo gubernante. Lectio sexta. Hoc q̄ō spectaculū rex prouincie cum omni populo occurrens: & a pueris q̄ gēsit: aut quomodo aduenissent audiens: nauē victualibus & diuitijs refertam remisit

quam similiter virtus diuina: vt
pri⁹ad ꝓpriū locū reduxit. L.vij.
Cum normani totā insulā ꝛcua
starēt:ꝛ populus inermis ad san-
ctum confugisset:ille baculo ru-
pem percussit: ꝛ in manuales la-
pillos diuisit:ꝗbus populus ho-
stes in se irruētes oppressit:coscꝫ
in mari fugatos se precipites da
re compulit. Lectio octaua.
Hic virgo perpetuo pmanens:
pane hordeaceo solo contentus:
feria quarta ꝛ sexta nullus capie
bat cibum:ꝛ semper serebat cili-
cium. Cui in vigilia pasche ozan
tiˢ angelus apparuit:ꝗcꝫ obi-
tus sui diem prenunciauit:ꝛ cu-
ius manibus sanctus vir eucha-
ristiaz tertia vice visibiliter sum-
pſit:ꝛ nono calen. nouembris:vt
audierat:ad christum migrauit.
410 Oratio. ꝛ euang. Homo quidam
peregre ꝓficiscens. ꝛ omnia alia
quere in communi confessorum
pontificum. ℭ In scō minia-
te cum sociis eius. Ofo.
Deus spes luminū:syncerū
lumen mētiū:luxꝙ perfecta bea-
torꝫ:q vere ex lumē ecclie tue:da
cordibus nris:ꝛ dignam tibi oza
tionē ꝓsoluere:ꝛ in scōꝝ tuorum:
miniatis eiusꝫ commilitonum:
gloriosa te semp victoria collau-
dare. Per. Passio sci miniatis
ꝛ sociorum eius. Lectio.j.
Seuiente p vniuersum pene
orbē rabie decianaꝫ:multi quorum
mētes diuini feruoꝛ amoꝛe accē
derat:seculi blādimenta contem
nētes:ꝛ penas tyranni vincentes:
cum palma martyrij ad celi pala-
tium properabant. Lectio.ij.
Ipsa nāq; nefande recordatiōis
belluaꝝ se vbiꝙ circuiens:fueꝙ
sequaces tyrānidis trāsmittens:
oulta christiani nominis titulo
insignita:ꝛ sana icursiōe irrupit:
innocuiꝙ summiꝙ pastoris gre
gez:varijs laniatibꝫ pemit. L.iij.
Rome qdem prime sue ferocꝫ
tatis exercebat initia:nō veritus
regnoꝝ omniū dominam:sacrile-
gis deorum cultibus facere ancil-
lam:ꝓphanosꝙ in omnibus imi
tādo antecessoꝛes: necis subegit
tormento:quoscunꝙ christo re-
perit confitentes. Lectio.iiij.
Cōditoris hoc omniū clemētia
disponēte:vt orbs q̄ erat diu mul
tigenis erroꝛibus implicata:mul
toꝝ veneratiōe martyꝝ:oibus gē-
tibus cēt profutura. Decius igit
multis ꝓ xpi noie:diuersis penis
rome peremptis:florentiaz adiit
ciuitatem:solitum in ea dei seruis
allaturus furozem. Lectio.v.
Qui dum sibi in ea tribunal pa
rari fecisset:christicolas suis pre-
cepit aspectibus presentari:vbi-
cunque in omni ciuitatis potuis
sent confinio inueniri. Lcō.vj.
Ministri vo cesaris vrgēte pce-
pto:studiosa ꝙrebat solicitu-
dine:sicubi quis dei cultoꝛ latuiꝫ

ret quem sub omni celeritate pu
nendū rapere quiuissent. Ł.vij.
Et inuenerunt quēdā viruz in
sylua quadā non longe ab vrbe:
quam vulgus elisbot vocat:ieiu
nijs & orationibus ceterisq; bo
norum operum studijs:omni ter
rene postposito potestatis timo
re: regum omnium regio serui
tio inhærere. Lectio octaua.
Quem apprehensum: ad pala
tium trahētes:celsario astare con
spectibus fecerunt:fideiq; illum
christiane cultorem esse nuncia
uerunt. Cui celsar. Christiani te
nominis sectatorez audiorē troz
nostroz cultibus ptraria vocēdo:
totius puincie pfanissimū sedu,
487 ctorem. Vorsi.& cuā. Loquēte,
& omnia alia tam in die q̄z in no
cte quere in cōmuni pluri. mart.
℣. In vigi. aplorum simo. & iude
ad vesp. ant. Virgam, cū religo
plurimoz apostolorum. Oratio.

Once
de qo
ops deuo vt
ficut aplor
tuoruz simo
nis & iude:
gloriosa na
talitia pre
uenimus:sic
ad tua be
neficia pro
merenda: maiestatem tuam pro
nobis ipsi preueniant, Per.

Passio eorundem. Lectio pria.
Simon chananeus & iudas
celotes:apostoli domini no
stri iesu christi:cū per reuelatio
nem sancti spiritus:persidā fuis
sent regionez ingressi:inuenerūt
duos magos:caron & arpharat:
qui a facie sancti matris apostō
li & ethiopia fugerant. Ł.cō.ij.
Erat autem doctrina eoz pa
uarita vt deum abraham & deum
isaac & deum iacob blasphema
tes:deum dicerent tenebrarum
& moysen dicerent maleficum: &
omnes prophetas dei a deo tene
brarum missos assererent. Ł.iij.
Animam hominis pte dei habe
re dicebant corporis vo figmen
tū:a deo malo factū:& ideo con
trarios sibimet:diuersisq; subsā
tijs. In quibus letatur caro:anī
ma contristatur:& quibus exul
tat anima:caro affligitur. Ł.iij.
Dei autem filium dñm nostrum
iesum christum:phantasma fuis
se:nec vez hominez ex virgine na
tum:nec vere tentatum:nec vere
passum:nec vere sepultum:nec ve
re tertia die resurrexisse a mor
tuis asserebant. Lectio quta.
Hac predicatione polluta per
fida:post caroen & arpharat me
ruit doctrinam apostolorum au
dire:qui dicerent spūm sanctum
de celo missum:iuxta promissionē
domini dicentis: Vado ad pa
trem: & mittam vobis spiritum

sanctum paracletū. Lectio.vj. Sed rex asterate licet gentilis: dixit eis. Omnibus notum est in deos crucifixisse iesum: et die tertia illum resurrexisse: et ideo pene vniuersus orbis credit hunc esse filiū dei: qui non solū resurrexit: verū et in celos ascendit. Lvij. Sacti itaq; apostoli iesu: iudas et simon: cū ingressi essent perisidā: occurrerūt eis baradach prefectus: et dux regis babylonioz: cui nomen erat xerxes. Hic autē cōtra indos: qui fines psidis inuaserant: susceperat bellum. Lviij. In comitatu vero illius erāt sacerdotes sacrificantes: et aruli: et magi: per singulas mansiones sacrificantes demonijs. Illa autem die concidentes se: et sanguinem suum findentes: nullum penitus habere potuerunt responsum. Vorsi. et euāg. Cōuocatis. et omnia alia que hic dicunt tam in die q̄ in nocte dre in cōmuni plurimorum apostolorum. Oto.

DEuo qui nos per beatos apostolos tuos simonem et iudam: ad agnitionem tui nominis venire tribuisti: da nobis: eoz gloriam sempiternam: et proficiendo celebrare: et celebrando proficere. Per. Predicta oratio dicitur ad lau. tertiā et vesper. In sancto germano episco. et confessore. Ad mgt aīi. Pater sancte deus intentā oculoz aciem: in splendore coruscē lucis habere videretur: vidit germani animam capuani epi in spera ignea ab angelis in celum deferri. Gratie.

AIuuemur q̄sumus dñe precibus beati sacerdotis et confessoris tui germani: vt illuc tue pietatis clementia mereamur subsequi: quo ipse subuectē tibus angelis: igneo septus globo conscendit. Per. Alia sancti germani episcopi. Lectio.j.

GErmanus episcopus capuanus sanctitate vite mirifica claruit: et quo refert gregorius scō dialogoruz caplo trigesimo primo dicens. Lectio secunda. Seruandus quidam diaconus abbas: ad beatum benedictuz ad monasteriuz cassinense visitationis gratia venit. Lectio tertia. Horaq; iam quietis existente in cuiusdam turris superioribus benedictus: in inferioribus vo seruandus se collocauit diaconus. Quo videlicet in loca inferiora superioribus parnus continuabat ascensus. Lectio quarta. Quoq; vir domini benedictus adhuc quiescētibus fratribus instans vigilijs ad fenestram oīm num exprecaretur: subito intempesta noctis hora respiciens: vidit sibi lucem exsuper noctis tenebras effugasse. Lectio.v. Mantoq; vidit splendore clarescere: vt diem vinceret lux illa: q̄

inter tenebras radiasset. Omnis etiam mundus velut sub uno solis radio collectus ante oculos eius adductus est. Lectio vj. Cū ut venerabilis pater dum intentam oculorum aciem in splendore lucis infigeret: vidit germani animam episcopi capuani in sphera ignea ab angelis in celum referri. Lectio septima. Nunc tanti sibi testem volens adhibere miraculi. Seruandum abbatem bis terq; eius nomine cum clamore vocauit. Lcō. viij. Cui in tanti viri insolito clamore turbatus: ascendit et respexit: partemq; iam lucis exiguam vidit. Cui ex hoc stupenti vir dei: que gesta fuerant: enarrauit. Homelia ꝛ euangelium.

411 Vigilate quia. quere in communi confessō. pontifi. Cetera autem ꝛ alia omnia tam in die q̄ in nocte quere in communi plurimorum martyr. ℭ In vigilia omnium sanctorum ad vesperas antiphona. In consilio iustorum ꝛ congregatione: magna opera do-

40 mini. ℣. Confitebor. Alia. Preciosa in conspectu domini: mors

41 sanctorum eius. ℣. Credidi. Alia. Euntes ibant et flebant:

46 mittentes semina sua. ℣. In cōuertendo. Alia. Justi confitebuntur nomini tuo: ꝛ habitabūt

49 recti cū vultu tuo. ℣. Eripe me domine ab homine. Capitulum.

Laudemus dominum deum nostrum omnes sanctos eius: ꝛ q̄ timentes deum pusilli ꝛ magni q̄m regnabit deus noster: gaudeamus et exultemus: ꝛ demus gloriam ei. ℟. Hec est vita fraternitas. ℣. Christe redemptor. ℟. Letamini. Ad magnificandum Saluator mundi salua nos omnes: sancta dei genitrix virgo semper maria ora pro nobis: precibus quoque sanctorum apostolorum martyrū cōfessorq; atq; sanctarū virginum: supplices petimus: vt a malis oibus eruamur: bonisq; omnibus nunc ꝛ semp perfrui mereamur. Kyrie. Omine deus noster: multiplica super nos misericordiam tuam: ꝛ quorum preuenimus gloriosa solennia: tribue subsequi in sancta professione letitiam. Per. De sancto cesario fiat tantū cōmemo. in missa matutinali. Mota q̄ non dicuntur suffragia de sanctis in vtroque vespe. ꝛ laudi. nisi tantum de cruce: qua dicta dicitur. Benedicamus domino. Inuita. Regem regum dominum: venite adoremus. Quia ipse est

rorum sanctorum omnium. ℣.
33 Gente. ℟ⁿ. Chie redem. In
74 noct. añ. Mouit dominus viam
iustorum: qui in lege eius medi-
1 tantur die ac nocte. ℣. Beatus.
Añ. Mirificauit dominus san-
ctos suos: et exaudiuit eos clamā
1 tes ad se. ℣. Cum inuo. Añ.
Letentur omnes: q̄ sperant in te
dñe: in eternum exultabunt: et ha-
bitabis in eis: et gloriabunt in te
omnes: q̄ diligūt nomen tuū. ℣.
2 Verba. Añ. Admirabile est no
men tuum dñe: q̄ gloria et hono-
re coronasti sanctos tuos: et con-
stituisti eos super opera manuum
3 tuarum. ℣. Dñe dñe. Añ. Do-
mine q̄ operati sunt iustitiā: habi
tabūt in tabernaculo tuo: et rege
scent in monte sancto tuo. ℣.
4 Dñe q̄s. Añ. Diligite dñm oēs
sancti eius: q̄m vitatē regret vo
10 minus. ℣. In te domine. ℟.
Iustorum anime. Sermo vene-
rabilis bede presbyteri. Lcō. j.

LEgimus in ecclesiasticis hi
storijs: q̄ sanctus bonifa-
cius: qui quartus a beato grego-
rio romane vrbis episcopatū te
nebat: suis precibus a foca cesare
impetrauit: vt donari ecclesie christi
templum rome: q̄d ab antiquis
pantheon antea vocabatur: quia
hoc quasi simulachrum omnium
videretur esse deorum. ℟. Vidi
dominum sedentem super solium
excelsum et elevatum: et plena erat
omnis terra maiestate eius. Et
ea que sub ipso erant: replebant
templum. ℣. Seraphin stabant
super illud: sex ale vni: et sex ale
alteri. Et ea. Lectio scā.

IN quo eliminata omni spur
citia demonum: fecit ecclesiam in
honorem sancte dei genitricis:
atq̄ omnium martyrum christi: vt
exclusa multitudine dēmonū: mul
titudo ibi sanctorum in memoria
haberet. ℟. Beata es virgo ma-
ria dei genitrix q̄ credidisti dño:
perfecta sunt in te: q̄ dicta sunt tibi.
Ecce exaltata es sup choros an-
gelor: intercede p nobis: ad do-
minū ihesum christum. ℣. Aue maria
gratia plena dñs tecum. Ec. Lcō.

ET plebs vniuersa in capi-
te kalēdaꝝ nouembrium: si-
cut in die natiuitatis dñi: ad ec-
clesiā in honorē omniū sanctorū
consecratam cōuenirent. ℟. In
conspectu angelor: psallam tibi. Et
adorabo ad templū sanctū tuū:
et cōfitebor nomini tuo dominе.
℣. Deus meus es tu: et confite-
bor tibi: deus meus es tu: et exal-
tabo te. Et. Lcō quarta.

IN missarum solennitate a
presule sedis apostolice celebra-
ta: omnibusq̄ rite perfectis: vnus
quisq̄ in sua cum gaudio remea
ret. Ex hac ergo consuetudine
sancte romane ecclesie: crescente
religione christiana: decretum est:
vt in ecclesijs vtique per orbem

terrarum longe lateq; constituꝝ tur: bonoꝝ ꝛ memoria omniū sanctoꝝ in die qua ꝓdiximus haberet. ℟. Inter natos mulierū: non surrexit maior ioāne baptista. Qui viā dño ꝓparauit in ere mo. ℣. Fuit homo missus a deo: cui nomen ioannes erat. Qui. Glia. Inter. In. ℌ. nec. an. Letamini in dño: et exultate iusti: et gloriamini oēs recti corde. ℘. 11 Beati quo. Ant. Timete dñm oēs sancti eius: quīm nihil timentibus eū: ecce oculi dñi super iustos: ꝛ aures eius ad ꝑces eoꝝ. ℘. Bñdicā. Ant. Dñe spes sanctoꝝ: ꝛ turris fortitudinis eoꝝ: tu dedisti hereditatē timentibus nomen tuū: ꝛ inhabitabūt in tabernaculo tuo in secula. ℘. Exau. deus de. Ant. Beati quos elegisti dñe: habitabunt in atriis tuis: ꝛ eniꝝ clamabūt: ꝛ hymnū dicēt. ℘. Te de. Ant. Dñe deus virtutū beati oēs qui sperant in te: nō priuabis bonis eos q ambulant in egritate: in scta scloꝝ laudabūt te. ℘. Quā dile. Ant. Bñdicite deū oēs angeli eius: bñdicite ministri eius: qui facitis voluntatem eius: benedicite dominum. ℘. Bñdi. j. ℌ. Justi aūt. ℣. v.

OMnē quicquid humana fragilitas per ignorantiaꝝ: vel negligentiam: seu per occupationem rei secularis: in solennitate sanctoꝝ minus plene peregisset in hac sacra obseruatione soluetur. ℟. Petre amas me? tu scis domine: quia amo te. Pasce oues meas. ℣. Simon ioannis diligis me plꝰ his? tu scis domine: quia amo te. Pa. ℣. cō. v.

QVatenus eoꝝ patrocinijs protectꝰ ad superna poloꝝ gaudia peruenire valeamus. Hunc ergo fratres charissimi: in omnium primordijs sanctoꝝ: nobis nominare laudare ꝛ glorificare condecet eū: q cunctos condidit sanctos. ℟. Fuerunt sine q̄rela añ dñm: et ab inuicē nō sunt separati. Calicem dñi biberūt: ꝛ amici dei facti sunt. ℣. Tradiderūt coꝝpora sua propter deum ad supplicia: ideo coronantur: ꝛ accipiunt palmam. Calicē. ℣. vñ.

PEr quē omnia facta sunt: ꝑ quem cuncta ꝓsistūt clemēta: cuius maiestas nec incipit nec definit in seculū: vt merito ꝓncipiuꝝ ac finis omnis creature nomē: vt de eo per quēdā prudēte dictuꝝ est. ℟. Centū q̄draginta q̄tuoꝝ millia: qui empti sunt de terra: hi sunt: q cū mulieribus nō sunt coinquinati: vgines enim ꝓmāserūt. Ideo regnāt cū deo: ꝛ agnus dei cuꝝ illis. ℣. Hi empti sunt ex omnibus primitie deo et agno: ꝛ in ore eoꝝ non est inuentū mēdaciuꝝ. Ideo. ℣. viñ.

OMnis sapientia domino deo est: ꝛ cum illo fuit semꝑ: et est

añ eunt. Altitudinē celi:t latitudi
nē terre:t profundū abyssi:go di
mensus est? Arenā maris:t plu
uie guttas:t dies seculi:go dinu
merauit? ℟. Hec est vera frater
nitas:q̄ nunq̄ potuit violari cer
tamine:q̄ effuso sanguine: secuti
sunt dñm. Contēnētes aulam re
giā:puenerūt ad regna celestia.
℣. Ecce q̄ bonum t q̄ iucūdū:
habitare frēs in vnum. Contem.
Glia sit deo p̄ri t filio t spū scō.
Hec est. ℟. Ad cōmūnē. Laudē di
cite deo nro oēs sancti eius:t qui
timetis deum pusilli t magni:q̄m
regnauit dñs deus nr omp̄s:gau
deamus t exultem⁹:t demus glo
riam ei. Cantū. Vos sancti. ℣.
Exultent. Secundum matthæum.

In illo tēpore:Videns iesus
turbas:ascendit in montem.
Et cum sedisset:accesserūt ad eū
discipuli eius. Et reliq̄. Homel.
Remigii episcopi. Lcō. ix.

Verēdū nobis est:q̄ sunt
isti pauperes:quos dñs beatos ap
pellat. Videmus enīz multos pau
peres furēs: adulteros:ceteris q̄
vitijs addictos: t quāuis res ter
renas nō habeant:tñ voluntates
habēt habendi. ℟. Sanctissime
pōtifex christi bñdicte monacho
rum pf t dux. Intercede p nra
omnīūq̄ salute. ℣. Deuote ple
bi subueni sancta intercessione:
vt tuis adiuta precibus:regna ce
lestia consequatur. Jn. Lcō. x.

Numquid istos appellat de
minus beatos? Hō inquā:
Sed illos:qui volūtate sunt pau
peres:sicut fuerunt apostoli:t om
nis primitiua ecclesia: q̄ oia sua
pro christo reliquerūt. ℟. Sint
lumbi vestri precincti:t lucerne
ardentes in manibus vestris. Et
vos similes hominibus expectan
tibus dominum suum q̄n reuerta
tur a nuptijs. ℣. Vigilate ergo:
q̄ nescitis qua hora dominus ve
ster venturus sit. Et. Lcō. xij.

Et quibus dicit apostolus:
Tanq̄ nihil habentes:t omnia
possidentes. Et psalmista:Lē an
ducabunt pauperes:t saturabun
tur. Et iterum: Iste pauper cla
mauit. Et alibi:Judicabit paupe
res ppli. ℟. Offerent regi virgi
nes dño post eā:proxime eius offe
rent tibi. Jn letitia t exultatiōe.
℣. Prudentes virgines aptate
lāpades vestras:ecce sponsus ve
nit:exite obuiam ei. Jn. Lcō. xij.

Felix ista paupertas:felices
habens pauperes:t multū
diuites. Ex q̄bus vnus dixit clau
do. Argentū t aurū non est mi
hi:q̄d autē habeo:hoc tibi do. Jn
noīe iesu christi nazareni surge:et
ambula in pace. ℟. Bñdicam⁹
pfem t filiū cū scō spū laudem⁹
et superexaltemus eum Jn scla.
℣. Bñdicite deo dñe in firmamen
to celi:t laudabilis t gloriosus.
Jn. Gloria deo patri sit:vnigeni-

toꝝ eius filio: vna cū sancto spi
5 B ritu. Bene. Secundā matthæū.

In illo tpe: Videns ihesus turbas: ascēdit in mōtē. Et cū sedisset: accesserūt ad eum discipuli eius: Et aperiens os suū: docebat eos dicēs: Beati pauperes spū: qm̄ ipsoꝝ est regnū celoꝝ. Beati mites: qm̄ ipsi possidebūt terrā. Beati q̄ lugent: qm̄ ipsi cōsolabūtur. Beati q̄ esuriūt & sitiūt iusticiā: qm̄ ipsi saturabunt. Beati misericordes: qm̄ ipsi misericordiā p̄sequent. Beati mundo corde: qm̄ ipsi deū videbunt. Beati pacifici: qm̄ filij dei vocabunt. Beati q̄ p̄secutionē patiūtur propter iusticiā: qm̄ ipsoꝝ est regnū celoꝝ. Beati eritis: cū maledixerint vobis homines: & p̄secuti vos fuerint: & dixerint oē malum aduersuꝫ vos mentientes: propter me. Gaudete: & exultate: qm̄ merces vra copiosa est i celis. ℣. Oro.

OMnipotēs sempiterne deus: qui nos omniū sanctoꝝ tuoꝝ merita: sub vna tribuisti celebritate venerari p̄sta q̄sumꝰ: ut desiderata nobis tue pietatis abundantiā: multiplicatis intercessoribus largiaris. per. In lau. assū. Post prandiū ego iuuiolata pmansisti: dei genitrix intercede p̄ nobis. ℣. Dño reḡ. Ant. Laudemus dñm: quē laudāt angeli: cui cherubin & seraphin sanctus sanctus sanctus p̄clamant. ℣. Jubilate. Ant. Vos amici mei estis: si feceritis q̄ p̄cipio vobis: dicit dñs. ℣. Deus deus tuus. Ant. Sancti spūs & anime iusti: hymnum dicite deo in eternum. ℣. Benedicite. Ant. Omnium sanctorū chorus: laudate dominum & celi. ℣. Laudate. Capitl. Lce ego ioannes vidi al. Apoterū angelū ascendentē ab ortu solis: habentē signū dei viui: & clamauit voce magna q̄nos angelis: quibus datus est nocere terre & mari dicens: nolite nocere terre & mari neque arboribus: quoadusq̄ signemus seruos dei nr̄i in frontibus eoꝝ. ℟. Justi aūt in perpetuū viuent: Et apud dominum est merces eoꝝ. ℣. Epulentur & exultent in conspectu dei. Et. Hymn. Jesu salua. ℣. Vultum tuum. Ad bñe assū. Te. gloriosus apostoloꝝ chorus: te p̄phetarū laudabilis numerus: te martyrum candidatus laudat exercitus: te omnes electi voce confitentur vnanimes: beata trinitas vnus deus. ℣. Omnipotens. Seq. supius comme. de cruce. Ad. j. assū. Sanctū est verum lumen & admi

rabile sacramentū: ministrans in cem his q̄ pmanserūt in agone certaminis recipient ab ipso splē dorē sempiternuz: in quo assidue felices letant. Ad. vj. añ. Beati eritis cū vos oderint homines: et cū separauerint vos: et exprobrauerint: et ejecerint nomen vestruz tāq̄ malū ꝓpter filiū hominis: gaudete et exultate: ecce enim merces vra multa est in celis. Cap. Ecce ego. ℣. Justorum anime. Ꝛ. Omnipotens. Ad. vj. añ. Gaudēt in celis anime sanctoꝝ: qui christi vestigia sunt secuti: et quia ꝓ eius amore sanguinem suum fuderunt: ideo cum christo regnant sine fine. Caplm.

Apoc. 7 c Post hec vidi turbā magnā: quaz dinumerare nemo poterat: ex omnibus gētibus tribubus populis et linguis: stantes añ thronum: et in conspectu agni: amicti stolis albis: et palme in manibus eoꝝ. ℣. Justi autem. Oratio.

OA q̄s dne fidelibus populis: oium sanctoꝝ semp veneratione letari: et eoꝝ ꝑpetua supplicatiōe muniri. Per. Ad ix. añ. O q̄ gloriosus est regnū: in quo cum christo gaudēt oēs sancti: amicti stolis albis: sequuntur agnum quocunq̄ ierit. Caplm.

Apoc. 7 d Hi sunt qui venerunt ex magna tribulatione: et lauerūt stolas suas in sanguie agni: ideo sunt ante thronum dei: et seruiunt ei die ac nocte in templo eius. ℣. Exultent. Oratio.

Concede q̄s omps deus: ad eoꝝ nos gaudia eterna pertingere: et quoꝝ nos virtute tribulo annua solennitate gaudere. per. Ad vesp. añ. et ps. et ca. vt supra. Ad vigil. Exultent justi. Hymnus. Christe redēs. ℣. Letamini. Ad magnificat añ. Angeli: archangeli: throni: et dominationes: principatus: et potestates: virtutes: cherubin: atque seraphin: patriarche: et prophete: sancti legis doctores: apostoli omnes: christi martyres: sancti confessores: virgines dñi: anachorite: sancteq̄ omnes: intercedite ꝓ nobis. Oratio.

OOps sempiterne deus: q̄ nos omniū sanctoꝝ meritis multiplici facis celebritate gaudere: concede q̄sumus: vt sicut illoꝝ cōmemoratione: et tempoali gratulamur officio: ita ꝑpetuo letemur aspectu. Per. Deinde añ. et oratio. de cruce. Postea Benedicamus dño. Dicto vesp. de festo statim segꝝ ad vesp. mortuorum. Añas Placebo. cū ps. et dicitur vna tantum oio. vide ibi.

Fidelium deus omniū conditor et redemptor: animabus famulorū famularumq̄ tuarum: remissionem cunctoꝝ tribue peccatoꝝ: vt indulgentiaz quam semper optauerunt: pijs supplicationibus consequantur:

Qui vivis ꝛ regnas cum deo patre: In vnitate spiritus sancti deus. Per omnia secula seculorum. ℟. Amen. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. ℣. Requiescant in pace. ℟. Amē. In nocte vero ad mat. dñr tres vigilie mortuor precedēte. Inuit. Regem cui oīa viuunt, Post quas dñr laudes cum supradicta ratione solūmodo. Et canitur missa solenniter. ¶ In sancto Vitale ꝛ agricola. Oratio.

Concede quesumus omnipotens deus: ad beatorum martyrum vitalis ꝛ agricole nos gaudia eterna pertingere: ꝛ quorum nos virtute tribue: annua solennitate gaudere. Per. Passio sanctorum vitalis ꝛ agricole. Lec. j.

Vitalis ꝛ agricola martyres passi sunt in prouincia italie in ciuitate bononiensi tempore diocletiani ꝛ maximiani imperatorum. Lectio secunda.

Quorum passionem sanctus scripsit ambrosius. Fuit autē vitalis seruus agricole: nunc vero conseruꝰ ꝛ collega martyrij. Lectio. iij.

Peccessitq; seruus vt premideret locum: secutus est dominus secure: quo datam fidem serui tam inueniret paratā nō alienaꝫ. Lectio. iiij.

Cum ergo sanctus vitalis cogeretur a persequentibus vt christum negaret ꝛ amplius domini fidem profiteretur; omnia tormē torum genera in eum crescentes: vt non esset in corpore eius fine vulnere locus: oratione fusa ad dominum emisit spiritum. Lec. v.

Sanctus vero agricola miseꝛ habebatur moribus vt ab ipso etiam inimicis diligeret. Ideoq; differebant eius passionem. Lec. vj.

Denique vbi non acquierunt persecutoribus: sanctus agricola crucifixus est. Quorum corpora in iudeorum solo sepulta sunt. Lectio septima.

Post multos autem annos idem locus sancto Ambrosio episcopo mediolanensi reuelatus est. Qui veniens bononiam conuocatis clero et populo ad locum accessit. Lectio octaua.

Et effosso solo martyrum reliquias inuenit. Eaque deuote leuata in eadem ciuitate sepelinit. Passi sunt autem pridie nonas nouembris. ℣. Oīs. ꝛ cuā. Cum audierimꝰ, ꝛ omnia alia tam in die 402
& in nocte queret in cōmuni plurimorum martyrum. ¶ In sancto leonardo confessō. Oratio.

Mestati tue quesumus domine sanctissimi confessoris tui leonardi: nos pia iugiter commendet oratio: vt quem annuo veneramur officio: ipsius suffragio subleuemur optato. Per. Alia sancti leonardi. Lectio. j.

Leonardus confessor apud aquitanie prouinciam cuiꝰ

tatem lemouicensem clarvit tempore anastasij imperatoris. L.ij. Qui in prouincia galliarum clarissimis parentibus ortus collateralib⁹ videlz clodouei regis francor:ab eodem rege & sacro extitit fonte leuatus: ob nobilium parentum amorem charissimus. Lectio.iij. Quem sanctus remigius rhemensis archiepiscop⁹ baptizauit: & in discipulus susceptum salutaribus disciplinis instruxit. Lectio.iiij. Idem archiepiscop⁹ a regibus francorum obtinuerat: vt quicunq; ipsi reges ad ciuitatem rhemensem venirent: oēs inclusi in carceribus libere dimissi abire possent. L.v. Ad imitationem igitur boni magistri iuuenis leonardus hoc ipsum a rege impetrauit: vt quicunque in carceribus detinerentur: si eos ipse visitare vellet: continuo soluerentur. Lectio sexta. Et vbicunque carceratos esse audiebat: ad eorum liberationem festinus properabat. Cunctos etiā egros ad se venientes: quascūq; detentos infirmitate sanabat. L.vij. Rex igitur ad se accersiuit eum: quem secum in palatio aliquo tēpore manere coegit: rogans vt inde nusq; discederet: donec tempore congruo ipsi episcopatum aliquem donaret. Lectio.viij. Erat enim iam clericus humilio & mansuetus. Leonard⁹ vero pontificatum renuit: & solitudinē portius affectans: palatium regis reliquit. Dom. & eua. Hoc cstio. 412 gre in cōi profesſor pontifi. Sēta ante & alia oia tā in die q̄ i nocte quere in cōmuni consil. non pontificus. In. liij. corona. Oratio.

Presta q̄s oms deus: vt qui gloriosos martyres: claudium: nicostratum: symphorianum: castorium: atque simplicium: fortes in sua confessione cognouimus: pios apud te in nostra intercessione sentiamus. Per. ℂ Pasio sanctor. liij. coronatorum. L.j.

Quatuor coronati videlicet severus: severianus: carpophorus: & victorin⁹ rome passi sūt sub diocletiano imperatore. L.ij. Qui cum essent cornicularij: & ad sacrificia vna cum aliis imperatorum officialibus compelleretur cum omnino consensum impijs prebere nollent: nunciatum est diocletiano. Lectio tertia. Quos illico iussit: vt ante ipsum plumbatarum ictibus tandiu ederentur: donec spiritum emitterent. Lectio quarta. Quorum corpora iussit in platea canibus tractari: que etiam quinque diebus ibidem iacuerunt illesa. Lectio quinta.

Sed a melchiade papa & a beato sebastiano martyre collecta: sepulta sunt in via lauicana milliario ab vrbe tertio cum aliis sanctis in arenario. Lectio sexta.

P assi sunt autem post duos annos a passione claudij : nicostrati:symphoriani : castorij atq; similicij martyrum codez.ſ.die:hoc est.6.idus nouembrio. Leco.vij.

H orum nomina cum minime possent inueniri:quatuor coronati vocati sunt. Statutum est autez a melchiade papa:vt memoria eorum sub nominibus quinq; martyruz predictoruz z diez anniuersaria recolatur. Lectio octaua.

Et licet processu temporis eorum nomina reperta fuissent : vsus tamen obtinuit: vt quatuor coronati deinceps vocarentur.

404 Dom̃.z qui. Dec mando. z alia ofa tã in die q̃ in nocte q̃re i cõi plurimoz mar. ℂ In vigil. ſcti saluatoris ad vſp. añ. Nos autez.

40 ℣. Dixit. Añ. Cum exaltaueritis filium hominis : tunc cognoscetis:q; ego sum : z a meipso facio nihil:sed sicut docuit me pa-

40 ter ; hec loquor. ℣. Confitebor.

40 Añ. Adoremus crucis. ℣. Bea

41 tus. Añ. Adoramus te. ℣. Laus da. Cap. Nihi autem. ℟. Hoc

65 signum crucis. Hym. Vexilla. ℟. Per signum crucis. Ad mgt añ. Saluator mundi salua nos: qui per crucem z passionem redemisti nos:auxiliare nobis:te te precamur deus noster. Oratio in

Vtroq; vesp.laud. z terti. Altestatem tuam clemens omnipotens : fusis precibus precamur:vt sic vt passionẽ imaginis domini saluatoris:cum pia deuotione:hodierna die fideliter recolimus : ita a cunctis crepti demonum aduersitatibus:semper tibi placere valeamus. Per eum.

Inuita. Regem regum:qui per sanctam crucem suam redemit nos. Venite adoremus. ℣. Veni 33
te. Hym. Crucis. In.j.noc.añ. Principes cõuenerunt in vnũ: aduersus dominum : z aduersus christum eius. ℣. Quare. Añ. 1
Ascendam in palmam: z apprehendam fructum eius : z erunt vbera eius sicut botri vinee. ℣. 3
Domine dominus. Añ. Pone me vt signaculum super cor tuuz vt signaculum super brachium tuum : q; fortis est vt mors dilectio : dura sicut infernus emulatio. ℣. In domino confi. Añ. 4
Quasi cedrus exaltata sum in libano:z quasi cypressus in monte sion. ℣. Domine quis. Añ. 4
Exaltare domine in virtute tua: cantabimus:z psallemus virtuti tue. ℣. Domine in vir. Añ. 7
Fac serpentẽ eneum:z pone eum pro signo : qui percussus aspexerit eum:viuet:dixit dominus moysi seruo suo. ℣. Domini est ter. 8
℟. Hoc signum. Passio imagi-

nis christi. Lectio prima.

Q Vedam ciuitas est in syrie partibus inf a terminos tyri z sydonis posita : beritus vocata:

antiochie suppositā. In hac vi-
be innumerabilis multitudo con-
sistebat hebreorum: ꝗbus eodem
tempore cadez ciuitas metropoli
tica obtineret dignitatem. ℣. Cum exaltaueritis filius hominis tunc cognoscetis qz ego sum: r a meipso facio nihil: sed sicut do-
cuit me pater: hec loquor. ℟. Et qui me misit: mecum est: r non re
liquit me solum: qz ego q̄ placita sunt ei: facio semper. Et. Lcō. ij.

Accidit autem: vt iuxta synagogam eorum: que magna valde erat: quidam christicola a quodam accepisset cellulam ad habitandum: censum er ea perso
uens. ℣. Mihi autem absit gloriari: nisi in cruce domini nostri ie su christi. Per quem mihi mundus crucifixus est: r ego mundo. ℟. Viuo enim iam non ego: viuit vero in me christus. Per. Lcō. iij.

In quadz ingressus fuisset: domini saluatoris iconam: quam apud se retinebat abscon-
ditaz: fixit in pariete: in interio
ri loco cellule: contra lectuli fa-
ciem. ℣. Nunc iudicium est mundi: nunc princeps huius mundi ei
ciet foras. Et ego si exaltatus fuero a terra: omnia trahaz ad meipsum. ℟. Hoc autem dicebat: significans qua morte esset
moriturus. Et. Lcō. iiij.

Ve icona honeste depicta: integram in se continebat domi-
nicam staturam. Euolato autem non paruo temporis spatio: me-
moratus incola perquirere stu-
duit in alio loco vbis spatiosa mansionum ad manendum: sicut indi gebat. ℣. Sicut moyses exaltauit serpentem in deserto: Ita exaltari oportet filium hominis. ℟. Vt omnis qui credit in ipsum: non pereat: sed habeat vitam eternam. Ita. Gloria. Ita. In. ij. nocturn. añ. Crucem sanctam subiit: r infernum confregit: accinctus est potentia: surrexit die tertia: alleluia, ℟. Deus noster. Añ. Christo confixus sum cruci: viuo autem iam non ego: viuit vero in me christus: qz autem nunc viuo in carne: in fide viuo filii dei qui dilexit me: r tradidit semetipsum pro me. ℣. Omnes gentes. Añ. Exaltabo te domine: quoniam suscepisti me: alleluia. ℣. Magn⁹ dominus. Añ. Ostendit dominus lignum moysi: quod cum mi
sisset in aquas: verse sunt i dulcedinem. ℣. Cantate. j. Añ. Benedictum est lignum alleluia: per quod sit iustitia: alleluia. ℣. Dominus re. Añ. Fecit moyses serpentem eneum: r posuit eum pro signo: quem cum percussi aspice-
rent: sanabantur. ℣. Cantate. ℣. Adoramus te christe. Lcō. v.

Iam cum reperisset: rol-
lens cuncta que sua erant egressus est r cellula. Dei an-

tm prouidentiā sd agente: dominicam ibi neglectam reliquit ecclesiam. ℟. Eterne homo noster: cuius christo crucifixus est: vt destruatur corpus peccati. Et vltra non seruiamus peccato. ℣. Christo igitur passo in carne: et vos eadem cogitatione armamini: quia qui passus est in carne: desijt a peccatis. Et vltra. Lectio sexta.

Hec vt estimo: ipsius occulto agebatur consilio: qui vult omnes homines saluos fieri: et ad agnitionem veritatis venire: vt ostenderet cuiusctis: suorum mirabilium virtutem: ad increpationem impiorum: et ad incitamentum fidelium. ℟. Quicunq; volunt placere in carne: hi cogunt vos circuncidi. Tantum vt crucis christi persecutionem non patiantur. ℣. Nec enim qui circūciduntur legem custodiunt: sed volunt vos circūcidi: vt in carne vestra glorientur. Tantum.

℣. vij.

Factum est autem post hec: vt quidam iudeus cellulam illā susciperet ad habitandum. Qui ingressus cum suis omnib⁹: cepit manere in ea: minime contemplatus locum illum: in quo dominica habebat icona. ℟. Christus legem mandatorum: decretis euacuans: vt duos condat in se, metipso. In vno nouo homine faciat pacem. ℣. Et ambos reconciliet in vno corpore suo: per crucem interficiens inimicitias in se metipso. In.

Lectio vij.

Ne vero quadam istius hereticus vnum de suis contribulibus conuocauit ad prandium: et epulantibus eis: eleuans oculos hebraeus: qui imitatus fuerat: vidit in interiore cellule illius loco iconam dñicam parieti ꝓneram. ℟. Christus passus est pro nobis vobis relinquens exemplum: vt sequamini vestigia eius: qui peccatum non fecit: nec inuentus est dolus in ore eius: qui cum malediceretur: non maledicebat. Cū pateretur: nō ꝓminabatur. ℣. Tradebat autem iudicanti se iniuste: qui peccata nostra pertulit in corpore suo super lignum. Cum pate. Elia. Cum.

Ad cant. aff.

Jn cruce abscōdita est fortitudo eius: et ibit mors ante faciem eius. Cant. 54

Domine audi. ℣. Salua nos christe.

Hom. et cuā. Hunc iudicium, 360

et oia alia que hic desunt tam in die ℣ in nocte ꝛre in exaltatione crucis q̄ est. 14. septēbris. ℟. Ipse est caput corpis ecclie q est ꝓncipiū: primogenit⁹ ex mortuis: vt sit in oibus ipse primatum tenens. Et in ipso ꝓplacuit omnē plenitudinem inhabitare: et p eū reconciliari oia in ipso. ℣. Pacificans p sanguinē crucis eius: siue q̄ in terris sunt: siue q̄ i celis. Et. ℟. Cū mortui essetis in delictis: et ꝓputio carnis vr: conui,

ificauit vos cum illo : Bonane vobis omnia delicta: delens quod aduersus nos erat chirographū decreti : quod erat contrarium nobis: & ipsum tulit de medio: affigens illud cruci. ℣. Expolians principatus & potestates tradurit confidenter : palam triumphans illos in semetipso . Bonane. ℟.

11 Christus factꝰ est pro nobis obediens vsq; ad mortem: Mortem autem crucis. ℣. Spolia fortium diuidet: pro eo q tradidit in mortem animam suam . Mortem.

12 ℟. Curramus propositum nobis certamen : aspicientes in auctorem fidei : & consummatorem ie-sum: qui proposito sibi gaudio: sustinuit crucem: Confusione contempta. ℣. Recogitate enim qui talem sustinuit a peccatoribus: aduersus semetipsum contradictionem. Confusio. Gloria. Con

phil. 2 a fusio. Ad vj. Capitulum. Christus semetipsum exinaniuit: formam serui accipiens: in similitudinem hominum factus: & habitu inuentus vt homo. ℣.

Adorabimus. Oratio.

Et omne supplicet depre camur: vt plebs tua christiane dedita fidei : celebrando gloriose imaginis tui filij passionem eterne vite consequi premia mere-

phil. 2 b tur. Per eun. Ad ix. capitulum.

Deus pater exaltauit christum suum : & donauit illi nomen: quod est super omne nomen: vt in nomine iesu omne genu flectatur : celestium: terrestrium : & infernorum : & omnis lingua confiteatur : quia dominus iesus christus: in gloria est dei patris. ℣. Salua. Oratio.

Ma nobis pijssime deus ad fit clementia deprecantibus: vt sicut venerande imaginis filij tui saluatoris mundi: mirabilem hodierna die celebramus triumphum: ita quoque ab omni infestatione iniquorum spirituum eripi: incessanter adhereamus laudibus tuis. Per eun. Ad vesp. vt supra in vigilia. Eodem die de sancto Theodoro marty. de quo fiunt . xij. lect. post festum sancti martini: post cuius oratione sequitur . Alia. Iste sanctus. ℣. Magna est gloria. Oratio.

Prete de nobis dñe misericordia tua: & sanctus martyr tuus theodorus : cuius nos deifisti patrocinijs adiuuari : tribue vt maiestatem tuam iugiter exorer pro nobis. Per. Pasio sancti theodori. Lectio prima.

In temporibus suis maximia-

nus

nus ꝛ maximus imperatores: mi-
serunt p oēm terrā regni sui edi-
ctum aduersus omnes vere chri-
sti religiōis cultores: vt gustātes
immolatitios cibos: possent eua-
dere tormenta: ꝛ viuere. Lcō. ij.
Contradicētes veros in iudicio
tradit: multos diuersisq; supplī-
cijs affligi. Eo añ tpe tentus est
throdotus simul ꝛ cū eo alij mul
ti tyrones ad militandum. L. iij.
Et adducti sunt in legiōē: q̄ of
mar maritanor: sub ꝓpōsito brin
ca: que legio ꝓsidebat in ciuitate
amasie ꝓuincie: q̄ of hellespōti:
vbi etiam ſm edictum imperato-
rum compellabantur vniuersi ad
immolandum idolis. Lcō. iij.
His ꝓtradicēs brūs throdotus:
adductus est añ ꝓpōsitū. Cui ꝓ-
positus ait. Et qd non obtēperas
ꝓceptis imperatorum: ꝛ immolas
dijs immortalibus? Lectio. v.
Beatus vero throdotus: cū ēet
fidelis xo: plenusq; spū scō: stās
in medio legiōis: dixit: Quia ego
xp̄ianus sum: immolare reprobis si-
mulachris: ꝓceptū nō accepi. Ha-
beo enīm regē meū in celis. L. vj.
Respondit ꝓpositus ꝛ dixit.
Accipe arma tua throdote: ꝛ mi
lita: ꝛ acquiesce sacrificare dijs
immortalibus ꝛ obtēpera inuictis
simis imperatoribus. Lcō. vij.
Rndit sanctus throdotus. Ego
git milito meo imperatori: ꝛ alij mi
litare nō possum. Cui ꝓpositus di-
xit: Et hi oēs circūstantes chri-
stiani sunt: ꝛ militant? Lcō. viij.
Sanctus throdotus dixit. Unus
quisq; nouit quo militat. Ego an
tem milito dño meo: ꝛ regi celesti
throꝛ filio eius vnigenito ihū xpo.
Dom. ꝛ eius. Nolite arbitrari. 407
ꝛ oia alia tam in die q̄ in nocte
ꝗre in communi vnius martyris.
℣. In vigilia sancti marcijani cōf
ꝛ ꝑfect. ad vesperū q̄uor añ. j. nocc.
℣. Dñe si adhuc hymnū. Rex 74
christe. ℣. Ora pro nobis. Al
mūq; añ. O beatū virū: cui⁹ alia pa
radisus possidet: vñ exultāt ange-
lice turbe archāgelicheq; chori sanctoꝝ
proclamāt: turba ꝛginū inuitat.
mane nobiscū in eternum. Oro.

Deus
qui cōspicis: qa
ex nulla nra
ꝛbute subsi-
stim⁹: ꝓcede
ꝓpitius: vt
intercessiōe
beati marti-
ni cōfessoris
tui atq; pon
tificis: ꝫ oia aduersa muniamur.
Per. ℣. Sequit cōmemoratio
ꝓ eō mēsa martyre. Oratio.
Presta q̄s oīpotēs deus: vt q bti
mennę martyris tui: natali
tia colimus: intercessione eius: in
tui nominis amore roborem⁹.
Per. Inui. Regē ꝓfessor. Ps.

33 Venite. ℣. Rex thro. Mul-
74 ti oscad Martine par. In-fi
nita sa. Martinus adhuc ca-
tecuminus: hac me veste cōtexit
℟. Btus vir. Alñ. Scē trinita-
tis fidē martinus pfessus est: dea-
tissimus gras peepit. ℣. Quare.
Alñ. Ego signo crucis: non clypeo: protectus aut galea: hostiū cu-
neos penetrabo securus. ℟. Cū
inuo. Alñ. Cōfido in dño: q fi-
lia mea pcibus mis reddēda sit
sanitati. ℟. Verba. Alñ. Te tra
dius cognita dei ūtute: ad bapti-
smi gratiā puenit. ℟. Dñe dño:
Alñ. O ineffabilē virtp quē nō
bis tanta miracula cotuscāt. ℟.
Jn domino. ℣. Amauit. ℭ Ad
sancti martini. Lectio prima.

HItur martin⁹ sabarie pan
nonicorum oppido oriūdus
fuit: sed intra italiaz ticini alitus
est: parentibus secundum seculi
dignitatem non infimis: gentili-
bus tamē. ℣. Hic est martinus
electus dei pontifex: cui dominus
post apostolos tantam gratiā cō-
ferre dignatus est. Ut in virtute
sancte trinitatis tcifice: mereretur fieri trium mortuorum suscitator: magnificus. ℣. Sancte tri
nitatis fidem martinus confessus est. Ut in. Lectio secunda.

PAter enim miles primum: post tribunus militū fuit. Ipse armatam militiam in ado-
lescentia secutus: inter scalares
aulae: sub rege constantio: deīn
de sub iuliano cesare militauit.
℟. Domine si adhuc populo tuo
sum necessari⁹: non recuso subire
pter eos labore. Fiat voluntas
tua. ℣. Gratis quidem est dominē pugna militie: nec tcificiente
causabor etate: munia tua deuo-
tus implebo. Fiat. Lectio tiꝛ.

ON tamen sponte: ga a pri
mis fere annis: diuinaz po-
tius seruitutē: sacra illustris puer
ri spirauit infantia. Nam cum
esset annorum decem: inuitis parentibus ad ecclesiaz pfugit: seq;
catecuminuz fieri postulauit. ℟.
O beatum virum martinum antistitez. Qui nec mori timuit: nec
viuere recusauit. ✻ Domine si
adhuc populo tuo sum necessarius: non recuso laborem: fiat voluntas tua. Qui. Lcō quarta.

MOr mirum immodum rotus in dei opere cōuersus: cum esset annoꝝ duodecim ere
mum concupiuit: fecisseq; votis
satis: si etatis infirmitas nō obstitisset. ℟. O vere beatum virum:
in cuius ore dolus non fuit: neminem iudicans: neminem damnans. Nunquaz in illius ore: nisi
christus: nisi pax: nisi misericordia inerat. ℣ O virum ineffabilem: nec labore victum: nec morte
vincendum: qui nec mori timuit:
nec viuere recusauit. Nunquaz.
Gloria. Nunch. Jn. ij. nocl. ad

Dño ieſus chriſtus nō ſe inquit purpuratū: nec diademate rententem: venturum eſſe pdixit. ℣.

4 Dñe quis. Añ. Sacerdos dei martine: apti ſunt tibi celi: re-
7 ghum pñs mei. ℣. Dñe in vir. Añ. Beatus martinus dixit in-
liano: chſti enim ſuz miles: pugna-
8 re mihi nō licet. ℣. Dñi ē. Añ. Sacerdos dei martine: paſtor egregie: ora pro nobis deum. ℣.

33 Cantate. ℣. Añ. Martine miſit nos dñs: tibi auxiliū ferre: r ruſti-
cam multitudinem effugare. ℣.
34 Dñs re. er. Añ. Dū ſacra offer-
ret btūs martinus: globꝰ igneus apparuit ſuper caput eius. ℣.
34 Cātate. ℣. Juſtū re. Lcō v.

Himus tī eius: aut circa monaſteria: aut circa eccleſias ſemp intentus: meditabatur adhuc in etate puerili: qđ poſtea deuotus implenit. ℟. Oculis ac manibus: in celū ſemp intentus. Jnuictū ab oīone ſpīs non relaxabat. ℣. Dū ſacra offerret beatus martinus: globus igneꝰ apparuit ſuper caput eius. Jn. Lvj.

Sed cū edictuz eēt a regib⁹: vt veteranoruz filij: ad militiam ſcriberent: prodente pie: g felicibus eius actibus inuidebat cuz eſſet annoz quindecim raptus r cathenatus: ſacris militaribus implicatus eſt: vno tantum ſeruo comite contentus. ℟. Dū ſacra-
menta offerret beatus martinus: Globus igneus apparuit ſup- 1 ℣
put eius. ℣. Oculis ac manibus in celum ſemper intentus: inui-
cum ab oratione ſpiritum non relaxabat. Globus. ℣.

Di tī: verſa vice dño ſer-
uiebat: adeo vt plerumq; ei r ea-
clamēta ipſe detraheret: ipſe de-
tergeret: cibū vna caperēt: hic ſe-
pius miniſtraret. ℟. Btūs mar-
tinus obitū ſuum lōge ante ꝓſci-
uit: dixitq; fratribus: Diſſolutio-
nē ſui corporis immineꝛe: qz in-
dicabat ſe iam reſolui. ℣. Fra-
tribus corporis cepit repēte deſti-
tui: puccatiſq; diſcipulis in vnū
dixit. Diſſolutionem. Lcō v.

Triennium fere ante bapti-
ſmum: in armis fuit: inter-
ger tamen ab his vitijs: quibus illud hominum genus implicari ſolet. Multa illi circa commilitones benignitas: mira charitas. Patiētia vero atque humilitas vltra humanum modum. ℟. Di-
xerunt diſcipuli ad beatum martinum: cur nos pater deſeris? aut cui nos deſolatos relinquis? Jn-
uadent enim gregē tuum lupi ra-
paces. ℣. Scimus qđ deſiderā-
re te chriſtum: ſed ſalua ſunt tibi tua ꝓmia: noſtri potius miſereꝛe quos deſeris. Jn. Elia. Jn. Ad cāū. Añ. Impoſita manū puero: beatus martinus immundum ab eo ſpiritum eiecit. Laqui. Sos ſancti. ℣. Juſtꝰ vt. Deus qui

411 ℟. Vigilate qz. nescitis diē neq; in die ḡ in nocte qñ in cōi: cōfes. 9 pōr. ℣. O beatū virum: in cuius transitu: sanctoz cœtus numerus: angelozq; exultat chorꝰ: Omnibusq; celestiū virtutū occurrit phalāx exercitus. ℣. Ecclesia virtute roborat: sacerdotes dei z reuelatiōe glorificant: quem michael assumpsit cuz angelis. Omnibusq; ℟. 10 Martinus abrahe sinu letus excipit: martinus hic pauper z modicus: celi diues ingredit: hymnis celestibus honorat. ℣. Martinus ecclē migrauit a seculo: vivit in christo gemma sacerdotum. 11 Hym. ℟. Sancte martine christi pontifex: audi rogātes seruulos. Et impetrata celitus: tu defer indulgentiā. ℣. Aperi os meum in oratione: z p delictis nris deprecare. Et. ℟. O quātus erat luctus hominū: quāta pcipue meretur lamēta monachoz. Quia pius est gaudere martino: z pius est flere martinū. ℣. Beati viri corpus: vsq; ad locum sepulchri: hymnis canora celestibus turba psequit. Quia. Glia. Quia. In laud. añ. Dixerūt discipuli ad beatū martinū: cur nos pf deserio? aut cui desolatos relinqs? Inuadēt enīz gregem tuum lupi rapaces. pē. 33 Dño reḡ. Cap. Talis enim. ℟. 411 Justus z. Hy. Martine par. 74 ℣. Ora pro nobis. Ad dño añ. O quātus luctus hominū: quāta precipue lamenta monachoz: z virginū chorus: qz pius est gaudere martino: z pius est flere martinū. Oro. Deus qui conspicis. Ve- 385
inde cōmemo. sancti mēne mar. ty. Ad. j. añ. Dñe si adhuc pplo tuo sum necessarius: non recuso laborem: fiat voluntas tua. Ad ij añ. O virum ineffabilem: nec labore vincendum: nec morte vincendum: qui nec mori timuit: nec viuere recusauit. Cap. Ecce sacerdos. ℣. Amauit. Oro Deus qui conspicis. Ad. vj. añ. Oculis ac manibus in celum semper intentus inuictū ab oratione spiritū non relaxabat. Cap. Bñdi 411
ctionez. ℣. Justū ꝛc̄durit. Oro.

Audi domine populum tuum: tota tibi mente subiectum: z beati martini pōtificis supplicatione custodi: vt corpore z corde protectus: qđ pie credit appetat: z qđ iuste sperat obtineat. per. Ad. ix. añ. Martinꝰ abrahe sinu letus excipitur: martinus hic pauper z modicus: celi diues ingreditur: hymnis celestibus honoratur. Cap. Statuit. 411
℣. Justus vt. Oratio.

Presta quesumus omnipotens deus: vt sicut diuina laudamus: in beati martini confessoris tui atque pontificis confessione magnalia: sic indulgentias tuam pijs ipsius precibus assequamur. Per. Ad vesperas. vij. añe. j. nocturni

409 Cap. Ecce sacerdos. Ry. Ama
74 uit. Vers. Rex cheie. ℣. Ora p
nobis. Ad magnificā. O beatum
pontificem: qui torto visceribus
diligebat christum regem: & non
formidabat imperij principatum:
o martine dulcedo medicamen-
tum & medicina sanctissima ani-
ma: quā etsi gladius percussoris nō
abstulit: tñ palmā martyrij non
385 amisit. Oio. Deus q cō. In cōmē
britio epō & confessore. Oratio.

QVocat pietatem tuā que-
sumus dñe: subiecte ti-
bi plebis affectus: & misericordiā
supplicanter fidelis obtineat: vt
quod suis meritis non presumit:
per intercessionem sancti britij
confessoris tui atque pontificis:
indulgentie tue largitatem per-
cipiat. Per. Vita sancti bri-
tii epi. Lectio prima.

BRitius episcopus turonē-
sis successor fuit sancti martini
episcopi: qui primo iuuenturio
tempore fuit plurimus eius emu
lus: eo q a beato viro aliquan-
do redarguebatur: cum iuuenti-
lia sequebatur. Lectio secunda.

QVm enim quidā infirmus san
ctum martinū quereret: vt mede-
lam ab eo experetur: britius illum
ei ostendit: eumq amentem & de-
lirum appellauit. Lectio tertia.

QVm aūt eger a martino postu-
lata obtinuisset: episcopus britiū
aduocans; redarguit: quia cum
delirum diuisset. Lectio quarta.

QVi pre verecundia se hoc di-
xisse negabat: martinus aures
suas ad os eius: cum hoc diuisset;
habuisse affirmabat. Lectio. v.

PRediit: antes illi a deo obtinuis
se britium sibi in episcopatu suc-
cessurum: sed multa eum aduer-
sa passurum: quod magis adhuc
britius irridebat. Lectio. vj.

POst mortem igitur sancti mar-
tini britius in episcopum ele-
ctus: orationi vacabat: & licet ad-
huc superbus tamen erat corpo-
re castus. Lectio septima.

ANno antes episcopatus sui tri
gesimotertio mulier q̄dā religio-
se vestita: q̄ ei⁹ vestimēta lauabat
concepit: & filium peperit. Vers.
QVnc omnis populus cum lapi
dibus ad tantum congregatus:
contra episcopum ecclamabant:
& crimen ei obijciebant. Postea
& euāg. HOmo quidam nobilis. 413
& alia omnia tam in die ꝓ in no
cte quere tñ cōmuni ꝓfessionis.
De sancto Iohanne & benedicto mōachis & martyribus. Ad
vesperas. Cap. Sancti per fidem. 400
℣. Hec est vita fraternitas. Ry.
Rex gloriose. ℣. Mirabilis. In
vtroq; vesperum. Ad magnificā.
MVndi opes & gloriam conte
nentes: sancti martyres christi Io
annes & benedictus: coronā mar
tyrij a predonibus acceperunt;
nec tamen vsancta ipsorum co-

pora: poterunt ignibus perenis
rriangeli enim coꝛ in celis canē
tes: ꝛ meloꝛ ꝛ lumen: ad ostendē
dam ipsoꝝ gloziam: cūctis cer
nentibus ꝛmonstrarunt. Vio.

GRatiam tuam qua in te p
seuerem⁹: infunde nobis
omnipotens ꝛ misericoꝛs deus: ꝛ
ad piam emulationem sanctoꝝ
martyꝝ tuoꝝ ioannis ꝛ be
nedicti: uoce nos terrena despi
cientes sic currere: ut ad ea que
perseuerantibus in te: promitte
re dignatus es: ꝓtingam⁹. Per.

Lectio sanctoꝝ ioannis ꝛ
benedicti ex uita beatissimi pa
tris nostri romualdi. Lcō ꝓma.

QUm autem beatissimus ro
mualdus adhuc habitaret
in pereo: Buscanus rex preces
imꝑatoꝛi direxit: ut sibi spiritua
les uiros mitteret: qui gentes sui
regni ad fidem uocarent: Quoꝝ
romualdum imperatoꝛ aggredi
tur: ꝛ concedi sibi ꝛ suis mona
chis: q illuc ꝛstinari utiliter ua
leant: ꝛpetatur. Lcō secunda.

Ille uero: nullius suoꝝ hoc pe
tere uelut ex prelationis autoꝛi
tate uoluit: sed in eoꝝ uoto ꝓ
nens: sine manendi: sine abeun
di uoibus opinionem ꝛdit. Ignoꝛ
rabat enim ex ꝛa metuendo ne
gocio uoluntatem ꝛi: ideo non
illud suo: sed fratrum potius ar
bitrio cōmittebat: Interrogante
igitur eo regem: ꝛ humiliter obse
quente: tandem duo solummodo
ex omnib⁹ inuenti sunt: q se uiro
ad eundum ꝓmptos offerrent.
Quoꝝ unus ioannes: alter be
nedictus uocabatur. Lectio. iij.

Hinatq; ad buscaum cuntes:
in eremo prius: eos sustentante
rege: manere ceperunt: ꝛ ut predi
care postmodum possent: sclauo
nicam linguam laboꝛiose discere
studuerūt. septimo uero anno: cū
iam loquelam terre perfecte co
gnoscerent: unum ad romanā uꝛ
bem monachum mittunt: ꝛ per
eum: summe sedis antistitis ꝓ
dicandi licentiam petunt. L. iij.

Iniungunt etiam: ut nuncius il
le aliquos secuꝝ de beati romual
di fratribus duceret: qui eremi
tice conuersationis edoctꝝ: cum
eis simul in sclauoꝝ partibus
habitarent. Buscanus autem uo
lens coꝛonam sui regni ex roma
na autoꝛitate suscipere: predictos
uenerabiles uiros cepit obnixa
supplicatione deposcere: ut ipsi
plurima eius dona papę ꝛferꝛ
rent: ꝛ coꝛonam sibi a sede apo
stolica repoꝛtarent. Lectio. v.

Qui regie petitioni assensum pe
nitus ꝛnegantes: direxerunt. Nos
in sacro ordine positi sumus: ꝛa
ctare nobis secularia negocia mi
nime licet. Et ita relinquētes re
gem: ad cellaꝝ reuersi sunt. Qui
dam uero: regis agnoscentes con
silium: sed quid sancti uiri respon

derint ignoscantes: copiosum auri pondus: quod mittendum apostolico fuerat: secum eos deuoluisse opinati sunt. Lectio tertia.

Deinde hac inter se cōuentione peracta cōdicunt: vt noctu ecclesiam lateret ingressi: monachos interficerent: et pecuniam asportarent: Quos cum beati viri: tantes irrumpere persensissent: aduentus eorum causam primus agnoscentes: confessionem interse facere: et sancte crucis se ceperunt vexillo munire. Lectio. vij.

Erant autem ibi duo pueri: eorum obsequio: ex aula regia deputati: qui prout viros decebat stare pro sanctis: et finibus regis tere nisi sunt: Furore vero: repento tandez aditu irruentes: euaginatis gladijs: omnes pariter occiderunt. Tunc thesaurum anxie perquirētes: et cuerso omnibus: nihil inuenientes: vt tanti reatus crimen obtegerent: et humana suspicio non armis: sed flammis potius deputaret: cellam incendere: et ipsa conati sunt martyrum cadauera conflagrare. Lectio. viij.

Sed admoti igneo: amisso natura viribus: nihil omnino consumere: cuiusuis hominis studijs potuerūt. Ita enim eos ignes ipsa parietum materies repellebat: ac si pro lignis durissimi silices essent. Frustrati itaq; furentes in fugam se conferre nituntur: sed et hoc illis ex diuina prohibita denegat. Deus mei: et end[illegible] Attedite a fermento, 407
qne in cor[illegible]nis martyr. Pia aue
et alia gemma tam in die cōi in no-
ctē in cōi plurimorū martyrum.
Ad bñ. aīi. Isti dum mortui videntur in mundo: sed deo cui omnia viuunt conregnantes: hostiles suos vincula dissoluerunt: et permulta miracula: ad dei gloriam: et ad credentium vtilitatem: in suis loculis peregerunt. Glo. Gratiam tuam. ℣ In sancto frigidiano epō̄ et cōfessore. Oratio.

Exaudi domine preces nostras: ōne in sancti frigidiani confessoris tui atq; pontificis solennitate deferimus: et qui tibi digne meruit famulari: eius intercedentibus meritis: ab omnibus nos absolue peccatis. Per. ℣ Vita sancti frigidiani. Lectio. i.

Beatus igitur frigidianus: sicut prisci catholici tradiderunt: ex hybernia Scocie insula oriundus fuit. Lectio secunda.

Qui sacris apicibus a primeua etate imbutus: illud euangelicum preceptum in pectore gestans: nisi quis renunciauerit omnibus que possidet: non potest meus esse discipulus: relictis omnibus: ruscie partes petijt: quatenus ibi: sequestratus ab omnibus huius seculi pompis: eremiticam duceret vitam. Lectio tertia.

Illi nanque placere gestiebat:

ent se probabilez reddiderat: Et cum se in tuicie partes contulisset: fama ac eo boni operis circunquaque crescente: a populo lucane ciuitatis: eremum ascere coactus est. Lectio quarta.

Vbi cum omni patientia manisitans: largam doctrine affluentiam omnibus accommodabat: ita vt charus esset omnibus ciuibus: ga in disciplinis christi charior esse videbatur. Lectio.v.

Erat nancz mire simplicitatis ac sobrietatis spiritu repletus: omniumcz magnarum virtutu in se prouocabat exempla. Lco.vj.

Parsimonijs quoque z vigilijs z orationibus: ita erat intentus: vt nequaqua ab eius ore laudes dei cessarent. Lectio septima.

Quumcz pso polleret moribus: expetentibus clericis: cosentientibus laicis: cathedra pontificale lucane ciuitatis suscepit. Lectio.viij.

Qua suscepta: in studio sancte orationis se exercuit: ne ab ouili domini: gregem quem ad custodiendu acceperat: diabolica fraus excluderet. Verss. z euangelium.

412 Vigilate quia. Et alia omnia ut in die cs in nocte: quere in communi confessorum pontificum.

In festo presentationis beate marie virginis in templo omnia fiant tam in die cs in nocte sicut est signatum in natiuitate eiusdem excepto cs nomen nalitatis est mutandum in nomen presentationis. Ad vesperum ergo dicamus quatuor cantus primi nocturni cum psalmis. Dixit do/40 minus. &c. In presentatione beate marie virginis. Lectio prima.

Concepit igitur anna et peperit filiam: z vocauit nomen eius mariam. Completo igitur triennio ablactationis tempore: ad templum domini virginem cum oblationibus addurerunt. Lco.ij.

Erant autem circa templum in xta quindecim graduus psalmos quindecim ascensionis gradus. In quorum infimo Lco.iij. virgo constituta cunctos sine ouentis z leuitis manu ita per se ipsam consendit: ac si tam perfecte etatis fuisset. Lectio.iiij.

Perfectaqz oblatione filiam suam parentes cum alijs virginibus in templo dimittentes ad ppria reuersi sunt. Lectio quinta.

Virgo autez quotidie in omni sanctitate proficiens ab angelo sepius visitabatur: z visione diuina continue fruebatur. Lco.vj.

Mane vsque ad horam tertiam orationi insistebatur tertia vsque nonam operi manuum permanebat in nona vero ab angelo celesti cibo reficiebatur. Lco.vij.

Et qd ei dabat in templo pauperibus largiebat: a nona autem vsqz ad solis occasum in lege dni z psalmis meditabatur. Lco.viij.

Q reſcente etate crescebat ⁊ ſapientia ⁊ gratia apud deum ⁊ homines. Ita ⁊ alia omnia querite in nativitate vt dictū eſt. ¶ In ſancta cecilia in vigil. ad veſp.

416 Laſ. Qui gloriatur. ℟. O beata cecilia Que. Ad magnificat. Virgo gloſia: ſemp euangelium chriſti gerebat in pectore ſuo: nō diebus neq; noctib⁹ a colloquijo diuinio ⁊ oratiōe ceſſabat. Oco.

OMnipotens ſempiterne deus qui nos annua beate cecilie martyrio tuc ſolennitate letificas: da vt quam veneramur officio etiam pie conuerſationis ſequamur exemplo. Per. Inuitato. Regem virginum.

75 Hymnus. Virginis proles. In prima noc. ah. Cecilia virgo admachium eruperabat: tyburtium ⁊ valerianum ad coronas vocabat. ℟. Beatus vir. Alia. Expanſis manibus orabat ad dominum: vt eam eriperet de inimicis. ℟. Quare fremuerunt. Ali. Cilicio cecilia mēbra tomabat: deus gemitibus exorabat. ℟. Cuius iuuo. Ali. Domine ieſu chriſte ſeminator castī conſilij: ſuſcipe ſeminum fructus: quos in cecilia ſeminaſti. ℟. Verba. Ali. Beata cecilia dixit ad tyburtium: hodie te fateor meum eſſe cognatum: quia amor dei te fecit contemptorem idolorum. ℟. Domine dominus. Alia. Fiat domine cor meum ⁊ corpus meum immaculatum: vt non confundar. ℟. In domino con. ℣. Diffuſa eſt. 4

Paſſio ſce cecilie vginis. Lco.

OMnib⁹ patent chriſti veſtigia: denicq; omnibus clamat dicēs. Venite ad me omnes qui laboratis et onerati eſtis: ⁊ ego vos faciā requieſcere. ℟. Cantantibus organis: cecilia virgo in corde ſuo: ſoli dño decantabat dicens: Fiat domine cor meum ⁊ corpus meum immaculatum: vt nō confundar. ℣. Biduanis ac triduanis ieiunijs orans: ſuam domino pudicitiam commendabat: dicens. Fiat. Lco. ℣.

HUius vocem audiens cecilia virgo clariſſima: abſconditum ſemper euangelium chriſti gerebat in pectore: ⁊ non diebus neque noctibus a colloquijo diuinio ⁊ orationibus ceſſabat. ℟. O beata cecilia: Que duos fratres conuerſisti: almachium in dicem ſuperaſti: verbum epiſcopum in vultu angelico demonſtraſti. ℣. Beata es virgo glorioſa: ⁊ benedictus ſermo oris tui.

HUne duos. Lectio. ih. EC valerianum quendam

habebat sponsum. Alii
iuuenis in amore virginis pre rutgeno animum: diez constituit nu
ptiarum. ℣. Dilexisti iustitiam: t odisti iniquitatem. Propterea
unxit te deus deus tuus oleo leti
tie. ℟. Propter veritatē t man
suetudinē t iustitia. Propterea.

CEcilia vero subtus Lectū
ad carnem cilicio induta
erat: desuper auratis vestibus tege
batur. Parentū enim tanta vis:
t sponsi circa illam erat exestuda:
vt non posset amorem sui cordis
ostendere: t ep solum christus di
ligeret: indicijs euidentibus ape
rire. ℣. Virgo gloriosa: semper
euangelium christi gerebat in pe
ctore. Et non diebus neqꝫ noctī
bus vacabat a colloquijs diuinis
t oratiōe. ℟. Cilicio cecilia me
bra domabat: deum gemitibus: et
orabat. Et. Gloria. Et. In secun
do nocturn. ant. Credimus chri
stum filium dei: deum verum esse:
qui sibi talem elegit famulaz. ℣.
4 Domine quis. Ant. Mos scien
tes sanctum nomen omnino ne.
8 gare non possumus. ℟. Domi
ni est. Ant. Tūc valerianus per
rexit ad antistitem: t signo quod
acceperat: inuenit sanctum vr.
16 banum. ℟. Eructauit. Ant. Tri
duanas a domino popsci indu
tias: vt domum meam ecclesiam
16 consecrarem. ℟. Magnus do
minus. Ant. Cecilia me misit
ad vos: vt ostendatis mihi san
ctum vrbanum: quia ad ipsum
habeo secreta que perferam. ℟.
Benedixisti. Ant. Accinxit for
titudine lumbos suos: t robora
uit brachium suum: id eoqꝫ lucer
na eius non extinguet in sempi
ternuꝫ. ℟. Fundamen. Lectio v.

QUid multa? Venit dies:
in quo thalamus collo
catus est: Et cantantibus orga
nis: illa in corde suo: soli domi
no decantabat dicens: Fiat cor
meum t corpus meum immacu
latum: vt non confundar. ℣.
Specie tua t pulchritudine tua.
Intende prospere: procede: et
regna. ℟. Diffusa est gratia in
labijs tuis: propterea benedi
xit te deus in eternum. Inten
de prospere. Lectio sexta.

AT biduanis ac triduanis
spatijs orans: commen
dabat domino quod timebat. In
uitabat angelos precibus. ℟. Ci
licio cecilia membra domabat:
deum gemitibus exorabat: Alma
christe exuperabat: tyburtium t
valerianus ad coronas vocabat.
℟. Non diebus neque noctibus
vacabat: a colloquijs diuinis et
oratione. Almachium. Lectio vii.

ALchymis iterpellabat a
postolos: t sancta opa christo famulantia exorabat: vt suis
eas deprecationibus adiuuarent:
suā domino pudicitiam commen

pantem. ℟. Cecilia me misit ad
98 vos: vt ostendatis mihi sanctum
91 vrbanum. Quia ad ipsum habeo
secreta: que perferam. ℟. Cumq;
pro signo acceperitis eius bene-
dictionem ducite me ad sanctuz
vrbanum. Quia. Lectio vii.

Cum hec agerentur: ve-
nit nox: in qua suscepit vna cum
sponso suo cubilis secreta silen-
tiaz: ira cum alloquitur. O dulcis-
sime atq; amantissime iuuenis: est
mysterium quod tibi confitear: si
non tu iuratus asseras: cōta te il-
lud obseruantia custodiet. ℟. Ceci-
liam intra cubiculum oran-
tem inuenit: et iuxta eam stantem
angelum domini. Quem videns
valerianus: nimio terrore corre-
ptus est. ℟. Angelus domini de-
scendit de celo: et lumen refulsit
in habitaculo. Quem. Gloria.
Quez. Ad can. añ. Inuenta bo-
na margarita: vendit omnia sua: et
418 comparauit eā. Mor. et sua. Si-
mile est re. cc. dc. et oia alia q̄ hic
dicuntur tā in oratiōe in nocte quem
9 in cōi virginū. ℟. Hec est virgo
prudens: que veniente sponso: ac
cepit oleum in vasis suis: et ornā-
tis lampadibus introiuit cum eo
ad nuptias. ℟. Media nocte cla-
mor factus est: ecce sponsus ve-
10 nit: exite obuiam ei. Ec. ℟. Domi-
ne iesu christe: pastor bone: semi-
nator casti consilii: suscipe semi-
num fructus: quos in cecilia semi-
nasti: cecilia famula tua. Quasi
apis tibi argumentosa deseruit.
℟. Nam sponsum quem quasi
leonum ferocem accepit: ad te
quasi agnum mansuetum festina
uit. Quasi. ℟. Beata cecilia di- 11
xit tyburtio: hodie te faceo: meū
esse cognatum. Quia amor dei fe-
cit esse contemptorem idoloz. ℟.
Sicut enim amor dei mihi fra-
trem tuum contigem fecit: ita te
mihi cognatum faciat esse. Qz.
℟. Dum aurora finem daret: ceci- 12
lia dixit. Eia milites christi: abiici
te opera tenebrarum: et induimi-
ni armis lucis. ℟. Cecilia vale di
cens fratribus: et exhortans eos
dixit. Eia. Gloria. Eia. In laudi.
añ. Cantantibus organis: cecilia
domino decantabat dicens: fiat
cor meum immaculatum: vt non
confundar. ℣. Dominus regna
uit. Ad vrbis añ. Dum aurora fi-
nem daret: cecilia exclamauit di-
cens: eia milites christi: abiicite
opera tenebrarum: et induimini
armis lucis. Sio. Deus qui nos. 389
Ad. i. añ. Est secretum valeria-
ne: quod tibi volo dicere: angelus
dei habeo amatorem: qui nimio
zelo custodit corpus meum. Ad
iii. añ. Valerianus in cubiculo
ceciliam cum angelo orantem in-
uenit. Cap. Qui gloriatur. Sio.
Deus qui nos. Ad. vi. añ. Ve- 416
nedico te pater domini mei iesu
christi: qz per filium tuum magnis ex

tinctus est a latere meo. Oratio.

QOncede q̃sum⁹ o mn̄ deus: vt hanc festiuitatē beate mar tyris tue cecilie: que ad celestia meruit euocari premia cōiunctis sibi tyburtio t valerio: sicut cre dimus: t frequentamus: ita eo rum suffragijs adiuuemur. Per. Ad nonam añ. Cecilia famula tua domina: quasi ouis tibi argu mentosa deseruit. Oratio.

DEus cui beata cecilia: ita castitatis deuotione complacuit: vt coniugem suum valerianum: affinemq; suum tyburtium: tibi fe cerit consecrari: q̃s vt ea intercedē te pro nobis: beneficia tui mu neris capiamus. Per. Ad vesp ri añ. tu⁹ pont nocte. ¶ In vi gilia ſci clementis Ad mat cap. In stue eo⁹ suum ℣. Dedisti domi ne. ℟. Deus tuorum. ℣. Ba gna ē gloria. Ad mat añ. Inue nerunt in modū tēpli marmoris: tēplum preparatum a deo. Oratio.

PResta q̃s o mn̄ deus: vt beati sacerdotis t martyris tui clementis adiuuemur auxilio: cui in deserto populus vt crederet: ad mirabilem contulisti potentiam: vt sitientibus: ex tumulis quem eis terre negabat natura: fontiū liquorem produceret. Per. Sequitur añ. pro sancta cecilia. Vir go gloriosa: semper euangelium christi gerebat in pectore suo: nō diebus neque noctibus a collo, quisso diuinis t oratione cessabat. ℣. Elegit. Oratio. Deus qui nos 389
Deide añ. de sco calixto. Euge 414
serue bone. ℣. Os iusti. Oratio.

DEus qui nos beati colum bani sacerdotis t confes soris tui annua beate cōfessionis solennitate letificas: presta quesu mus: vt callida hostis incursione tua freti virtute: deuicta: peruenī re ad gaudia: ipso intercedente: mereamur eterna. Per. Post festa de sancta felicitate. Oratio.

PResta quesumus omnipo tens deus: vt beate felicita tis martyris tue: solennia recen sentes: meritis ipsius protegā mur t precibus. Per dominum. Passio sancti clementis papē Rōe

TErtius romane ecclesie pre fuit episcopus clemens: qui disciplinam apostoli petri secu tus: ita morum ornamento polle bat: vt iudeis t gentilibus t om nibus christianis populis com placeret. Lectio secunda.

OBligebant autem eum gē tiles: quoniam non ere crando: sed rationem reddendo: ex eorum libris t cerimonijs osti debat: vbi nati t vnde nati essent ij quos deos putarent t colerent t quid egissent: t qualiter defe cissent: euidentissimis argumen tis astruebat. Lectio tertia.

IPsa vero gentiles posse indu gentiam a deo consequi: si ab eo-

rus cultura retrederent: redocebat. Iudeorum vero hoc ordine gratia vtebatur: q̄ partes eorum amicos dei assereret: legem eorum sanctam ꝛ sacratissimaz commemoraret. Lectio quarta.

P rimumq̄ locum illos apud deum habituros initrueret: si legis sue sacramēta seruarent: in eo scilicet q̄ promissum habrahe: non negarent in christo fuisse completum: dicit q̄ in semine habrahe ꝛ tuo hereditandas promiserit omnes gentes: ꝛ q̄ dixerit ad dauid: de fructu ventris tui ponam super sedem tuam. ℟. Oremus omnes ad dominum iesum christum: dirit beatus clemēs. Et confessoribus suis fontis venas aperiat: vt de beneficijs eius gratulemur. ℣. Qui peussit in deserto fyna petrā: ꝛ fluxerūt aque ad abundātia: ipse nobis laticem ꝛ fluenta imperciatur. Et confessori. Lcō. v. Et q̄ per hesaiaz confirmauerit: q̄ virgo in vtero concipiet filium: ꝛ vocabitur nomen eius hemanuel: A christianis vero ideo q̄ maxime diligebatur: quoniam singularum regionum inopes: nominatim habebat scriptos. ℣. vi. Et hos quos baptismatis sanctificatione illuminauerat: non sinebat publice fieri mendicitati subiectos. Lectio septima.

Quotidiana itaque predicatione: mediocres ac diuites q̄dmodum habebat: ne paterentur baptizatos pauperes: a iudeis aut gentilibus stipendia publica accipere; nec vitam baptismatis consecratione mundatam: donis gentilium inquinari. Lectio octaua.

Hic ꝛ plurimis huiusmodi predicationis floribus pollēs: tam deo q̄ hominibus rationabilibus complacebat. Irrationabilibus vero placere nemo potest: qui deo placere conat. ℟. Oratte sancte clemente: apparuit ei agnus dei De sub cui⁹ pede: fons viuus emanat: fluminis impetus letificat ciuitatem dei. ℣. Cuius orationem complesset: ꝛ hinc inde circumspiceret: vidit supra mōtem agnum stantem De. Gloria. De. Ad cant. ali. Inuenerunt. vt s. Dorm. ꝛ cet. Nihil operuit, oia alia q̄ hic dicunt tā in die q̄ in nocte: q̄re in cōi vnius mar. ℟. Dedisti domine habitaculus martyri tuo clementi in mari: in modum templi marmoreū angelicis manibus preparatum. Iter prebens populo terre: vt enarrarent mirabilia tua. ℣. Hoc domine ad laudem ꝛ gloriā nominis tui fieri voluisti. Iter. Oio. Deus qui nos annua beati clementis martyrii tui atq̄ pontificis solennitate letificas concede propitius; vt cuius natalitia colimus: virtutem quoq̄ passionis imitemur. Per d. In lat. ali.

407

Oriante sancto clemente: apparuit ei agnus dei. ℣. Dominus regit. Ad cuius aīā. Dum iter mariis cepisset: populus voce magna clamabat: domine iesu christe salua illum: et clemens cum lachrymis dicebat suscipe pater spiritum meum. Oratio. Deus qui nos. Deinde fiat commemoratio sci colūbani et sce felicitatis. Ad j. aīā. Non mea meritis: ad vos me misit dominus: vestre corone participem me fieri. Ad tertiam aīā. Vidi supra montem agnum stantem: de sub cuius pede fons viuus emanat. Oratio. Deus qui nos. Ad vj aīā. De sub cuius pede fons viuus emanat: fluminis impetus letificat ciuitatem dei. Ad ix. aīā. Omnes gentes per gyrum: crediderunt christo domino. Ad mgt aīā. Dedisti domine habitaculum martyri tuo clementi in mari: in modum templi marmorei: angelicis manibus preparatum: iter prebens populo terre: vt enarret mirabilia tua. Oratio. Deus qui nos. Sequit pro scō grisogono martyre. Cio.

Presta quesumus omnipotens deus: vt beatissimum grysogonum martyrem tuum: quē fidei virtute imitari non possumus: non indigna saltem veneratione sectemur. Per. ℂ Vas ecclie sancti grisogoni. Lcō. j.

Grysogonus martyr apud aquileiam passus est sub diocleciano imperatore. Lectio scā. Qui apud vrbem in vinculis coniectus sancte anastasie alimonijs fouebatur. Lectio tertia: Que non solum ei sed etiā aliis christianis in carcere detētis necessaria solicite ministrabat. ℣. mīsit Vnde hac occasione vir ei⁹ publius gentilis anastasiam in artissima custodia reclusit: ita vt etiaz ei alimoniam denegaret. Lcō. vj. Ipsa autem grysogono epistolas amaritudinis suc narratiuas destinabat: ille vero consolatorias remittebat. Lectio sexta. Sed interea vir eius in legationem ad persidem missus: anastasie custodiam triplicauit: ita vt lucem ipsam et victum ei negari iussisset: vt sic ipsa fame tabefacta deficeret: et ille omnium facultatum eius dominus permaneret. ℣. vij. Que cum se putaret deficere: beato grysogono per epistolam confortatur: vt spernas in christo celerem eius misericordiam prestoletur. Lectio septima. Interea post dies paucos vir eius apud persidem moritur: et ipsa de carcere liberatur: que iterum carceres visitare cepit: et christianis pauperibus subuenire. Dom. ℣. et quan Siquis venit. ℟. alia 408
oia tā in die q̄ in nocte quere in communi vnius martyris ℂ De sancta catherina. Ad vel. capitu.

406 Qui gloriatur. ℣. O felix virgo: que tanto dogmate floret. Quod sociat christo: superatos famine sacro. ℟. Summa ei bonitas: animum sic roborat eius. 75 Quod. Hym. Jesu corona vir. ℣. Elegit eam. Ad magnificat ańa. Prudens catherina: qualis es cum sponso me: qui te elegit virgo de mundo: & pulchra: & mirabilis: quanta luce spectabilis inter sion iuuenculas: & hierusalem filias: thalamo gaudes regio: connuncta dei filio. Oratio.

Quę dixisti legem moysi: in summitate montis synai: et eodem loco: per sanctos angelos tuos: corpus beate catherine virginis & martyris tue mirabiliter collocasti: presta quesumus: vt eius precibus & meritis: ad montem virtutum: qui christus est: peruenire valeamus. Per. In. j. noctur. ań. Genero sa catherina: stirpe ducta sanguinis: sic regalis est sortita: seriem propaginis: vt illa memor esset: 3 celestis originis. ℣. Domine dominus. Ańa. Illa nihil amplexa: de parentum opibus: diuitiis: nisi est imbuta: primo secularibus: tuis christo meditata: tandem in sermonibus. Psalmus. Le- 6 li. Ańa. Dum profanis immolaret: idolis maxentino: ad conspectum virgo regis: prozumpens audentius: diligenter explanauit: quod esset salubius. Psalmus. Domini est. Ańa. Non est in- 8 quit rationis: plures deos colere: nec in turbam deitatem: simplicem distrahere: siue cultum creatorie: creaturis impenderet. Psalmus. Eructauit. Ańa. Ad 16 conflictum conuocari: quinquagenti rhetores: a puella superari: facti sunt indecores: mox a deo se cohortantur: deorum immemores. Psal. Deus noster. Ańa. Virgo fame tenuata: victu sacro pascitur: rotis quoq; ad tinata: celitus eripitur: & aduersus seuientes: vbique consulitur. Psalmus Magnus. ℣. Diffusa est. Post 16 hec sancte catharine virginis. ℣. Si

Maxentino imperante: anno regni sui tricesimoquinto: residens in ciuitate alexandria: feralia per prouincias misit edicta: iubens omnes regni sui incolas: diuites & pauperes: ad templum deorum suorum conuenire: & solenne eis sacrificium offerre. ℟. Virgo flagellat: cruciandi fame religatur: carcere clausa manet: lux celica tota resulget. Flagrat odor ouidio: cantant celi agmina laudes.

℣. Sponsus amat sponsam: salua
tor visitat illam: Flagrat. Le.ij.

Rit itaq; conuentus vniuer
salis ad pretorium regis: t
astante imperatore ante simula
chrum deorum iuxta possibilitatē
suam: diuites quidem tauros t
oues: pauperes vero volucres va
rias offerebant. ℟. Nobilis t
pulchra: prudens catherina puel
la: Flagrans amore dei: spernit
vana gaudia mundi. ℣. Qui rex
carne pater: animi sed gratia ma

Iter. Flagrans. Lectio.iij.
M hac vrbe alexandrino
rum: erat quedam puella annō
rum decem t octo: speciosa val
de: sed quod plurimi est: religiosa
fide: regis quondam nomine co
sti filia vnica: liberalibus studijs:
ab annis puerilibus erudita: no
mine catherina. ℟. Martyrium
fitieno: libamina celarie horreo:
Exclamat christum: preter quem
nil venerandum. ℣. Demonijs
plena: sunt hec ait idola templi.

Exclamat. Lectio quarta.
Hec itaq; palatio patris re
sidebat: cum ex templo idolorum
sonus animalium: t vbicunq;
hinc inde multimode: t genus or
ganorum: auribus ipsius insonuit.
℟. Percussa gladio: dat lac pro
sanguine collo: Quaz manus an
gelica: sepeliuit vertice syna. ℣.
Membris virgineis olei fluit
unda salubris, Quam, Gloria.

Quam. In.ij.nocturn. ad.
vxor acquieuit puelle consilio: fi
de plena mortem subijt: sequente
porphyrio: regna terre pro celesti
conculcat palatio. ℟. Benedicti
sti. Ad. Tandem cursu consuma
to: christi virgo redditur: t licto
ri mancipato: fertum ceruix pati
tur: lac pudoris augmentum: pro
cruore funditur. ℟. Fundamen
ta. Ad. Post plurima supplicia
martyr alma ad decollandum est
ducta: ad celum manus oculus tē
dens: collum sub iugulo: orat dño
gloriam deo. ℟. Cantate. i. Ad.
Expecto pro te gladium iesu bo
ne: tu meum da paradiso spiritū:
t fac misericordiam: meam agen
tibus memoriam. ℟. Dominus
re.ex. Ad. Vox de celo intonuit:
veni electa mea: iam veni: intra
thalamum sponsi tui: quod postu
las impetrasti: pro quibus orao
salus erit. ℟. Cantate. ij. Ad.
Qui deuotis laudibus: tua solen
nia virgo recolim⁹ o beata cathe
rina: ora pro nobis. ℟. Dño re
xasi. ℣. Specie tua t pul. Le.v.

Que causam inquirens: cuj
et nuncio didicisset: visq;
ad templi properauit. Vbi quos
dam deplorantes inspexit: qui se
christianos esse fatebantur. ℟.
Hec quinquagenos: oratores si
peratos. Dirigit ad celos aurum
velut igne probatos. ℣. Effi
cieno testes fidei: quos pertulit
hostes.

hostes. Dirigit. Tcm merumortis:ad ꝓpha-
na sacrificia impellebãtur. Hec
vehementi cordis sauciata do-
lore:pectus t linguam:christi mu-
niens signaculo: audacter ante
conspectum imperatoris:in vocẽ
prorupit. ℟. Horrẽdo subdẽta
rotarum machinamento: Virgo
rum clamat:de celis angelus ad
stat. Ecce repentinã:dat plebsq
roteq ruinam. ℣. Tanquam cal
deis: quondam fornax babylo-
nis. Ecce. Lectio.vij.

Ui sic ait. Salutationẽ ti-
bi o imperator: ꝓferre nos t or-
dinis dignitas:t rõnis via pmo
nebat:si hec que cultibus tmo-
num exhibee:creatori tuo impen
deres. ℟. O mater nfa:ter san-
cta:quaterq beata:Cum prece
tenuota:famulantum suscipe vo-
ta. ℣. Jam christo iuncta:spon-
soq tuo sociata. Cum. Lcõ.viij.

Um autem hec puella lo-
queretur:imperator vultũ
ipius:t claritatem: t animi con-
stantiam admiranes:ait. Si no-
strorum philosophorum gymna-
sijs o virgo erudienda perfedis-
ses:deorum nostrorum numina:
diuinitatis honore vacua:nequa-
quaz astrueres. ℟. Impius hãc
cesar: sibi iubet ante tribunal.
Hanc vt presentat: sicut draco
vel leo certat. ℣. Illa manet cõ-
stans:non blanda vel aspera, cu-
rans. Hanc. Gloria. Hanc. Ad
canticum alia. Decoretur dies
ista:devotis obsequijs:sic vor so-
net:vt mens clamet:internis pre
cordijs:dum beate catherine:re-
tenti solennijs:promoueri flagi-
tamus:eius patrocinijs. Cantí-
cum. Audite me. ℣. Adimuabit
eam. Homelia t euangelium.
Simile est regnum celo.thesau.
t alia omnia que hic deficiunt tã
in die q̃ in nocte quere in com-
muni virginum. ℟. Virgo san-
cta catherina:grecie gemma:ver-
be alexandrina: cosli regis erat
filia. Specie corporis decora ni-
mis enituit: sed fide pulchrior
sponso superno placuit. ℣. Tra
ditur ergo a patre: doctoribus
precipuis:imbuenda liberalibus
studijs. Specie. ℟. Cum esset
adhuc in annis: virgo puerili-
bus:charis orbata parentib⁹:mũ-
di renunciauit opibus. Maxen
tius instat impius:dum idolorũ
cultibus:puella voce libera: hec
sunt clamat demonia. ℣. Cesar
electos conuocat:rhetores t grã
maticos: aduersus illam disputa-
turos:quos vicit christi virgo.
Maxentius. ℟. Gloriosam vir
ginem: tyrannus flagellari im-
perat: t cruciandam lime: in-
carcerem recludit. Cui eleam p
columbam: christus sicit minis-
trari. ℣. Illa dum deo agit gra-
tias:in tenebris lux emicat. Cui

12 eſtam. ℣. Cum ceti virgines aduenientes ſaluator::ſpōſus ſponſam pie viſitat:conſolatur et roborat. Conſtans eſto ait filia: tecum ſum nil paueas. ℟. Adeſt t contio angelica: lacerato corpori: celeſtia ꝙhibens medicamina. Conſtans. Gloria. Conſtane. In laudibus antiphona. Paſſionem glorioſe virginis catherine:deuote plebs celebret fidelis:que ſui memores:ꝛo commendat meritis:t iuuat beneficio. ℣. Domin⁹ regnauit. Ad benedictus antiphona. Virgo niuei candoris:martyr roſei ruboris: veri vernans floꝛe: veri floꝛens eo decoꝛe: ſponſa ſaluatoris:tibi tui dant honoris: laudem voce ſonoꝛa: pro tuis ſemper chriſtum exoꝛa. Oꝛa. Deus qui ꝛediſti. Ad primam antiphona. Gloriosa dei martyr et virgo dulciſſima:precibus te venerantium annue pijſſima: vt a malis cruamur:per te ſemper ꝓtegamur. Ad tertiam antiphona. O miranda charitas:ſub iugulo virgo ꝛo:ſupplicat pro populo:ozans vt ſceleruꝫ ꝛet ventā: ſuam agentibus memoriam. Ad ſextam antiphona Vox de celis intonuit:veni dilecta mea veni: intra thalamum ſponſi tui:quod poſtulas impetraſti: pro quibus oꝛas ſalus erit. Ad nonam antiphona. Gaudent in celis anime ſanctoꝝ:letantur exercitus angelorum:ꝛ tanto collaudant virginis triumpho:regem ſupernum: quo felix cum illo:regnat in eternum. Ad veſper. antiphona. Virgo ſancta catherina:gracie gemma:vrbe alexādrina:Ioſti regis erat filia. ℣. Dixit dominus. Antiphona. Specie coꝛporis ꝛecoꝛa nimis emicuit: ſed fide pulchꝛior: ſponſo ſuperno placuit. ℣. Laudate. Ad. Traditur ergo a patre doctoꝛibus precipuis: inſtruenda liberalibus ſtudijs. ℣. Letatus. Antiphona. Cui angelus domini apparuit diceno:conſtanter inquit age domini puella:quia tecuꝫ eſt dominus. ℣. Niſi dominus. Capitulū. Qui gloriatur. ℟. Specie tua. Hym. Jeſu corona. ℣. Elegit eam. Ad magnificat ant. Inclyta ſancte virginis catherine ſolennia:ſuſcipiat alacriter pia mater eccleſia aue virgo ꝛo digna: aue dulcis ꝛ benigna:obtine nobis gaudia: que poſſides cū gloꝛia. Ad vias antiphona. Aue gemma claritatis: ad inſtar carbunculi: aue roſa paradiſi: more fragrans balſami: catherina virgo felix:glorioſa meritis: aſſiſtentes tue laude:iunge celi gaudijs. Oꝛatio. Deus qui ꝛediſti. ℣ In ſancto proſpero epiſcopo et doctoꝛe. Ad magnificat antiphona. Iſte eſt. Oꝛatio.

40 41 46 46 46 3 75 392 392 413

BEati prosperi sacerdotis tui domine: annua festa recolentes: quesumus: vt que nobis sunt instrumenta presentium: fiant eternorum premia gaudiorum. Per. Vita sancti prosperi episcopi et confessoris. Lcō prima.

RVera sicut olim varijs celum syderibus ornauit dominus: et vernantibus floribus diuersitatib⁹ arua depinxit: ita post modum: tempora festis diebus videtur distinguere: ac totius mundi climata: nouo sanctorum lumine: mirabiliter decorare. Lectio ij.

Nec mirum: cum ipse sit christus lux vera: que illuminat omnem hominem venientem in hūc mundum. Cuius itaq; luce beatus prosper vndiq; perfusus: atq; vniuersa morum honestate preclarus: velut sol radians in virtute sua: ubar sanctitatis illius: longe lateq; spargebatur. Lcō. iij.

In eadem vero ide; sanctissimus prosper: decursis euangelistarum documentis: venit ad locum vbi christus inter cetera: cuidam legis pito diterat. Si vis inquies perfectus esse: vade vende omnia que habes: et da pauperibus: et habebis thesaurum in celo: et veni sequere me. Lectio quarta.

Hac quidem audita precellentissimus prosper saluatoris nostri admonitione: nō iam tunc segniter euangelij auditor: illico omnē terrenarum rerum opulentiam: cuncta gemmarū auri simul et argenti ponderā: in alimonias pauperū distribuit: vt iustitia eius maneret in seculū seculi: et cornu ei⁹ exaltaret in gloria eterna. R. v.

Qui etiam: vt ipse liberius deo vacare posset: iurta precepta dominicum: quo dr: Qui non reliquerit omnia que possidet: nō potest meus esse discipulus: seruis vel ancillis libertate donatis: omnibusq; huius vite pompis et secularibus negocijs: atq; proprietatibus abrenūciatis: christo ducē: romam pueniēs licet exteriori schemate putaret esse milex secularis: interiore tamen ostēdebat eū non ficte esse militem dei. R. vj.

Quumq; idem beatus prosper: cuius iurta apostolum conuersatio in celis erat: christi apostolorum limina peragrasset: precesq; suas domino suppliciter obtulisset: mox fama sanctitatis illius: ad summi pōtificis nostriam: beati videlicet leonis pape luculentissimi: qui eo tempore in vrbe roma: que totius est caput orbis: statum ecclesie doctrina pariter et exemplo irreprehensibiliter gubernabat: perlata est. Lcō. vij.

Quem illico phibatus papa: cō instigante spū: et simul christi precepto subnixus: quo dicit: q̄ vos recipit: me recipit: et iter hospitalia pprie sedis accitū: officiosiss.

me suscipiens: eiusdem charitate fraterna intercedente potitus alloquio: nimio cepit iucundare tripudio. Lectio octaua.

Nam sicut olim beatus petrus ex aduentu ⁊ indiuidua fide sororietate pauli apostoli: cum se primum in vrbe roma videre letatus fuerat; precq; gaudio lachrymas fudisse pro certo nouimus: sic ⁊ iste summus pōtifex: ex tanti viri aduentu: tamq; in sanctarum scripturarum dissertationibus prudentissimi; gratulanter exultabat. Homelia ⁊ euangel.

414 Hemo accēdit, ⁊ omnia alia tā in die q̄ in nocte quere in communi ꝓfes. pontifi. ⁊ cōc. ¶ De sancto iacobo intercisso. Gratio.

Beati iacobi nos faciat domine passio ueneranda letantes: ⁊ vt eaꝫ sufficienter recolamus: dignos effi-, ciat. Per. Passio sti iacobi intercisi. L.j.

Iacobus martyr cognomento intercisus apud persidaꝫ passus est: Qui nobilis genere sed fide nobilior fuit ex regione persaꝫ ⁊ ciuitate clape o: iiidus. Q̄ christianis paren-, tibus progenitus: christianus ⁊ ipse vxorem habuit christianam. Eratq; notissimus regi persaruꝫ; ⁊ inter optimates ꝑmus. L.iij. Accidit autem: vt a principe nimio amore seductus: ad colenda idola flecteretur. Quod mater ⁊ vxor audentes amaras literas ei scripserunt. Lectio.iij. In quibus cum de idolatria acrius redarguebant: ⁊ eidem de cetero adherere repudiabant. Cum autem Lectio quinta. Jacobus literas legisset: amare fleuit: et pro errore suo penitentiam agēs se durius assiuit. Quod dum per Lectio.vj. nuncium quēdam principi nunciatum esset: ille iacobum adnocane: interrogauit eum an naçare nue: ⁊ per consequens magus effectus fuisset. Lectio septima. Qui respondit: se christianum esse: magum autem minime: At rex eidem multa supplicia minatus est. Lectio octaua. Quumq; ille se nulla tormenta formidare protestaretur: Ꝺuinceps de consilio amicorum hāc sententiam super iacobum tulit: vt ad aliorum terrorem membratim puniatur. Homelia et euangelium. Si quis vult: ⁊ alia 406 omnia tam in die q̄ in nocte: quere in communi vnius martyris. ¶ De sanctis Saturnino Crisanto ⁊ Daria, Gratos

Beatorū martyrum tuorum dñe: saturnini grisanti ⁊ darie: nobis adsit oratio: vt quos obsequio tenemur: pio iugiter experiamur auxilio. Per. Passio sancti saturnini. Lcō. j.

Saturninus episcop⁹ ⁊ martyr ab apostolorum discipulis ordinatus est: ⁊ primus in tholosanam vrbē directus fuit. L. ij.

Qui ⁊ christum predicans dum sepius iuxta capitolium qđ inter tonum suam ⁊ ecclesiaz situm erat iter ageret demones a responsis cessabant. Lectio. iij.

Quod dum gentiles virtute sancti fieri cognouissent illum apprehensum in arce capitolij statuunt compellentes ad immolandum. Lectio iiij.

Quo negante fune eodem taurum atq; sanctum alligantes pedibus: stimulis agitatū tauri precipitē sanctum per scalas traxere fecerunt. Passio sanctorum grisanti ⁊ darie. Lcō. v.

Grisantus patria alexandrinus ex patre polemio ⁊ daria virgo ac veste primum dicata ambo martyres passi sūt rome sub imperatore numeriano. L. vj.

Nam cū darius christianus se esse profiteretur volens eū pater a christiana veritate ad pristinum gentilium errorem reducere consilio propinquorū puellas qnq; speciosas ornataſq; cuz illo in triclinio reclusit. Lcō. vij.

Quas omnes cū nihil proficisse vidisset polemius dariam virginem eloquentissimam atque formosissimam illi sociauit que ⁊ a grisanto conuersa cum eodem virginitatis perpetue votum emisit. Lectio. viij.

Hec cum audisset celerinus prefectus iussu imperatoris post plurima illata ambobus tormenta multisq; per cosdē apparentibus miraculis fecit amboe vivos terra ac lapidibus operiri. Homelia ⁊ euangel. Cum audieritis, ⁊ alia omnia tam in die qđ in nocte quere in comminu. plurimorum martyrum. 402

¶ Explicit sanctuarium.

QUI SUNT FILII MEI DILECTI

Incipit commune sanctorū.
In vigilia plurimorum apostolorum. Ad vesper. Capitulū.

Eph. 2 d

Jam nō estis hospites et aduenę: sed estis ciues sanctorū: et domestici dei superedificati supra fundamentum apostolorum et propheta-

infra

rum. ℟. Fuerunt sine querela. Si vero non est solennitas. ℣. In omnem terram exiuit sonus eorum. ℟. Et in fines orbis terre verba eorum. Exiuit. Gloria. In omnem.

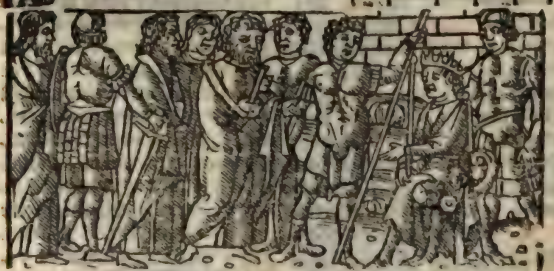

74 Hymnus. Exultet celū. ℣. Annunciauerunt opera ei. ℟. Et facta eius intellexerunt. Ad magnificat antiphona. Dum steteritis ante reges ⁊ presides: nolite cogitare qualiter respondeatis: dabitur enim vobis in illa hora: quid loquamini. Oratio.

DEus qui nobis apostolorum tuorum ℣. ⁊ ℟. natalitia gloriosa preire concedis: tribue quesumus: ⁊ eorum nos semper beneficijs preueniri: et oratiōibus adiuuari. Per. Inuitato. Regem apostolorum dominum. Venite adoremus. ℟.

33 Venite exul. Hymnus. Eterna
74 christi munera: apost. In primo nocturno añ. In omnem terram exiuit sonus eorum: ⁊ in fines or
7 bis terre verba eorum. ℟. Celi. Añ. Clamauerunt iusti: ⁊ do-
11 minus exaudiuit eos. ℟. Benedicam. Añ. Constitues eos principes super omnem terram: memores erunt nominis tui do-
16 mine. ℟. Eructauit. Añ. Principes populoꝝ congregati sunt:
16 cum deo abraham. ℟. Omnes gentes. Añ. Dedisti hereditatem timentibus nomen tuum do-
20 mine. ℟. Exaudi deus oratio. Añ. Annunciauerunt opera dei: ⁊ facta eius intellexerunt.
21 ℟. Exaudi deus oratio. ℣. In omnem terram exiuit sonus eorum. ℟. Et in fines orbis terre verba eorum. Sermo sancti augustini episcopi. In nata.

QUorum quibusdam videtur fratres charissimi: cum audiunt dominum dicentem: venite ad me omnes qui laboratis: et onerati estis: ⁊ ego vos reficiam: tollite iugum meum super vos: ⁊ discite a me: quia mitis sum: ⁊ humilis corde ⁊ inuenietis requiem animabus vestris: iugum enim meum suaue est: ⁊ onus meum leue. ℟. Ecce ego mitto vos: sicut oues in medio luporum: dicit dominus. Estote ergo prudentes: sicut serpentes: ⁊ simplices: sicut columbe. ℣. Dum lucem habetis: credite in lucem: vt filij lucis sitis: dicit dominꝰ. Esto. ℣. ti.

ET considerant eos qui iugum ipsum intrepida cervice subierunt: ⁊ illam sarcinam manuetissimis humeris acceperunt: tantis agitari ⁊ exercitari difficultatibus huius seculi: vt non a laboribus ad quietem: sed a quiete ad laborē vocati videantur. ℟. Tollite iugum meum super vos: dicit dominus: ⁊ discite: quia mitis sum: ⁊ humilis corde. Jugum enim meum suaue est: ⁊ onus meum leue. ℣. Et inuenietis requiem animabus vestris. Jugum. Lectio tertia.

QUm ⁊ apostolus dicat: Omnes qui in christo volunt

pie viuere persecutionem patien
tur. Aut ergo aliquis. Quomo
do iugus leue est: t sarcina leuis?
Quandoquidem illud iugum t
sarcinam ferre nihil est aliud: q̄s
pie viuere in christo? ℟. Dū ste-
teritis ante reges t presides: no
lite cogitare: quō aut quid loqua
mini. Dabitur enim vobis in il
la hora: quid loquamini. ℣. Nō
enim vos estis qui loquimini: sed
spiritus patris vestri: qui loqui
tur in vobis. Dabitur.

Lectio.iij.

Et quomodo dicitur veni
te ad me omnes qui labo
ratis: t onerati estis: t ego vos
reficiam: ac non potius dicit: ve
nite qui vocati estis: vt laboretis?
℟. Vidi conuinctos viros: ha
bentes splendidas vestes: t an
gelus domini locutus est ad me:
dicens: Isti sunt viri sancti: fa
cti amici dei. ℣. Vidi angelum
dei volantem per medium celu:
voce magna clamantem: t dicen
tem. Isti. Gloria. Isti. In.ij.no
ctur. añ. Exaltabuntur cornua iu
16 sti: alla. ℟. Confitebi. Añ. Tol
lite iugum meum super vos: quia
mitis sum: t humilis corde. ℟.
33 Canta.i. Añ. Lux orta est iu
sto: alleluia: rectis corde letitia: al
34 leluia. ℟. Dominus reg. j. Añ.
Jugum enim meum suaue est: t
onus meum leue: dicit dominus.
34 ℟. Cantate.ij. Añ. Custodie
dant testimonia eius: t precepta
eius: alleluia. ℟. Dominus re- 34
gna. ij. Añ. Tradent enim vos
in concilijs: t in synagogis suis
flagellabunt vos: t ante reges t
prelides ducemini propter me:
in testimonium illis: t gentibus.
℟. Misericordiam t. ℣. Con- 34
stitues eos principes super omnē
terram. ℟. Memores erunt no
minis tui domine.

Lectio.v.

Nam et vacantes inuenit
quos conduxit in vineam:
vt ferrent estum diei. Et sub illo
iugo leui t sarcina leui: audia
mus apostolum dicentes. In om
nibus commendantes nosmet
ipsos: tanquam dei ministros. ℟.
Isti sunt triumphatores: t amici
dei: q̄ cōtemnentes iussa princi
pum: meruerunt premia eterna.
Modo coronantur: t accipiunt
palmam. ℣. Isti sunt qui vene
runt ex magna tribulatione: t
lauerunt stolas suas in sangui
ne agni. Modo.

Lectio sexta.

In multa patientia: in tribu
lationibus: in necessitatib⁹:
in angustijs: in plagis tē. Et alio
loco in eadē epistola. A iudeis
quinquies quadragenas vna mi
nus accepi. ℟. Isti viuentes in
carne: plantauerunt ecclesias san
guine suo: non sunt de terra cor
pora eorum separata. Quorum
merito sunt in celis anime san
ctorum coequales. ℣. In omnez
terram exiuit sonus eorum: t in

fines orbis terre verba eorum. Quorum merito. Lectio.vij.

MEr virgis cesus sum: semel lapidatus sum: ter naufragium feci: nocte ac die in profundum maris fui: & cetera pericula: que numerari quidem possunt: sed tolerari: nisi spiritu sancto iuuante: non possunt. ℟. Isti sunt viri sancti: quos elegit dominus: in charitate non ficta: et dedit illis gloriam sempiternam. Quorum doctrina fulget ecclesia: vt sol & luna. ℣. Sancti per fidem vicerunt regna: operati sunt iustitiam: adepti sunt repromissiones. Quorum. L.cō.vij.

OMnia ergo illa: que commemorauit aspera et grauia: frequentius & abundantius sustinebat. ℟. Fuerunt sine querela ante dominum: & ab inuicem non sunt separati. Calicem domini biberunt: & amici dei facti sunt. ℣. Tradiderunt corpora sua propter deum ad supplicia: ideo coronantur: et accipiunt palmam, Calicem. Ad canticum antiphona. Gaudete & exultate: quia nomina vestra scripta sunt in celis. Canticum. Eos sanctos domini, ℣. Nimis honorati sunt amici tui deus. ℟. Nimis confortatus est principatus eorum. Secundum matthеum.

IN illo tempore: Conuocatis iesus duodecim discipulis suis: Dedit illis potestatem spirituum immundorum. & reliqua. Homi. sancti gregorii pape. L.ix.

CUm constet omnibus fratres charissimi: quia redemptor noster in mundum pro redemptione gentium venit: cum samaritanos quotidie ad fidem vocari conspicimus: quid est quod in predicationem discipulos mittens dicit. ℟. Constitues eos principes super omnem terram: memores erunt nominis tui domine. In omni progenie & generatione. ℣. Nimis honorati sunt amici tui deus: nimis confortatus est principatus eorum. In. L.x.

IN viam gentium ne abieritis: et in ciuitates samaritanorum ne intraueritis: Sed potius ite ad oues que perierunt domus israel: nisi hoc quod ex facti sine colligimus: quia prius soli iudee voluit: & postmodum cunctis gentibus predicari. ℟. In omnem terram exiuit sonus eorum: Et in fines orbis terre verba eorum. ℣. Non sunt loquele neque sermones quorum nō audiantur voces eorum. Et. L.xj.

CUm illa conuerti vocata renueret: predicatores sanati ad vocationem gentium per ordinem venirent: quatenus redemptoris nostri predicatio a propria repulsa: gentiles, populos quasi extraneos q̄-

reret: & quòd iudee fiebat in testi
monium: hoc gentibus gratie esset
incrementum. ℟. Qui sunt isti:
qui vt nubes volant. Et quasi co
lumbe ad fenestras suas? ℣. In
omnem terram exiuit sonus eo
rum: & in fines orbis terre verba
eorum. Et quasi colū. Lectio. xij.

IN illo tempore: cum essent
omnes in infirmitatem. Duodecim au
tem apostolorū nomina sunt hec:
primus simon qui dicitur petrus:
& andreas frater eius: iacobus ꝙ
dedei: & ioannes frater eius: & hi
lippus & bartholomeus: thomas
& matthæus publicanus: iacobus
alphei & thadeus. simon canane
us & iudas scariothes: qui & tradi
dit eum. Hos duodecim misit ie
sus: precipiens eis: & dicens. In
viam gentium ne abieritis: & in ci
uitatem samaritanorum ne intra
ueritis: sedite potius ad oues que
perierunt domus israel. Euntes
autem predicate dicentes: quia ap
propinquabit regnum celorum.
Infirmos curate: mortuos susci
tate: leprosos mundate: dæmones eij
cite. Gratis accepistis: gratis da
te. Amē. Te decet laus &c. Oro.

DEus qui eos sanctorum tuo
rum splendor mirabilis.
quicq; hunc diem beatorum apo
stolorum tuorum. N. & N. marty
rio consecrasti. da ecclesie tue de
natalitio tante festiuitatis letari:
vt apud misericordiam tuam: &
exemplis eorum admuneamur & me
ritis. Per dominum nostrum.
In laudes. Hoc est preceptum
meum: vt diligatis inuicem: sicut
dilexi vos. ℣. Dominus regna
uit. Cap. Jam non estis hospi. 34.
tes. Ant. Constitues eos principes. 326
Super omnem terram. ℣. Me
mores erunt nominis tui domi-

ne. Super omnem terrā. Gloria patri. Cōstitues eos prin. Hym 74
nus. Exultet celū. ℣. Annuncia/uerunt. Ad benedictus añ. Ecce ego mitto vos sicut oues in medio luporum: estote ergo prudentes sicut serpentes: & simplices sicut columbe. Oratio. Deus qui es sanctorum tuorum. Ad primas antipho. Maiorem charitatem nemo habet: vt animam suā ponat quis pro amicis suis. Ad.iij añ. Vos amici mei estis: si feceritis que precipio vobis: dicit dominus. Cap. Jam non estis. ℣. In omnem terrā. Sio. Deus qui es sanctorum tuorum. Ad sextam añia. Beati pacifici: beati mundo corde: quoniam ipsi deum videbunt. Capitulum.

Nemus. 5 8 IBant apostoli gaudentes a conspectu concilij: quoniam digni habiti sunt: pro nomine iesu contumeliam pati. ℣. Constitues eos. Oratio.

BEatorum apostolorum tuorum. N. & M. honore continuo domine plebs tua semper exulter: & ijs presulibus gubernetur: quorum doctrinis gaudet & meritis. Per. Ad nonam añia. Jn patientia vestra: possidebitis animas vestras. Capitulum.

roñi. 3 NAm quos prescivit: & predestinavit: conformes fieri imaginis filij sui: vt sit ipse primogenitus in multis fratribus: quos autem predestinavit: hos & vocavit. ℣. Mimio. Oratio.

Esto nobis misericors deus: & intercedentibus beatis apostolis tuis. N. & M. tua circa nos dona propitius custodi. Per ℣. Ad vesper. añ. Virgam virtutis tue: emittet dominus ex sion: dominare in medio inimicorum tuorum. ℘. Dixit. Añ. Collocet eos 40
dominus: cum principibus populi sui. ℘. Laudate. Añia. Pre- 41
tiosa in conspectu domini: mors sanctorum eius. ℘. Credidi. 41
Añia. Confortatus est principatus eorum: & honorati sunt amici tui dei. ℘. Domine proba. Cap 49
Jam non. ℟. Jn omnem terrā. Hym. Exultet celum. ℣. Annū 74
ciaverunt. Ad magt añ. Estote fortes in bello: & pugnate cum antiquo serpente: & accipietis regnum eternum: alleluia, ℂ Jn natiui. vnius apostoli in vtroque vespere laudi. & ijs. Capitulum.

BEatus homo qui inuenit sa pueri
pientiam: & qui affluit pru 3 b
dentia: melior est acquisitio illius negociatione argenti & auri: primi & purissimi. Omnia que hic deficiunt tam in die quam in nocte sumantur de communi plurimorum apostolorum. Oratio tantum in primo vespere dicenda.

OConcede nobis quesumus omnipotens deus: venturam beati. N. apostoli tui solen-

nitatem: congruo preuenire ho-
nore: ꝛ venientem: digna celebra-
re deuotione. Per dominum.
Alia oratio q̄ dicenda est post. Te
deum. ꝛ in laudes. ij. ꝛ scdo vespe.

SIt domine beatus apostо-
lus tuus. N. nostre fragilita
tis promptus adiutor: vt pro no-
bis tibi supplicans: copiosius au
15 b diatur. Per. Scom ioānē.
IN illo tempore: Dixit iesus
discipulis suis. Hoc est preceptū
meum vt diligatis inuicem: sicut
dilexi vos. Et reliqua. Homelia
beati gregorij pape. Lectio. ix.
QUm cuncta sacra eloquia
dominicis plena sint pre-
ceptis: quid est quod de dilectio
ne quasi de singulari mandato
dominus dicit: hoc est preceptum
meum vt diligatis inuicem: nisi
quia omne mandatum de sola di
lectione est: ꝛ omnia vnum pre-
ceptum sunt? Qui quicquid preci
pit: in sola charitate solidat. Ps. x.
Ut enim multi arboris rami ex
vna radice prodeunt: sic multe
virtutes ex vna charitate gene-
rantur. Nec habet aliquid viri-
ditatis ramus boni arboris: si
non manet in radice charitatis.
Preceptа ergo dominica: ꝛ mul
ta sunt: ꝛ vnum. Multa per
diuersitatem operis: vnum in ra-
dice dilectiōis. Lectio vndecia.
QUaliter autem ista dilectio sit
tenenda: ipse insinuat qui in ple
risque scripture sue sententijs: ꝛ
amicos iubet diligi in se: ꝛ inimi-
cos diligi propter se. Ille enim
veraciter charitatem habet: qui
ꝛ amicum diligit in deo: ꝛ inimi-
cum diligit propter deum. Ps. xiij.
NAm sunt nonnulli qui diligūt
proximos: sed per affectum cogna
tionis: ꝛ carnis. Quibus tamen
in hac dilectione sacra eloquia
non contradicunt. Sm ioannem. 15 b

IN illo tempo-
re: Dixit ie-
sus discipu-
lis suis. Hoc
est preceptū
meum vt dilī
gatis inuicē
sicut dilexi
vos. Maio
rem hac di-
lectionem nemo habet vt animā
suam ponat quis pro amicis suis.
Vos amici mei estis: si feceritis
que ego precipio vobis. Jam nō
dicam vos seruos: quia seruus ne
scit quid faciat dominus eius.
Vos autem dixi amicos: q̄ om-
nia quecunque audiui a patre
meo: nota feci vobis. Non vos
me elegistis: sed ego elegi vos: ꝛ
posui vos vt eatis: ꝛ fructum af-
feratis: ꝛ fructus vr maneat ꝛ qđ
cūq; petieritis patrē in nōie meo Ecclia.
det vobis. Amē. Ad. vj. cap. 45 a
IN fide ꝛ lenitate ipsius: san

cum fecit illum : ⁊ elegit illum
ex omni carne : ⁊ dedit illi pre-
cepta : ⁊ legem vite ⁊ discipline:
⁊ excelsum fecit illum. Oratio.

OA nobis quesumus do-
mine beati apostoli tui.
M. solennitatibus gloriari : vt
eius semper ⁊ patrocinijs subli-
uemur:⁊ fidem congrua deuotio-
ne sectemur. Per. Ad.ir.cap.

ecclı. 45 a STamuit ei dominus testa-
mentuz eternum circuncin
xit eum ꝯna iustitie:⁊ induit euz
dominus corona glorie. Sio.

BEati apostoli tui. M. que-
sumus domine supplicatio
ne:plebs tua benedictionem per
cipiat : vt de eius meritis ⁊ felici
ter glorietur : ⁊ sempiternis va-
leat consortijs sociata letari. per.
Ad vesperas alia. Iurauit dom i
nus: ⁊ non penitebit eum : tu es
40 sacerdos in eternum. ℣. Dixit
dominus. Alia. Potens in ter
ra erit semen eius: generatio re-
ctorum benedicetur. Psalmus.
40 Beatus vir. Ant. Collocet eum
dominus cum principibus popu
41 li sui. Psalmus Laudate. Ant.
Confortatus est principatus eo-
rum:⁊ honorati sunt amici tui ꝛc
49 us. Psalmus. Domine proba-
uit. Capitulum. Beatus homo.
℟. In omnem terram. Hymn⁹.
74 Exultet ce. ℣. Annunciauerunt.
Ad magnificat antipho. Estote.
Oratio. Sit domine. ℭ In na-
tiuita. euangelistarum in vtroq;
vespere laudib⁹. ⁊ iij. capitulum.

Imilitudo qua exceps
tuoz animalium i c
vultus eozum: fa-
cies hominis et
facies leonis a
dextris ipsorum
quatuor : facies autem bouis a
finistris ipsorum quatuor : ⁊ fa- 21
cies aquile desuper ipsorum qua
tuor. ℟. Qui vicerit. Hymnus. infra
Exultet celum. ℣. Annunciate. 74
runt. Ad magnificat in vtroque
vespere alia. In medio ecclesie
aperuit os eius : ⁊ implenit eum
dominus spiritu sapientie ⁊ in-
tellectus : stolamque glorie in-
duit eum:alleluia:alleluia:alleluia.
Oratio propria. In nocte. iij. ℟.
Qui vicerit:faciam illum colump-
nam in templo meo : dicit domi-
nus. Et scribam super eum nomē
meum: ⁊ nomē ciuitatis noue hie
rusalem. ℣. Vincenti dabo edere
de ligno vite:quod est i paradiso dei mei. Et scribam. viij. ℟.
Libauit illum dominus pane vi
te ⁊ intellectus : ⁊ aqua sapien-
tie salutaris potauit illum. Et in
altauit eum apud proximos suos.
℣. In medio ecclesie aperuit os
eius:⁊ implenit eum dominus spi
ritu sapientie ⁊ intellectus. Et
in altauit. Secundum lucam. 10 ✠

IN illo tempore:Designauit
dominus ⁊ alios septuagin-

ḋnos: ⁊ misit illos binos ante faciem suam ⁊ reliqua. Homelia beati gregorij pape. Lectio.ix.

Dominus et saluator noster: fratres charissimi: aliquando nos sermonibus: aliquando vero operibus admonet: ipsa eterni iudicis precepta sunt: q̄ dum aliquid tacitus facit; qd agere debeamus innotescit. ℟. Ecce enim binos in predicatione discipulos mittit: q̄ duo sunt precepta charitatis: dei videlicet amor ⁊ proximi: ⁊ minus q̄ inter duos haberi charitas non potest: nemo enī proprie qd semetipsum habere charitatem dicitur: Sed dilectio se ad alterum tendit: vt esse charitas possit. Lectio.x.

Binos ad predicandū discipulos dñs mittit: quatenus hoc nobis tacite innuat: q̄ q charitatem erga alterū non hȳ: predicationis officium suscipere nullatenus ōz. Bene aūt dī q̄ misit eos ante faciē suā: in oēz ciuitatē ⁊ locū: quo erat ipse venturus. Lectio.xj.

Predicatores enī suos dñs sequitur: q̄ predicatio preuenit: ⁊ tunc ad mentis nr̄e habitaculū dñs venit: qñ verba exhortationis precurrunt: atq̄ p hec vitas in mente suscipit. Hinc nāq̄ ysdē predicatoribus ecclias dicit: parate viam domino: rectas facite semitas dei nostri. ℟. In medio ecclie aperuit os eius, Et implevit eum dominus spiritu sapientie ⁊ intellect⁹. ℣. Jucunditatem ⁊ exultationez thesaurizauit sup eum. Et imple. Helia. Et imple. Scōm lucam. 10 a

Illo tpe: Designauit dñs ⁊ alios septuagintaduos: ⁊ misit illos binos ante faciē suā: in oēm ciuitatē ⁊ locū: quo erat ipse venturus. Et dicebat illis. Messis quidez multa: operarii aūt pauci. Rogate ergo dñm messis: vt mittat operarios in messem suā. Ite ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Nolite ergo portare sacculum: neq̄ peram: neq̄ calciamenta: ⁊ neminē p viā salutaueritis. In quācūq̄ aūt domū intraueritis: p̄mū dicite. Pax huic domui. Et si ibi fuerit filius pacis: requiescet sup illū pax vestra. Sin aūt: ad vos reuertetur. In eadez aūt domo manete: edētes ⁊ bibentes q̄ apud illos sunt. Dignus est enī operarius mercede sua. Amē. Oratio propria q̄ eius diēda est ad laudē. ⁊ ītē. Ad sextam caplm.

In medio ecclesie aperuit os eius: ⁊ implevit eum dominus spiritu sapientie ⁊ intellectus: stolam glorie induit eum. Ecclī. 15 a

Gyaneus

Beati. N. euangeliste: quesumus domine supplicatione placatus: & veniam nobis tribue: & remedia sempiterna concede.

Per. Ad nonam capitulū. eccli. 15 b Secundū tatem & exultationē thesaurizauit super eum: & nomine eterno hereditauit illum: domi

Sanctus deus noster. Oratio.

Sancti. N. euangeliste qs dñe pcibus adiuuemur: vt quod possibilitas nra non obtinet: eius nobis intercessione donet. Per. Ad vesperum añ. & ps. ymnus apli reliqua sūt oia q̄ hic deficiunt tā in nocte q̄ in die sumātur & cōi plurimor apostolor. ℣ In nati. hebd. plurimor mar. in lau. tp. & vesp. ca. 11 f Sancti per fidem vicerunt regna: operati sunt iustitiā: adepti sunt repromissiones: in christo iesu dño nostro. ℟. Sancti tui domine. Benedicent te. ℣. Gloriā regni tui dicent: potentiā tuam loquentur. Bene. Gloria. Sancti. Si fuerit solez. ℟. Nec 74 est vera. Hym. Rex gloriose. ℣. Mirabilis deus. ℟. In sanctis suis. Ad mgt añ. Isti sunt sancti: qui pro dei amore vitas hominū contempserunt: sancti martyres in regnū eternum exultant cū angelis: o q̄ pretiosa est mors sanctor: q affidue assistit añ dñm: & ab invicē nō sunt separati. Añ. Gaudent in celis aie scōr: q xpi vestigia sunt secuti: & q pro eius amore sanguinem suū fuderunt: ideo cū christo regnant sine fine. Añ. Hec est vera fraternitas: q̄ nunq̄ potuit violari certamine: qui effuso sanguie: secuti sunt dominum: contemnentes aulam regiam: peruenerunt ad regna celestia. Añ. Gloriam martyrum recolamus: & coronas victorie q̄s ac ceperūt sancti a dño: & meruerūt scandere regna etherea: all. Oio.

Deus qui sanctis tuis copiosa fide pugnantibus: ipse certaminis gloriam tribuisti: annue quesumus: vt eaz in nobis suis patrocinijs operentur: quam fibi prestitam: per tuam gratiam didicerunt. Per. In. j. noc. iuit. Regem martyrum dominū. Venite adoremus. ℣. Venite. Hy, 33 Eterna christi mu. & Añ. Secus 75 decursus aquarum: plantauit vineam iustorum: sed in lege domini fuit voluntas eorum. ℣. Beatus vir. Añ. Tanq̄ aurū in fornace probauit electos dominus: & quasi holocausta accepit eos in eternum. ℣. Quare. Añ. Si coram hominibus tormenta passi sunt: spes electorum est immortalis in eternum. ℣. In domino. 4 Añ. Dabo sanctis meis locum nominatum: in regno patris mei: dicit dominus. ℣. Domine quis. 4 Añ. Sanctis qui in terra sunt eius: mirificauit omnes voluntates meas inter illos. ℣. Con- 5

ferui. Ant. Sancti qui sperant in domino:mutabunt fortitudinē assument pennas vt aquile:volabunt:& non deficient. ℣. Domini est. ℟. Justorum anime in manu dei sunt. ℣. Et non tanget illos tormentum malitie. Lcō.j.

Ponite ergo in cordibus vestris:non premeditari quēadmodū respondeatis. Ego enim dabo vobis os & sapientiam:cui non poterunt resistere & contradicere omnes aduersarij vestri. ℣. Absterget deus omnem lachrymam ab oculis sanctorum: & iam non erit amplius nec luctus:neque clamor:sed nec vllus dolor. Quoniam priora transierunt. ℟. Non esurient neque sitient amplius: et non cadet super illos sol:neque vllus estus. Quoniam prio. Lectio scōa.

Et si aperte membris suis infirmantibus dicat: nolite terreri: nolite pertimescere: vos ad certamen accedit is: sed ego prelior. Vos verba editis: sed ego sum qui loquor. ℣. Vtri sancti gloriosus sanguinem fuderunt pro domino:amauerunt christum in vita sua:imitati sunt eum in morte sua. Et ideo coronas triumphales meruerunt. ℟. Vnus spiritus:& vna fides erat in eis. Et ideo. Lectio tertia.

Sequitur. Trademini autē a parentibus & fratribus:& cognatis & amicis? & morte afficient ex vobis. Dinorem dolores mala ingerunt:quae ab extraneis inferuntur. ℣. Tradiderūt corpora sua propter deū ad supplicia. Et meruerunt habere coronas perpetuas. ℟. Justi sunt qui venerunt ex magna tribulatione:& lauerunt stolas suas in sanguine agni. Et. Lcō.iij.

Nos vero in nobis ea tormenta seruimus que ab illis patimur & quor mentibus presumebamus:quia cum damno corporis:malamus cruciat amisse charitatis. ℣. Sancti tui dōne mirabile cōsecuti sunt iter seruientes precepto tuo:erat inuenirent illesi in ago validio. Terra apparuit arida:& in mari rubro via sine impedimento. ℟. Asi percussit petram:& fluxerūt aque:& torrentes inundauerunt. Terra. Glia. Terra. Jn.ij.noc.ofi. Justi autē in perpetuum viuent:& apud dñm est merces eorum. ℣. Exultate iusti. Alla. Tradiderunt corpora sua ppter deū ad supplicia:indeo coronam:& accipiunt palmam. ℟. Benedicam dominum. Alla. Ecce merces sanctorum copiosa & apud deum:ipsi vero mortui sunt pro christo:& viuent in eternum. ℣. Deus noster. Alla. Justorum est enim regnū celorum:& gaudent ad premia regni:& lauerunt stolas

las suas in sanguine agni. ℣. Exaudi deus oratiõem meã. ℟. Sanguis sanctoꝝ martyrũ p̃ chõ effusus est in terrã: ℣. Et adepti sunt munera sempiterna. ℣. Exaudi deus oratiõem meã. ℟. Vindica dñe sanguinẽ sanctoꝝ tuoꝝ: q̃ effusus est super terrã. ℣. Deum venerunt. ℟. Justi autem in perpetuum viuent. ℟. Et apud dominum est merces eorũ. Lectio. v.

HInc est enim q̃ de iuda traditore suo dominus dicit p̃ psalmistã. Et quidem si inimicus meus maledixisset mihi sustinuissem vtiq̃. ℟. Verbera carnificum non timuerunt sancti dei: mortientes pro christi noie. Vt hæredes fierent in domo dñi. ℟. Sãcti p̃ fidẽ vicerũt regna: operati sunt iustitiam. Vt hæreditatem. Lectio. vi.

ET si is q̃ oderat me: super me magna locutus fuisset: absconderem me forsitan ab eo. Tu vero homo vnanimis: dux meus: et notus meus: q̃ simul mecum dulces capiebas cibos: in domo dei ambulauimus cum cõsensu. ℟. Sãcti mei qui in isto sclo certamen habuistis. Mercedẽ laborũ ego reddã vobis. ℣. Venite benedicti p̃tis mei: percipite regnum. Mercedem. Lectio. vii.

ET rursus homo pacis mee in quo sperabã: et qui edebat panes meos: amplianit aduersum me supplãtationẽ. Ac si de traditore suo apertis verbis dicat: transgressionem eius tanto grauius ptulisse quãto hanc ab eo qui meus esse videbatur sensi. ℟. Propter testũ dñi: et leges paternas: sancti dei persteterunt in agone fraternitatis. Quia vnus fuit semp̃ spũs i eis et vna fides. ℣. Ecce q̃ bonũ et q̃ iucundũ habitare frẽs in vnũ. Ad. Lectio. vii.

OMnes ergo electi: q̃ summi capitis membra sunt: ea put quoq̃ sua in passionibus sequũt: vt ipsos ẽt aduersarios in sua morte sentiãt: de quoꝝ vita p̃sumebãt: Et tãto eis creꝺat mercedis opus: quãto eis virtutis lucrũ. p̃ficit ex aliene damno charitatis. ℟. Hec est vera fraternitas: q̃ nunq̃ potuit violari certamine: qui effuso sanguine: secuti sunt dominum. Contemnentes aulam regiam: peruenerunt ad regna celestia. ℣. Ecce q̃ bonũ et q̃ iucundũ: habitare fratres in vnũ. Con. Elia. Con. Ad cantica. Justi fulgebunt sicut sol in regno p̃tis mei: dicit dñs. Cãt. Vos sancti. ℣. Exultent iusti in conspectu dei. ℟. Et delectentur in letitia. Secundum lucam. Lectio.

IN illo tempore: Dixit ihesus discipulis suis. Cum audieritis prelia et seditiones: nolite terreri. Et reliqua. Homelia beati gregorii pape. Lectio.

QUia longius ab vrbe di-

gressi sumus ine ad tenendum nos tardior hora ꝓdiar: necesse est vt expositionem sancti euangelij: breuior fmo trãsturrat. ℟. In circuitu tuo dñe lumen est: qđ nunqđ deficiet: ibi pstituisti lucidissimas mãsiões. Ibi requiescũt sanctorum anime. ℣. Magnus dñs: t laudabilis valde: in ciuitate dei nostri. Ibi. Lcõ. x.

DOminus ac redẽptor noster: periturí mundi ꝓcurrentia mala denunciat: vt eo minus perturbent venientia quo fuerint ꝓscita. Dominus enim iacula feriunt: que prouidenti. Et nos tolerabilius mundi mala suscipimus: si contra hec: per ꝓficientie clypeũ munimur. ℟. Certamen magnũ habuerũt sancti dei: transierũt ꝑ ignẽ t aquã: t salui facti sunt. Et coronas acceperũt a dño deo. ℣. Immania enim pro christo: in suis corporibus pulerunt tormenta. Et coronas. Lcõ. xi.

HAec etenim dicit: cum audieritis prelia: t seditiões: nolite terreri: oportet enim primum hec fieri: sed nondũ statim finis. Pensanda sunt verba redẽptoris nostri: per q̃ nos aliud interius: aliud exterius passuros denunciat. ℟. Tanqꝫ aurum in fornace probauit electos dño: t quasi holocaustii hostiam accepit eos: t in tempore erit respectus eorum. Quoniam donum t pax est electis dei. ℣. Qui confidũt in domino intelligent veritatem: t fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam donũ. Lectio. xij.

BElla quippe ad hostes pertinent: seditiones ad cives. Vt ergo nos indicet interius exteriusq; ꝓturbari: aliud nos fatetur ab hostibus: aliud a fratribus perpeti. ℟. Corpora sanctorũ in pace sepulta sunt. Et viuent nomina eorum in generatione t generatione. ℣. Sapientiam eorũ narrent populi: t laudem eorum pronunciet omnis ecclesia. Eccli. Gloria. Et. Secundum lucam.

IN illo tempore: Dixit ihc suo discipulis suis: Cũ audieritis prelia t seditiones: nolite terreri. Oportet enim primus hec fieri: sed nondum statim finis. Tunc dicebat illis. Surget gens contra gentem: t regnum aduersus regnum: t terremotus magni erunt per loca: t pestilentie t fames: terroresq; de celo: t signa magna erunt. Sed ante hec oia iniicient vobis manus suas: t persequentur: trahentes in synagogas: t custodias: trahentes

ad reges & presides: propter nomen meum. Continget autem vobis in testimonium. Ponite ergo in cordibus vestris: non præmeditari: quemadmodum respondeatis. Ego enim dabo vobis os & sapientiam: cui non poterunt resistere & contradicere omnes aduersarij vestri. Trademini autem a parentibus: & fratribus: & cognatis: & amicis: & morte afficient ex vobis: Et eritis odio omnibus hominibus propter nomen meum. Et capillus de capite vestro non peribit. In patientia ve
1 1 stra: possidebitis animas vestras.
400 Alle. Deus qui sanctis. In lau. affi. Justorum anime in manu dei sunt: & non tanget illos tormen-
33 tum malitie. ps. Dominus regna
400 uit. Caplm. Sancti per fidem ps. Exultent iusti: In conspectu dei. ℣. Et delectentur in letitia. In con. Gloria. Exultent. By⁹.
74 Rex glie. ℣. Mirabilis deus. ps. In sanctis suis. Ad bñ. affi. Fulgebunt iusti: & tanquã scintille in arundineto discurrent: iudicabunt nationes: & regnabunt in eternum. Alia affi. & est pro comme. Nolite timere eos qui corpus occidunt: animam autem nõ possunt occidere. Ad primam affi. Cum palma ad regna perue nerunt sancti: coronas decoris meruerunt de manu dei. Ad ter. tiam affi. Corpora sanctorum in pace sepulta sunt: & viuent nomina eorum in eternũ. Caplm. Sancti per fidem. ℣. Justorum anime, Alle. Deus qui sanctis. Ad 400
vj. affi. Martyres domini: dñm benedicite in eternum. Caplm.

Fulgebunt iusti: & tãq; scin. Sap. 3 b
tille in arundineto discurrent: iudicabunt nationes: & dominabuntur populis: & regnabit dominus illorum in perpetuum. ℣. Justi autem. Gradle.

Deus qui pr gloriosi bel
la certaminis: ad immortales triumphos: beatos martyres tuos extulisti: concede quesumus: vt eorum meritis protegamur: in quorum festiuitate letamur. Per dominum. Ad. ix. affi. Martyrum choros: laudate dominum in excelsis. Caplm.

Lingua sapientium ornat pue. 1 5 a
scientiam: os fatuorũ ebullit stultitiam: in omni loco oculi domini contemplantur bonos & malos.

℣. Exultent iusti. Gradle.

Concede quesumus omnipotens deus: ad eor gaudia nos eterna pertingere: de quorũ nos virtute tribuis annua solennitate gaudere. Per do. Ad vesperas. Virgam virtutis. ps. Dixit 40
dominus. Affi. Collocet eos. ps. Laudate. Affia. Pretiosa in. 41
ps. Credidi. Affi. Euntes ibant: 41
& flebant: mittentes semina sua. ps. In conuertendo. Ad magnificat 46

aū. Isti sunt sancti:qui pro testamento dei:sua corpora tradiderunt:et in sanguine agni lauerūt stolas suas. Aū. Isti sunt sancti martyres preclari:qui pro christi nomine:fuderunt sacrum sanguinez:modo coronati:paradisi palmam possident beati. Aū. Absterget deus omnem lachrymam ab oculis sanctorum:et iam non erit amplius neque luctus:neq; clamor:sed nec vllus dolor:quoniam priora transierunt. Alia homelia. Secundum matthęum.

d 12 IN illo tempore. Loquente iesu ad turbas:ecce mf eius et fratres stabant foris:querentes loqui ei. Et reliqua. Homel. beati ioannis os aurei. Eccl. tr.

ADhuc eo loquēte:ecce mater et fratres eius:rē. Vidit diabolus:quia persuadebat populo christus esse se filium dei:dicens:et ecce pluſq; iona hic:et ecce pluſq; salomon hic. Timens enim ne si filius dei agnoscatur: 3 ille qui homo putat ipse derelinquat ab omnibus hoibus. Et. Ad cōuincēdos sermones eius: subintroduxit parentes eius carnales:vt per illorum contemplationem:diuinitatis eius obscuraret naturam. Ideoq; venit aliq; quasi diaboli aduocatus:qui humano ore:verba diabolica loqueretur: dicens. Ecce mater tua et fratres tui:foris stant:volentes loqui tecum. Lectio vndecima.

AE si dicat. Quid gloriaris esu:ex celo te dicens descendisse:qui radices habes in terra? Ecce mater tua et fratres tui. Non potest esse filius dei: quem homines genuerunt. Non potes in te illud abscondere: quod natura conuincit. Lectio duodecima.

Hinc iesus:quasi hominez qđē sibi loquentē aspiciebat:sed tunc vere diabolo loquebatur dicens. Et q̄ est mater mea: et frēs mei? Lectio parentes in mundo:qui ante mundum constituti:mundum creauit. Secūdū matthęum.

IN illo tpe:zo quente iesu ad turbas:ecce mf eius et frēs; stabāt foris:q̄rētes loqui ei. Dixit aūt ei qdaz. Ecce mater tua et frēs tui foris stant:q̄rētes te. At ipse rūdens dicēti sibi ait. Quis est mf mea:et q̄ sunt fratres mei? Et extēdens manū in discipulos suos dixit: Ecce mf mea:et frēs mei: Quicūq; enim fecerit voluntatem p̄tis mei q̄ in celis est:ipse me⁹ frater:soror:et mf est. Amen.

IAlia hom. fm matthęum. IN illo tpe. Dixit iesus discī

pulis suis. Videte nego vos se
ducat. Multi enim venient in
nomine meo dicentes: Ego sum
christus, Et reliq. Hom. sancti
Hieronymi presbyteri. Lc. xx.

SEdet ois in mõte oliueti:
vbi vesp lumẽ icipiente nascebat: t
accedut ad eũ discipuli secreto:
q mysteria t futuroꝝ reuelationẽ
hoc cupiebãt: t interrogabant
tria quo ipe pericula destruẽda:
quo venturus christus: quo ꝓsum
mato seculi hr futura. Lectio. x.

DIxit illis ois: Videte nequis
vos seducat. Multi enim veniẽt
in nomie meo dicentes. Ego sum
christus, Et multos seducent.
Quoꝝ vnus est rumor lamarita
nus: quem in actibus apostoloꝝ
legimus: qui se magnam dei esse
virtutem dicebat. Lectio. xj.

HEc quoq; inter cetera: in suis
voluminibus scripta dimittens,
Ego sum sermo dei: ego sum spe
ciosus: ego paracletus: ego omnipo
tens: ego ois dei. Sed t Ioannes
apls in epla sua logt. Audistis
q; antichristus venturꝰ est: nũc aũt
antichristi sunt multi. Lcõ. xxj.

EGo reor oẽs hereticarchas anti
christos esse: t sub nomine chri
sti occereq; priuata sua christo.
Nec mirum si aliquos ab ipo vi
deamus seduci: cũ ois dixerit: t
multos seducẽt. Audituri autem
estis plia t optimoꝝ pliorum.
Videte ne conturbemini. Opor
tet enim hec primũ fieri: sꝫ nõdũ
est finis. Secundum matthæum.

IN illo tpe: Dixit ihesus dis
pulis suis: Videte nequis
vos seducat. Multi enim veniẽt
in nomine meo dicẽtes. Ego sum
christus: t multos seducent. Audistis
ri enim estis plia: t optimoꝝ pre
liop. Videte ne turbemini. Opor
tet enim hec fieri: sꝫ nõdũ est finis.
Cõsurget enim gẽs in gẽtẽ: t re
gnũ in regnũ t erũt pestilentie
t fames: t terremotꝰ p loca. Hec
aũt oia initia sunt dolorũ. Tunc
tradẽt vos in tribulatiõe: t occi
dẽt vos: t eritis odio oibꝰ gentiꝫ
bus ꝓpter nomẽ meum. Et tunc
scandalizabunt multi: t inuicẽ tra
dẽt: t odio habebũt inuicem. Et
multi pseudo ꝓphẽte surgent: t
seducẽt multos. Et q; abundauit
iniquitas: t refrigescet charitas
multorum. Qui aũt pseuerauerit
vsq; in finẽ: hic salꝰ erit. Amẽ.
Alia homelia. Secundũ lucam.

IN illo tempore: Descẽdens
ihesus de monte: stetit in lo
co campestri, t reliqua. Homel.
beati ambrosij episcopi. Lcõ. ix.

ADuerte omnia diligenter:
quõ t cũ aplis ascendat: t
descendat ad turbas: Quõ enim
turba nisi in humili christũ vide
ret non sequitur ad excelsa: non
ascendit ad sublimia. Lcõ. x.

OMnis vbi discedit: ibi infir
mos: In excelsis enim infirmi cẽ

nō pñt:sic enīz matthe⁹ vocet in
inferiozib⁹ debiles sanatoo esse:
Dz⁹ enīz vnusqsq sanat⁹ est:vt
paulatim vtutib⁹ pcedētib⁹ ascen
dere posset ad montem. Lcō.xj.
Et ideo vnūquēq in inferiozi-
bus sanat; hoc est a libidine re-
uocat:iniuriā ceciderat auertit:ad
vulnera nra descēdit:vt vsu quo-
dā:z copia sui:nature compotes
nos faciat esse celestis. Lcō.xij.
Sanabat hos gdēz in inferio-
rib⁹ relinquebat. Videns aūt tur
bas:vt legit:ascendit in mōtem.
Et cū sedisset:accesserūt ad eum
discipuli eius:Euāgelizatur⁹ enīz:
z bñdictionū de thesauro diuini
tatis promptur⁹ oracula:incipit
c c esse sublimior. Secōdus lucam.

In illo tpe:Descendens ie-
sus de monte stetit in loco
cāpestri:z turba discipulorū eius:
z multitudo copiosa plebis: ab
omni iudea:z hierusalē:z mariti-
ma:z tyri:z sydonie:q venerant:
vt audirēt eū:z sanarent a lāgo
ribus suis. Et q vexabant a spiri
tibus immūdis:curabant. Et om
nis turba qrebat eū tangere:ga
udius de illo exibat:z sanabat om
nes. Et ipse elevatis oculis in di
scipulos suos dicebat. Bti pau-
peres spū:qm vestrū est regnum
dei: Beati q nūc esuritis:q satu
rabimini: Beati q nūc fletis:q
ridebitis: Beati eritis cum vos
oderint homines:z cū separaue-
rint vos:z exprobraverint:z eie-
cerint:nomē vestrū tāq malum:
propter filium hominis: Gaudete
in illa die:z exultate. Ecce enim
merces vestra multa est in celo.

Alia homelia. Scōm ioannem. 15 c

In illo tpe:Dixit iesus disci
pulis suis. Hec mando vo-
bis:vt diligatis inuicē: Si mū
dus vos odit:scitote q me priē 17
vobis odio habuit,z rel. Hom.
beati augustini episcopi. Lcō.ix.

In lectione euangelica:que
hanc antecedit: dixerat do-
minus:non vos me elegistis:sed
ego elegi vos:z posui vos:vt ea-
tis:z fructum afferatis:z fructus
vester maneat:vt quodcunqs pe-
ieritis patrem in nomine meo
det vobis: De quibus verbis iam
nos quod dedit dominus disse-
ruisse:meministis. Lectio.x.

Hic autem dicit:sequēti scilicet
lcōne:quā modo cū recitarē au
distis. Hec mando vobis:vt dili
gatis inuicē. Ac p hoc intelligē-
re debemus hūc esse fructum no
strū:de quo ait: Ego vos elegi:vt
eatis:z fructum afferatis:z fru-
ctus vester maneat. Lectio.xj.
Et qō adiūxit:vt qcūqs bonū
petieritis patrem in nomine meo
det vobis:nūc vtiqs dabit nobis:si di
ligamus inuicē:cuz z hoc ipsum:
ipse dederit nobis:q nos elegit:
nō habētes fructū:qz nō euz nos
elegeramus, Et posuit nos vt

fructum afferámus:hoc est vt in-
uicem diligamus. Lectio.xij.
Quem fructum sine illo afferre
non possumus:sicut palmites si-
ne vite:facere nihil pñt. Chari-
tas ergo est fructus noster:quaz
dr̃ finuit apostolus:dr̃ corde pu-
ro:r ꝓscientia bona:r fide nõ fi-
cta. Hac diligimus inuicem:hac
diligimus deum. Scõm Ioannez.

IN illo tempore:Dixit Ie-
sus discipulis suis. Hec mando
vobis:vt diligatis inuicem. Si
mundus vos odit:scitote qz me
priorẽ vobis odio habuit:Si de
mũdo fuissetis:mũd⁹ qđ suũ erat
diligeret. Quia vo dr̃ mũdo nõ
estis:sz ego elegi vos dr̃ mũdo:p
pterea odit vos mũdus. Memẽ
to sermonis mei:quem ego dixi
vobis:nõ est ser⁹ maior dño suo.
Si me psecuti sunt : r vos persz
quẽt. Si sm̃onẽ meũ seruauerũt:
r vr̃m seruabũt. Sed hec oia fa-
cient vobis ꝓpter nomẽ meum:qz
nesciũt eũ q me misit. Si nõ ve-
nissem:r locutus eis non fuissem:
pctũ nõ haberẽt. Nũc aũt excu
sationem nõ habẽt dr̃ pctõ suo.
Qui me odit:r ꝑem meũ odit.
Si opera nõ fecissez in eis:q ne-
mo alius fecit:pctũ nõ haberẽt.
Nũc aũt:r viderũt:r oderũt.r
me:r ꝑem meũ. Sed vt impleaꝫ
sm̃o:q in lege eor scriptꝰ est.qz
odio habuerũt me gratis. ℭ In
natiuitate sancti Iohannis baptiste. Ad vesp. Cap.

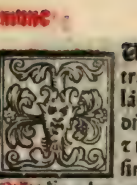

Iustus cor suum
tradidit ad vigi-
landũ diluculo ad
dñm q fecit illũ:
r in ꝑspectu altis
simi dr̃precabit̃.
℟. Gloria r honore coronasti eũ
dñe. ℣. Et ꝑstituisti eũ sup opa
manuũ tuar. Lo. Elia. pa. Elia
r. Si fuerit solẽnitas dñi. ℟. Dñe
preueniſti. ℣. Deus tuor. ℟. Ma-
gna est gl̃ia eius in salutari
tuo. ℟. Gloriaz r magnũ decorem
impones sup eum. Ad mgt̃ añ.
Iste sanctus pro lege dei sui cer-
tauit vsqz ad mortẽ:r a vbis im-
pioz non timuit:fundatus enim
erat supra firmam petram. Gl̃o.
Otinos nos qđ dñe:bea-
ti martyris tui B. natalis
semp excipiat:q r iucũditatẽ no-
bis sue glorificatiõis infundat:r
tibi nos reddat acceptos. Per.
Inuit. Regẽ martyr̃ dñm. Uenite adoremus. ℟. Uenite. Hymn. Martyr dei. Ps. j. nocte. añ. In le-
ge dñi:fuit voluntas eius:die ac no-
cte. ℟. Beatus vir. Añ. Precepti r
cãs ꝑceptũ dñi:ꝑstitut⁹ est in mõ-
te sõ eius. ℟. Quare. Añ. Si r
lij hominũ scitote:quia dñs san-
ctum suũ mirificauit. ℟. Cũ in-
uocarẽ. Añ. Scuto bone voluntа
tis tue:coronasti nos domine. ℟.
Verba mea. Añ. In vniuersa r
terra:gloria r honore coronasti
eum. ℟. Domine dominus. Añ.

Justus dñm & iustitiaz diserit: equitatem vidit vultus eius. ℣. In domino. ℟. Gloria & honore coronasti eum dñe. ℟. Et constituisti super opa manuum tuarum. Sermo sancti gregorij pape. Lcō. j.

SIquis vult post me venire: abneget semetipsum. Quia nimirum nisi quis a seipso deficiat: ad deū qui super ipsum est: nō appropinquat. Nec valet apprehendere qđ vltra ipsum est: si nescierit mactare qđ ē. ℟. Iste scūs pro lege dei sui certauit vsq; ad mortē: & a verbis ipioz nō timuit. Fundatus enim erat supra firmā petram. ℣. Munimine regio septus: nullatenus est ab aduersarijs superatus. Funda. Lcō. ij.

SEd iam qui se a vitijs abnegat: exquirende sunt eius virtutes: in quibus crescat. Nā cum dictum est. Qui vult post me venire: abneget semetipsum: protinus additur. Tollat crucem suaz quotidie: & sequatur me. Duobus etenim modis crux tollit: cuz aut per abstinentiā afficit corpus: aut per compassionē proximi: affligitur animus. ℟. Justus germinabit sicut lilium. Et florebit in eternum ante dominum.. ℣. Exaltatus in domo domini: in atriis domus dei nostri. Et. Lectio. iij.

PEnsemus qualiter vtroque modo paulus crucem suam tulerat: qui dicebat, Castigo corpus meum: & in seruitutez redigo: ne forte alijs predicauo: ipse reprobus efficiar. Et alibi: quis infirmatur & ego non infirmor? quis scādalizatur: & ego non vror? ℟. Iste cognouit iustitiaz: & vidit mirabilia magna: & exoravit altissimum. Et inuentus est in numero sanctorum. ℣. Iste est qui contempsit vitam mundi: & peruenit ad celestia regna. Et. Lectio. iiij.

PErfectus quippe predicator: vt exemplum daret abstinentie: crucem portabat in corpore. Et qz in se trahebat damna infirmitatis aliene: crucem portabat in corde. ℟. Domine preuenisti eum in benedictionibus dulcedinis. Posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso. ℣. Vitam petijt a te: tribuisti ei longitudinem dierum in seculum seculi. Po. Gloria. Posuisti. Jn. ij. nocturnis. Habitabit in tabernaculo tuo: requiescet in mōte sancto tuo. ℟. Domine quis. Ant. Posuisti domine super caput eius: coronaz de lapide pretioso. ℟. Domine i vir. Ant. Hic accipiet benedictionem a domino: & misericordiam a deo saluatori suo: qz hec est generatio querentium dominum. ℟. Domini est. Ant. Letabitur iustus in domino: & sperabit in eo: & laudabuntur omnes recti corde. ℟. Exau. deus oratio. cum &. Ant. Beatus quem elegisti

dñe: habitabit in atriis tuis. ℟. Te decet. Añ. Justus vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabit. ℣. Bonū est. ℟. Posuisti dñe sup caput eius. ℟. Coronam de lapide pretioso. L. v.

Sed qz ipsis virtutibus quedā vitia iuncta sunt: dicēdū nobis est qō vitium abstinentiaz carnis: t quod obfideat compassionem mentis. Ex vicino nanqz abstinentiā carnis nonnunquam vanagloria obsidet. Quia duz tenuitas in corpore: dum pallor in vultu respicitur: virtus parefacta laudatur. ℟. Stolam iucunditatis induit eum dñs. Et coronam pulchritudinis posuit sup caput eius. ℣. Cibauit illum dominus pane vite t intellectus: t aqua sapientie salutaris potauit illum.

Et coronam. Lectio. vj.

Et plerumqz fit: vt qō causa rei agi credit: pro solis humanis fauoribus agatur. Quod bene simon ille significat: qui inuentus in itinere: crucem dominicam in angariam portat. Aliena quippe onera in angariam portantur: qn do per vanitatis studium aliqd fingitur. ℟. Corona aurea super caput eius. Expressa signo sanctitatis: gloria honoris: t opus fortitudinis. ℣. Quoniam preueniſti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronā de lapide pretioso. Ex. L. vij.

Qui ergo per simonem designantur: nisi abstinentes t arrogantes? Quia per abstinentiam quidem: carnem afficiunt: fructum abstinentie interius non requirunt. ℟. Posuit coronam capiti meo: t circundedit me vestimento salutis. Ad expugnandas gentes: t omnes inimicos. ℣. Judica domine nocentes me: expugna impugnantes me: appre hende arma t scutum. Ad expugnādas gen. Lectio. vij.

Trucē ergo domini simon in angariam portat: quia cum ad opus bonum: ex bona voluntate non ducitur: rem iusti sine fructu peccator operatur. Unde isdem simon crucem portat: sed non mōritur. Quia abstinentes t arrogantes: per abstinentiam quidem corpus afficiūt: sed per desideriū vane glorie mundo viuunt. ℟. Desiderium anime eius tribuisti ei. Et voluntate labiorum eius non fraudasti eum. ℣. Quoniam preueniſti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso. Et. Gloria. Et. Ad cantica. Qui odit animam suam in hoc mūdo: in vitam eternam custodit eam. ℣. Justus vt palma florebit. ℟. Sicut cedrus libani multiplicabitur. Secundum Lucam.

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis, Siquis vult post

9 c

me venire: abneget semetipsum: & tollat crucem suam quotidie: & sequatur me. Et reliqua. Homelia beati Gre. papæ. Lix.

Qui a dominus ac redemptor noster: nouus homo venit in mundum: nouam precepta dedit mundo. Vitæ etenim nostræ veteri inuidiæ enutrite contrarietatæ opposuit nouitatis suæ. ℣. Justum deduxit dominus p̃ vias rectas: & ostendit illi regnum dei. Et dedit illi scientiam sanctorum: honestauit illum in laboribus suis. ℟. Magnificauit eum in conspectu regum: & dedit illi coronam gloriæ. Et. Lectio. x.

Quid enim vetus: quid carnalis homo nouerat: nisi sua retinere: aliena rapere si posset: concupiscere si non posset? Sed celestis medicus: singulis quibusque vitiis: obuiantia adhibet medicamenta. ℣. Honestum fecit illum dominus: & custodiuit eum ab inimicis. Et a seductoribus tutauit eum: & dedit illi claritatem æternam. ℟. Defendit̃q; eum illo in foueam: & in vinculis non dereliquit eum. Et a. Lectio. xj.

Nam sicut arte medicinæ calida frigidis: frigida calidis curantur: ita dominus noster cõtraria opposuit medicamenta peccatis: vt lubricis continentiam: tenacibus largitatem: iracundis mansuetudinem: elatis pudicitiam humilitatem. ℣. Gloria & honore coronasti eum domine & constituisti eũ super opera manuum tuarum. Omnia subiecisti sub pedibus eius. ℟. Quoniam preuenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso. Omnia. Lectio duodecima.

Certe cum se sequentibus: noua mandata proponeret: dixit. Si quis renunciauerit omnibus que possidet: non potest meus esse discipulus: Ac si aperte dicat qui per vitam veterem aliena concupiscitis per nouæ conuersationis studium: & vestra largimini. ℣. Posuisti domine super caput eius: coronam de lapide pretioso. Vitam petijt a te: & tribuisti ei in seculum seculi. ℟. Desiderium animæ eius tribuisti ei: & voluntate labiorum eius non fraudasti eum. Vitam. Gloria. Vitam. Scõm Lucam.

Si quis venit ad me: & non odit patrem suum & matrem: & uxorem & filios: & fratres: & sorores: adhuc autem & animam suam: non potest meus esse discipulus. Qui non baiulat crucem suam: & venit post me: non potest meus esse discipulus. Quis enim ex vobis volens turrim ædificare: nonne prius sedet: & computat impensas quæ necessariæ sunt: si habeat ad perficiendum. Ne forte postquam posuerit fundamentum: & non potuerit perficere: omnes qui vident: incipiant illudere ei: dicentes. Quia hic homo cœpit ædificare: & non potuit consummare. Aut quis rex iturus committere bellum aduersus alium regem: non sedet prius: & cogitat si possit cum decem milibus occurrere ei: qui cum viginti milibus venit ad se? Alioquin adhuc illo longe agente: legationem mittit rogans ea quæ pacis sunt. Sic ergo omnis ex vobis qui non renunciat omnibus quæ possidet: non potest meus esse discipulus. Bonum est sal. Si autem sal euanuerit: in quo condietur? Neque in terram neque in sterquilinium vtile est: sed foras mittetur. Qui habet aures audiendi: audiat. Et reliqua. Homelia beati Gregorii papæ. Lx.

Illo repente discipulis suis. Si quis vult post me venire: abneget semetipsum: & tollat crucem suam quotidie: & sequatur me. Qui enim voluerit animam suam saluam facere: perdet eam. Nam qui perdiderit animam suam propter me: saluam faciet illam. Quid enim proficit homi: si lucretur vniuersum mundum: se ipsum autem perdat: & detrimentum sui faciat? Nam q̃ me erubuerit: & meos ser

mondo:hunc filius hominis erubescet: cum venerit in maiestate sua:et patris et sanctorum angelorum. Dico autez vobis: vere sunt aliqui hic stantes:qui non gustabunt mortem: donec videant regnum dei. Amen. Sio. Gotinos. In lau. añ. Qui me cõfessus fuerit coram hominibus: confitebor et ego eum coram patre meo. ℣. 34 Dominus regnauit. Cap. Justꝰ cor suum. ℟. Posuisti domine super caput eius. ℣. Coronam de lapide pretioso. Super. Glo. 75 ria. Posuisti. Wy. Deus mortũ. ℣. Magna est gloria. Ad vñs añ. Qui vult venire post me:abneget semetipsum: et tollat crucẽ suam et sequatur me: dicit dominus. Alia añ. et est dicẽda pro cõme. Qui odit animam suam in hoc mundo:in vitam eternam custodit eam. Sio. Gotinos. Ad ꝑmã añ. Qui sequitur me:non ambulat in tenebris:sed habebit lumẽ vite:dicit dominus. Ad. iij. añ. Siquis mihi ministrauerit: honorificabit eum pater meus:q est in celis: dicit dominus. Cap. Justus cor. ℣. Gloria et honore. Sio. Gotinos. Ad. vj. añ. Sigo per me intrauerit:saluabitur:et pascua inuenier:dicit dominus. La. Sap. 10 b Justum deduxit dominus per vias rectas:et ostendit illi regnum dei:et dedit illi scientiaz sanctorum. ℣. Posuisti dñe. Sio.

Sancti martyris tui. M. domine quesumus:merita preclosa nos tueantur:in quibus tue maiestatis opera predicantes: et presens capiamus adiutorium et futurum. Per dom. Ad. ix. añ. Volo pater:vt vbi ego sum: illic sit et minister meus. Capitulum.

Beatus vir qui in sapientia eccli. 14 d
moratur:et qui in iustitia meditatur: et circumspectionem dei. ℣. Justus vt palma. Oratio.

Deste domine populo tuo: vt beati. M. martyris tui merita preclara suscipiens:ad impetrandam misericordiam tuam:semper eius patrocinio adiuuemur. Per dominum. Ad vs an. Virgas virtutis. Si fuerit pontifex an Juravit dominus. ℣. Dixit dominus. 40 Añ. Potens in terra. ℣. Beatus vir qui. Añ. Collocet eum. ℣. Laudate pue. Añ. Dirupi. 41 sti domine vincula mea:tibi sacrificabo hostiam laudis. ℣. Credidi. Cap. Justus cor. ℟. Gloria et honore. Wym. Deus mortuum. 75 ℣. Magna est gloria. Ad magñ añ. Hic est vere martyr:qui propter christi nomine: sanguinem suum fudit:qui minas iudicium non timuit:nec terrene dignitatis gloriam quesiuit: sed ad celestia regna feliciter peruenit. Añ. Qui mihi ministrat:me sequatur:et vbi ego sũ:illic et minister meus erit. Al.

Dit est vir: qui non est de relict⁹
a deo: in die certaminis sui t ipse
conculcauit caput serpentis anti
qui: modo coronatur: quia fideli
ter vicit in mãdatis dñi. Ant.
Hic vir despicto mundum: t ter
rena: triumphans: diuitias celo cõ
didit ore manu. Ant. Almum
hunc diem recolamus: colentes
festa seculi: laudando. M. marty
rem: christo canamus gloriam: al
leluia. Ant. Iste cognouit iusti
tiam: t vidit mirabilia magna: t
exorauit altissimum: t inuentus
est in numero sanctorum. Alia
homelia Scõm matheum.
IN illo tpe: Dixit iesus discí
pulis suis: Nihil opertum quod
non reuelet⁹: t occultum: quod
non sciatur. Et reliqua. Homel.
Reti diero. presbyteri. Li.
T quomodo in presenti se
culo: multorum vitia nesciuntur.
Sed t futuro tempore scribitur:
quando iudicabit deus occulta
hominum: t illuminabit latebras
tenebrarũ: t manifesta faciet con
silia cordium. Lectio decima.
Et t est sensus: nolite timere per
secutorum seuitiam: t blasphemã
tium rabiem: qr veniet diem iudi
cij: in quo t vestra virtus: t eorũ
nequitia demonstrabitur. Lcõ. ri.
Q Ŏ dico vobis in tenebris: dicite
in lumine: t qŏ in aure auditis
Ŏdicate sup tecta: Ŏ auditis in
mysterio: aperti⁹ predicate. Li. ij.
Q Ŏ didicistis abscõdite: publice
loquimini: quod vos eruditi in
paruulo iudee loco: in vniuersis
vrbibus: t in toto mundo: auda
citer dicite. Scõm matheũ.
IN illo tempore: Dixit iesus 10 c
discipulis suis. Nihil opertum
quod non reuelet⁹: t occultum
quod nõ sciatur: Quod dico vo
bis in tenebris: dicite in lumine.
Et qŏ in aure auditis predicate
super tecta. Et nolite timere eos
qui occidunt corpus: animam au
tem non possunt occidere. Sed
potius eũ timete: qui potest ani
mam t corpus perdere in gehen
nam. Nonne duo passeres asse re
nẽũt? t vnus ex illis non cadet su
per terram sine patre vestro. Ve
stri autẽ t capilli capitis omnes
numerati sunt: nolite ergo time
re: multis passeribꝰ meliores estis
vos. Omnis ergo qui confitebi
tur me coram hominibus: confite 5 01
bor t ego eum coram patre meo
q est in celis. Alia hom. Ss matth.
IN illo tempore: Dixit iesus 10 d
discipulis suis: nolite arbi
trari quia veni pacem mittere in
terram. Et reliqua. Hom. sancti
Ioannis chrysostomi. Li.
Et par bona: t est par ma
la: par bona est inter bonos fide
les t iustos: vt in quibus est vnꝰ
fidei munus: vna sit vite concor
dia: nam fides: per verbum quidã
dei nascitur: per pacem autem ser

uatur: ꝛ per charitatem nutritur: dicente apostolo: fides est que p̄ charitatē operatur: fides autē que non habet charitatē: nullū potest boni opis fructū perficere. L.x.

Si ergo aliqua discessione fideles facerint separati: hoc est mala discordia. Pax autem mala est inter infideles ꝛ iniquos: vt quibus est vna malitia: sit vn⁹ ad male faciendum consensus. Lcō.xj.

Nam infidelitas ꝛ iniquitas ex suggestione quadam diaboli nascitur: per pacem autem seruatur. Si ergo aliqua occasione infideles ꝛ iniqui: ab inuicē fuerint separati: hec ē bona discordia. L.xij.

Quia sicut in pace bonorum fides ꝛ iustitia stant: infidelitas autem ꝛ iniustitia iacent. Cum vero discordia venerit: fides ꝛ iustitia cadunt: infidelitas autem ꝛ iniustitia resurgunt. Ex matthēo.

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis: nolite arbitrari q̄ veni pacem mittere in terram. Non veni pacem mittere sed gladium. Veni enim separare hominem aduersus patrem suum: ꝛ filiam aduersus matrem suā: ꝛ nurum aduersus socrum suā. Et inimici hominis domestici eius. Qui amat patrē aut matrē plusq̄ me: non est me dignus. Et qui amat filiū aut filiā sup me nō est me dignus. Et q̄ nō accipit crucē suā ꝛ sequitur me: non est me dignus. Qui inuenit aiam suā perdet illā. Et q̄ perderit aiam suā propter me: inueniet eā. Qui recipit vos me recipit: Et q̄ me recipit: recipit eū q̄ me misit. Qui recipit p̄phetā in nōie prophete: mercedē prophete accipiet. Et qui recipit iustū in nōie iusti: mercedē iusti accipiet. Et quicunq; potus dederit vni ex minimis istis calicē aq̄ frigide tm̄ in nomine discipuli: amen dico vobis: non perdet mercedem suā. Alia homel. sm lucā.

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Attendite a fermento phariseorum: quod est hypocrisis. Et reliqua. Homelia

Sancti gregorij papē. Le.ix.

Ex fratres charissimi: transitoria cuncta despicimus. Sed tamen adhuc humanam persecutionem timemus: ꝛ rectam fidem quā habem⁹ in mēte: nōdū exprimere audemus in voce. Lcō.x. Sed huic vulneri congruus subiungitur medicamentum: Cum dominus dicit. Omnis qui me cōfessus fuerit coram hominibus: ꝛ filius hominis confitebitur illum coram angelis dei. Lectio.xj.

Sed ecce nunc apud se homines dicunt. Hos iam aperta voce christum confitemur. Quibus ego respondeo: q̄ in hac plebe christiani sint nōnulli: qui chēm ideo confitentur: quia cunctos christianos esse aspiciunt. Lxij.

Nam si nomē christi in tanta hodie glia non esset: tot professores chii scā ecclesia nō haberet. Nō ergo ad probationē fidei sufficit vor pfessionis christi: quam defendit a timore confessio communitatis totius populi. Scōm lucā.

12 a IN illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Attendite a fermento phariseorum: quod est hypocrisis: Nihil opertum quod non reuelet: nec absconditum quod non sciatur. Quā que in tenebris dixistis: in lumine dicētur Et quod in aure audistis in cubilibus: predicabitur in tectis. Dico aūt vobis amicis meis: ne terreamini ab his qui occidunt corpus: t post hec non habent vltra quid faciant. Ostendā aūt vobis: quē timeatis. Timete eū q postq occiderit: potestatē hz mittere in gehennā. Ita dico vobis: Hūc timete. Nonne quinq passeres venient dipondio? t vnus ex illis non est in obliuione coram deo. Sed t capilli capitis vestri omnes numerati sunt. Nolite timere: multis passeribꝰ meliores estis vos. Dico aūt vobis: q omis q me confessus fuerit coram hoibus: t filius hois confitebitur illum coram angelis dei. Scōm lucam.

14 f IN illo tpe: dixit iesus turbis: Si quis venit ad me: t nō odit patrē suū: t matrē: t vxorē: t filios: t fratres t sorores, Et reliqua.

Hoc. Sancti gregorij pape. Lectio.

SI consideremus frēs charissimi: q t q̄nta sunt q̄ nobis promittunt in celis vilescunt aliqua q̄ habentur in terris. Lcō. 2. Cor. III errena nāq; subsistūa superne felicitati comparata: pondus est: non subsidium: tēporalis vita eterne vite comparata: mors est potius dicenda q̄s vita: Ipse enim quotidianus defectus corruptionis: quid est aliud q̄s quedaz prolixitas mortis? Lcō. vndecima. Quis autez lingua dicere: vel quo intellectus capere sufficiat: illa superne ciuitatis quanta sint gaudia? angelor chorus interesse: cum beatissimis spiritibus: gloriose conditoris assistere: presentem dei vultum cernere: incircunscriptum lumen videre: nullo mortis metu afficiri: incorruptionis perpetuē munere letari. Lectio duodecima. 21 b Sed ad hec: audita inardescit aius: itaq; illic cupit assistere: vbi se sperat sine fine gaudere. Sed ad magna pmia peniri non potest: nisi p magnos labores: Hinc t paulus egregius pdicator dicit. Non coronabitur: nisi qui legitime certauerit. Secundum lucā.

14 f IN illo tempore: Dixit iesus turbis. Si quis venit ad me: t non odit patrem suum: t matrem: t vxorem: t filios: t fratres: t sorores: adhuc autem t animam suam: non potest meus esse

discipulus. Et qui non baiulat crucem suam & venit post me: nō potest meus esse discipul⁹. Quis enim ex vobis volēs turrē edificare: nō prius sedens: cōputat sumptus: q necessarij sunt: si habeat ad perficiēdū: ne postea q̄ posuerit fundamentū: & nō potuerit p̄ficere: oēs qui viderint: incipiāt illudere ei dicentes: q̄ hic hō cepit edificare: & non potuit p̄fīmare? Aut qe rex iturus p̄mittere bellum aduersus aliū regē: nō sedens prius cogitat: si possit cū decem millibus occurrere ei: q cū viginti millib⁹ venit ad se? Alioquin: adhuc illo longe agēte: legationē mittens: rogat ea que pacis sunt. Sic ergo oīs ex vobis: qui non renunciat oībus q̄ possidet: non potest meus esse discipulus.

Alia homelia Scōm Ioannem.

12 d IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis. Amen amen dico vobis: nisi granum frumenti cadens in terram mortuū fuerit: ipsum solum manet. Et relīq.

Homi. Augusti. cpi. Lix.

EX occasione gētiū illorū: q eū videre cupiebant: annūciat dño futurā plenitudinē gentiū: & promissit iā iamq; adesse horam glorificatiōis sue: quā facta in celo fierant credituri: Vñ p̄dictū est: Exaltare sup celos deus: & sup omnem terram gloria tua. Lx. Hec est gentium plenitudo: ex q̄ dicit apostolus: cecitas ī israel ex parte facta est: donec plenitudo gentium intraret: Sed altitudinē glorificationis: oportuit vt precederet humilitas passionis: Ideo secut⁹ adiunxit: Amē amē dico vobis: nisi granū frumenti cadēs in terrā mortuum fuerit: ipsum solū manet. Si autem mortuū fuerit: multum fructum afferet. Lec. xi. Ipsum dicebat esse granum: mortificandum & multiplicandū: Mortificandum infidelitate idolorum: multiplicandum fide populorum. Lectio duodecima. Iam vero exhortans ad passiōis sue sectanda vestigia: q amat animam suam inquit: perdet eā. Hō duobus modis intelligi potest: q amat perdet: idest si amas pdes: Si cupis vitā tenere in chō: noli morte timere pro chō. Fm tom. 12 d

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis: Amen amen dico vobis nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit: ipsum solum manet: Si autē mortuum fuerit: multum fructum affert: Qui amat animam suā perdet eam: Et q odit aiaz suā ī hoc mundo: in vitā eternam custodit eam. Si quis mihi ministrat me sequatur: Et vbi sum ego: illic & minister meus erit: Si quis mihi ministrauerit: honorificabit eum pater meus qui est in celis. ¶ In natiuitate pōti. In vtroq; te. ī. ca.

Ecce

Eccli. 44 c

Ece sacerdos magnus: q in diebꝫ suis placuit deo: & inuentus est iustꝰ: & in tpe iracundie factus est recōciliatio. ℟. Amauit eū dñs: Et ornauit eum. ℣. Stolā glorie induit eū. Et. Gloria. Amauit. Si merit solēnitas no bus ꝓpūi di cat hoc. ℟. Ecce vere israelita. 75 Hy⁹. Iste confes. ℣. Ecce sacerdos magnus. ℟. Qui in diebꝫ ℟ suis placuit deo: & inuentus est iustus. Ad māt añ. Euge serue bone & fidelis: quia in pauca fuisti fidelis: supra multa te constituam: ℟ dicit dominus. Alia pro sol. añ. Clementissime christi pfessor dñi beatissime P. te suppliciter petimus: ne nos derelinquas: sed apud dñm pius semp ꝓ nobis intercessor existas: quo te opitulante: ad gaudia eterne vite perue, ℟ nire mereamur. Oratio. Deus qui ofs tuus: vt q beati P. confessoris tui atque pontificis solennia colimus: eius apud te intercessionibus adiuuemur. Per. Iuui. Regē confessorum 53 dñm. Venite adoremus. ℟. Ve 75 nite. Hym. Jesu co. ccl. In. s. noc. añ. Beatus vir: qui in lege dñi meditatur: voluntas eius ꝓmanet die ac nocte: & omnia q̄cūq̄ faciet semp ꝓsperabuntur. ℟. Beatus vir. Alle. Beatus

iste sanctus: q cōfitus est in dō. mino: predicauit preceptū dōmi. ni: fstitutus est in monte sancto eius. ℟. Quare. Alle. Inuocan ℟ tem exaudiuit dñs sanctum suum: dñs exaudiuit eū: & constituit eus in pace. ℟. Cum inuoca. Alle. ℟ Lerentur oēs qui sperant in te dñe: qñ tu benedixisti iusto: scuto bone voluntatis coronasti eū. ℟. Verba. Alle. Domine domi. ℟ nus noster: q̄ admirabile est nomen tuum in vniuersa terra? quia gloria & honore coronasti sanctū tuū: & constituisti eum sup opera manuū tuarum. ℟. Ipsus. Alle. ℟ Justus dñs: & iustitiā dilexit: equitatem vidit vultus eius. ℟. In 4 domino confi. ℣. Amauit eū dominus & ornauit eum. ℟. Stolā glorie induit eum. Sermo sancti fulgentij epi copi. Lcōfi.

Dominicus sermo: quem debemus oēs non solū studiose: verū etiam sapienter audire. cui nos oportet humiliter ac delectabiliter obedire: moderationis sue teneris vbiq̄ temperiem: vt nec ouibus desint pabula: nec pastoribus alimēta. Quedam specialiter nobis precepit: quedam vero generaliter & nobis & vobis. ℟. Euge serue bone & fidelis: quia in pauca fuisti fidelis: supra multa te cōstituam. Intra in gaudium dñi tui. ℣. Dominę quinq̄ talenta tradidi.

sti mihi: ecce alia quinq; super lucratus sum. Intra. Lectio.ij.

Nobis nanq; puer natus est: quos pater ille familiae: rerum omnium dominus: ad hoc in magna sua domo constituit: vt populo eius verbum gratie ministremus: specialiter iniungitur sancte predicationis officium: generaliter vero: & nobis & vobis: salutaris indicit obedientia mandatorum. ℟. Ecce sacerdos magnus: qui in diebus suis placuit deo. Ideo iureiurando: fecit illum dominus crescere in plebem suam. ℣. Benedictionem omnium gentium dedit illi & testamentum suum confirmauit super caput eius. Ideo iureiurando. Lectio.iij.

Ut quibus deuno mandatis tanquam ditissimis herculis: sic celestium diuitiarum copia spiritualis eruperat: vt in verbo dei abundet: quod perfectus comedat: abundet etiam quod parum lusus sugat. ℟ Iurauit dominus: & non penitebit eum: tu es sacerdos in eternum: Secundū ordinē melchisedech. ℣. Dixit dominus domino meo: sede a dextris meis. Secundum. Lectio.iiij.

Ubi est enim simul: & lacteus potus: quo tenera fidelium nutriatur infantia: & solidus cibus: quo robusta perfectorum iuuentus: spiritualia sancte virtutis accipiat incrementa. ℟. Posui adiutorium super potentem: & exaltaui electum de plebe mea. Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Inueni dauid seruū meū: oleo sancto meo unxi eum. Manus. Gloria. Manus. Iu.q.no cur.aii. Dñe iste sanctus habitabit in tabernaculo tuo: operatus est iustitiā: requiescet in mōte scō tuo. ℟. Dñe quis. Alī. Utā pr tūā & terribilis ei dñe: gliam et magnus deus & impositisti super eū: posuisti in capite eius coronā de lapide pciosō. ℣. Dñe in vir. Alī. Hic accipiet bñdictionem a dño: & misericordiā a deo salutari suo: q; hec est gnatio quereti eū dñm. ℟. Dñi est. Alīa. Quis esset summus pōtifex: terrena nō metuit: sed ad celestia regna: glorioſus migrauit. ℟. Cantate. j. Alī. Domine quinq; talenta tradidisti mihi: ecce alia quinq; superlucratus sum. ℟. Dominus regna. j. Alī. Duo mihi domine talenta tradidisti: lucratus sum insuper & alia duo. ℟. Cantate. ij. ℣. Justum deduxit dominus per vias rectas. ℟ Et ostendit illi regnum dei. Lectio.v.

Ubi prorsus ad salutem cuncta subsistit vniuersis: quos dominus saluare dignat. Ibi est: quid omni etati cōgruat: ubi qd omni professioni deueniat. Ibi audiuimus precepta: q; faciamus: ibi cognoscimus premia: q; speremus. Ibi est

fusio:q̄ nōs per ihm doceat:r instruat ad scientiā:ubi ꝓmissio:q̄ p gratiā trahat:r perducat ad gloriam. ℟. Amauit eum dominus: r ornauit eum:stolam glie induit eum. Et coronam vite dedit illi. ℣. Induit eum dominus lorica: z si dedit:r ornauit eum. Et. Lcō. v).

SEruorum igit:quos populo suo preposuit dñs:speciale officium demonstrare volens:ait qđ ex euāgelio audimꝰ. Quis putas est fidelis seruꝰ r prudēs: quem cōstituit dñs sup familiam suā:vt det illis in tpe:tritici mensuram? Beatus seruus ille:quem cum venerit dominus:inuenerit ita facientem. ℟. Inuenī dauid seruū meum:oleo sancto meo vnxi eū. Manus enim mea auxiliabitur ei. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo:r filius iniquitatis non nocebit ei. Manus. Lvij.

QUis est iste dñs frēs:Christus sine dubio:q iuis discipulis ait:vos vocatis me magister r domine:r bene dicitis:sum etenim. ℟. Ecce vere israelita: in quo dolus non est inuentus:q probatus repertus est sacerdos magnus. Juxta ordinem melchisedech. ℣. Statuit ei dñs testamentū sempiternū:r dedit illi sacerdotium magnum:r beatificauit illum in gloria. Juxta. Lvij.

QUe est ista huius dñi familia? Vnigenitū illa est:quam ipse dñs de manu inimici redemit:et suo dominio mancipauit. Hec aūt familia est scā ecclia catholica:que per orbem terre:copiosa fertilitat diffunditur:r redempta specioso sui domini sanguine gloriatur. Filius enim hominis:sicut ipse ait:nō venit ministrari:sz ministrare:r dare animaz suam redemptionem pro multis. ℟. Ecce vir prudens:qui edificauit domum suam sup petram: in cuius ore non est inuentus dolus. Quia deus elegit eum in sacerdotez sibi. ℣. Ecce vere israelita:in quo dolus non est. Quia. Gloria. Quia. Ad cāticum:ant. Sint lumbi vestri precincti:r lucerne ardentes in manibus vestris. ℣. Justus vt palma :florebit. ℟. Sicut cedrus libani multiplicabitur. Secūdū marcum.

IN illo tempore:Dixit ihs discipulis suis. Homo quidam peregre proficiscens:vocauit seruos suos et tradidit illis bona sua, Et reliqua. Homelia beati gregorij pape. Lectio.ix.

LEctio sancti euangelij:fratres charissimi:solicite considerare nos admonet:ne nos qui plus ceteris in hoc mundo accepisse aliqd cernimur:ab auctore mundi grauius inde iudicemur. Cum enim augentur dona: etiam ratione crescunt donorum, Tanto ergo esse hu-

millio:ataq; ad seruiendum pdom
ptio:quisque debet ex munere:
quanto se obligatiorem esse con
spicit in reddenda ratione. ℟. Elegit te dominus in sacerdotez
sibi. Ad sacrificandum ei hostias
laudis. ℣. Tunc acceptabis sa
crificiuz iustitie:oblationes:et ho
locausta. Ad sacri. Lcō.x.

ECce homo qui peregre pfi
ciscit:seruos vocat:eisq; ad ne
gocium talenta partitur. Post
multuz vero temporis:positurus
cum eis rationem:reuertitur:be
ne operantes:pio apparato lu
cro remunerat:seruum vero a bo
no opere torpentem:damnat. ℟. Magnificauit eum in conspe
ctu regum. Et dedit illi coronam
glorie. ℣. Justum deduxit domi
nus per vias rectas:et ostendit il
li regnū dei. Et de. Lcō.xi.

QUis itaq; iste homo est:q
peregre proficiscitur:nisi redem
ptor noster:qui in ea carne quaz
assumpserat:abijt in celum? Car
nis enim locus ꝓprius terra est:
q; quasi ad pegrina ducitur:dum
per redemptorem nostruz:in celo
collocatur. ℟. Iste homo ab ado
lescentia sua:partem meruit infir
mos curare. Dedit illi dñs:clari
tate magna cecos illuminare:et
demones effugare. ℣. Ecce ho
mo sine querela:verus dei cul
tor:abstinens se ab omni ope
re malo:et permanens in innocē
tia sua. Dedit. Lectio.xii.

ED homo hic peregre pro
ficiscens:seruis suis bona sua tra
didit:qz fidelibus suis:spiritua
lia dona concessit. Et vni quidez
dedit quinq; talēta:alij aūt duo:
alij vero vnum. Quinq; etenim
corporis sunt sensus:videlicet:vi
sus:auditus:gustus:odoratus:et
tactus. ℟. Sint lumbi vri ꝑcin
cti:et lucerne ardētes in manibus
vris. Et vos similes hominibus
expectantibus dñm suū:qñ reuer
tat a nuptijs. ℣. Vigilate ergo:
quia nescitis qua hora dominus
vester venturus sit. Et. Gloria.

Et. Scōm
mattheum. 25

IN illo
tēpore:
Dixit iesus
discipulis su
is: parabolā
hāc. Homo
quidam pe
regre profi
ciscēs:voca
uit seruos suos:et tradidit illis bo
na sua. Et vni dedit quinq; tale
ta:alij autez duo:alij vero vnum.
Unicuiq; sm propriam virtutē:
et profectus est statim. Abijt aūt
qui quinq; talenta acceperat:et ope
ratus est in eis:et lucratus est alia
quinq. Similiter qui duo accepe
rat:lucratus est alia duo. Qui aut
tem vnum acceperat:abiens fo

dit in terrā:r abscondit pecuniā dñi sui. Post multū vero tpis: venit dñs seruoꝝ illoꝝ:r posuit rationē cum eis. Et accedens qui quinq; talenta acceperat:obtulit ei alia quinq; talenta:dicens. Dñe quinq; talēta tradidisti mihi: ecce alia quinq; superlucratus sum: Ait illi dñs eius. Euge serue bone r fidelis:quia super pauca fuisti fidelis:supra multa te constituam: Intra in gaudiū dñi tui. Accessit aūt r qui duo talēta acceperat: r ait. Dñe duo talenta tradidisti mihi:ecce alia duo lucratus sum: Ait illi dñs eius: Euge serue bone r fidelis:quia sup pauca fuisti fidelis supra multa te pstituā: Intra in gaudium domini tui. Amen. Ore. Da quesumus. In lau.añ. Ecce sacerdos magnus: q in diebus suis placuit deo:r inuentus est iustus. Capm.

Vebi. 7 d

In diebus illis ait dominus: ut nobis esset pontifex:sanctus innocēs:impollutus:segregatus a peccatoribus:r excelsior celis factus. Ps. Justum deduxit dñs: per vias rectas. ℣. Et ostēdit illi regnum dei. Per. Gloria. Justum. Hy. Iste confessor. ℣. Ecce sacerdos magnus. rē. Ad bñ.añ. Similabo eum viro sapienti:q edificauit domum suam supra petram. In solennita.añ. Infunde precamur domine:interceden te beato P. confessore tuo atque pontifice: in arcana cordis nostri:gratiam spiritus sancti:vt in cor at semp in nos lumen sapientie:quatenus in bonis operibus abundemus:r a malis omnibus eruamur:atq; ad vitā peruenire eternam mereamur. Ad. j.añ. Non est inuentus similis illi:q pseruaret legē excelsi. Ad iij.añ. Ideo iureiurādo:fecit illū dominus crescere in plebe suā. Cap. Ecce sacerdos. ℣. Amauit eum dominus. Ore. Da nobis. Ad vj.añ. Sacerdotes dei benedicite dominum:serui domini: hymnum dicite deo:alleluia. Capm.

Ecclī. 44 g

Benedictionem omnīū gentium dedit illi:r testamentū suū cōfirmauit super caput eius: cognouit eū in benedictionibus suis:conseruauit illi misericordiam suam: r inuenit gratiam coram oculis domini. ℣. Justum deduxit dominus. Statio. Iflectat diam tuam nobis domine quesumus:intercedente beato P. confessore tuo atque pontifice: clementer impendes et nobis peccatoribus: ipsius propitiare suffragijs. Per dominum. Ad nonam añia. Serue bone r fidelis: intra in gaudium domini tui. Capitulum.

Ecclī. 45 g

Tamuit ei dominus testamentum sempiternum: et dedit illi sacerdotium magnum:r beatificauit illum in gloria. ℣.

Justus vt palma. Oratio. Audi domine preces nostras: quas in sancti N. confessoris tui atq; pontificis solennitate deferimus: et q tibi digne meruit famulari: eius intercedentibus meritis: ab omnibus nos ab solue peccatis. Per dominum.

Ad vsp. añ. Jurauit. ℣. Dixit. Añ. Potens. ℣. Beatus vir. Añ. Collocet eum. ℣. Laudate pue. Añ. Dirupisti domine. ℣. Credidi pro. Cap. Ecce sacerdos. Hym. Amauit. Vers. Iste confessor. ℣. Ecce sacerdos.

Ad māt añ. Amauit eum dominus: et ornauit eum: stolam glorie induit eum: et coronam vite dedit illi. Añ. O q̄ venerandus est egregie N. confessor christi: qui terrena cōtempsisti: et celi ianuas exultans penetrasti: modo victor ad gaudia in virtute celestis: ideoq; supplices exoramus: vt intercedas p nobis ad dominum deum nostrum. Añ. Sacerdos et pontifex: et vir totum opifex: pastor bone in populo: ora p nobis dominū. Añ. Stolam iucunditatis induit eū dominus: et coronam pulchritudinis posuit super caput eius. Añ. Justum deduxit dominus per vias rectas: et ostendit illi regnū dei: et dedit illi scientiam sanctorum: honestauit illū in laboribus suis: et complenit labores illius. Añ. Beatus vir qui suffert tentationem: quoniam cum probatus fuerit accipiet coronam vite: quam repromisit deus diligentibus se.

Alia homelia. Scōm matthēum. 5 b

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Vos estis sal terre: Quod si sal euanuerit: in quo salietur? Et rel. Homel. beati augustini episcopi. Lxi.

Hi ostendit dominus eos fatuos esse iudicandos: qui temporalium bonorum vel copia secantes: vel inopiam metuentes: amittūt eterna: que nec dari possunt ab hoibus: nec auferri. Lxi. Itaque si sal infatuatum fuerit: in quo salietur? id est si vos: per quos condiendi sunt quodammodo populi: metu persecutionū temporalium: amiseritis regna celorum: qui erunt homines per quos vobis error auferatur: cum vos elegerit deus: per quos errorem auferat ceterorum? Lcō. xj. Ergo ad nihilum valet vltra: nisi vt mittatur foras: et conculcetur ab hominibus. non itaque calcatur ab hominibus: q pati persecutionem: sed qui persecutione timendo: infatuatur. Lxii. Calcari enim non pōt nisi inferior: Sed inferior nō est: q quāuis corpore multa sustineat i terra: corde cū fixus in celo est: Vos estis lux mundi. Quomodo superius dixerat sal terre: sic nunc dicit lux mundi. Scōm matthēum.

In illo tpe: Dixit ihesus discipulis suis: Vos estis sal terre. Ho si sal euanuerit: in q̃ saliet? Ad nihilũ valet vltra: nisi vt mittatur foras: & conculcetur ab hominibus. Vos estis lux mũdi. Non potest ciuitas abscondi: supra montẽ posita: Neq; accendũt lucernã: & ponũt eã sub modio: sed sup cãdelabrũ: vt luceat omnibus qui in domo sunt: Sic luceat lux vestra coram hominibus: vt videant opera vestra bona: & glorificẽt patrẽ vestrũ: q in celis est: Nolite putare: quia veni soluere legẽ aut prophetas: Non veni soluere legẽ: sed adimplere: Amen quippe dico vobis: donec transeat celum & terra: iota vnũ aut vnus apex non preteribit a lege: donec omnia fiant: Qui ergo soluerit vnum de mãdatis istis minimis: & docuerit sic homines: minimus vocabit in regno celorum: Qui aũt fecerit: & docuerit: hic magn⁹ vocabit in regno celor̃. Amen.

Alia hom. Secũdus matthеum.

In illo tempore: Dixit ihesus discipulis suis: Vigilate: quia nescitis qua hora dominus vester venturus sit. Et reliqua. Hom. beati Ioannis de quarto. Lectio. vi.

Qua enim ratione ab homine quisque absconditus est deo mortis ipsius videlicet vt semper benefaciat: semp mortem suam sperans. Lectio. v. Eadem ratione & ab omnibus hominibus absconditus est deo aduentus christi: videlicet vt nõ vna generatio saluetur: sicũt aduentũ ipsius: sed omnes: dum in singulis quibusq; generatiõib⁹ & aduentus speratur. Lectio. vij. Ideo & interrogãtibus se discipulis: domine si in tempore hoc restitues regnum israel? respondit. Non est vestrum nosse tempora vel momenta: que pater posuit in sua potestate. Lectio. viij. Illud autem scitote: quia si sciret paterfamilias: qua hora fur veniret: vigilaret vtiq; & non sineret perfodi domum suam. Paterfamilias est vnusquisque secundũ animam in domo patris sui: Furquit diabolus. Scõm matthеum.

In illo tempore: Dixit ihesus discipulis suis: Vigilate: quia nescitis qua hora dominus vester venturus sit: Illud autez scitote: quia si sciret paterfamilias: qua hora fur venturus esset: vigilaret vtiq; & non sineret perfodi domum suã: Ideo & vos estote parati: quia nescitis: qua hora filius hominis venturus est: Quis putas est fide-

lis seruus & prudens: quem constituit dominus super familiam suam: vt det illis cibum in tempore? Beatus ille seruus: quez cum venerit dominus eius: inuenerit sic facientem. Amen dico vobis: quoniam super omnia bona sua constituet eum. Amen. Lcō sancti euangelij. Scōm marcum.

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis. Vigilate et orate: nescitis enim quando tempus sit. Et reliqua. Homelia' venerabilis bede presbyteri. L.ix.

DE die autem illa vel hora: nemo scit: neque angeli in celo: neque filius: nisi pater. Cauete arrise: & cunomine: quasi ignorare magistri: gloria discipulorum sit: & dicunt: nō pōt esse eōlis: q nouit & q ignorat. L.x.

Cum vero omnia tempora fecit Iesus: hoc est verbū dei: noīa enim per ipsum facta sunt: & sine ipso factum est nihil: in omnibus aūt temporibus etiam dies iudicij sit qua psequentia potest eius ignorare partem: cuius totus nouerit? causa ergo reddēda est cur ignorare dicatur. Lectio vndecima. Apostolus super saluatorē scribit: in quo sunt omnes thesauri sapiētie & scientie absconditi: q̄re absconditi? post resurrectionem interrogatus ab apostolis de die iudicij: ne festius rūdit: non est vestrum scire tpa vel momenta: q̄ pater posuit in sua potestate. L.xi.

Quando dicit non est vestrum scire: ostendit quia ipse sciat: sed non expediat nosse apostolos: vt semper incerti de aduentu iudicis: sic quotidie viuant: quasi die alia iudicandi sint: & nicz & consequens euangelij sermo: id ipsum cogit intelligi. Scōm marcum.

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: vigilate et orate nescitis enim quando tempus sit: Sicut homo qui peregre profectus: reliquit domum suam: & dedit seruis suis potestatem cuiusque operis: & ianitori precepit vt vigilet: vigilate ergo: nescitis enim quando dominus domus veniat: sero: an media nocte: an galli cantu: an mane: Ne cum venerit repēte: inueniat nos dormientes. Quod aūt vobis dico omnibus dico: vigilate. Secundū lucam. 12

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Sint lumbi vestri precincti: & lucerne ardentes in manibus vestris: & reliq̄. Homelia beati gregorij pape. L.xi.

SAncti euangelij fres charissimi: aperta est nobis lectio recitata: sed ne aliquibus ipsa eius planities: alta forte se videatur: eam sub breuitate transcurrimus: quatenus eius expositio ita nescientibus fiat cognita: vt tamen scientibus non fiat onerosa. Lectio decima

Quia viris luxuria in lumbis sit: femine i vmbilico: testatur dominus: qui dr diabolo ad beatu Job loquitur dicens: Virtus eius in lumbis eius: r fortitudo illius in vmbilico ventris eius: A principali igitur sexu: lubrico noie luxuria designat. Ber.

Sint lumbi vestri precincti: Lumbos enim precingim⁹: cum carnis luxuriam: per continentiam coarctamus. Sed quia min⁹ est mala non agere: nisi etiā quisq; studeat r bonis operibus insudare protinus additur. Et lucerne ardentes in manibus vestris. Lectio duodecima. Ucernas quippe ardentes in manibus tenemus: cum per bona opera: proximis nostris: lucis exempla mōstramus. De quibus profecto operibus: dominus dicit: Luceat lux vestra coram hominibus: vt videant opera vestra bona: r glorificent patrē vestrum: qui in celis est. Scōm lucā.

12 c In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis: Sint lumbi vestri precincti: r lucerne ardentes in manibus vestris: Et vos similes hominibus: exspectantibus dominum suum: quando reuertatur a nuptijs: Vt cum venerit r pulsauerit: confestim aperiant ei: Beati serui illi quos cum venerit dominus: inuenerit vigilantes: Amen dico vobis: q̄ precinget se: r faciet illos discumbere: r transiens ministrabit illis: Et si venerit in secunda vigilia: r si in tertia vigilia venerit: r ita inuenerit: beati sunt serui illi: Hoc autē scitote: quoniam si sciret paterfamilias: qua hora fur veniret: vigilaret vtiq; : r non sineret perfodi domum suam: Et vos estote parati: quia qua hora non putatis: filius hominis venit. Amen.

Illa vomel. Scōm lucam.

19 b In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis parabolam hanc: Homo quidam nobilis: abiit in regionem longinquam: accipere sibi regnum r reuerti. Et reliqua. Dom. xxne. hede presbyteri. L. ir.

Homo nobis ille est: cui ecc⁹ supra clamabat: Fili dauid miserere mei: Et venienti hierosolymā: concinebant dicentes: Osanna filio dauid: benedict⁹ qui venit in nomine dñi rex israel. L. r.

Longinqua regio ecclesia est ex gentibus: de qua eidem homini nobili qui loquitur ego autem constitutus sum rex ab eo: dicitur a patre: Postula a me: r dabo tibi gentes hereditatem tuam: r possessionem tuam terminos terre. Lectio vndecia.

Que videlicet hereditas ac possessio: bifaria ratione: regio longinqua vocatur: vel quia a finibus terre clamat ad dominum: vel q; longe est a peccatoris

Obus salus. Lectio.xij. T cum ceu vbique sit presens: longe tamen ab eorum sensu: qui idola colunt: deus verus abest: Sz qui erant longe: facti sunt prope: in sanguine christi. Vocatis autem decez seruis: dedit illis 39 b, decem mnas. Secundum lucez.

IN illo tempore: Dixit ihesus discipulis suis: parabolam hanc: Homo quidam nobilis abijt in regionem longinquaz accipere sibi regnum: t reuerti. Vocatis autem decem seruis suis: dedit illis decem mnas: t ait ad illos. Negociamini dum venio: Ciues autem eius oderant illum t miserunt post eum legationem dicentes. Nolumus hunc regnare super nos: Et factum est vt rediret accepto regno: Et iussit vocari seruos suos quibus dedit pecuniam: vt sciret quantum quisq negociatus esset. Venit autez primus dicens: Domine mna tua decem mnas acquisiuit: Et ait illi: Euge serue bone: qz in modico fidelis fuisti eris potestatem habens super decem ciuitates. Et alter venit dicens: Domine mna tua fecit quinq mnas: Et huic ait. Et tu esto super quinq ciuitates. Et alter venit dicens. Domine ecce mna tua quam habui: repositam in sudario. Timui enim te: qz homo austerus es: tollis qđ non posuisti; t metis quod non seminasti: Et ait: De ore tuo te iudico serue nequam: Sciebas qz ego homo austerus sum: tollens quod non posui: t metens quod non seminaui: Et quare non dedisti pecuniam meam ad mensam: t ego veniens: cum vsuris exegissem illam? Et astantibus dixit: Auferte ab illo mnam: t date illi qui decem mnas habet: Et dixerunt ei: Domine decem mnas habet: Dico autem vobis qz omni habenti dabitur t abundabit. Ab eo autez qui non habet: t quod habet: auferetur ab eo: Verumtamen inimicos meos illos: qui noluerũt me regnare super se: adducite huc: t interficite ante me. ℂ In octo rib⁹ in vtroq; vesp. t lau. t iij. capi.

QUilaudabunt multi sapientiam eius: t vsq in seculum non delebitur: nõ recedet memoria eius t nomen eius requirek a generatione in generationez. ℟. Amauit. Si fuerit solemnitas dicitur. ℟. Iste est qui ante. Tota ecclesiastica infra hic non posita fiant de confessore pontifici. si pontifex est. Si vero non est pontifex: de non pontificibus dicatur. Ad magnificat. ant. in vtroq; vespe. Iste est qui ante deum magnus virtutes operatus est: t omnis terra doctrina eius repleta est: Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. Ad canticum ant. Collaudabunt multi sapientiam eius:

ꝛ ꝙque in ſeculum non delebi/
tur. ℣ Secundum lucam.
ℓ In illo tempore: Dixit ieſus
ꝛ diſcipulis ſuis: Nemo accendit
lucernam: ꝛ in abſcondito ponit
neq; ſub modio: ſed ſuper cande
labrum. Et reliqua. ℣ Homelia ve
nerabilis bede preſbyteri. Lectio.
Oe ipſo dominus hic lo/
quitur: oſtendens: ꝛ ſi ſu/
pra dixerit: nullum generationi
neq; niſi ſignum Jone dandum:
nequaq; tamen lucis ſue claritā/
tem: fidelibus occultandam: Jp/
ſe enim lucernam accendit: qui
ueſtam humane nature: flama ſue
diuinitatis impleuit. Lectio.
Quam profecto lucernam: nec
credentibus abſcondere: nec mo
dio ſupponere: ideſt ſub mentu/
ra legis icludere: vel intra vnius
iudee gentis voluit terminos co
hibere: Sed ſupra candelabrum
inquit: vt qui ingrediuntur: lu/
men videant. Lectio vndecima.
Candelabrum: eccleſiam ſuam
dicit: cui lucernā ſuppoſuit: q; no
ſtris in frontib⁹: fidē ſue incarna
tionis affixit: vt q eccleſiam fideli
ter ingredi voluerint: lumē veritā
tis: palam queant intueri. Lectio.
Qua ſententia: iudeorum quo/
que proceres condemnat: qui ſi/
gna querentes exterius: apertam
lucis ianuam: noluerunt intrare
credendo. ℟. Iſte eſt qui ante
deum: magnas virtutes operatus
eſt: ꝛ omnis terra: doctrina eius
repleta eſt: Ipſe intercedat pro
peccatis omnium populorum. ℣.
Iſte eſt qui contempſit vitaꝫ mū
di: ꝛ peruenit ad celeſtia regna:
Ipſe. Gloria. Ipſe. Scōm lucā.
ℓ In illo tempore: Dixit ieſus
diſcipulis ſuis: Nemo accen
dit lucernam ꝛ in abſcondito po
nit: neq; ſub modio: ſed ſuper cā
delabrum: vt qui ingrediunt: lumē
videant. Lucerna corpis tui: eſt
oculus tuus: Si oculꝰ tuus fuerit
ſimplex: totū corpus tuū lucidū
erit: Si autem neq; fuerit: etiam
corpus tuū tenebroſum erit: Vi
de ergo ne lumē qđ in te eſt: tene
bre ſint: Si ergo corpus tuū totū
lucidū fuerit: non habēs aliquam
partē tenebraꝝ: erit lucidū totū:
Et ſicut lucerna fulgoris: illumi
nabit te. Ad bñ.añ. Collauda/
būt multi ſapiaꝫ eiꝰ: ꝛ vſq in kl̄
non delebit. Si ḃo eſt ſolēnitas:
añ Infunde precamur dñe: iter
cedēte beato Nl. ꝓfeſſore tuo atq;
pontifice: in arcana cordis noſtri
gram ſpūs ſancti: vt luceat ſemp
in nos lumē ſapie: qtenus in bo
nis operib⁹ abundemus: ꝛ a ma
lis oibus eruamur: atq; ad vitam
puenire eternā mercamur. In.ij.
noc. ad mgt añ. O doctor optime:
eccleſie ſancte lumen beate. R.
diuine legis amator: de precare ꝓ
nobis filium dei. ℣ In nat. ſc̄i
nō paul. ad vesp. lauᵈ. ꝛ. ij. Cap.

iaco. i b

Eatus vir qui suf fert tentationem: quoniam cu3 pro batus fuerit: acci piet coronam vi te: quam repromi sit dus diligentibus se. ℟. Ama uit eum. Jn solẽnitatib9 vo dicit. ℟.

75 Iste homo ab adole. Sym. Iste confes. ℣. Os iusti meditabitur sapiaz. ℟. Et lingua eius loq̃tur iudiciu. Ad mg̃t añ. Euge serue bone t fidelis: qz in pauca fuisti fidelis: supra multa te cõstituã: dicit dñs. Si vo celebritas dicatur añ. Clemẽtissime christe confessor dñi beatissime. N. te suppliciter petim9: ne nos derelinquas. Sed apud dominum: pius semper pro nobis intercessor existas: quo te opitulantes: ad gaudia eterne vite pervenire mereamur. Oratio. Omnipotens sempiterne deus: qui nos beati. N. confessoris tui solẽnitate letificas: presta qs: vt cuius memoratiõe gaudem9 presidijs muniamur. per. Jnuit. Regẽ confessorum dñm. Venite adoremus. ℟. Venite. Hymn. Je su corde. Jn. j. noc. añ. Beatus vir q in lege dñi meditatur: voluntas eius permanet die ac nocte: t oia quecunq3 faciet semper prosperabuntur. ℣. Beatus vir. j. añ. Beatus iste sanctus qui confisus est in domino: fidelicauit precepta dñi: psalmus est in monte sancto eius. ℟. Quare. Añ. Jn uocantem exaudiuit dñs sanctum suu: dñs exaudiuit eu: t cõstituit eu in pace. ℟. Cum inuo. Añ. Letent oes q sperant in te dñe: qñ tu benedixisti iusto: fouto bone voluntatis coronasti eum. ℟. Verba. Añ. Dñe dñs nr: quam admirabile est nomen tuu in uniuersa terra: qz glia t honore coronasti sanctum tuum: t constituisti eum super opera manuum tuaru. ℟. Ipsum. Añ. Justus dñe: et iustitia dilexit: eqtate vidit vultus eius. ℟. In comio. ℣. Amauit eum dominus: t ornauit eum. ℟. Stolam glorie induit eum. Germo sci ambro. chri. p. f.

AD sancti ac beatissimi pontifici nostri. N. cuius hodie festa celebramus: laudes addidisse: aliqd decerpsisse est: Siquidez virtutis eius gratia: non sermonib9 exponenda sit: sed operibus coprobanda. ℟. Euge serue bone t fidelis: qz i pauca fuisti fidelis: supra multa te pstituam. Intra in gaudium dñi tui. ℣. Dñe quinq3 talenta tradidisti mihi: ecce alia quinq3 superlucratus sum. Intra. ℟.

QUis eni dicat scriptura diuina: Ella patris est filius sapiens: quante huius sunt glorie: qui tantor filior sapiẽtia t eruditione letatur? Jn christo enim iesu: per euãgeliu ipse nos genuit: Quicquid igitur in sancta pie-

be hac potest esse virtutis t gratie: de hoc quasi de lucidissimo fonte omnium riuulorum ac puritate manauit. ℟. Justus germinabit sicut lilium: Et florebit in eternum ante dominū. ℣. Planatus in domo domini: in atrijs domus dei nostri. Et. Lectio. iij. Q1

ETenim qui castitatis pollebat vigore: qui abstinentie gloriabatur angustijs: qui blandi mētis erat pditus lenitatis: oium cuiuis in deū prouocabat affectus. ℟. Iste cognouit iustitiā: t vidit mirabilia magna: t exoruit altissimum. Et inuentus est in numero sanctorum. ℣. Iste est qui ptemptsit vitam mundi: t peruenit ad celestia regna. Et in. Lectio. iiij.

BEne t congrue in hac die: quam nobis beati patris nostri. N. huiusmodi: ad paradisiz transitus exaltabilem reddit: presentis psalmi verticulum decantamus. In memoria eterna erit iustus. ℟. Domine preuenisti eū in benedictionibus dulcedinis. Posuisti in capite eius coronaz de lapide pretioso. ℣. Vitam petijt a te: tribuisti ei longitudinez dierū in seculum seculi. Po. Gloria. Po. In. ñ. noc. añ. Domine iste sanctus habitabit in tabernaculo tuo: operatus est iustitiaz: requieset in monte sancto tuo. ℣. 4 Domine quis. Añ. Vitam petijt a te: tribuisti ei domine: gloriam t magnum decorem imposuisti super eum: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso. ℣. Domine in. Añ. Hic accipiet 7 benedictionem a domino: t misericordiam a deo salutari suo: qz hec est generatio querentium eo minus. ℣. Domini est. Añ. Le 8 tabitur iustus in domino: t spera bit in eo: t laudabūtur omnes recti corde. ℣. Exaudi deus cum 20 de. Añ. Beatus quem elegisti domine: habitabit in atrijs tuis. ℣. Te decet. Añ. Justus vt pal 21 ma florebit: sicut cedrus libani multiplicabitur. ℣. Bonum est. 32 ℣. Justum deduxit dominus per vias rectas. Prius. Et ostendit illi regnum dei. Lectio. v.

OIgne enim in memoria vertitur hominum: qui ad gaudia transit angelorum: Qui iam gratiam christi clarificatus inuenit: quia mundi gloriā non quesiuit: cauens illud quod dicit sermo diuinus. ℟. Stolam iucunditatis induit eum dominus. Et coronam pulchritudinis posuit super caput eius. ℣. Libauit illum dominus pane vite t intellectus: t aqua sapientie salutaris potauit illum. Et coronas. Lcō. vj.

NE laudes hominem in vita sua. Tanquam si diceret. Lauda post vitam: magnifica post consummationem. Duplici enim ex causa vtilius est hominum magis me

rito laudem dare ꝯ vite: Et illo
potissimuz tpe merita sanctitatis
extollao: qñ nec laudantes adula
tio nocet: nec laudatū tentat ela
tio. ℟. Amauit eum dñs: t ornā
uit eū: stolā glorie induit eum. Et
coronā vite dedit illi. ℣. Induit
eū dominus loricam fidei: t orna
uit eum. Et co. Lectio.viij.

Lauda post periculā: predi
ca securuz. Lauda nauigantis fe
licitatē: sed cū peruenerit ad por
tum. Lauda ducē virtutū: sed cū
pductus est ad triūphū. ℟. Iste
hō ab adolescentia sua: ptim me
ruit infirmos curare. Dedit illi
dñs: claritatē magna cecos illu
minare: t demones effugare.
Ecce homo sine querela: verus cul
tor: abstinens se ab omni ope
re malo: t permanens in innocen
tia sua. Dedit. Lectio.viij.

Quis aūt viuens tute possit:
ac sine trepidatione laudari? qui
t de preterito meminit se habere
qd doleat: t de futuro videt sibi ſ
peresse quod timeat? Quis vero
nostrum in hoc corpusculo posi
tus debeat sibi quicq̄ vendicare
de meritis: quorum iterum vite ce
cultas: demonum infestatio velut la
tronum obsidet multitudo. ℟.
Desiderium anime eius tribuisti
ei: Et voluntate labiorum eius non
fraudasti eum. ℣. Preuenisti
eum in benedictionibus dulcedi
nis: Posuisti in capite eius coro
nam de lapide pretioso. Et volā
Gloria. Et. Ad cantāda Sint
lumbi vestri precincti: t lucerne
ardentes in manibus vestris. ℣.
Justus vt palma florebit. ℟. Si
cut cedrus libani multiplicabi
tur. Secundum matthēum.

In illo tpe: Dixit simon pe 19
trus ad iesum: Ecce nos reliqui
mus oia: t secuti sumus te. Quid
ergo erit nobis? Et reliq̄. Homi.
beati remigij episcopi. Lectio.ix.

Superius dixerat dominus
de diuitibus istius seculi ꝯ
difficile intrabunt diuites in re
gnum celorum: idest cum magno
labore. Facilius est enim camelū
per foramē acus transire: ꝯ diui
tes intrare in regnū celorū. Au
dito auditio: mirabantur valde di
centes: Et qs poterit saluus fieri?
℟. Magnificauit eū in ꝓspectu
regum: Et dedit illi coronam glo
rie. ℣. Justum deduxit dñs per
vias rectas: t ostendit illi regnū
dei. Et dedit. Lectio.x.

Quid pertinet hoc quod di
scipuli dixerunt: Quis poterit
saluus fieri? Ut illud quod dñs
dixerat: ꝯ difficile intrabunt diui
tes in regnum celorum: cū plures
sint in presenti seculo pauperes:
qui possint saluari: ꝯ diuites? Et
ipsi apostoli pauperes erant. ℟.
Justum deduxit dñs per vias re
ctas: t ostendit illi regnū dei: t de
dit illi scientiā sanctoz: Honesta

ut illā in laboribus suis. ℟. Ma
gnificauit eum in conspectu re
gum: & dedit coronam gloriæ. Do
mestaurt. Lectio undecima.
Sed sciendū est: q̄ sancti apo
stoli recte intellexerunt verba do
mini de diuitibus: q̄ non solū ap
pellaret diuites: q̄ diuitias habēt
& amant: verumetiam illos: q̄ licet
non habeant: semp tñ desiderāt
habere: quoꝝ infinitus est nume
rus. Vñ dño alibi dicit. ℟. Po
suisti dñe super caput eius coro
nā de lapide pretioso. Vitā petijt
a te: tribuisti ei in sēm̄ sēcli. ℣. De
siderium anime eius tribuisti ei:
& voluntate labiorum eius non
O fraudasti eum. Vi. Lc. ij.
Si viderit mulierem ad
concupiscendū eam: iam mecha
tus est eam in corde suo. Si ille
qui adhuc non tetigit mulierem:
propter concupiscentiā tñ: quasi
adulter in cōspectu dei habetur:
ergo & ille q̄ nō hȝ diuitias: in de
siderio tñ illarum arbitrat: q̄si di
tes apud deū reputat. ℟. Sint
lumbi vri precincti: & lucerne arden
tes in manibus vestris: Et vos si
miles hoibus expectantib⁹ dñm
suū: q̄n reuertat a nuptijs. ℣. Vi
gilate ergo: q̄ nescitis qua hora
dominus vester venturus sit. Et
vos. Gloria. Et. Sequentia.
In illo tpe: Dixit simon pe
trus ad iesum: Ecce nos reli
quimus omnia: & secuti sumus te:
Quid ergo erit nobis? Jesus au
tem dixit illis: Amen dico vobis
q̄ vos qui secuti estis me: in rege
nerationē: cuꝫ sederit filius hois
in sede maiestatis sue: sedebitis &
vos sup sedes duodecim: iudican
tes duodecim trib⁹ israel: Et oīs
qui reliquerit domū: vel frēs: aut
sorores: aut patrem: aut matrē: aut
uxorem aut filios: aut agros: pro
pter nomē meū: centuplū accipiet:
& vitā eternā possidebit. In lau.
añ. Euge serue bone: in modico
fidelis: intra in gaudiū dñi tui. ℟.
Dño re. Cap. Beatus vir. ℟. 3
Justum &. ℣. Iste p̄fe. ℣. De 7
iu. Ad bñdi. Similabo. Al.
Infunde preca. Ad. i. añ. Bea
tus ille seruꝰ: quē cū venerit dño
eius: & pulsauerit ianuā: inuenerit
cū vigilantem. Ad. ij. añ. Fide
lis seruus & prudens: quē p̄stituit
dño sup familiā suā. Cap. Bea
tus vir. ℣. Amauit. Ofo. Spō
sem. Ad. vj. añ. Ecce vere israeli
ta: in quo dolus non est. Capitj.
Beatus vir qui in sapīa mo- eccli.
rabit: & qui in iustitia medi 14 d
tabit: & in sensu cogitabit circum
spectionem dei. ℣. Justus. Ofo.
O Anobis q̄s ofīs deus: vt
qui beati. Al. confessoris
tui natalitia colimus: & annua so
lēnitate letemur: & tante fidei pro
ficiamus exemplo. per d. Ad. ij.
añ. Serue bone & fidelis: intra in eccli.
gaudium domini tui. Capitulū. 31 g

BEatus vir qui inuentus est sine macula: & qui post aurum non abiit: nec sperauit in pecunie thesauris: quis est hic: & laudabim⁹ eū? fecit enī mirabilia i vita sua. ℣. Justus ut pal. Gio.

HDesto domine precibus nostris quas in sancti. N. cōfessoris tui commemoratione offerimus: vt qui nostre iustitie fiduciam non habemus: eius qui tibi placuit precibus adiuuemur. per

40 dō. Ad. vñ. ant. Virgā. ℣. Dirit. Ant. Potens. ℣. Beatus. 40
41 Ant. Tollocet. ℣. Laudate. 41
Ant. Dirupisti. ℣. Credidi. Cap. Beatus vir. ℟. Amauit. Hy. Iste confessor. ℣. Os iusti. 75
Ad magt ant. Amauit. Alia O q̄ venerandus es. Gratio. Omnipotens sem. ¶ In natale virginū in vtroq; vel. lau. & iij. Cap.

2. col. 30 d

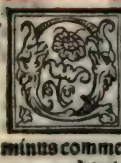

VI gloriatur: in domio glorietur: non enim qui se ipsum commendat: ille probatus est: sed quem dominus commendat. ℟. Specie tua & pulchritudine tua. ℣. Intende prospere procede & regna. Et pul. Glia. Specie tua. Hym. Jesu corona virginum. ℣. Elegit eam deus & preelegit eam. ℟. In tabernaculo suo habitare fecit eam. Ad magt ant. Accinxit fortitudine lumbos suos: & robo 75 rauit brachium suum: ideoq; lucerna eius non extinguetur in sempiternum. Gratio.

DEus qui nos beate N. virginis & martyris tue: solennitate letificas: concede propitius: vt cius adiuuemur meritis: cuius ca stitatis irradiamur exemplis. per.

¶ Nota q̄ in ofone virginū de bet dici vginis vel martyris: aut virgis & martyris: prout fuerit festum de quo agitur. &c. Inuitato. Regem virginum dominum: Venite adoremus. ℣. Venite. Hy. 33
Virginis proles. Ant. Ante thorum huius virginis frequentate nobis dulcia cantica dragmatis. ℣. Domine domin⁹ noster. Ant. 3
Unguentum effusum nomen tuum: ideo adolescentule dilexerūt te nimis. ℣. Celi enarrāt. Ant. 6
O q̄ pulchra est casta generatio cum claritate. ℣. Domini est. 8
Ant. Specie tua & pulchritudine tua: intende prospere procede: & regna. ℣. Eructauit. Ant. 16
Adiuuabit eam deus vultu suo: deus in medio eius non commouebitur. ℣. Deus noster. Ant. 16
Lena eius sub capite meo: & dextera illius amplexabitur me. ℣. Magnus. ℣. Diffusa est gratia 16
in labijs tuis. ℟. Propterea benedixit te deus in eternum. Sermo sancti augustini epi. Lcō. j.

INterrogatus dño noster a discipulis suis: & consūma-

tione

rione seculi:inter multa que locutus est:hoc quoq; dixit:Tūc similis estimabit regnum celoꝝ decez virginibus:que acceperunt lampades suas:et exierunt obuiā sponso. ℟. Diffusa est gra in labijs tuis:propterea benedixit te deus in eternū. ℣. Propter veritatem et mansuetudinem et iustitiā.

Q Propterea. Lectio.ij. Tinq; ex eis erant fatue: et quinq; prudētes. Et rel. Decem virgines significāt quinq; admittunt: et quinq; excludunt:malos et bonorum significat discretionem. ℟. Veni sponsa christi:accipe coronā:quā tibi dñs pparauit:Propter cuius amore sanguinē tuum fudisti:et cū angelis in paradisum introisti. ℣. Veni electa mea:et ponā in te thronū meū:quoniā concupiuit rex speciē tuam. Pro. Si nō fuerit martyr vocat.ij. ℟. Fulcite me floribꝰ:stipate me malis: Quia amore langueo. ℣. Adiuro vos filie hierl'm:si inueneritis dilectū meū:vt annūcietis ei. Quia. Lect.iij.

Q Uapropter cū virginitatis nomē honorabile sit: cur receptis excludisq; cōmune est? Deinde quid sibi vult numerus in vtraque parte quinarius? Quicqd autem significat oleum: mirum videtur q̄ sapientes pecentibus non cōmunicant:cum et inuidere eis non sit eas:que ita effecte sunt:vt q̄ sponso recipiant,

℟. Specie tua et pulchritudine tua. Intende prospere:procede et regna. ℣. Diffusa est gratia in labijs tuis:propterea benedixit te deus in eternū. Intende. Lect.iij.

Q Uo nomine:nullo dubitāte: dominus noster iesus christus significat:et misericordes esse oporteat ad prestandum: et eo quod habent:prescribente illa sententia eiusdem domini dicentis: Omni petenti te tribue: Quid est autem q̄ possit quando non sufficere vtriq;? ℟. Simile est regnum celorum decem virginibus. Que accipientes lampades suas:exierunt obuiam sponso et sponse. ℣. Quinq; autem ex eis erant fatue:et quinq; prudentes. Que. Gloria. Que. In cōmemoratione. Cum esset rex in accubitu suo:nard⁹ mea dedit suauitatem odoris. ℟. Benedicti. Ānā. Pulchra es et decora filia hierusalem: terribilis vt castrorum acies ordinata. ℟. Fundamenta. Ānā. Jam enim hyems transijt: imber abijt et recessit. ℟. Cantate. i. Ānā. Nigra sum; sed formosa:filia hierusalem:ideo dilexit me rex:et introduxit me in cubiculum suum. ℟. Dominus regnauit. Ānā. Surge aquilo:et veni auster:perfla hortum meum:et fluent aromata illius. ℟. Cantate. ij. Ānā. Accincti sint ad tudine lumbos tuos:et roborauit

brachium suum : ideoq; lucerna eius non extinguetur in sempiternum. ℟. Dominus regnauit. ℣. Specie tua & pulchritudine tua. ℟. Intende prospere procede & regna. Lectio. v.

Hec autem maxime angent questionis difficultate: quod quia ad cetera diligenter considerata: vt omnia in vnam rationem concurrant: nihilq; in vnam partem dicatur: quod impediat alias: magna cautio est adhibenda ℟. Dilexisti iustitiam: & odisti iniquitatem: ℣. Propterea vnxit te deus deus tuus oleo letitie. ℟. Propter veritatem & mansuetudinem & iustitiam. ℣. Propterea. Lcō. vj.

Qdetur itaq; mihi quinq; virgines significare quinq; cupertitam continentiam a carnis illecebris: Continendus est enim appetitus a voluptate oculorum: & aurium: a voluptate odorandi: gustandi: & tangendi. ℟. Pulchra facie: sed pulchrior fide beata es virgo Maria. respuens mundum: letaberis cum angelis. Intercede pro omnibus nobis. ℣. Specie tua & pulchritudine tua: intende prospere procede: & regna. Intercede pro. Lcō. vij.

Sed quia ista pticentia partim coram deo fit: vt illi placeatur interiore gaudio conscientie: partim coram hominibus tantum: vt gloria humana capiatur. ℟. Hec est virgo sapiens: quam dominus vigilantez inuenit: quez acceptis lampadibus : sumpsit oleum secum. Et veniente domino: intrauit cum eo ad nuptias. ℣. Media autem nocte clamor factus est: ecce sponsus venit: exite obuiam ei. Et. Lectio. vij.

Quinq; dicuntur sapientes: & quinq; stulte: tñ vtreq; virgines: quia vtraque continentia est: quãuis diuerso fomite gaudeat. ℟. Offerentur regi virgines domino post eam : proxime eius offerent tibi: In letitia & exultatione. ℣. Prudentes aũt ḡines aptate lampades vras: ecce sponsus venit: exite obuiã ei. In. Gloria. In. Ad cãti. añ. Inuenta bona margarita : & dedit omnia sua: & paravit eã. Cãti. Audite me. ℣. Adiuuabit eã deus vultu suo. ℟. Deus in medio eius non cõmouebitur. Scõi matthei. In illo tpe: Dixit ihesus discipulis suis parabolã hanc: Simile est regnũ celoꝝ: decẽ ḡinibus q̃ accipientes lampades suas: exierũt obuiã sponso & sponse. Et reliq̃. Homi. beati gregorii pape. Lcō.

Spe vos frẽs charissimi admoneo: prana opa fugere mũdi huius inquinamenta deuitare: sed hodierna sancti euãgelij lectione ꝓpellor dicere : vt & bona q̃ agitis: cũ magna cautela tenere: ne p hoc qõ a vobis rectũ ge

fitur:fauor aũt gr̃a humana req-
ratur:ne appetitus laudis subri-
piat:r qõ forte ostẽditur:intus a
mercede vacuet. ℟. Propter
veritatẽ:r mansuetudinẽ:r iusti-
tiã:Et deducet te mirabiliter dex-
tera tua. ℣. Specie tua:r pul-
chritudine tua. Intende pspere

Ascende r regna. Et. R.ij.

Ece enim:redẽptoris voce
audiem vginesr oês dicunt virgi
nes:r tamẽ intra beatitudinis ta
mã:non oês recepte sunt:qr eas
quedã dum de vginitate sua glo-
riam sortis expectunt:in vasis suis
oleũ habere noluerunt. ℟. Hec
est vgo prudẽs:q̃ venĩẽte sponso:
accepit oleũ in vasis suis:Et ori-
natis lãpadibus:introiuit cũ eo
ad nuptias. ℣. Media aũt no-
ctẽ:clamor factꝰ est:ecce sponsus
venit:exite obuiã ei.Et ori. R.ij.

Sed nobis prius q̃rendum
est:qd sit celor regnu:aut
cur dicẽ virginibus ꝯparet:q̃
etiã virgines prudentes r fatue
dicanr.Dum enim regnũ celorũ
pstet:quia reprobor nullus ingre
ditur:etiam fatuis vginibus cur
simile eẽ phibet? ℟. Induit me
dño vestimento salutis:r indu-
mento letitie circundedit me:Et
quasi sponsam decorauit me co-
rona. ℣. Tradidit auribꝰ meis
inestimabiles margaritas:r cir-
cũdedit me vernãtibus atq; co-
ruscantibus gemmis. Et. R.iij.

Sed sciendũ est:q̃ sepe in sa
cro eloquio:regnũ celorũ
psentis tpis ecclesia dr.De quo
alio in loco dño dicit:Simile fi-
lius hominis angelo suos:r col
ligẽt de regno eius omnia scanda
la:Illeq; enim in illo regno bea-
titudinis:in quo pax summa est
inueniri scãdala poterunt:q̃ colli
gant. ℟. Elent electa mea:r po-
nã in te thronũ meũ.Quia pcu-
piuit rex spẽm tuã. ℣. Surge vir
go regia:r eterno digna decore:
psẽde eternũ palatiũ regis eter-
ni. Et. Glia. Et.

fm matthe. 25

In illo
tempo-
re: Dixit ie-
sus discipu-
lis suis pa-
rabolã hãc
Simile est
regnum ce-
lorum decem
virginibus
que accipien
tes lampades suas:exierunt obui
am sponso r sponse:Quinq; aũt
ex eis erant fatue:r quinq; prudẽ
tes: Sed quinq; fatue acceptis
lampadibus:nõ sumpserũt oleum
secum:Prudentes vero acceper-
unt oleum in vasis suis cũ lam-
padibus. Morãm autem faciẽ
te sponso:dormitauerunt omnes
r dormierunt. Media autem no
ctẽ clamor factus est:ecce spon-

tus venit: exite obuiam ei: Tunc surrexerunt oēs vgines ille: & ornauerunt lāpades suas: Fatue autez sapientibus dixerūt: Date nobis & de oleo vestro: q̄ lāpades nostre extinguunt. Rnderunt prudentes dicentes: Ne forte nō sufficiat nobis & vobis: ite potiꝰ ad vendentes: & emite vobis. Dū autez irent emere: venit sponsus: Et que parate erant: intrauerūt cuz eo ad nuptias: & clausa est ianua. Nouissime vero veniūt & reliquę virgines dicentes: Dñe domine aperi nobis. At ille respondens ait: Amē dico vobis: nescio vos. Vigilate itaq; : q̄ nescitis diem neq; horā. Jn laudi. añ. Hec est vgo sapiēs: & vna de numero prudentuz. ℣. Dominus reg. Cap. Qui gloriatur. R̄. Adiuuabit eaz. Deus vultu suo. ℣. Deus in medio eius non commouebitur. Deus vultu. Ollia. Adiu. Vers. Jesu corona virgi. ℣. Elegit eā. Ad bñ. añ. Simile est regnū celorum homini negociatori: quere ti bonas margaritas: inuēta vna pretiosa margarita: vendit omnia sua: & comparauit eam. Alia añ. & dicitur in memoratione. Jnuenta bona margarita: vendit omnia sua: & comparauit eaz. Ad. j. añ. Veni sponsa christi accipe coronam: quam tibi dñs pparauit in eternum. Ad. ij. añ. Hec est virgo sapiens: quam dñs vigilantem inuenit. Cap. Qui gloriat. ℣. Diffusa est. Oro vt supra. Ad vj. añ. Media nocte clamor factus est: ecce sponsus venit: exite obuiam ei. Capitulum. Vulo enim vos deī emulatiōe: despōdi enim vos vni viro: virginem castā exhibere christo. 2. cor. 11 a

℣. Specie tua. Oratio. Eus q̄ nos bt̄i N. virginis & martyris tue solennitate letificas: da vt quā veneramur officio: ēt pie uersationis sequamur exēplo. Per. Ad. ix. añ. Tūc surrexerunt oēs virgines ille: & ornauerunt lāpades suas. Cap. Confitebor tibi dñe rex: & collaudabo te deū saluatorē meū: Eccli. 51 a confitebor nomini tuo: quoniam adiutor & protector factus es mihi: & liberasti corpus meū a pditione. ℣. Adiuuabit eam. Oro. A quesumus omnipotēs deus. vt qui beate N. virginis & martyris tue natalitia colimus: & annua solennitate letemur: & tante fidei ꝓficiamus exēplo. Per. Ad vespe. añ. Ante thorum huius virginis: frequentate nobis dulcia cātica dragmatis. ℘. Dixit. Añ. Unguentum effusum nomen tuum: ideo adolescentule dilexerūt te nimis. ℘. Laudate. Añā. Leua eius sub capite meo: & dextera illi⁹ amplexabitur me. ℘. Letamur. Añā. Pulchra es & decora filia hierū

salem:terribilis vt castrorū acies
46 ordinata. ℟. Nisi dominus. La
pi. Qui gloriatur. ℣. Specie
75 tua. Nym. Jesu co. ℟. Elegit
eā. Ad mḡt aſi. Accinxit. Alī.
Simile est regnum celorum sa
8 gene misse in mare:et ex omni ge
nere piscium congreganti:quam
cum impleta esset reducentes:et
8 secus littus sedentes:elegerūt bo
nos in vasa sua:malos autem fo
ras miserunt. Alī. Prudentes
11 virgines:aptate lampades vras:
ecce sponsus venit:exite obuiam
11 ei. Alia. Cum autem irent eme
re:venit sponsus:et que parate
21 erant:intrauerunt cum eo ad nu
pcias:et clausa est ianua. Nouiſſi
me vero veniūt et reliqne virgines
dicētes:dñe dñe aperi nobis:ame
dico vobis nescio vos: vigilate
itaq; quia nescitis diē neq; horam.

19 ℣ Alia homelia. Secūdū matthēū.

In illo tempore:Dixit iesus
discipulis suis: Simile est
regnum celorum thesauro abscō
dito in agro. Et reliqua. Home
lia beati gregorij pape. Lcō. ſt.

Celor regnum:fratres cha
rissimi:iccirco terrenis re
bus simile dr:vt ex ijs que anim⁹
nouit:surgat ad incognita:quate
nus exēplo visibiliū ad inuisibi
lia rapiatur:et per ea q̄ vsu didi
cit:quasi confricatus incalescat:
vt per hoc q̄ sit notū diligere:di
scat et incognita amare. Lcō.

Ecce enim:celor regnū thesau
ro in agro abscondito simile di
que q̄ inuenit hō:abscōdit:et pre
gaudio illi⁹ vadit:et vēdit omnia
q̄ habet:et emit agrū illum. Ex si
Qua in re hoc quoq; notādum
est:q̄ inuentus thesaurus abscon
ditur:vt seruetur: quia studium
celestis exercitij:a malignis spi
rittibus custodire non sufficit:qui
hoc ab humanis laudibus non
abscondit. Lectio duodecima.
In presenti etenim vita:quasi in
via sumus:qua ad patriam tendi
mus. Maligni autem spiritus:
iter nr̄m:quasi quidā latrunculi
obsident. Deprędari ergo exide
rat: qui thesaurum publice por
tat in via. Secundum matthēū.

In illo tempore:Dixit iesus
discipulis suis parabolā hāc:
Simile est regnū celor thesauro
abscondito in agro:quem q̄ in
uenit homo:abscondit:et pre gau
dio illius vadit:et vendit vniuer
sa que habet:et emit agrū illum.
Iterū simile est regnū celor hō
mini negociatori:querēti bonos
margaritas. Inuenta aūt vna p̄
tiosa margarita:abijt:et vendidit
omnia q̄ habuit:et emit eā. Iterū
simile est regnum celorum sage
ne misse in mari:et ex omni gene
re piscium congreganti:quā cū
impleta esset educentes:et secus
littus sedentes:elegerunt bonos
in vasa sua:malos vero foras mi

ferunt: Sic erit tñ ꝓsummatione
seculi: Exibũt angeli: et separabũt
malos de medio iustoꝝ: et mittent
eos in caminũ ignis: Ibi erit fle
tus: et stridor dentiũ: Intellexistis
hec omnia? Dicũt ei: Etiaz. Et ait
illis. Ideo omnis scriba doctus
in regno celoꝝ: filio est homini
patrifamilias: qui ꝓfert de thesau
ro suo noua et uetera. ℟. Amẽ.
℣. In dedicatiõe ecclie i utroq;
uesper. añ. Erit mihi. ℣. Dicit.
añ. Cũ eni. ℣. Letatus. añ.
Nõ est hic. ℣. Qui confidunt.
añ. Vidit Iacob. ℣. Lauda
hierlm. Regre in. j. nocc. Cap.

Apoc. 21 a

Vidi ciuitatẽ san
ctam hierlm no
uam: descendentẽ
de celo: a deo pa
ratam: sicut spon
sam ornatam uiro
suo. ℟. Fundata est. ℣. Hym.
Urbs beata, et Angularis fun
damentum. ℣. Benedic dñe do
mum istã. ℟. Quã edificaui no
mini tuo. Ad mãg añ. Zachee
festinans descẽde: q; hodie in do
mo tua oportet me manere: at ille
festinans descendit: et excepit il
lum gaudens in domum suaz. ho
die huic domui salus a deo fa
cta est: alleluia. Oratio.
Deus qui nobis per singu
los annos: huius sancti templi
tui consecrationis reparas diez:
et sacris semp mysterijs represen
tas incolumes: exaudi hoc ꝓ
puli tui: et ꝓsta: ut q̃sq; hoc tem
plum bñficia petituꝝ ingredi
tur: cũcta se impetrasse letet. ꝑ.
Inui. Domum dei decet sanctitu
do: spõsum eius christũ adorẽ
in ea. ℣. Gentes. Hym. Urbs 33
beata. In. j. nocc. añ. Tollite por 75
tas principes uras: et eleuamini
porte eternales. ℣. Domini est. 8
Añ. Erit mihi dñs in deũ: et la
pis iste uocabitur domus dei. ℣.
Exultate iusti. Añ. Cũ euigilas. 11
set Iacob a somno ait: uere locus
iste sanctus est. ℣. Quemadmo 15
dum. Añ. Sanctificauit dñs ta
bernaculũ suũ. ℣. Deus nr̃um. 16
Añ. Non est hic aliud: nisi do
mus dei: et porta celi. ℣. Ba. 16
gnus. Añ. Vidit Iacob scalam:
summitas eius celoꝝ tangebat: et
descendentes angeli: et dixit: ue
re locus iste sanctꝰ est. ℣. Quaz 291
dile. ℣. Domus mea. ℟. Do
mus orationis uocabitur. Ser
mo sancti maximi episcopi. L. j.

Quotiescunq; frẽs charissi
mi altaris uel templi festi
uitatem colimus: si fideliter et di
ligenter attendimus: et sancte ac
iuste uiuimus: quicquid in tem
plis manufactis agitur: totum in
nobis spirituali edificatione cõ
pletur. ℟. In dedicatione tem
pli decantabat populus Iudem.
Et in ore cunz dulcis resonabat
sonus. ℣. Obtulerunt sacrificiũ

super altare dñi: et cecide-
runt in facie suam: ꝛ adorauc-
runt deum. Et. Lectio. ij.

NOn enim mentitus est ille:
qui dixit: Templum enim dei sanc-
tum est: quod estis vos. Et ite-
rum: Nescitis quia corpora vra
templum sunt spūs sancti? Qui-
bus meritis nisi per gratiam dei:
meruimus fieri templum dei? ℟.
Domine dilexi decorem domus
tue. Et locum habitationis glo-
rie tue. ℣. Quam dilecta taber-
nacula tua dñe virtutum: concu-
piscit ꝛ deficit anima mea in atria

DOmini. Et lo. Lectio. iij.
Ideo quātus possumus:
eius ipsius adiutorio laboremus:
ne deus noster in templo suo: hoc
est in nobis ipsis: inueniat quod
oculos sue maiestatis offendat: ꝛ
habitaculum cordis nostri eua-
cuetur vitijs ꝛ virtutibus repleā
tur: claudatur diabolo: ꝛ aperiat
christo. ℟. Benedic dñe domum
istam: quā edificauī nomini tuo.
Veniendū in loco isto: eraudi p-
ces eo: in excelso solio glorie tue. ℣.
Beati qui habitāt in domo tua
domine: in secula seculorum lau-
dabunt te. Venien. Lectio.

Ita laboremus: vt nobis
nonꝰ operum claubus: ianuam
regni celestis aperire possimus.
Sicut enim malis operibus q̄si
quibusdā seris ac vectibus: vite
nobis ianua clauditur: ita ab-
dubio: bonis operibus aperitur.
℟. Fundata est domus dñi super
vertice montiū: ꝛ exaltata est sup
omnes colles: Et venient ad eā
oēs gētes: ꝛ dicent gloria tibi do-
mine. ℣. Reges terre afferent
gliam suam: ꝛ honorem in illam.
Et. Gloria. Et. In.ij.nocte. alia.
Edificauit moyses altare domi-
no deo. ℣. Fundamenta. Alia. 30
Qui habitat in adiutorio altissi-
mi in protectione dei celi commo-
rabitur. ℣. Ipsum. Alia. Tem- 30
plum domini sanctum est: dei cul
tura est: dei edificatio ē. ℣. Lā-
tate. j. Alia. Benedicta gloria
domini ꝛ loco suo: alla. ℣. Do- 33
minus regnauit. j. Alia. Respice
domine de sanctuario tuo super
domum istam in sempiternum.
℣. Cantate. ij. Alia. Domum 34
istam protege domine: ꝛ angeli
tui custodiant muros eius. ℣.
Dño regnante. ij. ℣. Domum tuam 34
dñe decet sanctitudo. ℟. In lon
gitudinez dierum. Lcō. v.

Ideo fratres charissimi:
vnusquisq; p̄sideret cōscientiam
suam: ꝛ quando se aliquo crimi-
ne vulneratum esse cognouerit:
pr̄ oratiōib⁹: ieiuniis: vel eleemo
synis studeat mundare conscien
tiam suam: ꝛ sic eucharistiam pre
sumat accipere. ℟. Lapides p̄-
tiosi omnes muri tui. Et turres
hierusalem: gemmis edificabun-
tur. ℣. Ecce ego sternam p ordi-

nem lapideo tuos: & fundabo te in saphirio. Et cur. Lectio. vj.

Si enim agnoscens reatum suum: ipse se a diuino altari subduxerit: cito ad indulgentiam diuine misericordie peruenit. Quia sicut q se exaltat humiliabitur: ita econtrario: qui se humiliat exaltabitur. ℟. Exaudi nos domine orationes seruorum tuorum: ut edificarem templum nomini tuo. Benedic et sanctifica domum istam in sempiternum: deus israel. ℣. Domine qui custodis pactum: & misericordiam seruis tuis: qui ambulant coram te in toto corde suo. Benedic. Lectio. vij.

Qui enim sicut dixi agnoscens reatum suum: ipse humiliter se ab altari ecclesie: pro emendatione vite remouere voluerit: ab eterno illo & celesti conuiuio excommunicari penitus non timebit. ℟. Surgens ergo mane iacob: tulit lapidem: quem supposuerat capiti suo: & erexit in titulum: fundens oleum desuper. Vota vouit domino: & dixit. Vere locus iste sanctus est: & ego nesciebam. ℣. Cumque obdormisset iacob vidit scalam: cuius cacumen celos tangebat: & dominum innixum scale: & ait. Vere locus. Lectio. viij.

Ad dedicationem ecclesie. Dilectissimi: pie deuotionis vos feruor attraxit: sancti spiritus gratia: vestris insinuata precordiis: cum tanti. Sed necesse est vt: quod a nobis hoc solenniter agitur: simplicioribus quibusque fratribus: ac minus peritis: vel breuiter exponatur. ℟. O quam metuendus est locus iste: vere non est hic aliud: nisi domus dei: & porta celi. ℣. Surgens ergo mane iacob: tulit lapidem: quem supposuerat capiti suo: et erexit in titulum: fundens oleum desuper: dixit: Vere. Gloria. De. Ad cant. ant. Hodie huic domui: salus a deo facta est: Alleluia. ℟. Letamur. ℣. Qui confidunt. ℟. Misi. ℣. Hec est domus domini firmiter edificata. ℟. Bene fundata est supra firmam petram. Scom lucam. 46 46 46 192

In illo tempore: Egressus iesus perambulabat hiericho. Et ecce vir nomine zacheus: et hic erat princeps publicanorum: et ipse diues. Et reliqua. Homelia venerabilis bede presbyteri. Lectio. ix.

Que impossibilia sunt apud homines: possibilia sunt apud deum. Ecce enim camelus deposita gibbi sarcina: per foramen acus transit: hoc est diues publicanus: relicto onere diuitiarum: contempto censu fraudum: angustam portam: arctamque viam: que ad vitam ducit: ascendit. ℟. Adduxisti sanctos tuos in preparationem. Quas preparauerunt manus tue domine. ℣. Altaria tua do-

mine virtutum: rex meus: ⁊ deus meus: beati qui habitãt in domo tua. Quam preparauc. Lcõ.xi

QUi mira deuotione fidei: ad videndum saluatorem: quod natura minus habuerat: ætatis supplet arboris: atq; ideo iussit: quamuis ipse rogare nõ audeat benedictionez dominice susceptionis: quam desiderabat: accepit. ℟. Vidi ciuitatem sanctaz hierusalem nouam: a deo paratã. Et audiui vocez de throno dicentem; ecce tabernaculum dei cum hominibus: ⁊ habitabit cum eis. ℣. Vidi ciuitatem sanctam hierusalem: descendentem de celo: ornataz tanq̃ sponsam viro suo. Et audiui vocem. Lectio.xj.

MYstice autem zacheus: qui interpretatur iustificatus: credentem ex gentibus populus significat: qui quanto curis secularibus occupatior tanto flagitijs deprimentibus erat factus humilior. Sed ablutus est: Sed sanctificatus in nomine domini nostri iesu christi: ⁊ in spũ dei nostri. ℟. Mane surgens iacob: erigebat lapidẽ in titulum: fundens oleum desuper: votum vouit domino: Vere locus iste sanctus est: ⁊ ego nesciebam. ℣. Cum euigilasset iacob a somno: ait. Vere locus iste san. Lcõ duodecima.

QUi intrantem hiericho saluatorez querebat videre: sed pre turba non poterat: quia gratie fidei: quã mundo saluator attulit: participare cupiebat: sed inolita vitiorum ꝓtrudo: me ad votum peruenire: obstiterat. ℟. Vos qui transituri estis iordanem edificate altare domino de lapidibus: quos ferrum non tetigit: Et offerte super illud holocausta: ⁊ hostias pacificas deo vestro. ℣. Cumq; intraueritis terram: quã dominus daturus est vobis: edificate ibi altare domino. Et offer. ⁊ Gloria. Vos. Secundus locus.

IN illo tempore: Egressus ie 19 a
sus: perambulabat hiericho: Et ecce vir nomine zacheus: et hic erat princeps publicanorum: ⁊ ipse diues: Et querebat videre iesum quis esset: ⁊ non poterat pre turba: quia statura pusillus erat. Et precurrens: ascendit in arboreꝫ sycomorum: vt videret illum: quia inde erat transiturus: Et cum venisset ad locum: suspiciens iesus: vidit illum: ⁊ dixit ad eum: Zachee festinans descende: quia hodie in domo tua oportet me manere. Et festinans descendit: ⁊ excepit illum gaudens. Et cum viderent omnes murmurabant: dicentes: q̃ ad hominem peccatorem diuertisset: Stans autem zacheus: dixit ad iesum: Ecce dimidium bonorum meorum domine do pauperibus: ⁊ si quid alicuius quem defraudauerim: reddo quadru-

plum: Alit Jesus ad eum: Quia hodie salus domui huic facta est eo q̃ ipse filius sit abrahe: Venit enim filius hominis querere: & saluum facere quod perierat. In laudibus añia. Domum tuam domine decet sanctitudo: in lõgitudinem dierum. ℣. Dominus regnauit decorem. Cap. Vidi ciuitatem. ℟. Domum tuam domine: Decet sanctitudo. ℣. In longitudinem dierum. Decet: Gloria: Domum. Hymn. Angularis. ℣. Bene fundata est domus domini. ℟. Super firmam petram. Ad benedictus añia. Vsquequo surgens iacob: erigebat lapidem in titulum: fundens oleum desuper: votum vouit domino: vere locus iste sanctus est: & ego nesciebam. Oratio. Deus qui nobis. Ad primam añia. Domus mea domus orationis vocabitur. Ad tertiam añia. Hec est domus domini: firmiter edificata: bene fundata est supra firmam petram. Capitulum. Vidi ciuitatem. ℣. Domus mea. Oratio. Deus qui nobis. Ad sextam antipho. Nisi dominus edificauerit domum: in vanum laborauerunt qui edificant eam. Nisi dominus custodierit ciuitatem: frustra vigilat qui custodit eam. Capitulum. Et audiui vocem magnam de throno dicentem: ecce tabernaculum dei cum hominibus: & habitabit cum eis: & ipsi populus eius erunt: & ipse cum eis erit eorum deus. ℣. Domum tuam domine. Oratio. Ecclesiam tuam q̃sumus domine deus ingenio: & in hoc templo tue edificationis appare: vt qui omnia in filijs adoptionis operaris: ipse semper in tua hereditate lauderis. Ad. tertiam añia. Lapideis hostijs oes muri tui: & turres hierusalem: gemmis edificabuntur. Capitulum. Et absterget deus omnem lachrymam ab oculis eorum: & mors vltra non erit: neq; luctus: neq; clamor: neque dolor erit vltra: que prima abierunt: & dixit qui sedebat in throno: ecce nouo facio omnia. ℣. Hec est domus domini. Oratio. Domum hanc q̃sumus domine clementer ingredere: & in tuorum tibi corda fidelium: perpetuam constitue mansionem: vt cuius edificatione subsistit: eius fiat habitatione preclara. Per. Ad vesperas añia. vt supra. Cap. Vidi. ℟. Domum tuam. & ℣. Hymn. Vibo. ℣. Benedic domine. Ad mgt añia. O q̃ metuendus est locus iste: vere non est hic aliud: nisi domus dei: & porta celi. Oratio. Deus qui de viuis & electis lapidibus: eternum materiam condis habitaculum: auriflare populo supplicanti: vt quod ecclesie tue corporalibus proficit spatijs: spiritualibus amplificetur augmentis. Per dominum

apoc. 21 a

apoc. 21 a

75

420

75

℣. Incipit offiū mortuor. In p̄ma vigl. añ. Dirige dñe de⁹ meus ℟ in ꝓspectu tuo viā meā. ℣. Verba mea. Añ. Cōuerte dñe: ℟ eripe aiam meā: qñ non est in mor℟te: qui memor sit tui. ℣. Dñe ne in fu. ℣. Añ. Ne qñ rapiat vt leo aiam meam: dū nō est in eo q̄ redimat: neq; qui saluum faciat. ℣. ℟ Dñe tuus mentis. ℣. Ille coꝛ in bonis demoꝛentur. ℟. Et semen eoꝛum hꝛeditet terram. Oratio. Pater noster. Lectio p̄ma.

Job 7 d

Arce mihi dñe: nihil enī sūt dies mei. Quid est homo: quia magnificās eum: aut quid apponis erga eū coꝛ tuum? Visitas eū diluculo: ℟ subito probas illū. Vsq;quo non parcis mihi: nec dimittis me: vt glutiam salutē meam? Peccaui. Quid faciam tibi o custos hominū? Quare me posuisti cōtrariū tibi: ℟ factus sū mihi metipsi grauis? Cur non tollis peccatū meū: ℟ quare non aufers iniquitatem meam? Ecce nunc in puluere dꝛmiam: ℟ si mane me quesieris nō subsistam. ℟. Credo q̄ redēptoꝛ meus viuit: ℟ in nouissimo die de terra surrecturus sim. Et in carne mea videbo deum saluatoꝛem meum. ℣. Que visurus sum ego ipse: ℟ non alius: ℟ oculi mei conspecturi sunt. Et. Lectio scda.

Job 10 a

Ledet aīmaꝫ meā vitę mee: dimittam aduersum me eloquiū meum. Loquar in amaritudine anime mee. Dicā deo. Noli me condēnare. Indica mihi: cur me ita iudices. Nunquid bonum tibi videtur si calūnieris: ℟ opprimas me opus manuū tuaꝝ: ℟ cōsilium ipioꝝ adiuues? Nunquid oculi carnei tibi sunt: aut sicut vidēt homo: ℟ tu videbis? Nūquid sicut dies hois dies tui: ℟ anni tui sicut humana sunt tpa: vt quęras iniquitatem meā: ℟ peccatū meū scruteris? Et scias q̄ nihil impiū fecerim: cum sit nemo qui de manu tua possit eruere. ℟. Qui lazarum resuscitasti a monumento fetidū. Tu eis dñe dona requiez: ℟ lcxii indulgentie. ℣. Qui venturus es iudicare viuos ℟ mortuos ℟ seculū per ignē. Tu. ℟.

10 b

Manus tue dñe fecerūt me: ℟ plasmauerūt me totū in circuitu: ℟ sic repente precipitas me? Memento quesoꝛ q̄ sicut lutū feceris me: ℟ in puluerē redūcas me. Nonne sicut lac mulsisti me: ℟ sicut caseum me coagulasti? Pelle ℟ carnibus vestisti me: ossibus ℟ neruis ꝓpegisti me. Vitā ℟ miāz tribuisti mihi: ℟ visitatio tua custodiuit spiritū meum. ℟. Dñe qñ veneris iudicare terrā: vbi me abscōdā a vultu ire tue? Quia peccaui nimis in vita mea. ℣. Commissa mea pauesco: ℟ ante fe

erubesco: dū veneris iudicare no
li me cōdemnare. Quia pec. ℣.
Requiē eternam dona eis dñe: z
lux ꝑpetua luceat eis. Quia. In
secunda vigilia xii. In loco pa
3 scue ibi me collocauit. ℟. Dño
regit me. Alii. Delicta iuuentu
tis mee: z ignorātias meas ne me
3 mineris dñe. ℟. Ad te dñe leua
ui. Alii. Credo videre bona dñi
9 in terra viuentiū. ℟. Dñs illumi
natio mea. ℣. Collocet eos dñs.
℟. Cum principibus populi sui.

Silo. Pater noster. Kyrie.

Quātas habeo iniquitates
z peccata: scelera mea z delicta
ostende mihi. Cur faciem tuam
abscondis: z arbitraris me inimi
cū tuū? Contra folium qđ vento
rapitur: ostendis potentiā tuā: z
stipulam siccā persequeris. Scri
bis enim ꝓtra me amaritudines:
z cōsumere me vis peccatis ado
lescentie mee. Posuisti in nervo
pedes meos: z obseruasti oēs se
mitas meas: z vestigia pedū meo
rum considerasti. Qui quasi pu
tredo consumendus sum: z quasi
vestimentum: quod cōeditur a
tinea. ℟. Heu me dñe: quia pec
cauī nimis in vita mea: quid faciā
miser? vbi fugiam: nisi ad te deus
meus? miserere mei. Dū veneris
in nouissimo die. ℣. Anima mea
turbata est valde: sed tu domine
succurre ei. Dum. Lcō. v.

14 8 Homo nat⁹ de muliere: breui

viuens tempore: repletur multis
miseriis. Qui quasi flos egredit:
z cōteritur: z fugit velut vmbra: z
numq̄ in eodem statu permanet.
Et dignum ducis super huiusce
modi aperire oculos tuos: z ad
ducere eum tecum in iudicium?
Quis potest facere mundum de
immundo ꝓceptū semine? Nonne
tu q̄ solus es? Breues dies hois
sunt: numerus mensiū eius apud
te est. Constituisti terminos eius:
qui preterire non poterunt. Re
cede ergo paululū ab eo: vt quie
scat donec optata veniat: z sicut
mercenarij dies ei⁹. ℟. Ne recor
deris peccata mea dñe. Dū vene
ris iudicare seculū per ignē. ℣.
Dirige dñe deus meus in cōspe
ctu tuo viam meā. Dum. Lcō. vi.

Quis mihi hoc tribuat: vt 14 c
in inferno ꝓtegas me: z
abscondas me: donec pertranseat
furor tuus: z constituas mihi tem
pus: in quo recorderis mei? Pu
tas ne mortuus homo rursum vi
uat? Cunctis diebus quib⁹ nunc
milito expecto donec veniat im
mutatio mea. Vocabis me z ego re
spondebo tibi operi manuū tuarū
porriges dexteram. Tu quidem
gressus meos dinumeraſti: sz par
ce peccatis meis. ℟. Dñe scōm
actum meum noli me iudicare: ni
hil dignum in conspectu tuo egi.
Ideo deprecor maiestatez tuam:
vt tu deus oleas iniquitatez meā.

℣. Amplius lauame domine ab
iniustitia mea: & a delicto meo mũ
da me: quia tibi soli peccaui. Ideo.
℟. Requiem eternã. Ideo. In
tertia vigilia añ. Cõplaceat tibi
dñe vt eripias me dñe ad adiuuã
14 dum me festina. ℣. Expectans.
℟. Añ. Sana dñe aiam meã: quia pec
14 caui tibi. ℣. Beatus qui intel.
℟. Sitiuit aia mea ad deũ fon
tem viuum: quãdo veniam & appare
15 bo ante faciem dñi? ℣. Quemad
modum. ℟. Animas quas crea
sti dñe. ℣. Hac gaudere cũ san
ctis eius in gloria. Oratio. Pa
ter noster. Lectio. vij.
17 8 Spiritus meus attenuabit:
dies mei breuiabuntur: & solum
mihi superest sepulchrum. Non
peccaui: & in amaritudinibus mo
ratur oculus meus. Libera me do
mine: & pone me iuxta te: & cuius
manus pugnet cõtra me. Dies
mei transierunt: cogitatiões mee
dissipate sunt: torquẽtes cor meũ.
Nocte verterunt in diem: & rur
sum post tenebras spero lucem:
Si sustinuero: infernus domus
mea est: & in tenebris stravi lectu
lum meũ: Putredini dixi pater
meus es: mater mea: & soror mea
vermibus. Ubi est ergo nunc pre
stolatio mea: & patiẽtia mea? Tu
es dñe deus meus. ℟. Peccante
me quotidie: & nõ me penitẽte: ti
mor mortis conturbat me. Quia in
inferno nulla est redẽptio; miserę
re mei deus: & salua me. ℣. Deus
in nomine tuo saluum me fac: &
in virtute tua libera me. Ora. Lect. viij.
Pelli mee: consumptis car- 19 c
nibus: adhesit os meum: et
derelicta sunt tantummodo labia
circa dentes meos. Miseremini
mei: miseremini mei: saltem vos
amici mei: quia manus dñi tetigit me.
Quare persequimini me sicut de
us: & carnibus meis saturamini?
Quis mihi tribuat: vt scribantur
sermones mei? Quis mihi det: vt
exarentur in libro stilo ferreo: &
plumbi lamina: vel celte sculpan
tur in silice? Scio enim q redem
ptor meus viuit: & in nouissimo
die de terra surrecturus sum. Et
rursum circumdabor pelle mea: &
in carne mea videbo deum salua
torem meum: Quem visurus sum
ego ipse: & oculi mei conspecturi
sunt: & non alius. Repostta est
hec spes mea in sinu meo. ℟. Li
bera me domine de vijs inferni: q
portas ereas confregisti: & visita
sti infernum: & dedisti ei lumen,
Vt viderent te: qui erant in pe
nis tenebrarum. ℣. Clamantes
& dicentes: aduenisti redemptor
noster. Vt vi. Lectio. x.
Quare de vulua eduxisti me: 10 d
qui vtinam consumptus esse: ne
oculus me videret? Fuissem quasi
non essem: de vtero translatus ad
tumulum. Nunquid non pauci
tas dierum meorum finietur hic,

ui: Dimitte ergo me: vt plangam paululum dolorem meum antequam vadam: et non reuertar: ad terram tenebrosam: et opertam mortis caligine: Terram miserie et tenebrarum: vbi vmbra mortis: et nullus ordo: sed sempiternus horror habitat. ℣. Ne perdideris me domine cum iniquitatibus meis: neque in finem iratus reserues mala mea. ℟. Ne intres in iudicium cum seruo tuo domine. Heu mihi, ℟. Requiem, Heu mihi, ℣. Predictum. ℣. dicendum est: qui nil dicuntur tres vigilie. Quia aut sola tertia vigil. dicitur hoc dicendum est. ℣. Memento mei deus: quia ventus est vita mea. Nec aspiciet me visus hominis. ℟. Et non reuertetur oculus meus: vt videat bona. Nec. ℟. Requiem. Nec. In commemoratione vero omnium defunctorum post festum eorum sanctorum sequens. ℣. dicitur. Libera me domine de morte eterna. In die illa tremenda. Quando celi mouendi sunt et terra. Dum veneris iudicare seculum per ignem. ℟. Tremens factus sum ego: et timeo: dum discussio venerit: atque ventura ira. In die. ℟. Dies illa dies ire: calamitatis et miserie: dies magna et amara valde. Quando. ℟. Quid ego miserrimus. Quid dicam: vel quid faciam? Dum nil boni perferam: ante tantum iudicem. Dum. ℟. Plangent se super se omnes tribus terre. In die. ℟. Vix iustus saluabitur: et ego vbi parebo? Quando. ℟. Nunc christe te deprecor: miserere peto: qui venisti redimere perditum veni saluare. Dum. ℟. Requiem eternam. ℣. Libera. In loc. añe. Exultabunt domino ossa humiliata. ℣. Miserere. 1 0
Añe. Exaudi domine orationem 1
meam: ad te omnis caro veniet. ℣. Te decet. Añe. Me suscepit 2 1
dextera tua domine. ℣. Deus de- 2 1
us meus. ℣. Deus misereatur. 2 2
Añe. A porta inferi: erue domine animas eorum. Cant. Ego dixi. 5 2
Añe. Omnis spiritus laudet dominum. ℣. Laudate dominum. 5 5 1
℟. Audiui vocem de celo dicentem mihi. ℣. Beati mortui qui in domino moriuntur. Ad vñs añe. Ego sum resurrectio et vita: qui credit in me: etiam si mortuus fuerit viuet: et omnis qui viuit et credit in me: non morietur in eternum. Cant. Benedictus. Ad vñs añe. Placebo domino: in regione viuorum. ℣. Dilexi. 4 1
Añe. Deus meus: ne incolatus meus prolongatus est. ℣. Ad 4 5
dominum. Añe. Dominus custodit te ab omni malo: custodit animam tuam dominus. ℣. Leua- 4 6
ui. Añe. Si iniquitates obseruaueris domine: domine quis sustinebit? ℣. De profundis. Añe. 4 7
Opera manuum tuarum domine ne despicias. ℣. Confitebor. ℟. 4 8

audiui vocem. ℟. Ad'mittat ad. Omne quod dat mihi pater ad me veniet: & eum qui venit ad me non ejiciam foras. Cant. Magnificat. Oio. Pater noster. ℣. Et ne nos inducas in tentationē. ℟. Sed libera nos a malo. ℣. A porta inferi. ℟. Erue dñe aias eorum. ℣. Dominꝰ vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Oratio.

DEus indulgentiarum dñe: da animabus famulorum famularumq; tuarum: quorum anniuersarium depositionis diem commemoramus: refrigerij sedem: quietis beatitudinem: ac luminis claritatem. Oio.

DEsumus dñe: vt animabus famulorum famularumq; tuarum: quoꝝ obitus diem cōmemoramus: sanctorum atq; electorum tuorum largiaris consortium: & eis rorem misericordie tue pertribuas. Oio.

DEus venie largitor: & humane salutis amator: quesumꝰ clementiam tuam: vt nostre congregationis fratres & sorores: qui ex hoc seculo transierunt: beata maria semper virgine intercedente: cum omnibus sanctis tuis: ad perpetue beatitudinis consortium peruenire ꝓcedas. Oio.

DEus qui nos patrē & matrem honorare ꝓcepisti: miserere clementer animabus patrū nostrorū & matrum: eorumq; peccata dimitte: nosq; eos in eterne claritatis gaudijs fac videre. Oio.

IDelium deus omnium conditor & redemptor: animabus famulorꝝ famularumq; tuarū: remissionem cunctorum tribue peccatorum: vt indulgentiam quaz semp optauerunt: pijs supplicationibus cōsequantur: Qui viuis & regnas cum deo patre: in vnitate spiritus sancti deus. Per omnia secula seculorum. ℟. Amen. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. ℣. Requiescant in pace. ℟. Amen. Et nota q; mortuorū officium: a festo omnium sanctorum vsq; ad purificationem beate marie: dicitur in fero: quando sequēti die agitur de feria. Et prima die ferialiq; que venerit in hebdomada: fiunt. iij. lec. ℟. ix. sit. Negideris. Alia autem die ferialis sufficit dicere tres lec. cum suis ℟ijs. Et ff. iij. dicitur. ij. nec. añ. In loco pascue. cuz lectionibus & ℟ijs suis. Feria. iij. Complaceat. cū lec. & ℟ijs suis. Et iij. ℟. sit. Memento. Fer. v. Dirige. cū lec. & ℟ijs. suis. Feria. vj. In loco pascue. cū lcō. & ℟ijs suis. Sabbo. Cōplacebo. Et iij. ℟. sit. Memēto. Et dicta vigilia dicunt laudes. A festo añ purificatiōis vsq; ad dictū festū oium sanctorū vna vigilie: ordine ꝓdicto anni vertitur. Domine. Ꝓtermisso tamen vesperis mortuorū &c. Placebo.

In ter⁹ quit post ꝓpletoriū dicuntur laudes oi⁹ ꝑ. Per totaꝫ aūt quadragesimam: vesperē t vigilie dicunt post prandiū. Et dī per totū annū quolibet die festali: ꝑter ℣ a feria .iiij. hebdomade sancte: vsq; post oct. corporis christi. ¶ Incipit officiū sepeliendi paruulos christianoꝝ. Cū puer extrahitur de domo: incipitur. ℣. Beati immaculati. ℟. Laudate pueri. Cū Gloria patri. Cū puer est in ecclia incipit. Cū. Hic accipiet benedictionē a dño: t miam a deo saluatore suo: qz hec est generatio querentiū dñm. ℣. Dñi est terra. Quo nutro dicat. Kyrie el'. Christe el'. Kyrie el'. Pater noster. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera. ℣. Me autem propter innocentiam suscepisti. ℟. Et confirmasti me in conspectu tuo in eternum. ℣. Domine⁹ vobiscū. ℟. Et cum spiritu tuo. Oratio.

OMnipotens t mitissime deus: qui oibus paruulis renatis baptismate: dū migrant a seculo: sine vllis coꝝ meritis: vitam illico largiris eternam: sicut aie huius paruuli credimus te fecisse: fac nos qs domine: per intercessionē beate marie virginis: t oium sanctoꝝ tuoꝝ: hic purificatis tibi mentibus famulari: t paradiso beatis paruulis perēniter sociari. Per christum dñm nostrum. ℟. Amen. Dū portat ad tumulū dicat cant. Benedicite oia. Cū. Juuenes t virgines: senes cum iunioribus. Laudate dñm. ℣. Lau. do. de. Benedicam aīi. Juuenes. Kyrie el'. Christe el'. Kyrie el'. Pater noster. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera. ℣. Sinite paulos venire ad me. ℟. Talium est enim regnū celorum. ℣. Dño vobiscū. Oratio.

OMnipotēs sempiterne deus sancte puritatis amatoꝝ qui aiaꝫ huius paruuli: ad regnū celoꝝ hodie misericorditer vocare dignatus es: cōcede nobis tua misericorditer agere: vt meritis tue sanctissime passionis: t intercessione beate marie virginis: t oium sanctoꝝ tuoꝝ: in eodem regno nos: cū oibus sanctis tuis t electis: semp facias gaudere celestibus. Qui viuis. Quādo reuertūt ad ecclesiā dicit. Benedicte dñm omnes electi eius: agite dies festiuos: t confitemini illi. Canti. Benedicite omnia. Oio. Oratio. Alia oratio.

DEus qui corda fidelium sancti spiritus illustratio, ne docuisti: da nobis in eodē spiritu recta sapere: t de eius semp consolatione gaudere. Per dominū. In vnitate eiusdem. Oio.

OConcede nos famulos tuos qs domine deus noster perpetua mentis t corporis sanitate gaudere: t gloriosa beate marie semp virginis intercessione a presenti

55 55 52 52 42 41 8

presenti liberari tristitia: et eterna perfrui letitia. Per dñm. Oio.

DEus qui miro ordine: angelorum ministeria hominumq; dispensas: concede propitius: vt a quibus tibi ministrantibus in celo semper assistitur: ab his in terra vita nostra muniat. Per dñm nfm. ℣ Benedictio panis sancti nicolai de tollentino ordinis eremitarum sancti augustini qui valet ad omnes egritudines: et in dies infinita miracula coruscat. Et quoties opus est: potest benedici tam in die sancti nicolai ℭ etiam infra annum: et tam in ecclesia ℭ extra. Ubi tibi occurrerit necessitas: capias vnū panem vel frustum vnum: et illuz benedicas: et trade infirmo cuiuscunq; infirmitatis: vel si domus comburitur: panem illum proijcias in ignem: vel si te reperies in naufragio maris: in mare proijcias cum deuotione. Et imprimis

HIc hymnus dicitur. Hym.

TE canunt oles: nicolae gentes: te pij patres: simul atq; matres: voce te colunt: pueri canora: vota ferendo.

Afferunt cecis: resonantesq; mutis quos tua cunctos: ope liberasti: mira decantant: tua facta claudi: laude perenni.

Sruti per te: mario a periclis: quosq; tu morbis: variis grauatos: mille sanasti: tua magna cum

cti: dona fatentur.

Quosq; vexatos: bonos erpiasti: demonum dira: feritate quosq; constequi rursum: veteris decusti: lumina vite.

Magne celestis: habitator aule: magne cui tantum: tribuit supernis: posse quem totum: dominator alti: aurit olympi.

Tuus pfi summo: genitoq; semper quiq; pcedit: deus ex vtroq; spiritus sanctus deus vnus ide: laus tibi semper. Amen. Oio.

DOmine iesu christe: q benedixisti quinque panes in deserto: multiplica super fideles tuos: misericordias tue pietatis: quemadmodum fecisti cum patribus nostris: in tua misericordia sperantibus: et bene ✠ dicere: et sancti ✠ ficare digneris hanc creaturam panis: quem ad subsidium tuorum fidelium tribuisti: quatenus a quocunq; sumpt⁹ fuerit: bene ✠ dictionis tue opulentia repleatur: et gratiaꝝ actione: per te in visceribus ipsorum sanctificetur. Per christum dominum nostrum. Oratio.

DOmine sancte: pater omnipotens: sempiterne deus: qui potentiam tuam: panem istum in forma visibili tribuisti: et magnitudine largitatis tue: humanis vsibus emanare de segete iussisti: te supplices exoramus: vt hunc panem quem negligentia nostra

pollutis: sancti spūs gratia: ad mū
diciam reuocet: r sancti ✠ ficeti
mūdet: ac purificet: r turpitudo
callidi hostis abscedat: ac familie
tue ꝑincepa cum benedictione
comestibilis tribuatur: r comedē
tium mundent corda: r corpora
ipsorum: per tuam gratiam san
ctificentur. Per christū. ℟. Co
medetis carnes: r saturabimini
panibus. Iste est panis quez de
dit vobis dominus ad vescen
dum. ℣. Non moyses dedit vo
bis panem de celo: sed pf meus
dat vobis panem de celo verum.
Iste. ℣. Dominus vobiscū. Oio.

Precamur dñe deus tue pie
tatis clementiā: vt panem
hūc celesti bene ✠ dictiōe san
ctifices: r ita ex hoc fugare digne
ris oēm diabolice tēptationis in
cursum: vt qcūq; ex hoc comede
rit: totius vtutis r sanitatis dul
cedine pfruat: r tibi sanctificatori ac
saluatori oium: gras cū gaudio r
letitia agere mereat. p xpm. ℟.
Respexit helias ad caput suum
subcinericiū panē: Qui surgens
comedit: r bibit: r ambulauit in
fortitudie cibi illi⁹: vsq; ad mōtē
dei. ℣. Sigo māducauerit ex hoc
pane: viuet in eternū. Qui. Oio.

Me igit suppliciter deprecā
mur: vt bene ✠ dicere: et
sancti ✠ ficare dignetis hanc
creaturā panis: vt quicūq; ex eo
gustauerit: per dilectionē dilecti
tui nicolai: cōsequat vitā eternā:
extingue ab omnib⁹ digne sumen
tibus: liquid veneni: siquid mor
tiferum operationis fuerit: r cle
menter eos defende. Per christū
dñm nostrum. Oio.

Deus r pf dñi nostri iesu
christi: cuius verbo celi firmati
sunt: cui omnia subdita sunt: cui
omnis creatura reseruit: r pote
stas subiecta est: r metuit: r expa
uescit: nos re ad auxiliū pronoca
mus: cui⁹ audito noie: serpēs con
quiescit: draco fugit: filet vipera:
r omnia venenata: r adhuc fortia
ania: reptantia noxia terrent: re
osa aduersa salutis humane ra
dices arescunt. Te ergo dñe sup
pliciter exprecamur vt dñ ✠ dice
re: r sancti ✠ ficare digneris panē
creaturā panis: vt q̄sq; ex hoc co
mederit: p intercessionem dilecti
tui nicolai: vitā eternaz p̄sequat.
Per dñm. Dic aspergat r distri
buat deuote cētādo hym. sancti ni
colai vt supra. Hec benedictio lau
data ac cōmendata est a diuersis
summis pōtificib⁹: qz infinita mi
racula facte oib⁹ infirmitatib⁹: Et
in mari atq; in igne ꝓbatū est.
¶ De mō surgēdi r ingrediēdi
ecclia matutinis horis fm ꝓstitu
tiones: camal dulensis. ¶ Surgēs
frater cū matura festinatiōe
muniat frōtē signo sancte crucis: r
inde dicat. ℣. Dñe labia mea
aperies. ℟. Et os meum annun

clabit laudem tuam. Psalmus.

DEus in adiutoriu meum intende:dñe ad adiuuandu me festina. Cõfundantur t reuereant oẽs:q querũt aiam meã. Auertantur retrorsum:t erubescãt:q volunt mihi mala. Auertantur statim erubescẽtes:q dicũt mihi euge euge. Exultent t letentur in te oẽs q ãrunt te:t dicant semper magnificetur dñs:q diligũt salutare tuum:Ego vero egenus t pauper sum:dñe adiuua me. Adiutor meus:t liberator meus es:dñe ne moreris. Gloria pa. Kyrie el. Chie el. Kyrie el. Pr nr. ℣. Ostende nobis dñe misericordiã tuã. ℟. Et salutare tuũ da nobis. ℣. Exurge dñe adiuua nos. ℟. Et libera nos propter nomẽ tuum. ℣. Aue maria gra plena. ℟ Dñs tecũ. ℣ Dñe exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. Dño.

GRatias tibi agim⁹ dñe sc̃e pr omnipotẽs eterne dñs:qui nos t trãslacto noctis spatio:ad hãc horã pducere dignatus es:eqs:ut tenebras nobis hunc diẽ fine peccato transire:quatenus ad vesperum t semper:tibi de nostro gratias referamus. Per christum, Deinde cum matura festinatione 8 ad ecclesiã eundo dr ps. Ad te dñe leuaui aiam meã. Postremo veniens ad introitum ecclesie in limine sese humiliter inclinet dicendo. Introibo domũ ne in domum tuam:adorabo ad templum sanctum tuum:t confitebor nomini tuo. Deinde ante altare fiant tres genuflexiones super formis diebus pro festis:festiuis autem diebus inclinet se super articulos manuum: t dicat. Pater noster. t Credo. Deinde eat ad locum suum in choro. ¶ Ad refectionem prandij. ferte videlicet: quando bis comeditur in die: In primis dicitur bis. ℣. Benedicite. ℟. Oculi omnium in te sperant dñe:t tu das escam illorum in tempore opportuno: aperis tu manum tuam:t imples omne aiam benedictione. ℣. Gloria patri, t Sicut erat. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster. Et ne nos. Benedictio super mẽsam. Oremus.

BEnedic dñe hec t alia tua dona:q̃ de tua largitate sumus sumpturi. Per christũ. ℟. Amẽ. ℣. Jube dõne bñdicere. Bño. Cibo spũali:reficiat dñs mẽtes nras. ℟. Amẽ. Leõ bre.

DEus charitas est:t qui manet in charitate: in deo manet:t deus in eo. Et reliqua. Post prandium. ℣. Omnia pertransiunt preter amare tuum. Tu autem domine miserere nostri. ℟. Deo gratias. ℣. Confitemini tibi domine omnia opa tua. ℟.

Et sancti tui benedicant tibi. ℣. Gloria patri. ℟ Sicut. Oratio.

OMnipotens deus: de vniuersis beneficijs tuis. Qui vivis ℟ regnas in secula seculor. ℟. Amen. ℣.

LAudate dominum omnes gentes: laudate eum omnes populi. Quoniam confirmata est sup nos misericordia eius: ℟ veritas domini manet in eternum. ℣. Gloria patri. ℟ Sicut. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera. ℣. Dispersit dedit pauperibus. ℟. Justitia eius manet in seculum seculi. ℣. Benedicam dominum in omni tempore. ℟. Semper laus eius in ore meo. ℣. In domino laudabitur anima mea. ℟. Audiant mansueti ℟ letentur. ℣. Magnificate dominum mecum. ℟. Et exaltemus nomen eius in idipsum. ℣. Sit nomen domini benedictum. ℟. Ex hoc nunc et vsque in seculum. Oremus. Oratio.

RElribuere dignare domine: omnibus nobis bona facientibus: propter nomen sanctum tuum vitam eternam. ℟. Amen. ℣. Benedicamus domino. ℟. Deo gratias. ℣. Fidelium anime per misericordiam dei requiescant in pace. ℟ Amen. ℣. Et diuinum auxilium maneat semp nobiscū. Amen. ℣. Pax vobis. ℟. Et vobis. C Ad refectionem cene ℟ ieiunij. In primis dicitur his. ℣. Benedicite. ℣. Edent pauperes: ℟ saturabuntur: ℟ laudabunt dominum qui requirunt eum: ℟ viuent corda eorum in seculum seculi. ℣. Gloria. ℟ Sicut. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster. Et ne nos. Benedictio super mensam vt supra in prandio scribe. ℣. Jube domne benedicere. Benedictio lectionis quando ieiunatur. Benese celestis participes: faciat nos christus rex eterne glie. ℟. Amē.

DEus charitas Leco bre. est: ℟ qui manet in charitate in deo manet: ℟ deus in eo: reliqua. Alia benedictio lectionis quando cenatur. Ad cenam vite eterne: perducat nos rex eterne glorie. ℟. Amen. Lec. bre.

BEati qui ad cenam nuptiarum agni vocati sunt. Et reliqua. Post cenam seu post prandium none. ℣. Omnia preterenunt preter amare deum. Tu autem domine miserere nostri. ℟ Deo gratias. ℣. Memoriam fecit mirabilium suorum: misericors ℟ miserator dominus: escam dedit timentibus se. ℣. Gloria patri. ℟ Sicut erat. Oratio.

BEnedictus deus in donis suis: ℟ sanctus in omnibus

operibus suis. Qui viuit & regnat in secula seculoꝝ. ℟. Amē.
42 ℣. Laudate dominum omnes gentes, &c. Omnia sequentia vt supra in prædio sexte. De modo purificandi mulierem. In primis post partum intret in eccle. siam: deinde sacerdos dicat. ℣. Deus in adiutorium meum intende. ℟. Domine ad adiuuandum me festina. ℣. Gloria patri, et Sicut erat, &c. añ. Hic accipiet
3 benedictionem. ℣. Domini est terra. ℟. Deinde añ. Hic accipiet benedictionem a domino: & misericordiam a deo saluatori suo: qꝫ hec est generatio querentium dominum: Kyrie eleis. Christe eleis. Kyrie eleis. Pater noster. ℣. Et ne nos inducas. ℟. Sed libera. ℣. Saluam fac famulam tuaꝫ domine. ℟. Deus meus sperantem in te. ℣. Mitte ei dñe auxilium de sancto. ℟. Et de sīō tuere eā. ℣. Dñe exaudi oratione meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. Oratio.

DEus qui per moysen famulum tuū: israelitice plebi mandasti: vt mulier que filium peperisset: quadraginta diebus ab ingressu templi sequestraretur: quꝫsumus vt hanc famulam tuam N. ab omni inquinamento peccati mundare digneris: quatenus mente & corpore munda: filium sancte matris ecclesie valeat: peneetrare: & tibi pro salute delectio accceptabile munus effici. Per eundem dominum nostrum, Amen. Deinde sacerdos aspergat eam aqua benedicta: & det stolam in manu mulieris: ac cum candela accensa introducat eam in ecclesiam dicens. Ingredere templum dominī: & adora filium beate marie virginis: qui tibi fecunditatem tribuit prolis. Qui cum patre & sancto spiritu viuit & regnat in secula seculoꝝ. Amen. ℣. Pax tecum. ℟. Et cum spiritu tuo.

¶ De fratribus iter agentibus.

Dirigendi fratres in viam: omnium fratrum & abbatis sui oratione commendent: & semper ad orationem vltimam operis ceteri memoratio omniū absentium fiat. Qui cū iter ceperint primo dicat ℣. Adiutorium nostrum in nomine domini. ℟. Qui fecit celum & terram. Oio. Pater noster. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera. ℣. Deus in adiutorium meū intende. ℟. Domine ad adiuuandum, &c. Venno repetatur. ℣. Gloria patri. ℣. Beati immaculati vsq; Legem pone. Deinde añ. In viam pacis & salutis atque prosperitatis: dirigat nos omnipotens dominus: & angelus domini bonus qui sit cum thobia & iacob: comitetur nabiscum ad dirigendos pedes nostros in viam pacis: vt iter actus & nego-

uia nostra laudabiliter et prospere peragere valeamus: et perueniamus ad patriá claritatis eterne. Canticú. Bñdictus. Deinde repetatur añ. In viam. Kyrie el. Pr nr. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera. ℣. Et veniat super nos misericordia tua dñe. ℟. Salutare tuú sm eloquiú tuum. ℣. Beati immaculati in via. ℟. Qui ambulant in lege domini. ℣. Saluos fac seruos tuos. ℟. Deus meus sperantes in te. ℣. Mitte eis dñe auxilium de sancto. ℟. Et de sion tuere eos. ℣. Dñe exaudi oronem meá. ℟. Et cla. ℣. Dñs vobiscum. Oratio.

Adesto domine supplicationibus nostris: et viam famulorum tuorum in salutis tue prosperitate dispone: vt inter oés vie et vite huius varietates: tuo semp protegant auxilio. Per christú. Oro.

Protector in te sperantium deus: sine quo nihil est validú: nihil sanctú: multiplica sup nos misericordiá tuam: vt te rectore: te duce: sic tráseamus p bona temporalia: vt nó amittamus eterna. Per chrm. Oro.

Omnipotens sempiterne deus: dirige actus nros in beneplacito tuo: vt in nomine dilecti filij tui: mereamur bonis operibus abúdare. Per eundé xpm dñm. Amen.

¶ De fratribus reuertentibus de itinere. Reuertentes aút fratres de via: ipso die quo redeút per omnes horas canonicas dicta oratióe regularis officij: et in vesperis dicta oratione: et dictis orationibus festiuitatum que ea die occurrerét prostrati solo oratorij iuxta gradus altaris silendo petant orationem ab omnibus propter excessus: ne qd subripuerit in via visus aut auditus male rei vel ociosi sermonis. Túc autem sacerdos hebdomadarius prosequatur. ℣. Saluos fac seruos tuos. ℟. Deus meus sperantes in te. ℣. Ecce qȝ bonuȝ et qȝ iucundum. ℟. Habitare fratres in vnum. ℣. Dominus vobiscú. ℟. Et cum spiritu. Oro.

Omnipotens sempiterne deus: miserere his famulis tuis: et vt siquid eis in via subripuit visus vel auditus male rei aut ociosi sermonis: totú ineffabili pietate tu propitiatus indulge. Per.

¶ Qñ p̃sbyter dicit ad missam. Flectamus genua. fratres genuflectentes respondeát silénter.

Flecto genua mea ad pñtẽ dñi nri Iesu christi: ex quo omnis pñitas in celo et in terra nominatur. Qñ dicit Leuate. dicát.

Ad te dñe leuaui animam meá: deus meus in te confido: non erubescam. ¶ Quando dicit orate pro me fratres: inclinantes respódeát silenter.

Orent pro te omnes sancti

ꝛ electi delimemoꝛ: fit omnis ſa
crificij mi deuo:ꝛ holocauſtum
tuũ pingue fiat; Quando eleua
tur corp⁹ chriſti. Oratio.
Ominus me⁹ꝛ deus me⁹,
Aue principiũ mee creationis,
Aue ꝓtium mee redemptionis,
Aue viaticũ mee pegrinatiõis,
Aue premium mee retributio
nis. Amen. Quando eleuatur
Q ſanguis chriſti. Oratio.
riſti ſanguis aue:celi ſan
ctiſſime potus: Unda ſalutaris:
crimina nr̃a lauãs. Sãguis aue
lateris:chriſti de vulnere ſparſe.
In cruce pendentis:vnda ſalu
bris aue. Amen. ℂ Quando ſu
mit calicem:genuflectant fratres
H dicendo hanc oratiõnem.
Aius quesumus domine ſa
cramenti ſuſceptio:fiat omnium
peccatoꝛ noſtroꝛ remiſſio:ꝛ cun
ctoꝛ fidelium chriſtianoꝛum:uiꝛ vi
uoꝛ ꝙ̃ defunctoꝛum:pia redem
ptio. Amen. ℂ Quando ſuſci
H pitur cinis:dicatur deuote,
Ui⁹ cineris aſperſio:ſit mi
hi queſo dñe remediũ ſalutare.
Ordo ad cõcandũ infir
mũ. In primis pulſet cam
pana capituli:ꝛ frẽs qui ꝑt in
eccleſiã ꝓueniant: interꝫ ꝓparet
ſe ſacerdos omnibus ſacerdotalĩ
bus indumẽtis: ꝑter caſulam et
duo frẽs ꝓ cereis portãdis:ꝛ
alter ꝓ cruce ſimpliciter indu
tus: fratribus ꝓ in choꝛo cõgre
gatis ꝓ minis̃ris ꝓparatis. Sa
cerdos accipiat calicẽ ſine pate
na ꝛ ponat in illo reuerẽter cor
pus chriſti: cooperiatq; ſabalia
mundiſſima. Quo facto:hoc ordi
ne ꝓcedant: primo qui portat
aquã benedictã: ſequitur q̃ por
tat crucẽ: tertio q̃ portat cereos
deinde ſacerdos: alij ſequantur
ꝓceſſionaliter: plane dicendo
Pſalmũ. Miſerere mei deus.
Et vnus apponat ampullas cum
vino ꝛ aqua. Cũ aũt peruentum
fuerit ad locum: vbi iacet infir
mus: ſacerdos intrans domũ ob
cat. ℣. Pax huic domui ℟. Et
omnibus habitantibus in ea.
Deinde ſacerdos in modũ cru
cis aſpergat egrotũ aq̃ benedicta
deinde domum dicendo ãphã.
Aſperges me dñe hyſſopo:ꝛ mũ
dabor:lauabis me. ℣. Miſere
re. cum Gloria patri. Deinde repe
atur ãph. Aſperges. Deinde in
firmus imediate adoret:ꝛ deoſcu
letur crucẽm dicens. Confiteor
deo. Facta confeſſione: ſacer
dos abſolute dicat.
Dominus ieſus rx̃s:q̃ petrũ
diſcipulis ſuis q̃cũq; ligauerit⁹
ſuper terrã:erunt ligata ꝛ in ce
lo:ꝛ quecũq; ſolueritis ſuper ter
rã:erunt ſoluta ꝛ in celo:de quo
rũ numero:licet indignos: nos
eſſe voluit. Ipſe te abſoluat per
myſterium noſtrum:ab omnibus
peccatis tuis; quecunq; cogita-

tione:locatione:negligentia:siue operatione egisti:t a peccatoꝝ neribus absolutum:perducere dignetur ad regna celorum. Per. Deinde sacerdos eleuet corpus domini de calicet infirmus adoret semel tantum dicens. Domine non sum dignus:vt intres sub tectum meum:sed tantum dic verbo:t sanabitur anima mea. Deinde sacerdos tradita infirmo eucharistiam dicat. Accipe frater viaticum corpus domini nostri iesu christi: qui te custodiat ab hoste maligno:t perducat te in vitam eternam. Amen. Post communionem dicat. Dominus vobiscum. Oratio.

Omine sancte:pater omnipotens:eterne deus:te fideliter deprecamur:vt accipienti fratri nostro sacrosanctum corpus domini iesu christi filij tui:tam corporis qꝫ anime prosit ad remedium sempiternum. Per. Dio peractis eo ordini quo venerũt similiter in ecclesiaꝫ reuertantur
18 cum ps. Miserere mei deus.

Ordo ad vngendum infirmum. In primis pulsetur campana capituli t fratres qui possunt:in ecclesiam conueniãt. Quibus congregatis: et sacerdos cum ministris preparatis.vt supra in communione:sacerdos accipiat oleum sanctum:deinde ordinare procedat cum ps. Mi
serere. Cuiuscunq; peruenerint ad locum infirmi:sacerdos intrãs dicat. Pax huic. tc. Christus ait egrotum dicat. ℣. Adiutorium nostrum in nomine domini. ℟. Qui fecit celum t terram. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Oratio.

Introeat domine iesu christe:sub nostre humilitatis ingressu:domum hanc eterna felicitas diuina prosperitas:serena letitia charitas fructuosa: sanitas sempiterna: effugiat ex hoc loco accessus demonũ:adsint angeli pacis:domumq; hanc deserat effugata discordia:magnifica domine super nos nomen sanctum tuum t bene ✠ dic:t sanctifica nostre quassationis ac humilitatis ingressum:q sanctus t pius es:t pmanes cũ patre t spiritu sancto: in secula seculoꝝ. ℟. Amen. Oratio.

Oremus t deprecemur dominum nostrũ iesum christum:vt bene ✠ dicendo benedicat hoc habitaculum:t omnes habitantes in eo:et det eis angelorum bonum custodẽ:faciat eos sibi seruire: ad considerandum mirabilia de lege tua:auertat abeis omnes contrarias potestates:eripiat eos ab omni formidine:t ab omni perturbatione: ac sanos in hoc tabernaculo custodire dignetur. Qui cum patre t spiritu sancto viuit t reg. Dio.

Audi nos domine sancte pater omnipotens:eterne

tus t mittere dignetis sanctum angelum tuum de celis: qui custodiat: foueat: protegat: visitet: atq; defendat omnes habitātes in hoc habitaculo. Per. ℭ Deinde in modum crucis aspergat egrotum aqua benedicta: postea dominum dicendo. Asperges me. cum. ℣. Miserere mei, Gloria patri, Et repetatur antiphona. Deinde immediate dicat egrot⁹. Confiteor deo. Quo dicto omnes sacerdotes adstantes insimul cum absoluant. Extunc cuncti adstantes dicant legendo septem psalmos penitentiales cum letanijs. Sacerdos autem dum illi legunt psalmos intincto pollice in oleo sancto: dicat absolute. Absolutio.

IN nomine ✠ patris t ✠ filij: t spiritus ✠ sancti: eringuatur in te omnis virtus diaboli per impositionem manuum nostrarum: immo per inuocationem omnium sanctorum: angelorum: archangelorum: patriarcharum: prophetarum: apostolorum: martyrum: confessorum: virginuz: atq; omnium simul sanctorum. ℟. Amen. Quo dicto faciat signuz crucis de oleo sancto in corpore egri in septem locis subscripti: ad vnamquamq; crucez propriā orationē dicendo. Ad oculos.

PEr istam sanctam vnctionē: t suam ✠ pijssimam misericordiam: parcat tibi dominus: quicquid oculorum vitio deliquisti. ℟. Amen. Ministet vero tergat locum tactum cum stuppa reponendo eam in vase mundo: t sic faciat post quamlibet vnctionem. Ad aures.

PEr istam sanctam vnctionē ✠ t suam pijssimam misericordiam: parcat tibi dominus: quicquid auritum vitio deliquisti. ℟. Amen. Ad nares.

PEr istam sanctam vnctionē ✠ t suam pijssimam misericordiam: parcat tibi dominus: quicquid narium vitio deliquisti. ℟. Amen. Ad os.

PEr istam sanctam vnctionē ✠ t suam pijssimam misericordiam: parcat tibi dominus: quicquid lingue vel oris vitio deliquisti. ℟. Amen. Ad manus.

PEr istam sanctam vnctionē ✠ t suam pijssimam misericordiam: parcat tibi dominus: quicquid manus vel tactus vitio deliquisti. ℟. Amen. Ad lumbos.

PEr istam sanctam vnctionē ✠ t suam pijssimam misericordiam: parcat tibi dominus: quicquid lumborum seu carnis vitio deliquisti. ℟. Amen. Ad pedes.

PEr istam sanctam vnctionem ✠ t suam pijssimaz misericordiam: parcat tibi dominus quicquid incessus vitio deliquisti. ℟. Amen. Oratio.

IN nomine ✠ patris t ✠ fi

ili ⁊ spiritus ✠ sancti: sit tibi hec olei unctio: ad purificationē mentis ⁊ corporis: ad munimē ⁊ defensionem contra iacula immundor spirituum. ℟. Amen. Alia oro.

ODomine ds̄ saluator noster: qui es vera salus ⁊ medicina: ⁊ a quo omnis sanitas: ⁊ omne medicamentum venit: quicq̄ nos apostoli tui iacobi documento instruxisti: ut languētes: oleo liquore: orantes tangeremus: respice propitius: super hunc famulū tuum. N. ut ques̄ languor curuat ad exitum: ⁊ defectus virium trahit ad occasum: medela tue gratie restituat ad salutem. Quibus dictis peractis ⁊ a clericis psalmis ⁊ lectionibus lectis sacer. dicat. Kyrie el. Christe elei. Kyrie elei. Pater noster. Et ne nos inducas in temptationem. ℟. Sed libera nos a malo. ℣. Salvum fac seruum tuum. ℟. Deus meus sperantem in te. ℣. Mitte ei domine auxilium de sancto. ℟. Et de sion tuere eum. ℣. Esto ei domine turris fortitudinis. ℟. A facie inimici ℣. Nihil proficiet inimicus in eo. ℟. Et filius iniquitatis non nocebit ei. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu. Oro.

ODomine deus: qui per apostolum tuū iacobum locutus es: Infirmatur quis in vobis: inducat presbyteros ecclesie: ⁊ orent super eum: vngentes eum oleo sancto in nomine domini: et oratio fidei saluabit infirmum: et alleuiabit eū dominus: ⁊ si in peccatis sit: dimittentur ei: cura quesumus redemptor noster: gratia spiritus sancti: languores istius infirmi: ⁊ sua sana vulnera: eiusq̄ dimitte peccata: atq̄ dolores cum cruciatus cordis ⁊ corporis: ab eo expelle: plenamque ei interius exteriusq̄ sanitatem misericorditer redde: ut ope misericordie tue restitutus: ad pristina reparetur officia. Qui cum patre ⁊ eodem spiritu sc̄to: vivis ⁊ regnas. p. Oro.

RESpice quesumus domine famulum tuum: in infirmitate sui corporis satisfcentem: ⁊ animam refoue: quam creasti: ut castigationibus emendatus: sentiat tua medicina saluatum. Per christum. Oratio.

Omine sancte: pater omnipotens: eterne deus: qui benedictionis tue gratiam infundendo corporibus: sacrum tuū multiplici pietate custodis: ⁊ ad invocationem tui nominis: benignus assiste: ut famulum tuum: ab egritudine liberatum: ⁊ sanitati donatum: dextera tua erigas: virtute confirmes: potestate tueris: atq̄ ecclesie tue: sanctisq̄ altaribus tuis: cū omni desiderata prosperitate restituas. p. Oro.

OMinus ihesus christus apud

te sit:vt te defendat: intra te sit: vt te reficiat:circa te sit:vt te conseruet: ante te sit: vt te deducat: post te sit:vt te custodiat:super te sit:vt te benedicat ✠ Qui in trinitate perfecta viuit ⁊ regnat: in secula seculorum. ℟. Amen. Postea stuppa proijciatur in ignem:⁊ digitis abluantur cum micis panis:vt mos est. Ito peragitis:eo ordine quo venerunt fratres: simul in ecclesiam reuertantur: excepto ꝙ crux remaneat coram infirmo. Super psalmos penitentiales. Asie. Sana me domine:quoniam cōturbata sunt omnia ossa mea: ⁊ anima mea turbata est valde: ⁊ tu domine vsquequo? conuertere: ⁊ eripe animam meā.

2 ℣. Domine ne in fu. ℣. Erat quidam regulus: cuius filius infirmabatur capharnaum:hic cum audisset : qz iesus veniret in galileam:rogabat eum : vt sanaret filium eius. ℣. Beati quoz. Asi. Domine puer meus iacet paralyticus in domo: ⁊ male torquetur: amen dico tibi:ego veniam:⁊ curabo eum. ℣. Dñe ne in fu. ℣. Asii. Cor contritum:⁊ humiliatū deus nō despicias:sed propter magnaz misericordiam tuā miserere mei.

18 ℣. Miserere mei. Asii. Domine defende : vt sanes filium meum: priusq; moriatur:ait iesus: vade: 55 filius tuus viuit. ℣. Dñe exaudi. ℣. Asii. Domine non sum dignus: vt intres sub tectum meum:sed tantum dic verbo: ⁊ sanabitur puer meus. ℣. De profundis. Asia. 47

Cum sol autem occidisset: oēs q habebant infirmos varijs lāgoribus:ducebant illos ad iesum: ⁊ curabantur. ℣. Domine exau. ℣. 50

℟ yrie el. ℣ xriste el. ℣ xriste audi nos. ℣ xriste exaudi nos.

℟ ancta maria ora pro eo.
℟ ancta dei genitrix ora pro eo.
℟ ancta virgo virginum or
℟ ancte michael or
℟ ancte gabriel or
℟ ancte raphael or
℟ mnes sancti angeli ⁊ archangeli. orēt.
℟ mnes sancti beatorum spirituum ordines orēt.
℟ ancte abel or
℟ ancte abrahām or
℟ mnes chori iustorum orēt.
℟ ancte ioannes baptista or
℟ mnes sancti patriarche ⁊ prophete. orēt.
℟ ancte petre or
℟ ancte paule or
℟ ancte ioannes or
℟ ancte andrea or
℟ ancte iacobe or
℟ ancte philippe or
℟ ancte bartholomee or
℟ ancte matthee or
℟ ancte thoma or
℟ ancte iacobe or
℟ ancte lucā or
℟ ancte marce or

Omnes sancti apostoli ⁊ euangeliste ora.
Omnes sancti discipuli dñi ora.
Omnes sancti innocentes ora.
Sancte stephane ora
Sancte clemens ora
Sancte alexander ora
Sancte marcelle ora
Sancte sixte ora
Sancte laurenti ora
Sancte vincenti ora
Sancte dionysi ora
Sancte blasi ora
Sancte georgi ora
Sancte christophore ora
Sancte donate ora
Sancte sebastiane ora
Sancte aniane ora
Omnes sancti martyres ora.
Sancte syluester ora
Sancte gregori ora
Sancte martine ora
Sancte ambrosi ora
Sancte augustine ora
Sancte hieronyme ora
Sancte nicolae ora
Sancte benedicte ora
Sancte bernarde ora
Sancte leonarde ora
Sancte antoni ora
Sancte romualde ora
Sancte macari ora
Sancte francisce ora
Sancte dominice ora
Omnes sancti confessores ora.
Sancta maria magdalena ora
Sancta anna ora
Sancta martha ora
Sancta elisabeth ora
Sancta catherina ora
Sancta margarita ora
Sancta agnes ora
Sancta agatha ora
Sancta lucia ora
Sancta cecilia ora
Sancta anastasia ora
Sancta visula ora
Omnes sancte virgines ora.
Omnes sancti ⁊ sancte dei ora.
Propitius esto. Parce ei dñe.
Propitius esto. Libera eum dñe.
Ab ira tua libera eum domine.
A malo morte libe. eum dñe.
A periculo mortis lib. eum dñe.
A penis inferni lib. eum dñe.
A potestate diaboli lib. eum dñe.
Ab omni malo lib. eum dñe.
Per natiuitatem tuam lib. eum dñe.
Per passionem ⁊ crucem tuam
libera eum domine.
Per mortem ⁊ sepulturam tuam
libera eum domine.
Per gloriosam resurrectionem
tuam. libera eum domine.
Per admirabilem ascensionem
tuam. libera eum domine.
Per gratiam spiritus sancti paracleti. libera eum domine.
In hora mortis succurre ei domine.
In die iudicij. lib. eum domine.
Peccatores. Te rog. audi nos.
Ut ei parcas Te ro. au. nos.
Fili dei Miserere ei.
Redemptor mundi miserere ei.

Christe audi nos. Christe exaudi nos. Kyrie el. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster. ℣ Ordo commendationis anime: primum fiant letanie vt ō. Deinde cum in agone sui exitus ia anriata fuerit: dicat hec oro.

PRoficiscere anima christiana de hoc mundo i nomine dei patris omnipotentis: qui te creauit. In nomine iesu christi filij dei viui: qui pro te passus est in cruce. In nomine sancti spiritus: qui in te effusus est in baptismo. In nomine angelorum: et archangelorum. In nomine thronorum: et dominationum. In nomine principatuum virtutum: et potestatum. In nomine cherubin: et seraphin. In nomine patriarcharum: et prophetarum. In nomine sanctorum apostolorum: et euangelistarum. In nomine sanctorum martyrum: et confessorum. In nomine sanctorum monachorum: et eremitarum. In nomine sanctarum virginum: et viduarū. Et omnium sanctorum: et sanctarum dei. Hodie fit in pace locus tuus: et habitatio tua sit in sancta sion.

℣ Per christum. Oratio.

DEus misericors: deus clemens: deus qui secundum multitudinem miserationum tuarum: peccata penitentium deles: preteritorum criminum culpas: venia remissionis tuacuus respice propitius super hunc famulum tuū: et remissionem sibi omnium peccatorum: tota cordis confessione poscentem deprecatus exaudi. Renoua in eo pīssime pater: quicquid terrena fragilitate corruptum: vel quicquid diabolica fraude violatū est et vnitati corporis ecclesie: membrorum redemptionis annecte. Miserere domine gemituum: miserere lachrymarum eius: et non habentes fiduciā nisi in tua misericordia: ad tue sacramentū reconciliationis admitte.

℣ Per dominum. Oratio.

COmmendo te omnipotenti deo charissime frater: et cuius es creatura committo: vt cum humilitatis debitum: morte interueniente persolueris: ad auctorem tuum qui te de limo terre formauerat: reuertaris. Egredienti itaque anime tue de corpore: splendidus angelorum cetus occurrat? Iudex apostolorum tibi senatus concurrat? Candidatorum tibi martyrum triumphatorum exercitus obuiet: Liliata rutilantium te cōfessorum turma circundet. Iubilantium te virginum chorus excipiat: Et beate quietis in sinu patriarcharum te complexus astringat. Mitis atq; festiuus: christi iesu tibi conspectus appareat: qui te inter assistentes sibi ingiter interesse decernat. Ignores omne quod horret intentus: quod

fricket in flammis: quod cruciat in tormentis. Cedat tibi teterrimus sathanas cum satellitibus suis: in aduentu tuo te comitantibus angelis contremiscat: atq; interne noctis chaos immane diffugiat. Exurgat deus & dissipentur inimici eius: & fugiant qui oderunt eum a facie eius. Sicut deficit fumus deficiant: & sicut fluit cera a facie ignis: sic pereant peccatores a facie dei. Et iusti epulentur: & exultent in conspectu dei. Confundant igitur: & erubescāt omnes tartaree legiones: & ministri sathane: iter tuum impedire non audeant. Liberet te a crucia tu christus qui pro te crucifixus est: Liberet te a morte christus: q pro te mori dignatus est. Constituat te christus filius dei viui: in tra paradisi semper amena virentia: & inter oues suas te pernos ulle pestor agnoscat. Ille ab omnib⁹ peccatis tuis te absoluat: atq; ad dexteram suam: in electorum suorum te sorte constituat. Redemptorem tuum facie ad faciem videas: & presens semper assistens: manifestissimum beatis oculis aspicias veritatem. Constituatur igitur inter agmina beatorum: contēplatiōe diuine dulcedine potiaris: In secula seculorum. ℟. Amen. Oro.

Suscipe domine seruum tuū: in locum sperande sibi salutionis. ℟. Amen. Libera domine animam serui tui: ex omnibus periculis infernorum: & de laqueis penarum: & ex omnibus tribulationibus. ℟. Amen. Libera domine animam serui tui: sicut liberasti Enoch & Heliam de communi morte mundi. ℟. Amen. Libera domine animam serui tui: sicut liberasti Noe de diluuio. ℟. Amen. Libera domine animam serui tui: sicut liberasti Abraham de vr caldeorum. ℟. Amen. Libera domine animam serui tui: sicut liberasti Job de passionibus suis. ℟. Amen. Libera domine animam serui tui: sicut liberasti Isaac de hostia: & de manu patris sui abrahe. ℟. Amen. Libera domine animam serui tui: sicut liberasti Loth de sodomis: & de flamma ignis. ℟. Amen. Libera domine animam serui tui: sicut liberasti Moysen de manu pharaonis regis egyptiorum. ℟. Amen. Libera domine animam serui tui: sicut liberasti Danielem de lacu leonum. ℟. Amen. Libera domine animam serui tui: sicut liberasti tres pueros de camino ignis ardentis: & de manu regis iniqui. ℟. Amen. Libera domine eciam serui tui: sicut liberasti Susannā de falso crimine. ℟. Amen. Libera domine animam serui tui: sicut liberasti dauid de manu regis saul: & de manu golie. ℟. Amen. Libera domine anima serui tui

ſicut liberaſti Petrum t Paulū de carceribus. ℟. Amen. Et ſicut beatiſſimam Teclam virginem t martyrem tuam: de tribus tormentis atrociſſimis liberaſti: ſic liberare dignerīs animam ſerui tui huius: t tecum faciās in bonis congaudere celeſtibus.

Oratio. Ommendamus tibi dñe animas famuli tui precamurq; te dñe ieſu chriſte ſaluator mūdi: vt propter quam ad terram miſericorditer deſcendiſti: partiarcharum tuorū ſinibus inſinuare nō renuas. Agnoſce domine creaturam tuā: non ex diſo alienis creatam: ſed a te ſolo deo viuo t vero: quia non eſt alius deus preter te domine: t non eſt ſecundum opera tua. Letifica domine animam eius in conſpectu tuo: t ne memineris iniquitatum eius antiquarum: t obliuiſcatum: quas ſuſcitauit furor mali deſiderij. Licet enim peccauerit: tamen patrem: t filiū: t ſpiritum ſanctum non negauit: ſed credidit: t zelum dei in ſe habuit: t deum qui fecit omnia adorauit. Qui viuis.

Oratio. Elicta iuuentutis: t ignorantias eius: ne memineris domine: ſed ſm magnā miſericordiam tuā: memor eſto illi⁹ in gloria charitatis tue. Aperiantur ei celi: colletentur illi angeli: in regnū tuum dñe ſeruum ſuſcipe. Suſcipiat eum ſanct⁹ michael archangelus dei: qui militie celeſtis meruit principatus. Veniant illi obuiam ſancti angeli dei: t perducant in ciuitatē celeſtē hieruſalem. Suſcipiat eū beatus petrus apl⁹: cui a deo clauce regni celor traditę ſunt. Adiuuet eū ſanctus paulus apl⁹: qui dignus fuit eſſe vas electiōis dei. Intercedat pro eo ſanctus ioannes apl⁹ dei cuiq; reuelata ſūt ſecreta celeſtia. Oret pro eo oēs ſcti apli: quibus a dño data eſt poteſtas ligandi atq; ſoluendi. Intercedāt pro eo oēs ſcti dei: q pro chſti noīe in hoc ſeculo tormēta ſuſtinuerūt. Egredere in pace i noīe dei patris oipotētis: t filij: t ſpūs ſancti: qui te lumināet in vitam eternam: t reſuſcitet te in prima reſurrectione in nouiſſimo die. Amē. Dñe ieſu chriſte paſtor bone: ſuſcipe animam ſerui tui in pace: t oſa eius peccata lubens dimitti. Saluator mundi deus. Qui cū

Opie t ſpū ſcō viuis t. Oratio. Clericorū tuam dñe ſcē pater oīpotēs eterne deus: q pietatis affectu rogare pro alijs cogimur: q pro noſtris ſupplicare pcio ne quaq; ſufficimus. Tū de tua gratuita pietate confiſi: t ſolita benignitate: clementiam tuam deſcimus: vt afam famuli tui: cū pietate ſuſcipias. Adūt ei angelus teſtamenti tui: ſcūs michael archangelus: t p manus ſanctor angelo

rum tuorum: inter sanctos ꝛ electos tuos: in sinu abrahe ysaac ꝛ iacob patriarcharum tuorum: eam collocare digneris: quatenus liberata ꝛc principibus tenebrarum: ꝛ de locis penarum: nullis iam prime nativitatis: vel ignorantie: aut proprie iniquitatis: seu fragilitatis confundatur: erroribus: sed potius agnoscatur a tuis: ꝛ sancte beatitudinis requie perfruatur: atque cum magni iudicij dies aduenerit: inter sanctos ꝛ electos tuos resuscitatus: gloria manifeste contemplationis tue: perpetuo satietur. Per. ¶ Si tamen vixerit ille frater infirmus: legatur passio Secundum Joannem.

In illo tempore: Egressus est iesus cum discipulis suis trans torrentem cedron: vbi erat hortus: in quem introiuit ipse ꝛ discipuli eius. Sciebat autem ꝛ iudas qui tradebat eum locum: quia frequenter iesus conuenerat illuc cum discipulis suis. Judas ergo cum accepisset cohortem ꝛ a pontificibus ꝛ pharisei ministros: venit illuc cum lanternis: ꝛ facibus ꝛ armis: Jesus itaq; sciens omnia que ventura erant super eum: processit ꝛ dixit eis: Quem queritis? Responderunt ei: Jesum nazarenum. Dicit eis iesus: Ego sum. Stabat autem ꝛ iudas qui tradebat eum cum ipsis. Ut ergo dixit eis ego sum: abierunt retrorsum: ꝛ ceciderunt in terram. Iterum ergo eos interrogauit: Quem queritis? Illi autem dixerunt: Jesum nazarenum. Respondit iesus: Dixi vobis: quia ego sum. Si ergo me queritis: sinite hos abire. Ut impleretur sermo quē dixit: quia quos dedisti mihi: non perdidi ex eis quenq;. Simō ergo petrus hās gladiū eduxit eū: ꝛ percussit seruum pontificis: ꝛ abscidit auriculam eius dexterā. Erat autem nomen serui malchus. Dixit ergo iesus petro: Mitte gladiū tuum in vaginā. Calicem quē dedit mihi pater nō vis vt bibam illum? Cohors ergo ꝛ tribunus ꝛ ministri iudeorū: cōprehenderunt iesum: ꝛ ligauerunt ꝛ adduxerunt eū ad annam primū. Erat aūt anna socer caiphe: q erat pontifex anni illius. Erat autē caiphas q̄ consiliū dederat iudeis: quia expedit vnū hominem mori pro populo. Sequebatur autem iesum simon petrus ꝛ alius discipulus. Discipulus autem ille erat notus pontifici: ꝛ introiuit cum iesu in atrium pōtificis. Petrus aūt stabat ad ostium foris. Exiuit ergo discipulus

discipulus alius qui erat notus pontifici: & dixit ostiarie: & introduxit petrum. Dixit ergo petro ancilla ostiaria: Nunquid & tu ex discipulis es hois isti? Dixit ille. Non sum. Stabant autem serui & ministri ad prunas: qr frigus erat & calefaciebant se. Erat autem cum eis & petrus: stans & calefaciens se. pontifex ergo interrogauit iesum: de discipulis suis & de doctrina eius. Respondit ei iesus: Ego palam locutus sum mundo. Ego semper docui in synagoga & in templo quo omnes iudei conueniunt: & in occulto locutus sum nihil. Quid me interrogas? interroga eos q audierunt quid locutus sum eis. Ecce hi sciūt que dixerim ego. Hec autem cum dixisset: vnus assistens ministrorum: dedit alapam iesu dicens: Sic respondes pontifici? Respondit ei iesus: Si male locutus sum: testimonium perhibe de malo: si autem bene: quid me cedis? Et misit eum anna ligatū: ad caipham pontificem. Erat autem simon petrus stans: & calefaciens se. Dixerunt ergo ei? Nunquid & tu ex discipulis eius es? Negauit ille & dixit: Non sum. Dixit vnus ex seruis pontificis: cognatus eius cuius abscidit petrus auriculam. Non ne ego vidi te in horto cum illo? Iterum ergo negauit petrus: & statim gallus cantauit. Adducunt ergo iesum a caipha in pretorium. Erat autem mane. Et ipsi non introierunt in pretoriū: vt non contaminarent: sed manducarēt pascha. Exiuit ergo pilatus ad eos foras: & dixit. Quam accusationē affertis aduersus hominem hūc? Respōderunt & dixerunt ei. Si nō esset hic malefactor: non tibi tradidissemus eum. Dixit ergo eis pilatus: Accipite eum vos: & sm legem vestram iudicate eum. Dixerunt ergo ei iudei. Nobis non licet interficere quēq̄. Vt sermo iesu implerēt quē dixit. Significās qua morte eēt moriturus. Introiuit ergo iterū pilatus in pretoriū: & vocauit iesum: & dixit. Tu es rex iudeor? Et rñdit iesus: A temetipso hoc dicis: an alij tibi dixerūt de me? Rñdit pilatus: Nunqd ego iudeus sum? Gens tua & pontifices tui tradiderunt te mihi. Quid fecisti? Respondit iesus: Regnum meum non est de hoc mundo: si ex hoc mundo esset regnum meum: ministri mei vtiq̄ decertarent: vt non traderer iudeis. Nunc autem regnum meum: non est hinc. Dixit itaq̄ ei pilatus: Ergo rex es tu? Respondit iesus. Tu dicis: qr rex sum ego. Ego in hoc natus sum: & ad hoc veni in mundum: vt testimonium perhibeam veritati. Omnis enī qui est ex veritate: audit vocem

mea. Dicit ei pilatus. Quid est veritas? Et cum hoc dixisset: iterum exiuit ad iudeos: & dicit eis: Ego nullā inuentio in eo cām. Est aūt cōsuetudo vobis: vt vnum dimittā vobis in pascha. Vultis ergo dimittā vobis regē iudeoꝝ? Clamauerunt rursum omnes: dicentes: Nō hunc: sed barrabā. Erat
ca. 19. aūt barrabas latro. ¶ Tūc ergo apprehendit pilatus iesum: & flagellauit: Et milites plectentes coronam de spinis: imposuerūt capiti eius: & veste purpurea circūdederunt eum. Et veniebāt ad eum: & dicebant: Aue rex iudeorum. Et dabant ei alapas. Exiuit iterū pilatus: & dicit eis. Ecce adduco eum vobis foras: vt cognoscatis qꝛ in eo nullā cām inuenio. Exiuit ergo iesus portans spineam coronam: & purpureum vestimentum. Et dicit eis pilat⁹: Ecce hō. Cum ergo vidissent pontifices & ministri: clamabant dicētes: Crucifige: crucifige eum. Dicit eis pilatus: Accipite eum vos: & crucifigite. Ego enīm nō inuenio in eo causam. Respōderunt ei iudei: Nos legē habemus: & secundum legē debet mori: qꝛ filium dei se fecit. Cum ergo audisset pilat⁹ hūc sermonē: magis timuit. Et ingressus est pretorium iterū: & dicit ad iesum: Unde es tu? Iesus autem rursum non dedit ei. Dicit ergo ei pilatus: Mihi nō loqueris? Nescis: qꝛ potestatem habeo crucifigere te: & potestatem habeo dimittere te? Rndit iesus: Non hꝫs potestatem aduersum me vllam: nisi tibi datū esset desup. Propterea qui tradidit me tibi: maius peccatū hꝫ. Et exinde quærebat pilatus: dimittere eum. Judei autem clamabant dicentes: Si hunc dimittis: nō es amicus cesaris. Oīs enim qui se regē facit: contradicit cesari. Pilatus autem cuꝫ audisset hos sermones: adduxit foras iesum: & sedit pro tribunali in loco qui dr lithostratos: hebraice autem gabatha. Erat aūt parasceue paschæ: hora quasi sexta. Et dicit iudeis: Ecce rex vester. Illi aūt clamabant: Tolle tolle: crucifige eum. Dicit illis pilatus. Regem vestrū crucifigā? Respōderūt pontifices: Non habemus regem: nisi cesarem. Tunc ergo tradidit eis illū: vt crucifigeretur. Susceperunt autem iesum: & eduxerunt. Et bajulans sibi crucem: exiuit in eum qui dicit calvarie locū: hebraice autem golgotha: vbi eum crucifixerunt. Et cū eo alios duos: hinc & hinc: medium aūt iesum. Scripsit autem & titulum pilat⁹: & posuit super crucē. Erat autem scriptum: Jesus nazarenus rex iudeorum. Hunc ergo titulum multi legerunt iudeorum: qꝛ prope civitatem erat locus: vbi crucifixus est iesus. Erat autem scriptū: hebraice,

ce:greece:t latine. Dicebant ergo pilato pōtifices iudeorum: Noli scribere rex iudeorum: sed quia ipse dixit: rex sum iudeorum. Rñdit pilatus. Quod scripsi scripsi. Milites ergo cum crucifixissent eum: acceperunt vestimēta eius: t fecerunt quatuor partes: vnicuiq; militi partem: t tunicam. Erat autem tunica inconsutilis: desuper contexta per totum. Dixerunt ergo adinuicem: Nō scindamus eam: sed sortiamur de illa cuius sit. Ut scriptura impleretur dicens. Partiti sunt vestimēta mea sibi: t super vestem meā miserunt sortem. Et milites quidem hec fecerunt. Stabat autem iuxta crucē iesu mater eius: t soror matris eius maria cleophe: t maria magdalene. Cum vidisset ergo iesus matrem t discipulum stantē quē diligebat: dicit matri sue: Mulier: ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo: Ecce mater tua. Et ex illa hora: accepit eam discipulus in suā. Postea sciens iesus quia iam omnia cōsummata sunt: vt consummaretur scriptura dicit: Sitio. Vas ergo positum erat aceto plenum. Illi autem spongiam plenam aceto hyssopo circūponentes: obtulerunt ori eius: Cum ergo accepisset iesus acetum: dixit consummatum est. Et inclinato capite tradidit spiritum. Judei ergo quoniam parasceue erat vt non remanerent in cruce corpora sabbo: erat enim magnus dies ille sabbati: rogauerunt pilatum: vt frangerentur eorum crura: t tollerentur. Venerunt ergo milites: t primi quidē fregerūt crura: t alterius qui crucifixus est cum eo. Ad iesum autem cum venissent: vt viderunt eum iam mortuum: non fregerūt eius crura: sed vnus militum lancea latus eius aperuit t cōtinuo exiuit sanguis et aqua. Et qui vidit testimonium perhibuit: t verum est testimonium eius. Et ille scit quia vera dicit: vt t vos credatis. Facta sunt enim hec: vt scriptura impleretur. Os non cōminuetis ex eo. Et iterū alia scriptura dicit. Videbunt: in quem transfixerunt. ¶ Incipit officium iuxta feretrū defuncti: Cū pervenerit iuxta ecclesiam Cantor incipiat. ℟. Subuenite sancti dei: occurrite angeli domini: suscipientes animam eius: offerentes eam in conspectu altissimi. ℟. Suscipiat te christus: qui vocauit te: t in sinu abrahe angeli reducāt te. Offe. ℣. Requiē eternam. Offe. Et dum cantatur. ℟. sacerdos accipiat aquā t thuribulum: t incenset corpus defuncti. Finito autem. ℟. Cantor incipiat. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Tunc sacerdos dicat alta voce. Pa-

ter noster. ℣. Et ne nos. ℟. Sꝫ libera nos. ℣. Dñe exaudi orationem meam. ℟ Et clamor meus. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu. Oro.

DEus cui omnia viuunt: & tui non pereunt mortēdo: corpora nostra: sed mutantur in melius: te supplices exorecamur: ut suscipi iubeas aiam famuli tui per manus sanctorum angelorum: reducendam in sinu amici tui abrahe patriarche: resuscitandāq; in nouissimo iudicij magni die: & quicquid vitiorum diabolo fallente cōtraxit: tu pius & misericors abluas indulgendo. Per xp̃m dominum nostrum. ℭ Finita oratione cantor incipiat. ℟ Libera me dñe de morte eterna: in die illa tremēda. Dū celi mouēdi sūt & terra. Dū veneris iudicare seculū per ignē. ℣. Tremens factus sum ego: & timeo: dū discussio venerit: atq; ventura ira. Dū celi mo. ℣. Dies illa dies ire calamitatis & miserie: dies magna & amara valde. Dū. ℣. Requiē. ℟. Libera me. Et dum. ℟. cantetur sacerdos incēset sicut pri⁹. Finito autem. ℟. cantor incipiat. Kyrie el̄. Sacerdos dicat. Pr̃ noster. ℣. Et ne nos inducas. ℟. Sed libera. ℣. Requiē eternam. ℟. Et lux. ℣. A porta inferi. ℟. Erue domine animam eius. ℣. Requiescat in pace. ℟. Amen. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor. ℣. Dominus vobiscum. Gratio.

ABsolue qsumus dñe aiam famuli tui: vt defunctus seculo tibi viuat: & que per fragilitatem carnis: humana cōuersatione contraxit: tu venia misericors dissime pietatis absterge. Per christum. Finita oratione cantor incipiat aiam In paradisum deducant te angeli: in tuo aduentu suscipiant te martyres: & perducant te in ciuitatem sanctā hierusalē. Chorus angelorū te suscipiat: & cum lazaro quondam paupere: eternam habeas requiē. Alia. Exultabūt domino ossa humiliata. ℣. Miserere. Dum cātatur alia. hēma. In paradisum deducāt te angeli. incenset corpus defuncti & tumulum. Deinde incipiat ipse sacerdos aiā. Ego sum. ℣. Benedictus. Finita aiā. cantor dicat. Kyrie el̄. Deide sacerdos dicat. Pater noster. ℣. Et ne nos. ℟. Non intres in iudicium cum famulo tuo domine. ℟. Et non iustificabitur in cōspectu tuo omnis viuens. ℣. A porta inferi. ℟. Erue domine animam eius. ℣. Requiescat in pace. ℟. Amen. ℣. Domine exaudi orationem. ℟. Et clamor. ℣. Dominꝰ vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Oro.

SAtisfiat tibi quesumus domine deus noster: pro anī-

ma famuli tui: beatissime dei genitricis semperq; virginis marie: et sanctissimi confessoris tui patrio nostri benedicti: omniumq; sanctorum oratio: et presentis familie tue humilis et devota supplicatio: vt sanctorum omnium venia: quam precamur obtineatur: nec eū patiaris cruciari gehēnalibus flamis: quem filij tui domini nostri iesu xpi pretioso sanguine redemisti. Qui tecum et cum spiritu sancto viuit et regnat deus: per omnia secula seculorum. ℟. Amen. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cū. ℣. Anima eius et animę omnium fidelium defunctorum: per misericordiam dei requiescant in pace. ℟. Amen. Tunc reuertatur in ecclia dicendo. ℟. Si bona suscepimus. Tunc stent ordinate in ecclia: et sacerdos dicat. Pater noster. ℣. Et ne nos. ℣. A porta inferi. ℣. Requiē eternam dona ei domine. ℣. Domine exaudi. ℣. Dñs vobiscū. Oratio.

MIbi domine cōmendamus animam famuli tui: vt defunctus seculo: tibi viuat: et peccata que per fragilitatem mundane conuersationis commisit: tu venia misericordissime pietatis absterge. Per Dominum nr̄m. Ordo ad benedicendum aquā omnibus dominicis diebus. In primis dicatur. ℣. Adiutorium nostrum in nomine domini. ℟. Qui fecit celum et terram. Deinde incipiat absolute.

EXorcizo te creatura salis per deum ✝ viuum: per deum ✝ verum: per deum ✝ sanctum: per deum: qui te per heliseum prophetā in aquam mitti iussit: vt sanaret sterilitas aque: vt efficiaris sal exorcizatum: in salutem credentium: vt sis omnibus te sumentibus sanitas aie et corporis: et effugiat atq; discedat ab eo loco: in quo aspersum fueris: omnis fantasia et negotiatio: vel astutia diabolice fraudis: omnisq; spūs immūdus aduersarius. Per eū q̄ venturus est iudicare viuos et mortuos: et seculum per ignem. ℟. Amē. Oratio. OMnipotens sam clementiam tuam omnipotens eterne deus: humiliter imploramus: vt hāc creaturam salis: quam in vsū humani generis tribuisti: benedicere ✝ dicere: et sanctifi ✝ care: tua pietate dignerio: vt sit omnibus sumentibus salus mētis et corporis: et quicquid ex eo tactum vel respersum fuerit: careat omni immūditia: omniq; impugnatione spiritalis nequitie. Per Christum dominū nostrum. ℟. Amē. Exorcismus aque. EXorcizo te creatura aque: in nomine ✝ dei patris omnipotentis: et in nomine ✝ iesu xpi filij eius domini nr̄i: et spiritus ✝ sancti: vt fias aqua exorcizata: ad effugandam omnem potestatem inimici

micis: ipsum inimicum eradicare: et explantare valeas: cum angelis suis apostaticis. Per virtutem ejusdē dñi nri ihesu christi. Qui venturus est iudicare vivos et mortuos: et seculum p ignē. ℟. Amē. Oro.

DEus qui ad salutem humani generis: maxima quaq; sacramenta: in aquarum substantia condidisti: adesto invocationib⁹ nostris: et elemento huic multimodis purificationibus preparato: virtutem tue benedictionis infunde: ut creatura mysterii tui tibi famulens: ad abjiciendos demones: morbosq; pellendos: diuine gratie sumat effectum: ut quicquid in domibus vel in locis fidelium hec unda resperserit: careat omni immunditia: liberet a nocumento: non illic resideat spiritus pestilens: non aura corrumpens. Discedant ab eo omnes insidie latentis inimici. Et siquid est quod incolumitati habitantium inquietet: aut quietis: aspersione hujus aque effugiat: ut salubritas per invocationem tui nominis experti: a cunctis insultibus defensa. Per. Amen. Hic mittat sal in aquā in modum crucis: tribus vicib⁹: dicens ō vicem.

HAec ergo commixtio salis et aquē: in nomine patris et filij et spūs sancti. ℟. Amē. Oremus.

DEus invicte virtutum auctor: et insuperabilis imperij rector: et semper magnificus triumphator: quo aduersē dominationis vires reprimis: quo inimici rugientis seuitiam superas: qui hostiles nequitias potenter expugnas. Te domine tremendes et supplices deprecamur ac petimus: ut hanc creaturā salis et aquē: dignanter aspicias: benignus illustres: pietatis tue more sanctifices: ut ubicunq; fuerit aspersa: per invocationem sancti tui nois: ois infestatio immundi spūs abjiciatur: terroresq; venenosi serpentis procul pellatur: et presentia sancti spūs: nobis misericordiā tuā poscentibus: ubiq; adesse dignetur. Per dominum nostrum. eiusdem. Post aspersionem aque sancte dicat sacerdos ad altare. Ostende nobis dñe misericordiam tuam. ℟. Et salutare tuum da nobis. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Oremus.

EXaudi nos domine sancte pater omnipotens: eterne deus: et mittere dignetis sctm angelum tuum de celis: qui custodiat: foueat: protegat: visitet: et defendat: oēs cōmorientes in hoc templo. Per christum dominum nostrum. ℟. Amen. ¶ Absolutio universalis. Facta cōfessione dicat sacerdos.

PRecat tibi dñs per misericordiā suam: amē. Misereatur tui omnipotens deus: et dimissis omnibus peccatis tuis: p̄ducat

te ad vitam eternam. Amen. Indulgentiam: absolutionem: & remissionem omnium peccatorum tuorum: per gratiam sancti spiritus: tribuat tibi opus & misericors dñs. Amē. Et ego auctoritate dñi nri Iesu christi: & auctoritate q̄ fungor: absoluo te vinculo excōicatiōis: & a participatione excōicatorū: & interdictor cōtracta: si teneris. Iterum absoluo te ab illis peccatis: que mihi confessus es: & quorum memoriam non habes: & a circunstantijs eorum: & restituo te sancte matri ecclesie: cuius sacramentis & beneficijs: inquātum possum & debeo. In nomine ✠ patris: & filij: & spūs sancti. Amē. Passio domini nostri Iesu christi: & omnia bona que feciſti & facies vsq; in finem vite tue: labor: ordinis: obedientie: paupertatis: & castitatis: & opa bona que fiunt per totam ecclesiam dei: specialr in congregatione camaldulēsis ordinis: sint tibi in penitētia pro remissione peccatorum tuorum. Deinde iungat ei penitētiam: prout videbit ei expedire. Absoluto excommunicationis: excōicatus debet se in terram prosternere: & de peccato pro quo fuerat excommunicatus reddere se culpabilem: & in fine cōmēdatione p̄mittere: & tunc absoluto: debet. ℣. Miserere mei. Dicere: peccatore in spatulis cum bacculo sequēdo: deinde dicat. ℣. Rie eleison. ℣. Pater nr. ℣. Saluū fac seruum tuū. ℟. Deus meus sperantes in te. ℣. Mitte ei dñe auxiliū de scō. ℣. Et de sion tuere eum. ℟. Dño vobiscum. ℣. Et cum spiritu tuo. Oratio. Resta qs dñe huic famulo tuo dignum penitentie fructum: vt ecclesie tue sancte: a cuius: integritate deuiauerat peccando: admissorum veniam consequatur: reddatur innoxius. p. Deinde imponat sibi manum dicens. Absoluo te auctoritate qua fungor a vinculo excommunicatiōis: & specialiter ab excommunicatione qua ligatus es: pro tali facto: vel a tali iudice: & restituo te sancte matri ecclie catholice: eiusq; sacramentis. In nomine patris: & filij: & spiritus sancti. Postea debet introducat cum in ecclesiam: tribuens ei aquā sanctā. ℭ Benedictiō sup omnia vestimenta sacerdotalia seu leuitica. Oratio.

OMine deus pf opor rex: & magnifice triūphator: q̄ sanctos patres nfros: q̄ tibi in sacerdotali ordine placuerūt: voluerūt ordinis ornamēta: & vestimenta sacerdotalia facē: & his ornari sacerdotes tibi fuleire iussisti: exaudi ppitr' oionē nfaz: & hāc casulā: ac stolā: cingulūq; & otarū vel suphumerale: dextera tua scā benē ✠ dicek: & sancti ✠ ficare: cōsē ✠ crareq;, & purificare digne

ris. ꝯtem⁹ lxc vestimēta: ministris
t leuitis: ac sacerdotibus tuis: ad
diuinū cultū ornādū: explēdūq;
ꝓficiant: sanctisq; altaribus tuis
mundi t ornati: his sacris vesti-
bus ministraturi: irreprehensibi-
les actu t vita: in terius exterius q;
appareāt: ubiq; soli deo: puro cor
de: t mūdo corpore: omnib⁹ di-
bus vite sue ꝛ: irreprehensibiliter
sanctorū exempla patrum sequā-
tes: fuire valeā: his q; sacris my-
sterijs secundū voluntatē tuā: cū
tibi placuerit expletis: celestia re
gni gliam cū oibus tibi cōmissa
percipere mereantur. Per dñm.
¶ Ad benedicēdū oua vel alia
quecūq; voluerit: mutatio noib⁹:
primo dicatur. ℣. Miserere. ℟.
Ostēde nobis do. ℣. Dñe vo. ℟.
Et cum spū tuo. Oratio.
Omine deus oīpotēs: q; ex ni-
hilo cuncta creasti: t per ieſum
xpm filium tuum: mundum frau
de diaboli perditum redemisti:
bene ✠ dicere dignare creaturā
istam ouorū: caseꝰ atq; herbarū:
vt sit remedium salutare generi
humano: t ꝓsta per invocationē
tui nominis: vt quicunq; eam sum
serint: vel ea vsi fuerint: corpo-
ris t anime tutelam percipiant.
Per christum. Deinde incen-
sentur: t aspergātur aqua sancta.
¶ Benedictio panis. Oratio.
Benedic domine creaturam
istam panis noui: sicut be-
nedixisti quinq; panes in xerto-
rū vt omnes gustātes ex eo: accipiāt
tā corporis q̄ aīe sanitatē. Per
christum. ¶ Psalmi. ℣. t oratio
nes intrascripte dicēde die⁹ fe-
rialib⁹ q̄n dī officium mortuoꝝ post
vesper. ante salue regina: feriis qꝝ
nib⁹. ℣a. Eraudiat te dñs. Credi 7
di. Leuani oculos 4
oibus dieb⁹ 4
dī. Kyrie el'. Xpe el'. Pater nr. 4
secreto. Et ne nos. ℟. Sed libe
ra. ℣. Oremus ꝓ domino papa
nostro. i. ℟. Dñs conseruet eū:
t viuificet eū: t beatū faciet eum
in terra: t non tradat eum in aīa
mas inimicoꝝ eius. Oremus.
Deus omnium fidelium pa-
stor t rector: famulū tuū pōtificē
nostrū: quē pastorē ecclie tue prē
esse voluisti ꝓpitius respice: da
ei quesumus verbo t exemplo q̄
buo pest; ꝓficere: vt ad vitā vna
cū grege sibi credito perueniat
sempiternā. Per Deo dño nr̄o
nerali nostro. ℣. Illumina facie
tuā sup seruū tuū. ℟. Et saluum
fac eū in tua misericordia. Oremus.
Precamur te domi-
ne: vt intercedētib⁹ sanctis
tuis: famulo tuo. N. indulgētiā
tribuas pctōrum eius i bonū psi-
cias: mīaq; tuā t gratiā eidē ꝓcedas:
fide spe t caritate ipz repleas: me
tē eius ad celestia ōsideria erigas: t
ab oi aduersitate defendas: t ad
bonā pseuerātiam eius finē pdu
cas. p christum. Finis.

Nota q̃ si solennitas venerit in vnica. ab octa. pente. vsq; ad aduentū fit de festo cum ꝑme. officie in aduentu tamen: a. lxx. vsq; ad pascha fiat de dominica: t sancti reseruentur: excepto titulo ecclesie: t eius consecratione: t similiter si in feria. iiij. cinerum aliquod festum venerit etiam solēne: trāsferatur in sequentem diem.

Item si festum. xij. lectio. habens proprium officium: vel quod festum a laicis venerit in dominica: t non sit dominica in qua ponatur historia: dicitur de festo cum commemo. dominice.

Item si solennitas plenissima venerit sabbato vel feria. ij. secūdus t primus vesper totus fiat de festo cum comme. tantum de dominica. Et idem etiam seruetur si solē. plena: vel festum. xij. lec. venerit die precedenti: vel sequenti solē. plenissima: ideſt totus vesper fiat semper de plenissima: t comme. de plena. Excepto festo sancti Ambrosij quando fit in vigilia conceptionis: quia de eo fit vsq; ad capitulum in secundo vespere. Vbi etiam notabile q̃ antiphone sancti Ambrosij dūt dici more solēni. plene t non plenissime.

Item si solē. plena. fuerit sabbato: etiam si in ea dominica debeat poni hostoria: fiat de festo tota secundus vesper cum cōme. dominice: ita dicitur in consil. ca. xxvij. Si autem venerit feria. ij. vel precedenti die fuerit festum. xij. lectio. quod habeat officium proprium: in primo vespere fiat de dominica: vel de festo. xij. lec. vsq; ad capitu. Si tamen dictum officium. xij. lectio. non habuerit officiū proprii totus vesp fiat de solēnitate cū cōme. festi. xij. lectio.

Item si solē. plena vel etiam plenissima venerit in dominica: in qua poni debeat hostoria: quę nō potest cantari in alia dominica: fiat de solē. feria. ij. Et si dicta. ij. feria fuerit festum: de quo fit in calē dario. xij. lectio. vel ꝑmemo. non trāsferatur tale festum: sed fiat de eo comme. tantum simul cum solē. Si autem fuerit festum. xij. lec. ipsum transferetur in primam sequentem feriam: t fit de solē. feria secunda vt dictum est.

Quod si dicta secunda feria fuerit festum. xij. lectio. habens officium proprium: vel quod festum a laicis: fiat de ipso: t solē. ad huc transferatur in sequentē dīē.

Item si festum. xij. lectio. habens officium proprium venerit feria. ij. in primo vespere dicatur de dominica vsq; ad capitu. excelsus: reliquum de festo cum comme. dominice. Si autem non habuerit offiū proprii: tot⁹ vesper fiat de dñica cū cōme. festi. xij. lec.

Item si vna festiuitas sequa-

mur mitphoniam equalem sibi: sit
& pulore in secunda vespere vs-
que ad capitu exclusiue. capi. re-
so & reliqua de sequenti cum cō-
memora. pulorio festi. Si tamen
acciderit vt aliquod festum non
potuerit habere capitu. in primo
vespere: totus secundus vesper
dicat de eo: sicut fit de sancto
Stephano: Joanne: & Innocen
tibus: Si autem acciderit q̄ in
primo vespere non potuerit ha-
bere capitu. & in secunda etiam
non possit habere: non fit sibi cu
re. Et si vno die: esset festum non
habens officium proprium: Et se-
quenti die esset festum habens of
ficium proprium: vel quod feste
tur: accipiatur cap. de sequenti se
quoquod habet officium proprii:
& dimittatur sine capitu. illud q̄
non habet officium proprium.

¶ Item nota q̄ vbicunq; in ca-
lendario de aliquo sancto: vel
sanctis inuenitur ita scriptū. rij.
lec. vel comme. Si tale festum ve-
nerit infra aliquam octauam vel
in octaua aut dominica: debet fie
ri eodem die simul cum comme
ca vel octa. commemora. tantum
de illo sancto vel sanctis in. j. ve-
spere & laud. Si autem non fue-
rit dominica vel octa. fiunt de illo
sancto vel sanctis. rij. lectio. ita
fuit statutum in capitu. generali
celebrato de anno. 1494. Et si
aliqua solē. haberetur translata: &
occurrerit tale festum fiat eo die
& solē. cum commemora. ipsius
sancti vt dictum est superius.

¶ Item festum commemora. nun-
q̄ transfertur, sed semper in suo
die fit de eo commemo. in primo
vespere & laud. tantum: preterq̄
in die nati. & pente. & in die om-
nium sanctorum: quia in his die-
bus si occurrerit tale festum fit de
eo cōme. vsi in missa matutinali.

¶ Item nota q̄ festum. rij. lect.
quod semel fuit translatum: non
ponitur infra aliquam octauam
nisi aliter habeatur in propriis lo
cis: sicut est de sancto gervasio &
prothasio: & de scio ioāne & paulo.

¶ Item festa solēnia in aliquī
bus locis vel terris etiam si in nō
stro calendario non habeantur
in eisdem terris vel locis: anno
rum tribus proximis ibi existentib⁹ pos
sint celebrari: & a suis locis non
mouentur: quia illud idem curia
romana & alij religiosi de talibus
festis facere consueuerunt.

¶ Tabula officij. Dum medium
silentium &c.

QVando littera. A. currit p̄
dominica: & dominica. hec
occurrit. xj. calen. febru. sic fiat of
ficium. Dum medium silē. In die
circumcisionis p̄o comme. Offi
cium. In excelso throno. In fra oct.
epiphā. Officium. Omnis terra.
In die. s. mauri sanctus mauritius
reseruetur in. j. lectio. Officium.

Adorate: Infra hebdomadam: scilz feria.iij. Quando. lxx. cu-
rrit.viij.calen.februa. in eadem li-
tera. A. Officium. Dum medium
si. In die circumcisionis pro cō-
muno. Officium. In excelso throno.
Infra octa. epiphā. Officium om-
nia terra. In die.s.mauri: t reser-
uato eodē sancto in feria.ij. Offi-
cium. Adorate. In die.s.vincen-
tij: t de eodem sancto agitur fe-
ria.ij. Quando. lx. occurrit no-
nas febr. in eadem litera. A. Offi
cium. Dum medium si. vt supra.
Officium. In excelso throno. vt
supra. Officiuz sancti mauri in die
suo: propter hystoriam propriam.
Offiū. Omnia terra: die sci vin-
centij: t sanctus reseruet. Offiū.
Adorate. viij. calendō. februarij.

Quando litera. B. currit
pro dominica t. lxx. fuerit
x. calen. februa. Officium. Dum
medium silentiuz. In octaua san
cti stephani. Officium. In excelso
throno. Infra octauam epiphā-
nie. Officium. Omnia terra. xvij.
calen. febr. Officium. Adorate.
Infra hebdomadam die sancte
pasce. Quando. lxx. occurrit. viij. ca
lend. februa. in eadem litera. B.
omnia vt supra. Officium autem.
Adorate. x. calen. februa. Quan-
do. lxx. occurrit. viij. idus februa.
in eadem litera. B. ofa fiāt viij.

Quando litera. C. currit p
dominicā: t dominicā. lxx. oc
currerit. ix. calen. februa. Officiuz
dum medium silentium. In octa
sancti ioannis. Officium. In ex-
celso throno. In die sancti pau
li t sanctus reseruetur in feria se-
cunda. Officium. Omnia terra.
In die sancti antonij: t sanctus
reseruetur. Officium. Adorate.
Infra hebdomadam: scilicet feria
ij. si die sancte pasce nec aliter cō-
grue potest. Quando. lxx. occur-
rit pridie calen. februa. in eadem
litera. C. Omnia vt supra. Officiū
autem. Adorate. x. calen. feb.
Quando. lxx. currit. viij. idus fe-
bruas. in eadem litera. C. Officiuz
dum medium silentium. vt su-
pra. Officium. In excelso throno.
vt supra. Officiuz sancti Antonij
in die suo. Officium. Omnia terra
ix. calend. februa. Officium. Ado-
rate. pridie calendō. februar.

Quando littera. D. currit p
dominicā. t prima. lxx. vene-
rit. xv. cal. februa. Officiū. Dū me
dium si. in die sanctorum inno-
centium. Officiū. In excelso thro
no. In die octaua innocentium
cum officio de nouitate: sicut pa
tet in consuetu. Officium. Om-
nia terra. Infra octauaz epipha-
cum officio feriali. Officiuz. Ado
rate. Infra hebdomadam: scilicet
feria.iij. Quando. lxx. occurrit
viij. calendō. februa. in eadem litte-
ra. D. Officium. Dum medium si.
In die.viij. innocentium: Officiū.

In excelso throno. Infra octa. epiphā. Officium. Omnis terra. In die sancte prisce. Officium. Adorate. Infra hebdomadam. f. feria. vj. Quando. lxx. occurrit calendō. februa. in eadem litera. D. Officium. Dum medium fi. In octava innocentium. Officium. In excelso throno. Infra octa. epiphā. Officium. Omnis terra. In die sancte prisce. Officium. Adorate. Pro commemoratione sancti pauli. Quando lxx. occurrit. vj. idus februa. in eadem litera. D. omnia fiant vt supra.

Quando litera. E. currit p dominica & dominica. lxx. occurrit. xiiij. calendō. februa. Officium. Dum medium fi. In die sancti thome. Officium. In excelso. In vigilia epiphā. vt ponit consuetudo. Officium. Omnis terra. Infra octa. epiphā. Officium. Adorate. Infra hebdomadam: scilicet feria. iij. Quando. lxx. occurrerit. vj. calendō. februa. In eadem litera. E. Officium. Dum medium fi. In die sancti thome. Officium. In excelso. In vigilia epiphā. vt in consuetudine. Dominica infra octavam fiat officium de epiphā. vel. Omnis terra. Officium. Omnis terra. xiiij. calend. februa. vel. Officium. Adorate &c. Quando. lxx. occurrit in die purificationis sancte marie in eadem litera. E. Officium. Dum medium. In die sancti thome. Officium. In excelso. In vigilia epiphā. Dominica infra octavam tonz fiat de epiphā. Officium. Omnis terra. xiiij. calendō. februa. Officium. Adorate.

Quij. calendō. februarij. Quando litera. F. currit p dominica & dominica lxx. veneris xiij. calen. febru. Officium. Dum me. omnino in die post festum sancti thome. Officium. In excel. in die epiphā. pro memo. vel si cui placuerit remittat feria. iij. sequenti totum officium de dominica. Officium. Omnis terra. in die octa. epiphā. vt habet in consuetudine. Officium. Adorate. infra hebdomadam scilicet feria sexta. Quando lxx. occurrerit. vj. calen. februa. in eadem litera. F. Officium. Dum me. post festum sancti thome. Officium. In excel. thro. in die epiphā. pro comme. vel si cui magis placuerit feria. iij. sequenti remittat officium totum de dominica. Officium. Omnis terra. in die octave epiphā. vt in consuetudine. Officium. Adorate. in festo sancti sebastiani pro comme. & feria. v. sequenti remittatur missa solennitter. Quando. lxx. occurrerit. iij. nonis. februa. in eadem litera. F. Officium. Dum med. post festum sancti thome. Officium. In excel. in die epiphanie pro comme. vel feria. iij. sequenti remittatur totum officium de dominica. Dominica

octaue epiphanie totum officium de octaua. vel. Omnis terra. vt in consuet. Officium. Omnis terra in sancti sebastiani: z sancor' refer uet. Offii. Adorate. vi. cal. febr.

Quãdo litera. G. currit pro dominica. z dominica. lxx. venerit. xij. calen. februa. Officiu. Dum me. in die sancti syluestri vt in consuet. Officium. In excel. in fra octauam epipha. Officiu. Omnis terra. xix. cal. februa. Officiu. Adorate infra lxbdomadam. f. feria. v. Quando. lxx. occurrerit. v. calen. februa. in eadem littera. G. Officium. Dum me. in die sancti syluestri. Officium. In excel. in fra octa. epiphanie. Officium. Omnis terra. xix. calen. februa. Officium. Adorate in die sancte agnetis pro comme. totumq; officium fiat de sancta agnete propter hystoriam propriam: z sequenti feria. iiij. cantatur missa de dominica. Quando. lxx. occurrerit pri die nonã. febr. in cadez litera. G. Officium. Dum me. in die sancti syluestri. Officium. In excó. infra octa. epipha. Offii. Omnis terra xix. calen. februa. Offii sctẽ agnetis agat in die suo. Offii Adorate. v. calẽ. februa. Deo gras. Finis.

¶ Rubrica de hystoriis dominicalib': quomodo: vel qñ: vel qualiter per totum annum mittant.

Prima dominica aduentus mittitur he ysaias: qui legendus est in ecclesia: z ad mensam vsq; ad natiuit. domini. A natiuitate domini vsq; ad epiphaniam legẽde sunt homelie z sermones tam in ecclesia q̃ ad mensam. Ab epiphania vsq; ad. lxx. legantur epistole sancti pauli tam in ecclesia q̃ ad mensam additis homeliis euangeliorum: que occurrunt infra idem tempus: A. lxx. vsq; in fer. iiij. cineris legantur Genesis: z alii libri Moysi cum homeliis occurrentibus infra idem tẽpus. A fer. iiij. cineris vsq; ad dominicam passionis legantur homelie euangeliorum vniuscuiusq; ferie tam in ecclesia q̃ ad mensam: quibus deficientibus leganꝫ libri Moysi. A dominica passionis vsq; ad pascha legitur Hieremias in ecclesia: Et deficientibus homeliis z sermonibus legatur etiam ad mensam. A pascha vsq; ad dominicam sequentem: legantur homelie z sermones prout in libris continentur. Ab oct. pasche vsq; ad. iiij. dñicam post pascha legatur liber apocalypsis tam in ecclesia q̃ ad mensam. A quarta dñica post pascha vsq; ad ascensionem dominj legantur epistole sancti iacobi: ioannis: petri: z tadei apostolorum tam in ecclesia q̃ ad mensam. Ab ascensione domini vsq; ad octa. pentecostes christi legantur actus apostolorum. Dominica prima post octauam

corporis christi. ponantur libri regum qui legantur vsq; ad cal. augu. taz in ecclesia ꝯ ad mensam. A cal. au. vsq; ad cal. septembris legatur parabole: proverbia ⁊ ceteri libri salomonis. A cal. septē. vsq; ad dominicam. iij. eiusdem: legatur liber iob. In quo mense maxima diligentia est adhibenda qz in comittēde sunt quatuor historie. s. Job: Thobiae: Judith: ⁊ Hester: ⁊ hesdra non est curandū. qz non hz propria ℣m. nec alias: De istis autem quatuor distinguēdum est tempus: vt quilibet habeat suaz dñicam hi commode potest. Si autem essent quatuor dominice: ⁊ in duabus primis mitterentur iob: ⁊ in tertio Thobias: tūc in iij. mittatur iudith: ⁊ hester. In. j. noc. dicantur lectiones quatuor de iudith: ⁊ in. ij. noc. lec. iij. de hester. Primum. ℟. dicatur Adonai. ⁊ quintum ℟. Domine rex. Cetera autem ℣ia per ecclesiasticum dicantur: ira vt semper. viij. ℟. sit tribulationes. ℟. vero. Deus domine non dicatur nisi de tribus. j. dominica. Modus autem vt quilibet suam habeat dominicam magis conueniens est vt detur quamuis alius plus habeat in vsu. A medio septemb. vsq; ad calen. octob. legatur tobias: Judith. ⁊ hester. ⁊ hesdras tam in ecclesia ꝯ ad mensam. A calen. octo. vsq; ad calen. nouem. legantur libri machabeorum tam in ecclesia ꝯ ad mensam. A calen. nouem. vsq; ad aduentum domini: legantur Ezechiel. ⁊ Daniel tam in eccliā ꝯ ad mensam. Ezechiel duabus primis dominicis. Daniel vero sequentibus. Duodecim vero minores prophetie legantur fer. diebus qualibet die suo per ordinem vsq; ad aduentum domini. Laus Deo.

Explicit Breuiarium monasticum secundum ordinem Camaldulensem ꝯ maxima fieri potuit diligentia typis excusum.

Registrum.

✠ ✠ ✠ a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u x y z ⁊ ꝯ ꝑ aa bb cc dd ee ff gg hh ii kk ll mm nn oo pp qq rr ss tt uu xx yy zz ⁊⁊ ꝯꝯ ꝑꝑ aaa bbb ccc ꝯꝯꝯ sunt ℣terniones preter k ⁊ ✠✠✠ duerniones

Venetijs apud heredes Luce antonij Junte florentini anno. 1543. Mense Aprili.

BIBLIOTECA NAZ... VITTORIO...

Digitized by Google